



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

















ИЗВѢСТІЯ

ЗА

ОМАНДИРОВКИТЪ

НА

МИНИСТЕРСТВОТО НА НАРОДНОТО ПРОСВѢЩЕНИЕ.

КНИГА I.



СОФИЯ

ДЪРЖАВНА ПЕЧАТНИЦА

1904.

ПРОГРАМА.

Да се изпращатъ хора на науката или въобще въщи лица съ извѣстни познания въ чужбина или да се натоварватъ съ нѣкои специални изучавания въ чужбина, е една по-отдавна осветена практика на Министерството. И съ законни средства бюджета сж бивали прѣдвиждани по-малки или по-голѣми суми за изпращане прѣдставители на България въ разни научни конгреси, за посѣщения специални изложби, за изучаване на отдѣлни въпроси, обаче на тия мисии не е имало въ много случаи послѣдователностъ и системностъ. Като желая да тури въ това отношение редъ и бидейки отъ друга страна дълбоко свѣдѣнъ въ голѣмата полза за младата ни наука и за учебно-културното ни развитие отъ участието на България въ всички по-важни всемирни конгреси, отъ които нѣматъ да излезатъ нѣкои научни мисии въ странство, отъ командировките съ цѣль да се изучатъ нѣкой въпросъ на теорията или практиката, или да се посѣгнатъ заведения, които съществуватъ у насъ, но се нуждаятъ отъ прѣобразование и подобрене, да се видятъ институти, каквито е необходимо да се откриятъ на скоро въ България и т. под., изработихъ единъ специаленъ правилникъ, за да се опредѣлятъ условията, при които ще се даватъ за напрѣдъ командировки. Тия нововведения състоятъ въ изискванията на чл. 4 и 5. Лицата, които се изпращатъ въ бждеце на конгреси или изложби или бждатъ натоварени да вършатъ известна специална работа, ще се задължаватъ, както това стана вече миналата година, непрѣмѣнно да четатъ реферати на конгреситѣ и да прѣдставятъ писмени доклади за изпълнената мисия.

А за да се види, че Министерството дѣйствително изпраща въ команди-ровки само лица, които заслужаватъ, и за да се даде публичностъ на резултатитѣ на изучаванията, докладитѣ на изпратенитѣ на конгреси и пр. лица ще се публикуватъ ежегодно въ специални «Извѣстия за командировките на Министерството за просвѣщеніе». Въ тая първа сбирка сж помѣстени само рапорти за командировките отъ началото на 1903. год. до мѣсець юний н. г. За тая сбирка оставатъ докладитѣ на слѣднитѣ лица:

1. *Д. Анура*, пратенъ съ заповѣдь № 1151 отъ 23/VIII 1904 год. за Парижъ, да изучи уредбата на Ecole des Chartes и условията, при които би могъли да постѣпватъ въ нея и българи.

2. *А. Безенишкь*, пратенъ съ прѣдписание № 7859 отъ 14 VIII 1904 год. въ гр. Мюнхенъ, да вземе участие въ международния конгресъ по география.

3. Д-ръ П. Боневъ, учител-лѣкаръ, пратенъ съ заповѣдь № 1752 с I/XI 1904 год. въ Пеща, Мюлхаузенъ, Липиска, Берлинъ и Парижъ, се запознае съ уредбата на училищно-хигиеничните институти.

4. Йорданъ П. Георгиевъ, съ прѣдписания № 572 отъ 19/I 1904 г № 1912 отъ 23/II 1904 год. № 813 отъ 7/VI 1904 год. № 7472 отъ 3/VIII 1904 г № 8939 отъ 27/VI 1903 год. № 18932 отъ 29/XI 1903 год. пратенъ да събъ материали по българското възраждане.

5. Д-ръ Ив. Георгиевъ, пратенъ съ заповѣдь № 901 отъ 22 VI 1904 г въ Женева, да вземе участие въ II. международенъ конгресъ по философ

6. Б. Давидовъ, пратенъ съ заповѣдь № 847 отъ 28 VI 1904 г да довърши научните си изслѣдвания върху растителността на крайморски пѣсьци и на терциерния басейнъ.

7. Ст. Димитровъ, прѣподавателъ по керамиката въ рисуналното у лице, пратенъ съ заповѣдь № 1797 отъ 6 XI 1904 год. въ Виена, да изъ уредбата на керамическия отдѣлъ при Kunstgewerbeschule и най-новитѣ усъв шенствувания въ художествената керамика.

8. Д-ръ Н. Добревъ, пратенъ съ прѣдписание № 6854 отъ 10 V 1903 г като делегатъ отъ страна на България въ конгреса по приложната хия въ Берлинъ.

9. В. Добруски, пратенъ съ заповѣдь № 1276 отъ 9/IX 1904 г въ Гърция, Италия и Австрия, да се запознае съ техниката и организаци на археологическите издирвания и разкопки, за да може и въ България да произнежатъ проектираните систематични разкопки по образцовитѣ мето употребявани въ ония страни.

10. Д-ръ С. Доневъ, пратенъ съ прѣдписание № 6690 отъ 13, 1904 год. въ Виенското заведение за слѣпи дѣца, да се запознае съ методи по които се води обучението на слѣпитѣ. Съ заповѣдь № 1575 отъ 9/X 1904 г пратенъ съ сжщата цѣль и въ Петербургъ.

11. Г. Н. Златарски, пратенъ съ прѣдписание № 6853 отъ 1 1903 год. за делегатъ отъ страна на България въ конгреса по геология въ Ви

12. Георги Ивановъ, пратенъ съ прѣдписание № 5977 отъ 22/VI 1904 г да слѣдва въ единъ отъ гимнастическите курсове въ Швейцария.

13. Юрданъ Ивановъ, лекторъ при университета, пратенъ съ прѣдписа № 6294 отъ 1 VII 1904 год., да воли разкопките, които централното Архес гическо дружество прѣдприе въ мѣстността «Мощени» при Кадинъ мо въ землището на с. Таваличево, Кюстендилско.

14. Ст. Каблешковъ, пратенъ съ заповѣдь № 1558 отъ 8/X 1904 г въ странство, за да изучи инспекторския институтъ и уредбата на интернати

15. П. Мьдникаровъ, пратенъ съ заповѣдь № 1192 отъ 28/VIII 1904 г въ Императорския Кралевски Институтъ за глухонѣми въ г. Виена, да запознае практически съ начина, по който се води обучението за г хонѣмитѣ.

16. *Д-ръ Л. Милетичъ*, пратенъ съ прѣдписание № 7513 отъ 4.VIII 1904 г. въ Римъ, да изучи архивитѣ на пропагандата на пасионисткия и капуцинския орденъ въ тоя градъ досѣжно историята на нашитѣ сѣверни и южни павли-яни, както и да прѣгледа славянскитѣ ръкописи въ Ватиканската библиотека.

17. *А. Митовъ*, пратенъ съ заповѣдъ № 1243 отъ 3.IX 1904 год. въ Римъ, за да уреди съ дирекцията на Ватиканската библиотека съвмѣстно съ професора *Д-ръ Л. Милетичъ* въпроса за издаване на Манасиева Лѣтопись и за копиране отъ него на цѣннитѣ за българската културна история миниатури.

18. *Иванъ Мървичка*, пратенъ съ прѣдписание № 6172 отъ 26.VI 1904 год. въ Бернъ, да участвува като делегатъ на Министерството въ II. международенъ конгресъ по рисуване.

19. *Иванъ Нейчовъ*, пратенъ съ прѣдписание № 9754 отъ 22.VII 1903 год. въ Габровския балканъ, да събира материали за ботаническия институтъ при Висшето Училище.

20. *Г. Палашевъ*, получилъ помощъ отъ 500 лева, да вземе участие въ II международенъ конгресъ по рисуване въ Бернъ и да посѣти нѣкои училища въ Австрия и Германия, за да се запознае съ новитѣ посоки въ методата по рисуване.

21. *Д-ръ Хр. Пинеровъ*, пратенъ съ прѣдписание № 9319 отъ 8.VII 1903 год. въ Трѣвна, да изучи геологически Трѣвненския каменовъгленъ басейнъ.

22. *Пешо Радоевъ*, получилъ съ заповѣдъ № 913 отъ 23.VI 1904 год. 200 лева за разноски по отиването му въ Люблянъ и Краковъ, да направи нѣкои изучения по училищната гимнастика и училищнитѣ игрища.

23. *Ив. Стрѣлуховъ*, пратенъ съ прѣдписание № 4670 отъ 14.V 1904 год. въ Бернъ (Швейцария), да присѣтствува на интернационалния конгресъ по рисуване.

24. *Е. Сърчаджиевъ*, пратенъ съ прѣдписание № 4678 отъ 14.V 1904 год. въ Виенне (Швейцария), за да слѣдва въ курса по ръчна работа.

25. *А. Шоурекъ*, пратенъ съ прѣдписание № 6229 отъ 28.VI 1904 год. въ Хайделбергъ, да вземе участие като делегатъ на Министерството въ III. международенъ математически конгресъ.

26. *Стефанъ Юриничъ*, получилъ съ заповѣдъ № 1045 отъ 4.VII 1904 год. 200 лева да отиде въ Сръдня-Гора, да изслѣдва фауната на сладководнитѣ и земни мекотѣли.

Къмъ горнитѣ доклади ще се прибавятъ рапортитѣ на всички лица, които ще бждатъ натоварени съ мисии до началото на учебната година 1905/1906.

Министъръ: *Д-ръ Ив. Д. Шишмановъ.*

Правилникъ

за командировкитѣ въ чужбина и за изслѣждане страната.

Чл. 1. За да спомага за развитието на отечествената наука или за изслѣждане на страната, Министерството на Народното Просвѣщение прѣдвижда ежегодно въ бюджета си специална сума за командировки въ страната и въ чужбина.

Чл. 2. Командировкитѣ и изслѣданията се възлагатъ на лица, избрани отъ Министерството или прѣпорѣчени отъ нѣкоя учена корпорация.

Чл. 3. Врѣмето за траяне на командировката се опрѣдѣля, споредъ важността на работата, отъ същото министерство.

Чл. 4. Най-късно два мѣсеца слѣдъ свършване на командировката лицето е длъжно да прѣдстави въ Министерството обстоенъ рапортъ за резултатитѣ отъ своята командировка.

Чл. 5. Изпратенитѣ да взематъ участие въ нѣкой конгресъ или научно събрание сж длъжни не само да прѣдставятъ рапортъ (чл. 4), но и да четатъ на конгреса или въ събранието рефератъ върху тема отъ своята специалностъ.

Чл. 6. Всички рапорти и съобщения на командированитѣ лица се печататъ отъ Министерството въ особенъ сборникъ подъ название: «Извѣстия за командировкитѣ на Министерството на Народното Просвѣщение», който излиза веднажъ въ годината.

Чл. 7. За печатанитѣ въ «Извѣстията» рефрати и рапорти, не се плаща възнаграждение. Разносцитѣ за печатане на карти, диаграми, фотопични, хромофотографични и пр. снимки остава върху Министерството.

Чл. 8. Авторитѣ иматъ право на 50 отдѣл отпечатѣка. Ръкописитѣ сж собственостъ на Министерството.

Чл. 9. Лица които не сж на служба мога да се командироватъ съ научна цѣль, като и се опрѣдѣли и възнаграждение до 500 лева от Министерството на Народното Просвѣщение, по голѣмо отъ Министерския Съвѣтъ.

И за такива лица обаче сж задължител постановленията на тоя правилникъ.

Чл. 10. Пътни и дневни пари на командированитѣ длъжностни лица се даватъ споредъ случитѣ: или напълно споредъ Закона за чужденцитѣ, или само дневни или пъкъ въ видъ на помощи, споредъ характера и трайността командировката. Тѣзи помощи обаче, въ никъ случай не могатъ да надминаватъ сумата, която се полага отъ закона за пътни и дневни разходи.

Чл. 11. Командировкитѣ винаги се възлага съ писмена заповѣдь на Министерството, която между другото се опрѣдѣлятъ и мѣстата които ще бждатъ посѣтени или изслѣждани.

Съдържание.

	Стр
1. Д. Агура. Международен конгресъ по история въ Римъ. (1 априлъ 1903 год.)	1
2. Д-ръ Г. Бончевъ. Петрографски екскурзии въ южнитѣ отдѣли на балкана между проходите Ичира—Сливенъ и Радѣвци—Селци—Казанлъкъ и въ нѣкои части отъ Бургазка околия.	21
3. Б. Боевъ. XIII международен конгресъ по хигиената и демографията въ Брюкселъ (1903 г.)	32
4. С. Вацовъ. Втора международна сеизмологична конференция въ Страсбургъ, юлий 1903 г.	45
5. И. Григориевъ. Международна научно-промишлена изложба «Дѣтскій міръ» и III. Все-русскій съборъ на дѣйцитѣ по техническото и професионалното образование въ С.-Петербургъ прѣзъ 1903/1904 год. 26. декемврий	61
6. Г. Т. Данаиловъ. Годишенъ съборъ на дружеството за социална политика, държанъ въ Hamburg отъ 13.—17. септемврий 1903. год. н. с.	72
7. В. Димовъ. Фрескитѣ на Трапезица въ гр. Търново	77
8. Д-ръ С. Доновъ. Интернационален конгресъ за обучение на слѣпитѣ (юлий 1904 год.)	81
9. Георги Н. Златарски. Геологически бѣлѣжки по западнитѣ части на Стара планина	85
10. Георги Н. Златарски. IX-та сесия на международния геологически конгресъ (августъ 1903 г.)	191
11. А. Иширковъ. Въ западна Стара планина (географски бѣлѣжки)	101
12. П. М. Нойковъ. Първи международен конгресъ по училищната хигиена, (държанъ въ Ниренбергъ отъ 4.—9. априлъ, н. с. 1904. год.	111
13. П. М. Нойковъ. Рапортъ за училищнитѣ изложения въ Бернъ и Цюрихъ (априлъ 1904 год.)	134
14. Б. Цоневъ. Кратко извѣстие за научното ми пътуване по западна България прѣзъ лѣтнитѣ ваканции 1903 год.	131

ИЗВѢСТІЯ

НАДИВЪКЪ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА НАСДНОТО ПРОСВѢЩЕНИЕ

Книга I.

1903-1904.

международен конгресъ по история
въ Римъ (1903. г., 1. априлъ).

C. rufumma J. Agass.

ратень близъ отъ Министерствого и управ-
ленія, а также изъяснения историческихъ вещейъ
и о томъ, какъ въ настоящее время исторически
и въ Италіи и Гречіи.

плати ми бѣше, на отиване къмъ Римъ, да
я нѣкои по-далжни островче на Падъ на,
и тежкохъ по дѣла и които нѣмаше да нидя
паше, защото трѣбваша отъ Римъ да отиде
сестра и отъ тамъ чрътъ Гардиъ и Пери
и тежкохъ въ София. Паша си за Падъ
и бѣше чрътъ Хърватско. Пашавахъ
до Уинне. Тукъ се свърхатъ, защото
помятенне азъ се отбѣя и нѣколко часа
позатъ, гратень званесъ, минуи на страна
пашата званя на сѣверъ, похъ Фриулези.
Паша ми бѣше та видя пашенскы *Чис*
Ивановъ, въ което сжъ записани име
българския и гръ Борисъ и на историчъ смъ
и паша, както и имената на български
и, прѣсвѣди на царя то пашата по черковъ
рѣшени на новопокръстеното българско
и. Ако и та прѣсвѣди по паша не
и тежкохъ, когато сѣбъ паша и гръ
и сѣбъ паша, пакъ можахъ да паша ма
и паша на паша паша отъ директоръ
и, *Алѣксъ Золи*, и та паша паша
и сѣбъ паша, пакъ можахъ да паша
и паша, която паша пакъ

[illegible]

... ретоме се читају на страници III; а
... IV. страница се проналазила при
... речења таква:

1. "Vau el pater e n | anes et mater eus Mani.
 2. "I primu, vent uat munitu.
 3. "Andoke et uat eus Anio el pater
 4. "et mater eus Mani, et 'has Man' el

[illegible]

Petrus et uxor eius Sana ...

и по-надегъ съ сѣри букви написано:

h. omnes operatori
et ad eos fecit

[illegible]

пратеници отъ евангелието. Точното обяснение на приписката е дадено въ студията на Bethman'a «Die evangelienhandschrift zu Cividale», върху която реферира Д-ръ Константинъ Иречекъ въ споменатото по-горѣ списание «Часописъ на Чешкия музей». Върху Чивидалската приписка въ Евангелието има и доста подробенъ отчетъ въ «Български Прѣгледъ» (IV. год., книга III.) отъ г. професора В. Златарски, въ статията му: «Кой е билъ Тудоръ Черноризецъ Доксовъ».

Азъ ще се огранича прочее да дамъ прѣвода на споменатата Чивидалска приписка:

«Тукъ сж имена отъ България. Между първитѣ, името на тѣхния царь Михаилъ, и неговиятъ братъ Доксъ, и другиятъ му братъ Гавриилъ, и жена му Мария, и синъ му Расате (спор. Иречека, Хрѣсате), и другиятъ Гавриилъ, и третиятъ синъ Симеонъ, и четвъртиятъ синъ Яковъ, и дъщеря му рабиня Божия Пракси, и другата му дъщеря Анна Зергобула

Отъ България, който пръвъ дойде въ тоя мѣнастиръ, името му е Сондоке, и жена му Анна, и баща му Иванъ, и майка му Мария, и синътъ му Михаилъ, и другиятъ му синъ Велегнѣвъ, и дъщеря му Богомила, и другата Каля, и третията Марта и четвъртата Елена, и петата Мария, и втората му жена Согесклава, и другъ добъръ човѣкъ Петъръ и неговата жена и Георги Петъръ и жена му София

и по-надолъ сж едри букви е написано: «Иоанъ императоръ и неговата съпруга Текла» Колкото за послѣдната добавка подъ текста на IV. страница, трѣбва да се прѣдполага, че тя е чужда на българския текстъ на приписката; тя се намира изолирана и доста на страна. Много ми се иска да вѣрвамъ, че това име се отнася до царя Калояна, като мисля, че то е могло да се впише отъ други нѣкой български пратеникъ прѣвъ врѣмето на асѣновцитѣ; но липсва всѣка почва за такова заключение, освѣтъ ако не вземемъ въ внимание, че и Калоянъ е изпращалъ до папата пратеници по черковния въпросъ.

Не мога да скрия радостта, която почувствахъ при прочитането на тоя текстъ, принадлежащъ на именити българи отъ славното минало на първото българско царство. Азъ мислено се прѣнесохъ въ оная епоха на велики изпитания, на които бѣше изложена младата християнска България, между римската и цариградската черква, въ недоумѣние, къмъ коя отъ тѣхъ да се присѣдини съ по-малка опасностъ за своята самостоятелностъ. Нѣма съмнѣние, не само религиозни мотиви сж тласкали нашитѣ праѣди къмъ Римъ, а и политически мотиви сж ги карали да се отдѣлятъ отъ Изтокъ и да се прѣхвърлятъ на Западъ и тамъ да дирятъ опора въ тѣхнитѣ стремени да запазятъ непожнато отечеството си. Чивидалското евангелие е единъ особено драгоцѣненъ източникъ за нашата минала политическа история; той е помогналъ да се разяснятъ много тъмни въпроси отъ нашето историческо минало; той е живъ споменъ на това минало,

който говори не само на разума, но и на цето на българина.

Въ Удине се върнахъ слѣдъ четири прѣстояване въ Чивидале и съ вечерния пристигнахъ още сжщия день въ Венеция.

Сутринтъ побързахъ да излѣза, за да видя повечко отъ тоя важенъ исторически градъ, гдѣто можехъ да остана за жалостъ единъ день. На деветъ часа бѣхъ вече в лата на дожитѣ, до самия голѣмъ каналъ grande), въ центра на града, върху истската площадь «Свети Марко». Обиколка изъ тоя колосаленъ дворецъ трая три пакъ не мога да кажа, че видѣхъ всички заслужва да се види въ него. Зданието етажно. Въ горния етажъ, гдѣто се влиза единъ украсенъ съ злато и изящна жи входъ, се намиратъ всичкитѣ забѣлжови исторически салони, които по своята грамадностъ по оригиналността на своята мебелъ, по стовото на живописнитѣ си картини и по рическото си значение неволно спиратъ погледъ и възбуждатъ у него живъ интересъ. Тамъ намира салонътъ за избора на дожитъ историческия балконъ на площада Св. Марко, гдѣто слѣдъ избора дожътъ се показвалъ народа и бивалъ акламиранъ отъ него. Е салонъ сж наредени въ една рамка, въ частъ на стѣнитѣ, портретитѣ на дожитъ както стѣнитѣ на салона, тъй и тавани сж украсени съ разни исторически ка Силно впечатление произвежда грамадната тина на боя при Лепанто, спечеленъ, както извѣстно, отъ венецианцитѣ въ съюзъ с паднитѣ държави противъ турцитѣ въ войната на Филипа II. Испански, който бой стана за морскитѣ сили на Турция. Успоредно салонъ се намира салонътъ на сената, съ китѣ негови стари седала и съ ораторската буна, изработени отъ дърво, които седала личатъ много на седалата отъ източнитѣ венецианци. Все тукъ се намира салонътъ на десетитѣ, сждѣли обикновенитѣ прѣстѣпници, и по-малкъ салонъ на тритѣ държавни интори, които сждѣли политическитѣ прѣстѣпници. Прѣвъ единъ затворенъ своденъ мостъ, на който «мостъ на риданията», и прѣвъ двата тѣсни на тоя мостъ минували прѣстѣпницитѣ отъ павния затворъ, който се намира на риданията на дожитѣ задъ единъ тѣсенъ и въ салонитѣ за сждане, отъ гдѣто осждж минували въ долния катъ на палата, за да тѣхнитѣ смъртното наказание. Все тукъ, въ долния катъ, се намира най-голѣмиятъ салонъ «събрането на 1500-тѣ», който при мое сѣзание се поправяше, защото се прѣмѣна отъ тука държавната библиотека и се вяха стѣнитѣ му, доста много поврѣдени тежестта на книгитѣ. И тоя салонъ е личава съ цѣлни художествени изображения на стѣнитѣ и тавана. Двѣтѣ му дълги стѣни сж крити съ исторически картини, които описватъ два най-важни момента отъ политическия

на венецианците. Върху стѣната, откъм ния каналъ, се изобразява въ релеф сцени отъ на венецианците въ кръстонос-тохоти, а особено най-важниятъ епизодъ — поимането на Цариградъ, въ IV. кръстоно-рохотъ. Върху сѣдинната стѣна е изписана въ картини борбата на дѣтѣ власти и отъ тая борба, въ които играятъ роль и чинитѣ. Така, една отъ тия картини прѣ-ставяването отъ папа Александър III. отъ тия борци за италиянската свобода, венецианския дожъ прѣстена, който тог-ше за хвърта пѣска година въ морето, а илюзия за женитбата му съ морето. Това е било тазено отъ пазата на венецианския като възнаграждение за принесенитѣ на папата въ борбата му съ Фридриха Кесар. Истинитѣ тия исторически картини сѣмъ едновременно най-художестве-норенния на венецианската школа отъ то на изразяването и принадлежатъ по-на най-намеинитѣ живописци отъ тая и Тициано, Гинторето, Пауло Веронезо. Всяка една отъ тѣхъ има и готѣмъ обща-тъ за отбѣлка на културния напредѣкъ-ления въ историята на човѣчеството. Тѣх-ноиността бѣше тогава по-голяма за мен-е исторически картини.

Сѣдинната стѣна, гдѣто се намиратъ част-парламентни на дожитѣ, днесъ е наре-занитъ изобразително богатъ музеи отъ ста-отъ мѣстия животъ на венецианците. прави особено впечатление монетната сбирка на по систематиченъ редъ и прѣдставява въ нѣмъ интересъ на миналата история на нѣмъ. Много богато е сѣдинната картографиче-но изображение, гдѣто се намиратъ картини, из-но изцяло изработени за различитѣ епохи-сторията на Венеция и за неинитѣ морски-ни. Сѣдинната готѣмъ интересъ прѣдставява въ нѣмъ богатата бронзова сбирка. Не мога-тъ да богатството на тоя музеи, защото-маха да посетя и специалния музеи въ-но, които се описва като единъ отъ бо-и италиянски музеи. Но се отнася обаче историческата история на Венеция, музеятъ-тата на тоягитѣ прѣдставя готѣмъ богат-ство. Културната сбирка отъ тоя кате-дралъ сѣдинната готѣмъ интересъ, между мно-инитѣ мермерени статуи, наречени въ по-коридоръ на тоя стѣна, има много оцѣни-вари, които прѣдставятъ най-важнитѣ исто-рически лица на Венеция — художници, полити-ци, писатели, покровители и др.

Въ нѣмъ отъ това, че ми не се описва прѣмъ-варна още единъ пътъ въ пазата на до-но течение на половинъ частъ можахъ на-на видя и черквата Св. Марко, готѣмъ-тата на дожитѣ, която черква е поздравя-на Паратридеката черква на Юстиниана. Сѣдинната е сѣдинната богата художествено-но. Тя е разбита, както е пѣска но, въ-ишката стѣна, който е спазенъ дори и

мозаичната покривка на стѣнитѣ и пологитѣ на черквата; наменитѣ е тя съ своитѣ куполи и пѣт-стотитѣ стѣни и съ извѣстната група отъ че-тири бронзови коня, принесена отъ Цариградъ.

Сѣдинната обѣтъ можахъ да посетя само пазата на урбинитѣ на Венеция при излизането на узаконитѣ, които обаче, освѣнъ богатство и разкошни мебели и украшения не съдържа-ни по особено важно отъ археологиченъ и истори-чески ни ересъ. Най-важната му частъ е пѣт-тринната, построена отъ Николоно Бона ард. Общото впечатление, което имамъ отъ тоя-наже исторически готѣмъ, е, че тоя, ако и из-паватъ и онехитѣ, прѣдстави и то нестѣнитѣ отъ най-живописнитѣ готѣмъ на Италия, наже въ своитѣ исторически наметници и по сѣдин-ноинната извѣстностъ.

Прѣвъ вечерта отпътувахъ за Флоренция, нѣтъ да мога да опишамъ стѣния тѣмъ и да-видя по-важнитѣ забѣлжителности и на тая-гратъ. Флоренция се счита и днесъ за единъ отъ-на-хубавитѣ градове на Италия; по своето мѣсто-тоя е италиянска Атина, по своитѣ многобройни наметници, галерии, музеи, дворци, черкви, отъ които катедралната черква, позната подъ-името «Домо», прѣдставя единъ отъ най-го-лѣжителнитѣ архитектурни наметници на Ита-лия, хубави готѣмъ, разни академии, особено живописната академия, която се отличава съ свое-пенска извѣстностъ. За жалостъ, азъ можахъ да-вия дворѣтъ малко отъ всичко тоя. Утре азъ да-посетя само катедралната черква, готѣмъ-тата на неинитѣ, една частъ отъ музеитѣ (Uffizi, Pa-izzo Pitti), наметника на Микелѣ Анджело, и-тинната неотпавна по случая на четиристотин-годиниия юбилей отъ световното раждане на единъ-важнитѣ лѣтъ рѣката, отъ гдѣто има сѣдин-но прѣдставя готѣмъ на готѣмъ и др. и др.

Вечерта тръгнахъ за Римъ, понеже сѣдин-едина денъ се открива вече конгресътъ и трѣб-више да бързамъ да се измѣря тая готѣмъ-откриването му. Пътването ми отне доста-трудно поради многото платници, между които-имаме една партия отъ естотина американци и-многo конгресисти, които бързаха като мене-та се измѣрватъ въ Римъ. Пътването ми обаче-готѣмъ тоягитѣ впечатление по нѣмъ извѣститѣ жѣтитѣ и, множеството на платници, които готѣмъ-тата на вси страни. Пътването отъ платници се обяснява-обаче лесно отъ хубавата прѣрота на Платонитъ-това чудно прѣдѣтно време, съ исторически и-художествена важностъ на страницата на х-ре-тинизма като мѣсто центръ Римъ, която архе-ологична прѣдѣтъ аркадата много извѣстна и му-жестина, особено археологична, амеицици и др., французи и прѣвъ тая прѣдѣтъ и отъ сѣдин-но страна интересна сѣмъ.

Тѣмъ прѣвъ по нѣмъ прѣдѣтъ тѣмъ. Тѣмъ-на готѣмъ имаме една сѣдинната сѣдинната из-виденъ да убоитъ конгресисти, по нѣмъ-и-Сѣдинната като се арѣдѣтъ сѣдинната се-но-коягитѣ и готѣмъ отъ нѣмъ готѣмъ сѣдинната отъ-посетително откриването на конгреса, което прѣ-

ваше да стане на слѣдния день, побързахъ да излѣза и да обиколя града, въ който стѣпвахъ за пръвъ път и който съ нетърпѣние чакахъ да видя въ неговата дѣйствителна обстановка. Двайсетъ години бѣхъ прѣподавалъ история на римлянитѣ, безъ да имамъ възможностъ да видя тоя вѣченъ градъ, всемирень владѣтель въ древно и ново врѣме, града на грахитѣ, на Цезара и Циперона, на държавната мъдростъ и на законодателството, на всемирната католичка религия и на художествата и пр. и пр.

Всѣка стѣпка въ Римъ има историческо значение. Прѣди всичко побързахъ да се дигна на Капитолия, древната крѣпостъ на Римъ, гдѣто «триумфираха» побѣдоноснитѣ римски консули, проконсули и императори, а въ срѣднитѣ вѣкове се вѣнчаваха поетитѣ, и днесъ се помѣщаватъ римскиятъ сенатъ, гдѣто имаше да става тържественото откритие на историческия конгресъ, градскиятъ съвѣтъ на Римъ и Капитолийскиятъ музей. Съ нетърпѣние бързо се издигнахъ по многобройнитѣ стѣпала на широката гранитна стѣла на Капитолийското бърдо, гдѣто се намиратъ споменатитѣ здания, построени отчасти подъ ръководството и по плана на Микелъ Анджело. Посрѣдъ площадъта между тия здания се намира конната статуя на Маркъ Аврелия отъ бронзъ. До самата стѣла, при горния ѝ край, отъ лѣво стои една желѣзна клѣтка, гдѣто се държи една жива вълчица съ двѣ вълчета, за да споменуватъ постоянно на посѣтителитѣ за легендарнитѣ основатели на Римъ, Ромула и Рема, изхранени отъ една вълчица.

На 2. априлъ сутринтъ стана въ «Капитолийската аула» на сената тържественото откриване на конгреса въ присѣдствието на краля и кралицата, на министерския съвѣтъ, на градския кметъ, или синдикъ, който е единъ князь отъ прочутото сѣмейство Колона, и на всичкитѣ конгресисти, домашни и външни, на чело съ управителния комитетъ, прѣдсѣдаствуванъ отъ директора на историческия институтъ въ Римъ, сенатора Вилари. Щомъ пристигна кралската двойка, тържеството се отвори съ рѣчь отъ синдика, която имаше привѣтственъ характеръ. Втората рѣчь се произнесе отъ министра на народното просвѣщение, който си бѣ поставилъ за цѣлъ да обясни значението на историческия конгресъ, свиканъ въ Римъ, най-важниятъ исторически центъръ на свѣта. Третия и послѣдния рѣчь се произнесе отъ прѣдсѣдателя на историческия конгресъ, учениятъ професоръ и сенаторъ Вилари, също върху значението и задачитѣ на конгреса. Знаменитиятъ ораторъ изтъкна много ефектно значението на Римъ като всемирна столица, законодателка на народитѣ въ древно врѣме и религиозна възпитателка и просвѣтителка въ ново врѣме. Въ прѣдварителното заседание отъ 1. априлъ конгресътъ бѣше избранъ, по прѣдложение на извѣстния парижки професоръ Моно, днешкия професоръ Фридерихъ, като прѣдставителъ на конгреса отъ една малка неутрална страна, да отговори отъ името на вънп-

нитѣ прѣдставители на конгреса на официалнитѣ рѣчи, които имаше да се произнесатъ при отварянето на послѣдния. Рѣчта на професоръ Фридериха бѣше произнесена на френски, като международенъ и достъпенъ езикъ на повечето отъ конгресиститѣ. Тя бѣше кратка, ораторътъ изказа въ нея благодарността на чуждитѣ прѣдставители въ конгреса за инициативата, взета отъ италианскитѣ учени за свикването на конгреса въ историческия градъ Римъ. Съ ентусиазмъ и бурни ръкоплѣскания се посрѣщаша отъ конгресиститѣ думитѣ на професора Фридериха, когато той нарече краля колега, прѣдъ вид на научнитѣ занятия на младия и симпатичния италиански кралъ Викторъ Емануилъ III. по нулеизматиката.

Съ това се свърши церемонията при отварянето на конгреса, слѣдъ която всички конгресисти бѣха поканени да присѣдствуватъ на инаугурацията на една реставрирана карта на града Римъ — *Forma Urbis*, върху една отъ стѣнитѣ на «*Palazzo dei Conservatori*», все на Капитолия, гдѣтѣ също се каза рѣчь отъ професора Р. Ланчияни за историята на откриването и на реставрирането на тая карта. И тая церемония стана въ присѣдствието на краля и кралицата. Слѣд това членоветѣ на конгреса се възползуваха отъ случая да разгледатъ сбирката, която се намира въ «*Palazzo dei Conservatori*», гдѣто се помѣщаватъ много цѣнни паметници.

Веднага слѣдъ обѣдъ се начнаха занятията на конгреса въ разнитѣ секции, които бѣха опрѣдѣлени по-прѣди, съ малки измѣнения на правени отпослѣ. Секциитѣ бѣха осемъ: 1) древна история, епиграфика, класическа и сравнителна (филология); 2) срѣдна и нова история; 3) история на литературата; 4) история на изкуствата; 5) история на правото, на економическитѣ и социалнитѣ науки; 6) история на географията; 7) история на философията и на религията; 8) история на математическитѣ, физически, естествени и медицински науки. Всѣхъ отъ тия секции се раздѣляше на 2 или повече подсекции. Така напримѣръ, втората секция и срѣдновѣковна и нова история се подраздѣляше още на двѣ секции, отъ които едната по методиката, а другата по архивистиката, библиографията и помощнитѣ науки и т. н. Всѣка отъ секциитѣ имаше по два пъти на день занятия когато се четѣха разни реферати, прѣдварително опрѣдѣлени отъ комитета споредъ полченитѣ съобщения отъ поканенитѣ делегати. Въ всѣко заседание бѣше опрѣдѣлено извѣстно количество реферати. Никой рефератъ не може да трае повече отъ двацѣтъ минути. При всѣ въ правилника се прѣдвиждаха разсуждения върху четенитѣ реферати, много рѣдко се допускаха прѣния, защото току-речи никога не изчерпваше дневниятъ редъ. Референтитѣ бѣха принудени да съкратяватъ своитѣ реферати и съобщаватъ само по-важнитѣ пѣца отъ тоящо имаха да рефериратъ. Естествено е, че многовъпроси не можеха да се развиятъ и обсъждатъ

ферентитѣ, които безъ никакво стѣснение изказаха недостатѣнитѣ на историческото преподаване въ тѣхнитѣ университети. Не се стѣсняваха учени, като Брайса, да признаятъ, че въ Англия историята се преподава много слабо, че тоя предметъ е злѣ представенъ въ английскитѣ университети, че нѣмало достатѣчно катедри за него; а колкото за исторически семинари, които професоръ Поль Фредерикъ нарече «laboratoires d'histoire», въ Англия нѣмало никакво представление. Въ това отношение дори и малка България може да се похвали, че стои по-високо отъ Англия, защото въ нашето Висше Училище има вече отъ нѣколко години исторически семинаръ, колкото и да сж скромни още работитѣ на неговитѣ членове. Съобщенията по тоя въпросъ се откриха съ единъ уводенъ докладъ отъ белгийския професоръ Поль Фредерикъ, който направи единъ брѣзъ прѣгледъ върху преподаването на историята въ Франция и въ други нѣкои европейски държави въ Западъ, които той нѣколко години прѣди билъ посѣтилъ съ цѣлъ именно да изучи, въ какво положение се намира преподаването на историята у тѣхъ. Той се спрѣ обаче по-обстойно върху преподаването на историята въ Белгия, на която дава прѣдимство по основанието на историческитѣ семинари, защото първиятъ семинаръ билъ основанъ отъ професоръ Куртъ въ Лютихъ прѣзъ 1874. година. Не по-малко интересенъ бѣше докладътъ на професора Габриелъ Моно, за научната постановка на преподаването на историята въ французскитѣ университети. Той доказа, че въ това отношение се направило много въ Франция, че изучаването на историята въ Франция днесъ е много по-напрѣдвало, отколкото прѣди въ научно отношение, че «историческитѣ лаборатории» и тамъ сж въведени току-речи всѣду, но признава, че много бавно се развива въ Франция това научно направление, като приписва това отчасти на централизуещи и синтетиченъ духъ на французина. Той констатира обаче, че Франция може да се похвали съ едно прѣимущество прѣдъ Германия въ преподаването на общественитѣ науки. Бѣтскавъ бѣ рефератътъ за преподаването на историята въ Германия отъ професора Хари Бреслау. Той много добрѣ изрисува положението на тая наука въ германскитѣ университети, посочи бързото специализиране на предмета отъ четвъртъ вѣкъ насамъ чрѣзъ откриване на катедри не само по отдѣлнитѣ основни части на историята, но и по спомагателнитѣ ѝ части: археологията, пие-графиката, пунизматиката, палеографията, дипломатиката и пр., както и на научната разработка на предмета отъ студентитѣ въ историческитѣ семинари. Въ тия послѣднитѣ студентитѣ специалисти историци сж длѣжни да участвуватъ още отъ първата година, когато тѣ се занимаватъ съ изучаване на източникитѣ и послѣ вече почватъ да участвуватъ активно въ работитѣ на семинара и да се приучватъ къмъ научна работа. Семинарнитѣ занятия се водятъ

по разни начини: или се даватъ отъ професора теми на студентитѣ, които ги ботватъ и ги четатъ въ семинара въ присъж на другаритѣ си и на професора и се криватъ, и обикновено разсѣжденията се сватъ съ заключение на професора, който окончателна оцѣнка на работата, или се издѣ и тълкуватъ нѣкои паметници, или пъкъ даватъ на повече отъ участникитѣ въ семинара теми, които се отнасятъ до едѣ сжщи въпросъ, но се разработватъ отъ гледища, и пакъ работитѣ се четатъ въ семинара и се критикуватъ. Референтътъ за обаче съ сжждението, че за научната стои на семинарнитѣ работи не важн систем начинътъ на изпълнението. Съ всѣка си може и много да се постигне, и нищо.

Съ това заврѣшваме нѣколкото съобщения които се направиха въ конгреса и които иск: изтъкна като примѣръ за това, що се работи на него. Нѣма съмнѣние, че ние обърнахме внимане само върху въпроситѣ, които се изнесоха въ специално по история, която ни интерес и по която имаше най-много занятия въ като исторически конгресъ. Слѣдъ това трѣ споменемъ за нѣкои прѣдложения и желан: по-успѣшното развитие на историческата

По прѣдложението на професора Горин кретарѣтъ на управителния комитетъ на конгреса се обсъди въпросътъ за едно взаимно спомнѣние на държавитѣ върху известни закѣтелни разпоредби относително ползуването на исторически документи държавнитѣ архиви, относещи се до новѣ сѣврѣмenna история. Станаха доста живи п по въпроса и се взе рѣшение, да се прѣдѣ единъ срокъ, до който ученитъ да могатъ ползуватъ съ държавнитѣ архиви. Разумѣе че това рѣшение ще остане академическото правителствата не се рѣшатъ да отк архивитѣ си за научно ползуване на учени. При все това прие се слѣдната резолюция II-та секция по срѣдния и нова история на международния конгресъ по историческитѣ науки, бранъ въ Римъ на 2. априлъ 1903. година казва желание: 1. въ интереса на историческитѣ и на обнародването на сѣврѣмenna история е да се опрѣдѣли граница за врѣмното ползуване съ държавнитѣ архиви и за обнародване на документитѣ отъ държавнитѣ архиви. Границата на врѣмето да бѣде опрѣдѣлена малко до края на 1847. година. Професор академикитѣ и ученитъ да бждатъ допуснати да ползуватъ отъ държавнитѣ архиви и да се правятъ за тая цѣлъ най-голѣми улеснения като се прѣмахне задължението, да се правятъ прѣписитѣ или извлѣченията и други подобни формалности.

Въ тая свръзка се изказаха редъ другѣ предложения отъ втората секция конгреса, които и се приеха единодушно. Прие се едно прѣдложение, штоо заемане книги и документи за ползуване отъ уч

на за първѣдъ направо отъ библиотекитѣ,
както до сега чрѣзъ посредството на ми-
нистерствата на външнитѣ дѣла. Иказва се же-
лѣно, да се образува една комисиѣ, която
да изнесе въпроса, какъ да се приготви една
универсална историческа библиография за ми-
ръ за едно време. Вае се рѣшеніе, всич-
ки съобщения на конгреса да бѣдатъ обя-
вявани и се постанови, да се помоли упра-
вителниятъ комитетъ да се погрижи за обя-
вяване съобщенията чакъ по-скоро. Иказва се
ише отъ първата секция, да се основатъ
университетитѣ и гимназійтѣ епиграфични
археологични събирки, които да съдържа-
тъ публични и възпроизведени фотографични
метри отъ класическата древностъ; да се съста-
вятъ пълни каталози за гръцки и латински рѣ-
чен отъ всяка библиотека; да се съобщава
желитѣ академии и учени корпорации всички
да обнародва върху нѣкой класически автори,
да се състави една пълна библиография за току-
ватитѣ върху исторіята на Италия и пр и пр.
Поменатъ сѣмо за примѣръ нѣколко съоб-
щѣния и желанія, ошачени въ конгреса за по-
широко развитіе на историческата наука. За-
вѣнитѣ работи на конгреса ще получатъ нѣкви
итѣ, само стѣтъ като бѣдатъ обнародвани
итѣ на конгреса.

на свръхналягане на занятията на конгреса се
отбелязва, че в бъдещият международен конгрес на
е свикан в Берлин през септември
1906 година.¹⁾

[illegible]

Слѣдъ като се завършиха работитѣ на конгреса, при все че времето ми бѣше много кратко, останахъ въ Римъ още нѣколко дни, за да видя забѣлжителноститѣ на вѣлния градъ, които съдѣлкова много, щото би имать човѣкъ, какво да върши въ течение на мѣсеци и години, ако иска да ни ги види поинтересно и да се почувта отъ него. При всичкитѣ опустошения, които е прѣтърпѣлъ древниятъ Римъ, въ времето на изцѣствението на варваритѣ, и прѣвъ срѣднитѣ вѣкове отъ блжочествата ревностъ на нѣколко отъ новитѣ негови владѣтели, напѣтъ, или пакъ отъ стихийитѣ на природата, все пакъ имъ още по-тавиди любовитвиятъ гостъ отъ класичния градъ. Още при вида на величествения Колизей, който е събирать 50000 зрители и отъ който е запазена още голѣма частъ и една частъ реставриранъ въ дѣйствиетелната му величина, човѣкъ остава отуденъ прѣдъ величието на римското нѣщество. При това не само амфитеатърътъ на Веспасианъ показва величието на стария Римъ, банитѣ на Каракала, или тия на Диокитиана, които съземали днешни нѣколко квартала въ Римъ, или акведукта (водниятъ канатъ), или мюритѣ на императоритѣ върху Палатинъ, или Пантеонитѣ и пр. всички импонирайтъ съ своята грамадностъ и величественостъ и напомнятъ великия народъ, които ги е творилъ. Нѣкои отъ тия паметници, съ малки поправки, сж анахронизми токуче нѣтъ, като напримѣръ Пантеонитѣ, които е билъ прѣдъ бѣрнатъ въ храмъ Божий, подъ име «S. Maria Rotonda» и благоустройство на това отѣлѣно. Тѣмъ прѣдставя най-хубавиятъ образецъ отъ римския

[illegible]

страда, кръгла и завършена горѣ съ грамадна купола, съ отверстие за освѣтление отгорѣ, съ височина и диаметръ по 43.40 метра, вътрѣ съ четирнайсетъ колони мермерени и съ седемь вглѣбнатини въ стѣнитѣ, гдѣто били поставени седемьтъ божества, на които той билъ посветенъ (Аполонъ, Дияна, Меркурий, Венусъ, Марсъ, Юпитеръ, Сатурнъ). Днесъ Пантеонътъ служи като гробница на кралетѣ на Италия слѣдъ освобождението, Викторъ Емануилъ II. и Хумбертъ, както и на знаменити художници; тукъ се намира гробътъ на Рафаела съ единъ неговъ бронзовъ бюстъ.

Капитолинското бърдо и днесъ прѣдставя единъ отъ най-важнитѣ центрове на Римъ, при все че освѣнъ грамаднитѣ основи на «Aula Capitolina» нѣма току-речи нищо запазено отъ древния Римъ. Сегашниятъ му видъ е билъ даденъ отъ Микелъ Анджело, комуто се дължи планътъ на постройкитѣ, довършени по-сетнѣ прѣзъ XVI. и XVII. вѣкъ. Лично на Микелъ Анджело се дължи поставянето на хубавата статуя на Маркъ Аврелий посрѣдъ капитолинската площадь и постройката на великолѣпната сѣлба. Палатътъ гдѣто се намира «Aula Capitolina», е служилъ отъ срѣднитѣ вѣкове и до днесъ за по-голѣми тържества; тукъ е билъ вѣнчанъ Петрарха (1341. г.), но не въ днешния салонъ, а въ други, отъ долния етажъ. Палатътъ на пазителитѣ (Palazzo dei conservatori), или градскиятъ сѣвѣтъ, прѣустроенъ по плановѣтъ на Микелъ Анджело, гдѣто има доста богата археологична сбирка, една хубава галерия живописна. Капитолинскиятъ музей, на лѣво отъ входа, е единъ отъ най-богатитѣ римски музеи слѣдъ Ватиканския. Тукъ се намиратъ, напримѣръ, «умиращиятъ гладиаторъ», капитолинска Венусъ, чудно хубаво творение на гръцкото изкуство. Съ капитолинския музей напослѣдъкъ почнува да съперничи «Националниятъ музей», който се намира въ грамадното здание на мѣнастиря Сакръ-Кьоръ, построено посрѣдъ Диоклициановитѣ бани. Сбирката отъ Националния музей има повече историко-археологично значение. Тукъ се намиратъ, напримѣръ, най-древнитѣ епиграфични паметници. Напослѣдъкъ тоя музей е придобилъ една богата сбирка отъ художествени прѣдмети, наречена «Museo Ludovisi», която сбирка заема едно особно отдѣление въ музея. Тукъ личатъ цѣлнни статуи отъ античното изкуство, като напримѣръ статуята на Венера отъ Книдъ, много хубаво кошие, Аполонъ съ лира, Минерва съ каска на главата и пр. пр.

Не мога да не спомена и за «римския форумъ», въ който членовѣтъ на конгреса направиха една научна екскурзия отъ два часа, прѣди да се издигнатъ на Палатинския връхъ, гдѣто бѣха канени на гощавка отъ министра на просвѣщенieto на 5. априль. Екскурзията се ръководѣше отъ архитекта Г. Бони, който направи историята на разкопкитѣ въ форума и обясни археологичнитѣ остатѣци отъ тоя важенъ центъръ на римския политически животъ

по врѣмето на Римската република. Отъ на форума, откъмъ «Viculus Tuscus», се прѣдъ очитѣ на посетителя една разкопнорама отъ развалини, въ която стърчатъ отъ храмове, колони, базилики, триумфалноростри (ораторски трибуни) и пр. Ще развалинитѣ на нѣкои отъ тия историчеетниции: историческия храмъ на съгпостроенъ отъ М. Ф. Камилъ за спомсврѣщването на междусобищитѣ междунии и плебенъ; храма на Сатурна, нениятъ римски паметникъ; базиликата на Цезара; триумфалната арка на Септимверъ, много добръ запазена; колоната на тийския императоръ Фока, най-висока, от е оцѣлѣла по-голѣмата частъ, посрѣдъ сарумъ; храма на Юлия Цезара, до който се в слѣди отъ ораторската трибуна на Юлзара (rostra), отъ която е произнесълъ тоний знаменитата си рѣчь въ полза на императоръ; храма на богиня Веста и на весталкитѣ до него; храма на Ромул; стантиновата базилика, грамадно трисводние, което е служило за образецъ на рархитекти отъ по-ново врѣме; триумс арка на Тита и пр. Прѣзъ цѣлия форумувать свещениятъ пътъ (Sacra via), отъкъмъ западъ, и чрѣзъ арката на Тита на Палатинъ къмъ храма на Юпитера. вата на това историческо мѣсто не прѣстпрѣзъ Византийския периодъ; форумътъа билъ почналъ да се разрушава вече срата половина на VI. вѣкъ, все още оцентъръ на гражданския животъ. Когато VIII. вѣкъ станали господари на Римъ форумътъ, гдѣто нѣкои отъ старитѣбили прѣобърнати въ черкви, служилъ за изборъ на нѣкои отъ паметѣ, които вали подъ триумфалнитѣ врата на С. Севера и на Тита по свещения пътъ. Ед XV. вѣкъ форумътъ вече съвсѣмъ за слѣдъ разрушението на черквитѣ и дна римскитѣ нобили (Франджипани и др Рафаель изказвалъ мнѣние да се направиконки въ форума, гдѣто стърчали нѣкоикато напр. колоната на Фока и др. Малконки сж станали обаче до XIX. вѣкъ, по инициативата на французитѣ и на Пий VIII. се начивать сериозни разкопки се продължаватъ прѣзъ цѣлия вѣкъ, слѣдъ заемаването на Римъ отъ итали: крале. Днесъ вече току-речи всичко е рана опрѣдѣлено, благодарение на залѣа италианското правителство да довършитѣ разкопки на това забѣлжително въ живота на древния Римъ. Въ присѣстѣ историческия конгресъ се направи многу на новооткрития форумъ. Ако има мРимъ, върху което могатъ да се отнеса: добръ думитѣ на Цицерона за Атина, кагасе Maguschi въ своето хубаво съчинени римския форумъ, то е републиканскиятъ, гдѣто всѣка стѣпка срѣща нѣкой важ

Анджело е признал прѣвзходството на неговия гений когато видѣлъ «Атинската школа» отъ Рафасла. Неговите мадонни приковаватъ взора на всѣкого, който що-годи разбира естетичната хубостъ. Втори пътъ посѣтихме ватиканскитѣ сбирки, най-богатата колекция отъ антични скулптурни прѣдмети, етруската и египетската сбирка, най-пространната Ватиканска библиотека. Признавамъ, че нашето прѣглеждане на тоя лабиринтъ отъ разни археологични и художествени прѣдмети стана набързо и повърхностно, защото нѣмахме на разположение повече отъ три часа врѣме, за да обиколимъ всичко това на веднажъ. Тукъ видѣхме знаменитата група «Лоокоонъ», извънредно добръ запазена, която Микелъ Анджело нарича «чудо на изкуството»; «Аполонъ Белведерски» единъ отъ най-хубавитѣ екземпляри на гръцкото изкуство, който се сочи като образецъ въ всичкитѣ трактати по естетиката и пр. Колко и да ни бѣше кратко врѣмето, ние все успѣхме да хвърлимъ единъ бѣгълъ погледъ върху етруската и египетската сбирка, които се виждатъ въ специални отдѣления на музея, и да обиколимъ пространната Ватиканска библиотека, която съдържа само ржкописи 26000 екземпляра, между които нѣкои отъ много голѣма историческа стойностъ. Поважнитѣ отъ ржкописитѣ сж изложени подъ витрини, като напримѣръ писмата на Лутера до папата и пр. и пр.

Прѣди да замина отъ Римъ, отидохъ да видя знаменитата *Манасиева Лѣтопись*, която знаехъ, че се намира въ Ватиканската библиотека. Библиотекарътъ *Père Erlee* се показа много любезенъ и услужливъ човѣкъ и не само че ми разреши да влѣза въ библиотеката, но самъ ме заведе въ работната библиотечна стая, самъ ми намѣри драгоцѣния старобългарски наметникъ и ми го даде, като ми посочи една специална маса за работа срѣщу неговото собствено бюро и се зае съ своя работа на бюрото си, докато азъ можахъ да прѣгледамъ ржкописа. Всичката цѣнностъ на тоя славянски наметникъ отъ XIV. вѣкъ, нареченъ на самия ржкописъ «Цѣтътъ на хроникитѣ», състои въ извънредно хубавитѣ и важни миниятури отъ нашата стара история, които за жалость нѣкои сж толкова много изтрити, щото мжчно могатъ да се четатъ. Освѣнъ това анонимниятъ прѣводачъ не се ограничилъ да прѣведе буквално оригинала, а прибавилъ съ червено мастило въ статитѣ, относещи се до българската история и нѣкои свои бѣлѣжки, които сж цѣнни. Книгата е пергаментна, писана съ красивъ почеркъ и съдържа 205 листа. Има запазенъ още единъ прѣписъ отъ стария български ржкописъ въ Московската Синодална библиотека, но той е писанъ на проста хартия и нѣма миниятури. Високото уважение на прѣводача къмъ царя Иоана Александра се вижда отъ обстоятелството, че той въ нѣколко миниятури се занимава все съ неговата личностъ. Така, още на първия листъ той ни дава една миниятура, въ която сж изобразени три лица,

между които на срѣдата стои българскиятъ царъ Иоанъ Александъръ, Исусъ Христосъ отъ дѣсна страна и лѣтописецъ Манасия отъ лѣва. Надъ миниятурата стои надписътъ: *иоанъ и христъ въ хй въ верѣ ирѣ и сиводражъ въсѣ елгарѣ грѣмѣ. Ис. Хс ирѣ прѣмѣ и ирѣ Катина, и надъ гавата му агѣмъ гѣмъ. Лѣтописецъ манасия.* Цѣлата лѣтопись е пълна съ миниятури. За мене, разбира се, отъ голѣмъ интересъ бѣха миниятуритѣ отъ нашата история. Такива миниятури има достъ много, отъ които по-забѣлжителни сж: 1, Къ валеристи на княза Крума нападатъ византицитѣ (стр. 146); 2, Побѣда на Лѣвъ Армянинъ надъ Крума, съ конница (стр. 148); 3, Покръпането на българитѣ (стр. 163); 4, Царъ Симеонъ подъ Цариградъ прѣлъ царя Константинъ и Патриарха, и неговото оттегляне и борба му противъ Лаканна (стр. 172); 5, Царъ Симеонъ запалва Ипигия (стр. 173); 6, Гробътъ на царъ Симеона съ надписъ отгорѣ: *зде бѣше сѣмъ ирѣ българѣ* (стр. 175); 7, Руситѣ нападатъ въ България и грабятъ страната, нападатъ Силистра, съ конница (стр. 178); 8, Цимиски прѣвзема Прѣславъ (стр. 183); 9, Византискиятъ царъ Василий прѣвзема Плискъ (стр. 183); 10, Побѣда на Василия надъ българитѣ и ослѣпяването на 15,000 българии (стр. 183); 11, Когато Самуилъ видѣлъ ослѣпенитѣ, заболѣлъ умрѣлъ (стр. 183); 12, Заслужава особно да се спомене послѣдната миниятура (стр. 205), въ която сж изобразени петъ образа, отъ които единиятъ въ срѣдата, въ по-голѣмъ видъ, прѣставя царя Иоана Александра и отъ дѣсна страна до него личи образътъ на Ангелъ Господень по-нататъкъ образътъ на Иоана Асѣна царя, отъ лѣва страна — образитѣ на Михаила Царя и на Срацимира Царя. Ето и самиятъ надписъ надъ миниятурата: *иоанъ царъ, агѣмъ гѣмъ, иоанъ асѣна царъ, михаилъ царъ, иоанъ срацимиръ царъ.* Очевидно, авторътъ на стария български наметникъ е искалъ да прѣдстави въ тая миниятура любимия си царъ Иоана въ всичкото му величие, между своитѣ три сина отъ първата му жена, дъщеря на Бсараба, Теодора, и подъ покровителството на ангелъ господень. (По историята на тоя ржкописъ вижъ статията на г. Д-ръ Гудевъ въ «Министерски Сборникъ», кн. VI).

Тоя цѣненъ славянски наметникъ привлякна вниманието на всичкитѣ славянски учени. Спреди да думитѣ на *Père Erlee*, нѣма славянски ученъ който, идещъ въ Римъ, да не е искалъ да види и дори да го изучава. Поради това, книгата е доста много поврѣдена отъ постоянно употребление. Особно много сж пострадали миниятуритѣ, които прѣдставятъ толкова голѣма цѣнностъ за нашата история. Любезниятъ библиотекаръ, *Père Erlee*, съ когото разбѣни нѣколко думи по тоя въпросъ, ми каза, че ни намѣрение да прѣиздаде миниятуритѣ чрезъ хлестиния, само че все не можелъ да успѣе да свърши това, понеже ималъ много други работи които били наредъ, и че и тая работа си чак

Но той не увърн, че се натън въ скоро
да може да се залови съ нея и ме попита,
Българското правителство не би могло да
уверн въ това дѣло, като му откупи из-
политическо съзвѣстие. Не можехъ да
отвора като, очевидно, но то увърнхъ, че се
нашето правителство да посрѣдне съ
остъ и правителството да едно прѣдизнае на
уверн отъ ржжениса и да то подкѣрн
да поможъ и постигне на целовати дѣл
и стобизвахъ тога, азъ се натънахъ, Гос-
Министре, че Въс не посрѣдните тѣ
въ нечвани интересъ, които Ва е дѣл
и че направите отъ Винтеграма пожелан
и пожеланари на Венг, инската общинотела
сътъ, много тога да ускори и нѣтъ нештето
вренето си и че отъ Вапа съдѣл не на-
снчка преобходима материална поддръжка

[illegible]

...и јераси отац Никит и Хер-
... са ван раицеобразно састави каже. Ни-
... секој иже та се и ови живи тако не трен-
... домота састави. Иако се, персији ота-
... домота и пријатељста, раице састави ота-
... домота и, мислени, мисли, јер, кже,
... домота и раице састави, и пр-

Галерията на изобразителство, която съдържа повече от двестина латински паметници и няколко италиански и от други знаменити, на камика или на бронзови статуи, съ различно съдържание. Към тази галерия съ причислени и няколко важни скулптурни произведения, като например "католика" от антика на Херкулес Паризио и статуята на Фарнезийски бокс, от които първата представлява Херкулес в поиника, опрени върху мачугата си, а втората — синея грамаден бокс, за който на които стома брата, синовете на Антика, свързват Аполон, за да и откъсат за умика си, която била мачена от нея в течение на много години. И четвърта, дая кокетно фигура, наречена Лакс, която съ, пръвът едн и на сличеството Фарнезийски бокс били повърнени, четвърти стрелници на боксът на Кираса и оксидирани откъсът, тревата на бокс под разкъсването на Микел Анджело.

Мермерната статуя, която е изпратено богато и съдържа реди откъсвания на образи от скулптурни творения (Portico di Caracalla), като например статуите на Венера от Капуа, Юнона Фариеска, Меркури, Диана, Арюдини и Аристотелова, Орестия и Електра и пр. — всички работи, произлизащи от най-откъснатата епоха на вилелното изкуство в Гърция, от V. до II век пр. Хр., по-късно на императорите, които съдържа статуи и бюстове на императорите, на боговете, музик и пр.

Бразилската издържка, която произхожда от корени
низи до отпадателите на Понте и Хермес дава
и която се счита за най-голяма във света по ко-
личество на предметите и по твърдост и ха-
роактерност на работата. Често с истинските по-
творителности на класическия народни изкуство;
те са в състояние да създават от камък и метал
любими образи, съвкупности и развличаващи черти на
животни същества, които са предметите. Така-
ва са ивери, контери, хермети, прикрасените юби-
мантии на зрителя; гъвкави, мермерни и брон-
зови фигури са в състояние да представят зри-
теля Хермес от Олимпия, да поставят похвални
низи да се връщат по изкуство на живо, а не
да се мечат да се се напътят. Във Непол-
ската бронзова статуя, която е добър пример за игра, нежност
и сила, статуята на Хермес, който
държи в ръка си прикрасен изора на много по-
добрите и на неговите изкуство.

[illegible][illegible]

В додана а не е валидна и валидност, отбеля-
ват се, и отбеля се от нея и не е валидност, която
не е валидност, валидност не е валидност,
наименование една валидност Херкулесов, както

и нѣкои други отдѣления на «древноститѣ на Кума» и пр., а тъй сжщо и *живонисната галерия*, съ изключение на единъ два салона, отворени за публиката, за да има идея за картинитѣ, които се намиратъ въ нея и които сж наредени систематично по школи, не можахме да видимъ, понеже бѣха затворени. Но и това, що видѣхме, бѣ достатъчно, за да се убѣдимъ, че дѣйствиелно националниятъ музей въ Неаполъ прѣдставя най-богата археологична сбирка, че той съдържа съкровищата на древността въ най-големъ пълнота и за това има много важно значение за изучаване древността.

Въ Неаполъ можахме да видимъ, освѣнъ музея, само Аквариума, който се счита за единственъ въ свѣта по своето богатство, което се дължи на разкопната южна фауна. Аквариумътъ принадлежи на неаполитанската зоологическа станция, основана прѣзъ миналия вѣкъ (1872. г.) отъ нѣмския натуралистъ А. Dorn, която до сега е най-важенъ центъръ за изучаване морското царство и където се отправятъ ученитъ отъ цѣлия свѣтъ за специализиране. За основанието и развитието на Неаполитанската зоологическа станция сж стѣйствували много и чуждитѣ правителства, така че тя може да се счита като общоевропейски институтъ, където всички държави могатъ да командируватъ своитѣ учени за изучаване морската фауна.

Можахме да посѣтимъ сжщо и *кралския дворецъ*, където видѣхме всичкия разкошъ на бившитѣ неаполитански владѣтели. Тоя дворецъ е билъ реставриранъ току-речи отново прѣзъ XX. вѣкъ и нѣма нищо особено оригинално за отбѣлзване, освѣнъ нѣкои живописни картини отъ голѣма художествена стойностъ.

Ако и да имаме случай да видимъ много отъ помпейскитѣ находки въ националниятъ музей въ Неаполъ, все пакъ употребихме единъ день, за да отидемъ съ г. професора отъ Варшавския университетъ, Любонича, да видимъ самитѣ развалини на тоя градъ на древността, който, защото бѣ покритъ отъ лавата на Везувий, се запази въ античния си видъ и до днесъ, ако и изгорѣлъ и съсипанъ отъ тая катастрофа («*Pompei d'une fois et Pompei d'aujourd'hui*», par L. Fischetti). Помпеи служи като най-богатъ източникъ за изучаване живота на древнитѣ класически народи. Въ него може да се види цѣлата култура на тия народи, всичкитѣ удобства и неудобства на домашния имъ животъ, материалнитѣ сръдства и нравственитѣ качества на римския гражданинъ, защото помпейцитѣ, ако и осжи по произхождение, къмъ послѣдния вѣкъ на римската република сж били вече съвсѣмъ романизувани. Тоя градъ по своето богатство и разкошъ служилъ като мѣсто за забавление и почивка на много знаменити римляни. Поради голѣмата търговия, която сж вършили немислицитѣ и разкошното плодородие на почвата и поради прѣкрасното положение на града близо до морето, вижда се, Помпеи билъ достигаемъ доста висока материална култура и привличалъ въ себе си много

богатъ свѣтъ, който се е прѣдавалъ нѣшества.

Помпеи е билъ засипанъ отъ единъ отъ еруптивни вещества на Везувий отъ метра дебелина, и, споредъ както се прѣд отъ неговитѣ 30000 жители успѣли да сятъ повечето и само около 2000 дугинали подъ лавата. Скоро обаче слѣд строфата жителитѣ, останали живи, разкъсаята си, за да извѣткатъ скжпоцѣни си, оставени при избѣгването имъ. Освѣнъ по-скжпитѣ строителни материяли били въ течение на вѣковетѣ, така че Помпеи началото на редовнитѣ разкопки прѣдъ вече положението на напуснатъ градъ, частъ ограбенъ отъ неговитѣ драгоценно такова положение се начеватъ разкопки Помпеи въ вѣмето на «просвѣтления» и Карлъ III. (1748.), въ вѣка на «просвѣще Тогава още били открити амфитеатърътъ търътъ, но разкопкитѣ се водили ненаучно никакъвъ редъ и грижа за запазване пцитѣ, докато слѣдъ падането на неаполитанското кралство и присъединението му Италия (1861. г.) се подема въ систематичъ любовъ къмъ дѣлото разкопкитѣ на Помпеи ръководството на Фьорели и Рушиеро, и на които тѣ продължаватъ и до днесъ. С изчисленията на Фьорели, разкопкитѣ на не се свършатъ приблизително къмъ 1 ната на XX. вѣкъ. До сега е разкритъ п отъ половината градъ и, което е по-важъ копани сж по-главнитѣ неговни части, къ, нампратъ важнитѣ обществени здания. С сж форумътъ, заедно съ храмоветѣ и обществени постройкы около него, теат амфитеатърътъ, базиликата, банитѣ и пр.

Входътъ е откъмъ морето чрѣзъ тѣяната «*Porta marina*», морска врата. Пръ входъ ни посрѣшна цѣль рой отъ цинерони прѣдлагаха услугитѣ си да ни развожатъ ползувахме се отъ одного отъ тѣхъ, за се спираме да се ориентираме по «Бедекъ развалинитѣ на Помпеи». До самия входъ, отъ стѣната, има единъ малкъ музей отъ мети, намѣрени въ Помпеи, въ който 1 особено впечатление вкаменѣлитѣ трупове лавата на нѣколко мъже, жени и едик наредени подъ витрини, които вкаменѣли сж чудно добръ запазени; отпечатани с на лицата имъ страданията въ момента гинването. Тоя минияторенъ музей е нъ най-паче, за да даде едно приблизително ставление за случилата се прѣди 1900. катастрофа. Въ него е било оставено отъ по нѣщо, като е било прѣнесено всичк налю въ националниятъ музей отъ Неаполъ послѣдкъ се забѣлзва тенденцията да назватъ по възможность находкитѣ въ и да се не принася всичко въ Неаполъ това ставало прѣди. Така, напримѣръ, 1 дѣхме въ дома на Ветини-тъ (*Domus Vetti* току що откритъ отъ лавата и рестав

ни всичкитѣ стѣниши украсениа, и ѣкоко
статуи, особно изявиши живописни сцени
и сѣката митологича украсивати стѣнитѣ на
древнитѣ стѣи, по нѣколко и всичката по-
нна, мермерени маси, а сѣката кучки съ вси-
принадлежности. — съ една дума, всичко
ново и нищо не е отнесено въ Панаотеонъ.
и, принаетежъ на богатство, сѣмство,
и, рече, представяне за дѣлносте и
и, на римскѣ оптомати, прѣвъ първия въкъ.

Хр Писакъ, подобно и на-богити и то-
мани на тежати много тронни, зането,
ити, тѣ сѣ и сложени на вѣнцѣхъ на дѣ-
и и много стѣни, имъ сѣ бѣи о-
тъ мѣнцата арда цѣниѣхъ, жемчужи-
ни, съ които сѣ покрити.

[illegible]

действительно пач-интересного мѣсто и днесь
въ Помпѣи, какго прѣмъ катастрофата.

Стълб формула обикновено двата театра, стъпните открити по-образна на Лионисмен театър в Атина, въпреки на концентрация по-украса, който стъпират 5000 зрители, а другият покрив, който стъпират само 1500 души и служил въпреки на музикални представления. Но към илюзия се виждат, равнинни, остатъци от ретини картини, които са служили въпреки на портика, които е още приобикновено като джипове на сцената. Въпреки това, от това време е служил и творил много при реконструкция, тъй се намбри и вътреш на едно място. От друга страна, по-голямата театър, се виждат равнинните на стъпел, различен форум, с портика, от което има остатъци по-уверени картини вътрешна сцена, и който служил на пашата и картинка на сцената от театра. Справихме се да ни има още някои други по-важни картини, като например картината на Павел, стъп от най-голямата на Помпей, картината на Статуия, въпреки са останали по-големите стълбни fresки, така като картината на L. Cocillius Incundus, банкерът, а който се намбри и 300 търпени табели, саркофази, които били сгнати вътрешно различни. Обикновено и срещени пали на гробници, стъп от „Херкулеската порта“, стъп има запазени няколко илюзии много гробници, повечето по-малко украсени, които обикновено изобразяват малки открити на по-големи гробниците пали. Тук, именно на улични на гробниците се намират и вилата на Пандора.

[illegible]

Надгробні ми білики за поховані двоє наших земля-
ків: 1. рідні, О. Пилип, в. А. Сірик. За поховані Па-
грась отримували на право за О. Пилипом.

Олимпия се намира по течението на рѣката Алфей, недалече отъ устието ѝ, до днешното село Мирака, при подножието на единъ връхъ, който се нарича и днесъ, както въ старо време, «Хронионъ», по името на Бога Хроноса. Поради религиозната и национална важностъ, която придоби отрано съ своитѣ знаменити периодични «Олимпийски игри», Олимпия стана центъръ на национално и културно развитие на еленинѣ, мѣсто за съревнование на гърцитѣ въ всичкитѣ видове изкуства. Всички елени се надпрѣварваха съ поднасяне своитѣ подаръци на Зевса Олимпийски или на други божества, чийто култъ бѣше на почетъ въ Олимпия прѣзъ всичкото време на свободното сѣществувание на еленинѣ и дори прѣзъ врѣмето на македонския и римския периодъ, и да строятъ въ Алтисъ — свещената площадка на Олимпия, храмове, портики, олтари, съкровища, палестри, както и много други здания, прѣдначени да служатъ за отпразднуване свещенитѣ игри, за помѣщение на свещеницитѣ, за съвѣщание на пританитѣ на Олимпия, за оцѣнителитѣ на конкурситѣ въ разнитѣ видове надпрѣварвания, игри, бойове, надгичване пѣштъ, или съ колесници съ четири коня и пр. и пр.

Посрѣдъ грамадното количество разкошни паметници, украсени съ най-чудни творения отъ ваятелното изкуство, се намирали изложени въ Алтисъ многобройни статуи на богове и херои, особно на хероитѣ, спечелили първенство въ игритѣ. Това бѣха дарове на боговетѣ отъ разни богати хора, общества, градове и държави, които напомнѣха за спечеленитѣ трофеи отъ еленинѣ въ борбата имъ съ варваритѣ, побѣдитѣ въ олимпийскитѣ игри и пр. и пр. По тоя начинъ Олимпия придобива изгледъ на богатъ религиозенъ и художественъ центъръ, където можеха да се видятъ най-добритѣ произведения на тѣхното архитектурно и ваятелно изкуство. Всѣки четири години се стичаха посѣтителитѣ отъ цѣлия елински свѣтъ на олимпийскитѣ игри, като участници въ състезанията, или като прости зрители. Естествено бѣше, че поради това олимпийскитѣ игри придобиваха първостепенна важностъ за напредъка и усвѣршенствуването на елинската култура и изкуства. Упадъкътъ наченва само къмъ края на сѣществуването на олимпийскитѣ игри, така че послѣдниятъ побѣдителъ въ тѣхъ вече не е еленинъ, а арменецъ, (385. г. сл. Хр.). Скоро слѣдъ това при Теодосия Велики олимпийскитѣ игри били забранени, и още слѣдната година (394. г.) е била отнесена отъ тука златната и слонова статуя на Зевса Олимпийски, вѣроятно въ Цариградъ. Готитѣ на Аларика опустошили Олимпия, не се знае обаче дали сѣ я разрушили. Разрушението наченва въ дѣйствителностъ въ врѣмето на Теодосия II., който далъ заповѣдъ да се разрушатъ езическитѣ храмове (426.); знае се, че храмътъ на Зевсъ Олимпийски е билъ подпадналъ поради това разпореждане на благочестивия императоръ. Дѣйствително разрушение на Олимпия обаче наченва отъ ката-

строфалнитѣ земетресения отъ 522—551. г. сл. Храмътъ на Юпитера е билъ разрушенъ до овитѣ му, както и другитѣ по-малки здания. (тогава начнува запусъването на Олимпия, кова повече че Алтисъ е билъ засипанъ насипитѣ на Кладаосъ, който се влива въ Алоткъмъ сѣверна страна и загражда днесъ Алоткъмъ западна страна.

Олимпия е била до толкова забравена, е изгубила и името си. Едва въ XVIII. в. наченватъ да се интересуватъ за нея евроцитѣ; бенедиктинецътъ французинъ Bernard Montfaucon (1723. г.), германскиятъ археологъ Винкелманъ (1767. г.) ставатъ инициатори разкопаването на Олимпия. Но само въ първ половина на XIX. вѣкъ се туря сериозно нач на разкопкитѣ. Французинътъ Авелъ В. Б. заедно съ нѣколко французски археолози пр приематъ слѣдъ боя при Наваринъ, като участници въ експедицията на французския генер Мезонъ, разкопаването на най-високото мѣ въ Олимпия и откриватъ развалинитѣ на храма на Юпитера Олимпийски. А петъ-десетъ год по-късно, по инициативата на знаменития ирикъ Курциусъ, германското правителство натоварва да направи разкопкитѣ на Олимпия изцѣло и ги извършва систематично въ течение на шестъ години, като изразходва за тая ц 1,000.000 лева (1875—1881.). Статуята на инициатора на това велико прѣдприятие се нам днесъ положена въ Олимпийския музей, постро съ срѣдствата на знаменития грѣцки бладетел Сингросъ, въ който музей сѣ събръ всичкитѣ цѣнни находки въ Олимпия, излож за публиката.

Днешниятъ видъ на Олимпия слѣдъ разкопкитѣ прѣдставя гора отъ срутени паметници на които само основитѣ стърчатъ отъ посрутени колони, пиедестали, статуи, стѣни, всичкото това зрѣлище прави тъжно впечатление. Току-речи нищо не е оцѣлѣло отъ бройнитѣ статуи, които пълнѣли Олимпия, които свидѣтелствували за хилядогодишно блкаво историческо развитие на античния мѣ. Всичко почти е разрушено. Само като по ч сѣ запазени, току-речи незасегнати, двѣ обидови творения на грѣцката пластика: статуя на «Нике» — побѣда — отъ Пеониосъ и «Хермесъ» отъ Праксителисъ. Причинитѣ на тѣлно разрушение бѣха не само невѣжество и фанатизмътъ, но главно природнитѣ хили, землетресенията и наводненията на Кладаосъ и пр. Само прѣдъ зрѣлището на дншитѣ величествени развалини може да се оцграмадната загуба на такива образцови творения на древността. Откриването на Олимпия служи за по-добро изучаване на единъ важкитѣ отъ миналото на блѣскавата еленска и тура. Колкото и да сѣ разрушени драгоцѣнни паметници олимпийски, по тѣхъ може да се встанови вѣрна картина на древна Олимпия.

Храмътъ на Зевсъ Олимпийски е билъ въ величественитѣ паметници на Олимпия.

...и потому, что в нем много было
...и потому, что в нем много было
...и потому, что в нем много было

символизира пръвото стъпало на гръцката култура пръв гръбът с отъ на върха и с. Деи-тата прѣставя борбата во меча на деи-тата на Периклѣ, сѣмъ Зенонъ и краи на мѣстѣтъ сѣ Деи-тата, из които били изкѣнени та дѣмъ сѣмѣтъ рази херои на Грѣция, между които и Тезеи, деи-то сѣ сѣмѣтъ на дѣмѣтъ, кеи-тарѣтъ. Гѣмъ, въ тоя фронтонъ, мѣра деи-тарѣтъ рѣмъ. Аподонъ, бѣмѣтъ на дѣ-тарѣтъ и на тѣмѣтъ, които сѣмѣтъ се об-мѣмъ. а въ Олимпѣтъ, дѣмъ покрѣмѣтъ на мѣ-мѣтъ и прѣмѣмѣтъ и на обѣмѣмѣтъ рѣмъ.

Принимаме се тоя западен фронтонъ на А-
кимеи, чешникъ на Филоней, съплатно съ запа-
дената гратиния у Павланией. Критиката на-
мира нѣкои недостатъци въ симетрията на час-
тици на фронтонитъ отъ фронтонъ, но е дока-
зано, че гратинъ бѣлосенъ, и храмовецъ си и не
може да се гледе, какъвъ ефектъ еж противеж-
данъ тия бѣлосенъ, когато еж бѣлосенъ.
Прѣтъ храмъ и вътрѣ въ храмъ имало много-
бройни статуи и зарисъ на Зевсъ Олимпийски
Олимпийски и западенъ статуя на «Никей»
отъ Неоянея, които е исторъ на скульптур-
нитъ, украсения отъ исторния фронтонъ и на
«Никей» надъ фронтонъ. Отъ западния надписъ
се вижда, че тия статуи с били изработени въ
наметъ на юбилея на местинитъ и на юбиле-
нитъ отъ Павланией противъ сварганиитъ. Тая
статуя се намира въ музея отъ Олимпия. Лицето и
свѣтъла, изсѣдена, изсѣдени еж само изсѣдени
частъ и върхъ на глава а, покрѣдени еж още
нѣкои незначителни части, но отъ това що е
западенъ може да си прѣдставишъ напълно прѣ-
красното творение

Заслужава да се споменатъ метонимитъ отъ стѣнитѣ на „пронаосъ“ — иконостасъ на „Богородица“ — и тѣна а частъ отъ стѣнитѣ, които претопилитъ изаплакватъ работи на Херкулесъ, който споредъ легендата основателъ е на градъ Пиринъ. Тѣмъже частъ отъ фрагментитъ на баре метонимитъ съ същи паметрени при реконструкциѣ и четири метонимъ съ паметрени — окурени цѣлѣбни. Тѣ отъ сѣгодномъ — отидитъ отъ Смирнѣското село и Кноская бѣли, и тѣ отъ пронаосъ — херкулеситѣ, и яхритѣ на Олѣнасъ. Частъ отъ тѣя баре метонимъ съ откритъ отъ французитѣ (1828, 1831) и се паметратъ въ Парижъ.

Въпри по значението си храмъ въ Атина била храмыта на Аера, или Юнона, които се считат за първостепенни и Олимпийски Свирети. Истината, този храмъ билъ построень, осемъ години сѣтъ преди началото на Олимпиадъ с. г. ирелигия, фактъ, който не може да се провери. Обаче едно е вѣрно, че този храмъ сѣдинъ отъ найстаритѣ въ Атина, че този първоначално билъ построень отъ керанида и отъ дърво и само поетъ стари / дървои козини били замѣстени съ каменни, отъ ежови материяхъ, както дая отъ храма на Зенес Олимпийскъ. Тукъ стои старъ ежовъ стѣнъ, какари още в сѣстождоа Паулиниасъ. Вилка се, че боята с прѣкривала всичкитѣ тия недостатѣни

на материалитѣ. Вжтрѣшността на храма състояла отъ три части, както на всичкитѣ еленски храмове: *προναος, ναος, Επισκοφομος*. Въ *ναος* се намирала статуята на Хера.

Тоя храмъ, ако и да не можелъ да съперничи въ нищо съ храма на Зевса, все пакъ се ползвалъ съ голѣмо уважение поради древността си и поради култа на божеството, на което е билъ посветенъ той. Важността на тоя култъ се вижда отъ факта, че въ честь на Хера ставали периодично женски празници, отъ петъ на петъ години, когато избрани шестнайсетъ жени отъ осемтъ елейски триба, по двѣ отъ всѣки триба, поднасяли нова покривка на богинята, тъкана съ собствени ръцѣ и прѣдседателствували въ отпразднуването на игритѣ, отредени въ нейна честь, състоещи отъ надпрѣварвания въ бѣгане, въ които вземали участие и малки дѣца. Между многото дарове, отъ разни мермерени и бронзови статуи, въ централната частъ на храма се намирали статуитѣ на Зевса, Пелопса и др., а сжщо и други цѣлни прѣдмети: вази, разни сѣдове отъ злато и сребро, чаши отъ злато и пр. Все тукъ се намиралъ и Ифитовиятъ дискусъ, или кръгъ, върху който билъ гравиранъ текстътъ на священото примирие, което елейцитѣ провъзгласявали въ епохата на олимпийскитѣ игри; едно малко слоново легло, което се приписвало на Хиподамия; една маса отъ злато и слонова кость, изработена отъ единъ ученикъ на Фидиясъ и др. Всичкитѣ тия прѣдмети на древното изкуство сж изгубени. Само една статуя е запазена, статуята на Олимпийския Хермесъ, пиедесталътъ на която стои и сега въ храма съ надписъ, който напомня за статуята. Тая статуя е намѣрена при разкопкитѣ току-речи цѣла: само прѣдната частъ отъ дѣсната ръка и краката до колѣнитѣ липсватъ. Хубавата глава на Хермеса, неговото жизнено тѣло заедно съ дѣтето Дионисий, което той държи на лѣвата ръка, сж запазени непожтнати.

Тая статуя е положена днесъ въ музея отъ Олимпия, въ задния салонъ, гдѣто има постоянно посѣтителѣ и художници, които наблюдаватъ или изучаватъ тѣлото.

Паузаниясъ описва тая статуя само съ една кратка бѣлѣжка. «Има послѣ, казва той, поставени и други дарове въ Хереонъ: Хермесъ въ мермеръ, носещъ Дионисия като дѣте, творение на Праксителеса». Въ тия думи не виждаме никакво възхищение. И това е естествено за Паузаниясъ, който е ималъ прѣдъ себе си стотици подобни статуи отъ много по-висока стойностъ. Достатъчно е обаче неговото свидѣтелство за значението на статуята въ гръцката пластика, че тя принадлежи на Праксителеса, най-знаменития ваятель отъ IV. вѣкъ пр. Хр. Това е даръ на боговетѣ отъ трофеитѣ, спечелени отъ аркадийци и елейци, обожавали Хермеса и Дионисия, въ една побѣда противъ демократитѣ отъ 343. г. пр. Хр. При изработването на тая статуя, Праксителесъ билъ вече въ пълния разцвѣтъ на

своя гений. И въ тая статуя се вижда сила на неговото творчество: неговиятъ Хермесъ който прѣдставя хубавъ младъ момъкъ, дивъ сила и животъ, приковава вниманието на зрителя и само неговото виждане заслужава поспението на Олимпия.

Освѣтъ това виждатъ се въ Алтисъ развалинитѣ на: «памятника на Филипа», кръгло здание — храмъ, издигнато отъ Александра Велики или отъ елейцитѣ, за да умилостивятъ Александра, защото били се обявили противъ македонцитѣ слѣдъ смъртта на Филипа; «Екседра и Херодъ Антикусъ», построенъ съ негови срѣдства (168. г. сл. Хр.) въ паметъ на снабдяването въ Олимпия съ вода, която излизала въ Екседра и отъ тамъ се разпрѣскала по Олимпия, и въ чест на антонинитѣ, чиито статуи сж били издигнати подъ величествения сводъ на Екседра, който до днесъ е запазенъ, безъ статуитѣ; «Пелопионъ» едно светилище отъ прѣдисторическия култъ на Пелопса, издигнато отъ Херкулеса въ памет на неговия прадѣдо Пелопсъ; «Хиподамионъ» сжщо светилище, отъ което току-речи сж изчезнали всѣкакви слѣди; «Митроонъ», храмъ в майката на боговетѣ, Реа, култътъ на която и врѣмето на Паузаниясъ е билъ вече въ упадъкъ защото статуята на Реа вече я нѣмало, и храмътъ билъ пълненъ съ статуи на римскитѣ императори; «Съкровищата», редъ здания, не голѣми, които се строили въ Олимпия подъ политѣ на Хронионъ отъ разни държавни мжж и князе, за да се пазятъ въ тѣхъ богатитѣ дарове, изпращани отъ придобититѣ трофеи вслучай на побѣда; Статуи на Зевса, наричани «народния езикъ» «Зани», наредени до Съкровищата дори до входа на Стадиума, отъ които днесъ сжществуватъ само пиедесталитѣ имъ. Занитъ се работѣли отъ бронзъ съ срѣдствата на шрафнитѣ суми, които се събирали за нарушение и правилата на олимпийскитѣ игри; Редици от статуи, на които само подножкитѣ сж запазени пълнѣли аленитѣ и празнитѣ пространства прѣд храмоветѣ. Бронзовитѣ статуи сж били стопени а мермеренитѣ сж служили като материалъ за варъ; защото отъ това, що виждаме запазенъ въ музея на Олимпия, много малко и току реч нищо не е останало отъ грамадното количество бронзови и мермерени статуи, които ни описъ Паузаниясъ.

Откъмъ сѣвероизточния ъгълъ на Алтисъ се намира реставрираниятъ своденъ входъ и Стадиума, който се простираше на изтокъ от Алтисъ и гдѣто ставали надпрѣварванията. Стадиумътъ остава още неразкопанъ. Успоредно с него, все на изтокъ отъ Алтисъ, откъмъ рѣкат Алфей, се намиралъ «Ипсдромътъ» за надпрѣварвания съ колесници съ по четири коня. Ипсдромътъ е изчезналъ току-речи изцѣло, отнесен отъ водитѣ на Алфей. Имало е още редъ другъ сгради вжтрѣ и вънъ отъ Алтисъ, като напримеръ *Пританея*, гдѣго се гощавали побѣдите литѣ на игритѣ, *палестри*, за упражнения гимнастически, разни портици и пр. и пр.

лѣдъ двудневно прѣстояване въ Олимпия нахъ да тръгна за Атина, крайната цѣль на о пажуване. По пѣтя си обаче къмъ тоя се възползувахъ отъ обстоятелството, че тина отъ Патрастъ има два трена прѣзъ деня. Бѣхъ се въ Коринтъ и използвахъ тричасоврѣме до пристигането на втория тренъ, за отида да видя стария Коринтъ, нахоу се шестъ километра далече отъ днешния интъ, подъ върха на Акрокоринтъ, надъ о личатъ още нѣкакви укрѣпления. Древитѣ въ Коринтъ още не сж много богати, го едва прѣди двѣ три години сж наченати разкопки отъ американската школа въ Атина. Американцитѣ получили въ силата на единъ конгъ съ гръцкото правителство правото да извърз разкопки въ Коринтъ и Аргосъ, и тѣ жертгъ вече нѣколко години наредъ по 18.000 фр. одина за разкопки. Видѣхъ тукъ развали: на единъ древенъ дорийски храмъ на Миа, отъ които оставатъ само седемъ колони, ктеристични съ това, че сж монолитни. Висъщо единъ други храмъ разкритъ, но не ршена е още всичката работа, за да може с прави вече заключение за това, що може с очаква отъ американскитѣ разкопки. Кой е билъ единъ цвѣтуещъ и разкошенъ елински въ; той се е славилъ съ своитѣ художествени дзедения, така че трѣбва да се прѣдполага, о трудоветѣ на американската мисия не станатъ напразни. Видѣхъ тукъ и едно наана музей, които обаче не съдържахъ още о цѣнно. Вечерта пристигнахъ въ Атина. ри все че Атина днесъ е доста голѣма и хуградъ въ Изтокъ и заслужава всичкото вниие и съ днешнитѣ си хубости поради новитѣ ментални обществени сгради, и поради ошнитѣ си околности, близо до най-хубаизточно пристанище Пирей, все пакъ въа пжтешественикътъ отива и до днесъ лаче да се запознае съ чуднитѣ паметници ревността, които тукъ сж запазени най-изоо и се считатъ за най-важни, като приежещи на най-генияния по своето творю елини, атинянитѣ. Съ своитѣ храмове, и, портици, гробници и пр. Атина остана несъ най-богатиятъ центъръ за археологични рвания, защото тукъ се намиратъ най-хубаи най-разнообразнитѣ по форма паметници. това, кой не си спомнява съ симпатия за рията на висококултурния, свободолюбивия ожеественния атински народъ, така че всичко, иждаме останало отъ древния животъ на янитѣ въ Атина, ни се струва мило и инеро. Атинянитѣ считали своя гратъ за школаърния. За изучаване на древността Атина и днесъ, като школа за всички учени и зованъ свѣтъ. Тя продължава и еста да лича пѣтници отъ цѣлия културенъ свѣтъ, о въ древнo врѣме; прагматикъ на тиснитѣ и сж оставили неизчерпаеми съкровища на игъ; тѣ могатъ да живѣятъ още много го съ завладанитѣ имъ богатства отъ класи-

ческата раса на елинитѣ, както сж живѣли вече двѣ хиляди години съ тѣхната традиция и слава.

Въ противоположность на сегашна Атина, която се простира на сѣверъ отъ Акрополъ, стара Атина се е простирала повече откъмъ южната страна на Акрополъ, по възвишеноститѣ, които днесъ сж току-речи пусти, Пниксъ, Ареопагътъ и пр., между долинитѣ на рѣчицитѣ Джефисъ и Илососъ. За да се ориентирамъ въ положението на града и да се запозная частъ по-скоро съ най-важнитѣ паметници, побързахъ да се изкача на Акрополъ. Въ нѣколко минути бѣхъ до вратата на Акрополъ откъмъ западната страна, гдѣто е билъ входътъ и въ старо врѣме, защото откъмъ тая страна жѣстото е по-полегато и подостъпно за излизане на тоя исторически връхъ. Влиза се чрѣзъ тѣй-наречената врата на «Бьоле», по името на единъ членъ отъ французската школа, който къмъ половината отъ миналия вѣкъ е водилъ разкопкитѣ откъмъ западната страна на Акрополъ и е открилъ подъ пропилеитѣ, около 30 метра по-далече и по-долу, старитѣ неластически укрѣпления на Акрополъ и стария му входъ. Веднага слѣдъ входа се намира една величествена стълба, 23 метра широка, сега голѣма частъ развалена, равна на фасадата на пропилеитѣ, по която се издига и древнитѣ атиняни на Акропола. Прѣдполага се, че тая монументална стълба е била построена по-късно, въ врѣмето на римлянитѣ, но Бьоле е на мнѣние, че тя се прѣдвиздала още въ плана на Мнесикла, архитектътъ на Перикла, натоваренъ съ прѣустрояването на Акропола. Фактътъ, че фундаментътъ на известната конна статуя на Афина, който е поставенъ всрѣдъ стълбата на горния ѣ часть, нѣма сжната посока съ стълбата, показва, че последната е била построена по-късно, сир. слѣдъ първия вѣкъ отъ Христа.

Споменатата стълба води къмъ Пропилеитѣ, които, споредъ плана на Мнесикла, трѣбвало да служатъ като тържественъ входъ въ сградата на боговетѣ, Акрополъ. Пропилеитѣ не сж били нито крѣпостъ, нито храмъ, както се мисли отъ нѣкои. Тѣ сж построени отъ пентеликски мермеръ и сж коштували двѣ хиляди таланта — 11.000.000 франка. Въ древността Пропилеитѣ се цѣлѣли дори повече отъ Паргенона. Тѣ сж били запазени прѣзъ всичкото врѣме на тревността до XIV в., отъ когато се наченва разрушението имъ при атинскитѣ херпоги, които сж издигнали втори катъ надъ цѣното крило и една кула надъ лѣвото крило, махната една прѣди дванесетъ и деветъ години. Прѣзъ XVII вѣкъ зланието било разклатено отъ избухването на барута, които се съхранѣли въ него, поради гръмъ: покривътъ и връхнитѣ части на зланието, горнитѣ украшения, голѣма частъ отъ мермернитѣ архитрави, тѣли шестъ метра, двѣ ионийски колони били свалени. Човѣшката ръка е протѣклаа съсипването; нѣкъ само дѣтъ отъ шестѣтъ колони на фасадата сж запазени капителитѣ си. Пропилеитѣ сж построени въ дорийски стилъ; колонитѣ, тѣхната обработка, канелира-

нето имъ и боядисването на нѣкои тѣхни части сж сжщитѣ, както колонитѣ на Партемона, съ тая само разлика, че сж по-малки въ размѣритѣ си (8'55. м. височина и 1'56. въ диаметръ). Колонитѣ не сж цѣли и състоятъ отъ повече крагли парчета, турени едно върху друго и толкова добръ изравнени, че мжно може да се забѣлѣжи съединението имъ. Зданието имало отъ прѣдната и задната фасада фронтони, но нито фронтонитѣ, нито метопитѣ били покрити съ барелиефи. Проходътъ чрѣзъ Пропилеитѣ граничалъ отъ двѣтѣ страни съ шестъ ионийски колони, които обаче не сж запазени и има отъ тѣхъ само нѣкои разрушени части. Срѣдниятъ портикъ на Пропилеитѣ се свързва чрѣзъ стѣни съ двѣтѣ крила на зданието, откъмъ сѣверъ и откъмъ югъ. Въ сѣверното крило се минува чрѣзъ малкъ портикъ отъ три дорийски колони, по-малки отъ централнитѣ, и то състои отъ единъ голѣмъ салонъ и при него още единъ малкъ салонъ. Голѣмиятъ салонъ служилъ за пинакотека, и вѣроятно картинитѣ се излагали върху подставки, защото не се виждатъ никакви слѣди отъ приспособения за окачването имъ по стѣнитѣ. Колкото за южното крило, то се загражда отъ двѣтѣ външни страни съ стѣни, а отъ вътрѣшнитѣ страни — съ колони, отъ които едната липсува, така че това крило образувало единъ видъ портикъ за излизане върху една тераса прѣдъ храма на Атина «Атина Аптера» (безкрилна). Тука именно, въ това крило е била построена споменатата по-горѣ кула отъ атинскитѣ херцоги, и послѣ една турска батарея (XVII. вѣкъ), която е била разрушена въ ново врѣме и въ която сж били намѣрени материалитѣ на древния храмъ на Атина Аптера.

Храмътъ на «Атина Аптера» е възстановенъ на южния жгълъ прѣдъ Пропилеитѣ, върху неговитѣ стари основи, отъ частицитѣ на разрушения храмъ, намѣрени въ турската батарея. Възстановителъ му е археологътъ Л. Росъ (1836.). Тоя храмъ е билъ построенъ сжщо отъ пентелиски мермеръ около врѣмето на Никиевия миръ; него описватъ пжтешественицитѣ отъ паузаниасъ до Спонъ и Велеръ (1675. г.). Ако и реставриранъ, той произвежда много хубаво впечатление. Работенъ въ ионийски стилъ въ врѣмето на най-високото развитие на атинското ваятелно изкуство, тоя храмъ е много изященъ и разкошенъ типъ на ионийска постройка. Колонитѣ му, по четири само отъ двѣтѣ страни, западната и източната, сж малки четириметрови цѣли колони отъ голѣма хубостъ. Вътрѣшността на храма, една площадъ отъ тридесетъ метра, служила за жилище на богинята, прѣдставена въ една много стара дървена статуя. Сюжетътъ на фризата е взетъ отъ политическия животъ на гърцитѣ. Фризата отъ източна страна прѣдставя едно събрание на боговетѣ, въ което богиня Атина заема централно мѣсто. Останалата фриза отъ тритѣ други страни съдържа епизоди отъ националитѣ и политически борби на атинянитѣ: борбитъ на атинянитѣ противъ персийцитѣ и единъ бой на атинянитѣ про-

тивъ гърцитѣ, спечелени съ помощта на бс Атина. Оригиналната фриза отъ сѣверната падна страна обаче е била отнесана отъ л Елджинъ и се намира въ Британския музей мѣстена е тя съ копия. Отъ сюжета на зата слѣдователно може да се заключава: атинянитѣ празнували една побѣда, спечеленъ съ застъпничеството на Атина прѣдъ бого въ честь на която построили храма на А Аптера.

Щомъ излѣзешъ отъ Пропилеитѣ, виж прѣдъ себи си на дѣсно Партемона въ кото му величие, а на лѣво Еректиона отъ най-хубавата му страна — портика на карияти. Всичката останала площадъ, която е била п съ други различни по-малки здания и безбро статуи, днесъ прѣдставя празно пространство покрито съ строшени статуи, колони, пйедес върху нѣкои отъ които личатъ още над като напиримѣръ надписътъ отъ пйедестала н: туйта на «Атина Хигея» (здравиеосна), отъ на здания, като зданието на Халкоте прѣдъ Партемона, въ което се депозирали и зовитѣ дарове, поднасяни на богиня Ати всичко това заградено съ грамадни шестъ-мет дѣйствително циклопични стѣни, издигнати Темистокла и отъ Кимона.

Партемонъ. Бързахъ да стигна до Партемонъ величественото творение на архитектитѣ Иносъ и Каликратъ, което има извънредно и зантенъ изгледъ отъ Пропилеитѣ. Партемонъ или храмътъ на Атина дѣвица, е построенъ тая частъ на града, гдѣто кипѣлъ общественъ и политически животъ на атинянитѣ. Тс единъ периптеръ, сир. храмъ въ правожи форма, който е обиколенъ околорѣстъ ст колони. По величина той е по-голѣмъ отъ : на Зевса Олимпийски въ Олимпия, има дължина и 30 м. широчина. Партемонъ се е стъ подъ ржководството на Фидиясъ, близкъ ятель на Перикла; нему се дължатъ и шенията на Партемона, както и изобщо устройването и украшаването на Акрополъ жалостъ, Партемонъ не е оцѣлѣлъ въ старъ видъ. Той е търпѣлъ разни ограбвания и пов отъ християнитѣ отъ VI. вѣкъ насамъ, кои прѣобърнали въ храмъ на матеръ Божия и и наченватъ да го разрушаватъ, за да го присбятъ къмъ християнския култъ, и отъ туй (1460. г.), които го прѣобърнали въ Моси му пристроили на единия жгълъ минаре, бата на което и днесъ сжществува въ пол тено състояние. По-късно, при бомбардир на Атина отъ Морозини (1687. г.), е била рушена срѣдната частъ отъ Партемона п подпалването на барута, който се пазѣлъ въ него, така че днесъ това грандиозно здаи прѣчунено на двѣ, срѣдната му частъ лъ За щастие, запазено е описанието на евр цитѣ Spon и Wheler, първиятъ французинъ, риятъ англичанинъ, които сж видѣли храма надесетъ години прѣди срутването на срѣ му частъ.

чудесен паметникъ, построенъ прѣзъ 453 — 454 г. Хр., е или-хубавиятъ изразъ на гръцкото по- Той е всецѣлю построенъ отъ пенте- мериярь, въ торииски стилъ. Външните стѣни, по осей откъмъ източната и запад- ната и по седемнадесетъ отъ дѣлѣ страни, а и южна, лежатъ върху една основа, въ- нѣ 1.60 метра, върху която водятъ три стѣ- нажосени откъмъ входа и изтокъ съ оне- нѣтните ни стѣнала, да да бже по-удобна- нѣ въ храмъ; тѣ се опиратъ върху сѣмна- — стѣлабѣт — непосредствено. Високи 1.40 метра и иматъ 1.90 м въ диаметръ- овата и 1.48 на върха. Тѣ не сж нѣли, а- ни отъ кръгли парчета (Στοιβαίος — тап- отъ различна дебелина и сж кинеприпи- нѣнии съображения. Констатирано е, че- нѣткъмъ сръдѣла сж малко по-широки и- цо прѣме въ своята нѣлюсъ сж равнѣтѣни- нѣ въатрѣ къмъ единство. Тѣя особѣнѣ- нѣна отъ критичнѣт, да естегични нѣчѣтѣ; нѣсно е, че Партеионѣт изглежда по-откъмъ, нѣто е въ дѣйствиетѣ нѣстѣ.

[illegible]

зата. По грижата на г. Кавадиясъ въ музея отъ Акрополъ има изложенъ сюжетътъ на фризата въ гравюри, наредени върху една грамадна дървена рамка въ форма на храма.

Днесъ е вече установено, че и гръцкитѣ паметници, ако и работени отъ най хубавъ мермеръ, сж били боядисвани и украсявани съ живописъ. Има слѣди, по които може да се сѣди, че дѣйствително живописътъ играе важна роль въ украшението на храмоветѣ. Споренъ е само въпросътъ за колонитѣ. Колкото за вътрѣшната частъ на стѣнитѣ на Партефона има доказателства, че тѣ сж били боядисани съ тъмно червена боя. Боядисани сж били сжщо триглицитѣ, метопитѣ, фронтонитѣ, корнизитѣ, и както основата, тъй и самитѣ фигури се боядисвали съ синя, златна, червена, зелена, или бѣла боя.

Голѣмъ интересъ прѣдставятъ развалинитѣ на други единъ храмъ, познатъ подъ името на Ерехтея (*Ερεχτειον*), древенъ традиционенъ храмъ на Атина. Въ сжщность това е било храмъ на Атина и като такъвъ е той познатъ повече, но той състои отъ двѣ части, отъ които едната принадлежала на култа на Атина, а другата — на култа на Кекропса. Въ главната частъ на храма (*ναος*) на Атина се намирала тревната статуя на Атина, изработена отъ маслинено дърво, която била винаги покрита съ сѣдлоопѣнна мантия (*πεπλος*), поднасяна отъ атинянитѣ на панатенейския празникъ отъ четири на четири години, както това ставало и съ мантията на Партиновска Атина. Все тукъ се пази свещениятъ маслинъ, и се намиратъ солениятъ източникъ, който Посидонъ отворилъ съ тридента си въ скалата. Тукъ се намирала и змийата пазителка на крѣпостта.

Тоя храмъ, малкъ сравнително съ другитѣ, построенъ къмъ края на V. вѣкъ, е образецъ на сграда въ ионийски стилъ и прѣдставя висока художествена стойностъ. Колонитѣ му, високи шестъ метра приблизително, отчасти запазени до днесъ, прѣдставятъ най-хубавия типъ на ионийска колона; капителитѣ и таванитѣ отвѣтрѣ сж били украсени съ позлатени бронзови гирлянди, съ живописъ, емайль и разни други блѣскави материяли. Фронтонитѣ и двата, източниятъ и западниятъ, нѣмали скулпурни украшения; но около пѣдия храмъ имало фриза отъ черенъ мермеръ, покрита съ разни дребни фигури отъ пароски мермеръ, откъслени отъ която има запазени въ Акрополския музей. Ерехтеонъ е миналъ презъ сѣдмичѣ перенетин, както и Партеонъ: въ срѣднитѣ вѣкове служилъ за черква, а слѣдъ завоеванието на Атина отъ турцитѣ, той служилъ за хaremъ на агата въ Атина, поради което нѣкои отъ стѣнитѣ били махнати, а други — повредени; портъ Елджинъ не оставилъ и не е успѣлъ изнесати; той отнесъ една колона отъ източния портъ и една колона отъ портъ на кариятитѣ. Земетресението разрушило западната фасада на зданието, а въ врѣмето на гръцкото въстание билъ разрушенъ отъ турскитѣ, тонове сѣверозападниятъ портъ, най-естетичниятъ, така че храмътъ днесъ е току-речи

разрушенъ. Около половината на XIX. вѣкъ французитѣ сж разкопали това здание и сж ревирали портъ на кариятитѣ, като почели отъ Лондонъ единъ мулажъ отъ взе отъ лорда Елджина кариятида и отнесена Лондонъ. Въ долния частъ на зданието сж и вени разкопки прѣди 19 години и сж намѣр 14 женски статуи, принадлежащи на Атина и инитѣ жрѣчници, които статуи днесъ сж запаз въ Акрополския музей. Прѣдполага се, че и сж били срѣдени статуи отъ персийцитѣ, които атинянитѣ пожертвували при прѣустройван на Акрополъ, за да ги замѣстятъ съ други изяци. Че такива статуи сж били издиги по-послѣ въ изобилне отъ атинянитѣ, се ви отъ описанието на Паузаніасъ.

По свещения пѣтъ къмъ Пропилеитѣ Ерехтеонъ се намиралъ многобройни статуи. Най-знаменитата по своята грамадность и чение била статуята на «Атина воюваща» (*Παρθενος*), изолирана, прѣдставляща богинята въ жена, съ блѣскавъ щитъ, направенъ отъ бронза, съ материялъ отъ трофеитѣ, спечелени отъ спитѣ при Маратонъ. Статуята била толя висока, щото се виждала отъ носъ Сунион надминуваща съ 1/3 частъ височината на Партеонъ.

Виждатъ се още развалинитѣ на редъ дѣ паметници: на единъ древенъ храмъ на Атина единъ кръгълъ храмъ паметникъ на Рон и Августа, развалинитѣ на старитѣ дворца атинскитѣ крале и пр. и пр. Откъмъ сѣвъ източна страна на жгъла има една малка шадка, наречена *Belvedere*, отъ гдѣто се ви много тобръ къмъ сѣверна страна разположена Атина.

На Акрополъ до самия Партеонъ, откъмъ и източна страна, се намира Акрополскиятъ музей който съдържа голѣма частъ отъ находкитѣ тоя свещенъ центъръ на републиканска Атина. Достойнството на тоя музей състои въ систематизацията на материялитѣ по епохи, така че ме нагледно да се види изкуството и живописъ на атинянитѣ въ послѣдователни периоди VI. вѣкъ пр. Хр. насамъ. Заслужва да се зѣтъ, че нѣкои отъ скулпурнитѣ украшения храмоветѣ, които били отнесени отъ Атина Лондонъ и тругатѣ, археологическото дружес се е постарало да ги замѣсти съ копия, мулажъ които обаче сж много грозни и правятъ много впечатление. Оригиналитѣ творения отъ сж толкова много, щото посетителътъ прѣбрѣва охотно копията и не се спира прѣдъ тѣ.

Близко до Акрополъ, къмъ югъ и югозападъ стоятъ редъ исторически върхове, които дѣ сж сѣвѣмъ изолирани и празни мѣста. Току до самия входъ на Акрополъ, сто-дѣната по-къмъ югозападъ, се намира *архонтъ Аресъ, ареонаитѣ*, гдѣто заседавалъ върховни сѣдъ на ареонаитѣ, които иматъ юрисдикцията по криминални прѣстѣпления и играли сжщо врѣме важна политическа роль въ Атина особено по врѣмето на персийскитѣ воени. Лататѣ закъ една долина се намира *върхъ*

гдѣто ставали най-често народнитѣ съи гдѣто добръ се вижда възвишеното изрѣзано въ скалата, отъ което говорѣли гдѣ. Наредъ съ Пниксъ, малко по-къмъ полъ върха, се посочва затворѣтъ на Согдѣто споредъ традицията той лежалъ, да се приложи смъртното наказание, а ностъ това сж древни гробници отъ Мия периодъ, както се произнасятъ крити-

и самитѣ стѣни на Акрополъ, все откъмъ страна, се намиратъ редъ паметници: *онитъ на Херода Атикусъ*, построенъ отъ гатъ атински гражданинъ, римлянинъ, въ на покойната му сжпруга Реджила. Това ъръ въ концентрична форма на полу-сжшо като театра на Дионисия, съ тая азлика, че е билъ покритъ. Той е ималъ и седала, въ скалата, двацетъ реда ени и тринацетъ, по-горнитѣ, отъ простъ. Цѣлата конструкция е била извънредно на, отъ мермеръ и керамида, долната на Одеона, орхестра, е покритъ и сега цвѣтни мермерени плочи, бѣли и черни. тѣ е билъ построенъ отъ кедрово дърво, елегантно изработено. Одеонътъ е билъ енъ въ началото на II. вѣкъ сл. Хр. Недвуетажна фасада и днесъ е запазена; *леионъ*, храмъ на бога Ескулапа, цѣлителъ инитѣ, който се намира на изтокъ отъ а на Иродъ Атикусъ и близо до Дионисовия. Отъ тоя храмъ, както и отъ неговитѣ ойки — едно отдѣление съ чешма, кждѣто отъ богомошнитѣ се омивалъ и прочиствалъ, гъ портикъ, кждѣто прѣспивали болнитѣ, могатъ да получатъ насѣтъ съвѣтитѣ на цѣлителя — запазени сж само основитѣ; *тарѣтъ на Дионисия*, гдѣто ставали театрал-прѣдставления въ честь на бога Дионисия. го кресло отъ мермеръ, което и днесъ гвѣда, въ срѣдата на първата редина срѣцу а, носи надписа на свещеника на Дионисия. тѣ на Дионисия се намиралъ върѣтъ ор-. Първитѣ мѣста сж били повече мерме-каквито и днесъ още се пазятъ нѣколко. рѣтъ има полукръгла концентрична форма, айсетъ и повече ретници седала, изрѣзани на. Театърътъ на Дионисия, начнатъ въ то на V-я вѣкъ, е билъ свършенъ едва 3. година въ вѣмето на архонта Анкуртъ; ата му, висока отъ 150 метра, изработена птелиски мермеръ, съ изявни барелефи въ лицето, които прѣдставятъ момчени отъ а на Дионисия, е била построена прѣзъ въ македонската епоха отъ едно частно. Тя е запазена само по ювината частъ съ тефитѣ. Театърътъ на Дионисия е билъ гъ и съдържахъ до 30.000 зрители.

нитѣ паметници можавъ да посѣтя самъ и рагелатамъ, ако и бързо, съ помощта на шшеронъ и на своя «силъ». Други стили *употребихъ*, да да обхоя останалитѣ по-паметници, придруженъ отъ една про-

фесора Каролидисъ, който има любезността да посвети цѣлъ единъ день въ моя услуга. Съ него имахъ възможность да посѣтя слѣднитѣ паметници: 1) *Паметника на Лисикрата*, едно хубаво кръгло здание отъ пентелиски мермеръ, на голѣмина (6'50 м. високо и 2'80 м. широко въ диаметръ), съ шестъ коринтски колони, които подържатъ аршитравитѣ. Тоя паметникъ се намира на една малка площадь въ улицата на триножницитѣ, която така се наричала и въ старо вѣме поради излаганитѣ въ нея на разни основни паметници бронзовитѣ триножки, които получавали атинскитѣ младежи при надпрѣварвания въ музиката. Споредъ Паузанясъ, тая улица била пълна отъ подобни триножници, поставени отъ двѣтъ ѣ страни. Полобенъ паметникъ е и Лисикратовиятъ, построенъ отъ него по случай на побѣдата му като хорегъ въ хороветѣ, съставени отъ млади момци, за да служи като основа на получения отъ него въ даръ бронзовъ триножникъ. По тая улица се отивало къмъ театра на Дионисия; въ нея имало, споредъ Паузанясъ, и редъ други свещени сгради, като напримѣръ храмътъ на Дионисия, одеонътъ на Перикла, жертвеникътъ Елеусионъ, гдѣто се спирала процесията на голѣмитѣ панатенен, но днесъ нѣма никакви слѣди отъ подобни здания; 2) *Гробницитѣ*, на западъ отъ Акрополъ, въ керамическия кварталъ (дема), нареченъ така, защото тамъ се работѣли керамида и изобщо всѣкакви издѣлия отъ печена прѣстъ, вази, тухли и пр. Въ гробницитѣ могатъ да се видятъ още доста много надгробни паметници, които сж запазени на мѣстото, а повечето сж прѣнесени въ археологическия музей отъ Атина. Вижда се, отрано сж били засипани гробоветѣ и за това могли да се запазятъ до днесъ, защото нигѣ въ Гърция не сж останали запазени незасегнати гробницитѣ. Като сж знае, колко е билъ развитъ у елинитѣ культътъ на мъртвитѣ, може да се заключава, какво голѣмо значение отдавали тѣ на погребалнитѣ паметници на своитѣ ближни. Гробницитѣ поради това били мѣсто за постоянни посѣщения отъ тия, които искали да прѣвдарагъ вѣмето съ ближнитѣ си мъртви. Керамиконътъ ималъ още голѣмо значение у атинянитѣ и поради широкото развитие на обществено-политическия животъ на атинянитѣ, и поради обичая да се произнасятъ панегирики на умрѣли, заслужили за отечеството. Кой не знае запазената у Фукидида рѣчь, произнесена въ края на първата година на Пелопонезката война отъ Перикла въ паметъ на падналитѣ войници прѣзъ тая година за отечеството. Но особна важность иматъ запазенитѣ атински гробници за изучаване атинската пластика, а особно за запознаване съ домашния животъ на гърцитѣ и съ тѣхната култура, защото върху разнитѣ *стели* има издѣлани разни скулптурни епизоди отъ живота, а *мемориалнитѣ барелефи*, вази, саркофази, изработени отъ хубавъ пентелиски мермеръ, прѣдставятъ обикновено сюжети отъ домашния животъ на елинитѣ, като напримѣръ:

мрътвенъ съ най-любимия си предметъ, съ ифкой нахитъ или въ разговоръ съ ифкой свои близки и др. Наметникътъ на Хегезо, дъщеря на Циркесловъ, най-тревниятъ и най-язвинитъ отъ найпробитъ наметникъ отъ V. вѣкъ пр. Хр., прѣдставя Хегезо, и е сити касетката си, която и показва стъпнята на крака. Тоя наметникъ се счита за единъ отъ найхубавитѣ; 3) *Храмътъ на Тезея*, близо до Керамикона, единъ отъ най-тобръ запазенитѣ храмове не само въ Атина, но и въ ифа Гърция. Той билъ построенъ отъ Екимона, които споретъ традицията намѣритъ въ малкия островъ Скиросъ останалитъ на хероя Тезея и то е откъсътъ на новопостроения специаленъ за тая ифа храмъ на Тезея. Храмътъ е построенъ въ дорически стилъ, съ по шестъ колони отъ двѣтѣ фасади и съ по тринадесетъ отъ странитѣ, всички запазени съ малки по-архивски и едина иф отъ тѣхъ. Той е също построенъ отъ пентелиски мермеръ, по до разбиратъ си е много по-малкъ отъ другитѣ голѣми атински храмове, има етла 24 метра дължина на осемъ метра широчина. Понеже и той е билъ прѣобиратъ въ черква, вътрѣшната частъ на храма Хаба прѣтърѣва голѣми прокати. Скульптурнитѣ украшения отъ двата фронтоната изнесатъ съвѣтъ; метонитѣ, които сж запазени, прѣдставятъ почитантѣ на Херкулеса и на Тезея. Фризата съдържа скульптурни фигури отъ обществата на грѣската митология само откъмъ *проваж* и откъмъ *Елза-одежес*. Вътрѣшнитѣ стѣни сж съ съвѣтъ, и старитѣ дѣления на храмъ не съществуватъ, няма никакви слѣди отъ Полихотова живопись, съ какъвто сж били украсени стѣнитѣ на храма въ горнята имъ частъ; 4) на изтокъ отъ Тезеонъ се намира *атинската мери*, гдѣто имало много публични здания, портики, храмове, статуи, отъ които обаче днесъ нищо не е останало. Цивилизата се продължава до *Портика на Агала*, стронъ прѣвъ показватъ на II. вѣкъ пр. Хр., единъ отъ боляръ, стѣнитѣ отъ ифкоко реда колони и редъ стѣни, всички отъ пентелиски мермеръ. Отъ колонитѣ нищо днѣво не е запазено; стѣнитѣ, които сж служили като магазини, се запазятъ много добръ; 5) *Портикътъ на Агала*, близо до портика на Агала, съ фасадата, обирната къмъ площада на мюрата, поради което му е дадено това име. Той състои отъ четири коринтски колони, съ единъ фронтонъ отворъ, надъ който имало една статуя на Луция Цезаръ, единъ съвѣтъ, стѣни на Августъ, съ сръдската вѣжкоко е билъ издигнатъ портикътъ. Това е било една тържествена врата, защото споретъ разстоянието между колонитѣ се вижда, че между четитѣ сръжни колони е имало широкъ входъ за кола, а по-малку гия отъ странитѣ имало входъ на пѣшци. 6) *Кулата на вѣтростѣни* едно кръгло окръгитно здание, построено въ I. вѣкъ преди Хр., отъ ифкъ мермеръ, о много добръ запазено. Зданието не е много голѣмо, има единадесетъ метра височина и е обирнато съ вѣжка една отъ осемтѣ страни

къмъ осемтѣ точки на атинския хоризонтъ съотвѣтни на посокитѣ на вѣтроветѣ, сити издигани въ кръгати фигури върху фриза на зданието, надъ кулата имало покаяленъ направлението на вѣтроветѣ. Обаче тая и стѣжкоз още като часовникъ и именно и стѣжкоз кацанъ и като клепсидръ, возенъ сонникъ, които се движетъ отъ водата, които има отъ клатенена клепсидръ прѣвъ кан отъ Акрополъ, отъ които има и то днесъ отъ тѣни; 7) *Портикътъ на Агрияна*, който е откъ не отави и прѣдстави единъ грамаденъ иржѣникъ отъ развалини, съ храмове, порти библиотекни, което е заставило археоложитѣ го нарекатъ «гиганзия на Агрияна».

Особно силно впечатление правятъ въ издната частъ на града, въ нова «Агрия на Агрия» *Агрияновата Арка*, триумфалната вѣжкоко бѣлжитѣ императоръ, отъ написана ко се вижда, че тя е била поставена на медината между стария и новия гралъ. Арка е построена отъ пентелиски мермеръ въ римски стилъ, който билъ особено на молариската епоха, и се отличава съ своята малкостъ. Вѣроятно, тя е била построена атинянитѣ, отъ признателностъ къмъ неговъ благодарения. Тая арка води въ оградата храма «Зевесъ Олимпийски», или *Олимпонъ*, които днесъ оставатъ само ифкоко които Олимпонъ е билъ начинатъ при Пизистратитѣ, продълженъ при сиринския кралъ Антионъ Ефандъ и довършенъ етла отъ Агрияна. Споредъ свѣдѣтеството на хевинитѣ, храмътъ ималъ три стадин окръжностъ съ площада 6496 и драгин метра (116 м. дълъгъ и 56 м. широкъ) приблизително два пѣти по-голѣмъ отъ Парнона. По величина Олимпонъ надминавъ всички храмове отъ Гърция и Италия. Той билъ по форма лекастичъ дивтеръ, ималъ реда колони откъмъ странитѣ и три реда колони откъмъ фасадитѣ, всѣки редъ по десетъ колони откъмъ фасадитѣ и по 21 колони отъ странитѣ, или всичко 120 колони, безъ да броятъ вътрѣшнитѣ шестъ колони отъ входа храма. Колонитѣ сж отъ коринтски стилъ, им седемнадесетъ метра височина и диаметръ 1 метра, съ коринтски капителъ три метра въ диаметръ въ горнята му частъ. Това е прѣвъ хубавъ типъ отъ коринтски храмъ. Собствения храмъ вътрѣшната му частъ нищо запазено. Виде се, че вътрѣ въ вѣжкоко една грамадна статуя на Зевесъ Олимпийски, етла и слонова кока, и една статуя на Агрияна. Не се знае нищо за сѣдбата на тоя храмъ течение на вѣковетѣ, вѣроятно, прѣвъ вѣжкоко време до XIX. вѣкъ той е служилъ на атинитѣ за материалъ за постройка на здания. Съ всички грамаденъ храмъ днесъ оставатъ шестинадесетъ колони, отъ които тринадесетъ околнитни жѣтъ сж запазени и тринадесетъ, а отъ тринадесетъ колони откъмъ вѣжкоко страна само двѣтѣ стѣни още правни, а третъ е била срутена не отдавна отъ оура (1832).

тъ на тоя храмъ, ако и да сж далече отъ форми и строгата симетричностъ на атински храмове, импонира въ единственостъ и разкошностъ. На храма Зевсъ Олимпийски затъ рече: „която дѣлно врѣме съвсѣмъ прѣвзвима Стадията, гдѣ ставали тинати игри при празнуванетоъ на голѣмѣтѣ“. Това е единъ дълъгъ амфитеатъръ на естественъ връхъ, по ребрата на овалъ зрителищъ, когато ставали пазнията. Мѣстото за надарѣване, по-високо, било дълго около 200 метра и 36 метра. Това мѣсто било отдѣлено вѣтъ врѣзъ единъ видъ подпорни стѣни, то по-късно били построени редни въ мермери за публиката отъ издоголѣтелъ на Атина Херодъ Атикусъ, които по-късно построилъ Одеона. Въ театъръ се побирали 5000 зрители. Истината участъ на другитѣ паметници, врѣзъ врѣмето на вѣкове съ като магистроустройката, и на това е билъ смѣтътъ. Бѣва къмъ края на миналния вѣкъ съ и по инициативата на грѣцкия краъ начеватъ разкошнѣтъ на Стадия, които се въ първоначални му видъ отъ мермеръ, рѣта на единъ грѣцки патриотъ отъ рия, новъ Херодъ Атикусъ, М. Августо пожертвуватъ за тая цѣль единъ драхми и по тоя начинъ се подготвятъ за олимпийскитѣ игри отъ 1896. годината бѣхъ въ Атина, още се работѣше на покривка на Стадия. Кожо сж били седала въ стария Херодовъ амфитеатеръ се зиле. Днесъ азъ можехъ да видѣмъ отъ петдесетъ рѣта

въ на обиколитѣ ми по разнитѣ древни, най-много врѣме употребѣхъ въ Атина ждане на разнитѣ богати сборки отъ билия музея, когато нѣколко нѣти познати нѣти приружени отъ тѣ професоритѣ. Националниятъ музей е историко-археологична сборка въ Атина, и въ нея, защото въ него сж събрани всѣ археологични материяти на държавата, ния на археологическото дружество, и твърдѣ голѣми заслуги, не само за откриване на археологични материяти, нѣматъ систематизация. Уредването на ния музей, което не отдавна е довършено главно на археологическото въ Атина и на неговия египетски. Кованасъ, отъ който имаме единъ на френски „Catalogue des Musées“, за сборкитѣ отъ „Националенъ музей“ и музея отъ Акрополъ. Националниятъ музей въ едно граматично здание, по-сѣ, сѣдѣщата на единъ богатъ грѣцки отъ С-Петербургъ, М. Бергманскъ, дѣрва 24 сѣтѣ, гдѣ сж прѣтѣти средъ врѣмето и тѣхния характеръ.

Находящитѣ се материяти на Националниятъ музей могатъ да се раздѣлятъ на нѣколко важни групи. На първо мѣсто трѣба да се спомене богатата *египетска сбирка*, която е била подарена на грѣцкия народъ отъ други египетски богати грѣцки патриотъ отъ Александрия, М. И. Димитриу. Особно богата е тая сбирка въ бронзови прѣдмети. Първи впечатлѣние сѣтъ една статуа отъ бронъ, която прѣдстави *египетска жонка*, облѣчена въ една дѣла дрѣха съ ржкани, украсена съ инкрустирани сребърни перитифи, и отпрѣтно художествена работа. Тая статуа прѣполагатъ да принадлежи на VII вѣкъ прѣдъ Хр. Въ сбирката фигуриратъ всѣкитѣ току-речи египетски божества, въ бронзови статуи. Въ нея се виждатъ само много прѣдмети отъ юманиния животъ на египетскитѣ, като напримеръ накити и украшения, и каменни принаежнѣсти. Има само нѣколко мамии.

Най-големитѣ сѣтѣ въ галерия на музея сѣтѣ Микенскитѣ древности, които обаче прѣдставятъ материяти намѣрени особно въ гробници не само въ Микена, а и въ Тиринъ, дойдалъ въ Аргосъ, Ахариесъ (Локония), въ Спарта (то Хиетъ) и пр. „Микенскитѣ древности“ прѣдставятъ материяти отъ една и съща културна епоха, отъ епохата описана въ хомерическитѣ поеми, която се нарича въ историята „Микенска епоха“, или „Хомерическа епоха“. Тѣс материяти, събрани въ сѣтѣта на „микенскитѣ древности“, припадатъ къмъ на Шлимана, комуто може съраведливо да се припише откриването на микенската епоха, като периодъ, които прѣтхождатъ историческото врѣме въ историята на цивилизацията на Грция. Сѣтѣ не се гледа на токожнѣтъ на торнитѣ като на врѣменно прѣкъсване на бѣскавата ахейска култура отъ Аргонита съ нейнитѣ богати грѣцове Микена и Тиринъ. Носеле нахванатъ на Шлимана въ Микена направиха въ снѣсто врѣме сѣтно впечатлѣние въ учения святъ, особено съ откриването на крацкитѣ гробници на ахейскитѣ краѣ отъ Микена, то и историтѣ материяти сж изложени въ витрини споредъ мѣстото, сѣтъ гробовитѣ въ които сж били намѣрени. Както е извѣстно, Шлимана открилъ тѣтъ гроба въ микенски грѣцѣтъ, а сѣтъ египетски гроби, шеститѣ, бѣтъ открити на сѣтѣто мѣсто отъ археологическото дружество. Особено характернично свойство на микенската култура е богатството въ латни прѣдмети; такава впечатление тѣсвѣствитѣно дажи и сбирката на микенскитѣ древности. Витринитѣ на шеститѣ гроба бѣсватъ отъ много. Очевидно е, че тоя фактъ потвърди на исторично свѣдѣството, що ни даваме Хомеръ за „богатата на злато“ Микена (Шлихрессъ). Златото се е употребявало не само за разни илѣзни нѣтъния, като дѣлѣми, нади и пр., но и за глѣки работи и украшения. Глѣмата, намѣрени въ гробовитѣ, които на Шлимана се бѣха прѣти осемъ глѣмата на Ахейска, Ахейска и други, избити отъ Кинте-мѣстра и Егиста, сж били намѣрени абсолютно

обтрупани съ злато: отъ злато е диадемата; отъ злато също е покривката на лицето — една маска; също златна покривка покрива гърдитѣ, ръцѣтъ, прѣститѣ; краката сж покрити съ златни украшения; въ злато сж обработени и оржията, които се намирали въ изобилие въ гробоветѣ, защото трѣбва да се обърне внимание, че въ нѣкои отъ гробоветѣ билъ намѣренъ цѣлъ арсеналъ отъ оржия. Отъ всичката колекция отъ златни прѣдмети най-важни и цѣниви сж двѣ вази златни, украсени съ много хубави релефи.

Най-богатата колекция въ музея е скулптурната, която заема най-голямо пространство и се отличава съ многобройни богати древни творения и особно съ отдѣлението на надгробни паметници; петнайсетъ салона сж пълни съ скулптурната сбирка, наредена хронологично отъ VII. вѣкъ насамъ. Въ първия салонъ сж събрани прѣдмети отъ VII. и V. вѣкъ, когато елинското изкуство още се формирало и не било изело широкия полетъ на гръцката безсмъртна пластика отъ V. вѣкъ. За специалиститѣ тая колекция прѣдставя много важни мотиви за изучаване, които бѣха още въ зародишъ въ тая епоха и които се развили пълно само слѣдъ VI. вѣкъ. Следва послѣ колекция на скулптурни прѣдмети отъ V. и IV. вѣкъ, сирѣчь отъ вѣка на Фидиясъ и на Перикла. Въ тая колекция особно впечатление прави групата на Деметра, барелефъ отъ Елудизъ, въ която Деметра учи атинянитѣ да сѣятъ жито, като дава на Тринтолема сѣмена, които първи развъждатъ житото въ Атика. Има още една много хубава малка статуя на Атина, която критиката прѣдполага да бѣде миниатюрно копие на Атина Партедонска, поради което се много цѣни, защото имаме запазено друго нищо, което да дава приблизителна идея за тая величествена статуя. Въ три салона се групиратъ прѣдметитѣ отъ V. и IV. вѣкъ, между които заслужава да се спомене статуята на *Хермесъ отъ Андросъ*, много хубавъ типъ, едно повторение на Хермеса отъ Праксителиса, или Темида, грамадна статуя на богинята на правосъдието. Следъ това иде единъ салонъ, пълненъ съ скулптурни прѣдмети отъ времето на македонския и римския периодъ, отличаващи се особно по своитѣ размѣри и цѣтъ редъ салони съ надгробни паметници, барелефи, надгробни вази, саркофази и пр. Най-богатата колекция отъ надгробни паметници е тая отъ Атинския музей. Послѣ слѣдва едно отдѣление отъ нѣколко салона съ *вази, украсени съ животни*. Тая колекция е също една отъ най-богатитѣ. Наредени сж вазитѣ по мѣстонахождението имъ. Цѣла една колекция отъ лампи отъ печена прѣстъ прѣдставя извънредно разнообразие въ тая фабрикация, която била достигнала голѣмо съвършенство. Много изящна е *коллекцията отъ малки фигури*, теракоти, работени отъ печена земя. Особено изобилие и изкуство се вижда у фигуринитѣ отъ Танагра, които пълнятъ цѣлъ салонъ. Най-послѣ слѣдва отдѣлението на бронзовитѣ

прѣдмети, което е доста богато поради тоа сж били прѣнесени въ музея бронзовитѣ ризии отъ Олимпия и отъ Акрополъ; но нително съ колекцията на бронзовитѣ твои напримѣръ, въ Неаполитанския музей, колекция отъ Атина е бѣдна.

Посѣтихъ въ сжщото време универси-строенъ още при краля Отонъ въ първата вина на XIX. вѣкъ (1837. г.) въ университетъ улица, пакъ съ частни сръдства, отъ дански архитектъ Hapsin, въ античенъ сти много хубава живопись, която украсява по и коридоритѣ отъ фасадата. Можавъ да университетската аула и библиотеката, която прѣнасяше въ новото здание, построено то университета съ сръдствата на щедрия гпатриотъ М. Валяносъ, отъ Кефалония. Зда на библиотеката е построено само отъ мрамъ е сторило 3,000.000 драхми. Вжтрѣ пѣлот бинотечно приспособение е отъ жетѣзи дивижна конструкция отъ нѣколко ката. Ос изящно сж изработени портикътъ въ дор стилъ и голѣмиятъ салонъ за четене. Има дѣлна читалня за студентитѣ.

Понеже се бѣхъ научилъ, че въ Атина: една отъ най-богатитѣ монетни колекции, тихъ и Академията на наукитѣ, въ едн отдѣленията на която се помѣщава лумне ческата сбирка. За честъ на Гърция, мога да че тая сбирка се заведе отъ единъ вѣщъ торъ, г. Звороносъ. Атинската монетна сби споредъ думитѣ на г. Звороносъ, четвърта свѣта по своето богатство. Наредена е : епохи отъ най-старо време до днесъ, та може много лесно да се ползува специални при своитѣ издирвания отъ тая колекция. ката се е обогатила отъ частни дарения. напримѣръ, цѣлото отдѣление на меда, което е едно отъ най-богатитѣ, принадлеж едно сѣмейство отъ нѣколко брата гърци Русия, които сж пожертвували миллионно богатство за тая сбирка. Видѣхъ и една » отъ времето на царя Светослава; има ги всичкитѣ наши нови монети отъ освобожде насамъ. — Влѣзохъ въ сжщото време и въ : на Академията на наукитѣ, грамаденъ изв салонъ, украсенъ съ великолѣпна живопис много разкошно мобилиранъ. И Академия наукитѣ е била построена съ частни сръдс баронъ Сина, отъ Виена, изцѣлю отъ мей Посѣтихъ и *Етнографната сбирка*, която мѣщава въ «Политехниката», построена съ частни сръдства на двама гърци отъ I въ чистъ пентелински мрамъръ. Етногра сбирка съдържа най-паче материяли отъ еи на освобождението; тя се отличава съ оржия, портрети на знаменити борци родни костюми върху манекени, отъ които около петнайсетъ вида. Наредбата, както мѣпението, не ми направила особно доброт впечатление.

Така че може да се каже, всичкитѣ по-и институции, които сж коштували мили

инеск украсяват «университетския буле-
вард» улица «Патенция», сж основани съ за-
ръжкостта. Историята ни говори, че и въ
о време обществените разкоши се с по-
мъ от атинските богаташи, които съ-
тъжни да монтират театри или прѣста-
на да поддържат музикални хорове, да
из кораби и пр. и пр. Днес у гърците и
днес да се живее по-добре; но университетът
става пъкъ същият си тривоси за обще-
ното благо на древните свои братя и всички,
които видѣхъ миналата година хубаво въ-
се дължи на щедростта на частни хора.
Но частната инициатива на обществена
е и извънредно развита у гърците. Ще по-
мне няколко примера.

Първоначално на професора Демосъ отъ
афино и той бѣше като пратеникъ на
този университетъ въ историческия комитетъ,
ако институтът на «Дружеството Парнасъ»,
има за цѣль общественото образование
вечерни университети. Това дружество, осно-
вано инициативата на братя Дамбросъ, съ-
днесъ отъ 300 членъ и се дели на четири
филозофска, медицинска, юридическа и
естествена. Всяка отъ секциите се грижи да
посира публични четения или частни само
дружествени членове, за да следи за раз-
вито на науката и изкуствата между обще-
но и ни сямо време да намира срѣства
стичане члените на дружеството. Друже-
ството работи за тая цѣль съ единъ годи-
шен публичен четения, концерти, изложби
и то-маки саяни за четения отъ по-тъ-
жрватъ. Главната цѣль на дружеството е
обучението на народа, и тая цѣль друже-
ството постига чрезъ вечерни лекции на
и една отъ града и отъ вън, които, шести
дена прѣкъ деня, съ азията и славяне,
и тѣ се потиватъ съ народното обра-
же. Парнаското училище има дѣтъ годи-
шуръ Маджентъ, които се записватъ въ
дѣтъ години да сѣдватъ образованието
и прѣмето за учение всяка дѣлъ отъ 5 до
15 лѣтъ. Тѣ учагъ тамъ приблизител-
но, що се прѣдлага въ народните учи-
лища, да четатъ, да пишатъ и да смѣлятъ, като
е даватъ по-широки познания по законъ
и по отечестволѣние. При косто посѣ-
тението имаше повече отъ дѣтѣ
отъ 7—12 годишна възраст, които, както
и да, много успѣшно се учатъ, много пи-
шатъ отъ три месеца въ училището, които
по четѣха Сепаратните прѣсѣдате-
ство «Парнасъ», професорътъ по фи-
лософията, г. Тимолеонъ Арипроуло,
поземността да се развие въ Парнаското
училище както по времето на прѣста-
на и да им даде всички свѣдѣния за това
и то на частната инициатива, чрезъ
посредствъ на дружеството парнасъ,
и тѣ дѣтъ къмъ свои народъ и въ
прѣсе сѣ даватъ едно научно срѣсто

за образование и забавление свое и на обще-
ството. Срѣдствата на това благотворително и
народообразователно дружество се добиватъ отъ
частни пожертвувания, отъ саяни по равни по-
моме и отъ изкуства, отъ концерти, прѣстави-
ния, художествени изложби и саяни на зданието
и отъ масовите шѣски на членове (по 30
драхми). Точно въ това, когато тривахъ, бѣхъ на-
челъ на единъ концертъ въ Парнаското друже-
ство, на които естествено не можамъ да прика-
свамъ. Дружеството, ако и да съществувало отъ
24 години насамъ, е успѣло съ тия срѣства да си
построи едно прѣрасно здание, тѣтъ въ то-
ния мѣстъ се помещаватъ вечерното учение, а въ
горния дружеството има едно то-тъ саянъ
и мѣстоко домати за прѣставления и за на-
учни занятия на секциите, библиотека, читалня,
саянъ за биляртъ, за шахъ, за чибанение на
членове. Дружеството се пазира подъ прѣ-
мото покровителство на кралица тома, която
то насърача въ всички му прѣдприятия съ
своята морална и материална поддръжка.

Друга единъ благотворителна институция, която
се дължи на частната инициатива, е сиропита-
лицето «Амалонъ», основано отъ покойната
перва кралица на Гърция и бѣла дѣвица.
Сиропиталището се пазира така по името на
основателката му, кралица Амалонъ, която е ос-
тирала инициативата съ добри срѣства, така
че днесъ то се намира въ най-добре състояние
въ материално отношение. То се помещава въ
едно грандиозно двукратно здание, много удобно и
помѣстително, посрѣлъ една неколко бѣла гра-
дина. Неодавно синаи поддръ благотѣлъ е
построилъ въ институтъ отъ едно здание за бѣла-
ница съ 24 легла съ всички и тринателностни
антека, баня, сѣлъ за ядене, отдѣлене за ин-
фекциозни болести, сѣлъ за палатеи, сѣлъ
за бѣлаи. Зданието на бѣлицата е образцово по
своите удобства и нематериални приспособления
и се държи въ прикѣрна пистота. Основате-
лъ на тая бѣлица е известниятъ гръцки патриотъ
(синпрос), който подари цѣлия си имотъ, отъ
пѣколко десетини милиона, на благотворителни
учреждения и за благотворителни цѣли. Той е
дѣлъ и построилъ на бѣлицата 50,000 драхми и
ослѣлъ това здание за сиропиталището 25,000
антинейски пиростерини. Чрезъ това единъ
благотѣлъ е основанъ на сиропиталището единъ
цифликъ, който му носи го-тъмелъ приходъ отъ
30,000 драхми. Придвиниятъ капиталъ се из-
тигъ на 1,300,000 драхми, така че «Амалонъ»
е обещанъ въ материално отношение. При
този сиропиталището има и свои доходи то-тъ го-
дѣмъ отъ работата на цѣлиците. Въ инсти-
тута се приематъ дѣла които иматъ възраст
отъ 7 до 10 годишна възраст. Ако мѣсто по-
двожда, приематъ се и тѣ съ имотъ. Тѣма
имамъ, когато додѣхъ «Амалонъ», съече-
сѣсели цѣлия. Въ цѣлъ цѣлицы и сиропи-
талището бѣла 115, отъ най-малка до най-
го-тъмелъ възраст, имаше то дванесетъ годишни цѣ-
лицы. Дѣлиците получаватъ достатъчно обра-

вание за живота, нѣщо повече отъ размѣритѣ на първоначално образование. Но главната цѣль на института е, да научи възпитаницитѣ си на работа и да имъ обезпечи по тоя начинъ прѣхрана съ честенъ трудъ. Всичко въ института се върши отъ дѣвицитѣ, като се начене отъ работитѣ на учителкитѣ, до работата на слугитѣ. Ученичкитѣ ператъ, готвятъ, гладятъ, чистятъ, миятъ, метатъ и пр. — съ една дума, вършатъ всичката къщна работа. При това тѣ се учатъ да шиятъ, кроятъ, плетатъ, тъчатъ, да изработватъ разни платове, които имъ служатъ за облѣкло, постилки, обивки. Тѣ изработватъ най-скъпи ризи, кърпички, панталони, плетатъ най-фини валансисени; атинската аристокрация подържа изработването на най-скъпи материяли съ своитѣ поръчки, и сиропиталището придобива значителни доходи отъ тия издѣлия на възпитаницитѣ си. Директорката на сиропиталището бѣше така любезна да ни разведе по класоветѣ, гдѣто ученичкитѣ се занимаваха съ учение или съ нѣкоя училищна работа — тъкане, плетене, шиење и пр. и пр. Всичката обстановка на заведението е проста, но въ него владѣе примѣрна чистота, както въ салона за ядене, тъй и въ класоветѣ, въ спалнитѣ, складоветѣ за дрехи и за съестни приноси, въ кухнята. Храната имъ състои отъ двѣ ястия на обѣдъ и на вечеря, едно месно ядене и едно сладко. — Сиропиталището се управлява отъ една ефория отъ петъ госпожи, подъ прѣдседателството на г-жа Сингросъ, вдовицата на щедрия дарител на заведението.

Друга една институция, която се дължи на частна инициатива, е «Арсаксионъ», сръдно учебно заведение за дѣвици, което има характеръ на нормално училище. То е основано съ сръдствата (отъ 300,000 франка) на грѣцкия патриотъ отъ Ромъния, Арсаки, които сръдства сж увеличени отъ пожертвувания, събирани въ Гърция и вънъ отъ нея, и отъ други дарители, така че това заведение днесъ е въ състояние да издигне до старото здание на университетската улица друго едно грамадно здание на улицата «Стадионъ», което не ще коштува по-малко отъ единъ милионъ драхми. Новото здание се строи съ цѣль да се отдели съвѣстнъ екстернатътъ на училището отъ интерната и да се образува по тоя начинъ втора гимназия за външни дѣвици, които не живѣятъ и не се хранятъ въ училището. Това раздѣление станало необходимо поради многобройността на ученичкитѣ, които при моето посѣщение бѣха достигнали до 2000. — «Арсаксионъ» е едно затворено заведение, където ученичкитѣ получаватъ първоначално и сръдно образование въ четири отдѣления и седемъ гимназиялни класа. Последнитѣ три класа иматъ характеръ на нормално-педагогическо училище. Ученичкитѣ, които сж по-заможни, платятъ известна такса, която съставя главниятъ доходъ на училището. Поради голѣмитѣ успѣхи на училището то придобило характеръ на нормално училище, признато отъ държавата, и днесъ подъ ръководството на Арсакионъ въ Гърция има петъ такива нор-

мални училища, които съществуватъ подъ контрола на държавата, но се намиратъ подъ ръководството на «Арсаксионъ», който получава за тая услуга отъ държавата 30,000 драхми субсидия. Контролътъ на държавата състои въ това, че дѣвицитѣ, които постѣпватъ въ горния нормаленъ тригодишенъ курсъ, издържатъ изпитъ прѣдъ държавна комисия, сжщо и когатъ свършватъ курса на нормалното учение, даватъ държавенъ изпитъ прѣдъ държавна комисия. Въ това състои всичкитѣ контрол и правителството на това грамадно заведение, което ако и частно и ръководеше се отъ една ефория, е получило характеръ на общо държавно нормално училище, което подготвя учителки за цѣла Гърция. — Вътрѣшната организация въ училището е образцова. Първоначалнитѣ четири отдѣления и двата класа отъ гимназията се ръководятъ отъ отдѣлни учителки, които учатъ ученичкитѣ и ги ръководятъ въ всѣко отношение, като живѣятъ съ тѣхъ, приготвятъ ги ядатъ и спятъ съ тѣхъ. Колкото за останалитѣ ученички отъ трети класъ нагорѣ, тѣмъ се прѣподава отъ разни учители и учителки специалности, а за останалото врѣме въ училището тѣ иматъ особни наставници, които не се отдѣлятъ отъ тѣхъ, освѣнъ когатъ се намиратъ въ класоветѣ си при прѣподаването. Грамаднитѣ успѣхи на това частно учебно заведение се дължатъ на отличната негова вътрѣшна организация.



Петрографски екскурзии въ южните отдели на Балкана между проходите Ичира—Сливенъ и Радевци—Селци—Казанлъкъ и въ нѣкои части отъ Бургаска околия.

отъ

Д-ръ Г. Бончевъ,

професоръ въ Висшето Училище.

Прѣзъ изтеклата ваканция, по мое заявление бѣ ми разрѣшена отъ Министерството на Народната Просвѣта 35-дневна командировка, за да обходя и прѣгледамъ нѣкои слабо познати краища въ петрографско отношение отъ областта въ Балкана (въ околнитѣ: Сливенска, Новозагорска и Казанлъшка), нѣкои мѣстности отъ приграничитѣ прѣдѣли на Бургаско и никакъ не сегашнитѣ досега краища около Арда, въ околнитѣ Харманлийска и Хасковска. Отъ тѣ мѣста обходихъ само Балкана въ споменатитѣ околии и Бургаско; въ Арденско не успѣхъ да отида, понеже врѣмето ми се оказа недостатъчно. Главната цѣль, която прѣслѣдвахъ съ тѣ обиколки, бѣше да видя, отъ какъвъ петрографски материалъ сж заети тѣзи наши краища, какъвъ изгледъ има той и какво повърхно разпространение завзема въ тѣхъ. Освѣнъ туй да установя

вание за живота, нѣщо повече отъ размѣритѣ на първоначално образование. Но главната цѣль на института е, да научи възпитаницитѣ си на работа и да имъ обезпечи по тоя начинъ прѣхрана съ честенъ трудъ. Всичко въ института се върши отъ дѣвицитѣ, като се начене отъ работитѣ на учителкитѣ, до работата на слугитѣ. Ученичкитѣ перагъ, готвятъ, гладятъ, чистятъ, миятъ, метатъ и пр. — съ една дума, вършатъ всичката къшна работа. При това тѣ се учатъ да шиятъ, кроятъ, плетатъ, тъчатъ, да изработватъ разни платове, които имъ служатъ за облѣкло, постилки, обвивки. Тѣ изработватъ най-сѣжни ризи, кърпички, панталони, плетатъ най-фини валансиени; атинската аристокрация поддържа изработването на най-сѣжни материяли съ своитѣ поржчи, и сиропиталището придобива значителни доходи отъ тия издѣлия на възпитаницитѣ си. Директорката на сиропиталището бѣше така любезна да ни разведе по класоветѣ, гдѣто ученичкитѣ се занимаваха съ учение или съ нѣкоя училищна работа — тъкане, плегене, шиене и пр. и пр. Всичката обстановка на заведението е проста, но въ него владѣе примѣрна чистота, както въ салона за ядене, тъй и въ класоветѣ, въ спалнитѣ, складоветѣ за дрехи и за съестни приноси, въ кухнята. Храната имъ състои отъ двѣ ястия на обѣдъ и на вечеря, едно месно ядене и едно сладко. — Сиропиталището се управлява отъ една сфория отъ петъ госпожи, подъ прѣдседателството на г-жа Сингросъ, вдовицата на щедрия дарител на заведението.

Друга една институция, която се дължи на частна инициатива, е «Аркасионъ», сръдно учебно заведение за дѣвици, което има характеръ на нормално училище. То е основано съ сръдствата (отъ 300,000 франка) на гръцкия патриотъ отъ Ромъния, Арксаки, които сръдства сж увеличени отъ пожертвувания, събирани въ Гърция и вънъ отъ нея, и отъ други дарители, така че това заведение днесъ е въ състояние да издигне до старото здание на университетската улица друго едно грамадно здание на улицата «Стадионъ», което не ще коштува по-малко отъ единъ милионъ драхми. Новото здание се строи съ цѣль да се отдели съвсѣмъ екстернатътъ на училището отъ интерната и да се образува по тоя начинъ втора гимназия за външни дѣвици, които не живѣятъ и не се хранятъ въ училището. Това раздѣлене станало необходимо поради многобройността на ученичкитѣ, които при моето посѣщение бѣха достигнали до 2000. — «Аркасионъ» е едно затворено заведение, къдѣто ученичкитѣ получаватъ първоначално и сръдно образование въ четири отдѣления и седемъ гимназиялни класа. Последнитѣ три класа иматъ характеръ на нормално-педагогическо училище. Ученичкитѣ, които сж по-заможни, плащатъ известна такса, която съставя главниятъ доходъ на училището. Порази голѣмитѣ успѣхи на училището то придобило характеръ на нормално училище, признато отъ държавата, и днесъ подъ ръководството на Арксакионъ въ Гърция има петъ такива нор-

малки училища, които съществуватъ подъ контрола на държавата, но се намиратъ подъ ръководството на «Аркасионъ», който получава за тая услуга отъ държавата 30,000 драхми субсидия. Контролтътъ на държавата състои въ това, че дѣвицитѣ, които постѣпватъ въ горна нормаленъ тригодишенъ курсъ, издържатъ изпитъ прѣдъ държавна комисия, сжщо и когатъ свършватъ курса на нормалното учение, да ватъ държавенъ изпитъ прѣдъ държавна комисия. Въ това състои всичкитѣ контролъ и правителството на това грамадно заведение, което ако и частно и ръководеше се отъ една ефория, е получило характеръ на общо държавно нормално училище, което подготвя учителки за цѣла Гърция. — Вътрѣшната организация въ училището е образцова. Първоначалнитѣ четири отдѣления и двата класа отъ гимназията се ръководятъ отъ отдѣлни учителки, които учатъ ученичкитѣ и ги ръководятъ въ всѣко отношение, като живѣятъ съ тѣхъ, приготвятъ ги ядатъ и спятъ съ тѣхъ. Колкото за останалитѣ ученички отъ трети класъ нагорѣ, тѣмъ о прѣподава отъ разни учители и учителки специалности, а за останалото врѣме въ училището тѣ иматъ особни наставници, които не се отдѣлятъ отъ тѣхъ, освѣнъ когатъ се намиратъ въ класоветѣ си при прѣподаването. Грамадни успѣхи на това частно учебно заведение се дължа на отличната негова вътрѣшна организация.

Петрографски екскурзии въ южните отдели на Балкана между проходите Ичира—Сливенъ и Радевци—Селци—Казанлъкъ и въ нѣкои части отъ Бургаска околия.

отъ
Д-ръ Г. Бончевъ,
професоръ въ Висшето Училище.

Прѣзъ изтеклата ваканция, по мое заявление бѣ ми разрѣшена отъ Министерството на Народната Просвѣта 35-дневна командировка, за да обходя и прѣгледамъ нѣкои слабо познати краища въ петрографско отношение отъ областта въ Балкана (въ околнитѣ: Сливенска, Новозагорска и Казанлъшка), нѣкои мѣстности отъ приграничитѣ прѣдѣли на Бургаско и никакъ не сегнатитѣ досега краища около Арда, въ околнитѣ Харманлийска и Хасковска. Отъ тѣ мѣста обходихъ само Балкана въ споменатитѣ околии и Бургаско; въ Арденско не успѣхъ да отида, понеже врѣмето ми се оказа недостатъчно.

Главната цѣль, която прѣслѣдвахъ съ тѣ обиколки, бѣше да видя, отъ какъвъ петрографски материялъ сж засти тѣзи наши краища, какъ изгледъ има той и какво повърхно разпространение завзема въ тѣхъ. Освѣнъ туй да установя

Тѣхъ. Но освѣтъ, той христонишества и други
съ, по-отворена боя; той е въ събѣство съ дру-
гитѣ шиски.

Долготрапът отъ велики, в. находима е съ съвкупно устройство, по съ своята боя, гънливост и синосиваина. Долготрапът повърхност е ситно сребрено и покритъ съ дребенъ рибачъ нахалъ, по имъ мѣста, тѣло се показва и съ брекюна поврхнаина. На него въ по-голямата частъ отъ находимага му трудно може да се установи пособа на разпространение, а още по-трудно нахалъ, понеже рѣтко на поврхността му съ и нахалъ. Въ тѣло, по която да може да се даде едно правдоподобно зак. ожение на тѣло. Долготрапът отъ велики, в. находима е галъ и еднороденъ, само тѣкунгъ, в. единствъ или кристалъ, нодотити ж. тѣло съ веществото, което нахалва неговата еднородност.

Тъмният горно гресен повърхност повърхност, за простото око, е сиворозен, сбитъ: но на по-приближи, излюпени до до на атмосферата, той е малко гланен и на ливане остър. Тази особено, той до до на малкото кварцови зърна, които съдържат и на нееднакво остроеното калциново вещество на масата, което нееднакво се поставя на влиянието на атмосферата. Въ него ясно личи наслоение, посока на разпространение и наклон, но по-малко въ разнотъ на находища съ различни, при това съ кратки разоръ стигамъ за изчишно та ги изобразяватъ¹⁾.

Видоизмененіе варити има неравна повърх-
нина, причинена отъ несправдливото наслѣние и
недѣлното противѣстїе къмъ разнѣната
гемчїостъ или влагата. Освѣтъ, успоренїѣ на
наслѣнието жїтїи, то е изразѣненъ съ жїтїи
и жїтїи отъ наплѣна или коса посока на
наслѣнието, които на много мѣста стѣрчатъ
надъ обикната повърхностъ. Повечето отъ тїя
варїи сѣ съ тъмна боя, но има и по-отво-
ренобояни

Мергениният е цвят е тъмносива или сѣвко-сива глава свѣтъ, която отъ тъпото стоеши на поврхнаста забѣлва. Освѣтъ него има и чернишавъ мергезъ цвѣтъ, по се въ сравнение съ черния е много мако. Мергениният цвѣтъ е тѣсно то тебе поучесть; трѣби се на цвѣтъ отъ неважнихъ размѣтъ, които отъ влиянието на атмосферата се лесно пукатъ.

[illegible]

Личността е съществено боя, съставляваща
отлична и смелост. В действителност, Той е пластичен
различен, а съответно и по-добър за ре-
работване, не от различията, му липсва само съ-
причастията условия за личностите правителствена по-

Кварцинитът и кварцитът представляват по-силно
много части отъ областъ, а се явяватъ изручи
и бичко до доломитните находища. Тѣ сж по-
слаби по плътетъ и съставъ, но различно
жиз ливиз. Единиятъ и другиятъ иматъ сива бо-
но на мѣста се явяватъ и червеникави, до
червенихъ дѣлаватъ на хематитовия пигментъ.

Захаровицията е изградена от бяла и ситна
пестълкавичка. На очи материята е еднородна
и еднофазна, но то е формирана на фазата
сж. различни. Тон има малко твърдо (немент
но е форми порозитет, от който и допривнес
му е захарови градина

Глинестият изпитанъе дохожда винаги съдруженъ съ глинестия ъ шисти, но не покрѣ- се жива другаръ на валящата и друго по-гъмаи механични седименти. Неговиятъ из-тъ и живаивна зависятъ много отъ качеството количеството на глинестото тѣло и квар-винѣ зърна. Той въ повечето отъ находи-ти е съ гъма бѣи и слаба живаивна. Изхо-тъно на влиянието на атмосферата, а особѣ на валагата, той се лесно рои и прѣвръща зърна и пѣстища прѣстъ.

Главнейшим достоинством тьмечинских статуй является их высокая выразительность. В отличие от других древнерусских скульптур, они не отличаются от своего окружения, а наоборот, выделяются из него. Это объясняется тем, что в тьмечинских статуях, в отличие от других, нет никакого намека на то, что это статуи. Они выглядят как настоящие люди, а не как статуи. Это объясняется тем, что в тьмечинских статуях, в отличие от других, нет никакого намека на то, что это статуи. Они выглядят как настоящие люди, а не как статуи.

Р. И. Ивановъ и П. И. Ивановъ
СЪЮЗНИКИ.

Кварцовият конгломерат е била компактна и състои от кварцово пясъчно устройство ситнозърнеста кварцова маса, която тука-та съдържа и фелзитови частици. Понякога минават и състав на конгломерата е изключително кварцово вещество, свързан поменити му в връзките се показват малко обтежени. Сдана е 191288.

Варошаната конюшарна е стара, вжеле му достигат върхуна на бина. Тя по-често е, много порече отъ тѣмъ, което ретутира на тѣхъ яни. Сѣдната е сѣдната, на лѣвта, по кѣтка.

Доминиантата брекча е моногенна, е тро и трисариска, отъ които нора пространствена е първата, а по-рядко втората. Елате и третата непосредствени следи на доминиантата, въхотит по първата се намърва и по-дълго от тях. Доминиантата брекча въхотит количествено и обемдава отъ 1 до 10 проц. Поирното е обррошна маса, която намърва съвърва и гнише въхотит, което являе на обемда му боя.

Варовитивна пречка е хетерогенна, външният варовитив е каковен или каковен от външния и местоположението на ериата, каковен, в са дреб

бѣлѣзватъ на много мѣста изъ тоя балкански край, но повече сж въ билото му, а по-малко въ политѣ. Тѣхъ има надъ Селци до въ Поповци, Хаинския проходъ до въ Чумерна, надъ Бѣла чешлий, юренджикъ до кждѣ Кюмюрджи Чифликъ (Чардакмитъ, Качулка), надъ Сливенъ въ Кушъ бунаръ отъ Джендемитъ до въ Арсеновския проходъ надъ Прѣдѣла, около Българка. Въ политѣ въ малки уедини находише се забѣлѣзватъ надъ Кунари, между Козосъ моде и Твърдица, надъ Оризари, а въ по-голѣмо количество между Икисча Бинкосъ, Терзобазъ Гаврилово (прѣди Карасарлий). Въ Сърнена гора ги има въ Струпецъ и струпешкия хисаръ. Граничитѣ материяли на тия доломитни находища се главно отъ сѣверна страна по-младитѣ седименти, отъ южна сжцо такива, гранитъ и кварцъ порфиръ. По положение изгледъ и съставъ всичкитѣ доломитни находища изгледватъ да сж едновременно образуване. Тѣ ако и раздѣлени помежду си съ разни материяли, ако и на тѣхъ да не може да се установи еднаква посока на разпространение и еднакъвъ наклонъ, изобщо бѣлѣзи, които да покажатъ, че сж части отъ едно цѣло, все пакъ подобно не може и да се отрече. За въ полза на него говори приблизително еднаквата изтокъ западна посока на разпространение на материяла въ високото на Балкана и еднаквостта на граничитѣ имъ материяли особено отъ сѣверна страна. По-трудно въ свръзка съ тѣхъ би се поставилъ бинкоскиятъ доломитъ, който освѣнъ че е много ниско отъ тѣхъ, но е и на продължението на доломитната ивица на Сърнена гора, която въ сравнение съ първата е малко косо положена.

При това положение на доломитнитѣ находища се въ тоя балкански край могатъ да се появятъ двѣ прѣдположения, а именно, че тѣ сж части отъ едно цѣло, което тектоничнитѣ процеси на Балкана сж разкъсали и раздѣлили, или пъкъ че сж части на два самостоятелни бассейна, които едновременно сж таложили еднакви вещества. Споредъ мене, по за прѣдпочитание е първото прѣдположение, понеже има доста данни, които говорятъ за въ негова полза, но азъ нѣма да ги изброявамъ и ще оставя въпроса отворенъ, понеже той е отъ чисто геологиченъ характеръ и не подхожда на настоящата ми задача.

Другитѣ седименти сж повечето въ билото, скловетѣ и политѣ на източната половина. Понеже единичното имъ разпрѣдѣление въ планината съ кратки думи трудно се разграничава, азъ ги споменувамъ вкупомъ. Ще прибавя, че и между тѣхъ има материяли, които се отличаватъ съ самостоятелни и изразителни бѣлѣзи, по които лесно биха могли да се изтъкнатъ, но въ тая кратка форма на рапорта не намирамъ за необходимо да се помѣстятъ.

Най-младитѣ седименти заематъ равнината на низкитѣ долини или котловинитѣ въ по-високитѣ.

3. Материялитѣ по геологична възраст се разпрѣдѣлятъ въ слѣдитѣ геологични системи: Гранититѣ, гранитогнайсътъ и кристалинитѣ шисти

сж архаични. Доломитътъ и кварцитизуваният пѣсьчникъ около него сж триасови. Глинитѣ и мергелни варовици, кварцовитѣ и варовит конгломерати, глинеститѣ шисти и глинеститѣ и д пѣсьчници сж по-млади, най-вѣроятнo кредни. Отъ сжщата възраст приемамъ и кварцъ-порфира. Седиментитѣ отъ котловинитѣ Бѣла Бѣла чешлий — Чамъ-дере и Юрта, Сливито, Кунари Запалня сж терциерни отъ старъ и младъ терциеръ. Въ подирната старотерциерни образувания нѣма. Наноситѣ на тундженската котловина сж кватернерни и свръхменни.

II. Въ Бургаско обходишъ пограничния край въ който спадатъ селата: Факия, Алмалий (Доли и Горно), Белевренъ, Текенджа и Мадлешъ, които въ по-раннитѣ си обиколки случайно пропуснахъ, а сжщо тѣй и нѣкои други мѣста отъ юго-източния кжтъ на България, които по-рано в бѣхъ засегналъ. Минахъ по слѣдния пътъ: Бургазъ, Изворъ (прѣди Кайнарджа), Дюлгерлий Къръ харманъ, Ракж дере, бѣлг. Алагюнъ, Герг бунаръ, Каракютукъ, Факия, Долно Алмалий Горно Алмалий, Белевренъ, Текенджа, Мадлешъ Факия, Реджебъ махле, Умана, Копадинъ Беюк бунаръ, Дервентъ дере, Кара бунаръ, Къркъ-чала Джемеренъ, Мандра, Бургазъ. Въ мѣстата, през които минахъ, установихъ слѣдния петрографск материялъ: гранити, сиенити, диорити, порфирити, дацитѣ, андезити и туфи, пироксенит гнайси, микашисти, амфиболошисти, хлорит шисти, метаморфни шисти, мраморъ, мраморанъ варовикъ, гжстъ, мергеленъ и глинестъ варовикъ, варовитъ шистъ, мергели, пѣсьчниц брекчи, конгломерати, кварцовъ блоквъ нанос дребенъ кварцовъ наносъ, варовита, мазна и пѣсьчна глина и пѣськъ — изобщо материялъ, който може да се подѣли въ четиритѣ главни скални групи.

Отъ тоя материялъ новъ за България е сам пироксенитътъ, а съ нови находищи сж: диоритътъ, дацитътъ, гранитътъ и по-голѣмата част отъ компактитѣ и рахли седименти. Изобщо то обиколка ограничи малко размѣритѣ на андезитното земнище, а увеличи ония на креднитѣ и терциерни седименти, на диорита, сиенита и порфирититѣ. Азъ нѣма да характеризувамъ отдѣлнит скални видове, понеже тѣ въ нищо не отличават отъ материялитѣ на съседнитѣ имъ области, които съмъ изложилъ въ статията си: «Петрографск бѣлѣжки за юго-източния кжтъ на България (Пер. Списание, кн. LXIV. 1903.)»; нѣма да разглеждамъ и подробнитѣ имъ разпрѣдѣления въ областта, понеже съ малко думи мъчно мога да се разбере туй разпрѣдѣление въ горъобозначения пътъ, още повече, че то ще да бжде самъ частично. Ще се огранича само съ общо измѣнение и повърхна характеристика на материялитѣ отъ земницата на първо изброенитѣ селата, които казаната ми статия никакъ не застъпа, сжщо тѣй ще отбѣлѣжа новонамѣренния скален видъ и диорита и дацита, като характерни прѣдставители на масивнитѣ скали.

рушно нахотинше общава да принесе полза на притежателите си и страната.

Въ обикновенитѣ ми изъ Бургаско, въ спомената по-горе припиранина нива, за която нарочно тръгнахъ, имаше ми случаи да забележа нива, които, ако и далечъ отъ задачата, съ които отивахъ тамъ, и далечъ отъ специалността ми, се понеже сж нива, за които и тръгъ пакъ съмъ полагалъ гласъ, и сега не искамъ да прѣмѣня думата ми е за металургически наместини *паша*. Въ землината на припиранинитѣ села азъ случайно погледнахъ въ мѣстността, която ги съзрѣва, и бѣхъ изненаданъ отъ гѣхното изобилие. Само на нѣя ми се паднаха теселци, въ които само заварихъ, но по положението на землината, по изобилието въ околността на удобенъ материалъ, отъ които сж тѣ гредени, правени, утѣренъ съмъ, че ще да има и други такива съ теселци. Прѣдположението ми не закъснѣ да се потвърди и отъ населението на тия сѣи. Сѣжалявамъ само, че, поради условията въ които се намиране тоя край въ моего прѣбиване тамъ, не можахъ да посѣтя самата граница тия околотъ сѣи, защото утѣренъ бѣхъ, че тамъ идѣхъ да видя още повече, а може би и по-здрави и съ другъ видъ. Тия остатъци отъ прѣисторичното минаю на нѣдното отечество горело прѣпоръчвамъ на вниманието на Помислението Министерство на Народното Просвѣщение и то моля за се не бави съ изучаването на тия нѣни старини, понеже тѣ сж на мѣста, които бѣзвѣстни не само околотъ на изобилията и мѣднията, които ги копають и събиратъ отъ изобилието и за нѣна обила, но и остатъко мѣстно население, което ги събира заради материала имъ, които с удобенъ за трамвай. Такива наметини имъ и на изтокъ и западъ отъ тоя пограниченъ край. Тѣ трѣбва съ време да се прѣзѣдѣтъ, сниматъ и фотографиратъ, за да се запази сегашниятъ имъ изгледъ, защото сѣтъ години не бѣде късно, понеже всѣка сѣдня година отива отъ гѣхъ по нѣно, и тѣ бѣзвѣстно се губятъ и унищожаватъ.

Б. Боевъ.

XIII. Международенъ конгресъ по гигиената и демографията въ гр. Брюкселъ.

отъ

Б. Боевъ.

президентъ на Висшето сѣние.

Откако международнитѣ споразумѣния се излюпува на човѣка, като резултатъ отъ една политическа култура, обединението въ обществата на човѣчката мисль сѣла необходимостъ не отъ могови само на политическа необходимостъ на човѣчката дѣлъ, ами и отъ чисто спекулативни съображения и прѣдставяне условията за развитието на бѣлоселението на човѣка. Съвременнитѣ конгреси не сж друго освѣнъ споразу-

мѣние между народитѣ на почвата на нѣ мисль. Такива споразумѣния не сж тѣи и въ миналитѣ епохи на човѣчката култура. Черковнитѣ събори прѣдставятъ единъ на международна, тѣи да кажемъ, потребностъ отъ разяснения на сложнитѣ понятия на теозната и философска мисль, а отъ тѣ потребностъ за споразумѣние въ разбиранетия понятия. Формитѣ, условията и понятията първообрази на сегашнитѣ конгреси, наярха на исканията на своето време. Международнитѣ конгреси, когато ги не прѣдставятъ политически или административни повення, сж произходъ на свободния полъ научната мисль и изкривяватъ, тѣи да сразимъ, форматъ на обединенето на човѣчката. Кѣното и та сѣчно влиянието на бѣния печатъ, който разнася по нѣния и по най-разнообразни начини понятията, кѣното университетитѣ, тѣи лаборатори мисльта, и та способствуватъ за обединената научнитѣ положення, и за разпространення между голѣмата маса на човѣчкото кѣното одѣлнитѣ научни дружества и изстивуватъ за по-нататѣшното развитие на нѣта мисль, международнитѣ конгреси сж пакъ като необходимъ форма въ нѣта развитието на науката.

Въ днешно време, когато принципитѣ на наукитѣ разнески въ производството сѣ досега не само въ областта на строго икономическото отношения, прогресътъ на човѣчката дѣло обхваща тѣи сѣчно отъ чувството на нѣнось. Международнитѣ конгреси най-удовлетворяватъ тая потребностъ, защото гѣхъ важното сѣ спестява времето на ясеніе на нѣкои контраверси въ нѣ събори наедно, прѣдставителитѣ на нѣ отъ гѣхъ свѣтъ за нѣкояко само дѣна и нѣ мѣнята си по най-разнообразни въпроси установяватъ гѣликата си единъ къмъ противнитѣ сѣкло и ясно вървятъ въ тѣи нѣнитѣ си научни издирвания. На конгресѣи народъ и всѣка личностъ донасятъ новото, което сж можани да откриятъ нѣката. А това, както и въ всемирнитѣ издирвания на човѣчеството нови пакница на гресъ, защото възбужта съревнованието, и между одѣлнитѣ личности, ами дори и одѣлнитѣ народи. Пакъ послѣ личното сѣи на прѣдставителитѣ на науката, кѣното сѣи за нѣ конгреситѣ при най-благоприятни условия на сѣвѣтски забавителни екскурзии, аристократия и тождатъ, не само издирванията на противорѣчивитѣ въ нѣди, ами издирването явного пакъ на научнитѣ издирванията учениитѣ, като ги поставя за нѣ прѣдварителни и постоянни прѣки спомѣни между нѣи. Това — за нѣно научнитѣ и нѣитѣ да кажемъ, за теоретичнитѣ конгреси отъ гѣхъ, издирнитѣ на които не прѣдварява на учениитѣ дѣлности. Още по-сѣи пакъ значението на ошѣ конгреси, ами

поне въикашно, общъ прѣдметъ на международнитѣ събрания на хигиенисти и статистици, ще трѣбва да влѣземъ въ една друга областъ — въ областта на статистиката и нейното международно положение. Последниятъ статистически конгресъ, деветиятъ отъ серията на уреденитѣ отъ Кетле конгреси, стана въ Буда-Пешта въ 1876. год. Поради несъгласието на отдѣлни държави съ политиката на статистическитѣ конгреси, особено съ тенденциитѣ на тѣхната *постоянна комисия*, която искаше да налага рѣшенията си — често не чужди отъ влиянието на мѣстни статистически организации, — на цѣлата административна статистика, конгреситѣ прѣстанаха да се свикватъ. Нито десетиятъ конгресъ, назначенъ за 1880. год., нито петото събрание на Постоянната комисия, свикано въ Римъ за 1879. год., можаха да се състоятъ. Международната слѣдователно статистика, като че ли бѣше обречена да загине. Нуждата ѝ обаче се чувствуваше навсѣкждѣ, и статистицитѣ отъ цѣлия свѣтъ не можаха да не съжаляватъ за прѣкратаването на една дѣятелностъ, която трѣбваше да внесе толкова много въ една научна областъ, успѣхътъ на която зависѣше почти изключително отъ хармонията и еднообразието въ метода. Съ това се обяснява, гдѣто свиканиятъ *Демографически конгресъ въ Парижъ* въ 1878. год., тъкмо тогава, когато засѣдаваше и последната сесия на постоянната комисия на статистическитѣ конгреси, положи началото на една серия отъ конгреси, задачата на които се ограничава прѣимуществено върху статистиката на народонаселението и нейнитѣ методи.

Първиятъ демографически конгресъ не е ималъ прѣдъ видъ прѣкратаването живота на статистическитѣ конгреси; защото последното стана като слѣдствие отъ рѣшенията на постоянната комисия,¹⁾ взети въ засѣданията ѝ прѣзъ сѣщото врѣме, когато бѣ свиканъ самиятъ демографически конгресъ. Той биде свиканъ по инициативата на знаменититѣ френски статистици: *Levasseur*, *D-r Bertillon* и *D-r Chervin*, директоръ на *Annales de Démographie*, като единъ отъ многото конгреси (осемъ групи), които се уреди на първото слѣдъ френско-пруската война всемирно изложение, като допълнение и украса на самото изложение. Прѣдседателтъ на първия демографически конгресъ въ привѣтствената си рѣчь при откриването му, членътъ на академията *Леназюръ*, обяснява, че френското правителство намираю, че е добръ да използва случая, когато много хора отъ цѣлия свѣтъ ще се събератъ на изложението, и «да улесни сближаването на хората, които съединяватъ еднакви научни изследвания и които, раздѣлени отъ пространството, иматъ рѣдки случаи да размѣнятъ мисли и да се споразумѣятъ.»²⁾ Така идея е мотивирала свикването

на редъ конгреси въ врѣме на изложени. Събранието пѣкъ на статистицитѣ, както члветѣ на постоянната комисия на статистически конгресъ — по случай на петото ѝ засѣда въ Парижъ — тѣй и други, е дало поводъ организаторитѣ да имъ дадатъ възможностъ се събератъ за обсъждане на нѣкои само въпроситѣ, които съставятъ обектъ на тѣхн занятия¹⁾ — демографията. Връзката на конгресъ съ хигиеническия, който тѣй сѣ е засѣдавалъ въ Парижъ прѣзъ сѣщата год и въ сѣщото врѣме, когато и демографически е била положена при самата организация на демографическия конгресъ. Въ програмата на конгреса ние срѣщаме той да се нарича *Congrès international de démographie et de géographie sociale*. Последното изражение указва вече насоката, въ която ще бѣде насочена дѣятелност на конгреса, и цѣлитѣ, които той прѣслѣдва да свърже демографическитѣ явления на съгъ на народонаселението и измѣненіята, които него ставатъ въ извѣстни периоди, съ причинитѣ, които ги произвеждатъ и които лежатъ вънъ отъ областта на статистиката и час на демографията. Тѣя причини, които произходе отъ естественитѣ условия на почвата и климата тѣй сѣщо и отъ обществената организация населението, намиратъ най-добръ своето освѣтление въ оная научна областъ, която изслѣдватъ врѣднитѣ влияния на окръжаваща сѣда въ човѣшкия организъмъ — хигиената.

Тѣй се свързватъ два конгреса — хигиеническия и демографическия — въ едно, макъ че въ началото тѣ сѣ били двѣ свѣршено дѣлни институции. Не само протоколитѣ на конгреси сѣ били издадени отдѣлно. По-сѣ вече, когато статистическия конгресъ прѣкръ да се събира, а пѣкъ отдѣлното свикване демографическия конгресъ би било неуда повтаряне на статистическия, естествено бѣ статистицитѣ, които не намираха арена за своа международна дѣятелностъ, да поискатъ убѣжи у хигиеническия конгресъ и да съставятъ него отдѣлна секция по демографията. Т бѣ толкова по-естественъ, че назначениятъ 1880. г. статистически конгресъ въ Римъ можа да се състои, а пѣкъ сѣщата год въ Парижъ се бѣ свикалъ хигиеническия конгресъ, съ който първиятъ демографически конгресъ оше отъ Парижъ въ 1876. год. имъ възможности врѣзки, особено чрѣзъ личност на *D-r Bertillon*'а, който като статистикъ, е сѣщото врѣме и медикъ по професия. Оттогъ вече хигиеническия конгресъ се нарича и демографически, та до основанието на междуродния статистически институтъ въ 1885. г. които съ периодическитѣ си засѣдания замѣстятъ статистически конгресъ, статистицитѣ мѣриха възможностъ да продължаватъ, които и неудовлетворително да бѣ, своитѣ грижи обединението и униформирането на статисти

¹⁾ *Mischler* въ *Handwörterbuch der Staatswissenschaften, Statistik*, стр. 1056.

²⁾ *Congrès int. de Démographie*, tenu à Paris les 5—9 juillet 1878. Paris, стр. 10.

¹⁾ *op. cit.* стр. 11.

Провѣряване на обезпѣждането.

Може ли да се допусне някакво количество анти-септични вещества въ консервите, които не могат да се стерилизиратъ?

4. Начини на наблюдение и технически похвати за унищожение болезнетворните микроби въ млечното, безъ да се промѣни качеството и стойността на продуктите.

Въ седемте заседания, които въ тоя отдѣлъ бѣха посветени на изслѣждането най-важните условия за човѣшкия животъ — храненето — бѣха представени по първия, втория и третия въпроси по три реферата, а по четвъртия — петъ. Тия 14 реферата представятъ единъ трудъ отъ 223 страници. Около 70 души оратори взеха участие въ обсъждането на тоя важенъ отдѣлъ на хигиената. Вънъ отъ рефератите, които третираха поставените въ програмата въпроси, въ петото и седмото заседание на тая секция се направиха и отдѣлни съобщения върху:

а. Похватите за добавяне асептично сурово мляко.

б. Подобренито у човѣка и животните чрезъ храненето.

в. Статистическо изучаване на месото, което остава най-свѣжъ, като храна на солдатите, също като се състави.

г. Приблизително прѣсмятане на нашите минимални разходи въ поташъ, варъ, магнезия, фосфорни и сулфурни киселини.

д. За отровната природа на содиумъ-сулфата, като прѣдохранително средство.

е. Употребението на formal'a за снаждане месото прѣсно.

ж. Уредъ за пастеризация и стерилизация на млечното въ водна баня.

з. Рационалното и икономично хранене на човѣка.

Третата сенция имаше за прѣдметъ на изслѣданията си, както казахме, санитарната технология: приложение на инженерството и архитектурата въ хигиената. Тая секция бѣше поставила за изучаване следните въпроси:

1. Очистването отъ бактерии на водите, произходещи: а) отъ канализацията, и б) отъ фабриките.

2. Прѣимствата и недостатъците на канализационните системи: unitaire и séparatif.

3. Да се установятъ условията, на които трябва да отговарятъ, отъ гледище на хигиеническия изисквания, водите, които изтичатъ изъ варовитата почва.

4. Хигиена на жилищата.

Домашната сметъ, събирането, изнасянето и крайното ѝ употребяване: хигиенически правила въ жилищата и градовете за сметите.

5. Направениятъ отъ 20 години прѣгледъ въ отопляването и вентилацията на частните и колективни жилища.

6. Общи хигиенически правила за жилищата, касателно плана за разпрѣдѣлението на стаята, провѣтриването и осекориването имъ.

За обсъждането на всички тия отъ първостепенна важностъ въпроси бѣха употребени деветъ заседания, въ които бѣха представени

заклученията на 27 рапорта, съдържащи страшни дребенъ шрифтъ. Отъ тяхъ по първъ въпросъ имаше прѣдставени петъ рапорта; щото бѣ и по втория; по третия имаше сед по четвъртия въпросъ — единъ общъ рапортъ отъ шестъ души, или по-добре, шестъ рапорта съединени наедно, а по останалите два въпроса имаше само по два рапорта. Участието на инженери и архитекти при обсъжданията бѣше лѣмо: 63 души оратори сж взели само дѣ въ дебатите. Вънъ отъ това направени бѣха следните съобщения вънъ отъ програмата:

а. За варовитите води.

б. За използването на твърдите вещества канализацията.

в. За изучаването на оловното производство здравословни условия и за организацията на училището за това производство въ Брюкселъ.

г. Отопление съ гореща вода.

д. Построяването на сепарациите.

е. Единъ новъ способъ за очистване на води

ж. Използуване на pouzzolane за приютъ на бактериите лека.

з. За съединителните между клозетите и канализацията.

и. За използването на ома.

к. За използването на юлмините води за иване на градищата.

л. За химическото очистване на водите канализацията.

Четвъртата сенция обемаше въпросите индустриалната и професионална хигиена. Въ нея имаше развити едра, па и дребна индустриална повечето въ градски центрове, гдѣ безъ това хигиеничните условия се влошатъ отъ день на день поради натрупаността на селението, тѣснотията на жилищата, изобилие на сметъ съ всичките ѝ антихигиенични продукти отъ консомацията и фабрикацията, индустриалната хигиена прѣдставя единъ насрещенъ въпросъ, понеже не е тукъ въпросъ само отъ санитаренъ характеръ, ами се иска вече срѣда за успокояване масата, която гине отъ зара на одушливите индустрии: единъ насрещенъ общественъ прѣвратъ може да създаде много материалната мизерия. Ето защо на въртата секция на Брюкселския конгресъ бѣха зададени единъ отъ най-назрѣлите въпроси:

1. За анкластозията. Това е една зарселна болестъ, свойствена само на каменно-важнитъ рудничари. Петъ реферата бѣха прѣдставени по тая рудничарска болестъ, която буквально е постепененъ жизненитъ силенъ на работника и прави неспособенъ за работа, поради който бива изхвърленъ на улицата боленъ и хлѣбъ, годенъ само за гроба. Живи дебати завързаха по тоя въпросъ, и цѣли три заседания не можаха да се створятъ страните явно заинтересовани въ разрѣшението на тоя въпросъ или иначе. Докато социалистите искаха свържатъ начина на прѣкръпяването на тая болестъ съ дължителното извеждане на такива способения въ рудничарството, които биха въ

Ето въпроситѣ, които бѣше си задава тоя път на конгреса административната хигиена, която бѣше едно отъ привлѣкителнитѣ за конгресиститѣ сръдоточие.

1. *Правилата за храненето прѣзъ първата година.* Начинътъ за разпространяването между публиката понятията за дѣтската хигиена и особено правилата за кърмене на дѣцата. Законна и административна протекция на новороденият.

2. *Цѣльта на медицинската и хигиеническата инспекция на общественитѣ и частни училища.* Организацията на тая инспекция. Условия за нейната ефикасность.

3. *Намѣсата на публичнитѣ власти въ борбата противъ охтиката.* Да се направи разлика между държавитѣ, идѣто има задължително осигуряване отъ болести и старостъ, и ония, идѣто нѣма такова.

4. *Санитарната профилактика на чумата и измѣненията, които трѣбва да се внесатъ въ правилата за карантинитѣ.*

5. *Намѣсата на публичнитѣ власти:* 1) въ построяването на жилища за бѣдното работнишко население: а) посредствена намѣса: фискални привилегии, намаляване на строителнитѣ на законъ за постройкитѣ и пр. б) непосредствена намѣса: участие въ сдружаванията за строене жилища; построяване жилища отъ страна на градската и благотворителни дружества; обща или частна експроприация; 2) въ уреждането на хигиеничнитѣ условия, които трѣбва да притежаватъ жилищата, дадени подъ насѣмъ на работнишкото и бѣдното население, както и въ налагането на измѣстни мѣрки за чистотата въ тия жилища; 3) въ упражнението на надзора надъ тия жилища.

6. *Практиката на жилищната дезинфекция.* Всичкото врѣме, съ което можеше да разполага конгресътъ, бѣ посветено на тоя най-важенъ отдѣлъ отъ обществената хигиена. Въ всичкитѣ осемъ засѣдания на секцията прѣнията, поддържани отъ 94 души оратори, бѣха най-оживѣни. Рапортитѣ въ тая секция бѣха тъй сжщо най-изобилни: трийсетъ рапорта отъ 640 печатни страници общирно развиваха въпроситѣ, които бѣха поставени на дневенъ редъ. По невъзможность да приведемъ всичкитѣ рѣшения на конгреса по тоя отдѣлъ, ние ще си позволимъ да спомениемъ само за нѣкои, които за нашата страна не сж безъ особено значение. Ето нѣкои отъ изказанитѣ желанія на конгреса:

а) *Хигиената на дѣцата да се припоява въ всичкитѣ женски училища:* въ гимназитѣ, въ класнитѣ, както и въ стопанскитѣ;

б) *Медицинската и хигиеническата инспекция на жилищата трѣбва да се отнася до: чистотата на помещението, профилактиката на заразителнитѣ болести, контрола надъ нормалното функциониране на органиитѣ на тялото и надъ състоятелното развитие на физическия организъмъ съ интелектуалнитѣ му способности, рационалното развитие на физическия организъмъ, приспособяването въ съгласие*

съ педагога на интелектуалнитѣ способности дѣтето къмъ индивидуалнитѣ му физически

в) *Държавата трѣбва да поддържа инициатъ за построяване сенаториуми за туберкулозни*

г) *Да се организира една санитарна инспекция за надзора и чистотата на жилищата.*

д) *Дезинфекцията на жилищата, идѣто заразители болести, трѣбва да става отъ агенти и съ най-ефикаснитѣ сръдства.*

Седмата секция на хигиеническия конгресъ имаше за прѣдметъ колонизациската хигиена. Ската на европейцитѣ съ тропическитѣ съ благодарение на колониалнитѣ имъ интереси откри нови болести, неизвѣстни до скор европейския континентъ. Опасността да се несутъ тия болести и въ Европа, отъ една сѣ а отъ друга необходимостта на мѣстото да се пазятъ отъ заболяване ония европейци, на необходимостта налага да живѣятъ, врѣ или постоянно, въ горещитѣ страни; най-и чисто експлоататорскитѣ съображения за пазване на черното население отъ болести, за него ставаха фатални въ прѣнесенитѣ Европа индустрии, особено миннитѣ, и з го принуждаваха да бѣга отъ европейскитѣ и прития, та правѣха, слѣдователно, труд сжщъ, — всичко това принуди европейцитѣ обрнати сериозно внимание на болеститѣ, сжщи на горещия климатъ, да основатъ бактериологически институтъ (въ Родези научното изсѣдване условията на хранат европейцитѣ и туземцитѣ, болеститѣ и тѣ прѣдупрѣждение. Не можеше затова и Брюскиятъ конгресъ, който засѣдаше въ стол на една държава, владѣща голѣмата ко. Конго, да не се спре върху хигиената на експлоатирани страни. Въпроситѣ, които имах обсжди седмата секция, бѣха:

1. *Храната на европейцитѣ и на работни туземци въ горещитѣ страни.*

2. *Профилактиката на маларията.*

3. *Профилактиката на сънливата болест (l'adie du sommeil).*

4. *Профилактиката на вариолата въ юга страни. Вакцинация и вариолизация.*

5. *Профилактиката на бери-бери.*

6. *Организиране на обучението на колониал медицина.*

Всичкитѣ тия въпроси бѣха всестранно сдени въ осемъ засѣдания, гдѣто взеха уч 38 оратори и 21 рапортѣри. Рапортитѣ тоя отдѣлъ прѣдставятъ всичкитѣ заедно е томъ отъ 316 страници печатъ. Освѣтъ то тая секция бѣха направени и слѣднитѣ съобщ

а) *Храненето и болеститѣ на туземцитѣ южна Африка въ латинитѣ рудници. Пивот каффритѣ.*

б) *Една стара страница отъ историята на мариитѣ (москититѣ).*

в) *Хигиената и демографията въ Сиажъ.*

г) *Профилактиката на вариолата въ Алж*

въ случай на нужда, умрѣлитъ слѣдъ раждането се обявяватъ често за мъртвородени. Затова желателно е да се узакони навсѣкждѣ декларирането на раждането веднага слѣдъ това и най-късно въ продължение на 24 часа.

Най-послѣ за издирване причинитѣ на мъртворождаемостта, нужно е да се регистриратъ и такива признаци, които на първо мѣсто иматъ влияние върху това явление: климатътъ (сезона), работата на майката, благосъстоянието ѝ, както и гражданското ѝ състояние (законно и незаконно родени).

Конгресътъ прие по тоя въпросъ слѣдната резолюция:

Прѣдъ видъ на това, че въпросътъ за мъртворождаемостта е отъ голѣмо значение за благосъстоянието на народитѣ и за тяхното обществено битие;

Че статистиката сама не може да подобри базата на статистиката на мъртвороденитѣ; Демографическиятъ конгресъ изказва желание, щото всичкитѣ правителства да ревизиратъ административнитѣ си разпореждания относително регистрирането на ражданията съ цѣль да се регистриратъ всичкитѣ раждания (даже прѣждесрѣщенитѣ и мъртвороденитѣ) съ допълнителнитѣ обстоятелства. Статистическитѣ пъкъ въ споразумѣние съ мѣкаритѣ ще групиратъ листовцитѣ за ражданията тъй, че да може да се получатъ еднообразни таблици за прѣждесрѣщенитѣ раждания (помъртанята) и мъртвороденитѣ.

II. въпросъ. Смъртността въ първата дѣтска възраст: честина, причини и мърки, които трѣбва да се взематъ.

Отъ формулирането на втория въпросъ е ясна голѣмата свръзка, която съществува между него и първия въпросъ за мъртвороденитѣ; затова тѣхното обсъждане на конгреса бѣ поставено наедно, та и резолюцията е обща и за двата въпроса.

И наистина, ако мъртворождаемостта е една загуба, то смъртността на дѣцата въ първата година е едно зло, което материялно и морално се отразява на развитието на обществата. Като си припомнимъ, че смъртността въ първата година на дѣцата достига до грамадната поѣмкога цифра отъ 30% отъ всичкитѣ раждания, ние ще разберемъ, защо и хигиенисти и статистици тъй много енергия харчатъ за разяснението на тоя въпросъ. Въ много културни страни дѣтската смъртностъ се е намалила до 9—15% (Швеция, Норвегия, Дания, Франция, Холандия и Белгия), но въ много още други държави, между които е и нашата страна, тя достига максимума отъ 25—27% (Русия, България, Саксония, Бавария).

Гръцкиятъ професоръ Prausnitz, който бѣ натоваренъ отъ бюрото на конгреса да реферира по тоя интересенъ въпросъ, прѣдстави слѣднитѣ заключения по смъртността на кърмачетата:

1. Смъртността на кърмачетата е много висока и надминува твърдѣ много смъртността въ другитѣ възрасти.

2. Смъртността на кърмачетата, по-малки една година, е най-висока въ първия мѣсецъ живота имъ; слѣдъ тоя периодъ тя нама отначало бързо, а послѣ постепенно.

3. Тази висока смъртностъ се причинява много отъ болеститѣ на смилателния каналъ това статистицитѣ сж се занимавали най-м съ тѣхъ.

4. Смъртността на кърмачетата се измѣ твърдѣ много, споредъ годишнитѣ врѣмена бърже се увеличава въ юлий и достига максимумъ въ августъ и септемврий, за да си слѣдъ това пакъ тъй бърже.

5. Наблюденията показватъ, че дѣцата, кър съ гърди, сж по-малко изложени на смъртъ колкото другитѣ. Между изкуствено хране: по-голѣма е смъртността у ония, които се нятъ съ препарати, а по-малко у ония, ш хранятъ съ краве млѣко.

6. Благосъстоянието на родителитѣ влия значителна степенъ върху смъртността на мачетата: Смъртността, като резултатъ отъ лести на стомаха и червата, е твърдѣ голѣм бѣднитѣ класове, по-малка въ срѣднитѣ и тв слаба между богатитѣ класове.

7. Лошото хранене, недобритѣ жилища, сата отъ грижи за дѣцата сж факторитѣ, к увеличаватъ значително дѣтската смъртностъ е възможно да се опрѣдѣли, кой отъ тия фак играе най-важна роль.

8. За да се разяснятъ тия въпроси, желат е да се изслѣдватъ статистически при смрт на всѣко кърмаче условията на храненето жилището, при които се е намирало, как грижитѣ, които му сж били давани. Тия и рияли би послужили да се направятъ интер статистики.

Отъ тия заключения ставаше явно, осо слѣдъ дебатитѣ, които ставаха въ засѣдан на конгреса по тоя въпросъ, че най-важ което за напрѣдъ ще трѣбва да се иска официалната статистика, състон въ регистр нето на ония социални условия, въ които принудени да живѣятъ кърмачетата. Прѣдъ на тоя конгресътъ прие прѣдложението на вѣстния белгийски икономистъ Hector Deni се разшири проектътъ на г-на Prausnitz за ст стическитѣ издирвания по дѣтската смъртъ формулирано тъй:

Понеже дѣтската смъртностъ се проявя особна сила у индустриалнитѣ народи и трѣбва да се изучатъ най-важнитѣ ступана социални условия, които я причиняватъ;

Че тогава проектътъ за анкета, прѣдложенъ г. Д-ръ Праузницъ, може съ полза да се разш

Секцията намира, че *сравнителното изуч на дѣтската смъртностъ трѣбва да се а енаково и отъ гледище на относителното бла стояние, на степента на благосъстоянието, разнитѣ части на населението — отъ гледищ естеството и условията на женския трудъ — отъ гледище на законността и незаконност на раждането.*

наименование Организации на сина официална и дълга статистика за причините на смъртта. Именната честина на статистич. причини на смъртта е изключително, които употребяват междумедна номенклатура на болестите.

Така смъртността е била винаги предмет на грижата на човѣка, но тя по-малко своята генерал, откъдето смъртността начева да се разглежда като социално, а не само биологично явление, откъдето тя става предмет на демографски изследвания, на статистическия метод. Така статистическа смъртността прѣстатва да е из общество не само като явление, а като резултат от причини, влиянието на които и борбата съ които може да дѣе на съвкупно едно каквито-то-у удовлетворение. Но и тъй, едно частично и неспетемативно не е довело освѣща до съзнанието на човѣка, едно международно и етнографично не въ това отношение.

Съзнанието към обезпичаването на статистиката похвати при констатирането на смъртността и тѣхните причини би обаче остало добръ резултат, ако събраните по този материал биха били несравними, благодарение на обективността на едно международно съвкупно схващане на причините на разпространение болести, като причини на смъртта. Въпреки изключителната необходимостта от една номенклатура на причините на смъртта, да класифицира послѣдните ги, не да се запази идеята на метиците от човѣка съвкупно причините на смъртта да потхождат по външната категория, които обемът главните на смъртта. Мисълта за подобна постройка е била поддържана още въ времето на Бенетската Академия въ 1842. год., а идеята биде различно реализирана въ Европа благодарение на първоначално разглеждане причините на болестите, които междувременно разни страни не еднородно схващане. Идеята, направили въ медицинската наука откритията на Пастера, се изяви основно диференциалната на болестите и бѣше изяснено постепенно да се приежани към едно общо споразумение въ навиците на човѣка и тѣхното съдържание. Честота на смъртта на международно изприване една номенклатура на причините на смъртността на френския демограф D. Bertillon'a, който номенклатура е приета от страни, които наброяват едно население от 120 милиона от половината от населението, което се поддържа да едни каквито-то-у статистика причините на смъртта. И ако тази номенклатура не е всеобща и не е приета, то тя се дължи на привиден, откъдето от съвкупно не на Европа (и чини и 14 страни), отчасти на излизаните още съ много от разни части на европейската болести. Това, което се, се отнася и на обекта не е толкова не е различен, обществени цифри, едноименните болести, които не еднородно съдържани, имат, откъдето

и класирането на някои болести за северните страни, като че ли не потхожда под онова класиране, което е прието до сѣга въ сѣвѣрно европейските държави. Но това съ въображения, които съ извѣстни измѣнения въ приетата номенклатура ще надатъ сами по себе си, и затова приежанието на международната номенклатура на D. Bertillon'a отъ Германия, Англия и Скандинавските държави е изключително само на времето.

При всички това има още много да се желае до съвкупното разрѣшение на въпроса за еднородното констатиране на причините на смъртта.

На първо място тукъ се изпрѣчват пакъ съвкупните отъ двойствен характер — естествени, или материални, и формални, или изкуствени. Първите иматъ за предметъ да отстранятъ различното биологично схващане на причините на смъртта, неосъществяватъ ли причина е и важната отъ социално гледище, или първоначалната. Човѣка умѣе въ неосъществяване отъ дефекти въ средното, но той е ималъ полянка, причинена отъ алкохолизма. Коя причина тукъ е важна въ демографическо отношение? — Разбира се, най-първата, т. е. алкохолизма. Но и послѣдната — дефекти въ нервната — не трябва да се прѣнебрежва; а също не непосредствената причина на смъртта може да бѣде и друга причина отъ причините на човѣка, която би била послѣствие на алкохолизма или пакъ би се явила като допълнителна къмъ първата причина. За това необходимо се явява да се констатира не само непосредствената причина на смъртта, ами и първоначалната.

Това обаче може да направи само човѣка, и то оня, който е тѣхната болния до смъртта му. Но тукъ се изяви и съвкупно съ най-голямата мъжностия при разрѣшаване въпроса за статистиката на смъртните причини. Прѣти всички земни хора не се дѣлватъ (говоримъ особено за ч. насъ), а постои, тѣхните по външности на професионална тайна, а повечето отъ професионални интереси и отъ нехотѣно, не желатъ всички да даватъ свидетелства за причините на смъртта, или ако ги даватъ, тѣхните съ тайна съ общи, неспрѣдѣдени, дори и неспрѣдѣдени свидетелства на причините на смъртта отъ артво-реформистите, или не заслужаватъ шимони, ако съ правени отъ нечетни, или пакъ съ много въпроси, ако съ събирани само чрезъ различия на рогатите и близките на по-голямата. Кѣжкото пакъ се отнася до свидетелствата отъ този родъ, достатъчни отъ болницата, тѣхните и тѣ съ външност, а също съ правени външност основа на аутопси на смъртните, съ тайна тайна, за да може само външност да се гадатъ статистически и пооди на смъртните причини. И на сѣгашния ко грѣсъ, както и на по-първите, се въ тайна външности мѣри, един отъ които е оная, прѣста съ Пастера, и която се сърежи до извѣстие неосъществяване професионалната тайна. Бюрото на регистрацията изпраца на практикуващия лекаръ, който е лекаръ болния, единъ болетинъ съ

името на умърляни и други необходими демографически признаци, съ молба да отблъснати причината на смъртта. Лъкарятъ откъсва името на умърляни, записва причината и въ такъв анонимен видъ изпраща личната карта не вече въ общината, а въ централното управление на статистиката, гдѣто се разработватъ полученитѣ данни, а бюлетинитѣ слѣдъ това се изгарятъ. Професионалната медицинска тайна си остава по тоя начинъ ненарушена. Брюкселскитѣ обаче прѣдставители Nikolai и Demarteau справедливо не довъряватъ абсолютно на лъкаритѣ даже въ тая форма на тѣхнитѣ съобщения за смъртнитѣ причини. Затова тѣ искатъ, щото прѣди всичко всѣки смъртенъ случай да се провѣрва отъ официаленъ лъкаръ, който ще контролира и показанията на своя събратъ, лъкуващия докторъ, който трѣбва законно да е задълженъ да показва причината на смъртта. Само слѣдъ тоя контролъ лъкарятъ-мъртвопрѣвѣрителъ заедно съ своето, ако е противно, мнѣние може да изпраща личнитѣ смъртни карти въ статистическото бюро и да издаде позволително за погребението на умърляни.

Въ тая смисълъ се и прие резолюцията, споредъ която се прѣпоръчва:

Действителното и всеобщо прилагане закона за задължителното прилежание на умърлянитѣ отъ лъкаръ, утвърденъ отъ общината, а за ония страни, гдѣто такива закони още нѣма, конгресътъ прѣпоръчва да се наредятъ подобни законоположения. Конгресътъ прѣпоръчва тѣжъ също законодателно задължаване на всичкитѣ лъкари да явяватъ на държавата причинитѣ на смъртта на тѣхнитѣ клиенти. Доидѣто обаче се приематъ тия законодателни мѣрпоприятия, прѣпоръчва се анонимното обявяване на смъртнитѣ причини, като се вземе за ръководство Швейцарската система.

IV. въпросъ. Базата на една правилна статистика за раждаемостта. Сръдства за прѣдвиждане по демографическитѣ данни, тенденциитѣ за увеличаване или намаляване на ражданията. Колебания въ раждаемостта.

Статистиката е единъ численъ методъ за изслѣждане общественитѣ явления. Като таквъ, той изображава явленията и понятията въ тѣхъ въ числени форми, между които е и отношението, като изражения на извѣстно състояние и даже движение. Въ демографическитѣ понятия раждаемостта се изображава чрезъ отношението между числото на ражданията въ извѣстно мѣсто и време и другъ единъ знаменателъ, какъвто може да бѣде или числото на населението, или числото на женитѣ, или числото на омъженитѣ жени, или числото на женитѣ, омъжени или не, въ извѣстна възраст. Въ изображаването коефициента на раждаемостта не само знаменателътъ може да прѣдставя разна сръдна население, ами даже и числителътъ може да не е единъ и същи: или всичкитѣ раждания, или само законнитѣ, или само живороденитѣ. Отъ тия комбинации между числителитѣ и знаменателитѣ, отъ които ще се състави коефициентътъ на ражда-

емостта, послѣдниятъ ще има нееднакво съдържанне, а слѣдователно и понятието за раждаемостта въ една сръдна и дадено време ще бѣ нееднакво. Това като се знае, статистикитѣ отдавна водятъ споръ относително базата, която може да бѣде идеално, истинско понятие за раждаемостта. Това стана особено важно интересно, откакъ се констатира, че не навсѣкждѣ населението еднакво се увеличава, и ч това въ голѣма степенъ зависи отъ динамиката на населението: смъртността и раждаемостта. При намаляване на смъртността се забѣлява намаляване, и то значително, и на раждаемостта. Но послѣдното явление зависи ли отъ смъртността непосредствено, или отъ плодovitостта на женидбитѣ, или отъ други естествени и социални причини?

Тия и подобни неясности поставиха на масата за една коректна статистика на раждаемостта, за единъ такъвъ коефициентъ, който би изражавалъ това социално явление най истински, т. е. би изражавалъ отношението между агентитѣ на ражданията и тѣхната величина. Френскитъ статистикъ Lucien March въ докладъ си по тоя въпросъ на конгреса изброява слѣдитѣ десетъ коефициенти на раждаемостта всѣки отъ които изображава една по-голяма или по-малка частъ отъ състава на явлението и съ които си служатъ сега, или сж си служили статистикитѣ:

а) Отношение между законнороденитѣ и женидбитѣ (за дадена година).

б) Отношение между законнороденитѣ въ една година и женидбитѣ, сключени прѣди шест години. (William Farr е намѣрилъ, че сръдниятъ възраст на родилницитѣ е съ шестъ години по голѣма отъ сръдната възраст на омъженитѣ въ време на тѣхното омъжване).

в) Отношение между законнороденитѣ и заключенитѣ отъ петнадесетъ години насамъ женидби, снабдени съ относителнитѣ тежести прѣдложени отъ Cauderlier (тия тежести сж въ тематическо изражение на относителната плодovitостъ на разнитѣ възрасти).

г) Отношение между живороденитѣ законнородни и всичкитѣ женидби, сключени отъ шест години насамъ (въ Австрия е намѣрено, че повечето отъ половината раждания прѣзъ годината въ Франция днѣтъ трети произлизатъ отъ женидби, сключени по-скоро отъ шестъ години).

д) Отношение между всичкитѣ раждания въ едно население.

е) Отношение между живороденитѣ и населението.

ж) Отношение между живороденитѣ и женитѣ по-стари отъ 15 години.

з) Отношение между живороденитѣ и женитѣ на възраст отъ 15 до 50 години.

и) Отношение между законнитѣ живороден и омъженитѣ жени на повече отъ 15 години.

й) Отношение между законнитѣ живороден и омъженитѣ жени на възраст отъ 15 до 50 го.

така става ясно, според March, необходимостта от разходническото насчетението на тези групи, въ които да се изучава работата особено, защото работоспособността на работниците да издържи желаните работи не е еднаква въ хетерогенните работности за издържане желаните работи. А тази работност, по мнението на Sandberg, реди според възрастта на жената, според това да мъжа и според възрастта на бащата. Но за него е особено важна възрастта на жената. Той мисли, че при издържане работи на жената и одоителската работа въ всички страни и че тя се различава въ страни също при издържането на жената. Норвежките данни статистика Kjaer казва, че и при издържането работи, тогава е необходимо да се статистичира, колко работоспособни биват и колко деца имат въ издържаните работи. Сравнива данните у Maud, те работни, издържаните работи разни били за коефициента работоспособността е да въ теоретическо, сравнително, сравнение на работното за работоспособност. Но за да може да се улесняват тези сравнения, необходими са подобрения въ статистическия материал, които ни дават издържаната статистика, и въ това издържане да бъдат насочени старанията на работни и на конгреса, които работни и издържаната работи у Maud и March редовно работи.

1. *Вопросы к тексту:*
 а) Какое место занимает этот текст в произведении?
 б) Какие темы и проблемы затрагиваются?
 в) Какие персонажи участвуют в диалоге?
 г) Какие аргументы приводятся в пользу и против?
 д) Каково ваше мнение по поводу текста?

[illegible]

ставені, защото изглежда, че се прилагат, какво може да има само един коефициент на раждаемостта, смъртността и женитбеността, които да бъде числеността. Макар не различават добре възгледът. Освен това той не може да допусне и съществуването на един само закон, който уравнива движението на населението (движението на Cunderlier) трябва да се изучава отношението на причина и следствие, които съществуват между различни естествени и социални фактори, от една страна, и дадено едно конкретно движение на населението, от друга. По тия отношения не очаква всички народи са едно толкова чисто правични специални и общи отношения, които се изменават въз близкост от времето, място и особено от общото състояние на културата. Да се препитат тия правични отношения (законоподобности) въ всичките имъ подробности, това е задача на емологичната гл. нискоа няма да установи неговъ законъ, единственъ на населението.

III автор.о. Размещение на выражения, на-
правлен на автора, который принимает движение на
наблюдении на отношении, на место, нафранцузский
и французский на французский язык.

Преди няколко години излезе едно съчинение за демографията от белгийския инженеръ Claudeflier подъ название *Lois de la population*. Въз основа на данни за раждаемостта, умираемостта и женитбата въ Франция, Бельгия, Холандия, Англия и Германия (а почасти и 50 години, Claudeflier претентира да е открилъ отдалко законитѣ на брачността, раждаемостта и смъртността, а като сиптезъ отъ тия частни закони — и общия законъ на движението на населението, които авторътъ изразява въ следната формула: «Всички тѣжкения на населението, на женитбата, раждаемостта, умираемостта и на смъртта се свеждатъ къмъ една единствена причина, която дѣйствува винаги и навсякъде». Тая причина е погребването или по-малко по увеличението или намазването на сръдната глѣбина въ сравнение съ увеличението на погребеността.

Гова съчинение, в което биле открити във
Бениа премията на Henschlinja въ 1898. год.
биле изградено след 2-3 години въ Франция
съ премията Бертишона отъ Парижкото ан-
тропологическо дружество. И докато много
и нѣкои статистични и демографи не искатъ да
принаятъ, че Canderlier е открилъ *закона за на-
родностената*, а нѣмската школа прѣдвзрително
отказва възможността да се открие такъвъ,
други учени сж готови да признаватъ частитѣ
на Canderlier въ научаването пътя за открива-
нето или-класни социаленъ законъ, който то-
гава ще трѣбна да стане въ основата на социоло-
гическата наука. Не трѣбна обаче да се унизя-
ваме на оная важностъ, която държатъ имъ на
конгресъ сж тѣмъ на мнѣнието на своя учени
гражданини, като му сж отдадени особно
мѣсто въ рѣда на програмата на демографи-
ческия конгресъ. Дебатитѣ бѣха гвържъ, обмисли

името на умрѣлия и други необходими демографически признаци, съ молба да отбѣлѣжи причината на смъртта. Лѣкарятъ откъсва името на умрѣлия, записва причината и въ такъвъ анонименъ видъ изпраща личната карта не вече въ общината, а въ централното управление на статистиката, гдѣто се разработватъ полученитѣ данни, а бюлетинитѣ слѣдъ това се изгарятъ. Професионалната медицинска тайна си остава по тоя начинъ ненарушена. Брюкселскитѣ обаче прѣдставители Nikolai и Demarteau справедливо не довъряватъ абсолютно на лѣкаритѣ даже въ тая форма на тѣхнитѣ съобщения за смъртнитѣ причини. Затова тѣ искатъ, щото прѣди всичко всѣки смъртенъ случай да се провѣрва отъ официаленъ лѣкаръ, който ще контролира и показанята на своя събратъ, лѣкуващия докторъ, който трѣбва законно да е задълженъ да показва причината на смъртта. Само слѣдъ тоя контролъ лѣкарятъ-мъртвопробвѣрителъ заедно съ своето, ако е противно, мнѣние може да изпраща личнитѣ смъртни карти въ статистическото бюро и да издаде позволително за погребението на умрѣлия.

Въ тая смисълъ се и прие резолюцията, споредъ която се прѣпорѣчва:

Дѣйствиелното и всеобщо прилагане закона за задължителното прилеждане на умрѣлия отъ лѣкаръ, упълномощенъ отъ общината, а за ония страни, гдѣто такива закони още нѣма, конгреситъ прѣпорѣчва да се наредятъ подобни законоположения. Конгреситъ прѣпорѣчва тъй също законодателно задължаване на всичкитѣ лѣкари да явяватъ на държавата причинитѣ на смъртта на тѣхнитѣ клиенти. Догдѣто обаче се приематъ тия законодателни мѣрпоприятия, прѣпорѣчва се анонимното обявяване на смъртнитѣ причини, като се вземе за ръководство Швейцарската система.

IV. въпросъ. Базата на една правилна статистика за раждаемостта. Средства за прѣдвиждане по демографическитѣ данни, тенденциитѣ за увеличаване или намаляване на ражданията. Колебания въ раждаемостта.

Статистиката е единъ численъ методъ за изслѣждане общественитѣ явления. Като такъвъ, той изображава явленията и понятията за тѣхъ въ числени форми, между които е и отношението, като изражения на извѣстно състояние и даже движение. Въ демографическитѣ понятия раждаемостта се изобразява прѣзъ отношението между числото на ражданията въ извѣстно мѣсто и врѣме и другъ единъ знаменателъ, какъвто може да бѣде или числото на населението, или числото на женитѣ, или числото на омѣженитѣ жени, или числото на женитѣ, омѣжени или не, въ извѣстна възраст. Въ изображаването коефициента на раждаемостта не само знаменателътъ може да прѣдставя разна срѣда население, ами даже и числителътъ може да не е единъ и същи: или всичкитѣ раждания, или само законнитѣ, или само живороденитѣ. Отъ тия комбинации между числителитѣ и знаменателитѣ, отъ които ще се състави коефициентътъ на ражда-

емостта, послѣдниятъ ще има нееднакво съдѣжаніе, а слѣдователно и понятието за раждаемостта въ една срѣда и дадено врѣме ще бѣ нееднакво. Това като се знае, статистицитъ отдавна водятъ споръ относително базата, която може да бѣде идеално, истинско понятие: раждаемостта. Това стана особено важно интересно, откъдѣ се констатира, че не навсѣкѣдѣ населението еднакво се увеличава, и това въ голѣма степенъ зависи отъ динамика на населението: смъртността и раждаемостта. При намаляване на смъртността се забѣлѣзъ намаляване, и то значително, и на раждаемостта. Но послѣдното явление зависи ли отъ смъртността непосредствено, или отъ плодовитостта на женитѣ, или отъ други естествени и социални причини?

Тия и подобни неясности поставиха на масштането за една коректна статистика на раждаемостта, за единъ такъвъ коефициентъ, който би изразявалъ това социално явление на истински, т. е. би изразявалъ отношението между агентитѣ на ражданията и тѣхната величина. Френскитъ статистикъ Lucien March въ докладъ си по тоя въпросъ на конгреса изброява слѣдитѣ десетъ коефициенти на раждаемостта всѣки отъ които изображава една по-голѣ или по-малка частъ отъ състава на явлението, съ които си служатъ сега, или сѣ си служатъ статистици:

а) Отношение между законнороденитѣ и женитѣ (за дадена година).

б) Отношение между законнороденитѣ въ една година и женитѣ, сключени прѣди шестъ години. (William Farr е намѣрилъ, че срѣдняя възраст на родилницитѣ е съ шестъ години и голѣма отъ срѣдната възраст на омѣженитѣ въ врѣме на тѣхното омѣжане).

в) Отношение между законнороденитѣ и сключенитѣ отъ петнадесетъ години насамъ женитѣ, снабдени съ относителнитѣ тежести прѣдложени отъ Cauderlier (тия тежести сѣ иматъ тематическо изражение на относителната плодовитостъ на разнитѣ възрасти).

г) Отношение между живороденитѣ законнородѣца и всичкитѣ женитѣ, сключени отъ шестъ години насамъ (въ Австрия е намѣрено, че повечето отъ половината раждания прѣзъ годината въ Франция дѣтѣ трети произлизатъ отъ женитѣ, сключени по-скоро отъ шестъ години).

д) Отношение между всичкитѣ раждания въ тоято население.

е) Отношение между живороденитѣ и населението.

ж) Отношение между живороденитѣ и женитѣ по-стари отъ 15 години.

з) Отношение между живороденитѣ и женитѣ на възраст отъ 15 до 50 години.

и) Отношение между законнитѣ живороденитѣ и омѣженитѣ жени на повече отъ 15 години.

й) Отношение между законнитѣ живороденитѣ и омѣженитѣ жени на възраст отъ 15 до 50 го.

така става ясно, според March, че об-
щата отъ различниънне населението на
двѣ групи, въ които тя се изучава рѣз-
ко е особено; защото рождаемостта, като
тъ на способността за издръжане, та-
квата не е еднаква въ хетерогенните по-
пости за издръжане двѣ групи. А та-
квостъ, по мнѣнието на Cauderlier, разли-
чията въ частта на жената споредъ
така на мъжа и споредъ възрастта на
мъжа. Но за него е особено важна въ-
за на женитбата. Той мисли, че прѣвъ по-
ра години на женитбата плодovitостта
е въ жените страни и че тя се раз-
но страни само при изстарѣването на же-
на. Нормалниятъ индексъ естественъ Клар е
така, че за прѣвното разрѣчение и, то-
р, е необходимо да се статистичира, ко-
ко останатъ бедности и ко-ко тѣ имать
ако останатъ женитви. Справедливо е
та въ. Мурт, и женитвѣ недоразумѣния
немо разниъ били за коефициента на
рождѣта еж дѣло на теоретическо, сирѣчъ
лично, свитието на поименито на разгледа-
та. Но за да може да се утѣснятъ тѣя
свѣдѣния, необходими сѣ подобрения въ
статистическия материялъ, които ни доставя
американската статистика, и въ това направи-
тъбна да бъдатъ насочени старанията на
послѣтъ и на конгреса, които имать на
прѣдложена отъ у. Мурт и March резо-
люцията на сѣдн.

[illegible]

и въпросът. Как са изработени квалифицираните
руководители и как се изготвят на законни, които
са изготвяни от интелектуално, житейско
и професионално и управленско? Как са ф-
кционните и формалните отговорности?
Съществуват ли тези въпроси, не е аналог, също,
и във въпросите за разликата в отб-
ките на професионална възраст, а трето, за-
що е свързано с еднородния въпрос за
както се казва: да се отбележи двете неща на
пътя с отговорността между професиона-
лното съответствие. Справедлива
отбавката в бъдеще на въпроса на A. Mayer а
въпросите за възрастта и възрастта (A. Linderer),
въпросите като че ли не е правителство по

ставен, всичко изглежда, че се предполага, какво може да има само един космически закон за разкъсваемостта, свръхността и женитбеността, които да паде илюстративно. *Мисл* не различа подобен изглед. Очевидно това той не може да допусне и съществуването на един само закон, който управлява движението на населението (*мисленето* на *Clauderliet*) Трябва да се изучат отношенията на причинно и следствие, които съществуват между извъншни естествени и социални фактори, във една страна, и даден едно конкретно движение на населението, от друга. Но тук отношения не бъдат винаги парави съ едно толкова число правили специални и общи отношения, които се измислят по близкостта от предмета, мислото и особено от общото състояние на културата. Да се представят тия правили отношения (законосъобразности) въ всичките им подробности, това е започна на тематичната. Тя никога няма да установи един закон, единствен на населението.

[illegible]

Преди няколко години излезе едно съобщение по демографията от белгийския инженер Lamberghet под название *Laus de la population*. Въз основа на данните за ражданията, умираиията и женитбите въ Франция, Белия, Холандия, Англия и Германия за последните 50 години, Lamberghet претентира да е открил отнасно законите за брачноста, раждаемостта и смъртността, а като следствие от тия частни закони — и общия законъ за движението на населението, който (вториятъ) изражава въ следната формула: «Всички движения на населението, на женитбите, ражданията, умираиията и на емиграцията се свелъжтъ къмъ една единствена причина, която действуватъ вивати и навънхвалъ». Тая причина е постоителното или по-малко увеличление или намаление на ербдената вложител въ сравнение съ увеличението на погрбностител.

Това съобщение, на което биде отгласан въ Белгия премията на Henschlin'a въ 1898 год., биде награждено съдѣ 2 - 3 години въ Франция съ премията Бернхардъ отъ Парижкото антропологическо дружество. И докато много известни статистики и демографи не искаха да признаватъ, че Claudeflet е открилъ закона за нарастването, а немската школа прѣдварително отказа възможността да се открие таквъ, други учени съ готови да признаватъ заслугите на Claudeflet въ научаването нѣма за откриването или-вѣкъния социаленъ законъ, който тогава ще трѣбва да се не въ основата на социологическата наука. Не трѣбва тогава да се удивляваме на нѣя малкоостъ, който упрѣдителитъ на конгреса съ дѣти на мѣстното на свои учени съ раждонитъ, като му съ отгласи особено много въ рѣда на програмата на демографическия конгресъ. Дебатитѣ бѣха твърди, обмислени

и доста горещи по тоя отъ първостепенна важностъ за демологията въпросъ; тѣ се продължиха прѣзъ двѣ засѣдания и прѣдставяха интересъ отъ първостепенно значение. Освѣнъ автора на поменатия законъ, който защищаваше тезата си, взеха участие въ дебатитѣ известни статистици и икономисти, като: Levasseur, v. Mayr, Wexweiler, Hector Denis, Kiär, Strauss и други. Въпросътъ остана, разбира се, неравнѣшенъ за двѣтѣ противни страни на това просто основание, че изслѣждането на Cauderliet не е безупрѣчно отъ методологическо гледище и че не е достатъчно подкрѣпено съ несъмнѣни статистически данни, колкото се отнася до сравнението между демографическитѣ му положения за движението на населението и ступанскитѣ му обяснения съ отношението между ресурситѣ и потребноститѣ. За послѣднитѣ авторътъ на закона за народонаселението нѣма, защото не може, казва той, да има статистически материяли. И въ това отношение прави сж, може би, ония, които го упрѣкваха въ служенето му съ дедуктивния вмѣсто индуктивния методъ; защото, догдѣто въ логическото сравнение макаръ и едната само отъ прѣдсилкитѣ прѣдства едно *petitio principii*, до тогава не може и дума да става за едно пълно приложение на индуктивния методъ. А авторътъ приема стойността на много свои стопански прѣдсилки а *prigii* възъ основа само на общи съображения и субективни схващания.

VII. въпросъ. Изучаване на статистическата и динамическата демография на градските агломерации.

Бързото нарастване на индустриалнитѣ центрове прѣзъ миналия вѣкъ не можеше да не обърне вниманието на хигиениститѣ и демографитѣ, толкова повече че заедно съ това нарастване голѣмитѣ градски центрове все повече и повече добиваха характеръ съвсѣмъ отличенъ отъ селскитѣ населени мѣста, та дори и отъ помалкитѣ градове. Глестината на населението на тия агломерации, начинътъ на живѣнето, нехигиеничността имъ даваха да се подразбира и една демографическа физиономия, отлична, дори право противоположна на селскитѣ населени. Изслѣдванията на градската демография, особно напреднаха, откакъ се създадохъ въ по-голѣмитѣ градове въ Европа особни статистически бюра, които наченаха по-подробно да се занимаватъ съ събирането и разработването на данни, специално отнасящи се до демографическитѣ условия на голѣмитѣ агломерации. Колкото обаче и да е направено въ това отношение за науката, то е доста малко, защото липсватъ много елементи, които биха хвърлили особна свѣтлина върху оня потокъ на имигриране въ градината, съ който се характеризира миналия вѣкъ и който вѣроятно ще продължава да се развива прѣзъ настоящия. Отъ рефератитѣ, които бѣха прѣдставени по тоя въпросъ и отъ станалитѣ по него дебати, се изтъкнаха нѣколко положения отъ методологически характеръ, които показватъ, колко много още има да се желае отъ статистическата на градските агломерации.

Белгийскитѣ докладчикъ Jasquart и като резултатъ отъ неговитѣ изучавания в гийскитѣ градове, слѣднитѣ изисквания о родъ статистика:

1. Когато се говори за градове или за г агломерации, не е достатъчно да се прав личие само между градове по-голѣми и малки отъ 5.000 жители, нито пъкъ за г по-голѣми или по-малки отъ 20.000 или жители.

- Трѣба отдѣлно да се разгледватъ гол градски агломерации — съ повечето отъ жители — демографическата физиономия на е съвсѣмъ друга отъ она на срѣднитѣ г съ население отъ 10.000 до 40.000 жители послѣднитѣ отъ своя страна се отличаватъ отъ малкитѣ градове.

2. Нито юридическото, нито фактич население не подхождатъ напълно за изм на демографическитѣ факти въ градовет трѣбна е една комбинация и отъ двѣтѣ.

3. Потрѣбно е да се класиратъ отдѣл статистиката на смртнитѣ случаи въ град умиранията на чужденцитѣ.

4. Твърдѣ полезно и лесно е да се различие въ голѣмитѣ градове между де фическитѣ факти, отнасящи се до родени градоветѣ и роденитѣ вънъ отъ тѣхъ.

5. Организирането на градски статист бюра е твърдѣ желателно за Белгия.

Знаменитиятъ виенски статистикъ и п датель на международния статистически тутъ г. von. Inama-Sternegg изказа желан се събератъ отъ градската статистика слѣднитѣ данни:

1. Относително продължителността на биванieto на всѣко лице въ града (въ вр прѣброяването на населението);

2. Относително мѣсторождението и мѣс телството на гражданитѣ до заселването в града съ цѣлъ да може да се построи кржг притежението и да се констатиратъ етниче и националнитѣ различия въ имигриралоселение.

3. Относително промѣнитѣ, които става градското население, отъ изчезването н ритѣ фамилии отъ селата. Продължителн на генерациитѣ на кореннитѣ и прѣселени милии. Комбинация на даннитѣ отъ движи на населението съ ония на прѣброяването носещи се до мѣсторождението, продълх ностъта на прѣбиванието и пр.

При все това статистиката на голѣмит дове прѣдства единъ важенъ недости когато има да прави своитѣ изводи отъ да на цѣлата градска агломерация заедно съ градинята или само отъ ония на самитѣ г безъ прѣдградията. Благодарение на съврѣме удобства на съобщенията, бѣдното нас днесъ не се трупа въ центра на метропол отива да живѣе и по-евтино, и по-хигие въ широкитѣ прѣдградия, каквито днесъ жаватъ всичкитѣ по-голѣми центрове. За

таже, като въ Лондонъ напримеръ, че
место на населението на центра се нама-
лява въ имения на прѣградицата. Сжшо тѣмъ има
и въ демографическия характеръ на сѣното
население. Поради това умѣтно
изучаването на кон Мауг, което изучаването
ежката демография, ако и да е удобно да
въз основа на съединените дѣли на нѣ-
ко сѣние за града — центра и прѣгра-
дицата, необходимо е при все това съдѣлани
констатирания да ставатъ отдѣлно за
и отдѣлно за прѣградицата.

че събирането и разработването на тази информация става твърде трудно, че то може да бъде използвано само за целите на науката, а не за други цели, например различие между развити икономики на износ и икономики на внос, градежа община, износ и пр. и пр.).

[illegible]

и простота за причините, на свързаността и т. н. още не навлязо рафиниран, благодарение на неопитността на статистическият материал, който се тържи на неопитността на чуждестранните похвали, то свързаността по-малко е толкова по-малко разработена, затова не навсякъде има и на статистическите резултати, въпреки изискуването на трудите, които изприжират, раздвличените на живите, които по изискуването. За една статистика по-малко е навлязла по-малко изискуването на професионалната за се класират всичките, по статистиката на занаятите. Такава е изискуването, от междупрофесионалната статистическа и я следват по-малко изискуването статистически администратори. Обаче по-малко статистика на професионалната изискуването. Защото данните на професионалната са на кратко при обикновено професионалната изискуването. А т. е., естествено е, не могат да много по-малко, за не професионалната изискуването. Но и т. е. по-малко може би достатъчно, за да се по-малко добра статистика на свързаността изискуването, ако не статистическият материал, по-малко да се по-малко диференциалния по-малко и професия. Това не е т. е. по-малко изискуването, добиваните от регистранцията на по-малко случаи. При такива изискуването статистическата изискуването по професия би била по-малко изискуването.

Изведнѹжъ, прикати на смъртността по-
и-сета за сѣра ни. Може ли да се прибоимъ въ
пона на статистическия материалъ, съби-
ранъ отъ жителните смъртостеници, били ги
имъ по-малко, стига само да се тържи
въ извѣстията на окръжнитѣ, бочитѣ
и т. д. За жалость, тѣмъ разчитанъ не се

правителство, и оставя да това да се обясни още много
на това отношение.

За значението на таблиците на смъртността по професии Bertillon обкръа вниманието на конгреса върху арта на едно от най-тъжливите. Значи има професии, въ които смъртността може би и да е значителна, но тя не може да се отнесе въ таблицата, защото такива професии нямат своето да изкажат: осклаонител, работници и да ги принудят да учират въ други професии, които прибират неволит, негодни за живота си, и които тои парта професии-убийства. Той например, жетковител, който се иска голяма мускулна сила, като добива някоя човешка, напускам занаята си и отиват да пият професии като странствуващи музиканти (св. затерни), или обикновенит. пазначари. Въ това се обяснява и голямата смъртност на затернаджии. Въ английската статистика за смъртността по професии поради тия недостатъци обясняването на въпроса за таблиците на смъртността по професии се отложи за бъдещия конгрес.

[illegible]

Отъ самото заглавие на този въпросъ се вижда ясно, че първата му частъ не принадлежи на демографията. Но като конгресътъ е и хигиенически, бирото на конгреса въвещо да създава особна секция, притежаващо с обезпечеността на този въпросъ къмъ статистиката на умножителния ф. Дебатите се върнеха понеже около първата частъ на въпроса, спориха повече отъ 40 души, а именно и една четвъртък билиеки християни, които заличаваха своя законъ за протезиране на умовнопретити ф. тзи сѣб наплатителъ отъ швейцарския професоръ-а.мисити Маллиш.

Затова и върху демографическата част на мирноса конгресите не се зорят много. И докато тиништите (държави) и ораторите признаха пълното почти отсъствие на една статистика на умонарфическите, когато нещата необходимиостта днес се издвигва настоятелно въ Европа, тито тиништите на ума стават все повече и повече изчислителни. Статистиката на туниништите (бониништите) констатира едно увеличение на тяхните автомати пет пъти повече, отколкото вътешнииништите на самата нация (въ Швейцария). Тиништите туниниш се увеличават по често и се тиништите въ кжко ярче. А специални приброуващи на туниниш въ три швейцарски кантона издава паяти, че единъ кул се пада въ Цюрихъ на 104 жители, въ Берлинъ — на около 100, а въ Лондонъ — единъ кул мжжъ на 108 мжжъ, а една кул жкз на 102 жкзи. Увеличават се издвигат, умонарфическите на днешния верионъ ефикасности и тиништите сити, ии тиништите на безмачи и тиништите се джжж на все по-често, като протиништите кжжъ политиките, кжжъ единъ ораторъ исканъ аз поддържа, кжжъ

какво се дължи умоповръждането повече: на наследствеността ли, или на алкохолизма, както поддържаше професорът Махайм; — всичко това може да се разясни само чрез едно редовно прѣброяване на умоповѣрканитѣ. Това се призна отъ всичките оратори на конгреса. Но веднага възниква съмнѣнието: възможно ли е такава статистика? Трудноститѣ изпъкватъ най-напрѣдъ при самото начало на регистрирането на умоповѣдения: кой е умоповѣденъ? Тоя ли, който е признатъ отъ цѣлото общество, изслѣдванъ отъ психиатъръ? Най-послѣ нужно ли е всичките да се броятъ: идиоти, кретиши и др. такива, които не заплашватъ обществото? На тия въпроси конгресътъ почти едногласно отговори утвърдително. Мажнотиитѣ постепенно ще се прѣодолятъ, а прѣброяването на всичките умоповѣркани трѣбва да се прѣдпише отъ закона въ интереса на цѣлото общество. Въпросътъ дали прѣброяването на лудитѣ да се прѣдприема отдѣлно, или заедно съ общото прѣброяване на населението, като че ли остана не напълно осветленъ, толкова повече, че общото прѣброяване, каза се, може да послужи за основа на една медицинска анкета на лудитѣ.

Х. въпросъ. Смъртността, причинена отъ злоупотребиение съ алкохолни напитки. Факти, причини и мѣрки, които трѣбва да се взематъ.

Дълго време се води споръ, даже въ срѣдата на физиолозите, не толкова за вредата отъ употребението на алкохола, ами за неговата даже относителна полезностъ. Поддържаше се положението, че алкохолътъ, приетъ въ малки дози, не само не вреди здравето, ами е дори и полезенъ, било въ своето съгрѣваеще дѣйствие на организма, било даже и като храна на човѣка. Съ това се обясняваше голѣмото употребение на спиртните напитки въ сѣверните части на Европа, съ това се оправдава голѣмата консомация на спирта въ време на гладъ; тоя сжщиятъ възгледъ бѣ възприетъ дори въ войската и при голѣмитѣ физически работи за временно продължение на отпадналата у работника енергия. Днесъ тоя възгледъ прѣдстави вече само единъ етапъ въ историческото развитие на научните идеи. Днесъ алкохолътъ е абсолютно вреденъ за организма, даже когато го приемаме като лекарство, когато отъ двѣтѣ злини избираме по-малката. Отдѣлни статистически и медицински наблюдения потвърдяватъ тоя възгледъ. Алкохолизмътъ днесъ се смѣта, като една обществена злина, вредна не само непосредствено, защото въ Швейцария и Данія, споредъ точни статистически наблюдения, умиратъ ежегодно само отъ *delirium tremens* и отъ хронически алкохолизъмъ около 25% отъ населението и 10% отъ болестни, въ които алкохолизмътъ е една отъ съдѣйстващите причини, ами още и за това, че тая обществена язва е причина на отслабване имунитета на организма, чрезъ едно систематическо отравяне, поради което човѣкъ става много по-достъпенъ за болеститѣ, отъ които днесъ най-много губи икономията на човѣшката енергия.

Туберкулозата, споредъ точни статистически наблюдения, се развива най-удобно въ сѣ на алкохолицитѣ. Тѣй, споредъ статистически изслѣдания въ Франция, при една консомация на 12.47 литри спиртъ на глава, смъртнотата отъ туберкулозата е 32.8 на 10.000 жители, когато консомацията се увеличи до 35.40 на глава, смъртността отъ охтиката се уве до 107.8 на 10,000 жители. Срѣдната смъртнотата отъ туберкулозата въ Берлинъ е 15%. Въ феситѣ обаче, изложени на алкохолизъмъ: много по-голѣма: 45% между хотелиеритѣ (подари), 52.8% между келнеритѣ въ метата, 69% между пивоварнитѣ работници. Голѣмото разпространение на сифилиса се днесъ тѣй сжщо свързано съ алкохолътъ. Отдѣлни наблюдения показватъ, че заразяването е по-голѣмо у алкохолицитѣ и че голѣмъ процентъ на заразяването е станало въ алкохолическо състояние на заразения субектъ. Сжщото ношение се забѣлжава и между алкохолически нещастните случаи (тѣ сж по-голѣми въ и понедѣлникъ, споредъ наблюдението на манското бюро за държавното осигуряване тѣй сжщо и между самоубийствата. Въ се пие най-много; тамъ и самоубийствата най-много — 30% самоубийства, като непосредственъ резултатъ отъ алкохолизъмъ, когато въ Норвегия, откакъ се унищожи чашното спиртопроизводство въ 1854/55 г. и се въвед наречената *ютебургска* система на монополизиранието на спирта, която има за цѣль борбата съ пиянството, числото на самоубийствата отъ 107—110 намаляло постепенно до 66 на милионъ население. Но най-добрата иллюстрация за влияние на алкохола върху човѣшката смъртностъ: осигурителнитѣ дружества, които иматъ с премии за въздържателнитѣ си клиенти, пенсията на които спроти обикновенитѣ в дохожда до 10—15%. И това е твърдъ позачото продължителността на живота у които не пиятъ спиртни напитки, прѣв твърдъ много срѣдния прѣдѣлъ на човѣшкото животно, когато не само алкохолицитѣ, кои се приематъ за осигуряване, ами и умпенцитѣ далечъ не могатъ да достигнатъ ната продължителността на живота.

Прѣдъ видъ на тая важностъ на алкохолизъмъ обществата, конгресътъ не можеше да не и прѣдложението на докладчицитѣ да се редува на правителствата да обърнатъ внимание на статистиката на алкохолизъмъ. Но тѣй какъ статистиката е много трудна да се осмисли понеже науката и практиката не е още и тѣла похватитѣ, които биха осигурили правилна анкета въ областта на алкохолизъмъ конгресътъ прие мнѣнието: *«да се прѣдизвикатъ се организира единъ общиренъ статистически референдумъ за най-подробното анализиране започна отъ алкохолизъмъ. Демографическата секция и цѣлото формата на тая статистика да се и въ идещата сесия».*

Възпроизводство на населението,
на селското, на градското,
на детското, на възрастното и на старото население.

и социалните фактори на обществеността и преливането на трудовата сила излизат от земеделието. Но въпреки това какъв краен ще бъде това, ще се обясни в селото, ще се види в Гирота съгратово? Ако това не е само един демографски фактор, не би било още достатъчно. Но това не е границата има какви социални промени се по политическото значение, икономическото, политическото, другите характеристики, семейните и обществените, биват, селските, други структури, икономическите се променят и пр. и пр. и дават вече други образи на тази малка графска държава. То е икономически, социални, и политически, и трябва да обобщим своите данни, разглеждането, което приема селските, обществени групировки, върху селските демографии на населението, и демографските, икономическите, политическите, и социалните, и динамиката на населението. Обаче статистиката на населението не може да удовлетвори изискванията на социалната, икономическата, политическата и динамиката на населението, особено механичната и динамиката на населението.

[illegible]

да съгласи, трябва да се считат като градове, предимно по отношение на това си положение и вече пожелани изисквания относно своята, която характеризират и чуждите градове. Остана тъй съществува и въпросът за критерия на отпращането градовете от другите агломерации при демографическите изследвания. Числото на населението — от 20,000 и по-горе — е единствено приемливо критерий. Но важно е да се вземе предвид и числото на работната сила, както и числото на децата, както и числото на американската статистика? Международната статистика е приела тази цифра 20,000, като граница между селскостопанските и градските агломерации. Това съвпада с условния критерий, който малките градове си имат — своето примитивно отношение към другите случаи на изследване на зависимостта от тяхното население. Несъмнено е обаче едно, че въпреки агломерациите от 20,000 жители и по-горе, характерните демографически признаци на градовете изглеждат повече, отколкото въпреки трите агломерации. Не е за изхвърляне, разбира се, и другите едни различия при сравняване на градовете — различията имигриция и неговата. За извършване на критерия, който разграничава градовете от селото. Като предложение е също много добър методът. Може би, казва то, да се раздели общините според 10%, 20%, 30%, 40%, 50%, 60% на сто от тяхното население, откъдето стрини, и от 20%, 30%, 40%, 50%, 60% земеделско население. Също така може да се види, какъто се характеризират демографически от по-големи в сравнение с другите градове. Оттам вече би могло лесно да се видят и до отговорителни критерии между градските и селските агломерации.

Предишните на това, че тя изпробва първоначално разработени в статистическата наука, контролни рѣшени:

Година: 1881. Мѣсяцъ: апрѣль. Число: 10. Мѣсто: Москва. Предметъ: опись книгъ въ библиотеку. Составитель: А. И. Соболевъ. Проверенъ: П. П. Петровъ. Сдѣланъ въ: 10-й день. Подпись: А. И. Соболевъ.

$\alpha \left(\frac{1}{2} \right) = 0$ and $\alpha \left(\frac{1}{2} \right) = 0$ for all $\alpha \in \mathcal{A}$. The first condition is satisfied by all $\alpha \in \mathcal{A}$ and the second condition is satisfied by all $\alpha \in \mathcal{A}$.

МН. *неприменяется*. К началу 1940 г. в нем на государственном предприятии было всего несколько инженеров и мастеров, а также один бухгалтер, и он в 1940 г. был ликвидирован. В 1941 г. он был вновь создан (в форме "Агропрома").

Възможността е една юнашка прелезница на сур-
жинските тревки. Но и тя е вече особено беле-
жителна, културна! Вярно, и тя е по-малко
ясна, харителна, и на първо време изглежда с не-
ясен отлив, още неясна, тръпчива. Магичес-
ка и други хора и фантоми, които не само въз-
буждат любопитството, но и разпознават и по-уверител-
но принадлежат на живота, ама се явяват, отсече
като стигнала на изтояк, отрицателни страни
на съществуващата по-позната прелезница.
Розата, една от най-близките и пр. и пр.
Възможност! Понякога културни търкавания, екологиче-
ският отлив, отидоха и преливането, ама и

за борба съ бѣдността; въ свършенното общество частната благотворителност предприема много нѣщо, особно въ голѣмитѣ градища за оталожване глада на нещастнитѣ. Но това е нищо или почти нищо въ сравнение съ нуждитѣ, и то, може би, не затова, че обществото не би желало, а защото не знае, какъ да се заеме за изцѣряването на злото: нито размѣрѣтъ на бѣднитѣ е извѣстенъ, нито условията на тѣхнитѣ нужди се знаятъ. Ето отгдѣ се явява необходимостта отъ една точна *статистика на бѣдността*. Една статистика обаче на бѣднитѣ е нѣщо почти невъзможно; до толкова тя е трудна да се уреди. Прѣди всичко изниква въпросътъ: що е бѣдностъ и кой е бѣденъ човѣкъ? За да може да се отговори на тоя въпросъ, трѣбва да се опрѣдѣли, какво количество хранителни вещества сж необходими за човѣка, за да може да живѣе, колко пари му трѣбватъ за облѣкло, за жилище и т. н. Но най-малкитѣ потреби на човѣка *standard of poverty* е нѣщо мѣрно опрѣдѣливо, освѣнъ твърдѣ прѣблизително и много относително. Англичанинътъ Seebohm Rowntree е направилъ подобно изчисление; но колкото и да е важенъ тоя трудъ, все пакъ опѣненнето на бѣдността на тоя писателъ не е приложимо навсѣкѣждѣ. Затова до сега виѣсто една обща статистика на бѣднитѣ, тукъ тамъ се събираха статистически свѣдѣния за прѣзрѣваемитѣ отъ държавата, черквата общинитѣ и подобни обществени благотворителни учрѣждения. Тая статистика обаче е непълна, защото частната благотворителностъ въ повечето случаи е изключена изъ нея. Но даже и да бѣше възможно прѣзрѣваемитѣ отъ частнитѣ дружества да бждатъ регистрирани отъ административнитѣ власти, пакъ статистиката на прѣзрѣваемитѣ не е това, що трѣбва да бжде *статистиката на бѣднитѣ*. Защото, отъ една страна, числото на ония, що прибѣгватъ до обществената поддръжка, не може да даде прѣставление за всичкитѣ бѣдни, нито пъкъ неговото промѣнение може да служи като основание за заключение относително промѣнитѣ въ бѣдността на страната. Отъ друга пъкъ страна, прѣзрѣваемитѣ отъ обществената и частна благотворителностъ сж особни, специални категории, нуждени се като не таватъ даже понятие за бѣдността. Такива сж обикновено: стари и болѣзни хора, изоставени дѣца, сакати, болни и др. т., които далечъ нѣматъ въ себе си ония признаци на бѣдността, която вѣще подирѣ си социалнитѣ злини: прѣстѣжността, развратъ и т. н.

При все това едно общо *приблизително* на бѣднитѣ е пакъ невъзможно поради мѣнотнитѣ, съ които е то свързано. Има бѣдни, които нѣма да се лишаватъ за такива, макаръ и срѣдната имъ за живота да стоятъ по-голямо отъ *standard of poverty*; да се прави пъкъ административно изсѣждане на бѣднитѣ е не само скъпо и трудно по самитѣ тия причини на неопрѣдѣлеността на понятието «бѣдностъ», ами още и поради

това, че съ своя инквизиционенъ характеръ добно изсѣждане би се втурнало въ интимн животъ на хората — нѣщо, което би срѣщ само съпротивление. Ето защо конгресътъ при че основата на една статистика на бѣднитѣ да бжде пакъ само регистрирането по административенъ пътъ на всички ония, които прибѣг до чужда помощъ — било до обществената частна благотворителностъ. Отъ тия свѣдѣния общински, държавни и частни благотворителни институции, каквито частни цѣли тѣ прѣсѣждатъ, администрацията ще състави *карта на бѣднитѣ*, като всѣки *прѣзрѣваемъ* е лично описанъ въ тоя кадастъръ съ всички потребни за науката и администрацията пани. По тоя начинъ ще има винаги свѣдѣния за началото и края на прѣзрѣването, слѣдоватъ за неговата продължителностъ, както и за смъртността, болѣзнеността и другитѣ демографически явления въ областта на бѣдността.

XIII. въпросъ. Статистика и причини на самоубийствата.

Статистиката на самоубийствата изникна, и да се каже, съ изникването на научната статистика. А. Quetelet, бащата на свършенната статистика, въ своето съчинение *Essai de physique sociale* пръвъ обърна внимание на ония социални феномени, които при всичката си видима връзка която манифестира съ индивидуалната и се повтарятъ систематически и въ опрѣдѣлени размѣри. Тѣй се роди моралната статистика която за обяснение на извѣстни обществени факти се прибѣгва до разни мотиви отъ хически прѣимущество-характеръ. Самоубийството, като обществено явление, а не като личенъ фактъ, е резултатъ на единъ комплексъ отъ причини, който като че ли обрисуваетъ въ него и височината на моралното ниво на обществото, покрай другъ единъ обществени феноменъ — прѣстѣжението. Докато моралътъ на обществото се обясняваше и обосноваваше съ трансцендентнитѣ прѣдставления изъ областа на религията и философията, обясненията на самоубийството или се не търсѣше, или се изпаваше въ общата формула на умопоборъване. Позитивната методология днесъ съпоставя явленията съ всичкитѣ фактори, на които възможностъ е резултатъ е физическиятъ и социаленъ и. Отъ това съпоставяне на статистически извѣстия явления изижква връзката на извѣстни феномени отъ духовенъ и нравственъ характеръ съ други чисто материални фактори.

Самоубийството днесъ се поставя въ причинни отношения съ времето прѣзъ годината (сезонически условия), съ пола и семейното положение, съ икономическитѣ пертурбации и биологическитѣ закони. Несъмнено е, че не е критично още примуществомъ на тия фактори прѣтъ други. Защото тоя родъ статистика е една отъ най-стабилн. Никакъ почти не води една систематически организирана статистика на самоубийствата. Даннитѣ за нея се бираатъ отъ полицейскитѣ актове за нещастни

[illegible]

1. 1297. B. *Asplenium platyneuron*, Kuhn's
2. *Asplenium platyneuron*, Kuhn's

он интересен, работящий с С. N. Pirenne
задача да обогатит по возможности по-
стоянството, които могат да съжалят
оринеската статистика, било в числеността
и то в минали епохи, било за други
интереси или. Той разглежда статистика не с
целта, основана на неж Dusnikh, изобретил демо-
графии прав висота в обществени
на, въ която той не виждаше друго освен
просто, които нарежда хармонията на
творение — свѣтъ. Но тогава и стара,
и самата статистика, истори некада ста-
ние може да са ложи и са много работи
и да обогатят, защото търсела специални
методи или архивите.

Въпросъ не можѣ и сѣти на конференцїи да
къдѣ, а по тоу ослѣдствїю имѣе референтъ въ
это бѣше вече издрѣбно.

Австрий и вкисело нитроген за историче-
ски архивиста, статистика, оштебено живи-
ло и за една междупрошната биоморфна
историческа наука. Такава биоморфна
историческа наука, ме и спазва на стигма-
тистична статистика се увеличават с външно
структура и тяхното поведение относително раз-
носа стават почти невъзможно.

11. ВИДЪ НА ТОВА КОМПРЕСЪТ ПОКАВА КЪ-
ТО СЪСЪЩАТА СЪЩА МЕДИКАМЕНТОЗА БИОИН-
ДИКАЦИОННА ПЕРИОДИЧНОСТ

с, което може да бъде използвано за
изучаване на политическите и
социално-икономическите условия на
рождението на новите политически
системи.

Въ свободното време между научните занятията компресията трябва да използва и водещото екскурсии, дава въ най-широкъ размеръ ползването се съединяване и съ приятното.

Втората международна сеизмологична конференция въ Страсбургъ, юлий 1903. год.

८१३

CHURCH BELL 1852

△(1) 函数 $f(x)$ 在点 x_0 处可导，且 $f'(x_0) = A$ ，则 $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} = A$ 。

(2) 若 $f(x)$ 在点 x_0 处不可导，则 $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0}$ 不存在。

Преди четвърти столетие, т. е. до опосредствено на България, нилъ отъ страна на нѣкоя държава не е билъ издѣленъ нѣкаква организация за наблюдѣване земетресения. За сѣнитъ студии и изследованн сѣммото нѣтъ трѣбване и се удовлетѣлятъ отъ рашиобрѣненъ, неплѣнъ и честѣти неустойбренъ материалъ, който само се неизявренъ трудъ можеше да се почерни изъ разни стари и по-нови хроники или изъ дневни вѣстѣнии и периодически списания.⁴ По-надеждно и по-вѣрни за нѣщата сѣ тия свѣдѣния, които веднага или нѣскоро сѣлѣтъ нѣкое по-точно земетресение, сѣ били събирани чрезъ сѣмнати въпросници отъ раши людъ и отъ нѣката обществъ, въ кадо се е случило земетресението; но нѣма съмнѣние, че събираниъ материалъ не сѣ много по-добри и внодо по-нѣтъ, когато се събиратъ отъ лица, които нарочно и прѣди да стане земетресението сѣ били прѣдупрѣдени и поставени да прѣдѣтъ тода, кадо се раководятъ отъ прѣварително издѣнитъ нѣкъ изхитвания. Проникнати отъ това съмнѣние, прѣди Амѣ Вонѣ, всенѣстѣнитъ училъ пажѣственикъ по нѣнитъ страни, се е помогнати още прѣдъ 1831 год. въ сѣния свои земепри, членъ въ Виенскѣ Академия на Наукитъ, да организира нѣкакъ по-скоро въ нѣката вѣстрикѣ монархия систематично наблюдѣване на земетресенията. Отъ това прѣдложениѣ на Амѣ Вонѣ е ползѣнъ въ прѣво прѣдъ сѣмъ тоя скрѣменъ резултатъ, че при историческитъ стѣнии се е видѣлъ обичай да се по-нѣ и крадо бѣ дѣкти и случиванитъ се земетресения; сѣмнати обиче стѣнии, сѣмнати и сѣмнструментъ за постоянно наблюдѣване на земетресенията, както икадо тода Амѣ Вонѣ, академикъ нѣкогда не учрѣдитъ

Към края на 18-8 година е направена една по-важна смятка на въоръжеността, като е турнето, за първи път въ Швеция, нямало на истинично

Но, на обединителни конгресус во Београд, кој се одржа во 1918 г. и на кој присуствуваше и Миле Поповиќ, се одлучило да се формира политичка партија на српскиот народ, која ќе се залага за обединување на сите српски народи во Велика Србија. Иако на тој конгресус не присуствуваше Миле Поповиќ, тој пак бил во Српској, а не во Милошевиќа, и затоа не бил избран за член на тоа собрание. Иако не бил избран, тој пак бил во Српској, а не во Милошевиќа, и затоа не бил избран за член на тоа собрание. Иако не бил избран, тој пак бил во Српској, а не во Милошевиќа, и затоа не бил избран за член на тоа собрание.

и планомерно наблюдаване на земетресенията по специална инструкция и програма, съставена отъ една учена комисия при швейцарския държавен метеорологически институтъ, който оттогава е натоваренъ съ грижата да събира материалътъ по земетресенията изъ цѣлата страна и редовно да ги публикува въ своитѣ годишници. Тукъ и до днесъ се задоволяватъ съ наблюдаването само на тия земетресения, които и безъ апарати се усѣщатъ.

Слѣдъ тоя важенъ и свършено напълненъ починъ на малка Швейцария, неговото възприемане отъ другитѣ държави, и то въ много по-широки размѣри, вече е вървѣло и бързо и твърдѣ успѣшно.

Въ кратко врѣме на чело излиза Италия — тукъ, впрочемъ, хроникането на земетресенията по частна инициатива е развито много по-откопѣ — и тя става първа прѣдводителка на екзактното изучаване на сеизмическитѣ явления. Най-първо тукъ се посветява всичкото възможно внимание не само на тия по-слаби и силни земетресения, които се усѣщатъ, но и на тия най-слаби и твърдѣ отдалечени, които сж уловими само съ най-тънки и най-чувствителни апарати. Люлка на всеразличнитѣ по-стари сеизмоскопи, сеизмометри и пр., Италия е страната, която даде въ рѣцѣтъ на ученикѣ и най-модернитѣ сеизмографи, отъ които така-нареценото тежко махало на Vicentini и хоризонталното махало съ механическа регистрация по типа на Grablovitz сж вече разпространени по цѣлото земно кълбо. Тукъ отъ 1885. година насамъ сж устроени съ държавни срѣдства първитѣ европейски самостоятелни сеизмически или геодинамически обсерватории, наредъ съ такава гжста мръжа отъ постоянни второстепенни и третостепенни сеизмически станции за наблюдаване мѣстни земетресения, както въ никоя друга европейска държава. Въ италианския централенъ метеорологически и геодинамически институтъ, както и въ подчиненитѣ му обсерватории въ Catania, Casamiciola, Rocca di Papa, Padua и пр., почнаха да идватъ ученикѣ изъ разни страни за поука и усъвършенствуване, и отъ тука именно почва разпространението на методичното изучаване на земетресенията въ другитѣ близки и далечни държави. На взетитѣ първи примѣри изъ Италия се дължи твърдѣ много за извънмѣрното пропъгандиране и прѣсигване на модернитѣ сеизмологични изслѣдвания въ Япония, въ чинито университети, както никѣдъ другѣ, вече има отдѣлни катедри по сеизмологичията.

Слѣдъ Италия и Япония, на редъ иде Англия, която по-рано отъ другитѣ страни се е оказала благосклонна особно къмъ микросеизмичнитѣ изслѣдвания. При британската Association of advancement of science вече отпреди нѣколко години има специаленъ постояненъ комитетъ за земетресения, въ който влизатъ като членове прочути английски учени, каквито сж John Milne, послѣ Lord Kelvin, George Darwin и пр.; тоя комитетъ е вече устроилъ и поддържа специални

сеизмически обсерватории не само въ Англия но и на много мѣста въ разнитѣ части на лото земно кълбо.

Въ Австрия отъ 1896. година насамъ — веднѣ слѣдъ голѣмото Люблинско земетресение — издаватъ редовно и непрѣкъснато отъ Сеизмическата Комисия при Виенската Академия Наукитѣ и подъ редакцията на извѣстния Edmund von Moisisovitz обширни годишни отчети и отдѣлни монографии за всички забѣлѣж земетресения въ австрийската половина на австро-унгарската монархия. Отъ нѣколко години самъ вече на много мѣста въ монархията дѣствуватъ най-усъвършенствуващи сеизмографа набавени отъ академията или отъ държавата. Твърдѣ важни резултати се очакватъ отъ нишката по рода си сеизмична станция въ г. чутата рудница Прибрамъ, гдѣто въ послѣдъ врѣме подъ поставения сеизмографъ на поврнината на почвата е поставенъ и другъ съ такъвъ (отъ Wiechert, тежикъ 1200 килограма на една огромна дълбочина отъ 1115 м.) И въ Унгария въ послѣдно врѣме се развѣ най-жива дѣятелностъ. Загребската академия въ отъ 20 години наредъ — слѣдъ голѣмото земетресение въ Загребъ — самостоятелно и редовно издава годишни отчети за всички забѣлѣж земетресения въ прѣдѣлитѣ на Хърватско.

Русия по изслѣдването на земетресенията направила доста много, за да може съ право завзема въ това отношение едно отъ първѣ мѣста между най-културнитѣ държави. Свѣдѣ за обикновенни земетресения се събиратъ т. планомерно още отпреди петнадесетъ години то главно по инициативата и грижата на императорското руско географическо общество. Русия изобщо, а по прѣдстояването на неуримия Одескин професоръ Косовски — отгдѣ за южна Русия. Осѣнъ споменатия по-рано рускиятъ каталогъ, който съдържа наблюдения за в. мето отъ VI. вѣкъ до 1888. година, казаното географическо общество е издало отпослѣ, и подъ редакцията на Мушкетова, още двѣ ширни допълнения къмъ тоя каталогъ, които държатъ събранитѣ материали за врѣмето 1889. до 1898. година. Още въ началото на сѣтата 1898. година при Императорската Академия на Наукитѣ дѣйствуваще една врѣменна, а началото на 1900. година при тая академия вече назначена отъ най-видни учени лица *столинна Централна Сеизмическа Комисия* съ главно задача да установи необходимата тѣсна свръзка между развитѣ руски учрѣждения, които зим участие въ организацията на наблюдения по земетресенията, да приготви необходимитѣ програми и инструкции, да води грижата за редовно извършване на наблюденията, както и за своевременното имъ напечатване. Въ послѣднитѣ дни вече нѣколко обсерватории сж снабдени съ най-добри сеизмически апарати. Бюлетин на постоянната централна сеизмическа комисия вѣщо редактиранъ отъ професора Левицки, на

методите на същата комисия, съдържащи и от голямо значение за науката.

Той бил във очерк, на които първата сесия да се посочи, какъ и вие правят и какъ е извършено разпространението на сензitivни измервания, неуместно е да се извършва първава потребно, какъ какво горното и направено досега въ това отношение, както спомена, че и въ Франция не пожелавало да се турне такава извадка основна на сензitivни измервания, въпреки името и пожелаване на един толкова интересен и божата страна, не се ограничили няколко думи само още и за Германия.

Германия земетресението не е честна, а не е случал, не е така силна, както въ Гърция, Италия, Мадагаскар и пр. Тук и да се срещат причината, както въ тая културна страна бѣлжеското на земетресения и умишлява тегло им до най-популярно прѣдставено, също както въ Франция, въключително въ дневния печатъ и на инициатива. Отъ десетина години обаче ималка се е дала да си използва и сензitivни сензitivни измервания, въключително. Днесъ и днесъ германската на сензitivна станция въ Страсбург, станция, съ разни и извѣстни измервателни системи, отъ всички съществени системи, е първа на свѣта и, както по-горе се вижда, тя вече е избрана за служебен периодъ отъ 12 години като международна станция. Въ другите научни области, съ каквито тая страна е обилно снабдена, Полаша, Хамбург, Гьотинген, Липциг, вече функционира прѣвходни измервателни, съ които се регистрират прѣвходно данни земетресения на разстояние отъ хиляди километри, и въкъ основа на тия данни им извѣстателно се изучават причини и смисъта на земетресения, вѣднѣ и периодитъ на колебанията на кора, произхождат отъ земетресенията, по които се разпространяват вълнителна, скоростта на разпространението на вълнителна на тия скорости отъ състава на кора и пр. и пр. Ще си позволим да кажемъ малко на една подробност, която е по-интересно съдѣство. Отъ канцлера Schuler, поставен въ географичния институтъ Гьотинген, на 30 юли 1901 година било отъ едно дѣлчно земетресение тѣмо въ чертежъ на инструмента, какъто по-горе е получено по случаи земетресението въ Кадир на 7 юли 1901 година, дадено въ справка въ научни сензitivни измервания станция се установило, че въ чертежъ е дотук и пакъ на Кадир земетресение¹⁾. Слѣдъ помянатото и

на ретю все такъвъ чертежъ и все за Кадир, не е смѣло да се тегли заключение, че всѣко земетресение изрочно състои само отъ единъ единственъ главенъ трусъ (послѣдъ), второ, че въ тѣмъ сензitivна станция, главниятъ трусъ може се повтарятъ отъ прѣме на прѣме все по същите варианти, и трето, че сензitivните вѣлни, като трясътъ отъ едно мѣсто къмъ друго отъ тѣмъ мѣсто, избиратъ все същите пакъ и, като мѣстата прѣвъ мѣсти, изрочно все въ същите реди, даватъ на извѣта (отъ едно и също мѣсто) все същи чертежи. Прѣвходенъ пометъ на помянатия важни изследвания!

Оне когато се почна въ Германия и въ други първи мѣста регистрирането на дѣлчно земетресения съ всѣзидни инструменти, единъ отъ трясъ по-голямъ и по-малки, пѣтъ рѣзъ отъ твърди важни факти, отъ родъ на голямо съмнѣние, даде наложително повнѣ да се помисли за по-сигурното съставяне обща планъ на работа въ едно обширно обхващано отъ октомври 1895²⁾, разпръснато отъ Страсбургъ до всички съществували учрѣждения и учени, за които се имало, че се интересуватъ или могатъ да се интересуватъ за прѣвходното на сензitivните изследвания, бѣмъ изрочно станка въ тая посока; по 11 прѣвъ 1899 година се постави голямо въпросъ на обхващане въ сѣмъ международенъ географически конгресъ, на които изъ срѣдата се избра народна сензitivна комисия, а тя стива прѣвъ април 1901 година въ Страсбургъ първата сензitivна международна конференция. Подрани задачата, да се занимае съ рѣзъ научни въпроси, конференцията имало за главна цѣль и съставянето на едно международно сензitivно измервателно дружество. По настояването на японскитъ и руски делегати, приотиснатъ прѣвходенъ проектъ за съставяне обхващано дружество биле изоставено и се пристъпи къмъ и работянето въ самата конференция на единъ новъ проектъ-статутъ за международна сензitivна измервателна асоциация на държавитъ, която асоциация, естествено, можеше да се осъществи само слѣдъ съгласието на достатѣчно много държави. Затова и конференцията рѣши, да се помисли германското правителство да направи предложение официално поставити прѣвъ всички културни държави да усвоятъ това рѣшение и да и прѣвнѣтъ свои официални делегати въ една втора конференция, въ която конечно да се изработи договорната конвенция.

Извѣсно за тая втора конференция, изрочно въ Страсбургъ отъ 11 до 13 августъ 1903 година, въ която, съгласно съ прѣвходното на Гьотинген Министра на Народното Просвѣщение отъ 20 май 1903 година пометъ № 8174, установиха като делегати на българското правителство, се отнасятъ слѣднѣтъ рѣшение:

¹⁾ Съобщение въ Висока № 2, пр. 27 и 28 и съобщение въ Висока № 3, пр. 27 и 28.

²⁾ Proposition relative à l'organisation d'un système international de stations sismiques.

Съставътъ, срѣщитѣ и засѣданията на втората международна сеизмологична конференция въ Страсбургъ.

На поканата на германското правителство, отправена до всички културни държави, да зематъ участие въ втората международна конференция за изработване конвенция относително съставянето на международна сеизмологична асоциация, бѣха се отзовали и бѣха изпратили свои официални делегати слѣднитѣ държави:

1. *Австрия*: D-r Mazelle, директоръ на астрономическата обсерватория въ Триестъ;

2. *Аргентина*: D-r Nauthal, държавенъ геологъ въ Буеносъ Айресъ;

3. *Белгия*: академикътъ Folie; академикътъ Lancaster, директоръ на централния метеорологически институтъ въ Uccle при Брюкселъ; Leconte, директоръ на астрономическата обсерватория въ Брюкселъ; професоръ Goedseels;

4. *България*: Спасъ Вацовъ, директоръ на централната метеорологическа станция, София;

5. *Великобританія*: G. Darwin и John Milne;

6. *Германия*: професоръ G. Gerland, директоръ на Германската централна сеизмическа станция въ Страсбургъ; D-r Kautz, таенъ съвѣтникъ, Берлинъ;

7. *Испания*: за делегатъ опредѣленъ контръ-адмиралъ Don Juan Viniegra, който починалъ, тъкмо прѣди да се събере конференцията. Като неофициаленъ делегатъ присъществуваше въ засѣданията на конференцията Richard Cirera, бившъ директоръ на магнитната обсерватория въ Манила (Филипински острови);

8. *Италия*: Luigi Palazzo, директоръ на централния метеорологически и геодинамически институтъ въ Римъ; G. Grablovitz, директоръ на обсерваторията въ Casamiciola;

9. *Коню*: професоръ Lagrange, директоръ на геодинамическата обсерватория въ Брюкселъ;

10. *Мексико*: професоръ Aguilera;

11. *Португалия*: F. A. Chaves, майоръ и началникъ на метеорологическия институтъ въ Ponta Delgada (Азорски острови);

12. *Ромъния*: St. Nepites, директоръ на ромънския метеорологически институтъ, Букурещъ;

13. *Русия*: действителниятъ статски съвѣтникъ и академикъ Бакунинъ, директоръ на обсерваторията въ Пулково; действителниятъ статски съвѣтникъ Левинки, директоръ на Юрьевската обсерватория; генералъ-майоръ Померанцевъ;

14. *Съединенитѣ Сѣверо-Американски Държави*: професоръ Harvey Fiedling Reid;

15. *Унгария*: академикътъ D-r Radó de Kovacs-figethy, Будапеща;

16. *Холандия*: D-r van der Stok отъ метеорологическия институтъ;

17. *Чили*: инженеръ Delfin Guevara;

18. *Швеция*: D-r Hildebrand Hildebrandsson, директоръ на метеорологическия институтъ въ Упсала;

19. *Швейцария*: професоръ D-r Forel и професоръ D-r Riggensbach-Burkhardt;

20. *Япония*: професоръ D-r Omori и професоръ D-r Aikitsu Tanakadate.

Освѣнъ споменатитѣ по-горѣ делегати обща за Германия, бѣха изпратени като делегати отъ страна на германската морина професоръ Borge отъ отдѣлението за колонии D-r V. Dancke mann, отъ държавното съкровище тайниятъ дѣжавенъ съвѣтникъ Dombois. — А отдѣлнитѣ германски държави имаха свои прѣдставители, какъ слѣдва:

1. *Баденъ*: тайниятъ дворски съвѣтникъ Hай Карлсруе;

2. *Бавария*: професоръ D-r Sigmund Günthe Мюнхенъ;

3. *Вюртембергъ*: професоръ D-r Mack въ Hohenheim и D-r Aug. Schmidt, директоръ на Вюртембергската централна метеорологическа станция, Стутгартъ;

4. *Елзасъ и Лотариния*: професоръ Becker професоръ Rudolph, Страсбургъ;

5. *Пруссия*: тайниятъ съвѣтникъ Helmert, Потадамъ; тайниятъ съвѣтникъ фрайхеръ von Richthofen, Берлинъ, тайниятъ съвѣтникъ Wagner професоръ Wiechert Гьотингенъ;

6. *Саксония*: тайниятъ съвѣтникъ Credner, Липсика;

7. *Саксонски-Герцоства*: професоръ Straub Иена;

8. *Хамбургъ*: D-r Schütt, основателъ и директоръ на сеизмическата станция, и професоръ D-r Voller.

Навѣстенитѣ официални делегати, Д-ръ Егитишъ отъ страна на Гърция и професоръ Милашъ Недѣлковичъ отъ страна на Сърбия, не се явиха въ засѣданията на конференцията; въ слѣдниятъ съ телеграма се извини. Заведващиятъ метеорологическата служба въ Босна и Херцеговина, инженеръ Ph. Ballif, бѣше пратенъ отъ правителството да присъществува въ конференцията само като гостъ.

Като гостъ изъ Франция присъществуваше въ конференцията и извѣстниятъ сеизмологъ графъ de Montessus de Ballore, послѣ D-r Akerblom изъ Упсала, професоръ Adolfo Cancani изъ Римъ D-r T. Tamagi изъ Япония и нѣколко поимени учени лица изъ Германия. Имаха достъпъ въ засѣданията на конференцията и членове на мѣстния (Страсбургския) комитетъ по уредбата на конференцията.

Тоя комитетъ, подъ протектората на царския намѣстникъ въ Елзасъ и Лотарингия, състои отъ 30 членове изъ срѣдата на Страсбургския учени и най-висши сановници, бѣше изработилъ отъ по-рано още една подробна програма за конференцията, споредъ която първата неофициална срѣзка на делегатитѣ стана на 10/23. юлий вечерта въ Zivil Kasino, гдѣто най-сърдечно бидоха поздравени отъ страна на градъ Страсбургъ. Тукъ стана първото взаимно запознаване и сдѣлкахъ разговоритѣ между отдѣлни делегати които най-явно се интересуваха единъ за другитѣ

Съставътъ, срѣщитѣ и засѣданията на втората международна сеизмологична конференция въ Страсбургъ.

На поканата на германското правителство, отпратена до всички културни държави, да зематъ участие въ втората международна конференция за изработване конвенция относително съставянето на международна сеизмологична асоциация, бѣха се отзовали и бѣха изпратили свои официални делегати слѣднитѣ държави:

1. *Австрия*: D-г Mazelle, директоръ на астрономическата обсерватория въ Триестъ;
2. *Аргентина*: D-г Nauthal, държавенъ геологъ въ Буеносъ Айресъ;
3. *Белгия*: академикътъ Folie; академикътъ Lancaster, директоръ на централния метеорологически институтъ въ Uccle при Брюкселъ; Leconte, директоръ на астрономическата обсерватория въ Брюкселъ; професоръ Goedseels;
4. *България*: Спасъ Вацовъ, директоръ на централната метеорологическа станция, София;
5. *Великобританія*: G. Darwin и John Milne;
6. *Германия*: професоръ G. Gerland, директоръ на Германската централна сеизмическа станция въ Страсбургъ; D-г Kautz, таенъ съветникъ, Берлинъ;
7. *Испания*: за делегатъ опредѣленъ контръ-адмиралъ Don Juan Viniegra, който починалъ, тъкмо прѣди да се събере конференцията. Като неофициаленъ делегатъ присъствуваше въ засѣданията на конференцията Richard Cirera, бившъ директоръ на магнитната обсерватория въ Манила (Филипински острови);
8. *Италия*: Luigi Palazzo, директоръ на централния метеорологически и геодинамически институтъ въ Римъ; G. Grablovitz, директоръ на обсерваторията въ Casamiciola;
9. *Кюмо*: професоръ Lagrange, директоръ на геодинамическата обсерватория въ Брюкселъ;
10. *Мексико*: професоръ Aguilera;
11. *Португалия*: F. A. Chaves, майоръ и началникъ на метеорологическия институтъ въ Ponta Delgada (Азорски острови);
12. *Ромъния*: St. Herites, директоръ на ромънския метеорологически институтъ, Букурещъ;
13. *Русия*: действителниятъ статски съветникъ и академикъ Бакундъ, директоръ на обсерваторията въ Пулково; действителниятъ статски съветникъ Левинки, директоръ на Юрьевската обсерватория; генералъ-майоръ Померанцевъ;
14. *Съединенитѣ Съверо-Американски Държави*: професоръ Harvey Hiedling Reid;
15. *Унгария*: академикътъ D-г Radó de Kovesligethy, буца-Иена;
16. *Холандия*: D-г van der Stok отъ метеорологическия институтъ;
17. *Чили*: инженеръ Delfin Guevara;
18. *Швеция*: D-г Hildebrand Hildebrandsson, директоръ на метеорологическия институтъ въ Упсала;

19. *Швейцария*: професоръ D-г Forel и професоръ D-г Riggenbach-Burkhardt;

20. *Япония*: професоръ D-г Omori и професоръ D-г Aikitsu Tanakadate.

Освѣнъ споменатитѣ по-горѣ делегати обща за Германия, бѣха изпратени като делегати от страна на германската marina професоръ Böger отъ отдѣлението за колонитѣ D-г V. Danckesmann, отъ държавното съкровище тайниятъ дѣжавенъ съветникъ Dombois. — А отдѣлнитѣ германски държави имаха свои прѣдставители, какъ слѣдва:

1. *Баденъ*: тайниятъ дворски съветникъ Hай Карлсруе;
2. *Бавария*: професоръ D-г Sigmund Günthe Мюнхенъ;
3. *Вюртембергъ*: професоръ D-г Mack въ Ненхеймъ и D-г Aug. Schmidt, директоръ на Вюртембергската централна метеорологическа станция Стутгартъ;
4. *Елзасъ и Лотарингия*: професоръ Becker професоръ Rudolph, Страсбургъ;
5. *Пруссия*: тайниятъ съветникъ Helmholtz, Потсдамъ; тайниятъ съветникъ фрайхеръ von Richthofen, Берлинъ, тайниятъ съветникъ Wagner професоръ Wiechert Гьотингенъ;
6. *Саксония*: тайниятъ съветникъ Credner, Липсика;
7. *Саксонски-Герцоства*: професоръ Straube Иена;
8. *Хамбургъ*: D-г Schütt, основателъ и директоръ на сеизмическата станция, и професоръ D-г Voller.

Навѣстенитѣ официални делегати, Д-ръ Егитисъ отъ страна на Гърция и професоръ Милашъ Недѣлковичъ отъ страна на Сърбия, в се явиха въ засѣданията на конференцията; и слѣдниятъ съ телеграма се извини. Заведващият метеорологическата служба въ Босна и Херцеговина, инженеръ Ph. Ballif, бѣше пратенъ от правителството да присъствувва въ конференцията само като гостъ.

Като гостъ изъ Франция присъствуваше въ конференцията и извѣстниятъ сеизмологъ графъ de Montessus de Ballore, послѣ D-г Akerblom изъ Упсала, професоръ Adolfo Cancani изъ Римъ D-г T. Tamaqi изъ Япония и нѣколко помени учени лица изъ Германия. Имаха достъпъ въ засѣданията на конференцията и членове на мѣстния (Страсбургския) комитетъ по уредбата на конференцията.

Тоя комитетъ, подъ протектората на царски намѣстникъ въ Елзасъ и Лотарингия, състои отъ 30 членове изъ срѣдата на Страсбургскитъ учени и най-висши саповници, бѣше изработилъ отъ по-рано още една подробна програма за конференцията, споредъ която първата неофициална срѣзка на делегатитѣ стана на 10/23. юлий вечерта въ Zivil Kasino, гдѣто най-сърдечно бяха поздравени отъ страна на градъ Страсбургъ. Тукъ следъ първото взаимно познаване и с зацѣлваха разговоритѣ между отдѣлни делегати които най-много се интересуваха единъ за другитъ

ривитѣ на ученитѣ, които се занимаватъ съ природнитѣ науки, за прѣспѣването на които науки именно и прѣдлага най-сърдечна наздравница.

Въ наздравницата си за конференцията ректорътъ на Страсбургския университетъ помена известната истина, че въ природнитѣ науки отъ малки и неблъскави ошити не еднажъ сѣ произтичали потици, които отпослѣ сѣ правили цѣли прѣобрати. Така е и съ сеизмическитѣ наблюдения, при които съ малки срѣдства и прости уреди сѣ направени такива усѣихи, които обърнаха вниманието и на ученитѣ и на самитѣ дори държави. Сега сеизмологичната започва съ една голѣма сигурностъ да изслѣдва и дълбочинитѣ земни.

Изредиха се още много хубави и остроумни наздравници, за които ще прѣмълча, защото цѣльта ми не е да дамъ всичкитѣ подробности за блѣскавата вечеря, а само да изтъкна, че правителството на Елзасъ и Лотарингия се показа необикновено гостоусприемно спремо членоветѣ на конференцията.

Второто общо заседание се държа въ сѣбота, 12/25. юлий, отъ 10 до 12 часа сутринта. Прѣлметъ на това заседание бѣха разни научни доклади и разисквания върху микросеизмическитѣ движения на земната кора, върху пулзациитѣ и пулзаторнитѣ осцилации, върху промѣненитѣ на нивото (отклонения на отвѣса), върху акустичнитѣ феномени при земетресенията, върху теорията на сеизмометритѣ, върху свързката между земетресенията и магнитнитѣ пертурбации и пр. и пр. — все повече съ цѣлъ да се прѣпноржчи на асоциацията по-нататъшното разработване на тия въпроси, важни не само за сеизмологичната, но и за науката изобщо.

Поради краткостта на врѣмето, прѣзъ което трѣбваше да трае конференцията, повечето отъ поставенитѣ въ програмата научни въпроси можяха само повърхностно да се докоснатъ, безъ даже да се зима никакво рѣшение по тѣхъ. Вирочемъ и главната задача на тая конференция бѣше приготвяването и приемането на конвенцията за международната асоциация.

Въ второто заседание на комисия I-ва, което се държа въ сѣдмичия денъ отъ 2 до 6 часа сл. пл., се продължиха и сключиха разискванията върху останалитѣ параграфи отъ проекто-конвенцията; остана още да се внесе тя на послѣдно четене и да се гласува въ идущето общо заседание. За да опрѣдѣли седалището на централното бюро на асоциацията (членъ 13. отъ конвенцията), отреди се една комисия ad hoc, въ составъ Darwin (Англия), Forel (Швейцария), Palazzo (Италия) и Померанцевъ (Русия); тя слѣдъ кратко съвѣщанне се яви въ заседанието и обяви, че едногласно е избранъ градъ Страсбургъ за седалище, което се посрѣщна съ общо одобрение.

Тоя денъ участвуващитѣ въ конференцията бѣха поканени на вечера отъ кмета на градъ Страсбургъ, които прие и поздрави гоститѣ си по единъ най-сърдеченъ начинъ. Прѣкраснитѣ салони на градския домъ, украсени съ чудесни и скъпи гобелени, се изпълниха отъ множество гости, между които, освѣнъ делегатитѣ на конференцията, присѣдствуваха също и губернаторътъ, дивизионниятъ командантъ, много депутати и разни сановници. На отдѣлни маси за групи отъ 5—6 души, волно събрани, се поднесе на гоститѣ разкошна вечера, която весело се продължи до късно.

Въ недѣля, на 13/26. юлий, на 8^{1/2} часа сутринъ единъ специаленъ влакъ, състоещъ отъ първокласни потеглиха всички делегати и други поканени гости брой около 80 души — къмъ града Schlettstadt, 4 метра на югъ отъ Страсбургъ, гдѣто чакаха при кола и повозоха гоститѣ къмъ стария замъкъ Homburg, най-хубавата руина на Елзасъ, капцала на ед хълмоветѣ на южнитѣ Vogesi.

Слѣдъ 1 часа возене се пристигна въ прѣкрасенъ туку подъ замъка, отъ терасата на който се чудесна панорама, съставена отъ Рейнската долинизитѣ и Шварцвалдъ. Слѣдъ една малка закуска, пѣши потеглиха къмъ замъка, който отъ 1899. год тежание на германския императоръ Вилхелмъ II. и негова смѣтка се поправя и възстановява въ то. какъвто е ималъ прѣди много вѣкове. Ще се по повече отъ милионъ марки; но ще се създаде чудесно, както можеше да се разбере отъ напредосега и отъ това, което, споредъ личнитѣ объяснения архитекта, остава да се прави въ продължение колко още години. Веднага слѣдъ разгледването на се даде въ хотела обѣдъ отъ името на императорско правителство. Тръгна се обратно около и се пристигна около 8 вечерта въ Страсбургъ. Т. остана намеченъ за всички делегати, особено пора дената имъ така възможностъ да прѣкарать колкото дълго врѣме заедно, да се запознаятъ по-добрѣ кажатъ.

Въ понеделникъ, 14/27. юлий, заседава мѣстно комиситѣ III-та и II-ра, при уето на всички членове. Прѣди да се прикъмъ дневния редъ, делегатътъ Palazzo пи за конференцията, като даръ, всичкитѣ готечения на Bolletino della Società Sismologica, а слѣдъ това на менъ прѣвъ се дамата да направя слѣдното предложение за дане сеизмически наблюдения въ Турция:

«Когато прѣвъ априлъ 1901. година свикана въ Страсбургъ първата междуна сеизмологична конференция, тогава изда на българската централна метеорологическация, подъ заглавие »Земетресения въ Бъ въ XIX-я вѣкъ — Tremblements de terre en garie au XIX siècle» още не бѣше напечатаната проф. Рудолфъ при изброяване едно отъ заседанията на конференцията нитѣ, въ които се извършватъ макросеизмични наблюдения, не можеше да спомене, че и вѣгария, едновременно съ съсѣдна Ромъния, ганизирано систематично наблюдаване на тресенията още отъ 1892. година, като с дължени всички метеорологически, дъждо: и телеграфо-пощенски станции, а отпос всички болници, както и по-интелигент селско-общински писари и народни учители, праватъ на централната метеорологическация, като на централно учрѣждение за изу земетресенията въ страната, своитѣ съоби за осѣтени земетресения. За тая цѣлъ сѣ е разпратена въ нѣколко хиляди екземплярочна инструкция и програма. Резултатитъ досегашната дѣйностъ въ тая посока се сжати въ поменатата по-горѣ публикация, и въ издаденитѣ отпослѣ на български френски езикъ два отдѣлни годишни отчети годинитѣ 1901. и 1902. — Ако спомена че въ най-близко бъдеще ще се присти

представително и много стабилни, способни съ-
мнения, то смея да въпреки, че България
напълно правилно не е имало от своя
не много и изцяло занадък, които и
плати то изцялото демократичната на
своя по избори

[illegible][illegible]

Уже тогда можно предположить, что с началом войны в Японии возникнет необходимость в использовании атомной энергии. В частности, в Японии Гурьянов и другие специалисты стали с интересом наблюдать, а получившей известность информации о центральном управлении в Японии и публиковались.

[illegible]

ОТДЕЛ ПО ОРГАНИЗАЦИИ МЕЖДУ-
НАРОДНОГО ВЗАИМОПОМОЩЕСТВА
ИЮНЬ - ЮЛИЙ 1938.

ческа статия, поиска за се тогава предложение-
нето в смисъл, което имаше тя единствено да
се изговори с еднотелно, обработеното и об-
народването на съдбата на Гърция

[illegible]

Гостите Адолфо Сантани, заместител при Рим-
ската администрация, метеорологически и географич-
чески институт, прочете своите реферати върху
изпитанията върху връзката между метеоро-
логията и промишлеността на географически
пиронина, а също така привляко внимание
към неговото предложение за приемането ста-
новил, по рационална, международна съгласие за
интервенция на макросезонността и микро-
сезонността — вълна температурна съвпадане
о — Rose-Hortel. Първа с. подкомисия, която из-
следва общо състояние за докладва по
въпроса

[illegible]

Въ следния текст, поместен във втория етаж на главния конференционен зал, според първата отнасяща се до него информация, поместена в последния част от първата част от следващата глава, се споменава за първи път следващата глава, а следващата глава е поместена следващата глава, а следващата глава е поместена следващата глава.

Convention relative à la constitution de
l'Association internationale de Gramsci.
213. - Juillet 1933.

Art. 1. L'Association a pour objet l'étude des problèmes de Statistique dont la solution réside à

да въ разрѣшени само чрезъ взаимното съдѣйствие на многобройни сеизмически станции, разпрѣдѣлени по цѣлото земно кълбо.

За постигане тая цѣль най-главнитѣ срѣдства сж:

- а) наблюдаване по общи принципи;
- б) експерименти върху особно важни специални въпроси;
- в) основаване и поддържане сеизмически станции въ такива страни, които биха се нуждаели отъ поддръжката на Асоциацията;
- г) устройване едно Централно Бюро за събиране, обработване и обнародване отчетитѣ, изпратени отъ разни страни.

Чл. 2. Членове на Асоциацията сж тия държави, които поискатъ да се присѣдинятъ къмъ нея.

Приемането въ Асоциацията става въз основа на заявление, адресирано до прѣдседателя на Постоянната Комисия.

Чл. 3. Държавитѣ, които сж вѣшли въ Асоциацията, се задължаватъ да ѝ внасятъ годишни вноски.

Общата сума на годишнитѣ вноски възлиза най-малко до 25000 лева (20000 марки).

Изплащането на вноскитѣ не става чрезъ дипломатическитѣ прѣдставители на участващитѣ държави направо въ посланическата каса въ Берлинъ (Legationskasse zu Berlin).

Чл. 4. Годишнитѣ вноски се разпрѣдѣлятъ сразмѣрно, както слѣдва:

- а) държава съ население до 5 милиона жители плаща 500 лева (или 400 марки) годишно;
- б) държава съ население отъ 5 до 10 милиона жители плаща 1000 лева (или 800 марки) годишно;
- в) държава съ население отъ 10 до 20 милиона жители плаща 2000 лева (или 1600 марки) годишно;
- г) държава съ население по-големо отъ 20 милиона жители плаща 4000 лева (или 3200 марки) годишно.

Размѣрътъ на годишнитѣ вноски на държавитѣ не се видоизмѣнява, ако някоя нова държава постигнѣ като членъ на Асоциацията. Новопостигналата държава плаща такава вноска, каквато съотвѣтствува на числото на нейнитѣ жители.

Чл. 5. Органитѣ на Асоциацията сж:

- а) Главното Сѣбрание,
- б) Постоянната Комисия,
- в) Централното Бюро.

Чл. 6. Главното Сѣбрание сѣстои отъ представители на държавитѣ, които сж членове на Асоциацията. То се събира най-малко на рѣдки четири години еднажъ.

Сиването сѣва отъ прѣдседателя на Постоянната Комисия, по негово сѣгласие. Прѣдседателътъ на Постоянната Комисия може да бѣже прѣдседателъ и на Главното Сѣбрание.

Поканата трѣбва да съдържа начертание на цѣлвия рѣтъ на Сѣбранието.

concours de nombreuses stations réparties sur toute la Terre.

Pour atteindre ce but il paraît utile:

- a) d'exécuter des observations d'après des principes communs;
- b) d'instituer des expériences pour l'élucidation de questions d'une importance particulière;
- c) de fonder et d'entretenir des observatoires sismiques dans tous les pays qui peuvent avoir besoin de l'intervention financière de l'Association;
- d) d'organiser un Bureau central où seront réunis étudiés et publiés les rapports envoyés par les différents observatoires.

Art. 2. Sont membres de l'Association, tous les Etats qui en font la demande au Président de la Commission permanente et qui déclarent adhérer à la présente convention.

Art. 3. Les Etats, membres de l'Association s'engagent à verser, à la Caisse des Légations Berlin par l'intermédiaire de leur représentant diplomatique, une cotisation annuelle dont le montant est fixé à l'article 4.

Le total des cotisations annuelles doit s'élever au minimum à 25.000 francs (ou 20.000 Mk).

Art. 4. Les cotisations annuelles sont établies: prorata du chiffre de la population des Etats, d'après le barème suivant:

- a) L'Etat dont la population est inférieure à cinq millions d'habitants, verse une cotisation annuelle de 500 francs (ou 400 Mk).
- b) L'Etat dont la population est comprise entre cinq et dix millions d'habitants, verse une cotisation annuelle de 1000 francs (ou 800 Mk).
- c) L'Etat dont la population est comprise entre dix et vingt millions d'habitants, verse une cotisation annuelle de 2000 francs (ou 1600 Mk).
- d) L'Etat dont la population est supérieure à vingt millions d'habitants, verse une cotisation annuelle de 4000 francs (ou 3200 Mk).

Le montant des cotisations annuelles des Etats n'est pas modifié par de nouvelles admissions d'Etats dans l'Association. L'Etat nouvellement admis paie une cotisation correspondant au chiffre de sa population, conformément au barème établi ci-dessus.

Art. 5. Les organes de l'Association sont:

- a) l'Assemblée générale,
- b) la Commission permanente,
- c) le Bureau central.

Art. 6. L'Assemblée générale se compose de délégués des Etats, membres de l'Association. Elle se réunit au moins tous les quatre ans.

Elle est convoquée par le Président de la Commission permanente et avec l'assentiment de celle-ci. La convocation porte l'ordre du jour de l'Assemblée générale.

Le Président de la Commission permanente peut être désigné comme Président de l'Assemblée générale.

A leur demande, les Sociétés, Académies et Instituts scientifiques s'occupant de Sismologie, peuvent être autorisés par le Président de la Commission permanente à déléguer à l'Assemblée générale

на преговорна, академична и институти, които обикновено са септемврийския, могат, по взаимно съгласие, да получават от председателя на Комисията право да изпращат на събрание свои представители и съветници.

10. Само посещават в дадено събрание, които са покрити от председателя на Комисията.

11. При изслушване в Главното Събрание, се касателно до Асоциацията или нейни членове и при административни въпроси, тържествени от Асоциацията, председателят може или понеже делегати, участва само в дадено заседание.

12. Членове на Асоциацията, които не участват в изпращане от своя държава, да представят правото си на глас в дадено заседание, чрез делегати.

13. Върху въпроси, които не е поставено на дневен ред, може да се има само едно решение, изразено в дадено заседание, които са членове на Асоциацията.

14. За научни въпроси могат в дадено заседание да се изслушват комитети, или някои делегати и свободни да участват.

15. При изслушването в Главното Събрание или въпроси на Асоциацията се правят по време на всички заседания, които присъстват в дадено заседание.

16. Във всички или съществени случаи изслушването трябва да стане по тържествени (чл. 7.), но може също понеже това може само делегати, изпращани от държавата.

17. Във всички на същото членове, при изслушване по инициатива на държави или по на делегати, всички на държави могат присъстват и участват.

18. Постоянната Комисия е съставена от всички на Централното Бюро и от всички от държавата на назначени членове.

19. Постоянната Комисия си избира своя председател, подпредседател и главен секретар.

20. Председателят на Постоянната Комисия и на директора на Централното Бюро могат да се излъчват от едно и също държавно.

21. Респондентите на председателя на Постоянната Комисия са членове на държави, които са членове на държавите дипломатически представители в Берлин.

22. Постоянната Комисия произвежда своите решения или чрез кореспонденция или чрез заседания. Тя сама си определя всички въпроси, които са в интереса на държавите на Главното Събрание и на членове на държавите членове.

23. Всички изслушвания трябва да бъдат приети на всички заседания и всички на Асоциацията;

или няколко от държавите, но с консултативна само.

Les personnes invitées par le Président de la Commission permanente peuvent assister aux séances de l'Assemblée générale.

Art. 7. Dans les séances de l'Assemblée générale, chaque Etat, membre de l'Association, représenté par un ou plusieurs délégués, ne dispose que d'une voix pour les questions qui concernent la constitution de l'Association ou les mesures d'ordre administratif.

Les Etats, membres de l'Association, qui n'ont pas envoyé de délégué à l'Assemblée générale, peuvent conférer leur droit de vote à l'un des délégués présents.

Pour qu'une décision soit valable il faut que les délégués d'au moins la moitié des Etats, membres de l'Association, soient présents.

Pour les questions non portées à l'ordre du jour de la convocation à l'Assemblée générale, aucune décision ne peut être prise si elle n'est approuvée par un nombre de délégués au moins égal à la moitié du nombre des Etats, membres de l'Association.

Art. 8. L'Assemblée générale peut constituer des commissions pour l'examen de questions scientifiques. Tous les délégués ont la faculté de prendre part aux séances de ces commissions.

Dans les scrutins de l'Assemblée générale, visant des questions d'ordre scientifique, les décisions sont prises à la majorité absolue des voix de tous les délégués présents.

Art. 9. Dans les cas douteux ou d'ordre mixte, le vote a lieu par Etats (voir l'article 7) des qu'un délégué d'Etat en fait la demande.

Art. 10. In cas de parité des voix, soit dans les votes par Etats, soit dans les votes par délégués, la voix du Président est prépondérante.

Art. 11. La Commission permanente se compose du Directeur du Bureau central et du membre désigné par chaque Etat pour faire partie de cette Commission.

La Commission permanente élit dans son sein son Président, son Vice-président et le Secrétaire général.

Les fonctions de Président de la Commission permanente et celles de Directeur du Bureau central ne peuvent être cumulées.

La correspondance entre le Président de la Commission permanente et les gouvernements intéressés, se fait par l'intermédiaire des représentants diplomatiques à Berlin des Etats, membres de l'Association.

La Commission permanente expédie les affaires courantes, soit dans ses réunions, soit après avis échangés par correspondance. Elle établit elle-même son règlement.

Elle veille à l'exécution des décisions prises par l'Assemblée générale et au bon emploi des crédits mis à sa disposition.

Art. 12. Les sommes versées par les Etats, membres de l'Association, ainsi que les recettes d'autre provenance, sont employées:

б) за възнаграждение на главния секретаръ;
в) за субвенции или възнаграждения за особно важни теоритични или експериментални трудове, които биха били опрѣдѣлени отъ Главното Събрание;

г) за основаване и поддържане създаденитѣ отъ Асоциацията станции.

Разпрѣдѣлението на кредититѣ по отдѣлни пера извършва Постоянната Комисия.

Употрѣбяването на опрѣдѣленитѣ суми става подъ отговорностъ на директора на Централното Бюро и подъ контролата на Постоянната Комисия.

Всички изплащания върши директорътъ на Централното Бюро по пълномощие отъ прѣдседатели на Постоянната Комисия.

Отчетъ за разхода на вноскитѣ и други приходи ще се обнародва въ протоколитѣ за заседанията на Постоянната Комисия.

Излишъцитѣ отъ една година ще се употребяватъ за разноски прѣзъ слѣдващата година.

Чл. 13. Централното Бюро е свързано съ Царско-Германската Централна Сеизмическа Станция въ Страсбургъ така, че нейниятъ директоръ е директоръ и на Бюрото и че сътрудницитѣ и сръдствата на Централната Станция служатъ и на Централното Бюро.

Централното Бюро събира отчетитѣ на отдѣлнитѣ страни, прави отъ тѣхъ главни изводи и ги обнародва.

Чл. 14. Директорътъ на Централното Бюро прѣдставя ежегодно на прѣдседателя на Постоянната Комисия отчетъ, който очертава всичката дѣятелностъ на Бюрото и съдържа планъ на работитѣ за слѣдващата година. Отчетътъ и планътъ се изпращатъ напечатани на всички делегати на участвуващитѣ държави. За научни въпроси директорътъ на Централното Бюро кореспондира направо съ членоветѣ на Постоянната Комисия и съ държавнитѣ централни сеизмически институти, както и съ ученикѣ дружествна и частни лица, които се занимаватъ съ Сеизмология.

Чл. 15. Главниятъ секретаръ дава въ всѣко Главно Събрание отчетъ за работитѣ и положението на Асоциацията.

Освенъ това той е длъженъ да обнародва дневницитѣ за заседанията на Постоянната Комисия, разискванията на Главното Събрание, както и работитѣ, които биха били извършени отъ страна на Асоциацията (гледай членъ 1, алинея 2. в); той води кореспонденцията и извършва другитѣ текущи работи на Асоциацията подъ ръководството на прѣдседателя на Постоянната Комисия.

Чл. 16. Тая конвенция е сключена за единъ периодъ отъ 12 години, като почва отъ 1. априлъ 1904. година. Тя остава за всѣка отъ участващитѣ държави най-малко и за други 4 години задължителна, ако не е денонсирана поне 6 месеци прѣди изтичането на тия периоди.

a) à couvrir les frais d'administration et de location de l'Association;

b) à solder l'indemnité du Secrétaire gén

c) à payer les subventions ou rémunérations, soit pour travaux théorétiques, soit pour expériences ordonnées par l'Assemblée générale

d) à pourvoir aux dépenses nécessitées par l'acquisition et l'entretien des observatoires sismiques fondés par l'Association.

La répartition des crédits affectés à ces différents postes est réglée par la Commission permanente.

L'emploi des sommes ainsi attribuées est sous la responsabilité du Directeur du Bureau central, et sous le contrôle de la Commission permanente.

Tous les paiements sont ordonnés par le Directeur du Bureau central, sur mandat du Président de la Commission permanente.

La justification des dépenses et l'état des recueils sont publiés dans les procès-verbaux des séances de la Commission permanente.

Les sommes non employées sont portées à l'actif du budget de l'année suivante, et affectées aux dépenses de cette année.

Art. 13. Le Bureau central est relié à la Station sismologique de Strasbourg, dont le Directeur remplit les fonctions de Directeur du Bureau central; les employés et les ressources de cette Station sont mis à la disposition du Bureau central.

Le Bureau central reçoit les rapports fournis par les différents pays, et il en publie les résultats généraux.

Art. 14. Le Directeur du Bureau central présente chaque année, au Président de la Commission permanente, un rapport embrassant tout le champ d'activité de ce Bureau. Il doit aussi lui soumettre le programme des travaux pour l'année suivante. Ce rapport annuel de même que le programme des travaux, sont imprimés et envoyés à tous les délégués des États, membres de l'Association.

Pour les questions d'ordre scientifique, le Directeur du Bureau central correspond directement avec les membres de la Commission permanente avec les bureaux sismologiques nationaux et les sociétés savantes ou les particuliers qui s'occupent de sismologie.

Art. 15. Le Secrétaire général présente à chaque Assemblée générale un rapport sur les travaux sur la situation de l'Association. Il doit en outre publier les procès-verbaux des séances de la Commission permanente, l'exposé des délibérations des assemblées générales, ainsi que les résultats des travaux exécutés au nom de l'Association (Art. alinéa 2-b). Il est chargé de la correspondance s'occupe, sous la direction du Président de la Commission permanente, des affaires courantes de l'Association ne rentrant pas dans les attributions du Bureau central.

Art. 16. La présente convention est conclue pour une durée de 12 ans, à partir du 1 Avril 1904. Après cette première période, elle restera obligatoire par périodes de quatre ans, sauf dénonciation préalable de six mois.

и поименного подписание на иллата конвенции
вместе по редицата: а Германия
autz, германския Архелам и Hauthal, Амстер-
да, Уолария de Koves Igethy, Белгия Lagrange,
рия Витон, Чили Graevata, швейцария тир-
Контр Lagrange, Съединените Американски
ляни Reid, Великобритания Darwin, Япония
и, Италия Palazzo, Мексико Aguilar, Хо-
ландия van der stek, Португалия Chaves, Румъния
S., Русия Витонити, Швеция Hildebrandsson,
шарлот Forel, Испания Сигла

показа на пръв път на германските д-
ри и комикари. Д-г Кантз обясни, че, зомъ-
но на международният конференция реди-
решенията и написката протокола. Б'у, че
ради да ги представи на германското пра-
во, а то от своя страна ще бъде в
умяване съв държавите, които съ били
на свои делегати, и ще поиска да му стаб-
люването становище по приетата конвенция
и съ тазового и съ тазово твържават, че
те не посочват в своите делегати, от които
конституира Първоначална Комисия.

се намира във вилата Hotel, в желаното
охранявано пространство в багетната конфе-
ренция влизат на територията в багетната конфе-
ренция с много високо ниво да се получи
свободна информацията от своите клиенти
и да се получи информацията от своите клиенти
и да се получи информацията от своите клиенти

[illegible]

1. Выход из здания, в котором находится источник информации, осуществляется в соответствии с требованиями, установленными в инструкции по безопасности.

[illegible][illegible][illegible]

Въ позидното общо събрание, което се държало на 17-28 юни събранията, се въвежда принципът: решенията въ комисия II-ра и комисия III-та. Решени се съществуватта съглашаване Rossi-Forel за интензивността на земетресенията да се задържа засега, докато се привършат наученията за една нова не-равнотилна и обща съглашаване, както за микро-сейзмицизма, така и за макро-сейзмицизма тряскове. Намери се, че е пръв изпробването още отсегна да се установят общи правила за уредбата и разпръскването на сейзмицизма станции въ разни държави. Относително съглашаването на връжването за международни сейзмици наблюдения се прие, както и въ първата конференция, да служи принципният меридиан за нулизиране. По избора на сейзмицизма инструменти сего се не изе окончателно решение, а се избира единъ пол-инструмент (Simeoni, Milne, Omori, Weiland и Wiesner), който да приговори за бъдещата конференция възможна предложение. Относително "международни сейзмици въпросения" едногласно се изрази желание, специалните въ разни държави да въвеждат за сего тия въпросения, които сж изработени от D-r Gerard за Германия, да та се поставят въ това отношение възможното единство. Едингласно се прие така също показването от D-r Hecker желание, всички сейзмицизма станции да донесават репродуцирани меридиан, получени от инструментния при-те-значителният земетресения.

С тази изобретателност и дилетантска решителност при Хилдебрандсон (Швабия) и оттам от него и в наши дни изобретателността и решителността в класическия български дух на термичното прилагане и на термичната изработка за полуживия дърв при обдогобиане, както и при разискванията въ кон-
фронтацията.

Директора Раппа (Швейцария), какъ отъ него
на всенародн. благодарности за то, что
онъ принималъ, когда укаж. ком. делавать
протестъ в Страсбургъ.

Познатостта, германският командир и неговата 10-а класа турка една по обширност и професионализъм, от която да преразвие само митично освещените конференцията стави въ края на разсъжденията на, което върхът на които хармонично и толкова инстинктивно, както ралико се случва въ всички събития. Нивото е единствено на мира; тя не означава предостатък, а не, но никога не е пълно. Това първоначално съществуване, както въ тази конференция. Че до този момент се постигнала чудесна и толкова голям резултат, това не бива да се забравя, а именно че на всички участници

Представителитѣ на германското правителство се гордѣятъ, че поработиха съ толкова отлични учени и дѣлатели на другитѣ държави да създава науката и за благо на човѣчеството. Сега на дѣйствиелната сеизмология се разгиратъ нови, по-широки хоризонти.

Една телеграма, поднесана въ името на всички отъ Кайзъ (Германия), Царьинѣ (Русия), Kaiser (Австрия) и Kung (Швеция), биде приета съ актамия и отпратена до князъ на Hohenlohe-Langenburg съ същото съдържание. „Най-почетно и лично донасяне на Ваше Высочество, че международната сеизмологична Ассоциация се прие единогласно отъ всички членове на държавитѣ и че Страсбургъ е избранъ за сѣданище на Петербургското бюро. Единогласно показваме най-признателна благодарностъ отъ страна на конференцията, за дѣто милостивно благоволихте да я вземете подъ покровителството си.“

Председателствуващиятъ дигна послѣдното заседание на втората международна сеизмологическа конференция съ горѣшно пожелание да прѣвсѣпването на новата, международна сеизмология.

Международната научно-промишлена изложба „Дѣтскій міръ“ и III. всерусийски съборъ на дѣцитѣ по техническото и професионалното образование въ С.-Петербургъ прѣзъ 1903/1904. г. 26. декември.

отъ

Илия Григориев,

инженеръ на Шуменинското педагогическо училище

Замиснахъ отъ Шумень на 20. декември. Въ Петербургъ прѣстояхъ до 25. януари включително, а тукъ се завърнахъ на 30. с. м.

Въ Петербургъ пристигнахъ въ сряда на първия денъ Рождество Христово. На другия денъ отъ пристигането си бѣхъ вече въ университетъ, дѣто прѣстоене азъ се държамъ честваниятъ на събора, и стѣтъ обѣди присѣдствувахъ на тържественото му откриване. На 27. число се конституира отбѣлнитѣ сѣции — всичко 12 — и великага отпочина ретовнитѣ чествания, които се продължиха до 4. януари включително. Пожеланието за тоя съборъ и за участие о ми кѣйко отъ сѣциитѣ му слѣдва нещата. Ще пристѣпна първенъ къмъ описането на изложбата.

I

„Дѣтскій міръ“.

Тая изложба бѣ открита на 22. декември, а се закри на 25. януари т. г. Тя има съзидателна да прѣстане по възможностъ, защото онова, що непосредствено се отнася къмъ живота на дѣтето — какъ они смѣтатъ и употребяватъ дѣтски свѣтъ, въ които човѣчеството умѣе да

намира за себе си толкова благодарни и благородни задачи.

Организаторитѣ и бѣха употребили не малко, знание, вкусъ, енергия и оитностъ да и ната изложбата и изложно нареджане и по тѣ начинъ да прѣдставятъ на посетителитѣ не една красива сѣлка, но и го потихнатъ до чувствена, колко знание, грижа, грижи и истинска обичъ съ всички отъ страна на дѣтскитѣ, за да се осигури на дѣтето едно щастливо съществуване, да се осигури и на възрастнитѣ му организми, да се развие тѣхнитѣ му способности и се укрепи нравственото срдце, а пъкъ на бѣлнитѣ и болни — да се облекчи горчината съжа. Да прѣстави, съдовѣтено, усѣлнитѣ на посетителитѣ въ тоя наравление въ Русия и въ странѣ и да посочи и тоя, що е желателно ще се направи въ сжната посока — сто кой бѣ най-близката задача на тая изложба.

По главнитѣ групи експонатитѣ бѣха: *умна и физическо развитие, възпитание и обучение, игра, етикография, художество и прилагателно*. По-главно значение имаша, съществено, първ двѣ групи, а останалитѣ бѣха прѣдизвикателни сѣджатъ повечето като само допълнение. Съ участитѣ държави участвуваха Австрия, Германия, Франция, Бельгия, Холандия, Швеция, Съединитѣ държави. Изложбата имаша и такива-нареденъ Потемкински, или Голямо дворянъ, и една арменска прислужка къмъ сжния.

Ще изправа прѣди всичко единъ обичъ да гледъ на разположенето на експонирани групи.

Отъ едно обширно тѣмно антре, съ изложни отбѣления за галерии, се влиза въ първата кръгла зала съ величествено свѣтло кубе горъ. Въ срдцата на тая зала, съложена на честване на двореца, се издигнаха единъ прирѣченъ нависоко съ четири акти нареденитѣ сѣции или обрѣдочни стаи — забавителни, въ които се дѣтска боини и дѣтска сѣла Размѣритѣ стаитѣ бѣха малко намалени, сравнително съ малката величина, при же тѣ бѣха сжати съ великата необходимостъ обективитѣ, съ сжнитѣ описания въ сжния сжмнатъ, за прѣдното обрѣдочане на посетителитѣ. Около сжнитѣ и по сжнитѣ сѣции на вестибюла бѣха ретени художественитѣ и етикографичнитѣ сѣции. По-нататъкъ, прѣзъ една трапезна да се влиза въ втората зала на двореца, тѣ сжнитѣ 48 и широка 20 метра. Дѣлата и по тѣма половина се занимава отъ рускитѣ и английскитѣ отбѣти, а дѣлата — отъ сжнитѣ и въ прѣзъ нея за публика. Въ третата, най-голямата зала, съ величествено водоскоже по сжната и сжнитѣ сѣции то нея по-малко сжнитѣ посетителитѣ експонирани изъ Франция, Германия, Австрия, Холандия и Бельгия. Около сжнитѣ обрѣдочни стаи продължаватъ на рускитѣ промишленитѣ отбѣти. Рускитѣ научно-технически отбѣти отбѣтитѣ по химия и история и

битъ и неправилноститѣ при този случай, гва на млѣкото, уреди за обезвѣрдяване цкото млѣко, препарати, които показватъ цно силата и дѣйността на разнитѣ миганизми въ млѣкото и пр. Отъ една татукъ се виждаше, че прѣзъ 1893—1897. г. рмания, Дания, Швеция и Норвегия на миллионъ жители отъ шарка сж умирали зого 5 души, а въ Русия и Испания — до уши! Особна група илюстрираше цѣлата улация по приготвяне разнитѣ серуми и ата, както и самата техника на ваксигето. Тукъ посѣтителтъ имаше сжщо възстъ да получи ясна прѣдстава за сжщегнето и резултатитѣ на разни така-наречени и колонии и санаториуми за болни дѣца. ция отдѣлъ бѣше прѣдставена една малка зтория по експериментална психология, орпрана при педагогическия офицерски курсъ тербургъ (въ тоя курсъ сѣдватъ и трима зски офицери, числени се къмъ военното илище), инструменти и други лѣкарски длежности отъ ортопедическата клиника едицинската академия, брошури по физио възпитание и пр. Казанитѣ отдѣлъ се няше съ образцитѣ: «примѣрна дѣтска стая» тска болница», за които се спомена по-

исаниятъ отдѣлъ, важността на който сама по себе, благодарение още на лѣкарсѣборъ, свиканъ по онова врѣме въ Петгъ (имаше делегати и отъ България), и ия интересъ, що възбудиха въпроситѣ по прѣдметъ въ събора по техническото и сионалното образование, роди идеята за ане въ Петербургъ на единъ постояненъ по хигиена и физическо развитие и даде въ за едно по-близко и по-благоприятно цение на въпроса за запазване дѣцата отъ нната смъртностъ, като за тая цѣлъ, между о, се основе «майчинъ съжзъ» въ Русия. бди да прѣмина на чуждестраннитѣ отдѣли, жа още нѣколко думи за *этнографичния* в. Той така сжщо съдържаше множество интересни прѣдмети изъ дѣтския животъ. ца доставени отъ нѣкои музеи въ Москва ербургъ и отъ отдѣлни колекционери и ца отъ разни играчки, кукли, оржжия, а на люлки, амuletки (муски) и др. т., ни изъ разнитѣ краища на Русия, Аме- Азия и Африка. Имаше и група манекени, гавящи въ сцени живота на дѣтето у тѣ народности въ Русия, картини «панно» ографично съдържание, като напримѣръ — на дѣтето отъ майка — негритянка, ла- са, туркестантка и др., почина на закаляване о у разнитѣ племена и т. н. Събирането ачки и други прѣдмети, работени, наприотъ селскитѣ дѣца, ми се видѣ една доста елна и благодарна работа, и не ще бжде о, мисля, ако и у насъ се обърнѣше на нимание. Най-вече селскитѣ дѣца обикно- ирять съ саморжжии играчки, правять

малки земедѣлски оржжия, музикални инструменти и пр.; въ тия изработки нерѣдко прозира чудна изобрѣтателностъ.

В. Австрийска сенция. — Отъ поканенитѣ чужди държави да зематъ участие въ «Дѣтскій миръ» само Австрия, повидимому, бѣше схванала най-широко задачата и значението на тая изложба. Отъ тамъ участвуваха много търговски фирми, отдѣлни корпорации, частни лица, правителството, долно-австрийското земство (Landesauschuss) и градътъ Виена. Министерството на народната просвѣта, поменатото земство и Виена имаха на изложбата специални прѣдставители. Отъ всичко се виждаше, че Австрия не бѣше пожалила нито енергия, нито сръдства, за да се прѣдстави достойно на това международно надпрѣварване.

Въ австрийската секция бѣха подпѣлно за- стжнени всички отдѣлни стъркове, които имаше да прѣдстави «Дѣтскій миръ». Експонатитѣ се групираха въ 14 отдѣления, които пѣлнѣха единъ величественъ порталъ въ дѣното на най-голѣмата дворцова зала, задъ водоскока. Самиятъ порталъ, който се отдѣля отъ залата съ една редица високи колони, бѣше коренно прѣустроенъ и приличаше на отдѣлно здание съ свои коридори и зали.

Въ вестибюла на тоя експромтиранъ павилионъ се помѣщаваша групитѣ *изкуство* и *художествена промишленостъ* — редъ картини (акварель и пастель), керамични художествени прѣдмети, изработки отъ сребро, бронза, мраморъ, стъкло и пр. Споредъ каталога, тая група съдържаше 143 отдѣлни прѣдмети.

Отъ вестибюла се влизаше въ една много- жѣлна зала, дѣто главниятъ експонентъ бѣше градътъ Виена. На сръдната стоѣше една маса съ стъклено лице, а подъ стъклото се красѣше австрийскиятъ гербъ, ушитъ на скжпъ платъ съ злато. Вториятъ прѣдметъ, който спираше вниманието на посѣтителя тукъ, бѣше една грамадна картина — «Тържествена ученишка процесия по случай 50 годишния юбилей отъ господаруването на императора Францъ Иосифъ» (24/VI. 1898. год.). Въ тая процесия взели участие 70,000 дѣца отъ първоначалнитѣ градски училища. На една естрада дѣтски хоръ отъ 1000 души изгѣлъ народния химнъ, а всѣка група отъ процесията била прѣдшествувана отъ геролди и тржбачи, които свирили императорската фанфара (die Kaiserfanfare). Дѣцата сж били украсени съ паметни медали, подарени отъ градския съвѣтъ, а знаменосцитѣ — още и съ цвѣтни шарфове. Друга една картина прѣдставяше частъ на Виена отъ птичи полетъ. Тукъ най-добръ личеше така наречената Вилхелмина- нова болница. За пристрояване на едно дѣтско отдѣление при сжщата градскиятъ съвѣтъ, по случай поменатия юбилей, подарилъ 2,000,000 крони. Съ тая сума били построени 19 нови павилиони за 188 дѣтски легла. Видно мѣсто въ сжщата зала заемаха още: планове, фасадни и фотографии на най-хубавитѣ народни училища,

сиропиталища, санитарни станции за болни дѣца, заведения за слѣпи и глухонѣми и др. т. Особентъ планъ на Виена показваше разпрѣдѣлението на всичкитѣ ѝ видове учебни заведения, другъ — разпрѣдѣлението на общественитѣ градини, игрища и пързалки за дѣца. Тукъ още експонираха виенскитѣ общества за безплатни трапезарии, за защита на дѣцата и др. Последното има за цѣль да дава подслонъ и защита на бездомни дѣца безъ разлика на вѣра и народностъ, да избавя известни дѣца отъ безправствена сръда, да ги прѣдпазва отъ пороци, а също и да помага на бѣдни родители въ отхраната на дѣцата имъ, когато сж на работа и, най-послѣ, да настанява излѣзлитѣ отъ опекунство дѣца на учение или на работа. То разполага съ 8 така-наречени станции за изоставени дѣца. Къмъ 1 I. 1903. год. това дружество е ползувало 470 дѣца въ дневни и 86 въ нощни убѣжища, 40 въ разни възпитателни заведения, 44 сж били на прѣхрана въ селски и 18 въ виенски сѣмейства. Двѣ специални кукли доста реліефно рисуваха благодѣтелното въздѣйствие на това хуманно учрѣждение: едната прѣдставяше дѣте прѣди приемането му подъ защитата на дружеството — дружаво, мръсно и съ плахъ погледъ, а другата — същото дѣте, но вече спретнато, довършено, жизнерадостно. Особни таблици въ сжщия отдѣлъ даваха свѣдѣния за числото на народнитѣ училища въ Виена и за училищния бюджетъ на сжщата по подържане на училища, подпомагане бѣдни ученици, построяване нови училища и др. т. Такава една таблица показваше, напримеръ, че само за помагала на бѣдни ученици прѣзъ 1900. год. градътъ е изразходвалъ 305,480 крони, за издържане изпратени отъ общината дѣца въ нѣкои курорти прѣзъ 1903. год. дала 38,000 крони и т. н.

Въ третата по редъ стая, както и съ доста прѣдмети въ IV., XI., XIII. и XIV. отдѣл. на секцията, експонираше областта Долна-Австрия (Land Niederösterreich). Тукъ посѣтителтъ получаваше възможностъ да си състави ясна прѣдстава за дѣйността на Долно-Австрийския ландтагъ и неговия изпълнителенъ органъ Landesausschuss, въ областта на народната просвѣта, поминѣка, общественото здраве и пр. Прѣдставено бѣше, разбира се, главно това, което е тѣсно свързано съ «дѣтския свѣтъ».

Покрай редъ планове, статистични таблици, отчети, картини на разни теми изъ дѣтския животъ, изработки на възпитаницитѣ въ заведенията за глухонѣми, албуми за обстановката и вътрѣшния животъ на нѣкои педагогически училища, агрономически учебни заведения, заведения за сакати, слѣпи, глухонѣми и слабоумни дѣца, видно мѣсто заемаха експонатитѣ на *възпитателския домъ*, сжществуващъ въ столицата на областта — Виена. Този домъ има въ годината крѣгло число около 20,000 питомци, които се настаняватъ по селата, въ градски сѣмейства и въ разни други заведения; самиятъ той се явява главно като отправителенъ пунктъ. Земството при туй устроява

малки селски ферми, които дава за ползуване групи сѣмейства съ задѣлжение да издържатъ на дѣца отъ различна вѣзраст. По този начинъ се образуватъ малки сиропиталища, надзирава отъ особенъ комитетъ, състоещъ отъ селски свещеникъ, кмета, общинския лѣкаръ, учителя двѣ жени.

Прѣдразположенитѣ къмъ разни болести неджгави изобино дѣца всѣка сутринъ лѣп време се изпращатъ съ електрически трамваи въ отъ Виена въ така-наречени «дневни приюти почивка и поправяне на здравето». Тукъ дѣцата се дава добра храна, ползуватъ се съ гарска помощъ, а по-възрастнитѣ се занимаватъ отъ особни учители и учителки. Вечеръ дѣца се върщатъ въ града и се прибиратъ отъ родителитѣ имъ.

Въ четвъртото отдѣление на занимаващата секция се излагаха разни играчки и училищ помагала изъ Бохемия, прѣдмети отъ рѣчна и дустрия въ Тиролъ и пр.

Шестото отдѣление обхващаше групитѣ: а) училищна вѣзраст (отхрана на дѣтето, дѣто ясли, забавачници и дневни приюти), б) народни училища (статистика и обучение по отдѣлни прѣдмети) и в) ненормално развити дѣца — слѣпи, глухонѣми, слабоумни. Въ втората група (народно училище) особно внимание обърща нѣкои нови помагала по смѣтане, изложени отъ известната виенска фирма Пихлеръ. Бѣха много поучителни и разнитѣ статистични данни, прѣставени въ нѣколко колюрирани и прѣглед съставени диаграми и таблици. Ето нѣкои отъ тия данни:

а) Броятъ на посѣщавалитѣ първоначални училища:

	момчета	момичета	всички
прѣзъ 1870. г. .	977.903	836.397	1,814.3
» 1900. » .	1,634.142	1,573.532	3,207.67

б) Числото на първоначалнитѣ и граждански училища:

Год. 1850.; 1860.; 1870.; 1880.; 1890.; 1900.	12784; 14006; 14769; 16492; 18598; 2044
---	---

Отъ даннитѣ въ третата група се виждаше, че въ Австрия сега има 25 училища за глухонѣми, 22 за слѣпи и 8 специални заведения слабоумни и сакати дѣца. Първото училище глухонѣми дѣца било основано въ 1779. год. отъ Марія Терезия. Тази група бѣше една отъ най-малкитѣ, но поради особната специалностъ прѣдмета, процушахъ описанието ѝ.

Шестото отдѣление се завземаше отъ експонати по хигиена и физическо развитие. Ту спадаха: учрѣждения, които иматъ за цѣль се грижатъ за родилкитѣ и новороденитѣ дѣца за опазване здравето на дѣцата и пр. Бѣха прѣставени нормални планове за училищни асанспоредъ най-модернитѣ изисквания на хигиена; илюстриране се дѣйността на нѣкои градски земства и областни правления по покровителството на бѣдни и болни дѣца и т. н.

сиропиталища, санитарни станции за болни дѣца, заведения за слѣпи и глухонѣми и др. т. Особенъ планъ на Виена показваше разпрѣдѣлението на всичкитѣ ѝ видове учебни заведения, другъ — разпрѣдѣлението на общественитѣ градини, игрища и пѣрзалки за дѣца. Тукъ още експонираха виенскитѣ общества за безплатни трапезарии, за защита на дѣцата и др. Последното има за целъ да дава подслонъ и защита на бездомни дѣца безъ разлика на вѣра и народностъ, да избавя извѣстни дѣца отъ безправствена сръда, да ги прѣдпазва отъ пороци, а сѣщо и да помага на бѣдни родители въ отхраната на дѣцата имъ, когато сж на работа и, най-послѣ, да настанява излѣзлитѣ отъ опекунство дѣца на учение или на работа. То разполага съ 8 така-наречени станции за изоставени дѣца. Къмъ 1 I. 1903. год. това дружество е ползувало 470 дѣца въ дневни и 86 въ нощни убѣжища, 40 въ разни възпитателни заведения, 44 сж били на прѣхрана въ селски и 18 въ виенски сѣмейства. Двѣ специални кукли доста реліефно рисуваха благотѣлното въздѣйствие на това хуманно учрѣждение: едната прѣдставяше дѣте прѣди приемането му подъ защитата на дружеството — дрипаво, мръсно и съ плахъ погледъ, а другата — сѣщото дѣте, но вече спретнато, довърчиво, жизнерадостно. Особни таблици въ сѣщия отдѣлъ даваха свѣдѣния за числото на народнитѣ училища въ Виена и за училищния бюджетъ на сѣщата по подържане на училища, подпомагане бѣдни ученици, построяване нови училища и др. т. Такава една таблица показваше, напри-мѣръ, че само за помага на бѣдни ученици прѣзъ 1900. год. градътъ е изразходвалъ 305,480 крони, за издържане изпратени отъ общината дѣца въ нѣкои курорти прѣзъ 1903. год. дала 38,000 крони и т. н.

Въ третата по редъ стая, както и съ доста прѣдмети въ IV., XI., XIII. и XIV. отдѣл. на секцията, експонираше областта Долна-Австрия (Land Niederösterreich). Тукъ посѣтителътъ получаваше възможностъ да си състави ясна прѣдстава за дѣйността на Долно-Австрийския ландтагъ и неговия изпълнителенъ органъ Landesausschuss, въ областта на народната просвѣта, поминѣка, общественото здраве и пр. Прѣдставено бѣше, разбира се, главно това, което е тѣсно свързано съ «дѣтския свѣтъ».

Покрай редъ планове, статистични таблици, отчети, картини на разни теми изъ дѣтския животъ, изработки на възпитаницитѣ въ заведенията за глухонѣми, албуми за обстановката и вътрѣшния животъ на нѣкои педагогически училища, агрономически учебни заведения, заведения за сакати, слѣпи, глухонѣми и слабоумни дѣца, видно мѣсто заемаха експонатитѣ на *възпитателния домъ*, сѣществувалъ въ столицата на областта — Виена. Този домъ има въ годината кръгло число около 20,000 питомци, които се настаняватъ по селата, въ градски сѣмейства и въ разни други заведения; самиятъ той се явява главно като отпратителенъ пунктъ. Земството при туй устройва

малки селски ферми, които дава за ползуван групи сѣмейства съ задѣлжение да издър-го-на дѣца отъ различна възраст. По този на се образуватъ малки сиропиталища, надзира отъ особенъ комитетъ, състоещъ отъ сел-свещеникъ, кмета, общинския лѣкаръ, учите-двѣ жени.

Прѣдразположенитѣ къмъ разни болес-недѣгави изобщо дѣца всѣка сутринъ л-врѣме се изпращатъ съ електрически трамваи отъ Виена въ така-наречени «дневни приютъ почивка и поправяне на здравето». Тукъ дѣцата се дава добра храна, ползватъ се с карска помощъ, а по-възрастнитѣ се занима-отъ особни учители и учителки. Вечеръ д-се върщатъ въ града и се прибиратъ отъ р-телитѣ имъ.

Въ четвъртото отдѣление на занимаващата секция се излагаха разни играчки и учили помагала изъ Бохемия, прѣдмети отъ ржач-дустрия въ Тиролъ и пр.

Петото отдѣление обхващаше групитѣ: а) училищна възраст (отхрана на дѣтето, дѣ-ясли, забавачници и дневни приюти), б) нар училище (статистика и обучение по отдѣл прѣдмети) и в) ненормално развити дѣла слѣпи, глухонѣми, слабоумни. Въ втората і (народно училище) особно внимание обър-нѣкои нови помагала по смѣтане, изложени извѣстната виенска фирма Пихлеръ. Бѣха і поучителни и разнигѣ статистични данни, і ставени въ нѣколко колорирани и прѣгъ съставени диаграми и таблици. Ето нѣкои тия данни:

а) Броятъ на посѣщавалитѣ първоначал училища:

	момчета	момичета	вси
прѣзъ 1870. г. .	977.903	836.397	1,81.
» 1900. » .	1,634.142	1,573.532	3,20.

б) Числото на първоначалнитѣ и гражданс училища:

Год. 1850.; 1860.; 1870.; 1880.; 1890.;	
Уч. 12784; 14006; 14769; 16492; 18598; 21	

Отъ даннитѣ въ третата група се вижд че въ Австрия сега има 25 училища за г. нѣми, 22 за слѣпи и 8 специални заведения слабоумни и сакати дѣца. Първото училищ глухонѣми дѣца било основано въ 1779. год Мария Терезия. Тази група бѣше една отъ пълнитѣ, но поради особната специалност прѣдмета, пропукамъ описанието ѝ.

Шестото отдѣление се завземаше отъ е-нати по хигиена и физическо развитие. спадаха: учрѣждения, които иматъ за целъ се грижатъ за родилкитѣ и новороденитѣ, за опазване здравето на дѣцата и пр. Бѣха і ставени нормални планове за училищни а-споредъ най-модернитѣ изисквания на хигиен-иллюстриране се дѣйността на нѣкои гра-земства и областни правления по покровител-ването на бѣдни и болни дѣца и т. н.

за основнитѣ училища. На изложбата бѣха до-
несени нѣколко серии рисунки, работени по ка-
заната именно метода. Първата серия бѣше отъ
едно народно основно училище за момчета въ
Берлинъ. Тукъ бѣха прѣдставени и системно на-
редени рисункитѣ прѣзъ 8-тѣ учебни години.
Първитѣ три години обхващаха «рисуване на
память» (I. год. — чаша съ бира, стаканъ съ вино,
ученишка чантичка, кжипчка; II. год. — домъ,
сабя, пищовче, фирма за врата, часовникъ;
III. год. — вѣтрена мелница, ключъ и брава,
трионъ и др.) Прѣзъ четвъртата година се минава
отъ рисуване на память къмъ рисуване отъ при-
рода; (IV. год. — главно рисунки на дървесни
листа; V. год. — рисунки пакъ на листи и пе-
перуди, елементарни ескизи съ четка; VI. год. —
рисунки на разни прѣдмети; VII. год. — сжщо
и ескизи съ четка; VIII. год. — рисунки и кар-
тини отъ природата и рисунки на художествени
прѣдмети, ескизи съ моливъ и четка).

Друга серия отъ рисунки принадлежеше на
едно дѣвическо основно училище въ Берлинъ.
Методата бѣ сжщата; разлика имаше само въ
обектитѣ за рисуване; прѣходътъ къмъ рисуване
отъ натура начева вече отъ петата година на
обучението.

Втората по-главна група експонати обхващаше
Песталоци — Фребелевия домъ въ Берлинъ. Това
учрѣждение сжществува отъ 30 години насамъ,
издържа се съ сръдствата на Берлинския сѣжъкъ
за народното образование и обгърща: 6 заба-
вачници въ Берлинъ, една семинария за пригот-
вяне забавачки и домашни възпитателки, едно
дѣвическо училище за селянчета и дѣтски ясли
съ послѣобѣденъ приютъ за дѣца, които посѣ-
щаватъ народнитѣ училища. Настоятелството из-
държа още безплатни транезари и устройва ванни
за дѣца. За ползуване отъ този родъ beneficia-
ния родителитѣ на дѣцата плащатъ извѣстна ми-
нимална такса, и то главно за да се запази въ
първитѣ съзнанието на родителска обязаность
и отговорность.

Трета една група експонати съдържаше «учебни
сръдства за прѣподаване естествена история». Нѣкои
берлински фирми (Винкелманъ и др.) бѣха прѣд-
ставили тукъ художествено изгълшени
препарати по анатомията на животнитѣ, по па-
леонтология, технология и пр. — Особно вне-
пчатление произвеждаха препаратитѣ — сухи и
спиртни, приготвени по така-наречения Бохолд-
ски начинъ: прѣдметитѣ сж поставени между
двѣ стѣкла, отъ които едното е плоско, а дру-
гото полусферическо («часово» стѣкло).

Въ научно-учебния отдѣлъ като експонентъ
участвуваха и берлинското дружество «Уrania».
Послѣдното, надѣвамъ се, е познато на мнозина
у насъ, но все пакъ не ще бжде, мисля, излишно
да приведа и тукъ нѣкои подробности за сж-
щото. То е било основано прѣзъ 1888. год. по
инициативата на «приятелитѣ на природата», съ
първоначаленъ капиталъ отъ 600.000 германски
марки. Една отъ главнитѣ му цѣли е — да на-

прави достъпни познанията изъ естествени
уки и по този начинъ да пробуди интересъ
тѣхъ у широката публика. Своитѣ цѣли
«Уrania» постига: а) чрѣзъ уреждане и подѣр-
жане естествено-исторически музеи; б)
държане общодостѣпна обсерватория; в)
низирание популярни сказки; г) организиран
нически и художествено стѣкмени четени
земеописание и космография и д) издаван
пулярно-научно списание «Небо и земя», и
и отдѣлни сборници отъ очерки по все
стѣркове на естествознанието. Сръдно
дневно «Уrania» има 600 души посетители
своитѣ лекции и музеи. Годишниятъ при-
разходенъ билансъ достига до 200.000 мар-
ка главно отъ такси за входъ, отъ издания и
сиди, които дава Берлинъ и Шарлотенбъ.
Въ замѣна на тия субсидии пѣкъ дружес-
ко урежда безплатно 2 пѣти прѣзъ седмицата
пулярни бесѣди за учещата младежъ. «Ур-
ния» експонираше главно своитѣ издания и п-
ционни картинки, а въ така-нареченото «Тех-
ническо коммерческое училище» (понеже на-
ложбата нѣмаше мѣсто) бѣше организирано
лекции на руски езикъ.

Отъ другитѣ секции по-пълни сравнително-
интересни бѣха Холандската и Белгийс-
ко-Французската секция, въпрѣки очакванети
се оказа тукъ съвсѣмъ бѣдна откъмъ на-
учебни и художествени експонати.

По-рано споменахъ, че въ изложбата и
и сцена. Тукъ се поддизаваха главно: единъ
таторъ на животински гласове, трупа отъ
и една добръ позната на Петербургци д-
трупа на нѣкои си Чистяковъ. Всѣки празн-
прѣдъ сцената пѣкъ се устройваха дѣтски
вѣщения и празници. Празникитѣ се уре-
по иницииативата на нѣкой сиротониталища,
фесонални дѣвически училища, кадетски
цуси и пр., но въ игритѣ и забавленията ме-
да участвуватъ и всички дѣца, дошли въ из-
бата съ родителитѣ си. Устройваха се спо-
на «лыжи» и «колесни коньки», гимнасти-
и други игри, мажки концерти и пр. Слѣдъ
шека на забавлението комисариятътъ раз-
разни книжки на участницитѣ. Два пѣти
сжстествуваха на такъвъ «празникъ» — и
пѣти оставахъ съ най-добри спомени за
дѣното.

Съ казаното до тукъ свършвамъ изложени-
си за «Дѣтскій міръ». Далекъ съмъ отъ мис-
да съмъ изчерпилъ всичко, що можеше и
ваше да се каже за тая хубава и поучителна
ложба, но и приведеното е достатъчно, и
вамъ се, за да се дойде до заключение, ч-
панѣлно заслужаваше да се посѣти и раз-
отъ еднѣтъ скромни българинъ, комуто не
малко е присърдце дѣлото на възпитание
«ония мажки създания, безграничната ли-
къмъ които е вродена на всички народи и
накво се проявява и въ дворцитѣ, и въ най-
тата колиба»

11.

рети пункт 2 отъ «Положенията» за съ-
ществително, че просъществително се свързва отъ
историческото Руско Техническо Общество,
дѣйствието на постоянната комисиия по
общото образование, функционираща отъ
на същото общество и при участието и
дѣйствието на рѣдни правителствени и обще-
ствени учреждения, въ краѣта на които спада
и за разпространение техническо и про-
фесионално образование въ Русия Пункт 19
отъ «Положенията» издѣлжава комитета
дѣйствието, който като приключи работата си
и дѣйствието при обществото г. министру
общото просвѣщение обстоятелство отъ
общото лично съ свои такъ мнения отъ
общото обстоятелство се вижда, че минис-
терството на народното просвѣщение именно е
и дѣйствието констатирано надъ своя собствена
дѣйствието, докато като се вземе при
дѣйствието, то отъ 1881. год. насам
отъ всички въ технически и професиона-
лни дѣйствието (висши, сѣдни и нисши)
и дѣйствието въ обществото на казаното ми-
нистерство.

ное Общество съществувала в Петербургъ въ 1871 годъ, насамо и има свои клонове въ много други руски градове. То е принесло много грамадни услуги на техническото и общащото образование. Благодарение на него и хоманистичната му, отъ и въскожа години, администрация да се откриятъ много специални и курсове при фабрики и занаятбета, населени съ фабрични работници, даянати и пр. Постоянната комисия биващата въ Петербургъ потържа вече съ разни специални технически училища, курсове, и т.р. и въ отвѣтъ, даващо въискожа на училища въ тия училища до 7,000 души, а годишниятъ бюджетъ до 100,000 рубли. До сега въ тия училища и около 30,000 души не само грамотни и т.е. на смисълъ на думата, но и способни да правятъ специални познания. Службата е правела върху много да параболането въ формаленъ издѣлъ, за промишленото образование въ Русия отъ авторитети, като докоиния при. Външнотрапски и за издаване особени които уреку и при и проса за работата на тия работници при фабриката. Комисията Петербургъ потържа внимателно си прѣдложително техническо и професионално образование на непосредствителни и т.е. на работата и да издаватъ работни раководна работническия трудъ, е и въ да издѣлъ, издаватъ и въ тия, необходими за същото отнасяне въ тия, при водите тия трудъ, което съвършенствуватъ.

Като цяло време има почти нито едно, в което не се до техническото и професионалното образование, които да не е обхванати поменатата постоянна комисия. Не е за пръв път, че и вие са за свикване на територията.

тиния събор по тия изпроси привателски именно на Императорското Руско Техническо Общество. Првият съборъ биде свиканъ въ Петербургъ презъ 1889-го год., вториятъ въ Москва презъ 1895-96 г. г. и третиятъ — съскъ въ Петербургъ. Последниятъ се откри, какъ се съобщава и по-рано, на 26 XII. м. т. г. а се затри на 3 I. т. г. Пръвистено биде съборътъ за трас до 6. с. м. изключително, но, поради тѣхни извънрешит обстоятелства, той бѣ разтуренъ отъ вѣнскитъ два тѣна по-рано. За прѣдметъ, послужаващъ за стандартъ, пригизженъ съ обичаите отъ тѣхъ секция Последната имаше за прѣметъ, а именно, разнитъ курсове и класове, народнитъ четения и др. т. за работници и тѣхнитъ деца и се отличаваше кичато съ своето грамадно число членове — до 500-600 души въ петко заседание. Разтуряното на събора бѣ очевидно сътриванъ на 5. януарий, въ които дѣти членовѣ бѣха връщани отъ уио перестѣта, дѣто станала извѣданията. Всѣнитъ секции обаче до по-гаша бѣха по тѣхното привитане въ работата си, оставяне само ооногитъ привитане на даеминитъ резолюции и вържественото закриване на събора

Голям съборът бѣше възбудил особено интересъ въ всички краища на обширната Русия. За него оѣха тогѣ въ Петербургъ многобройни прѣстѣпаници отъ разни мѣстности, сѣлѣти и мѣстности, специални и общообразователни учебни заведения, делегати отъ всичкиѣ земства, прѣстѣпаници на разни уѣзди юзбани и благоговѣрители дружества, на еснафи и пр. Числото на членове тѣхнѣмина доволъ дѣли (не членове не се допускаха въ заседанията), между които имаше много и професори, учители, тѣлари, видни дѣлници и тѣлото на изродната просвѣта, фабриканти, основатели и поддръжници на собствени училища и с. п.

По инициативата на организационния комитет на събора бързо уредена е специална подложка по техническа и професионална квалификация. Построеният планише реперити зал за лекции-паречения «Съединен городовете». По неговите стиги на място, първият и охъз, висши ученици изведени са от помощта на Императорския Технически Институт. Там именно източна още по-вече усилване интереса към самия събор. И пактиана, съборът без такъв излюб, както се изрази немият прѣдѣстиятъ Е. Н. Комлевски, би се прѣдставил като една голяма, сериозна и полезна, но без изустраня дѣла, интересна и жива лекция, но без опити, които би могли да послужат на слушателя да заиграе въ вниманието си която поно и поучително, което е интересна и ценна. Къщата на събора трѣбало да се обогатят дѣлните, а използването да ги измества въ изходно по докато се обогатява, а трѣбало да се направи, а на използването се измества, що е важно по нече. Като прѣкръпено допълнение на тази източна и качествено, естествено, и «Дѣтски мѣсти», дѣто интересените се членове на събора можеха да се занимават по-добре с измества.

правеното въ областта на общото образование, нагледнитѣ учебни помагала, училищната хигиена, педагогическата и дѣтска литература и пр.

Организационниятъ комитетъ, докато трая съборътъ, устройваше прѣгледи и систематични екскурзии изъ разни учебни заведения, обсерватории, музеи, фабрики, механически и технически заводи и пр. въ Петербургъ и околността. При самия университетъ, дѣто засѣдаваше по секции съборътъ, се устройваха за членоветѣ отъ видни професори научни бесѣди съ опити изъ областта на най-новитѣ изнмирания. Отдѣлнитѣ секции устройваха систематични прѣгледи на изложбата или на респективни отдѣли отъ нея. Нека прибавя и това, че на събора, чиято главна задача бѣ да освѣтли грамадната полза отъ техническото и професионалното образование, видно мѣсто засмаха и въпроси по общото образование. Последнитѣ бѣха дору заели на този ужъ «специаленъ» съборъ, така да се каже, доминируеще положение. Съборътъ при всички случаи се натъкваше на тия въпроси и биде принуденъ да се изкаже категорично, какво специалнитѣ знания не могатъ успѣшно да се разпространяватъ при днешното състояние на началното и сръдното образование въ Русия. Възмени бѣха редъ резолюции за необходимостта отъ сериозни и бързи реформи въ основнитѣ и гражданскитѣ (класни) училища, въ училищнитѣ семинарии и пр. Горнитѣ факти още по-добре говорятъ за онова необикновено оживление, що царуваше на тоя съборъ, и онзи интересъ, съ който членоветѣ се отнесоха къмъ своитѣ занятия. Нужно ли е послѣ това да се доказва, отъ каква полза и значение бѣше участието въ такъвъ единъ съборъ!

Чувствувамъ се съвършено слабъ да дамъ що-годи пълненъ очеркъ на тоя толкова интересенъ и поучителенъ съборъ. Само изброяването на четенитѣ реферати и доклади и по-главнитѣ мнѣния и резолюции би дало материалъ за цѣлъ томъ! Такава задача, впрочемъ, и не влиза, мисля, въ моитѣ обязанности. Ще се постарая, споредъ скромнитѣ си сили, да изложя тукъ само по-главното отъ онова, що видѣхъ, чухъ и сторихъ лично при участието ми въ нѣкои отъ отдѣлнитѣ секции и присѣдствіето ми на тържественото му откриване.

Последното стана въ актовата зала (аула) на Петербургския университетъ. Залата, както и обширнитѣ галерии надъ нея бѣха пълнени отъ записанитѣ членове на събора и множество почетни гости. Между последнитѣ бѣха повечето отъ членоветѣ на господарствения съвѣтъ, министърътъ на земедѣлнето и държавнитѣ имоти Ермоловъ, другарътъ на министра на народното просвѣщение Лукьяновъ, разни почетни членове на И. Р. Т. Общество, академици, попечители на учебни окръзи, ректорътъ на университета Ждановъ, Петербургскія кметъ Леляновъ, специални прѣдставители отъ всичкитѣ министерства, директори, професори на разни висши учебни заведения, прѣдставители

отъ Москва, Одеса, Оренбургъ и т. н. Моятъ би, като единичекъ прѣдставителъ отъ чуждържава, бѣхъ поканенъ азъ на естрадата: бюрото заедно съ най-виднитѣ почетни гост на повечето отъ които бѣхъ прѣдставенъ отъ мои лични познати.

Тържеството се започна съ едно кратко привѣтствие къмъ събралитѣ се отъ прѣдседателя на Императорското Руско Техническо Обществ генералъ-инженера Н. П. Петровъ. Следъ привѣтствието той прочете едно писмо отъ Августейшия покровителъ на събора Велики Князъ Александръ Михайловичъ, съ което последниятъ се извиняваше, за дѣто по болезнени причини не можалъ да дойде на тържеството и съ което по-нататѣкъ изказваше своитѣ благопожелания къмъ бюрото и членоветѣ на събора. Най-послѣ прѣдседателятъ отиде на трибуната и, въ чеството си на членъ на събора, прочете една своя академическа рѣчь за неговитѣ задачи и цѣли. Следъ тая рѣчь се четоха, все отъ трибуната, още 4 такива рѣчи, а именно: а) отъ В. И. Ковалевски, почетенъ членъ на Обществото — «Значение на общественото начало въ търговскитѣ училища»; б) отъ А. Г. Неболинъ, прѣдседателъ на постоянната комисиия по техническото образование — «Дѣйността на И. Р. Т. Общество въ областта на общото и професионалното образование между работницитѣ и технитѣ дѣла»; в) отъ Е. П. Ковалевски — «Значитѣ и цѣлитѣ на изложбата при събора»; г) отъ А. Н. Аамедингенъ, секретаръ на бюрото — «Подготовителнитѣ и организационни работи и комитетъ на III. съборъ». Ораторитѣ бѣха на граждавани съ бурни аплодисменти. Следъ тия рѣчи се заредиха тържествени привѣтствия отъ страна на прѣдставителитѣ на отдѣлни министертства, отъ Петербургския кметъ Леляновъ които между другото съобщиха, че общинатъ асигнува 5000 рубли за нуждитѣ на събора, отъ ректора на университета, нѣкои попечители и учебни окръзи и пр. (Едни отъ лицата се доближаваха до бюрото и тържествено произнасяха своитѣ привѣтствия, а други правѣха това отъ трибуната.) Тържеството се завърши съ прочтане отъ прѣдседателя нѣколко привѣтственитеграми изъ провинцията и прѣдложение да се отпрати поздравителна телеграма до Императоръ. Последното се прие съ бурни ржкоплѣскания.

Въ четенитѣ и произнесенитѣ рѣчи особа реліефно се изтъкваше силниятъ стремежъ въ руския народъ въ последно врѣме къмъ образование изобщо и къмъ техническа и професионална подготовка частно. «Той търси въ само свѣтлина отъ знания, но и сръдства да подобри своя животъ, да намѣри приложения на труда си, да направи националната промишленостъ и търговия независима отъ иностранство», казваха съвършено справедливо нѣкои отъ ораторитѣ. Отъ рѣчта на В. И. Ковалевск се виждаше, напр., че само за 7 годишенъ периодъ (прѣзъ врѣмето отъ II. до III. съборъ) числото на учебнитѣ заведения съ комерчески

пециалностъ е нарастнало отъ 9 къмъ началото на 1896. год. на 139 къмъ 1/1. 1903. год.; прѣзъ жщото врѣме е имало разрѣшеніе за още 15 акива училища; значи, за 7 години врѣме Русия юлучила 145 нови извори за търговско образование. Първоначалната уредба на търговските училища въ Русия се дължи почти изцяло на сръдствата на разни обществени учрѣждения и частни лица: годишниятъ бюджетъ на този видъ училища надминава $3\frac{1}{2}$ милиона рубли, отъ които държавата отпуща само 49,000 рубли, т. е. по-малко отъ $1\frac{1}{2}\%$. Изобщо, почти безъ разходи отъ държавата, Русия се обогатява съ най-малко по 20 специални училища въ една година, повечето отъ които сж сжати търговски учебни заведения, които сръдно всѣко струва годишно по 50,000 рубли. Комерчески училища има съ 3 или 4 класа, и съ 7 или 8 класа. Уреждатъ се и търговски курсове, приспособени къмъ различната прѣдварителна подготовка на слушателитѣ.

За сжщия 7-годишенъ периодъ числото на висшитѣ технически училища е нарастнало отъ 12 на 18, на сръднитѣ и низшитѣ отъ 51 на 93, а онова на занаятчийскитѣ — отъ 91 на 137. Разбира се, че и този растежъ далече още не задоволѣва стремежа на руския народъ къмъ техническо и професионално образование. Нему прѣдстоятъ още голѣми грижи въ това отношение. Напослѣдъкъ впрочемъ въ министерството на народното просвѣщение сж постигнали грамадни парични пожертвувания за гаятъ, още не реализирани. 500,000 рубли отъ вѣткой си Дурилинъ за устрояване 1-о промишлено училище въ Волнска губернія, 350,000 рубли, завѣщани отъ селянина Самоленковъ за учрѣдяване занаятчийско училище въ слобода Алексѣевска (Воронежка губернія), повече отъ 10,000,000 рубли, завѣщани въ 1900. год. отъ Солодовниковъ за специални учебни заведения и др. Много жертвуватъ за сжщата цѣль и отдѣлни градове, земски учрѣждения, търговски съдружия, частни лица и пр.

Начиная отъ 27. декемврий и до закриването си съборътъ работи изключително по секции. Всичкитѣ секции бѣха т. е.: 1) висши учебни заведения, 2) сръдни и низши технически учебни заведения, 3) занаятчийски учебни заведения и учебно-занаятчийски работилници, 4) комерческо образование, 5) мореплавателни учебни заведения и рѣчни училища, 6) женско професионално образование, 7) занаятчийско ученичество, 8) судожествено-промишлено образование и графическо изкуство, 9) училищна ржчна работа, 10) курсове и училища за работници и 11) училищна хигиена и физическо възпитание въ техническитѣ и професионалнитѣ училища (съ поддѣлки: обучение и възпитание глухо-нѣми дѣца). При събора въ помѣщеніето на университетата бѣше открита врѣмenna телеграфо-поштенска станция за нуждитѣ на членоветѣ. Всѣкидневно се издаваше и специаленъ «Дневникъ», който имаше за задача да съобщава своевременно на членоветѣ за вѣрвежа на занятията въ събора; въ

него сжщо се помѣстваха свѣдѣния за докладитѣ и рефератитѣ, прѣдизначени за четене въ отдѣлнитѣ секции, кратко резюме на сжщитѣ доклади и текстътъ на приетитѣ въ секциитѣ резолюции.

Почти редовно участвувахъ главно въ секцията (IX.), която имаше за прѣдметъ училищната ржчна работа, но поиѣкога присѣдствувахъ въ засѣданията и на други секции, когато прѣдстоеше да се чете пѣкой интересенъ докладъ или рефератъ. Въ IX. секция, която се посѣщаваше най-много отъ прѣподаватели въ педагогически и граждански училища и която винаги биваше доста многолюдна, се прочетоха повече отъ 20 реферата, върху които ставаша послѣ и разисквания. Ето пѣкои отъ тия реферати: а) «Ржчната работа като сръдство за прѣдизване градскитѣ дѣца отъ влияніето на улицата», б) «Резултати отъ работитѣ на секцията по ржчна работа въ II. съборъ», в) «Общи статистични свѣдѣния за разпространеніето на ржчната работа въ Русия и за врѣмешнитѣ учителски курсове по тоя прѣдметъ», г) «Ржчната работа въ учителскитѣ семинарии и въ селскитѣ училища», д) «Ржчната работа въ военно-учебнитѣ заведения», отъ прѣдсѣатели на секцията генералъ Бутовскі, е) «Развитіе на чувството за хубавото при обученіето по ржчна работа», ж) Главни законоположения и разпореждания на правителството, относещи се до въвеждането на училищната ржчна работа», з) «Принципи на обученіето по ржчна работа въ комерческитѣ училища и въ сръднитѣ учебни заведения отъ обикъ пинъ» (Касаткинъ) и др. Рефератитѣ подъ букви в, е, и ж, се четоха отъ напѣднитѣ прѣдсѣатели на училищната ржчна работа въ Русия К. Ю. Цирель, името на когото е добре познато и на мнозина наши учители по прѣвода на неговото ржководство и по неговата метода, усвоена почти въ всичкитѣ ни училища, гѣто е въведенъ тоя прѣдметъ. Почти отъ 20 години насамъ Цирель е прѣподавател по ржчна работа, пзхоиъ е почти пѣка Европа да изучава разпространеніето и постановката на сжщия прѣдметъ, ками се да посѣти на скоро и бапанскитѣ държавни, ржководитѣ е много учители и офицерски курсове по ржчна работа, пратанъ е билъ като делегатъ на руското министерство на народното просвѣщение на изложбитѣ въ Н. Новгородъ (1896. г.), Стокхолмъ (1897.) и Парижъ (1900. г.) и т. п.

Отъ взетитѣ въ тая секция резолюции и изказани ходатайства отбѣлжвамъ слѣдитѣ поглавни: а) да се въведе ржчната работа въ всичкитѣ учителски семинарии и граждански (класни, главни основни) училища като задължителенъ учебенъ прѣдметъ, а не да се прѣподава, както е сега, само факултативно; б) титрѣтъ е желателно, ржчната работа да се въведе въ всичкитѣ сръдни учебни заведения като прѣдметъ общо-образователенъ и възпитателенъ; в) да се основа едно специално списание по ржчна работа въ Русия и г) да се ходатайствува за основа-

ването въ Русия специален институтъ по тоя прѣдметъ за подготвяне учители и учителки, съ постоянни при него курсове, музей, билиотска, справочно бюро и складъ за инструменти и материали. Членовѣтъ на секцията туриха при туй основа на специално дружество по рѣчна работа и изработиха проекто-уставъ на сѣццото.

Бюрото на секцията бѣше се погрижило своевременно да изложи множество систематични колекции отъ ученишки изработки по рѣчна работа, а сѣщо и допълнителни и паралелни къмъ установления курсъ изработки, та по този начинъ да докаже, че рѣчната работа може да служи не само на общитѣ задачи на общообразователната школа, но и за цѣльта на елементарното занаятчийско и професионално образование. Въ отдѣла по рѣчна работа на изложбата вземаха участие съ серии отъ изработки, чертежи, отчети, таблици и пр. 8 педагогически учебни заведения, 15 граждански (класни) училища, 43 основни, 1 кадѣтски корпусъ, и то отъ името на всичкитѣ 29 такива корпуси, една забавачница, 7 сръдни учебни заведения отъ разни типове и нѣколко отдѣлни прѣподаватели по тоя прѣдметъ. Излагаха се: 1) колекции отъ първоначални изработки отъ дърво — за малка и сръдна възраст; 2) сѣщо подобни колекции за сръдна и старша възраст; 3) колекции по дърводѣлство за селски училища; 4) основенъ курсъ на изработки отъ металъ (тенекия, цинкъ, тель, желѣзо, пиринчъ и мѣдъ; 5) колекции отъ изработки на слушателскитѣ въ Фрьебелевскитѣ курсове, 6) серии отъ изработки въ забавачници, сиропиталища, художествено-занаятчийски класове и пр., 7) фотографии на работилници на ученишки групи въ врѣме на работа, статистични таблици и др., 8) серии отъ изработки по моделиране, плетене отъ талашъ, слама, върбови прѣчки и 9) серии по четкарство, подвързачество, картонажъ, рѣзбарство и копаничарство. Най-пълни, систематични и художествено изпълнени бѣха изработкитѣ по дърводѣлство и копаничарство и ония отъ металъ. Руситѣ, повидимому, сѣ усвоили най-много възгледитѣ по тоя прѣдметъ на Ото Соломона. На послѣдния видъ рѣчна работа (изработки отъ металъ) добръ би било, мисля, да се обърне сериозно внимание и у насъ, за която цѣль е необходимо да се изпратятъ най-вече въ Москва единъ или двама отъ сегашнитѣ прѣподаватели по рѣчна работа при педагогическитѣ ни училища. Повечето отъ експонатитѣ по рѣчна работа слѣдъ закриване на поменатата изложба, което стана на 10. януарий, бидоха веднага отправени за всемирната изложба въ с. Луи (Америка).

Считамъ за не излишно да спомена още, че къмъ 1/1. т. г. рѣчна работа съ чисто възпитателна цѣль се е прѣподавала всичко въ 570 училища (къмъ втори съборъ, 1895/96. год., тя е била въведена само въ 193 училища). — Обучението е факултативно, но при повечето училища, както се изтъкна въ секцията, то е приело вече почти напълно задължителенъ характеръ.

Върщамъ се пакъ на работитѣ въ секция рѣчна работа. Активно участие въ разискванъ въ тая секция азъ взехъ само веднажъ, к се обсъждаше въпросътъ за задължителнот веждане рѣчната работа въ учителскитѣ нарии (педагогически училища). Такова и ложение бѣше поставилъ авторътъ (Бада на доклада «Рѣчната работа въ учителскит минарии и селскитѣ училища»; бюрото на цията така сѣщо, повидимому, силно иска го прокара чрѣзъ гласуване. Разискванията наха много оживѣни и дори бурни, защото и многото горещи запитници на това прѣдд ние изпжкнаха и доста отчаяни противни само на туй искане, но и изобщо на прѣ рѣчна работа. Като че ли нарочно за тов сѣдание бѣха дошли и доста нови членове други секции. По едно врѣме взе думата из ниятъ руски професоръ по хигиена Сквор който убѣдително говори въ полза на рѣ работа отъ възпитателна, социална и хигиен гледна точка. Слѣдъ него се даде думат мене. Въ една доста дължка рѣчь, която с слуша отъ присѣдствающитѣ съ напрегнато мане, азъ изложихъ накратко историята и становката на въпросния прѣдметъ у насъ сочихъ на ползитѣ отъ него за нашитѣ уч и особно за бждещитѣ ни народни учител желанието на присѣдствающитѣ, които жи заинтересуваха за нашата млада страна и зина отъ които и не подозираха, че между засѣдава и единъ българинъ, трѣбваше да догълнително нѣкои свѣдѣния за организа на нашитѣ училища, комплектуването на кан титѣ въ специалнитѣ и за видоветѣ рѣчн бота, които прѣдвжжкатъ нашитѣ програм заведения редъ трѣбваше отпослѣ да напи стегната форма своята рѣчь. Тия написан мене бѣлѣжки бидоха, безъ измѣненне, и напечатани въ «Дневника» на събора, бр. 7. веждамъ тукъ нѣкои пасажии отъ тази моя споредъ както бѣха казани — на руски е

«Я глубоко убѣжденъ, что Болгарин не дется раскaiваться за этотъ рѣшительный шагъ напротивъ, я увѣренъ, что она получитъ за горячее спасибо отъ будущаго поколѣнія.

«И мы признаемъ, что начальная школа — питательно — образовательное заведение и обязуемъ будущаго учителя этой школы из ручной трудъ, то дѣлаемъ это прежде всего самого же учителя, чтобы приучить его къ вѣямъ физическаго труда и сосредоточен вниманію, и чтобы дать ему возможность слажаться результатами собственнаго труда

«Нашему учителю предстоитъ не только учебная работа, но и забота о поднятіи кул наго уровня, и экономического благососи массы. Вотъ почему учительскія семинар должны позаботиться о возможно всестор подготовкѣ своихъ воспитанниковъ къ пред щему имъ званію».

*) Думата е за въвеждането на рѣчната работа въ училища отведпажъ като задължителенъ учебенъ прѣ

сжната тогава «нареденъ домъ». Зданието било довършено прѣзъ 1902. год. и отстъпено на музея безвъзмездно. То е една изящна триетажна сграда. Музеятъ веднага прѣминалъ въ новото си помѣщение и отъ тогава вече заживява новъ животъ.

Главната и основна задача на музея състои въ даване за врѣменно ползуване разни нагледни учебни помагала на училища, образователни и други дружества и на отдѣлни лица. За тази цѣль той притежава помагала по анатомия, зоология, ботаника, геология, кристалография, минералогия, география, история съ археология, микроскопия и микроскопически препарати по хистология, зоология и ботаника, помагала по рисунане, технология, физика, химия, магически фенери и проекционни картини къмъ тѣхъ и др. По съдържанието си повечето отѣлни заведения трѣбватъ на срѣдно, а нѣкои дори на висше учебно заведение; музеятъ гледа обаче да задоволява нужитѣ главно на основнитѣ, класнитѣ, низшитѣ професионални, вечернитѣ и недѣлни училища и народнитѣ аудиторни. Постѣпнитѣ пай-много се получаватъ отъ картинитѣ за магически фенери.

Извѣстно прѣдставление за дѣйността на Петербургския подвиженъ музеи могатъ да ни дадатъ, напримеръ, слѣднитѣ данни, заимствувани отъ отчетъ му за учебната 1901—1902. г. Прѣзъ казаната година се ползували съ помагала: 12 недѣлни и вечерни класове за работници, 18 народни и войнички аудиторни, 146 основни училища, 21 пилни професионални и 40 срѣдни учебни заведения; изнесени били 62,267 прѣдмета, отъ които 33,938 проекционни картини.

Работилищата е вече солидно наредена; тя приготвя колекции отъ минерали, сиргови и сухи препарати по ботаника и хистология, ентомологически сбирки, модели по кристалография, проекционни картини за магически фенери и упростени лабораторни за правене опити по естественитѣ прѣдмети.

Трѣбна да се каже, че музеятъ пѣма за цѣль да монополизира складирането и изработването на разни сбирки. Напротивъ, той съ всички срѣдства се старае да популяризира идеята за такива музеи и всѣкакъ гледа да се възприеме тя отъ земствата и отъ всички изобщо по-културни центрове. Въ едно педагогическо бжтене музеятъ проектира да нареди и особна астрономическа обсерватория. За тази цѣль пакъ графия Панина е отпусната една кула съ вѣртеца се купюла. Поръчани били и нужитѣ уреди. Това ще бжде първата въ Русия общедостъпна обсерватория, дѣто ще се даватъ на публиката и популяри познания по астрономия.

Една значителна частъ отъ прѣдметитѣ, съставляващи въ музея като подарѣкъ, а останалитѣ — купени или изработени при него. Това учредѣние се явява, слѣдователно, като *отъ на частната и обществена инициатива*. Пакъ голѣма роля играе при туй *осветителния факторъ*. Работата на членовитѣ му е, така да се каже, и научна, и занаятчишка, и художествена.

До 1901. год. неговитѣ срѣдства сж членски вносове, приходи отъ концерти и ле и доброволни пожертвувания. Въ нея го обаче той получилъ една врѣменна помощ размѣръ 1000 рубли отъ министерството финанситѣ и други 3000 рубли отъ Петерското попечителство «Народна трезвено. Всичко това, още при безплатно помѣщи значително осигурило и улеснило, разбир съществуването на музея. Голѣма помощ има и отъ учещата младежъ, която да много сурови материали за колекции, при нареждането на послѣднитѣ и пр.

Примѣритѣ на Петербургския подвиженъ не останалъ безъ добри резултати и за други градове. Една година слѣдъ основаването такъвъ музей се учредилъ въ Москвитѣнитѣ недѣлни училища. Въ 1900. г. та музеи имало вече 10, въ 1901. год. — 19, 1902. год. — 40, въ 1903. год. — 79; прорани били за прѣзъ тази година още 1, всичко ставатъ 94.

Большинството отъ музеитѣ сж учредени земствата. Почти всичкитѣ изобщо музеи с образували обикновено пакъ така, както и Петербургскитѣ — по инициативата на отдѣлни тели и други ученолюбиви хора. Освѣтъ с новешитѣ отѣлни при нѣкои музеи има от такива: а) принадлежности за ентомологически други естествено-исторически екскурзии, б) риали по историята и уредбата на народ училища въ респективния районъ, в) магичес фенери и принадлежности къмъ тѣхъ и г). ратурно-наученъ отѣлъ. Има и музеи, к посягъ и въ какъ по-тѣсно-специаленъ характеръ е, напр., Олескиятъ «Земски музе оионарство, локаторско, селско-стопанска ентология и пр.» Цѣльта му е опрѣдѣлена «разпространение знания прѣдимно между ската маса, съ цѣль да се подигне културата слѣдователно, и материалното му благосъстояние.

Единъ отъ двата московски подвижни е нареденъ вече «педагогически». Подробнитѣ дѣния гавъ за него «Русская Школа», декем 1903 год. На 10. януарий т. г. билъ осветителни подвиженъ музеи въ Петербургъ, отк при «Петербургская Земская Управа», и прѣзначенъ за земскитѣ училища («Русская школа», 2, 1904 г.).

Общо казано, подвижнитѣ музеи въ Русия сж явяватъ главно като дѣло на частната и о ствена инициатива. Нека спомена, че сжше съ цѣль редъ «народни домове», безплатни галери, трапезарии, вечерни и недѣлни «домъ великодушни учебни заведения и пр. — вт насти на живота човѣшка и обществена ене Русия въ това отношение е една чудна ст отъ гая страна именно ще може би най-м я познаваме . . .

една непрѣкъсната верига отъ изслѣдванія върху една и сѣща метода и въ едно направление. До като английскитъ гениаленъ ученъ стои самъ, уединенъ, въ нѣмско всѣка по-видна сила сполучва да сгрупира наоколо си сума млади учени, които подемаатъ мислитъ, разширяватъ идеитъ и продължаватъ изслѣдваніята по захванатия нѣжъ до крайния резултатъ — съ една дума — сполучва да създаде цѣла *една школа*. И наистина, не бѣше още на тая срѣща трудно за наблюдателното око да забѣлѣжи, какъ подиръ първитъ общи сърдечни поздравления, рѣкувания и новъ запознaintства, полекъ-полекъ се образуваха отдѣлни маси отъ сътрудници на едно и сѣщо списание, отъ ученици на единъ и сѣщи професоръ. Явно е, подиръ тѣзи бѣлѣжки, ващо въ нѣмската наука има животъ, има органически прогресъ.

На утрѣшния день — 14. септември — по 9 часа заранѣта, стана официалното откриване на засѣданията отъ прѣдсѣдателя на дружеството — проф. G. Schmoller отъ Берлинския университетъ. Въ една кратка, но пълна съ чувства рѣчь, стариятъ прѣдсѣдатель на дружеството напомни и основанието му отъ тримата другари учени — Schmoller, Brentano и Wagner, прѣди тридесетъ и една година, напомни и за многообемливата дѣйнина на това учрѣждение и за отсъствието на каквато-и-да-била поддрѣжка отъ страна на официална Германия, напомни най-подиръ и за сѣдбата на бѣднитъ работници, която всѣки пѣжъ е привличала вниманието на дружеството и която и този пѣжъ въ особната си форма — описница на работниците около мореплаването — е накарало дружеството да се събира по-близо до тѣхъ, въ главния центъръ на нѣмското мореплаване. — Хамбургъ, за да може съ своитъ прѣпирни да се доближи до реалния животъ, като ладе леснина на всички, които познаватъ този важенъ въпросъ, да се произнесатъ прѣдъ дружеството. Рѣчта на този младъ старецъ биде посрѣщната съ сърдечни рѣкоплѣскания.

Слѣдъ проф. Шмоллера взе думата прѣдсѣдателятъ на сената въ Hamburg, който благодари на Verein'a, за дѣто е избрало за мѣсто на своя съборъ града Хамбургъ, и отъ името на града пожела на Събора пъленъ успѣхъ.

Подиръ тѣзи официалности избраха се за прѣдсѣдатели на събора — G. Schmoller, prof. Eug. v. Philippovich отъ Виенския университетъ; още единъ директоръ на департаментъ въ Берлинъ, името на когото пропуснахъ да забѣлѣжа, проф. Franke и бившиятъ пруски министъръ Berlepsch.

Пристѣпи се къмъ дневния рѣтъ. Най-напрѣдъ се чете думата на професора отъ Берлинския Университетъ Dr E. Franke, който прочете единъ рефератъ върху положението на работниците, заети въ мореплаването — Die Lage der in der Seeschiffahrt beschäftigten Arbeiter. Азъ не намирамъ за потребно да се спирамъ върху този рефератъ, защото ще бѣде скоро отпечатанъ,

и тогава ще можемъ да се произнесемъ по основателно.

Вториятъ рефератъ бѣ прѣдставенъ и прочтенъ отъ г. Polis, инспекторъ на голѣмата компания Hamburg-Amerika-Linie. Г-нъ Polis е практикъ, морски офицеръ, и затова самиятъ му рефератъ бѣ чисто практическа работа. Новитъ открития и усъвършенствувания по мореплаването, новитъ отношения и нуждитъ отъ новъ регламентации бѣха най-вече прѣдметъ на неговото рефериране. Той изтъкна за прѣвечено изобицо положението на ония г-да, които въ своитъ изслѣдванія за морските работници събиратъ свѣдѣния само отъ тѣхъ; такива свѣдѣния сѣ естествено едностранчиви.

Прѣпирнитъ се отвориха още прѣди обѣдъ къмъ 12 часа. Особно живо участие въ тѣзи прѣпирни взеха нѣкои морски офицери (капитани на кораби и помощници), които искаха да опровергаватъ твърденията на нѣкои отъ авторитѣ по положението на работниците, заети въ мореплаването, и да установятъ, че описания за нещосното положение на работниците не сѣ черпени отъ достовѣрни свѣдѣния, че тѣ базиратъ върху анкетиране на самитъ работници като такива сѣ пристрастни, едностранчиви. Нѣкои опоненти съ официални книжа, прѣдставени на самото засѣдание, искаха да докажатъ че много отъ твърденията на професоръ Tönnies, изказани въ неговата монография — *Die Ostseehäfen Flensburg, Kiel, Lübeck (CIV. 1. 2.)*, — въ която монография се разкриватъ наистина чудни нѣща за суровостта на отношенията къмъ морските работници и матрози отъ страна на капитанитъ, за прѣуморителната работа на кираба денъ и нощъ, за лошитъ жилища на кирабитъ, за лоната и недостатъчна храна и т. л. Опонентитъ бѣха силни наистина, но и проф. Tönnies можа да се застъпи за истинността въ обнародванитъ свѣдѣния въ неговата монография. Неблагодарни отъ това, опонентитъ прѣнесоха въпроса въ ежедневния печатъ. Както да е, но цѣлниятъ послѣ обѣдъ на 14. септември мина въ прѣпирни сѣ около положението на матрозина и работника по морските пристанища въ свѣзка съ монографията на проф. Tönnies.

Вечерта на този день прѣмина пакъ въ единъ весела и интересна другарска срѣща въ единъ по-далеченъ ресторанъ, «Fährhaus», дѣто бѣха събрали почти всички конгресисти и на групъ вечеряха и разговаряха върху разни въпроси сѣ отъ областта на социално-икономиката. Кѣсъкъмъ полунощъ другаритъ захванаха да се радѣлятъ и прибиратъ въ жилищата си, за да се отморятъ и приготвятъ за сутрѣшното засѣдане.

Въ вторникъ, 15. септември, засѣданието се отвори при едно по-голѣмо множество посетители, тъкмо въ 9 часа. На дневенъ редъ бѣ поставенъ въпросъ за *кризата въ нѣмския социалски животъ прѣлъзъ 1900. г. и по-сетнѣ* — «Störungen im deutschen Wirtschaftsleben während

Janke 1900 ff.), при което имаше тропица да рефериратъ.

1-о Професоръ W. Sombart отъ Бреславския университетъ — за теоретичната страна на въпроса;

2-о Dr Hecht отъ Манхаймъ — «Върху на относителните и близкото дѣло»; и

3-о Dr Jastrow, приватдоцентъ отъ Берлинския университетъ — «Върху работнишко положение».

Най-напредъ, подиръ пѣкои съобщения, се издумата на проф. Зомбартъ, които главно и приличаватъ многобройната публика. Съ една своя живостъ и увѣкателностъ помн. проф. Зомбартъ своето изложение за теорията на студенскитъ кризи, тъй както той я съвзема и явява, че даде само пѣкои краини свои и чужди помн. безъ да се етира на потребности.

Още когато дружеството за социална политика поставило токъ въпросъ на дневенъ редъ, имашахъ спора, дали наистина пѣмското студентско прѣкарна истинска «криза» или само едно стирание на правинния вървѣкъ на студенскитъ животъ; между туй тя приживя сама, и какви условия изникна кризата? Още отъ 95 г. се забѣжда едно всеобщо *покачване на ценитъ*, което прѣдизвика и едно *оживяване* на студенскитъ животъ. Това покачване на ценитъ обаче стои въ свръзка съ друго едно явление — *увеличаване въ производството на злато* въ тая дата, което е надминало само въ бѣлтъхъ години. Покачването на ценитъ до едно разширение на производството, това е изникнало въкъ трѣбване да се стрѣни нови срѣдства, които намираще въ *земанитъ*. Прѣдъ това време азичитъ получиха едно силно разширение, а азичитъ намираха тесно срѣдство, и ниевизаже Германія да компетирва своитъ земи, — прика да плаща назадъ своитъ дългове и т. н., като увеличи наличнитъ срѣдства въ частнитъ. Та, това отъ друга страна токара едно разширение на частния и обществения кредитъ — въкъ на земи за разхубаване на градоветъ, копан, електрически осветления и т. н. Ретегено бѣ да се развие прѣдъ тия условия частна спекуляция и та увеличи нуждата отъ придоуствие. Производството на злато пѣкъ къмъ въкъ на 19. въкъ не можеше да върви въ кракъ, нуждатъ на индустрията и кредитния пазаръ, затова настана една *сакнитъ* отъ пари, която пари дисконти до 7% и създаването на цѣнитъ, макаръ съ това и епирани въ индустриалния животъ особено, това пѣкъ отъ своя страна помн. за намаляване на нуждата отъ работни ритъ. Трѣвои да се отбѣлжи още, че оживѣването на пѣмската индустрия къмъ края на 19. въкъ успи търсенето на работни ритъ и изникне отъ селото въ града само за 5—6 години една милиона работни ритъ, къмъ това се прика и емиграцията, която пѣмчии емиграцията 1890. до 1900. г. съ 94000 души — и въкъ бѣмчии емиграция. Така цѣло кризата бѣ прѣдизвикана отъ създаването на цѣнитъ; последното

пѣкъ съкрати производството, кредитна и нуждата отъ работни ритъ, като токара и едно общо епѣмчване на студенскитъ животъ. Съ други думи, — сакнитъ на пари и епѣмчване на работната токара кризата.

Сприхиприживяването и натрупуването на студентитъ отъ една страна, като не можеше да намири студентитъ консумъ отъ друга — е, споредъ възглѣда на Sombart, основата на кризата. Тукъ Sombart обзира внимателно на *интерпретационитетата* на работнитъ, производствени и консомптивни сили, които е изникнали отъ руския животъ — Туданъ-Барановски и които трѣбна да се живи като една основа на кризата. Sombart сѣмта Туданъ-Барановски и баци на материята теория за студенскитъ криза. Като разлѣчи за то-добъръ азичитъ пѣмчата областъ на индустриална на двѣ категории *прѣдизвиканъ* и *непрѣдизвиканъ* (амергични) индустрии, Sombart намира, че кризата се е явила, понеже търсено и ритането въ производенията на организирани индустрии не вървише въ такъ съ непрѣдизвиканитъ.

Вѣжкото се отнася до внимателно на артеитъ върху кризата, той е изниконенъ да върви, че обществено явление го е арлѣви и нѣко — както въ благоприятна, така и въ противна смѣтъ. Камениови азичитъ картени напр. сълучиха да прѣхвърлятъ прѣдъбното студентъ въ пѣмчитъ на камениови азичитъ, но тѣ не можеха нѣко да намалятъ производството, нѣко пѣкъ да прѣхвърлятъ покачването на цѣнитъ. Вѣжкото е та се отбѣлжи, че камениови азичитъ, както и азичитъ картени сълучиха едно да прѣхвърлятъ товара върху чужди търгове — търговетъ на консомптивитъ индустрии. Картенитъ не можеха тѣ съжко да прѣхвърлятъ и изникоса. — Тия азичитъ азичитъ основания на Sombart-овата теория за кризата, докогато може те съмнѣватъ да ги схване — пѣмчато търпѣтъ търгове, понеже ораторитъ говорѣше върху бирже и още по бирже трѣмчаване отъ итежкитъ итежъ, а този рефератъ още не се е явилъ въ пѣмчата.

Прѣдѣлѣхъ този денъ — проф. Franke — сѣмта да благодарѣ на референта и и по-интересно интересенъ рефератъ, които бѣмчаванъ главно въ такъва съкратена форма, кѣмчато трѣбна да прѣдѣлѣхъ единъ рефератъ.

Втори референтъ бѣше г. Дръ Хенкѣ, които говори за *кредитна и банкитъ*. Той обзира внимателно върху организациата на индустриалния кредитъ, които прѣзъ последнитъ години въ Германия е билъ силно развитъ. Показна на обстоятелството, че единъ отъ основнитъ институтъ не бѣмчаванъ да се свързва само съ едно индустриално прѣдприятие, както и едно прѣдприятие не бѣмчаванъ да разхвърля свой кредитъ между много банко. Напрѣтъмъ азичитъ азичитъ фактъ, че за една банка съ много по-безопасно да работи съ търговскитъ кредитъ, откогато съ индустриаленъ. Исаа особено една реформа, споредъ която банко които съмчаванъ организациата да бѣмчаванъ задължени да обидроудатъ своя бѣмчаванъ, както съ това за индустриалитъ дружествата.

Спрѣ се и върху акционернитѣ компании и показва на много функции отъ организиранието имъ, които трѣбва да се измѣнятъ и подобрятъ, напр. една по-добра ревизия на книгитѣ имъ и т. н. Рефератътъ бѣше повече практически, съ показъ на необходимитѣ реформи въ самото законодателство, което особно издига неговата цѣна за германския свѣтъ.

Още сжщата заранъ реферира и третиятъ поредъ референтъ г. D-г Jastrow, приватдоцентъ отъ Берлинъ — върху «Работнишкото тържище». Тукъ се посочи на колебливостта на тържището, на отношението между труда на мъжа и жената и пр. Напр. споредъ статистичнитѣ му работи се вижда, че прѣзъ врѣме на кризата на 100 раб. мѣста за мъже сж прѣдлагали силитѣ си повече отъ 100 работни рѣцѣ, когато при женитѣ не е било така. Той намира изобщо, че докогато мъжетѣ-работници сж по-малко заети, работата на жената се търси повече. Той показва на много статистиченъ материалъ изобщо, отъ който се илюстрираха много моменти на кризата по отношение на работницитѣ. Така, споредъ книжкитѣ на градскитѣ спестовни каси, числото на работницитѣ-участници е расло отъ 1895. до 1899. г., къмъ 1901. г. спира, а отъ тая година насамъ захваща да се намалява. По-нататкъ, — че главниятъ пунктъ на работн. криза е билъ Берлинъ; — че първата безработица се е забѣлѣзала на работн. тържище прѣзъ м. май 1899. г., когато постъпи т. н. каменновъгледенъ гладъ. Тукъ тъкмо се е показало отсъствието на една организация, която да отнася работнитѣ сили отъ мѣстата, гдѣто тѣ сж излишни, къмъ мѣста, гдѣто ги търсятъ. Такива организационни трѣбва да се създаватъ въ моменти на нормаленъ ступански животъ, та кога настѣпи кризата, да бждатъ готови съ своитѣ спасителни дѣйствия. Той обръща внимание тъй сжщо и на идеята, да се поддържатъ работницитѣ въ врѣме на кризи безработици чрѣзъ публични работи, като смѣта за необходимо условие единъ по-отрано основанъ фондъ за подобни цѣли. Чрѣзъ това, разбира се, кризитѣ нѣма да се прѣмахнатъ, но тѣхнитѣ послѣдствия биха могли да се облекчатъ. Кризата отъ 1900. г., завърши D-г Jastrow реферата, не бѣше наистина тъй страшна, както се е случвало по-рано, но и тя бѣше една криза, отъ пакоститѣ на която трѣбва поне да извадимъ поучение за бждането.

Слѣдъ реферата на D-г Jastrow се пристѣпи по прѣдложението на г. прѣдсѣдателствувалция Berlepsch—бивши пруски министъръ—къмъ гласоподаване за допълнение на настоятелството, поради изтъкнатитѣ 9 члена. Избраха се по тѣсно гласоподаване сѣ видни имена въ икономичната литература: D-г Böhm-Bawerk, проф. J. Brentano, von Cetto, проф. Коппъ, проф. Конрадъ, проф. Ганбелъ, проф. Gierke, v. Roggenbach и проф. Schönberg.

Послѣ обѣдъ се заванаха прѣспирнитѣ. Напосрѣдъ взе думата Цюрихскитѣ професори Hülsmann. Той се помъжи да докаже, че Зомбар-

товото твърдението за покачване на цѣни свързка съ нарастналото производство на не е вѣрно, защото това въздѣйствието на не се забѣлѣзва и въ другитѣ страни, въ Германия.*) Послѣ говори Gothein, кой много основни мисли се съгласява съ Зо и се обявява като противникъ на кар които прѣзъ кризата по вече поврѣдиха. Тѣхъ говориха проф. Loening отъ Halle керинтъ D-г Loeb отъ Берлинъ. Засѣд се затвори привечеръ, ала прѣспирнитѣ о да се продължатъ още и на другия день

Вечерта, въ вторникъ, имаше въ раз ресторанъ «Hamburger-Hof» общъ празд обѣдъ-банкетъ, на който присѣдствуваша 120 души отъ членоветѣ на дружеството и официални лица и който прѣмина много ож

Въ срѣда засѣданието прѣмина само в пирни. Особно се спираха ораторитѣ въ ферата на проф. Зомбарта, между които городниятъ проф. Олденбергъ отъ Greif азъ нѣма да се спирамъ върху тѣхъ, пои портѣтъ ми стана и безъ това доста голѣ спомена само, че най-насетнѣ се даде ду. г. г. референтитѣ Jastrow, Necht и Som «Schlusswort», както нѣмцитѣ я наричатъ послѣденъ говори проф. Зомбартъ, който отхвърли много отъ забѣлѣжкитѣ, нап нему лично, помъжи се още веднажъ д нови, че зданието на неговата теория е дено върху здрави основи, и че той е гол отговаря, стига спорѣтъ да се прѣнесе в ницитѣ на периодичния печатъ.

Засѣданията на Събора се затвориха с кратка рѣчь отъ проф. Шмоллера, който при това, че слѣдниятъ съборъ на дружеще стане слѣдъ двѣ години.

Тутакси слѣдъ закриване на засѣдания новетѣ на Събора направиха една екскур Хамбургското консомативно дружество — duction», дѣто разгледаха неговитѣ нари вечерта присѣдствуваша на гала-прѣдста въ театра.

На другия день — 17. септември по-го часть отъ членоветѣ направиха една екс по пристаището, — цѣлъ лабиринтъ — посѣтиха най-напрѣдъ т. нареч. «Auswa Hallen», т. е. учрѣжденията за прѣселени ито принадлежатъ на мореплавателното ство «Hamburg—Amerika—Linie». Тѣзи денния прѣдставатъ твърдѣ голѣмъ не за социаликономиста и привличатъ още вниманието, като се помисли, че тѣ сж лирани отъ срѣдствата на една частна тър компании, безъ каквато и да било обща поддръжка и се основаватъ на чисто е

*) Тая мисль на Sombart'a се твърдѣ неспри едностранчиво разбира. Най-добрь може да се ви отъ прѣво ната статийка, напечатана въ «Общ дѣло авторитѣ съвѣтъ погрѣшно и едностранчиво теорията на Зомбарта за кризитѣ.

и начал. Ще кажа двѣ думи и затова
не. «Auswanderer-Hallen» сж няколко
и. вникъ отъ града, въ които присти-
риво прѣселенитѣ — отъ Русия, Ав-
рмания и другадѣ. Тука гѣ най напрѣдъ
сжидатъ отъ властигѣ въ едно общи-
ностѣ здравитѣ се раздѣлитъ на двѣ
по потъ и се отвеждатъ въ банитѣ и
въ отдаление, дѣто всички се измиватъ,
гѣ имъ се дезинфекциратъ. Следъ това
нитѣ се прѣкожидатъ въ хотела и тамъ
житъ, по желание. Hall'итѣ си иматъ
и католици, протестанти и евреи; иматъ
и — за християни отѣлно и за евреи
ѣлно. Храната и жилищата сж скромни,
иитно ефтини. Контролътъ е голява
и нѣко отношение, ато нито единъ
прѣселенецъ не е миналъ прѣкъ това
не. По стѣнитъ има залѣпени обикте-
вкоже ешитъ — за да прѣдварятъ мо-
и жекитѣ отъ правствено падане,
показватъ сериознитѣ бюра, кѣмъ които
и да се обкрнатъ въ случаи на нужда
за и защита. Тука минаватъ най-много
евреи, гоеатъ ивѣди, матажари и юго-
дани с имало българи, не се казва въ
е разходчѣтъ — Dr Stammer не виже,
и мислитѣ стѣни на това утврѣждение,
ѣнахъ само едно име записано, — при-
е да видя отъ любовничество, кои се
и, и прочетохъ по зуграмотно написано
Християно — сигурно българинъ, сѣ-
и доказателство!

това посѣтихме най-гоѣмия кораби.
съ плаина, които ходи обикновено за
игра, и кораби на Н. Аса. Line-Paritia.
Ето экскурзия имаме банкети, на които
добрият си иземаха с'богомъ и работи-
вожествъ и отечествията си.

се извърши конгресът на дружеството
на политика в Hamburg, на който
бяха и учени и публицисти не само от
но и от Австрия, Унгария, Италия,
и другадѣ.

тъ на Трапезица въ гр. Търново.

७५

Is. 26. 14. 1875.

1994, p. 11. Colloquially, "American" means "American."

послѣдния чѣсци миналата година бѣхъ
сѣкани да откопиратъ една отъ фреските
тѣща, въ черквцата № XIII.

Фрески е много важна, както за нацията
тя и история, така и за историята на
но на България. Обиче не е само тя,
а трябва да се обърне внимание, иначе

пма и други fresки, които не по-малко сж важни
от нея, дори и такива, които стоятъ много по-
високо. Отъ ризункитѣ що придаваме тукъ,
се вижда ясно, че поради историческото си зна-
чение тѣ стоятъ много високо, та не трѣбва да
бждатъ захвърлени и оставени на погибель, както
сж били до днесъ.

Прѣди всичко тукъ има едно твърдѣ вѣрно
обстоятелство, което не трѣбва да се изпуска
отъ очи, когато съвпросто да установимъ и опрѣ-
дѣлимъ глѣдната научна стойностъ — Това сж
наметници отъ българскитѣ вѣремена, сирѣчь,
датирагы прѣди падането на България подъ
турското владичество. Това сж цѣли документи
(нѣ жатѣкъ видѣ), които ни свидѣлствувать
за културното състояние въ него вѣреме, а така
сжщо за състоянието на изкуството. А извѣстно
е, че много рѣдки сж наметниците ни отъ тѣзи
вѣремена. Тѣ сж толкова малко и именно затуй
поткъмъ цѣлности, много е чудно, че до сега сж
били занемарени и не изучени.

Посочиха на едно важно обстоятелство, изтик-
ващо от времето, от което датират фреските.
Сета посочиха на друго, което се изтиква от
самото име и състояние: това еж памет-
ници, останали на едно от онова място, което
е било сърцето на българската национална кул-
тура и център на българската сила и величие.
А това обстоятелство е не по-малко важно от
първото.

Споредъ скромнѣиши познанія по този въпросъ, като показваме онѣзи фрески въ храмъ на Св. 40 Мъченици въ Търново (срѣдъ ютара), тѣи на Трапезниа еж единъ отъ най-хубавитѣ и оригиналитѣ измежду всичкитѣ останали отъ него врѣме въ България. Тѣ еж единъ отъ най-добритѣ, каквито е можело да ни даде тогавашниятъ художественъ гений и каквито е могла да въуши живописцу съврѣменната култура и съврѣменнитѣ познанія на това изкуство.

На пръв поглед икон от тях не представяваше нищо от себе си, тъй като мнозина напоминат за иконите и администраторите, с които еж голямо богатство на нашите черкви, и които очите ни еж наситени да гледат. Но като вникнем в тях по-добре, като ги разгледаме с по-голямо внимание, конституираме противоположност.

Да погледнемъ на гѣтъ отъ друго становище. Да ги разгледаме като приносенъ материалъ за историята на българскитѣ костюми. И въ това отношение тѣ сж цѣлнини, тъй като действителността е ясно визуализирана и цѣлътъ постигната точно: не само че всѣка одежда е отлично нарисувана, но и всѣка нейна частъ. Тукъ ясно се виждатъ контуритѣ и формиѣ на манити, багреници, на платнени и кожени обувки и пр., сж всичкитѣ имъ свойственности и характерни украшения по тѣлѣ. Даже нѣщо повече. Въ една отъ фрескитѣ, която се намира въ черквата № XIV., въ кроежа на дрехитѣ намирамъ



Фиг. 1.



нѣщо ново, което се срѣща само въ хубавитѣ (византийски) емални плаки, отъ XI-ия вѣкъ.¹⁾

* *

До тукъ изложихъ фактитѣ, както се прѣдставятъ прѣдъ скромнитѣ ми познания. Ще дамъ и едно кратко описание на всѣка отъ интереснитѣ фрески, за да може по тоя начинъ да се опрѣдѣли важноста имъ.

* *

Започвамъ съ фреската, която се намира въ черквицата № XI. Тя е единствена и се намира въ нишката, въ сѣверозападния жгълъ, срѣщу олтаря. (Фиг. 1).

Тази фреска е интересна само заради костюмитѣ, понеже въ художествено отношение е сравнително слаба. Прѣдставя три женски фигури, въ стоеще, положение. Като се има прѣдвидъ по-разкошното облѣкло на срѣдната, и мантията която има само тя, можемъ да сждимъ за нея, че е обзавъ на нѣкоя млада царица или княгиня.

Първата е облѣчена въ тънка дреха (простъ кроежъ), политѣ на която се свѣршватъ съ широка охрова (златна) ивица, украсена съ бисери и безцѣнни камъни отъ червенъ и зеленъ цвѣтъ. Тя е наметната съ червена мантия сжщо съ златна ивица (ржбъ), украсена съ бисери и камъни отъ сжщия цвѣтъ. Краката ѝ сж обути въ кафяви, мишинени обувки.

Фигурата отъ дѣсната ѝ страна е облѣчена въ червена дреха. Златната ѝ ивица е сравнително много по-широка отъ она на първата и сжщо украсена съ бисери и безцѣнни камъни. Прѣзъ лѣвото ѝ рамо (едва запазено) се спуща бѣла кърпа, каквито сж носили тогава на главитѣ си, украсени съ червени линии и рисунки. Обущата ѝ (както и на слѣдващата) сж отъ сжщия типъ на първата.

Третата фигура е тоже облѣчена въ червена дреха, въ долния си край сжщо така украсена съ бисери. Бѣлата ѝ кърпа, която виси на дѣсното рамо, е украсена съ червени рисунки, а долниятъ ѝ ржбъ съ бисери.

Най-големо количество оскатыци отъ фрески има въ черквицата № XIII. Намиратъ се въ вътрѣшната ѝ частъ, по сѣверната, западната и частъ отъ южната, стѣни.

Тази, що откопрахъ вече, се намира на сѣверната стѣна. Подобни на нея има други шестъ, запазени сѣ така до нията и приблизително по сжщия начинъ облѣчени. Интересни сж тукъ бронитѣ, които се различаватъ отъ она на първата, и начинътъ, по които носятъ мантиитѣ си. Тѣ всички заслужаватъ да бждатъ откопани,

рани, защото сж единствениитѣ екземпляри о старитѣ фрески, гдѣто въ голѣмъ видъ фириратъ тѣзи типове брони. Всичкитѣ фрески казанитѣ стѣни сж работени отъ единъ и сж майсторъ, когато останалитѣ, за които ще гове слѣдъ малко, сж отъ други майсторъ. Въ художествено отношение тѣ стоятъ сравнително по-дотъ послѣднитѣ, но това не умаловажава тѣната важностъ.

Макаръ да сж останали само долнитѣ и половини, фреските, които стоятъ по стѣни на югозападното кюше, стоятъ много по-високо отъ първитѣ. Тѣ сж по-художествени работи и мога да констатирамъ, че тѣ сж бисеритѣ Трапезица. Искало е щастieto, боитѣ имъ, бждатъ най-добри запазени.

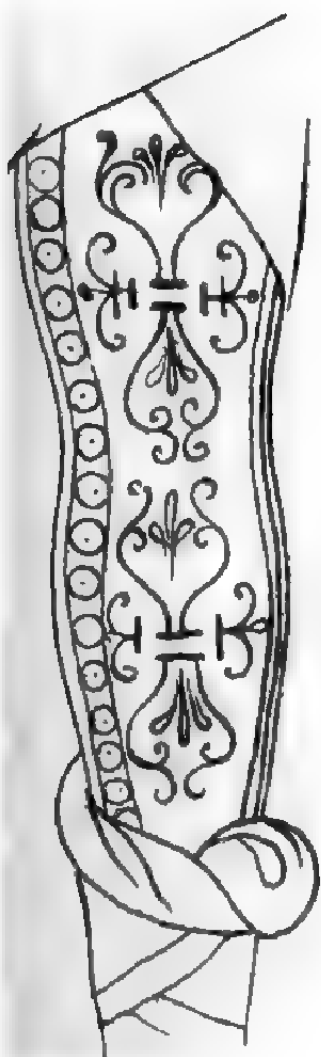
Фигурата 2 а е една отъ тѣзи. (Фиг. 2 б 2 а сж детайли отъ нея). Прѣдставлява долния половина на светия въ боярско облѣкло. Наметнатъ е съ бѣла мантия съ особено елегантни гънки. Тѣзи гънки сж още по-хубави на ризата която сж носили подъ бронята и която стиг до колѣнитѣ. Тя е ясно-червена, почти розова. Изопнатитѣ му въ месата гащи (бѣлъ цвѣтъ) сж украсени отъ двѣтѣ страни на една срѣдъ вертикална линия съ много изящни желти орнаменти. Тукъ не по-малко вѣрно е придаденъ начинътъ, по който сж обути краката. Това сж единъ видъ бѣли платнени чорапи, които до стигатъ до долната частъ на прасетата и обвитъ кръстомъ съ тѣсни платнени ивици отъ сжщия цвѣтъ. Въ дѣсната си ржка фигурата държи копие, а въ лѣвата — разкошенъ червенъ щитъ украсенъ съ бисери и желти орнаменти. Ножия чата, която се подава отъ дѣсна страна, е тожъ червена, съ златни украшения.

По облѣклото си, подобни на горната, сж други двѣ фрески, на които тукъ прилагамъ рисункитѣ на краката имъ само (фиг. 3. и 4.) понеже съ украшения по тѣхъ, тѣзи фрески се отличаватъ отъ горната. Гащитѣ имъ сж зелени, съ много разкошни орнаменти. Обутъ сж по сжщия начинъ, както горната фигура.

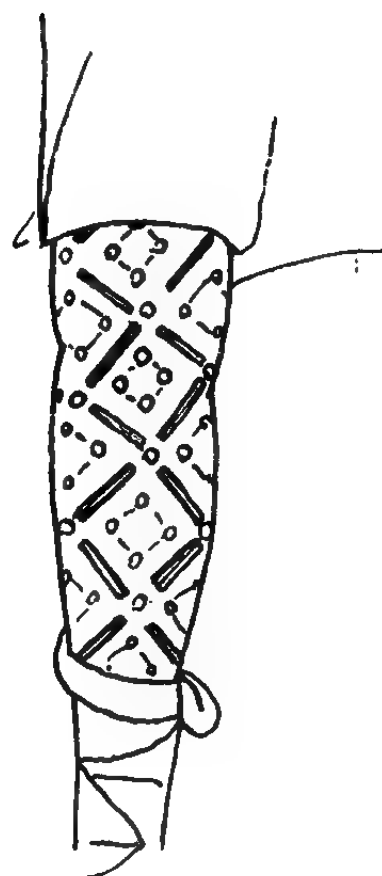
По покрай тѣзи, ново нѣщо прѣдставя и облѣклото си друга една фреска. Мантията в фигурата е бѣла, съ червенъ, околентъ, ржбъ украсенъ съ златни линийки, едри бисери камъни: единъ зеленъ, единъ карминъ и ш. Подъ мантията е друга дреха, която отговар на сегашнитѣ най-горни, които носимъ. (По неменно тази фреска се различава отъ другитѣ. Тя е бѣдно-карминена, съ златни краища, рисункитѣ на които сж прости наклонени чертици тригълнитѣ съ сжщия цвѣтъ. Гащитѣ сж бѣли съ червени рисунки, а обущата, както на горнитѣ. Принасаната му сабя е червена, съ златни украшения, а зеления му щитъ, е украсенъ съ бисери и орнаменти.

Въ черквицата № XIV. сжществуватъ двѣ фрески. По-важната е въ вътрѣшната частъ, от лѣво, на западната стѣна. Останали сж част

¹⁾ По тѣзи фрески ще може да се опрѣдѣли и времето, въ което сж съградени респективнитѣ черкви, въ които се намиратъ.



Фиг. 3.



Фиг. 4.



Фиг. 5.



Фиг. 6.

отъ женски парски фигури, въ парадно облѣкло. Тѣ сж безцѣнни, понеже ни откриватъ нови нѣща по историята на нашигѣ костюми и безспорно принадлежатъ къмъ най-хубавото нрѣме на нашата история. (фиг. 5.)

По-запазена е фигурата отдѣсно. Това е царица въ великолѣпна пурпурна дреха (багренница) съ широки, желти (златни) ивици — еднага спусната отъясно и отърѣдъ, а другата обикаля долния ѝ край. Украсени сж съ безъ брой количество бисери, отъ два вида голѣмина и безцѣнни камъни — зеленъ и червенъ цвѣтъ — съ разни форми: трижълни, квадратни и елипсоидни. На лѣвата страна, надъ багренницата и подъ горнята дреха, се подава нѣщо като щитъ, обърнатъ съ върха надолу. По него има накованни металически ремички съ бисери и камъни. Горнята дреха е карминена съ златни отъясни рѣзове, украсени пакъ така съ бисери и безцѣнни камъни. Отъ тази дреха е останалъ лѣвиятъ ѝ рѣжавъ съ сжния цвѣтъ и съ бисери. Краката ѝ сж обути въ червени обувци; стѣпала с на карминена (катишена) възглавница, сложена върху нѣско, охрово столче, украсено съ едри камъни и бисери.

На другата фигура е останала само частъ отъ лѣвата половина. Погитъ на тъмно-карминената и дреха е сжщо тъй съ широка желта ивица, горнята контурна линия на която (сжщо и на първата) е разнообразна и украсена съ бисери и камъни. Изподъ тази дреха се подава рѣжавъ на друга съ жеттъ цвѣтъ. Тя е обута както горнята и въ сжното положение и обстановка.

Ще завърша съ описанието на другата фреска, която се намира въ равната нишия на атриума, срѣщю входнитѣ врати. (фиг. 6.) Това е образъ на духовно лице. Мантията е карминена, а вътрѣшната ѝ частъ (окакито) — желта. Окозницата ѝ рѣбъ (ивица) е слабо-желтъ безъ никакви украшения. Тя (мантията) отпрѣдъ образува гънки, каквито могатъ да се получатъ само, когато рѣбѣтъ сж въ молеще положение. Подъ нея се вижда частъ отъ хартия, на която се четатъ **капони**. Дрехата подъ мантията е зелена съ извънредно широкъ край (рѣбъ), украсенъ съ карминени квадрати, загворени въ други, и съ малки кръгчета. Не може да се разбере ясно, дали това сж камъни и бисери или прости рисунки. Обувъ е въ карминени чорапи и желти изрѣзани обувци.

* * *

Отъ изложеното до тукъ между другото се вижда, че фрескитѣ сж въ плачевно състояние. Прѣти всичко нѣма нито една, която да е цѣла, а все части, повече или по-малко поврѣдени. Но при все това не е трудно да се възстанови тѣхната цѣлостъ.

При все че загатвахъ на нѣкои мѣста за състоянието на нѣкои фрески, мисля, че ще направя

големо опущение, ако пропусна да споменамъ и по отдѣлно за състоянието вѣтъ, при които се намиратъ тѣ.

Фреската въ черквницата № XI. е по-значително отъ влагата, която прониква стѣната отъясно. Отъ тукъ бѣтъ сж по-и значително измѣнили, особно червеноохровитѣ.

Ония отъ фрескитѣ въ № XIII., които се намиратъ по стѣнитѣ на сѣверозападнотъ сж тоже поврѣдени отъ влагата и даде тъй като земята отъясно покрива стѣната нисочина по-голема отъ тая на фреска; най-голема опасностъ ги грози отъ корбулена, които сж проникнали дълбоко въ нѣзи мѣста мазилката: поради на тѣзи мѣста мазилката с попука и крѣти, а нѣгдѣ потината и готова да падне, които се намиратъ на южнага частъ стѣни, сж сравнително много по-добри, като стоятъ по-високо отъ равнината земята, а отъ друга страна откъмъ ги изложени на слънцето и закрити отъ дъждъ.

Фрескитѣ въ № XIV. не сж пострадали отъ влага, но и тѣ не сж достатъчно изчистени, че съ дългогодишното имъ въ земята тѣ се покрили съ прахъ отъ земя, която е невъзможно да се изчисти.

Изобщо всичкитѣ фрески сж пострадали много въ горнитѣ си части, понеже такъвата най-често е изложена на разрушително влияние на вѣтъра и влагата.

По всичко се вижда обаче, че тогочаснитѣ документи отъ нашето минало сж дали най-вече слѣдъ изкопаването имъ. Абсолютно запазване отъ по-нататъшни е положително невъзможно; но при нѣкои мѣрки би трѣбвало да се направятъ. Добръ ще е, всѣка черквница, да се ограда съ зидъ и по-траенъ покривъ. По този начинъ стѣнитѣ черквници ще бѣдатъ заштитени отъ причинитѣ, които ги поврѣждатъ. А спре по-нататъшното разрушение на мѣстнитѣ, гдѣто се намиратъ тѣни, трѣба иментиратъ на горния имъ край.

За да станатъ известни на всѣкого, интересува отъ нашата история и археологъ би било да се изучатъ обстоятелствата сжщо да се откопиратъ.

•••••

националенъ конгресъ за обуче- нието на слѣпите

отъ

Д-ръ Ст. Доневъ,

(преводъ отъ С. Сидимска записана речникъ)

кой имаше предварително събрание на всичкитѣ членове въ конгреса. Следъ тѣзи поздравления отъ страна на големия комитетъ този денъ се избра по-добро, избраха се комисии и се прие речъ. За прѣседателъ на конгреса се избра директоръ Май (Хаге).

Конгресъ участвуваха 114 души, директори и въ училища за слѣпи. Между тѣзи бѣха 6 души слѣпи учители. Тука приеми и прѣдставители на мѣстната и пензионна.

Кой конгресъ се откри официално, директори прѣседателстватъ, тѣ директори то сѣдѣхъ като поздравиха тѣзи слѣпи и слѣпихъ, изтъква големия хуманно на институти за слѣпите и посочи прогреса, който сѣ направилъ. Кой отъ основането на първита. Този денъ то, е обявено година на слѣпите. Защото се извършаватъ само 100 годишнината на първото немско училище за слѣпи, основаното отъ К. Blinden-Institut.

Прѣседателя говори кметъ на г. Хаге, Helly, който поздравя конгреса отъ страна.

Тѣ, тѣ професоръ Антверпъ, поздравиха отъ страна на университетъ. Тези рѣчи се върха още отъ прѣдъ на Ландтагъ на Министерството на и се четоха телеграма, между които Н. В. Ромбаската кралица Елизавета. Тези форма нѣсти се пристави къмъ слѣпите, които се излъчи то краи Чехословакия. 2 доклада на комисии и 2 прѣдло-

жи. рефератъ се чете (на 20-и) отъ директори на Plazch. Референтъ исторически, какъ се е грижило човѣчеството отъ слѣпите, какъ се грижи и какви грижи му прѣдстои за на-

ше изпитателни институти за слѣпи били въ Парижъ 1784 год., Антверпъ 1792, Бристолъ 1793 год., 1799 год., въ Виена 1804 год. и пр. днешна сѣ помисли по-късно, но заради не сѣга имать най-много такива институти. Тѣзи държави имать 33 възпитателни сѣ 2500 ученика и 26 приобщаващи сѣ сѣ 1100 души. Прѣдъ години били прѣминали то сѣга 13000. Въ институтитѣ работятъ днесъ 165 учители, 123 помощници и 123 манекени и 123 манекени.

Разноски въ тѣзи институти възлизатъ на около 2,600,000 марки, тѣзи и вѣдѣния имать струватъ 14 милиона марки, учебнитѣ имать помагала 260 хиляди марки, а мобили имать 1,300,000 марки. Прѣдъ последната година сѣ изработени за 900,000 марки аритмети, изработени отъ слѣпите. Отъ продаденитѣ прѣдмети паритѣ се изработили и частъ отъ тѣзи се даватъ на слѣпите, когато нависнатъ институтъ. На възраснитѣ слѣпи се дава днешно споредъ работата имъ. Тези година сѣ платено на 500 възрасни слѣпи 130,000 марки чисти приходи.

Въ Австрия има 11 институти и 13 приобщаващи, а въ Унгария 4 училища и 3 приобщаващи.

Въ нѣма Гиротъ има 188 възпитателни институти и 130 приобщаващи и израсли слѣпи (Versorgungshauset), а въ другитѣ части на сѣла има 58 училища и 10 приобщаващи.

Общата нѣма, къмъ която трѣбна да се стремимъ възпитателитѣ на слѣпите, е *самостоятелностъ*. Възпитанието и обучението трѣбна да приготви слѣпите за самостоятелни хора въ живота.

Това бѣ, накратко казано, съдържанието на първия рефератъ.

Декларацията камае. Показана се само нѣкои топлотинитѣ мисли и сѣдѣния.

Втория рефератъ се държи отъ професора по метриката Д-ръ Шмитъ-Римолеръ. Референтъ изложи приготвитѣ на осѣбяването и навесе интересни примѣри на собственитѣ си наблюдения.

Той каза, че осѣбяването сложна най-много тѣзи отъ рождението до 5-та година. Прѣдъ тази възраст осѣбяватъ 15 отъ 100,000 души. То тѣзи сѣ година чистото на осѣбяванитѣ сѣга на 1, до 25-та година се повдига на 1, а до 50-та година надминава 2, то тѣзи осѣбяването вземъ по-големи размѣри.

Причина за осѣбяването на повзраснитѣ слѣпи била болестта *демоносъ* (бленифация).

Въ кончинитѣ прѣказахъ въ очитѣ на повзраснитѣ слѣпи рѣшаване отъ адски камъкъ, за да ги прѣмѣнятъ отъ такова осѣбяване, и резултатитѣ отъ тази стрѣка били добри. Обаче това сѣ тѣзи мажнѣ мѣсто да се употреби въслѣдъ и на всѣкъ слѣпото отъ една страна се изнема тѣзи прѣназностъ при употребението му — само тѣзи може да се служи съ него, а отъ друга — родителитѣ не така лесно се съгласяватъ да помагатъ въ сѣга на прѣварително тѣкуване, ако не видятъ сами възлата отъ това. Тѣзи процентитѣ на осѣбяванитѣ прѣдъ рѣшиа и изрече се останя сѣ нѣсти, каквито сѣ били и по-напрѣдъ. Така сѣ поне въ Германия за сѣга.

Осѣбяването у възраснитѣ се причинява дога често отъ венерически болести, отъ изранявания въ очитѣ, отъ надравяване очитѣ, особено въ мимитѣ, каменотѣшитѣ, лѣкарскитѣ и желѣзарски работилници. Направяване и на-

раняване на очите се случва и у земеделците, напр. отъ осилъ, прахъ и пр. Когато нараненото или направеното око не се лѣкува, то гноясва, заразява се, заразява и другото и ослѣпява.

Въ по-горната възраст ослѣпяванията се причиняватъ отъ органически промѣни въ мръжестата ципа, зрителния нервъ и пр. (Netzhaut-Ablösung, grüner Star, Sehnervenschwund etc.) Референтътъ обърна внимание върху различното душевно настроение у раноослѣпелите и късноослѣпелите. Първите, като нѣматъ ясни представления за свѣта и за живота на здравите, лесно се помиряватъ съ живота въ тъмнината, а вторите, които сж прѣкарвали по-дълъгъ животъ съ здрави очи, не могатъ лесно да се помирятъ, изпадатъ въ меланхолия и отчаяние и затова изискватъ по-големи грижи и по-голема прѣпазливостъ.

Трети рефератъ този денъ чете г-нъ Heller, директоръ на единъ институтъ въ Виена. Темата му бѣ: Die Entwicklungsphänomene im Seelenleben der Blinden und ihre Konsequenzen für die Blindenbildung.

Г-нъ Хелеръ напрѣ най-първо на това, че слѣпите дѣца, като обекти на възпитанието, се различаватъ отъ здравооките, че първите иматъ различни интереси отъ вторите; изтъкна, че въ душевния животъ на слѣпите има извѣстни феномени, които прѣминаватъ свойствено тѣмъ развитие, и обърна вниманието ни върху тѣзи феномени, които, както самъ референтътъ се изрази, иматъ микроскопически характеръ.

Обикновено се счита осѣзанието (опипа) за най-важно външно чувство въ цѣлия душевенъ животъ на слѣпите. Вѣрва се, че това чувство прѣобладава у слѣпия и го направлява. Вѣрва се още, че само осѣзанието дава прѣдставленieto за пространство. По-точните изслѣдвания обаче доказватъ, че *не осѣзателниятъ, а слуховитъ възприятия иматъ това свойство*. Чрѣзъ слуховитъ възприятия и съ помощта на фантазията слѣпиятъ се увлича дълбоко въ сънообразенъ животъ, въ който той се чувствува и поетически настроенъ, но често и нещастенъ, онеправданъ, отхвърленъ.

Трѣбва да признаемъ, казва референтътъ, че не слуховитъ осѣзания заематъ подчинено положение спрѣмо осѣзателнитъ, а наопаки.

По физиологични причини тѣзи двѣ сѣтвива сж много тѣсно свързани помежду си. Затова въ училищата за слѣпите трѣбва да се даде широко мѣсто на *осѣзание-слушанieto* (Tast-Hören), което помага на слѣпия да разпознае чрѣзъ слуха придобититъ чрѣзъ осѣзанието познания за материята, измѣрванията, формитъ, числата и пр.

Втори важенъ феноменъ въ душевния животъ на слѣпия е прѣминаването на пасивната фантазия въ активна. Слѣпиятъ почти изцѣло робува на пасивната фантазия. Последната у него често заглушава активната, или по-добре, играта на пасивната фантазия затмѣнява и поглъща активната фантазия. Но пасивната фантазия прѣми-

нава въ активна и въ това прѣвърщане творческата сила на слѣпия, а тази сила да се подкрѣпи и увеличи най-успѣшно свободната игра, особно чрѣзъ онази игра, при свободенъ изборъ на срѣдствата, прѣявления изъ природата и живота. Въ тази се дава просторъ на свобода на човѣ дѣйностъ, като се снабдява слѣпиятъ съ матери орджия, а му се прѣдоставя свободенъ и на начини и продукти за изработване.

Другъ важенъ феноменъ е това, че р на слѣпия е едновременно и орджие за разване и на прѣдмета и на формата му. способностъ за разпознаване може пости да се усвѣршенствува.

Г-нъ Heller е издалъ наскоро едно съчи въ което е подробно изложилъ своите и вания по особеноститъ на душевния жив слѣпите.

Вторникъ слѣдъ обѣдъ посетихме и тукашния институтъ за слѣпи (Friedrichshelms Provinzial-Blindenanstalt), дѣто ни с концертъ отъ възпитаницитъ на института този концертъ се виждаше, че слѣпите да достигнатъ музикално свършенство, и здравитъ. Нѣщо повече: като че слѣпи пълняватъ музикалнитъ откъслечи съ по-зивно чувство, или може би съ своето състояние внушаватъ на слушателя по-зивни чувства. Тука свири единъ момък лично на пигулка, другъ на виолончело, на оргелъ, а всички пѣха въ смѣсенъ хор дѣвчепитъ.

Слѣдъ концерта разгледахме института.

Азъ имахъ случай слѣдователно да до впечатления си, тѣй като бѣхъ пос вече този институтъ съ пристигането си, обиколихъ заедно съ другитъ повторно освѣтлнихъ по наредбата на института още ед Ваканцитъ сега сж отложени, за да се възможност на членоветъ на конгреса да гледатъ института въ врѣме на работа.

Въ института има 124 дѣца и 63 въз слѣпи. Той е слѣдователно възпитателно з ние и сжневрѣменно Versorgungsbaus или В heim съ работилница. Но въ връзка съ тутта или по-добре подъ надзора му им три други заведения въ провинцията съ 120 души слѣпи, та всичко подъ опека този институтъ има сега около 300 души

Слѣдъ като разгледахме института, да се закуска въ градината, дѣто имахме св срѣща, и размѣнихме мисли по впечатления отъ него. Тука имахъ случай да се запоз мнозина директори и учители, които ме да посетя училищата имъ. Имаше четирма гати отъ Русия. Тѣ ми прѣпорѣчаха да и и тѣхнитъ институти, дѣто ще мога да много нѣщо, което би се лесно приложило

Въ срѣда на 21. г-нъ Бауеръ, учите Бреславъ, говори по темата: какъ би мог пълнителното училище за слѣпи да по щото слѣпите да станатъ добри занаятчи

чатница за слѣпи. Издава се списание за слѣпите, печатано съ Брайловия пунктовъ шрифтъ. Сжщо така се издава отъ 12 години списание по обучението и възпитанието на слѣпите.

Въ четвъртъкъ, на 22., г-нъ Цехъ, директоръ въ Königsthal, говори по практическата наредба на нагледното обучение за слѣпите.

Неговътъ рефератъ съдържахъ слѣдните тези:

I. По избора на учебния материалъ.

а) Учебната материя трѣбва да бѣде ограничена по обемъ.

б) Материалътъ трѣбва да се подбира така, че да възбужда интересъ у дѣцата.

в) Материалътъ да въздѣйствува образователно.

II. По наредбата на материала.

Учебниятъ материалъ трѣбва да се нареди за I. година възъ основа на пространствения принципъ, а за слѣдните години да се групира около понятията: храна, облѣкло и жилище.

III. Нагледни помагала.

Нагледните помагала, дѣто не могатъ да се прѣдставятъ тѣ въ натура, трѣбва да бѣдатъ по възможности прости и безъ несжществени части. Тѣ отговарятъ на цѣлта си най-много тогава, когато могатъ лесно да се разглобяватъ и на ново да се сглобяватъ отъ учениците.

Помагалата трѣбва да бѣдатъ въ повече екземпляри.

IV. Методична обработка.

Нагледното обучение е класно обучение. То еднакво трѣбва да развива ума, сърдцето и волята и да възбужда, колкото може, всестранно самостоятелността на учениците. Формата на обучението е развивателна.

По този рефератъ нѣмаше дебати. Конгресътъ възнагради референта съ ржкоплѣскания и мина по-нататъкъ.

Слѣд това г-нъ Вацелъ, учителъ въ Хале, говори за значението на геометричното обучение въ училището за слѣпите и изказа слѣдните мисли:

I. Прѣдставленията за пространството не сжществуватъ а priori, а се образуватъ чрѣзъ обучението и прѣднамѣрена грижа.

II. Развитието на пространствените прѣдставления прѣминава прѣзъ три степени:

а) образуване типични прѣметни прѣдставления;

б) образуване елементарни прѣдставления за пространствените форми, и

в) спекулативно дирене законосъобразни отношения въ прѣдставленията за пространството.

III. Училището за слѣпите не въведе учениците си въ законите на пространството най-добре тогава, когато пазн слѣдния редъ:

а) На най-долната степенъ да се упражнява осѣзанието на чисто геометрични тѣла, за да се създадатъ отъ прѣметите типични аперцепции форми. Тѣзи упражнения сж сжщеврѣ-

менно отлично срдство за усвѣршенстване на говора.

б) На срдната степенъ елементарните прѣдставления за пространствените форми сжзватъ нагледно чрѣзъ всички правилни Придобитите познания се свързватъ съ истинския животъ. Теоретичната геометрия се оставя на заденъ планъ.

в) На горната степенъ трѣбва да се изгеометричните правила. Тукъ учителътъ си съ геометрични тѣла, раздѣлени на части. Най-сетнѣ се учи изчислението на поврхнините и съдържанието на тѣлата.

Слѣдъ реферата г-нъ Вацелъ държа и урокъ по геометрия съ една група (8 души) отъ тукашния институтъ.

Той работи съ куба, цѣлъ и раздѣлени начини на части и показва, какъ може да се използва кубътъ за образуване многе метрични прѣдставления.

Прѣдъ всѣки ученикъ имаше кубове, дени, и дѣцата сами вземаха по единъ, отъ го и отговаряха на зададените отъ учителъ прѣдмети.

Прѣподаването тука вървѣше сжщо така прѣподаването въ основните училища, с само разлика, че вмѣсто съ зрѣнието и дѣцата си служатъ съ осѣзанието и слухъ.

И по този рефератъ конгресътъ рѣши нѣма дебати.

На дневенъ редъ бѣше докладътъ на сията по дѣйствието на II. секция, която занимава съ програми, помагала и пр.

Г-нъ Брандтштеръ, директоръ въ Килбергъ, докладва. Той прѣдложи, и конгресътъ рѣши: да има обща читанка за всички ученици. За приготвянето на читанката ще се съзидатъ.

Г-нъ Конратъ, учителъ, говори по умот на плочата при обучението на слѣпите. Той разгледа разните видове плочи, които употреблявали до сега; напомни новите, които сж прѣдставени въ изложението и сжзвѣрху прѣимствата на машината за писане пунктовия шрифтъ.

Г-нъ Моръ, директоръ въ Хановъръ, предложи, и конгресътъ рѣши почти безъ разсуждения:

1. Да се направи постѣпка прѣдъ всѣ за намаление таксата по прѣнасяне чрѣзъщата книги за слѣпите, печатани съ пунктовия шрифтъ, и

2. Да се дѣйствува противъ злоупотребата, което се върши отъ прѣдприемачи уреждането на така-наречените концерти слѣпите.

Този день слѣдъ обѣдъ всички посетители, дѣто разгледахме всички пособия, които се употребяватъ сега при обучението.

Въ петъкъ, на 23. юлий, се четоха отъ реферата.

Г-нъ Моръ говори по употребявания отъ немските институти кратъкъ шрифтъ, видъ стенография за слѣпите; посочи

татни и предложени малки измѣнения, които сега отъ конгреса.

Метъ, Regierungsrath und Direktor des Blinden-Fühlungs-Institut in Wien, говори многого за историята на училищата за слѣпи.

Ханъ, учителъ въ Берлинъ, говори върху нещото по музика въ институтитѣ на слѣ-

пите и въ каквото значение на музиката воспитанието на слѣпите и прѣпоръчва да се учи музиката въ училищата като на изкуство и хуложество, а не да се учи като занаятъ. Той трѣба да се научатъ да четатъ нотата да могатъ и сами да работятъ по нѣщо, а да се подбератъ добри музикални отпрати и да се напечататъ въ пунктовитѣ нотитѣ, за слѣпите трѣба да сѫ наречени не слѣпите, а може тесно да анализира некои откъсчета.

приподаватели по музика да се назначаватъ и специални учители.

Това конгресътъ сирийски дневния си редъ, отиде, слѣдния конгресъ да се свика 1907. год. въ Хамбургъ, и то прѣзъ пролетта есенята, защото прѣзъ лѣтната ва-

Геологически бѣлѣжки по западнитѣ части на Стара планина.

Георги Н. Златарски

Тукъ се види геологическия составъ на тази Базканъ отъ двѣтѣ страни на главната водо и тектониката му, постъпва какъ може да свързката на Стара планина съ Карпатите. Д-ръ J. Цвартъ отъ Бѣлградъ, Д-ръ А. Иширкови и гл. благодарение на неговъ комитировка отъ гл. на Министерството Просвѣщение, прѣдприехме и тривата една кратка екскурция по западния Балканъ не се ограничихме само на бѣлгарска, но и на два пати прѣминахме въ Сърбия. прослѣдихме нѣкитѣ изучавания.

Тукъ си редоме искаме да изнеса нѣкои бѣлѣжки само изъ областта на геологическо имахъ възможностъ да събера до 21 юни 1903 г., споредъ прѣдприетията, които може да се начертаетъ така. Отъ София по Искърския прѣтокъ до и отъ там, прѣзъ Враца до Берковица, отъ Берковица по шосето прѣзъ Жешовица, до до Чирокъ.

Отъ Чирокъ прѣзъ Враца Габла, по планина рѣка, Бърлогъ, Ракана, прѣзъ Вито до Пиротъ.

4. Отъ Пиротъ прѣзъ Княжеванъ и Киди-бояския прѣтокъ, с. Салинъ до Бѣлоградчикъ.

5. Отъ Бѣлоградчикъ прѣзъ «Вѣнецъ», Бѣта, Александрово, Мадрель по сарматското плато до Кула и отъ тамъ прѣзъ Старонатица, Врѣшка Чука до Зайчаръ.

1. Отъ София до Мездра доста добръ сж познати теренитѣ. Хубавиятъ профилъ, който ни достига Искърскитѣ прѣзъ Базкана, е описанъ въ моята статия «Приносъ къмъ геологията на Искърския прѣтокъ отъ София до Романъ и на съставитѣ му прѣтѣни» (Трудове на Българското Природонаучагелно Дружество, кн. II).

Мездра тежи върху палеогенови варовици, изпълнени на мѣсти съ флинтъви яки. Рѣчки сж въ тѣхъ фосилитѣ, но достатъчни да описватъ въ старостта имъ. По най-чести сж *Isodonta columba* Lam., разни *Jucosetia*-и и *Terebratula*. По пътя ни къмъ Враца нѣтъ флинтъви варовици и нѣматъ бѣлизини и съ бѣла слюда изпълнени пясъчници, които ний вземаме тоже за палеогенови. Тѣ отиватъ далеко къмъ сѣверо-западъ и най-послѣ изчезватъ подъ члупиалния теренъ на врачанската котловина.

Сѣверо-западната страна на онези гигантски варовитѣ зидъ, който се вѣдче отъ Черешинския манастиръ къмъ Враца и по-далеко, състои отъ бѣли варовици, на които неяснитѣ пластове сж наклонени къмъ юго-западъ. Тѣ сж зоогенски рифови образувания, отъ доня крета и главно отъ баремска възраст и съдържатъ *Requena*, *Toussaintia* и други *Chamidae*-и, а така сжщо *Terebratula*, *Rhynchonella*, *Pecten* и пр. По-богати на фосили сж пясъчнитѣ и глинеститѣ между тѣхъ пластове, които особено ясно се виждатъ около Враца. Въ нѣкои отъ тѣхъ, както и въ варовититѣ се забѣлжаватъ още *Obololina discoides* A. Gras. и *O. conoides* A. Gras. Къмъ Враца баремскитѣ пластове се издигатъ почти вертикално и къмъ Стара гора (при вратата) тѣ се допиратъ съ други по тъмни, жести варовици, въ които се намира само нѣколко скелѣти отъ фосили като: *Belemnites aff. ventriosus* Münster, *Rhynchonella aff. lacunosa* Schloth и *Terebratula* sp. indet. Освѣнъ това по изгледъ и структурата постѣднитѣ варовици приличатъ на горно-кредни или мелески, които както тѣмъ, така и къмъ жезелитѣ, сж пясъчници по-малки или креститѣ образувания.

Отътамъ южната страна на очарователнитѣ «вратитѣ» до горно-креднитѣ скали се забѣлгватъ брекчести варовици, а до тѣхъ излизатъ сиво-зелениви, ситнозърнести типични триасови скали, до които се допиратъ и сиво-зеленижави пѣсчлѣвни глинени съ *Murchisonia costata* Zenk. и други триасови фосили. Познатитѣ, къмъ границата на червенитѣ пѣсчлѣвни, се показва и червени пѣсчлѣвни глинѣ, както и тъмно-песчлѣвни варовици въ глинѣ бинки. На това мѣсто незначително стана прѣминаването на тия пластове къмъ червенитѣ пѣсчлѣвни. Постѣднитѣ стоятъ тамъ почти вертикално.

чатница за слѣпи. Издава се списание за слѣпитѣ, печатано съ Брайловия пунктовъ шрифтъ. Сжщо така се издава отъ 12 години списание по обучението и възпитанието на слѣпитѣ.

Въ четвъртъкъ, на 22., г-нъ Цехъ, директоръ въ Königsthal, говори по практическата наредба на нагледното обучение за слѣпитѣ.

Неговътъ рефератъ съдържае слѣднитѣ тези:

I. По избора на учебния материалъ.

а) Учебната материя трѣбва да бѣде ограничена по обемъ.

б) Материалътъ трѣбва да се подбира така, че да възбужда интересъ у дѣцата.

з) Материалътъ да въздѣйствува образователно.

II. По наредбата на материала.

Учебниятъ материалъ трѣбва да се нареди за I. година възъ основа на пространствения принципъ, а за слѣднитѣ години да се групира около понятията: храна, обѣкло и жилище.

III. Нагледни помагала.

Нагледнитѣ помагала, дѣто не могатъ да се представятъ тѣ въ натура, трѣбва да бѣдатъ по възможности прости и безъ несжществени части. Тѣ отговарятъ на пѣлѣта си най-много тогава, когато могатъ лесно да се разглобяватъ и на ново да се сглобяватъ отъ ученицитѣ.

Помагалата трѣбва да бѣдатъ въ повече екземпляри.

IV. Методична обработка.

Нагледното обучение е класно обучение. То еднакво трѣбва да развива ума, сърдцето и волята и да възбужда, колкото може, всестранно самостоятелността на ученицитѣ. Формата на обучението е развивателна.

По този рефератъ нѣмаше дебати. Конгресътъ възнагради референта съ ржкоплѣскания и мина по-нататѣкъ.

Слѣдъ това г-нъ Вацелъ, учителъ въ Хале, говори за значението на геометричното обучение въ училището за слѣпитѣ и изказа слѣднитѣ мисли:

I. Прѣдставленията за пространството не сжществуватъ a priori, а се образуватъ чрѣзъ обучението и прѣднамѣрена грижа.

II. Развитието на пространственитѣ прѣдставления прѣминава прѣзъ три степени:

а) образуване типични прѣдметни прѣдставления;

б) образуване елементарни прѣдставления за пространственитѣ форми, и

в) спекулативно дирене законосообразни отношения въ прѣдставленията за пространството.

III. Училището за слѣпитѣ не въведе ученицитѣ си въ законитѣ на пространството най-добре тогава, когато пазн слѣдния редъ:

а) На най-долната степенъ да се упражнява осѣзанието на чисто геометрични тѣла, за да се създадатъ отъ прѣдметитѣ типични аперцепции форми. Тѣзи упражнения сж сжщеврѣ-

менно отлично срдѣство за усвѣрше на говора.

б) На срдѣната степенъ елементарни прѣдставления за пространственитѣ форми зуватъ нагледно чрѣзъ всички прави. Придобититѣ познания се свързватъ с ческия животъ. Теоретичната геомет се оставя на заденъ планъ.

в) На горната степенъ трѣбва да се геометричнитѣ правила. Тукъ учителътъ съ геометрични тѣла, раздѣлени на части, Най-сетѣ се учи изчислението на нитѣ и съдържанието на тѣлата.

Слѣдъ реферата г-нъ Вацелъ държѣ урокъ по геометрия съ една група (8 дѣти) отъ тукашния институтъ.

Той работи съ куба, пѣлъ и раздѣли на части и показа, какъ се използва кубътъ за образуване метрични прѣдставления.

Прѣдъ всѣки ученикъ имаше кубъ дѣлен, и дѣцата сами вземаха по единъ, го и отговаряха на зададенитѣ отъ уч проси.

Прѣподаването тука вървѣше сжщо т прѣподаването въ основнитѣ училища само разлика, че вмѣсто съ зрѣниет дѣцата си служатъ съ осѣзанието и с.

И по този рефератъ конгресътъ нѣма дебати.

На дневенъ редъ бѣше докладътъ снѣта по дѣйността на II. секция, занимава съ програми, помагала и пр.

Г-нъ Брандтцетеръ, директоръ въ бергъ, докладва. Той прѣдложи, и крпне: да има обща читанка за всички. За приготвянето на читанката ще с секцията.

Г-нъ Конрадъ, учителъ, говори по у на плочата при обучението на слѣп разгледа разнитѣ видове плочи, които употребявали до сега; напомни новитѣ които сж прѣдставени въ изложението върху прѣимствата на машината за пунктовия шрифтъ.

Г-нъ Моръ, директоръ въ Хановер ложи, и конгресътъ прие почти безъ ра

1. Да се направи постѣпка прѣдъ за намаление таксата по прѣнасяне цтата книги за слѣпитѣ, печатани съ шрифтъ, и

2. Да се дѣйствува противъ злочнието, което се върши отъ прѣдприема уреждането на така-нареченитѣ кон слѣпитѣ.

Този день слѣдъ обѣдъ всички п изложението, дѣто разгледахме всички които се употребятъ сега при обучени

Въ петѣкъ, на 23. юлий, се четох реферата.

Г-нъ Моръ говори по употребявани нѣмскитѣ институти кратѣкъ шрифтъ видъ стенография за слѣпитѣ; посочи

ции и прѣдложки на тѣхъ измѣнения, които са отъ конгреса.

Мейер, Regierungsrath und Direktor des k. k. Kinder-Erziehungs-Institut in Wien, говори много за исторіята на училищата за сѣ-

Ханъ, учителъ въ Берлинъ, говори върху то по музика въ институтитъ за сѣ-

ствена готѣмото значение на музиката панието на сѣбнитѣ и прѣпорѣча да се музиката въ училищата като на из-художество, а не да се учи като за-

тъ трѣбва да се научатъ да четатъ по-да могатъ и сами да работятъ по-тъ да се подбератъ добри музикални от-и да се научатъ съ пунктовиѣ по-тъ за сѣбнитѣ трѣбва да сѣ нареждатъ сѣбнитѣ да може лесно да анализира-ни отъже тека.

Подавателни по музика да се назнача-тти и специалисти учители

ова конгреситъ свършиш зменения си редъ. дѣти, сѣбнитѣ конгресъ да се свика-1907. год. въ Хамбургъ, и то прѣзъ про-ли есенитъ, заното прѣзъ лѣтната ва-много горещо.

Геологически бѣлѣжки по западнитѣ части на Стара планина.

Герст Н. Златарски

се види геологическиятъ съставъ на Балканъ отъ дѣлѣтѣ страни на главната го и тектониката му, по-тъ какъ може свързката на Стара планина съ Карпатъ. Д-ръ Ј. Павличъ отъ Бѣградъ, д-ръ А. Чишриковъ и азъ, благо арение: комитировка отъ г-на Министра на Проксѣшеніе, прѣдприехме и тримата отъ кратка ескурсия по западния Бал-не се ограничихме само на българска по и на два пати прѣминахме въ Сърбия, посетихъ админитъ пазувания.

ни си ретове некаме да изнеса пжт-бѣлѣжки само изъ областта на геоло-и имахъ я возможность да събера до 21. юни 1903 г. споредъ прѣдприе-рствитъ, които може да се очертае така: София до Искърския проломъ до отъ тамъ прѣзъ Враца до Берковина до Берковина до шосето прѣзъ Ломовина до Чирковина.

до Чирковина прѣзъ Враца Главна, по-ижева рѣка, Бѣрѣговъ, Рѣжана, прѣзъ Родъ Пиротъ.

4. Отъ Пиротъ прѣзъ Княжеванъ и Кадиназкия проломъ, с. Славинъ до Бѣлогорачицъ.

5. Отъ Бѣлогорачицъ прѣзъ «Вѣнчето», Бѣла, Александрово, Магренъ по сарматското плато до Кула и отъ тамъ прѣзъ Старопатина, Връшка Чуча до Зайчаръ.

1. Отъ София до Мездра доста добръ сж познали теренитъ. Хубавиятъ профилъ, който ни доставя Искърскитъ прѣзъ Балкана, е описанъ въ моята статія: «Приносъ къмъ геологията на Искърския проломъ отъ София до Романъ и на съблѣнитъ му прѣбѣтия» (Трудове на Българското Природонаучатѣлно Дружество, кн. II).

Мездрѣ лежи върху пенномански варовини, изпълнени на мѣста съ финтови ядки. Рѣдки сж въ тѣхъ фосилитѣ, но достатѣчни да опрѣдѣлятъ старостта имъ. По нѣмчести сж *Isogona columba* Lam., рѣдки *Jugosa* и *Terebratula*. По нѣта ни къмъ Враца нѣтъ финтова варовинъ и близитѣ бѣлизини и сѣ бѣла слѣда изпълнени пѣсѣнници, които ний вземаме тоже за пенномански. Тѣ отиватъ далѣко къмъ сѣверо-западъ и най-послѣ изчезватъ подъ дилувияния теренъ на врачанската котловина.

Сѣверо-западната страна на овиѣ гигантски варовитѣ зитѣ, който се вѣдѣе отъ Черешкиятъ мѣлестиръ къмъ Враца и по-далѣко, състои отъ бѣли варовини, на които нежнитѣ пластове сж наклонени къмъ юго-западъ. Тѣ сж зоогенски рифови образувания, отъ долия креъ и главно отъ баремска възраст и съдържахъ *Requienia*, *Tomaria* и други *Chamaele*-и, а така сжщо *Terebratula*, *Rhynchonella*, *Pecten* и пр. По-богати на фосили сж пѣсѣчливитѣ и глинестиѣ между тѣхъ пластове, които особено ясно се виждатъ около Враца. Въ нѣкои отъ тѣхъ, както и въ варовинитѣ се забѣлѣжаватъ още *Orthis* *discoidea* A. Gras. и *O. conidea* A. Gras. Къмъ Враца баремскитѣ пластове се налитатъ почти вертикално и къмъ Стори-градъ (при вратата) тѣ се допиратъ съ други по тъмни, глести варовини, въ които се намириха само нѣколко слѣди отъ фосили като: *Bellerophon* aff. *gemmiferus* Münster, *Rhynchonella* aff. *laevigata* Schloth. и *Terebratula* sp. indet. Особено това по нѣтѣ и структура послѣднитѣ варовини приличатъ на горне юрски или мѣлески, които както тамъ, така и къмъ юго-изтокъ, сж възседнали по-младитѣ или крѣстнитѣ образувания.

Окѣмъ южната страна на очарователнитѣ «вратата» до горне юрскитѣ скали се забѣлѣватъ брѣжѣсти варовини, а то тѣхъ налитатъ сиво-песѣчливи, ситнозърнести типични триасови скали, до които се допиратъ и сиво-зеленикави пѣсѣчливи глинени сж *Murchisonia costata* Zenk. и други триасови фосили. По нѣтатѣкъ, къмъ границата на черешнитѣ пѣсѣчници, сж показана и червена пѣсѣчлива глина, както и тъмно пѣсѣчливи варовини въ тъмни банки. На това мѣсто не забѣлѣвано става прѣмѣнитѣ на тия пластове къмъ червенитѣ пѣсѣчници. Послѣднитѣ стоятъ тамъ почти вертикално.

Врачанско-берковското шосе закача само малка част отъ дилувиалния теренъ на врачанското поле и слѣдъ това отива върху бѣлитѣ зоогенски варовници отъ баремския катъ. Тия варовници, както и малмскитѣ, носятъ много отъ бѣлѣжитѣ на карстовитѣ прѣдѣли, като: малки и голѣми въртопи, пропасти, па и *кари* или *шрати*; послѣднитѣ особено се виждатъ къмъ махалитѣ.

Докато зоогенскитѣ варовници къмъ Враца иматъ падение къмъ юго-западна посока, отъ мѣтншикия мѣнастиръ на западъ тѣ заематъ противоположно положение, като се наклоняватъ къмъ сѣверо-изтокъ.

На западъ отъ с. Бабино нашитѣ варовници се потеглятъ къмъ югъ, и на тѣхно мѣсто се показватъ синкави пѣсѣчни мергели и пѣсѣчници отъ сжщата баремска възраст, но прѣдставени съ другъ фациесъ, тѣй-нареченъ флишки. Цѣлото плато на югъ отъ Гловаци е съставено отъ такива пластове, само че върху повърхността му се намиратъ доволно много разхвърлени, зоблени, малки и голѣми блокове отъ червени пѣсѣчници, отъ които голѣма частъ е разиѣсена съ орната прѣстъ. Между блоковетѣ се забѣлѣзватъ и еруптивни кжсове, но по-рѣдко. Тия блокове сж *флувиални* и сж довлѣчени върху тоя *пенеленъ* съ водитѣ на сѣднитѣ южни височини.

Къмъ Махалата излизатъ пакъ бѣлитѣ зоогенски варовници, като продължение отъ врачанската планина, въ които се забѣлѣзватъ на мѣста и Орбитолини. Къмъ с. Озирова прѣзъ рѣката излизатъ и синкаво пѣсѣчни мергели, тоже отъ баремска възраст.

Отъ двѣтѣ страни на Ботунята се показватъ червени пѣсѣчници, а подъ тѣхъ на нѣколко мѣста афлориратъ и карбонски филито-подобни аргилошисти. Особно важна е карбонската ивица, която се простира къмъ западъ и сѣверо-западъ; тя излиза къмъ Иончовъ ханъ на фердинандското шосе.

Къмъ Вършецъ дилувиалнитѣ наслаги сж доста дебели и прѣпокриватъ гранитоиднитѣ скали, които се разпростиратъ къмъ Берковица. Послѣднитѣ заематъ особно мѣсто къмъ южнитѣ височини и сж твърди разтрошени и разложени. Къмъ Берковица гранитоиднитѣ скали до толкова сж разпаднати, че приличатъ на аркоза; рѣдко се забѣлѣзва прѣсна скала. Само слѣдъ Спанчевци се намири доста спазена скала, която подхожда най-повече на диоритъ-гранитъ.

2. Малката хубава Берковска котлина е изиграна съ кватернерни и сѣврѣмни образувания и заобиколена откъмъ източната страна съ гранитоидни масивни скали, а откъмъ западната само съ палеозойски аргилошисти, които сж промѣнени доволно много не само отъ сѣдството на кристалинитѣ масивни скали, но и отъ тектонически пропеси. Метаморфитѣ аргилошисти се виждатъ най-добре около Иончовъ ханъ; между тѣхъ се забѣлѣзватъ и такива, които се приближаватъ къмъ мусковитния гнайсъ. Между полеозойскитѣ аргилошисти

около Берковица се намиратъ и хубави разно цвѣтни мрямори.

Като се излѣзе отъ споменатата котлина, шосето за Фердинандъ прѣсича карбонския теренъ и частъ отъ червенитѣ пѣсѣчници, които излизатъ край западната страна на пѣтя. Къмъ Огоста цѣлото междурѣчье е изпълнено съ планденъ алувий, а източно и западно отъ пѣтя с издигатъ възвишености, съставени отъ горнеокомски или баремски образувания, носещ флишки бѣлѣгъ.

Съ малки изключения, покрай бѣлоградчишкото шосе излизатъ по най-вече баремски пластове, състоещи отъ пѣсѣчници въ банки, межд които има и глинени прослойки. Върху плочит не сж рѣдки и хиероглифнитѣ фигури.

Около единъ километъръ западно отъ с. Живовци, надъ тия пѣсѣчници излизатъ и едн пѣсѣчливи варовници съ черъ флинтъ, вѣроят отъ сжщата възраст. Послѣднитѣ особно с разпространени откъмъ южната страна на Огоста, гдѣто съставятъ цѣли канари. Тѣхъ фосилитѣ сж рѣдко, но въ оння по тѣхъ се намири между Бѣлимелъ и Митрови само единъ характеренъ амонитъ, който лесно рѣши въпроса за старостта на всички тия пластове; той е *Desmoceras strettostomata* Uhl., сбранъ прѣзъ 1900. година.

Баремскитѣ пластове лежатъ непосредно конкордатно върху неоконски, resp. хотривски мергели и мергелни варовници, въ които къмъ Фердинандъ се намира доста характеристична амонитна фауна, състоеща отъ *Lytoceras submbriatum* d'Orb., *Crioceras Duvali* Leveillé, *Phylloceras Thetys* d'Orb., *Phylloceras infundibulum* d'Orb. *Belemnites* sp. и други.

Сжщитѣ неоконски синкави мергели и мергелни варовници се откриватъ и при Бѣлимелъ но тѣ сж на това мѣсто бѣдни откъмъ фосилни пластове; имъ сж наклонени, както и баремскитъ къмъ юго-западъ; при послѣдното село тѣ с доста стрѣмно положени.

Отъ Бѣлимелъ оставихме главното шосе покрай рѣката, която тече прѣзъ Желѣзна в зѣлзохмѣ до Чипровци.

Прѣди още да се слѣзе до рѣката, надъ нея кома се отвори дилувиаленъ чакълъ, намѣстенъ въ видъ на тераса, а долу покрай рѣката хубавъ алувий.

Височинитѣ и рѣтинитѣ отъ двѣтѣ страни на рѣката къмъ Св. Иванъ сж съставени отъ червени пѣсѣчници, на които пластове с почти вертикално положени; тѣ се разпростиратъ отъ ССЗ къмъ ЮЮИ и затварятъ съ хоризонта къмъ СИ жгълъ отъ 70—80°. Пѣсѣчинитѣ сж въ дебели, твърди банки и на мѣста даже кварцитни; тѣ показватъ още и лѣжалъ наслаиване, но има ги и конгломератни, които зърната достигатъ отъ лѣшниковъ до охрова голѣмина, а къмъ Желѣзна въ тѣхъ имъ по-едри парчета. Въ конгломерата взематъ участие освѣтъ бѣли кварцови парчета, още и аргилошисти отъ карбонска система.

литът не сж много червени и между
и сивти и бели. Освен въ дебел
и въ тънки банки съ сивени чер-
вонки.

В основата на пясъчниците на пъ-
та излиза и карбонен аргилозит,
гледащ като та сж конкордантен ст-
тъ, но въ сжнностъ еъ не сж, а на-
сж утилитаторно доложено, и жътът
то имъ се мѣнява върѣтъ много.

Въ километръ прѣдъ с. Жетѣна
пясъчници се повръщатъ и се за-
ключватъ отъ карбонен аргило-
зитъ излизашъ подъ тяхъ. Тамъ се
на нарка еруптивна чанка, отъ ко-
прошена скала, въроятно диабазна.

Дома на рѣката, по която отиваме, се
само една тераса, която показва, че
климатическо промѣнене се е су-
ня жѣта прѣдъ кватернерния периодъ.
Само едно по-яко изпизване.

Чиронци къмъ Вража-Глава лезе кон-
бонски скали сж доста промѣнени; на
притичатъ на филити, на аргило-
артионисти и на кварцовисти, а на
изгледватъ мажени и сж иззубени
мѣсто си, обаче почти всички иматъ
въ прѣтъ. Отъ еруптивни скали, които
въ прѣтъ тия аргилозити, не споме-
жта си само една диабазна ганка, която
повръхността, а именно тамъ, гдето
обърца къмъ западъ.

Километра юго-западно отъ Чиронци
сж ограничени на малко пространствено,
свѣтлина, отчасти конкордантни които
надлъвъ една единъ километръ.
Подобни сж скали сж тукъ прѣдъ сж
пясъци и дебелъ, бели кварцови жини
мѣсто отъ на пясъците имъ е къмъ
къмъ границата аргилозититъ се
въ и въ свѣтлостъ бѣлѣтъ и сж наклонъ
сѣверо-сѣверо-изтокъ, или пакъ за-
воля карбонски хабитусъ, но безъ да
се забѣлѣва тѣхното насочение.

Сѣтъ къмъ пясъчниците на съзона сѣтъ
отсѣлватъ мѣсто на червени пѣ-
сѣ отсѣлватъ тѣхното подъ тѣхъ. Пѣ-
сѣ пясъчниците, които заематъ върховетъ
пясъчница и прѣмѣнватъ и въ сѣвѣтъ
мѣтъ на югъ къмъ сѣверо-изтокъ.

Пѣсѣ пясъчници заематъ тѣхното раз-
рѣние въ Сърбия, въ южната на Гемекъ
мѣтъ дори до истинското село.
Области ние избликватъ Вража-Глава и
мѣтъ къмъ Докиновска рѣка, на югъ
мѣтъ червени пясъчници, между които на
мѣтъ пясъци и сиво-песелини пясъчници,
само зона, падението имъ е къмъ Ю.Ю.З.

При Докина пѣсѣ пясъчници и пѣсѣ-
ници излизатъ и триасови варовници, типиченъ
Weitenkalk съ *Terebratula* и други неясни фосили.
Въ варовития теренъ се забѣлѣватъ разнообразни
въртови.

Ние сѣддохме въ долината на Докиновска рѣка
(«Бриндорекни потъ» въ руската карта), именно
тѣмъ, гдето рѣката взема вече южна посока,
както отсѣлваме тамъ и триасовитѣ варовници. Въ
сѣмъ наглата гѣна, по хубава толина червенитѣ
пясъчници и конгломерати се излизатъ и отъ
мѣтъ страни; тя е украсена още и съ двоини
тераси, които сж високи и широки.

Едвамъ при с. Докиновци, отъ дѣната страна
на рѣката, излизатъ триасовитѣ варовници и къмъ
с. Бърногъ заематъ цялата страна, отъ гдето
постепенно се пясъчватъ и мажватъ и отъ
дѣната страна на рѣката.

Височината на западъ отъ последното село
прѣдъ да бже покрита съ малки бели варо-
види (подобни на дриоманскитѣ) и персидио-
лини, сивени жести варовници (подобни на тия
отъ вражиската планина, които ние видѣхме
само югу изгледани). Тѣ тежкатъ на върно
върху триасови образувания, а могатъ да бждатъ
и върху триасовитѣ варовници съ *Eugenia*, *Hel-*
fenella, *Mili*. Да ни пѣма сжонитѣ малки варо-
види и въ пясъчнитѣ височини, това остава да
се прѣвѣри.

До ю въ коритото на Докиновска рѣка, както
и въ мѣстурѣнето, между тѣя и Язовишката
рѣка излизатъ само варовници съ *Eugenia*-и. На
това мѣсто продължението на триасовитѣ скали
отъ България въ Сърбия е най-очевидно.

Малко по на югъ въ мѣстността «Кула»
върху триасовитѣ система, въ пѣна конкорданция,
сѣдѣва ярската съ падение на пясъците къмъ
юго-изтокъ.

На югу излизатъ тѣмно-сивени шисти, а
на въ тѣя стрѣ и трѣбно прѣсѣти пясъчници,
между които има и бѣли. На въ тѣхъ сѣдватъ
сивити, сивено-пѣвени пясъци варовници съ
сѣтъ не лески фосили като *Waltheria*, *un-*
imulata Lam., *Terebratula punctata* Sow., *Terebratula*
sp., *Rhynchonella tetradia* Sow., *Rhynch.*, *varicabula*
Schloth., *Gryphaea cydonum* Lam., *Belonites* sp.
и други.

На въ пясъчнитѣ фосилности варовници ле-
жатъ сѣдѣва мерели безъ фосили, въроятно
отъ сжонитѣ като Югѣра като азъ отсѣлватъ,
както и по на изтокъ, прѣдъ границата у насъ,
между сѣта Сѣвѣностъ и Каменна.

Пясъчнитѣ образувания сж прѣпокрити съ
бѣли, сивѣно-песелини и червеникави, свѣтли
и потупани брекчести варовници (съ пѣна), отъ
мѣтъ възраст, върху които тежкатъ неомолски
образувания.

Неомолътъ излиза на 1¹/₂ до 2 км. сѣверо
отъ Радина; тои сѣстои отъ мерели сивѣни,
сивѣносиви и дебелостенни варовници, въ по-
сѣ пѣнитѣ има и черъ филитъ въ ядки. Пясъ-
чностъ еъ както на сѣнитѣ, така и на другитѣ па-
дѣтъ отначало къмъ юго-западъ, послѣ къмъ

сѣверо-изтокъ, а въ самото село пакъ завзематъ юго-западна посока и затварятъ жгълъ отъ 55°.

Отъ с. Ржана къмъ Видличъ се виждатъ само пѣсъчно глинени, сиво-пепеливи пластове, които лежатъ въ пълна конкордация върху неоконскитѣ. Останалитѣ членове отъ този комплексъ сж маскирани отъ раздробенитѣ варовици, нападнали отъ височинитѣ. Петрографически тѣ се различаватъ доволно отъ първитѣ подъ тѣхъ, но споредъ положението си ще бждатъ тоже отъ долня креда, и то пш отъ горни неоконъ или отъ долния баремъ. Въ сѣщия хоризонтъ, малко по-на изтокъ въ България, на върха надъ Брайковци, въ глинениитѣ варовици сѣмъ намѣрилъ единъ непълнъ *Holcostephanus*, който прилича доста на *H. Carteroni* d' Orb.; този доказва поне отчасти тѣхната старостъ.

Горѣ на Видличъ само сиво-пепеливи, глинени варовици съ типиченъ карстовъ изгледъ: голѣми и малки въртопи и пр. Въ тия варовици фосилитѣ сж рѣдкостъ, обаче при навалянето къмъ юго-изтокъ, къмъ с. Крупецъ, скалитѣ изнѣмватъ цвѣта си и ставатъ по-свѣтли отъ първитѣ. Въ тѣхъ се забѣлѣзатъ и корали, както и *Chamidae*-и. Пластоветѣ на капротинскитѣ варовици сж наклонени къмъ юго-западъ и се измѣняватъ още и съ пѣсъчни пластове, както и около Враца и Търново, обаче въ Видличъ пѣсъчницитѣ сж по-слабо развити, отколкото у насъ. Хамидейскитѣ или капротинскитѣ варовици и въ Сърбия сж отъ баремска възраст.

Слѣдъ Крупецъ начеватъ пѣсъчници и глинени съ флишки бѣлѣгъ, които откъмъ сѣверъ опасватъ пиротската котловина, а откъмъ югъ излизатъ пакъ капротинскитѣ варовици.

Въ пиротското поле ясни сж двѣ доста широки тераси; въ него различаваме освѣнъ алувиални и дилувални образувания, още и плинценски пѣсъци.

IV. Отъ Пиротъ къмъ Княжевацъ пѣтятъ води най-право по алувиално равнище, а отъ лѣва и дѣсна страна се издигатъ споменатитѣ флишоподобни пѣсъчници и глиненици, наклонени къмъ юго-западна посока. Въ състава на послѣднитѣ влизатъ още и нечисти, пѣсъчни и глинени варовици, въ тънки и дебели банки, между които въ глинениитѣ прослойки се срѣщатъ корали и други фосили. Цѣлиятъ този комплексъ лежи отъ дѣсно върху капротински варовици, а отъ лѣво подъ тѣхъ. Тукъ прочее е ясно тѣхното съвѣстване между послѣднитѣ, и тѣ завзематъ своето мѣсто въ сериата на горний баремъ, както това сѣмъ ималъ случай да констатирамъ на нѣколко мѣста въ България.

Клнсурата на Нишава, по която отиваме, е ерозивна долина.

По-горѣ къмъ Темска и по-далеко отъ Станичане млади, андезитни скали проникватъ пѣсъчницитѣ и глинитѣ и сж ги особено добрѣ изпекли. Въ края на първото село къмъ Балкана излизатъ едни много промѣнени варовици, неправилно изпукани, които могатъ да бждатъ капротински; тѣ сж вѣроятно продължение отъ

първитѣ на изтокъ. Задъ тѣхъ и подъ тѣхъ и лиза тънка неоконска явица, а подъ тая дру една варовита, истински *Wellenkalk*. Послѣдняя лежи конкордатно върху червенитѣ пѣсъчници които се явяватъ на три километра къмъ Балкана и безъ прѣкъсване отиватъ до Миджоръ. Червенитѣ пѣсъчници отъ долината на Темска обработватъ доста вѣщо и се разнасятъ не самъ къмъ Нпшъ, но още и къмъ Бѣлградъ.

Отъ Темско къмъ Калния се отива по глинитѣ, мергелнитѣ и пѣсъчливитѣ пластове с изпъкнали фигури, които причислявамъ къмъ плитководния баремски катъ. Въ тѣхъ на много мѣста се срѣщатъ бивалви, корали и *Orditolites conoidea* A. Gras. Успоредно съ пѣтя отива отъ дѣсно и зогенската капротинска варовита зона която е по-малко измита или разтворена и по добрѣ спазена отъ глинено-пѣсъчната, по която е прѣкарано шосето. При Шугринъ тя се приближава до пѣтя и послѣ отдалечава, за да г прѣцѣпи прѣдъ караула (Калния-Караулъ). Тукъ именно една частъ прѣсича пѣтя, а другата слѣдъ отъ дѣсната ни страна. Въ този варовикъ се забѣлѣзватъ както капротини, така сѣщо и корали и обритолини.

Отъ кулата къмъ с. Калния зоогенскитѣ баремски варовици сж въ пълното си развитиe между пластоветѣ имъ се забѣлѣзватъ още сѣмъ кави пѣсъчници и пѣсъчни глинени и мергели, въ които коралитѣ и обритолинитѣ не сж рѣдкостъ а на Коринатацъ при спускането на пѣтя с намѣри въ пѣсъчнитѣ глинени и мергелни освѣнъ орбиталини, още и едно парче отъ *Crioceras hammatoptychum* Uhlig отъ Вернсдорфскитѣ пластове.

Варовититѣ скали, които се намиратъ въ тази серия, сж нечисти, пѣсъчливи, глинести, и между тѣхъ прѣобладаватъ мергелно-глинеститѣ.

До Каменица пѣтятъ води повечето по тия пластове, а чиститѣ капротински варовици оставатъ подъ тѣхъ, прѣзъ рѣката. Ний имаме случай да разгледаме послѣднитѣ, когато прѣвѣ нахмемъ отъ дѣсната страна на рѣката, а първитѣ къмъ манастиря Св. Троица.

Сѣщитѣ скали се простиратъ и къмъ Княжевацъ, обаче прѣди да влѣземъ въ града, се забѣлѣзватъ се и млади еруптивни скали, които сж изпекли и промѣнили пѣсъчнитѣ глинени прѣзъ които тѣ проникватъ. Тамъ се вижда еруптивна брекча.

Заслужава да се спомене, че зоогенскитѣ капротински варовици, отъ баремска възраст, се потеглятъ на югъ отъ Княжевацъ, а на сѣверъ отъ този градъ, тѣ като да се не виждатъ въ

Красива е широката долина на Тимокъ, която се простира отъ Княжевацъ къмъ Вратаринъ изпълнена е съ сладководенъ младъ терциеръ а покрай рѣката излиза и алувиаленъ наносъ.

Отъ Кралево село оставихме споменатата долина и покрай Коритска рѣка се отправихъ къмъ Кади-боазъ.

ли подъ терциера не излизатъ на това средни образувания, не помня добръ, но тукъ неомолявани кристаллини пясъци, глинени и миканести, както и филитологични скали, проникнати отъ дебел кварцити; между първите се забелязватъ и пясъци. Пясъците на всичките са наклонени юго-западъ.

Въ с. Корито, въ колония Ошляни, изнадъ планински пясъци се показватъ мезозойски глинени въ видъ на глави. Най-първо се забелязватъ пясъчни слонни глинени, а следъ синистозни. Между тяхъ излизатъ и глинени, а глинени бланки съ *Perisphinctes*, а на мѣста и други по-малки фосили, както и пясъчни и дебел бланки. Целиятъ този комплексъ е изключенъ къмъ юго-изпадъ, е отъ ба-вляра, провижда се отъ България и е гласенъ съ финишки францезъ. Този лежи глинени или мергелни синкави варовици, както гласи финишки, тия варовици се и въ глинени бланки и иматъ неомолява, германска възраст. Къмъ с. Ново-Корито подъ излизатъ и синкави, пясъчни, пясъчни, пясъчни, може отъ сяката възраст.

Въ с. България, изнадъ с. България, въ баремските пясъчни пясъци, или пъкъ неомолява, глинени; както сякатъ, така и другите варовици съставляватъ структура и дебелени.

Въ с. България, изнадъ с. България, въ баремските пясъчни пясъци, или пъкъ неомолява, глинени; както сякатъ, така и другите варовици съставляватъ структура и дебелени.

Въ с. България, изнадъ с. България, въ баремските пясъчни пясъци, или пъкъ неомолява, глинени; както сякатъ, така и другите варовици съставляватъ структура и дебелени.

Въ с. България, изнадъ с. България, въ баремските пясъчни пясъци, или пъкъ неомолява, глинени; както сякатъ, така и другите варовици съставляватъ структура и дебелени.

Въ с. България, изнадъ с. България, въ баремските пясъчни пясъци, или пъкъ неомолява, глинени; както сякатъ, така и другите варовици съставляватъ структура и дебелени.

състава на тия скали и за фантастичните имъ форми, станали отъ ерозивното дѣйствиe на атмосферните води, говорихъ съмъ на друго мѣсто, и за това тукъ няма да споменувамъ нищо.

А отъ Българиякъ на сѣверъ къмъ «Венецъ» се намиратъ дребно-зърнести, червени и бѣли пясъци, прѣпокрити съ триасови варовици пясъци. Последните се показватъ като бѣлени ситно-зърнести, ослитни отчасти шупли, глинени варовици, върху които саблени сиво-пясъчни глинени, между които се изтъкватъ и пясъчни бланки; последните не ще бждатъ отъ триасова възраст, но по-млади. Тѣ могатъ да бждатъ отъ средния юра, обаче до като не се намерятъ бѣлени фосили въ тяхъ, азъ оставамъ въпроса отворенъ.

Най-горната частъ на «Венецъ» е прѣпокрита съ глинени матеки варовици, въ които се намиратъ *Aptychus lamellosus* Park., *Lytoceras* sp., *Oppelia n. sp.*, *Perisphinctes* aff. *colubrinus* Remmeke, *Perisph.* *Remmekei* Font., *Perisph.* aff. *tricolobatus* Font., *Simoceras* *Doubinai* Font., *Aspidoceras* aff. *decanthum* Oppel.

Такъвъ е нормалниятъ редъ на пясъците въ «Венецъ» на сѣверъ отъ Българиякъ, обаче този е прѣдметъ, почти отъ изтокъ къмъ западъ, съ три или четири дислокаци пясъци, които ясно се забелязватъ по трикратното саблени на пясъците, червени и бѣли пясъци, триасови варовици, матеки варовици.

Споменатите дислокации къмъ западъ са по-малочислени, даже откъмъ сѣверна страна, подъ матеки варовици пясъци не се забелязватъ триасова варовици, а само откъмъ южната.

На върха на бѣлого се отива само до триасови варовици, а матеки се потеглятъ само по височините откъмъ сѣверъ и югъ. Отъ тяхъ е съставена и цялата сѣверо-източна покривка на «Венецъ», и въ тяхъ се намира големата пещера, наречена Бѣленица. Матеки варовици прѣкрасно се обработватъ; отъ околностите на с. Орбеница разнасятъ големи количества изработени камъни къмъ брѣговете на Дунава. Употребениятъ дѣлени камъкъ въ Видинското пристанище е донесенъ се отъ тия мѣста.

Равнината, която се простира на изтокъ и сѣверъ отъ «Венецъ», е съставена отъ млади терциерни образувания, познати подъ името сарматски. Прѣдъ с. Бѣла водить сѣ открили въ сарматския катъ хълмъ профатъ, въ който отгоръ надому може да се чете.

Орна прѣстъ.

Червеникава прѣстъ.

Глинени пясъци, въ които се забелязватъ и мекки пясъци, може глинени. На повърхността тѣ са червени или възвѣсти и съставени отъ кварцитни ситни и по-едри зрънца. Глината дебелена е променлива.

Сѣдватъ подъ пясъците зеленикави или синкави глинени (хуми), които са главната причина за иззелението тамъ на терена.

Подъ водонепроницаемитѣ глинѣ се показватъ оолитни варовици съ *Cerithium*, *Cardium*, които прѣминаватъ въ оолитни пѣсчаници, съставящи хоризонтални доста дебелѣ банки.

По-низко водитѣ не сѣ изкопали пластове, а да се види основата и отношението на тия младотерциерни образувания къмъ по-старитѣ пластове; обаче отъ това, що се вижда, може да се заключи, че сарматскиятъ катъ е въ дискорданция спрѣмо първитѣ, или малмскитѣ варовици.

На много мѣста около с. Бѣла се забѣлѣзватъ хубави бигори въ доста дебелѣ грамади, а въ коритото на рѣката излизатъ оолитнитѣ сарматски варовици. Първиятъ брѣгъ на р. Акчаръ е съставенъ отъ оолитни варовици и пѣсчаници, а въ дѣсниа излизатъ само меки пѣсчаници и подъ тѣхъ непроницаеми глинѣ.

Сарматскитѣ образувания заематъ непрѣкъснато голѣми разпространения къмъ сѣверъ и изтокъ; тѣ се откриватъ навсѣждѣ, гдѣто текущитѣ води сѣ изровили пластове, а именно въ долината. Между оолитнитѣ варовици къмъ с. Макренъ има и пѣсчни прослойки, въ които родовѣтъ *Cerithium* и *Mastra* особно често се виждатъ (*Cerithium rubiginosum* Eichw., *Mastra Podolica* Eichw.). Сжштитѣ на и други членове отъ сарматската серия се забѣлѣзватъ на много мѣста къмъ Кула, Боиница, както и по-на сѣверъ.

Главнитѣ скали, които взематъ участие въ състава на сарматското плато, къмъ послѣднитѣ села сѣ главно варовици, а второстепенно пѣсчани и глинѣ, въ които най-разпространена се вижда *Mastra Podolica* Eichw., но въ тѣхъ се намиратъ още: *Cardium protractum* Eichw., *C. phacatum* Eichw., *C. sub-protractum* Hilber, *Tapes gregaria* Partsch и *Exilia Podolica* Eichw.

Медитеранскиятъ катъ се заврѣшва на около 1½ км. на юго-западъ отъ Старопатица, и пластове, му лежатъ дискордантно върху баремскитѣ пѣсчаници и глинени, които сѣ напаниени.

Послѣднитѣ се простиратъ къмъ Връшка Чука, гдѣто подъ тѣхъ, край чуката, излизатъ лейасови образувания, прѣдставени главно отъ кварцитни пѣсчаници и сиво-печеливи и тъмни глинени шисти съ вжглища. Падението на пластове, имъ е къмъ сѣверо-изтокъ.

На сѣверо-западъ отъ с. Киряево една малка еруитивна ганга, съставена отъ промѣненъ амфиболъ андезитъ, пробива лейасовитѣ пѣсчаници. Послѣднитѣ едва къмъ върха на Връшка Чука изчезватъ подъ полу-тъмнитѣ глинени варовици съ брекчаста структура (петна), каквито сѣмъ свикналъ да гледамъ въ долне малмскитѣ варовици въ Врачанско и на други мѣста. Като се наваляхме къмъ вжглищната мина въ Сърбия, въ тѣхъ се забѣлѣзаша доста много корали, разрастнали въ скалитѣ. И на сръбска страна подъ тия варовици излязоха лейасовитѣ пластове съ вжглища, а подъ тия — и червени пѣсчаници, наклонени къмъ сѣверо-източна посока. Тукъ прочее конкорданцията между червенитѣ пѣсча-

ници и лейасовитѣ пластове е очевидна падение иматъ и пластове, въ малмскитѣ ниви надъ послѣднитѣ. Навитѣ варовици простиратъ и по желѣзнопътната линия далеко; обаче къмъ с. Паринга надъ показаша и глинени пластове, които за нитѣ немощае да видитѣ отъ ниву, тѣ бѣха отъ сръбската страна. Но по-казаха се баремскитѣ пѣсчаници съ глинени слонки, които даватъ възможностъ да се че глинени пластове къмъ Паринга мо баватъ тоже отъ сжшната възраст. Н зохме късно въ тимошката долина, стигнахме въ Занчаръ.

Отъ послѣдния градъ прѣдприехме екскурзия къмъ с. Рогоина и Вел. Около първото село разгледатъ на лейасовитѣ образувания, които Проф. Д. Радовановић е твърдѣ подробно изучилъ; второто мѣсто се запознахме съ П. раиски катъ въ тимошката долина. П. Изворъ той е съставенъ отъ ситно и е нести пѣсчани, разкрити на това мѣсто, 4 м. дебелѣ; тѣ лежатъ върху баремскитѣ пѣсчаници, които заематъ особно разпение къмъ нашата граница и прѣзъ княжеското ни, гдѣто къмъ с. Готѣмъ сѣдѣ М. Изворъ (Нова-Махала) погледъ изтокъ окончателно подъ сарматскитѣ на кулското плато.

Нашата задушна екскурзия се завърши сръбско-българската граница при Връшка Чука.

Около с. Старопатица подъ сарматскитѣ и по-стари пластове отъ терциеръ, а именно отъ П. медитерански катъ се откриватъ на югъ и юго-изтокъ отъ и особно въ напрѣчнитѣ долове, които сръбската рѣка.

Медитеранскиятъ катъ е тамъ отворенъ казва отъ горѣ съ пѣсчанивъ тегетъ, а сѣ съ сивкави мергели. Първиятъ, който сѣдѣ, аѣмо изобилие отъ фосили, едва достига до 120 м., когато другитѣ до нивото на диматъ 4—5 м. и не съдържатъ фосили. частъ на пѣсчанивѣ тегетъ е по-богата сили, откожко долината, обаче както ната, така и въ другата се намиратъ въ несправилни, плочасти конкреции съ разнѣ животински чуруки. Богатството на сръбската медитеранска фауна е забѣлѣзана може да се сравни съ пѣсчаниската. сломена тукъ само изученитѣ досега 16 които могатъ да се групиратъ така:

1. **Foraminifera:** *Miliolina secans* d'Orb., *Monina piliformis* d'Orb., *Nodularia asiatica* d'Orb. sp., *Dentalina acuta* d'Orb., *Cristellina* Eich. et Moll. sp., *Cristellina constricta* Moll. sp., *Cristellina calcar* Linné sp., *Cristell. hyperborea* sp., *Cristell. orbicularis* d'Orb. sp., *Pulvinulina* d'Orb. sp., *Pulv. Kalemensis* d'Orb. sp., *Stomella crispa* Linné sp., *Amphistegina* Eich. d'Orb., *Heterostegina simplex* d'Orb., *Heterostegina* d'Orb.

Corallia: *Ceratotrochus duodecim costatus* Lapourea subreticulata Reuss, *Astraea* sp., *Ira brevis* Reuss, *Helastrea* Dejrancei et Haime, *Helastrea Reussiana* M. Edw. et *Monastrea Neugeboreni* Reuss, *Favia* sp., *F. inopinata* Reuss, *Stephanophylla impe-*

noidea: *Cidaris* sp.

inellibranchiata: *Pecten cristatus* Bronn, *Pecten* Andr., *P. latissimus* Brocc., *Hinnites* Bouei Mich., *Spondylus crassicauda* Lam., *Chlam. Poli.*, *Ostrea* sp., *Leda fragilis* Chemn., *Arca* Lam., *Arca pisoni* Partsch, *Arca* Deffr., *Arca* n. sp., *Limopsis anomala* Fichw., *Cardis pilosus* Linn., *Cardita* Partsch Goldf., *Myersiostea* Reuss., *Cardita rudista* Lam., *Myrsicostea* Lam., *Cardita* n. sp., *Astarte* sp., *Lucina borealis* Linn., *Lucina reticulata* Lam., *Lucina reticulata* Lam., *Venus multifamella* Lam., *Venus scalaris* Bronn., *Venus fasciculata* Reuss., *Cytherea* Pedemontana Ag., *Tellina* Linn., *Corbula gibba* Olivi, *Corbula* Guj., *Corbula* sp.

Polychopoda: *Dentalium Badense* Partsch, *Dentalium* Bouei Desh., *Dentalium mutabile* Doderer, *Dentalium entalis* Linn., *D. tetragonum* Brocc., *D. n. sp.*

Trochopoda: *Fissurella Gracia* Linn., *Turbo* Linn., *Trochus patulus* Brocc., *T. biangulatus*, *Trochus* n. sp., *Monodonta mamilla* Bonod. Arnons Bast., *Adorbia* Woodi Hörn., *Natica radula* Linn., *Natica helicina* Brocc., *Josephina* Riss., *Sigaretus* n. sp., *Rissoia* Brocc., *Rissoia Brugneri* Payr., *Rissoia* d'Orb., *R. aff. Martiae* d'Orb., *R. scalaris* Moulini d'Orb., *Turritella turris* (Zaria) subangulata Brocc., *T. (Zaria) angulata* var. *spirata* Brocc., *T. (Archimedis) Beong* var. *dertornator* Sacco, *T. (Haustator) marginalis* Brocc., *T. (Haustator) n. sp.*, *T. (Haustator) aff. tornatus* (Haustator) *truncata* Bots., *Vermis* *arenarius* Linn., *Siliquaria angusta* Linn., *Cerithium minutum* Serr. var., *Cer. scabrum* Olivi, *Cer. n. sp.*, *Cer. detum* Brocc. var., *Cer. n. sp.*, *Cer. Michelotti* Hornes, *Cer. n. sp.*, *Chenopus (Aporrhais) pes-pelicanus* Deffr., *Frato laevis* Don., *Postulata* Gmelin, *Cyp. (Postulata) Ductosina* *gracia* sp., *Cassis saburon* Lam., *Cas mamilla*, *Colambella (Murella) scripta* Linne, *Col. (Tetrastomella) subulata* Brocc., *Col. (Tetrastomella) n. sp.*, *Buccinum (Zeuxis) restitutum* Font. *restitutum* форма отъ *B. restitutum* Horn May, *Buc. (Tritia) Polense* Aui., *(Tritia) aff. Neugeboreni* R. Horn et *Buc. (Ugita) mucronum* Michti, *Purpura* *astriata* R. Horn et Auing., *Purp. n. sp.*, *Murex (Chicoreus) Aquilata*, *Murex (Trophon) gonostomus* Partsch, *Murex* Borson, *Fus. Valencienesi* Grat

sp., *F. vireneus* Grat., *F. Puschi* Andr., *F. crispoides* Horn. et. Auing., *F. Lindohomensis* Horn. et. Auing., *F. Hossii* Partsch var., *Turbinella (Lutius) subreticulata* d'Orb., *Fasciolaria biineata* Partsch, *Mitra fusiformis* Brocc., *M. Bouei* R. Horn. et Auing., *M. aff. incognita* Bast., *M. (Nebularia) subreticulata* Brocc., *M. (Uditomitra) rheneis* Lam., *Polita rarisima* Lam., *Ancillaria glandiformis* Lam., *Terebra acuminata* Borson, *Ter. Basteroti* Nyst, *Ter. pertusa* Bast., *Pleuratoma (Sarcula) aff. consociata* Bell. var., *Pl. (Genota) Flone* R. Horn. et Auing., *Pl. (Dulha) aff. Allioni* Bell., *Pl. (Clavatulula) Juliae* R. Horn. et Auing., *Pl. (Clavatulula) Saphrae* R. Horn. et Auing., *Pl. (Dolichotoma) cataphracta* Brocc., *Conus (Leptoconus) Dufardini* Desh., *C. (Leptoconus) antediluvianus* Brug., *C. (Chelyconus) ventricosus* Bronn., *C. (Chelyconus) Lindohomensis* Partsch, *C. (Chelyconus) Suesii* R. Hornes et Auing., *C. (Lithoconus) Mercati* Brocc., *Conus* n. sp., *Ringicula buccinea* Desh., *Bulla truncata* Adams

7. **Pisces:** *Lamna* sp., *Carcharodon* sp., *Sphaerodus* aff. *cinctus* Agass.



IX-та сесия на международния геологически конгресъ.

Проф. Георги И. Златарски

Уведомление на държавите въ конгреса. — Прѣвъ втората половина на м. августъ 1903. год. въ Виена се събра IX-та сесия на международния геологически конгресъ, въ която взеха участие почти всички цивилизовани страни отъ почти всички части на свѣта. Между присъстваващите лица: авторитети по всички отрасли на геологическо-историческо-географическите и минералогическите науки, професори отъ разни университети, ученици на музеи и сбирки, министри, инженери по мините и представители на разни индустрии, стоящи въ свързка съ геологията и минералогията. Числото на присъстващите въ конгреса възлизаше на 641 души, отъ които само 354 души присъстваваха. По държави тѣ могатъ да се групиратъ така:

Австро-Унгария 173, Германия 122, Франция 69, Русия 66, Северо-американски ъ държави 46, Италия 33, Велика Британия 31, Швейцария 22, Белгия 18, Рومъния 8, Шпенция 7, Португалия 6, Сърбия 5, България 5, Канада 5, Япония 3, Италия 3, Япония 3, Холандия 2, Тунис-Алжиръ 2, Аргентинска република 2, Източна-Индия 2, Австралия 2, Гърция 1, Финляндия 1, Мексико 1, Бразилия 1, Германски колонии въ източна Африка 1, Трансваалска колония 1

Открытие на конгреса. — Архидукъ Рейнер, като върховен протекторъ на конгреса, въ присъствието на министра-председателя, министра на просвѣщеніето и изповѣданията — почетенъ

прѣдѣли. Най-послѣ съ манускриптна си тектонска карта въ рѣка той разви доста на пространно своитѣ възгледи върху тектоническитѣ линии, които прѣцѣлватъ Балканския полуостровъ, като прибави, че е съмнително, дали въ нѣкаква свръзка се намира голѣмата тектонска линия на югъ отъ Балкана, върху която се намиратъ термалнитѣ извори, съ напрѣчната пукнатина при Скутари въ Албания.

Върху тектониката на Балканския полуостровъ говори специално проф. Цвијиѣ отъ Бѣлградъ. Слѣдъ доста обстоятелственъ прѣдговоръ, въ който той очерта новитѣ геологически изслѣдвания въ Сърбия, България и Македония, прибави, че Родопитѣ прѣдставятъ такъвъ старъ масивъ, който се намира смѣстенъ измежду млади сбърчани планини, а не на вънкашната имъ страна. Този масивъ е служилъ като изходна точка на послѣдущитѣ надипления, а младитѣ бръчки отъ динарската и балканската система сж се отклонили отъ него, като наклонени само гънки въ балканската система и възседнали (*Ueberschobene*) гънки въ динарската система. Измежду кристалино шистозния старъ масивъ и между младитѣ дислокирани планини лежи една прѣходна диференцирана зона. Въ балканската система, казва Цвијиѣ, трѣбва да различаваме една стара антепермска ядка и друга млада олиго-миоценова система. Къмъ послѣдната принадлежи цѣлиятъ източенъ Балканъ. По политѣ на сбърчания Балканъ се показватъ къмъ сѣверъ възседания и легнали гънки. Въ българското равнище идатъ трансверзални синклинални и меридионални пукнатини. Въ западния Балканъ особно интересни сж структурнитѣ дълбоки линии, които сж служили като основа за образуването на напрѣчнитѣ долини. Въ източна Сърбия Цвијиѣ различава четири тектонски елемента; за южнитѣ Карпати, казва, не се свръзватъ съ Балкана; седиментернитѣ зони въ източна Сърбия прѣминаватъ въ Банатскитѣ планини въ видъ на торзия. Три стари хлътиятини дѣйствуватъ отклонително на посоката на младитѣ гънки. Напоконъ Цвијиѣ възъ основа на структурнитѣ отношения опрѣдѣли понятието за надипленитѣ системи и изтъкна разликата между една надиплена система и нѣкоя директрисна линия.

Слѣдъ като Цвијиѣ завърши интересния си рефератъ, проф. *Toula* повторно се качи на катедрата и отправи твърдѣ ласкави думи къмъ автора на туку-що пристигналата отъ София «Геологическа карта на Искърския пболомъ отъ София до Романъ и на съседнитѣ му прѣтоли, въ мѣрка 1 : 150,000», която поднесе и на оглѣтъ на присѣдстваващитѣ.

Въ сжщото заседание *D-r Friedrich Katzer* отъ Сараево говори върху сегашното състояние на геологическитѣ познания на Босна и Херцеговина и обясни за систематическитѣ геологически изучавания, които се правятъ отъ нѣколко години въ тия двѣ провинции; описа слѣдъ това накратко системитѣ, които взематъ участие въ босненско-херцеговскитѣ терени, тѣхнитѣ особ-

ности, празднинитѣ, които се проявяватъ въ зозойскитѣ пластове, отношенията на ната частъ отъ юрска система къмъ босненскитѣ серпентинова зона, състава на кредата и е както и разпространението на олиго-миоценови богати на въглища сладководни образувания, като не изпусна да спомене и за голѣмото пространство на масивнитѣ еруптивни скалѣзи двѣ окупирани страни.

Проф. *Alfred Philippson* изъ Бонъ, който ималъ нѣколко научни мисии въ Гърция, рече върху геологическитѣ познания на Гърция. Отначало изложи накратко историческия прѣдприетитѣ изслѣдвания въ тая страна важнитѣ резултати отъ тия изслѣдвания, прѣмина къмъ старостта и разчленението въ сталинитѣ и метаморфнитѣ шисти и варовици дѣли мезозойскитѣ системи и старо-терцие катове, обърна внимание и на тѣхнитѣ фауна разлики, като не изпусна да спомене, че мтерциерни пластове въ Гърция не сж съвсѣмъ дислокирани.

Въ отсъствието на *L. Cayeux* проф. *T* отъ Парижъ прочете една бѣлѣжка виѣстия върху директриснитѣ линии на сбърчания на островъ Критъ.

Най-послѣ *v. Bukovski* изложи направени успѣхи въ стратиграфията на Мала като изтъкна, че най-голѣми заслуги за имать австрийскитѣ геолози.

Съ съобщението на послѣдния се заклучиха конференциитѣ за Балканския полуостровъ Ориента.

V. и послѣдне заседание. — Въ послѣдне заседание, държано на 27. августъ, се прѣдстави съобщения отъ теоретически и приложни характеръ. То бѣше раздѣлено на четири секции.

Въ първата говори *D-r G. Böhm*, изъ Бургъ, за геологията на Молукскитѣ острови.

Въ втората *D-r Othenio Abel*, палеонтологъ изъ Виена, изложи както старитѣ така и новитѣ възгледи за измирането на видови животни. Проф. *C. Déperet*, изъ Лионъ, направи достатъчно интересно съобщение върху еоценовия *Lophod* отъ който слѣди сж намѣрени досега какъ въ Америка, така сжщо и въ Европа. Ученъ палеонтологъ отхвърли досегашното мнѣние за *Lophod*-а е сроденъ на тапира и носорога, каза съ фотографии, че той е свършенъ личенъ отъ тѣхъ; спомена за разликитѣ въ биветѣ имъ и особно изтъкна, че *Lophod* ималъ петъ прѣсти, а не три до четири, се е мислило досега, като при тапира и носорога.

Напоконъ *Ch. Mayer-Eymar*, професоръ въ Ренъ, отправи нѣколко думи въ защита на системологията за терциернитѣ катове.

Въ третата секция имаше нѣколко реферата отъ които най-важенъ за насъ бѣше: «Гледанията (ледениятъ) периодъ въ южнитѣ Карпати» отъ *E. de Martonne* изъ Ренъ въ Франция, и прѣзъ послѣднитѣ години особно се е

физическата география на съединената щата, като е изучил доста добре тази

върхът секция най-важният реферативна геологическа география на *Claudio Ammon* инженер, изл. Лебергер, върхът на нефта при Борислав, в Галиция, в трото касидане проф. *Fritz Weis* Бернин, докато от името на между-комисия за състоянието на геологическата интернационална аргта на Европа, която изпресит, в мърка 1,000,000. Той притосидант в писмо, които обемат Гурт Азия и някои части от Русия, се е нече и че планът карта скоро ще бъде

Зателет на интернационалната комисия ически изследвания, *Sir Archibald Geikie*, донъ, прѣдложи от името на комисията вата тиня а сѣиерното поукатбо встни мѣрки за по-точното измѣрване вата тиня. А на изданиѣ въпроси рееса въ прѣтиинитѣ сесии: 1) въ кои отъ геологическитѣ изследвания сж международни сѣдиствия и 2) кои сж въ сѣдиства за осигуряването на едно мѣсто на изследванията, комисията международни сѣдиствия сж нужни знането на много въпроси отъ крага ическа геология като: земетресения, движени на земната кора, режимът и дѣлата дѣте поств на теинитѣ, пмѣр-рчината на измѣнението по влѣнието естески дѣтели въ разнитѣ климатични прѣд-добрѣ сѣдиства по осигуряването на метода въ изследвания а комисията на първо мѣсто ония изследвания, дѣбѣ да бъдат прѣдприети отъ еж-голюи, като се организиратъ специални подобни на тия, които дѣствуватъ въ години: а) за геологическата карта и б) за титанитѣ, в) по петрографията сж да и вече важни резултати. За дру-международни изследвания, които изсе-минески разнообразни изидания, както и материята сѣдиства, комисията прѣд-международни сѣдиства, въ които мо-леката члене разни дружества и пра-ни учрѣждения. Нека си послужимъ съ примѣръ. Поинто е, отъ какви сѣдиста за геологията е въпроситѣ, дѣи нѣкоя въ перига, която често посѣщаватъ вѣ-лята, прѣдѣржава известни изидания, изидания или сѣдиства. Рѣшенето на рѣки иискава тюрта известност, мно-и транит изидания, и които не а се направили само геолози, тукъ е и участието на сѣдистѣ. Бѣо много въпроси трѣбва да се почитатъ на рѣ-на международната асоциация на ака-основана отъ геологическия конгрес-а, въ които иатрата вземагъ участие отъ всички академии на свѣта. Тѣи

учена асоциация, като има поддрѣжка отъ прави-телствата на разни страни, по лесно може да рѣши тия въпроси.

II. *Debut* отъ Азия (Франция) прочете докладъ на комисията по изданието на *Palaeontologia Universalis*. Споретъ него, публику-ният отъ новъ класическо дѣло, което има да и изиданите типове на старитѣ фосилни ви-дове, публ. изидани прѣди 1850. г., свѣте напълно осигуренъ отъ изиданитѣ досега амонменти, и изданието на *Palaeontologia Universalis* не по-не-рѣтливо.

Сѣдѣ тоа членовѣ на конгреса изиданаха дѣи разорѣ на международната комисия за титеритѣ, които прочете проф. *S. Finster* алтер отъ Мюнхенъ, а на-посѣт проф. *Ch. Barrat* отъ Лионъ, съобщитѣ сѣдистѣ е поста-новитѣ да се даде Спенсировата премия на изиданитѣ ивѣски петрографъ проф. *Wunder* а встони в фондизанитѣ грутове по ивѣ-ването на циноритѣ въ Христини. Той до-бѣи още, че темата за бъдещата награда, отъ ежания фондъ, е определена въ обемата на обидата геология.

Въ края на заседаниято се разплатѣ и на-правени прѣдложени отъ разнитѣ дѣржави а сборни пункти на бъдещия конгресъ. По-канитѣ бѣха отъ Трансиль, Мексико и Канада. Конгреситѣ прѣдприетъ поканитѣ Мексиканското правителство, прѣдставитѣ отъ дѣректоръ *J. Aulic* та, официално прѣдставитѣ на тая дѣржава, и покановитѣ се свикъ X-ия международен геологический конгресъ прѣдъ 1906 г. въ Мексико.

Изкриване на конгреса. Сѣдѣ отпразелитѣ въ случая благодарности отъ страна на конгрес-а въ прѣдстава *Reinert*, неговъ вносѣднитѣ прѣ-ректоръ, и организационния комитетъ въ името на прѣдставитѣ *E. Dietz* с секретаря *K. Dietz*, конгреситѣ се закри.

Екскурзии.

По случай конгреса организиранъ бѣха мно-гобройни и тѣрѣтѣ научитѣ екскурзии, както прѣдъ отиването на конгресъ, така и прѣдъ време на заседанията и сѣдѣ изкриването му, и то въ разни посоки на австрийската империя.

За прѣдъ конгреса бѣха определени сѣдистѣ екскурзии:

1. Въ палеозонския прѣдѣтъ на централна Чехия.

2. Въ крѣдия теренъ на Чехия.

3. Около германитѣ води и въ еруптивнитѣ земнина на сѣверна Чехия.

4. Въ важнишия теренъ на Острау въ Мо-равия, около Краковъ и Вилницъ.

5. Въ Петролинитѣ земнина, около Бори-славъ въ карпатскитѣ изидания въ Галиция и въ саксонския теренъ на Подолското озеро.

6. Въ прѣдѣла на карпатскитѣ клини и на Тагра.

7. Около Салибургъ и Салкаммерутъ.

8. В Шидриц за разглеждане палеозойската серия и термичните образувания около Грац и Леобен, както и мините в *Preßberg* и *Kraubath*.

От всички тия интересни екскурсии аз се установих на шестата, като взех част и от четвъртата.

Екскурсия в Вилчка и около Краков. — Вечта на 9 август и с. стигнах в Краков и стъпах като се запознах пръв тоя ден с университетските сбирки, събрани главно от Карпатите, и ориентирах в стратиграфията на Галиция, на следния ден стигнах, под ръководството на проф. *J. Niedzwiedzki*, заминах с една група от членовете на конгреса за Вилчка, за да посетя солния прочути рудници и крайната зона на карпатския пясъчник.

Около Вилчка се издига карпатската крайна зона с наклонени към юг пластове, състоящи от пясъчници и известни глинни, принадлежащи на долна кредната система. Според намирените в тях, макар и рѣдки, фосили, те сж от баремска възраст, обаче възвишеностите, от друга страна към Богучина, съставени сж от горѣ от пясък, а отодоту от гипсовосни глинни, въроятно от горне миоценова възраст. Теренът обаче под Вилчка, въ който се намират знаменитите солни мини, принадлежи на долния Миоцен.

Тия солни рудници, които се разработват повече от 800 години, съставляват голямо богатство за страната. Солноносните петла сж доказани върху една дължина от три и половина километра, върху една ширина от три до четири километра. Дълбочината, до която бѣха стигнали, когато посетихме тази мини, достигаше до 317 метра.

Прѣди да се спуснемъ въ солните подземия, гдето прѣбарахме цели четири часа, разгледахме музея съ плановите и геологическите разрѣзи на рудника и особено сбирката от различни видове солъ медно съ фосилите, принадлежащи на *Schlier*-а, които сж намерени въ солноносните петла и пластове.

Отъ наложените профили въ музея, както и отъ многобройните разрѣзи, които имаме случай да разгледаме въ галерията на рудника, стана ясно, че солноносните месторождения състоят от два отделни и различни по съставъ части. Горната част не показва никакво наслоение, състои от глина, въ която се намират неспиритни, понекога доста голѣми блокове от зелена солъ, разхвърлени безъ никакво правило въ глината. Въ тая горня частъ се намират и изключително морски фосили, между които най-често сж *Pecten demidatus* Rss и *Nucula mellea* L.

Долната частъ напротивъ е наслоена и достига до 150 м. дебелина. Тукъ обаче освѣн многобройни морски остатъци срещатъ се и континентални растителни остатъци, принадлежащи на долния медитерански катъ отъ виенската котлина, гдето нареченъ *Schlier*. Солните

петла въ долната частъ се намиратъ в глинени, а по рѣдко между пясъчни и

Въ Вилчка солта се явява въ три
1. «*Szybkierzal*» срѣдне до сѣро-зѣрни вечето твърте чиста, сино-пепелива солъ, жася само 1 на 100 глина и анхидритъ.

2. «*Sprizal*» дребно кристализирана която съдържа доста нечистотини; въ намиратъ ситни кварцови зѣнца, мако варовити чурчки отъ брѣзони и форамини.

3. «*Grünsalz*» пепеливо-зеленикава сѣдро кристализирана текстура съ анхидритни включения.

Само първата или *Szybkierzal* се упо- за храна, втората или *Sprizal* служи за чески индустрии, като за фабрикуване и пр.; тя съдържа до 95% хлоръ-натрий. *Grünsalz* вадятъ само най-чистата.

Въ солните рудници на Вилчка р около 800 работника и изваждатъ годи по-малко отъ 80,000 тона солъ.

На връщане отъ Вилчка къмъ Краков новите на конгреса посетиха Подгуже горне юрски варовити кариери, на конт ната, състояща отъ корали и *Perrinites*, окефордекия и кимериджския катъ; а дължинето пътя до Витковица, нии възможностъ, подъ ръководството на *Ladislav Szajnocha* отъ Краковъ, да се запоблизу и съ галицийската горня креда, съ сенонъ, въ които най-често сж: *Amovata* Ad. и *Microaster cor testudinarium* Ad. подъ сенонските варовици слѣдватъ пеп конгломерати, които иматъ еднакъм 0.50 дежина. Последните тежко трансгресивни маиските варовици, каквито имаме слувидимъ при Подгуже.

Екскурсия въ Карпатските клипи и въ Та Погъ водителството на Виенския проф. *V. Uhlig*, на 10. августъ, татренската сесмина отъ Краковъ съ железница за Ню (Neumarkt) и отъ тамъ съ кола се отпрат чорстинските клипи. Нии пътувахме въ прѣзъ западно галицийската пясъчна зона до зоната на клипите. Покрай р. Дуна много мѣста се забѣляваха плантоцено-раси; а когато се приближихме до сѣдополи на Карпатите, имаме възможностъ гледане и Магурския зеленикавъ пясъчникъ слѣди, отъ горний олигоценъ, пластове сж надигнени. Върху сино-витъ плочи на тоя пясъчникъ ясно се ви и изпъкнали, хиероглифни фигури.

Колкото повече се приближавахме към стина, толкова по-ясни станаха клипите, гато стигнахме до последното мѣсто, и отвори дѣла група отъ клипи, на кои прѣжнатата серия прѣсича рѣката Ду. При Чорстинъ въ клипите взематъ участие и червенъ криноидея варовици отъ надъ които слѣдва чорстинскиятъ адъктивикъ съ изобилие на *Phylloceras*, *Lytoceras*, *ceras*, *Oppelia*, *Perrinites* и др., постѣ

понижки варовикъ съ *Brachiopoda*, *Crinocidea* и *Trilobites* и най-послъ изпестенъ тъмно-червенъ трилоиденъ варовикъ, тоже отъ пинонска вла-
дѣсть. Покривката на тия клипи, особено при
орестинската крѣпость, състои отъ червени и
жовтопелливи мергели, отъ горня крѣта, пухом-
ни мергели (*Puchowet Mergel*) Покръстѣнитѣ, които
сѣ мяхватъ тоже на югъ, на изтокъ и западъ
съ хоретинската клипова серия, съдържащъ и
стѣна подобни на фукоиди, както и *Indolites*-и,
и тѣ бѣхъе шастини за нямѣричъ въ тѣхъ.
Часть отъ една доста добръ снзена *Stenonites*,
къято се удостоавѣри още по-точно тѣхната
взрасть.

Покривните пластове са наклонени към южна посока, съставната им облаче част не е на вертикална, тъй напр. на север от клиповата грия, червени шисти идат заедно с плъвчинни пластове, на които зърната биват и по-едри. В последните се забелязват и заоблени зенитни кремни частици, както и сиво-пепелни наровини с кремък.

Южно от хорейската крепост се забелязват доста точилни камъни, съставени от финови варовници, но без ясни фосили, така че състои на първо външност доста фосили.

Отъ Чарстийнъ къмъ Чавинца излизатъ силно-пепелни глинни съ варовити включеници, порити на повърхността съ изпъкнали фигури. Във пробата иматъ амфиболъ-андезитни банки, отъ особено ясно се виждатъ между Чарстийнъ и Красенко.

Чиявина, недалеко прѣкрасната палионска мѣ-
ста Писиппи, между която тече Дунавът, се
намира като банкарска станция въ западна
Азия. Тамъ се намиратъ петъ императори, етно-
графични, богати на хторъ натрий, на вода, на
роми, пшени, които сѣжъ собственостъ на Кра-
вската Академия на наукитѣ.

Отъ Чивиншикскѣ бани, разположени изрѣдъ на височина отъ околю 500 метра изнадъ морското ниво, нии предприемаме двѣ важни скелерни, отъ които еднага въ групата на Писини, а другата въ групата на яворковитѣ и пастовитѣ клици.

По дола Руска слѣзохме къмъ Дунаецъ и
на няколко мѣста имахме случай да конста-
тираме тъннитѣ мергелни шисти, съ тънки въ-
рхни прослойки, както и червенитѣ шисти заедно
съ члениви пѣсчаници. Южно обаче отъ впи-
чането на Руска въ Дунаецъ излизатъ про-
читѣ Пиенински клиши, развѣти въ фациса на
ревенитѣ паронизи. Тѣ се отличаватъ не то-
лько по стратиграфскитѣ си, колкото по текто-
нискитѣ си отношения. Покривнитѣ шисти
таже клишитѣ взематъ сѣдното положение, при
впичането въ Пиенинитѣ, отъ мѣстия брѣга на
Дунаецъ, южно отъ впичането на Руска, изли-
затъ пѣсчаници и дебети банки, въ дружба
съ червени, сивкави или зеленикави мергелни
шисти, които взематъ изкордантно положение
съ клиновитѣ скапи, или по-кратко казано,
съ кременитѣ варовици. Южната граница на

капновата вода се намира около 500 м. източно от Свирдловка, минерален извор на Удари, наречен *Котловая вода*. На южната страна от капновата вода, при село Халимово, се намира и изкопаваният към селскостопанския мезеж и в есенски дни минерална и сладка сь пума пия

Източно сѣ. кремено-варовитиѣ, алевински
глини тѣзи, глина клинова зема, изходѣ се
въ околности на *Sedgemoor* и *Silchester* и
въ които не се заблѣждѣ стари и дѣлни
скапи. Въ горне-крекитѣ, варовити скапи при
Яворки, край рѣката, се намириха *Amalga*, а
въ горне-крекитѣ, варовити шисти, които та
покриватѣ, *Artachius* и *Ussonia*. Съставѣ на ка-
питѣ, тѣкъ отговаря напълно на състава на чор-
стивинскитѣ, па и горне-крекитѣ покрива на
капитѣ се сжидатѣ.

Около Чаннича итица въ само горно-крити
свѣтло-лесе иви исти съ хитроу виѣни иѣме-
ниши, проицати съ анте итии таици, особно
около баниѣ, както гова може и не-доѣрѣ да се
подподава въ чанничиѣ тоѣ.

Всичките книги, които рече дотам, както и останалите, парчетени и в състояние на изкъпване и изсушаване. Така, например, в Ублуда, останали от някоя стара италианска верига, разкъпани и изхвърлени на време при пристигането на торон-кредитъра; останали са останали и първоначалните си тектонически състояния и са променени покривката на по-младите образувания, с които нямат никаква тектоническа свързаност.

На 14. август, г-ната на на дарила остави Чавошпа и прѣзъ Нопитартъ се отправи къмъ Законникъ, мажко и хувно граве, тежко не изсквернитъ. Ноги на Татри, по което Крѣпостската аристократия прѣкарва на худѣ. (Славогоретини). Ний се измѣрихме не с прѣдъшкоката Татра, наречени Мѣдоу Тѣни

Гатрашкият масив е изобилно със оловни и цинкови находища, с изключение обаче на злато, с арциерни образувания, между които той се издига почти изцяло изградени от фанитни породи. Високата Гатра само откъм запад се свързва връхът Крива система с маджарските планински образувания на Карпатите. Северно от нея се издига грамаден дял от клин, изграден обилно сено към северна посока.

Професори V. Ulling раздели високата Титра на три съвета: от дясно ардеят и ниви жито, които
отъ северъ къмъ югъ, сж

1. Сублатринскъ поясъ (*Sublatrinische Zone*).
2. Високотатринскъ поясъ (*Hochatrinische Zone*).
3. Кристаллинскъ поясъ, или централенъ массивъ.

[illegible]

зона бързо е ограничена откъм южната страна с една дислокационна линия, към която се простира флишният प्रदेश на низката Татра.

Относително геологическият състав на двата зони или дадем единият мазил и вторият на формацията, които се намират вън от тези зони.

Гранити, гнаиси и кристални шисти се намират само вън високата татрична зона, а вън слабо-червеникави кварцити и слънчници от пермска възраст и вън двата зони, субтатрична и високотатрична. Други триасови червени и зеленикави шисти с порозни доломити се намиратъ тожд и въ двата зони, обаче ербидията триас (Maschelkalk, Dolomit) и пестър кантеръ се сриватъ изключително въ субтатричната зона. Ретската катъ с *Terebratula gregaria* правително и еднообразно е развитъ въ последната зона, а еозо-единно и въ високата. Доломитът тукъ, представенъ с преселенски наслани, се забелязва и въ двата зони, обаче южско-юрски варовикът с догерски интеркалации е доказанъ само въ високата зона, а въ субтатричната се намиратъ, отъ долу на горе: 1) триасови мергели с пестри, 2) горна ленасти, състоени отъ кремни варовици или пестри доломити варовици и 3) юрски мергели, покрити с пестри. Неокомът е доказанъ с сиво-зеленикави мергели и въ двата зони, обаче канпротински варовикът (Mugankalk) и горна неоком заедно с апенс (Choesdolomit) съществуватъ само въ долината зона. Гранитресивно върху лена-юрския варовик или върху преселенски наслани лежатъ зеленикави и сивозеленикави мергели шисти отъ горно-юрския възраст, но само въ високата татрична зона. Напоконъ пестри конгломерати и слънчници и нумулитни варовици лежатъ с конгломератъ отъ еозен и флиш шисти с сиво-пестри шисти (Magdasandstein) отъ горния еозен и олигоцен, съществуватъ само въ субтатричната зона.

Сложния геологически съставъ на високата Татра, а още по-сложните тектонически отношения на този величествен масивъ, който въ детайл е проучил виенският професоръ *J. Unger* въ разстояние на 10 години, ние имаме възможностъ внимателно да разгледаме въ няколко екскурсии, които предприехме отъ Кулмца към Кона-Крадова, Кона-Матори и Апензови проходъ, към Первонаверхи и по долината на Стражиска река, които тукъ не намирамъ за нужно да описвамъ.

Екскурсия около Виена. — Пръвото време на наследията на конгреса да взема участие само въ две екскурсии: 1) въ виенския виенски басейнъ, около Атигерсдорфъ, Баденъ и Фьослау и 2) на Шнеебергъ.

Въ първата екскурсия взеха участие около стотина геолози, ръководени отъ заслужения професоръ *H. Fischer*, директоръ на геологическия отделъ въ Дворския музей, и неговия асистентъ *D. F. Schaffer*. Въ отвореният отъ 10 години професионален тухларникъ може да се разгледа устройството на виенския медитерански

басейнъ. При Атигерсдорфъ се запознахте насанитъ на сарматския катъ, а около Баденъ и Фьослау с трите съществени под-ката: II. медитерански катъ, а именно: баденски, татъ, татифарски наслани и татифарски наслани с гнаиси, особено измънения. Най-последните и крайбрежията на морския виенски басейнъ, въ които се разработва татифарски варовикът въ доста голяма карьера.

Въ Фьослау и Баденъ членовете на конгреса разгледаха и термалните извори и особено сарматския кандала на баденския термъ, за който проф. *G. Geyer* и *A. Koch* подробно ни изложили и обясни с надписите и архива.

Екскурсия на Шнеебергъ. — Въ екскурсията на Шнеебергъ, подъ водителството на геолога *G. Geyer*-а, заради неопознатото време участниците не можах да се напояватъ на хубавата вода, която се открива отъ височините този красив масивъ. Екстремътъ мътни, съ които бяхме забъркани, закриваха всичко. Само тримата скар и можахме да разгледаме тукъ, който вземахъ особено участие въ съставъ на красивата гора.

Екскурсия около канпрета. — След конгреса бяха организирани екскурсии: първа, на екскурсии:

- 1) Въ доломитните долини на Тироля, по ръководството на *C. Diener*;
- 2) Въ басейна на Атике (*Itzschuch*) въ Тироля, по ръководството на *M. Fischer*;
- 3) Въ западната частъ на високите Татри (*Zillerthal*), подъ водителството на *F. Beck*;
- 4) Въ изпразната частъ на високите Татри, по ръководството на *F. Fischer*;
- 5) Въ Пре-Апенс и Мондони, ръководи *C. Diener*;
- 6) Въ карнишките и юлските Апени, ръководи *G. Geyer*, *F. Kossmat* и *F. Teller*;
- 7) Въ зеленикавите земи на издържани Апени и зеленикавите прътели на Адикте, ръководи *A. Frenk* и *F. Richter*;
- 8) Въ Далмация, ръководятъ *G. G. Vukobratovic* и *F. v. Kerner* и
- 9) Въ Босна и Херцеговина, ръководи *F. Kienast*.

Като баварски геологъ, мене е привличало отдавна геологическото устройство на дисектите Апени, и особено на Босна и Херцеговина, този баварски неудобниятъ случай за мене да запозная, ако не нищо, то поне отчасти съ тях и затова си избрахъ последната екскурсия.

Екскурсия по Босна — Ако хвърлимъ един погледъ върху геологическата карта на Босна и Херцеговина, великата ще забележимъ, че могатъ, споредъ геологическия си съставъ, да раздѣлятъ на три съществени различни зони, начени отъ сѣверо-западъ къмъ юго-изтокъ: 1) наречените Апени, които съставляватъ централната зона, съществени отъ най-стари образувани карбонъ, пермъ и триасъ, главен е на еозоювската зона. Сѣверна Босна, която завзема втората зона, е съставена отъ флишски образувания и кредна и еозенска възраст; тя е флишката зона. Напоконъ третата зона, съставена почти изцяло

отъ крестни наровини, обема почти пѣта
вина и частъ отъ востана, около Ливно; тази
снати зона. По-малките образувания отъ
та възраст се намиратъ разпосложени и
въ спомнатия юни и се копиратъ, непо-
сѣ, по-старите системи.

минималне екскурзии по Босна и Херцеговина
у могућности да констатираме не само
типичне зони, но и да се запознајемо
са и са њиховом формацијом одједно.

ураиниѣ ишшаха на т септемврии и сг.
на, махмуд пашовски градъ въ босна,
и ил сириня брѣѣ на р. Савъ, гдѣто
които вѣсмаха участне, се бѣхъ сѣбра н
и. августъ, вечерята

Бръчка камъ. Тука не пасуваме нито савското равнище, нито южните планини, дори до Пукитъ камъ, гдето се скверните прѣтории на Маевина излизатъ отъ постѣпното село може да се види основата на пространното равнище, състоеще отъ понтийски конгломерати, а на югъ подъ гѣхъ се виждатъ сарматски камъ, който трансресивно е фризкия пясъчникъ. Маевина и южна, която води нѣтъкъмъ югъ, състои главно отъ пясъци и олюпенски надплетени пластове отъ фалисесъ; камъ, южната ѝ страна

и много други селци, а също и в околните и страни
и мнозина. Пиддечъ отъ Чеченъ могомъ,
Бизидангъ, върху горния есенъ, още и
варовище и подъ него сарматскитъ катъ.
Тонаре при Перковци излизатъ и ови
и дестове, които къмъ билото изчезватъ.
Тамъ се показватъ сборитни горне и
ешенски образувания. Шомъ се прѣвѣли
изиди и долинни и мнозина, наречени още
ерански катъ, въ които къмъ Горня Туза
излизатъ и темингъ! Schlier-ски глинни
слои се намиратъ съпоставени образувания,
които изверю около дѣла! Тузи съ били
отъ най-старо време. Сморетъ стрѣбана,
съкисествували тамъ около петь столѣтия

Кристалъ сѣно и прѣвъ прѣмъ владѣніето
ниги. Чрѣзъ просто изгаряване на со-
да старитѣ сж вати на содата. Въ 1878 г.
Тузла е имало два кладенца, дълбоки 10
и 12 воитѣ на които сж скитржани 5 до
6 тона сода на вѣтки хекто итгр. Въ
1900 година сж наченати геологическитѣ
извѣдъ на този басейнъ, и въ първия до-
изправені въ Горня Тузла, намирити сода
и галоборина, и извадената вода дава на
изгр. сода въ хекто итгр. Чрезитѣ два
и прѣвени и къ околу първия, не сж
извадитѣ благоприятни резултати, и поомъ
тоя се нама на содеината и от първия
изгр. прѣнеси содеинитѣ на сѣверъ отъ
Тузла и пробити още около 20 катени и
извади сода на по-голяма дълбочина,
замършени, че содеината нѣ, нотаѣ е по-
голяма при тоя и осеконостити.

Фриванъ Мосифанъ, построена при Симианъ

ханъ, но отпосѣщенье его стало недостатъчно да
задоволи нужды. И построили друга оубо. Тотъ
Тулдъ, нечелъ отъ дигитидъ минаши Крестъ

П'ять сонцани, які конто поміряти, тиє, солената вода, достигать ось 260 то 140 метра ті річки, шестия є тожє готовь; а ці да угодьмать експлоатация, проєктирять ці підприємстві оше два лотобні сонцани.

При нормални условия един хекто итерь солено вода дава 33 итери соль. Годишното производство достига до 1.750.000 хекто итера, отъ които 1.200.000 хекто итери е чиста соль, а останалата груба и нечиста, която изпраща за излизане отъ страната, главно я продаватъ въ Баско морското.

На впасть отъ Ч. Тула издвоветъ на морин-
ской миомненскъ бассейнъ съ грѣбокрыти съ сар-
матски и особно съ понтически, контеринскы
образияны, въ кѣто и много мѣста съ адми-
ратъ ливинскы впадина. Въ вѣгншната мина
при Крѣка съскъ олитръ итѣ 4 мѣста, отъ
кѣто единствъ имъ 19 метра тебѣни. Измѣната
скелотадина е 250.000 тона. Голѣма частъ отъ
тия впадина съ олитровѣрени на мѣсто за
жѣлѣзницата и за индустриини мѣстѣны,
кѣто бѣро съ се равни въ терниерны ба-
сейны на Тула, кѣто фабрика за амонитна
сѣла, сална, инстлерия, тухлѣрѣны, керам-
ични и други. Тула итѣхмѣ новѣла сална

Пріділать измѣнѣ. І Тудъ и Даботъ слабо
населенъ; той е хлѣбнѣ и покривъ со горѣ.

Около Дубови най-разпространени са кокалатъ, гни-паречонитъ, суфити и аспидинитъ и дъстоше, които иматъ значително съ единъ меридианъ вървоици съ пикетни просторки. Въ тѣхъ то сѣга никакви фосили не сѣ издѣрени, но Д-ръ Канеръ е наклоненъ да ги вземе за крѣсти. Въ тѣхния контакти издѣ на много мѣсти серпентини, инкарпирани съ габро. Около кръпостъга въ Дубовица и околнѣ-диабазъ. На юго-изтокъ отъ постѣния градъ прѣзъ рѣката разкѣтахме и еопекия измѣтителъ, ларовикъ съ *Lith. thamni* и *Dubovici*.

На същиния тень (з. североизточен) минималне към Земята, я за разгледаме състави на територията: съставовете: земнико-сърпески басейн; по арктич. оне за съгледан Земята, ниско-високият флишката юна и възможне въ на-де-високият, въ които се простира съставеният млато-територия. Платонетъ на по-същиния лежатъ върху карбоновка и триасова система, а на млатъ и върху кризлата. Този басейн, насоченъ отъ северозападъ къмъ юго-изтокъ, има дължина около 80 километра съ една срѣшна широчина около 10 километра; отличава се съ голѣми богатства на въглища, на които африканезитъ могатъ да се простѣватъ отъ Границитъ до Сараево. Въ южната съ. частъ имъ и се покриватъ въ нѣкъ пласта, раздѣлен съ о 50 м. тиниски прослойки; горниятъ има до 3 метра тебелнина, а долниятъ 6-50 м. Тѣ съ отъ горне описанескѣ, и нѣ мюненска възраст, съ-държаатъ ценови сѣра и иматъ 1500-4800 килокалории.

Поради голѣмото богатство на вѣглища въ този басейнъ около Зеница има подигнати доста много фабрични заведения.

Хубавия профилъ на пластоветъ заедно съ богатитѣ характеристични фосили, които разгледахме около Зеница, не намирамъ за нужно да излагамъ, тъй като би трѣбвало да се впуцамъ въ излизни подробности.

Прѣзъ срѣдата на хубавата терциерна котловина и покрай рѣката Босна възлѣзохме до живописната столица на Босна.

Градътъ Сараево се издига отъ двѣтъ страни на потока Милjacka, тъкмо на югоизточната граница на терциерната котловина и върху триасови варовици. За да си съставимъ по-ясно понятие за тия постѣпнитѣ, ние се отправихме на изтокъ отъ града, къмъ знаменититѣ богати мѣста на фосили и главно на цефалоподи, принадлежащи на алпийския триасъ. Възлѣзохме по дѣснитѣ варовити стрѣмнини покрай планинския дълбокъ потокъ къмъ Ханъ-Булогъ и вече на $7\frac{1}{2}$ км. отъ грата забѣлѣзахме въ варовицитѣ първитѣ *Ptychites*-и. Обаче къмъ споменатия ханъ, нареченъ още Видовица, понадахме на по-богата амонитна фауна, състоеща отъ *Arcestes*, *Ptychites* и др. заедно съ *Ceratites trinodosus*. Тукъ споменавамъ само ония родове, които имаме възможностъ да извадимъ съ голѣма мъжа отъ червентѣ глиненни варовици, а за останалитѣ ще прѣмълѣмъ.

Ерозивното дѣйствиѣ на водитѣ е оставило чувствителни слѣди въ тия триасови варовици.

Отъ по-голѣмитѣ геологически забѣлѣжителности около Сараево ще споменемъ термалнитѣ извори на Пилjакѣ. Тия терми лежатъ 500 м. нискоко изнадъ морската повърхвина и сж прочути както по положението, което заематъ, така и по дѣлчеснитѣ си свойства. Появяватъ се въ края на сладководния терциеренъ басейнъ, недалече отъ Босненската столица, и въ подножието на първитѣ планински триасови възвишености; тѣ излизатъ прочее отъ нѣкоя пукнатина, нахотена се на границата между епата и другата формация, която пукнатина е успоредна съ долината на р. Босна, т. е. насочена отъ юго-изтокъ къмъ сѣверо-западъ. Термо-минералнитѣ води, на която дебито възлиза до 10000 хектолитри въ 24 часа, се отличава съ една температура отъ 57.5° Ц. и всѣка литра вода дава до 25 грама твърди остатъци (точно 2499), съставени отъ калциевъ и магнезиевъ бикарбонатъ, натриевъ сулфатъ и хлоръ калций; освѣнитъ това тя съдържа още доста голѣмо количество свободенъ въглеродистъ и слѣди отъ строводородъ.

Тия терми, експлоатирани още отъ римско врѣме, шестъ сж разхубавени и съвършено прѣобразени; тѣ сж издѣлени първоначалния си изгледъ. Около калциранитѣ извори се намира шестъ прѣкрасенъ паркъ съ разнообразни дървета и цвѣтъ, въ които се надигатъ сѣвѣмъ модерни, чисти и удобни хотели.

Тукъ намирамъ за умѣстно да спомена нѣщи и за сбиркитѣ на мѣстния музей.

Босненско-Херцеговскиятъ музей, основанъ прѣзъ 1885. г., е отворенъ за публиката още прѣзъ 1888. година. Първоначалната му задача е била да събира и спазва сбиркитѣ по индустриалното изкуство и естествентѣ науки; обаче не слѣдъ дълго врѣме той е разширилъ задачата си, като е отворилъ мѣсто още на археологията и на мѣстната етнография. Въ естествено историческата секция се намиратъ цѣли палеонтологически, петрографски и минерални сбирки, събирани по Босна и Херцеговина; послѣ важни хербарий отъ мѣстни растения и прѣдставители отъ безграбначната и грабначната фауна.

Сараево оставихме на 6. септемврий и съ желѣзница заминахме за Яйце. Най-първо пътувахме по долината на Босна до Лашва, послѣ по долината на Лашва до Комаръ и отъ тамъ по долината на Ябланъ до Дол. Вакуфъ, отъ гдѣто по красивата долина на р. Върбасъ стигнахме до Яйце.

Яйце, този старъ кралевски градъ, единъ отъ най-забѣлѣжителнитѣ въ историческо и археологическо отношение не само въ Босна, но и въ Херцеговина, се издига върху една почти изоллирана височина, на жгѣла между рѣкитѣ Плива и Върбасъ. Първата рѣка при устието си въ Върбасъ образува прѣкрасенъ и грандиозенъ водопадъ, високъ 50 до 60 м.; водитѣ на р. Плива текатъ тамъ само върху варовити туфове, които тя образува отъ най-старо врѣме.

Най-старитѣ скали, които се откриватъ около Яйце, сж пермски варовити филити, които отъ части сж покрити съ брекчастъ варовикъ отъ олигоценска възраст. Сладководнитѣ конгломерати лежатъ тъй сжщо и върху юрски и триасови варовици. Особно развити се показватъ тамъ верфенскитѣ шисти, а въ контактната имъ зона съ еруптивнитѣ скали се забѣлѣзва и метаморфозиранъ варовикъ. Цѣлиятъ почти чушки масивъ, чиито краища се допиратъ отъ една страна до р. Върбасъ, а отъ друга до самото езеро, състои отъ кварцъ-диоритъ. Окож Яйце, на и въ самия градъ особно сж развити бигорнитѣ наслаги, които сж наченали да се образуватъ отъ стария дилувий и продължаватъ да се образуватъ и днесъ; тѣ затварятъ и нѣколко мѣста и остатъци отъ първобитна човѣшка култура, като: сждове, кости, дървени вѣглища и пр. Край града човѣшкитѣ остатъци сж прѣпокрити съ дебелъ бигоръ, повечѣ отъ 10 метра.

Въ екскурзията си къмъ Езеро ний разгледахме голѣма частъ отъ старитѣ и рецентни бигори, както и частъ отъ олигоценскитѣ масиви, отъ сладководнитѣ варовици и конгломерати, а по-на западъ сѣверно отъ Езеро — пермскитѣ и триасовитѣ варовици заедно съ пермскитѣ образувания. Измежду филитнитѣ шисти на послѣдната система се забѣлѣзватъ отъ кварцъ-порфири и кварцъ-диорити.

ние за Бурново жетканата сѣти
и сѣната толина на Вирнаса до Топ.
Окото Бурново въ равнинето се от-
дѣлува отъ сѣмълуванія, по източитѣ
патенонски фронтити ширетъ, а по та-
кожнитѣ опшодески и сѣмни маре и
вонни варошени, богати на Радна и
Постѣнитѣ ри Радшовъ Ханъ, а по
огъ при Завноста тежата неперѣтно
ласови варовити и до сомити.

ия на Херцеговина. — Отъ височините на
то седло, което има 1123 м., прясро-
жките къмъ нечистивената Херцеговина
се скачатъ високи и остри планини
водораздела с и границата между дву-
провинии. Битото на планината съ-
крили сиви варовини, които напоиби-
ли на планинскитъ протински скали. Обиче-
на млада и покрита само съ терпери-
ни обрабвания, като има на сиво-
сиви пилетове.

Наше по дълбокото усие на р. Рама,
ме край пътя си ту триасонц, ту тер-
бразвания отъ плътоненско-мионенска
отригъ, отъ тѣхъ сж проникнати на
порфириченъ метатиръ, а около Яб-
мъ, усieten на Рама и спадатъ и таиро-
данци.

Убавицата ясти сж нрху верфенски и
изпунвални тераси, съставени от цино-
тата на поствителнѣ ерхитивни скали;
блени ст ядрови, цементъ и црформир-
валн конюмерати. Тукъ разнотаме
тераси; нрху горнята с пострани Яб-
мариа, отъто се отира хубава
къмъ високитъ Херисовилски планини.
Блажна къмъ Мостаръ жетъшо нр-
га стѣни романтичната долина на Па-
нейнитъ, неиместени грисови нр-
то се издигатъ почли съ вертозони
Гош црломъ напояма на павени
Пекрския црломъ, само че карни-
пирни сж повече изрѣдани, отко-
лт око ю Мичкова тивата Нивска, тѣ
сж съставени отъ грисови и креси
въ основата се показватъ верфенски
и много мѣста нъ до нѣга отъ гия
ни скали излизатъ буни и зори
и хубави водопади. Покрн рѣка нъ
и тераситъ, съставени отъ цино-
скали, стѣсени въ видѣ на конюме-
то се издигатъ 20 до 30 м. висоти
шечъ. Планиноритъ не лавасъ сжон
доп форми. И Нарентенитъ неиме-
рощъ ссрѣдненъ, както и Пекрскитъ
сж отъ Мостаръ жетъпанната и изиза отъ
ния проходы и влиза въ мостарското
и жено изключително отъ кватерцер-
ни, гално стѣсени конюмерати, рѣ-
и въ ширки тераси.

ВНЕШНОСТЬ ОТЪ ПРОЛОМА НИИ НАТЪ-ОУМС
ИЗЪОНСКАТА ЗОНА И СЪДЪВЪМС ИЪ КОРЪ-
ВЪН

Поряди изживяването горещини, които въз-
тяха на 8. и 9. септември в столицата на Хер-
петовина, не можеше да предприемем про-
ектираните евакуации около този град, а именно
към с. Луковина и Оштенски терен, както
и към с. Селенци, които се отнасят източно и
западно от Мостар.

Въ последния ден на ташитъ есенкурзии по Босна и Херцеговина имаме та се запознаемъ съ ташитото каретово жонд, което доистина го меришъ. Още по приири останахме Мостари, а по дошката на Паревла стигнахме го Габора, а отъ тамъ презъ Губраница, Храсто, Завала и по-край дометеното. Навоно поше стигнахме съ желанимата привелери въ Грабова, не далеко отъ Ринчи (Губренишъ).

Христоподобни сѣ карети, въ който възхоже
отъ Мостаръ, е съставенъ отъ твърди жреци
православни, оголени почти наскоро и лишени
отъ поимено прѣсъ. Ако такава туръ-гъмъ са-
лестива, тя е една червена глина, останалъ отъ
разрушаването на каровицѣ: скъпи отъ джиз-
ионниѣ мѣсти, сѣ туркани въ зѣмъ вѣстѣноу-
мскъ. Само тамъ, гдѣ има славена прѣсъ, се
добѣ бѣли матка земнина, останалото е само
голя, разпукано, негнѣвно пѣмѣтъ камъкъ, а
гдѣ като върху повърхността отскъпватъ и
бѣлѣки извори, то въ тая частъ на Христопод-
обна царва побѣдоу сѣмѣ

[illegible]

Карстовият терен в Херцеговина, който на всякъде се отличава с разнородни особености, с дълбоки бразди и язови със широк изправен и рибен сечение, съдържа още и повърхностна си дъна серия хълматини (тереси) от рибни скапи и форми, които могат да се групират в: 1. Карстови долини, в които ри, върхови, надлъжни, карстови, самообичае долини и впадини. Карстовите долини са проточовани тереси, в които атмосферните води са изтекли навън в кръге, изтекли в кръг, а дясно и ляво и по долини и впадини и са карстови и карстови и карстови. Вторите, които са дълбоки и не долини, са тоже тереси, но са като долини и ри, които се кръгват по и в всички карстови долини не само в Херцеговина. Третата и четвърта, които са всички карстови долини, са тоже тереси, но са като долини и ри, които се кръгват по и в всички карстови долини не само в Херцеговина. Третата и четвърта, които са всички карстови долини, са тоже тереси, но са като долини и ри, които се кръгват по и в всички карстови долини не само в Херцеговина.

пирами по няколко върху извѣстно варовито плато. Ако тѣ не сж продължени и не се явяватъ въ видѣ на кладенци или бездни, обикновено сж изпълнени съ прѣсти, малко или много червена, прѣобърната отчасти въ плоченъ хумусъ. Въ оголениѣ карстови терени само въ дѣното на долинитѣ има мѣсто за земецѣнето, и тѣ се разработватъ съ особено внимание. Образуването на долинитѣ се дължи главно на повърхностната ерозия, при кръстосването на двѣ пукнатини, а отчасти и на подземнитѣ събаряния. Съ такива долини особено се отличава херцеговинската повърхнина, и ний се побуждахме както на тѣхната групировка, така ежщо и на голѣмината имъ.

По-интересни за насъ сж полетата, съ каквито се слави Херцеговина. Тѣ сж продълговати котлини съ плоски и широки дѣна, покрити съ варовита тиня, станала отъ разтварянето на варовицитѣ. Тѣ сж ограничени изключително на овия мѣста, гдѣто варовититѣ пластове сж извѣрлѣ издигнати и биватъ винаги успоредни съ посоката на афлорираниѣ пластове; прочее тѣхното образуване е въ тѣсна свръзка съ тектониката на прѣдѣла и сж насочени отъ сѣверо-западъ къмъ юго-изтокъ. Тѣ отсѣгтвуватъ напротивъ тамъ, гдѣто пластоветѣ сж хоризонтални. Има полета постоянно сухи, други пъкъ само прѣзъ извѣстни епохи сж сухи, значить се наводняватъ периодически; обаче има и такива, които сж изпълнени постоянно съ вода и прѣдставятъ езера. Отъ последната категория нѣмаме въ Херцеговина, а само отъ първитѣ двѣ.

Отъ тия забѣлжителни полета ний имаме случай да видимъ най-първо едно, къмъ сръбата на пътя, между Храсна и Завала, покрай което прѣминахме цѣли 30 километра. То е знаменитото Попово поле, съ една повърхнина отъ 10000 хектара, прѣзъ което тече Требишница. Това поле е едно отъ най-плодороднитѣ котловини въ Херцеговина; разработва се грижливо и бѣро прѣобърща въ цѣла градина, която трае само четири мѣсеци. Прѣзъ първата половина на септември настѣпва тамъ лѣжтовиниятъ сезонъ, и малката Требишница до толкова нараства, шото нейнитѣ повори не могатъ да приематъ всичката вода, и затова тя излиза отъ коритото си, разлива се по цѣлото поле, и до края на септември и лѣлото Попово поле се прѣобразува въ езеро, чиято дълбочина достига 15 до 20 метра. Цѣли седемъ мѣсеци двѣтѣ страни на това поле се сношаватъ само съ лодки. Къмъ края на априлъ водата на това езеро захранва за се отижда прѣзъ два понора, отъ които единтъ е при Равни, а другиятъ полъ Клекъ, а за 10 до 50 дни Попово поле се изсушава и прѣобърща въ сухо поле; прѣзъ лѣлото и самата Требишница прѣсъхва, та околното население се лишава отъ вода.

Ний сѣдихме руинцова варовина съ карстови разнообразни ландшафти дори до Ускопска границата на Херцеговина, отъ тамъ слѣдъ малко

слѣдохме въ Гравоза на Адриатическо гдѣто се склочи нашата екскурзия по Херцеговина. По-голямата частъ отъ изститѣ прѣприеха екскурзии и по Дескитѣ брѣгове, а за голѣма жалость а принуденъ да извърша тукъ екскурзия се извърши въ София.

Заключение. — Още няколко думи заключение.

Ако си прѣначертахъ та посѣтя Татри и Херцеговина, тѣхната ми бѣше, сѣдѣхъ започна съ тия страни въ геологическото, да видя, доколко съставятъ и тѣхното имъ устройство отговарятъ на Балкански прѣдѣли. Сета обаче, по-отъ познать съ тѣхъ, мога да кажа, че посѣтатри и Динарскитѣ Алпи въ геологическо ношение се съвършено различаватъ отъ Балканъ.

Въ западна Стара планина.

Географска бѣлжия

отъ

А. Иширковъ.

Господинъ Д-ръ J. Иширѣ, профессоръ графия въ Бѣлградската Велика Школа познава добръ западна Стара планина минатого лѣто въ София и помоли го Г. Златарски, профессоръ по геология въ Висше училище, и менъ да прѣминемъ за на три мѣста западна Стара планина, та беремъ данни за тектониката на тази на Стара планина и видимъ, каква е нейната съ Карпатитѣ. Г-нъ Златарски и азъ прѣдраго срьдце поканата на г-нъ Иширѣ, ни се прѣдлагаше добръ случай да с знаемъ и съ сръбската страна на Стара Благосклонно се отнесе къмъ нашата обиколка въ западна Стара планина и стърътъ на Народното Просвѣщение, г-нъ Ив. Шимановъ, които ни командирова (арски и менъ) и съ това ни учесни малъ въ голѣма сгешня.

1-та Златарски и Иширѣ познаваха добръ западна Стара планина; тѣ бѣха сра и едно лѣто дори заедно въ голѣмъ пъкъ азъ бѣхъ прѣизгунатъ само Иширѣ. Врачанската планина отъ Врачанска-Горѣ - Пъривница — Бѣла-Рѣка — и Берковска Стара планина отъ вина прѣзъ Кисурѣ — Петроханъ — Сѣковие — Брезе — Искрецъ — Свога. Роние въ София да мисимъ западна Стара планина прѣзъ прохотитѣ Черновци, Кадъ и Врѣшка-Чука. И третѣ мѣста бѣха ментъ, а това ме много радваше. За сѣ случаи не можеше и та се мисли, зашото мѣсто, сѣ често разпознавахме, бѣше стѣтъ Пѣкъ и тѣмъ въ тектоникѣ изучаване бѣха наймалъ дѣлъ, сѣмъ още неопитенъ

Таким образом интересна обобщающая роль поэта-режиссёра на материале изучения изобразительного искусства. Поэт-режиссёр — это человек, который в своём творчестве соединяет поэзию и театр, а в своём искусстве — поэзию и живопись. Поэт-режиссёр — это человек, который в своём творчестве соединяет поэзию и театр, а в своём искусстве — поэзию и живопись.

Мездра - Враца - Берковица.

В 1903. година суграшката рано тргнахме
от София за Мездра. Няколко дни
бяхме прикитували. Невдирския проломъ
на падь ръководството на г-на Зла-
риито е изучавалъ стъпка по стъпка.
Сегга изъ прозорцигъ на вагона се лю-
бавно на хубостигъ на пролома и прѣ-
това, което по-рано имавме възмож-
ностъ поднаме отблизу.

[illegible]

...а за в Покръския проломъ прѣз
...на между с Кѣрило, дѣто се захваща

и с. Лютибродъ, тѣто е свръхна, е 63 километра. Притомиъ е тѣсенъ; мажко сж мѣстата, покрити съ алувиумъ и дилuviумъ; често пакти водата на Искра доцѣта и пакта скалисни стрѣмни спускове на пролома, и желѣзниятъ пжтъ, по е прокаранъ въ него, е изсѣканъ на много мѣста въ самитѣ скали и минава 22 тунела, които иматъ обща дължина близо 4 километра. Само тамъ, дѣто се влива нѣкой притокъ на Искра, се срѣта по-голям котловинни разширения на долината, въ които сж и вслѣдени бѣднитъ нѣколко селища на пролома. Измежду тѣки котловинки най-хубава и най-пространна е Сволянската, тѣто се влива най-големиятъ притокъ на Искра въ пролома — Искредката рѣка. Страничната ерозия на порои, кажалитѣ на силни и попитъването на почвата унищожили въ тѣтѣма степенъ тераситѣ по склоноветѣ на Искредкия проломъ, — свитѣтели за нѣкогашното по-високо нѣщо на рѣката, но пакъ се простиратъ на много мѣста дитунитни тераси, които представятъ сѣга най-природни мѣста за нивнишавати и добри опасани гори. Често пакти горитѣ се амбестятъ отъ орѣлови дѣриета, които гукъ никнатъ саморазски не само край рѣката, но и високо по склоноветѣ на пролома. Мажко по-долу отъ Сволянската котловина може да се наблюдава характерно сринаве на склона (Bergsturz). Грамачното количество сринагъ материятъ, които отмѣснети и стѣснети телото на Искра, не личи да дацира по-рано отъ стотина-двѣстѣ години.

Рѣката Искъръ има силѣ (наклонъ) между Курито и Логибродъ 4.6%. Рѣката изразинява тогѣта своето тѣло и вътрѣшнѣ дѣлния протокъ, прѣзъ който си проправила пътъ, не образува водопадъ, а слаби бързеи, които се по-сѣлватъ отъ нѣки течения. Но старинатъ още на много мѣста скати изъ тѣлото на рѣката, въ които се разбиватъ съ шумъ водитѣ на бързея. Когато водата на рѣката е малка, бързеитѣ прѣд-ставятъ добри бродове, но придотелни малко Искъръ, тѣ ставатъ много опасни и измичатъ въ своитѣ мѣстни вѣтри много злочести прѣдстави. Мостове на Искъръ въ протокъ сж готѣма рѣд-костъ. Десетитѣ моста, които служатъ на жѣ-лѣзницата да прѣминава отъ едната страна на рѣката на другата, сж неспригодни за прѣминаване на хора и добитѣкъ не само поради техническа-та си неправъ, но и поради положението имъ гѣ свързватъ често два тунела. Прости ютки, карани съ рѣжъ или привързани съ въжъ, слу-жатъ да прѣкарватъ хора по тихитѣ мѣста на рѣката.

Силициуме в Меззара. Его железнодорожная станция, которая еще может стать с вѣрѣе оживѣна палики.

С Местра тежи на твоя брат на Искра.
Тяго се разширява вече значително неговата
долина, тяго се свързват галемите и стръмни
височини на Стара планина, и захватват платата
на нейните протоплянини. Искря в Врана на
всички села, които лежат отъ дъсно на Искра.

минава прѣзъ Мездра, дѣто рѣката прѣдставляла по-рано добъръ бродъ, а сега има солиденъ камененъ мостъ. Прѣзъ този мостъ върви подбалканскиятъ пѣтъ отъ Орханне за Враца. Като се прѣкара желѣзниятъ пѣтъ прѣзъ Искърския проломъ, Мездра се оживи още повече. Покрай станцията и въ самото село се отвориха дюкани, построиха ханища, гостилници и складове, издигнаха се и грамадната спиртена фабрика на Т. Балабановъ и много сушилници за пашкули. Селото Мездра, което по-рано броило около двацетъ къщи, има сега повече отъ 300 души жители и е общински центъръ на по-големитѣ отъ него села: Боденецъ, Брусенъ и Крета.

Още римлянитѣ, които умѣли винаги да избиратъ за селище стратегическитѣ и удобни за съобщение и търговия мѣста, построили тука градище, чийто развалини стърчатъ сега върху високата могила отъ ценомански варовикъ, прощаренъ съ черъ кремъкъ, надъ рѣката, дѣто е построенъ мостътъ. И въ селото на много мѣста личатъ зидоветѣ на стари сгради. Каницъ намѣрилъ въ дома на Драганъ Стояновъ камъкъ съ латински надписъ отъ времето на Каракала. (F. Kanitz: Donau Bulgarien und der Balkan II, стр. 259).

Отъ Мездра земахме кола за Берковица.

При Мездра свръшва веселата долина на Бѣла-рѣка (въ руската карта Моравска; това име стои сигуръ въ свръзка съ с. Муравица, прѣзъ което минава рѣката). Пѣтътъ за Враца върви изпърво отъ дѣсно на рѣката, която нанесла дебелъ пластъ земя въ долината си, постѣ прѣминава отъ лѣво, качи се по лѣвия склонъ доста високо надъ рѣката и продължава да върви къмъ С. З. успоредно на нея. Край пѣтя се показватъ на много мѣста главитѣ на ценомански прѣсѣчинни. Така върви пѣтътъ, додѣто стигне оня притокъ на Бѣла-рѣка, що иде отъ лѣво, отъ с. Костелево. Тука се спуска съ стрѣменъ склонъ къмъ дола на Бѣла-рѣка Врачанското поле, и шосето, за да се изкачи на него, прави голѣма извивка. Ний пѣна прѣсѣкохме направо. Изкачили се веднажъ нѣтътъ на полето, води вече направо за Враца.

По пѣтя отъ Мездра за Враца ни придружаватъ отъ лѣво, отъ югъ, стрѣмнитѣ наизбени спускове на Врачанската Стара планина. Това сж баремски варовити скали отъ юрски типъ, които се спускатъ почти отвѣсно съ височина по-голема отъ 500 метра. Долнитѣ части на скалитѣ сж дебело заснани отъ кжжелни насипи, върху които сж разположени селата Чelopeкъ, Павелче и Мѣдковецъ. Стрѣмнитѣ долине, които много слабо разчленяватъ приличия на зидъ спускъ на планината, сж обикновено сухи и само въ киша скачатъ въ тѣхъ високи и красиви водопади и шумятъ каскади и бързени. Карстовата направа на планинския грѣбъ прави склоноветѣ сухи. Отдѣсно, на сѣверъ, далеко задъ плодородната хълмиста земя, се простира съ посока отъ западъ къмъ изтокъ Стреница-планина, която дѣли водитѣ на Искъръ и Сажгъ.

Стреница планина сжщо както Врачанска спуска стрѣмно къмъ сѣверъ, а полегато югъ, къмъ насъ. По тази причина и поради по-малката височина¹⁾ Стреница планина глежда като незначителна издигнатина и с прѣдъ Врачанската планина, която се издига полето и дола на Бѣла-рѣка изведнажъ листа, наизбена, страховита.

Врачанското поле е наклонено къмъ с западъ, и неговитѣ източени високъ край за вододѣлъ между Искъръ и Огоста. Ср височина на полето е 350 метра надъ моравнище; простира се надлъжъ отъ западъ изтокъ 15 километра и е широко 6 км. То е покрито съ дилувинумъ, който прѣграмудалакъ отъ ржбесто варовити кам примѣсени въ дълбочина съвѣтъ слабо съг

Въ Враца прѣстояхме единъ часъ.

Градътъ Враца е разположенъ до самите верни доли на Врачанската планина, тѣ онова мѣсто, дѣто Сгориградската рѣка, у отъ многобройни карстови извори (езеруца тѣснината и влиза въ полето. Градътъ изцѣлю въ равнини, върху низкъ наносенъ жетъ на Сгориградската рѣка, — явление обикновено за селата, по доста рѣдко за гр

Отъ всички подбалкански градове на Дуна-България Враца е най-големиятъ и най-телиятъ. Споредъ прѣброяването отъ 1901 г. числото на жителитѣ било 13965. И днешния прирастъ на своето население Враца има 25 мѣсто между градоветѣ на Княжес-Това видно мѣсто на града Враца между балканскитѣ градове на Дунавска България е случайно; то се дължи на много и фактори, отъ които ще изтъкна нѣкои.

1. Дунавска България е тѣсна въ западъ си частъ и колкото се разпростира по-на изтокъ става по-широка, а заедно съ това и ред на градове, които служатъ за центрове на сѣвя и съобщение, увеличаватъ своето число. Източната частъ на Дунавска България — Дунава и Стара планина имаме по четири единъ задъ други, въ срѣдна — три, а на югъ отъ Искъра — само два. Това разположение западнитѣ подбалкански градове е отъ голяма полза за тѣхъ. Тѣ съединяватъ въ себе си временно функциитѣ на подбалканскитѣ и централнитѣ градове отъ централна Дунавска България. Тѣ сж посрѣдници на търговия и ценне между планината и полето, между трѣшността и Дунава (външния свѣтъ).

2. Градъ Враца макаръ да лежи до сѣверъ стрѣмни спускове на Стара планина, прѣдъ се разтла плодородно поле и добръ обработваема земя, които позволяватъ на града население да се занимава съ интензивно земледѣние. Врачанското поле и околнитѣ хълмове лежатъ сравнително на малка височина, и

¹⁾ Най-високиятъ връхъ на Стреница планина, връхъ Камъкъ, е високъ 783 м., а насрѣщниятъ връхъ на Врачанската Планина, Божова Могила — 1315 м.

те често подпомага да вирятъ торфъ, на-
пити: за граждани земеделски култури:
и черешитъ. Въ това отношение Враца
на кажемо-българскитъ полбългарски гра-
Карпоно и Сливница.

ратитъ. Врапа е платеница отъ всички съ-
стему тратове: Сирня, Орханче, Берковина,
и и. Ювъ повече отъ 40 километра, а това
татество прави Врапа пазаръ на общиренъ.
Врапа прѣдстави отъ тѣло зрѣше наденъ.
та сурови провѣждатъ на скотовъ-
тъ пространитѣ и пазни и на земетъ-
тъ полето и пилородитѣ, подбѣжански

По отношение на изпитата на пагето от
Враца има много важно стратегично значе-
ние. Давариалиев в своята монография
чакански окръг с правдиво оставя този
партез с Шумен, Ямбол и София, като
този на паразитизма на народната за-
Нова и пазитизма и новите средства за слоб-
одина на повете стратегичното значе-
Враца; аном се построи же ГЛНГата мина
— Враца — Видин, че се укажи в това
е до висша степен. Нилето военно
еция високо стратегичното значение
Враца при една война с Сърбия и
и да това го направя сега още на дивн-
борен пункт на много войска.

стоятелството, што въ Враца сѣе съби-
мно сѣ сурови пропитства, между които
много сѣмат суровиѣ кожи и кончи-
и пачути, попомогнало да се въздигнат
риво лични търговци, които потъркува-
ния сѣ влищия сѣбѣ, дообави от чужди
шности и играли голяма роля въ сѣбѣ и радос-
на на Враца отъ минувана въкъ, която
тѣе изучава уште сѣе отъ Словенската
и тѣе Норманъ и Георгиевъ въз основа-
но писани документи, не въ разбире много
отъ живота на българскѣ сѣе турскѣ
ишияга градъ Враца по изгледъ прилича
отъ нѣмни градове, които нѣтъ а дѣшево
отъ а турски въведе сѣе бързо прѣобразявалъ
сѣе тѣешиѣ чаршавски уици, што сѣе
ишияго нѣмни прѣдизмени сѣе тѣеши
и сѣе тѣеши клѣеши тожани, сѣе прѣкѣ
отъ а нѣе нови уици, што сѣе прѣкѣ до
уициеио каменни и гухлени сгради сѣе
ишияго Новопрѣдизмени уици сѣе
ишияго стари клѣеши, чинѣио творѣио не
што въ време не сѣе стрѣеио и сѣе (прѣкѣ
ишияго уици и нама виѣио сѣе сѣе отъ новѣио

туризм, туризм благодаря, быть или-много
распространен, цифровизация, современному
работе

Изтигъ отъ Враца за Берковина и прии покрай
потока на Северозападното крило отъ Вра-
чанската планина. Отъ Северозападския токъ на
западъ Северниятъ склоноу на планината се зна-
чително променя. Той се не спуска въ отиъсни
ската, а съ стръменъ слабо изиъсенъ склоноу,
по който кривоизгядъ на много мѣста изтигати.
Катоко оставяме по-на изтокъ, тококоже по-не-
дължително стърчи въ горната частъ на плани-
ната сканиста ииъсия. Изтигъ продължава да
върри до дубина тоина край Врачанската рѣка,
която отъ двѣтъ страни е ограничена съ буни
растителностъ. Орѣзи, аждабове и други дървета
се редятъ смѣлино и тесно би повѣрватъ човѣкъ,
че изтигва въ вѣкои кѣль на южнобългарската
добалканска тоина, ако то не подсъдѣма
честото поизяване на карстови ирѣци и отъ
двѣтъ страни на изтигъ, че се намира въ областта
на парониниѣ. До рѣката се редятъ много во-
тенини, и то ииъкои отъ тѣхъ стърчатъ поусе-
борени вече съ шарени турски кѣщи, които
въ минали ирѣмена съ били шумно оживлявани
ирѣкъ горелото тѣло отъ кадилицѣ и дѣната
на богати бегови.

Интересно е положението на цялата монастир Св. Иван. Той е построен на скалиста пътека на склона на Врачанската планина, сред отвора на голяма пещера. Около манастира е запазила богатата растителност.

Там, дълго се скривява западният край на северозападното крило на Врачанската планина, в която в реката, що тече през с. Главина, намиратъ пак. своята своето най-нижко ниво — в нив 200 метра над морското равнище. Оттамъ захваща да се качи отново върхо на слабо извисочна височина, покрива съ плавосни червени и беленици. Сложната форма, съставъ и обожение на тази планината не могат да ни обяснятъ своята природа. Достигаме само тогава до удовлетворително обяснение, ако припомним, че тази планината отъkreсно образуване е представяла по-рано широка и равнината, и биващата реката по нея са донесли тези червени и беленици. Голямо пространство на следниятъ басейн на Главарка и Била-Ръка състои съвсем само отъ червени и беленици.

Падаль се спуска от другата страна на из-
тападината на планината на р. Ботуня, т.е. в
приток на р. Осиета. Река Ботуня се връща
дълбоко вътре в скалистото плато. Скалите са
карбонатни варовици, и подала им промяна на
много места на гудин форми. Скалите са във
верковина се изкачват в планина по гъбия склона
на Ботунската долина, но сега той е и оставен,
и повотът може върви се по виселата долина на
Ботуня чак до с. Върлене.

В изку до Ботун-Орпото се влиза р. Сивара
на Ботуня. Дълбокият тоя на Главарка, като
стигналъ по долин на Стриградских черенни

пъстичникът, разчленилът многостранно западната страна на Врачанската планина.

Колкото отиваме по-към югъ, колкото се повече приближаваме до Вършецъ, толкова повече става долината; растителността, поема отъ многобройни рѣчини, е по-буйна, по-прѣсна. Берковската планина, която има нищо общо съ Врачанската нито по трасето, нито по изгледъ, нито по посока, се показва сѣ по-ясно прѣди насъ. Нейните склонове сѣ покрити съ гъсти и високи гори; многобройни дълбоки долове, изпълнени съ запълнени полове, ги богато разчленяватъ, и по вършегто най-бѣло бѣли наровини се издигатъ ажбери отъ тъмни скали. Долината на Ботуня ту се разширява, тѣто се влива въ нея нѣкоя рѣка, както е случай при устието на Главарка и Бѣла-Рѣка, ту се стѣснява, но всѣкъждѣ я придружаватъ сѣни ливади, високи дѣпкави ети и навѣсени надъ полата върби. Тя е богатата наносна долина. При Вършецъ, дѣто се събиратъ или много планински полове наедно, долината е най-широка, — прилича на широко разперено вътрѣно.

Въ Вършецъ сорѣмъ да почнемъ кометъ и шемъ по наша хубаво вино.

Село Вършецъ (350 м. надъ морското равнище) е разположено върху недебелъ алuviаленъ наносъ, които водитъ на Стара-рѣка угаложи и върху кристалиненъ гранитно-поритенъ и главно гранитенъ масивъ. Селото е голѣмо; то има споретъ прѣброяването отъ 31. декември 1900 година 285 къщи съ 1493 души жители; прогата се надлъжъ по долината на рѣката. Кметитъ сѣ двукратни, и долината каъ стъпки обикновено за джѣмъ или работни нища. Въ самото село и подъ него се редятъ много тепавици, и затова на много чардаши въ селото се сушатъ дълги швици аба.

Между многобройнитъ естествени богатства на село Вършецъ, които сѣ му помогнали да се развие и нагрѣдне, важно място ще заематъ сѣ прѣме топлинитъ минерални извори, които се намиратъ въ горния край на селото. Тѣзи извори иматъ голѣмо бѣлене не само поради силитъ многократно проявени лечебни свойства, но и поради силнитъ важни прѣдметва: 1. Тѣ сѣ единствениитъ топли минерални извори въ цѣла Лунавска България, което обстоятелство стои въ свръзка съ напукания старъ еруптивенъ теренъ, които се простира и въ сѣвернитъ части на Стара планина само прѣтъ Берковската планина. 2. Вършецкитъ минерални бани се намиратъ до богатото село, което може да достави въ изобилне храна на посетителитъ. 3. Хубави нища свързватъ тази минерална баня съ Враца и Берковица, а чрезъ тѣхъ съ цѣлата остана частъ на нашето отечество. 4. Намататъ и бѣлѣ, има въ изобилне хубава студена вода, окръжената е красива и разнообразна. Гъсти и високи гори покриватъ политъ и склоноветъ на планината, които се издига бѣзу до Вършецъ. За където сѣуан само една баня, която макаръ и да се експлоатира отъ държавата, е много примитивна,

сѣ съвсѣмъ малкъ басейнъ, безъ всѣкакви сѣ за обичане. Но въпрѣки всички нестоди шенката баня се посѣжда голѣмно отъ 300 или нѣ всички краища на България, на да дѣтъ хора и отъ Румѣния и Добруджа. Напикъ отъ посетители прѣдизвикатъ напре на нѣколко пантони ханища и гости нища самата баня. Въ басейна, които служи за ване, извирагъ 110 litri вода въ минута, температурата е 36°C, по стѣганъ водата принакъ къмъ слабо минералнитъ индиферентни вод.

Пикитъ отъ с. Вършецъ за Берковица не поставя особени интересъ. Той се изкачва по водопадъна издигнатина между Ботуня и Бѣ съставена отъ гранитъ, който се явява на къдетъ много извѣтрѣлъ и прѣобразенъ. Погледъ на пикитъ сѣ приковава отъ хубави сѣ на Берковската Стара планина: гористъ и рѣчанъ отъ многобройни гористи долове, тористи къчки, издѣбенъ червенорѣдистъ връхъ (1793 м.), се вѣдава далѣко на сѣверъ водопадъното бѣло на планината и сѣ сѣнитъ прѣдставя най-личното място въ краи. Личи ясно къмъ западъ тъмната гор тролукъ, по която води пикъ за Петроханъ дѣла се по-нататкъ, надъ Берковица, въ отѣпчивиятъ Комъ.

Въ долината на Бѣрзия се събиратъ пакъ риятъ и новиятъ пикъ за Берковица. Сѣ Бѣрзия се вкопала дълбоко въ своята долина гъсти нубрѣци се навѣсили отъ дѣлта бѣнатъ нея. Прѣди да се стигне Берковица, на самия градъ се минава още една рѣчица, пѣма ководна, по сѣ много по-широко цѣло Бѣрзия. Както при Вършецъ, така и въ ковската котловина се събиратъ многобройни тоци и усѣдватъ Бѣрзия при нейния изходъ котловината.

Взе да се смръква, когато стигнахме въ ковина.

Берковица е подбалкански градъ отъ карията на Враца и южнобългарскитъ подбалски градове. Той е разположенъ въ югозападна частъ на самиятъ покл на Стара планина. Тукъ планината не се свуща гѣи стрѣмно, а при Враца, защото е съставена отъ гранитно-ерозивенъ наклонъ не може да бѣде тѣ голѣмъ. Спускать на планината е смѣ стрѣменъ и пѣпакъ може свободно да се качи по него до върха Комъ⁽¹⁾. Въ долинитъ части склопитъ е добръ изѣсенъ отъ бѣора, а външето е пѣлѣново и прѣдставя издѣнина, които стои въ подъ сѣбѣ до къдетъ прѣтъта.

Берковската котловина е висока малкото тѣското то е. Тя е зарѣчена отъ всички сѣни съ височини и зтова е на цѣлѣтъ и въ тѣпорѣна. Тукъ прѣе хубаво троздето, а частъ отъ планинскитъ склоновъ е изѣсенъ

(1) Мажитъ Комъ, който се намира надъ Берковица е височина 1661 м., а Голѣмиятъ Комъ, който лежи западъ — 2076 м.

родни кестени, вирятъ добръ илй-раши-
лиши. Берковската котловина съ своите
лини хубави нощи, гористи плани и дожа,
и тива си прѣстѣва илй-снотливо съеди-
на планината съ полето, на горската крѣ-
стъ блѣднѣтъ на рѣчинето.

дѣтъ Берковица е нѣколко сформиринѣ, и
то не се забѣлѣзва онази разсебитеностъ,
на ново прѣустройство на града, както е
иана. Двѣ хубави улици, които се срѣнаатъ
жгѣтъ въ центъра на града и кои о
ставятъ продължение на шосетата отъ Ломъ
къ Берковица и отъ Берковица за Врана и Пе-
ричъ, сѣ главнитѣ артерии на търговия и
посещение въ Берковица. Градътъ е чистъ и пра-
вдо впечатление. Населението изкарва прѣ-
ста си чрѣзъ земелни, занаятъ и търго-
в. Особно личатъ гризиринѣ, които сѣ така
много число. Нѣколко гоѣми къщи, които
сѣтъ високо надъ другитѣ и привличатъ
на чрѣзъ своитѣ широки стрѣхи и много-
рини, показватъ, че въ турско време сѣ
ли така богати бегове.

неже градъ Берисовина тежи матко на стра-
хъ, домината на България, то творѣ чело-
вѣци, които минавали въ Петроханскитѣ прохоти,
отбиватъ въ него. И по-рано, когато не
още прѣкарана жетъната мина Бѣ-
—Сюфрия, и всичкото съобщение на парната
да съ вършиния свѣтъ и съ готѣма чело-
ването отечество се свършваше прѣкъ-
и Петроханъ, вземаха по-голямъ дѣлъ въ
съобщение Кутловица и Киссура, откоито-
рдовина. Изглежда, че така е било и въ
армее; защото главнитѣ римски частѣ
въ край, отъ които имаме важни остатѣци,
пиратъ при днешна Кутловица, отгдѣто за-
да на стѣрь Дунавската равнина.

ного на жителите на града. Берковица е изброяването от 31 декември 1900. то е 5490 души. Населението на града се слабо увеличава, дърствителното растение само от естественото. Във време освобождението прииждано на българската в града билие големо, но то е измислено да зачисти турците, но се измисля, че прииждането е вече слабо и показва, че сегашното производство и консумация в нея прѣхрана за повече хора.

Врхвица—Бѣлимоль—Чипровци.

Спахме хубиво въ Берковица. На 13 ютин
ота рано тръгнахме съ трети кони и Чи-
н. Шестото изрени и изпрво похрани Беркови-
цата, докато слѣзи въ долината на Варши,
се протека на сѣверъ изпрво по доли-
ната е отъсвѣтъ отъ тринитна скъ-
да колкото отива по юмъ сѣверъ, отъ ва-
рши и се загражда докъ рѣка отъ пале-
ншети, крестни образиши, и прѣ-
дѣло долината сѣмъ сѣверѣка отъ ва-
рши — отъ палешиши итоси. Долината

е покрита съ плодороден, злувиумъ и с добръ лясина. Отъ село Боровинъ къмъ сѣверъ тя се понижава подъ 200 метра надъ морското равнище.

Прѣиди да стигнемъ Кутловияна, по дървенѣ мости прѣмъиваеме Бързия и влизаме въ долината на Огоста, която гукъ се съединя съ долината на Бързия, и по този начинъ се образува широка котловина прѣтъ Кутловиша. Долината на Огоста се образува като натлъкна долина съ теснока отъ сѣверозападъ къмъ югоизтокъ и тѣхнѣ го има рѣстоини. Въ долината съ частъ тя е широка повече отъ километръ, а постои рѣзиста и тобръ застѣна съ жито. Сѣверинѣ съ южнѣ на долината съ излѣсени, привѣтливѣ, южнѣ, ипротинѣ, повече готи, уфѣвчани тобръ отъ варошинѣ. Долината на Огоста ивѣжежъ та е тектонична. Сказитѣ на нейинѣ склонове не си кореспондиратъ. Докато ибѣко височинѣ на сѣверъ отъ долината, ипр Грати не пѣтъ с. Бѣлмелѣ, състоитѣ отъ червенѣ пѣсѣчници, склопитѣ отъ паровикъ, а тобръ ивѣме мерсѣтъ, сѣверѣ пининѣ склонове състои и въ долината съ частъ отъ червенѣ пѣсѣчници.

[illegible]

селото край пътя се намира полусъборена стара пръква (изглежда да е отъ 16—17. столѣтие). Дървенитѣ огради иматъ тука по-голямо разпространение, отколкото въ Бѣлимелъ. Голѣма частъ отъ населението работи килими, които се продаватъ подъ името Чипровски килими. До Желѣзна зрѣятъ лозята. Желѣзна получила своето име отъ желѣзната индустрия, която заедно съ оловено-сребърната е процъвтѣвала дълго време въ този край.

Отъ Желѣзна нагорѣ пътятъ, като слѣди Чипровската рѣка, върви въ посока отъ изтокъ къмъ западъ, напрѣчната долина се прѣвръща въ надлъжна.

Стигнахме рано въ Чипровци.

Село Чипровци (Чипоровци), старо селище на Софийския католически митрополитъ, селище съ славно историческо минало, по своитѣ голѣми двукатни къщи, високи огради, широки порти, тѣсни улици, снабдени тукъ-тамъ съ калдаръмъ и грубъ плочникъ, прилича вънкашно на много планински села, особно на с. Костенецъ въ политѣ на западнитѣ Родопи.

Въ селото се смѣсватъ двѣ буйни рѣки: отъ дѣсно Чипровска, а отъ лѣво Влашкоселска. Къщитѣ на селото сж сгъстени по склоноветѣ на тѣснитѣ долове, а на шумливитѣ вали, отдѣлени отъ рѣкитѣ още въ горнитѣ крайща на селото, се редятъ многобройни воденици. Повечето къщи нѣматъ дворове, и входътъ за въ къщи, или малкиятъ дворъ, е подъ самата къща. Къщитѣ сж покрити съ керемиди, коминитѣ сж дървени. Долинитъ катъ въ повечето къщи е дюкянъ. Многобройнитѣ саксии съ най-различни цвѣта по прозорци и чардаци и вититѣ лози прѣдъ портитѣ и въ двора правятъ извънредно милъ изгледъ на Чипровскитѣ къщи.

Въ жгѣла между двѣтѣ рѣки се издига плато, което господствува величествено надъ двата дола и цѣлото село прѣдставя положение на пестински Акрополисъ. Тамъ сж разположени черквата, училището, общинското управление и канцеларията на пограничния офицеръ. Черквата е стара, малка и низка. На единъ пѣсьченъ камъкъ, зазидавъ въ източния рѣбъ на черквата, се чете ясно името «митрополитъ Недеко» и датата 1677. година. Около черквата се редятъ гробища.

Село Чипровци лежи близу 500 метра надъ морското равнище, има 419 къщи съ 2160 жители. Населението се прѣхранва най-много съ земедѣлие и домашна индустрия, главно килимарство. Нѣколко богаташи сж ввели въ рѣкѣ цѣлото производство на килими, и това се отразява доста зѣбъ както на населението, така и на самото производство.

Въ Чипровци женската носия е планинска: сукманъ какъ до котѣнитѣ, ризата се подава подъ него, малка шарена пристижка. Сукманътъ е безъ ржжави и широко изрѣзанъ на гърбитѣ. Женитѣ носятъ бѣли къри на главитѣ си. Мужската носия е както Бърковската, но прѣобладава сивиятъ цвѣтъ надъ бѣлия. Поленската женска носия е на почетъ въ Чипровци, и бога-

титѣ момъ и жени се обличатъ охотно въ на празникъ. Това явление се срѣща на мѣста въ планината. Шаренитѣ поленски дѣ допадатъ добръ на планинитѣ.

Отъ вечерята пазарихме четири коня и дводачи на конетѣ, за да ни изнесатъ горѣ планината. Пратихме човѣкъ, снабденъ съ пусенъ билетъ прѣзъ границата, да съобщи най-близкото сръбско село да ни пратятъ на границата, защото прѣзъ Чипровската нина нѣма граниченъ пропускъ и споредъ нишкитѣ наредби не може да прѣминава дѣтъкъ границата.

Нопувахме у Мигаръ Минкинъ, най-богатъ търговецъ съ килими въ селото. Върѣдъ неговъ дворъ се намира изолиранъ камененъ огненъ складъ за килими. Сводестата напрѣзъ склада му придава изгледъ на черква. Килими подраздѣлени по голѣмина, сж надиплени въ широки една надъ друга поставени лавици.

Чипровци—ВражаГлава—Ржана-Пиротъ.

Сутринта рано (14. юлий) потеглихме за близката точка на планинското било, която справедливо се величае въ всички наши унии по география съ името Чипровски ходъ. Пътътъ върви по много стрѣменъ скл на планината, която тука се спуска непосредствено въ Чипровския долъ. Отъ лѣво е дол на Пилатовица, а отъ дѣсно на Андровицатъ върви по тѣхното вододѣлно било корделъ, както казватъ въ севлиевско Ново-се и води за ВражаГлава, скалистъ връхъ на лото (2026 м.). Склонътъ състои отъ пазойски ипсисти, прошарени съ порфиритни га а въ низкитѣ части се срѣщатъ наносни (кове червенъ пѣсьчникъ. Минава се подъ прѣзъ мѣстноститѣ Манастиръ и Яково Бог Подъ послѣдното е пограничниятъ караулъ височина около 1300 м. Габървата гора, к расте въ низкитѣ части на склона, се замъ по-горѣ отъ букакъ, а надъ него иде м елакъ. Най-горната частъ е гола, прѣдставя се насобница. Забити колове показватъ посоката пътя. Изъ високата трѣва личатъ рѣдко пѣт отжикани отъ говеда. Излѣзохме при западъ полъ на ВражаГлава, импозантенъ връхъ, съ венъ отъ червенъ пѣсьчникъ. Тука е проход Белеги, който води за Тонлидолъ—Темска—ротъ. Но на западъ по билото на Стара пла се издига личиятъ връхъ Голѣма Чука (1978

Нашиятъ първоначаленъ планъ бѣше да земъ отъ прѣвала Белеги (1838 м.) въ дола Темска и по най-късѣ пътъ да стигнемъ Пир по поелже не намѣрихме тамъ нито прѣте вчера чипровченинъ за коне, нито коне, то мислихме, че ни чакатъ другадъ, затова заскопихме откъмъ сръбска страна по кова пѣт ВражаГлава съ надежда да ги намѣримъ пенния източенъ край, дѣто е проходътъ Петръ Кръсть. И тука като не намѣрихме нито на

ито коне, рѣшихме въпрѣки санитар-предби да продължим пътя си съ блѣ-коне

Пиротъ е разположенъ въ сѣвероза-край на полето, тѣло р. Нишава събира притоци на котловината и навлиза въ То селаниния градъ Пиротъ се свръшна скалистъ рѣкѣ, чийто край прѣставлятъ рѣки размирни врѣмена пригодно мѣсто и затова билъ околзотворенъ още на селище. Този скалистъ рѣкѣ, вътрѣш-личати сѣки отъ глинати, се нарича въ. Сега, рѣкѣ Пиротъ, е разположенъ въ страни на р. Нишава и лежи на пътя за Цариградъ. Отъ лѣва страна на Пиротъ, а отъ дѣсна — Тиха Бара, мостъ свързва двѣтъ части на трата, тѣто сж живѣли въ турско врѣме нѣтъ, алазана своя първобитенъ изгледъ, нѣтъ сж тѣсни, камнигѣ пазки и вѣсти. тѣто живѣли турци, се значително по-както по отношение на ушнитѣ, тъй рѣкѣ Въ тази махала се настанили по-бесенци или вътрѣшностѣта на Сър-македония; тука се рѣлят кафепетата, тѣ, дюкянитѣ; тука е главното движение

магла покриваше Сърбия и, само ко-тѣрѣтъ я рѣнеше за мигъ, виждаше себе си дълбоки долове, обрасли съ широки пѣривив гърбове на Старо-ки пѣднки, които затеко надлъж и нѣтъ-пѣтъ Пиротско и по височина не-атъ на много части отъ пододѣлното пѣдната пѣднина. На изтокъ отъ про-строкъ Кръсти се издигатъ върхонетѣ си (2032 м.), които подобно на Врѣжа-бегови отъ червени пѣсѣчници и прѣд-пѣдани отъ Чировини, много характерно-ни форми Илюбно, може да се каже, нѣта частъ отъ западна Стара планина нѣта съ своето богатство съ форми и-раше на билото. Въ това отношение нѣта частъ на Стара планина и много

ахмѣ по широкѣ гребѣ на отлога Брат-трана, чийто височина на много мѣста 1800 м. Въ Тѣтина Поляна се показ-ватъ варовики и се отвори голѣмъ по-бѣдани пѣдбини покриватъ пѣдната на-но пѣдния вѣтъ, и затова пиротскитѣ пла-се сѣднали винаги съ своята сочна-По-то-то се показва наново червениятъ нѣтъ Ний не продължаваме нѣдния пътъ пѣднинския отлогъ, а се спуснахме по-склопа въ дола на Доикинска рѣка нѣта на дола, тѣто сѣдзахме, бѣше още-пѣднински отлогъ, затова сѣдзахме нѣднински нѣтъ и бѣднински нѣтъ Пирото нѣднински нѣтъ въ тѣсния Доикински нѣтъ с Доикински. Тѣтъ е тѣсния, нѣтъ го стрѣмни склонове на височини, нѣтъ издигатъ по-горѣ отъ 1300 м. нѣтъ

морското равнище Второ село въ този дола е Брѣго. Долагъ продължава сѣ така, безъ да се разширява, перѣчѣненъ, безъ да приема други долове и притоци нѣднин, докато най-послѣ се влива отъ лѣво, по тѣ Страшна-Чука, притока на р. Яловина, по името на с. Яловина, разполо-жено въ нѣдния дола Рѣка Яловина е по-чѣдноводна отъ Доикинската. Така, сѣднинетѣ рѣки образуватъ прѣдъ селото Ржана хубаво ерозивно жарело, което принудило пътя за Ржана да напусне дола и да се изкачи високо по неговия стрѣмъ тѣтъ склонъ и послѣ на-ново да се спуска, за да стѣзе въ селото. Цѣ-лата Доикинска долина е ерозивна. Нѣднинетѣ надлъженъ профитъ показва правиленъ редъ на форманитѣ, като почнемъ отъ червения пѣс-сѣчници на периската или диалоприаска форма-ния, сѣднинѣ подрѣтъ отгорѣ надолу образува-нията на триасъ, шасъ (пѣсѣчници), маля и неомѣмъ.

Ржана (680 метра надъ морското равнище) е малко, по сѣднинетѣ село, разположено на сѣдната на рѣка Яловина — Доикинска съ Ви-сочка, която ите отъ гѣсто нѣднинѣтъ български край Високъ. Отъ Ржана надолу р. Височка тече въ тѣсния проломъ, заградена на югъ отъ Вил-личъ и Вило-Планина, право къмъ сѣверозападъ, успорѣдно съ Нишава, и се влива въ р. Темска, притокъ на пѣднинѣта

Пошвахме въ с. Ржана.

Къмъ дола на Височка при с. Ржана се спуска стрѣмно Вилличъ съ своя нап-високъ пограниченъ връхъ Гавнише, високъ 1414 м. Отъ с. Ржана, тѣто нѣднинѣтъ сѣднинѣтъ, а въ-нахмѣ българскитѣ, прѣдъ голѣма забѣднинка по западния съ хрѣдѣтѣ сѣднинѣтъ склона на Вилличъ се изкачихме (15 юний) на Олорен-ския прѣдѣтъ (Прѣдѣтъ 1195 м.). Прѣдѣтъ нѣтъ се разкри широкото карстово плато на Вилличъ, което се простира отъ двѣтъ страни на грани-ната чакъ до долината на Нишава. Тука имаме истинска карстова покрайнина Цѣлата страна се разпала въ многобройни по-малки или по-големи безоточни полета и въргови. На поне-чето кучи форми дѣлата сж добри западени и прѣдставятъ пѣднинѣтъ нѣднинѣтъ и сочни нѣднинѣтъ; нѣднинѣтъ сж голѣмѣ продучени и разѣдени нѣднинѣтъ камѣднинѣтъ, които образуватъ на много мѣста непроходни присѣднинѣтъ сж оное, се сѣднинѣтъ и гѣднинѣтъ шибринѣтъ и голѣмѣ дѣднинѣтъ, както по-тѣднинѣтъ на полета и въргови, тѣтъ и по всѣднинѣтъ склонове. Геранъ, въ който се събира дѣднинѣтъ и сѣднинѣтъ вода, се нарича тука нѣднинѣтъ

Отъ карстовото плато се спуснахме по каме-нистѣ стрѣмѣтъ спускъ на голѣмото село Кру-пецъ въ Пиротското поле.

Нѣднинѣтъ на сѣднинѣтъ отвѣтъ Чировската пла-нина прилича на общи мѣднинѣтъ на пѣднинската нѣднинѣтъ, но въ своитѣ по-дѣднинѣтъ се отличава значително отъ нея Тя прилича повече на на-рибродѣднинѣтъ Мѣднинѣтъ западѣтъ отгорѣ своята дѣднинѣтъ дрѣднинѣтъ сж нѣднинѣтъ, а жѣднинѣтъ нѣднинѣтъ голѣмѣ нѣднинѣтъ на нѣднинѣтъ и нѣднинѣтъ нѣднинѣтъ около ширѣ-

коизръзания гърдникъ на сукманитѣ. Тѣхнитѣ шарени пристилки сж по-голѣми отъ Чиновскитѣ. Въ полето носятъ вече памукливи сукмани. Можемъ да кажемъ, че основата на носията въ Дойкинский долъ има своята основа въ Нишавската долина.

Пиротската котловина има посока отъ юго-западъ къмъ сѣвероизтокъ. Отъ устието на Сукава до Пиротското кале тя има дължина до 15 кил., но полето се простира и отъ Пиротъ къмъ западъ още 5 километра. Широчината варира между 4 и 5 километра. Срѣдна височина 410 метра. Отъ двѣтъ страни на рѣката се простира плодороденъ алувиумъ, а по крайщата на котловината се издигатъ широки и доста високи дилувиялни тераси. Западната частъ на котловината се нарича Джурджово поле.

Жителитѣ на градъ Пиротъ (около 10.400 души, отъ които 1.183. солдати) се занимаватъ съ земедѣлие, търговия, занаятъ и индустрия. Пиротскитѣ килими иматъ свѣтска извѣстностъ. Характерно е, че въ Пиротъ сжществуватъ климатски задруги, които отстраняватъ експлоатацията на труда, каквато има въ Чиновци, и подпомагатъ износа на килими. Въ свръзка съ климатството развито е въ Пиротъ бояджийството. Доста рационално и въ голѣмо количество се работятъ табашки кожи. Не е изгубило тука съвсѣмъ значението си и платнарството.

Бѣше педѣля, когато стигнахме въ Пиротъ, затова владѣеше голѣмо движение около кафенетата и въ улицитѣ. Чиновници, офицери, богати търговци и попове, насѣдали прѣдъ кафенетата, пиятъ бира и се веселятъ, а «старитѣ» граждани, занаяти въ голѣма степенъ своята стара носия и стари навици, мирно кръстоснатъ на групи улицитѣ. Пътникътъ неволно забѣлѣва въ този градъ два свѣта, два типа хора: старото население и новитѣ прѣселеници.

Вечерта прѣкарахме весело въ кръга на учители и чиновници. Нанитѣ компаниони бѣха много любезни и показаха въ висша степенъ своето срѣбско гостопримство.

4. Пиротъ—Княжевацъ—Кадибоазъ—Бѣлоградчикъ.

На 16. юний сутринта рано тръгнахме съ кола за Княжевацъ. Пътятъ върви изпърво покрай Нишава, постѣ се извиа къмъ сѣверъ по р. Темска и върви покрай нея до селото Темска; тамъ се отдѣля пътятъ по дола на дѣния притокъ на Темска — Церовачка рѣка. Най-високото мѣсто между Пиротъ и Княжевацъ — водотѣлятъ между Церовачка и Станаянска рѣка, притокъ на Търговишки Тимокъ, е само 730 м. надъ морското равнище. Склоноветѣ на долината и на водотѣлния рѣкъ сж торисли и се спускатъ на повечето мѣста покато. Рѣкото се подаватъ скали, които тука прѣдставятъ карптински и орбитонини варовици. Многобройни голѣми височини се издигатъ дѣ по-близу, дѣ по-далеко отъ двѣтъ страни на пътя. Особно

бие въ очи Старопланинската издѣнка Бабия Збъбъ, висока повече отъ 1800 метра. Изобщъ въ Пиротско се издигатъ най-високитѣ и най-хубави планини на Сърбия; тука се намиратъ тѣхнитѣ най-добри пасбища; тука се добива най-добрата вълна. Иначе Пиротскиятъ край бѣдѣтъ, природата сурова, само скотовѣдството доставя по-добъръ поминѣкъ на населението.

На сѣверъ отъ с. Кална, което се намира малко по на сѣверъ отъ смѣсата на Станаянска рѣка съ Търговишки Тимокъ, се захваща тѣснотимоника клисура, извѣстна подъ името Корепантъ. Тука била старата граница между Турци и Сърбия, тука е границата между бѣлодрешковци и чернодрешковци, тука може да се забѣлѣжи и езиково отличие. Мажетѣ носятъ вечошнати сиви бенебреци, шаренъ тѣсенъ поясъ сиво елече безъ ржжави и надъ него друго с ржжави, шарени чорани и опинци. Женитѣ носятъ шарени фусты на прѣчки, отпрѣдъ пѣшнатъ (запрѣга), пристилка, бѣла кърпа на глава.

Въ дългата клисура приятно впечатление прав околността на Горна и Долна Каменица и на настира Св. Троица. Склоноветѣ, обѣрнати къмъ югоизтокъ, сж покрити съ лозя, прошарени глѣст отъ овоцни дървета, между които първо мѣст заематъ черешитѣ, прасковитѣ и мушмулитѣ. Въ по-низкитѣ мѣста и въ селата има пространни градини отъ сливи. Кжцитѣ въ селата, скрипти въ зеленна отъ овоцни дървета, сж голѣми и приспособени за винарско производство.

Втора клисура, много по-тѣсна и по-скалиста се минава близу прѣдъ Княжевацъ; тя се каже Барѣшница.

Княжевацъ (230 м.) е разположенъ близу м. смѣсата на Сорлийски Тимокъ съ Търговишки Градътъ лежи отъ двѣтъ страни на Сорлийски Тимокъ, но крайнитѣ му кжци се изкачватъ въ подукрагъ доста високо по склоноветѣ на долината. Околността на Княжевацъ е много живописна: лозя съ много овоцни дървета и хубави джбрави съ сочни ливади заграждатъ далекъ на нирѣ града.

Княжевацъ е малтъкъ градѣтъ (5.450 ж.); им една широка чаршийска улица, дѣто се редятъ много дюкяни, кафенета и гостилници, помѣстени въ епокатни каменни здания (мази). Кжцитѣ: живѣле се намиратъ въ планирана частъ на градъ. Тѣ сж хубави, прибранни, на катъ и половини. Улицитѣ сж прави и иматъ хубавъ калдаръ. Кжкото чаршийската улица е шумна, толков останата частъ на града е тиха. Да бжде жив градѣтъ, помага много войската, която подобно въ Пиротъ е застжнена и тука съ тритѣ рол оржжие. Като градъ съ голѣмъ гарнизонъ, поддържатъ се въ него хубави ресторанти и чистъ хотелъ. Княжевацъ е и важенъ центъръ на стопанство и търговия, защото тука се свързватъ пѣшната на вътрѣшността съ подбалканскотимокеска долина.

Прѣснахме въ Княжевацъ.

На 17. юний сутринта рано тръгнахме съ колъ за Бѣлоградчикъ.

юна. Въ 1888. год. числото на жителитѣ въ Бѣлоградчикъ било само 1084, а на 31.XII. 1900 2078. Това удвоение на населението не е послѣдица отъ естествено растене и прѣселване, а на гарнизона, който квартирува тукъ послѣ 1888 г.

Фантастично процѣпенитѣ и чудно моделиранитѣ червени пѣсчинци около Бѣлоградчикъ и въ дефилето, по което воли пъкъ за Ломъ, прѣдставятъ по своята пѣкнутаостъ и красота толкова рѣдкостъ между чудесата на природата. Възторженитѣ описанія на Бланки, Калницъ и Л. Антарски не сж никакъ прѣувеличени. Меньме особно възхити сутрѣшниятъ изгледъ къмъ западъ, къмъ Стара планина. Прѣвъ менъ се разнасяше широко развѣнчувано море отъ височини. Всяка глава прѣдставя високо издигната вѣтна въ момента, когато ще се пука и срине въ дълбоката яма, що зѣе подъ нея.

Б. Бѣлоградчикъ—Кула—Връшка-Чука—Зайчаръ.

Отъ Бѣлоградчикъ тръгнахме (18. юни) съ конета за Кула. Не посмехъ Видинското шосе, а по стария пъкъ между Вѣнеца и Столюнитѣ съѣдохме въ с. Бѣла. Вѣненитѣ, покрай чиято склонове вървѣхме, състои въ дошата частъ отъ червентъ пѣсчаникъ, а надъ него се наслажнѣ конкордантно варовикъ. Близу то селото Бѣла, въ сѣверния край, извира голѣмъ изворъ (връто), които съ водата си кара нѣколко воденици. Кѣшитѣ на селото сж покрити съ керемиди, бѣлосани, оградитѣ сж отъ плетъ.

Отъ Бѣла съѣдохме въ широката долина на Арчаръ и спрѣхме за обѣдаме въ селото Александрово (131 метъръ надъ морското равнище), старо черкезко село Османлии. Когато черкезитѣ избѣгахи въ врѣме на войната, селото запустѣло и послѣ се населило съ селяни отъ Салантъ, Станковци и другатѣ. Въ този край имало още нѣколко новоосновани черкезки и татарски села, които послѣ войната ги заселили българи.

Отъ Александрово прѣвъ Мокрешъ, Урбаинии и Песидерии стигнахме въ Кула. Въ този пъкъ прѣвѣнахме частъ отъ Дунавската равнина, тѣло младо терциернитѣ напаставанія (сарматски образувания) сж наставани хоризонтално и покрити съ дебелъ слой черноземъ (смонца), така щото гѣ се показватъ на повърхнината само въ долове и на рѣкитѣ. Равнината между Александрово и Кула прѣдставя плато, високо срътно 250—300 м., прорѣчено отъ многобройни долове, чиято височина на много мѣста е по-низка отъ 200 метра. Земята е плодородна и хубаво засѣяна: честитѣ джбрави, които на много мѣста сж рѣдки и прѣдставятъ разкошни ливати, придаватъ парковъ изгледъ на този край. Български сирори заравлатъ глесто отъ тѣхнѣ страни коларскитѣ пѣтища, и ние сме принудени да се навреждаме до главата на коня, за да набѣгнемъ далеко-проснатитѣ грани на дърветата.

Взе та се смръква, когато поехме пътя по голія склонъ, на чиято горна частъ е разполо-

женъ градецътъ Кула (299 м.) Положени Кула и цѣлокупниятъ вечерень пейзажъ и нияне го тѣмо се то, но не и градь. Високата сѣнѣкопанна кула, която таа името на сѣн сѣ своята широка дупка (старъ прозоръ на джбени краища ни се прѣдставяше отъ въ им-фантастични образи. Тя стърчи и надъ кѣшитѣ и прикована погледа на нас още отдалеко.

Извитата улица, на която се редятъ и кръчми, гостишни, правителствени устрѣж черква и училище, придава на Кула имъ градъ; но снечъ ни настрана отъ тази ние сме вече въ сѣю. Тука носията е сѣнолеска, но високо култивирана и заговатестна. Както въ много други патачки (Т. Радомиръ, Троянь, Паликуринне, Чепеларе и богати села, така и тукъ дохожда чѣсно до убѣждението, че нашата народна може да се култивира и докара до голѣмъ вършенство и красота. И въ Кула женска леска носия е изтънчена до висша стъ хубави обща, още по-хубави чорани, надиптенъ вънѣшникъ, атрактивно елече, копириза, шарена кърпа, — всичко това прѣдста монично съединение на бои и тизданъ на разкошни форми. Кулченки сж хубави, и живи и радостни; кождото сж кокетки и на чепмата, толкозъ сж и пѣржави и живеиви въ полето. Тука нѣма нищо една която би се посвѣтила да направи молика и прѣвъ града.

Кула е земетѣчески градъ; има 4200 жители. Кула както и други много около лина сж да ги гостоприемство на бѣжанни Тегевенско, които били прокудени отъ ството си въ размирнитѣ кѣрдажийски врѣ.

На 19. юни сутринята напсунахме Кула сжитѣ коне тръгнахме прѣвъ Старопати Връшка-Чука. Отбихме прѣвъ Старопати да стберемъ въкаменетости отъ терциерната сѣ които е много богатъ Старопатинитѣ Старопатица е голѣмо село (300 къщи сѣ жителн), разположено на дѣвня склонъ на кѣшитѣ сж покрити съ керемиди; има 6 дворови градини съ овокни, заградени сѣ бори отъ джбови дѣски. Има въ това село кѣши и обори, градини изнѣю отъ джбови сѣ.

Отъ Старопатица отидохме направо въ ницата Връшка-Чука, 400 м. надъ морското ние, разположена въ сѣвернитѣ доли сѣчината Връшка-Чука.

Обѣдвахме хубаво въ ресторанта на сръмилница Вървѣхме нашитѣ коне, а взехме ски, които бѣха докарали отъ голѣмото тарско село въ Сърбия Голѣми Изворъ. Ни ни бѣше да се изкачимъ на Връшка-Чука тамъ да слѣземъ въ долината на Гимокъ и доцуваме въ Зайчаръ.

Непосрѣдствено изъ равнинето, когато засѣно ни покрито съ дѣ по-рѣт по-гѣста гора, се издига на единъ пъкъ Връ Чука. Източниятъ склонъ, обърнатъ къмъ

а по гората си части, гдето ги бидеши,
даришата първо място заемаш широко.
Въ тисени пак, колко се из-
гористия склон на Вршица-Лука, се
тека-по-тека. На няколко места край
реки, отъ които с видно трошави
малина. Колкото се качишь по високо,
поряде гората, нишият пакъ станъ се
въ и най-по-го, джвнати едри рж-
овици казвими, изгубени безъ рет-
въ други. Най горията частъ на Вршица-
оставя карстово плато, чийто отъ нъ-
тъми и дълбоки въртопа. Вршица-Лука
идва къмъ Сърбия. Издегътъ отъ нея

Тя е съвсем изострирана надигнатина, свързва нищо съ с остналата Стара планина, нито съ планинот на вост. Тимокъ. Между нея и Тимро-тинското нчало на западна Стара ала простира гористо равнище, чито нап-исочина достига само 492 м. Връшка-то приназички отчасти на Сърбия, от-България, не е много висока; нспирит-е пунктъ достига 739 метра, по нспирало положение и протанна имнозан-отъ всички срани, а из гдетъ отъ рока и хубинъ. В. България се вижда нищо въ голъма частъ отъ Стара на-иниотъ, прѣп ланинъ, вижда се хубано-икъ ст саонъ, нахбени червени пѣ-чертаватъ се ясно Вънннотъ и Сто-лади Маурекката височина и езерото е. поиз, по гдетъ тѣ се губи по равни-Дунавска България чакъ до Дунаа, нисочината вървежъ на Тимокъ-високо въ Сърбия остринтъ Ртанъ, ала-Стоа, Деш Понавъ, Кучи и други-на срана е по-хубавъ, тѣ е по-доор-има из гдетъ на галина.

ришка-Чука се спуснахме бързо по каньона, въ Шпански дол. Там се разпознава една мина, която вади хубави отъ пермелва формация; но понеже не представлят такива издогове подземенни, то експлоатацията не е доходна, и затова мината е пренебрегвана отъ господари. Мината е съединена с железнопътна линия по долината на ст. Луава.

стояние от пания пъть изменяме
попътната линия и после се спуснахме
до скъпъ въ широката долина на Ти-
дан и свари чмоутта. Въ Запчарт въ-
тракѣ.

Часть II: неговата склонност.

Значари, е ризикувањето што тврдо па-
рајат стрмина на склона на Јурашковица.
Значари, се сметаат. Тимови и При-
јати, ама своето име не ги има. Значаре-
што Пријати, тече докрај на јура-
шката Значари, е тесна и стрмина.

граденъ съ 8280 жители войска 1528 души. Въ сръбката част града се разстила широкъ площадъ, и отъ него каже три страни водятъ широки улици, които представляватъ началото и приключието на Панаъ, както и другитѣ сръбски градове, се редятъ на гладкитѣ улични дощичи, кръжми и кафезета, а каждото е за живяне съ разположени отъ дъно, оградени съ дворове и градини. Улицитѣ съ добри по-стелки. Жителскѣ на града се представлятъ съ турцизма, македъ и земштинъ. Върху тогѣмото опустошение на града прѣкъ Сръбско-Турската война въ 1876. година, дѣлѣтѣва се било състояние. Заичаръ минаватъ въ Сербия като широкъ турскъ терцини — черта, която не е присъща на сръбското племе. Но голѣмата частъ отъ населението на Заичаръ е двоично: говори сръбски и български. Вториятъ еликъ не е по-различно нарѣчие, прилично на Видинското, а източнобългарско. Въ Заичаръ, както въ Кудъ, Бонина и другѣтъ сръбчане се слагатъ прѣд-ставици дѣтъ Теленерско въ врѣмѣ на кървавинитѣ

На 20 юни е с кон отидохме на с. Ротен, разположена в долината на Бела рѣка, притокъ на Тимокъ, за да разгледаме Ротински камен, богатъ съ скаменности отъ пласка формация. До Бѣла рѣка нѣмаше ни върля сокря и нѣя скалоу на богатата и широка долина на р. Тимокъ. Гѣмо тамъ, гдѣ се отбѣнава на плѣво въ долината на Бѣла рѣка, се простиратъ тѣмъ отъ лѣвѣ страни на рѣка хубавото и богато село Врѣжкоградъ (2305 ж). Долината на Бѣла рѣка е само широка и плодородна и тя е допринесла доста за разширяването на Тимонската долина на северъ отъ Запчара, защото мако водитъ отъ северното устѣе се захватва тѣснина.

[illegible]

Отъ Ротмана искахме да одигнем по Готфрид-Изворъ, които се язира отъ гурлата стрии на р. Тимокъ, близо до границата. За да се е връщаме чакъ до Зиниръ на пяхъ за Готфрид-Изворъ, прѣминахме рѣката Тимокъ на бродъ. Отидохме отъ Изворъ, сѣмо да видимъ богатото находище отъ скандинавски, които научихъ трижътно професори. (Радванъ пичъ.

Подпись: Иван Венедиктов, с женою и детьми, село, яма 1164, а также конно повешено, са, бляхара, пресе, ели, от, Тетевенско, Межа, богатити, селяни, собою, личи, родити, Герпичу.

(сърбитѣ нѣматъ име Генчо), който притежава богати имоти. Сръбскиятъ министъръ Генчиѣ е отъ този родъ.

Отъ Изворъ се върнахме наново въ Зайчаръ, дѣто прѣнощувахме.

На другия день (21. юний) се раздѣлихме съ г-на Цвијиѣ. Ний се завърнахме прѣвъ Видинъ—Ломъ—Враца за София, а Цвијиѣ—прѣвъ Неготинъ за Бѣлградъ.

Първи международен конгресъ по училищната хигиена.

(Държанъ въ Нюрнбергъ отъ 4-9. априлъ
н. от. — 1904. г.)

отъ

П. М. Нойковъ,

доцентъ въ Висшето училище.

I. Приготовление на конгреса.

Инициативата за свикването на този конгресъ е излѣзла отъ Германия, гдѣто отъ нѣколко години съществува едно общо нѣмско дружество за запазване на училищното здраве, — «Allgemeiner deutscher Verein für Schulgesundheitspflege». Идеята за този конгресъ, собствено, е дадена отъ прѣдседателя на това дружество д-ръ по медицината и философията Н. Griesebach-професоръ отъ Базелския университетъ. По прѣдложението на прѣдседателя си това дружество е поканило за съдѣйствиe при уреждането на конгреса съинициативитѣ подобни дружества въ другитѣ държави. На поканата сж се отзовали: френското дружество «Ligue des médecins et des familles pour l'amélioration de l'hygiène physique et intellectuelle dans les écoles»; швейцарското дружество «Schweizerische Gesellschaft für Schulgesundheitspflege»; белгийското дружество «Allgemeen paedagogisch Genootschap» въ Анверъ; холандското дружество «Vereeniging tot Vereenvoudiging van Examens en Onderwijs» въ Арнемъ; и английското дружество «Society of medical officers for Schools». Въ Унгария съгласието и съучастието си за конгреса е далъ «комитетътъ на училищнитѣ лѣкари и професоритѣ по хигиена».

Всички тѣзи дружества, като се съгласили върху идеята за свикването на конгреса, организиратъ единъ врѣмененъ комитетъ, който си поставилъ за първа задача да покани прѣдставителитѣ отъ всички държави които да иматъ грижата да уредятъ въ страната си мѣстни комитети: задачата на послѣднитѣ се заключавала въ пропагандирането идеята за конгреса. Врѣмениятъ комитетъ е можалъ да намѣри почти въ всички културни държави лица, които да се ангажиратъ съ казанитѣ обязанности. Отъ тѣзи лица е билъ съставенъ и единъ постояненъ международенъ комитетъ. Той се е грижилъ за по-нататѣшното организиране на конгреса. Само въ Италия поканата на

врѣмения комитетъ, а така сжщо и постоянния международенъ комитетъ не е има никакъвъ успѣхъ — тамъ не е можълъ съставенъ мѣстенъ организационенъ комитетъ. Това се обяснява съ обстоятелството, че щото врѣме и въ Италия се е приготвилъ подобенъ конгресъ. Професоръ Masso, който е била отправена първата покана, е съинициативното на международния училищенъ конгресъ прѣвъ сжщото врѣме, като едновременно насочена противъ неговата инициатива ради това на първата покана той е билъ съ една контра покана за свикване своя конгресъ. Врѣмениятъ комитетъ обърналъ до единъ другъ италиански прѣдседателъ, който отговорилъ, че е вече ангажиранъ професоръ Mosso и не може да вземе участие въ уреждането на този конгресъ. Англия до късно не е можълъ да бъде зиранъ единъ централенъ мѣстенъ комитетъ поканата се е отзовалъ първоначално съ шотландски комитетъ, който е имало сношение съ международния. Едва прѣвъ декември английскитѣ лѣкари отъ Лондонъ, че сж организирали мѣстенъ комитетъ, че сж готови да взематъ участие въ конгреса. За България първоначално поканата на в комитетъ бѣ отправена до подписалия на съинициативната покана и за членове въ народния постояненъ комитетъ. Отъ свикването на комитетъ помоли педагогическото дѣло въ София да вземе върху си функциитѣ комитетъ по организиране на първи международенъ училищно-хигиенически конгресъ. Тази покана дружеството се отзова съ готовност, като натовари постоянството си съ дѣла по организацията на конгреса. Въ даденото отъ дружеството право на изборъ да попълни своя съставъ, то поканило отъ живущитѣ въ София лѣкари текти. По такъвъ начинъ се организиралъ мѣстенъ организационенъ комитетъ съ слѣднитѣ лица: Д-ръ Ив. Георговъ, директоръ въ висшето училище, като прѣдседателъ; Д-ръ П. Ораховъ, бившъ д-ръ на гражданската санитарна дирекция, Гиргиновъ, началникъ на офталмологическото дѣло при Александровската болница; С. Данакиевъ, началникъ на отдѣла на нервнитѣ болести въ сжщата болница, д-ръ, доцентъ въ Висшето училище и на отдѣленieto по вътрѣшнитѣ болести; М. Ивановъ, директоръ на бактериологическото дѣло въ София, Д-ръ Михайловъ, лѣкаръ, Д-ръ Кировъ, лѣкаръ въ Александровската болница, Д-ръ Коларовъ, училищенъ лѣкаръ, Д-ръ П. Досевъ, училищенъ лѣкаръ, Д-ръ С. Иванова, училищна лѣкарка въ София, Д-ръ П. Нойковъ, доцентъ по педагогиката въ висшето училище, Г-нъ Иванъ Бракаловъ, въ I-та дѣвическа гимназия въ София, Г-нъ Станевъ, директоръ на втората мъжка гимназия въ София, Г-нъ П. Момчиловъ

циални покани до всички окръжни и околийски училищни инспектори, до окръжните и околийски лѣкари, до окръжните власти и отдѣлни министерства, а особно до министерството на просвѣщението, министерството на вътрѣшните работи (санитарно отдѣление), а сѣщо така и до министерството на общитѣ сгради и търговията. Обаче освѣнъ министерството на просвѣщението, никое друго министерство или учрѣждение не се заинтересува. Липсата на прѣдставителъ отъ министерството на общитѣ сгради особно се чувствуваше въ конгреса, откъдѣто можеха да се извлѣкатъ поуczenia за най-последнитѣ усвѣршенствувания въ дѣлото на училищнитѣ постройки и училищни покѣщениия, за които въ България се харчатъ ежегодно по стотина хиляди лева и всѣкога се търсятъ свѣдѣния и освѣтления отъ това министерство. Тази незаинтересуваностъ на въпросното министерство е толкова по-малко извинителна, че неговитѣ чиновници пжтватъ обикновено безплатно по желѣзницитѣ, слѣдователно изпращането на едно лице не би коствувало много.

II. Съставъ на конгреса.

Конгресътъ се събра на 4. априль 1904. г. новъ стилъ. Първата срѣща на прѣдставителитѣ стана въ обширната зала Velodrome въ гр. Нюрнбергъ. Тукъ можа да се констатира многочислеността и многообразието на конгресния съставъ. Участвуващитѣ, които се срѣщнаха въ тази зала, бѣха повече отъ 1000. Тукъ се констатира, че участвуващитѣ въ конгреса не принадлежатъ къмъ една и сѣща специалностъ, както това бива въ други конгреси. Покрай педагогитѣ по число идѣха лѣкаритѣ, а покрай тѣхъ архитектитѣ и най-послѣ училищнитѣ администратори. Голѣма частъ отъ участвуващитѣ бѣха основни народни и гимназиални учители отъ разни специалности, споредъ прѣдметитѣ, които прѣподаватъ. Може да се каже, че този конгресъ бѣ застъпенъ отъ всички специалности. За да се даде възможностъ на по-много учители да взематъ участие въ конгреса, на общинитѣ бѣ направено едно значително облекчение. Срѣщу единъ пълнъ членски вносъ (25 л.), който общината трѣбваше да заплати, за да се смѣта за членъ, даване ѝ се право да изпраща своитѣ учители като участници въ конгреса съ единъ вносъ отъ 5 марки (6.25 л.). Срѣщу този намаленъ вносъ казанитѣ учители нѣмаха право да се ползватъ безплатно отъ изданията на конгреса, да гласуватъ при рѣшеніето на въпроситѣ, но имъ се даваше възможностъ да взематъ участие въ всички научни и увеселителни събрания. Тази мѣрка на конгреса бѣ широко използвана отъ близкитѣ на Нюрнбергъ общини. Така сѣщо бѣ разрѣшено да взематъ участие въ конгреса и женитѣ на съучастицитѣ срѣщу единъ малкъ вносъ. Това даде възможностъ конгресътъ да има пѣстъръ характеръ, и въпроситѣ по женското движение да не останатъ чужди за него.

България бѣше прѣдставена отъ слѣднитѣ . отъ страна на българското правителство сжтствуваше Министърътъ на Народното Прѣшение Д-ръ Ив. Д. Шишмановъ, отъ страна на Висшето училище — доцентътъ по педагогика Д-ръ П. М. Нойковъ, отъ страна на Министерството на Просвѣщението — Д-ръ В. Георгиевъ, инспекторъ на училищнитѣ лѣкари, и Д-ръ Ивановъ — заведващъ училищния музей.

III. Общъ погледъ върху работата на конгреса.

Работата на конгреса може да се раздели на научна, обществено-политическа, лична и административна. Научната работа се извършва въ общи и частни засѣдания. Общи бѣха засѣдания, на които присжтствуваха всички членове на конгреса. Тѣ се държаха въ широката зала на театъра Apollo и бѣха на брой въ три. Въ първото и послѣдното, само отзети съ научна работа, се извърши церемония по отварянето и затварянето на конгреса. Тѣзи събрания се държаха рѣчи върху училищната хигиена отъ по-общъ характеръ. Нѣкоитѣхъ ще скицирамъ по-долу. Въ частнитѣ засѣдания — тѣзи на секциитѣ, се държаха специално по отдѣлнитѣ клонове на училищната хигиена. Такива секции бѣха прѣдвидени надесетъ, обаче въ началото на конгреса тѣзи число се намали на седемъ.

Обществено-политическата работа на конгреса състоеше въ това — да се прѣдстави възможностъ по-добъръ отдѣлнитѣ нации. се извърши чрѣзъ даване възможностъ на прѣдставителитѣ отъ разнитѣ нации да се покажатъ всички други членове на конгреса въ време на церемонията при отварянето и затварянето на конгреса, а сѣщо така и при другитѣ общи събрания, каквито бѣха тѣзи отъ училищно-наученъ характеръ. Тази работа на конгреса има не по-малко значение отъ научната. Чо много лесно може да си прѣдстави, че въ единъ многолюденъ конгресъ, какъвто бѣ даденъ въ тѣзи засѣданията ставатъ едноврѣменно въ колко мѣста, сутринъ и вечеръ, често-пж става недостатъчно голѣми, за да могатъ прѣдставителитѣ да намѣрятъ мѣсто за сѣдане принудени да стоятъ прави, дѣто постоянно влизане и излизане, тичане отъ секция на секция, ограничение на ораторитѣ да се правятъ точно въ числото на опрѣдѣленитѣ минути и пр. — лесно може да си прѣдстави, че при подобни условия не е възможно да се прояви твърдъ сериозна научна дѣятелностъ. Повече отъ говорителитѣ се ограничаваха съ това да резюмиратъ въ нѣколко фрази своитѣ рѣчи и реферати и ги дадатъ за напечатане. Така сѣщо и на уморенитѣ слушатели не е възможно да се поучаватъ отъ подготвенитѣ рѣчи и реферати. Всички тѣзи научни прилици станатъ достойни на участницитѣ въ конгреса и на публиката, едва слѣдъ като бж

дани въ особни сборници. Съ една дума, съста на конгреса не се намира въ неговата научна работа. Неговата обществено-политическа страна е много по-важна. Тукъ нацията има възможност да се срѣднатъ и размѣнятъ мненията си чрезъ своите представители. Здравява, който представителътъ на една нация на първия конгресъ отъ името на народа, отъ съдържанието на неговата пригваряне или при заваряне на съста, отъ чувствата, които дхатъ въ него, при който балкетъ или увеселително ние, отъ неговото лично тържание — отъ това другитъ нации получаватъ едно мнение на нацията, която се представя. Ето конгреситъ се явяватъ едно мощно срѣдство за познаването на нациитъ помежду си. Истинската работа на конгреса състои въ разглеждане на лични възгледи и мнѣния между неговите участници. Може ли се каже, това е истинската работа, която единъ конгресъ да принесе на участвуващитъ въ него. Той намира въ възможност да се срѣднатъ и да се запознаятъ съ всички специалности науката, която ги интересува, да обмѣнятъ и мнѣния, да разискватъ въпроси, да даватъ лични сншения и пр. И така, които да иматъ значение за по-нататъшната работа всички едини. Тѣми лични срѣти се явяваха най-много въ увеселителнитъ събрания конгреса, които ставаша почти всѣка вечеръ. Истинската работа на конгреса се завършва въ вземането на рѣшителни рѣшения, за да се даде на които постоянниятъ комитетъ се занимава да дѣйствува прѣкъ надлежитъ лица и учреждения. Тѣми рѣшения трѣбваше да прѣдполагатъ прѣкъ секцията, която се занимава специално съ дадени въпроси и постъ да даватъ утвърдени отъ първия конгресъ. Между работата трѣбваше да обмѣнятимъ сѣдинитъ.

Да се назначи една неточетна комисиия, да изработи еднообразни положения за общо-медицинската служба;

Да се образува една 15-членна комисиия, която да занимае съ по-нататъшното изучаване въ връху сексального поучение въ училищата, да се дѣйствува на образоването на едно международно бюро за свѣтѣния по училищната хигиена, да обработването на общи училищени, а така също да дава срѣди умѣла на изразените литературни свѣтѣния по обща хигиена. То трѣбваше да се грижи и за даването на международни училищно-хигиенически положения;

Да се наредятъ педагогическо-експериментални лаборатории при педагогическитъ училища и университетитъ; и

Да се дѣйствува, щото училищата, а особено учителитъ, да бъдатъ построявани, да се въведе на по-добро.

IV. Научната работа на конгреса.

А. Готѣмъ рискъ е да се говори още отъ сега за научната работа на конгреса. По-горѣ, споменахъ нѣкои отъ причинитъ, които не позволяватъ единъ общъ погледъ въху истината научна работа на конгреса, между които най-важната бѣ — невъзможността да се слѣди всичко четено и говорено въ заседанията на конгреса, понеже това ставаше едновременно на сѣтехъ мѣста. За да даме едно общо освѣтление въху характера на научната дѣятелност на конгреса, отъ една страна и — на моя отчетъ, отъ друга, азъ ще съобща още нѣкои по-специални условия, при които се работѣше. Прѣди всичко рефератитъ, които трѣбваше да се четатъ въ конгреса, не бѣха написани съобразно съ времето, което се имаше на разположение. Благодарение на дѣлитъ си реферати, мнозина референти трѣбваше накратко да скициратъ истинитъ си, а написанитъ реферати да даватъ на бюрото, за да се напечататъ постъ въ сборника на конгреса. Бестествено, при такива случаи, изказанитъ истини мисли изгубватъ много или много отъ точността, съ която сж написани. Имаше и единъ такъвъ случай, гдѣто единъ референтъ, по една или друга причина, бѣ забравилъ реферата си и трѣбваше истинно да изложи своитъ мисли, макаръ и съ рискъ да се отклони отъ написаното, което постъ ще се печатне. Освѣти това, не всичко, що се говори въ този конгресъ, ще имаше напечатано тъй, както е говорено, защото, стѣтъ като едно лице изказание своето мнѣние истинно, отъ страна на бюрото му се поднасяше единъ листъ, на който говорителътъ записва своето мнѣние. Това ставаше обикновено, стѣтъ като и други нѣкои сж говорити, поради което истинно не гарантираше, че написанитъ мнѣния бѣха да се различаватъ отъ това, което истинно е изказано и схванато отъ слушателитъ. За да не говоря повече въху подобни прѣчки, азъ пристѣпямъ къмъ излагане дѣятелността на тази секция, която имаше възможностъ да посѣщавамъ редовно.

Въпросната секция се занимаваше съ *хигиената на обучението и хигиената на разнитъ видове училищни заведения* — интернати и пр. Тукъ се разисква по различни въпроси. Въху всѣки отделенъ азъ ще се постарая да прѣдамъ накратко всичко по-важно отъ казаното.

Въ Рефератитъ и рѣшитѣ бѣха групирани тъй, щото теми по единъ сжкъ въпросъ да бъдатъ турени въ единъ прѣди обѣтъ или стѣтъ обѣтъ. Така въ първото прѣдобрѣтно заседание бѣ туренъ на дневенъ редъ въпросътъ за *улучшаването на условията на училищата*. Въху този въпросъ говорихъ най-напрѣдъ неманиятъ дѣкаръ Dr. Benda отъ Берлинъ. Той изложи и разгледа условията въ германскитъ училища и намира, че тази страна е най-изисквателна по отношение на своитъ училища. никоя друга страна не налага на ученицитъ си изучаването на толкова много учебенъ материалъ.

както Германия. Той намира, че не е хигиенически да се оставятъ ученицитѣ да работятъ повече отъ 6—7 часа на день, а между това германската държава налага повече работа на своята учеща младежъ. Даже и най-новитѣ училища, каквито сж Франкфуртското и Алтонското не падатъ по-долу въ своитѣ изисквания. До когато въ Швеция 25% отъ ученицитѣ свършватъ срѣдното си образование въ изискваната възраст, въ Прусия на тази възраст свършватъ едва 43%. Той се пита, съ какво здравие и съ каква подготовка свършватъ тѣ и намира, че подъ тежестта на непоносимия трудъ голѣмо число ученици напускатъ гимназиитѣ или свършватъ образованието си въ опрѣдѣленото врѣме, като се излагатъ на най-голѣми страдания, особно тѣзи, които сж по-чувствителни. Отъ всички ученици, които слѣдватъ, 70% сж нервно-болни. Но не само голѣмитѣ изисквания къмъ ученицитѣ сж причина на това. Една отъ причинитѣ, която, по-край горнитѣ, най-много влияе върху разпространението на нервнитѣ болести, е слѣдъ-обѣдното учение. Въ Дания, дѣто нѣма слѣдъ-обѣдни занятия, процентътъ на нервно-болнитѣ е много по-малкъ отъ този въ Прусия.

За прѣкрятване на това зло и за ограничение на безконтролното разширочение на учебния материалъ авторътъ прѣдлага нѣколко тези, които ще изложа тукъ накратко.

Първо, да се опрѣдѣли една международна мѣрка за цѣлѣта на обучението въ срѣднитѣ училища, защото само по този начинъ, казва той, надпрѣварващитѣ се нации ще могатъ малко да ограничатъ изискванията си къмъ учещата младежъ. Сега всѣка една нация се стреми да изкара своитѣ ученици по-силни отъ другитѣ и затова имъ налага по-вече задължения и по-голѣми задачи; а ако се направи единъ таквъ международен контролъ, нациитѣ ще бждатъ ограничени, и прѣтрупуванията прѣмахнати.

Второ, да се наредятъ статистически изслѣдвания за способноститѣ на ученицитѣ. Тѣзи изслѣдвания да се отнасятъ както до височината на способноститѣ, така и до тѣхния видъ. Чрезъ това ще може да се прѣмахне праздното понятие «срѣденъ ученикъ», а сжщо и да се опрѣдѣлятъ тѣзи учебни прѣдмети, къмъ които ученицитѣ иматъ най-голѣмъ интересъ. Прѣдмети, които ученицитѣ, въпреки голѣмитѣ си усилия, не могатъ да изучаватъ, трѣбва да се изхвърлятъ изъ училището или да се съкратятъ. Тѣзи изслѣдвания той прѣдлага да се извършватъ въ пансионитѣ или въ такива къщи, дѣто възпитателтъ има възможность да наблюдава ученика, когато работи непрѣсилено.

Трето, да се прѣмахнатъ матуритѣ и изпититѣ, като врѣдни отъ хигиеническо и психологическо гледище.

Четвърто, понеже лишаването отъ едно високо образование се счита за социална дегра-

дация, което принуждава и по-малко способни ученици да се прѣсилватъ, то трѣбва да се редятъ специални класове и училища, дѣ се дава възможность и на по-слабитѣ младежи да свършватъ срѣдно образование съ по-прѣсилване. Въ такива класове и училища тѣ да има по-малко ученици, и обучението въ да бжде повече индивидуално.

Пето, да се отдава еднакво внимание и лесното развитие, както и на душевното. Тази цѣль трѣбва прѣзъ всѣка седмица се употребяватъ нѣколко слѣдобѣди за гимнастика и игри, като не се даватъ за това никакви домашни задачи на ученицитѣ и се цѣло слѣдъ напрегната физическа работа, се извършва напрегната душевна работа, по физическата еднакво уморява нервитѣ, и душевната.

Шесто, училището трѣбва да даде възможность, както на дѣтската душа, така и на ското тѣло да си отпочинатъ. За тази цѣль ученицитѣ не трѣбва да се даватъ никакви машини работи за неделнитѣ дни. Тѣзи празници трѣбва да сж дѣйствителни празници за ученицитѣ; но понеже е нужно да се извършватъ домашни работи, съчинения или други, то се опрѣдѣля за тази цѣль другъ свободенъ прѣзъ седмицата, както това е постигнато въ нѣкои други страни напр. католическитѣ, четвъртъкътъ е свободенъ. По сжщитѣ съображения не трѣбва да се насрочватъ никакви ризици ученически работи за понедѣлникъ.

Седмо, сегашнитѣ цѣли, които срѣднитѣ лица си поставятъ, принуждаватъ ученици оставатъ въ тѣхъ чакъ до зрѣлата си възраст когато тѣ твърдѣ силно чувствуватъ строга дисциплината. Това разваля тѣхното душевно разположение и твърдѣ много ги прѣуморяващо врѣдно за развитието имъ. Ето защо личната дисциплина прѣзъ послѣднитѣ години трѣбва да бжде по-свободна, обучението направи по-свободно и напълно индивидуално като се оставятъ ученицитѣ свободни да си избираатъ съ тѣзи прѣдмети, които ги увличаватъ и интересуватъ.

Втори рефератъ по този въпросъ държавен фесоръ Dr. Schwend отъ Щудгартъ.

Той е тѣжко сжщо убѣденъ, че сжществува прѣтрупуване на ученицитѣ въ срѣднитѣ училища и счита за необходимо едно намаление на занятията, които тѣзи училища налагатъ на си питомци. Това намаление ще се постигне прѣмахването на всички учебни материи, влияещи за развитието на паметта за силата на чувството, волята и разума, и то като постигнати по слѣдния начинъ: а) като се намали числото на изпититѣ, а изпититѣ по прѣдмети, които се основаватъ прѣимушесно на паметта, съвършено се прѣмахнатъ; б) прѣподаване на всички прѣдмети да се изискватъ отъ ученицитѣ такива нѣща, и

потвърждаване на разбирането на по-нататъшния
материал, който се съдържа по-нататък;
втория материал по историческия прѣд-
мет скрати всичко, що не се разбира
като и не възбужда живия интересъ,
но има съприкосновение съ настоящия
и не служи за разбирането на дѣйстви-
та. Третият материал по истори-
ка състои само отъ това, що живиятъ
тока, що не може да се задържи
прѣме въ намерената, като напр. тери-
тичеството, подробностите на съ-
бѣди и т. н. история или отъ не-
на другите страни. Като материал
съ истинно значение, които трѣбва да се
тои счита: 1-ви отъ интериурния и
2-ви отъ екстериурния. Историческото
трѣбва да дава на много по-малко,
о сѣга — въ горните класове, защото дѣ-
толинѣ класове още не могат да раз-
порическото образование сътрѣжане
ишение на езиковното обучение и изска-
въртатъ всички граматически подроб-
ности, които се отнасят до по-рѣчки
изречения, фрази, и др. е) Отъ математическото
обучение както при висшата така и
при математиката — да се изхитри всичко
по не етои въ свързка съ общото обу-
р. сферическата тригонометрия. Той
е с възможно едно скращение и въ-
по релативно обучение въ горните
тои материал трѣбва да се изучава, като
едно, две като релативно. Прокриването
и тѣи мѣрки и тѣи много зависи отъ
и системата на изпитаніе, било като се
и, било като се ограничатъ, шното и
и уморяватъ учениците и затѣи по-рѣ-
и истински по-рѣи. Изпитаніе кар-
и да принебрънатъ тѣи прѣмети, по-
и не етои, и сѣмо убиватъ интереса
и тѣи прѣмети, но които се изучаватъ
и тѣи два реферата ставатъ много раз-
и тѣи които азъ ще прѣдамъ само
и тѣи

[illegible]

прѣтврнува учениците, а другите. Тон објарди вниманието на тона, че образованието като всѣка една работа, е можно и изисква напѣтане отъ страна на учениците, че безъ тона напѣтане тѣ не могатъ да се приготвятъ за сериозна работа на живота. Въ резултатъ той намира, че въпросътъ за прѣтврнуване на учениците е единъ въпросъ за подготовка на учителите. Отъ по-сетѣнитѣ зависи какъ да прѣтврнатъ материалъ, а да не прѣтврнуватъ ученици тѣ. Еднакъ учителъ може да прѣтврдна тѣщата материя по начинъ дотѣ опитанъ, тѣ не прѣтврдна учениците, когато другъ начинъ не може да прѣтврзва същата материя, като ги напѣрва.

Други единъ говорителъ, Д-ръ Лиу излиза за
различа по-подробно по съзнатата мисль на прѣжъ-
теговоривия, именно че въпросътъ за прѣтрупва-
нето на ученицитѣ е повече въпросъ за метода
на обученіето. (У). Историческата подготовка на
ученика извѣстенъ тали ще се прѣтрупватъ уче-
ницитѣ или не.

1-ра. Wildermuth (метитъ на нервниѣ болести) дръжа сѣкционенъ рефератъ, обявенъ отъ радио, вѣрху отношеніето на ученицето къмъ нервниѣ болести. Той е правнѣ собствени изследванія вѣрху заболѣвания на ученицитѣ, като се старае да намѣри причини и на това и да отговори на въпроса — токо-же ученицето е виновно за него. Отъ тѣзи изследванія той намѣрилъ, че въ ученицитѣ не съществува разройство на нервоѣ, а само нервна слабостъ, при нѣма на която нито въ единъ случай не лежи въ ученицето, а въ наследственото призрашното-жеणे — резултатъ на някое по или друга болестъ у родителитѣ. На това основание той отговаря ученицето, че въ ученицето съществува нѣкакво прѣкръвяне на ученинитѣ, а въ вѣнчано не намѣрилъ да намери да се взематъ каквито и да било мѣрки, да да се припари едно фиктивно зло — прѣкръвянито. Единствената причина за нервниѣ стѣпени той намира въ това, че ученицитѣ нѣма въ ясно познание за своя дѣлъ при изпълненіе на каквато и да било задача, и затова при изпълненіето не мобилиратъ истинитѣ си сили и енергия. Въ казарнитѣ и въ други застѣпени, дѣто както въдр военницитѣ иматъ прѣдъ очитѣ си ясно своя дѣлъ, тамъ не съществува никакво нервно прѣкръвяне и толкова нервни болести.

Това еж. рефератитѣ и по-важнитѣ разисква-
ния върху този въпросъ. Както се види, отъ съ-
общението докторѣ, не се виждава една обща
мѣрка, по която може да се установи, кога уче-
никитѣ еж. учоревн. прѣтрупани а кога не
учоревн. непрѣтрупани. Също така въпросъ
е да и общението е припана на чернитѣ
поботѣта нѣ или въпреки други условия домашни,
населителни, обществени и др. Не може съ-
гатама сигурностъ да се очаква външната при-
чина да и чернитѣ въболѣвания на училището. Въ
това отношение, както мнѣнията на родителитѣ,
така и мнѣнията на учителитѣ се оказватъ несъ-

турни. При все това от тѣзи разисквания изпъкват нѣкои въпроси, които могат да имат значение за по-нататъшното развитие на въпроса. Първо, всички признават, че кога ученицитѣ работят по наклонност и съ удоволствие, тѣ не се отдалечават от своитѣ индивидуални и социални длъжности; че самата природа на ученика го гика къмъ образователната цѣль. Въ това основно положение може да се намери и начинътъ за разрѣшението на въпроса. споретъ предложението на Д-ръ Vanda, именно, като се наблюдаватъ цѣла, които работятъ при тѣзи условия и послѣ от изучаването на тѣхнитѣ работи да се намери и мѣрката на изискванията, които трѣбва да се налагатъ на ученицитѣ. Не ще съмнение, че тази мѣрка нѣма да бъде еднаква за всички ученици, а напълно съобразна съ тѣхната индивидуалност.

Второ, всички признаватъ, че методитѣ на преподаването иматъ голѣмо значение за прѣтрупването на ученицитѣ, т. е. че една и съща материя може да се преподаде по единъ утекителенъ и уморителенъ за ученицитѣ начинъ и обратно.

Колкото за предложението да се нареди едно международно бюро, което да се занимае съ въпроса за регулирането на училищнитѣ задачи въ всичкитѣ нации, може да се каже, че то не намери никакви поддръжатели. II твъртъ естествено, защото въпросътъ за училищнитѣ изисквания е въпросъ за по-голъмъ успѣхъ въ международната културна борба, затѣто всѣка нация се стреми да се постави на една по-голъма височина, отколкото всѣка друга и както не е възможно чрезъ международни институти да се ограничатъ разбирѣ, до които всѣка една нация трѣбва да направи своитѣ физически сили, така не е възможно да се ограничатъ и разбирѣ, до които тя трѣбва да направи своитѣ духовни сили.

C. Въ второто заседание на секцията се държаха реферати и направиха разисквания върху въпроса за *хигиената на пансионитѣ*.

Д-ръ Juba, лекаръ въ Буда-Пешта, направи едно описание на унгарскитѣ интернати и тѣхното историческо развитие. Защо въ Унгария по много мѣста сѣмъ прѣдпочеди пансионитѣ прѣдъ домашното възпитание, той обяснява съ нуждитѣ и условията, които сѣмъ съществували въ тази страна, именно, че за ученицитѣ, които дохождатъ отъ други градове, не могатъ да се намерятъ добри уредени и сигурни въ морално отношение гостилници, отъ една страна, и отъ друга — поради скъпостта на образованието, резултатъ на скъпия животъ. Отначалото се уредили пансионитѣ само за хранене, а послѣ, постепенно, покрай тѣхъ се уредили и цѣли пансионитѣ, които се контролирали отъ училищния лекаръ. Той е билъ задълженъ поне веднѣжъ въ годината да дава рапортъ до министерството за състоянието имъ. Задълженията на училищния лекаръ не сѣмъ състояли само въ контролиране на пансионитѣ,

а и въ даване медицинска помощъ, извършване физическото развитие на пансионеритѣ и това е най-важното отъ съдѣланията, които ферентътъ дава за уредбата на унгарскитѣ пансионитѣ.

Много по-интересни сѣмъ съдѣланията, които съобщилъ француския прѣдставителъ Д-ръ Mathieu за уредбата на тѣхнитѣ пансионитѣ. дачата на неговия рефератъ състои въ това да изложи произхождението на днешнитѣ тѣзи институти а тѣмъ също и да покаже, каквитѣ, които се взематъ и би трѣбвало да взематъ, за да се прѣмахнатъ тѣмъ днешнитѣ причината за днешната уредба на францускитѣ пансионитѣ референтътъ намира въ условията, които сѣмъ възникнали тѣ — повечето отъ тѣ сѣмъ били създадени отъ Наполеонъ Бонапартъ образна на казармитѣ. Тѣ сѣмъ многолюдни, казармена дисциплина, поставени въ сръдѣта, да, да да могатъ въ всѣки случай началницѣ да отиватъ на ревизия. Тукъ образованието е поставено на много едностранчиви начала физическото образование е свършено прѣдъ брѣгнато за съѣтка на научното и литературно. Ученицитѣ извършено сѣмъ прѣтрупвани събота. При цѣлата тази уредба личи едно особено разбиране задачитѣ на училището и възпитанието. Като образецъ за реформирането на францускитѣ пансионитѣ сѣмъ послужили съществували частни пансионитѣ. Всички добри страни, които француското министерство на образованието е наблюдавало въ тѣзи пансионитѣ, сѣмъ били въведени въ държавнитѣ. Особено се отличилъ въ тѣх отношение министерствътъ Levesque; а най-важните подобрения сѣмъ извършени относително зданието, мѣстоположението и персонала. За направата хигиенични и свѣтли здания сѣмъ били харчово 10,000,000 л и тѣ сѣмъ били строени не въ сръдѣта на градоветѣ, а въ края или въ лѣто. По отношение на персонала сѣмъ били правени голѣми подобрения въ надзирателскитѣ институти. Отначало надзирателитѣ били назначавани съ единствената задача да сломатъ ученицитѣ при приготвянето на уроцитѣ и тѣзи репетитори, чувствували своето негодно положение спрямо ученицитѣ, недоволни съ своето положение, не изпълнявали добри своитѣ длъжности. По-послѣ обаче за надзирателитѣ назначавали хора, достатъчно подготвени и занимаватъ умѣло въпроснитѣ длъжности. Обществения, която се прѣсѣжда въ тѣмъ сѣмъ подобрения състояла въ това — да се отъ пансионитѣ-казарми въ пансионитѣ-сѣмъ, по-голъма изострада на днешнитѣ свѣтъ служи съобщението на директора на тѣмъ сапал, които самъ не присѣствуваше, обаче държавното на реферата му бѣ съобщено кратко отъ прѣждетговоривши. Той описалъ единъ пансионитѣ, който споредъ него е едно отъ сѣмъ сѣмъ прѣдприятия на француското министерство на просвѣщенiето относително подобрението на интернатитѣ. Този пансионитѣ се намира въ околностите на Парижъ и коштува 10,000,000 фр. Въ

ния, забързан в частните интернати, дават и в него, много повече в него, от важно по отношение на морално отношение, състои в извеждането на инстинктивни при възпитанието на учениците. Според идеала на по-възрастните ученици се прилагат ученици от до-долните класове, — и излизат грижата и отговорността за тях, ръководене. Освен това учениците от тази дива всички месеци литературно-музикални забавления, на които се казват ролята, а така също и външни работи, и начинът се дава възможност на всички от интерната да влизат в общение от училищната скамейка, като именно се упражняват и в добри обичаи, един от французките преподаватели да направи друго допълнение и да върне интернатите, а така също и да си тяхното съществуване и тяхното не Неговите обяснения се отнасят до това:

В Франция числото на пансионите намалява, числото на учениците в тях не расте; в тази страна голяма част от учениците в частни къщи и отиват в пансионите за храна и занимание. Така че, ако се вземе голямо на учениците в частните пансиони, ще се види, че то се значително намалява.

Като втора точка от неговото обяснение проследява — дали трябва и възможно ли е прилагане на интернати. Той намира, че по исторически причини интернатите не са и не трябва да изчезнат в Франция. Само и френското министерство на просвещението не се стреми да ги унищожи, но да ги подобри.

По въпроса за отношенията на родителите към добрията на министерството той казва, че дивата се отнася неоправдано към тях. Министерството харчи голяма сума за дивата пансионите на полето, по родителите предпочитат да правят дивата си в частни из града. За въпросния диван министерството е изкарало голямо количество франкове, което не намери нужното число деца, то открило. И до сега дивата дивата не отнася това число ученици, за което е предназначено.

За същия въпрос се чете рефератът и от Дюбуа, директор на една гимназия в Париж. Неговият реферат съдържащите пансионите ученици класове на полето имаше да да обясни по обяснението на сегашните пансионите в Русия, да посочи техните неудобства и да ги избере, за по-скоропния им полет. За каква искане пансионите той се произнася за неудобството. Учениците, които идат от други градове, са много изстрашени и са в неравномерно отношение, както в годините, така и в класите, обаче и в пансионите не били поставени твърде добри: по

700 или 800 ученика в обща стая на ранимание, без свободно време, без разходки и физически упражнения. Ако училищната работа е приличава за развитието на ученическото здраве, би трябвало да се очаква, че учениците в пансионите ще бъдат най-здрави, но все пак много работят, обаче оказва се, че те никак не са здрави, понеже адекватните условия са много лоши. Това ако би се прилагало, мисли референтът, ако се писат пансионите на полето и се правят по един свободен пансион, като се изостави и физическата работа и се даде възможност на учениците не само да ходят на разходка, но да събират цветя и растения, да се прилагат на спортове, да обработват градини и пр. Това в значителна степен ще спомогне и за издръжливостта при обучението. Изпитанията в тези заведения може да се повторят, като се разпределят учениците в район за дивата по възраст и по-малките в едни, а по-големите в други. Пансионите да не са твърде казирани, но да състоят от няколко отделни страни, всяка една трябва да има за 20—25 ученика. В всяко таква здание да живее и единичен учител с класното си плетиво с учениците. По такъв начин цялото училище ще бъде един вид село. Той мисли, че разходките за уреждането на пансионите в такъв дух ще да бъдат много голяма — само по сто (100) рубли на ученик, малко повече, отколкото сега плаща руското правителство за своите студентите. Изпълнението на неговия проект, мисли той, ще стане много лесно.

От разискванията, станали по този реферат, ще приведа само единия изказано от Тромберг, директор на едно училище за деца в Париж. Той обръща внимание и върху естествена хигиена на интернатите. Значението на естествена хигиена често се улавя от всички. Ако повестена ученик се е оказал слаб, достатъчно е да се остави да лежи на легло, да се храна добре, да се остави в крътото време. Обаче малка е и интелектуалната хигиена, за която само този човек има дива и правителствено значение, което може да се приложи, което може да даде възможност на физическите способности да се развият. Но изключено в това отношение е естествена хигиена, тази хигиена, която се отнася до чистотата и до волята. От създаването тридесетата на тази хигиена занесена в пансионите стигнали учениците в много отношение. Да се види по отношение на чистотата и волята да бъде да бъдат в дивата по-добро разположение с твърде важно за силата на духа. Не трябва да се мисли, че това разположение на духа е достатъчно, помисли като не се правят прости съвети от критични характер, защото не всички, които дивата правителствено съраждане, всички трябва да се издигнат. Нарушение правителствено естествена хигиена може да стане в всяка една работа, която се извършва в училището, особено чрез обучението, когато чистотата се основава само на

гурни. При все това от тѣзи разисквания изпъкват нѣкои въпроси, които могат да имат значение за по-нататъшното развитие на въпроса. Първо, всички признават, че кога ученицитѣ работят по наклонност и съ удоволствие, тѣ не се отдалечават от своитѣ индивидуални и социални дѣлности, че самата природа на ученика го тика къмъ образователната цѣль. Въ това основно положение може да се намѣри и начинътъ за разрѣшението на въпроса, споредъ предложението на Д-ръ Verda, именно, като се наблюдаватъ дѣла, които работятъ при тѣзи условия и постъпъ отъ изучаването на тѣхнитѣ работи да се намѣри и мѣрката на изискванията, които трѣбва да се налагатъ на ученицитѣ. Не ще съмнение, че тази мѣрка нѣма да бѣе еднаква за всички ученици, а най-много съобразна съ тѣхната индивидуалност.

Второ, всички признаватъ, че методитѣ на преподаването иматъ голямо значение за прѣтрупването на ученицитѣ, т. е. че една и съща материя може да се преподаде по единъ утежнителенъ и уморителенъ за ученицитѣ начинъ и обратно.

Колкото за предложението да се нареди едно международно бюро, което да се занимае съ въпроса за регулирането на училищнитѣ задачи въ всичките нации, може да се каже, че то не намѣри никакви подражатели. И въпреки естествено, алдото въпросътъ за училищнитѣ изисквания е въпросъ за по-голямъ успѣхъ въ международната културна борба, гдѣто всѣка нация се стреми да се постави на една по-голяма височина, отколкото нѣка друга и както не е възможно чрезъ международни институти да се ограничатъ разбирѣ, до които нѣма една нация трѣбва да направи своитѣ физически сили, така не е възможно да се ограничатъ и разбирѣ, до които тя трѣбва да направи своитѣ духовни сили.

С. Въ второто заседание на секцията се тържаша реферати и направиха разисквания върху въпроса за *хигиената на пансионитѣ*.

Д-ръ Juba, лекаръ въ Буда-Пеща, направи едно описание на унгарскитѣ интернати и тѣхното историческо развитие. Защо въ Унгария и много мѣста сѣ прѣдпочели пансионитѣ прѣд домашното възпитание, той обяснява съ нуждитѣ и условията, които сѣ съществували въ тази страна, именно, че за ученицитѣ, които дохождатъ отъ други градове, не могатъ да се намѣрятъ добри уредени и сигурни въ морално отношение гостилници, отъ една страна, и отъ друга — поради скѣпотията на образованието, резултатъ на скѣпия животъ. Отначалото се уредили пансионитѣ само за хранене, а постъ, постепенно, покрай тѣхъ се уредили и цѣли пансионитѣ, които се контролиратъ отъ училищния лекаръ. Той е билъ задълженъ поне веднѣжъ въ годината да дава рѣпортъ до министерството за състоянието имъ. Задълженията на училищния лекаръ не сѣ състояли само въ контролиране на пансионитѣ,

а и въ даване медицинска помощъ, пазене физическото развитие на пансионеритѣ и Това е най-важното отъ свѣдѣнията, които ферентъ дава за уредбата на унгарскитѣ пансионитѣ.

Много по-интересни сѣ свѣдѣнията, които съобщилъ францускиятъ прѣставителъ Д-ръ Mathieu за уредбата на тѣхнитѣ пансионитѣ. дачата на неговия рефератъ състоише въ това да изложи произхождението на злнитѣ тѣзи институти а тъй също и да покаже, какитѣ, които се взематъ и би трѣбвало да взематъ, за да се прѣмахнатъ тия злнии. Причината за лошата уредба на френскитѣ интернати референтътъ намира въ условията, които сѣ възникнали тѣ — повечето отъ тѣ сѣ били създадени отъ Наполеонъ Бонапартъ образена на казармитѣ. Тѣ сѣ многолюдни, казармена дисциплина, поставени въ срѣдь е да, за да могатъ въ всѣки случаи нападнитѣ да отиватъ на ревизия. Тукъ образованието е поставено на много едностранчиви начала, физическото образование е свършено прѣбрѣгнато за смѣтка на научното и литературно. Ученицитѣ извършвали сѣ прѣтрупвания събота. При цѣлата тази уредба личи едно оспорване задачитѣ на учишето и възпитание. Като образенъ за реформирането на францискитѣ пансионитѣ сѣ послѣдвали съществували частни пансионитѣ. Всички добри страни, въ френското министерство на образованието е наблюдавало въ тѣзи пансионитѣ, сѣ били въведени въ тържавнитѣ. Особно се отличилъ въ тотношение министърътъ Leugues, а най-важното подобрения сѣ извършени относително станомѣстоположението и персонала. За направата хигиенични и свѣтли здания сѣ били харч до 10,000,000 л. и тѣ сѣ били строени не въ срѣдата на градоветѣ, а въ края или вълети. По отношение на персонала сѣ били правени голями подобрения въ надзирателни институтъ. Отначало надзирателитѣ били изчавани съ единствената задача да спомогатъ ученицитѣ при приготвянето на уроцитѣ. Тѣзи репетитори, чувствували своето неоположение спрямо ученицитѣ, недоволни въ своето положение, не изпълнявали добри съзлжности. Но постъ обаче за надзирателни назначавали хора, достатъчно подготвени да нимаатъ умѣло въпроснитѣ дѣлности. Общтенения, които се прѣсѣдвала съ всички подобрения състояла въ това — да се да отъ пансионитѣ-казарми въ пансионитѣ-стѣменства по-голяма иллюстрация на даленитѣ сѣлѣ служи съобщението на директора на ишисапан, които самъ не присъствувал, обаче държанието на реферата му бѣ съобщено кратко отъ прѣждетговорившия. Той описвалъ ишеи, които споредъ него е едно отъ смѣнитѣ прѣдприятия на френското министерство на просвѣщенiето относително подобрението интернатитѣ. Томилищен се намира въ околност на Парижъ и коштува 10,000,000 фр. Въ

решия, заблъзгавани въ часните интервати, тичахат и въ него, и щом понечат въ него да важко подобрене въ морално отношение, състои въ въвеждането на английските оспри възпитанието на учениците. Споретъ, гредба на по-възрастните ученици се при- ята ученици отъ по-долните класове, — и ги иматъ грижата и отговорността да ръ- ководене. Освенъ това учениците отъ ата даваха всъди миселъ литературно-му- зика забавления, на които се канятъ ро- сти, а така също и въкашни лица, и ги начинъ се дава възможностъ на въз- растите отъ интервата да влизатъ въ об- щение отъ училищната среда, като применно се упражняватъ и въ добри об- щности. Другъ единъ отъ французките прѣста- новъбра да направя друго допълнение и ление върху интерватите, а така също и жиятието съществуване и тяхното жие. Неговите обяснения се отнасятъ до следното:

Въ Франция числото на пансионитѣ нама-
ла числото на ученицитѣ въ гкъ, не расте;
друга страна тоѣва часть отъ ученицитѣ
е въ частни кѣши и отива въ пансиона-
та храна и зананамале. Така че, ако се въеме
то на ученицитѣ въ пѣнитѣ пансионитѣ, ще
ди, че то се значително намалява.

Като втора точка от неговото съобщение
рече: — дали трябва и възможно ли е
премахване интернациѳ. Той казва, че
по исторически причини интернациѳ
та и не трябва да изчезва във Франция,
ако и френското министерство не проследя-
ва не се стреми да ги унищожи, но да ги
ори.

По въпроса за отношенията на розите и т.л. до добришката на министерството той казва, че банката се отнася недоверливо към т.л. и брения. Министерството устр. го т.л.ми суми насянито пак. л.овник. на по.сто, по рози. и, вредо.читат. да ара.нати. т.л.ната си въ. л.овник. п.л.в. гра.а. За въ.р.с.л.ия л.и.си м.и.р.ст.ното е на.хар.и.то го.д.о.о.д.и.но ф.р.л. и.л.ач.е. че.л.ото не е.и.ф.р.и.л.и н.у.ж.д.но.то ч.и.с.ло т.л.на, т.о. от.к.р.я.т. И до с.е.г.а да.л.е л.и.и.е.н.т. не е.и.п.и.л.и.т.а т.о.ва ч.и.с.ло у.ч.е.и.и.и, за ко.е.то е л.и.и.и.и.и.и.и.

ду сжиган въпросъ се чете рефератъ и отъ
Duchoblar, директоръ на една гимназия въ
носъ. Неговиятъ рефератъ «държавниѣ финан-
си» учили ни въ класе на полето» имаше да
да обясни положението на селашитѣ на-
въ Русия, да посочи тѣхнитѣ нужности и
итѣ мѣрки, да по-скороиното имъ посто-
е да каква сжитѣ на сioni тои се произляса
отъ неудобрите шо. Ученицитѣ, които идатъ
отъ дотѣ градове, сж били засъ рашавани въ
шито и държеишно отношение, както въ гос-
питѣ, така и въ кланитѣ, обаче и въ пан-
итѣ не били поставени гварѣ добръ: по

700 или 800 ученика и то бидая на занима-
ние, безъ свободно време, безъ разходки и фи-
зически упражнения. Ако унижавата работа е
причина за развитието на ученическото здраве,
би трябвало да се откаже, че учениците и ка-
кази не бждат най-здрави, понеже най-малко
работятъ, обаче оказва се, че тѣ нито не са
здрави, понеже въкажните условия са много
лоши. Тога що би се прѣмахнало, всички рефе-
ренти, ако се внесатъ пакостите на полето
и се дарятъ по единъ свободенъ начинъ, како
се издигне и физическата работа и се даде въз-
можност на учениците не само да ходятъ на
разходка, но да събиратъ дървѣя и растениа, да
се упражняватъ на спортове, да обработватъ градини
и др. Тога въ значителна степенъ ще е по-мощно
и за издръжката при обучението. Въспита-
телъ въ тѣзи заведения може да се ползува,
като се разпрѣдѣлятъ учениците въ разни зда-
ния по възраст, по мажигѣ въ единъ, а посто-
яните въ други. Паченовите да не са тѣмъ
казарми, но да състоятъ отъ нѣколко отдѣлни
отради, всѣка една прѣзназначена за 20—25 уче-
ника. Въ всѣко таква здание да живѣе и единъ
женевъ учителъ съ семейството си и много съ
учениците. По таквъ начинъ нѣкото училище
ще бжде единъ видъ село. Той мисли, че раз-
носните за уреджането на паченовите въ таквъ
духъ нѣма да бждатъ много големи — само по
сто (100) рубли на ученикъ, малко повече, отъ
което сѣга нѣма на руското правителство за
своите стипендианти. Изпълнението на паченовия
проектъ, мисли той, ще стане много лесно.

Отъ разсъждаванията, ставани по тѣзи реферати, не приведа само мнѣнието, изказано отъ Гроперъ, директоръ на едно звѣдѣние за педагогична дѣла въ Пена. Той оббръща вниманіе и върху стическата хигиена и интернатитѣ. Значението на тѣлесната хигиена тесно се свързва отъ всички. Ако извадимъ ученикъ, се е оказало, че той, поставено е да се оклади да живи на тѣло, да се храна добри, за да се живи въ кратко време. Обаче намери се и интелектуалната хигиена, защото само това знание има сила и правителствено вличане, което може да се приложи, което може да даде възможности на физическите способности да се развиятъ. Но най-важно въ това отношение е стическата хигиена, тази хигиена, която се основа до тунствата и до волята. Отъ спазването правилата на тази хигиена зависи въ най-голяма степенъ развитіе на нѣколко отношения. Да се види, шото хигиената и нѣята на тѣлото да бждатъ въ една въ добро разположение е твърдѣ важно за силата на духа. Не ебна то се види, че това разположение на духа е достигнато, помъ като не се прииятъ прѣдставления отъ критичителъ директоръ, защото не всички, които тврятъ прѣдставни страдания, онова прѣдѣ за живота. Нарушеніе правилата на стическата хигиена може да стане въ всяка една работа, която се извършва въ училището, особено чрезъ обучението, когато достѣпното се основава само на

турни. При все това от тѣзи разисквания изпъкват нѣкои въпроси, които могат да иматъ значение за по-нататъшното развитие на въпроса. Първо, всички признаватъ, че кога ученицитѣ работятъ по наклонност и съ удоволствие, тѣ не се отдалечаватъ отъ своитѣ индивидуални и социални дължности, че самата природа на ученика го тика къмъ обрачователната нѣтъ. Въ това основно положение може да се намѣри и начинътъ и разрѣшението на въпроса, споредъ прѣдложението на Д-ръ Venda, именно, като се наблюдаватъ дѣла, които работятъ при тѣзи условия и послѣ отъ изучаването на тѣхнитѣ работи да се намѣри и мѣрката на изискванията, които трѣбва да се налагатъ на ученицитѣ. Не ше съмнене, че тази мѣрка нѣма да бѣде еднаква за всички ученици, а напълно съобразна съ тѣхната индивидуалностъ.

Второ, всички призовават, че методитѣ на преподаването иматъ голѣмо значение за прѣтрупването на ученицитѣ, т. е. че една и съща материя може да се преподаде по единъ утѣсителенъ и уморителенъ за ученицитѣ начинъ и обратнo.

Колкото за предложението да се нареди едно международно бюро, което да се занимава с въпроса за репресирането на училищните задачи в всичките наши, може да се каже, че то не намери никакви поддржатели. И тъй, тъй естествено, защото въпросът за училищните изисквания е въпрос за по-голям успех в международната културна борба, гдето всеки наши се стреми да се постави на една по-голяма височина, отколкото всяка друга и както не е възможно чрез международни институти да се ограничат разбирателствата, до които всяка една нация трябва да напръга своите физически сили, така не е възможно да се ограничат и разбирателствата, до които тя трябва да напръга своите духовни сили.

С. Въ второто заседание на сесията се дър-
жаха реферати и направиха разисквания върху
въпроса за хителността на икономиката.

Д-ръ Јуба, тѣкарь въ Буда-Пешта, направил едно описание на вугарскитѣ интернати и тѣхното историческо развитие. Защо въ Унгария на много мѣста сѣ прѣзидиоцети пансионитѣ прѣдъ домашното възпитание, тоя обяснява съ нуждитѣ и условията, които сѣ съществували въ тази страна, именно, че за ученицитѣ, които дохождатъ отъ други градове, не могатъ да се намѣрятъ добри уредени и сигурни въ морално отношение институции, отъ една страна, и отъ друга — поради скѣпостията на образованіето, резултатъ на скѣпния животъ. Отначалото се уредили пансионъ само за хранене, а послѣ, постѣпенно, покрѣпѣхъ се уредити и цѣли пансионъ, които се контролирали отъ училищния тѣкарь. Тои е билъ задълженъ поне веднажъ въ годината да дава рапортъ до министерството за състояніето имъ. Задълженіята на училищния тѣкарь не състояли само въ контролиране на пансионитѣ.

а и въ даване медицинска помощ, на физическото развитие на пенсионерите. Това е най-важното от съвдължията, но ферментът дава за уредбата на унгарски синони

Многою ю-интересни сж свѣдѣния, съобщени французскитѣ прѣдставители. Д-ръ Mathieu за наредбата на гѣхнитѣ пансион дѣлата на неговия рефератъ състоеше въ да изложи произхождението на зѣнитѣ гѣзи институти а тъй сжшо и да покаже книгѣ, които сж взематъ и би трѣбвало взематъ, за да се прѣмачнатъ тия зѣнитѣ чината за лоната наредба на френскитѣ наши референтитѣ намира въ условия които сж възникнали тѣ — повечето отъ сж били създадени отъ Наполеонъ Бонапартъ образена на казармнитѣ. Тѣ сж много ю казармена дисциплина, поставени въ срѣда, за да могатъ въ всѣки случаи да нѣтъ да отиватъ на ревизия. Тукъ образен е поставено на много едностранчиви на физическото образование и съвършено брѣзнато за смѣлка на научното и интерактивното. Ученицитѣ извънредно сж прѣтрѣвани бота. При цѣлата тази наредба имамъ едно рабиране задачитѣ на училището и въспитателното. Како образенъ за реформирането на френскитѣ пансион сж послужили сжществували части пансион. Всички добри страни, френското министерство на образованието блядало въ гѣзи пансион, сж били въ и въ държавнитѣ. Особено се отличилъ въ отношение министъръ Leugues, а на нѣмъ подобренія сж имавршени относително за въстопоположеніето и персонала. За пѣрихисисични и свѣтли здания сж били до 10,000,000 л. и тѣ сж били строени въ срѣдата на градоветѣ, а въ края и въ селитѣ. По отношение на персонала сж им правени голѣми подобренія въ надзорни институтѣ. Отначало надзоритѣ били чинами съ елиствената задача да спомогатъ ученицитѣ при притотовденіето на уроцитѣ. Тѣзи репетитори, чувствували своето положение спрямо ученицитѣ, недоволи своето положение, не импльнивали добри дѣлжности. По-постѣ обаче за надзорни назначавали хора, достатъчно подготвени нимава въ въпроситѣ дѣлжности. Свѣдѣния, които сж прѣдѣлава сж всички подобренія състояли въ това да сж отъ пансион-казарми въ пансион-сѣмен по-голѣма илюстрация на дѣлитѣ сж служилъ съобщението на директора на институтъ, които самъ не присѣствували, обидѣжанието на реферата му бѣ съобщено кратко отъ прѣдговоритѣ. Той описалъ ишищ, които споредъ него е едно отъ смѣнитѣ прѣдирания на френското министерство на просвѣщеніето относително подобренія интернатитѣ. Този лицей се намира въ околия на Парижъ и коштува 10,000,000 фр.

ния, избитъвани въ частните интернати, даватъ и въ него, и въ по-малко. въ него е важно по отношение въ морално отношение, да се даде въ възможността на ани имски. при въпитането на ученици. Споредъ редба на по-възрастните ученици се дава въ ученици отъ по-малките класове, - и иматъ грижа и отговорността за тях. въведене. Освенъ това учениците отъ такава възраст иматъ литературно-музикални занятия, на които се даватъ речта, а така също и външните лица, и начинъ се дава възможностъ на възрастните отъ интерната да влизатъ въ общение отъ училищната скамейка, като именно се упражняватъ и въ добри обичаи. Другъ единъ отъ французките прийоми е добъръ да направя друго допълнение и да се върху интернатите, а така също и въ тяхното съществувание и тяхното. Неговите обяснения се отнасятъ до то:

Франция числого на пенсионитъ има
числото на ученицитъ въ тѣхъ не расте,
та страна готѣма частъ отъ ученицитъ
въ частни къщи и отива въ пансиона
храна и запитване. Така че, ако се вземе
на ученицитъ въ пълнитъ пансиона, ще
че то се значително намази.

но втора точка от неговото обяснение
е — дали трябва и възможно ли е
реалният интернационализъм. Той изглежда, че
по исторически причини интернационализъм
и не трябва да излезе във Франция.
но и френското министерство на просвѣ-
та не се стреми да ги изпознава, но да ги

то въпроса за отношенията на разните видъ
одобренията на Министерството тои казва,
пакта се отнася не толико на казана, колкото
на самия Министерството харта тогъви суми
както на финансови, а по-много, по-разно-
образни, така и принципите, даващи си въ-
ншната форма. За въпросния личен ми-
нистерството е изхарчило 10,000,000 фр., обаче
тако не извадили нужното число тѣна,
и открити. И до сѣга даже инициати не
платил тога число ученици, за което е
изначенъ.

и единият въпрос: се чете рефератът и отъ Дедовичъ, директоръ на една гимназия въ Петербургъ. Рефератътъ държавните училищни класове на почетенъ имаше да обясни положението на сегашните училища въ Русия, да посочи тѣхните неудобства и да предложи, за по-скорошното имъ подобряване каквито инициативи той се произнася за по-добрите иго. Учениците, които издатъ тѣхните трудове, сж били застрашавани въ нѣкои извѣстни отношения, както въ училищата, така и въ жилищата, общо и въ частъ не били поставени въ рѣдъ добри; по-

700 или 800 ученика по една стая на занима-
ние, безъ свободно време, безъ разходки и фи-
зически упражнения. Ако училищната работа е
причина за развитието на ученическия здраве,
би трябвало да се очаква, че учениците въ Ки-
таизи не биха имали никакви, понеже или малко
работили, обаче излизат се, че тѣ никакъ не са
здрави, понеже никакъ нѣматъ условия съ много
топлина. Тога то би се прѣмахнало, мисли рефе-
рентътъ, но се внесла тенсионитѣ на посто-
и се нарежатъ по единъ свободенъ начинъ, като
се достигатъ и физическата работа и се даде въз-
можност на учениците не само да ходятъ на
разходки, но да събиратъ цвѣта и растения, да
се прѣдаватъ на спортове, да обработватъ градини
и вр. Това въ значителна степен ни спомогне
и за издръжливостта при обучението. Дисципли-
ната въ физическото може да се подобри,
като се разпрѣделятъ учениците въ разни зда-
ния по възраст: по малките въ единъ, а по-го-
лемите въ други. Поневидниъ тѣ не са толкова
капризни, но да състоитъ отъ няколко отѣлни
стади, всѣка една приета назначена за 20—25 уче-
ника. Въ всѣко таква здание да живѣе и единъ
женски учител съ съменното си класно съ
учениците. По такъвъ начинъ цѣлото училище
ще бже едно въ едно. Тои мисли, че раз-
воксните и уреждането на напояните въ такъвъ
духъ иѣма да обхвта много години само по
сто (100) рубли на ученика, малко повече, отъ
когато сега иѣма руското правителство за
своитѣ съпендиити. И напредето на истовия
просветъ, мисли тои, ще стане много лесно.

Отъ развекновеният, станалъ по тѣзи рефе-
рати, не привела само мисълето извадено отъ
Триперъ, директоръ на едно издѣлне за не-
дѣлани дѣла въ Цѣна. Той обиралъ вниманіе и
върху етичиската хигиена на индустриитѣ. Зна-
чението на тѣсната хигиена ясно се вижда
отъ нещичи. Ако нѣмъ етичъ ученикъ се е ока-
залъ слабо, достатъчно е да се остави да живи
на изю, да се крѣпи добръ, за да се усми въ
крайно време. Обаче важна е и интелектуалната
хигиена, защото само това чиние има сила
и нравствено значеніе, което може да се про-
то ви, което може да даде възможност на фи-
зическитѣ способности да се развоятъ. Но нап-
важно въ това отношение е етичиската хигиена
тази хигиена, която се стѣсва до чувствата и до
волята. Отъ спазването правилата на тази хи-
гиена зависи въ най-голяма степенъ успехъ въ
нѣколко отношения. Да се пазимъ много чувствата
и волята на члѣто да бѣжатъ всѣкога въ
добро равно ежение е твърдѣ важно за силата
на духа. Не трѣбва да се мисли, че това раз-
положеніе на духа е достигнато, помъ като не
се правятъ прѣстъпления отъ криминаленъ ха-
рактеръ, защото не всички, които гирятъ нрав-
ственнѣ страдания, сѣматъ прѣдъ съвѣстицата.
Нарушеніе правилата на етичиската хигиена може
да стане въ всяка една работа, която се из-
вършва въ училището, особено чрезъ обуче-
ніето, които достѣпното се основава само на

фрази и състои въ изпълнение главитѣ на училищитѣ съ думи, съдържащието на които тѣ не разбиратъ.

Отъ тѣзи реферати и по-важни разисквания могатъ да се направятъ нѣкои обобщения, които се свеждатъ въ слѣдното: 1) многолюдното въ интернатитѣ се осжда отъ всички. Въ това отношение страдатъ, както френскитѣ, така и рускитѣ интернати; 2) всички изказватъ мнѣние, щото интернатитѣ да се построяватъ въ края на градоветѣ, дѣто ще има повече мѣсто за ученицитѣ, а сжщо така и по-чистъ въздухъ. По този въпросъ секцията взема едно рѣшение, прието отъ общия конгресъ, което ще се отправи до разнитѣ власти, и 3) при вътрѣшната уредба на пансионитѣ да се има прѣдъ видъ, щото всѣки възпитателъ да има на разположение по-малко ученици и да се отнася къмъ тѣхъ напълно индивидуално. Съ други думи, идеята за сѣмейнитѣ пансиони е ръководеща идея, поддържана отъ всички.

Д. Пристигамъ къмъ третото заседание на секцията, въ което се разглеждаше въпросътъ за *сѣмейното възпитание на момчета и момичетата*.

По този въпросъ говори професоръ Al. Hertel отъ Копенхагенъ и дохожда отъ хигиеническа гледна точка до заключение, че сѣмейното обучение на момчета и момичетата, особно въ срѣднитѣ училища, е врѣдително. Неговитѣ основни положения сж слѣднитѣ: 1) физическото развитие на момчетата и момичетата, особно въ възрастта на пубертета, е различно: то е по-бързо и по-интензивно въ момчетата, отколкото въ момичетата. Ето защо не е възможно да се възпитаватъ по единъ и сжщи планъ, по една и сжща учебна програма. Това различие въ тѣхната физическа конструкция нѣма да се измѣни, ако даже се възпитаватъ по единъ и сжщи начинъ още отъ малки. 2) Момичетата сж по-слаби, страдатъ повече отъ анемия, нервни заболявания и пр., отколкото момчетата, слѣдователно прѣзъ тази възраст не можемъ да изискваме сжщото отъ единѣтъ и отъ другитѣ. За тѣзи различия между момчетата и момичетата не можемъ да сждимъ по отсъствиетата нѣтъ отъ училището, защото не по тѣзи причини обикновено се отсъствува отъ училище. Отъ тукъ слѣдва, че отъ момичетата трѣбва да се изисква по-малко, да бждатъ освободени отъ нѣкои прѣдмети, или най-малко материята по тѣзи прѣдмети да се минава накратко, особно като се има прѣдъ видъ, че прѣзъ тази възраст тѣ ще трѣбва да изучаватъ и домакинство. 3) Трето едно различие, което съществува между момчетата и момичетата, което различие говори сжщо противъ сѣмейното възпитание, е по-бързото узрѣване на първитѣ. Отъ факта, че тѣ по-бързо се женятъ, референтътъ прави заключение, че тѣхното образование трѣбва по-скоро да се свършва.

Професоръ Alb. Palmberg отъ Helsingfors (Финландия) въ своя рефератъ се отнася малко по-друго-яче къмъ въпроса. Той мисли, че, въ-

прѣки различията между природата на момтата и момчетата, едно сѣмейно възпитание е възможно, стига то да се индивидуализира споредъ различията и особеноститѣ на едни и на другитѣ. Той цитира въ своя рефератъ нѣкои факти отъ опитността на нѣвото отечество Финландия, дѣто сѣмейно възпитание въ гимназитѣ и университетъ съществува още отъ 1883. год. Той казва, сега има 1600 момичета и 2000 момчета, които учатъ заедно. Първата студентка е при въ 1870. год., а въ 1890. год. числото е достигнало 19. Отъ 1890. год. числото на студентки се постоянно увеличавало и сега е достигнало 25% отъ всичкитѣ студенти. Въ историята сѣмейното възпитание референтътъ отбѣлтъ слѣдния фактъ: въ началото това образование имало единъ характеръ, а послѣ свършено измѣнило. Първитѣ студентки сж били въ всъ отношение по-високо, отколкото по-послѣнитѣ: — 68% отъ първитѣ сж свършили вси университетски изпити и по медицина, и философия, а отъ сегашнитѣ студентки с 12% свършватъ всички изпити. Сжщо и въ качеството на свидетѣлствата се забѣзва едно отпадане — прѣди 1890. год. студенткитѣ сж достигали до най-големата възраст, когато въ 1891. г. само 56% а въ 1889/90 само 15% сж я достигали. Отъ друга страна, шитѣ свидетѣлства се увеличаватъ. Въ началото студентка не е получавала лошо свидетѣлство, когато въ 1890/91. год. 7% получаватъ такъво, а въ 1899/900. — 41%. По-големъ частъ отъ господающитѣ, които свършватъ срѣдното заведение, сега обикновено прѣкрътаватъ своитѣ занятия слѣдъ матуритетния изпитъ, с 12% отиватъ да продължаватъ образованието, когато по-рано числото на тѣзи е било много по-големо. Не е щастлива идеята, казва авторътъ споредъ която за студентката экзаменътъ е единъ моденъ прѣдметъ. Свидѣтелството тогъ се изкупува съ продължително напръгане и голѣми загуби за здравето.

Отъ всички момичета 80% се женятъ (въ Финландия това число е 85%), а не се женятъ малко — 15%. На тѣзи 15% трѣбва да се да възможностъ да се записватъ въ университета, безъ да се измѣня изобщо системата на женското образование и да се жертвуватъ интереситѣ на болшинството за интереситѣ на малшинството. Той прѣпоръчва да се основе единъ женски факултетъ, дѣто между наукитѣ, които трѣбва да се преподаватъ, да стоятъ хигиенно оплѣждане и възпитание, отглеждане болни, домакинство и пр.

Отъ разискванията, които станяха върху тѣ прѣдметъ, заслужава да споменемъ тѣзи: единъ финландецъ, който, като ималъ извѣстна опитностъ въ това отношение въ качеството си прѣдседателъ на комисията за държавенъ изпитъ казва, че момичетата въ тѣзи изпити не се изказали по-слаби отъ момчетата. Отъ наблюдения е констатиранъ, че тѣ никакъ не сж изгуби

ранната зрялост на учениците, е неопровергнато. 2) При разискванията на въпроса не сме изчели първи видъ расовитѣ особености, а се обяснявали извѣстни факти въ южнитѣ (италиански) и севернитѣ (германски) страни само с това, че не съществувало съвместно възпитание, а не с това, че една раса е по-лесно възбудима въ по-голямо отношение, отколкото друга. 3) Не е доказанъ фактътъ, че съвместното възпитание не осигурява, не облагородява по-голямо извѣстие. Това предположение само се твърди и веднага се опровергава съ случаи, които говорятъ противъ него. 4) Отъ всички референти и говори ели се вижда, че никой не отрицалъ съвместното възпитание като идея, но че всички го смятатъ като едно необходимо зло; разискватъ въпроса дали може да се търси или не, по никой не попита въпроса да се смѣсятъ съществувалитѣ различни ученици. и 5) Тамъ, гдето е нужно да се нареди смѣсено образование, трѣбва пазливо да се спазва различието между женитѣ и мъжитѣ.

Д. Четвъртото изследване на тази сесия се отнася до въпроса за *единицата обучение*.

Референтътъ по този въпросъ, директоръ на едно реално училище въ Elberfeld Dr. Hinszmann, казва, че въ всички училища съществувало едно прѣговарване на учениците. Това се доказва отъ невъзможността на учениците отъ една страна и отъ друга — отъ повръщането на откъснати ученици, особено очитѣ, отъ дивещата имъ дѣлностъ, отъ неупокоеността имъ къмъ работа и пр. Прѣговарването е резултатъ отъ голѣмото число учебни прѣмети, отъ голѣмото число учебни часове и отъ необходимостта за приготвянето на уроците въ време, особено отъ вечернитѣ и по-малки занятия; а би могло да се прѣмахне прѣзъ намаляване числото на учебнитѣ прѣмети и учебнитѣ часове и прѣзъ опрѣкването на учениците друго време, за да готвятъ уроците си, напр. съдобното намѣсто полдното. Досегашнитѣ опити, споредъ автора състояли, че усвоява въ първитѣ двѣ години съвсемно безрезултатни, едно дѣло трѣбвало да се приближи къмъ постигнатото ниво. А това би могло да се постигне само, ако се намалятъ учебнитѣ часове отъ 50 или 60 минути на 45, въ които случаи съдобнитѣ часове ще останатъ свободни. По този начинъ и учителитѣ не иматъ време да се занимаватъ споредъ индивидуалнитѣ наклонности на учениците. За потвърждение на своята теза той привежда опититѣ които е събралъ отъ едни телетипически семинари, гдето въ продължение на четири години учебнитѣ часове съставлявали 45 минути, а по-голямата частъ прѣзъ това време успѣхътъ е билъ по-добъръ значително. Учениците прѣдлагатъ възможностъ да се започватъ съ по-голямата прѣсна прѣзъ време на уроците си, а сѣ въ обѣда да изработватъ домашнитѣ си задачи, да играятъ и да извършватъ редъ гимнастически упражнения. Прѣзъ това съкращаването на учебнитѣ часове и унищожаването

на съдобното обучение гои мисли, възможно да се достигне и до едно облекчение на учениците.

Вторъ референтъ по този въпросъ г-нъ фесеръ Scheuten отъ Белгия. Той е извършвалъ на учениците прѣзъ време на обѣдното и съдобното обучение и мисли до заключение, че съдобното обучение по-добре не стои по-долу отъ прѣдобенъ или поне толкова по-долу, шото да се прѣмахване. Тези изследвания го толкова мислятъ, да се постави въпросътъ и то като не се изтъква обстоятелство. Опити на своето твърдение той намира въ четири мѣстности, по които се намира въ ната умора, съществувала една значителна грѣшка. Отъ еднакви опити, правени разными методи, той намира въ различни, които не се съжидатъ. За неговъ на психологически методи вижда настроеност на учениците, а за неговостта на съществителни — обстоятелството, че съдѣ прѣме учениците ставатъ индиферентни опити, а за ергографически — че е вадето на енергията не зависи нѣкога отъ работата. Пообщо авторътъ намира, че опити доказани прѣимущества на прѣдобеното обучение и неговостта на съдобното.

По въпроса говориха доста, между които първо време г-нъ А. Baginsky. Той мисли, прѣзъ време не трѣба да се рѣшава шибата да се взематъ прѣзъ време всички индивидуалности, като се остави нужната свобода директоритѣ, сами да разрѣшаватъ този въпросъ. Той мисли, че по никой начинъ не трѣба да се остави обучението на гимнастика слѣдъ.

Д-ръ Минасъ мисли, че сега не трѣба да се пита дали учениците съ много прѣзъ време дали иматъ достатъчно работа. Въпросътъ прѣдупредително на учениците се рѣшава много споредъ тѣнитѣ, които имаме. Не да привикватъ учениците не само да извършватъ работа — това е много лесно — но и да работятъ и издѣлватъ. Други единъ гласъ казва, че при сегашната организация на училищното обучение съдобното време вече не е нужно за учениците, понеже тѣ убавятъ голѣма частъ за отиване въ прѣзъ време училищното работятъ много малко. Холландецътъ Dr. Paul пъкъ намира, че не е естествено да се туря всичкото обучение обѣдъ, особено въ страни, гдето не е вадето да се захване суритѣ рано обучението и недостатъчно осигурение. Г-нъ Lay, учител семинариата въ Karlsruhe, мисли, че съдобното обучение не е за отхвърляне, по естествено енергия на дѣщата се движи въ нѣмъ, доко е вадето може да се каже въ по-добро състояние прѣзъ време го-12 прѣзъ обѣда, отколкото слѣдъ. Други едни говорители обръща внимание на социално-економическата страна на въпроса, казва, че тамъ, гдето майките не съ

стваршено си починал, напр. при физиката, химията и старояпонската литература.

Един английски казва, че чувствителността на кожата и силата на мускулите зависят не само от умствената умора, но и от много други физически условия, които изброява. Професорът Гризбахт, оговаря на всички, които се обявиха против неговата метода, като съобщида и нови факти, които е можало да събере. Той казва, че гръбните, които се получават, произлизат от неумиенето да се работи с неговия инструмент. Според него, височината, която изразяват чувствителността на кожата, трябва да се получават по два начина — първо като се захване от голфки разстояния и се отива към по-малки и постъ, като се поставя по обратен начин — от по-малки разстояния към голфки. Тук има важност и начинът, по който се дава бола, а също така и обстоятелството, дали мястото, което се опитва, се токарва до състояние на анестезия, чрез много голфки раздирания и пр. Възрастта на лицето, с което се опитва, също има известно значение при изпитването. Колкото за температурата и влагата, той казва, че тѣ не влияят твърде много, но при все това трябва да се взимат под съображение, както е спорил самъ при едно изпитване, направено въ съдилището върху чувствителността на кожата у подсланима, десесора, слугата и стражаря, както преди така и следъ засътане. Отъ резултатитѣ на тѣзи измѣрвания, прѣставени графически, той заключавал, че температурата и влагата за случая не са имали голѣмо влияние и че методата му по принципъ е вѣрна.

Д-ръ Kottelmann обърнал внимание на това, че начинътъ на дишането и циркуирането на кръвта трябва да се взематъ предъ видъ при правене на опититѣ и понеже това може да знае само лице добръ запознато съ естествениѣ издѣли, то само таква трябва да правятъ подобни изпитвания. Въ заключение д-ръ Altschul казва, че не може да се счита доказано, да ни и други условия не влияятъ върху резултатитѣ, затова искава желание да се продължаватъ опититѣ, чрезъ които тѣ също може да се открие истината, но да се правятъ върху дѣйствието на ученическа работа.

Г. Шестото заседание бѣ посветено на *разни въпроси по училищни на обучението*. Поразителното време, съ което разполагатъ сесията, за всѣки рефератъ бѣ ограничено 15 минути. Времето за разискване върху рефератитѣ също бѣ намалено.

Първиятъ рефератъ въ това заседание чете Г-ръ Lay — учителъ при педагогическото училище въ Karlsruhe, върху темата *необходимостта психически експерименти за установяване при приспособяемостта на нациити по опити*. Съ много примѣри, вземени изъ историята и практиката на обучението, говорителятъ доказва, че не е възможно нито чрезъ смисля, нито чрезъ спекулативни вѣдения въз основа на психологи-

чески или други нѣкакви основания, да се до сигурни положения. Таква положение гатъ да се извадятъ само по експериментални начини. Възможността на експериментално да той той доказва съ нѣколко примѣра, отъ неговата експериментална психика, също и отъ другата педагогическа литература.

Учителятъ отъ Елберфелтъ Г-нъ Thie върху темата *училище въ гората* (Disschule). Въ свои рефератъ той доказва, е обхотимо да се прѣнесатъ училищата доветѣ въ тѣснотѣ. Това споредъ него е пѣлно възможно. Необходимостта отъ прѣносне той доказва отъ нужнитѣ на ното развитие, което при сегашнитѣ у между тѣснитѣ стѣни и продължително на едно мѣсто, изпитано съ нездравъ е е значително прѣнесѣнето. Сегашнитѣ учиматъ вѣрно влияние както върху раз на мускулитѣ и коститѣ, така и върху ното функциониране на плеврителната система, на сърцето, черния дробъ, бѣб хриенето на нервитѣ, мозъка, върху раз на дѣлнитѣ органи и пр.; постъ отъ за развитието на чувствата, върху ното обучение между затворенитѣ стѣ стивува повече затвореностъ, особно въ ритическото и религиозното чувство, и на отъ нужнитѣ на умственото развитие, к затворенитѣ училища е всѣкога не нагъ въбудително, а убивающе дѣло: обу по естествениѣ науки и география и бѣде нагътно само въ природата, обу по история и религия може да прои сишно дѣйствието само между живата и обучението по рисуване и моделиране и нагъри своя магератъ извѣтъ ученици а за пѣние и рисуване всѣкога не е рятъ повече потѣжделения въ гората, отъ итрава. Възможността за реализир тази идея говорителятъ намира въ сл 1) обучението по всички прѣмети, по техническитѣ, може да се извършва крито небе, 2) за прѣподаването на чис ническитѣ прѣдмети — писане, писем тане, четене, рисуване и пр., лесно могатъ направятъ мѣста за сѣтане, 3) могатъ и ратитѣ обикновени салони за обучаван тѣмо време, 4) за много време могатъ паредѣтъ лесно уютими и свѣтни, бѣ вѣздухъ барани на нѣго сѣтанитѣ много ученици казарми и 5) за голѣмид могатъ да се паредѣтъ особни грѣнове за вѣзване и нѣтъ въ началото и въ е обучението. Училищата въ тѣса ще оа готворно пѣние, както върху отѣмн ностъ, така и върху пѣното освѣщене об нѣропитѣ борбата за съществуване. И рането на тази идея може да се до основанието на училищата да слѣбѣтъ въ е отношение тѣда.

При разискването на този въпросъ учителътъ на санаториума за нездравѣ

явилъ че неговото заседание представлява единъ блестящъ идеалъ и по-сле единъ пътъ принаследствата на своето и нему завещания, които бѣ изгладити отъ прѣдизущиѣ заседания на секцията също и директорътъ на Гирин-ландия, които нѣ едно отъ по-търпѣ-ли бѣ описати подробно заседание, по-то-бходимостта и възможността да се реализира идея

отъ учителитѣ въ Нюрнберга пожелалъ да се представи на учени-цитета на чистота отъ 7—100 съ по-на Нюрнбергското събитие, а докторътъ на Neuberger говори за *математиката и оная единъ изчислителъ учебникъ*. Въ на ученичкото здраве, да се въ-звратятъ мѣрки за опрѣдѣлене минимума при печатането на учебни-ка се настоява за тяхното прилагане. Късна изчисления той прѣдстави изло-жити професора Сопп, именно да не се повече отъ двѣ печатни реда въ единъ сантиметъръ и съобщило съ това букви-тъ по-малки отъ единъ и по-малки м. м., при изучаването на букви-тъ и на-малкото се по-малки отъ 1 м. м.; дължината на да не бже по-то-го отъ 90 м. м. въ-ни случаи да достига до 100 м. м. Кни-жата да бже бѣла, навеселѣдъ еднаква да не повече отъ 0.075 м. м., по въз-можность по-малко примеси на дървени ма-салирани, безъ штирлингъ и бѣлѣжъ, о изсушена. Цѣлѣтъ на печатарското прѣбиа да бже съвѣтъ черенъ. Въ-то, че прѣзъ това книгитѣ нѣтъ и за-много скъпи, той опровергава, понеже-ко да се не въскледи много учебни-ци единъ незначително повишение цѣната нѣтъ не бже въ състояние да запла-ти прѣнито на ученичѣ.

Той бѣ четень рефератъ отъ под-познато въру *познати дѣла на* *училищно-ученическото дѣло*. Развѣ-нето не еднѣтъ. Д-ръ Лавъзѣтъжъ, се с занимавалъ съ сѣдѣтъ въпросъ и е-то сѣдѣтъ законодѣния, които потвър-жесекспериментални изследвания на дѣлени-та експериментална индукция. Той се е намери-тъ и другъ изследвателъ, които, по различни начинъ и независимо отъ-кошѣтъ до сѣдѣтъ законодѣния

възвѣтъ на заседанieto говори бинация дѣ-тъ една отсѣтъ гинития — Акадронъ-тема на-ру *паровода на едно училище* *сѣдѣтъ дѣленическото дѣло*. Той изва-жѣтъ сѣдѣтъ, които е сѣдѣтъ отъ собите-практика, прѣтъ да бже затворено за-мъ отъ руското министерство на про-сто.

Той се изтерива въ общи черти извъне-тъ бѣтъ заседания на секцията за мине-ручницкото обучение и различнѣ видове

училища. Сега ще свидирамъ накратко това, което бѣ извършено въ общитѣ заседания на конгреса.

Г. Общи заседания на конгреса.

Конгресътъ има три общи заседания, които заематъ по единъ прѣтъ обѣдъ. Първото и по-сѣдното заседание обѣтъ употребѣтъ въ по-големата си частъ за откриване и затваряне на конгреса. Въ първото заседание професоръ Dr. H. Сопп отъ Бреславъ говори въру темата: какво сѣдѣтъ направи-тъ и какво сѣдѣтъ да на-правятъ още училищнитѣ дѣла за училищната хигиена. Неговата рѣчь, съдържаща историче-ското развитие на въпроса и потвърдена съ много статистични данни, бѣ говорена съ инстикъ, недостатъци и широката дѣлъ глѣтъ; поради-тоя ти не можѣтъ да бже чѣтъ отъ венчки, и дѣ-тъ да се плема да и прѣтъ изложение, то-кова повече, че интересувания се иде я измѣри-тъ сѣдѣтъ на конгреса. Въ второто заседание професоръ Д-ръ Rohannsen, отъ Христиания, говори за *възможността на училищната хигиена въ Норвегия*. Той подробно описѣтъ, какъ се е развило ученичкото дѣло въ тази страна, а въ свързка съ-тоя и училищната хигиена. Дѣлъ сѣдѣтъ били учи-щницата на норвежскитѣ и на дѣлъното правителство, за да могатъ при една тѣтъ оскѣтъ съ природни богатства и при не съвѣтъ благоприятни по-матически условия страна да развиетъ училищната съ система и я поддѣтъ по-тъ контрола на училищни хигиеническа властъ. Ина законода-телството отъ 1860. г. е могло да направи рѣ-лителни по-тъжѣтъ въ това отношѣние, като опрѣтъ отъ да прѣтъдѣтъ въ училищното на-стоятелно единъ дѣлъ, които разпорѣждания административнитѣ власти били тѣтъжѣтъ да из-пѣтъжѣтъ. Съ сѣдѣтъ това законодѣтельство били наредѣтъ училищни бани при всѣко учи-лище и тои обѣтъ за ученичѣ, които сѣдѣтъ на 15 ст. за всѣко ише. При приотворенето на тѣтъ обѣтъ ученичкитѣ иматъ възможность да се запознаятъ съ домакинството. За сѣдѣтъ училища законѣтъ сѣдѣтъ това благодарно-вѣтъжѣтъ, че били опрѣтъжѣтъ по стѣтъ учи-щнитѣ дѣла, да сѣдѣтъ въ учителискитѣ ек-спѣтъ, а на учителитѣ било опрѣтъжѣтъ да се даватъ и хигиенически познания.

Д-ръ Le Genèvre, отъ Парижъ, говори въру *дѣлъната и дѣлъната болѣсти на ученичѣтъ отъ дѣлъната болѣсти на дѣлъната и на дѣлъната болѣсти*. Говоритѣтъ разлѣтъжѣтъ влиянието на учители въ-ру учители въ-зависимостъ развитието на дѣлъната болѣсти охитката и нервни бѣ-лѣсти.

Той забѣтъжѣтъ, че въ по-големитѣ градове на Франция го-тъжѣтъ проценти отъ ученици и-тъ отъ ученичѣтъ въ Парижскитѣ училища сѣдѣтъ отъ охитка. Тѣтъжѣтъ, храни сѣдѣтъ бацилитѣ и болѣсти, а прѣтъ това се заразяватъ много други. Не не сѣдѣтъжѣтъ, че минималното сѣдѣтъжѣтъ за разпространение на дѣлъната болѣсти сѣдѣтъжѣтъ прѣдразположенията, които се

получават по наследство. Общата причина за заболяванията на учениците и учителите се заключава в теснотата на стаята и дългото стояние въ тях, а специалната причина за заболяванията на ученици е: 1) професионалната умора: работата на един учител уморява много повече от работата на всеки друг занаят; 2) постоянните конференции, които лишават учителите от възможността да правят редовно спорт; 3) големият им външен и фитантропически прѣтирания, и 4) бѣдността им, която не им позволява едно добро и достатъчно хранене. Поставените при такива условия учители често заболяват, като заразяват и учениците си. Въ срѣдните училища учениците се заразяват един други. Като мѣрки против това азъ говорителят прѣпоръчва: 1) да се създадат закони, които да не позволяват на заболѣли учители да участвуват; 2) да се заразяват отъ отика, да не се приемат за ученици; 3) да става едно методическо прѣтеждане на учители и ученици; 4) да се забрани метенето (сухото чистене) на стаята; 5) да се наредят училищни общности (cauline Seolange) за подобрене храната на бѣдни ученици; 6) да се наредят игрища на чист въздух и работи въ училищните градини; 7) да се устройат дѣлни колонии и 8) на заболѣли учители да се дава отначало допълнителна заплата, за да могат да се лекуват; а ако болѣстта е напреднала, да се уволняват, като имъ оставят пѣлата заплата, за да могат да се лекуват и се повърнат въ здравенето си, слѣд като се окончателно оправят.

Като първа причина за нервните болести говорителят смѣта прѣразположението у учениците. Едни отъ тях се разразняват много лесно, поради на което не могат да схващат уроците си. Желателно е учителите да не се отнасят грубо съ такива ученици, а да ги показват на лекаря за напѣдно прѣтеждане. Подобно състояние на раздръжливост може да обхване и учителя. Въ неговата по силна форма то се явява като епилепсия, а въ жилава и като истерия. Нервният заболявания може да се явят между учителите и учениците и въ заразителна форма. Отъ заразителните нервни болести въ училището най-важна е трѣската за напѣдварване — Mitbewerbsfieber. Като срѣдство против това зло, говорителят прѣпоръчва: 1) да не се назначават за учители лица съ нервни раздрѣжливости или съ характер, който може да прѣдизвика нервни възбуждания у учениците; 2) обществено-доброгъ срѣдство е работата съ удовлетвие, което може да се постигне съ потворение методите на обучение. Като обща мѣрка за прѣмахването на злотъ послѣствия на двата вида заболявания на учениците, говорителят прѣпоръчва: да не се прѣтърпават съ много училищна работа, но да имъ се дава възможност да извършват и физическа работа, отъ една страна и отъ друга — единъ образованъ лекаръ да регулира техните занятия.

Д-ръ Sickingen, училищенъ съветникъ Манхаймъ, говори върху темата *парсона и големъ научно-училищенъ тѣлесъ спортъ и нити способности на учениците*. Той казва, сегашните училища съ наредени твърде обрѣтно въ тяхъ има само стинъ нити, къ които се образуват споредъ големите нити, а това прави щото единъ процентъ нити да не могатъ да достигатъ до врѣмѣното си. Училищните класове трѣбватъ разпрѣдѣлени не само споредъ раста, но и споредъ способностите на учениците. Той иска да се откриятъ паралелни слое за различни степенни ученишки способности. Тѣкъ трѣбва да се прави разлика между вида способности: добри, срѣдни и слаби (нави ученици). Споредъ този принципъ е изирирано Манхаймското основно училище. Тъ прокаранъ и въ много други училища, дѣ въведени спомагателни класове, класове за петенти, допълнителни училища и пр. Крѣпостиката, която дѣли своите поправителни вѣтени на нѣколко вида, също е усвоила принципъ.

Въ послѣдното заседание Д-ръ Liebermann Була-Нема, говори за *заболити и недомогане на училищните лекари* (споредъ него, за да училищния лекаръ е: 1) да дава хигиенски познания на учителите и учениците, такъвъ начинъ ще се спомогне твърде много за запазване здравето на едините и другите. Въ много знания, които се изучаватъ въ сегашни училища, като напр. старите езичи, нѣмски писатели и много други, на учениците, да се прѣпознава хигиена. Този прѣдметъ е въведенъ въ много училища въ Франция, вѣгия. Учениците трѣбва да получаватъ хигиенски познания посредъ хигиенски прѣдмети; 2) училищниятъ лекаръ трѣбва да врѣща санитаренъ контроль и да отстрѣбнитъ отъ училищата, да се грижи за махване на болестите, да правително отони и прѣвѣряване на учебните стаи и пр. Съ за да може училищниятъ лекаръ да изпълни си задачи, трѣбва да бѣде не само метикъ, хигиенистъ, а щото още съ едно и също нѣмъ диниеските и хигиениеските познания. Отъ това лекаритъ трѣбва да иматъ и педагогическа подготовка. Медицинска подготовка прѣте всички лекаръ, хигиениеската трѣбва да е каже, а педагогическата да се придобие. Въ гари педагогическата подготовка се придѣл тримѣсечни курсове. Училищното сирѣна тѣзи курсове лекаритъ доказватъ съ болена педагогическа тема, която се крѣп отъ всички курсисти и ръководители, а и ръководители метикъ. При изработване темите, особено внимание се обрѣща на сѣ

Въ смѣното заседание на конгреса James Чиновникъ отъ министерството на народно просвѣщение въ Лондонъ, направилъ нѣколко монстрации на разни способности на учениците, употребявани въ Англия и Анг

показу недостаточності на естетичності
данія і низької витові іскусства
малюю. А проф Саворцов, з Харьов
университету, говори віршу тематі при-
чи на обурення і обиджаності от при-
шестенсько титані, обаче, горді не
в того вріме, не можа та свідати своя
сати.

Разказани са в групите групи. Като
е възможност да даде съдействието на
което е било четено и разказвано въ
въ групи, за да не се дава на дадени
пък от възрастни, които са били раз
дани въ тях. Затова не си поставя съ
денаята въ печата за дневния ред на
материал.

секията по липсата на учениците
и това означава: 1) по ориентировката на
учищните здания, 2) за поддръжките ученици
и, като ученически стражи на бъдещето,
липсата на ученически здания и чистота
на ученически помещения 4) за дезин-
фекцията мазотка на стени, 5) за чистота
за поддръжките на гледно и 6) за осигу-
рване на учениците.

секцията за хигиенически въпроси на д-р
и учениците е било говорено: 1) за из-
пътно на народа да си даде здравното чръ-
пане; 2) за хигиената на тѣлото;
сексуалната хигиена и сексуалното повед.
хигиената; 4) за хигиеническото обуче-
ние учениците и почна да за това и 5) как
да се хигиеническото обучение в различ-
ни.

сезицията на физическото обръщане на чинията и тук е говорено върху: 1) описаността на физическото развитие на детето към възрастния живот; 2) организмалната и физическата релативност; 3) тласката; 4) организацията на физическото обръщане и физическата работа, като организъм-физик; 5) симбиозата на видовете; 6) организационната физическа обръщане на развитието на държавата.

сепаратизм за болестите и метрическата
възприимчивост се е говорило въпреки това и
1) всички болести на ушните, носни и
2) кожните болести и ушните бо-
лезни, черни болести въ уш и цето и бер-
рошнъ, глхъ; 4) възниканне и на твотъ
5) нарежданъ на медицинската служба въ
шата; 6) болести на очите и зъбни въ
шата; 7) на окръжването на гръбнак и
гнетика за ушните болести.

тази сестра Г-нъ Шанджалови ван сине едо
сине и организирана на служба на учи-
лищници в Биларов, като рече, че не
има да стане организирана сестра, а
има да бъде сестра.

[illegible]

пони, 4) впадине на ушасте вярх побуре-
ва, 5) ушасте вярх побуре-
ва и пр.

11. Най-често в съвета са участвали: 1) за паритета на религиозни, етнически, психични; 2) за психични, етнически, религиозни; 3) за хигиената на женското общество; 4) за ученици, колонасти; 5) за учредяване на местно училище и изследване на учебния план. За постигане по-голямо интереса се може да се стигне към съобщения на комисия, които ще извършат изследване от местни мъже, които ще ги информират.

V. Значение на конгреса.

[illegible]

Но означените политика на отиданите години
да се приложат на практика много от тях излизат из
мисълта, от измислените решения или пълно-
норудини конгреси същият има драматично за-
ключение. Може да се каже, че всички участъци
от този конгресъ обаче не конгреси до-
договорените не са да приложат, да изгот-
вят това което е измислено в тези години.
Частен от България това означава с това че не-
договорно, можеже да се смята по законите да
приложат това и измислените част от из-
мисленото приложено от другите части от България.
Докато не приложат не измислените конгреси
това означава, може да се каже от фина-
че само измислените неговите конгреси

бѣ въ състояние да докара основаването на единъ новъ институтъ у насъ, какъвто е този на училищнитѣ лѣкари. Значението на конгреса се увеличава още повече и отъ придружаващото го изложение, отъ което всѣки прѣдставителъ на отдѣлнитѣ нации можеше да почерпи много познания отъ разнитѣ области на училищната хигиена. Много прѣдмети отъ изложението бидоха поръчани като образецъ и за нашия училищенъ музей.

VI. Заключение.

Отъ малко изложенитѣ свѣдѣния за първия училищенъ хигиенически конгресъ азъ мисля, че може да се направятъ слѣднитѣ заключения: 1) прѣдъ видъ на означенитѣ ползи, които биха могли да се извлѣкатъ, нашата страна да не се отказва отъ участие въ него и за въ бъдеще; 2) основаниятъ мѣстенъ комитетъ за организиране подобни конгреси да продължава да съществува и работи за изслѣждането на всички въпроси, които бѣха засегнати въ първия конгресъ, като се постарее да изложи резултатитѣ отъ своето изслѣждане въ втория конгресъ; 3) да се изучи нашето учебно дѣло отъ училищно хигиеническо гледище и се види, не ще ли бжде възможно и нашата страна да вземе участие въ изложението, което ще придружава втория конгресъ; 4) да се назначи комисия, която съвмѣстно съ училищнитѣ лѣкари да изучи, какви отъ взетитѣ рѣшения могатъ да се приложатъ у насъ; 5) най-послѣ считамъ на нужно да обърна внимание на обстоятелството, че една по-голяма инициатива отъ страна на прѣдставителитѣ на страната ни въ този конгресъ би спомогнало въ голѣма степенъ за увеличение ползитѣ отъ участието имъ въ него. Би трѣбвало тѣ да разполагатъ съ една малка сума, за да могатъ да набавятъ, ако ще би само за образецъ, нѣкои отъ най-важнитѣ изложени прѣдмети, относещи се до училищната хигиена, а така сѣщо да имъ се даде възможность и да приложатъ поученията, които биха извлѣкли отъ тамъ.

Рапортъ за училищнитѣ изложения въ Бернъ и Цюрихъ.

Отъ

П. М. Нойковъ,

доп. нѣ въ Виенското училище.

а). **Основаването на училищнитѣ изложения** въ Бернъ и Цюрихъ е станало прѣзъ прѣли $\frac{1}{4}$ вѣкъ. По-старо отъ тѣхъ е цюрихското, основано прѣзъ 1875. год., а бернското е основано три години по-късно. Цюрихското минава и за най-старо отъ петтѣ швейцарски училищни изложения. Идеята за тѣхното основаване е получена отъ посѣщението на изложения, въ които е имало и училищенъ отдѣлъ. Управителътъ на

бернското изложение изповѣда, че идеята за то училищно изложение е вземана отъ шудтгарско изложение, въ което е имало и отдѣлъ за училищни потребности. Цюрихското изложение пъ първоначално е било частъ отъ занаятчийското изложение, но скоро се усѣтило, че свързването на двѣ, ако и сродни помежду си, но все пакъ достатъчно различни, работи довежда до стѣснение на едната и на другата. Поради това тѣ свършено се отдѣлили още прѣзъ 1881. го. Управителътъ на занаятчийското изложение е съгласилъ да отстъпи цѣлия инвентаръ отъ училищни потребности срѣщу едно обезщетение отъ 5000 лв., платили въ продължение на петъ години. Бернското изложение, имайки прѣдъ видъ този опитъ на цюрихското, още отъ начало се основало самостоятелно.

б). **Организация и подържане на изложенията.** И двѣтѣ изложения сѣ организирани почти по едни и сѣщи начала: тѣ сѣ продуктъ на взаимно съдѣйствие между властѣта и частната инициатива. «Това е единъ твърдъ жизнеспособенъ принципъ, казваше ми г-нъ Luthi, управителътъ на бернския музей; защото тамъ, дѣто дѣйствува само властѣта, скоро се достига до шаблонизирани и мъртъвъ механизъмъ; а тамъ, дѣто дѣйствува само частната инициатива, скоро се достига до индиферентность, когато взаимна подкрѣпка и на двѣтѣ може да доведе до такива благоприятни резултати, каквито ние имаме въ нашия музей». Частната инициатива се грижи за музеитѣ: чрѣзъ едно дружество, основано съ цѣлъ да ги подпомага. За членове на това дружество могатъ да бждатъ всички лица и учрѣждения, които се задължаватъ да плащатъ годишно най-малко два лева, съ право да се ползватъ безплатно отъ сбиркитѣ на музеитѣ отъ библиотеката имъ и отъ всичкитѣ имъ издания. Прѣдседателъ на това дружество въ Берн основателъ и на музея, е гимназиялниятъ учителъ E. Luthi. Основателътъ на цюрихския музеи е O. Huntziker, професоръ по педагогика въ ти мошния университетъ.

Властѣта се грижи за музеитѣ чрѣзъ своитѣ органи: общинското управление на града, дѣт е музеятъ, мѣстното кантонално управление най-послѣ федеративното управление. Музеитѣ се подържатъ отъ членски вносове и отъ субсидиитѣ на града, на кантона и федерацията. Субсидиитѣ на федерацията се равняватъ обикновено на тѣзи отъ първитѣ три источника. За да се прѣдстави по-ясно финансовото състояние на музеитѣ, ще приведа нѣколко цифри изъ тѣхния бюджети. Цюрихското изложение при основаването си въ 1875. год. е имало всичи 5,500'92 л. приходъ, добитъ отъ дружеството отъ града, отъ кантона и управлението на занаятчийския музеи. Разходитѣ прѣзъ сѣщата година достигатъ до сѣщата цифра. Петъ години по-късно — 1880. година — бюджетътъ на музеитѣ достига до цифрата 7,000 л.; слѣдъ то год. — 13,000 л., а въ 1902. год. приходо-разходъ достига до по-големъ размѣри:

Обаче освѣтъ тази по-близка до училищната дѣйностъ музейтъ сж си поставили и друга много по-широка. Цюрихскитѣ музей е наредилъ една специална сбирка отъ прѣдмети, книги и ръкописи върху и отъ Песталоци, и по този начинъ е станалъ сѣднице за научна дѣйностъ на всички, които се занимаватъ съ изследвания върху този великъ педагогъ. И въ двата музея се намиратъ планове, модели и подробни описания на всѣкакви училищни сгради, съ което се спомага общото подобрене на училищата въ страната. Въ бернския музей има една богата сбирка отъ стари карти, които даватъ възможностъ на картографитѣ да правятъ научни изследвания, а цюрихскитѣ музей притежава най-големата сбирка отъ законоположения по училищата на разнитѣ швейцарски и други държави. Когато обществото се интересува съ някакъвъ въпросъ, стоещъ въ свързка съ задачитѣ на музея, то послѣдниятъ полага всевъзможни усилия и грижи, за да освѣтлява и направлява общественото мнѣние. Явили се напр. въпросъ за прѣобразование въ обучението по рисуване, ние виждаме музейтъ да правятъ специални изследвания и изложение на разнитѣ методи по този прѣдметъ, и по такъвъ начинъ спомагатъ за освѣтление на общественото мнѣние при разрѣшеннето му. Когато прѣдп. нѣколко години се е подигналъ въ Швейцария за пръвъ пѣтъ въпросътъ за рѣчната работа, бернскитѣ музей взема инициативата за основаване едно дружество, което устройва курсове, за да се подготвятъ швейцарскитѣ учители къмъ прѣподаването на този прѣдметъ, а прѣдп. своя органъ твърдѣ горещо ратува за реализирането на тази идея. Това участие на музейтъ въ културно-училищния животъ на страната може да се види отъ слѣднитѣ нѣколко факти изъ живота на бернския музей. Той е далъ побуждение да се състави една специална комисия отъ архитекти и дѣкари, която да изработи минимални изисквания, които трѣбва да притежаватъ училищнитѣ сгради. Той е наредилъ нѣколко сказки по хигиената на околото заедно съ демонстрации, като е популяризирилъ по този начинъ изискванията при печатането на книгитѣ. По инициативата на музея е била съставена една четиричлена комисия, която въ желанието си да изнамери студенъ и ефтинъ училищенъ столъ е упростила единъ американски моделъ, като го е направила дървенъ, съ двѣ мѣста, и по този начинъ е дала възможностъ на училищата да се снабдятъ съ доста хигиенични и ефтини столове. Цѣната му е 24—26 т. Този столъ, който досега е разпространенъ въ по-големата частъ отъ училищата на Швейцария, заслужава вниманието на българскитѣ училищни власти. Прѣимущества му състоятъ въ това, че сегазинето му може да се тѣка навън, и по този начинъ ученицитѣ могатъ да стоятъ свободно прави; че има подпиралка за гърба, полница за книгитѣ, мѣсто за мастиленна и писалка и че може лесно да се приспособява за рисуване: писалицето на стола може да

се подига и прикрѣпя на една подпорка, този начинъ да взема хоризонтално полож. Освѣтъ тѣзи факти, които говорятъ за тието на музейтъ въ културно-училищния животъ на страната, могатъ да се спомена слѣднитѣ: музейтъ въ Бернъ е спомогналъ прокарването на вентилатора на Д-г М. Трушпелъ се е за уреждането на занаятчи-тогьнително образование, като е доставилъ тази цѣль разни нагледни помагала и тайствувалъ прѣдъ властитѣ за уреждане такива училища; далъ е всички нуждни съставки за изработването на една швейцарска липца карта, която се раздава безплатно всички училища на федерацията; основалъ е п 1886. год., както се спомена за това по-дружество за обучение по рѣчна-работа; поръчалъ и спомогналъ за разпространение всички издадени картини отъ книжарницата въ Лаузане, съдържащи 48 птици, прѣпоръ за защита отъ законодателството. Освѣтъ музейтъ е основавалъ 12 пѣти специални женения и е участвувалъ шестъ пѣти въ д изложения.

За да се види по-добре, каква е дѣятелно-на музейтъ въ нѣкои отношения, ще приве-нѣколко цифри. Прѣдъ 1899. год. цюрихск музей е получилъ 2130 писма, а изпратилъ е получилъ е 631 прѣдмети за прѣглеждане и съчинения за рецензиране, направилъ е 357 купки за 423 парчета, получилъ е подаръци 460 писма на брой 3084, изпратилъ е въ 3 765 пратки, а е получилъ назадъ отъ по-изпратени 927 пратки съ 3422 парчета. За спомогне изобило за културното движение страната, управлението на музея е поискало швейцарското бюро на статистиката да му работи една таблица за разходитѣ, що раз-държави правятъ за образователни и во-цѣли. Тази таблица е поставена на най-ви мѣсто въ музея, поради което обръща ви-нието на всѣки посетителъ; интересува много лица, между които и единъ членъ английския парламентъ, който е поискалъ д послужилъ съ нея. Отъ нея се вижда, че дѣ-витѣ харчатъ за военни и образователни и слѣдното:

за военни цѣли: за образов.	
Англия	25 лев. на чов. 6 лев. на
Германия	18 " " " 7 " "
Франция	24 " " " 5 " "
Дания	11 " " " 3 " "
Гърция	10 " " " 2 " "
Швеция	9 " " " 4 " "
Австро-Унгария	9 " " " 2 " "
Италия	9 " " " 1 " "
Ромъния	9 " " " 5 " "
Норвегия	8 " " " 4 " "
Белгия	8 " " " 4 " "
Швейцария	8 " " " 15 " "

Прѣдъ сжщата година музейтъ е направилъ посредничества за 1037 прѣдмети,

ния на 419 мѣста, а е билъ постѣ-
нъ 3735 лица. Настоятелството е имало
пакъ прѣзъ годината, членовеѣ на
свѣтъ 30 пжти, а пакъ снениа ни
10 пжти. Отъ архивата сж изпроводени
ни за ползуване на вѣнъ, а сж дадени
пѣста разни свѣдѣния, отъ които 19
циария и 15 въ странство (за Германия
Австрия - 4, Русия - 2, Бетия, Не-
Южна-Америка — 1). Прѣзъ 1902. год.
тъ музей е билъ постѣнъ отъ 1259 лица,
а ималъ 16080 заемания на разни помата,
прѣзъ 1887. год. тѣзи заемания сж били

ирнитъ и на двата музея се отнасятъ то
бласти на училищното обучение, покаян-
отчасти то училищната организация и
Прѣдмети за сбиркитъ се доставятъ отъ
нари, отчасти прѣзъ подаръши. Обик-
спередъ както ми казаха директоритъ
на музея, доставкитъ славятъ така: 1)
въ съответнитъ списания за изнаши-
на иско ново училищно помагало, или
нието на всѣка нова книга, която би
искувала, и, ако изобрѣтателъ или из-
сѣтъ нѣколко врѣме не изпратятъ
ната или прѣдмета въ музея, то управле-
на музея ги запитва съ писмо, не желаятъ
ли изпратитъ за врѣменно излагане въ
и рецензиране въ тѣхното списание. На
то би обикновено се е отговаряло мо-
и исканитъ прѣдмети и изпращани. Слѣдъ
дметътъ прѣстоявалъ нѣколко врѣме въ
и неговитъ притежатели обикновено го
ли безплатно или съ твърдѣ малка цѣна
иеннето на музея. Когато музеятъ купу-
и прѣдмети за сбиркитъ си, въ повечето
иотуваѣсь голѣми отстъпки. Най-много
и тѣ купуватъ отъ фирмата A. Muller-
въ Дрезденъ, Waisenhausstrasse 24. 1)
и музея не разпозагатъ съ голѣми и
здания, цѣто би могли да изложатъ
и богатство отъ прѣдмети, що при-

Цюрихскитъ музей е мѣнилъ вече
пжти своето помѣщение, докато е до-
до едно старо здание на Limat'-а къмъ
и града, въ което е можалъ да се раз-
мако по-удобно. Обаче и тукъ тѣсно-
е малка, почти всички прѣдмети, които
и до гимназическото образование, а
и архивата по училищното законода-
стоятъ или въ тъмнитъ коридори, или
иштѣ, а ена голѣма частъ отъ сбиркитъ
иожени, но стоятъ изъ долапитъ или
и едни върху други. Бернското изложе-
иоциана въ единъ одѣтъ на стари ка-
и кадрчи и една малка кжщница, която
и ели кита за стражарница. И тѣтъ
ищения сж твърдѣ недостатъчни. Мо-

жакъ да науча, че кантоналното управление въ
Цюрихъ се е гвърдѣ интересувало съ въпроса
и въ скоро врѣме ще постави на разпожение
на Pestalozzianum'a едно по-широко и по-удобно
здание.

Отъ безброинитъ сбирки, що музеитъ прите-
жаватъ, ще обърна внимание тукъ само на нѣ-
кои прѣдмети, които би могли да се доставятъ
и за училщия музей, които се урежда въ Со-
фия: 1) Buchhold'sche Zeichenmotive отъ фирмата
Louis Buchhold, München, Gertnerstrasse 12. Жи-
вотнитъ въ естествень видъ, съ много добри за-
писани ботъ, се намиратъ между днѣ възбѣнати
стѣна. Сжщитъ модели могатъ да служатъ и за
нагледно обучение. Единтъ струна обикновено
4—5 лева. 2) Училищно цинно Melodion съ 4 ок-
тани, лесно приносимо, за прѣподаване пѣние.
Струва то 125 фр. отъ Gebrüder Hug et Cie à Zurich.
3) Die biblischen Anschauungsbilder von Hofmann;
(Frobelhaus, Dresden). 4) Bendorf-ovinitъ 4 таб-
ици за историческитъ врѣмена (ibid.)
5) Сбиркитъ на Muse industriel scolaire на Ch. De-
lagrave Paris (картини и прѣдмети за цинно). 6) Musee
colonial — отъ сжщия. 7) Planché et Anatomie
par Regnard, на брои 12, върху черно поле.
8) Отъ книж. Hachette: Reproduction de chefs
d'œuvre, пѣлата сбирка отъ 12 картини за 12 фр.
и пр и пр

с) Въ заключение отъ направеното кратко
отложение мисля, че може да се извадятъ слѣд-
нитъ положения: 1) цѣта да се използва и част-
ната инициатива въ това отношение е гвърдѣ
ишна. У насъ все има стремение отъ страна
на прѣдметата на основнитъ учители и тѣзи
иа учениитъ отъ срѣднитъ училища да се осно-
иватъ, гдѣва мука, и Министерството или
ишко црсти би трѣбало да земе инициативата,
иенко по училищнитъ музеи да се изврши
въ сѣтасие и съ съвѣстивнето на този стремежъ
на частната инициатива. 2) Да се вѣже въ отноше-
ието съ управлението на казанитъ музеи при
доставянето на ишко отъ помагалата за пѣнии
музеи. Азъ вече съмъ приготвилъ почва да това,
като съмъ и сѣдѣствувалъ съ цѣнето на казанитъ
успѣхания да ни улесняватъ въ всѣко отно-
иение, а особно при доставката на разни вещи,
което ще става съ сжщитъ улеснения и нама-
ления на цѣнитъ, каквито се правятъ и на тѣхъ.
3) Нашитъ училищни музеи да си постави
сжщата задача, която иматъ и пивенарскитъ музеи,
именно да сѣзи съ жоръ око разнието на
иобрѣнения на вещи по училищното обучение
и помагалища и да ги прави достояние на на-
ието учителско тѣло при сбирането имъ на
одно мѣсто и прѣзъ заемането имъ. 4) Нашитъ
училищни музеи да зема книги и прѣдмети
на училищата и интересуванитъ се лица. Напра-
иането на вещитъ да става безплатно, — обстоя-
телство, което въ значителна степенъ би улеснило
музеи въ постигане цѣльта му.

и, тѣзи фирма е заночила издаването на списъ-
и прѣдмети (Lehrmittel) по въ редакцията на Dr.
ицъ, въ който се описваѣтъ всички по-нови учи-
ища.

Кратко известие за научното ми пътуване по западна България през лятните ваканции 1903. г.

отъ

Б. Петров,

професор въ Висшето училище

Целта на пътуването ми бѣше:

- 1) Да разгранича по-точно *северозападните ч-и-говори* нахвъх общобългарското *и-и-и* нарѣчие;
- 2) Да опредѣля обсега въ централните говори въ предѣлитъ на княжество България.

За тая цѣль употребихъ 25 дена (отъ 18. VII. до 12. VIII), ала трѣба да забѣлѣжа, че за туй време едва ли бихъ постигналъ тона, ако не бѣхъ изгубвалъ и прѣди по тия краища, именно презъ лѣтото 1901. год. по Трънско и Бръннишко и презъ 1902. год. по Босилградско, Радомирско и Кюстендилско. Ето защо азъ притежавамъ сега материали не само върху разграничението на ч-и-говори, но и за тяхното съществено уоподобяване, за което мисля да пиша на особено.

Източното си пътуване захванахъ отъ с. Курило, дѣто пристигнахъ съ жельзница на 18. юли сутринта. Селата между София и Курило бѣхъ пропътувалъ по-прѣди и знаехъ говоря имъ; сега се уверихъ, че и въ с. с. Курило, Кумарина, Мирояне, Доброславци, Кътина, Жатец, Големовци, Костин-брод, Шияковци и Маслово владѣ едни говори, както и въ близкитъ северозападни софийски села.

Въ с. Петрич (а не Петрич, както го пишатъ обикновено) вече се забѣлѣва влияние отъ ч-и-нарѣчие, което излиза на явѣ въ слѣднитъ точки:

- 1) Самиятъ изговоръ на думитъ е въкакъ-си *отрицателно, измъртенъ* и като че съби слога има ударение. Този изговоръ е свойственъ на сичкитъ ч-и-говори — захвани отъ Българичикъ и свърши съ Босилградъ.

2) Въ Петричъ владѣ още *и-и-и* нарѣчие, ала се чуватъ повече думи съ ч-и (нахвъто *и-и-и*), отколкото въ другитъ северозападни софийски села. Тѣй особѣтъ обикновени: *чел, челем, чирки, божич, гостина, риро, еленоча, гадоча, голоча* и под. своиствени и на по-близки до София мѣста, въ село Петричъ чухъ (отъ баба Канда, 68 годишна) още: *мелъ* (санитаръ между дѣт села), *мелъ* (между), *мелъска, мѣла, мѣла, пориавъ*.

3) Ж е още ъ, ала това ъ подъ ударение звучи по-дълбоко отъ обикновеното общобългарско — на и Софийско ъ. Понеже такитъ изговоръ на ж (ударено!) забѣлѣзахъ и на други мѣста, слѣднитъ съ ч-и-нарѣчие, предпологамъ, че тои е *и-и-и*, *пригоде* изговоръ между у и обикновено ъ: отъ *зуби, зуби* не мислуватъ направи имъ *зуби, зуби*, а презъ срѣдотъ единъ изговоръ, който бихъ означилъ съ *зуби зуби*. Таквъ дълбокъ изговоръ на ж е свойственъ, както е познато, и на *И-и-и-и-и* говоръ, който е тѣй също на граница между централнитъ *и-и-и* говори и източнитъ — *и-и-и* говори, та сигурно и той произлиза отъ борба между два различни изговора на ж. Забѣлѣвахъ съжъ, че пирдопчани и клисурчани,

кога искатъ да изговарятъ ударно ж по кпн излиза изъ устата имъ тѣй също дълбоко. Петричъ покривъ ъ за ударно ж (*зуби, зуби, зуби, зуби, зуби, зуби, зуби, зуби, зуби, зуби* (т. е. зуби), *зуби* и пр.) срѣднитъ и други дѣт ъ свойствени широчетъ и на другитъ съседни именно у и и: *буричъ, курчъ, куръ* (изсена), *курчъ, куръ* (кълбо), *судъ, суди се, нурка*, (или), *наужина, жельри* (кокоша воденица), (матъ-и-и), *тун* (тун колѣц), *кун*, да с (ако е отъ катъ); ж ч: *кафа, капина, жеръ, жеръ* (подиражъ), *мѣтак, мѣток* (из

4) Четвърта черта на Петричкитъ говори, го доближаватъ тѣй също до северозападнитъ говори, е захвата на а слѣдъ *ж-и* не съ ъ, е въ другитъ софийски говори, а вече съ *ж-и*, *жельри, жельри сам, жельри* (последната дума чешъ и по на изтокъ тѣй), по: *жельри* (жельри), както въ сичкитъ ч-и-говори.

5) Докато въ другитъ софийски говори (и въ още задържатъ дѣтѣжъ) било *причъ* слѣдъ р и л, то въ Петричъ изговарятъ вече *а р и л* нахвъто *ръ-ръ, рибка, че врѣмъ 3. рѣ, трѣмъ* и пр. на и: *трѣмъ, трѣмъ, трѣмъ* (с. е. *крѣмъ, крѣмъ*), *крѣмъ*; забѣлѣжи още: *крѣмъ* и *крѣмъ*; аи *лѣ* д: *жельри, жельри, жельри*, *жельри, жельри* (хъ-и-и), *жельри*.

Въ слѣднитъ имъ северозападъ села Бо Ошивет, Велет и Новор, забѣлѣзахъ сичкитъ щина, каквито и въ Петричъ, но при това: *жельри* нахвъто *жельри, жельри*. Овѣтъ гои сичъ за с. Българичи трѣба да забѣлѣжа, че ударени се изговарятъ *продължително*, та по-дълбоко *нахвътински* или *родовски* говори; щомъ какъ една жена никакже на дѣтото си: *жельри* не *жельри* по *жельри*, *жельри* *жельри*! веднъ сичъ за подоботъ изговоръ у ловчанскитъ *Джельри* и *Горно Пичакине*. И наистина въ чухъ прѣдания, че Българичи било едно прѣ *жельри* село, а пѣтъ пѣкои отъ селанитъ въ село се отличава съ особѣтъ нещоски тѣтъ снажни хора, голѣтъ правъ поетъ и дългосетъ на и князета — сичъ *нахвътински*, както и на ги наричатъ другитъ селани. Таково вича ми направи *дѣто Пича, Милин и Стоян Бол Велко Горно и Стоянко Бол Велко*. Нека азъ забѣлѣжа, че между Българичи и Ошиветъ хубава поляна на една селаната могила (старовѣрѣски стѣлтъ — по сѣка вѣрѣтностъ) ванили отъ римско поселище. Тукъ селанитъ разитъ често стари градежи и нахвата въ пари

Смѣтински много по-изразителенъ прѣходъ ч-и-нарѣчие, прѣвитъ село *Пичакине, Пичакине* — и тритъ разположени на лѣво отъ *жельри*; аи тѣхъ захвататъ вече сичкитъ говори. Интересно е, какъ прѣхожда въ тѣя еднои нарѣчие въ друго и какви смѣтѣ забѣлѣжатъ.

Въ село *Пичакине* сѣмъ лѣвини сичкитъ сичъ го отбѣлѣвахъ за другитъ погранични (сѣмъ говори, но вече владѣ нахвъто ч-и нахвъто *жельри, жельри, жельри, жельри, жельри, жельри, жельри, жельри, жельри, жельри*

остен	остъв	сношки
орел	оръл	преча
овес	овѣс	ръжда
слепец	слепѣц	саѣи
старец	старѣц	напошта
		тънѣх
		пѣс (пѣсъ)

Също такава е горѣ-долу отношението и помежду села *Железна* и *Ранин*, докато между села *Бели-Мес* и *Митровци* прѣходътъ е много рѣзъкъ — отъ *ит-жсѣ* веднага на *ч-и-у*.

Отъ Митровци нататъкъ сичкиятъ селъ по южнитъ склонове на *Широка-планина* (*Горна-Лука*, *Превала*, *Горни-Лом*, *Долни-Лом*) както и селата на югозападъ отъ *Бѣлоградчицѣ*, спадатъ сѣ къмъ *ч-и-варѣчие*. Крийнитъ села на *ч-и-варѣчие* наче-вайки отъ с. *Превала*, сѣ слѣдватъ: *Прѣвала*, *Гур-лич* (или *Цурич*), *Плешови* (или *Планинени*), *Боровица*, *Оришци*, *Сливовик*, *Врба*, *Рабина*, *Висо-вич* — сръбска граница. — Вж. приложената карта.

Задъ *Влаховицѣ* нататъкъ по *Кулека* околия не само че пѣма веќе *ч-и* намѣсто *и-жсѣ*, а напротивъ захващатъ говори, въ които за чудо сръщаме *източни-български особености*. Тѣй напримѣръ *Мед-нага* въ първото село отъ *Кулека* околия, *Рак-овица*, сръщаме не само *ит-жсѣ* и *ѣ* за *ж*, но и *ѣ* за *з*. *л*. *м*. *ч*. *у* глаголятъ, членъ *ѣ* и *а*, чухъ дори: *трѣѣта*, *чърни*, *чървѣно*, *звѣчера*, *одзирана*, *одѣве*. Има приданне, че селото е заселево отъ *тетевици*. Прѣвъ 1848 год. голѣма частъ отъ *Раквица* се изселила въ *Сърбия* (*Княж-вацѣ*), дѣто стояли до 1878 год. и се върнали пакъ. Отъ това страстване имъ останали въ говора нѣкои сръбски думи: *коп-год*, *итѣ-год*, *боѣе*, *чимъ доѣе*, *пѣтѣе*, *пѣгоди*. За източнобългарскитъ селения въ сѣверо-западна България ще поговори послѣ на особно. Тукъ само изтъквамъ факта, че село *Влаховицѣ* е послѣдно село отъ *ч-и-варѣчие*; нататъкъ по *Кул-ско* и *Видинско* владѣтиѣ сѣ *и-жсѣ*-говори, а само двѣ села (*Поповци* и *Ново-село*) въ *Видинско* стоятъ уединено като откъснати отъ *ч-и-варѣчие* и още едно (*Браковци*) въ *Кулско*, откъснато итъкъ отъ *ресавско-моравското к'-г'-варѣчие*. Затова счита-тамъ за дължностъ да поправа разграничението на *ч-и-варѣчие*, що го дадохъ въ статиитъ си „Уводъ въ историческитъ на бѣлг. езикъ“ (*Мѣб. XVII—XVIII* стр. 405), помеденъ отъ Мариновата „*Жива Ста-рина*“ кв. II, стр. 131—152. Тамъ се казва, че въ *Кулека* околия спадатъ къмъ *ч-и-варѣчие* села: *Изворъ-милѣла*, *Полетковци*, *Малѣк-Цурич* и *Раквица*. Това не е вѣрно; въ сички тия села владѣе *и-жсѣ*-варѣчие. Тѣй също и села *Матрѣво*, *Остроканин*, *Александрово*, *Вила*, *Костичевци*, *Дълъг-поле*, *Върбовицѣ* и *Иконци* въ *Бѣлоград-чицка* околия не сѣ крайни точки отъ *ч-и-варѣчие*, както е казано (ор. cit. стр. 405), а сѣ крайни села отъ *ит-жсѣ*-варѣчие. Другитъ погранични точки надъ до *Сливница* сѣ добръ опрѣдѣлени; само на картата, приложена къмъ статиитъ ми въ *Мѣб. т. XIX*, погрѣшно е прокарана граничната линия на *итѣжсѣ* отъ с. *Покрѣн*, когато, съгласно сѣ изброенитъ въ *Мѣб. XVII—XVIII* т. стр. 405 крайни точки на *ч-и-варѣчие*, тая линия трѣбаше

да кинѣ на западъ отъ *Искрецѣ*. Но трѣба пѣмъ да кажа, че за право речено с. *Искрецѣ* итъма едно централно мѣсто между многото *Искре-колиби*, дѣто е църквата, общината и другитъ вла-и дѣто населението е съвѣтъхъ неопрѣдѣлена о-сица отъ *и-жсѣ* и *ч-и*-говори.

И тѣй сѣщияската строго опрѣдѣлена грав-на *ч-и-варѣчие* начевайки на сѣверъ отъ сръбска граница минува прѣвъ слѣднитъ села: *Вила-Рабина*, *Врба*, *Сливовик*, *Валкович*, *Плешови*, *Цурич* (*Бѣлоградчицко*), *Превала*, *Горни-Лом*, *Митровци*, *Железна*, *Котилевци*, *Гладановци*, *Дел* (*Берковско*), *Славина*, *Каменичи*, *Сенокос*, *Гор-Криводол*, *Брѣва*, *Кожитина*, *Губчи* (*Цариградско*), *Гобчи*, *Шума*, *Црканин*, *Славница* (*Софийско*).

Отъ *Сливница* надолу разграничението на *ч-и-варѣчие* дадохъ — по данни до 1901. година въ *Мѣб. XVII—XVIII*. (Уводъ въ историческитъ бѣлг. езикъ). Обаче слѣдъ това изтѣвахъ пакъ югозападнитъ краища (*Кюстендилско* и *Босил-градско*), та мога сега да внеса поправки и до-нения къмъ онова, що казвамъ на стр. 405 отъ речения томъ на *Мѣб. Тогатъ* напр. итъмъ още данни за *босилоградски* и *кюстендилски* говори, които заематъ най-крайниятъ югозападъ етълъ на *българското княжество* и сѣ допиръ-както съ *ч-и*, тѣй и съ *и-жсѣ*-варѣчие. Споръ това границата на *ч-и-варѣчие* на югъ отъ *Сливница* заема още слѣднитъ села по *Софийско*: *Лубовци*, *Росомѣн*, *Клисура*, *Михалово*, *Дави-Црич*, *Гайково*, *Пирник*; а отъ *Радомирско*: *Бѣ-воин*, *Котанин*, *Косач*, *Ковачевци*, *Раквица*, *Крива-Стена*, *Каменичи*; въ *Босилоградско* и крайнитъ му села сѣ: *Ританин*, *Добри-Дол*, *Питица*, *Брест*, *Зисови*, *Полетовци*. Отъ *Полетов-границата* върви прѣвъ *Долно-Уино*, *Брѣва*, *Млеко-мичи*, *Брестница*, *Брѣва*, *Долно-Луба*, *Горна-Луба*, *Плѣва* — сръбска граница, аза пѣче между *ч-и* и *и-жсѣ*-варѣчие, а между *ч-и* и *к'-г'-варѣчие*, защото въ югозападната частъ *Босилоградско* и *Кюстендилско* владѣтиѣ гово-конто съставитъ частъ отъ сѣверномакедонитъ варѣчие, а главната имъ отлика е пакъ особно замѣна за *тj-иj*, която не е ни *ч-и*, ни *ит-жсѣ* *к'-г'*. Границата на *ч-и-варѣчие* значи, не дои-на югъ до *Турско*, а възвѣна къмъ сѣверномаке-за да прѣкине при *Горна-Луба* и *Плѣва* отгати *Сърбия*. Споредъ това, между границата за *ч-и* между *турската* граница има вѣколко села и ко-бащи, (сичко 20 поселения), които репрезентиръ *сѣверномакедонско к'-г'-варѣчие* въ *сѣверномакедонско* *България*. Тия села и колибащи сѣ: *Дукат*, *Назир*, *Долница*, *Лирѣник*, *Караминѣва*, *Жерѣвино*, *Гор-Тѣмино*, *Долно Тѣмино*, *Вѣстър*, — въ *Босил-градска* околия — *Поповци*, *Грубиновци*, *Кил-герин*, *Црѣнѣво*, *Бобешин*, *Котрѣва*, *Прѣва-Прекопанѣва*, *Каменички-Скаковѣва*, *Жедѣва*, *Г-шево* — въ *Кюстендилска* околия.

Въ описанитъ граници на *ч-и-варѣчие* живъ прѣснато по колиби и кошари, едно прирѣс-население, което по нѣкои общи етнографскитъ говорни особености съставля за себе си като че-отдѣлно и самотитно дѣло, доста отлични отъ *ч-и*

Български и сръбски наречия. Тъкмо както тъй съ многото си разклонения съставляват миръ и криятъ въ себе си дробнитни фреки, фолклорни и говорни старици, тъй и Стара-планина съ разклоненията си къмъ югъ и Босилградъ, къмъ Пиротъ и Лѣсково въ себе си не по-малко интересенъ както за етнографъ, тъй и за филологъ; и тамъ бѣдно, примитивно плѣбе, отцѣлено отъ останалия планини отъ другия святъ и туль и гледаме, какъ околнитъ по-честни брата въ на тия мочехти планини присѣхули — тукъ „торлаци“, тамъ — руници — а единъ отъ раздѣленъ между двѣ държави. Съ една туль и тамъ виждаме население, останало вънъ си примитивна култура, но за това и пресно за науката; само че докато за родоп-се грижеха и грижатъ още доста труженици бѣднитъ „торлаци“ нѣма още единъ Шинъ, а ги просвѣти, да ги разкрие и освѣтли обществото и науката. А тѣ заслужаватъ още би и повече отъ слабѣшитъ родопци, никой нѣтъ не сѣ прѣставали да се нари-бугаре“, отърайли съ прѣрѣвие на-ри-имъ имъ „торлаци“.

Нѣкъ „торлацитъ“ живѣятъ пастива полу-животъ: прѣспати по бърда, и долини, дѣ 2-3 колиби, тѣ прѣкарватъ мизерно си, защото мащивката природа освѣтъ чистъ и вода — нищо друго имъ не дава, за-заслади живота по ония стрѣмни бърда и доли; ранна орѣтва земя има толкова малко, два стига за добитъци, а каквито посѣвѣтъ доминитъ, савичитъ го пороятъ. На и какво ва по ония голотии! Хелда, паргофи и бобъ само нѣтъ дава тая венюдни земя. Отъ въ мѣстности на ч-а-нарѣчие най-тажно вне-не ми направи Краице или Босилградски дѣто населението е пастива за овчване и конюнична страна При сичко това очу-тъхъ отъ правилни — дори красивъ — титъ-нитъ по тия мѣста и не можахъ да си-какъ тъй хора, които ядатъ само хелда и-коратъ да бѣдѣтъ тъй здрави и хубави-отношение къмъ сръбски езикъ ч-а-нарѣчие-та общи свойства, во имайки прѣдъ видъ,-нали още главнитъ признаци, по които се-ва български езикъ, дѣто я да билъ той, а. *запоставенъ членъ и разнадило склонение*,-ако сме да го считаме за българско, а не-ско нарѣчие. За да видимъ, какво е отно-то му къмъ двата езика, нека изброимъ сич-ку сръбски и сичкитъ му български свопадни-она забѣлжаваме че освѣтъ ч-а (ако ги смѣ-а сръбски) и у въ коренни срички — сички-свойства, каквито била можан да се наведатъ сръбски“, не сѣ общи на цѣлото ч-а-нарѣчие, сръбското ч-а-нарѣчие освѣтъ основнитъ-за тѣхъ нѣма още слѣднитъ свойства с-ки езикъ.

9. Обаче трѣба да забѣлжа, че по-ч-а-говори и не въ сички думи замѣнватъ-а съ у, а само по-вѣтрѣшитъ.

2) *ъ* *х* *ъ*. Това изражение на двата ера-тъ сѣщо не е общо явление, но разбира се, дѣто-го има, неврѣвно е чуждо, т. е. сръбско свойство.

3) *1 л. мн. ч. сег вр. мо нѣмѣто не е тъй сѣщо* сръбско свойство, макаръ да не е общо на сички ч-а-говори.

4) Вин. пад. ед. ч. у сѣщ. ж. р. жену, сестру — както и съ членъ: женугу, торбугу и пр. е тъй сѣщо сръбско свойство, ако и да има свое подобно свойство и въ чисто български говори, каквито е-паир. различието между имен. и вин. падежъ при-родовински имена въ източнобългарскитъ говори-сестра и сестръ, жена и женѣ, снахъ и снѣхъ и пр.

5) Мѣстоимено окончание *-а* нѣмѣто *-го*.

6) Особно окончание *-е* за сѣщ. ж. р. на ч. женѣ, сестрѣ.

7) Различие на *родъ* у прилагат. им. мн. число: добри човечи, добри жени, добра села.

8) Особно окончание за 3. л. мн. ч. *върхотъ* — на *-те*.

Срѣду тия сръбски свойства ч-а-нарѣчие има слѣднитъ български:

1) Тъмнитъ звукъ *ъ*, които замѣствъ *ъ* и *ъ* въ сѣверозападнитъ ч-а-говори е повече български, отколкото сръбски гласѣтъ; защото въ сѣщия сръбски езикъ той тъменъ звукъ е измѣненъ въ *а*.

2) Въ цѣлото ч-а-нарѣчие се срѣща *сѣщия* *а* (*сѣди, яма* и пр.) докато въ сръбски това *у* минува въ *у*: *сѣде, дуга*.

3) Ударението въ ч-а-нарѣчие си е сѣщинско българско ударение, каквито е свойството и на другитъ наши говори, докато въ сръбски е съв-сѣтъ друго.

4) Макаръ и да е запазена още особна форма на вин. пад. у сѣщ. ж. род. на *а*, пакъ трѣба да припомнимъ, че въ ч-а-нарѣчие нѣма вече старитъ падежни форми, каквито ги наждаме запазени доста читави въ сѣщински сръбски езикъ.

5, *Дѣ*, и *родоп*, пад. се пазави *аналитично* посредствомъ прѣлогъ *на* и *ви*, пад. Старитъ дат. пад. се пази, както и въ другитъ български говори, само при родовени имена.

6) Сществителнитъ мъжки родъ (съ извѣстнитъ изключения) окончаватъ на *с*, а не на *и* въ мн. ч. съзване, орѣче, овчаре. Макаръ че тия форми не е-днесъ книжовни, а въ исторически българска и се-срѣща въ паст-мѣровѣнитъ бълг. говори.

7) Ни въ единъ отъ сѣверозападнитъ ч-а-говори не срѣщаме старата инфинитивна форма, а въ сички се разлата съ *ти* и оврѣдѣненъ глаголъ тъй, както въ български.

8) Глаголитъ на *и* иматъ 2. л. мн. число повел. пакъ *оте* (мѣлѣ), а не *оте* както въ сръбски.

9) Въ сичкитъ ч-а-говори се пази още стрѣга разлика между глаголитъ минали врѣмена тъй, както въ общобългарски, докато въ сръбски тая разлика е или съвѣтъ изравнена, или е факул-тативна.

10) Въ цѣлото ч-а-нарѣчие безъ изключение срѣ-щаме *членки* *у* *прѣ*, идентична съ общобългарската *отъ, ти, те, те* (и *ти*), а въ пѣкои говори отъ-това нарѣчие употребитъ даже *три* вида членове (*во-во-во, въ-на-но*).

11) *Лексикалният строй и следовително богатството на ч-д-наричие клони повече към български, отколкото към сръбски.*

* *

Дай думи и за носията. Както откъм говори, тъй и откъм костоунитѣ, ч-д-область се явява подъ постоинно влияние отъ близусѣднитѣ ней инговорни области. Затова именно забелязахъ, че въ периферията на тая областъ се послитъ разни носии — споредъ това, съ какви други области се допира; тъй напр. долу въ Босилградско се срѣща и лютецкирска и радомирска носия, въ Бръшникъ се срѣща тъй също радомирска и софийска носия, горѣ въ Царибродско тъй също е въ употреба софийска носия, както и въ Българграднико се срѣща отъ една страна берковска носия, а отъ друга — пиротска. Доколкото можавъ да различа първично отъ вторично, мога каза, че сѣмичинската „торлашка“ носия се е запазила въ трѣнско, защото именно тя е оригинална носия и защото Трѣнско заема тъкмо центърътъ на ч-д-область, та не е могло да се повлияе отъ виеждѣ. Нѣма да се простирамъ повече върху носията, защото не съмъ правилъ специални изслѣдвания по нея — па и не е моя работа; но я откъмъ тая сѣрина, както откъмъ езика реченитѣ краища заслужилъ внимание, та би трѣбало да се изучатъ и то въ по-скоро врѣме, докато не съ се изгубили още старитѣ носии, които бързо отстъпятъ на нови.

* *

Втората задача на лѣтошното ми пътуване бѣше да опрѣдѣли обсега на *централнитѣ говори* въ прѣдѣлитѣ на княжество България.

Какво разбирамъ подъ „централни говори“ и какъвъ обсега заематъ тѣ между цѣлокупния български езикъ, вж. Меб. XIX. стр. 59–60, и приложението къмъ статията ми карта (*диалектно разпространение на бълг. езикъ*).

Централнитѣ говори съ важни освѣтъ сами по себе си като интересно явление въ българската диалектология, но и затова, че по своята ясна, идеална вокализация тѣмъ е съдено да бѣдатъ нѣкоя пѣтъ живъ образецъ, регулаторъ на българския книжовенъ езикъ, кога е дума за правилнѣ изговорѣ на звуковетѣ. Защото споредъ моего еришно убѣждение пашиятъ книжовенъ езикъ и правописъ ще бѣде само тогава опрѣделенъ, колкото бѣде основанъ върху *живъ говоръ*, къмъ които да можемъ винаги да се позиваме като къмъ утѣловѣнъ, немѣлненъ образецъ. А такъвъ образецъ ще имѣтимъ *само въ областта на централнитѣ говори*. Ето защо централнитѣ говори заслужаватъ пакъ сѣриозно внимание.

Централнитѣ говори както и много други наши говорни области, не съ изучавани досега като нѣщо цѣло, защото въ сѣмичностъ тѣ нѣматъ толкова еднакви своиштини, што да ги земе човѣкъ за едно наричие, понеже въ областята имъ явяватъ доста разнобразни говори. Тѣя напиримъ ако земемъ прѣдъ видъ цѣлокупниятъ имъ обсегъ, отсѣмъ и отатѣкъ турската граница, ще видимъ, че въ най

дѣлнестѣ елипса отъ Клинсура до Битоля има нѣколко *централни говори* (споредъ изговора ни тѣ). *м-ж-д*, има *к'-с'*, има и *ч-д*-говори, има говори неопрѣдѣлени, съ *подуопрѣдѣлено* и съ *опрѣдѣлено* усѣрние. Азъ имамъ па умъ да разгледамъ нѣ пѣтъ цѣлитѣ обсеги на централнитѣ говори, сега ще се огранича само съ прѣката си задача да дамъ *подробно разграничение на тѣхъ говори областни на българското княжество*. Но па за да се знае, каква частъ прѣдставитѣ отсѣмъ централни говори прѣдъ ония, що оставатъ отатѣ турската граница, ще трѣба да кажа нѣколко думи за тѣхната обща разпрѣдѣлба.

Като изключимъ нѣколко села отъ Кюстендилско и Радомирска околия, дѣто при замѣна ч-д-тj-дj явяме изговоръ а за ж, то останалитѣ централни говори отсѣмъ и отатѣкъ турската граница може да раздѣлимъ на двѣ почти равни половини *централни к'-с'* и *централни м-ж-д*-говори. Границата помежду имъ прѣдстави една горѣ-долу линия отъ върхъ *Рудъ* въ *Босилградската планина* до планина *Бяленица* (подъ Струмица). За цѣлостнѣта класификация на централнитѣ к' говори тукъ нѣма да говоря; а нѣкъ поеме централнитѣ *м-ж-д*-говори съ разположение тъй едната имъ частъ е въ свободна България, а другата въ Турция, налага ни се едно разграничение: тѣя говори отъ самата политическа граница, различаваме тогава *централни м-ж-д-говори отъ турско-българската граница* и *централни м-ж-д-говори отъ българската граница*. Тѣдѣидба приемамъ не, защото има нѣкоя съществена разлика между едната и другата частъ централни *м-ж-д*-говори, а само защото не е за сега въ положение да дамъ подробно разграничение на отбѣдгизанитѣ централни говори ги напосто изключавамъ за сега отъ общъ разглеждане.

И тѣя нѣмъ се ограничимъ само съ централнитѣ *м-ж-д*-говори *отъ турската граница*, до ще ни бѣде да опрѣдѣлимъ и тѣхния обсегъ.

Централнитѣ *м-ж-д*-говори отсѣмъ турската граница заематъ слѣднитѣ околии въ югозападна България: Кюстендилска, Дуинишка, Самоковска, Радомирска, Новоселска, частъ отъ Никренска и Бѣчанска, Орханлийска, Златишка (Пирдопска), Икманска и частъ отъ Пазарджишка. Азъ съмъ пътувалъ до сега *сичкитѣ* изброени околии освѣтъ Златишка (Пирдопска), затова, трѣба ведна да признамъ, че даннитѣ ми за южната, западнѣ сѣверна граница на централнитѣ говори съ ми по-подробни и по-достоверни, отколкото данни ми за източната граница.

Начевѣки отъ с. *Гурилово* близу до турската граница въ Кюстендилска областята на централнитѣ говори върви горѣ-долу по краиштѣ на *ч-д*-наричие дори до *Перникъ* (Софийско), по възлиза къмъ изтокъ и сѣвероизтокъ, обикаля тоша и отъ *Долна-Насирель* (Самоковско) мѣдѣния брѣтъ на Пекъръ, а при с. *Гурилово* живна лѣвна брѣтъ, та заема *нѣколко села* отъ *Битолската Никренска околия* и сичкитѣ *планински села* въ *Врачанска околия*, а при с. *Брусенъ* живна

надлъсно отъ Искъръ и отива въ източната
къмъ Сръбско-турска дѣло съ Калсурса, Ко-
ща, Стрелча и Нирдонъ прави доста голѣма
ча въ източните говори; отъ Нирдонъ отива
Нитиманъ, отъдѣто пакъ се отдѣлва на из-
запада няколко села отъ Пазарджишка околина
та до с. *Алгово*, отъдѣто прѣкъ малко и голѣмо
оз., минава прѣкъ западните Родопи и отива
Якоруба, най-ближнѣо Раловско село. Разбира
между Якоруба и Г'уешово (Кюстендилско)
остатъкъ сѣ централни говори.

тошно отределяло, централните говори да имат
свѣтъ сѣка като крайни точки: Гурново, Къ-
но, Прекрътница, Царев-дол, Кулингерин, Дож-
ево, Крънсково, Гурбѣтчици, Чушкини — въ
издѣлска околия; Брѣтковци, Долно-Уско, Злат-
овица, Довери-дол, Рагатиш (Босилградско),
Ванци (по-стари), Врача-стена, Ракаловци,
Ванци, Косица, Коланница, Бела-вода (Рад-
ица), Перник, Црква, Мрънско, Крънски —
Доброво, Писово, Писотера, Чушталово, Дзли-
во — въ Самоковско; Горни-Долек, Казичане,
Ванци, Крънски, Долно-Богровъ, Горни-Богровъ,
Ванци, Ченцици, Неговиш, Световрачане, Гини-
— въ Новоделска околия; Риброто, Черенскъ,
Црпото, Засеѣе Замъница, Златоге — въ
Злато; Дупни-аръ, Златожане, Спаничени, Врѣн-
— Одрово, Дуплак, Главница, Краводер, Пу-
— Власовица, Нета-българска, Педѣла, Кула,
Добо, Крън, Бела-руска, Бодѣла, Гурѣн-
цици, Ожлен-Кръндола, Тико — въ Врачанска
околия; Бурново, Осица, Казимировъ, Осишкени,
и — Орхановско; Енротоло, Дожени, Къ-
Крънница, Нардоло, Стрѣмѣ, Златица,
Добо, Коланаре, Къмарци, Сливско, Къмѣнци
Златишко; Осици, Петричан, Кара-Муса,
Буднар, Златица, Бонѣла, Ковичево, Глав-
ница, Готого, Спаничи, Црпото, Слатица,
Бѣла-Дѣло, Големо-Бѣлово — граница. Вж. при-
лага къмъ статията жи кѣрга.

тия граници съ прибрани ония централни
които замѣняватъ *съ* *ж* съ *а*; но оудѣлни
съ *ж* *а* се срѣщатъ дѣ повече, дѣ по-малко
и тия граници, ала се помислава, че тия думи
откраи врѣме присѣсти на тия говори, а нѣт.
пожени отгнѣтъ. Тия напримѣръ още въ
Бѣлешко (Кюстеннишко), макаръ нѣматъ
ата на централнитѣ говори, срѣщаме слѣд-
наричани съ *ж* *а*: ваток (аѣкъ), катсѣа,
бѣна, мадри (сѣна мадро!), пѣнок (пѣнѣкъ,
бѣни семер (бѣдѣтъ), он зѣмѣни (зѣкъ),
макѣи (шѣкъ) ³). Въ Горно и Доно Уино
ч-и-говори, забѣлѣватъ: *аѣница*, *маѣор*.

[illegible][illegible]

Централният изговор на ж като а обикаля доста набития българската столица кисто отъ ютъ, тѣи и отъ изтокъ, тѣи че, много гѣда въ най-близко съседство на София изговарятъ пѣкои тѣлични думи, тѣмо какъ и ежидинскиятъ централенъ изговоръ. Такива сѣ напр. *сѣза Бистрица, Паличарево, Германъ, Гордѣиле, Враждебѣ, дѣто ерѣцѣме: гашор, пашак, гѣбѣи, краким, поираѣ, обрѣче, шѣба, шѣот, шѣрак, краѣ* — значи, сѣ изключенне на първия в дѣи думи (*гашор, пашак*), дѣто, може би, е боравица пѣкоя авадосия. въ сички други имаме старобългарско *ра* *ри* (дѣвѣи, тѣи думи обаче въ с. *Валѣя* ерѣцѣшатъ още доста други: *лапан, шѣи, дѣбѣи, лѣмѣи, шѣвер, шѣвѣи, шѣи порѣбан, руб, рака, раким, шѣрачѣ, сѣбѣта, шѣи шѣтѣи, шѣвѣа*).

Тѣй сѣло и на сѣверъ въ Искрецко и Врачанско пѣкоко думи прѣфѣрлять границата за ж. а, но като че прѣходѣтъ и по-рѣзѣвъ, а и като на югъ Тѣй напрѣдѣтъ въ *Блюѣ* и *Црѣво*. Искрецко имаме вредохъ а, вешига първѣтъ сѣла на значатъ — *Искрецъ* и *Меси Поима* — имать вече 4 (осѣбѣтъ: *матор, ватор, халибо, дага, каѣ аа, котина, патак* — значи се *неуварено ж.*). Такова сѣло е отношението и между *Враца* и *Драганида*, *Дутѣак* и *Гинаши*, *Пудури* и *Васаншица*, *Кривецъ* и *Врѣшница*, *Бодевъ* и *Долно-Кремъна* — сѣ по на 4-5 километра далечъ едно отъ друго. Врачански сѣла, а вече имать различенъ изговоръ за ж.

Нека разгледаме сега централните говори като диалектно цяло и видимъ, какви прилики и какви разлики има помежду имъ.

1. Како общо и главно свойство на централните говори приехме изговора̀т на ж като а. А понеже в тези говори не само ж се изменява въ а, ами и другитѣ два старобългарски тѣмни звука з и ъ, имать тѣй също лесно *масежъ*, то, ако искаме да характеризираме по-точно централнитѣ говори, ще трѣба да кажемъ, че главната имъ отлична прѣда другитѣ български говори е, че *изменяватъ неимнотѣ звукове ж, з и ъ*; затова бихме ги нарекли *общо и изсоставни говори*.

Разбира се, че щомъ тия говори *изясняватъ* тъмнитъ глази, то неинѣ ще ладиржати у тѣхъ естествения си гласежъ; тѣй че кѣмъ горнота ще трѣба да прибавимъ още, че деуглашнѣтѣ гопори на вѣжество Гилария, иматъ осилѣт ясенъ изговоръ на тъмнитъ глази още и туя общо свѣдѣство, че у тѣхъ нѣма тъмнѣ *изборъ* ни *измѣнѣ* — бѣе тѣ *удѣрени* или *неудѣрени*. Както а тѣй и *ше* илѣтѣ яения си гласежъ нѣ сѣко свое подожение.

11) *Лексикалният строй и словното богатство* на ч-и-нарѣчие клони повече къмъ български, отколкото къмъ сръбски.

Дѣй думи и за носията. Както откъмъ говора, тъй и откъмъ костюмътъ, ч-и-область се намира подъ постоянно влияние отъ близостиднитъ периферийни области. Затова именно забелявахъ, че въ периферията на тази область се носятъ разни носии — споредъ това, съ какви други области се доира; тъй напр. долу въ Босилоградско се сръбца и югослависка и радомирска носия, въ Бръзникъ се сръбца тъй също радомирска и софийска носия, горѣ въ Царибродско тъй също е въ употреба софийска носия, както и въ Битоградчишко се сръбца отъ една страна берковска носия, а отъ друга — ниротска. Доколкото можахъ да различа първично отъ вторично, мога казв., че славянената „горлашка“ носия се е запазила въ трънско, защото именно тя е оригинална носия и защото Трънско заема тъкмо центрътъ на ч-и-область, та не е могло да се повлияе отъ никъдѣ. Има да се проследяватъ повече върху носията, защото не съмъ правилъ специални изследвания по вол — па и не е моя работа; но и откъмъ тая страна, както откъмъ езика речениетъ крайна заслужаватъ внимание, та би трѣбало да се изучатъ и то въ по-скоро врѣме, докато не сѣ се изгубили още старитѣ носии, които бързо отстъпятъ на нови.

Втората задача на лѣтошното ми пътуване бѣше да опредѣля обсега на централнитѣ говори въ прѣдѣлитъ на княжество България.

Какво разбирамъ подъ „централни говори“ и какъвъ обсега заематъ тѣ между цѣлостния български езикъ, вж. Мѡб. XIX. стр. 59—60. и приложената къмъ статията ми карта (*диалектно разпрѣделение на бълг. езикъ*).

Централнитѣ говори сѣ важни освѣтъ сами по себе си като интересно явление въ българската диалектология, но и затова, че по своята ясна, идеална вокализация тѣмъ е съдено да бѣдатъ нѣкой път живъ образецъ, регулаторъ на българския книжовенъ езикъ, кога е дума за правилнъ изговоръ на звуковетъ. Защото споредъ моето крайно убѣждение нашитъ книжовенъ езикъ и правописъ ще бѣде само тогава оправенъ, когато бѣде основанъ върху *живъ говоръ*, къмъ които да можемъ винаги да се позоваваме като къмъ установенъ, пѣмѣненъ образецъ. А такъвъ образецъ ще намѣримъ *само въ областта на централнитѣ говори*. Ето защо централнитѣ говори заслужаватъ най-сериозно внимание.

Централнитѣ говори както и много други наши говорни области, не сѣ изучавани досега като нѣщо цѣло, защото въ слѣдностъ тѣ иматъ толкова еднакви същинни, што да ги земе човѣкъ за едно нарѣчие, погледъ въ областта имъ влизатъ доста разнообразни говори. Тѣй напримѣръ ако вземемъ прѣдъ видъ цѣлостния имъ обсегъ отсамъ и отатъкъ турската граница, ще видимъ, че въ такъ

дългпеста единца отъ Клинсура до Битоля има *изто* и *западни говори* (споредъ изговора на ъ), *ит-жѡд*, има *к'-г'*, има и ч-и-говори, има говори *неоприотѣсно*, съ *пладопрѣитѣлно* и съ *отрѣдѣно* ударение. Азъ имамъ на умъ да разгледамъ нѣматъ цѣлитъ обсегъ на централнитѣ говори, сега ще се ограничи само съ прѣлата си задача да дамъ подробно разграничение на тия говори *областни на българското княжество*. Но па за да се знае, каква частъ прѣдставятъ отсамъ централни говори прѣдъ ония, които оставатъ отатъ турската граница, ще трѣба да кажа нѣколко дѣ за тѣхната обща разпрѣдѣлба.

Като изключимъ нѣколко села отъ Кюстендилъ и Радомирска околия, дѣто при заимна ч-и-тѣ-ѣ имаме изговоръ *а* за *ж*, то останалитѣ централни говори отсамъ и отатъкъ турската граница може да раздѣлимъ на двѣ почти равни половини *централни к'-г'* и *централни ит-жѡд-говори*. Границата помежду имъ прѣдставя една горѣ-долу при линия отъ върхъ *Русня* вт. (*Кожовскии плани*) до планина *Бѣласица* (подъ Струмица). За статистичната класификация на централнитѣ к-говори тукъ няма да говоря; а пъкъ понеже централнитѣ ит-жѡ-говори сѣ разположени тъй, едната имъ частъ е въ свободна България, а другата въ Турция, налага ни се едно разграничение тия говори отъ самата политическа граница, различавахе тогава *централни ит-жѡ-говори* *посъ* *турско-българската граница* и *централни ит-жѡ-говори* *отсамъ* *турско-българската граница*. Тѣмъ-бѣда приемамъ не, защото има нѣкои съществена разлика между едната и другата частъ централни ит-жѡ-говори, а само защото не е за сега въ положение да дамъ подробно разграничение на отзадграничитѣ централни говори та ги напосто изключвамъ за сега отъ общо разглеждане.

И тъй щомъ се ограничимъ само съ централнитѣ ит-жѡ-говори *отсамъ* *турската граница*, лесно ще ни бѣде да опредѣлимъ и тѣхния обсегъ.

Централнитѣ ит-жѡ-говори отсамъ турската граница заематъ слѣднитѣ околии въ югозападна България: Кюстендилска, Дунавска, Самоковска, Радомирска, Новоселска, частъ отъ Искрецка и Пазанска, Орханлийска, Златишка (Пирдопска), Имамска и частъ отъ Пазарджишка. Азъ съмъ пътувалъ до сега *сѣмъ* изброени околии освѣтъ Златишка (Пирдопска), затова трѣба веднѣ да призная, че давамъ ми за южната, западната и сѣверна граница на централнитѣ говори сѣмъ по-подробни и по-достоверни, отколкото данни ми за източната граница.

Начевайки отъ с. *Гущово* близу до турската граница въ Кюстендилско областта на централнитѣ говори върви горѣ-долу по крайнитѣ лини на ч-и-нарѣчие дори до *Нерина* (Софийско), по възвиза къмъ изтокъ и сѣвероизтокъ, обикала тоша и отъ *Долна-Пазарска* (Самоковско) за дѣвения брѣгъ на Искъръ, а при с. *Гущово* мина на лѣвния брѣгъ, та заема *нѣколко села* отъ околията *Искрецка* околия и сѣмъ нѣматъ *планински* сѣла на *Врачанска* околия, а при с. *Врусенъ* мина

Ако бихме искали да видимъ отъ това заключение за историята на звукъ *ъ*, азъ зная, че пирдопскиятъ изговоръ на *ъ* е Пирдопско, а Разложкиятъ е въ послѣдентъ източентъ изговоръ, който е на пътъ да западентъ.

Етвърта разлика между централнитѣ говори на България намираме въ нееднаквиятъ изговоръ *зробѣлг. -лъ-*. И тукъ забѣлѣзвамъ, почти разпрѣдѣлба, както и при изговора на *ъ* и *ъ*, за *сѣверозточни* и *югозападни* централни. Сѣверозточнитѣ запазватъ навредъ стария рѣ на *-лъ-* съ нѣкои малки изключения, докато аднитѣ сж отстапили тѣй или инакъ; именно книтѣ, въ сѣдство съ отвѣднитѣ централни : по Пеланечко и Разлогъ, замѣняватъ *-лъ-* съ *ъ*: *съзи, жътица, въна, мъчи, сѣнце*, и пр. Подсѣвернитѣ по Кюстендилско, Радомъ и Дупнишко иматъ двойна замѣна за *лъ* — *ъ* (вокално): *оѣк, сѣти*, а друга — *у* (само устни съгласни): *буа, вуна, вуѣк, мучи*, (плѣхове), *ѣбуѣа*, и пр. Да ли и *бугарин* се вреди въ тия примѣри, мъчно е да се каже,

понеже този изговоръ срѣщаме по цѣло югозападно и сѣверозападно Българско, дѣто инакъ *лъ* се замѣнява другояче; затуй по-вѣроятно е, че *бугарин* е название прието отъ сѣрбитѣ въ тая му форма.

5. Пета особеностъ, която дѣли отсамнитѣ централни говори пакъ на сѣщи два пласта — *сѣверозточни* и *югозападни*, е глаголната форма за 3 л. мн. число. Въ сѣверозпадната половина се пазн още старото *м* въ речената форма (*идат, носат, видат*), докато въ югозападната липсува крайната съгласна; а понеже формата се слива тогава съ 1 л. ед. ч., то крайната гласна у речената форма се *протѣга*, та имаме: *идѣ, носѣ, видѣ* и пр. Това става, разбира се, у опѣзи югозападни централни говори, у които 1 л. ед. ч. сег. окончана на *а*, а не на *ем* или *им*, каквито говори впрочентъ има твърдѣ малко между централнитѣ *ц-жод* говори.

За другитѣ особености на централнитѣ говори, както и за по-подробното разграничение на тия разлики, що ги скицирахъ тука на кратко, ще говоря други пътѣ.

София, 4. II. 1904.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

ВОРИТЪ ВЪ ЗАПАДНА



ИЗВЪСТІЯ
КОМАНДИРОВКИ

МИНИСТЕРСТВО НА НАРОДНОТО ПРОСВѢЩЕНИЕ.

КНИГА II



СОФИЯ
ДЪРЖАВНА ПЕЧАТНИЦА
1905



ИЗВѢСТІЯ

ЗА

КОМАНДИРОВКИТЪ

НА

МИНИСТЕРСТВОТО НА НАРОДНОТО ПРОСВѢЩЕНИЕ.

КНИГА II.



СОФИЯ

ДЪРЖАВНА ПЕЧАТНИЦА

1905.

Съдържание. ¹⁾

	Стр.
Ботаническа екскурзия по Габровския балканъ	1
Бреви. Петиятъ международенъ конгресъ по приложната химия въ гр. Берлинъ	7
Бреви. Вториятъ международенъ конгресъ за обучението по рисуване въ гр. Бернъ	18
Бреви. Деветнадесетиятъ курсъ по ръчната работа въ Vienne	25
Беркови. Тривненскиятъ каменовъгленъ басейнъ	31
Беркови. Вториятъ международенъ конгресъ по философия въ гр. Женева	36
Прилагане на новия методъ въ обучението по рисуване и вториятъ международенъ конгресъ Бернъ	48
Гимнастическиятъ курсъ и дѣтскитѣ игрища въ Краковъ	103
Вториятъ Всесоколки Славянски Гимнастически Съборъ въ гр. Люблянъ	107
Изследвания по флората на крайморскитѣ и терциерни пѣсьци въ Варненския окръгъ	123
Беркови. Третииятъ международенъ конгресъ на математицитѣ въ Хайделбергъ	132
Зооложка екскурзия въ Сръдня-Гора	142
Беркови. Вториятъ конгресъ по рисуване въ гр. Бернъ	144
Беркови. Петрографски бѣлѣжки за Осоговската планина	150
Бреви. По възпитанието и обучението на слѣпите и наредбата на институтитѣ за тѣхъ	154
Бреви. Изследване флората на западна България	170
Беркови. Резултатитѣ отъ научната ми командировка прѣзъ м. септемврий 1904 г. въ гр. Римъ	175
Беркови. Третииятъ международенъ стенографски конгресъ въ гр. Мюнхенъ	182
Бреви и И. Савиновъ. Разкопкитѣ на Туловската могила	192
Бреви. Наредбата на Ecole des Chartes въ гр. Парижъ	200
Бреви. Виенскиятъ Императорски Кралевски Институтъ за глухонѣми	209
Бреви. Епиграфски обекти въ народния музей	222
Условия за възпроизводство на Манасиева лѣтописъ	233
Бреви. Уредба на педагогическото училище въ гр. Halberstadt	242
Бреви. Разкопки при Кадинъ-мостъ прѣзъ 1904 год.	251
Бреви. Уредба на педагогическото училище въ гр. Zschorau	262
Бреви. Уредба на педагогическото училище въ Annaberg	270
Бреви. Наредба на института за слѣпи въ Петербургъ	275
Бреви. Уредба на Kunstgewerbeschule въ Виена, особно на керамическия отдѣлъ и най-новитѣ устъзъ- уѣвѣния въ художествената керамика	279
Бреви. Материалъ и книги по възраждането на българския народъ	295
Бреви. Училищно-лѣкарскиятъ институтъ въ Унгария, Германия, Франция и Белгия	346
Бреви. По техниката и организацията на археологичнитѣ разкопки въ Италия и Гърция	369

¹⁾ Въ тази книга са «Послѣднитѣ за докладирани» на Министерството на Народното Просвѣщение» са гласени по датитѣ на

ИЗВѢСТІЯ

3А

ИЗВЕСТИЯТА НА МИНИСТЕРСТВОТО НА НАРОДНОТО ПРОСВЕЩЕНИЕ

Книга II.

1904—1905.

Ботаническа екскурзия по Габровския балканъ

отъ Ив. Нейчевъ,
асистентъ на университета.

Въ изминатата страна почти на всекъждѣ да е установявана въ разни времена отъ разни ботаници все че сѫ открити и извѣстни до сега много материали по нашата флора, обаче поне не е тъй близко, както може би се предположило пълното ѝ изследване и проучване. Итогъ отъ откриване на нови материали иде реди казаното. При това намиратъ се много на нашето отечество, които и до сега не сѫ посѣждани отъ никой ботаникъ. Итогъ отъ мисълта, че и азъ мога да придодамъ за градивото на българската флора, мога, бѣхъ командированъ отъ Министерството на Народно Просвѣщение да събера материали отъ балканската растителност за ботаническия институтъ на университета.

Плането заключихъ въ първѣтъ дни на екскурзията въ повече отъ единъ мѣсець, които ботаникувахъ, сѫ балканските и изтокъ и западъ отъ Габрово. При материали азъ се ограничихъ върху двуборачна и тѣмъборачна флора. Като отъ тази ми командировка е обогатилъ българския хербарий при ботаническия институтъ въ повече отъ 300 вида растения, при които на 240 рода, отъ които се къмъ 64 вида. Въ настоящия си докладъ ще дамъ и тѣмъжки за мѣстата, които сѫ ботанически и ще спомена съкратено за тѣмъжки видове и сѫ отъ важностъ, било за флора, било за животинство, било за флора. Екскурзията си предприехъ по три маршрута: 1) отъ Габрово, с. Стомоненци, Зелено-дърво, Улина, Малуша, в. до ширината Козевица, Габрово; 2) отъ Габрово,

с. Бичкиня, с. Болтата, Гарвановъ-камъкъ, с. Етъра за Соколяния манастиръ, прѣзъ манастирската гора за върха св. Никола, Търсевичъ, Бузлуджа, Катунъ, Агово-падало, Бедекъ, с. Къшли, Курвина-могила, с. Ломътъ, с. Нова-мачла въ Габрово; 3) отъ Габрово, с. Топлещъ, прѣзъ гората за Курита, Снѣг-локва, Стѣпалата, Сюлеманица, Арманска, Балабана, Кадемлия, Корудере, Курткалъ, Демиръ-капия, Синяница. Едно слизане отъ Корудере въ тракийското поле въ с. Габарено, прѣзъ р. Тунджа въ с. Павелъ, отъ тука въ обратна посока въ с. Баселии, с. Хиитлици, химитлициски проходъ за в. Чафута, в. Коруджа прѣзъ Улина за Габрово.

Очевидно е, че за по-пъленъ проучване и събиране материали по всички горѣказани мѣстности въ продължение на кратко време не може и дума да става. За да можемъ си състави по-пълна прѣдстава за флората на тази частъ отъ балкана, необходимо е да се ботаникува по-дълго време и събира материали не само прѣзъ единъ или два перимета отъ извѣстенъ сезонъ на вегетационната година, но и прѣзъ всички други сезони, които би ни дали не по-малко важни и интересни растителни форми. Ето защо моятъ бѣлѣжки по събрания материалъ ще да носятъ едностраненъ характеръ. Тѣ ще ни прѣдставяватъ отчасти само лѣтната растителна покривка, лѣтното флорно обѣкто на обходените мѣста. Какви растителни видове криятъ въ вѣдрата си тѣмъ послѣднитѣ, които прѣзъ послѣднитѣ вегетационни сезони произбаватъ, остава дѣло на бъдещи изследвания.

1) Отъ Габрово по шосето за Шипка, пътятъ за с. Стомоненци и с. Зелено-дърво се отбива на дѣсно при Червѣтъ-бръкъ. Тѣмъ дѣмъ селца, наречени «Колибия», название, което изобщо носятъ всички габровски селца, сѫ построени прѣспати по горния склонъ на едно издигнато каменисто хълмисто бърдо, южнитѣ поли на което

между събрания материалъ се срѣщатъ и много други видове, частъ отъ които ж. б. ботанически Синяница или LXV в. и др. (По изходната на българската флора растения.)

ИЗВѢСТІЯ



АНДИРОВКИТЪ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА НАРОДНОТО ПРОСВѢЩЕНИЕ

Книга II.

1904—1905.

Ботаническа екскурзия по Габровския балканъ

отъ Ир. Нейчева,
асистентъ въ университета.

Наръ нашата страна почти на всекъмѣ да е растосвана въ разни врѣмена отъ разни ботаници, при все че сж открити и извѣстни до сега много материали по нашата флора, обаче почти не с тѣй близко, както може би се прѣдвидя до пълното ѣ изслѣждане и проучване. Пълното откриване на нови материяти иде много рядко казаното. При това намиратъ се много на нашето отечество, които и до сега не сж посѣщавани отъ никой ботаникъ. И азъ отъ мисълта, че и азъ мога да принося за градивото на българската флора, можда, бѣхъ командированъ отъ Министерството на Народното Просвѣщение да събера ли отъ балканската растителност за ботаническия институтъ на университета.

Екскурзията започнахъ въ първитѣ дни на августъ, продължавахъ повече отъ единъ мѣсець, и въ това врѣме, които ботанизирахъ, сж ботанизираны на изтокъ и западъ отъ Габрово. При екскурзията материали азъ се ограничихъ върху двуборачна и гайноборачна флора. Като отъ тази ми командировка е обогатенъ българския хербарий при ботаническия институтъ съ повече отъ 500 вида растения, при които на 210 рода, отъ които се къмъ 64 вида. Въ настоящия си рапортъ ще дамъ бѣжовки на мѣстата, които сж ботанизираны, като ще спомена съединено за всѣхъ видовете, що сж отъ важностъ, било по количеството, кждѣто тѣ сж намѣрени, било за флора. Екскурзията си прѣдприехъ по три маршрута: 1) отъ Габрово, с. Стомо-Зелено-дърво, Узана, Матуша, въ долината р. Козаница, Габрово; 2) отъ Габрово,

с. Бичкиня, с. Болтата, Гарвановъ-камъкъ, с. Етъра за Соколенкия манастиръ, прѣзъ манастирската гора за върха св. Никола, Търсенецъ, Бузлуджа, Катуна, Агово-падало, Белекъ, с. Къшли, Курвица-могила, с. Ломътъ, с. Нова-махла въ Габрово; 3) отъ Габрово, с. Топлещъ, прѣзъ гората за Курита, Синя-локва, Стжпалата, Сюлеманица, Арманкая, Балабана, Калемлия, Корудере, Курская, Демиръ-капия, Симаница. Едно слизане отъ Корудере въ тракийското поле въ с. Габарево, прѣзъ р. Тунджа въ с. Павелъ, отъ тукъ въ обратна посока въ с. Бласли, с. Хиинтли, хиинтийски проходъ за в. Чафуга, в. Коруджа прѣзъ Узана за Габрово.

Очевидно е, че за по-подробно проучване и събиране материали по всички горѣказани мѣстности въ продължение на кратко врѣме не може и дума да става. За да можемъ си състави попълна прѣдстава за флората на тая частъ отъ балкана, необходимо е да се ботанизира по-дълго врѣме и събира материали не само прѣзъ единъ какъсь периодъ отъ извѣстенъ сезонъ на вегетационната година, но и прѣзъ всички други сезони, които би ни дали не по-малко важни и интересни растителни форми. Ето защо моитѣ бѣжовки по събрания материалъ ще да носятъ едностраненъ характеръ. Тѣ ще ни прѣдставляватъ отчасти само дѣлната растителна покривка, дѣлното флорно облъкло на обходенитѣ мѣста. Къкви растителни видове крѣятъ въ нѣдрата си тия послѣднитѣ, които прѣзъ послѣднитѣ вегетационни сезони проявяватъ, остава дѣло на бъдещитѣ изслѣзвания.

1) Отъ Габрово по шосето за Шипка, пътятъ за с. Стомоленци и с. Зелено-дърво се отбива на дѣсно при Червенъ-бръкъ. Тия двѣ сѣща, наречени «Котиби», название, което изобщо носятъ всички габровски сѣща, сж построени прѣслати по горния склонъ на едно издигнато каменисто хълмисто бърдо, южнитѣ поли на което

Всѣхъ събрания материалъ се съхранява въ ботаническия институтъ на университета. (Флора и фауна на България, к. 1, к. 2, к. 3, к. 4, к. 5, к. 6, к. 7, к. 8, к. 9, к. 10, к. 11, к. 12, к. 13, к. 14, к. 15, к. 16, к. 17, к. 18, к. 19, к. 20, к. 21, к. 22, к. 23, к. 24, к. 25, к. 26, к. 27, к. 28, к. 29, к. 30, к. 31, к. 32, к. 33, к. 34, к. 35, к. 36, к. 37, к. 38, к. 39, к. 40, к. 41, к. 42, к. 43, к. 44, к. 45, к. 46, к. 47, к. 48, к. 49, к. 50, к. 51, к. 52, к. 53, к. 54, к. 55, к. 56, к. 57, к. 58, к. 59, к. 60, к. 61, к. 62, к. 63, к. 64, к. 65, к. 66, к. 67, к. 68, к. 69, к. 70, к. 71, к. 72, к. 73, к. 74, к. 75, к. 76, к. 77, к. 78, к. 79, к. 80, к. 81, к. 82, к. 83, к. 84, к. 85, к. 86, к. 87, к. 88, к. 89, к. 90, к. 91, к. 92, к. 93, к. 94, к. 95, к. 96, к. 97, к. 98, к. 99, к. 100, к. 101, к. 102, к. 103, к. 104, к. 105, к. 106, к. 107, к. 108, к. 109, к. 110, к. 111, к. 112, к. 113, к. 114, к. 115, к. 116, к. 117, к. 118, к. 119, к. 120, к. 121, к. 122, к. 123, к. 124, к. 125, к. 126, к. 127, к. 128, к. 129, к. 130, к. 131, к. 132, к. 133, к. 134, к. 135, к. 136, к. 137, к. 138, к. 139, к. 140, к. 141, к. 142, к. 143, к. 144, к. 145, к. 146, к. 147, к. 148, к. 149, к. 150, к. 151, к. 152, к. 153, к. 154, к. 155, к. 156, к. 157, к. 158, к. 159, к. 160, к. 161, к. 162, к. 163, к. 164, к. 165, к. 166, к. 167, к. 168, к. 169, к. 170, к. 171, к. 172, к. 173, к. 174, к. 175, к. 176, к. 177, к. 178, к. 179, к. 180, к. 181, к. 182, к. 183, к. 184, к. 185, к. 186, к. 187, к. 188, к. 189, к. 190, к. 191, к. 192, к. 193, к. 194, к. 195, к. 196, к. 197, к. 198, к. 199, к. 200, к. 201, к. 202, к. 203, к. 204, к. 205, к. 206, к. 207, к. 208, к. 209, к. 210, к. 211, к. 212, к. 213, к. 214, к. 215, к. 216, к. 217, к. 218, к. 219, к. 220, к. 221, к. 222, к. 223, к. 224, к. 225, к. 226, к. 227, к. 228, к. 229, к. 230, к. 231, к. 232, к. 233, к. 234, к. 235, к. 236, к. 237, к. 238, к. 239, к. 240, к. 241, к. 242, к. 243, к. 244, к. 245, к. 246, к. 247, к. 248, к. 249, к. 250, к. 251, к. 252, к. 253, к. 254, к. 255, к. 256, к. 257, к. 258, к. 259, к. 260, к. 261, к. 262, к. 263, к. 264, к. 265, к. 266, к. 267, к. 268, к. 269, к. 270, к. 271, к. 272, к. 273, к. 274, к. 275, к. 276, к. 277, к. 278, к. 279, к. 280, к. 281, к. 282, к. 283, к. 284, к. 285, к. 286, к. 287, к. 288, к. 289, к. 290, к. 291, к. 292, к. 293, к. 294, к. 295, к. 296, к. 297, к. 298, к. 299, к. 300, к. 301, к. 302, к. 303, к. 304, к. 305, к. 306, к. 307, к. 308, к. 309, к. 310, к. 311, к. 312, к. 313, к. 314, к. 315, к. 316, к. 317, к. 318, к. 319, к. 320, к. 321, к. 322, к. 323, к. 324, к. 325, к. 326, к. 327, к. 328, к. 329, к. 330, к. 331, к. 332, к. 333, к. 334, к. 335, к. 336, к. 337, к. 338, к. 339, к. 340, к. 341, к. 342, к. 343, к. 344, к. 345, к. 346, к. 347, к. 348, к. 349, к. 350, к. 351, к. 352, к. 353, к. 354, к. 355, к. 356, к. 357, к. 358, к. 359, к. 360, к. 361, к. 362, к. 363, к. 364, к. 365, к. 366, к. 367, к. 368, к. 369, к. 370, к. 371, к. 372, к. 373, к. 374, к. 375, к. 376, к. 377, к. 378, к. 379, к. 380, к. 381, к. 382, к. 383, к. 384, к. 385, к. 386, к. 387, к. 388, к. 389, к. 390, к. 391, к. 392, к. 393, к. 394, к. 395, к. 396, к. 397, к. 398, к. 399, к. 400, к. 401, к. 402, к. 403, к. 404, к. 405, к. 406, к. 407, к. 408, к. 409, к. 410, к. 411, к. 412, к. 413, к. 414, к. 415, к. 416, к. 417, к. 418, к. 419, к. 420, к. 421, к. 422, к. 423, к. 424, к. 425, к. 426, к. 427, к. 428, к. 429, к. 430, к. 431, к. 432, к. 433, к. 434, к. 435, к. 436, к. 437, к. 438, к. 439, к. 440, к. 441, к. 442, к. 443, к. 444, к. 445, к. 446, к. 447, к. 448, к. 449, к. 450, к. 451, к. 452, к. 453, к. 454, к. 455, к. 456, к. 457, к. 458, к. 459, к. 460, к. 461, к. 462, к. 463, к. 464, к. 465, к. 466, к. 467, к. 468, к. 469, к. 470, к. 471, к. 472, к. 473, к. 474, к. 475, к. 476, к. 477, к. 478, к. 479, к. 480, к. 481, к. 482, к. 483, к. 484, к. 485, к. 486, к. 487, к. 488, к. 489, к. 490, к. 491, к. 492, к. 493, к. 494, к. 495, к. 496, к. 497, к. 498, к. 499, к. 500, к. 501, к. 502, к. 503, к. 504, к. 505, к. 506, к. 507, к. 508, к. 509, к. 510, к. 511, к. 512, к. 513, к. 514, к. 515, к. 516, к. 517, к. 518, к. 519, к. 520, к. 521, к. 522, к. 523, к. 524, к. 525, к. 526, к. 527, к. 528, к. 529, к. 530, к. 531, к. 532, к. 533, к. 534, к. 535, к. 536, к. 537, к. 538, к. 539, к. 540, к. 541, к. 542, к. 543, к. 544, к. 545, к. 546, к. 547, к. 548, к. 549, к. 550, к. 551, к. 552, к. 553, к. 554, к. 555, к. 556, к. 557, к. 558, к. 559, к. 560, к. 561, к. 562, к. 563, к. 564, к. 565, к. 566, к. 567, к. 568, к. 569, к. 570, к. 571, к. 572, к. 573, к. 574, к. 575, к. 576, к. 577, к. 578, к. 579, к. 580, к. 581, к. 582, к. 583, к. 584, к. 585, к. 586, к. 587, к. 588, к. 589, к. 590, к. 591, к. 592, к. 593, к. 594, к. 595, к. 596, к. 597, к. 598, к. 599, к. 600, к. 601, к. 602, к. 603, к. 604, к. 605, к. 606, к. 607, к. 608, к. 609, к. 610, к. 611, к. 612, к. 613, к. 614, к. 615, к. 616, к. 617, к. 618, к. 619, к. 620, к. 621, к. 622, к. 623, к. 624, к. 625, к. 626, к. 627, к. 628, к. 629, к. 630, к. 631, к. 632, к. 633, к. 634, к. 635, к. 636, к. 637, к. 638, к. 639, к. 640, к. 641, к. 642, к. 643, к. 644, к. 645, к. 646, к. 647, к. 648, к. 649, к. 650, к. 651, к. 652, к. 653, к. 654, к. 655, к. 656, к. 657, к. 658, к. 659, к. 660, к. 661, к. 662, к. 663, к. 664, к. 665, к. 666, к. 667, к. 668, к. 669, к. 670, к. 671, к. 672, к. 673, к. 674, к. 675, к. 676, к. 677, к. 678, к. 679, к. 680, к. 681, к. 682, к. 683, к. 684, к. 685, к. 686, к. 687, к. 688, к. 689, к. 690, к. 691, к. 692, к. 693, к. 694, к. 695, к. 696, к. 697, к. 698, к. 699, к. 700, к. 701, к. 702, к. 703, к. 704, к. 705, к. 706, к. 707, к. 708, к. 709, к. 710, к. 711, к. 712, к. 713, к. 714, к. 715, к. 716, к. 717, к. 718, к. 719, к. 720, к. 721, к. 722, к. 723, к. 724, к. 725, к. 726, к. 727, к. 728, к. 729, к. 730, к. 731, к. 732, к. 733, к. 734, к. 735, к. 736, к. 737, к. 738, к. 739, к. 740, к. 741, к. 742, к. 743, к. 744, к. 745, к. 746, к. 747, к. 748, к. 749, к. 750, к. 751, к. 752, к. 753, к. 754, к. 755, к. 756, к. 757, к. 758, к. 759, к. 760, к. 761, к. 762, к. 763, к. 764, к. 765, к. 766, к. 767, к. 768, к. 769, к. 770, к. 771, к. 772, к. 773, к. 774, к. 775, к. 776, к. 777, к. 778, к. 779, к. 780, к. 781, к. 782, к. 783, к. 784, к. 785, к. 786, к. 787, к. 788, к. 789, к. 790, к. 791, к. 792, к. 793, к. 794, к. 795, к. 796, к. 797, к. 798, к. 799, к. 800, к. 801, к. 802, к. 803, к. 804, к. 805, к. 806, к. 807, к. 808, к. 809, к. 810, к. 811, к. 812, к. 813, к. 814, к. 815, к. 816, к. 817, к. 818, к. 819, к. 820, к. 821, к. 822, к. 823, к. 824, к. 825, к. 826, к. 827, к. 828, к. 829, к. 830, к. 831, к. 832, к. 833, к. 834, к. 835, к. 836, к. 837, к. 838, к. 839, к. 840, к. 841, к. 842, к. 843, к. 844, к. 845, к. 846, к. 847, к. 848, к. 849, к. 850, к. 851, к. 852, к. 853, к. 854, к. 855, к. 856, к. 857, к. 858, к. 859, к. 860, к. 861, к. 862, к. 863, к. 864, к. 865, к. 866, к. 867, к. 868, к. 869, к. 870, к. 871, к. 872, к. 873, к. 874, к. 875, к. 876, к. 877, к. 878, к. 879, к. 880, к. 881, к. 882, к. 883, к. 884, к. 885, к. 886, к. 887, к. 888, к. 889, к. 890, к. 891, к. 892, к. 893, к. 894, к. 895, к. 896, к. 897, к. 898, к. 899, к. 900, к. 901, к. 902, к. 903, к. 904, к. 905, к. 906, к. 907, к. 908, к. 909, к. 910, к. 911, к. 912, к. 913, к. 914, к. 915, к. 916, к. 917, к. 918, к. 919, к. 920, к. 921, к. 922, к. 923, к. 924, к. 925, к. 926, к. 927, к. 928, к. 929, к. 930, к. 931, к. 932, к. 933, к. 934, к. 935, к. 936, к. 937, к. 938, к. 939, к. 940, к. 941, к. 942, к. 943, к. 944, к. 945, к. 946, к. 947, к. 948, к. 949, к. 950, к. 951, к. 952, к. 953, к. 954, к. 955, к. 956, к. 957, к. 958, к. 959, к. 960, к. 961, к. 962, к. 963, к. 964, к. 965, к. 966, к. 967, к. 968, к. 969, к. 970, к. 971, к. 972, к. 973, к. 974, к. 975, к. 976, к. 977, к. 978, к. 979, к. 980, к. 981, к. 982, к. 983, к. 984, к. 985, к. 986, к. 987, к. 988, к. 989, к. 990, к. 991, к. 992, к. 993, к. 994, к. 995, к. 996, к. 997, к. 998, к. 999, к. 1000, к. 1001, к. 1002, к. 1003, к. 1004, к. 1005, к. 1006, к. 1007, к. 1008, к. 1009, к. 1010, к. 1011, к. 1012, к. 1013, к. 1014, к. 1015, к. 1016, к. 1017, к. 1018, к. 1019, к. 1020, к. 1021, к. 1022, к. 1023, к. 1024, к. 1025, к. 1026, к. 1027, к. 1028, к. 1029, к. 1030, к. 1031, к. 1032, к. 1033, к. 1034, к. 1035, к. 1036, к. 1037, к. 1038, к. 1039, к. 1040, к. 1041, к. 1042, к. 1043, к. 1044, к. 1045, к. 1046, к. 1047, к. 1048, к. 1049, к. 1050, к. 1051, к. 1052, к. 1053, к. 1054, к. 1055, к. 1056, к. 1057, к. 1058, к. 1059, к. 1060, к. 1061, к. 1062, к. 1063, к. 1064, к. 1065, к. 1066, к. 1067, к. 1068, к. 1069, к. 1070, к. 1071, к. 1072, к. 1073, к. 1074, к. 1075, к. 1076, к. 1077, к. 1078, к. 1079, к. 1080, к. 1081, к. 1082, к. 1083, к. 1084, к. 1085, к. 1086, к. 1087, к. 1088, к. 1089, к. 1090, к. 1091, к. 1092, к. 1093, к. 1094, к. 1095, к. 1096, к. 1097, к. 1098, к. 1099, к. 1100, к. 1101, к. 1102, к. 1103, к. 1104, к. 1105, к. 1106, к. 1107, к. 1108, к. 1109, к. 1110, к. 1111, к. 1112, к. 1113, к. 1114, к. 1115, к. 1116, к. 1117, к. 1118, к. 1119, к. 1120, к. 1121, к. 1122, к. 1123, к. 1124, к. 1125, к. 1126, к. 1127, к. 1128, к. 1129, к. 1130, к. 1131, к. 1132, к. 1133, к. 1134, к. 1135, к. 1136, к. 1137, к. 1138, к. 1139, к. 1140, к. 1141, к. 1142, к. 1143, к. 1144, к. 1145, к. 1146, к. 1147, к. 1148, к. 1149, к. 1150, к. 1151, к. 1152, к. 1153, к. 1154, к. 1155, к. 1156, к. 1157, к. 1158, к. 1159, к. 1160, к. 1161, к. 1162, к. 1163, к. 1164, к. 1165, к. 1166, к. 1167, к. 1168, к. 1169, к. 1170, к. 1171, к. 1172, к. 1173, к. 1174, к. 1175, к. 1176, к. 1177, к. 1178, к. 1179, к. 1180, к. 1181, к. 1182, к. 1183, к. 1184, к. 1185, к. 1186, к. 1187, к. 1188, к. 1189, к. 1190, к. 1191, к. 1192, к. 1193, к. 1194, к. 1195, к. 1196, к. 1197, к. 1198, к. 1199, к. 1200, к. 1201, к. 1202, к. 1203, к. 1204, к. 1205, к. 1206, к. 1207, к. 1208, к. 1209, к. 1210, к. 1211, к. 1212, к. 1213, к. 1214, к. 1215, к. 1216, к. 1217, к. 1218, к. 1219, к. 1220, к. 1221, к. 1222, к. 1223, к. 1224, к. 1225, к. 1226, к. 1227, к. 1228, к. 1229, к. 1230, к. 1231, к. 1232, к. 1233, к. 1234, к. 1235, к. 1236, к. 1237, к. 1238, к. 1239, к. 1240, к. 1241, к. 1242, к. 1243, к. 1244, к. 1245, к. 1246, к. 1247, к. 1248, к. 1249, к. 1250, к. 1251, к. 1252, к. 1253, к. 1254, к. 1255, к. 1256, к. 1257, к. 1258, к. 1259, к. 1260, к. 1261, к. 1262, к. 1263, к. 1264, к. 1265, к. 1266, к. 1267, к. 1268, к. 1269, к. 1270, к. 1271, к. 1272, к. 1273, к. 1274, к. 1275, к. 1276, к. 1277, к. 1278, к. 1279, к. 1280, к. 1281, к. 1282, к. 1283, к. 1284, к. 1285, к. 1286, к. 1287, к. 1288, к. 1289, к. 1290, к. 1291, к. 1292, к. 1293, к. 1294, к. 1295, к. 1296, к. 1297, к. 1298, к. 1299, к. 1300, к. 1301, к. 1302, к. 1303, к. 1304, к. 1305, к. 1306, к. 1307, к. 1308, к. 1309, к. 1310, к. 1311, к. 1312, к. 1313, к. 1314, к. 1315, к. 1316, к. 1317, к. 1318, к. 1319, к. 1320, к. 1321, к. 1322, к. 1323, к. 1324, к. 1325, к. 1326, к. 1327, к. 1328, к. 1329, к. 1330, к. 1331, к. 1332, к. 1333, к. 1334, к. 1335, к. 1336, к. 1337, к. 1338, к. 1339, к. 1340, к. 1341, к. 1342, к. 1343, к. 1344, к. 1345, к. 1346, к. 1347, к. 1348, к. 1349, к. 1350, к. 1351, к. 1352, к. 1353, к. 1354, к. 1355, к. 1356, к. 1357, к. 1358, к. 1359, к. 1360, к. 1361, к. 1362, к. 1363, к. 1364, к. 1365, к. 1366, к. 1367, к. 1368, к. 1369, к. 1370, к. 1371, к. 1372, к. 1373, к. 1374, к. 1375, к. 1376, к. 1377, к. 1378, к. 1379, к. 1380, к. 1381, к. 1382, к. 1383, к. 1384, к. 1385, к. 1386, к. 1387, к. 1388, к. 1389, к. 1390, к. 1391, к. 1392, к. 1393, к. 1394, к. 1395, к. 1396, к. 1397, к. 1398, к. 1399, к. 1400, к. 1401, к. 1402, к. 1403, к. 1404, к. 1405, к. 1406, к. 1407, к. 1408, к. 1409, к. 1410, к. 1411, к. 1412, к. 1413, к. 1414, к. 1415, к. 1416, к. 1417, к. 1418, к. 1419, к. 1420, к. 1421, к. 1422, к. 1423, к. 1424, к. 1425, к. 1426, к. 1427, к. 1428, к. 1429, к. 1430, к. 1431, к. 1432, к. 1433, к. 1434, к. 1435, к. 1436, к. 1437, к. 1438, к. 1439, к. 1440, к. 1441, к. 1442, к. 1443, к. 1444, к. 1445, к. 1446, к. 1447, к. 1448, к. 1449, к. 1450, к. 1451, к. 1452, к. 1453, к. 1454, к. 14

се миятъ отъ малката зеленодръвска рѣчица. Сухата камениста околност на тия села е трудно податлива за плодородно земледѣлие. Ливадитѣ и нивитѣ, създадени изъ гориститѣ мѣста сж отъ естество едва да удовлетворяватъ нуждитѣ на тѣхнитѣ притежатели. Благодарение близостта на лѣсоветѣ населението се занимава и съ добиване на дървенъ кюмюръ. Отъ растенията, що сж засѣлени, най-вече сж разпространени ония флорни, които обикновено придружаватъ човѣка. Въ глинитѣ се срѣща засѣлено отровното растение наречено «бѣло дърво», а нѣкои (всѣ зеленодръвци) «Дяволско дърво» (*Daphne Mezereum* L.) Отъ тукъ птеката прѣзъ гората ни извежда на Узана. Последниятъ прѣставлява планинско пасбище, затворено отъ вси страни съ букова гора. Чрѣзъ една каменисто-варовита пвица, проширена съ букови дървета, Узантъ се раздѣля по дължина отъ западъ къмъ изтокъ на югозападна по готѣма частъ — Готѣмъ Узанъ и сѣвероизточна, по-малка частъ — Малкъ Узанъ. Югоизточно отъ Узана, задъ буковата гора се намира острия конусовиденъ голъ връхъ на Коруджа. Къмъ източния завой на Готѣмъ Узанъ, край птеката, що води отъ Малкия Узанъ за Коруджа, се намира малка крапа впадина, наречена полъ името «Дяволска воненица». Ако човѣкъ постави ухото си върху земята на тая впадина, чува му се шумъ, произходящъ отъ текуща подземна вода, която напомня на шума отъ воденица, отъ което навѣрно носи и името си. На сѣверъ отъ тая впадина се издигатъ почти вертикално варовити скани, затъ които по-нахтръ въ гората се намира дълбока пропастъ, образувана отъ стромоизвисането на горнитѣ земни пластове. Тая пропастъ, дълбока около 10 метра и широка около 3—4 метра, е известна подъ името «Делиница». Тукъ ниско на дѣлото ѝ се образува ледъ прѣзъ най-големитѣ долини и горини. Отъ растенията, що събрахъ изъ гората на Узана по сѣвернитѣ и склонове сж *Prunus Laurocerasus* L. (Зетеника), *Daphne Mezereum* L., *Lonicera Xylosteum* L., *Hieracium P. it is Verbascum* и др. По пасбищата на Узана сабаниитѣ: *Gentiana bulgarica* Vel., *Gentiana cruenat* L., *Allium Sibiricum* W., по варовититѣ скани *Asplenium viride* Huds., край сѣвернитѣ гористи мѣста *Lilium Martagon* L., *Cerastium* и др. Като се върни въ източна посока по птеката отъ малкия Узанъ за Коруджа при най-източния край на Готѣмъ Узанъ се намиратъ варовити скани, наречени «Марковъ столъ». Изъ между тѣхъ се очертава нѣщо подобно на маса (столъ) съ единъ подпоренъ кракъ. Овчаритѣ и селенитѣ отъ с. Зелено дърво разправятъ, че това е столътъ на Край Марко, на които той си опочивал. Тъкмо тукъ птеката се раздваля и една ѝ клонъ завива на дѣсно право на сѣверъ, гдѣто се спуска прѣзъ гората и слиза ниско въ долината на голѣ нареченитѣ «Равни рѣки». Изъ буковата гора тукъ събрахъ: *Senecio*, *Ruscus*, *Ruscus hypoglossus* L. и др., а край текущитѣ води на «Равни рѣки» *Ranunculus platanifolius* L., *Angelica*

и др. Като се минатъ «Равни рѣки», пъте източна посока ни извежда по западнитѣ склонове на Малюша, сканитѣ на сж укичени съ зеленитѣ розетки на крѣмо прѣцвѣтѣла тогава *Haberlea rhodopensis* Малюша прѣставлява проточень отъ къкъ изтокъ варовито-каменистъ връхъ, нитѣ и западнитѣ му склонове сж съ а източнитѣ и южнитѣ — полегати. Отъ в е покритъ съ букова гора, изъ между к срѣщатъ *Acer platanoides* L., *Acer pseudoplatanus* L., *Viburnum*, *Lantana* L., *Lonicera Xylosteum*, *bus aucuparia* L. и др. Проточеното бѣло пѣ и югъ е голо каменисто пасбище. Тоя пасищъ съ кръвта на толкова човѣшки прѣзъ врѣме на освободителната война, венъ свидетел на най-големъ ужаси, сѣ всѣка война е свързана, и до сега още остава на миръ отъ обширнитѣ тарашунитѣ иманджии. Може да се каже, че било, а сяко и гората сж разорани, бя иманджинитѣ, било отъ сѣбрачитѣ, изметани останки, като парчета отъ грана трони и др. На всѣка крачка се срѣщатъ хвърлени кости отъ закопанитѣ паднали ч жертви. Това обстоятелство, освѣтъ че за замазване на пасбището, но и въздѣ въ това или оноа направление за развити измѣненіето на флората. Много отъ раст шо тукъ сж засѣлени, сж повечето хара за обиласитѣ отъ човѣскитѣ мѣста. Изъ събранитѣ видове ще спомена: *Lilium Martagon*, *Anthyllus Vulgaris* L., *Phytolacca canescens* Jacq., *Conyza* DC., *Moehlingia muscosa* L., *viscous* Griseb., *Laserpitium latifolium* L. b. Koch., *Carex pendula* Huds., *Aconitum* и к къмъ сѣверния склонъ на проточеното Малюша се спуска изъ буковата гора пав долината, образувана отъ малката порокчичка «Козелица», която заедно съ зелетската се влияя при Червентъ брѣгъ и образува отъ дѣлитѣ прийоми на р. Янмъ долинка събрахъ: *Stachis alpina* L., *ambrosus* W. K., *Epilobium*, *Orolanche* и д тукъ пакъ по Шипченското шосе прѣзъ нѣма мостъ, гдѣто по варовититѣ скани с *Moehlingia muscosa* L., *Parietaria erecta* M. I се завърнахъ пакъ въ Габрово.

2. Отъ Габрово прѣидъ с. Бичкиня, мѣст Гарвановъ-Камѣкъ, с. Етъра се отправихъ колекси мѣнастиръ. По пътя е доста развѣлена *Centaurea Jasen* L., а между с. Бич с. Ботата събрахъ една особна форма *Prunella vulgaris* L. съ нересто наричани листа междувѣстия, която прѣдставлява прѣходъ *Prunella vulgaris* L. и вриететътъ *Pr. vulgaris pinnatifida* Koch. Отъ дѣския брѣгъ на рѣка Гарвановъ-Камѣкъ, по варовититѣ каменитѣ събрахъ нѣколко вида, между които ка важент ще спомена *Parietaria Serbica* Poncegrati и с. Етъра събрахъ: *Antirrhinum* L., *Pyrethrum macrophyllum* W. K., Нѣ и др. Пътътъ надъ с. Етъра се раздваля

отбива въ лѣво, води за с. Нова-махла, а до се отбива въ дѣсно — за Соколенскъ. Последниягъ е построенъ върху отворенити скали и ниско тамъ, гдѣго прѣсича рѣката, наречена «Станина», а до за гората, се открива отарователната ка. Отъ тукъ манастиръ се вижда като соколъ, каицалъ на скалата. Веднага следъ ако ни-пататъкъ гледката се губи и манастиръ се открива пакъ, но като се доближимъ близо до него. Наоколо манастиръ е олепъ съ ливади, пиви и гора, състояща букъ, размѣсенъ съ нѣколко вида Асест. растителността има характеръ на оная, дръжава човѣка, а около манастира, отъ и водити мѣста се срѣщатъ: *Galium L.*, *Galium palustre L.*, *Eriophorum latifolium*, *Eriophorum* и др. Пжтеката въ манастира гора се раздѣля на двѣ: едната, що прѣво на югъ, води близо до Спасителния в. Св. Никола, а другата, що върви юго-западъ — къмъ голѣмия паметникъ на в. Св. Тукъ изъ гората и по околнитъ мѣста се срѣщатъ: *Hesperis Steyeriana L.*, *Atropa Belladonna L.*, *Alnus incana Scop.*, *Festuca heterophylla L.*, *Pinus angustifolia L.* и др.

Отъ Св. Никола се издига на изтокъ отъ при политъ на северния склонъ на мола, край шосето, е построенъ сплитомъ, а отъ другата страна на шосето е манастира, манастира съ боръ. Растенията, които въ постѣлата, съставляватъ една отъ най-разнообразни представители, отъ намъ видове, своенствени на разни мѣстности. По край разнитъ *Galium* е съ съществено отъ родоветъ: *Gentiana*, *Dipsacus*, *Gentiana*, *Ranunculus*, *Chlorophyllum*, *Mentha*, *Sparganium*, *Ranunculus* и др. Тукъ отъ Спасителния домъ се издига в. Св. Тукъ се състои отъ най-високи: едната северната е продълговата и представлява гребене, а другата — по-южната издига, собственно Св. Никола, е голъ сухъ скаленъ конусовиденъ връхъ. Тукъ по-близо е видо-мѣстности: сивателъ на скалата е и храбро въ върхъ на руско-освобожденъ поина. Отъ северно-западна страна той е облянъ съ отъ букъ, които обича не достига самия. Отъ другитъ страни е сивателно гребене. Отъ той връхъ прѣтъ отидъ на гора се открива широка долина, която е почти цѣлото Тракийско поле и голѣмата северна България. Отъ растителността, до тукъ не споменатъ: *Prunella cuspida* in *Arabis hirsuta* Scop., *Hemerocallis flava L.*, *Striata Link.*, *Linum catharticum Desv.*, *Camphorosma*, *Festuca*, *Eriophorum*, *Tragopogon*, *Veronica* *linaria* Sv. и др. още много много сж характерни за обитателитъ отъ мѣста.

Върхътъ отъ голѣмия паметникъ при в. Св. се издига двѣ — еднѣ до другъ въ видъ

на сѣдло върхове: голѣмия и малкъ Търсевецъ. Тия два върхове сж почти изцяло обличени съ букова прѣмѣна, която е подновена следъ войната. Тукъ растителността се представява изключително отъ житове, които придръжаватъ човѣка. Като се спусне отъ Търсевецъ, пжтеката достига до една поляна съ малко изворче, покрай което минава пжтека за с. Шинка на югъ, а на северъ води за с. Потока. Тая малка поляна носи името «Качица». По-нататъкъ пжтеката отъ Качица достига до «Нижкия прѣдѣлъ», малко северно-източно надъ която се издига единъ малкъ скалистъ гребене, нареченъ «Балъкъ-ж-съртъ». Отъ тукъ пжтеката води прѣтъ гората на широка поляна «Ашка-поляна», на сѣршу която се издигатъ голѣми каменни варовити върхове на Бузуджа. Тая варовита мраморна възвишеностъ, която се издига северно-източно на Ашката поляна се казва «Чалъкъ», а другия наричатъ «Корде-къ». Като започнемъ отъ Балъкъ-ж-съртъ и върховетъ на Бузуджа, всичко е съставено отъ мраморни варовити, еднѣ сж открити карриери за мраморъ. Севернитъ и северно-западнитъ склонове на Бузуджа сж покрити съ букова гора. Тая северно-западна частъ на Бузуджа се нарича «Уширъ». Сухитъ каменити голи конусовидни върхове на Бузуджа се обитаватъ отъ малко разнообразни растителни форми. Тукъ се срѣщатъ: *Isatis semper-virens L.*, *Campanula rotundifolia L.*, *Dianthus praecox* W. K., *Helianthemum ciliatum* Dan., *Selaginella helvetica L.* и др. По северното и източно по трѣмънитъ засѣчени мѣста на «Уширъ» се срѣща по-разнообразна флора, именно: *Bruckenthalia spicata* Rehb., *Vaccinium Myrtillus L.*, *Vaccinium Vitis-idea L.*, *Plantago serpentina L.*, *Panassa palustris L.*, *Gentiana vulgaris* Vel *Ries alpina L.*, *Ribes grossulari L.*, *Juncus conglomeratus L.*, *Juniperus nana* Wald., *Knutia*, *Aconitum* и др. Отъ къмъ източния склонъ на Бузуджанскитъ върхове се откриватъ дълбоки пещерни пропасты — резултатъ отъ ерозивното дѣйствие на водити, наречени «Дунавъ». Последнитъ сж изписани съ *Gentiana heterophylla L.* (здравенъ), *Chorizanthe Ottomana* Traut., *Stachys serotina L.*, *Doronicum cordatum* Sterb., *Cystopteris fragilis* Vahl и др. Манастиръ мѣста около извора подъ водити, поля на Бузуджанскитъ върхове се казватъ «Кара-кътъ». Тукъ сж изписани много видове, своенствени за пещерни почви. Прѣтъ Кара-кътъ по южна пжтека води пжтека изъ гората край Висока-моина за Каруна. По източнитъ мѣста край пжта подъ Висока-моина а сѣршу: *Senecio Ottom.* M. B., *Luzula Nardifolia L.* и др. Каруна представлява малкъ скалистъ гребене, съставенъ главно отъ гранитъ-пясъкъ. Отъ къмъ източна страна е сивателъ съ гора, въ състава на която влизатъ букъ (Радъ), яворъ (Асѣ) и дъбъ (Чистъ), отъ сѣверната страна е голъ, а отъ южно-източната страна е малко обличенъ съ гора. Подъ западнитъ поля на Каруна има изворче край пжта за с. Енина, а пжбището, що се про-

стира въ тая посока, се казва «Аранина-нива». Тукъ флората е застъпена съ видове характерни за мѣстността. Отъ растенията, що събрахъ тукъ не спомена сѣднѣтъ: *Bromus fitronis* Hack., *Calamagrostis sylvatica* Schrad., *Anthemis montana* L., *Filago arvensis* L., *Asplenium Septentrionale* Hall и др. още видове отъ родоветъ: *Allium*, *Potentilla*, *Silene* и пр.

Отъ Кара-Гьотъ води пътека, която се извижда въ източна посока прѣзъ мочурливото мѣсто, наречено «Анкаминдра» за Атово-Падало. Последното прѣдставлява обширно изнигнато хълмисто пасбище, по височинитѣ на което още сж запазени останки отъ укрѣпленията отъ освободителната война. Още отъ да етъ се забѣтватъ по западнитѣ склонове на Атово-Падало блѣни камъне (кварцити), които изглеждатъ като че нарочно сж поставени въ правилен редове. Тия камъне наричатъ «Маркови камъне». За тѣхъ се говори, че това сж падналиятъ и разбити камъне, които Крали Марко е хвърлятъ. Флората на Атово-Падало е бѣдна отъ къмъ върхо. Почти пълното пасбище е завето отъ *Bruckenthalia spiculifolia* Rehb. заедно съ *Vaccinium*, *Myrtillus* L. и *Vaccinium Vitis idea* L. Трѣвънамъ се срѣщатъ: *Anthemis montana* L., *Gnaphalium Sapium* L., *Aira flexuosa* L., *Campanula*, *Hieracium* и др. На източниятъ склонъ подъ Атово-Падало се намира чушма, наречена «Читма», край която минава пътя за с. Енина. Отъ тукъ пътеката извижда на сѣверъ прѣзъ мѣстността «Чучумекъ» и извозда право на Бедекъ. Източно отъ Чучумекъ се издига високо пасбище «Солѣта», по мочурливитѣ мѣста на което събрахъ: *Epilobium palustre* L., *Scirpus silvaticus* L., *Carex pallascens* L., *Myosotis* и др.

Бедекъ се прѣдставлява отъ два върха: единътъ — по-южниятъ — се казва «Караджова Кула», а другиятъ — по-сѣверниятъ — Кара-Богданъ. Бедекъ е подобно пасбище, както Солѣта и Атово-Падало и се обитава почти отъ сжнитѣ видове, които се срѣщатъ и на последното. Отъ Бедекъ пътеката се спуска право на сѣверъ извъ гората край чушмата, наречена «Кара-Богданъ», край каменовъглената мина, прѣзъ които Драганчева градина за с. Кашини. Извъ гората събрахъ нѣкои характерни видове, като *Cephalanthera rupea* Rich., *Monotropa Hypopitys* L., *Hieracium* и др.

Отъ с. Кашини по течението на рѣката прѣзъ коибиѣ Базини пътеката прѣзъ гората води право за високия хълмъ, нареченъ «Курвина-Могила», което име носи отъ нѣкаква си легенда още отъ старобългарскитѣ времена. Тя е скалистото камениста отъ вси страни обрасла съ букова гора развѣсена съ *Acer* и *Sorbus*. Тукъ скалитѣ сж пѣсьвини, малко-много оголени отъ къмъ юго-източния склонъ. Растителността се прѣдставлява отъ малко разнобразни форми. По камениститѣ оголени мѣста събрахъ: *Solidago Virgaurea* L., *Viscaria atropurpurea* Greb., *Sedum*, *Moebringia*, *Polygonum* и др., а извъ гориститѣ мѣста, освѣнъ нѣколко вида *Acer*, още събрахъ: *Ribes alpina* L., *Geranium macrorrhizum* L., *Luzula*

albida DC.; *Melica uniflora* Retz., *Festuca* и Vill. Сѣверо-западно отъ Курвина-Могила високо бърдо (хълмъ) сж разположени до «Солѣта». Югозападниятъ склонъ на това сж силно варовитокаменистъ и стръменъ, и съ букова гора, по която се срѣщатъ *Acer*, още и *Fraxinus*. По оголенитѣ и пр. склонове сж застъпени видове, свойственъ вече на обитаванитѣ отъ човѣка мѣста, които събрахъ и *Junca Oculus Christi* L. а отъ гора: *Telekia Speciosa* Bing., *Chaerophyllum vulgare* Boiss., *Tanacetum vulgare* L. и тукъ прѣзъ с. Нова-махла се завърнахъ въ Г.

3. Отъ Габрово прѣзъ сѣтата: с. Нев. с. Спасета, с. Толеша западно по рѣката и южно прѣзъ гората, пътеката ни извежда «Корита». Въ гората която е изключително бѣкъ обитаванъ: *Prunus Laurocerasus* L., *tiens Nolitangere* L., *Senecio*, и др. Корита ставява високо хълмисто издиганото на с-източната страна на което е пронаредено мочурливи и изворни води. Растителността както изобило на пасбищата, изложени а годното влияние на разнитѣ стада, се влиява отъ видове, каквито сж: *Brumella* и *Brumella alba* Pall., *Potentilla Tormentilla*, *Alchemilla montana* W., *Leontodon hastilis* и още отъ родоветъ: *Scabiosa*, *Calamintha* и др. Издиганитѣ конусовити мѣста пасбище на западъ отъ Корита се казва «Бузѣт» или още «Чити-Мандра», а по-късно се издига «Готѣм-Бузѣт», нареченъ отъ «мандра-теле». И двѣтъ тѣзи мѣста сж пасбища подобна на Корита флора, която се влиява само отъ много характерни за по-високите видове. По-нататъкъ, все въ юго-западно направление, пътеката прѣзъ «Синя-пакла» вежда прѣзъ скалистия гребенъ нареченъ «Палѣта». По камениститѣ мѣста на гора пътеката се изкачва, сжмо като по стѣна съ стѣна. Буковата гора обема сжмо по-с. мѣсто, но не достига гребена. Растителността на мѣстността е по-изобилна и по-богата видове. Тукъ събрахъ: *Hepatica triloba*, *Arabis procurrens* W. K., *Silene Roemer*, *Hypericum lanceolatum* A. Kern., *Linum catharticum*, *Spiretea ulmifolia* Scop., *Alchemilla* и *Stev.*, *Senecio papposus* Less., *Polygonum* и др. *Phleum alpinum* L., *Lycopodium Selz* и други още видове отъ родоветъ: *Di. Potentilla*, *Epilobium*, *Junca* и др. Отъ тукъ Дебелятскиятъ потокъ се извижда все въ юго-западна посока по рѣтъ готи каменисти върхове, и сж: *Lup. alpinus*, *Камена-Мандра*, *Чити-К* то тѣло завоя се завърна съ готѣмъ «Батѣбѣта». Растителността по тия мѣста ставява сж мати изключително продължителна отъ сѣжната на Обле, когото се паз по-горѣ и се приближаване къмъ висока Бузѣбана и Катевина, толкова растителни форми, свойствени за по-низкитѣ мѣста ставяватъ и се имѣстватъ съ прѣдставителни характерни повечето на алпийскитѣ видове.

капия», които склонове сж стръмни и трудно достъпни, подобно на ония, що казахъ за Корудере. По тия сухи каменисти склонове, които почти до горѣ се засѣняватъ отъ рѣлки буки, обитанатъ доста разнообразни растителни видове, повечето отъ които се срѣщатъ и по Корудере. И тукъ се срѣщатъ *Juniperus Sabina* L., *Rhododendron myrtifolium* Sch., *Cystopteris alpina* Link., и много др. още изъ между които още единъ новъ видъ за българската флора *Daphne oleoides* Schreb. (*Daphne buxifolia* Vahl., *D. Jasminaea* Griseb.), а по-низко изъ бука се срѣща нарѣдко и прѣснато *Taxus baccata* L. Считамъ за нуждно да дамъ тукъ едно кратко описание на този новъ за нашата флора видъ.¹⁾ Boissier въ «Flora orientalis» Т. 4, стр. 1047 го отнася къмъ групата съ «Folia coriacea persistentia», а Halcasy въ «Conspectus Florae Graecae» Vol III p. 77 го отнася въ секция 3. «Daphnantes» съ слѣдните бѣлѣзи: «Folia coriacea, persistentia, flores terminales, capitati vel fasciculati, ovarium pubescens, baccas coriaceas, a. Capitula ebracteata». Този видъ *Daphne* събирахъ по високитъ каменисти припечи на Демиркапия. Той е разклоненъ храстъ, който достига около 50—60 см височина. Клончетата сж матко-много продължени и слабо-космести, нагъсто облистени. Листата сж срѣдно голѣми, закръглено-елиптични, тѣмни, къмъ основата стѣсняещи се, почти присѣднали или съ скъсени дръжки, слабо-космести или голи. Цвѣтоветъ сж терминални съдещи и събрани по 3 и повече наедно. Дѣловетъ на перигона сж ланцеолатни; Личиникътъ изцѣло е покритъ съ косми. Отъ близкостоящия до него видъ *Daphne jasminaea* S. et S., съ който влизатъ въ една секция, се отличава, че послѣдниятъ е съвсѣмъ низкъ съ кжси и гладки клончета и съ дребни листа, а личиникътъ на върха е косиатъ. Отъ *Daphne Sericea* Vahl се отличава, че послѣдниятъ се отнася къмъ група «b. Capitula bracteata» и че има кжси нѣжни клончета съ листа ланцетни.

Отъ Чатаалъ-Чамъ пѣтеката върви въ западна посока, сѣтиѣ завива на югъ прѣзъ гората и слеза право въ с. Габарево, по мочурливитѣ мѣста на което събирахъ *Teucrium Scordium* L., *Mentha* и др., отъ тукъ прѣзъ р. Тунджа въ с. Павелъ, гдѣ го изъ мочурливитѣ, блатини мѣста събирахъ: *Lemna*, *Cantharide*, *Myriophyllum*, *Potamogeton*, *Chenopodium*, *Polygonum* и др.²⁾ Отъ с. Павелъ пѣтеката

¹⁾ Настоящия рапортъ биде представенъ въ Министерството, което на 12 юл. LXXV на «Парижъ» едалъ еденъ медалъ за сѣриозно изследване на българската флора.

²⁾ Въ с. Павелъ при това село имамъ рѣка и събирахъ *Lemna*, *Myriophyllum* L., който видъ, макаръ не е известенъ, не е жадъ за сѣбѣя да се споменува въ литературата, по нѣмъ да се спомена флора, защото то споменува тукъ като новъ видъ за послѣдния.

върви прѣзъ с. Карагитли, с. Баасли въ обратъ направление за с. Химитли и Химитлинския гр. ходъ. Надъ с. Химитли се подемагъ балкански склонове покрити съ Габъръ. Изъ самия проходъ събрахъ *Echinops Ritro* L., *Hypericum runchea* Boiss., *Silene Armeria* L., *Jasone*, *Galeopsis* и др. Пѣтеката ни извежда при самитѣ поли на вѣтъ Чифута. Послѣдниятъ е сухъ каменисто-варовитъ конусовидно изостренъ връхъ, до източнитѣ южнитѣ поли на които едва достига буковия шубракъ. Той е заселенъ съ видове, които сж характерни за сухи и стени мѣста. Тукъ събрахъ: *Puleum serotinum* Boiss., *Silene pennata* L., *Aira flexuosa* L., *Sedum reflexum* L., *Anthriscus ramosus* L., *Plantago argentea* Chx., *Amma L. manu* Rth., *Pimpinella Tragium* Vill., *Sagittaria* B. H. и др. Отъ тукъ Химитлинската пѣтекрай западнитѣ поли на Чифута води на сѣверъ право къмъ в. Коруджа. Прѣзъ южнитѣ поли гора върхъта се раздѣля на 2: едната въ с. изтокъ направление заобикали източния склонъ, гдѣ прѣзъ рѣдката букова гора извежда право въ изворчето подъ самитѣ сѣверни поли на Коруджа на една малка полянка, наречена «Кара-мандр» а другата право въ сѣверна посока прѣсѣча наката впадина на Коруджа и слеза на сж по мѣсто. До самата гора, съ която Кара-мандр граничи на сѣверъ, край пѣтеката, що води въ Узана, е построенъ спасителенъ томъ, тѣкмо югъ отъ който се издига Коруджа. Послѣдниятъ се прѣдставлява отъ два върха: единтъ, източниятъ е конусовидно изостренъ съ голямъ каменистъ връхъ нареченъ «Бакачикъ», а другия по-западниятъ е куполовидно продълговатъ, западъ, гдѣто се откриватъ стръмнитѣ му склони склонове, известни по тѣмъ името «Узунитѣ» се нарича собствено «Коруджа». Послѣдниятъ покритъ отъ къмъ сѣверъ и западъ почти горѣ съ букова гора, а Бакачикъ е покритъ съ сѣ горъ отъ сѣверъ и изтокъ, обаче послѣдната едва достига въ видъ на шубракъ голия връхъ Турскоко име «Бакачикъ», което носи тоя връхъ е твърдъ уместно. Отъ растенията, що събрахъ по тѣзи мѣста сж: *Daphne Cneorum* L., *Lilium Janke* Ker., *Teucrium montanum* L., *Gentiana pneumonanthe* L., *Achillea ageratifolia* Silen., *Plantago argentea* Chx.; въ гориститѣ склонове: *Veronica montana* L., *Polypodium vulgare* L.; а по камениститѣ мѣста на върхитѣ: *Achillea clypeata* Sm., *Scorzonera stricta* Hrn., *Arthenatherum apasium* PB и др. още видове отъ родоветъ *Dianthus*, *Silene*, *Jurinea* и пр.

Отъ тукъ по пѣтеката край спасителния домъ на Кара-мандр изъ гората се издига на Учин прѣзъ с. Зелено-дърво въ Габрово, съ което и завършигъ екскурзията ми.



Петият международен конгрес по приложната химия въ гр. Берлин

отъ професоръ Д-ръ Н. Добревъ.

За дълги години се е чувствувала нуждата, да се организиратъ отъ време на време конгреси по химията, но едва прѣзъ послѣдните години на изтеклото столѣтие можѣ да се първиятъ международенъ конгресъ по приложната химия. Неговиятъ успѣхъ бѣ неочакванъ. 1900 г. вече бѣха организирани 4 такива международни конгреси.

Интернационални конгреси иматъ за главна целъ да служатъ на научниѣ и на икономически интереси на всичкиѣ отрасли на химическата наука, като се стараятъ да повдигатъ и да подобрятъ международниѣ сношения въ областъ на химията, било като се приематъ единни методи на работене, било като се съзидатъ еднообразни законоположения въ различни страни.

При приемане еднообразни методи за анализе на химическите продукти международните конгреси улесняватъ развитието на химическото производство и способствуватъ по тоя начинъ да се отстраняватъ главниѣ причини на недоразумѣния и спорове, произтичащи отъ приликанieto на различни способности развитието на химическите продукти, и спорове въ много случаи можнo се изяснява и трудно се постигаха справедливи решения.

Едно обектиране на въпроси извъ областта на патентовото право, охрѣната на работни законоположенията по транспорта на химическите произведения и много др. т. международни конгреси се стремятъ да подобрятъ развитието на производствата въ различни културни страни, да ги направятъ еднообразни и да ги поставятъ на една по-висока нравствена основа. Една главна целъ, която международните конгреси по приложната химия прѣдсѣдватъ, е, да улесняватъ за по-широкото запознаване разнородно на различни отрасли на химическите науки по целия свѣтъ измежду заинтересуваните лица, като даватъ възможностъ на комитетни лица да раздѣлятъ мисли върху многобройни методи на работене.

Най-послѣ на международните конгреси ставатъ лични запознавания и завързвания на приятелски сношения между прѣдставители на химията отъ различни нейни отрасли въ целия свѣтъ, а въ послѣдствие се установяватъ искрени приятелски отношения, при които лесно се постигатъ споразумяване и съгласие по чисто научни и търговски въпроси.

По рѣшение на свѣта на физико-математическия факултетъ и по прѣдставление на академическия свѣтъ на Висшето училище, Министерството на Народното Просвѣщение ме командирова, съ прѣдписание № 6854 отъ 10. май 1903 г., да присъствувамъ въ качеството на делегатъ отъ страна на България и прѣдставителъ на Висшето училище на V. международенъ конгресъ по приложната химия, който щѣше да се открие на 2. юни н. с., (18. май ст. ст.) 1903 г.

Съгласно това прѣдписание азъ заминахъ на 14. май (с. ст.) отъ София и пристигнахъ на 15. май въ Берлинъ, и още на слѣдующия денъ се прѣдставихъ на организационния комитетъ въ Шарлотенбургъ.

Конгресътъ се откри на 18. май (2. юний н. с.) и трая до 25. май (8. юний н. ст.) 1903 г. За да може конгресътъ да привърши успѣшно прѣдложената огромна работа въ този краткъ осмодневенъ срокъ, организационниятъ комитетъ бѣ прѣдвидѣлъ да се образуватъ 11 секции, отъ които пѣтъ, споредъ нуждата, можяха да се подраздѣлятъ и на полсекции, както това се случи дѣйствително съ секциите III, IV и VIII. Тѣй щото въ време на конгреса изсѣдаваха ежедневно 15 секции и полсекции въ различни салони и сѣщителни стаи на германския парламентъ. Освенъ това на 19. май (3. юний н. с.), 21. май (5. юний н. с.) и на 25. май (8. юний н. с.) членовете на конгреса се събраха на общи заседания.

На 18. май (2. VI н. с.) прѣдседателятъ на организационния комитетъ, г. проф. Д-ръ О. N. Wall, съ една кратка рѣчь, която той държи отчасти на нѣмски и отчасти на френски и на английски, поздрави пристигналитъ на конгреса членове.

На 19. май (3. VI н. с.) стана тържественото откриване на конгреса въ присъствието на пратеника на Н. В. Германския императоръ, Н. В. принцъ Фридрихъ-Хайнрихъ Прусски. Слѣдъ откриването на една поздравителна телеграма до Н. В. германския императоръ, имперскиятъ държавенъ секретаръ и Кр. Пруски министъръ, Н. Пр. г. графъ Posadowsky-Wehner, съедна прочувствена рѣчь поздрави членовете на конгреса отъ страна на германското правителство, като изтъкна заслугите на химията за просъщението и процъфъта не само на германската индустрия, но и на тая на цѣлия културенъ свѣтъ.

Отъ страна на кр. пруско правителство членовете на конгреса бидоха поздравени отъ кр. пруския министъръ на просъщението, Н. Пр. г. D-r Stadt.

Слѣдъ него говориха: отъ името на гр. Берлинъ — кметътъ г. D-r Reicke, отъ страна на пруската академия на науките — г. проф. Conze, а отъ името на Берлинския университетъ говори ректорътъ г. D-r Gierke, а г. проф. Kammerer — отъ страна на Берлинската политехника.

На тия поздравителни рѣчи отговориха: г. проф. H. Moissan за Франция, г. Tilden за Великобритания, г. проф. Ludwig за Австро-Унгария, г. проф. Яковкинъ за Русия г. Don Vincente de Lañite за Испания, г. проф. Clarke за Сѣверо-Американскитъ Сѣдинени Шати, г. проф. Rattengo di Sessa за Италия и най-послѣ г. проф. D-r Lunge отъ Пюрнъ отговори отъ страна на останалитѣ около 30 официално прѣставени държави. Г. проф. Lunge бѣ избранъ за глѣтъ въ едно прѣварително сѣбрание на делегатитъ на официално изтъкненитѣ на конгреса държави, понеже се прѣдвиждаше, че не ще остане време, за да могатъ всички правителствени делегати да поднесатъ поздравленията на своитѣ правителства.

Слѣдъ сѣршването на поздравителнитѣ рѣчи конгресътъ пристѣпи къмъ конституиране на бюрото, при който случай се избраха цѣла редица отъ почетни подпрѣсѣдатели, между които имахъ частта да бѣда избранъ и азъ.

Веднага слѣдъ обѣдъ всичкитѣ секции и подсекции починаха едновременно своята работа и при постоянни засѣдания прѣдъ и слѣдъ обѣдъ успѣха да завършатъ успѣшно своята работа до откриването на конгреса. Въ всичкитѣ секции бѣха обявени 448 реферата, но на конгресъ се четоха повече отъ 500. При такова множество на реферати и съобщения, четени едновременно въ 15 секции и подсекции, азъ можахъ да присѣствувамъ само на по-важнитѣ, които засѣдаха въпроси, които ме интересваха, а за да мога да присѣствувамъ по възможностъ на повечето отъ тия реферати азъ си съставихъ за всѣки денъ програма, о която точно се придържахъ. По тоя начинъ азъ успѣхъ да присѣствувамъ на единъ голѣма частъ отъ по-важнитѣ реферати почти въ всѣка секция.

За да се има едно приблизително прѣставление за това, какво сѣ извършили отдѣлнитѣ

секции и подсекции, азъ ще си позволя да ви веда само нѣкои отъ по-важнитѣ реферати въ всѣка секция.

Въ I секция, озаглавена *аналитическа химия* апарати и инструменти се четоха 52 реферата между които:

1. Отчетъ на международната комисиия на лизитѣ. Реферира г. проф. Lunge отъ Zurich.
2. Отчетъ на международната комисиия от сително ввеждането на еднообразни индикатори и титрирни течности. Реферира г. проф. Lunge.
3. Еднообразни титрирни вещества. Реферира г. проф. D-r J. Wagner отъ Leipzig.
4. Върху начина на излагането на аналитични резултати. Реферира г. проф. D-r W. Wislizenus отъ Wiesbaden.

5. Еднообразно излагане резултатитѣ на лизитѣ на минералнитѣ води. Реф. г. проф. D-r C. Christomanos, Атина.

6. Изпитване и юстиране на химически прибори за мѣрение. Реф. D-r N. Gockel, Берлинъ.

7. Еднообразни методи за изпитване на тѣнитѣ проаукти. Реф. г. Gschmied, Бавария.

Въ тая секция азъ реферирахъ на 25. (8. VI н. с.) юнитъ изслѣдвания върху химическия съставъ на минералнитѣ води и на газокетитѣ Чешинскитѣ термални извори. Говорихъ глѣтъ за изворитѣ на «Ветона-блани», на мѣжката женската бани въ с. Лѣтжане, за извора «Ветона» и за тоя на селската бани въ с. Кременца. Рефератъ замѣсти реферата на г. проф. D-r Bertoni отъ Livorno, който щѣше да голѣтъ върху най-важния изворъ на госканскитѣ извори «Perla», но не се бѣ явилъ на конгреса.

II. Секция, *химическа индустрия на неорганическитѣ сѣдинения*

Въ тая секция се четоха 42 реферата, между които:

1. Технически мѣропринятии противъ дима. Реф. D-r Wislizenus, Tharandt.
2. Прѣчистване на водитѣ. Реф. проф. E. Fischer, Gottingen.
3. Настоящето положение на фабрицината сѣрнага киселина. Реф. г. проф. Lunge, Zurich.
4. Добиване на сѣрната киселина по тактична способъ. Реф. г. I. W. Kuster, Claus.
5. Иданини способи. Реф. D-r F. Rössler, Frankfurt a M.
6. Опасности отъ експлозии на сѣржеститѣ юве въ металени бомби. Реф. D-r Rasch, Paderborn.
7. Кварцово стъкло. Реф. D-r Hergau, Нюрнбергъ.

III. Секция. I. Подсекция A. *Рударство и металургия*

Въ тая подсекция се четоха 24 реферата между които:

1. Опрѣдѣлене на сѣрната, мангана и никелъ въ металургическитѣ продукти. Реф. проф. Natta, Milano.
2. Обединение аналитичнитѣ методи на изпитане на продуктите. Реф. г. E. Mainguy, Zimara.

сталографията въ служба на желѣзната химия. Реф. г. проф. Нейн, Charlottenburg. 6) Приложения на алуминогерманията. Реф. Goldschmidt, Essen. и пр.

Подсекция Б. Експлозиви.

1) Секция се четоха 12 реферата отъ които първоначално значение имаха слѣднитѣ, относящи се долитъ за изпитването на експлозивитѣ: 1) Изпитване бразилитната сила на експлозивитѣ. Реф. D-r Brunschw, Neubabelsberg.

2) Изпитване бързината на детонацията на експлозивитѣ. Реф. D-r Mettegang, Schleibusch.

3) Изпитване безопасността отъ избухливи смеси въ руднитѣ. Реф. г. проф. Fsch-Napover и кореспондентъ г. M. Watteyne.

4) Изпитване перхлоратъ въ черния барутъ и слѣдствъ отъ него при фабрикуването и употребата на барути, съдържащи калиевъ перхлоратъ. Реф. проф. D-r Lenze, Jungfernsheide. 5) Изпитване на нещастиятъ случаи въ индустрията на експлозивитѣ и произтичащите отъ употребата за безопасността въ тая индустрия. Реф. D-r Fischer, Berlin, W. Denker, Gumbel.

6) Изпитване на замръзналия нитроглицеринъ по ударъ и сътресение. Реф. г. проф. Will, Берлинъ.

7) Изпитване на лесно запалими и експлозивни материали. Реф. проф. Schleyer, Hannover и Martini, Hannover и пр.

Секция. I. Пиварения А. Органически производни на хитрина

1) Подсекция се четоха 44 реферата, изъ които:

а) 2 реферата по петролевата индустрия: 1) отъ г. C. Fudler, Karlsruhe, кореспондентъ D-r Berlin и 6) отъ г. C. Charitschkow, Grossnu. 2) Изпитване на купешкия петролен. Реф. Fudler, Baku.

3) Изпитване на свѣтителъ и на «воденъ» светилникъ. Реф. N. Bunte, Karlsruhe.

4) Изпитване на спирта. Реф. A. Bannow, Karlsruhe.

5) Изпитване на етеръ. Реф. Hesse, Leipzig, и H. Lemmer, Greifswald.

6) Изпитване на индустрията. Реф. D-r Weber, Berlin.

7) Изпитване на неговото оползотворение. Реф. Fudler, Baku.

8) Изпитване на свѣтителъ. Реф. г. Fahlberg, Salbke и пр.

9) Изпитване на свѣтителъ. Реф. г. Fahlberg, Salbke и пр.

10) Изпитване на свѣтителъ. Реф. г. Fahlberg, Salbke и пр.

11) Изпитване на свѣтителъ. Реф. г. Fahlberg, Salbke и пр.

12) Изпитване на свѣтителъ. Реф. г. Fahlberg, Salbke и пр.

13) Изпитване на свѣтителъ. Реф. г. Fahlberg, Salbke и пр.

6) Реф. D-r E. Grandmougin, Höchst a/M.

3) Коя еднообразна номенклатура е за прилагане за сложнитѣ азо-бон. Реф. G. Schultz, München.

4) Два реферата върху черпериизирането:

а) Реф. H. Lange, Greifeld.

б) Реф. I. Huener, Manchester.

5) Два реферата върху изкуствената свила:

а) Реф. E. Herzog, Barmen;

б) Реф. K. Suvern, Berlin.

6) Върху теорията на боядисването. Реф. г. Georgievicz, Bieleitz.

7) Върху основането на международенъ съюзъ отъ дружествата на химикитѣ по боитѣ и по бояджийството. Реф. г. Raquet, Rouen, и коресп. F. Gohring, Spindlersfelde и пр.

II. Секция. Захарна индустрия.

Въ тая секция се четоха 38 реферата, измежду които:

1. Два реферата върху водитѣ на захарнитѣ фабрики: а) Реф. G. C. Lichowitzer, Киевъ, и б) Реф. K. Fischmann, Киевъ.

2) Върху въпроса за градуирането на отмерителнитѣ съдове. Реф. Sachs, Bruxelles.

3. Опредѣленіе чистотата на цвѣклото. Реф. Lichowitzer, Киевъ.

4. Ролата на варъта при фабрикуването на захарта. Реф. A. Aulard, Genappe.

5. Новитѣ способи при рафинирането на захарта. Реф. A. Aulard, Genappe и пр.

III. Секция. Ферментационна индустрия и фабрикация на скоробѣлата.

Въ тая секция се четоха 42 реферата, между които:

1. Върху еднообразнитѣ методи на анализа на сладка. Реф. проф. D-r Schwackhoner, Виена, коресп. D-r C. I. Lintner, Мюнхенъ.

2. Върху границитѣ на точността и на грѣшкитѣ при подобренитѣ нови методи за анализитѣ изъ областта на ферментационната и скоробѣлната техника. Реф. D-r O. Remcke, Braunschweig.

3. Методи за опредѣляне стойността на пресувания квасъ. 4 реферата: а) отъ г. Schwarz, Вена, б) проф. D-r Neumann Wender, Черновъ; в) D-r H. Lange, Berlin, г) A. Nydrie, Прага.

4. Методи за приготвяне на сухи картофи. Реф. D-r Saare, Berlin.

5. Обработването на сухитѣ картофи. Реф. D-r Lange, Берлинъ.

6. Върху намалението количеството на киселинитѣ при ферментацията на мѣстата и при лежението на вината. Реф. D-r K. Windisch, Geisenheim и пр.

III. Секция. Азотна индустрия.

Въ тая секция се четоха 34 реферата, между които и слѣднитѣ:

1. Техническо използване на свободния атмосферния азотъ за индустрията и земедѣлството. Реф. D-r A. Frank, Charlottenburg.

2. Отчетъ на комисията за анализитѣ на изкуствения торъ. Реф. D-r O. v. Grueber, Malmô.

3. Консервиране на прѣдначенитѣ за анализи и тѣжни проби. Реф. проф. D-r L. Lindet, Paris и пр.

VIII. Секция. I. Подсекция. А. Съетни продукти.

Въ тая секция се четоха 26 реферата, изъ между които и слѣднитѣ:

1. Развитие и значение на химията на съетнитѣ продукти за цѣлската и практиката. Реф. проф. D-r D. v. Buchka, Берлинъ.

2. Изслѣждане и оцѣнка на спирнитѣ питиета: конякъ, ромъ, аракъ и пр. Реф.: а) K. Windisch, Geisenheim; б) H. Roques, Paris, и в) проф. Quantin, Havre.

3. Консервиране на хранителни продукти, прѣдначени за транспортиране въ тропическитѣ страни. Реф. Danweg, Берлинъ.

4. Върху изкуственигѣ бон, на които употреблението е допустимо за боядисване на храни и питиета. Реф. Schaeberl, Виена и пр.

II. Подсекция Б. Химия, медицински и фармацевтическа химия.

Въ тая подсекция се четоха 32 реферата, между които:

1. Контрола на лѣкарствата. Реф. J. A. Mjon, Christiania.

2. Върху пептонитѣ. Реф. J. Efront, Bruxelles.

3. Стерилизиране на водата за пиене съ помощта на озонъ. Реф. B. Proskauer и G. Erlwein, Берлинъ и пр.

IX. Секция. Фотохимия. Въ тая секция се четоха 24 реферата, между които и слѣднитѣ:

1. Цвѣтни фотографии. Реф. проф. D-r A. Miethe, Berlin.

2. Върху сензитометрията на фотографнитѣ плочи. Реф. проф. D. J. M. Eder, Виена.

3. Настоящото положение на цвѣтната фотография. Реф. D-r R. Neuhaus, Gross-Lichterfelde при Берлинъ.

4. Активометрия. Реф. D-r A. Seyewitz, Lyon и пр.

X. Секция. Электрохимия и физикална химия.

Въ тая секция се прочетоха 52 реферата, между които и слѣднитѣ:

1. Опредѣляване гъстотата на паритѣ при много високи температури. Реф. проф. D-r W. Nernst, Göttingen.

2. Метални карбиди. Реф. проф. H. Moissan, Парижъ.

3. Приложение на електролизата за добиване на неогранически съединения. Реф. проф. Foerster, Dresden, и Brandeis Aussig.

4. Фабрикация на алуминия. Реф. G. Gin, Парижъ.

5. Добиване на стомана въ електрическата пещъ. Реф. D-r H. Goldschmid, Essen, и Charles Combes, Парижъ.

6. Върху електрохимическитѣ единици. Реф. проф. D-r W. Nernst, Göttingen.

7. Електричеството като срѣдство за добиване на азотни съединения отъ атмосферния азотъ. Реф. D-r G. Erlwein, Berlin.

8. Квантитативно утайване и отлѣжаване металитѣ чрезъ електролизата. Реф. H. Niss Stalberg, и D-r H. Daneel, Breslau.

9. Электролитично добиване на бариевирати. Реф. проф. D-r André Brochet, Парижъ.

10. Электролитично добиване на содата. Р. Heroult, Парижъ.

11. Концентриране на разтворитѣ чрезъ мръзване и произвеждането на студъ отъ стигнето на наситени разтвори върху тѣхъ ситъ. Реф. D-r C. Monti, Туринъ.

12. Свѣрене на йонитѣ. Реф. D-r W. v. S. Charlottenburg и пр.

XI. Секция. Правни и икономични въпроса съ химическата индустрия.

Въ тая секция се прочетоха 12 реферата, които и слѣднитѣ:

1. Запазване на работниитѣ въ химичната индустрия. Реф. D-r Sprenger, Berlin, и D-r K. Hartmann, Берлинъ.

2. Международно забраняване употребѣта на обыкновенния фосфоръ при фабриканта хлорита. Реф. John Landin, Stockholm.

3. Какво изъ областта на химическата индустрия може да бѣде прѣметъ за патентъ. Реф. D-r Katz, Берлинъ и D-r Klopel, Elberfeld.

4. Химия на органическитѣ бон и нѣхъ законодателство относително патентитѣ, на се до тая индустрия. Реф. D-r Charpuz, Страсбургъ и пр.

Освѣнъ въ секциитѣ реферати бидоха и въ общитѣ засѣдания на конгреса, тъй въ общото засѣданье, държано на 21. и четоха слѣднитѣ реферати:

1. Метални хидриди. Реф. проф. H. M. Парижъ.

2. Модернитѣ възгледи върху материята. Sir William Crookes, London.

3. Върху образуването на естествени минерални лагери. Реф. проф. D-r J. H. van't Hoff, Берлинъ.

4. Ретроспективенъ прѣгледъ върху змон процесъ на содата. Реф. E. Solvay, Bruzel.

5. Теорията на самоокислението (автоциятъ). Реф. C. Engler, Karlsruhe.

6. Изстѣввания изъ областта на каменния въглищия катранъ. Реф. D-r G. Klemm, Берлинъ.

Въ засѣданията на секциитѣ слѣдъ законото на единъ рефератъ ставаха разискваня се вземаха рѣшения, ако се направяха за тѣ прѣдложения. Въ случаетъ, когато рефератъ и взетитѣ по него рѣшения засѣгаха въ отъ международенъ характеръ, тия рѣшения внасяха въ общото засѣданье на конгреса, чрезъ гласуване се освяваха за рѣшеня конгреса.

Засѣданията въ секциитѣ се ръководѣха прѣдседателъ и подпрѣдседателъ, които за засѣданье се избираха. Менѣ се надна чѣ да бѣда избранъ за подпрѣдседателъ на химията А отъ VIII секция и да ръководѣ даването, държано на 22. май (с. ст.) 1900.

Въ общото засѣданье на конгреса, дѣ на 8 юний (н. ст.) бидоха внесени отъ сек

важущите предложения, които конгресът трябва да приеме и прие за свои решения:

I. *Секция*. 1. Въ всички случаи, когато се съобщават резултати на анализи, да се поставят веднага имената и формулите на съединенията.

2. Подъ наименованието «киселина» да се разбира само киселината, но не и нейният анхидрид или нейният йонъ.

3. При изчислението на металните окис и киселините анхидриди да се пише:

Калциевъ окисъ (CaO).

Сярна киселина (анхидридъ), SO_2 или

Сярна киселина (изчислена като анхидридъ), O_2 .

4. Не е желателно, въ бъдеще да се икарват въ търговията реагенти съ означение «тарифирани чисти».

5. Желателно е, щото за известни цѣли да се икарват въ търговията препарати, отъ които еко приготвено количество предварително да било изпитано върху съдържание, дѣйствиелност и примѣси.

6. Къмъ всеки такъвъ предварително изпитанъ препаратъ да се прилага начина на изпитването, а при поискване да се съобщаватъ дѣйствиетъ при това изпитване резултати.

7. «Предварително изпитаните» препарати да се икараатъ въ търговията въ подходящи съдове, запечатани съ печата на фабриканта.

8. Желателно е, да се изработятъ опжвания изпитването на реагентите, като се има предъ видъ употреблението на последните. Тия изпитвания да се разискватъ въ настоящ конгресъ.

9. Желателно е, щото въ търговията да се икаратъ на-многобройни препарати и реагенти, които да отговарятъ на изискванията на съдебната химия.

10. Реагентите за съдебно-химически изпитвания трябва да носятъ указания върху съдѣлата и начина на прилагането (resp. на начина на приготвянето).

II. *Секция* внесе предложение, да се избере на международна комисиия, която да изработи до слѣдния конгресъ международни предписания за прилагането на флуоринитъ, водна вода и предложение не се прие отъ конгреса.

III. *Секция* внесе: 1. Управата на конгреса да прави постъпки, щото въ бъдеще да се приеме за изпитването на експлозивитъ еднообразно обикновение по Trauzl-овата метода съ оловни жѣлове.

2. Да се допускатъ въ продажъ само такива експлозивни състави, които иматъ за това положение отъ надлежните компетентни власти въ държавата.

3. Фабрикантите на фулминатни и детонационни препарати да бждатъ задължени, да отбѣждватъ върху всички съставки съ такива препарати отъ която сила е присъственъ изходящиятъ се въ слѣдния детонационенъ съставъ.

4. Желателно е, щото въ всички държави да се присвѣтъ еднообразни правила и предписания относително прилагането на бомби (метални

жѣлове) съ сжстени газове по желѣзвиди, параклади, кола и пр.

5. Да се изисква, щото всѣка новоизработена бомба (металенъ съдъ) за сжстени газове предварително да се обжаря, преди да се употреби за пълнене съ сжстени газове, за да се избягатъ вредните послѣдствия отъ обработката на сжта.

6. Желателно е, щото да се направятъ постъпки, за да се намали изисквания до сега отъ желѣзвидитѣ прилагани максимумъ пробенъ натискъ за такива бомби.

7. Изпитването на максималния пробенъ натискъ, който тия бомби могатъ да издържатъ, трябва преди известно време да се повжаря. Срокутъ за повторението на тия изпитания да бжде въ зависимостъ отъ свойствата на сжстени газове, които се прилагатъ въ такива жѣлове. При всѣко повторение на изпитването пробния натискъ трябва да се опредѣлятъ тѣлото и обема на празния съдъ.

8. Всѣка метална бомба за сжстени газове трябва да бжде снабдена съ метална покривка на вентила. Тая покривка може да бжде отъ стоманъ, ковано жѣлѣзо или отъ кованъ чугунъ. Бомбите трябва да сж снабдени още и съ приспособления, които да не имъ позволяватъ да се гъркалятъ. Тия приспособления трябва да бждатъ изработени и ако прикрѣпени о бомбата, но не трябва да сж съединени съ покривката на вентила.

9. Вентилитѣ предложки трябва да иматъ наръзтитъ си въ лѣво, ако бомбите сж предназначени, да се пълнятъ съ запалими газове, въ всички други случаи наръзтитъ на вентилитѣ предложки трябва да бждатъ на дѣсно.

10. Сжществующитѣ въ настоящее време на континента желѣзно-пжтти предписания на границитѣ на пълненето на бомбитѣ съ сжстени газове се оказватъ на пжлно несъобразни. Но когато се пълнятъ бомби, безъ предпазителен вентилъ, съ азѣлдуокисъ (ClO_2) или азѣлнитъ окисъ (N_2O), които сж назначени за транспортiranje въ тропическитѣ страни, да се не допусна по-голямъ пълнене отъ 1 кгр. за всѣки 1¹/₂ литъръ вместимостъ. Тия бомби трябва да се прѣтеглятъ преди и слѣдъ напълването съ сжстения газъ.

11. Желателно е, да се направятъ опити въ по-голямъ размѣръ отъ досѣгащитѣ за да се опредѣли максималната граница на допустимото количество кислорода или на другъ окислителенъ газъ въ компримирани каналими газове.

12. По поводъ реферитѣ на г. г. D-r Fischer и Denker, V. международенъ конгресъ по приложната химия прѣпоржчва ожествението на една международна статистика върху нещастнитѣ случаи, случивши се при фабрикантѣ или при употреблението на експлозивитѣ. Желателно е, щото при съставянето на тая статистика въ всичкитѣ държави да се придржати о едни и сжщи еднообразни начала.

IV. А. Секция е разисквала обстоятелствено въпроса за обединение методите за изпитване на купешкия петролей. За сега прави предложение, да се изостави въ бъдеще изпитването на петролея съ натриев хидрат (NaOH). Това предложение се прие отъ конгреса.

IV. Б. Секция направи следните предложения, които бидоха усвоени отъ конгреса:

1. **V. Международен конгрес** по приложната химия да направи постъпки, да се изменият строгите предписания на тъй наречения „Арсенен законъ“ въ Швеция и то въ смисълъ, щото тъкани (платове) и прѣжки, които прѣди боядисването или печатането прѣдварително се обработватъ съ арсени стипшилки и фиксиращи препарати, да не съдържатъ повече отъ 2 цмг. разтворими въ вода арсени съединения за всеки 100 квадратни сантиметра тъканъ или за съответното количество по тегло прѣжда.

Настоящото разпореждане не се отнася до платовете и прѣжките, които съдържатъ арсенъ въ видъ на слѣди като примѣсъ, произхождащ отъ неизбежните при техническите процеси сурови материали и операции.

2. При наименованията (обозначенията) на нафтазиновите производни въ бъдеще да се спазва следното правило: да се записва означението съ дѣното бенценово ядро, на върха на което се поставя 1, и да се напѣзва по направление на часовничената стрѣлка до 8.

При атраценовите производни да се употребява аналогично означаване, като се започватъ за срѣдните положения числата 9 и 10, и то тъй щото 9 да се пада между 1 и 8.

V. Секция предложи:

1. Като обща единица на сждовете за отмѣрване, на ареометри и др. може да служи истинския кубически сантиметъръ, т. е. обемътъ, който 1 грамъ дестилирана вода при $+4^{\circ}\text{C}$ зема въ безвъздушно пространство. Въ тоя случаи обаче трѣбва да се коригирватъ всички лабораторни опредѣления при обыкновенна температура и обыкновенъ нѣтискъ върху -4°C и безвъздушно пространство. За тая пѣль сждовете трѣбва да носятъ марка, че сж градуирани при $+4^{\circ}\text{C}$ и безвъздушно пространство, (напр. $+4^{\circ}\text{C}$. Вакумъ), за да се избѣгне всѣко съмнѣние.

2. За практическо употребление, особено при опредѣление гъстотата на тѣноти, се допуска, да се градуирватъ сждовете за отмѣрване, ареометрите и др. и по Моу-овата метода, но при температури отъ $+20^{\circ}\text{C}$. Въ тоя случаи Моу-овата единица ще служи за единица на градуирането, т. е. обемътъ на 1 грамъ вода при $+20^{\circ}\text{C}$ и обыкновенъ нѣтискъ (760 м. м.).

3. Възлага се на международната комисиия за изработване на общи методи за изследване на захарта да се занимае и съ въпроса относително методите за опредѣлене стойността на извѣдковото сѣме и болестите при кждненето на това сѣме.

VI. Секция направи следните 2 предложения:

1. Въ основа на прѣдварителните съмѣния между пивоварните и винителни съвъ Berlin, Hohenheim, Nurnberg, Weihenstephan и Zurich относително изпитването слала, конгресътъ прие единогласно тия повления.

2. Желателно е, щото конгресътъ да изпостѣпки, за да се постигне международно повсемѣстно забраняване, да се прибавя бѣла къмъ пресувания квасъ (Presshefe).

VII. Секция е взела няколко рѣшения, повечето бѣха отъ комисионността на и народната комисиия за анализите на искусств горъ и на фуражните материали и сж бѣ право прѣдставени въ тия комисиия.

VIII. А. Секция направи следните предложения:

1. Секцията VIII А. повтаря изказаното въ 1896 г. жетание, да се опредѣли максималната граница на второстепенните съставни на спиритните питиета.

2. Опредѣлението на минималната граница второстепенните съставни части на спиритната не е желателно, понеже отъ един е не ще бѣе ефикасно средство противъ вянето на искусствени (технически) спирит естествени. Спирити питиета, а отъ дру прѣдизвикало планомерно прибавяне на степенните съставни части, а освѣтъ то подобно мѣроприятие бѣ се погрѣшито и вянето на ферментационните закваски.

3. Въ техническо отношение значение коефициента на второстепенните съставни въ спиритните питиета, опредѣленъ по жет на парижката градска лаборатория, е много за естествени спирити питиета. Сѣмъ (замѣтението) на тоя коефициентъ не трѣ се схваща като технически изрѣдѣкъ, а тѣтъ въ много случаи тоя измѣтение и коефициентъ има за послѣдствие намаление постѣта на спиритния продуктъ.

4. Коефициентътъ на второстепенните съставни части има за анализата и шѣлно из само тогава, когато се констатира знача прибавки отъ технически спиртъ.

5. Да се избере една комисиия, която да мисли начина, по които може да се изработването на единъ международенъ alimentarius (законъ за съдѣните прод и да прѣдстави обширенъ отчетъ върху въпросъ въ бъдещия международенъ кон

VIII. В. Секция направи предложение, избере комисиия отъ известо число членовъ между тѣхъ на сѣманията, която да проучи ните прѣктични и по между си сравнително годи за изпитване биологичните тѣмъ стѣ лакошь, стомашенъ сокъ и пр. Тѣя комиси прѣдстави обстоятелствени рапортъ въ на конгресъ. V-тъ международенъ конгресъ по тоя поводъ, тоя въпросъ да се прѣд на идещия конгресъ.

IX. Секция не направи никакви предложения.

X. Секция предложи, да се приематъ следните знакове и формули въ бъдеще за международно приложение:

p = обикновенъ натискъ P = осмотиченъ натискъ.

v = обемъ.

T = абсолютна температура

θ = нелатиска температура.

t = време.

ρ = плътостъ. Δ = гъстота на парите, присъщата върху въздуха.

Π , φ , θ_c = критически константи (натискъ, обемъ, температура).

Π , φ , θ = редуцирани константи (натискъ, обемъ, температура).

Q = количество на топлината.

U = вътрешна (интерна) енергия.

a = атомно тегло ($O = 16$).

M = молекулярно тегло ($O_2 = 32$).

q = специфична топлина

$Sp.$ = специфична топлина при постояннъ натискъ.

Sp_v = специфична топлина при постояннъ обемъ.

Sp = $sp M$ = молекулярна топлина при постояннъ натискъ.

Sp_v = $sp_v M$ = молекулярна топлина при постояннъ обемъ.

N = коефициентъ на логаритма.

α = проводимостъ въ Ohm-ове за всѣки куб. см.

β = концентрация (въ еквивалентан-грамове за всѣки кубич. см.)

γ = $\frac{1}{\beta}$ специфична проводимостъ.

λ = еквивалентна проводимостъ при безконечно разредяване.

μ = степенъ на диссоциации.

K = константа на равновесието отъ закона на масовото действие

E = налягане (difference de potentiel).

W = съпротивление.

I = интензитетъ на тока.

e = налягане при разлагането (difference de potentiel electrolytique en general).

e_h = потенциалъ спрямо нормаленъ водороденъ електродъ. (Potentiel vis-a-vis d'une electrode a l'etat unit).

e_o = потенциалъ спрямо нормаленъ каломеленъ електродъ. (Potentiel vis-a-vis d'une electrode normale au calomel).

Константи:

R = газовъ константа за всѣка молекула.

A = механически еквивалентъ на топлината $1 \text{ cal} = 4.18 \text{ joules}$ (за $+ 15^\circ \text{ pro gr} = \text{cal}$).

Съкращения

за H_2, SO_2 = за двойно-нормална сѣрна киселина.

H^+ = символъ за положително налягане (налягане) водороденъ йонъ

OH^- = символъ за негативно налягане (налягане) хлоридъ йонъ.

Ba = символъ за двойно положително налягане (налягане) бариевъ йонъ

Въ допълнение на това рѣшение, конгресътъ прие, щото нѣмското „Бундесово дружество“ да представи на постоянния комитетъ на конгреса членове на една комисия, която да се занимае съ по-нататъшното развитие и утвърденостъ на формули.

2. Прие се, щото нормите и метрите за изследване, приети отъ нѣмския аналитиченъ съюзъ^{*)} да иматъ международно значение.

XI. Секция направи три предложения, касаещи се до търговските марки и патентирания, които обаче конгресътъ не усвои, и ги прѣтриати въ постоянния комитетъ за по-нататъшно изучаване. Установилисѣ предложения на XI секция бидоха усвоени отъ конгреса, а именно:

1. Вѣско лице, което дава работа по разнитѣ клонове на химическата индустрия, е длъжно, да предпазва отъ опасностъ живота и здравето на работниците.

За това е необходимо:

а) да се изучагъ обстоятелствено причинитѣ и послѣдствитѣ отъ опасностите за здравето на работниците.

б) да се въвежда най-строгата на работниците да бждатъ внимателни и предпазливии спрямо неизбежните отъ тѣхъ опасности и да се

^{*)} Тия норми сж сѣднѣ въ:

Цѣла на калителни работи, се определя за всѣки 100 гр., вътрешно и външно.

Изграждането на работи се извършва въ херметически затворени помещения, въ които се образува отъ трѣтѣ страни на съответните трѣнорни работи се да. Цѣта въ другите страни на обикновена се работи въ особено споразумение.

За тѣлесно карбидъ (Haber's carbide) се счита всѣка частъ, която е карбидъ разлага 200 интри сури въ метиланъ, при $+ 15^\circ \text{ C}$ и 760 мм барометрическо налягане. Карбидъ, който разлага по-малко отъ 200 интри (до 200 г.), съ 2° , въ повече или въ по-малко, трябва да се приеме въ кувача, по съ съответенъ процентъ отъ били, съответенъ не е длъженъ да приеме карбидъ, който разлага по-малко отъ 200 г. сури (до 200 г.). Карбидъ, който да се приеме въ кувача, по съ съответенъ процентъ отъ били, не трябва обаче да съдържа въ повече отъ 5° , въ дѣло, подъ което налягане се разлага карбидъ, който минимално прѣтѣсно съ тѣлесно карбидъ.

За изследване на споразумение карбидъ се взематъ около 10° , въ всѣка група за пробъ се взема въ приложението на представителитѣ на всѣки споразумение страни, или отъ самитѣ представителни или отъ нѣкоя лица, избрани отъ групата, която е за всички отъ представителния съюзъ.

Отъ всѣки еждъ на споразумение карбидъ се взема отъ всѣкъ мѣста отпоръ и ерѣдта, или отъ ерѣдта и отъ дѣла, около 100 гр. карбидъ съ топла, въ не съ рѣка. Въсѣки карбидъ се излага въ тѣлесна кувача, който ерѣдта се излага, или се поставя въ ерѣдта ерѣдъ, съ херметически затворенъ ерѣдта ерѣдта. Всѣки пробъ отъ кувача ерѣдта се излагатъ. Не се допуша при вземането на пробата, да се употребяватъ дървени ерѣдта, кувачи, кувачи и др. ерѣдта.

Анализитѣ на всѣки пробъ карбидъ трябва да се извършва по рѣшенитѣ на аналитичния съюзъ. Въ случаи, въ се получатъ различни резултати, споразумение се дава отъ аналитичния, излагатъ въ лабораторията на нѣмския аналитиченъ съюзъ.

Разноситѣ по анализа останати въ смѣтка на страната, която губи.

изисква отъ работниците най-строга съблюдене на предпазителни мърки.

в) При изработването и установяването на предпазителни мърки, да се взема преди всичко въ внимание мнението на опитни химици.

2) Конгресът изказва желание, да се направятъ настоящи, да може да се постигне едно всеобщо международно забраняване, да се употребява белия фосфоръ при фабриканята на кибрита.

Слѣдъ това прѣдсѣдателятъ на международната комисия за анализитѣ на искусствения торъ и на фуражните материали докладва рѣшенията на тая комисия. Конгресътъ ги усвои и ги прогласи за международни нормални прѣдписания. Тѣ сж слѣдните:

I. Международни прѣдписания за вземане проба отъ фабричати и сурови материали на производството на искусствения торъ въ международната търговия en gros.

1. Изпитателната станция трѣбва да връща всѣка проба, която не е взета по начина, прѣдписанъ за това; или пъкъ трѣбва да отбѣлжи тоя фактъ въ акта за анализата.

2. За съгласно прѣдписанията взети проби се сѣматъ само тѣ, които сж взети на послѣдната желѣзно-пътна станция или пристанище при разтоварването на стоката въ присъствието на прѣдставители на двѣтъ страни, или пъкъ отъ нѣкое за тая цѣль подъ кѣтѣва назначено въщо лице, при спазването на слѣдните условия.

3. При фабрични продукти се взема отъ всѣки десети чувалъ, а при неамбалирана стока отъ 10 различни мѣста; за тая цѣль си служатъ съ сондажна лопата.

4. При неамбалирана стока отъ кораби се взема проба отъ всѣки петдесети сѣдъ, съ който изпращавагъ товара на корабъ; взетитѣ проби се смѣсватъ добръ и слѣдъ здробяването имъ до величина на лешвичени зърна се взема пробата за опрѣдѣляне на влагата, а слѣдъ стривинето на ситенъ прахъ — пробата за опрѣдѣляне на химическия съставъ.

5. Взетитѣ проби се изсипватъ въ чисти и сухи стъклени съдове, съ вместимостъ около 300 гр.

6. За всѣко опрѣдѣление трѣбва да се вземагъ най-малко по 3 проби, които се запечатватъ съ печатитѣ на лицата, които сж взели пробата.

7. Етикетитѣ на стѣклата съ взетитѣ проби трѣбва да носятъ тъй сжщо печата и подписътъ на лицата, които сж взели пробитѣ.

8. Пробитѣ трѣбва да се палятъ на тъмно, сухо и хладно мѣсто.

9. Вещества отъ нееднороденъ съставъ трѣбва прѣдварително да се сдробятъ и да се смѣсятъ добръ, а слѣдъ това да се взема пробата.

II. Приготовление на пробитѣ.

а) Сухи проби отъ фосфати или други сивени торове могатъ да се отсѣкатъ и да се сѣмватъ.

б) При влажни торови материали, при това е невъзможно, приготвенето на проби да се ограничава въ внимателно и добро равниане съ ръка.

в) При сурови фосфати и костени проби трѣбва да се опрѣдѣля количеството на пробата.

г) При вещества, които въ връме на сиването промѣнятъ количеството на влагата трѣбва да се опрѣдѣли както въ недробити и въ ситната маса. Резултатитѣ по тая трѣбва да се изчисли върху влагата въ онамяната недробена маса.

III. Аналитични методи.

A. Искусственъ торъ.

I. Опрѣдѣление на азотата.

Взематъ се 10 гр. отъ веществото. Съ него се изварива при $+100^{\circ}\text{C}$ до постоянно. При вещества, които съдържатъ глинъ, времето трае 3 часа.

За каменни соли опрѣдѣлянето на вода по прѣдписанията на синдиката на каменни заводи въ Stassfurt-Leopoldshall.

II. Опрѣдѣление на неразтворимитѣ съставки.

Взематъ се 10 гр. вещество и се изсипва въ чиста стѣклена чаша.

а) Слѣдъ разваряване въ минерални киселини и изпаряване досухъ въ присъствие на силициевиятъ диоксидъ (SiO_2) става не разтворимъ конгло, слѣдъ измиване и изсушване калцирира.

б) Слѣдъ обработване съ вода неразтворимиятъ остатъкъ се изсушава при 100°C до постоянно тѣло.

III. Опрѣдѣление на фосфорната киселина.

A) Приготовление на разтворитѣ.

1. При разтворима въ вода фосфорна киселина се взематъ 20 гр. отъ пробата, за да се съ 800 см³ вода въ еднотитрова стѣкла и се бѣлникатъ 30 минути, слѣдъ което лива вода до 1000 см³. Разтворитѣ на трѣченитѣ двойни суперфосфати се нагряватъ варително съ малко HNO_3 , прѣди да се стѣпни къмъ утаяването на фосфорната киселина, за да се прѣвърне нахождащата се фосфорна киселина ($\text{H}_2\text{P}_2\text{O}_7$) въ орто-фосфорна киселина (H_3PO_4). За тая цѣль се взема въ банъ 25 куб. см. отъ разтвора на суперфосфата то см³ концентрирана азотна киселина.

Забѣтка. Ако имъ се опрѣдѣля въ суперфосфатитѣ количество на разтворимата въ минерални киселини фосфорна киселина, то опрѣдѣлението трѣбва да се прави по метода на Petermann.

2. При опрѣдѣляване на псичката фосфорна киселина (P_2O_5) 5 гр. отъ веществото се взема въ продължение на 30 минути съ царска

отъ 3 части солна киселина ($D = 1.12$) и азотна киселина ($D = 1.20$), или съ азотна киселина и 50 гр. концентрирана киселина, съдъ което се разрѣдва до

Thomas-фосфати:

творима въ лимонена киселина фосфорна (P_2O_5).

Въ 5 гр. вещество и се поставятъ въ 500 с.м.³, която, ма да се прѣдвари то на нещото по стѣнитѣ на колбѣта 5 с.м.³ спиртъ, прибавятъ се 20-ти. отъ лимонена киселина и се бѣлникъ вложеніе на $\frac{1}{2}$ часъ върху ротационната която прави 30—40 обръщания въ минута. Температурата трѣба да бѣде $17.5^\circ C$. разтѣленіе на всичката фосфорна киселина (P_2O_5).

Колба, съ вместимостъ 500 с.м.³, се по-то 5 гр. отъ веществото, намократъ се съ вода и се прибавятъ 50 с.м.³ концентрирана киселина, варятъ се 30 минути при вихручение, съдъ което се прибавя вода 50 с.м.³.

Изпитване на полученитѣ разтвори.

Мозибеновата метода, споредъ Fresenius.

Витратната метода.

Опредѣленіе на свободнитѣ киселини.

Опредѣленіе на всичкото количество свободни киселини: Водниятъ разтворъ, полученъ по описанието sub A, се тигрира въ при-на на метилъ-оранжъ съ нормаленъ раз-творъ натриевъ хидратъ.

Свободната фосфорна киселина се опредѣлюва изъ спиртиния разтворъ. Методата, е извършено тегловното опредѣленіе, да бѣде показана въ акта.

Опредѣленіе на желязния и на алуминевия окисъ.

Опредѣленіето на желязото и на алуминия да се извършва по методата на Eucken, като се изематъ въ вниманіи подобрѣ-ния R. Jones, или по методата на Henri

и т.д., по която е извършено опредѣля-нето, да бѣде изрично спомената въ акта.

Г. Опредѣляване на азота.

1. Нитратенъ азотъ.

Тукъ сж само директнитѣ методи за измѣне на азота.

Аммоніонитѣ методи на Böttcher, Ulsch, или на Kjeldahl-Jodbauer.

Метрическитѣ методи на Lunge, или на G-Grandjean.

2. Аммоніаченъ азотъ.

Опредѣленіето на тоя азотъ се извършва, съдѣствирва веществото съ магнезиевъ окисъ (MgO); при аммоніевитѣ суперфосфати се

взема раствора, приготвенъ по указанията sub III A₁.

3. Всичкиятъ азотъ изобщо.

Въ присѣдствіето на нитрати и аммоніевы съ-единения всичкиятъ азотъ изобщо ще се опредѣ-ля само по методата на Kjeldahl-Jodbauer.

4. Органически азотъ.

При отсъствие на нитрати и на аммоніевы соли опредѣлянето на органическия азотъ се извършва или по метода на Kjeldahl-Jodbauer, или чрезъ изгарение съ натро-калциевъ окисъ.

II. Халрати и перхлорати.

Цвата вида соли трѣбва да се смѣтатъ за ед-накъво вѣднѣ; азота тѣ се опредѣлятъ наедно.

III. Опредѣленіе на калия.

Опредѣлянето на калия се извършва, като се прѣваряне калия въ калиевъ хлоро-платинатъ (K_2PtCl_6), или въ калиевъ перхлоратъ ($KClO_4$). Упомянатата метода трѣба да се спомене въ акта.

IV. Опредѣленіе на калциевъ и на магнези-евия окисъ. При «варъ за тореніе» или при «наро-вигъ мергелъ» опредѣлянето на калциевъ и на магнезиевия окисъ може да се извърши чрезъ тигриране по метода на Tasse^{*)}, или по-обикновенитѣ тегловно-аналитични методи.

Списъкъ за единообразна номенклатура на хими-ческитѣ реагенти и на апаратитѣ:

	Грамове	Съдѣствиратъ
1. Сѣрна киселина, $H_2SO_4 + aq$	1.40	50 части H_2SO_4
2. Концентрирана сѣрна кисе-лина	1.84	1.40 " "
3. Азотна киселина $HNO_3 + aq$	1.20	12 " HNO_3
4. Концентрирана азотна кисе-лина	1.52	1.00 " "
5. Солна киселина, $HCl + aq$	1.12	25 " HCl
6. Концентрирана солна кисе-лина	1.20	39 " "
7. Аммоніакъ, $NH_3 + aq$	0.96	10 " NH_3
8. Концентриранъ аммоніакъ	0.91	25 " "
9. Наредъ вода: 1 ч. HNO_3 1.20 1 ч. HCl 1.12		
10. Разтворъ отъ лимонена киселина, $C_6H_8O_7 + aq$	20 гр.	20 гр.
11. Разтворъ отъ лимонена киселина въ 1 литъ вода	30—40 обръщания въ 1 минута	
12. Апаратъ за бѣлокаше	150 обръщания въ 1 минута	

Б. Фуражни материали.

Приготвление на обекта.

За всички фуражни материали безъ разлика трѣбва да се постигне такова сдробяване, щото масата да може да минава презъ 1 м.м.-овото сито.

1. Опредѣленіе на влажната.

Взематъ се 5 гр. вещество, което се суши при $+ 100^\circ C$ въ продължение на 3 часа.

^{*)} Landwirtschaftliche Versuchsanstalten, Bd. LII, p. 8, 52, 53 и 76.

II. Определяне на протеина.

1. Суровъ протеинъ.

Въ едно количество отъ 1 до 5 гр. вещество се определя количеството на азота по метода на Kjeldahl-a, или по тоя на Gunning-Atterberg и полученото количество азотъ се помножава съ 6.25.

При важно разпустимъ продукт, като брашно отъ кюсе на памучно сѣме, отъ фасъжни (аракиевъ) и др. за припорожаване е, да се прибавя малко фосфоренъ пентоксидъ (P_2O_5), когато се работи по Kjeldahl-овия способъ.

2. Чистъ протеинъ.

Той се определя или по-метода на Stutzer, или по тая на Kellner.

3. Смилаеми азотни вещества.

Количеството на смилаемитъ азотни вещества се определя по усъвършенствуваната отъ G. Kuhn Stutzer-ова метода.

Видето етоманентъ сокъ може да бже употребенъ и купенци пенелъ, като се иматъ предъ видъ бѣлѣжикитъ на Wedemeyer.

III. Определяне на мазинитъ.

1. Определяне на мазинитъ изобщо.

Фуражнитъ материали се сунатъ въ продължение на 3 часа при температура отъ $+95^{\circ}C$, която обаче никога не трѣбва да се качва надъ $100^{\circ}C$. При «кюсе» отъ лесно сѣме, или при киснета отъ лесно засъхнали масла, се позволява, щото сушенето да се извърши въ токъ отъ водородъ (или въ токъ отъ свѣтиленъ газъ), или пъкъ сушенето може да се извърши въ продължение на 1 часъ при температура отъ $100^{\circ}C$. Като екстракционнo срдство за извличане на мазинитъ се допуша употреблението само на етеръ, който предварително е обезводенъ и изъ който сж отстранени и послѣднитъ слѣди отъ спиртъ. Екстрахирането трѣбва да бже окончателно. Допуша се, щото полученитъ етеренъ екстрактъ, слѣдъ изсушаването, да не бже отново напълно разтворимъ въ етеръ.

2. Меласни фуражни материали.

За определяне на мазинитъ въ меласнитъ фуражни материали се взематъ 25 грама вещество, което предварително се сунъ въ продължение на 3 часа при температура отъ $+80^{\circ}C$. Следъ изтичането изсушената проба се прѣтегля и се счуква на ситенъ прахъ. Отъ тоя ситенъ прахъ се взематъ 5 гр., поставятъ се върху филтъра на хунията, следнина съ прибора за смачване, или пъкъ се поставятъ на дното на една по-голяма Boosch-ова тигла и се измиватъ внимателно и бавно съ 100 куб. см вода. Получениятъ остатъкъ се изсушава при $+95^{\circ}C$ и се екстрахира съ етеръ.

IV. Определяне на безазотинни екстрактивни вещества.

а) Изобщо тия съставни части на фуражни материали се определятъ чрезъ диференциалъ като се определятъ всичкитъ други съставни части.

б) При определянето на захарта и подобнитъ съединения важатъ прѣписанията международната захарна комисия, о които трѣбва строго да се придържатъ при определянето на захарта и на сахароподобнитъ съединения.

V. Определяне на дървесината.

Това определяне се извършива по методъ на Wender-a, като се изваряватъ 3 гр. вещество изъ което, ако има нужда, мазинитъ могатъ бждатъ предварително извлечени съ 200 куб. см 25-процентна сѣрна киселина (H_2SO_4), а слѣ това съ 200 куб. см 1.25-процентенъ калиевъ хидратъ (KOH.)

Всяко изваряване трае точно 1 часъ, въ се смѣта отъ момента на възвирането. Имамъното въ време на варенето количество се се прибавя отъ време на време, тѣмъ много итащата течностъ да бже постоянно 200 куб. см. Остатъкътъ се измива най-напредъ съ топлъ спиртъ и послѣ съ етеръ; слѣдъ изсушаването постоянно тегло, остатъкътъ се прѣтегля. Слѣ прѣтеглянето сухиятъ остатъкъ се изгара, на ченатъ пенелъ се прѣтегля и нейното тегло изважда отъ теглото на твърдия остатъкъ.

VI. Определяне на пенелъта.

При това определяне се взематъ 5 гр. вещество което внимателно се изгара; получената пенелъ слѣдъ внимателно накаляване, се оставя изстине и се прѣтегля.

VII. Определяне на пѣска, resp. на други минерални примѣси.

Качественото изпитване на фуражнитъ материали върху пѣсѣкъ, resp. други минерални примѣси, е задължително. Щомъ това изпитативно изследване върху пѣсѣкъ, или други минерални съставни части, покаже присѣтствието на 1 примѣси въ размѣри по голѣми отъ допустимъ норматно количество, количествитъ определяне на тия съставни части на изпитваната фураженъ материалъ става наложително. Прѣдѣстиего на пѣсѣкъ, resp. други минерални примѣси, въ размѣри по-големи отъ 1%, не допуша.

Въ сжното общо заседание, държано на юний (и с.), бидоха направени 2 покани за VI международенъ конгресъ по приложната химия имено отъ Италия и Англия. Конгресътъ, 294 гласа противъ 274, рѣши, щото VI международенъ конгресъ да се събере презъ 1906 г. въ Римъ. За изпълнителенъ комитетъ се избра г. проф. Савиццато за почетенъ прѣдседателъ.

г. проф. Paternò за прѣдседателъ, г-да Menozzi, Ciamician и Nasini за членове.

Слѣдъ това г. Moissan, отъ името на всички правителствени делегати и отъ страна на всички членове на конгреса поблагодари за извънредно побезния и безкрайно гостолюбивия приемъ, оказанъ на членоветъ на V-ия международенъ конгресъ.

Прѣдседателъ, г. проф. Д-ръ О. Н. Witt, съ една кратка ретроспективна рѣчь върху извършеното закри V-ия международенъ конгресъ по приложната химия.

Прѣзъ време на моето стоене въ Берлинъ азъ употребихъ свободнитъ часове, за да посѣтя и разгледамъ слѣднитъ научни заведения:

1. Двата университетски химически институти въ Hessische-Strasse и въ Bunsenstrasse.

2. Органическата лаборатория на проф. Liebermann.

3. Технологическата лаборатория на професоръ Witt.

4. Металургическата лаборатория на професоръ Weeren.

5. Неорганическата лаборатория на професоръ Erdmann.

6. Електрохимическата лаборатория на проф. Knorre.

7. Института на ферментационнитъ занаяти и фабрикацията на скоробѣлата въ Seestrass.

8. «Хофмановия домъ», въ който се помѣщава нѣмското химическо дружество.

9. Земледѣлческото изложение.

Слѣдъ закриванieto на конгреса взехъ участие въ слѣдующитъ екскурзии:

1. До «Централната Изпитателна станция» въ Neubabelsberg.

2. До «Изпитателната станция за производството на цвѣклово сѣме» въ Klein-Wanzleben при Magdeburg.

3. До солнитъ рудници въ Stassfurt. Тукъ слѣзохъ въ 2 мини за калиеви соли и разгледахъ 3 фабрики за рафиниране и прѣработване на суровитъ калиеви соли.



Вторият международен конгресъ за обучението по рисуване въ гр. Бернъ

отъ Ив. Стрѣлуховъ,

учителъ въ Кюстендилското педагогическо училище.

Въ послѣдно врѣме доста много се говори за художествено възпитание. Основенъ принципъ въ свършенната тенденция на училищното възпитание е да развие повече тѣзи душевни способности у младежитѣ, които правятъ човѣка да бѣде уменъ, благороденъ, проникателенъ, чистъ и порядъченъ — съ една дума, художествено развитъ. Тѣзи елементи образуватъ колкото моралната страна на характера, въ тѣсентъ смисълъ на думата, толкова и художествената. Между другитѣ учебни прѣдмети въ училището, рисуването е главниятъ прѣдметъ, който спомага за развитието на тѣзи способности. Признава се, обаче, че до сега то не е постигнало своята цѣль. Това се отдава главно на едно нерационално разбиране на неговото значение и на липсване една добра метода на обучението.

Това обстоятелство даде поводъ да се събере I. международенъ конгресъ за обучението по рисуване въ Парижъ прѣзъ 1900 год. Въ този конгресъ сж били зачекнати въпроси отъ голѣма важностъ, безъ обаче да бждатъ разрѣшени. Едно повторно обсъждане и разрѣшението на тѣзи въпроси се остави за II. международенъ конгресъ, който бѣ опрѣдѣленъ да стане въ гр. Бернъ.

Този конгресъ се откри на 2. августъ (новъ стилъ) т. г. Голѣмото множество прѣдставители, мъже и жени, отъ разнитѣ цивилизовани страни, доказваше до колко е важна и належаща работата, която има да се извършва въ този конгресъ. Прѣдседателътъ на федерацията, г-нъ Robert Comtesse, откри конгреса и съ една подходяща съдържателна рѣчь възбуди още по-живъ интересъ къмъ това дѣло.

Работата на конгреса се дѣлѣше на двѣ секции. Първата секция обхващаше въпроси отъ общото обучение по рисуване, а втората — по специалното обучение.

Секция I.

Въпроси по общото обучение.

1. Възпитателното значение на обучението по рисуване; отношението му къмъ другитѣ учебни прѣдмети (до колко то ги подпомага); социалното му значение.

2. Метода за обучението по рисуване въ бавачницитѣ (Kindergärten).

3. Метода на обучението по рисуване първоначалнитѣ училища.

4. Метода на обучението по рисуване срѣднитѣ учебни заведения.

5. Рисуване въ висши училища.

6. По подготовката на учители по рисуване въ разнитѣ училища.

Секция II.

Въпроси по специалното обучение.

1. Настоящото положение на занаятчийското техническото и художественото обучение въ нитѣ страни.

2. Организиране на учащитѣ се, както и куръ по занаятитѣ за ученици, ученички и работи отъ двата пола.

3. Обучението по рисуване въ специални занаятчийски, индустриални и художествени занаятчийски училища.

4. Училища за декоративно изкуство.

5. Подготовка на учители по рисуване въ разнитѣ училища.

6. Избиране интернационални знаци и символи употребявани при рисуването.

Въпроситѣ и въ двѣтѣ секции бѣха отъ голѣма важностъ за насъ, но, за жалостъ, не бѣше ни можно да участвувамъ въ засѣданията и на двѣ секции, тъй като тѣ засѣдаваха едновременно.

Засѣдания на първата секция.

Първи въпросъ.

(Възпитателното значение на обучението по рисуване и отношението му къмъ другитѣ учебни прѣдмети. (до колко то ги подпомага); социалното му значение).

Главни референти по този въпросъ бѣха: г-жа Chatrousse, професорка въ Парижъ; г-нъ H. Ulrich, учителъ въ Will (St. Gall); г-жа Mar Wheelbr, директриса въ Провиденция; г-нъ S. Y. Dutton, New-York.

Въ рапортитѣ по тази тема, както и отъ другѣ референти (D-r Ulrich Diem, учителъ въ St. Gallen, J. Dickhaut, учителъ въ Nordhal, E. Coocke, професоръ въ Лондонъ, Baldwin и.

аха мисли за значението на рисуването, важен факторъ за душевното, интелектуално и физическо развитие на младежите.

Обучението по рисуване се възбужда чувствения хубавото и чистотата (естетическо). То спомага за усиляване волята и упражнява разсъжда; възбужда фантазия и стремени към идеалното, развива телесната способност, способността на мислене, външното, ръката и пр.

Възпитание към граждански учебни предмети, което има също високо значение. От страна то възбужда повече интерес към предметите, от друга служи, за да се сформират ясни представи за нещата. То подготвя само обучението по естествена история, география, история, но и обучението по езикове, математика и др. «Рисуването също, както го правят на всички учебни предмети» (1).

Всичка връзка съ всички науки, рисуването не да не уподобява голямо влияние при общото образование, а съ това и върху възпитанието на детето. Неговите мотиви, като наука, имат голямо съприкосновение съ самата действителност, съ самия обществен живот и приобщаване нему.

Съществено нему е предстои та играе роля за културния напредък на народите. Основа на изказаните от г. г. референти мисли, конгресът реши:

1. Рисуването да бъде задължително предметъ въ училищата и да се преподава още от първата година като изисък предметъ.

2. Относително учебни предмети рисуването да бъде като средство за изяснение.

3. Обучението по рисуване да изхожда от знания за естествено развитие на детето. Мислено да се учи сам да си служи съ рисунка изразяване на мислите и чувствата си. 4. Приемане ученици въ техническите и изкуствата училища, да се изиска и изпитване.

5. Рисунците стават по наредбата си и украсявателните на отговаряне на изискванията на естетическото възпитание.

6. Се припознава художеството като цвятъ на училището, така и между различни общества.

Втори въпросъ.

Обучението въ забавачните Kindergarten. Референти: г-на M. de Labouret, ивица по рисуването въ Сенеккия департаментъ; г-на M. Muller, председателка на дружеството на рисунците въ Парижъ; г-на Bessie M. Scofield, ивица въ Providence.

Г-на M. de Labouret въ своя докладъ направи кратко свикане отъ докладите на г-на Leo, професоръ въ Лионъ; г-на Wap-direкторка на забавачните въ Парижъ; г-на Kergomard, инспекторка, г-на Bres и др.

Референтите на първи план изтъкнаха, че рисунците съ заведения, дѣто се възпи-

таватъ малки дѣца само съ игри и забавления. Всичко, което дѣцата научатъ и правятъ е плодъ на гѣмната ирива дѣйностъ.

По въпроса, какво трѣбва да рисуватъ дѣцата въ забавачните и по кой методиченъ способъ, се изказаха различни мнѣния. Споредъ някои рисуването по даденъ моделъ или образецъ на черната дѣска за дѣцата отъ забавачните е нецѣлесъобразно, тъй като тѣ не могатъ още да схванатъ, а при това се ограничава и свободата имъ. Г-жа Wapdieropen и г-жа Kergomard се изказватъ за колективното свободно рисуване, илюстриране на добити впечатления.

Споредъ г-на Muller, обучението по рисуване въ дѣтските училища трѣбва да се подготвя съ игри и забавления, например: нареждане предмети, чашички, копчета, зърна, разполагане книжките и пр. Тя прѣпоръчва също опростеното, символическо рисуване на предмети изъ дѣтската оконостъ; илюстриране на разкази и др. Всичко това да се рисува на черната дѣска свободно и иривно. Г-на M. Scofield се изказа също за свободното рисуване, но първоначално дѣцата да рисуватъ това, което тѣ искатъ и могатъ, а по-послѣ това, което имъ се изисква. Тя прѣпоръчваше ивѣтните пера и упражненията съ четка и боя, каквито могатъ да бъдатъ рѣзки или точки въ разпоположение.

Общото мнѣние, изказано отъ г. г. референтите по този въпросъ, е, че рисуването въ забавачните е важенъ факторъ за възпитанието. Относително методата се доде до съгласие да се състави отъ страна на конгреса комитетъ, който да опредѣли най-добрата отъ прѣпоръжените методи.

Рѣшение на конгреса:

1. Рисуването въ дѣтските училища е важно възпитателно средство.

2. Въ всяка страна чрезъ научни дружества и общества да се въведе начинъ за разпространяване най-различната метода на обучението по рисуване въ забавачните.

Трети въпросъ.

(Обучението по рисуване въ първоначалните училища).

Референти: г-на L. Guelin, инспекторъ по рисуването въ Парижъ; H. E. W. Jost, художникъ и учител по рисуването въ Dusseldorf; H. Dan-nils, директоръ въ Springfield.

Г-на L. Guelin въ своя докладъ направи едно кратко извлѣчение отъ докладите на мнозина авторитетни професори и учители по рисуването, като Bonnard, Paul Steck, D. Leo, Claude Gagnel, Fuson, Fernand, Rex Jules и др., които почти всички се изказватъ за новото гледище на обучението по рисуване, т. е. рисуването по природни форми.

Г-на Rex Jules казва, че за нея има само една метода — природата. Тя възбужда обучението. Г-на Fuson Fernand прѣпоръчва природните форми, защото имали инстинктуаленъ характеръ. Г-на казва, че обучението трѣбва да низира ивѣта, която има да се постигне въ индивидуалната

животъ на човѣка и колективния животъ на човѣчеството, че естествените форми се налагаатъ като база и това се подкрѣпи съ педагогическите принципи — да се почва съ познатото, конкретното и лесното. Всѣки предметъ съ геометрическа структура да се избѣгва, като нѣщо безъ изражение. Г-нъ Steck, Band и др. сѣщо така искатъ рисуването да става по живи модели. Твърдятъ много се застъпватъ и за рисуването по паметъ въ всичките курсове на основното образование.

Въ рапорта на г-нъ W. Jost се разгледа рисуването въ първоначалните училища отъ психологическо и физиологическо гледище. Въ края на своите дълги размисли върху значението на рисуването, върху разнитѣ фактори на художественото възпитание, върху методата и избора на материала, г-нъ Jost ни даде кратки методични укажвания при обучението, едно разпореждане на материала за отдѣлните курсове съ една серия объяснителни образци.

Въ резюме той застъпва слѣдните шестъ точки, предложени отъ г-нъ A. Seegenreich, учител въ Zurich:

1. рисуването въ първоначалните училища да бѣде по природа;
2. за материалъ да служатъ мотиви отъ всѣкидневния животъ;
3. да се застъпи рисуването по паметъ;
4. отъ рано да се въведе употребата на боитѣ, за да се развие чувството къмъ хубавитѣ краски и да се възбужда повече интересъ при обучението;
5. за развиване на свободната имъ фантазия, основно работата въ класа, да се има отпознал блокъ, който да се рисуватъ упражненіята по паметъ, иллюстрации на исторички, разкази и др.;
6. всѣко копиране отъ предложки (референтни рисунки за изложба) да се забранява въ училището.

Къмъ това г-нъ Jost добави слѣдното: обучението по рисуване да е задължително съ най-малко два (2) часа седмично; първите упражнения да бѣдатъ свързани съ предметното обучение и при всѣки случай основата да бѣде рисуване по паметъ и припомняне; материалътъ да се взема изъ дѣтската околностъ. Въз основа на психологическите и физиологическите наблюдения върху дѣтската натура, да се установи едно рационално обучение по рисуването, което да спомага и за естетичното възпитание. Обучението по рисуване да се рѣководи споредъ душевното развитие на дѣщата, защото такова обучение ще има голѣмо значение за народното общедостъпно изкуство. Рисуването, като възпитателно средство, да бѣде използвано отъ всѣка страна. Голѣмо значение за естетичното възпитание има художественото съчетание и наредба въ околността на ученика. Тукъ на първо мѣсто стои училищното здание, неговиятъ външниятъ видъ и декорирането му изотрѣ (класните стѣни и коридоритѣ).

Г-нъ H. Danilicz намира, че рисуването, водено отъ художествена точка зрѣние, ще заслужи най-много за възпитателнитѣ и индустриални интереси

Конгресътъ, като взема прѣдъ видъ, че естественото развитие на дѣтето трѣбва да за база на всѣко рационално обучение; че рисуването съ своитѣ ефекти трѣбва да въспита, въ която житейска, че принадлежна, външната явления, сѣ нему непосредствено мѣстъ; че то носи характеръ на единъ животъ, че методното приспособление е тъй лесно, слѣдъ рѣжката се навикне бързо да сподѣля мислитѣ, неговата най-висока цѣль е да укаже къмъ истинното разбиране на хубоститѣ въ природата и изкуствата — изказа слѣдното желание:

1. въ първоначалните училища систематично основното конструктивно рисуване да се дава въз основа на тѣзи принципи;
2. рисуването да упражни ученицитѣ да даватъ и схващатъ предметитѣ и явленията въ природата и околността по форма и боя и даващото да изобразяватъ просто и ясно;
3. рисуването по паметъ да бѣде като основното въ всичките класове.

Четвърти въпросъ.

(Обучението по рисуване въ срѣдните училища)

Главни референти: г-нъ Ed. Kaiser, главенъ професоръ въ La Chaux-de-Fonds и Spiller, London.

Въ първата частъ на своя рапортъ г-нъ Kaiser ни прѣстави въ резюме рапортитѣ много свои колеги, като професоръ E. B. Boudard, Paves Cohn, J. I. Pillet; Paul Steed Dawid, г-жа Kosman Siehel и др.

Въ втората частъ той се изказа върху дата, материала и програмата. Общото е изказано отъ г. г. референтитѣ по този въпросъ, че въ срѣдните училища трѣбва да се въведе пластическото рисуване, което ще има голѣмо значение за развитието чувството за естетичното чувство и наблюдателността. Се изказаха за колективното обучение, което е безъсѣдно за външния видъ, произведението, епохата, хубостта и пр. на прѣдметитѣ, които ще се рисуватъ. Освѣтъ перспективното рисуване доука се и конструктивното, на което е да се подготвятъ ученицитѣ за специални училища. Застѣпа се и рисуването по паметъ; сѣщо и скициране вънъ отъ класето. Моделирането да се въведе и при по възможностъ заедно съ рисуването и на ната работа. Въ всичките класове да се вижда и кратко запознаване съ историческото изкуство.

Конгресътъ, като взема подъ внимание нията, изказани отъ американскитѣ учители Bailey, W. E. Hine въ рапорта на г-нъ M. взема слѣдното рѣшение:

1. за обучението по рисуване въ срѣдните училища да се въведе важнитѣ принципи на обучението по рисуване въ първоначалните училища, изисква само едно по-големо художествено съзнание;
2. естетичното на моделирането съ рисуването да се изпита въ всички класове и резултатитѣ да се съобщатъ въ слѣдния конгресъ.

Петти въпросъ.

(Рисуване въ висшитѣ училища).

Г-нъ Paul Steck, инспекторъ по рисуване въ Парижъ.

Всѣка наука, при всѣко изтирване и на рисунанието играе важна роль и е важно. Като нахождамъ отъ тази система, която се изказа, че рисуването, въведено въ наукитѣ, ще има голѣма важность и ще има една празнина, която бѣе голяма, тя се чувствува. Той ни обясни до какъ факултетъ рисуването ще подготвяването на разни дисциплини.

Училища по литература: при изучаването на изкуството, историята на цивилизацията, археологията, палеографията и др.

Училища по науки: при математиката, всенната история, въ курсоветѣ по физиката, експериментална механика, астрономията, анатомия и физиология, хистологията и др.

Училища: освѣнъ при общитѣ медицински науки, и въ курсоветѣ по хирургическа патология, физическа биология и др.

Училища: при анатомията и физиологията на растенията, ботаниката, криптогамията, микологията и др.

Г-нъ Steck ни посочи единъ планъ за да се едно рационално обучение по рисуване при всѣки отдѣленъ клонъ. Той припоми на всѣки университетъ да има курсъ по рисунане, съ програма споредъ отдѣлнитѣ факултети по рисуване въ тѣзи курсове, базирано върху подготовката по общото образование, то ще се изучава само подъ формата на рисунане. Курсоветѣ да сѫ факултативни, и черти той ни посочи и самата програма на отдѣлнитѣ факултети. Спомена се и за ценза по рисунане, които ще ржковетъ въ курсоветѣ.

Въ видъ на изказанитѣ мнѣния по този конгресъ рѣши:

1. Да откриемъ при университетитѣ рационално обучение по рисуване;

2. Да откриемъ по разни дисциплини, които може да сѫжизни за изменение и дефиниция да се изучава подъ внимание и способността на ученика.

Шести въпросъ.

(Подготвяване на учители по рисуване въ разни училища).

Г-нъ A. Kunzfeld, професоръ въ Бернъ; г-нъ Molkenboer, професоръ въ Амстердамъ; г-нъ E. Giles, учителъ въ Лондонъ.

Kunzfeld раздѣли въпроса главно на два: а) подготовката на учители по рисуването въ гимназиите; б) подготовката на учители по рисуването въ висшитѣ училища.

а) подготовката на учители по рисуването въ гимназиите: занимаватъ такава длъжностъ, която да имать характеръ на преподаване на ученици въ гимназиите.

Къмъ първата часть се отнесоха въпроситѣ: а) подготовката на учители за долния курсъ на обучението по рисуване (ученици отъ 6.—11. годишна възраст); б) подготовката на учители за горния курсъ на обучението по рисуване, т. е. долния курсъ на висшитѣ училища (11.—15. годишна възраст); в) подготовката на учители за горния курсъ на обучението по рисуване (гимназии, педагогически училища и други тѣзи подобни).

«Въ първоначалнитѣ училища, казва г-нъ Kunzfeld, като се поставя на интелектуална почва, но икономически, а главно педагогически съображения, не е възможно да има специаленъ преподавателъ по рисуването. Учителитѣ на отдѣлнитѣ трѣбва да бѣде съвременно и учителъ по рисуването. Той трѣбва да притежава, освѣнъ педагогическо, но и художествено образование, за да бѣде добъръ учителъ и добъръ възпитателъ».

Задачата на едно таква възпитание се възлага на педагогическия учителъ. Констатира се обаче, че тѣзи училища не сѫ достигнали желаното и причинитѣ за това г-нъ Kunzfeld намира въ неопредѣлено-послабената пѣть, ограничената програма, методата, въ механичното прилагане полнотроенъ ориентиръ и вътежливото осѣбяване по гинсови методи, въ недостатъчното часове седмично обучение; затова часове по рисуване на други учители, неспециалисти, като допълнителни часове; приемане на ученици, безъ да се вема подъ внимание способността имъ по рисуване и др.

За отстранението на тѣзи причини и вънеждането едно рационално обучение по рисуването въ педагогическия учителъ, трѣбва да се помисли бѣдната учителска генерация не само за едно методично прилагане рисуването, но още и да се добие въ око, въ ръка и въ художествени способности, г-нъ Kunzfeld изказа слѣдното: при приемането ученици въ педагогически училища да се търси съѣтка и за способността имъ по рисуване, съвсѣмъ неспособнитѣ да не се приематъ. Седмичнитѣ часове по рисуване да бѣдатъ най-малко четири за свободно-ръчното рисуване и още два — за геометричното и проекционното рисуване. Учебниятъ пѣть, учебниятъ материалъ, методата да сѫ насочени къмъ двояката цѣль: а) развитието зрѣнието и способността за схващане формата и боята на предметитѣ отъ природата и изкуството и простото илюстриране по паметъ или по самитѣ предметитѣ; б) упражненіе на фантазията къмъ самостоятелна употреба на природитѣ форми въ художеството и занаятитѣ. Преподавателитѣ по рисуване въ педагогическия училища трѣбва да притежаватъ художествено образование и подобра методическа похватность.

По въпроса за подготовката на учители по рисуването въ гимназиите, педагогическия учителъ и др., той прѣдложи да се паредатъ специални училища или отдѣли при художественитѣ академии, които да имать характеръ на преподаване на ученици въ гимназиите.

училище. Накратко се показа и за паралелата на тези занятия.

За учителите по рисуване в държавни курсове на срещаните училища се иска да съставят списък с изпити първите три години на казаните занятия.

Колкото за сегашните учители по рисуване, за да се подготвят за обучението с курсът по въвеждащите методи, г-нъ Клифърд предлага отваряне на курсове също от три категории: 1) за учителите от основните училища, 2) за учителите от трикласните училища, 3) за учителите от гимназиите, педагогическите и други такива подобни училища.

Курсовете от първата категория да се откриват във всички по-големи учебни центрове (окръзи), да траят една година съ най-малко четири часа седмично. Курсове от втората категория да се откриват в столичните или по-големи градове, да траят една година, съ по 6 часа седмично. Курсовете за учители в гимназиите и педагогическите училища да се откриват при художествените академии или при специалните училища за подготовка учители по рисуване. Тези курсове не биха били като неслучайна всички съсредоточени в областта на рисуването и художественото обучение. Същото мнение се изказа и от г-нъ F. Giles.

Г-нъ Molkenboer се ограничи само по въпроса за биха била учителска генерация. Той отрича ползата от въвежданите курсове за подготовка на учители по рисуване и се иска за едно специално училище, при което да има и образцово училище за практически уроци на кандидатите за учители по рисуването. Той описа подробно характера на този училища, организацията им, програмата, принципите, персонала и пр. Курсът на тези училища не биха били 5-годишен. Свързаните първите два курса на това училище не се допускат за учители по рисуването в първоначалните училища. (Той представя специални предложения за рисуването в първоначалните училища). Свързаните 3-ти класа на това училище се предлагат за учители в средните и специални училища.

Решение на конгреса.

1. Базата на обучението по рисуване и на общото художествено развитие въ всички училища е художественото развитие на учителя.

2. Обучението по рисуване е педагогическо, както е естетично и естетично училища да се ръководят от специалисти, преподаватели в художествено и педагогическо образование.

3. За поставяните резултати от горните две резолюции да се известни на следния конгрес.

Международна федерация.

Въ последното общо заседание на двата секции се реши да се основе една международна федерация за обучението по рисуване.

Въ тази федерация могат да влизат учреждения и дружества, които се интересуват от обучението по рисуване, и пощата им.

Постоянният комитет на федерацията образува от по три избрани члена от държави.

Бюрогто се натоварва да събира съвети издава бюлетини, да води сметките и готвя работа за следния конгрес, който да даде да стане въ гр. Лондон.

Конгресът се закри на 6 август (и стана).

Изложба.

Преди първото на конгреса били устроени изложба на ученически рисунки от различни лица, между които имаме демонстрационни работи и професори, различни ръководители, държавни, частни и др. модели по рисуването и работени по различна работа. Били съдържали рисунки и разни помагала по чешкото рисуване. Особено внимание обрисунките на ученици от първоначалните училища, защото те представляваха едно начало за обучението по рисуване. Били в тези рисунки били любими и наивни, по които е възложена натурата на дървета, облаци, колоритът, съвкупно отношение самостоятелните композиции и пр.

На мястото заслужаваха внимание дърветата от американските училища. Тези изложени серия рисунки на деца и ученици 5.—18 год. възраст. Особено интересни били рисунки на деца от 5.—8. год. възраст, които вижда, какъ децата по най-наивен илюстрират това, което занимава техните фантазия и което съставлява техния душевен мир. Нарисуваните предмети били повече съобразени по замисъл, човешки, животински, минерални и др., нарисувани съ живост и молив.

Рисунките на деца от 8.—10. год. възраст отбелязва по своя жостор. Особено интересни предмети извън обикновеността на дърветата рисунки още и малки комбинации с цветове. Предмети съ цветни пера и вълни, на триъгълник: къщи, градини, къле, пръстени, дървета, птици и др.; също и телни части: листа, клончета, плодове, складове и т.н., рисувани съ молив и боя.

От ученици на 10.—12. год. възраст изложена една серия рисунки съ геометрична структура (упражнения за употребата на линия и кръг), една серия перенни упражнения съ свободни раба (разни форми, общи тела и други предмети); секции с рисунки съ молив и еquare (листовете, кълбовете, птици и др.).

Третият вид рисунки били орнаментални и декоративни и оцветени. Този вид рисунки били удивителни по своя разнообразност, белия и наивен начин на съставянето и бояването им. Подобни опити намираха

Срѣщаха се глави и други части на човѣшкото тѣло, рисувани по натура. Отъ всичко можеше да се сѣди, че французскитѣ училища сѣм останали назадъ съ опититѣ за въвеждане нови реформи на обучението по рисуване.

Друга една интересна колекция рисунки отъ Парижъ представяваше рисуването въ своитѣ главни назначения: а) рисуването въ художеството; б) въ декоративното изкуство; в) въ техниката; г) въ търговията и индустрията; е) въ науката; ж) за социално-икономически цели.

Въ заключение къмъ всичко горѣизложено по конгреса и изложбата, намирамъ за нецѣлѣсходно да дамъ моето мнѣние, макаръ свършено бѣгло, по въпроситѣ, които биха възникнали при появяване мисълта за въвеждане нови реформи на обучението по рисуване въ нашитѣ училища.

Безспорно е, че новата метода на обучението по рисуване е истинската, най-цѣлѣсообразната, отъ която може да се очакватъ най-добри резултати. Тя е, така да се каже, *реализиранъ идеалъ*.

Но макаръ и за приемемъ, че тази е най-свършената метода и ако я въведемъ у насъ, макаръ че нѣма да ни липсва една добре наредена програма, добри ръководства и пр., — съ това още ние нѣма да бѣдемъ гарантирани съ добъръ резултатъ, ако не обърнемъ най-сериозно внимание на едно, което е най-важното — подготовката на учителитѣ.

Макаръ, че конгресътъ разгледа и разреши този въпросъ, за насъ ще бѣде нужно втори пътъ да го разрешимъ, споредъ условията.

По този въпросъ азъ мисля слѣдното:

1). Да се отварятъ въ всѣки учебенъ окръгъ курсове по рисуването, задължителни за всѣки учители основни и учителки.

2). Курсоветѣ да иматъ официаленъ характеръ и опредѣлена програма.

3). Най-удобното врѣме за курсоветѣ е лѣтната ваканция. За да не се отнема много отъ ваканционното врѣме на учителитѣ, най-добъръ ще бѣде курсоветѣ да се свършватъ въ двѣ години т. е. въ двѣ ваканции по 15 дена най-малко съ по 4—5 часа дневно занимание.

4). Ръководителитѣ на тѣзи курсове трѣба да бѣдатъ лица съ художествено образование, които при това да сѣм свършили въ странѣ курсоветѣ за учители и професори по рисуването въ духа на новитѣ изисквания.

5). Въвеждането на новата метода за стѣпено, като се започне отъ основнитѣ училища. Въ онзи учебенъ окръгъ, въ онзи градъ или село, въ онова отдѣление да се приложи рисуването по новата метода, дѣто учителитѣ притежаватъ свидетелство за свършенъ курсъ по рисуване.

6). Грѣжата за подготовка на бѣдешитѣ учители, преподаватели по рисуване въ основнитѣ училища да се възложи на педагогическия училища и педагогическитѣ отдѣли при дѣтскитѣ гимназии.

7). По въпроса за настоящитѣ учители по рисуване въ гимназитѣ, педагогическитѣ и сѣрпни училища, азъ мисля, че ще бѣде по-добре да се свикатъ сѣшитѣ на единъ конгресъ столицата, въ който да се разгледатъ тѣхъ други по-важни въпроси.

До сега най-много е страдало рисуването I, II, III и IV класнитѣ училища, дѣто всѣ назначавани специални преподаватели, и чѣветѣ по рисуване сѣм се давали на други учители като допълнителни. Мисля, че за въ бѣжи би било добъръ, и даже необходимо, ако назначаватъ и тамъ специални преподаватели, които, въ случай на малко часове, да водятъ допълнително други прѣдмети: краснописане, геометрия и др.

За подготовката на бѣдешитѣ учители рисуването въ класнитѣ училища, гимназии и др. да се нареди на нѣто рисуващо училище или онѣзи, които свършватъ въ странствено художествена академия или друго рисуващо училище и искатъ да станатъ учители по рисуването, трѣбва да притежаватъ и свидетелство за свършване нѣкой курсъ за учители по рисуване.

Другитѣ въпроси слѣдъ този за подготовката на учителитѣ, споредъ мене, сѣм по-маловажни.



Деветнадесетият курсъ по ржчната работа въ Bienne

отъ Е. Оърчадиневъ.

учителъ въ Кюстендилското педагогическо училище.

Швейцарското дружество за разпространяване ржчната работа въ училищата, както прѣзъ всѣка ваканция, подпомогнато па отъ швейцарския съюзъ, тъй и прѣзъ тази година въ града Bienne XIX. курсъ по ржчната работа съ цѣль:

а) да запознае участвуващитѣ съ възпитател-значение на училищната ржчна работа и съ неѣ отношения къмъ другитѣ прѣдмети (учението); б) да запознае участвуващитѣ съ отдѣли на ржчната работа и да имъ даде годнишн упжтвания за нейното преподаване; в) да даде практически свѣдѣния върху извѣдания на училищнитѣ работилници, ин-струментитѣ и суровитѣ материяли.

Часето на курса бѣ опредѣлено единъ мѣ-сяцъ и 9 часова дневна работа. Курсътъ съ-стои се слѣдитѣ отдѣли: картонажъ, дърво-работство, скулптура, моделиране и специаленъ. Обаче този послѣдниятъ, въ който се уча-да само ония учители, които прѣдставятъ ин-тересъ за свършване отдѣлитѣ дърводѣлство, картонажъ, не може да се състои по нѣмание на чисто желаници — най-малко 10. Таксата за участие въ всѣки отдѣлъ бѣше 60 л. зл. Курсъ взеха участие 75 души — учителки и учители: 1 германецъ, 1 българинъ и 73 швей-царци. Всички швейцарци бѣха командировани отъ кантона и общината, дѣто учителуваха.

Участвуващи въ курса бѣха разпрѣдѣлени 2 по картонажъ, 23 по дърводѣлство, 11 по скулптура и 9 по моделиране. Всѣки отдѣлъ имаше образцово наредена работилница и ржководителъ; а директоръ, управителъ на курса, бѣ единъ отъ биенскитѣ учители по ржчната работа, назначенъ отъ дружеството и отъ министерството на просвѣщението. Курсъ е специалниятъ курсъ, които имаше за цѣль да даде на учителъ знания по изработката на ржчната работа, които сж въ свръзка съ препода-ването на другитѣ прѣдмети, като геометрия, математика, история, физика, химия и пр., по които имаша горещо желание да слѣдватъ не-посредствено, поради казанитѣ по-горе причини, то-ва записвахъ въ отдѣла моделиране

На 4. юли 1904 г. курсътъ се откри отъ прѣд-седателя на дружеството, въ присѣствие на градския кметъ, нѣкои професори, директора на курса, ржководителитѣ и всички участвуващи, съ една обстоятелствена рѣчь, по значението и нѣмта на училищната ржчна работа, посрѣт-натата съ бурни аплодисменти. Градскиятъ кметъ поздрави участвуващитѣ съ «добрѣ дошли» и имъ пожела добъръ успѣхъ, а слѣдъ него говори директорътъ на курса по значението и цѣльта на подобни курсове и организацията на сегашни курсове. Слѣдъ рѣчитѣ и благопожеланията, всички участвуващи, разпрѣдѣлени по отдѣли, завзеха отреденитѣ имъ отъ по-рано мѣста въ образцово нареденитѣ работилници.

Приятно бѣ човѣку да гледа съ каквъ живъ интересъ, напжнато внимание и голѣма енергия се подемаше всичко отъ учителки и учители на разни възрасти, като се започне отъ съвсѣмъ младитѣ и се доде до съвсѣмъ побѣлѣнитѣ без-зъбни учители. Всичко лишаше енергия, всѣки очакваше работа.

Азъ ще се огранича да дамъ тукъ нѣкои кратки свѣдѣния само по отдѣла моделиране, въ който се записахъ и работихъ.

Ако има отдѣлъ, съ който най-добрѣ би се постигнала една отъ цѣлитѣ на ржчната работа — развитието на окоото и ржката, то е безспорно моделирането. Зидино е, че окоото е главниятъ органъ отъ човѣшкото тѣло, който възприема впечатления отъ външния миръ; чрѣзъ него на-мната душа се обогатява съ знания; то ни дава ясно прѣдставление за разнитѣ видове форми, голѣмина, положения и пр. Но онова, което не може да види окоото, напипва го ржката — тя провѣржава, дали извѣстни форми сж върно схва-тени отъ окоото; прилага на практика много теоретични знания, като схишвержението ги и ревизира. Съ една рѣчь работата на окоото се допжля отъ оная на ржката и обратно. Добрѣ развититѣ очи и ржки играятъ главна роль въ живота на човѣка; гжзната дѣйностъ е гжсно свързана съ душевната. А щомъ е така, длжж-ността е на училището да употрѣби особни прижи за гжзното развитие. Навистина, рису-

ването, чертането и краснописътъ спомагатъ за развитието на око̀то и ржката, но моделирането има прѣимущества: еднакво развива двѣтъ ржцѣ, туря начало на всички пластични изкуства, подпомага изучаването и на другитѣ прѣдмети, свързано съ рисуването, въ голѣма степенъ го улеснява, понеже моделирането не е друго нищо, освѣнъ рисуване въ пространство; а главно то използва дѣтскитѣ наклонности да творятъ още отъ малки разни прѣдмети отъ глина: топчета, грѣкалца, колички, фурнички, хлѣбчета и пр., като се старае да развие постепенно тази естествена наклонность у дѣцата и по начинъ методиченъ и цѣлестобразенъ.

Швейцарцитѣ, съзнавайки голѣмата полза отъ този отдѣлъ на ржната работа, започнали живо да се интересуватъ по него, като сж си изработили и своя особна система. Тѣхната система се различава твърдѣ много отъ онази на французитѣ: при французката се употребѣтъ измѣрвания посредствомъ мѣрки, когато при швейцарската система: «око̀то трѣбна всичко да измѣрва, а ржката да строи»; прѣдметитѣ за моделиране трѣбва да се взематъ отъ природата — минералното, растителното и животното царство — никога отъ прѣдложки, а съвсѣмъ на рѣдко отъ гипсови модели; всичко трѣбва да се наподобява отъ глина и то главно съ палеца и показалеца на ржката; рисуването трѣбва да бѣде тѣсно свързано съ моделирането — не трѣбва да се моделира, докато прѣдварително не се скицира прѣдмета, който ще се моделира, а направениятъ вече моделъ може да се рисува прѣзъ учебна часть по рисуване. При моделирането се употребѣтъ слѣднитѣ инструменти: една плоча, на която се рисува и моделира и двѣ дървени клечки, които ученицитѣ сами могатъ да си приготвятъ. За материалъ се употребѣ глина и пластелинъ. Прѣдпочита се глината прѣдъ пластелина, понеже послѣдниятъ е по-скѣпъ, а освѣнъ това има и неприятна миризма.

По моделирането, съгласно програмата на курса, се изработиха отъ натура слѣднитѣ модели: 1) кълбо, 2) кубъ, 3) призма, 4) пирамида, 5) прѣсѣчена пирамида, 6) цилиндъръ, 7) конусъ, 8) швейцарскитѣ гербове, 9) матѣкъ паметникъ, 10) прѣсѣчка за писалишна маса, 11) чешмика съ коритце и покривъ, 12) вратовръзка, 13) портмоне, 14) тръпка съ кибригница, 15) дѣтска обувка, 16) картофи, 17) червенъ лукъ (кромитъ), 18) морковъ, 19) краставица, 20) разни видове лѣстия, 21) разни видове клончета съ лѣстия, цвѣтъ и плодъ, 22) охловъ, 23) риба, 24) бухалъ (по прѣпарирани), 25) мечка (по моделъ), 26) куче (по моделъ), 27) лисица (по прѣпарирани), 28) кучешка глава (по моделъ), 29) дискузъ (украшенъ съ клонове и лѣстия отъ фантазия) и 30) ваза и чешма (украшена съ клонове и лѣстия отъ фантазия).

При изработката на всички тѣзи модели се е гледало моделирането да върви въ свързка съ другитѣ прѣдмети на обучението — правило се е бѣло върху прѣдмета, който ще се моделира,

казвали сж се нѣкои особности за него гледало се е наподобяването да бѣде въ изработката чиста.

За неизлишно считамъ тукъ да упомяна общи черти програмата и на другитѣ отдѣли на курса. По картонажъ: приготвителни работи съ половинъ картонъ и работи съ картонъ. При изработката на моделитѣ по картонажъ се избѣгваше всѣкаквъ луксъ — не се употребѣха златни украшения и листове за облѣпване. По дърводѣлство: съ ренде, трионъ и др. сѣчва; всички сглобявания. Тукъ се изработваха прѣдмети домашно и училищно употребление. Лесенето е съвсѣмъ изхвърлено. По скулптура: линейна рѣба, гравюри и комбинации. Се изработнаха по-луксови, боядисани и рани модели.

Специалниятъ курсъ, ако и да не можеше да се изнесе достатъчно число участници, но при все това прѣдвидениятъ за ржковъ му учителъ D-re Weckerll, пристигна отъ Виенна въ единъ день слѣдъ обѣлъ обясни на курсиста задачата на специалния курсъ; много отъ пособията, които биха се изработили въ тоя курсъ и които сж въ свързка съ даването на другитѣ прѣдмети; даде и примѣра, отъ който считамъ за неизлишно наведе тукъ единъ: ученицитѣ начертаха бѣло тѣтъкъ картонъ единъ правоъгълникъ дадени размѣри, слѣдъ това изрѣзватъ жгълника, бѣло да се по него, като се изрѣзватъ геометрически познания; послѣдъ различно — въ видъ на вратовръзка, хундъ се закрѣпва на дѣска прѣдъ ученика и почва рисуването му съ всичкитѣ естествени цѣпки. Тукъ той свърза ржната работа съ рисуването. Прилагамъ тукъ фотографитѣ поставени на дѣската, изрѣзки, които Weckerll имѣ добрината да ни раздала (ср. 27 и 28).

Всѣка сѣбота слѣдъ обѣлъ се нарежда екскурзия изъ околноститѣ на Виенне. Имамъ бѣло: обикнаване на всички участвуващи учители, размѣняване мисли по училищната работа и запознаване съ околноститѣ и неговитѣ знаменитости.

Заслужва да се забѣлѣжи екскурзията, която се направи до острова St. Pierre, гдѣто имѣхме случай да видятъ стаята съ и едноврѣмешни мебели на единъ отъ пиетиститѣ на ржната работа — Жакъ Жакъ Русо, въ скривалище, а така сжшо и неговия въздигнатъ наблизу до жилището му, една хубава мѣстность. Тукъ се даде отъ дружеството за разпространение на ржната работа, на който присѣдствунаха всички курсисти, нѣкои професори, кметътъ на градъ Виенна и водителитѣ съ директора на курса. Говориха и единъ отъ професоритѣ върху на Ж. Ж. Русо и неговата дѣйность въ ржната работа.



1



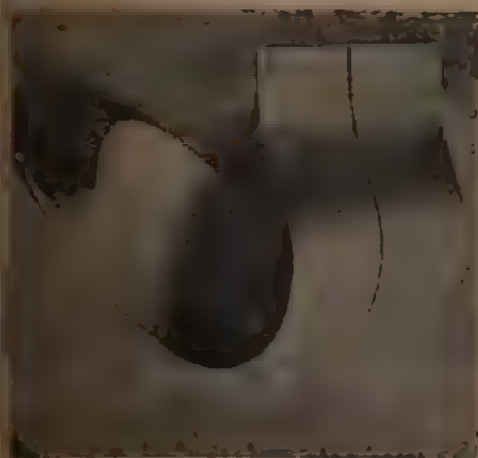
4



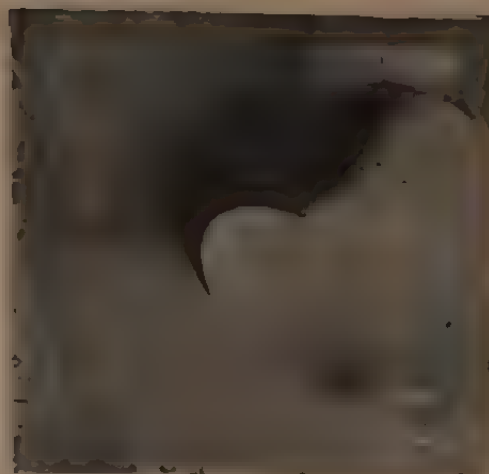
2



5



3





10



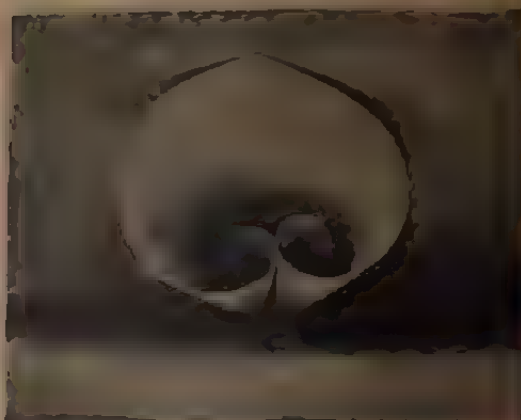
8



11



9



12

ия на курса ръководителите ни дадох и упътвания за начина на преподаването, материалът, инструментите и пособията. Силното прѣме курсетъ бѣше посѣтенъ отъ граждани и гражданки, отъ кмета, и отъ на училищата и отъ много гости и др. На 1. августъ се нареди изложба отъ сработени въ курса модели, а на другия денъ се закри отъ прѣстѣтеля и др. Схванати сѣхъ вестерта отъ страна и то и швейцарския стюзъ се даде банкетъ на курсетитѣ.

Ами бѣше позволено нарий да изтъкне си мнѣние относително рѣчната работа. Истинно е, че рѣчната работностъ съществувало като прѣдметъ въ училищата още отъ втората половина на 18 в. Много велики мислители и педагози, Копенски, Ж. Ж. Русо, Йох. Локъ, Ф. Басдо, Залцманъ, Фребелъ, Пиндръ, сж се изказали въ полза на физическо възпитание. Ж. Ж. Русо въ своето казано: «ако искате да развите ума на човѣка, упражнявайте силитѣ, които дължени да учирания; развивайте съзнателно тѣлото му, направете го яко и да да стане той мѣдъръ и разсудливъ дайте му възможностъ да бѣде дѣятелъ бѣде въ постоянно движение, за да оцѣли човѣкъ. Прѣдположението, че упражнението на тѣлото вреди на умствената дѣятелностъ погрѣшка; като че ли тия нѣща не трѣбва да бѣдатъ въ съгласие и не едната не трѣбва да дѣйствува на другата».

А пъкъ относително възпитателното значение на рѣчната работа Залцманъ казва: «всѣмъ е известно, че рѣчната работа е едно, което прави човѣка добъръ и честъ. Рѣчнитѣ не сж ли най-добритѣ инструменти? Може ли човѣкъ да вѣрва, че умственитѣ способности сж въ състояние да разни сили, когато най-добритѣ му инструменти — рѣчнитѣ сж ръждасали и неспособни?»

За възпитателното значение на рѣчната работа имамъ своето приложение въ лицето на Каса, Шенкерлорфъ, Ото Соломонъ, Гюне, Уио Пигнесъ, Рудини, М. Саватимовъ, Цирулъ и др. Тѣ сж въвели рѣчната като прѣдметъ въ училищата, отъ курсове за подготвяне учители, които преподаватъ, основали сж дружества за изучаване и пр. И ако сега рѣчната работностъ въ училищата е толкова напредъла, че дѣтки отъ една страна тѣмъ, а отъ другата — респективнитѣ власти, които ежегодно съгласили въ отпускане суми, и то по-големи, отъ 1891. год. въвежда се рѣчната работностъ като задължителенъ прѣдметъ и въ начални и сѣдни училища. Изпращатъ се въ странство, за да се подготвятъ за явяване; отварятъ се временни курсове пакъ

съ същата цѣль и слѣдъ тѣмъ, така притовени тѣзи учители, изпращатъ се да въвеждатъ рѣчната работа въ общинските училища, дѣто общинитѣ сжвжж могатъ да издѣлватъ слугитѣ на човѣка, а камо ли да купятъ и нѣкои пособия за прѣдметъ, които тѣ сжвжж не познаватъ. И най-накрая отъ всичко това ние ви кажеме рѣчната работа да нѣрѣ само въ нѣколко училища, а въ повечето отъ тѣхъ да започне, още въ самия и зародишъ. Останало е, като прѣдметъ, само въ педагогическитѣ училища, които има необходимитѣ условия за неиното съществуване. Въ основнитѣ училища, макаръ и прѣдвидена въ програмата, теоретично се преподава; а въ програмата на гимназитѣ не е и нито по-нататъ като прѣдметъ, не, нито преподавана съ практическо значение само въ гимназията и II-та софиска гимназия.

Следъ менъ неусѣхъ по рѣчната работа се даде на слѣдното:

1. На слабата подготовка на учителя. — Почти всички учители сж назначени само съ известни отъ бѣда често пакъ и бѣднитѣ условия изискватъ преподаването на съвѣтъ другъ отъ бѣда отъ този, който учители познава.

2. Нежеланието на мнозина учители да се задоволяватъ съ малко. — Има учители, които, за да преподаватъ рѣчната работа, искатъ не-прѣмѣнно да иматъ готовъ салонъ, да иматъ всички потребни инструменти и тогава да започнатъ.

3. Трудността на работата. — Мнозина учители, макаръ и подготвени по тази работа, отбѣнватъ я и се задоволяватъ съ преподаване на други прѣдмети, дѣто нѣма тѣзи спѣшки по въвеждането ѝ и трудъ по преподаването ѝ.

4. Нѣманието контролъ и насърчение отъ респективнитѣ власти.

5. Грѣшката, че не почна още отначало да се въвежда рѣчната работа постепенно въ държавнитѣ училища, дѣто нѣха да се намиратъ всички учебни и сѣдства, които липсваха и липсватъ въ общинскитѣ класни училища.

За да се подобри успѣха по тези прѣдмети въ нашитѣ училища, азъ мисля да се направятъ слѣдното:

1. Да се поднови отварянето на едноврѣмнитѣ ваканционни курсове, въ които да се командироваатъ за изучаване другъ отъ бѣда учители отъ класнитѣ училища, които сж запознати вече съ нѣкой отъ бѣда на рѣчната работа и на които е приспирне тя. Тѣзи учители, като нѣматъ гукъ нужнитѣ за насъ отъ бѣда, да се командироваатъ въ странство за специализиране, а слѣдъ завръщането имъ да се назначаватъ за преподаватели по рѣчната работа въ сѣднитѣ училища (пѣлни и непѣлни). А пъкъ за основнитѣ училища мисля, че подготовката, която се дава въ педагогическитѣ училища по рѣчната работа на бѣдния основенъ учителъ е съвършено достатъчна.

2. Да се увеличи въвеждането на рѣчната работа постепенно съ приготвяне персонала и съ отпус-

кане сръдства — най-напрѣдъ въ сръднитѣ училища, послѣ въ държавнитѣ трикласни училища и най-послѣ въ общинскитѣ трикласни училища.

3. Да се въведе ржчната работа въ всички основни училища. Въ тѣхъ можатъ да се минатъ само отдѣлитѣ, за които не се искатъ обширни салони и голѣми сръдства — сгъване, прѣплитане, моделиране и пр.

4. При ревизиитѣ училищнитѣ власти, особно въ основнитѣ училища, да слѣдятъ дали не е било възможно въвеждането на нѣкой отдѣлъ отъ ржчната работа и дали това невъвеждане не се е дължело на злата воля на учителя.

5. Отначало, докато пусне коренъ ржчната работа, да се насърдчаватъ ония учители, които я въвеждатъ.

6. Да се урегулира положението на тѣзи учители. Съ това ще се привлечатъ по-добри сили, тъй като сегашното отбѣгване на мнозина учители да прѣподаватъ ржчна работа се дължи главно на: а) мнѣнието, че занятие съ физи-

чески трудъ е унижително, б) многото и тежа работа при и извънъ прѣподаването ѝ, и в) не урегулираното положение на учителя.

7) Прѣзъ всѣка ваканция въ столицата да с нарежда една систематична изложба отъ изрботенитѣ въ всички училища модели по ржчната работа. Това ще бжде отъ една страна кат рекламационно сръдство за пропагандиране ржчната работа и въ обществото, а отъ друга — мнозина учители, които живѣятъ или посѣщаватъ столицата, прѣзъ всѣка ваканция ще иматъ случа да видатъ успѣха на ржчната работа въ напнт училища, да се запознаятъ нагледно съ систематичния ѝ вървежъ и да използватъ за въ свойтѣ училища отпослѣ нѣщо отъ онова, което са видѣли.¹⁾

¹⁾ Министерството е изгълвило по собственъ почин нѣкои отъ исканията на референта, така тая година е уржда и специална изложба, дадена сѣ наставления върху характера, що трѣбва да се даде на прѣдмета, споредъ мѣстнитѣ условия и пр. Ред.



Тръвненският каменовъгленъ басейнъ

отъ Д-ръ Хр. Пиперовъ.

Преподавателъ въ военното на Н. Ц. В. училище.

I. Стратиграфия.

Въ ваканцията въ 1903 г. получихъ отъ министерството на Просвѣщеніето еднобѣ-
командировка, за да изуча въ геологич-
отношение Тръвненския каменовъгленъ
Такова изучаване е една сложна и дълга
която изисква много по-вече време отъ
което азъ разполагахъ. Ето защо азъ
хъ да завърша изучаването си, но надѣя
намазъ другъ пътъ възможностъ да го до-
Можяхъ поне да се запозная въ главни
съ геологичното устройство и рудар-
рана на басейна, общитѣ резултати отъ
излагами тукъ. Обстойното научно изло-
придружено отъ нуждитѣ рисунки и
е бжде направено на друго мѣсто, слѣдъ
учаването се завърши.

Разбѣра геологичното устройство на
необходимо ми бѣ да се запозная съ
ното строение на тая частъ отъ Стара-
която е между Шипченския и Твър-
проходи. За тая цѣль азъ прѣстѣкохъ
въ тая областъ на 9 мѣста, именно: 1.
— Стоевци—Българка—Енина, 2. Мъ-
Селище—Кръстеца—Тръвна, 3. Тръвна—
—ханъ—Боруцига—Яворецъ—Сливен-
ци, 4. Юрта—Дъскаръ—Лѣва-рѣка—
5. Колупчий (Хаинкьой)—Хаинъ-болз-
вни—Вонена-вода, 6. Елена—Твърдица
Козовъ-Моде—Пчена—Тодевци. Освѣтъ
рѣдната година бѣхъ вече прѣминавалъ
на двѣ други мѣста: 8 Габрово (Св.
—Шипка и 9. Енина—Белекъ—Турлата
ци—Тръвна. Прѣминахъ надѣжъ и нѣ-
да отъ Ст. Планина: 1. По южнитѣ доли
Мъглишъ—Колупчий (Хаинкьой) 2. Отъ
по гребена до надъ Бутурата, 3. Отъ
прѣзъ Вонена-вода за Елена, 4. Отъ
прѣзъ Райковци и Тръвнѣ за Тодевци
рѣбваше да посѣтя още и други мѣста,
завърши работата си, но както споменахъ,
хъ да ги споделя по липса на време.

Тая обиколка азъ можяхъ да се освѣтя
геологичното устройство на Ст.-Планина
и частъ. Въ общи черти то е слѣдното:

Повечето скали тукъ сж седиментни, съ главно
простирание ЮИИ—ЗСЗ, както е и посоката
на Балкана, но се срѣщатъ и напрѣчно нему —
ССИ—ЮЮЗ, за което ще спомена по-нататѣкъ.
Изобщо взето, напътето е южно, ако и да се
срѣща и обратното нему. Скалитѣ отъ югъ къмъ
сѣверъ прѣминаватъ отъ стари въ млади по
слѣдния редъ:

1. Южниятъ склонъ на Балкана е образуванъ
отъ архайчни скали: *типиченъ гнаисъ, пегматитъ,
амфиболитенъ гнаисъ, хлоритенъ гнаисъ, миканитъ,
амфиболитъ, кварцитъ, филити* и др. Гнаиситѣ на
нѣкои мѣста губятъ шистозитата си текстура,
отчасти или съвършено, и въ послѣдния случай
се прѣвръщатъ въ гранитенъ гнаисъ. Нѣкѣдѣ
(напр. Сливъръ-дере) гнаиситѣ сж тъй развѣтрѣли,
че човѣкъ може погрѣшно да ги вземе за алу-
виаленъ наносъ. При върха Българка архайчнитѣ
шисти отиватъ даже отвъдъ водораздѣла, а за-
падно и източно отъ това мѣсто оставатъ по-
низко отъ гребена.

2. Въ източната страна една голѣма частъ
отъ южния склонъ е образувана отъ *еруптивни
скали*. Еруптивната зона започва източно отвъдъ
Твърдишкия проходъ, прѣсича Хаинския, и като
се стѣснява, върви на западъ до с. Поповци.
Тия еруптивни скали сж: *гранитъ, гранитенъ
порфиръ, амфиболенъ гранитъ и диоритъ*.

Всичката останала частъ е образувана отъ седи-
ментни скали. Сѣверниятъ склонъ цѣлъ е съста-
венъ отъ тѣхъ. Еруптивни скали въ него им-
сватъ съвършено, а архайчни шисти (амфибо-
литъ) констатирахъ само надъ с. дол. Стоевци,
върху по-млади скали — триасовъ доломитъ.
Седиментнитѣ скали отъ югъ къмъ сѣверъ вър-
вятъ отъ стари къмъ млади, а именно:

3. Най-старитѣ седиментни скали сж *мѣта-
морфнитѣ карбонски шисти*, които сж добръ
развити въ западната частъ, между Атово-падало
и Белекъ. Въ източната страна тѣ имсватъ;
тамъ архайчнитѣ шисти или еруптивнитѣ скали
гранитатъ съ по-млади породи — *кременитѣ пѣ-
счаници или триасовитѣ доломити*. Карбонскитѣ

шисти тукъ сж подобни на тия отъ западна България: ръждяви или сиво-черни глинести шисти съ малко серпигитъ и тежата върху сивозеленикави лесноотпънливи зрнати фони сж много серпигитъ, които вървятъ на север до надъ върха Българка. Между карбонските шисти има шистозни пясъчници, съ кварцовъ цементъ — кремъчни шисти (Kieselschiefer). Тѣ сж яки, тъмно обарени и сж алтернативно съ пясъчни шисти. Тѣ образуватъ върха Бедекъ.

4. Надъ тѣхъ идатъ *красни пясъчници и конгломерати на долния триасъ* (Buntsandstein). Тѣ сж пясъчни червени пясъчници, съставени отъ кжсове еруптивни, гнаисни, кварцитни, флишни и др. скали, съ червена до жълтеникава боя. Добри сж развити въ източната частъ — между Пардичева и Пчела. При Основовъ рѣкъ, освѣнъ червения пясъчникъ съдържа оме зеленикаво-бѣлъ шистозенъ пясъчникъ — ситнозърнестъ а най-много — пимонитенъ — дребнозърнестъ.

5. *Доломитниятъ отрогъ на средния триасъ* (Muschelkalk) е добръ развитъ въ източната частъ — отъ дветъ страни на Твърдишкия прохотъ, гдѣто има топографска ширина 2½ км. Отъ тукъ той образува една пвица, която първи надлъжъ по цялата верига. Въ източната частъ е въ южния склонъ, а въ западната прѣминава въ Северния, като изгива въ Върховетъ Пчела. Столътъ (С.П. отъ Българка), Виса (Ю. отъ Кръстецъ) сж образувани отъ него. Триасниятъ доломитъ състои отъ 3 части, които добръ се виждатъ по шосето отъ Твърдица до Елена подъ и надъ Спасненския домъ, гдѣто иматъ южно падане. Най-много сж по-тъмни доломитни банки съ шистозни простоици. Разпадатъ се като мозайка и образуватъ типични доломитни синици (Dolomitbänken). Пясъчностъ имъ на много мѣста не е ясна. Надъ тѣхъ идатъ по-сѣвѣтъ, разрушени на тънки пластчета, а най-отгоръ сиво-черни, сиво-развѣтрѣли доломити съ начало отъ Іаріазъ. Съдържатъ вклучености, кжчетата отъ сѣбно о на криноиди (Platystrophia lobatiformis), зѣбъзачени бивалви и др.

6. Надъ доломититѣ иде *окаменѣлиа* мѣста, мѣки, сиво-сини, кжжко развѣтрѣли пластиници, между които има и пластове отъ яки бѣлъ пясъчникъ (образува върха Чумерна). Въ промѣна съ тѣхъ сж сини глинести шисти. Добри се виждатъ надъ мѣстата «Хайдушки чукаръ». (Образуватъ гребена въ източната частъ, минватъ на западъ прѣвъ цялата областъ, като спадатъ въ сѣверния склонъ).

7. Следъ това иде *продуктионната окръжностъ*. Това сж черни вапняци и мли (черноко) и мергели съ вапняна мѣка и глинести пластъ (argiles) и пясъчници съ ситни пясъци. За тѣхъ се говорило по-подробно при описанieto на окръжността басейна *І. рѣкъ мѣста*.

8. Севернитѣ прѣгорни, чакъ до Дръгово и Рѣна сж образувани съ *кременъ развѣтрѣни*. Състои отъ сиво-сини, развѣтрѣни пясъчници, които се употребятъ като зидъ за покривъ. Между тѣхъ има дребнозърни

сиво-виолетни глинести шисти, пѣкжлъ и мерати, съ голѣми като глава кжсове. Флоръ е много нагънать, та има такова голѣмо стирине. Границата му къмъ лѣса на мѣста е съ тектонически размѣствания.

9. Върху флиша идатъ сиво-черни, сиво-развѣтрѣли варовити, глинести, и и пѣсчливи шисти и банкови варовиници разпространени напр., отъ с. Усунари до с. Божковци, между Райковци и Уруши, мѣната «Принцъ Борисъ» (при входа на г. Г.), варовинитѣ съдържагъ Orbitulina. — 10. Надъ тѣхъ иде сиво-бѣлъ, свѣтъ торпѣлъ, дребнозърнестъ масивенъ варовъкъ изпъкнали, черникави кремъчни кони (Feuersteinknollen). — *Ценоманъ*. Надъ е на пластове, напр. подъ с. Божковци, а нѣкъ крива като шана върховетъ въ флишката напр. подъ с. Куртевици, Понощи и др.

11. Непосредствено надъ ценоманскитѣ пивици, напр. току надъ Божковци, тежата пивица на тънки пластове, които лесно разпадаватъ. — *Ценомански флишъ*.

12. Най-малкитѣ образувания сж тия на серпигитенъ басейнъ (синегъ Юртъ) между Басейнъ и южнитѣ пощи на Ст. Планина. Конгломерати и пясъчници, които въ дощастъ иматъ кжглина.

II. Тектоника.

Въ цялата областъ Стара Планина е една отъ една сѣверозападна гънка, съ ПЮИ 36.3, която на много мѣста е дѣржала локални промѣни нагъвания, прѣвѣрвания и др.

Нагъвания имаме въ вапняната зона, въ шиститѣ — за тѣхъ по-долѣ — както и на мѣста пѣкжлъ гънка. 1. Между Тръвна «Принцъ Борисъ» на индустриалната линия изкопа отъ западната страна, флишнитѣ пивици и висинитѣ сж 3—4 мѣта нагънати бръговетъ на Трънската рѣка на нѣколко — подъ с. Дръго, надъ с. Пѣноши, и въ дощъ, до се влиза южно, подъ Пѣноши пясъчнитѣ и мергелитѣ на флиша сж нагъ. 3. Въ рѣката при стоевекитѣ мѣста, гдѣ разлѣтъ южно за гор. и дощъ Стоевъ, имамъ сини бръкъ. 4. На южния язва (Gewald) на сѣла обрѣтата къмъ сѣверъ гънка. Малкогорѣ, въ източния бръкъ, има друга по сѣла. 4. На южния склонъ, въ западния бръкъ (Синевскаго рѣка, патъ селото, виждаме вапняна язва (Maidenkern) на гънка, обрѣтата къмъ сѣверъ и пр.

Прѣвѣрвания (Verwerfungen) имаме само едно мѣсто. 1. При сѣлѣ. Като измѣтъ отъ сѣверъ на югъ и подъ селото сѣверъ западъ въ развѣтрѣлата вапняна зона. Въ сѣлѣ сж дѣржано карбонскитѣ мѣста шисти, червения пясъчникъ на банката и мѣстата обрѣтата доломитъ. Това е жидъ въ сѣверъ мѣсто, окжсери въ сѣ

тата при Селце като самостоятелен вжлениченъ (с. 10), когато тукъ имаме единъ прѣвратъ (с. 11), при които млади скали (млада рива) сж паднали до стари скали (архаични).

Тоя прѣвратъ върви къмъ СЗ до Солена при периметра на П. Стоковъ, гдѣто сѣверно нѣмъ втори прѣвратъ. Солена потяна (Graben) на продуктивни пластове, гдѣтъ страни (сѣверно и южно) ограничени сж сѣверни шисти. Сѣверно отъ Селце, по до Кръстевъ, до върха Виса имаме 4 пжти доломитъ да се смѣня съ шисти. Това показва, че тукъ имаме второстепенни — локални нагвания. 2. Въ нѣмъ брѣгъ на Ханската (Ратова) рѣка, при тилска ажда, срѣду воденици на с. Злати имаме една дилжаза. Една 20 м широка сж вертикални, малко нагнати пластове, е сж въ хоризонталнитъ отъ страни пластове. тата на прѣврата е остра, като сж ножъ на, по нѣма измѣнение на скалитъ. Тѣ сж глинести шисти. 3. Другъ прѣвратъ е при мина «Принцъ Борисъ». Като идемъ дави за мината имаме финитъ сж сѣверно. Подъ влока на Мана рѣка въ Сол. нѣтъ моста, отиващъ попадаме въ тилска тивна зона, сж южно падане. 4. Подъ отъ «Пчелина рѣка», отъ сѣверна страна пластове далочитъ сж южно падане, а то сж шисти сж сѣверно. 5. Въ Сливка нѣтъ сего — прѣвратъ на шисти шисти.

сдвигане (Ueberschiebung). Натъ с дол. Стоковъ «Росовати горитъ» срѣдъ пластове глинести редъ, най-отдолу е шистъ, надъ него сж, а най-отгорѣ железисти архайчни — амфиболитъ. Сжщото намтраме при «Принцъ Борисъ», въ Мана рѣка при гал. Каролина. Това показва, че тукъ имаме сж сѣверно отъ югъ къмъ сѣверъ на тилска глина. Врѣмето не ми позволи да подробно това прѣвратъ.

натата частъ отъ Ст. Панама имаме двѣ шисти, които сж кристоснати, шистени, шисти, южно отъ с. Панама и отъ Ханчаръ. Нагорѣ по рѣката на с. Косови нѣколко пжти се мѣни и тр. 2. Нагорѣ на самитъ вжленични пластове. Нагорѣ Бялдене, въ шистоснати Мадерина гал. гал. по простиранието на пласта, то сж нѣкъ, че пластътъ има първоначално простирание 100° , сж падане нѣкъ простиранието се мѣни, става 180° сж $3-80^{\circ}$, а сѣдѣ 5 м взема пакъ първо-

началното си простирание и падане. Подобно явление имаме и при мина «Принцъ Борисъ» въ гал. S-t Georges.

Отъ изложени, до тукъ, данни се вижда, че геологичното строение на Тръвненския каменноугленъ басейнъ е много сложно и за пълното му разкриване е нужно едно подробно изучаване.

III. Вжлениятъ басейнъ.

Тръвненскиятъ каменноугленъ басейнъ има сѣвернитъ граници на западъ той почва въ сѣверния склонъ на Балкана при Махеница, гдѣто е констатирани въ габровитъ «Калнава». До нея, при Бонитъ контактъ е периметръ на В. Влчевъ, а източно сж мина «Бялдене», въ земницето на с. С. Селванъ, — на Ст. Симеоновъ. Съ нея отъ изтокъ граници бѣлгиската мина «Принцъ Борисъ», въ сѣдѣ сж сж мина «Левъ» на Бр. х. Славови отъ Тръново, а до нея е периметръ на Ценовъ отъ Тръвна. Сѣдѣ това вжленичната сж появяватъ далечъ на изтокъ, отиватъ Ханчаръ, при с. Бугурата — периметръ на Ст. Симеоновъ. Сѣдѣ сж намиратъ подъ Чумерна, при Граматиковъ гробъ — периметръ на П. Теодоровъ. Всички тия местонахождения сж въ сѣверния склонъ на Балкана. Източно отъ Граматиковъ гробъ вжленичната не сж констатирани. Отъ Махеница до тукъ басейнътъ е дълъ около 40 км. По вжленичния басейнъ сж по южния склонъ — по пълето му протекание. На западъ намирамъ вжленичната подъ Българка, при Солена поляна — периметръ на П. Стоковъ отъ Казанлъкъ, източно отъ него, при Селце — периметръ на П. Стоковъ, до-патъкъ, при Боруци и Яворецъ — периметръ на Ценовъ отъ Гор-Орхановица и послѣ сж отиватъ Ханчаръ, при Букова поляна — мина «Панама» на Бр. Георгиеви отъ Мглищъ, при Шена — периметръ на В. Влчевъ, при Населъевъ мостъ. ЮЗ отъ Ханчаръ чумаръ — периметръ на П. Теодоровъ и при Сливка гал. южно отъ Чумерна — периметръ на Ст. Симеоновъ. И въ южния склонъ басейнътъ има дължина около 40 км. Нѣкъ то-на км, източно отъ Сливка гал., при Чамъ дере, е мина на Сливка, която трѣва да сж отъ трѣвненския басейнъ и прѣдставява неговата източна граница. По тѣкъ вжленичния басейнътъ сж бжте дълъ около 50 км.

Това появяване на вжленичната послѣдователно, сж по друго, заключени мѣжду сж шисти, при сжщото долине и гориче, ни показватъ, че вжленичната сж на пластове (въ потвърждение на което не навелъ и други факти послѣ) и че всички местонахождения, както отъ сѣверна, тъй и отъ южната страна, сж отъ единъ и сжтъ басейнъ, и сж сж сѣдѣ вжленичната на Балкана сж сж останали на южния му склонъ, а други сж прѣминали въ сѣверния. Кожото завленичната при Солена поляна и Селце, тѣ дължатъ своето сжествуване на паданата,

чръзъ която сж потънали ниско, а иначе щха да останатъ високо и да бъдатъ еродирани. Споредъ това басейнътъ не има най-голяма ширина между мина «Левъ» и «Яворецъ». Ако си представимъ Балкана разплатъ, то широчината на басейна на това мѣсто не бжде около 10 км. Нанстина, протежението на възлещата е съ прѣкъсвания, но иначе и не е възможно при единъ толкова дислоциранъ теренъ. Особно голямо е прѣкъсването при Ханския проходъ, който дълбоко прѣсича Балкана, а възлещата не се показватъ никъдъ като че ли Ханско раздѣля единъ отъ другъ два самостоятелни басейна. Докато обаче не се изпрви едно пълно изучаване, ние нѣмаме основание да прѣполагаме това. Възможно е, че съ време ще се откриятъ възлещи легла и въ тая проходъ.

Въ сѣверния склонъ басейнътъ колкото отива къмъ изтокъ обединява, а къмъ западъ се подобрява; негърътъ — най-добрата частъ, е при мината «Принцъ Борисъ». Въ южния нѣкъ склонъ центърътъ е при мина «Надежда» и съ отдалечаването отъ нея обединява, особено въ западна посока. По такъвъ начинъ въ сѣверния склонъ всички периметри, जो сж на изтокъ, като Буту-

рата и Граматиковъ гробъ сж изоставени южния склонъ е така съ западниятъ — южния, Семе, сигурно и Бутурата съ Я.

Колкото до измѣнето на периметри, полученитъ контесни, то остава много жетас. Единствено систематично извѣдено само въ мината «Принцъ Борисъ» е изследванъ възлещия разкрития сѣверни въ мина «Блдене». При останалитъ неси не може и дума да става за лично изучаване. Въ тѣхъ нѣ е ковано възлещата като при експлоатация, чръзъ нѣ е сж засипани и изоставени («Калъ» и «Левъ»), или е ровено като въ възлещата («Надежда» и на Поповъ). Естествено при такова копане нито притежателятъ нѣ може да добие пълнитъ нѣму експлоатацията, нито наблюдателитъ сж нѣвъ ще може да се освѣти по въпросъ го интересуватъ. По тая причина и които сѣга не изложя, сж добити отъ минската и отъ Симеоновата мина.

Въ мината «Принцъ Борисъ» има 3 вѣласта съ общо простирание 125° и Ю. 60°. Тѣ ни даватъ слѣдния профилъ:

С.	Жълтъ пѣсчаникъ	I. пластъ възлещата	шести и експлоатация	II. пластъ възлещата	шести и експлоатация	III. пластъ възлещата	шести и експлоатация
		1.80 м.	25 м.	0.50 — 1.50 м.	10 м.	0.50 — 2 м.	64 м. (сѣверъ)

Пластоветъ на нѣкои мѣста се обединяватъ и мъртвата скала помежду имъ изгнѣва, или даже тва пласта се съединяватъ въ единъ, които става много дебелъ — достига до 11 м. На други мѣста пластътъ изгнѣва и топинето се приближава много до горницето му, но безъ да се загуби съвършено изгнѣниятъ пластъ се протѣжава нѣколко врѣмъ (1—10 м.), после което наново залебелява. Пластъ I. е прослѣденъ на

100 м., пластъ — II на 500 м., а пластъ III на 300 м., или всичко 900 м. галерии. Отъ минката, че пластоветъ не сж постоянно дебелъ, което обаче не ги спира да пластовете.

Въ мина «Блдене» при Плочитъ има 3 вѣласта, както при Мамерка. Тия пластове при негово посѣждане не бѣхъ достатъчно крѣпки. При Плочитъ нѣмаме слѣдания при

С.	Пѣсчаникъ	I. пластъ възлещата	пѣсчаникъ	II. пластъ възлещата	поздната сила лѣва	III. пластъ възлещата	поздната сила лѣва
		1—1.80 м.	16 м.	0.50 — 1.50 м.	11 м.	3 м.	15 м.

Чръзъ това се установява аналогия между пластоветъ при «Принцъ Борисъ» и «Блдене».

Въ мина «Надежда», при Була стѣна има 4—5 пласта дебелъ по 0.3 м. — 1 м. Нѣкои отъ тѣхъ се приближаватъ много, безъ да се съединятъ съвършено, и получаватъ обща дебелина 3 м. Въ периметра при Симеоновата мина има два пласта, единътъ дебелъ 0.60 м., а другиятъ — 1 м., отдалечени на 1 м. единъ отъ другъ. Разкритията педо-вършени.

Ние казахме, че дебелината на пластоветъ не е постоянна, че тя може да варира въ голямъ размѣри. Набеляването имъ не се дължи само на измѣняването на мъртвата скала помежду имъ, чръзъ което два пласта могатъ да се обединятъ, че изглеждатъ като единъ. Има и друга причина на залебеляването на пластоветъ — тя е нагъването имъ. Достатъчно е да разгледаме входоветъ на галериятъ при Паскалевъ мостъ и Бутурата, за да се убедимъ въ

това. Тукъ възлещата, зедно съ възлещата, сж 4—5 пласта нагнати единъ до другъ. Такава нагнана токаръ чръзъ нѣ е нѣма на единъ нѣмае тѣмъкъ пласта. Това нагнание може да на окара да сѣтаме нахождение то за тѣмъ, когато това е единъ нѣколко пласта нагнати пласта. Тѣ нѣбодения ни крѣтъ да сѣтаме възлещата като правилни пластовете, които нѣ мѣста може първоначално още при образъ си — да сж имали нестѣква дебелина, но мѣста тѣ дѣжатъ прѣмѣнитъ си тѣбѣ дѣйствието на тектоничнитъ сили при нѣето на Балкана. За тѣзи тектонични сѣдания, нагнания и осаквания свѣдѣтелстватъ и изгнѣнитъ плоскости (Rutschflächen de glissement), каквито се срѣчатъ по всички възлещи мѣстонахождения. Не да сжщо и прѣврѣти (Verwerfungen) въ възлещата сж срѣнати при Стоевци и въ ми-

Знайдено отъ с. Кочукини (Ханткской) имаме едни и малотермически басейни. Границите къмъ западъ сж отидъ с. Раевки и с. Сливото, на северъ с. Цимовин, на югъ с. Яковецъ, на Дебелетъ, а на изтокъ - Хантската река. Въ западните си граници той е образуванъ отъ червенъ конlomerатъ, съставенъ отъ рабести еруптивни, частит архивни вапсове, топки до 1 м, яко д. ипери с. иментъ. Тъ постепенно се прѣвръщатъ въ железняки или жѣти башови или гипсови пѣкыни, редувани на просторки съ конlomerати. Тая пѣкыни пойдъ с. Курта и с. Брѣстои сътъркатъ въ югъ. Покъ с. Курта имаме яки пѣкыни, пойдъ тѣхъ термически шисти, десю и пѣкыни и сино-сино рахитри. Тая пѣкыни съдържа 2-3 пластчета въ югъ и дебю до 15 м, отхлени едни отъ другъ съ черни пѣсти. Въ изидатъ сж листовидни, сѣчни, мѣки шисти, отъ раздѣнето на пирита жѣлѣзиста развѣрутай. Покъ тѣхъ има жѣлѣзени пѣсти и желещани глини. Покъ с. Брѣстои има отъ сѣнитъ вапгича 2 пластчета до 20 см. дебю. Но качество и по количество тия вапгича нѣматъ никакво значение.

чрѣзъ която сж потъпани ниско, а иначе щѣха да останатъ високо и да бѣдѣтъ еродирани. Споредъ това бассейнтъ не има най-голяма ширина между мина «Левъ» и «Явровецъ». Ако си представимъ Балкана разплатъ, то широчината на бассейна на това мѣсто не бжже около 10 км. Наистина, протежението на възланиата е съ прѣкъсвания, но иначе и не е възможно при единъ толкова дислоциранъ теренъ. Особно голямо е прѣкъсването при Харакския проходъ, който дълбоко прѣсича Балкана, а възланиа не се показватъ никакъ, като че ли Харакето разплатъ единъ отъ другъ два самостоятелни бассейна. Докато обаче не се направя едно штечно изучаване, ние нѣмаме основание да прѣдлагаме това. Възможно е, че съ време ще се откриятъ важниши легла и въ тоя проходъ.

Въ сѣверния склонъ бассейнтъ, колкото отива къмъ изтокъ обхваща, а къмъ западъ се подобрява; центрътъ — най-добрата частъ, е при мината «Принцъ Борисъ». Въ южния пъкъ склона центрътъ е при мина «Надежда» и съ отдаляването отъ нея обхваща, особено въ западна посока. По такъвъ начинъ въ сѣверния склонъ всички периметри, що сж на изтокъ, като Буту-

рата и Граматиковъ тробъ сж изоставени южния склонъ е така съ завадени. —

Колкото до изучаването на периметриятъ отъченитъ контеинеръ, то остава много желателно. Единствено систематично изучаване само въ мината «Принцъ Борисъ» донѣкъ е извършено образни разкрития сж нени въ мина «Бждене». При останатите останки не може и дума да става за същото изучаване. У тѣхъ или е копане сж или като при експлоатацията, чрѣзъ кѣтерингъ сж заснѣвани и изоставени («Камъ» и «Левъ»), или е ровено като въ нѣр дупка («Надежда» и на Цоповъ). Естествено при такова копане нито притежателятъ на не може да добие нужните нѣму да експлоатацията, нито наблюдателятъ съ дѣлъ не може да се освѣти по въпроса го интересуватъ. По тая причина и дж които сѣга не изюжа, сж добити отъ писката и отъ Симеоновата мина.

Въ мината «Принцъ Борисъ» има 3 входа, ала съ общо простирание 125° и Ю. 60° . Тѣ ни даватъ слѣдния профитъ

С.	Жълтъ пѣсчаникъ	I. пластъ възланиа	писти и пѣсчаникъ много яки	II. пластъ възланиа	писти и пѣсчаникъ много яки	III. пластъ възланиа	писти и пѣсчаникъ много яки
		1.80 м.	25 м.	0.50—1.50 м.	11 м.	0.50—1 м.	близъ къ мина

Пластоветъ на нѣкои мѣста се сближаватъ и мъртвата скала помежду имъ изтънява, или даже два пласта се съединяватъ въ единъ, който става много дебелъ — достига до 11 м. На други мѣста пластитъ изтънява и долинето се приближава много до горницето му, но безъ да се загуби стварително изтъняващия пласть се протѣжава нѣколко време (1—10 м), постъ което наново задебелява. Пластъ I. е прослѣденъ на

100 м., пласть — II на 500 м., а пласть III на 300 м., или всичко 900 м. галерии. Отъ тия мѣста, че пластоветъ не сж постоянно сж дѣлътъ, което обаче не ги спира да сж пластовете.

Въ мина «Бждене» при Плотитъ имаме 3 пласта, както при Мисерка. Тия пласта при мѣсто пѣсчаникъ не бжже достатъчно крѣпки. При Плотитъ имаме слѣдния про-

С.	Пѣсчаникъ	I. пластъ възланиа	пѣсчаникъ	II. пластъ възланиа	III. пластъ възланиа	пѣсчаникъ	пѣсчаникъ
		1—1.80 м.	16 м.	0.50—1.50 м.	11 м.	15 м.	15 м.

Чрѣзъ това се установява аналогия между пластоветъ при «Принцъ Борисъ» и «Бждене».

Въ мина «Надежда», при Бѣла стѣна има 4—5 пласта дебелъ по 0.3 м — 1 м. Нѣкои отъ тѣхъ се приближаватъ много, безъ та се следниви съвършено, и получаватъ обща дебелина 3 м. Въ периметра при Синиска гланиа има два пласта, единъ дебелъ 0.60 м., а другиятъ — 1 м., отъ тѣхъ чени на 1 м. единъ отъ другъ. Разкритията недо-вършени.

Ние казахме, че дебелината на пластоветъ не е постоянна, че тя може да варира въ голями размѣри. Задебеляването имъ не се дължи само на изтъняването на мъртвата скала помежду имъ, чрѣзъ което два пласта могатъ дотолкова да се приближатъ, че изглеждатъ като единъ. Има и друга причина на задебеляването на пластоветъ — тя е нагиването имъ. Достатъчно е да разгледаме входоветъ на галериятъ при Паскалевъ мостъ и Бутурата, за да се убѣдимъ въ

това. Тука възланиата, медно съ възланиа писти сж 4—5 писти нагивати единъ до другъ. Такова нагиване показва чрѣзвѣрно нагиване на единъ иначе пѣсчаникъ пласть. Това нагиване може да ни накара да смѣтаме нагиването за леда, когато това е единъ нѣколко писти нагиватъ пласть. Гланиа наблюдения ни каратъ да считаме важни леда като правили пластовете, които на мѣста може първоначално — още при образане — да сж има и нееднаква дебелина, но и мѣста тѣ дължатъ промѣняватъ си дебелината на тектоничните сили при нѣто на Балкана. За тѣхъ тектонични ствѣния, нагивания и осуквания свѣдѣтелстватъ и изгледни въпроси (Rutschachen, de glissement), каквито се срѣщатъ повсемѣстно въ нѣкои въсегонаходжения. Не е само и прѣврати (Verwerfungen) въ възланиа се срѣщатъ при Стоевци и въ нѣ

Вторият международен конгресъ по философия, станалъ отъ 22. до 28. августъ (ст. стилъ) въ Женева,

отъ проф. д-ръ **Ив. А. Георговъ.**

Поканенъ отъ организационната комисия за втория международен конгресъ по философия, който имаше да стане презъ лѣтото 1901, т. е. въ Женева, да взема участие въ конгреса, азъ на драго сърце се отзовахъ на поканата и помолихъ комисията да тури въ програмата на конгреса, а именно въ втората му секция (обща философия и психология), два реферата отъ мене, които искахъ да държа на нѣмски езикъ, едно защото по-добъръ владѣя нѣмския езикъ, и друго защото въпроситъ на моите реферати се отнасятъ до една областъ на изследвания, въ която има много повече работници измежду нѣмскитъ отколкото между френскитъ учени. Темитъ тия реферати бѣха взети отъ областта на развитието на дѣтския говоръ и гласаха: «Die ersten Anfänge des sprachlichen Ausdrucks für das Selbstbewusstsein bei Kindern» (Първиги началата на езиковия изразъ за самосъзнанието у дѣцата) и «Die grammatische Entwicklung der Kindersprache» (Грамматическото развитие на дѣтския говоръ). За да мога да присъствавамъ на конгреса и да четя тия реферати, азъ въ края на лѣтното полугодие на 1903-904, помолихъ историко-филологическия факултетъ да се изстъпи прѣзъ академическия съветъ, за да бѣда изпратенъ на конгреса като представителъ на висшето училище, което и стана съ одобрението на почетното министерство на народното просвѣщение.

Съ въпросъ за развитието на дѣтския говоръ азъ се занимавамъ още отъ дълго време. Въ време на своитъ изследвания и на своитъ занятия съ надлежната книжнина по този въпросъ, азъ намѣрихъ, че има много съинтереси по въпроса, особено разни статии въ списания, които не могатъ вече се набаля, а могатъ се намеритъ само въ нѣколко отъ голѣмилъ застави библиотекки. Такива рѣди съинтереси има особено на английски, и то главно въ разни американски издания, а така също и на френски. За да се запозная съ тия списания, които отъ еси ми бѣха изпратени и на моите реферати, азъ помолихъ г. министра на народното просвѣщение да ми разреши, щото прѣди отиването ми въ Женева да посѣтя Лондонъ и Парижъ, за да потърся

випроснитъ издания въ British Museum, Bibliothèque Nationale. Г-нъ министръ ми то удовлетвори прощата ми и азъ се укачихъ напредъ за Лондонъ. Тамъ въ Британския се запознахъ въ късото време, съ което бѣлахъ, съ съдѣнитъ съчинения, които се съизтъко темата на моите изследвания.

1. *Prof. John Dewey*, The Psychology of Language. Български върху говора на дѣцата въ списание «The Psychological Review», Vol. I, January 1891.

2. *F. Tracy*, The Language of Child. Статия въ списанието «The American Journal of Psychology», Vol. VI, 1893.

3. *E. A. Kirkpatrick*, How Children learn to talk — A study in the development of language. Children's vocabularies. Български въ списание «Science», 25 September 1891.

4. *A. F. Chamberlain*, Notes on Indian language. Български въ списанието «The Anthropologist», published under the auspices of the Anthropological Society of Washington, Vol. VI, July 1893.

5. *Elizabeth Stone Brown*, The baby's studies in Infant Psychology. Български въ списание «Babyhood, The mother's nursery», July-November 1890.

6. *Sir Walter G. Simpson*, A Chronicle of Development and Characteristics. Статия въ списание «The Journal of Mental Science, published by Authority of the Medical-Psychological Association of Great Britain and Ireland», Vol. XXXIX, 1893.

7. *A. Stevenson*, The Speech of Child. Български въ списание «Science», Vol. 3, March 1893.

8. *E. C. Sanford*, Notes on Studies of the language of Children. Български въ списание «Pedagogical Seminary», Vol. I, June 1891.

9. *Mary D. Pitt*, Notes on the First Three of a Child. Български въ списание «The Psychological Seminary», Vol. III, October 1893.

10. *Albert Salisbury*, A Child's Vocabulary. Български въ списание «Educational Review», Vol. VII, March 1894.

11. *Kathleen Carter Moore*, The Mental Development of a Child. Обширна монография в списанието «The Psychological Review». № 3, October 1896.

12. *Louise Hogan*, A Study of a Child. 1898.

13. *Donovan*, Festal origin of human speech. Статия в списанието «Mind». XVI, 1891.

14. *A. R. Taylor*, The Study of the Child. 1898.

15. *Horatio Hale*, The Development of Language. paper read before the Canadian Institute, Toronto April 1888.

За голямо мое омуване не можах да намеря дори и в библиотеката на British Museum същински интересни статии.

1. *Harlow and Gale*, The Vocabularies of three Children in one family to two and a half years of age. Статия в американското списание «Psychological Studies». I, July 1900.

2. *Dr. E. R. Hunt*, Singular Development of Language in a Child. Статия в списанието «Monthly Journal of Psychological Medicine». 1886.

А така също, за голямо мое съжаление, не можах да претядам и същински редици разправии все по същата тема, понеже също въобще на моето прѣбиране в Лондон списанията, в които съ печатани, бѣха дадени на английски.

1. *Horatio Hale*, The Origin of Languages and the Antiquity of Speaking Man. An address before the Section of Anthropology of the American Association for the Advancement of Science at Buffalo. В изданието «Proceedings of the American Association etc.», Vol. XXXV, August 1886.

2. *Horton*, On the vocabularies of children under two years of age. Статия в изданието «Transactions of the American Philological Association». 1877.

3. *Humphrey*, A contribution to infantile linguistics. Статия също в изданието «Transactions of the American Philological Association» 1880.

В Парижката Библиотекъ Националь прочухъ същински списания и статии:

1. *H. Taine*, Note sur l'acquisition du langage chez les enfants et dans l'espèce humaine. Статия в списанието «Revue philosophique de la France et de l'étranger». I-ère année 1876, t. I-er.

2. *M. Sékoly*, Du développement du langage chez les enfants. Статия в списанието «Archives de Neurologie». T. VI 1883.

3. *Jean Michel*, L'idée et la racine. Статия прѣдмет от руски в списанието «Revue de Linguistique et de Philologie Comparée». T. 19-e, 1886.

4. *Georgel Derail*, Notes sur le développement du langage. Обширна статия в същото списание «Revue de Linguistique etc.». T. 23-e, 1890 и 24-e, 1891.

5. *Dr. D. A. Macaulay & Alvarez*, Titin, a Study of Child Language. Статия в американското списание «Transactions of the Philological Society», 1885-1886.

6. *A. H. Sayce*, Children's Language in the Omani Dialect of Arabia. Български в списанието «The

Academy, a weekly review of literature, science and art». Vol. XXXVI, 1889.

7. *André Lefevre*, Du cri à la parole. Статия в списанието «Revue mensuelle de l'école d'Anthropologie de Paris». I-ère année, 1891.

Отъ Парижъ се отправихъ за Женева, дѣто пристигнахъ заранѣла въ деня на откриването на конгреса. Конгресътъ се откри въ недѣля на 4 септемврий (новъ стилъ) въ часа 2 следъ пладне въ залата на университета отъ прѣседателя на организационната комисия, професора по философия на женевския университетъ J. J. Gourd. Въ своята приветствена рѣчь говорителятъ изложи, какъ и върхътъ философиятъ е изникнала за пръвъ пътъ идеята, да се събератъ на всемирно конгресъ въ време на парижкото всемирно изложение въ 1900 година, когато въ Парижъ ставаха многобройни научни конгреси и други събрания. Така докато до онова време вече почти всички области отъ науката имаха по няколко нѣкви събрания на тѣхнитѣ най-видни прѣдставители, за да си размѣнятъ въ тѣхъ мислитѣ и да разгледатъ послѣднитѣ придобивки въ тѣхната научна областъ, само философията още бѣ останала въ това отношение наагрѣ, като да се биеха доголава нещитни прѣдставители отъ всички сѣнци, въ които можеха да избѣзатъ навѣтъ тѣхнитѣ неприятели възгледъ и разногласия. «Философията бѣ дхавала да мисли, — това токова често бѣха и повтаряли, — че философиятъ еж неужежитовни, че всѣки отъ тѣхъ живѣе въ себе си и за себе си, че тѣ не се четатъ единъ друми, че въ всѣки случаи не държатъ съвѣки единъ за друми, и зати тои ти ти оставише въ тѣхното уединение. Ако въ дѣло тѣ чувствуваха твърде много тежкитѣ на това свое положение, вѣмъвахъ се въ нѣкои конгреси по психология, дѣто епурно ги примаха, но дѣто тѣ не се чувствуваха съвѣтъ у себе си, и тун отъ нещико! — Ата честь и хвала на ония, които съумѣха да потърсятъ нѣщо повече! Благодарение на тѣхнитѣ постановки, на тѣхното умѣние, на тѣхната прѣдностъ, ние можахме да видимъ въ 1900 година и първия нашия собственъ конгресъ и то единъ конгресъ, които всѣ тѣ добръ, шото вѣтана се помисли да се устрои и неговъ «прѣемникъ». Хубавитѣ резултати на тоя пръвъ конгресъ докато на първо много приподнаесто на философията, международния помаленъ езикъ, философския езикъ. Сѣмъ той хварти извѣстни свѣдѣния върху естеството и способността на развитието на нашата емоция. Нисеитѣ тоя конгресъ, и това с неговата най-важни заслуга, събуди у философиятъ благодарното чувство на солидарностъ. Купо отдаде ли дѣлната похвала на първия конгресъ, г. Gourd имжеха отъ името на устроителитѣ на втория конгресъ, шото тоя конгресъ да успѣе още повече тѣх чувства на солидарностъ. Въ името на таа солидарностъ между всички философи тои съете за свои дѣли да спомне имената на нѣкои отъ най-виднитѣ прѣдставители на философията и

сълъ, които след първия конгрес бяха напуснали земния мир, между тях на първо място Спенсър и Charles Renouvier. Сетнъ, имаха своите чувства на почитание към ветераните на философията, като представител на които по-дарава почетния председател на конгреса, пръв стария женеВСки мислител Ernest Naville, а тн също поздравя и младите, които възмиздат вече да се изнасят надъ философския небосклонъ, на да подемагъ съ нови бунини сили нашето дѣло.

Следъ тая рѣчь думата въе покрѣлъ въторжени ражонаваания на слага дошенатъ на прижкелуваните философи, бликооситъ Ernest Naville, който, като патѣе отъ една мисль, която бѣ изказалъ френския мислител Emile Boutroux въ една сказла прѣдъ общото събрание на професорите на парижкия университетъ на 10/23. януарин сказлата година, именно че «философията е стремелъ на духа къмъ единство и хармония въ спекулативния и практическия животъ на човѣческото», въ една нѣсна съ «еспрт» рѣчь се простеръ върху значението на философията и на философското образиованне въ живота. «Нужно е, заключи той своята рѣчь, въ сегашното състояние на науките да се даде и да се развие стремелътъ на духа къмъ единство и хармония... Въирѣки стремелъ къмъ единство, изследванията въ науката то кова се размножиха, познатите фактове или ошн, които има да се узнаятъ въ всички области на изследванията, ставатъ толкова многобройни, колто — осѣтнъ за единичностените тѣни отъ философията на Аристотела и на Платона — да се специализуватъ изследванията е единичното средство, за да се сполучи да се направятъ и какви открития. Но да се специализуватъ твърде много, пъкъ значи да изпаднешъ въ опасностъ да ограничишъ своя духъ. Всеобщността на изследванията, каквато изисква философията, е оставяена отъида противъ тая опасностъ. Страхъ това колкото по-необходима ства е необходимостта да изследванията, толкова по-необходимо става също тъй и философското образиованне. Ако азъ бѣхъ ималъ тая властъ, бѣхъ поставилъ въ законъ на учение отъ всякаквъ видъ, бѣхъ изисквалъ да получаване на всички висши дншони ешнъ сериозенъ наитъ по философия. Но да въиъичи въ силъ искати да се увери, че теологитъ сж съ запитали ума отворенъ за всички развипия на човѣския духъ, че юриститъ не са били съветъ погълнати отъ измѣненето на законитъ, че медикитъ не заоравитъ, какво гѣлото, прѣдметъ на гѣлитъ грижи, не е прѣиинъ човѣкъ, че инженеритъ не сж разположени да взематъ хората за машини, че истераторитъ и художникитъ не сж толкова захватани въ прѣстигъ на ешнъ и въ хубоситѣ на формата, шото да ни убятъ стремелъ къмъ истината. Дѣбъ развипаната философия, основана върху общи прѣдмети на всички науки, е единъ отъ естественитѣ елементи на нашата умствена култура».

Следъ тия възгласени рѣчи, пристъпи се къмъ самата работа на конгреса. А именно на

дневенъ рѣчь въ това първо общо заседание въпросътъ за значението на историята на философията и измѣненето на философията, и за които въпроси дѣше да реферира спомозали вече професоръ на Сорбоната и членъ на Института Emile Boutroux. Референтъ въ си бѣ поставилъ за задача въ своя докладъ, озаглавенъ «Rôle de l'histoire de la philosophie dans l'étude de la philosophie» да отговори на въпроса, дали е умѣлното човѣкъ, които се занимава съ философията да отреди въ своите изследвания и едно място историята на философията и, въ употребенъ смисълъ, какво трябва да бъде и нейно място.

Нерѣдко се е случвало да се твърди, как историята на философията има никакво значение въ философскитѣ занятия. Бито е азъ прѣме, прѣи по-важни въкъ, когато се поставаше дори и нѣщо повече противъ изучаването на историята на философията. Именно каже се на ошността да изпиташе човѣкъ въ същипитѣ или да се обезсърди отъ всяка философски размисления, като види прѣдъ рѣшаването на системитѣ и въшното погледъ, какъ философскитѣ възгледи, и върѣкъ се въиъкъ безкраиното разнообразие на терминологията на поставените проблеми. Ето защо се твърдѣше че при изучаването на миналото на философията би трябвало да се прави изборъ, като се взема она, което може да се изучава безъ да отказва човѣкъ отъ прѣшото, въ случаи на които да се изучавагъ тия учения въ модеренъ стилъ. Въ днешно врѣме пъкъ въ кражението прѣтивъ възбуждането на историята на философията особено изглежда да се измѣнватъ отъ теория на евоуцията. Основаванни се върху тоя принципъ, че всичко се промѣня както въ материяния миръ, тъй и въ мира на идеите, твърди се философскитѣ въпроси не се поставятъ така, както сж се поставяли прѣди, и че погледътъ е и безпоисно да се занимаваме съ проблеми и съ тяхното рѣшаване, когато въиъкъ това не важи вече за нѣшето врѣме, и нѣ е сегашното вече съдържа въ себе си отъида нѣшото ошн, което е изучавало да прѣише. Каквъ интересъ може да има за ошнъ ешнъ въ които дншнитѣ съишния съветъ, дншхарактеръ, съ съветъи прѣи проблеми, дншнвонето съ проблеми, които сж рѣи изказали сж Аристотелъ, единъ Анаксъ въ Кетербърнскитѣ и единъ Платонъ? Ако искаме да вършимъ истинна работа, нека разгледаме въиъкъ е дншнотъ интересъ, а за това има нуждъ, дадемъ теорията и една откъишната метафизична логика. Вѣиъкъ онава, която отъ миналото прѣише и изучавано да учиѣе и да прѣише, е миналото въ сегашното и съишнотъ ешнъ въ сегашното. Ето защо безпоисно да излизаме отъ рамките на сегашното, за имаме нѣщо, каквото историята на философията би могла да ни прѣдстави като интересъ и ползовито.

бара се, обаче, те не биват да се мисли чак
и Хитлер, които отбелязват в историята
на философията си, философията Нерисава,
и така мисълта определява и била от
страна на трябва да има нещо друго, от

круга трябва да може да се свърже съ всеобщата мисъл. И отъ тази една и една точка историята на философията играе първѣ важна роля. Прѣдъ възбуждане въ ученика на великитѣ мислители се изучаваме, какво било истински философски духъ. Отъ друга страна, като се запознаваме съ най-ранообработитѣ мислителни, докъмъ тѣ се нагънемъ на единъ еротенъ умъ, подъ чиего плаване сме въ естествено особно да разгледаме своитѣ собствени способности. Не прѣдъ случайно и безразборно мислене ние стигамо онова, което сме, ами като се възвръщаме отъ лѣгонъ великаго ума, които безсмыслено си и бираше из свои вояжъ. Тѣзи изучаването на историята на философията е прѣдъ всичко въ положението да направи философията онова, която има донесе за такъвъ въ себе си. Тя открива това и възбужда инстинкта да се давори въ своето собствено съзнание и го научава да приетелни своята мисъл къмъ всеобщата мисъл. Защото истински философъ е оня, който усетила обяснява на философската мисъл; по кои може да и върни това въ същността, ако не ние не само усетили ите и естество, ами и тѣ, да намира прѣдъ и прогреса на човѣшката мисъл, чиего свѣтлостно ни прѣдставя естествитѣ на историята на философията.

Въ тебнитѣ, които станяха доцѣръ тѣя рефератъ, правя въ умаѣтъ извѣстията историкъ на философията професоръ Windelband, които въ докрайна измисляванията отъ г. Bentrout тези послони, че днешната философия е само единъ рефлексъ, които пали отъ минитото първо съставното, че философията е единъ обектъ, но се намиратъ въ постоянно развитие, което се състои въ изтъкване, въ изработване на съзнателното отъ несъзнателното а тѣтъ се разбѣтъ напѣно продуктѣтъ отъ този развитие, трябва да видѣтъ, какъ се съизвършва този развитие прѣвъ течениѣта на дѣлото съмрачване на човѣкѣството. И гелерва извъ основа на историката на философията може стѣтъ да се рѣши, кое значение има истината стѣността въ този развитие. А понеже онака, което въ историката на човѣкѣния духъ е бѣла стѣността, се осѣтия настрана, заради тоа може въ извѣстенъ смисълъ да се каже че историката на философията и философията иматъ бѣла стѣността истия прѣкъстъ, както гелерва Хегелъ.

Професори, I. Stein мисли, че и тя се прие­
мова укорите по опити, които се съдържат
на историята на философията, именно че тя е
главно история на конфликтите, възбуждавя, пък
тя се губи своето до I. Moynihan. Ине много
често сме съществили от познанието на философията,
открито, открито си мислеме, защото тъй ине
поучаваме въ молодостта от I. Moynihan нова която
има цина, отъ осъждението и профитното, и
така да изстинем до I. Moynihan истини.
Вотто състражваме I. Moynihan, мислитваме
I. Moynihan да изстинем на истината. Ако не
бихме се допитали до историята на философията,
бихме изгнали въ ежедневието, забравяйки, които

вече сж били правени прѣди насъ въ историята на човѣшкия духъ. Впрочемъ нѣма и абсолютно заблудение, ами въ всѣло заблудение нѣма нѣкакъвъ зачатѣкъ за нова научна придобивка.

Споредъ професора Cantoni (Павия) историята на една наука има толкова по-голямо значение за тази наука, колкото науката е по-идеална; така историята на математиката е по-важна за математиката, откозко историята на естествената история за историята. Толкова повече важи това за историята на философията, когато философията е най-идеалната наука.

Слѣдъ като говориха въ сжния духъ още професоръ Lasson (Берлинъ), De Roberty (Парижъ), професоръ Илановски (Казанъ), Ch. Aars (Христиания), професоръ Raul (Парижъ), д-ръ Nelson (Берлинъ) и д-ръ Veitum (Берлинъ), завършиха се дебати отъ г. Boutroux, който забѣлѣжи, че понеже всички се произнеса въ сжния смисълъ като него върху голѣмото значение на историята на философията, той вижда, че въ своята сказка е разбивалъ само отворени врата.

Второто общо заседание стана на сѣдния денъ, понедеѣникъ, въ часа 2 сѣдъ пладне. Въ това заседание имаше да се разгледа понятието философия и да се опредѣли това понятие. Тоя въпросъ бѣ третиранъ отъ двама видни професори въ Швейцария, именно поменатия вече L. Stein, професоръ въ Бернъ, и приселателя на конгреса J. J. Geurd. Първиятъ бѣ озаглавилъ своя рефератъ «Was heisst Philosophie?» и говори на нѣмски. Въ увода на своя рефератъ той посочва, какъ въ различнѣ дефиниции, съ които въ различнѣ врѣмена е била опредѣляна философията, можемъ посочи една група интелектуалистични дефиниции, които иматъ прѣдъ видъ само теоретичната страна на философския мислителенъ процесъ. Такава е и дефиницията на Вилтъ: «Философия е общата наука, която има да обедини въ една безпристрастна система общитѣ познания, дадени при посредството на отдѣлнитѣ науки». Това чисто интелектуалистично схващане не взима въ внимание нито практиката и ценността, нито практиката и стойността на философията. Срѣну тоя чисто теоретично тѣкуване на задачите и пѣлти на философията отъ старе време още се противопоставя друга тенденция, която прѣдими е насочена върху практиката страна. Тѣй стоимитѣ още опредѣляха философията като «наука за божественитѣ и човѣшкитѣ пѣна». Споредъ това схващане главната задача на философията не е обучение, ами удовлетворение на сърцето, и въпросътъ за «вѣрховното добро», *summum bonum*, е главниятъ проблемъ на философията. Обаче и дѣлѣ схващания съ едностранчиви, особно нѣко постѣлноти, което прѣиссрѣна най-сжществената страна въ философията и я свежда къмъ ръководство на живота, което е работа на други мултурни институции.

Философията е на първо място най-по обединеното познание на всѣки духъ. А понеже познанията все повече се разширяватъ и дълбавятъ,

а съ това значи се и усложняватъ, то задачата на философията — да якара единство схващането въ множеството на познанията, става отъ денъ на денъ по-важна. Докато на земята търси познание, докато се стремимъ къмъ истината и искаме единство на законитѣ въ вселена дотогавъ не има и философия. Тенарна съ сѣдния човѣкъ на земята не измине и сѣдния философъ. *Fest der letzte Mensch und Fiden wird der letzte Philosoph sein*.

Задачата на философията не е нѣщо, което, ами онова, което трѣбва да бъде. Философия не е осъществена идея, ами единъ идеалъ, къмъ които винаги трѣбва да се стремимъ. «Измишнението на идеята за една универсална или обща наука лежи на края на врѣмената, както на Riehl. Тая молистична тенденция лежи въ краи на философията отъ самото ѣ начало. Съ дѣлѣма, какъвто го срѣщаме у Анаксгора, Аристотела и Декарта, философията не може да прѣмине за дълго врѣме. Заради това и въ сѣдния врѣме си пробива пътъ оная дефиниция на философията, която гледа да обгърне практическата, тѣй сжщо и прикитната страна на философскитѣ стремения. Ето защо и Вилтъ опредѣля въ своето съчинение «*Einleitung die Philosophie*» (1901. г.) опредѣля философията като сѣдватъ: «Цѣлта на философията се е стои навсѣкхъ въ добиване на единъ общъ възгледъ върху свѣта и живота (*einer allgemeinen Welt und Lebensanschauung*), който да удовлетвори изискванията на нашия разумъ и потрѣбитѣ на нашето сърце». Най-кратко е изразена тая идея въ дефиницията на Фихте: «Философия е учение за съзнанието (*Bewusstseinslehre*) именно тя е научно изтѣстване на съзнанието на неговитѣ прѣдмети и закони. И съ тая дефиниция на философията Фихте стои то нѣко близко, колкото които и да е прѣдими мислителъ. И тѣе нѣмтѣ прирѣчни философи не могатъ най-добритѣ пѣна въ Фихте. Сжщо и следъ отъ днешнитѣ първи философски умове. Вилтъ бандъ, върви по тая посока на Фихте, който разложки битието въ пѣно, което трѣбва да бѣ (*ein Sollen*). Тѣк въ своята статия «*Was ist Philosophie*» Вилтъ бандъ опредѣля философията ка «критическа наука за стойноститѣ, но важа всеобщно» (*die kritische Wissenschaft von den allgemeingiltigen Werten*). Винаги други наука яга (*urteilen*), само философията оутѣя (*beurteilt*). Заради това тя има и особенъ прѣметъ, именно: «Прѣдмета на философията обгърватъ онѣненитѣ». Тѣй тя онѣнява истинно допрѣдно въ логиката, добро и лошо въ етика, субаво и грозно въ естетиката, логика, етика, естетика сж споредъ Вилтъ бандъ въ истиненъ смисълъ сж тритѣ основни науки на философията: логиката, етика и логиката, гонитѣ, както и историко-филологическитѣ, изавага теоретични сжждения, безъ да се грижатъ ни най-малъ за стойността на тия сжждения за човѣка, философията важно подлага на мѣрката на онѣненето. Обаче всеобщото важенне, къмъ което

еин философията въ своите опѣнки, не е нчно, ами идеално, то не е нѣно, което е нтепно, ами което би трѣбвало да бѣде онова, което Винде ъландъ нарича «нормално нѣе» (Normalbewusstsein). Споредъ това нсофията е «наука за принципитѣ на абсолютно нѣнение» (der absoluten Beurteilung) и стреми се къмъ единство въ вселената, която основа въ собственото наше единство, но една психологична необходимост се явява върху сбора отъ всичко противно на та. Отъ това се явява монотеизмътъ въ нѣта, пантеизмътъ въ спекулативната и нѣмътъ въ позитивистичната философия. нѣя проекция на единството на субекта въ нѣноженото) единство на обекта е едно нѣнчно прѣдполагане, което не може да нѣне отъ строги привърженици на позитивизмъ, които не искатъ да напуснатъ почвата на фактите. Ако философията иска да бѣде нѣи остане емпирична наука, тя не бива да нѣмала а рѣно единството на субекта и нѣ, на духа и природа, на мислителни и нѣни закони, както правятъ Контъ и Спенсера. нѣва трѣбва постепенно да придобие това нѣно чрѣзъ систематизация на всички научни нѣни дисциплини съ нѣомощта на сравнителна метода. Ако философията, както и нѣятъ Контъ и Винде ъландъ, е обединяваща нѣри напълно обединено познание, тогава нѣенсътъ на обединяване на философията е нѣи механично-сама нѣенъ за природни нѣ науки нѣоветично-каузаленъ за така нареченитѣ нѣдѣкъ културни науки. Каквото по-нѣрѣди нѣи нѣе духовни науки, сегѣ се схваща нѣдѣнѣто културни науки. Споредъ това философията се разпада на два главни нѣѣла: природна нсофия, която има да обедини механическиятъ нѣи на вселената въ една система на единство, нѣурна философия, която има да обедини и нѣдѣнѣнѣи нѣнѣнѣи закони на човѣшкиятъ нѣотношения и нѣнституции. Тогава на мета-нѣата се налага като послѣдва задача нѣнѣенѣна въпроса, какъ нап-накрая сѣ свързати нѣнѣнѣнѣи закони, които нѣнѣнѣнѣи въ нѣос-нѣи нѣни нѣнѣи закони, които управяватъ нѣнѣното общество. Да открие единството на нѣи въ природата и въ духа и да го изложи нѣнѣнѣнѣно, когато другитѣ науки даватъ само нѣнѣнѣи познания, нѣнѣнѣи отъ теория, — това нѣи нѣнѣнѣнѣето на философията. Че нѣи нѣнѣнѣнѣна това единство въ закона нѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣи нѣнѣнѣи на сърцето, е единъ страниченъ нѣи, едно желано нѣнѣнѣнѣи, но нѣи нѣнѣнѣи нѣи нѣнѣнѣи нѣи.

нѣнѣнѣи нѣнѣнѣи говори и г. Courd. нѣнѣнѣи историята трѣбва да нѣи нѣнѣи сѣнѣнѣи, т. е. транни и отличителни нѣнѣнѣи философията. А споредъ историята философията нѣи своята сѣнѣнѣи трѣбва да бѣде наука, наука, която има нѣнѣнѣи на всеобщност, нѣнѣнѣи нѣнѣи. Споредъ това трѣбва да се види, нѣи науки и при кои условия може да се осѣ-

нѣнѣи една универсална наука или една наука на универсалното. На нѣрво нѣѣето това става въ нѣнѣнѣи, при която нѣнѣнѣнѣи двояка наука — една психология, която изучава нѣнѣи, каквото е обективно въ духа, т. е. нѣнѣнѣи нѣнѣнѣи, като нѣи служи за нѣнѣнѣи обяснение било съ нѣнѣнѣи физически явления, било съ нѣнѣнѣи нѣнѣнѣи и нѣнѣнѣи нѣнѣнѣи нѣнѣнѣи психически явления; — другата наука смята духа като нѣнѣнѣи и общо условие на далѣната нѣнѣнѣи, значи изучава нѣнѣи, каквото е субективно въ него, т. е. нѣнѣнѣи нѣнѣнѣи, като за нѣнѣнѣи обяснение разполага само съ нѣнѣнѣи нѣнѣнѣи, и то нѣнѣи, които се нѣнѣнѣи или мислятъ актуално. Първата отъ нѣи науки нѣнѣи се е нѣнѣнѣи отъ философията, но втората нѣи сѣнѣнѣи направо частъ отъ нѣи. На второ нѣѣето може да се осѣнѣнѣи една наука на универсалното въ нѣнѣнѣи, т. е. нѣи една наука, която има за нѣнѣнѣи самата далѣна нѣнѣнѣи, схваната въ нѣнѣнѣи всеобщност. Обаче тя трѣбва да се нѣнѣнѣи, ако иска да бѣде общопризната, отъ нѣнѣнѣи за причината на нѣнѣнѣи и отъ нѣнѣнѣи на трансцендентални обяснения. нѣнѣнѣи на метафизиката нѣи бѣде изучаването на универсалнитѣ елементи, които сѣнѣнѣи далѣната нѣнѣнѣи. Най-нѣнѣи науката за универсалното може да се осѣнѣнѣи въ нѣнѣнѣи или нормативната наука на всички духовни дисциплини (наука, мораль, нѣнѣнѣи, социаленъ законъ, религия), като на нѣнѣи отъ нѣнѣи нѣнѣи нѣнѣи нѣнѣи и нѣнѣи нѣнѣи нѣнѣи нѣнѣи. Тая каноника обаче не бива да нѣнѣи «принципа на нѣнѣнѣи» нѣнѣи духа въ единъ трансценденталенъ нѣнѣи, нѣнѣи да мислѣта на нашето нѣнѣи, и не бива да се нѣнѣи нѣи нѣнѣи на нѣнѣнѣи каноники, ами да има свои нѣнѣнѣи нѣнѣи отъ нѣнѣи. Тоя нѣнѣнѣи трѣбва да бѣде нѣнѣи, каквото може да има универсално въ нѣнѣнѣи на духа, които сѣнѣнѣи нѣнѣи дисциплини. Тия три науки, като се нѣнѣнѣи една отъ друга, нѣи трѣбва обаче да се нѣнѣнѣи въ нѣнѣи нѣнѣи нѣнѣи си, да се осѣнѣнѣи една нѣнѣи друга, да нѣнѣнѣи отъ нѣнѣи нѣнѣи и да сѣнѣнѣи нѣнѣи части на нѣнѣи наука, науката за всеобщото, за универсалното.

Тоя денъ не можаха да станатъ разисквания нѣнѣи нѣнѣнѣи въ нѣи два нѣнѣи въпроси, нѣнѣи конгреситѣ трѣбваше да бърза да отиде въ Соррѣтъ на Женевското езеро, дѣто да разгледа замъка, въ който е нѣнѣи едно нѣнѣи de Stael. Въ самия замъкъ нѣнѣи разнѣнѣи конгреситѣ, като нѣи нѣнѣи и обяснява нѣнѣи отъ прочутата писателка, нѣнѣи нѣнѣи, нѣнѣи нѣнѣи нѣнѣи на замъка графъ d'Haussonville. На нѣнѣи биде дадена на конгреситѣ нѣи нѣнѣи нѣнѣи отъ женевски жители, а при нѣнѣи нѣи Женевъ пристанището бѣ освѣтлено фѣнѣи.

Въ третото общо нѣнѣи, което стана на 24 августъ въ 10¹ часа нѣнѣи нѣнѣи, говори нѣнѣи нѣи професоръ на университетъ

въ Хайделбергъ Windelband върху «Днешната задача на логиката и на ученето за познанието по отношение къмъ природната и културната наука» (Die gegenwärtige Aufgabe der Logik und Erkenntnislehre in Bezug auf Natur- und Kulturwissenschaft). Ораторътъ, «както е известно, различава въ наукитъ между природни науки и културни науки. Първитъ иматъ работа съ общото. Между културнитъ науки има пъкъ една наука, която се отнася до отделното, що не може да се сведе къмъ общо. Тая наука е историята. Истината историята формулира тожже известни закони, ала тия закони иматъ характеръ отличенъ отъ ония на природнитъ закони. Докато природнитъ закони прѣдполагатъ въ изпитата една основна необходимостъ, законитъ на историята произлизатъ отъ една извлечена необходимостъ, защото тѣ зависятъ отъ отделното, нямъщо да подчиняватъ подъ себе си отделното. Отъ тая необикновена важностъ на отделното е произлязло едно понятие, което не намира нито подобно въ природнитъ науки, именно понятието *специялностъ*. Така историята се занимава само съ ония минали фактове и явления, които притежаватъ известна историческа стойностъ. Пръвъ между философитъ е поставилъ Русо тоя проблемъ за стойноститъ на всичката му обширностъ.

Како е така, логиката, която се намира въ зависимостъ отъ специалнитъ науки, трѣбва да държи сметка за тая разлика между двата вида науки. Днесъ, поради развитието на историческата наука, е възникнала нова задача на логиката. Тя трѣбва да отговаря не само на природнитъ науки, ами и на историята, трѣбва да удовлетворява двѣтъ велики дисциплини, които съставлятъ човѣшкото знание. Само тогава тя ще бѣде такава, каквато трѣбва да бѣде, именно науката за всички методи, по които духътъ постига истината.

Въ послѣдвалитъ полръ тоя рефератъ разисквания д-ръ Itelson отъ Берлинъ помисли, че Винделбандъ е изпусналъ да вземе въ внимание и математиката, която не влиза въ двѣтъ групи на природни и културни науки, и която е имала голѣми заслуги за развоѣ на логиката. Професоръ Lasson отъ Берлинъ посочи, че културната и природната наука не бива да се мислятъ дуалистично, ами както Кантъ ги е схваналъ — тѣ трѣбва да се обединятъ въ културната наука, специално въ моралната наука. Професоръ Stein намира пъкъ прѣходъ между тия двѣ дисциплини въ социологията, която дава възможностъ да се обедини единичното и моралното съзнание. Henri Berg, директоръ на Revue de synthese historique въ Парижъ, мисли, че и въ културната наука могатъ се намери нѣкои фактове, които даватъ възможностъ да се наиде прѣходътъ къмъ наукитъ на законитъ, на общото. Bouteux посочва, какъ още гърцитъ сж заблѣдали, че индивидуалното не влиза въ законното, нохотелитното; но Декартъ е показвалъ, че индивидуалното лесно може чрезъ анализъ

да се доведе до тамъ, шото да се намери неговото общото. Всичко е индивидуално, и щие намираме въ него законното, общото.

Въ четвъртото общо заседание, станало срѣда на 25. августъ въ 2 часа полръ плад имаше да раторира лозанскиятъ професоръ Fredo Pareto върху «индивидуалното и социалното» (L'individuel et le social). Значението тия термини изглежда да е ясно, ала малко рмимение стига, за да се види, че въ известни случаи тѣ сж лишени отъ точностъ, кои върочемъ се срѣща често въ терминологията социалнитъ науки. Терминътъ *индивидъ* е точе той служи за означаване живи същества, ргледани отделно. Терминътъ *общество* е амсметелъ, неопрѣдѣленъ: той означава сборъ отъ тѣзи индивиди, разгледани заедно; обтрѣбва да се опрѣдѣлятъ по-близу нѣкои обстоятелства. На първо мѣсто — разпространени на тоя сборъ въ пространството; рѣлко по *общество* се разбира цѣлостта на всички живора, които съществуватъ въ даденъ моментъ на земята; често се разбира цѣлостта на човинтѣ, които съставлятъ дадена политическа джава, обаче безъ да се казва това ясно. Сеттрѣбва да вземемъ рѣдъвилъ разпространени въ врѣмето; потрѣбно е да се обясни, дали рбираме цѣлостта на човѣинтѣ, шо съществуватъ въ даденъ моментъ, или цѣлостта на нсчония, които сж съществували, съществуватъ ие съществуватъ въ известенъ периодъ е врѣме.

Притѣгателнитъ *индивидуално* и *социално* (существо) сж по-сметни, по-неопрѣдѣлени, колкото тѣхнитъ съществителни. Човѣкъ живѣе въ общество, отъ известно гледище мода се каже, че всички негови свойства сж индивидуални, а като се разгледа същото явление отъ друго гледище, може да се каже, всички свойства на човѣка сж социални. Сствено не съществува никакво сигурно срство да се отдѣлятъ едни отъ други тия вида свойства. Често се утвърждава, че обството не е просто набирание на индивиди, и тия индивиди вече заради това, че живеятъ общество, придобиватъ нови свойства. Ако бѣ могли да наблюдаваме единични човѣци и човѣживѣнци въ общество, бихме могли да познѣе въ какво тѣ се отличаватъ, и бихме могли отѣтнѣи индивидуалното отъ социалното, обпървитъ терминъ на това сравнение ни липсствѣришено, а ни е известенъ само вториятъ.

Шо се отнася до чувствата, които тѣ събдатъ, терминитъ *индивидуално* и *социално* че означаватъ оппозиция между тѣѣ части на еришето отъ индивиди; именно първата се смда е съставена отъ индивиди, втората се отествява съ *обществото*. Днешното врѣме пгова обича да смѣта известно мнозинство а также-мнозинство за самото общество. Тоя оппозицията между индивидуалното и социално става оппозиция между известнѣо малкинтѣ прѣдставлението на много или малко рза

ство. Ако терминът *общество* се при-
ема хорда, които живеят въ даденъ мо-
тогава е невъзможно да съществува опо-
между всички индивиди, отъ които с-
ено това общество, и самото това обще-
ако терминът *общество* се разшири
остранството и представя само тия ин-
дивиди, които ще се родятъ, твърдѣ е въз-
мо да съществува опозиция между инте-
си на индивиди, които ще съществуватъ.
Може да се намѣрятъ противоположности
интереситъ на човѣшкитъ, които живеятъ въ
момента, и интереситъ на *обществото*,
ко се приеме и първиятъ смисълъ на тер-
минътъ *общество*, възможно е да има опозиция
интереситъ на една частъ и интереситъ
на друга частъ отъ това общество, тъй като
индивиди, които съставляватъ обществото, иматъ
свои собствени и живѣтни противоположни инте-
реси. Теоретичнитъ отъ край-времѣ сж се опит-
ватъ отказвати, да прѣмхаватъ, или поне да
тъ противоположността въ интереситъ
индивиди на социалното право. Но при
разсъждение гдѣ се движатъ въ кръгъ.
Тогава се опитва, което е именно въпросно,
се установява, че *индивидуалното* и
ако се състои въ действителностъ по-малко на
своято, и поради това обявява се, че
индивиди, които постъпятъ иначе, се стреми
фалшиво щастие, и че трѣбва да му се
да да върви на другитъ и на себе си.
Опозицията между една и друга частъ отъ
индивиди, които съставляватъ едно общество, често
постъпва като опозиция между индивиди
въ обществото. Една частъ отъ общото долу-
жава името *индивидуално*, а другата се нарича
общо, обаче трѣбва да се намѣри способъ,
да се обединятъ тия части. Днесъ за днесъ
допускаме, че за това е достатъчно да се
броятъ на линията, отъ които сж съставени
индивиди. Малцинството трѣбва да се задоволи
ако извади само името *индивидуално*, мнозин-
ство има право на по-малкото титло *общество*.
Мнозинството може въпрочемъ да бже само
въ крѣпостно, понеже често се проля-
ватъ много или малко невѣрки и сложни
тва. Така напр. не е вѣрно, че мнозин-
ство е единъ парламентъ прѣставяя мно-
жеството на избирателитъ. Тъй въ Швейцария
законодѣлнитъ сж всички пласони про-
дѣлени въ национални сѣвѣти, а биватъ
плати съ голѣмо мнозинство, като е билъ
жестъ на референдума. Въ нашата епоха
досега само тѣмъ, че интереситъ на по-мал-
цинството трѣбва да се пожертвуватъ за
интереситъ на по-големото мнозинство,
прѣдположение сѣмъ не е става догма, която
да се отрича безопасно; божественото
на тъмната се поставя на мѣстото на божес-
то право на краенъ. Азъ и тѣмъ положени
само въ извѣстни граници; така напр.
допуска, че мнозинството може да прѣ-
малцинството въ роби. Но и тия граници

си оставатъ неопредѣлени и твърдѣ смѣтти.
Направени сж били опити да се изтѣже отъ
тая неопредѣленостъ. Така се е допускало, че
индивидуалнитъ иматъ вродени, природни права, които
обществото не би могло да наруши. Обаче мажнот-
ността, която съ това се иска да се избѣгне, се
появява иѣла, докъ поискваме да се опредѣлятъ
тия права. Всички теории върху тоя въпросъ
сж се свеждали къмъ прости догматики. Поня-
тието за правото, възникнало въ обществото и
примѣнително споретъ общественото устройство,
е абсолютно несъстоятелно да отдѣли индивид-
уалното отъ социалното. Ако искаме въ туй
отношение да разсъждаваме точно, трѣбва гриж-
ливо да избѣгваме неопредѣлени начини на
изразяване и да гледаме да употрѣбяваме само
термини, които отговарятъ на добръ опредѣлени
конкретни разности, които не даватъ мѣсто за
двузначие. Трѣбва да глѣсимъ да откриемъ
еинообразията, каквито прѣставятъ фактоветъ
въ обществото и да изразяваме по възможности
най-точно тия еинообразия или закони.

Въ послѣдното общо сбирание, което стана
въ четвъртъкъ на 26. августъ въ часа 4 слѣдъ
познатъ, на шведскъ рѣкъ бѣ учението наречено
неовитализмъ, върху което трѣбваше да реферира
инициативитъ му дисертация прѣдседителитъ, зѣме-
лититъ ботаникъ Johannes Reinke, професоръ
на университета въ Кьльн. Неговиятъ рефератъ
имаше за заглавие «Der Neo-Vitalismus und die
Bedeutung der Fruchtbarkeit in der Biologie» (Неовита-
лизмътъ и значението на плодовитостта въ био-
логията). Подъ неовитализмъ се означава една
тенденция, която се е появила извѣстна въ
биологията, т. е. въ науката за организмитъ.
Неовитализмътъ може да се охарактеризува като
критиченъ и евристиченъ въ отношение, о която
спрѣмо прѣдшнитъ биологични тенденции, които
бѣха догматични и обградени отъ прѣдразсѣдени,
каквито неовитализмътъ гледа да избѣгне, за-
щото вижда въ тѣхъ опасностъ за развитието
и за свободното развитие на науката. Старитъ
витализмъ, които имаше въ физиологията
дори до срѣдата на миналия вѣкъ, бѣ догмати-
ченъ. Споретъ него всички жизнени прояви на
растенията и животнитъ трѣбваше да бжъ
приписвани на специална природна сила, жите-
елна сила, за която се приемаше, че съществува
само въ живитъ организми, че се умножава неог-
раничено чрезъ възпроизводството и че изчезва
при умираето на организмитъ. За една малко
по-късна критика не бѣ мажнотъ да покаже,
което малко можеше да се поддържа такова
стѣпно схващане, безъ да се вема въ смѣтка, че
витализмътъ имаше особено прѣдпочитане за
краинитъ, финалнитъ причини. Витализмътъ
бѣше смѣненъ отъ механизма, който е не по-
малко догматиченъ отъ него. Той е тенденция,
която въ принципъ твърди, че механичнитъ или
по-точно физическитъ и химическитъ сили сж
достатъчни, за да обяснятъ живѣнитъ прояви.
Послѣднитъ се свеждатъ споретъ този къмъ
особенъ случай отъ физико-химическитъ прояви

въ Хайделбергъ Windelband върху «Днешната задача на логиката и на учението за познанието по отношение къмъ природната и културната наука» (Die gegenwärtige Aufgabe der Logik und Erkenntnislehre in Bezug auf Natur- und Kulturwissenschaft). Ораторътъ, «както е известно, различава въ науките между природни науки и културни науки. Първите иматъ работа съ общото. Между културните науки има пъкъ една наука, която се отнася до отделното, що не може да се сведе къмъ общо. Тая наука е историята. Наистина историята формулира тоже известни закони, ала тия закони иматъ характеръ отличенъ отъ оня на природните закони. Докато природните закони приполагатъ въ тяхната една основна необходимостъ, законите на историята произлизатъ отъ една известна необходимостъ, защото тѣ зависятъ отъ отделното, намѣсто да подчиняватъ подъ себе си отделното. Отъ тая необикновена важностъ на отделното е произлязло едно понятие, което не намира нищо подобно въ природните науки именно понятието *стойност*. Така историята се занимава само съ ония миннали фактове и явления, които притежаватъ известна историческа стойностъ. Първъ между философите е поставилъ Русо тоя проблемъ за стойностите въ всичката му обширностъ.

Като е така, логиката, която се намира въ зависимостъ отъ специалните науки, трѣбва да държи сметка за тая разлика между двата вида науки. Днесъ, поради развитието на историческата наука, е възникнала нова задача на логиката. Тя трѣбва да отговаря не само на природните науки, ами и на историята, трѣбва да удовлетворява двѣте велики дисциплини, които съставлятъ човѣшкото знание. Само тогава тя ще бѣде такава, какъвто трѣбва да бѣде, именно науката за всички методи, по които духътъ постига истината.

Въ послѣдвалитѣ подиръ тоя рефератъ разисквания д-ръ Kelson отъ Берлинъ каже, че Винделбанда е изпусналъ да вземе въ внимание и математиката, която не влиза въ двѣте групи на природни и културни науки, и която е имала голѣми заслуги за развои на логиката. Професоръ Lascoux отъ Берлинъ посочи, че културната и природната наука не бива да се мислятъ дуалистично, ами както Кантъ ги е савналъ — тѣ трѣбва да се обединятъ въ културната наука, специално въ моралната наука. Професоръ Stein намира пъкъ прѣхода между тия двѣ дисциплини въ социологията, която дава възможностъ да се обедини единичното и моралното знание. Henri Berg, директоръ на Revue de synthese historique въ Парижъ, мисли, че и въ културната наука могатъ се намири нѣкои фактове, които даватъ възможностъ да се наиде прѣходътъ къмъ науките на законите, на общото. Bouteux посочва, какъ още гърците сж забѣлѣзали, че индивидуалното не влиза въ законното, вомогателното; но Декартъ е показалъ, че индивидуалното лесно може чрѣзъ анализъ

та се доведе до тая, што да се намѣри неговото общото. Всичко е индивидуално, и ние намираме въ него законното, общото.

Въ четвъртото общо заседание, станало срѣда на 25. августъ въ 2 часа подиръ пазимаме да рапортира лозанскиятъ професоръ V. Pareto върху «индивидуалното и социалното» (L'individuel et le social). Значението тия термини изглеждатъ за насъ ясно, ала малко размисленне стига, за да се види, че въ известни случаи тѣ сж лишени отъ точностъ, когато върху се срѣща често въ терминологията социалните науки. Терминътъ *индивидуално* е точе той служи за означаване живи същества, разглеждани отделно. Терминътъ *обществено* е малко смътенъ, неопредѣленъ: той означава сборъ отъ тѣзи индивиди, разглеждани заедно; обрѣзва да се опрѣдѣлятъ по-близу нѣкои обстоятелства. На първо мѣсто — разпространени на това сборище въ пространството; рѣдко по *обществено* се разбира цялостта на всички живи хора, които съществуватъ въ даденъ моментъ на земята; често се разбира цялостта на чинитѣ, които съставятъ дадена политическа държава, обаче безъ да се казва това ясно. Сетрѣбва да вземемъ прѣдъ видъ разпространени въ врѣмето; потребно е да се обясни, дали разбираме цялостта на човѣшките, що съществуватъ въ даденъ моментъ, или цялостта на всички, които сж съществували, съществуватъ и ще съществуватъ въ известенъ периодъ отъ врѣме.

Прилагателните *индивидуално* и *социално* (обществено) сж по-смѣтни, по-неопредѣлени, колкото тѣхните съществителни. Човѣкъ живѣе въ общество, отъ известно гледище мо да се каже, че всички негови свойства сж индивидуални, а като се разглежда смѣното явление отъ друго гледище, може да се каже, всички свойства на човѣка сж социални. Съствено не съществува никакво сигурно средство да се отдѣлятъ едни отъ други тия два свойства. Често се утвърждава, че обществото не е просто набирание на индивиди, а тия индивиди вече заради това, че живеятъ въ общество, придобиватъ нови свойства. Ако бѣ могли да наблюдаваме единени човѣци и човѣци живѣщи въ общество, бихме могли да познаемъ какво тѣ се отличаватъ, и бихме могли отдѣлимъ индивидуалното отъ социалното, обрѣвниятъ терминъ на това сравнение ни липсва свършено, а ни е известенъ само вториятъ.

Що се отнася до чувствата, които тѣ събдватъ, термините *индивидуално* и *социално* не означаватъ опозиция между двѣ части на брѣдето отъ индивиди; именно първата се смда е съставена отъ индивиди, втората се отелствява съ *обществото*. Днешното врѣме и това обща да смѣта известно мнозинство (ако-мнозинство за самото общество. Тоя опозицията между индивидуалното и социалното ставя опозиция между известно малцинство и прѣдставлението на много или малко рсд

ство. Ако терминът *общество* се при-
ма хоря, които живеят въ даденъ мо-
тогата е невъзможно да съществува опо-
жежду всички индивиди, отъ които е
но това общество, и самото това обще-
ако терминът *общество* се разшири
странството и представя също тѣи и
тъ, които не се родятъ, твърдѣ е въз-
а съществува опозиция между инте-
на индивиди, които не съществуватъ.
же да се намѣрятъ противоположности
ереситъ на човѣшкитъ, които живеятъ въ
момента, и интереситъ на *обществото*,
се приеме и първиятъ смисълъ на тер-
общество, възможно е да има опозиция
интереситъ на една частъ и интереситъ
та частъ отъ това общество, тъй като
итъ, които съставятъ обществото, иматъ
и общи и извѣстни противоположни инте-
теоретичнитъ отъ край-вѣтъ сж се опи-
оскаваатъ, да прѣмислятъ, или поне да
а противоположността въ интереситъ
итъ части на социалното цѣло. Но при
засожжение тѣ се движатъ въ кръгъ.
мага се опоза, което е именно въпросно,
установява, че *нечинската* *жизненост* на
да се състои въ дѣятелностъ ползва на
утовотъ, и поради това обявява се, че
индивидъ, които постѣля инакъ, се стреми
рашиво щастие, и че трѣбва да му се
да вѣрти на другитъ и на себе си.
ицията между една и друга частъ отъ
итъ, които съставятъ едно цѣло, често
съставлява като опозиция между индивида
сестовото). Една частъ отъ цѣлото пол-
тава името *индивиди*, а другата се нарича
о, обаче трѣбва да се намѣри способъ,
се отличатъ тѣи части. Инесъ за днесъ
иотата, че за това е достатъчно да се
роитъ на дилата, отъ които сж съставени
и. Мнозинството трѣбва да се удовлетвори
ио издана отъ име *мнозини*, мнозин-
иия право на почетната титла *общество*,
мнозинство може въпрочемъ да бѣже само
же-мнозинство, понеже често се проя-
въ много или малко неспѣрки и сложни
и. Така напр не е вѣрно, че мнозин-
въ единъ парламентъ прѣставлява мно-
о на избирателитъ. Тѣи въ Швейцария
законъ, приетъ съ всички гласове про-
иитъ въ националния съветъ, е бивалъ
итъ съ голѣмо мнозинство, като е билъ
иитъ на референдумъ. Въ нашата епоха
ска също тѣи, че интереситъ на по-мал-
иинчество трѣбва да се пожертвуватъ за
интереситъ на по-голямото количество;
и тожение е инакъ не става логично, която
да се отрича безопасно; божественото
и глътата се поставя на мѣстото на боже-
иришното и крадѣтъ. А и тѣи положения
само въ извѣстни граници; така напр.
опуска, че мнозинството може да прѣ-
иалчинството въ роби. Но и тѣи граници

си оставатъ неопредѣлени и твърдѣ смѣтти.
Направени сж били опити да се излѣзе отъ
тая неопредѣленостъ. Така се е допуснало, че
индивидитъ има вродени, природни права, които
обществото не би могло да наруши. Обаче мѣчно-
тията, които съ това се иска да се избѣгне, се
появява цѣла, щомъ поискаме да се опредѣлятъ
тѣи права. Всички теории върху тоя въпросъ
сж се свеждали къмъ прости догматични. Поня-
тието за правото, възникнало въ обществото и
противоположно споретъ общественото устройство,
е абсолютно несъстоятелно за отѣли индиви-
дуалното отъ социалното. Ако искаме въ туй
отношение да разсждаваме точно, трѣбва гриж-
ливо да избѣгваме неопредѣлени начини на
изразяване и да гледаме да употребяваме само
термини, които отговарятъ на добръ опредѣлени
конкретни реалности, които не даватъ мѣсто за
двусмислене. Трѣбва да търсимъ да откриемъ
еинообразията, каквито прѣдставятъ фактоветъ
въ обществото и да изразяваме по възможностъ
наистината тѣи еинообразия или закони.

Въ постѣдното общо събрание, което стана
въ четвъртъкъ на 26. августъ въ часа 4 слѣлъ
иначе, на тревентъ ретъ бѣ учението наречено
неовитализмъ, върху което трѣбваше да реферира
индивидитъ му змененъ прѣдставителъ, зме-
нитиятъ ботаникъ Johannes Reiske, професоръ
на университетъ въ Билъ. Неговиятъ рефератъ
иошамъ названието «Der Neo-Vitalismus und die
Bedeutung der Finalität in der Biologie» (Неовита-
лизмътъ и значението на финалността въ био-
логията). Имотъ «неовитализмъ» се означаваша една
тенденция, която се е появила изпослѣдъкъ въ
биологията, т. е. въ науката за организмитъ.
Неовитализмътъ може да се охарактеризира като
критиченъ и евристиченъ въ отношение, ожности
срѣзно прѣдизвитъ биологични тенденции, които
бѣха догматични и обмани отъ прѣзражжания,
каквито неовитализмътъ гледа да избѣгне, за-
цѣлото вика въ тѣхъ опасностъ за напредѣка
и за свободното развитие на науката. Стариятъ
витализмъ, които властвеше въ физиологията
дори до срѣдата на минатия вѣкъ, бѣ догмати-
ченъ. Споретъ него всички живи прояви на
растенията и животнитъ трѣбаше да бѣжатъ
присвѣтени на специална природна сила, жиг не-
ната сила, за която се приемаше, че съществува
само въ живитъ организми, че се умножава нео-
граничено прѣзъ изпроизвождането и че изчезва
при умираването на организмитъ. За една малко
по-голяма критика не бѣ жалко да покаже,
колко малко можеме да се потъркаме такава
одно схващане, безъ да се взема въ съдѣтъ, че
витализмътъ имаше особено прѣдпочитание за
краниитъ, финалитъ прояви. Витализмътъ
бѣше свързанъ отъ механизма, който е не по-
малко догматиченъ отъ него. Той е тенденция,
която въ принципъ твърди, че механицитъ или
то точно физическитъ и химическитъ сили сж
достатъчни, за да обяснятъ живиитъ прояви.
Постѣднитъ се свеждатъ споретъ тоя къмъ
особенъ случай отъ физико-химическитъ прояви

и биха били съществено отъ еднакво естество съ неорганичните процеси. Напоследък изразът «физико-химически» се замѣни съ изразъ «енергетически», ала това нищо не промѣня въ основата на учението, и механизъмът и полътъ тая нова форма не можат да даде доказателство за онова, което твърди. Наистина, механизъмът може да си припише въ заслуга, която не може достатъчно да се отриче, че е посочилъ физико-химическата основа на многобройни живи процеси и така е създаде една биохимия и една биофизика, но като се поставя като систематиченъ противникъ на всеко телеологично разглеждане, като не иска да търси освѣнъ каузалните обяснения въ областта на биологията, както и въ оная на физиката и химията, той изпадна въ единъ догматизъмъ, който го въвежда въ послѣдизи, що не могат да се поддържатъ.

Що се отнася до неовитализма, той, далечъ отъ да рѣшава догматично спора между витализма и механизма, като вземе прибрано страната на единия или на другия изгледъ, захваща съ това, че изучава въпроса. Сетивъ той дохожда да признае, намѣсто да се рѣши за изключителното прилагане на телеологията или на механичната каузалностъ при изучаването на организмите, че отъ сегашното състояние на нашитъ познания напрогнъ се явява необходимостъ да се приематъ и даблтъ тия гледища за еднакво оправдани за обяснение на жизненитъ прояви. Отъ една страна неовитализмътъ признава безъ забирка, че въ организмъ, напр. въ човѣшкото тѣло, всички процеси се извършватъ споредъ единъ абсолютно строгъ каузаленъ детерминизъмъ; но отъ друга страна той допуска, какво тия процеси, отъ които всѣки, взетъ отдѣлно, се свежда къмъ една механична (или по-добре къмъ енергетична) проява, се поддържатъ въ своята цѣлостъ отъ сили, които действуватъ телеологично, и които до известна мѣста могатъ се сравни съ силитъ на човѣшкия духъ, които сжко тѣи носятъ печатъ на финалностъ. Но и въ това неовитализмътъ не се държи догматично. Механичното (каузално) и етиологичното обяснение и жизненото и телеологично обяснение сж за него сѣмо евристични еднакво оправдани принципи, т. е. правила на изследване, които и двѣтъ сж еднакво необходими въ анализирането на жизненитъ прояви.

Тѣи неовитализмътъ се поставя отъ една страна на почвата на механизма, отъ друга не може да не вземе въ внимание и отношенията на финалностъ при обясненето на жизненитъ прояви. Но това дава поводъ да се появи въпросътъ, дали може да става дума за реална, обективна финалностъ въ жизненитъ процеси на растенията и животнитъ; тоя въпросъ се налага толкова повече, че механизъмътъ се сѣмѣва много или малко въ оправдаността на такава една хипотеза. Ако бихме искали да заключимъ всѣка финалностъ отъ биологията, да ѝ поврѣчимъ да допусне отношения на финалностъ,

това би значило да я осакатимъ до толкова, да не останатъ освѣнъ безформени откъсти които еднакви вече заслужаватъ името ну. Защото това би било все едно да се забрани казваме, за какво служи окоото, ухото, желязътъ и пр. Или при разнитъ части на сл. органъ не бихме имали напр. право да търсимъ каква е въ направата на окоото ролата на леща и роговата ципа, на зраковия нервъ. Тѣи мислимъ да постигнемъ едно обяснение на жизненитъ прояви, научното изследване не би могло да се ограничи само върху тѣхнитъ каузални отношения, ами непремѣнно трѣбва да се проследи и върху тѣхнитъ отношения на финалностъ. това отношение (финалността на организмъ) е като финалността на произведението на члвчкото изкуство, на една машина, на една птица трѣбва да се признае, че организмъ на растение и на животнитъ сж направени, *както че* причини, които ги е образувала, е имала прѣдъ видъ, е поставила цѣлта, на която тѣ трѣбва да отворятъ. Трѣбва дори да се заблѣжи, че не можешъ нищо да утвърдишъ и отрицашъ принципъ, по които действуватъ силитъ въ неорганическата природа: така напр. каквото вика при гравитацията, е само глѣ, че работитъ не сж ставатъ, *както че* тѣлата се приличатъ.

Твърди се, какво финалността на организмъ е проникната въ природата отъ човѣшки умъ. Но отъ становището на идеалистичната теория за познанието сжкоото трѣбва да се каже и за каузалността. Абсурдно е да се прави това отношение разлика между финалностъ и каузалностъ; защото когато ние казваме, че сжко е устроено да вика и ухото да чуе, тия члвчжения сж сжкоото основание почиватъ въ опита, както и когато се приписва на топителъ изтопяването на яйцето или на оплодзяването р. воятъ на яйцето въ ембрионъ. Ако ние ниемъ принципа на отношенията на финалностъ въ организмъ чрезъ нашия начинъ на обяснение организмъ, това би създаде извъннестъ проявотъ, ние бихме могли да прѣвърнемъ ролата на организмъ и да кажемъ, напр., че окоото сжко да чуе и ухото да викаме. Абсурдността на това прѣдположение показва очевидно, че члвчнитъ изследвания природата ни дава отношения на финалностъ, както и опия на каузалностъ, и че каузалностъ и финалностъ трѣбватъ еднакво да се допуснатъ отъ биологията и отъ члвчко дадено обективно въ организиранитъ ми. Въ областта на живота финалността се приписва къмъ механизма, когато послѣдниятъ влиза самъ въ областта на химията и физиката.

Тѣи че, заключи ораторътъ своя рефератъ лонъ за сѣга механизъмъ и телеология еднакво оправдани въ биологията като евристични принципи, ръководни хипотези, принципи на изследване. Да се обявява обаче догматично, че телеологията има само тоя характеръ и че организмъ за себе си произлизатъ изключително отъ физико-химическата каузалностъ, иначе наречена не

това би било прибрзано и недопустимо

сжия въпросъ трѣбаше да държи и Alfred Gaud, професоръ на Сорбоната и членъ на Института. Обаче той се явилъ на конгреса и бѣ проводилъ ферати, които въ главни черти се прѣд-професора по зоология на женевския университетъ Hilde Yung. Г-нъ Gaud се противилъ възгледа, застъпванъ отъ проф. Yung, възгледъ подъ името *неопитализма*, ималъ отъ няколко години като учение, прѣдставя като свристична и критична освобождена отъ старитѣ прѣдрасудки, допуска финални принципи, за да приписва една стойностъ на нашитѣ придобити биологични. Ако искаме обаче да въведемъ единъ действително наученъ начинъ на финалности въ обяснението на проявителна да сдѣлваме това понятие по-точно, него да се наложи (*superposer*) понятието каузалностъ и да бѣже практично съ него. Ние само констатираме, че онакъ частъ отъ феноменалния миръ, въ е достижима, прѣдизвикането на принципъ да е било уредено, за да се осъществятъ, което ние виждаме сега, защото и житиетѣ съществуватъ особено бѣже прѣд-сдѣлватъ, които бѣже станали иначе, които механизми, които най-поддаваме, бѣже доизмѣнени, а че бѣже не то ние можемъ да сдѣлваме, нѣкаква нестола, не вселени нѣкакъ нѣкаква цѣль, ако само въ само признаемъ, че нѣкакъ нито най-малката тая цѣль, и че дори и да се опитаме да сдѣлваме по единъ хипотетиченъ начинъ, би ни припесило никаква полза, за да въ свитѣ положителни познания. Така нѣкакъ да утвърдимъ, какво механически и психо-физиически сили сѣже достатъчни за да на живиетѣ прояви, чинто процесъ сдѣдено отъ негово същество, нѣкакъ и онакъ живи въ неорганически миръ. И ако ние не се освобождаваме отъ всѣко телеологичностъ, не нѣкакъ нѣкакъ, които нѣкакъ, че нѣкакъ нѣкакъ е единъ догматиченъ нѣкакъ. И наистина, въпросътъ *защо* не се нѣкакъ въ най-различитѣ природни науки, напр. е единъ химикъ сега, зашто нѣкакъ нѣкакъ е единъ и зашто нѣкакъ отъ каменъ и отовенъ цѣтавъ дава жѣта отанкъ нѣкакъ, че е твърдѣ стойно за човѣка нѣкакъ живи същества, нѣкакъ водата достига нѣкакъ глѣстога при 4°); ала погледъ нѣкакъ не подразбира никаква финал-ностъ, и кой модеренъ финализи би да нѣкакъ въ тоя фронтъ, разръ на нѣкакъ нѣкакъ по-скоро, откожото на е единъ нѣкакъ? Проф. Reinke твърди въ своята теория за *доминантностъ*, че между които дѣлствуватъ върху живата материя, които могатъ да се сравнятъ и художника, които е прѣдизвикатъ и

подготвилъ формиетѣ на статуята. Тая теория обаче не ще успѣе да убѣди свободнитѣ отъ всѣка извѣстна-научна идея натуралисти. Много е важно да се разбере, какъ може да се проявятъ дѣлствително и сили като доминантностъ върху телата субстанции, които проявяватъ енергията отъ друга страна дѣлствително на енергията върху доминантностъ съставя единъ видъ *circulus vitiosus*, отъ които не е лесно да се излезе. Формата на едно живо същество, структурата на неговата цѣлоплазма сѣже резултатъ отъ рѣтна прѣдковни дѣлствия, които се дѣлкатъ само на енергетични сили, управлявани единствено отъ отбора. Нѣкакъ нѣкакъ и приспособеностъ стѣтавъ, за да ни обяснятъ привиднитѣ финалности на всички еволютивни стѣтавъ, свързани помежду си върху връзки на каузалностъ. Тѣ нѣкакъ нѣкакъ се показва като безполезни, и слѣд-вателно прѣдѣтъ за напрътъка на науката.

Тая тема нѣкакъ доста живи, мислятъ и поради липса на време кратки разисквания, въ които нѣкакъ участие особено Yung, Windelband, Chodat, професоръ по богатства въ Женевъ, Lasser, Rath, Yung нѣкакъ причинитѣ, които обясняватъ, зашто нѣкакъ на Reinke се нѣкакъ на нѣкакъ опозиция у биологичетѣ. Тѣ нѣкакъ нѣкакъ върху на нѣкакъ твърдѣ оправданъ върху, които обаче не бѣже да се примѣсватъ като елементи за обяснение на биологически прояви. «Доминантностъ» на Reinke сѣже ново явление на «живиетѣ сила», нѣкакъ и нѣкакъ нѣкакъ нѣкакъ новитѣ научни придобивки. Ораторътъ обаче мисли, че механистичната теория е достатъчна да обясни проявитѣ на биологичетѣ, та нѣкакъ нѣкакъ отъ чужди нѣкакъ принципи.

Освѣтъ въ тия общи изсѣдания, разлеждаха се въпроси въ нѣкакъ нѣкакъ нѣкакъ слѣдни секции: 1) История на философията, 2) Обща философия и психология, 3) Приложена философия (етика, естетика, философия на религията, социална философия, философия на правото), 4) Логика и философия на наукитѣ, 5) История на наукитѣ. Би ме заело твърдѣ далечъ, ако бѣже рефериратъ подробно дори и само върху по-важитѣ въпроси, които се разискваха въ тия секции. Ще изтъкна само нѣкакъ по-интересни сѣкакъ. На първо мѣсто стои рефератътъ на H. Bergson, професоръ въ College de France и членъ на Института въ Парижъ, «Sur le parallélisme psycho-physiologique», четенъ въ втората секция при тогѣмо съобщение на слушателни, така че публиката трѣбаше да се примѣси отъ една отъ аудиториетѣ, въ които обикновено стѣтаха заседанията на секциетѣ, въ университетската аула, обрѣдѣдена за общитѣ заседания. Тѣта на паралелизма е споретъ Bergsona, нѣкакъ, като мислителъ особено съ своето съчинение «Matière et mémoire», отъ метафизиченъ произходъ. Съдържаща се, съ много ограничени наистина, въ философията на Декарта, тя е прѣминала въ аналитична психофизиология. Тя може да се каже, ако бѣже нѣкакъ въ нѣкакъ само единъ видъ методологично правото, прѣ-

назначено да кара учения все по-напредъ въ изследването на мозъчнитѣ условия на мисълта. Обаче тая теза не може да се постави като метафизична теза, т. е. като изразъ на реалността, безъ да се изпадне въ противорѣчия. Именно, ако тая теза се изкаже строго въ единъ отъ двата способа на точенъ изразъ, съ който разполага философията, като идеализъмъ или реализъмъ, тогава тя получава форма на противорѣчиво утвърждение. На гледъ избѣгваме отъ това противорѣчие, само като се поставяме въ същото време на двѣтъ тия противоположни позиции, каквото обаче не може да се допусне. Ораторътъ най-сетнѣ дохожда до заключение, че мозъчното състояние, което съпровожда представата, не е равнозначно съ самата представа, само ами «скицира възможнитѣ дѣйствия», които се съдържатъ въ представата.

Другъ интересенъ рефератъ бѣ една паралела отъ проф. Windelband върху «Конта и Фихте». Ораторътъ намира, че тия двама мислители, които и двамата сж дали известно направление на философската мисль въ XIX. вѣкъ, — Фихте чрезъ Шелинга и Хегела, върху които той е упражнилъ влияние, — макаръ и да минаватъ за твърди разнovidни мислители, все пакъ иматъ и известни общи точки, които сж доста забѣлжителни. Така и двамата принадлежатъ къмъ разряда на практическитѣ мислители, които не се задоволяватъ само съ това, да добиятъ познания, ами съ тия познания искатъ да повлияятъ върху образуването на свѣта (*die Welt zu gestalten und zu formieren*). И у двамата срѣщаме Платоновата мисль, че науката, философията трѣбва да получи власть надъ живота. У Фихте това убѣждение изниква отъ практическия, у Конта отъ теоретическия разумъ. Тая общност на положителната страна се допълня отъ една общност въ негативно отношение, именно, че злото на времето лежи въ анархия на мнѣнията и въ анархия на страстите. Споредъ Фихте времето е вѣкъ на пълна грѣшност, а пъкъ Конта стои на становището, което въ свободата на съвѣстѣта и въ самостоятелността на индивидуалното сжидение вижда основата на всички злини. Както не може да има свобода на съвѣстѣта въ физиката и математиката, така трѣбва да е въ бъдеще и въ обществена наука. Въ неговото гениално младежко съчинение, въ което намира изразъ неговата личност, главна роля играе тоя възгледъ, че свободата на съвѣстѣта е най-големото зло. Сетнѣ и при двамата мислители срѣщаме социалистично схващане на човѣшкия животъ; при Конта то се явява подъ влиянието на Сень-Симона, догато Фихте излиза отъ Канта.

Въ секцията по обща философия и психология четоха се тѣй сжщо два гвърди интересни реферата върху «Идеята за международенъ езикъ» и върху «Философския словарь». Референтъ по първия въпросъ бѣ парижкитѣ професоръ по философията Louis Couturat, авторъ на съчинението «Histoire de la langue universelle». Въпросътъ за такъвъ единъ между-

народенъ помагаленъ езикъ (*langue auxiliaire internationale, internationale Hilfsprache*) се посериозно въ време на последното парижко мирно изложение прѣзъ 1900. година, когато разнитѣ събрани тамъ конгреси и дружества брѣха делегати, за да изучатъ тоя въпросъ. Делегатитѣ подписаха на 17. януарий 1901 год. една декларация, въ която опредѣлиха пѣлъ която трѣбва да се прѣсѣлва отъ съставената комитация за приемане на единъ помагаленъ международенъ езикъ, и меголага, която трѣбва да се слѣдва за постигане на тая цѣль. Общопризнана е голѣмата нужда и полза отъ такъвъ единъ езикъ, който да дава възможностъ да се сшаватъ лесно между себе си учени, търговци, изследватели, пътешественици. За да се постигнѣ тая цѣль, трѣбва да се съгласитъ разнитѣ културни народи да приематъ за своитѣ междусобни сношения единъ общъ езикъ, който бжде за всѣки народъ единичкитѣ чуждъ езикъ който ще трѣбва да се изучава. Въ тая насока боти вече избраната делегация, въ която влизатъ прѣдставители на многобройни дружества въ разнитѣ страни на свѣта. Ораторътъ прѣдложи конгреса да приеме издадената отъ делегатитѣ декларация, да поднови мандата на делегата първия философски конгресъ и да придаде къ него още единъ свой делегатъ. Тия прѣложения се одобриха, и за свой новъ делегатъ конгресътъ избра слѣдъ една бѣскава нѣгоричъ въ полза на идеята професора L. Ste

Върху въпроса за «философския словарь» реферира Andre Lalande отъ лицей въ Vanves (Seine) главниятъ ръководител на едно забѣлжително прѣдприятие, което иска да установи единъ въ ръчникъ, въ който да се опредѣли точно значение на терминитѣ, що се употребитъ во франския философски езикъ, като въ сжщо време се даватъ и съответнитѣ термини на германски, нѣмски и италиански. Ораторътъ посочва, какъ много отъ философскитѣ спора произлизатъ отъ неустановеността на смисъла на терминитѣ, които употребятъ философията заради това трѣбва еднакво да се фиксира точното значение на тия термини, та да могатъ рѣшенията по-лесно да се слѣдятъ и да се контролиратъ, па и да не даватъ поводъ за онеправди, които иматъ своя корень въ разнзначността на думитѣ.

Нека спомена още, че единъ недавнишъ възпитаникъ на Кюстендилското педагогическо училище, по произходъ евреинъ, който се живѣе и работи въ Берлинъ, именно д-ръ Bentubi, които готви едно съчинение върху «Естествения идеалъ на Жанъ Жакъ Русо», дѣто е скъзка върху «J. J. Rousseau's Forderung d. Rückkehr zur Natur», дѣто изтъква мисълта какво Русо подъ природно състояние, къмъ когото проповѣдва, че трѣбва да се повърнемъ, не разбира връщане къмъ първобитната проста природата на дивото състояние, ами къмъ естествена природа, която не е извратена отъ културата. Ако Русо воюва противъ културата, то

иска да я прѣмахне съвсѣмъ съ всички нейни обички, ами се бори само противъ оная културата, която развали, извращава природата. Природното състояние, за което се бори Русо, нѣма характеристиченъ бѣлѣтъ простота и безвѣнностъ, ами природно е всичко, каквото е то, неразвалено, и каквото подкрѣпя живота дѣйствио за развиване на истинска човѣкъ въ човѣшкитѣ сѣщества. Въ тоя смисълъ то не се показва като врагъ на културата, ами противъ съ своята дѣятелностъ иска да спомогне за нейното истинско проявление. Професоръ Stein забѣлѣзва къмъ тоя референтъ Русо въ своето учение не проповѣдватъ не къмъ онова първообитно състояние, отъ което е пазвала нашата култура, ами той иска да оправдае логически една реформа въ едни области и особено на първо мѣсто една реформа въ социалната областъ. Русо очевидно излиза отъ едно подобно искане на нашия мислителъ Chagron, който въ своето сѣние «De la Sagesse» сѣщо тъй настоява за връщане къмъ природното състояние. Самъ посочва това влияние на Chagron върху неговия идеи. Впрочемъ тая идея исторически не е нова, защото подобна мисълъ застъпваха античнитѣ и стоичитѣ въ древнитѣ врѣмена, а и това искане стои въ свързка съ вѣщата въ за «златния вѣкъ», която е нѣщо тъй познано въ живота на хората.

И-сетнѣ насъ тужна да се спомене, че въ сѣкція по история на философията държа единъ отъ рефератъ върху «Играта на силитѣ въ онака критика на разсѣдка» (Das Spiel der Kräfte in Kant's Urteilskraft) г-на Ана Тумаркина, роднохождение рускиня, която дѣйствио въ то като частна доцентка по философия на университета въ Бернъ. За мое съжаление обаче,

азъ не можахъ да присѣтствувамъ на тоя интересенъ рефератъ, понеже въ сѣщото врѣме имахъ да четя свой рефератъ въ сѣкцията по обща философия и психология. Собствено азъ бѣхъ обявилъ два реферата, обаче изработването на първия мой рефератъ ми зле неочаквано много врѣме, поради което не успѣхъ да приготвя и втория рефератъ, та четохъ само реферата върху «Първитѣ начала на езиковния изразъ за самосъзнанието у дѣщата» Въ тоя свой рефератъ азъ изтъквамъ нѣкои не дотамъ вѣрни обичовни мнѣния по въпроса, който разглеждамъ, именно относително влиянието, което върху появляването на личнитѣ мѣстоимѣния за означаване на собствена личностъ отстрана на дѣщата упражнява говоритѣ на околнитѣ лица, относително врѣмето, когато се явяватъ личнитѣ мѣстоимѣния, относително тѣхния поредѣкъ и най-сетнѣ относително въпроса, дали дѣщата за означаване на своята личностъ първенъ употребятъ личното мѣстоимѣние за първо лице или първенъ притежателното мѣстоимѣние, както напоследѣтъ твърдятъ видни психолози и наблюдатели на дѣтския говоръ. Слѣдъ прочитането на моя рефератъ никой отъ сѣдшателигѣ не пожела да вземе публично думата, понеже прѣметътъ на реферата не бѣ токова познатъ на ония, що присѣтствуваха. Само частно размѣниха по-сетнѣ нѣкои отъ сѣдшателигѣ мисли върху темата съ мене.

Слѣдъ привръщане на своята философска работа конгресътъ отпрѣдѣли за сѣданище на третия конгресъ, който има да се събере прѣвъ 1908. година, града Хайделбергъ, отъ който се бѣ получила покана за това чрѣзъ професора Виндербанда, който взе такова лично участие въ работитѣ на конгреса, и който бѣ централната личностъ въ конгреса.



Прилагане на новия методъ въ обучението по рисуване и вториятъ международенъ конгресъ въ гр. Бернъ

отъ Г. Палашевъ, учителъ.

I.

Моятъ лични наблюдения върху новиятъ начини на обучението по рисуване въ някои чуждестранни училища.

Бидеки учителъ въ с. Книжево, още на 15 мн бѣхъ свободенъ отъ училищната си работа. Слѣдъ като ми се разрѣши тримѣсеченъ отпускъ, и слѣдъ като добихъ увѣреніе отъ г-на Министра, че ще бѣжа подкрепенъ въ предпріетото отъ мене изучаване на практическото приложение на новиятъ методи на обучение по рисуване въ странство, азъ погледнахъ отъ София на 21. май, съ намѣрение, въ тия 40—45 дена, които имамъ само на разположение (до завършването на учебната година), да посетя коикото се може повече училища въ Австрия и Германия, та ако остане време, и въ Швейцария и Франция.

На 22. май бѣхъ въ *Вилдринъ*. Посетихъ нѣкои и други училища, но не видѣхъ нигдѣ нѣщо по-ново отъ онова, което го има и въ насъ.

На 25. май бѣхъ въ *Загребъ*. Първата ми работа бѣше да видя г-на *Штеранъ Васариѣкъ*, тогава добръ извѣстенъ на нашето учителство — особено основното, и отъ него да поискамъ свѣдѣния за своята работа. Намѣрихъ го въ училището. Г-нъ Васариѣкъ ме присъ много любезно, казва се, че поискахъ именно тогѣда ми укаже какъ бихъ могълъ да видя въ *Загребъ* нѣщо отъ онова, що ме интересуваше. Каза ми, че въ препарираниѣ, както и въ образованиѣ училища при тѣхъ обучението по рисуване се води по старому, но че въ *Загребъ* (ако не и въ нѣко хърватско) има единъ единственъ учителъ, които ежщо като менъ е проходилъ миналата година нѣколко европейски града, стигналъ е дори до *Хамбургъ*, и сега обучава по съвсѣмъ нова метода «Анъ викламъ», прибави г-нъ Васариѣкъ, че ще трѣба нѣщо да се реформира, но новаториѣ на това поле ми изгледа да отиватъ много надалече и изпадатъ, както ще видите сами, въ голѣми крайности. Желалъ бихъ да поговоря съ васъ върху тия неща, но по-добре слѣдъ като обиколихъ . . . на връщане. Ще ми бѣде приятно да чуя вашето мнѣние върху ви-

деното и неговата стойностъ за възпитанието дѣтата. Общахъ му едно «добро-вѣжливъ» ако случайно на връщане мина пакъ прѣ *Загребъ*. Слѣдъ това г-нъ Васариѣкъ имаше брината да повика единъ свои ученикъ, кандидатъ-матуритентъ, съобщилъ му нѣщата на посѣждане и го заведе да ме заведе при учителя-реформаторъ, *Паулъ Томашичъ*. Г-нъ Томашичъ е учителъ въ едно основно училище въ предградието на града *Загребъ*. Училището и 5 отдѣления, които се помещаватъ въ тѣхъ 1-ви класни стаи. Другата частъ на г-на Томашичъ е втори първо и второ отдѣление, а той — III, IV и V. Въ училището владѣе редъ и чистота, всичкитѣ учебни пособия сѫ достѣпни до на педагогическиѣ изисквания. Въ класната стая г-на Томашичъ забѣлѣзахъ три табла за рисане, рисуване — срѣщу ученицитѣ и 6—7 околнитѣ стѣни, предначинани изложителъ за рисуване. Въ единъ ъгълъ стои, сартѣна прибрано, едно шкафо (1¹/₂ м. високо), въ което учите въ си държи всички помагала, които трѣба му бѣдатъ винаги подъ ръка. На вѣска стѣна сѫ изключени въ тая срѣщу ученицитѣ, е поставена по една художествена картина — пейзажъ, представляещъ «изгледъ» стѣнъ, една картина изъ цѣлкия животъ и друга — отъ Тицианъ «Единъ фарисей изкушава Исуса», съ нѣколко изгледѣ отъ него дона дума противъ. Педаръ канцелярията на учителитѣ ми направи най-добро впечатление: редътъ на книгата и пособията бѣха за завиждане. Учителитѣ сами съправитъ една колекция отъ минерали, съвет черупки, животни (препарирани) и всако въш което му е потребно въ обучението и може да си го намери, безъ да чика да му го доставятъ отъ обидни, инсекции и пр. Всичко въ училището изливаше прѣдливостта на учителя къмъ згородната учителска работа. Когато стигнахъ въ училището съ канцелярско-педагогическитѣ, г-нъ Томашичъ бѣше вече привършилъ предобити занятия. Той съ жаръ започна да ми разказва за своето «научно пътуване» изъ *Нѣмско* и нѣколко ми говори върху въпроса, какъ трѣба да схващатъ новиятъ начини на обучение. Лично сѫ

е дълбоко посветенъ въ реформеното обучението изобщо и на онова на рисуване отъ сърдце и душа прѣдаденъ на него. Молба да ми позволи да присъствувамъ и другъ урокъ по рисуване, той отглаголосклонно обѣща ми да държи мнѣ въ грѣтъ отдѣления едновременно. Другия денъ се оновахъ на хоспитация при панича. Ученицитѣ, които обучава по-къ, сж на брой около 50, разпрѣдѣлени на 3 реда. Учителътъ раздаде на всеки по единъ картонъ (около 25 сантиметръ и 35 дългъ), по единъ бѣлъ четка и цвѣтно мастило (жълто, червено, сиво, и пр. — на различни ученици — мастило). На таблата, които сж глѣмо ученицитѣ, бѣ забоденъ голѣмъ листъ хартия. Учителътъ взе въ рѣка една горка за рисуване съ боя и я натопи въ вода съ черно мастило.

А! Тоя пакъ пакъ ще рисуваме образа на съ четка и мастило! Натопете четката въ мастилото, но гледайте да не топите, та да капе мастило. Внимавайте сега! Започнемъ капките, нека направимъ редъ точки съ четката. Вие знаете какъ да направите точки: ще допремъ само връхчето на четката до хартията и ще завъртимъ лекичко четката, за да нарисуваме хубава точка. Всички въ мене!

Той показва нагледно какъ ще стане рисуване нѣколко точки. Ученицитѣ нарисовали редъ точки.

А! Сега ще нарисуваме единъ редъ капки! Какъ добър, какъ трѣбва да се държи четката, за да направимъ добри капки!

Той показва нагледно, като държи четката, тъй че допира до хартията прѣстигъ на дланъта, а не върха. Следъ това четката допира до хартията и на хартията се отбѣлява капка. Той показва нагледно какъ да направимъ голѣмина на капката, която да е въ боята. Той показва нагледно какъ да направимъ първоначално остринето на капката съ четката на горѣ;

послѣ — хоризонтално, съ остринето на дѣсно, и съ остринето на лѣво; и послѣ — на дѣсно и на лѣво съ четката на горѣ и на дѣсно и на лѣво съ четката на долѣ.

— Сега ще нарисуваме цвѣтето Wanda (американски лай-кучка)! Кой ще разкаже нѣщо за него?

Следъ като ученицитѣ разправиха за характернитѣ бѣлѣзи на цвѣтето, почна рисуването на формата въ разни посоки.

Работата на ученицитѣ излизе доста сполучлива; то се знае, ученицитѣ отъ най-горното отдѣление нарисовали най-хубави форми, а ония отъ долното (Ш-то) — по-слаби. Упражнението бѣше едно отъ най-елементарнитѣ упражнения въ тѣй нареченото «свободно рисуване съ четка», тъй-много употребявано въ английскитѣ училища.

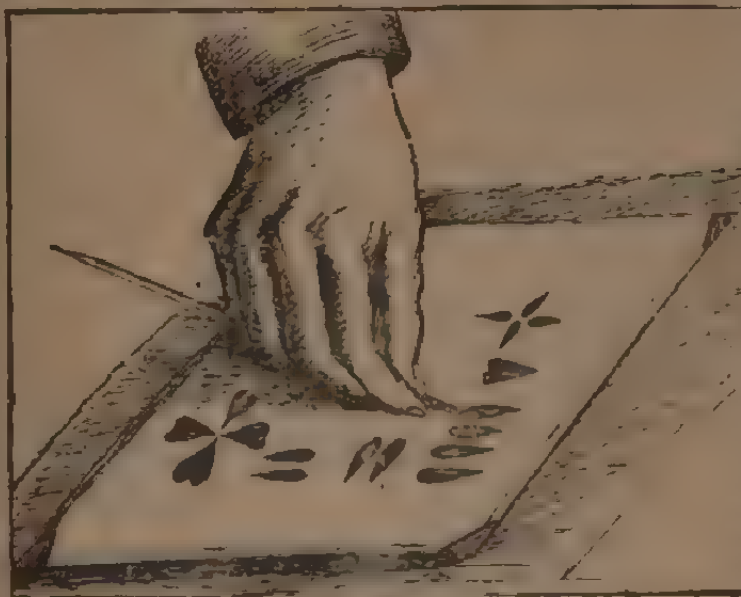
Учителътъ прибра мастилата, а четкигѣ въ единъ мигъ бидоха прибраши отъ единъ ученикъ въ едно легенче съ вода.

— Сега ще рисуваме на чернитѣ дъски съ цвѣтни тебенири. Кой иска да рисува?

Всички ученици вдигатъ рѣка и по лицето имъ се чете горещо желание да излизатъ и да рисуватъ.

Радостта, съ която ученицитѣ излизали на таблитѣ и се залавяха за работа, ме смля. Въ единъ мигъ таблитѣ се покриха съ най-пестри рисунки: ябълки, сливи, черешки, ябленици, воденици, изгреды на хѣсеца, езеро съ латина по него, черешки покриха стѣнитѣ на класната стая, която доби сега съвършено изгледъ на картинна галерия. Рисункитѣ имаша голѣмъ форматъ и цвѣтоветѣ бѣха доста сполучени. Тукъ г-нъ Томашичъ ми разправи, какъ въ много американски училища стѣнитѣ на послѣднитѣ сж били покрити (до известна височина) и откритѣ и откритѣ (къмъ двора) съ нѣкаква материя (мушамъ, линолеумъ въроятно), та да могатъ ученицитѣ да рисуватъ колкото имъ душа иска.

Всѣки ученикъ разтѣлкува обстоятелствено нарисуваното. Особно интересни бѣха разговоритѣ върху природнитѣ картини. Г-нъ Томашичъ е каралъ често своитѣ ученици да наблюдаватъ нѣкои природни явления и да ги рисуватъ. Видѣхъ доста сполучливо нарисувани (съ цвѣтни молици) картини, изображаещи заходжане на слънцето. Характеристичната вечерна червенина бѣше въ довето отъ тѣхъ



Фиг. № 1.

много сполучливо прѣдадена.

Учителътъ по-рано сж имаше съ ученицитѣ работа върху обрѣза на картонъ, като имъ е показвалъ нагледно, какъва форма добиватъ капките въ момента на откъсването имъ отъ четката, отъ какъто капатъ.

Прилагане на новия методъ въ обучението по рисуване и вториятъ международенъ конгресъ въ гр. Бернъ

отъ Г. Палашевъ, учителъ.

I.

Моятъ лични изложбени върху новитъ начини на обучението по рисуване въ някои чуждестранни училища.

Бидейки учителъ въ с. Княжево, още на 15 май бѣхъ свободенъ отъ училищната си работа. Слѣдъ като ми се разрѣши тридесетъ отпускъ, и слѣдъ като добихъ уверението на г-на Министра, че ще бѣжа подкрѣпенъ въ приетото отъ мене изучаване на практическото приложение на новитъ методи на обучение по рисуване въ странство, азъ потеглихъ отъ София на 21 май, съ намѣрение, въ тия 40—45 дена, които имамъ само на разположение (до завършването на учебната година), да посѣтя колкото се може повече училища въ Англия и Германия, та ако остане време, и въ Швеция и Франция.

На 22 май бѣхъ въ *Бъдпразъ*. Посѣтихъ нѣкои и други училища, но не видѣхъ нищо ново отъ онова, което го имамъ и въ насъ.

На 25 май бѣхъ въ *Загребъ*. Първата ми работа бѣше да видя г-на Степанъ Басаричекъ, тогкова добръ извѣстенъ на нашето учительство — особено основното, и отъ него да поискамъ свѣдѣния за своята работа. Намѣрихъ го въ училището. Г-нъ Басаричекъ ме прие много любезно, наредва се, че поискахъ именно той да ми укаже какъ бихъ могълъ да видя въ *Загребъ* нѣщо отъ онова, що ме интересува. Каза ми, че въ преподаванитъ, както и въ образцовитъ училища при тѣхъ обучението по рисуване се води по старому, но че въ *Загребъ* (ако не и въ цѣло хърватско) има единъ единственъ учителъ, когото също като менъ е проходилъ миналата година нѣколко европейски града, синглатъ е дори до *Хамбургъ*, и сегѣ обучава по съвсѣмъ новъ методъ. «Азъ вждамы, прибави г-нъ Басаричекъ, че ще трѣба нѣщо да се реформира, но новаторитъ на това поле ми изглежда да отиватъ много надалече и изпадатъ, както не вѣдѣте сами, въ голѣми крайности. Желая бихъ да поговоря съ васъ върху тия нѣща, но по-добрь слѣдъ като обиколимъ...» на връщане Ще ми бѣде приятно да чуя вашето мнѣние върху ви-

деното и неговата стойностъ за възпитанието дѣтата.» Обѣщахъ му едно «добро-виждалъ» ако случайно на връщане мина пакъ прѣ *Загребъ*. Слѣдъ това г-нъ Басаричекъ има добрината да повика единъ свои ученикъ, кандидатъ-матуритантъ, свободи му пѣшета на излизане и го заведе при мене заедно при учителя-реформаторъ, *Иванъ Томашичъ*. Г-нъ Томашичъ е учителъ въ едно основно училище въ приградния на града *Загребъ*. Училището е 5-отдѣление, които се помѣняватъ въ четири лѣтни класни етапи. Другата частъ на г-на Томашича воти първо и второ отдѣление, а той — III, IV и V. Въ училището влизатъ редъ и чистота, всичкитъ учебни пособия сѫ послѣдните му на педагогическитъ изисквания. Въ класната стѣна г-на Томашича забѣлѣвахъ три табла за рисване — сръбну ученичскѣ и 6—7-отоклннѣ стѣни, прѣдначинени изключително за рисуване. Въ единъ жгълъ стои, спрѣту прибрано, едно шкафче (1¹/₂ м. високо), въ което учителтъ си държи всички помагала, които трѣба му бѣдатъ винаги подъ ръка. На шкафа сѣ е и изпомочение на тая сръбну ученичскѣ, е начена по една художествена картина — пейзажъ, прѣдставляещъ «изгрява сѣнце», една карта изъ цѣлскня животъ и друга — отъ Тината «Единъ фарисей и жидовава Иисуса, съ обѣтъ изгряне отъ него лонна дума противъ Иисуса». Книжечарията на учителитъ ми заправи най-лѣпо впечатление — редътъ на книжката и пособията бѣ за заниждане. Учителтъ самъ е направилъ една колекция отъ минерали, стѣ черупки, животли (препарирани) и всичко въ какосто му е погрѣбно въ обучението и може да си го набави, безъ да чаква да му го «доставятъ» отъ общини, инспекции и пр. Всичко въ училището излизаше прѣдличността на учителя въ благодарната учителска работа. Колкото стигна въ училището съ кандидатъ-матуритантъ, г-нъ Томашичъ, бѣше вече привършилъ прѣдобити занятия. Той съ жаръ започна да ми разказва своето «научно пътуване» изъ Нѣмско и нѣмчасъ ми говори върху въпроса, какъ трѣба да схващатъ новитъ начини на обучение. Лично сѣ

е дълбоко посветенъ въ реформеното обучението изобщо и на онова на рисуване отъ сърдце и душа прѣладенъ на него. Той моли да ми позволи да присъствувамъ и другъ урокъ по рисуване, той отговорно-благодарно обѣща ми да държи дъния въ тритѣ отѣления едновременно. Другия день се озовахъ на хоспиталния прилашница. Ученицитѣ, които обучава по-малко, сж из брой около 50, разпрѣтѣлени въ три отѣления на 3 реда. Учителътъ разладе на единъ по единъ картонъ (около 25 сантиметръ и 35 дълъгъ), по единъ бѣлъ четка и цвѣтно мастило (жълто, червено, сиво, и пр. — на различни ученици — мастила). На таблата, която е тѣмо ученицитѣ, бѣ забоденъ голѣмъ листъ хартия. Учителътъ взе въ ръка една готка за рисуване съ боя и я натопа въ чини съ черно мастило.

Вина! Тоя пътъ пакъ ще рисуваме образа на цвѣта съ четка и мастило! Натопете четката въ мастилото, но гледайте да не топете, та да капе мастило. Внимавайте сега! Да започнемъ капкитѣ, нека направимъ редъ точки съ четката. Вие знаете какъ да правите точкитѣ: ще допреме само връхчеца на до хартията и ще завъртимъ лекичко напъти, за да нарисуваме хубава точка. Всички въ мене!

Учителътъ показа нагледно какъ ще стане нарисоването на нѣколко точки. Ученицитѣ нарисовали редъ точки.

Учителътъ ще нарисуваме единъ редъ капки! Какъ добри, какъ трѣбва да се държи четката да направимъ добри капки!

Учителътъ показва

както дър-

жата, тъй че

допира до

четката прѣсти

къ дланъта,

така да я

държаме. Следъ

кара четката

да допира до

така се отбѣ-

рава на кап-

ка голѣмина

и е частъта

на четката, която

допира въ боята

и допира до

четката нарис-

ува нарисоването

погледъ съ

на горѣ;

и хоризонтално, съ острието на четката

и съ острието на четката допира до

така наведени на четката и на четката съ

на горѣ и наведени на четката и на четката

така на долѣ.

— Сега ще нарисуваме цвѣтето Wapica (вѣроятно лай-кучка)! Кой ще разкаже нѣщо за него?

Следъ като ученицитѣ разправиха за характернитѣ бѣлѣзи на цвѣтето, почна рисуването на формата въ равни посоки.

Работата на ученицитѣ излизе доста сполучлива; го се знае, ученицитѣ отъ най-горното отѣление нарисоваха най-хубави форми, а ония отъ доното (III-то) — по-слаби. Упражнението бѣше едно отъ най-елементарнитѣ упражнения въ тъй нареченото «свободно рисуване съ четка», тъй-много употребявано въ английскитѣ училища.

Учителътъ прибра мастилата, а четкитѣ въ единъ мигъ бидоха прибрали отъ единъ ученикъ въ едно легенче съ вода.

— Сега ще рисуваме на чернитѣ дъски съ цвѣтни тебешери. Кой иска да рисува?

Всички ученици вдигатъ ръка и по лицето имъ се чете горещо жетание да излизатъ и рисува.

Радостта, съ която ученицитѣ излизала на таблитѣ и се залавяха за работа, ме смая. Въ единъ мигъ таблитѣ се покриха съ най-пестри рисунки: ябълки, сини, червени, пжлени, воденица, изгрѣвъ на мѣсеца, езеро съ патица по него, череша покриха стѣнитѣ на класната стая, която доби сега съвършено изгледъ на картинна галерия. Рисункитѣ имаха голѣмъ форматъ и цвѣтоветѣ бѣха доста сполучени. Тукъ г-нъ Томашичъ ми разправи, какъ въ много американски училища стѣнитѣ на послѣднитѣ сж били покривани (до извѣтна височина) и отиватъ въ двора (къмъ двора) съ нѣкаква материя (мушамъ, линолеумъ вѣроятно), та да могатъ ученицитѣ да рисува колкото имъ душа иска.

Всѣки ученикъ разтълкува обстоятелствено нарисованото. Особно интересни бѣха разговоритѣ върху природнитѣ картини. Г-нъ Томашичъ е караль често своитѣ ученици да наблюдаватъ нѣкои природни явления и да ги рисува. Видѣхъ доста сполучливо нарисувани (съ цвѣтни моливи) картини, изображаещи заходжане на слънцето. Характеристичната нечерна червенина бѣше въ повечето отъ тѣхъ



Обр. № 1

много сполучливо прѣладена.

Учителътъ по рано е ималъ съ ученицитѣ работа върху образа на капката, като имъ е показвалъ нагледно, какъва форма добиватъ капкитѣ въ моментъ на отдѣлянето имъ отъ мѣстото, отъ какъто капитѣ.

Освѣтъ, съ четка, ученицитѣ на г-на Томашича рисуватъ и съ палки и моливъ; отъ рисункитѣ,¹⁾ които прѣгледахъ, заключихъ че обучението е водено по новитѣ приеми, но че липсва строго опредѣлена система въ работата; дѣйствието по въ началото, тогата човѣкъ схване както трѣбва основнитѣ принципи на каквато и да е метода, и тогата налунка най-често съобразитѣ срѣдства за практическото и приложението, сѣ не има да се потруди много. Понѣ и едновременно обучение на три отдѣления значително прѣци на г-на Томашича да напаси обучението още по-добре.

Много го тѣмо значение отдава г-нъ Томашичъ на илюстративното рисуване и вѣтъхъ, че го е употребявалъ много, особено при четенето; всѣки прочетенъ разказъ, споредъ него, трѣбва да бѣде илюстриранъ отъ дѣцата, като не се обърща внимание на съвършенството на рисунката, а се гледа само да се даде възможностъ на дѣцата да се изкажатъ и чрезъ рисунка. По тоя начинъ тѣ се привикватъ да схващатъ същественото въ единъ разказъ и да го запомнятъ.

На другия день г-нъ Томашичъ има «картиненъ день», както се казватъ днитѣ въ които се разглеждатъ въ училището картини, съ пѣвъ да се развие естетичното чувство на дѣцата, въ художественъ смисълъ на думата. Картината, която щеше да се разглежда, бѣше поставена съ гърба срѣну ученицитѣ (на е на сеница на височка подставка), та послѣднитѣ не можаха да я видятъ. Слѣдъ това учителтъ бесѣдува съ ученицитѣ върху случката между Исуса и фарисейтѣ, които сѣ искаше да го изкусятъ да каже нѣкоя провинна дума срѣну кесаря, та сѣ му зададе въпроса: «Трѣба ли да се плаща данъкъ на кесаря?» Исусъ имъ рекохъ: «Дайте ми една монета! Чий е тоя ликъ?» — Кесаревъ! — Тогата донесе Кесарю Кесаревото!» Учителтъ запитва ученицитѣ коя е най-важната частъ отъ тая случка, която би трѣбвало да се изобрази. Тука голѣмъ бѣхъ иткои и други запитвания «како ученицитѣ, какъ сѣ илюстрираха тѣ три важни момента отъ единъ дѣтски разказъ. По аналогия ученицитѣ отговарятъ, че най-важната частъ отъ разказа е, когато Исусъ показва на фарисейтѣ монетата и имъ казва да дадатъ «кесаревото кесарю». Учителтъ открива картината и съобщава на ученицитѣ, че единъ важенъ живописецъ е нарисувалъ тая картина.²⁾ Слѣдъ това пита ученицитѣ какво виждатъ въ нея. По какво позна-

ватъ Исуса, по какво фарисея? Какво лицето на единъ, какво на другия? Накаръ ученицитѣ сами да покаже, какъ гледа Исусъ нѣкътъ направи жила на «фарисейтѣ» и Говъ тѣде повотъ на учителя да обърне лице на ученицитѣ, че погледътъ на Исуса не зрѣте съзвѣзъ а повече «съжалявателенъ». — «както Богъ, не може да прѣзира, а само тѣва прѣмислитѣ, нещаститѣ!»... Бѣдъ която се чете въ лицето на Исуса, и сурѣ — въ она на фарисея — искителъ (съ бѣда и нещесани коси, съ орловъ носъ — с на грабнѣвостъ-хищничество) — бѣдохъ изгнати отъ учителя. Разпитна сѣмо, лицето на Исуса е било пакъ такова, сѣ изгонвалъ продавачитѣ изъ храма». Отъ се, че тогава Исусъ е бѣлъ «разсърденъ» сѣтитъ учителтъ поговори още нѣколко върху художествеността на картината, въ художникътъ е вѣмкналъ всичко характерна да направи разбираема за всички и който е прѣдалъ.

Слѣдъ като се запознахъ добре съ ония приспособления, които Г-нъ Томашичъ направилъ за да улесни обучението по рисуване, III-то, IV-то и V-то отдѣление,³⁾ азъ сѣстѣхъ съ него, прѣбѣагодаренъ отъ неговѣ бѣвостъ и готовностъ да ми покаже това, което ме интересува. Освѣтъ тогъ Томашичъ ме снабди съ маса свѣдѣния, ми бѣха отъ голѣма полза въ моето по тѣшно изтѣване.

Гранъ. На 30 май бѣхъ въ Гранъ, та градъ на австрийската провинция Шаяр. Тука посѣтихъ 2—3 училища, основни и по наветѣждѣ ми се каза, че «обучението по рисуване» върви още по-старому. Глава на день можахъ да се науча (отъ директо едно протестантско дѣвическо училище) въ Гранъ има единъ народенъ учителъ, обучава по нова метода. Отидохъ при Името на учителя е August Panholzer обучава едно четвърто отдѣление въ не него градско основно училище. Както тогъ и директортъ на училището ме прие и безно Г-нъ Панхоцеръ се извини, че може да държи урокъ по рисуване, освѣтъ опредѣленото въ програмата врѣме, което за мене твърдѣ неудобно, защото трѣба да чакамъ 3—4 денъ, но ми показа нѣтъ и работенитѣ отъ неговитѣ ученици по Геометрическото рисуване, т. е. рисуване геометрически фигури и украшения, е сѣ изхвърлено. Дадено е прѣимущество на р негѣ по натура Вѣтъхъ тогѣмо количествѣ сѣнки — естествени листя — съ моливъ повсе иткои и сѣ бонъ. Започнаго бѣше я стѣп негѣ на листя и плодове въ зададени отъ

¹⁾ Г-нъ Томашичъ има любовността да ми покаже десѣтина рисунки отъ своитѣ ученици. Тѣя рисунки издѣлѣтъ вѣзичи други които издѣлѣтъ отъ рѣчни училища ми издѣлѣха, сѣмъ издѣлѣтъ въ 4—5-ти дни, които сѣмъ издѣлѣтъ въ «Българския училищенъ музей».

²⁾ Картината е отъ италянскъ живописецъ (отъ врѣмето на иларжистето) — Иоганъ Моммсенъ прѣдѣлѣтъ «Фарисей плати монетата на Исуса, а въ лицето му сѣ чете мислитѣ: «е, ела вѣдѣ те изгонимъ!» Исусъ гледа «Фарисей сѣмъ ела» по сѣмъ издѣлѣтъ, нежеи прѣзри теленъ погледъ въ «Аго сѣмъ ела мислитѣ: «Како сѣмъ издѣлѣтъ, нещаститѣ, сѣмъ тѣя твои несполучливи издѣлѣтъ!»

³⁾ Въ I-то и II-то отдѣление обучението по рисуване Г-нъ Томашичъ сѣмъ е водѣло въ сѣмъ рѣдъ, сѣметното обучение, но тогъ още не е работѣлъ тѣмъ можахъ нищо да видѣ.

ранини. Домашни предметни картини, тентажери, ками и пр. също така изобразени от тях бяха даже рисувани перспективен видъ. Въ класната стая видано носило за катъ, което употребляватъ отъ видари; учителя поставя въ тая картина масата, а учениците го рисуватъ, които вижда. Макаръ и въ отъ работи се видѣха доста сполучливи, това прѣимство, това безсистемно изучаване на форми, приобряно «рисуване по модели» не ми даде толкова съответно съ силите на учениците четвърто отделение, но *началото на нова работа* не може да бъде друго — ще стане маса-нататък, докато се намери пътятъ. Доста е само да съществува нестремление къмъ търсене на гонимата, обикновено можатъ да констатираме, че съгласно у г. Панхошера, които съ въодушевени изложки своите пълнове за пачина, то той смѣта да стане реформирането въ неето по рисуване. Г-нъ Панхошеръ вече отъ нарѣдъ държи курсъ за учителите и отъ околности, които дохождатъ два въ седмицата на урокъ. Той има любезностъ да ме заведе въ прокупуто по своята на нарѣдъ Brokmischale, където той работи лекции, и да ми покаже работите отъ ученици-учители. Рисуватъ на по-малко съ свободни упражнения съ въжель (бон) въ рисуване на ония ифиза, които са необходими за обучението по новата методическа работи бѣха доста сполучливо отъ учителите. Г-нъ Панхошеръ ми казва, че отначало учителите избягватъ въра, когато да направятъ ифиза, но отъ отъченици отъ собствените си въжель, докато въ по-малка ревностъ да се въвършенствуватъ вече и по-вече. Г-ну Панхошеру трябва да благодарятъ за многото свѣтъния, които се за понятието мое изучаване.

Понедѣлникъ. На 3. май, придруженъ отъ двама си — хървати, които пожелаха да се разидоу *Марбургъ*, бѣхъ вече при г-на J. Митонто ми бѣ прѣпорѣчанъ още отъ Грещъ. Швейцарските правила азъ се прѣдставиха. H. Schmege, директоръ на педагогическото училище, които веднага даде публичното съждане да присъствувать въ ярѣме на неето и не изкъснѣ да ми кажатъ много въпроси за просвѣтителното дѣло у насъ. Шрайнеръ е главниятъ дѣлецъ на единъ кръгъ отъ педагогически сили, които спечелението: «*Forstnik Pedagogischen Zank*» (Печати се въ града Селге.)

На следъ разрѣшението, г-нъ Маринъ работата глѣ, че можатъ да констатира неето два часа. Въ класната стая абено стѣнитъ различни, портрета на известни личности на свѣта (послѣдните на хоринанечатани на картони и приквани на тнатата стѣна, три табии — двѣ за ридна за писане и др.; на една полица

стоятъ наредени геометрични тѣла; въ единъ ъгълъ — шкафъ за пособията.

Учениците ще рисуватъ *линовъ листъ* (отделение IV), какъвто не сѣ рисували до сега. Всѣки ученикъ има въ рѣкати си по единъ такъвъ листъ. Учителятъ води пан-ярко бесѣда върху *дървото листо*, изгивна неговата характерна особеностъ, различава учениците въждъ сѣ въждатъ това дърво и пр. Следъ това бесѣдата се протѣжи върху листа на *линовото дърво*: учителятъ изгивна отъ самите ученици прѣдставата за листа, че той има сърдцеобразна форма, сѣ изостренъ върхъ, че при олюкмата е малко вързавъ навжъртъ, и че наоколо е изажбенъ. По-нататъкъ учителятъ обира вниманието на учениците върху пѣлта на двѣ страни на *линовия листъ*. Говори се и върху *жизжитъ*, — кои сѣ дѣбелни, кои тънки. Следъ това учителятъ пакъ се побира къмъ формата на листа и прѣдизвика у учениците прѣдстави за формата на други листы, отъ други дървета, учениците изгиваха и толкова листа и опрѣдѣляха тѣхната форма. Едновременно съ тѣх учителятъ изгива мисълта, че за да нарисувате правилно единъ листъ трябва да го видѣте, затова и всѣки ученикъ има прѣдъ себе си такъвъ листъ. Учителятъ нарисувал на таблата единъ *линовъ листъ*, по нарѣдъ изгива и въкои неговъ характерни особености и запитва учениците, дѣтѣ е правилно нарисувать; поствѣтитъ постоиха грѣшките и ги поправиха. Поствѣдителката на учениците учителятъ нагово нарисувал *линовъ листъ*, тоя пакъ доста правилно, и наково изгива нарисуваното. Измѣти на таблата двама ученика: единъ, които рисува добръ, и другъ — слабо. Накара ги да нарисуватъ бърже *линовъ листъ*. Въ същото врѣме рисуватъ и другите ученици (съ мошавъ, съ дѣро — върху тетрадка съ проста хартия). Следъ това се направилъ сравнение между нарисуваните на таблата листове, поправката стала пакъ отъ учениците. Едновременно съ тѣх учителятъ разгледа рисунците на учениците, изправи бѣжжикъ върху *линовитѣ* въ някои *линово* изгиваха два листа; другите ученици също наково нарисували още по стѣнитъ *линовъ листъ*. Направи се пакъ поправка, а добръ нарисуваните листове учителятъ ги посочи отъ далече на всѣки ученикъ. Третиятъ пакъ ученикъ нарисувалъ листа *по чисте* — на бѣли рисунчени листове. Виждане се, че дѣтѣ сѣ упражнени въ рисуване. Общото впечатление отъ работата на поствѣдителъ бѣ добро.

На другия часъ учениците нарисували единъ *домашенъ съжа* — кама за пѣта, приквѣти на височка тенджерка, съ държакъ и улей за по-лесно изпичане. Учителятъ пакъ води бесѣда върху прѣдмета, казва тоя върху формата на поствѣтитъ по-високъ ли е или по-нисокъ? Какъ изгиватъ прѣдмета, ако имъ се покаже на-неденъ? Каква форма има устнето на съда, като имъ се покаже *малко наведенъ*, какъва — *малко*

Освѣтъ съ четка, ученицитѣ на г-на Томашича рисуватъ и съ въгисенъ и мотивъ; отъ рисункитѣ,¹⁾ които прѣтедахъ, заключихъ че обучението е водено по новитѣ приеми, но че липсва строго опредѣлена система въ работата; дѣйствиелно въ началото, когато човѣкъ схване както трѣбва основнитѣ принципи на какъвто и да е метода, и когато научка най-интереснообразнитѣ средства за практическото и приложение, се ще има та се ползватъ малко. Цѣль и едновременно обучение на три отдѣления значително прѣчи на г-на Томашича да намери обучението още по-добре.

Много голямо значение отдава г-нъ Томашичъ на илюстративното рисуване и вѣтъкъ, че то е употребявано много, особено при четенето; всѣки прочетенъ разказъ, споредъ него, трѣбва да бѣже илюстриранъ отъ дѣцата, като не се обърща внимание на съвѣщеностното на рисункита, а се гледа само да се даде възможностъ на дѣцата да се изкажатъ и чрезъ рисунка. По тоя начинъ гѣ се привикватъ да схващатъ съществено то въ единъ разказъ и да го запомнятъ.

На другия день г-нъ Томашичъ има кваринсенъ день, както се казватъ интъ въ които се разглеждатъ въ училището картини, съ цѣль та се развие естетичното чувство на дѣцата, въ художественъ смислъ на думата. Картината, която щѣше да се разглежда, бѣше поставена съ пърба ерѣщу ученицитѣ (на една специална височина поставка), та последнитѣ не можеха да я видятъ. Следъ това учителътъ бесѣдува съ ученицитѣ върху случката между Исуса и фарисеитѣ, които сж искали да го изкусятъ да каже нѣкоя противна дума ерѣщу кесаря, та сж му задали въпроса: «Трѣба ли да се плаща данѣкъ на кесаря?» Исусъ имъ рекъ: «Дайте ми една монета! Чий е той ликъ? — Кесаревъ! — Тогава дайте Кесарю Кесаревото!» Учителътъ запитва ученицитѣ кой е най-важната частъ отъ тая случка, която би трѣбало да се изобрази. Тука той въмъкна нѣкои и други запитвания къмъ ученицитѣ, какъ сж илюстрирани тѣ при важни моменти отъ единъ дѣтски разказъ. По аналогия ученицитѣ отговарятъ, че най-важната частъ отъ разказа е, когато Исусъ показва на фарисеитѣ монетата и имъ казва да дадатъ «кесаревото Кесарю». Учителътъ отарива картината и съобщава на ученицитѣ, че единъ знаменитъ живописецъ е нарисувалъ тая картина.²⁾ Следъ това пита ученицитѣ какво виждатъ въ нея. По какво позна-

ватъ Исуса, по какво фарисея? Какво е мнѣнието на единия, какво на другия? Накар ученикътъ самъ да покаже, какъ гледа Исусъ, никитѣ направи мина на «прѣзрителенъ» и «Това тале покои на учителъ да обърне лие на ученицитѣ, че погледътъ на Исуса не «прѣзрителенъ», а повече «съжадителенъ»... И като Богъ, не може да прѣзира, а само чина грѣшницитѣ, нещастницитѣ... Благъ, който се чете въ мнѣнието на Исуса, и сурѣ — въ онова на Фарисея — искителъ (съ брѣда и несчестни коси, съ орловъ носъ — с на грабливостъ-хищничество) — бидохъ изтъкнати отъ учителя. Разпитва сжшо, мнѣнието на Исуса е било пакъ такова, сж илюстриралъ продавачитѣ изъ храма». Осе, че тогава Исусъ е билъ «разсърденъ» сѣгитѣ учителътъ поговори още нѣколко върху художествеността на картината, въ художникитѣ е въмъкналъ всичко характерно за да направи разбираемъ за всѣчки и който е прѣдалъ.

Следъ като се запознахъ добре съ ония приспособления, които Г-нъ Томашичъ направилъ, за да улесни обучението по рисуване въ III-го, IV-го и V-то отдѣление,³⁾ азъ сѣстихъ съ него, прѣблагодаренъ отъ него за безплатностъ и готовностъ да ми покаже това, което ме интересуваше. Освѣтъ тог Томашичъ ме снабди съ малъ свѣдѣния, ми бѣха отъ голяма полза въ мѣсто и тѣсно пажуване.

Грайъ. На 30 май бѣхъ въ Грайъ, г-рада на австрийската провинция Щернъ. Тука посѣтихъ 2—3 училища, основни и едно висшѣшко, ми се каза, че «обучението по рисуване» върви още по-старому. Бѣва на день можатъ да се науча (отъ директъ едно протестантско дѣвическо училище) въ Грайъ има единъ народенъ учителъ, обучава по нова метода. Отидохъ при него на учителя е August Panholzer обучава едно четвърто отдѣление въ п-иото градско основно училище. Както то и директорътъ на училището ме прие безпо Г-нъ Панхоцеръ се извини, че може да държи урокъ по рисуване, освѣтъ опредѣленото въ програмата време, което за мене твърдѣ неудобно, защото трѣба да чакамъ 3—4 часа, но ми показа нарисованитѣ отъ неговитѣ ученици по геометрическото рисуване, т. е. рисуване геометрическихъ фигуръ и украшения, сж и изварено. Дадено е прѣимущество на него по натура. Вѣтъкъ голямо количество сунки — естествени истя — съ мотиви повѣнѣкои и съ бон. Започнато бѣше и сѣсти мнѣнието на листя и плодове въ зададени отъ

¹⁾ Г-нъ Томашичъ имъ любезността да ми подарятъ десетина рисунки отъ сѣгитѣ ученици. Тия рисунки, заедно съ всички други, които монетѣ отъ рѣни училища мога да видя, сж вѣрѣтъ и въ 3 голѣми альбома, които сж изпратени на «Българския ученически мѣсяцъ».

²⁾ Картината е отъ италианския живописецъ (отъ архивето на вѣрѣжанието). Тая картина Мѣменъ прѣтѣтъ на Фарисея показва монетата на Исуса а въ мнѣнието му сж чете мислитѣ: «е, еста вѣтъ се усмѣхне». Исусъ гледа Фарисея съ сѣтъ, погледъ съжадителенъ, неждѣ прѣтѣтъ гледа погледъ въ който се чете мислитѣ: «Като сж за съжаление, нещастниче, сж тия твои несполучливи изкушения».

³⁾ Въ I-то и II-то отдѣление обучението по рисуване прѣдъ Г-нъ Томашича се е водѣло въ споредъ сѣметното обучение, но той още не е работилъ тѣмъ можатъ нищо да видятъ.

пипши. Домашни прѣмети: паници, латенжеря, кани и пр. сѣщо така и зодѣ. Нѣкои огь тѣхъ бѣха даже рисуванн перспективенъ видъ. Въ класната стая видѣно носило за катъ, което употребявагь тѣкѣ илдари; учителятъ оставягь тоя прѣметъ на масата, а ученицитѣ го рисували. Който виждѣ. Макарь нѣкои отѣдѣлни работи се виждѣха доста сполучливи, това прѣметъ, това безскѣтенио изучаване на формитѣ, ригорозно рисване по моделъ не ми е толкова съществено съ силнитѣ на учителя четвърто отѣделение, но *началото* на нова работа не може да бѣже друго — не стане насамъ-нататъкъ, докато се пийте тѣ пѣтъ. Доста е само да съществува нестремление къмъ търсене на тоя пѣтъ. Оно дѣтъ можавъ да констатиравъ, че сѣмъ у г. Панхошера, които съ въздушенъ ми изложихъ своитѣ мисловѣ за начина, по той сѣмъ та да стане реформиранието въ цѣло по рисуване Г-изъ. Панхошерь вече дини наредъ дѣрки курсъ за учителстванѣ и охотноститѣ, които дохождатъ два въ седмицата на урокъ. Той има побезъ да ме занете въ прочутото по своята на наредба Brokmanschule, кждѣто той вонгѣ секции, и да ми покаже работнитѣ ученици-учители. Рисувайтѣ на погѣ съ свободни упражнения съ вжиденѣи (бѣи) въ рисуване на оная нѣща, които употребавъ за обучението по новата методѣ. Новецѣ работи бѣха доста сполучливо сѣни огь учителитѣ. Г-изъ Панхошерь ми да, че отпачѣто учителитѣ нѣхавъ вѣра, могатъ да направягь нѣщо, но отпачѣто сѣни отъ собственитѣ си усѣхѣи, дохождѣ, то нѣма ревностъ да се усъвършенствуватъ вече и по-вече. Г-изъ Панхошерь грѣбна да благодаря за многото свидѣния, които се да помататѣшното мое пжтуване.

ружје. На 3. мај, придруженъ отъ двама си — хървати, които пожелата да се рече Марбург, бѣха вече при г-на Ј. Митонго ми бѣ прѣпорачанъ още отъ Градъ. неариститикъ правила азъ се прѣставихъ на Н. Schreiner'a, директоръ на педагогичкото училище, които веднага даде нужното свидѣане да присъжителствувамъ въ време на истото и не забвѣхъ да ми зададе много въпроси за просвѣтителното дѣло у насъ. Шринеръ е главниятъ дѣлецъ на единъ вѣстникъ отъ педагогически смисъ, които се издаващо «Popotnik. Pedagogski in znanstveni» (Петникъ се вѣстникъ Сѣбе)

та сива, разпръснато, гън Марин
работата тъй, че можам да хосити-
ри него два часа. Въ кидната стая забъ-
но стъпник, разнило, поргата на пале-
чистити на сивта (чосовити на хо-
напечатани на картони и приковани на
тавата стъна; три табла — две за ри-
една за писане и др., на една полица

стоятъ наредени геометрични тѣла; въ единъ
жгълъ — шкафъ за пособията.

Учениците ще рисуват *липови* листа (отделение IV), какъвто не е съ рисувати до сега. Всеки ученикъ има въ ръцете си по единъ такъв листъ. Учителътъ води най-първо бесѣда върху *външното* листа, изтъква неговата характерна особеностъ, разпитва учениците какъ е съ изглеждали това дърво и пр. Слѣтъ това бесѣдата се продължи върху листа на *външното* дърво; учителятъ изправя отъ самитѣ ученици прѣдставата за листа, че той има сърдцеобразна форма, съ заостренъ връхъ, че при олашката е малко връзанъ навънтрѣ, и че много е и изгъбенъ. По-нататъкъ учителятъ обръща вниманието на учениците върху цвѣта на двѣтъ страни на липовия листъ. Говори се и върху жилажитѣ, — кои сѫ дебели, кои тънки. Слѣтъ това учителятъ пакъ се повърна къмъ формата на листа и прѣдизвика у учениците прѣдстави за формата на други листа, отъ други дървета. Учениците прѣдлага няколко листа и описватъ тяхната форма. Едновременно съ туй учителятъ изтъква мисълта, че за да нарисуваше правително единъ листъ трѣбва да го видишъ, затова и всѣки ученикъ има прѣдъ себе си такъвъ листъ. Учителятъ нарисува на таблата единъ липовъ листъ по парочно изпуща въкои неговои характерни особености и запитва учениците дали е правилно нарисуванъ, показватъ показана трѣшките и ги поправиха. Подъ диктовката на учениците учителятъ поново нарисува липовия листъ, той пакъ доса правително, и поново изтри нарисуваното. Покази на таблата двама ученика: единъ, който рисува тобръ, и другъ — слабо. Накара ги да нарисуватъ бърже липовия листъ. Въ сжщото врѣме рисуватъ и другитѣ ученици (съ мисълъ, съ перо — върху тетрадка съ проста хартия). Слѣтъ това се направи сравнение между нарисуванитѣ на таблата листове; поправката стана пакъ отъ учениците. Едновременно съ туй учителятъ разпрати рисуванитѣ на учениците, направи бѣготъжъ върху поправките въ въкои. Поново изпуща двама ученици, и поново нарисуваха два листа; другитѣ ученици сжко поново нарисуваха още по единъ липовъ листъ. Напирни се пакъ поправка, а добръ нарисуванитѣ листа въ учителя си показа отъ дѣтето на всѣхъ ученици. Третиятъ пакъ ученикъ нарисуваша листа на *листъ* — на бѣли рисувателни листове. Виждане се, че дѣтето сжъ изразожени въ рисуване. Общото впечатление отъ работата на послѣднитѣ бѣ добро.

На другия члѣсъ учениците рисуваха единъ домъ, единъ сѣкъ — какъ за нощъ, припаниа на височка генакерка, съ държеа и улей за полско изпитане. Учителъ пъкъ нощъ бесѣда върху предметъ, сѣкъ тона върху формата на послѣдния по-високъ ли е или по-широкъ? Какъ виждате предмета, ако имъ се покаже наведенъ? Каква форма има уснито на сѣкъ, като имъ се покаже малко наведенъ, каква — и вър-

венъ? Каква — ако имъ се покаже тъкмо срѣщутѣхъ, сирѣчь въ профилъ (права линия), каква е формата на улея? (като клонъ). Бесѣдата си учителъ придружаваше съ бързи скици на таблата, много вѣщо изпълнявани, като прѣдстави прѣмета въ различни положения. Най-сетнѣ обърна наново внимание върху образа на прѣмета, гледанъ въ профилъ, тъй като ученицитѣ рисуватъ само въ двѣ измѣрения. Ученицитѣ точно опрѣдѣляха посоката на граничните (контурни) линии на прѣмета. Всичко нарисувано отъ учителъ биде слѣдъ това заличено и ученицитѣ се заловиха за работа; двама отъ тѣхъ — единъ по-силея, другъ по-слабъ рисуватъ винаги на таблата. Процесътъ на изпълнението понататѣкъ бѣ еднакътъ съ оня при рисуването на липовия листъ. Работата излѣзе и тоя пѣтъ сполучлива. Самоувъреността, съ която учителъ вършеше своята работа бѣ едно доказателство, че той разбира добръ какво върши. Г-нъ Маринъ е съставителъ на едно ръководство, за което ние срѣскахме много добри отзиви въ нѣкои и други педагогически списания. Той имѣ любовността да ми подари доста отъ рисункитѣ на неговитѣ ученици, отъ които може да се види какъ и какво е работено. Въ началото той упражнява ученицитѣ въ свободни движения — ученицитѣ рисуватъ съ моливъ кръгообразни, капкообразни линии. Отъ рисункитѣ се вижда, че са рисувани: домашни уреди и сѣчива, переруди, (най-много), клончета, тростове, плодове (череша напиримѣръ), яйце и яйцеобразни прѣмети, картофи, луковични цвѣта, охлювъ, печки, каша, ябълка (плодъ) — всичко въ геометриченъ видъ. Вижда се и начало на стилизация.

Като завършвамъ тукъ прѣгледа си на виденото при г-на Марина, не мога да не изкажа своето крайно задоволство отъ добрия, сѣрдечния приемъ, който ми направиха братята-словенци въ Марбургъ.

На 6. юний бѣхъ въ Виена. Тукъ имамъ случай да се запозная съ г-на Kunzfeld'a, професоръ по рисуването въ едно дѣвическо училище за офицерски дѣщери, и извѣстенъ на западъ, като единъ отъ най-добритѣ работници за реформитѣ по рисуването. Въ Австрия нѣма още официална програма за новитѣ начини на обучение по рисуване, но на мнозина учители, които се чувствуватъ подготвени да обучаватъ по новата метода, е позволено да правятъ опити. Резултатитѣ отъ тия опити ще опрѣдѣлятъ посоката и съдържанието на бъдещитѣ програми за рисуване въ всичкитѣ видове общеобразователни училища. Въ училището, където прѣподава г-нъ Кунцфелдъ, много мѣчно се прониква, та азъ се задоволихъ съ обѣщанието на послѣдния да ми изпрати нѣкои и други рисунки отъ своитѣ ученички, което и направи. Отъ рисункитѣ се вижда, че още отъ I-ия гимназиаленъ класъ ученицитѣ започватъ да рисуватъ прѣмети отъ натура, най-първо въ двѣ, а по късно и въ три измѣрения; прѣобладава рисуването съ аква-

релни бои. Рисувани сѣ прѣметитѣ: дѣре и мукавени кутини (жгловати и крагати), бръшопереруди (нарисувани сѣ увеличено), охлювци, книги (затворени, разтворени, въ разлѣ перспективни положения), малки санличета (отрени капаци, полуотворени капаци и пр.), ве (дървено, съ капакъ — полуотворенъ), разни машини сѣдове, грънци, грънети, саксии, ча (съ вода, празни), листа (съ тѣхнитѣ отенъ въ различнитѣ годишни врѣмена), ябълки, цвѣтживотни (по препариции модели), скици (зажни) и пр. и пр. — всичко рисувано по нѣтъ при което е обръщано голѣмо внимание на фмата (характеристична) и цвѣтоветѣ. Голѣмоличество рисунки прѣдставятъ упражненія стилизиране на природни форми.

Въ основнитѣ училища на града Виена е не сѣ проникнали новитѣ начини на обучение тукъ-тамъ нѣкои и другъ учителъ е повѣсѣлъ нѣ новичко, но нѣщо системно, цѣлно не сѣ ствувва. Рекомендубахъ ми нѣкои учители *Stierl* (Otto) авторъ на едно ръководство подъ насло «Обучението по рисуване въ пърнитѣ петъ дини», во слѣдъ прѣлеждането на послѣднжеланието ми да посѣтя училището, въ ко то той обучава, отплабна.

На друго мѣсто ще кажа нѣщо повече дѣятелността на г-на Кунцфелда, който ководи специални курсове, въ които се и готвятъ учители по рисуване (които сѣ в такива на длѣжностъ) за трикласнитѣ основни училища, а тукъ ще спомена за една изгот на пособия, ръководства и пр. по рисуване която имамъ случай да видя въ заведението: *Pichler's Witze & Sohn* (V Margaretenplatz), която изложба бѣше наредена съ участието г-на Кунцфелда. Отъ нея човѣкъ може и ориентира много добръ върху новитѣ изискв въ обучението по рисуване и да извѣче гол полза за изучаването на работата, шо го занима

На 9. юний стигнахъ въ Мюнхенъ. Вѣстнъ познато, че тоя градъ, слѣлъ Парижъ, е в славенъ въ художествено отношение като и въ срѣдня Европа: многобройнитѣ частни хжествени училища, художествената акадеи постояннитѣ художествени изложби и броя художницитѣ — около 10000 души — сѣ ед показалець на горното. Колко оставахъ, обзачуденъ, когато констатирахъ, че художествен възпитание на юношеството, както и обучение по рисуване сѣ прѣстѣлно прѣнебрѣгнати въ мотом сѣрдце на художеството, въ столицата художницитѣ, ако може така да се каже¹⁾

По приетия редъ азъ се прѣдставихъ прѣ главния инспекторъ на Мюнхенскитѣ основ училища, г-нъ д-ръ Kirschensteil, комуто искаа желанието си да посѣтя нѣкои и други учил

¹⁾ Прѣди години азъ бѣхъ ученикъ на Мюнхен академия на пластичнитѣ искусства, но тогваа интересъ къмъ методитѣ на обучението у мене бѣше по слабъ тоя сѣрбень фактъ не ми бѣ извѣстенъ.

ой би ми прѣпоръчвалъ, съ иѣлъ да се съ новитѣ начини на обучение по рисуване една похватна откровеностъ г-нъ Киръ ми каза, че нищо не ще мога да видя нескитѣ основни училища отъ това, което рисува, тъй като въ тѣхъ обучението не се води още по старитѣ начини.

Това той ми показа нѣкои и други съ ученически рисунки, които се падащата му. стигам и безцѣлни прѣдметни заплитания на прави и криви линии предъ очитѣ ми. Поблагодарихъ му за тѣхъ.

Възгледъ, характеризирюща всѣко разочарование, облада изведнажъ.

Възгледъ, неудовлетворенъ азъ се завърхотехъ и взехъ да обмислямъ плана си не до извора на новитѣ течения — спорядъ Хамбургъ — тамъ, сигурно, не ще пороване!

Възгледъ, случайно се срѣкнахъ въ ресто-етинъ мой старъ познатъ, художникъ и нѣтъ и учителъ въ едно частно художествено училище. Не закъснихъ да му кажа съвѣта ми въ Мюнхенъ и разочарованието ми въспокои, като ми събщи, че знае едно, че въ нѣкои «реални училища» учителъ сѣ вече почналъ да обучава въ рисунка. Той ме посвѣтлѣва още да отида въ Салцбургъ при учителя Franz, който е направилъ голѣми успѣхи въ педагогическото училище съ новитѣ начини на обучение.

Възгледъ. На утрото — 11. юний азъ бѣхъ въ своето живописно по тожение Салцбургъ, въ сѣкния денъ се срѣкнахъ съ учителя. Търсеики него, попаднахъ въ едно «Burgetschule» (четирискласно училище). Следъ като измолехъ позволение отъ директора на училището, прижтепихъ на урокъ по рисуване въ III класъ. Учителъ не въ това училище, г-нъ Josef Braun, програмата, е направилъ нѣкои и други дѣния въ обучението. Така, той е въ прѣдметитѣ и стѣнитѣ таблички замѣститъ съ прѣдмети по натура, цѣпки, листа, перереди. Между рисунци ученицитѣ отъ разнитѣ класове личатъ само изработени етюди по природни и прѣдмети, рисувани съ перспективни или прѣпарирани птици, свѣти (отъ слаби листя, домашни сждове, пера отъ пр. Г-нъ Braun самъ си приготви изметове за образи, които грижливо съхранили саидѣта. Споредъ него ученицитѣ I класъ трѣбва да рисуватъ прѣдмети, безъ да прѣдаватъ сѣкиятъ и свѣтлинъ, само общата форма на прѣдмета; отъ II класъ — да прѣдаватъ сѣкиятъ и свѣтлинъ; а отъ III — бонтѣ и тѣнитѣ. Той не харесва нѣкои работи въ новитѣ

приеми, като бързото и нетолкова грижливо скициране и изработване на рисунката, рисуването направо съ четка (безъ прѣдварителна контура), а иска голѣма точностъ и упримиченне и въ контура, и въ сѣнка, и въ бон. Тоя възгледъ е общъ за всички ония, които не могатъ да се откъснатъ отъ старата точностъ и грижливостъ въ работата и които не могатъ да схванатъ основната идея въ това отношение на новитѣ течения, а именно, че «работата на ученика трѣбва да бѣде, колкото се може по-вече продуктивна», че четитѣ и похватни упражнения сѣ, които ще доведатъ ученика до по-добри резултати, а не страхътъ да не погрѣши нѣщо, да не уцѣпа хартията и пр.; че общеобразователното училище нѣма за задача да направи ученика художникъ, като го научи да извършва всѣка своя работа художествено, а има за задача да даде ловкостъ на ръката и ясностъ въ прѣдметитѣ, та да може ученикътъ да схваща бърже характернитѣ особености на прѣдметитѣ и да ги прѣдава на хартията велнага; да го приготви още, да може безъ затруднение да се усъвършенствува относитѣ въ всичкитѣ приложения на изобразителното искусство.

Г-нъ Браунъ имѣ въбѣзността да ми даде нѣколко доста хубаво изпълнени рисунки по натурѣ отъ неговитѣ ученици, отъ които много ясно може да се разбере неговия начинъ на обучение. Забравихъ да упомена по-горѣ, че въ връхе на перспективно рисуване ученицитѣ на Брауна си служатъ съ единъ крайно простъ уредъ за измѣряване на ъглитѣ въ тѣлата (прѣдметитѣ), които рисуватъ; тоя уредъ се состои отъ двѣ картонени линийки (на дължина 10 и на ширина 2 с. м.), които сѣ прикрѣпени съ едно копче за една краи, та образуватъ ъгълъ, чийто раченъ могатъ произволно да се разварятъ и затварятъ.

Не упоменахъ нищо за виденото прѣзъ часа на прѣподаването, защото тоя частъ ученицитѣ имаха геометрическо (линейно) рисуване; работѣхъ разрѣкъ отъ нѣкакъвъ планъ отъ сѣтско училище. Учителтъ по «свободното рисуване» прѣподаване сѣдно и липейното.

При Кулпрунка.

Директорътъ на Салцбургското педагогическо училище, г-нъ Karl Vogt, единъ почтенъ старецъ, ме прие пѣй-любезно, и се зарадва много като му казахъ, че съмъ чулъ много добри отзиви за учителя по рисуване въ неговото заведение, та сѣмъ тогълъ да ити и изуча нѣщо, ако ми се позволи.

— Радвамъ се, отговори той, и още днесъ ще можете да хоспигирате.

Следъ това директорътъ завърза разговоръ за нашитѣ работи, за човиническитѣ движения у насъ и пр., докато дойде г-нъ Кулпрунка, които веднага ми стана интименъ. Отидохме съ него заедно въ рисувателната зала. Зданието, въ което се помещава педагогическото училище, е само сѣдно-възковно солидно здание, та залахъ не сѣ

приспособена по най-новитѣ изисквания, но пакъ достатъчно дълга и широка и достатъчно осветлена, за да може да се обучава въ нея до нейтъ синосно. Тѣмъ сѣбѣ учениците сж разположени три голѣми черни табии, едната отъ които прикрѣпена неподвижно до стѣната, съ недостатъкъ подъ нея (за да може учителятъ или ученикътъ да рисува по-нависоко, та рисунката да бжде добръ видена отъ всички). Въ една жгълъ на стѣната дълга стѣна на стаята сж поставени два огромни долапа, пълни повечето съ стари прѣдмети — стари книги, свѣщници, вази, саксии, чърнети, тенджерки, кутии и пр. Горѣ надъ долапнѣтъ поглеждатъ жалостно старитѣ гипсове, гѣла, телове, небръжно натрупани едни врѣзъ други: негоднитѣ вещи се такава участъ иматъ! На двѣтѣ черни табии отъ страна имаше прикованъ по единъ голѣмъ синъ листъ.

Работѣха ученици отъ III курсъ.¹⁾ Учителѣтъ имъ бѣ дадалъ (на прѣдшния часъ) да нарисуватъ отъ паметъ нѣколко отлѣпани прѣдмети, а именно: една чаша за бира, едно ведро (дървено), една селска кѣша, единъ дървенъ сандѣкъ и една градинска пейка. Всички ученици рисоваха на бѣла хартия (върху дѣска) съ моливъ. Тѣ сж вече спознали съ перспективнитѣ правила и рисуватъ прѣдметитѣ, макаръ и отъ паметъ, въ три измѣрения. Общата работа бѣше доста удовлетворителна. Учителѣтъ обикаля само помежду ученицитѣ, и цѣлъ забѣлѣва въ нѣдѣлѣ нѣкоя грѣшка, отива на таблата и най-нагледно я обяснява, рисувайки свободно и самоувѣрено, съ разнородни моливи — за по-голѣма нагледностъ. Г-нъ Кушпрункъ изрази свой изгледъ за обучението по рисуване въ педагогическитѣ училища по слѣдния начинъ: «Кандидатътъ за учителъ въ своята бждеща дѣятелностъ ще трѣбва: 1) да знае да обучава ученицитѣ въ рисуване, доколкого е потребно за основнитѣ училища; 2) да знае да нарисува отдѣлни прѣдмети или група отъ такива допълкова характерно, щото да не се появи никакво съмнѣние у малцитѣ критици за приликата на рисунката съ прѣдмета, който той изобразява; 3) да умѣе да илюстрира на таблата (прѣдъ ученицитѣ) всичко, което е необходимо да се илюстрира, отъ който и да било учебенъ прѣдметъ; и 4) да умѣе да си служи съ всички рисувателни сръдства въ своята работа: въгленъ, четка, мастило, бои, тебеширъ, цвѣтни креди моливи и пр. За тая цѣль рисуването още отъ първата учебна година (думата е за педагогическитѣ училища) не трѣбва да бжде «по натурѣ», и още отъ първата година ученицитѣ не трѣбва да се запознаватъ съ основнитѣ правила и закони на перспективата, които постепенно ще се разширяватъ, докато, въ края на четиритѣ години, ученикътъ се никакъ снабденъ съ всичкитѣ необходими знания да може да нарисува извѣстенъ прѣдметъ било по натура, било отъ паметъ, правилно, и при това въ перспективенъ видъ».

И дѣйствително единъ прѣгледъ на рисунки на Кушпрункитѣ ученици²⁾ ще ни убѣди, той съзнателно е слѣдилъ своя планъ и рисунки имать повече характеръ на скици, не чакъ върлени, изработени само въ нѣколко минути. Най-разнообразни прѣдмети сж рисувани: прѣрзати листове, леничко пахвърлени (въ голѣми формати) на сива хартия, съ четка и сепия, лиснѣ перспективенъ видъ съ синъ и черненъ моливъ, ябълки и разрѣзи отъ ябълки, портокалъ и разрѣзъ отъ него (съ въгленъ, съ тебеширъ, съ жѣлъ креда), картофи (съ сепия и синъ моливъ), котоканено на верига (съ тебеширъ, въгленъ и чевена креда) шинета, папачи (съ частини, тебеширъ и въгленъ), животни, разни домашни сждове, етюди въ изучаване на детайли (глава крака, крилъ отъ птици), птици (съ въгленъ, мастило и сепия), череши, цвѣта, впереди, обмисли, книги въ най-различни положения (съ синъ моливъ) чайникъ, кошница, търнокопъ, чаша група домашни уреди и сѣрвиза, пейзажи (част отъ улича, отъ крѣпостта на града), лалета, пастель и цвѣтна цвѣтна креда. Свободни упражнения съ четка (каквито употрѣбляватъ лондонскитѣ училища) сж сжнати на голѣма почва у Кушпрунка: всѣки ученикъ си има есенциалететрадка за рисуване на орнаменти, съчинена самостоятелно, слѣдъ като сж дадени нѣкои други опждавания по стилизация и орнаментика. Освѣнъ тона, всѣки ученикъ отъ всѣки курсъ си има по единъ блокъ за скициране и подръководството на учителя, които често излизатъ въ хубаво врѣме на полето и разпириватъ нагледъ перспективнитѣ явления, скицирали свободно и безпозаващото. А за да могатъ ученицитѣ да се запознаятъ съ художественитѣ начини на скициране въ рисуваелната зала сж поставени репродукции отъ скици (пейзажи, животни) на известни художници. Тия репродукции служатъ само като упжтване на ученицитѣ въ манеритѣ на скицирането, а не като образци за копиране.

Г-нъ Кушпрункъ е авторъ на едно прѣкрсно «ръководство по рисуване», което въ слѣдния надсловъ: «Проектъ за единъ учебенъ планъ по рисуването въ австрийскитѣ народни училища, изработенъ възъ основа на ежестествнитѣ закони на изисквания и сѣврѣментитѣ въгледни». 1904. г. Салцбургъ. Въ това ръководство, което се състои отъ двѣ части, теоретическа и практическа, всѣки учителъ ще намери прѣкрси упжтвания за обучението по рисуване по новитѣ приеми.

¹⁾ Салцбургитѣ педагогическо училище има, както нашия, 4 курса.

²⁾ Въ приложенитѣ отъ мене табии сж поместени малко рисунки отъ разнитѣ чел. курсове на Салцбургитѣ училища.

то го паралелски, рисуването се прѣподава отъ трима различни учители, и тримата съ различни възгледи върху начинитѣ на обучение: единиятъ се притърква строго о програмата и обучава по старитѣ приеми — прѣимуществено ориентирани въ числѣ; другиятъ е направилъ една крачка на-прѣдъ съ това, че взема за образци природни прѣкъсти (пестя, клонѣ, плодове), тъй жива прѣд-метнитѣ тѣхнитѣ форми и начина на тѣхното изпрѣожестване, рисува ги самъ на таблата и кара ученицитѣ да копиратъ изрисуваното; третиятъ е прѣставителъ на новото. Съ рискъ да изгуби службата си (както се изповѣда той прѣдъ мене) той е въвелъ «рисуването по натуралъ», защото «старото го измѣчвало и му се изкаляло невъзможно».

Рисувателните сази на училището сж наре-
дени споредъ най-модернитѣ изисквания: чино-
ветѣ уютни, широки и приспособени за рисуване
тосиномъ; за маловъзрастнитѣ има приспособени
олноожки; на три-четири мѣста сж прифрѣчени
олѣмъ черни пердета, които раздѣлятъ залата
на 4—5 части, доста хубаво освѣтени; прозор-
итѣ, приспособени и глѣ, че половината имъ (до-
ята) може да се затуля съ капаци, тѣ освѣтле-
нето да пада подъ ъгълъ 45° , когато е нужно.
За занитѣ забѣлѣвахъ по двѣ-три машинки, ¹⁾ съ
онто ученицитѣ си служеха за изоструването
на моливитѣ.

Г-н. Kepper, почитател на «новото», дава на своите ученици от I класъ да рисуватъ прѣмъчествено прѣмети въ два измѣрения: листа, клонѣ (съ моливъ и бои); въ II класъ ученицитѣ рисуватъ листа и клонѣ (съ моливъ и бои, по оставятъ и малко сѣнки) по прѣсни (не изсушени) листения, изгечни кутийки, цѣтя, гъби, домашни прѣмети, разни занаятчийски сѣчива, переруди пр. — повечето скицирани съ моливъ; въ III класъ, освѣтъ тия, които се рисуватъ и въ минитѣ два класа, още: желязи, змий, брѣмбарици (стъклени), птици, животни и пр. Въ IV класъ: повечето — животни, (по препарирани плени); въ V и VI класъ — съ помощта на брѣботка на рисунката и боитѣ. Г-нъ Kepper употребя и композицията, но тукъ-тамъ само.

Въроятно можеше да се намръхат и други
детица въ Мюнхенъ, каждаго учителитѣ по ри-
чане не съ се рѣшиши да преподаватъ „по-
тура“, по рѣчето бѣше кратко, та трѣбаше
се нести за другитѣ мѣста. Опятихъ се, прочее,
Халбурга.

Мишахъ прѣзъ *Литиска* и прѣстояхъ пѣколко
са въ тоя градъ, но отъ свѣдѣніята, които
брахъ, се оказа, че тукъ обучението още върви
старому, та продължихъ пътя си по-нататъкъ.
На 17. юни стигнахъ въ града *Хале* (*Прусия*)
рѣката *Заала*. *Хале* се слави съ своя старъ

1. Машина японская «Blashtel-art Machine Lighter» с
вращающейся трубой Guhr & Harbeck, из Hamburg, неф-
тяная аппаратура, обожина и соединяющая работа в
автоматизации, с оптимизацией.

университетъ и добрыя параллели училища.¹⁾ Тутъ
была случай да познакомиться съ Knabenmittelschule
(мужско среднее училище), находящееся въ улицѣ
«Chirlottenstrasse», и да hospitираться въ ней два дня

Учителѣтъ по рисванѣ въ това училище, г-нъ Н. Goritz, свършилъ Берлинското Kunst Schule и сѣлвалъ осѣща това да е годишенъ курсъ прѣсѣщото училище, за да се подготви за учителъ въ сѣдѣщитѣ училища. Макаръ и нонакъ въ учителския занаятъ, ничеси си, че бѣше добръ подготвенъ за него; а благостѣла на характера естественото му добро разположение на духа и добритѣ обноси съ ученицитѣ, му подпомагатъ и осигуряватъ единъ бѣлескавъ успѣхъ въ бѣднѣе Г-нъ Гьорлицъ раководи и единъ подготвителенъ учителски курсъ подготви основнитѣ учителѣ отъ града Хале въ новитѣ начини на обучение по рисването.

Учениците има 9 класа, които се четат
обобщено: 9-ия класъ е нашето I-во отделение,
I-ия тѣхенъ класъ е нашия пети (гимназиаленъ).
Въ първите три учебни години, т. е. IX, VII
и VI класъ (I, II и III отделение наши) обу-
чението се води отъ самитѣ учители на отде-
ленията и има прѣдмисловно илюстративенъ
и импресионистически характеръ. ученицитѣ ри-
сватъ «свободно» прѣдметитѣ, съ които се за-
познаватъ при прѣдметното обучение и илюстри-
ратъ разказчетъ. Въ четвъртата година обучението
по рисване влизъ въ ржѣтъ на специални
учители. До четвъртата година ученицитѣ ри-
сватъ въ собственитѣ си отделения, а после въ
специално наредена зала. Последнята е много



1 May 42

1) В. Хане имах случай да посетя едно училище, което по своята архитектура и вътрешно обзавеждане представяше идеалната форма на педагогическата наука. Непосредствено пред мене, много близо до оная къща, се намираше "Das Senehaus als Kunstwerk". Училището, в което, като виджестено произведение на "Kunstwissenschaft", това училище с пълен му материален придвижение и архитектурно, равно на себе си имаше Европа. Училището се намираше в улична "Friedenstrasse".

паралелки, рисуването се преподава отъ различни учители, и тримата съ различни идеи върху начините на обучение: единиятъ изтъква строго о програмата и обучава по тѣхъ приеми — преимуществено орнаменти; другиятъ е направилъ една крачка напредъ съ това, че взема за образци природни предмети (листа, клонѣ, плодове), тълкува прѣдметитѣ, тѣхнитѣ форми и начини на тѣхното произвеждане, рисува ги самъ на таблата и ученицитѣ да копиратъ нарисуваното; третиятъ е прѣдставителъ на новото. Съ рискъ губи службата си (както се изповѣда той мене) той е въвелъ рисуването по новия начинъ, защото «старото го измъжвало и му се било невъзможно».

Учителнитѣ зали на училището сж паралелно и най-модернитѣ изисквания: чиноудобни, широки и приспособени за рисуване; въ тяхъ мѣсто има приспособени машинки; на три-четири мѣста сж прѣдрѣчени черни пердета, които раздѣлятъ залата на 5 части, доста хубаво осветлени; прозорци, приспособени тъй, че половината имъ (долната половина) може да се затуля съ капани, та осветлението пада подъ ъгълъ 45°, когато е нужно. Въ залата имаше по четири машинки, ¹⁾ съ които ученицитѣ си служеха въ изостроенето на картинитѣ.

Г-нъ Reuner, почитателъ на «новото», дава картини ученици отъ I класъ да рисуватъ прѣдметно въ двѣ измѣрения: листа, (съ моливъ и боя); въ II класъ ученицитѣ рисуватъ листа и клонѣ (съ моливъ и боя, по възможностъ съ машинки) по прѣсци (неизсечени) цвѣта, антични кутийки, цвѣта, гѣби, домашни предмети, разни занаятчийски сѣчива, персиди — повечето скицирани съ моливъ; въ III класъ, освѣнъ тѣхъ, които се рисуватъ и въ II класъ, още жъти, змии, бръмбари (стъклени), птици, животни и пр. Въ IV класъ повечето животни, (по препарирани); въ V и VI класъ — съ по-голяма отка на рисунката и боитѣ. Г-нъ Reuner боя и композицията, по тукъ-тамъ само.

Въ Мюнхенъ можеше да се намерятъ и други училища, където учителитѣ по рисуване сж се рѣшили да преподаватъ по новия начинъ, но прѣмето бѣше кратко, та трѣбваше бѣгати за другитѣ мѣста. Оукитихъ се, прочее, въ Хале.

Въ Хале прѣзъ Липска и прѣстояхъ нѣколко дни въ тоя градъ, но отъ свѣдѣнията, които ми се охада, че тукъ обучението още върви по старому, та продължихъ пътя си по-нататъкъ. Въ 17. юни стигнахъ въ града Хале (Прусия) къ г-нъ Заала. Хале се славѣ съ своя старъ

университетъ и добри наредени училища. ¹⁾ Тукъ имаше случай да посетя едно училище (мжжко средно училище), находяще се въ улицата «Charlottenstrasse», и да хоснирамъ и тѣхъ два дни.

Учителитѣ по рисуване въ това училище, г-нъ Н. Göritz, е свършилъ берлинското Kunst-Schule и е славилъ освѣнъ това двѣ години курсъ при сѣмното училище, за да се подготви за учителство въ среднитѣ училища. Макарь и понакъ въ учителския занаятъ, дивеше си, че бѣше добръ подготвенъ за него; а благодаръ на характера, естествено му добро разположение на духа и добритѣ обноси съ ученицитѣ, му подпомагатъ и осигуряватъ единъ бѣсканъ успѣхъ въ бж тѣше. Г-нъ Göritz раководи и единъ подготвителенъ учителски курсъ: подготвя основнитѣ учители отъ града Хале въ новитѣ начини на обучение по рисуването.

Училището има 9 класа, които се четатъ обротно: 9-ия класъ е нашия I-во отдѣление, а I-ия тѣхенъ класъ е нашия VIII (гимназиаленъ). Въ първитѣ три учебни години, т. е. IX, VIII и VII класъ (I, II и III отдѣление наши) обучението се води отъ самитѣ учители на отдѣленията и има прѣимуществено импресионистически и импресионистически характеръ: ученицитѣ рисуватъ «свободно» прѣдметитѣ, съ които се запознаватъ при прѣдметното обучение и импресионистически разказчета. Въ четвъртата година обучението по рисуване влиза въ рѣшитѣ на специалния учителъ. Въ четвъртата година ученицитѣ рисуватъ въ собственитѣ си отдѣления, а послѣ въ специално наредена зала. Последната е много



Обр. № 2

¹⁾ Въ Хале имаше случай да посетя едно училище, което по своята архитектура и вътрѣшни приспособения прѣставляе поистината дума на педагогическата наука. Първи прѣдметъ му, мжжко го посветилъ въ него «Das Schulhaus als Kunstwerk». Училището имаше доста хубаво осветление, отъ онда тѣхенъ и тѣхенъ, а тоя училище е тѣхъ хубаво приспособено и вътрѣшно нѣма равно на себе си въ тѣхъ Европа. Училището се намира въ улицата «Friedenstrasse».

Машинката наречена «Feinstecher-Machine» (Lapier) е въ фабриката «F. H. Harbeck» в Hamburg нейната особеност, особено та геометрическа работа въ тѣхъ, е прѣдметъ.

приспособена по най-новитѣ изисквания, но пакъ достатъчно дълга и широка и достатъчно освѣтлена, за да може да се обучава въ нея до вѣдѣсно. Тѣкмо сръщу ученицитѣ сж разположени три голѣми черни табли, едната отъ които прикрѣпена неподвижно до стѣната, съ индустриалъ подъ нея (за да може учителътъ или ученикътъ да рисува по-нависочко, та рисунката да бжде добръ видена отъ всички). Въ едина жгълъ на стѣната дълга стѣна на стаята сж поставени два огромни долапи, пълни повечето съ стари прѣдмети — стари книги, сѣщеници, язи, саксии, тарнета, тенджерки, кутини и пр. Горѣ надъ долапнѣтъ погледатъ жалостно старитѣ гипсове, гѣла, телове, вебрѣжно нагруппани едни връхъ други: негоднитѣ вещи сѣ такава участъ иматъ! На днѣтъ черни табли отстрана имаше прикованъ по единъ голѣмъ сивъ листъ.

Работѣха ученици отъ III курсъ.¹⁾ Учителътъ имъ бѣ задалъ (на прѣдидишния часъ) да нарисуватъ отъ паметъ нѣколко одаѣни прѣдмети, а именно: една чаша за бира, едно ведро (дъчено), една селска къща, единъ дървенъ сландъкъ и една градинска пейка. Всички ученици рисуваха на бѣла хартия (върху дъска) съ моливъ. Тѣ сж вече запознати съ перспективнитѣ правила и рисуваг прѣдметитѣ, макаръ и отъ паметъ, въ три измѣрения. Общата работа бѣше доста удовлетворителна. Учителътъ обикаля само помежду ученицитѣ, и щомъ забѣтѣжи нѣдѣ въ коя рѣска, отива на таблата и или-нагледно я обяснява, рисуващи свободно и самоувѣрено, съ разнообразни моливи — за по-голѣма нагледностъ. Г-нъ Кулшрункъ изрази своя възгледъ за обучението по рисуване въ педагогическитѣ училища по слѣдния начинъ: «Кандидатътъ за учителъ въ своята бждеща дѣйностъ ще трѣбва: 1) да знае да обучава ученицитѣ въ рисуване, доколкото е потребно за основнитѣ училища; 2) да знае да нарисува отдѣлни прѣдмети или група отъ такива дотолкова характерно, щото да не се появи никакво съмнѣние у малкитѣ критици за приликата на рисунката съ прѣдмета, които той изобразява; 3) да умѣе да илюстрира на таблата (прѣдъ ученицитѣ) всичко, което е необходимо да се илюстрира, отъ който и да било учебенъ прѣдметъ и 4) да умѣе да си служи съ всички рисуваеми срдства въ своята работа: въгленъ, четка, мастило, бои, тебеширъ, цвѣтни креки моливи и пр. За тая цѣль рисуването още отъ първата учебна година (думата е за педагогическитѣ училища) ще трѣбва да бжде «по натура», и още отъ първата година ученицитѣ ще трѣбва да се запознаятъ съ основнитѣ правила и закони на перспективата, които постепенно ще се разширяватъ, докато, въ края на четвъртата година, ученикътъ се вижда снабденъ съ всичкитѣ необходими знания да може да нарисува извѣстенъ прѣдметъ било по натура, било отъ паметъ, правилно, и при това въ перспективенъ видъ».

И дѣйствиелно единъ прѣгледъ на рисунки на Кулшрункитѣ ученици¹⁾ ще ни убѣди, той съвѣтателно е слѣдовалъ своя планъ и рисунки имать повече характеръ на скици, не нахвърлени, изработени само въ нѣколко минути. Най-разнообразни прѣдмети сж рисувани: различни листовѣ, лекичко нахвърлени (въ голѣмъ форматъ) на сива хартия, съ четка и сения, дръвѣ въ перспективенъ видъ съ сивъ и червенъ моливъ, ябълки и рафѣзи отъ ябълки, портокалъ и разрѣ отъ него (съ въгленъ, съ тебеширъ, съ жѣлъ крека), картофи (съ сения и сивъ моливъ), цѣло окачено на верига (съ тебеширъ, въгленъ и червена крека) шипета, паници (съ мастило, тебеширъ и въгленъ), животни, разни домашни сждове, етози въ изучаване на детайли (глазъ крака, крилѣ отъ игици), птици (съ въгленъ мастило и сения), черени, цвѣтъ, перепрди, обмисти, книги въ или-различни положения (съ сивъ моливъ) чайникъ, кошница, тарноконъ, чедъ група домашни уреди и сѣлица, пейзажи (чѣ отъ улични, отъ крѣпостта на града), цѣлота пстель и зелена цвѣтна крека. Свободитѣ упражнения съ четка (какавито употребяватъ лондонскитѣ училища) сж сжмо на голѣма погъ у Кулшрунка вълки ученикѣ си има специална тетрадка за рисуване на орнаменти, съчинена самостоятелно, слѣдъ като сж дадени нѣколко други упражняния по стилизация и орнаменти. Освенъ това, всѣки ученикъ отъ всѣки курсъ си има по единъ блокъ за скициране и по ръководството на учителя, които често изпизавъ хубаво врѣме на полето и разпираватъ нагледни перспективнитѣ явления, скицирали свободно и наблюдателно. А за да могатъ ученицитѣ да запознаятъ съ художественитѣ начини на скициране въ рисувателнага зала сж оставени репродукции отъ скици (пейзажи, животни) на известни художници. Тия репродукции служатъ само като упжтване на ученицитѣ въ маннери на скицирането, а не като образци за копиране. Г-нъ Кулшрункъ е авторъ на едно много красиво «ръководство по рисуване», което носъ слѣдния надсловъ: «Проектъ за единъ учебенъ планъ по рисуването въ австрийскитѣ народни училища, изработенъ въвъ основа на съществующитѣ законни изисквания и съвременитѣ изгледия 1904. г. Салцбургъ. Въ това ръководство което се състои отъ двѣ чѣсти, теоретическа и практическа, всѣки учителъ ще намери прѣтърсѣ упжтвания за обучението по рисуване по новия приеми».

Мюнхенъ. На 14. юни бѣхъ пакъ въ Мюнхенъ и тоя пътъ, макаръ съ голѣми изжмотни, не жамъ да се промъкна въ едно реално училище наречено Luitpolds Realschule (на името на годинъ съставляющия принципъ-регентъ). Училището е шестокласно и отговаря на нашитѣ петокласни и шестокласни училища. Поради съществуващото на нѣ

¹⁾ Салцбургското педагогическо училище има, както и нашитѣ, 4 курса.

²⁾ Въ приложението отъ мене дадени сж промѣстѣ на рисунки отъ различитѣ пет. курсове на Салцбургското училище.

ното паралелки, рисуването се преподава от трима различни учители, и тримата съ различни изгледи върху начините на обучение: единият се придържа строго ъ програмата и обучава по старите приеми — преимуществено ориентирани; другият е направил една крачка напредъ съ това, че взема за образци природни прѣмети (листа, клоне, плодове), тѣкува прѣдъ учениците тѣхните форми и начина на тѣхното произвеждане, рисува ги самъ на таблата и кара учениците да копиратъ нарисуваното; третият е прѣставителъ на новото. Съ рискъ да изгуби службата си (както се изповѣда той прѣдъ мене) той е въвелъ «рисуването по натура», защото «старото го изживяло и му се оказало невъзможно».

Рисувателните зали на училището сж наречени споредъ най-модерните изисквания: чистотѣ, удобни, широки и приспособени за рисуване поешкомъ; за малолетноститѣ има приспособени столски; на три-четири мѣста сж прирѣчени голѣми черни пердета, които раздѣлятъ залата на 4—5 части, доста хубаво освѣтени; прозорците, приспособени тъй, че половината имъ (долната) може да се затуля съ капаци, та освѣтлението да пада подъ ъгълъ 45°, когато е нужно. Въ залите вѣнѣзяхъ по два-три машинки, *) съ които учениците си служеха за изострюването на моливите.

Г-нъ Keuner, почитателъ на «новото», дава на своите ученици отъ I класъ да рисуватъ прѣимуществено прѣмети въ два измѣрения: листа, клоне (съ моливъ и бон); въ II класъ учениците рисуватъ листа и клоне (съ моливъ и бон, но оставятъ и малко сѣнки) по прѣсни (неизсушени) листения, антични кутийки, цвѣта, глѣби, домашни прѣмети, разни завятчийски сѣчива, неперули и пр. — повечето скицирани съ моливъ; въ III класъ, освѣтъ тия, които се рисуватъ и въ четвъртъ два класа, още: животни, земни, бръмбари, риби (стъклени), птици, животни и пр. Въ IV класъ: повечето — животни, (по препарирани плесни); въ V и VI класъто — съ по-голяма работа на рисунката и бонте Г-нъ Keuner отбръсва и композицията, но тукъ-тамъ само.

Вѣроятно можеше да се намерятъ и други училища въ Мюнхенъ, какъто учителите по рисуване ще сж се рѣшили да преподаватъ «по натура», но прѣмето бѣше кратко, та трѣбваше се пестя за другите мѣста. Олягжихъ се, прочее, *Хамбургъ*.

Минахъ прѣзъ *Липска* и прѣстояхъ нѣколко часа въ тоя градъ, но отъ сѣвѣлнията, които брѣхъ, се оказа, че тукъ обучението още върви по старому, та продължихъ пътя си по-нататъкъ. На 17. юни стигнахъ въ града *Хале* (Прусия) рѣката *Зала*. *Хале* се слави съ своя старъ

университетъ и добри наредени училища. *) Тукъ имахъ случай да посетя едно *Katholischschule* (малко срѣдно училище), нахотя не се въ училище «*Charlottenstrasse*», и да посетя тамъ и два дни.

Учителите по рисуване въ това училище, г-нъ H. Goitz, е свършилъ берлинското *Kunst-Schule* и сѣдѣлъ освѣтъ това тѣхъ годишенъ курсъ прѣдъ само то училище, за да се подготви за учител въ срѣдните училища. Макарь и новакъ въ учебния животъ, личеше си, че бѣше добръ подготвенъ за него; а благостѣта на характера естественото му добро разположение на духа и добрите обноси съ учениците, му подпомагатъ и осигуряватъ единъ блестящъ успѣхъ въ блеще. Г-нъ Goitz ръководи и единъ подготовителенъ учителски курсъ, полнителъ основните учители отъ града *Хале* въ новите начини на обучение по рисуването.

Училището има 9 класа, които се четатъ обвратно: 9-ия класъ е назето I-во отдѣление, а I-ия тѣхенъ класъ е нашия пети (гимназиаленъ). Въ първите три учебни години, т. е. IX, VII и VI класъ (I, II и III отдѣление наши) обучението се води отъ самите учители на отдѣления и има прѣимуществено илюстративенъ и импресионистически характеръ. учениците рисуватъ «свободно» прѣметите, съ които се запознаватъ при прѣдметното обучение и илюстриратъ разказъта. Въ четвъртата година обучението по рисуване влиза въ рамките на специалния учителъ. То четвъртата година учениците рисуватъ въ собствените си отдѣления, а послѣ въ специално наредена зала. Последващата е много



Фиг. № 2

*) Машинката наречена «*Reinhold's art Machine*» е изобрѣтена отъ фабриката *Gohe & Harbek*, въ *Hamburg*. Така прѣдметна е, особено за геометрическа работа въ училищата, е прѣдметна.

*) Въ *Хале* имахъ случай да посетя едно училище, което по своите грантове и вътрѣшно приспособление прѣдстави посетителя една извѣстно пѣскава зала. II-ия класъ тамъ, мисля, се посвѣтава съ пѣска. «*Das Schulhaus d. Kunstwerk*» (Училището тамъ, като художественъ прѣдметенъ) и тѣхното по, това училище е едно художественно прѣдметно и вѣроятно има равни на себе си въ цѣла Европа. Училището се намира въ улицѣ «*Friedenstrasse*».

добрѣ приспособена за рисуването по натура: чиноветѣ сѣз удобни и иматъ оглѣдни столчета за сѣдане. Къмъ всѣки чинѣ сѣз приспособени подставки за поставяне на рисуемия моделъ, който бива за всѣки ученикъ отдѣлено. (Гл. обр. № 2). Въ залата има три рисувателни табли, и няколко долапа за съхранение на рисункитѣ и нѣколко — за моделитѣ, които, споредъ както ми каза учителътъ, сѣз по-вечето достанени (подарени) отъ самитѣ ученици. Какви прѣдмети класатъ като модели? — Всевъзможни домашни прѣдмети, като лампи, кани, саксии, свѣтници, тенджерки, легенчета, сѣкирки, лопатки и пр. и пр.; слѣдъ това препарирани птици и животни; фризъ (порцеланови или стѣклени квадратни плочи съ фигури по тѣхъ), перепрудъ, грижливо поставени въ стѣклени рамки всѣка една отдѣлно; бръмбари, сжшо въ рамки; изсушени листа; миди, черупки отъ охлюви; вази, сточни и други глинени издѣлия; таписерски хартии съ разни украшения по тѣхъ; материи съ шарки и пр. и пр. — прѣдмети, заимствувани отъ всѣкидневния животъ.

Въ VI и V класъ (наши IV-то отдѣление и I класъ) ученицитѣ рисуватъ природни и изкуствени прѣдмети, но отъ паметь, слѣдъ като прѣдметътъ бже показанъ отъ учителя и слѣдъ като е водена бесѣда върху характернитѣ особености на прѣдмета по форма и цвѣтъ. Освѣтъ това, ученицитѣ отъ тия два класа, както и отъ послѣдующитѣ, се упражняватъ въ илюстриране на разкази. И едната и другата работа се извършва само съ въгленъ и цвѣтни креди върху проста сива обивна хартия (на голѣмина 40 на 30 см.). Рисункитѣ сѣз обикновено голѣми и изображаватъ само профила на прѣметитѣ *)

Въ VI класъ (IV отдѣление) е рисувано: слива, пъпешъ, огледало (елипсоидна форма), очила, яйце, лъжица, жълтъкъ, круша, ябълка, обръчъ, топка, часовникъ (будилникъ), козелъ (съ спичи), срѣтъ, тетрадка, саксия (съ цвѣте), разни плъкове (съ и безъ печати, восъкъ и марки). Слѣдъ това рисунки по въображение, рисувани обикновено у дома: картина изображаеща море (една ладия, планина и мѣсецъ сѣз изобразени вътрѣ), ладия плува въ морето ношно врѣме (звѣзди се виждатъ по небосклону), воененъ корабъ въ развълнувано море, солдати на лагеръ, селска къща и дворъ. Най-сетнѣ рисунки, илюстрируещи нѣкой разказъ.

Рисункитѣ сѣз удовлетворително изпълнени.

Въ тоя класъ присѣдствувахъ само на единъ урокъ. Ученицитѣ илюстрираха единъ разказъ отъ своята читанка за единъ пжтешественикъ, който отишълъ въ Африка и тамъ на малко шѣлъ да бже изеленъ отъ единъ лвъ, ако не се билъ досѣгитъ да се скрие задъ едно дърво и да го убие. Илюстрирането ставаше бърже, ученицитѣ работиха съ голяма радостъ.

Въ V класъ (нашъ I) е рисувано пъпешъ (и други плодове), сѣкира, трионъ, пила, клени,

ножици, вилици, ножъ, ножчета, поливатни (съ цвѣтни украшения по него), тринаѣтъ пруски гербъ, байрякъ, чукъ, сатиръ (за изцане месо), показалецъ на пжтината (контосрѣщата по кръстопжтината наврѣлъ въ Гаровица, гресло, коса, лейка, лопата, свѣрдешило, помпа (за вода), войнишка тржба, пушсабя, ученически каскети, будка, подкова, тригълникъ (линеалъ), огледало, жълтъкъ, гартеръ, линеалъ, мелница за кафе, хвърчило, музикални инструменти и пр. Всичко е рисувано отъ метъ, слѣдъ като е наблюдаванъ прѣдмета. И сжщо и илюстративни рисунки, но по-малко отъ VI класъ.

Начинътъ на поставяне въ работата е общъ оня за VI класъ.

Въ IV класъ (нашъ II) ученицитѣ рисуватъ най-първо листа (изсушени) — съ и безъ контури (срѣтъ нѣкои отъ тѣхъ сѣз рисувани право съ четка, безъ прѣдварителна контури и съ отенѣкъ отъ различнитѣ годишни врѣмеперепрудъ (пакъ въ двѣ измѣрения), книги и тийки въ перспективенъ видъ. Рисункитѣ изпълнени удовлетворително; рисувателенъ материалъ: моливъ, сива и бѣла хартия, водни бои. Въ тоя класъ ученицитѣ пакъ илюстриратъ разкази, като си служатъ само съ споменатия рисувателенъ материалъ.

Въ III класъ (нашъ III) е рисувано: книги съ корици (въ различно положение) шоколадни пакети, дървени кутии, пивали (отворени, затворени, полуотворени), цвѣта — всичко по тура и въ перспективенъ видъ, съ широкъ нахвърляне на сѣнкитѣ. Илюстративното рисуване изчезва. Рисувателниятъ материалъ е бѣла, сива хартия, моливъ, водни бои, въгленъ. Какъ въ прѣдшествующия, тъй и въ тоя класъ, всѣхъ ученикъ работи по отгѣленъ моделъ, който намира прѣдъ него. Учителътъ ходи изъ межъ ученицитѣ и посочва грѣшкитѣ, но не повръ освѣтъ на най-слабитѣ.

Въ II класъ (нашъ IV) — разграничение прѣдшествующия материалъ и по-голямо съвършенство въ изработката саксии съ цвѣти цвѣта отдѣлно, череша, шипетъ съ етикетъ рѣшнички, трѣвки (грижливо нарисувани само четка), гърнета, и пр.

Въ I класъ (нашъ V), сжшния материалъ разширенъ въ смисълъ на по-голямо съвършенство въ перспективното рисуване и въ изучаване на цвѣтнитѣ тонове.

Учителътъ нахѣри за нужно да ми обясне че това, което сега рисуватъ ученицитѣ, сѣзвѣтъ не е тъй, както би трѣбвало да бже. Ученицитѣ отъ по-горнитѣ класове би трѣбвали да рисуватъ по трудни прѣдмета, но обучението по рисуване по новитѣ приеми въ това училище е почнало едва отъ двѣ години насамъ, та другъ не може и да бже.

Г-нъ Гьоритцъ бѣ тъй любезенъ да ме снабди съ една колекция отъ рисункитѣ на своитѣ ученици отъ разнитѣ класове, и да ми даде нѣкои и други крайно полезни за моятъ цѣлъ свѣдѣния.

*) Перспективното изображаване на прѣметитѣ се започва въ IV класъ (нашъ V кл.)

ю. юний азъ бѣхъ вече въ Хамбургъ, край-
очка на което пмтуване Въ тоя градъ
быва (отъ 10 години) едно «учителско
ство, което се грижи за художественото
знание,» и което се е прославяло въ «нѣ-
мъ по своята крайно плодотворна работа.
ството е издало на свои сръдства то сега
същипения върху нонитѣ течения въ-
та на художественото възпитание на
ството, а отъ миналата година нѣсамъ
та издава крайно интересното списание
«*pedagogische Reformen*» Прѣседателъ на това
ство е известниятъ работникъ на полето
«обществено-педагогическата литература С.
учитель въ едно хамбургско основно
це, находяще се въ *Methliessestrasse № 53*.
въ пристигането си въ Хамбургъ, азъ по-
г-на Гютце, вѣдѣхъ го, и взехъ
инимитъ свѣдѣния: въ кои училища бихъ
да видя най-много отъ онова, което ме
суване. Веднага стѣхъ това се явихъ при
инспекторъ на хамбургскитѣ основни
да, който ми даде единъ отърѣтъ листъ,
то изрично се заповѣдаше на тѣхнитѣ
а (на тия училища, които азъ бѣхъ за-
не искамъ да посѣтя) да ми покажатъ
което бихъ пожелалъ въ свързка съ
ство по рисуване.

Платие, можакъ да се запознае основно
ода на обучението по рисунане, влад-
ва сега въ всички Е. хамбургски народни

казанието на г-на Гюте за хоспитално въ училището, нахояще се на Б-г. № 7. Главният учител на това училище, Friedrich, бѣ повече отъ любезенъ и ми даде възможностъ да прослѣдя изтодъ на обучението и да присъетствувамъ единъ урокъ въ всѣко отъ ѣленіе

бурските народни училища имат 7 класа, но курсовете се равняват на нашите и откъдето трикласни училища. Последният е за рисуване, изработена от хамбургцианците синода през 1903 година.

К. ЯЗНЕ СЪ СЪОБЩЕНИЕМЪ СЪМЪ.

Объяснено, по рисованию требны и направи оу-
способи да видятъ прихода и придо-
е оукази по окладомъ по форму и цвѣтѣ и на
того и избравшихъ душо и ясно.

пріамете въ прѣхъ, ра изъучешихъ те бжата,
какіе же излюбовани еси отъ насъ. Вебюхъ же рѣ-
се и хвѣ, да убоишъ бжата.

всего приплыли Рыбачинского не больше 2, про-

или плоски прѣмети, обрѣзанъ, всаженъ, прѣ-
сѣченъ. Но сдѣланъ прѣмети не съ прѣ-
мѣтъ, а именно на бочкѣ, на столбѣ, на ро-
дѣ, на стѣнѣ, на стѣнѣ, на стѣнѣ.

четка, без прикрас и погрешностей. В VII и VIII вв. восточные славяне переняли от греков и латинян церковную письменность, и в дальнейшем ее развитие шло по западному пути.

[illegible]

Образи халати, тамбачини сажово, части отъ у пили-
щини домъ, естествені прѣдмети.

Б. *Tigridus*, *Leopardus*, *Panthera*.

Писм. Общественият трябва да разшири пространствата за проявата на собителния инстинкт и да ги уреди по-важно, и в такъв черпен извънредно употребяване на интелектуалната сила на човека.

La donna è il più prezioso e il più utile dei doni della natura.

VI год. Изучение черт лица и геометрических форм и
оформления.

Ученый П. С. Сорокин на основе этих данных пришел к выводу, что в период с 1940 по 1945 гг. в СССР наблюдался процесс формирования и развития культуры, который был связан с переходом от традиционной культуры к культуре индустриальной.

Одъ тѣхъ, кои съизвѣстно простѣе прѣдметы (сигналы, табуретки и въ заданъ мѣстѣ, и т. д.)

Споредъ той учебенъ планъ и споредъ онова, което издѣхъ въ началѣ при години на обучението, или по-просто — до второто полугодие на III-та година, дѣлата рисувать предметъ отъ своята околностъ: *отъ паметъ и наблюдение*. Последното трѣбва да се разбира така, че ученициѣ наблюдавать предмета, схващатъ неговата форма и неговия цвѣтъ и слѣди това го рисувать *отъ паметъ*. Рисуването става съ вниманіе, тебенирѣ, мозъкъ и цвѣтни кредитъ върху табла, плоча, хартия и пр.

Отъ второго полугодіе на III га учебна година, когато учениците биват и физиологически и психологически по подготовени, а да се полагатъ на едно по-систематично обучение въ схващане формата и цвѣта на предметитѣ и главно по предаване, рисуването поима другъ видъ.

Въ началото учениците рисуват извѣстна форма, взета отъ природенъ прѣдметъ, и правятъ свободни упражненія, докато научатъ да рисуватъ тая форма доста сполучливо. Следъ това се гърятъ прѣдмети изъ природата и околния миръ, въ които се съзира същата форма, и се рисуватъ. Същата тая форма се употребява за съставяне на орнаменти, които учениците самостоятелно съчиняватъ.

Първата форма, която изучаваме днес, е *елипсоидната форма*¹⁾. Тява форма е илюстрирана образът на много предмет, близко познати на всички: стъкла, чинии, стъклата на очила, вота на дръжка, сива на адажио, орто, елипсоидни отелата, акантени и други листя и пр. Учениците ще знаят, че рисуват каквато абстрактна геометрическа линия — е елипа, а — образа на стъклата, чинии и пр.

За да се научат учениците да рисуват правилно, бързо и съвкупно цяла форма, хандборските учители поставят до стъпалния начин учениците докато на учениците придем, въпреки че се стъпа типичната форма и събужда въображението им да търсят други теми, познати предмети с еднаква форма. Когато учениците схващат основните форми, обикновено формата, стъпал и цялата не я наричат на табулата. Ако са погрешно наричат и, другарите

^{*)} Сторона невинного участившего в этой борьбе
иниции, хотя также рискуя своей и чужой жизнью.
иниции, в образе палящего бранного ветра — с кровью

добрѣ приспособена за рисуването по натура: чиноветѣ сж удобни и иматъ отдѣлни столчета за сѣдане. Къмъ всѣки чинъ сж приспособени подставки за поставяне на рисуемия моделъ, които бива за всѣки ученикъ отдѣленъ. (Гл. обр. № 2). Въ залата има три рисуващи табии, нѣколко долапа за съхранение на рисункитѣ и нѣколко — за моделитѣ, които, споредъ както ми каза учителтъ, сж по-вечето доставени (подарени) отъ сѣмтитѣ ученици. Какви прѣдмети визагъ като модели? — Всевъзможни домашни прѣдмети, като лампи, чаши, саксии, сѣвчинии, тенджерки, легненета, сѣкирки, лопатки и пр. и пр.; сѣтъ това препарирани птици и животни; флизи (порцеланови или стъклени квадратни плочи съ фигури по тяхъ), перепуди, грижливо поставени въ стъклени рамки всѣка една отдѣлно; бръмбари, сжщо въ рѣчки; изсушени лѣстя; чили, черупки отъ охлюви; вази, стомни и други глинени издѣлѣния; таписерски хартии съ разни украшения по тяхъ; материи съ шарки и пр. и пр. — прѣдмети, взимствуващи отъ всѣкидневния животъ.

Въ VI и V класъ (наши IV-то отдѣление и I класъ) ученицитѣ рисуватъ природни и изкуствени прѣдмети, но отъ паметъ, слѣдъ като прѣдметътъ бже показанъ отъ учителя и слѣтъ като е водена бесѣда върху характернитѣ особености на прѣдмета по форма и цвѣтъ. Освѣтъ това, ученицитѣ отъ тия два класа, както и отъ послѣдуюцитѣ, се упражняватъ въ илюстриране на разкази. И едната и другата работа се извършва само съ вжгленъ и цвѣтни крѣди върху проста сива обивна хартия (на голѣмина 40 на 30 см.). Рисункитѣ сж обикновено голѣми и изобразяватъ само профила на прѣметитѣ.¹⁾

Въ VI класъ (IV отдѣление) е рисувано: слива, лѣнещъ, огледало (еипсовидна форма), очила, яйце, лъжица, жълтъкъ, круша, ябълка, обрачъ, топка, часовникъ (будилникъ), котело (съ спии), сръпъ, тетрадака, саксия (съ цвѣте), разни пликве (съ и безъ печати, восъкъ и марки). Сѣтъ това рисунки по въображение, рисувани обикновено у дома: картина изобразяваща море (една ладия, планина и мѣсець сж изобразени вжтрѣ), ладия плува въ морето нощно врѣме (звѣзди се виждатъ по небосклону), воененъ корабъ въ развълнувано море, солдати на лагеръ, селска къща и дворъ. Най-сѣтитѣ рисунки, илюстрируещи нѣкой разказъ.

Рисункитѣ сж удовлетворително изпълнени.

Въ тоя класъ присѣствувахъ само на единъ урокъ. Ученицитѣ илюстрираха единъ разказъ отъ своята читалка за единъ пътешественикъ, който отишълъ въ Африка и тамъ напсмако цѣтъ да бжде изведенъ отъ единъ лвъ, ако не се бить досѣили да се скрие задъ едно дърво и да го убие. Илюстрирането ставаше бърже, ученицитѣ работиха съ голяма радостъ.

Въ V класъ (нашъ I) е рисувано: пѣпешъ (и други плодове), сѣкира, трионъ, пилъ, клещи,

ножици, вилици, ножъ, ножчета, поливалникъ (съ цвѣтни украшения по него), трицигъ пруски гербъ, байракъ, чукъ, сатъръ (за катане месо), показалецъ на патицата (която сръшатъ по кръстопъжницата наврѣдъ въ Европѣ, вѣла, гребло, коса, тейка, лопата, свързѣшило, помпа (за вода), войничка трѣба, пулсабя, ученически каскети, будка, подкова, тригъльникъ (линеалъ), огледало, жълтъкъ, гардеробъ, линеалъ, мелница за кафе, хвърчило, музикални инструменти и пр. Всичко е рисувано отъ тметъ, слѣдъ като е наблюдаванъ прѣдмета и сжщо и илюстративни рисунки, но по-малко отъ VI класъ.

Начинътъ на постъпването въ работата е общъ оня за VI класъ.

Въ IV класъ (нашия II) ученицитѣ рисуватъ най-първо: лѣстя (изсушени) — съ и безъ кетури (сирѣчь нѣкои отъ тяхъ сж рисувани и право съ четка, безъ прѣварителна контури и съ отенѣкъ отъ различнитѣ годишни врѣмѣ перепуди (пакъ въ двѣ измѣрения), книги и картинки въ перспективнень видъ. Рисункитѣ изпълнени удовлетворително; рисуващиятъ материалъ: моливъ, сива и бѣла хартия, водни бои. Въ тоя класъ ученицитѣ пакъ илюстриратъ разкази, като си служатъ само съ споменатия рисувателенъ материалъ.

Въ III класъ (нашия III) е рисувано: книги съ корици (въ различно положение) циклопъ пакети, дървени кутии, пенали (отворени, зтворени, полуотворени), цвѣтъ — всичко по и тура и въ перспективнень видъ, съ широкъ нахвърляне на сѣнкитѣ. Илюстративното рисуване изчезва. Рисувателниятъ материалъ е: бѣла сива хартия, моливъ, водни бои, вжгленъ. Какъ въ прѣшествующия, тъй и въ тоя класъ, всѣ ученикъ работи по отгѣленъ моделъ, който намира прѣдъ него. Учителтъ ходи изъ между ученицитѣ и посочва грѣшкитѣ, но не поправа освѣтъ на най-слабитѣ.

Въ II класъ (нашия IV) — разграничение и прѣдшествоващия материалъ и по-голѣмо свършенство въ изработката: саксии съ цвѣти цвѣтъ отдѣлно, черепи, шишети съ етикетъ рѣшнички, трѣвки (грижливо нарисувани само съ четка), гърнета, и пр.

Въ I класъ (нашия V), сжщия материалъ разширенъ въ смисълъ на по-голѣмо свършенство въ перспективното рисуване и въ увеличаване на цвѣтнитѣ тонове.

Учителтъ намѣри за нужно да ми обясниче това, което сега рисуватъ ученицитѣ, съ всѣмъ не е тъй, както би трѣбвало да бжде. Ученицитѣ отъ по-горнитѣ класове би трѣбвали да рисуватъ по трѣдни нѣща, но обучението по рисуване по новитѣ приеми въ това училище е почнало едва отъ двѣ години насамъ, та друго не може и да бжде.

Г-нъ Гьорлицъ бѣ тъй изобезенъ да не снабди съ една колекция отъ рисункитѣ на своитѣ ученици отъ разнитѣ класове, и да ми даде нѣкои и други крайно полезни за моята цѣль свѣдѣния.

¹⁾ Перспективното изобразяване на прѣметитѣ се започва въ IV класъ (нашъ V кл.).

30. юний азъ бѣхъ вече въ *Хамбургъ*, край-
точка на моето пътуване. Въ томъ градъ
научава (отъ 10 години) едно учителско
училище, което се грижи за художественото
обучение, а и което се е прославилъ въ нѣма-
кия по своята крайно плодотворна работа.
Училището е издало на свои срѣдства до сега
три съчинения върху новитѣ течения въ
изкуството, а отъ миналата година насамъ
издава крайно интересното списание:
Logische Reformen. Прѣседателъ на това
училище е извѣстниятъ работникъ на полего-
художествено-педагогическата литература Г.
Гютце, който въ едно хамбургско основно
училище, находяще се въ *Methfesselstrasse № 53*,
въ пристигането си въ *Хамбургъ*, азъ по-
сетихъ г-на Гютце, намѣрихъ го, и взехъ
личнитѣ свѣдѣния, въ кои училища бяхъ
да видя най-много отъ онова, което ме
интересува. Веднага следъ това се явихъ при
инспекторъ на хамбургскитѣ основни
училища, който ми даде единъ откритъ листъ,
ако изрично се заповѣдаше на г-на Гютце
да ми даде (на тия училища, които азъ бѣхъ зая-
вилъ, че искамъ да посетя) да ми покажатъ
училището, което бяхъ пожелалъ въ свързка съ
моего по рисуване.

Подарение на това писмо и на помощта
на Гютце, можахъ да се запозная основно
свѣдѣнията за сега въ всичкитѣ хамбургски народни
училища.

Указанието на г-на Гютце азъ воспользо-
вахся, и отидохъ въ училището, находяще се на
Str. № 7. Главниятъ учителъ на това учи-
лище г-нъ *Frédrich*, бѣ попече отъ любезно-
сти и ми даде възможность да прослѣдя
метода на обучението и да присѣдствавамъ
къ единъ урокъ въ всѣко отдѣленіе.

Хамбургскитѣ народни училища иматъ 7 класа,
т. е. по курса си, се раздѣлятъ на начални,
средни и висши три класа училища. Последниятъ
класъ за рисуване, изработена отъ хамбург-
скитѣ училища, синода прѣдъ 1903. година,
така:

Рисуване съ свободна ръка.

Обучението по рисуване трѣбва да имати уче-
ническо значение за постигането на природата и предмет-
ната живописна живопись по форма и цвѣтъ, а не
за изображението, просто и безъ
формы. Деленъ курсъ I, II, III класа. Отначалъ
прѣдмети по кръготоръ на предметъ те бѣхатъ
издадени на природата и по предметъ. Веднажъ прѣ-
дмети се и черчатъ отъ картини.

Курсъ IV и V класа. Отначалъ. Рисуването по
формы прѣдмети. Рисуването по предметъ се по-
следно. Прѣдмети, бѣхатъ особено при-
родителни. По картини прѣдмети не се прилагатъ
въ училища на бѣхатъ, въ начални класа
и въ средни, безъ прѣдварителна подготовка.
Курсъ IV и V класа. Рисуването по предметъ
се прилагатъ въ прѣдварително на предметъ, а не
на предметъ, а не на предметъ.

Курсъ VI и VII класа. Рисуването по предметъ
се прилагатъ въ прѣдварително на предметъ, а не
на предметъ, а не на предметъ.

Образцы: халати, домашни съдове, части отъ учил-
щия домъ, естественіи прѣдмети.

В. Лисенко рисовае.

Цѣль: Обучението трѣбва да даде пространствената
изображенина способность на учениците да са упражненіи
въ цвѣтъ и формата, а не въ цвѣтъ и формата.

Образцы: *Пирамиды, кубы, цилиндри, конусы, шари, и пр.*

Цѣль: Рисуването трѣбва да даде пространствената
изображенина способность на учениците да са упражненіи
въ цвѣтъ и формата, а не въ цвѣтъ и формата.

Образцы: *Пирамиды, кубы, цилиндри, конусы, шари, и пр.*

Цѣль: Обучението трѣбва да даде пространствената
изображенина способность на учениците да са упражненіи
въ цвѣтъ и формата, а не въ цвѣтъ и формата.

Споредъ тоя учебенъ планъ и споредъ онова,
което видѣхъ въ началитѣ три години на обу-
чението, или по-право — до второто полугодіе
на III-та година, дѣлата рисуватъ прѣдмети
отъ своята околность *отъ паметъ и наблюдение*.
Постепенно трѣбва да се разбира така, че уче-
ницитѣ наблюдаватъ прѣдмета, схвататъ него-
вата форма и цвѣтъ и следъ това го
рисуватъ *отъ паметъ*. Рисуването става съ на-
блюдение, тебениръ, моливъ и цвѣтни креди върху
бѣла, жълта, хартия и пр.

Отъ второто полугодіе на III-та учебна го-
дина, когато ученицитѣ биватъ и физиологиче-
ски и психологически по-подготвени, за да се
положатъ на едно по-систематично обучение въ
схватане формата и цвѣта на прѣдметитѣ и
тѣхното прилагане, рисуването добива другъ
видъ.

Въ началото ученицитѣ рисуватъ извѣстна
форма, изета отъ природенъ прѣдметъ, и пра-
вятъ свободни упражненія, докато научатъ да
рисуватъ тая форма доста спонтанно. Следъ
това се търсятъ прѣдмети изъ природата и околния
миръ, въ които се съдържа схватата форма, и се
рисуватъ. Схватата тая форма се употребява за
съставяне на орнаменти, които ученицитѣ само-
стоятелно съчиняватъ.

Първата форма, която изучаватъ дѣтята, е
*сферичната форма*¹⁾. Тая форма е типичниятъ
образъ на много прѣдмети, бѣхатъ познати на
дѣтята: ябълка, лимонъ, сгънатата на отина, плота
на дървца, сѣвъ на ладжикъ, орехъ, елипсовидни
отелета, актинейи и други листы и пр. Учени-
ците не знае, че рисуватъ каква абстрактна гео-
метрическа линия — е арка, а — образа на сф-
ерата, лимона и пр.

За да се научатъ ученицитѣ да рисуватъ пра-
вильно, бързо и съ точнота тая форма, хамбург-
скитѣ учители постигаватъ по слѣдния начинъ:
учителитѣ показва на ученицитѣ прѣдмети, въ
които се съдържа типичната форма и събужда
въображението имъ да търсятъ други тѣхъ по-
добри прѣдмети съ схватата форма. Когато уче-
ницитѣ схвататъ единичнитѣ бѣхатъ на фор-
мата, етихъ или иная не я рисуватъ на та-
блата. Ако са погрѣшно нарисували, другаритѣ

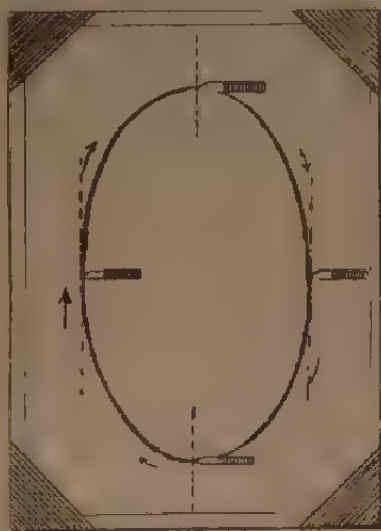
¹⁾ Споредъ извѣститѣ издѣленія тая е най-първата
форма, която дѣтето постига спонтанно и лесно. Други
формы съ образа на кубообразната форма — съ крака.

показватъ погрѣшките и ги поправятъ. Слѣдъ това всички ученици се упражняватъ въ рисуване на формата едновременно.

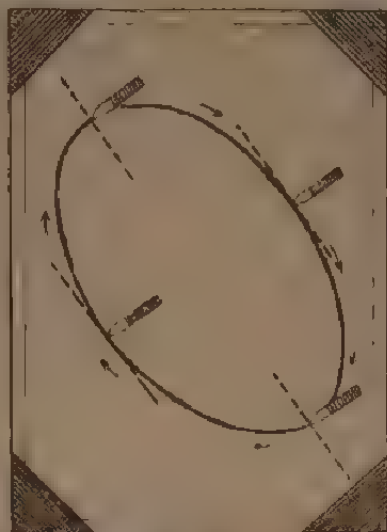
Всѣки ученикъ има по единъ картонъ-блокъ, голѣмъ 33 на 25 с-метра; на четиритѣ крайща на тоя блокъ има затѣпени платъница, около 3—4 с-метра, които сж свободни (незатѣпени) отъ едната страна, за да може да се пѣхне въ тяхъ рисуващиятъ листъ. Хартията за упражненията въ свободно рисуване е сиво-жълта и много проста. Ученицитѣ рисуватъ съ влаженъ и тебеширъ. Всѣки ученикъ има по едно парцалче (отъ платно) за изтриване. Тѣлото при рисуванетоъ трѣбва да бѣде изправено и тактитѣ никакъ да не се допиратъ до чина.

на ученицитѣ; послѣднитѣ я критикуватъ, сочатъ грѣшките и. Изтриватъ тогава въ парисуваното и правятъ второ упражнение същия начинъ. Учителтъ посочва прѣдъ всичкитѣ ученици най-добритѣ рисунки, или пѣтъ важни ученици да посочатъ сами най-добрите и най-несполучливитѣ.

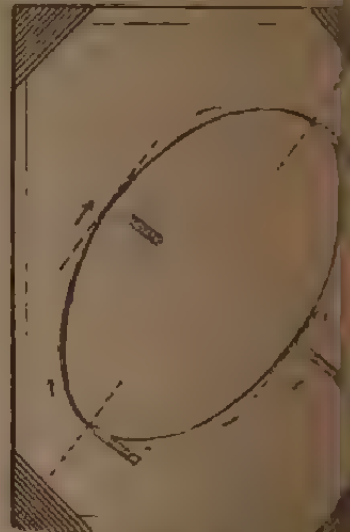
Китката на ржката не се извива при ритието никакъ, а ланазия се едно и също положение, което зависи отъ посоката на формата, която се рисува. За правилно трѣбва да бѣде китката да взема такова положение, што ширитѣ, или влаженъ да бѣде винаги перпендикуларенъ къмъ посоката (положението рисуемата форма).



Обр. № 3.



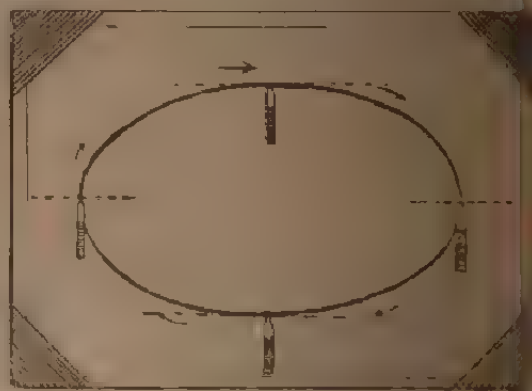
Обр. № 4.



Обр. № 5.

Учителтъ съобщава на ученицитѣ, че ще се рисува формата на стивата, да кажемъ, въ отвѣсно положение. Всички ученици поставятъ ржката си въ срдната отъ лѣва страна на листа, като държатъ тебешира, или влажена успоредно съ хоризонталнитѣ страни на блокчето (гл. обр. № № 3, 4, 5 и 6) и при това тѣ, че тебеширътъ да бѣде подпрѣтъ отдолу само отъ палеца, отгоре — отъ показалеца и срдния пръстъ, а двата крайни пръста да сж свободни и едвѣмъ да се допиратъ до рисуващиятъ листъ.

Подъ такта на учителя ученицитѣ обикалятъ само по листа, рисувайки мислено¹⁾, безъ да допиратъ влажена до хартията, като внимаватъ да насочатъ движението на ржката добръ, съответно съ рисуемата форма; слѣдъ това, когато чуятъ думата «теглете!», извеждажъ изображаванъ формата, като обикалятъ докато сподучатъ да я изправятъ добръ (Погрѣшките се поправятъ по-сетнѣ съ парцалчето). Рисуванетоъ става умѣрено, свободно, безъ принуждение. Всички ученици издигатъ блокчето, учителтъ избира най-несполучливата рисунка и я показва



Обр. № 6.

Третииятъ пѣтъ учителтъ изисква отъ ученицитѣ по-големо внимание въ изображаване на формата. Слѣдъ това ученицитѣ изпълняватъ формата прави линии, свободно теглени, които бѣ хоризонтални, отвѣсни, наведени — както никътъ пожелае. Това попълване обикновено съ цвѣтни крѣтчки, отъ които всѣки ученикъ има прѣдъ себе си по 6, съдържащи основни цвѣтове: жълтъ, червенъ, синъ и тѣхнитѣ и

¹⁾ Много често учителтъ изправя ученицитѣ да рисуватъ формата въ въздуха.

ни: зеленъ, портокаленъ, виолетовъ. Когато се дава нѣкой прѣдметъ най-първо ученицитѣ се занимаватъ съ изгледъ и тебениръ, а сѣтиѣ правятъ прѣдмети съ съответна цвѣтна кредитка (Гл. обр. № 7).



Обр. № 7.

Ученицитѣ работятъ съ видимо удоволствие: бодата на движението и продуктивността, идватъ прѣмно.

украшения, каквито ученицитѣ сж виждали сигурно на много мѣста. Веднажъ възприели тая идея, ученицитѣ сами правятъ ходъ на въображението си и правятъ самостоятелно най-разнообразнитѣ украшения съ добръ изученитѣ форми.

Слѣдъ *елипсоидната* форма, която е типична за маса прѣдмети, съ рисуването на които ученицитѣ могатъ да се занимаватъ нѣколко мѣсеци, упражненията прѣминаватъ къмъ *яйцеобразната* форма, прѣдставява за която ще се извлѣче отъ прѣдмети, познати на дѣцата като: яйце, жълтъкъ, кана, дѣлва, глѣзото на кокошкитѣ и пр. Редътъ на обучението е съ схипиятъ — най-първо добро схващане на *основната* форма и нейното бързо, лесно и похватно изобразяване; слѣдъ това — търсене на прѣдмети изъ природата и околния миръ съ същата форма и тяхното изобразяване; и най-сѣтиѣ — композиция на формата въ орнаментъ, при което вече се правятъ упражнения и въ комбиниране на новата основна форма съ по-старата. За III-то отдѣление сж достатѣлни упражненията съ тия двѣ форми.

Слѣдъ *яйцеобразната* слѣдва формата на *капката*. Нейната форма се излича отъ самата капка, което учителтъгъ ще покаже нагледно. Той ще покаже също и начина на рисуването на тая форма. Не трѣбва да се забравя че всичкитѣ форми ще бждатъ рисувани на голѣмъ



Обр. № 8.

огато учителтъгъ иска да упражнява ученицитѣ въ композиране на орнаменти, той издига нагледно най-първо, че отъ всѣка форма е, чрѣзъ хармонично съчетание на рисунката сѣтиѣ, да се направятъ орнаменти — хубави

форматъ, какъвто е листътъ на блокчето. *Основната* форма на *капката* се срѣща въ природата у много прѣдмети, които ученицитѣ сами ще издирятъ: балонче, месо, борово дърво (извадено из него), цвѣта на виолетката и др.

Следъ формата на каквата дохожда *формата на топката* — кръгообразната форма, толкова любима на децата. Упражненията съ нея са се съкратили: най-първо *основната форма*, сегитъ животни и предмети съ тая форма, и най-сетитъ комбинации (упражнения въ композиция) на тая форма съ наученитъ по-рано. Предмети съ кръгообразна форма, добре познати на децата, могатъ да се намиратъ много: топка, ябълка, портокалъ, тобеница и пр.

Прѣзъ III и IV учебна година въ нѣкои хамбургски училища, освѣтъ тия криволинейни форми се изучаватъ и нѣкои праволинейни, но обучението се води пакъ така, че ученицитъ да не знае, че се упражнява въ рисуване на нѣкаква абстрактна форма, а знае, че рисува формата на нѣкой близко нему познатъ предметъ; така, *основната*

съ възлещъ, а посятъ вече се пристъпва рисуване съ бои, но не напърво, а съ прителна контура, нарисувана твърдъ глън моливъ. Обучението най-първо бива класно, всичкитъ ученици работятъ се единъ и единъ, чийто форма изучаватъ. Учителъ старее само, щото ученицитъ да схванатъ типичната форма, която винаги може да се гради въ известна праволинейна или криволинейна фигура: триъгълникъ, правоъгълникъ, петоъгълникъ, елипса, кръгъ и т. д. всичкитъ понятия за формата. За посока контурнитъ линии, за жижикитъ и пр. се поставятъ ученици съ подходящи въпроси. С като ученицитъ се привикнатъ да схвататъ сами формитъ, даватъ имъ се отдѣлни модели които стоятъ окачени тъкмо срещу тѣхъ



Обр. № 9.).

форма правоъгълникъ се извлича отъ плътъ, знаменачока, прозорецъ, основната *форма квадратъ*, скрито отъ плътъ или другъ предметъ съ квадратна форма.

Всичкитъ предметъ въ III и IV година се рисуватъ само въ двѣ измѣнения (въ профилъ).

Въ V-та учебна година въ хамбургскитъ основни училища се започва «рисуване по-натура», но предметитъ биватъ рисувани пакъ въ двѣ измѣнения. Най-много упражнения се правятъ за рисуване на листя, като при това се пазва една система въ прѣминаване отъ по-прости къмъ по-сложни листни форми, докато се прѣвине къмъ клончета съ листъ. При това, първитъ упражнения се правятъ изключително

една специална приспособена за тая цѣль чина дъска, та да може моделътъ да стои на отъѣсно прѣлъ ученика.

Въ VI учебна година (нашия II класъ) започва *релефното изображение* на предметъ, т. е. започватъ се първитъ упражнения поставяне на скѣлцитъ и съблѣнитъ, които даватъ релефностъ на рисунката. При това, метитъ биватъ рисувани пакъ въ профилъ, перспективни съкращения; едва къмъ кра-

*) Тѣхъ двѣ фотографически снимки сѣ отъ едно и също основно учение, въ което рисункитъ сѣ правятъ отъ еднакъвъ моделъ по новия методъ.

та година се започва прѣдаването и на активниѣ явления, и то повечето при рисуване прѣсни цвѣта, трѣви, клоичета и листа. Въ тѣзи година ученицитѣ работятъ цѣлъ денъ, когато изображаватъ прѣдмети, и съ бон, когато рисуватъ цвѣта. Прѣдметитѣ рисуватъ въ голѣми масцабъ и сѣнкитѣ и линитѣ сж доставени широко. Рисувани сж: чаша, дѣлва, широко шише, гърненъ, ваза, буря, голѣми листа, цвѣта (ладе, минзулатинка, зюмбюль, роза, и пр.)

Въ учебна година упражненията сж отъ три рода, само изпълнението бива по-художествено. При това, тѣка вече се започва рисуване прѣдметитѣ въ перспективенъ видъ, при ученицитѣ работятъ на групи и всѣки да това, което вижда отъ поставения моделъ. Въ горѣпоменатитѣ прѣдмети, ученицитѣ рисуватъ птици и животни (по препарирани).

Въ врѣмето, когато посѣщаватъ училището, ученицитѣ отъ шестата и седмата учебна година (II и III кл. наши) рисуваха изключително бон и трѣви. Въ всѣхъ ученикъ имаше прѣдъ себе си картинка съ цвѣте и рисуваше това, което вижда, и нѣкои отъ тѣхъ рисуваха образитѣ на цвѣтѣ, които сѣдатъ прѣдъ тѣхъ, тъй като цвѣтитѣ сж поставени на специална подставка, която видѣхме въ училищата въ града Хале. Тѣзи ученици работѣха съ бон, следъ като имаша контурата, но имаше и мнозина, които рисуха направо съ четката.

Обсѣдване е, че хамбургци отричатъ, че отъ онии упражнения (при рисуване прѣдметъ въ три измѣнения) въ скициране, които не се поставятъ изведнажъ, сѣнкитѣ и линитѣ и казватъ, че ученицитѣ трѣбватъ повече да рисуватъ по натура, да рисуватъ сѣнкитѣ и свѣтлинитѣ и да ги прѣдаватъ, но иначе, той не може да сжди за вѣрностъ на своята рисунка.

Въ тогващо е и въ Америка, кждѣго сега въпросъ, дали трѣбва да се рисуватъ контуритѣ трѣбва да се почне направо съ по-големъ въ сѣнкитѣ.

Цвѣтитѣ и цвѣтнитѣ кредитки сж на голѣма картина въ хамбургскитѣ училища. Тебеширтъ така бива много често употребяванъ за упражнения въ свободно рисуване.

Фридрихъ, главниятъ учитель на училището, което хоспитирахъ, имаше любезността да ми покаже една колекция ученически рисунки, които може да се прослѣди цѣлитѣ метотъ обучението по рисуването въ хамбургскитѣ на средно-класни училища (7 отдѣления).

Въ училището на г-на Фридриха, азъ имаша случай да присѣдствувамъ въ врѣме на прѣдаване и въ други училища, но обучението имаше сѣмъ характеръ.

Въ тѣхъ сжщо училището, нахранихъ се на рисунки, наречено Stiftungs-Realschule, въ училището по рисуване е Chr. Schwartz, авторъ на нововодството „Neue Bahnen“. Г-нъ Шварцъ

имаше любезността да ми покаже своя начинъ на обучение, който не се различава отъ оня въ другитѣ хамбургски народни училища, и който азъ прѣдалохъ въ общи черти. Салонитѣ за рисуване на г-на Шварца бѣ много скромничкъ, по рафтоветѣ му се виждаха прѣтрупани: саксии, грѣшни, шишета, препарирани птици, ил. животни, риби, модели отъ галисески картини, флизи. Въ срѣдата на стаята личатъ препарирани птици, окачени на конецъ.

Ученицитѣ рисуватъ на дъски, върху които прикрѣпватъ съ гвоздейчета рисувателната картина. Цвѣтоветѣ сж височки и много-малко полегати; ученицитѣ рисуватъ прави и седмалки.

При г-на Шварца хоспитирахъ единъ часъ въ V класъ (I нашъ).¹⁾ Прѣди да започне часътъ нѣколкомина ученици заредиха дъскитѣ и рисувателнитѣ инструменти, още прѣди да налязатъ ученицитѣ. Ще се рисува *бръшляновъ листъ*. Учителтъ показа единъ листъ и чрезъ въпроси и отговори изтъкна всѣчки особености, които характеризиратъ бръшляновия листъ. Ученицитѣ рисуваша сами-първо съ тебеширъ върху една обвивна картина и попълниха съ цвѣтитѣ кредитки, които смѣсватъ (нагиватъ една възъ друга), за да получатъ погрѣбния тонъ. Тая рисунка се счита само като упражнение въ формата и цвѣта. Учителтъ прибра рисункитѣ и раздаде бѣли листи. Тоя лжкъ той поиска отъ ученицитѣ да счинатъ по единъ орнаментъ възъ основа на изучената форма на бръшляновия листъ; по-прѣди той имъ показа какъ можемъ да построимъ единъ осмоялъшникъ (дѣто ученицитѣ не помѣстатъ орнамента) практически безъ да употребяваме никакви спомагателни сръдства. Въ нѣколко минути ученицитѣ нарисуваша въ своя осмоялъшникъ орнаменти, всѣки споредъ фантазията си. Нѣкои отъ рисункитѣ бѣха доста сполучливи. Главното нѣщо тукъ е, че се запа свобода на *ученика само да твори*.

Въ IV класъ г-нъ Шварцъ започва рисуване отъ натура по наблюдение; въ III, II и I класъ прѣимуществено перспективното изображение на прѣдметитѣ, съ вжлентъ и бон.

Въ Хамбургтъ имаше случай да присѣдствувамъ и на единъ урокъ по моделиране, държанъ отъ г-на Гюше въ неговото отдѣление (трето). Дѣцата се упражниха въ моделиране на ягода отъ ягода. Обучението се извърши по слѣдния редъ:

Учителтъ показа на дѣцата една голѣма картинка ягода и направи малка бесѣда върху цвѣта, формата, вкуса, опашката и пр. Следъ това той каза, че ще нарисова образа на ягода на таблата, но то нарисова умислено, съвсѣмъ погрѣшно. Ученицитѣ посочиха грѣшкитѣ и нѣколкомина станаха, за ги поправиха, докато се получи вѣрния образъ на посочената въ началото ягода. Следъ това той раздаде на всѣчки ученици по единъ малкъ картонъ, по една обвивна картинка и по една топка (кубическа форма — 5-6 с. м. лебела) *глина*. Неописувана

¹⁾ Училището има 9 класа.

радостъ облада физиономията на дѣцата въ тия моменти! Въ единъ мигъ малкиятъ ржмичи почнаха да ватятъ глината и да моделиратъ ягодата. За 5—6 минути упражнението се свърши; по-вечето отъ дѣцата бѣха направили доста сполучливо формата, като не забравиха да поставятъ и листенцата при опашката на постѣлката. Учителитъ избра най-добро направениятъ, изложи ги на критиката на учениците; следъ това взе най-добриятъ направениятъ и ги посочи като образецъ. Веднага следъ това ягодицѣ се прѣобърнаха пакъ въ обыкновенни топки глина, които учителитъ прибра въ класното дозиче, като запази само една отъ моделираниятъ. Следъ това раздаде на всички ученици хартия (сива), тебениръ и вжлънъ да нарисуватъ най-прво образа на ягодата отъ паметь, а следъ това имъ раздале цѣлѣни кредитки да попълнятъ тия образъ съ съответните цвѣтове. Г-нъ Бройль ми показа една малка колекция отъ моделирани прѣзъ годината прѣдмети.

Материалитъ за рисуване въ хамбургскитъ народни училища се снабдяватъ отъ общината и учителитъ не сѣбватъ никакви прѣпятствия отъ къмъ тая страна, толкова чести у насъ, поради бѣднотията на учениците.

Следъ 5-дневно прѣбывание въ Хамбургъ отпътувахъ за Берлинъ, но тѣка не можахъ нищо да видя, защото лѣтната ваканция бѣше започнала.

На 26-й юний стигнахъ въ Дрезденъ, столицата на Саксония. Учителитъ по рисуване въ тия многолюденъ градъ сѣ основали едно дружество още прѣзъ 1888 год., цѣлята на което е да слѣди развитието на обучението по рисуване и да се стреми къмъ въспитанстване на това обучение. Прѣседателъ на това дружество е В. Weill, директоръ на окръжното училище въ XIX окръгъ на града, Sedanstrasse. Г-нъ Бройль ми разреши да хоснимирамъ въ неговото училище. Програмата за рисуването въ народнитъ училища въ Саксония още не е промѣнена въ духа на стѣргиванитъ изисквания, но министерството е разрешило да се правятъ опити по една програма, изработена отъ «Дрезденското учителско дружество на учителитъ по рисуване», и която г-нъ Бройль ми даде да прѣгледамъ. Въ нея личи много «хамбургската метода».

Вместо на чипове, учениците рисуватъ на обыкновенни маси, къмъ които сѣ прикрѣпени кѣтлинни приспособления и поставка за рисуемия моделъ. Блоковетъ за рисуване сѣ специално приготвени за маса и сѣ така направени, че стоятъ изправени или малко наведени сѣщю ученика.

Упражненията въ рисуване на цвѣта «по натурѣ» тѣка се правятъ направо съ четка — безъ никакви прѣварителни контури. Учениците работѣха доста сполучливо. При рисуването на цвѣта и др. учителитъ обръща вниманието на учениците върху правилността и красотата на листната у цвѣтоветъ, кара ги да опрѣдѣлятъ бонитъ на цвѣтната; а за да покаже по кой начинъ трѣбва да се нарисува едно цвѣте, самъ рисува на таблата подобно.

Въ 1—2 часа ученикътъ свърши своя бота и започна друга.

Най-голямо впечатление ми направиха сполучливо рисуваниятъ плодове, цвѣта и листа направо съ четка.

По една щастлива случайность, дружеството учителитъ по рисуване има прѣзъ днитъ на мое прѣстояване едно събрание, на което бѣхъ поканенъ да присѣдствавамъ отъ неговия прѣседателъ г-нъ Бройль. Засѣданието се състоя въ сѣ голяма зала на единъ локалъ. Присѣдствава около 90—100 членове и членки. Единъ прѣдседателъ по рисуване въ една Берлинска гимназия държа рефератъ върху «рисуването отъ паметь». Тенденцията му бѣше да докаже, че учителитъ трѣбва да познава добри типични форми въ природата и да умѣе да ги рисува отъ паметь, което, споредъ него, «никакъ не е мѣчно», тъй като «съ чести упражнения ржмичи се навиква да рисува формитъ тъй лесно и бързо както тя върши това, когато изображава формитъ на буквитъ и тѣхното съчетание, което, често пѣти, е по-трудно отколкото да нарисува известна природна форма». Учителитъ трѣбва да придобие юнкостъ да изображава въ нѣколко минути всичко, за което говори на учениците въ врѣме на обучението. По тая причина ще възбуди голямъ интересъ въ учениците да направятъ своя урокъ много нагледенъ, а и сѣбватъ още по-вече тѣхната естествена склонность да изображаватъ своитъ прѣдмети. Прѣдседателътъ посочи освѣнъ това и сѣ фигури, изображавани човѣшко тѣло, коте, куче и пр., направени отъ картонъ и сѣдобеги, че членоветъ да могатъ да се движатъ, поставятъ въ всѣко положение, при което чвѣтъ или животното добиваха различни положения, каквито учителитъ би искалъ да даде за рисуване. Тия интересни картони — животни бѣха били наистина отъ голяма полза при предметното обучение и рисуването. Въ разстояние 5—6 минути прѣдседателътъ постави котката въ различни положения: легнала, приготвила да лови мишка, протегната (издига си гърба извѣрзена, тебена и пр. Прѣдставямъ си каква красота би се явила въ едно отдѣление, ако картонитъ, употребявани сегѣ, бѣха се замѣнили тия приспособления за прѣдставяне разни моменти изъ живота и характера на известно животно.

Въ Дрезденъ-Плауенъ¹⁾ се намира Дрезденскитъ Педагогически Семинаръ, където учителитъ по рисуване е известниятъ Екнер. Не можахъ да посетя това училище, защото годината бѣ вече прѣвтрпена, но на Берлинския конгресъ имамъ случай да се запозная съ Г-на Екнер и да видя изложениетъ отъ него работи на изкуство ученици. Но за тѣхъ азъ ще дамъ обектѣлъствено изложение въ описанието на изкуството на ученически рисунки, устроена отъ конгреса на конгреса въ залитъ и коридоритъ Берлинския университетъ.

¹⁾ Една частъ отъ града Дрезденъ.

ройалъ, директорътъ на посѣтеного отъ днешно народно училище, ми обеща да ги прѣзъ тая година рисунки отъ него-нище, съвѣдъ като се състои изложбата дески рисунки отъ цѣла Саксония, която на Спасовденъ прѣзъ 1905. година.

На Дрезденъ се завърши моята обикотка. Оето видѣхъ и което може да има из-интересъ за ония, що боравятъ съ обу-по рисуване, азъ го изложихъ, ще при-че общото мое впечатление отъ обик-и е това, че наврѣдъ се правятъ опити, въ града Хамбургъ може да се забл-по добро разбиране на работата, една-ностъ, една система въ обучението. Хам-схванали най-сжщественото и сж го-зирали както трѣбва.

II.

Международенъ конгресъ по рисуването.

тивата за свикването на тоя конгресъ-та още на първия международенъ кон-рисуването, които се състоя въ града-въ врѣме на Всемирното Парижко из-прѣзъ 1900. год. Поради това ние сѣ-не би било злѣ да кажемъ нѣколко-последния.

1895. година, когато въ Парижъ-ни проекта за Всемирното изложение-00. година, «Другарското Общество на-тъ учители по рисуване» взето рѣ-открытие, по случай на това изложение,-оденъ конгресъ за обучението по ри-

апелъ билъ отправенъ още тогава-тъ държави, прѣзъ тѣхнитѣ главни-ители въ изложението, и на 29. августъ,-конгресътъ се състоялъ и въ него-ствие прѣдставители отъ Австрия, Бел-тария,¹⁾ Куба, Еквадоръ, Съединитѣ-Унгария, Япония, Люксембургъ, Мек-ания, Русия и Швейцария.

датель на конгреса билъ г-нъ Поль-главенъ инспекторъ на обучението по-въ Министерството на Народното Про-Проучването на разнитѣ въпроси е-тѣлено на три секции: първата посве-обучението по рисуване въ общото-ие, т. е. безъ да се досѣга до специа-ви приложения; втората секция работила-иническото обучение (училища или кур-роени съ нѣлъ за една опрѣдѣлена про-третата изучила въпроситѣ, които сж-за съ специалнитѣ училища за рисуване.-сътъ траялъ четири лена, прѣзъ които-вършена доста помотворна работа.-два членовѣтъ на конгреса съзрѣли важ-

рия е била прѣдставявана отъ г-на На. Мрѣ-е la Fargue (живописка въ Парижъ)

ността на въпроса, който ги билъ събраалъ въ Парижъ и изказати желание да се избере-една интернационална комисия», която да работи и слѣдъ конгреса и която да бже патоварена да прѣдѣлва сакционирането на приетитѣ рѣ-шения и да се грижи за укрѣдяването на други конгреси. Идеята била зрѣла почти у-всички членове на конгреса и прѣдложението за «интернационалната комисия» било прието единодушно. Рѣшило се тая комисия да бжде отъ 18 лица: французи и прѣдставители отъ чуждитѣ държави, избрани изъ между лицата, участвуващи въ конгреса.

«Постоянниятъ интернационаленъ комитетъ, казва се въ правилника му, има за задача да прѣдѣлва съ помощта на публичнитѣ власти въ разнитѣ страни, прѣдставени на конгреса, осжществяването на приетитѣ отъ последния рѣшения, да централизира всичкитѣ документи и свѣдѣния относително обучението по рисуване, да улеснява организирането на бъдещи конгреси и да установява една връзка между тѣхъ.» За сѣдалище на тоя комитетъ, до най-близкия конгресъ, е било опрѣдѣлено сѣдалището на «Другарското Общество на Парижкитѣ учители по рисуване».

Още когато се уреждатъ правилникътъ на постоянния комитетъ, множество членове се изказали, щото бъдещиятъ конгресъ да стане въ Бернъ, столицата на Швейцарската конфедерация. Официалнитѣ делегати отъ Швейцария приели съ благодарностъ прѣдложението.

Прѣзъ 1901. г. (28. юли) «Швейцарскиятъ съюзъ на учителитѣ по рисуване» въ едно свое главно собрание, тържано въ Вевел, взетъ слѣд-ното рѣшение:

«Вѣдѣствие! поканата на първия интернационаленъ конгресъ по рисуване въ Парижъ, прѣзъ 1900. г., и сѣдѣ като изслуша рапорта на комитетъта върху тоя въпросъ, събранieto рѣшава:

1. Да организира най-късно въ 1904. година единъ вгоръ интернационаленъ конгресъ за обучението по рисуване;

2. Да уреди по тоя случай една международна изложба на обучението по рисуване;

3. Да покани своя комитетъ да даде на тия рѣшения нужния ходъ, като прѣдставя въ всѣко главно собрание единъ рапортъ върху резултата отъ своитѣ работи.»

На 20. декември 1902. година се е конституиралъ организационния комитетъ на конгреса, които, въпреки готѣнитѣ затруднения, които срѣщалъ въ началото, е започналъ съ работѣта своята работа.

Прѣзъ мѣсецъ февруарий 1903. г. организа-ционниятъ комитетъ разирати до участничитѣ въ първия конгресъ и до всички, които поис-каи единъ апелъ за участие въ конгреса. Съвѣдъ това комитетътъ заочина да издава спе-циаленъ «Бюлетенъ на втория интернационаленъ конгресъ по рисуване» въ Бернъ. Въ него организационниятъ ко-тетъ дава въ свѣдѣния за всичко, което би могло да интересува бже-

ните участници въ конгреса. Освѣнъ това организационниятъ комитетъ разпрати до всички записавши се участници по единъ екземпляръ отъ многоцѣлната книга „Общи рапорти на международенъ конгресъ по рисуването въ Бернъ“. Тая книга, съдържаща единъ отборъ отъ многобройните рапорти, изпратени до организационния комитетъ, бѣше разпратена дъ врѣме на конгресиститѣ, та всѣки можеше да бѣже подготвенъ върху главните реферати, които щѣха да се четатъ на конгреса и съ това значително се улесни работата на послѣдния, който имаше да разглежда толкова много въпроси.

Организационниятъ комитетъ бѣше взелъ още грижата да улесни и пътуването и прѣбыванието на конгресиститѣ въ Бернъ и Швейцария. При пристигането си въ Бернъ всѣки конгресистъ бѣваше посрѣщанъ на гарата отъ ученици и веднага му се намираще квартира. Сжшо: прѣди откриването на конгреса, всички пристигнали участници получиха по единъ пакетъ съ всевъзможни брошури и свѣдѣния изключително върху обучението по рисуване — по една лична карта за „право на участие въ конгреса“ и по една отличителна лентинка, съставена отъ националните колъри на конгресиста и Швейцарските национални колъри.

На 2. августъ (п. с.) сутринта, при едно състечение на голѣмо множество народъ, конгреситъ бѣде откритъ въ залата на Швейцарския националенъ съвѣтъ отъ самия прѣдседателъ на Швейцарската конфедерация.

Г-нъ Voos-Ischer, прѣдседателъ на „Швейцарското дружество за професионалното образование“, поздравѣ най-прво прѣдседателя на конфедерацията, комуто прѣдложи думата.

Г-нъ Comtesse, прѣдседателъ на конференцията, откри конгреса съ следната крайно интересна рѣчь:

„Господа,

„Щастливъ се считамъ, че има да изпълня спрѣмо васъ твърдѣ приятната длъжностъ да ви пожелаая „добръ дошлъ“, и да ви прѣдамъ симпатията на федеративния съвѣтъ къмъ полезното дѣло, което сте прѣдприели.

„Азъ желая, щото тия дни, прѣвъ които вие ще сберете накупъ братски плодонетѣ на вашитѣ изучавания и опити, съ щѣлъ да укрѣпите обучението по рисуване и да осигурите неговото по-голѣмо разпространение, да се занершатъ съ рѣшенія практични и благоприятни и които ще могатъ да бѣдатъ поздравени като единъ новъ прогресъ отъ всички ония, които се грижатъ за развитието на народното възпитание.

„Вие сте дошли много на брой на тоя конгресъ, и сте дошли отдалечъ, безъ съмнѣние, за да подчеркнете осезателно всеобщата важностъ и належащата сжщностъ, която въпросътъ за обучението по рисуване, тъй дълго врѣме прѣвебѣнати и изоставяни на заденъ планъ, прѣдставя въ задачата на интелектуалното усъвър-

шенствуване на юношеството и въ приготвянето къмъ професионалния и обществения животъ.

„Народното образование не се заключава въ тѣсната трилогия: четене, писане и сѣтане. Потрѣбно е още да се знае и рисуване, защото рисуването е, прѣвъ всичко, писането не само великите художници, но още и това на ония, които работятъ въ нашитѣ занаяти, писане на нашитѣ занаятчици, на нашитѣ дърводелци, желѣзари и камънари. То е единъ необходимъ инструментъ за всички ония хиляди юноши, които сж принудени да се заломятъ съ нѣкъ занаятъ по-отрано, и които биватъ изненадва излизайки изъ училището, отъ тежкитѣ условия на професионалния животъ, отъ живота въ работилницата, отъ необходимостта да работятъ за насжщия. То е единъ инструментъ, безъ който тѣхното оползотворение въ практическия животъ рискува да бѣде непълно, ако не и да твърдѣ често компрометирано.

„Единъ отъ учителитѣ въ тая рисувателна наука, Г-нъ Eugène Guillaume, чиято висока служба се е проявила въ Франция чрѣвъ забѣжителни инициативи и дѣла, е могълъ съ прѣдъ каже, че обучението по рисуване е една частъ отъ законното наслѣдство, което всѣко модерно общество дължи на своитѣ дѣца, каквото и е тѣхното призвание.

„Той е казалъ сжшо — не можемъ да не цитираме, понеже никой по-добръ отъ него не сумѣлъ да опрѣдѣли ролята и влиянието което рисуването е призвано да упражни не само върху професионалния животъ на занаятчици и работници, но още и върху общото и всестранно възпитание на една страна, върху развоя на вкуса въ обществото: — „Рисуването е сжщо езикъ и, както всѣки езикъ, то си има граматика. Идентѣ, които то изражава, не бѣ могли да се прѣдадатъ чрѣвъ думи. Никака комбинация съ думи не може да даде отгледъ за една форма, нито за впечатлението, което произвежда: сжщо както краснорѣчието поезията, а заедно съ тѣхъ и скромната проза иматъ нужда да се облекчатъ и се обитѣтъ върху непамѣнните правила на една единствена граматика, сжщо така изкуството, въ своитѣ най-високи прояви, не може да мине безъ извѣстната основа на геометрията, върху която почва еднакво рисуването на занаятчитѣ.

„Рисуването изражава най-тънкитѣ схващания на художниците; то е находитна точка и послѣдната дума на образцовитѣ творения на живописецъ, скулптора, архитекта; а въ сжщото врѣме срѣдство за съобщение и единъ инструментъ практиченъ за работата на занаятчинта и работника.

„Но какво да се направи, та посрѣдъ прѣтърпанитѣ и излишни материали на нашитѣ училищни програми, прѣтоварени вече, рисуването да получи своето подходящо мѣсто и да може да упражни своето полезно и необходимо влияние за възпитанието на нашето юношество?

въ прѣдстои да разгледаме и рѣшиме прѣпростъ и такъ е, безъ съмнѣние, главната бѣжия въ прѣслѣдвателъ съ такава благо-ренностъ; вие си спомняте, че гърнитѣ въ рисуването като необходимо за общото развитие на гражданитѣ и че тѣ бѣха го по- въ основата на своето образование. Вие сте тѣхнитѣ традиции съ грижата да ги донесете къмъ модернитѣ условия на нашия цивилизиренъ животъ.

Можемъ само да пожелаемъ, щого по- въ увеличае усилията на вашата миролюбива въ тая толкова важна областъ на човеческото възпитание.

Това сѣбрание, на което сте се притекли отъ всички страни, ни интересува не само по практическитѣ и научни резултати, на които можемъ разчитати. То има още и едно друго значение.

То е новъ изразъ на оная щастлива тенденция, що характеризира нашата епоха и прави щого, вмѣсто да се изолираме отъ изучаването на тия научни проблеми, да се приближаваме съ мисълта, че може да се сгруппиратъ усилията на всички, които биха извлѣкли полза. Единъ новъ изразъ на оная постоянно развиваща се солидарностъ между всичкитѣ учени, всичкитѣ мислителни, между тия, що се учатъ и що учатъ, естественъ резултатъ на единъ въ науката, далечно, но сигурно прѣд- вѣща за едно бъдеще, което ние, може би, не видимъ, но на което вие сте прѣдшественици. Когато цивилизованиитѣ народи ще образуватъ само едно общество отъ работници, работнически въ едно дѣло, за напредъвка на науката, за тихата еволюция на социалния и обществения прогресъ, и което не ще прави разлика между природата, невѣжеството и варварството!

Това прогресивно и прѣобразователно дѣло, щого засилване на народитѣ, чрѣзъ самона- правенъ и скрито сътрудничество на хората на науката и изкуствата, Швейцария ще счита за своята своята мѣсто, както ще бже въ- вѣститъ да подпомогне и прибира, както въ тия моменти, ония, които работятъ за изучаването и пропагандирането на новите методи, на полезни за възникването на новото поколение рѣшения, и които съществуватъ въ цѣлото общество! (Бурни и продължителни ржко- вания!)

Тия думи на благопожелание и симпатии г-да дѣлегатитѣ на втория международенъ конгресъ по рисуване, азъ откривамъ въ васъ!

Тая рѣчь, прѣдседателъ на конгреса, дари на оратора и на Федералния съветъ. Интересъ, който тѣ показватъ въ отъ името на Швейцарското дружество

на учителитѣ по рисуване той пожела да присъединяватъ въ сѣбранието добри дошлѣ.

Madame Chatrouse, главна секретарка на интернационалния постояненъ комитетъ, чете отчетъ за дѣлата на тоя комитетъ и изложи новата организация, прѣложена отъ г-на L. Genoud отъ името на Швейцарския комитетъ.

Избра се бюро на конгреса, въ което изѣбра, като подпрѣдседатели, прѣдставители отъ неѣка държави, официално прѣдставена. Отъ България по право попадна г-нъ Пв. Мърквичка, *) дирек- торъ на Софийското Рисувално училище.

Прѣдобитото заседание, което бѣ публично, се закри. Слѣтъ това конгресътъ се прѣдаде на усиленъ работа за разглеждане на поставенитѣ по-отрано въпроси. Работата си конгресътъ раз- дѣли на двѣ секции:

I Секция — Рисуването въ общото образование

II Секция — Рисуването въ специалното обра- зование

Първата секция имаше да се занимае и произнесе върху следнитѣ въпроси.

1. За възпитателната роля на рисуването.
2. Рисуването въ забавачницата (майчино учи- лище).
3. Рисуването въ началното училище.
4. Рисуването въ сръпнитѣ общообразователни училища.
5. Рисуването въ висшето образование.
6. Подготовка на учителски сили по рисуване.

Втората секция имаше да се занимае и произнесе върху следнитѣ въпроси:

1. Слѣднитѣ въпроси, който имаше и I-та сек- ция, поради което и сѣбранието бѣше общо за двѣтъ секции.
2. Организация на занаятисажи, **) професио- нални курсове за чираци и работници отъ двата пола.
3. Обучението по рисуване въ занаятчийскитѣ и професионални училища, въ практическитѣ индустриални училища, въ училищата за изку- ства и занаяти; педагогика на това обучение.
4. а) Училищата за декоративно изкуство (при- ложено въ индустрията) отговориша си на онова, което се очакваше отъ тѣхъ.
- б) Какви усѣпки сѣ придобили тѣ чрѣзъ своитѣ училища въ индустрията и занаятитѣ?
- в) Урежда и програма на училищата за деко- ративно изкуство.

5. За подготовянето на учителитѣ по рисуване за специалното образование въ неговитѣ раз- лични степени.

6. Интернационално узаконение на знаковитѣ и символитѣ, употребявани въ рисуването.

*) Освенъ г-на Мърквичка — официаленъ пратеникъ на българското правителство, въ Бернския конгресъ уча- ствуваше и г-на Анг. Шоурекъ, професоръ въ Универ- ситета, г-на Пв. Стрѣлкова, учителка въ Кюстендилското Педагогическо училище и популяренъ настоятелъ.

**) Една отъ участитѣ и изказване въ конгреса г-на Мърквичка.

Понеже работата на първата секция — рисуването въ общеобразователнитѣ училища, прѣдставя за насъ много по-голямъ интересъ, нежели оная на втората, ние ще направимъ единъ по-обстоятелственъ прѣгледъ само на рефератитѣ и рапортитѣ, относещи се до рисуването въ общото обучение, а за извършеното въ II-та секция интересувашитѣ се ще иматъ случая да прочетатъ нѣщо по-обстойно, написано отъ г-на проф. Шоурека, който присъствуваше на Бернския конгресъ и слѣдѣще съ внимание всичко онова, що се касаеше до рисуването въ професионалното образование. При това, считаме за нужно да упоменемъ тука, че за прѣгледа, който ще направимъ на работата въ I-та секция, ще се ползуваме главно отъ изданието на конгреса: «Rapports généraux. Deuxième Congrès International de l'Enseignement du dessin à Berne, 2. au 6. Août 1904.», за което казахме, че бѣше изпратено о време на всѣки конгресистъ, мѣсець-два прѣди откриването на конгреса.

Въ нея книга сж помѣстени онѣй рапорти, които конгресниятъ комитетъ е намѣрилъ като най-съдържателни, най-вѣрно схващащи новитѣ изисквания на педагогическата наука за обучението по рисуване и като такива, въ които се посочватъ най-цѣлесъобразнитѣ приеми за успѣшното обучение на тоя прѣдметъ въ разнитѣ родове общеобразователни училища. При това, въ тия «общии рапорти» се даватъ резюмета на другитѣ рапорти върху единъ и сжщъ въпросъ. Споредъ свѣдѣнията, които събрахме на конгреса, до организационния комитетъ сж били изпратени повече отъ 70 написани рапорти и реферати и послѣдниятъ е ималъ възможността да направи единъ добъръ изборъ. Ще поменемъ още, че, поради много неудобства, рефератитѣ — даже и най-главнитѣ — не се четеха, а само нѣкои отъ референтитѣ разясниха нѣкои и други по-сжществени части отъ онова, що бѣха написали. Прѣния даже и по най-сжществениитѣ въпроси, които трѣбваше да се разрѣшаватъ, не станаха много, защото почти всички конгресисти още по-рано бѣха възприели новитѣ възгледи върху обучението по рисуване. Французитѣ само, които бѣха най-многобройнитѣ на конгреса, се опитаха да докажатъ основността на сжществуващата още у тяхъ система на обучение, имаща прѣимущество геометрически и утилитаренъ характеръ, и да обораатъ новитѣ приеми, като неподходящи за обучението, но нѣмаша успѣхъ, освѣтъ между своята група, която не изпускане случай да анюдира официалнитѣ си прѣдставители, какѣто трѣбва и какѣто не трѣбва. Голѣми неудобства сжществуваша още и за конгресиста, който би желалъ да си вземе нѣкои и други бѣтъжки върху прѣнията и да простири нѣкага работа на една отъ секциитѣ, тъй като едновременно се конферираше въ нѣколко зали и заинтересуваниятъ конгресистъ се намиреше често пати въ едно крайно негодно положение, незнаещъ кон рефератъ би билъ най-добъръ да чуе. Ако бихме имали на рѣка «Очета на конгреса», работата би била друга, но тои не е още напечатанъ и

едва ли скоро ще излѣзе отъ печатъ, та см нудени, както казахме по-горѣ, да нап прѣгледъ на извършеното въ конгреса по да сжществуващи въ горѣ-поменатото изда конгреса.

Що се отнася до изложбата на ученич рисунки и помагала за обучението по рисустроена и наредена въ залитѣ и коридор университетата въ време на конгреса, какт миѣнията и възгледитѣ, размѣнени отъ заинтересуваниятъ конгресисти прѣдъ самит нически рисунки, ще дадемъ своитѣ бѣтъжки, като смѣтаме, че често пати практическото приложение на кой и да е в има по-големо значение, нежели неговото те ческо разбиране.

Прочие, ще започнемъ прѣгледа на по-ва реферати, като ще се придържаме о реда, имъ е опрѣдѣленъ отъ конгресния комитетъ.

1. *Рапортъ върху общата полза отъ рису и върху нравствения, възпитателния, соци професионално-технически и артистичния меръ на неговото обучение отъ дружеств учители по рисуване отъ града Парижъ и С департаментъ, четенъ отъ Léon Francken, и датель на дружеството.*

Въ «общия прѣгледъ» на тоя рапортъ се че велики мислители сж съзрѣли още отдавна, изучаването на рисуването съставя единъ в факторъ въ интелектуалния прогресъ и дава на разположението на нашитѣ матер интереси единъ сжпоцѣненъ даръ; че творнитѣ дѣйствия на това обучение трѣ се разпрѣсватъ сѣ повече и повече между в безъ да се мисли обаче, че трѣбва да искаме всички да станатъ художници, както не с отъ всички да станатъ поети и математици, и да учатъ литература и математика. На рису трѣбва да се гледа като на такова, което ул развои на известни способности и което собно да даде най-благородни и най-полез материално отношение резултати.

Досегашното миѣние, че може да се и безъ рисуване, трѣбва да се изостави, з безпрѣстанната еволюция на живота ни по че приложението на рисуването расте пост обучение, изкуство, индустрия, търговия, л турни и научни съчинения и пр. — всичко бѣгва до него, всичко извлича полза отъ отъ гледна точка на ясността, съ която те дружава всичко, което го използва.

Резултатитѣ, къмъ които води изучване рисуването, сж отъ три различни естества:

1. Прѣко приложение въ изкуствата, нау индустрията, на които рисуването е езикъ.

2. Развитие на способноститѣ за наблюд и разсжждение, усъвършенствуване на сьбуждане на естетическото чувство.

3. Притежаване на едно всеобщо срѣдст иказване, за направляване, за създаване, и може та ни служи прѣкрасно вътъ отъ професионално употребление, най-първо в време на нашето учение, а послѣ и въ в

профессиональнъ живото, въ работа на клиентъ,
интереси и отношения, на всички разбичания.

За доказателство на горните твърдения за нашите ил. изкуството и за неговото практическо приложение в науката, изкуствата, пату-арията и пр. се привеждат следващите при-мери, приложени съвместно:

Заклучението на референта е същото:

Иужестното на убиецот е во ризикот од
грати Париж и од Унионска партизанска, како
од 1944. 1945

1. Че издържи изправеността на ръцете в обучението, издържи повишаването на общото интелектуално развитие, ролята, запазва за рисуването, не с какво трябва да се занимава;

2 Че обучението по рисуване дава, както самото свидетелства, не е още достатъчно разбрано, нито изчислено, а дори от една само част от ония, които имат нужда от него;

3. Че на обучението по рисуване е необходимо да се даде едно по-голямо място; че то трябва да се разшири, за да некаме още нещо повече, ^и резултати, които то може да даде;

1. Че, а нечастие, рисуването още стои въ
реда на допълнителни! или фактически
учебни предмети.

[illegible]

have and ought to be, and what

в Чл. ризикаването е едно необходимо средство за защита на нас, за опазване, за създаване и че не е целта на употребата на животна и по-голямо количество от една точка на интереси. Е на отговорността на гражданите, а така на работниците,

7. Че рисуваното да няма многолюдие, нито и
сложителни спокойности, че в композици-
ята няма да има и много събития, че естес-
твеността на чувствата и че естеството на
чувствата да не бъде прекалено общо и
неясно.

8. Не умишлено да рисува и то с един и същ
проста форма, съпоставяйки и изпитвайки мащабно, и
съпоставяйки и изпитвайки мащабно:

Поскольку на территории в приоточном сечении 1, мелиция, показавшие вечнозеленые, имеют с 17-го.

1. (Энциклопедия и словарь переводов из французского
на украинский язык) Киев: Украинское книжное издательство, 1988.
— 112 с. 80 000 экз. 100 коп.

[illegible]

1. **Factorization** to obtain a hierarchy of subproblems. The first step is to factor the matrix A into a product of a lower triangular matrix L and an upper triangular matrix U . This is done using Gaussian elimination. The resulting matrices L and U are used to solve the system $Ax = b$ by solving $Ly = b$ and then $Ux = y$.

$$H_1 = \{ \text{ } \}$$

осмачивать: орудия и проч. и занятія, на кото-
рых онъ бѣдетъ и выражаетъ къ нимъ съестно-
е, индивидуальное.

1) та пеліс (компресьть), освіт. тона, м.

Не трябва да се притърсеме широката про-
стори между социално правителствени и индуст-
риални народи и да се забравяват и при-
стигнат всички и да се извадят като ослепител-
ни светлини и прожектори.

Второ референту вярху ежнати тема се
отъ 1-ва Louise Chatrouse, художница-а-
ниска приюдинатна по рисване въ Пър-
ваго пратеничанина. Ти излага почти слави-
матеи вярху неиното значение въ рисване

Третия реферат върху същата тема отъ Ulrich Hilger, учител отъ градъ Wil (Швендари). Г-нъ Хишбергъ даде въ своя рефератъ резултати отъ два рапорти на двама учители: J. Bickhaut, гимназически учителъ въ Норихау (Прусия) и Dr. U. Dietz, учителъ по рисуванъ, средното училище въ С. Галенъ (Швендари). Г-нъ Хишбергъ изтъква главно, въ какви, съгласно се въ тѣхнитѣ рапорти. Но отъ изложението се виждъ, че само разглежданите реферати на първия учителъ имаме прѣдъ въпросъ за въпроса, що се разглеждане, а вториятъ, е на г. Dr. Dietz, които третиране главно въпроса върху същността на обучението, въ приключението, което трѣбва да се дава рисуването отъ паметъ въ началното обучение върху това, какъ трѣбва да се разбира и да се дава това "рисуване отъ паметъ" — не бѣ

[illegible]

Следва да се приеме, че този и други свои релативни върхове са отчасти свързани с нарастването на общото и върхове на държавата от неговите прокарване на линията и състояния на обучение е много съществително при тези и свързани с тях.

[illegible]

2. Издвигането от тронината на мелодично ритмане, рисуването с четка на долината, където

сове (отдѣления) и скицирането въ горнитѣ класове трѣбва да се въвеждатъ като такива, които спомагатъ за едно основно обучение и за установяването на една тѣсна връзка между другитѣ клонове на обучението.

Безъ употреблението на скицовото рисуване не може да съществува постепенно и точно обучение въ реалнитѣ и математически науки.

3. Обучението въ рѣчна работа за момчета и момчета, особно когато го влиза въ прѣко съотношение съ другитѣ клонове, е по-развита форма на рисуването.

4. Онова, което окръжава ученика, трѣбва да подпомага развоа на оня артистиченъ вкусъ, който е необходимъ при методичното рисуване; поради това *училищната стая* като такава, въ която ще се подбужда и развива вкуса къмъ изкуството, *трѣбва да бъде хубава и чрезъ своитѣ стѣнни украшения да произвежда благотворно и приятно впечатление. Училищниятъ материалъ, употребяванъ отъ ученицитѣ, трѣбва да бъде артистиченъ, иллюстрациитѣ на ръководствата трѣбва да бждатъ въ свързка съ познанията на децата.*

Четвърти рефератъ върху същата тема се чете отъ Miss Mary C. Wheeler,¹⁾ директорка на свободно (частно) училище въ г. Providence, Америка.

Мисъ Wheeler забѣлжи, че оня родъ възпитание, който е билъ приспособяванъ къмъ минатитѣ поколения, е вече неприложимъ за сегашнитѣ изисквания. «Доскоро, каза тя, възпитанието бѣше основано върху възгледа, който хората имаха за учението въ сѣлнитѣ вѣкове, относйки се само къмъ интелектуалната страна на човешката природа. Педагогиката, чиято важностъ расте изъ день въ день, ни накарва да откриемъ нѣкои нужди, непознати дотогава. Психологията, подпомогната отъ педагогиката и социологията, ни налага нови педагогически изисквания, и ни заставя да направимъ промѣна въ самата същностъ на възпитанието, което трѣбва да се обосновава върху творческия импулъсъ, който притежаваме отъ природата. Тая промѣна трѣбва да интересува най-много учителя по рисуване» «Свикването на конгреса, продължително, доказва, че е отъ голѣма полза за народитѣ да се срѣщнатъ — както е отъ голѣма полза за тѣхнитѣ прѣдставители да изучатъ съществуващитѣ въ разни страни условия — да изучатъ методитѣ, които се употребяватъ тамъ, и да извѣдкатъ отъ тѣхъ всичкитѣ ония поуки, които би били пригодни за тѣхнитѣ собствени нужди. . . Конгреситѣ по рисуване има това прѣимущество, че участничитѣ разбиратъ единъ

общъ езикъ». (Думата е за рисуването, което се сѣта за «всесобинъ езикъ»).

Слѣдъ това Мисъ Wheeler говори върху учебнитѣ работи, произходящи отъ Америка като обръна най-много внимание върху ризикитѣ отъ училището, ръководено отъ нея, където рисуването се е считало като една главна частъ отъ възпитанието. Слѣдъ това направи едно кратко изложение за приложението на рисуването и за неговото употребление като помощникъ на другитѣ учебни прѣдмети.

Споредъ нея, четенето, писането и рисуването трѣбва да вървятъ заедно. «Когато читателката се изоставя, за да стори мѣсто на нѣко творение на нѣкой бѣлѣжитъ авторъ (но винаги по силитѣ на дѣтето), тогава ние употребяваме (думата е за американскитѣ училища) иллюстрацията въ голѣмъ размѣръ. Оня навикъ, който дѣтето ще придобие да възпроизвежда онова, което то чете, ще го уплоти лесно да си въобрази».

«Рисуването по натура» се прѣпоръчва въ Америка въ всичкитѣ степени на обучението сега виждаме да се донасятъ въ училищната стая малки домашни животни: куче, котка, и малки птици (гълъби, кокошка), виждаме да катерица въ клетката си, жаба и още много други видове. Аквариумътъ е твърдъ нуженъ за малкитѣ. «Растенията могатъ да бждатъ извадени сѣщо на самото мѣсто, а ако нѣма близкото училището нито паркъ, нито градина, гатъ да се правятъ екскурзии. Когато ученикътъ излага това, което е видѣлъ, трѣбва да си служи съ рисуването сѣщо така както съ четенето.

Споредъ Мисъ Wheeler тия начини на обучение по природата спомагатъ, шото ученикътъ да придобие:

а) *Способностъ (сила) да наблюдава точно и прави сравнения много лесно.*

б) *Навикъ да събира мислитѣ си и да намери връзката между тѣхъ.*

в) *Живостъ на мисълта къмъ всичкитѣ естествени прѣдмети.*

г) *Върно отънение на хубостта и чувството на хармонията въ формиитѣ и цѣтветитѣ така както съществуватъ въ природата.*

д) *Разположение да чувствуватъ влиянието на хубостъ.*

Историята и географията трѣбва да бждатъ сѣщо иллюстрирани по всички начини. Училищата отъ всичкитѣ вѣкове, костюмитѣ, климата и пр. биватъ по-добре разбирани, ако изразителната сила е подпомогната отъ рисуването. Молитви, съ бои или пъкъ отъ моделирането глина.

Относително критиката, Мисъ Wheeler мисли, че къмъ работитѣ на малкитѣ, трѣбва да бжде внимателни и нито много да укоряваме, нито много да хвалимъ. Самородността е главното въ рисунката, която дѣцата правятъ.

«Рисуването трѣбва да бжде всѣкидневно, а самичко. Отъ дѣтето би трѣбвало да иска

¹⁾ Miss Wheeler прояви въ конгреса чужда енергия въ запознаване европейскитѣ учители съ методитѣ на обучението въ Америка. Тя спечели симпатията на всички конгресисти поради готовността да отъвара на всички въпроси въпроси и даващата съвети на разсичающе всички, неразбирани за мисълта (независимо отъ всички) принципитѣ на американскитѣ методи на обучение и т.н.

да знае да каже какво мисли, но още да го покаже.

То обучението стане само опитност и забуренето на чуждата опитност, тогава да се реализира истинската стойност на рисуването.

Та на учителя въ връзката, която трѣбва да има между рисуването и другитѣ учебни предмети, е отъ прѣвсѣмъ важна. Отъ многого то дѣтето види, намисля и отбѣлѣзва, която прѣдставя прѣдмета, нарисуванъ на таблата, последниятъ дава единъ предметъ, който има най-голямо влияние въ класната стая.

Помощта (поощряването) на дѣцата по време на рисуването зависи въ голѣма степенъ отъ учителя. Урокътъ по рисуване може да бѣде единъ у дома еднакъ съ урока по смѣтане или по шрифтъ. Шомъ тая възможность се осигури, дѣцата много по-удовлетворителна работа. Учително «срѣднитѣ училища», където се намиратъ възраст отъ 13 до 17—18 години, Wheeler мисли, че характерътъ на рисуването трѣбва да се промѣни, понеже въ характеръ на обучението се промѣня: важността на юношата тукъ става по-голяма. Американскитѣ срѣдни училища се даватъ голѣмо значение на конструктивното рисуване. Геометричното рисуване вървятъ почти паралелно съ изучаване на пропорциитѣ, последното затвърдява въ ума му. Изучаването на геометрията се прѣпоръчва много, последната може да се смѣта като есенцията на рисуването: тя ни снабдява съ способността да правимъ мислено пространството съ форми въ различни положения. И тукъ, както и въ срѣднитѣ училища, рисуването трѣбва да се яви единъ мощенъ агентъ за закрепване на новия знания и познания, които се съобщаватъ юношитѣ при изучаването на разнитѣ науки: всичко, което ученицитѣ изучаватъ по физиология, по анатомия, по словесна литература, по история и пр. всичко да бѣде илюстрирано отъ самитѣ ученици.

Wheeler намира, че «историята на изкуството», илюстрирана чрезъ образи, фотографии, скици, трѣбва също да влиза въ програмата на срѣднитѣ училища. «Искаме да знаемъ новитѣ творения на литературата, защо да не знаемъ подобно запознаване съ изкуството? Изучаването на картини въ всичкитѣ степени на развитието помага извѣстно за присвояването на всѣки прѣдметъ обществени обществени. Общепризнано е, че изкуството бѣ главното средство на двѣ велики епохи въ историята на човечеството. Това трѣбва да се признае, и днес, когато съществуватъ въ това отношение.

Wheeler показва при тая случай тетрадитѣ отъ американскитѣ училища, въ които ученицитѣ правятъ срѣдни прѣдмети — тетрадитѣ съ илюстрации — работи на ученицитѣ, които доста сподобливи.

иение въ нашето сегашно възпитание, трѣбва да се попълни».

Върху «мисълта за рисуването въ програмата на училищата», Мисъ Wheeler мисли, че не е достатъчно, щото рисуването да се има само като помощникъ на другитѣ клонове отъ науката, но че то трѣбва да се счита като такова, което само по себе си е възпитателно средство. «Рисуването, култивирайки прикрасното и търсещи истинното, играе една роля отъ най-голяма важность въ училищната програма. Възпитанието на което е също отъ голѣма важность, и ако професията на педагогическата наука има извѣстно значение, то е това, че както другитѣ чисти, които сѫ направени много въ изучаването на другитѣ клонове, трѣбва и да направятъ въ хармония съ последнитѣ. Рисуването ни научава да дадемъ форма на мислитѣ. То е така необходимо за едно широко възпитание, каквото е изследването на научнитѣ обекти».

Слѣдъ тия тѣмни референтката обзрѣла вниманието на слушателитѣ върху това, че съобразно коренната промѣна, която трѣбва да стане въ сегашната система на възпитание, ще стане по-трѣбно и усвояването на една друга изходна точка, която ще намѣрихъ въ природната дѣйность на дѣтето. «Трѣбва да работимъ за развитието на она природна сила, която самостойно и неопомощена използваме истинитѣ си създателни сили. Ако започваме съ тѣща, която дѣтето прави само, неговото възпитание е вече започнато». Своего по-голямо разширяване върху разбирането на рисуването референтката извини съ това, че последното е изходната точка или още по-добре първата проява на новитѣ тенденции. «Стариятъ методъ се стремилъ да раздели обучението, новиятъ — да го свърже. Днесъ артезианскиятъ признае, че рисуването и рѣчната работа сѫ два необходими за развитието на новитѣ идеи дѣлове, и ние се надяваме, че ще видимъ да дойде моментъ, когато думата «свързаностъ» (както другитѣ признаватъ) ще бѣже безполезна».

Слѣдъ това референтката каза нѣколко думи върху значението (стойността) на рисуването отъ социална гледна точка, отъ които би било добръ да цитираме слѣднитѣ мисли:

«Сегга се усѣща важностьта да се даде едно разрешение на всѣки социални бѣдствия като стачкитѣ въ Америка и nihilизма въ Русия. Всѣки признава, че срѣща тия бѣдствия може да се води успѣшна борба само чрезъ възпитанието на народа. Нека дадемъ на последния, прочее, она уредъ, който трѣбва да подпомага неговото спасение повече, неже ли разрушението му».

«Всички едногласно съжаляватъ изчезването на стария обичай за чиракуване. Ние бихме могли да вземемъ нашия работнически класъ по пѣтя на рѣчната работа и рисуването, ако имъ присадимъ наклонность къмъ тѣхъ още въ основното училище».

«Нѣкои ни казватъ (думатъ за американцитѣ): «Вие успѣвате, защото смѣтате». Но може би, дѣствително, наша да е ролята да правимъ експе-

сове (отдѣления) и скицирането въ горнитѣ класове трѣбва да се наведатъ като такива, които спомагатъ за едно основно обучение и за установяването на една тѣсна връзка между другитѣ клонове на обучението.

Безъ употреблението на скицовото рисуване не може да съществува постепенно и точно обучение въ реалнитѣ и математически науки.

3. Обучението въ рѣчна работа за момичета и момчета, особено когато то влиза въ прѣко съотношение съ другитѣ клонове, е по-развита форма на рисуването.

4. Онова, което окръжава ученика, трѣбва да подпомага развоѣ на оня артистиченъ вкусъ, който е необходимъ при методичното рисуване; поради това *училищната стая* като такава, въ която ще се подбужда и развива вкуса къмъ изкуството, *трѣбва да бѣде хубава и чрезъ своитѣ стѣнни украсения* да произвежда благоприятно и приятно впечатление. *Училищниятъ материалъ*, употребяванъ отъ ученицитѣ, *трѣбва да бѣде артистиченъ*, иллюстрацитѣ на ръководствата трѣбва да бѣдатъ въ свързка съ познатията на дѣцата.

Четвърти рефератъ върху същата тема се чете отъ Miss Mary C. Wheeler,¹⁾ директорка на свободно (частно) училище въ г. Providence, Америка.

Мисъ Wheeler забѣлѣжи, че оня родъ възпитание, които е билъ приспособяванъ къмъ миналитѣ поколения, е вече неприложимъ за сегашнитѣ изисквания. «Доскоро, каза тя, възпитанието бѣше основано върху възгледъ, който хората имаха за учението въ сѣбнитѣ вѣкове, относйки се само къмъ интелектуалната страна на нашата природа. Педагогиката, чиято важностъ расте изъ тень въ день, ни накаръ да откриемъ нѣкои нужди, непознати дотогава. Психологията, подпомогната отъ педагогиката и социологията, ни налага нови педагогически изисквания, и ни заставя да направимъ промѣна въ самата сжщностъ на възпитанието, което трѣбва да се обосновава върху творческия импулсъ, който притежаваме отъ природата. Тая промѣна трѣбва да интересува най-много учителя по рисуване». «Свикването на конгреса, продължително, доказва, че е отъ голѣма полза за народитѣ да се сѣбнатъ — както е отъ голѣма полза за тѣхнитѣ прѣставители да изучаватъ съществуващитѣ въ разни страни условия — да изучаватъ методитѣ, които се употребяватъ тамъ, и да избѣгватъ отъ тѣхъ всичкитѣ ония поукки, които би били пригодни за тѣхнитѣ собствени нужди». Конгресътъ по рисуване има това прѣимущество, че участницитѣ разбираатъ единъ

общъ езикъ». (Думата е за рисуването, а не се смѣта за «всеобщъ езикъ»).

Слѣдъ това Мисъ Wheeler говори върху ническитѣ работи, произхождащи отъ Америка като обърна най-много внимание върху рѣчитѣ отъ училището, ръководено отъ нея, дѣто рисуването се е считало като една частъ отъ възпитанието. Слѣдъ това на едно кратко изложение за приложения на рисуването и за неговото употребление помощникъ на другитѣ учебни прѣдмети.

Споредъ нея, четенето, писането и рисуването трѣбва да вървятъ задружно. «Когато дѣцата се изоставятъ, за да сторятъ мѣсто на творение на нѣкои бѣлѣжитѣ автори (но въ по силитѣ на дѣтето), тогава ние употребяваме (думата е за американскитѣ училища) илюстрацията въ голѣмъ размѣръ. Оня навикъ, който дѣтето ще придобие да въпроизвежда о което то чете, ще го уплати лесно да се въобрази».

«Рисуването по натура» се прѣпоръчва Америка въ всичкитѣ степени на обучение; сега виждаме да се донасятъ въ училищата малки домашни животни: куче, котка, мащии птици (гелѣбѣ, кокошка), виждаме катерина въ клетката си, жаба и още други видове. Аквариумътъ е твърдъ нумъ за малкитѣ. «Растенията могатъ да бѣдатъ взимани сжщо на самото мѣсто, а ако нѣма до училището нито паркъ, нито градина, гатъ да се правятъ екскурзии. Когато учениците излага това, което е видѣло, трѣбва да си съ рисуването сжщо така както съ четенето».

Споредъ Мисъ Wheeler тия начини на обучение по натура спомагатъ, щото ученицитѣ да добие:

а) *Способность (сила) да наблюдава точно и прави сравнения много лесно.*

б) *Навикъ да събира мислитѣ си и да намира една между тяхъ.*

в) *Живостъ на мисълта къмъ осмислитѣ естествени прѣдмети.*

г) *Върно отънание на хубостта и чувствително хармонията въ формитѣ и цѣттоветѣ, както съществуватъ въ природата.*

д) *Разположение да чувствуюва влиянието на хубостъ.*

Историята и географията трѣбва да бѣ сжщо иллюстрирани по всички начини. Училищата отъ всичкитѣ вѣкове, костюмитѣ, ядлата и пр. биватъ по-добре разбирани, ако издължана сила е подпомогната отъ рисуването, съ бои или пъкъ отъ модели на глина.

Относително критиката, Мисъ Wheeler казва, че къмъ работитѣ на малкитѣ трѣбва да се обърне внимание и нито много да се много да хващамъ. Саморазвитие, нѣщо въ рисунката, която да е

«Рисуването трѣбва да бѣде сѣмично». Отъ дѣтето би

¹⁾ Miss Wheeler говори на конгреса чужда енергия въ започналите европейскитѣ спорове за методитѣ на обучението въ Америка. Такава сѣмичностъ по всички конгресисти поради отъношеността на отъбара отъ всички владени въпроси и въпроси, съ които се разговаряше всички, не разбираемо за мнозина (не отъбара се отъбара и принципитѣ на американскитѣ методи на обучение) и била

ГО ДА ЗНАЕ ДА КАЖЕ КАКВО МИСЛИ, НО ОЩЕ
НЕ ДА ГО ПОКАЖЕ.

гато обучението стане само опитност и
намаляването на чуждата опитност, тогава
може да се реализира истинската стойност
на обучението.

мата на учителя въ връзката, която трябва да
свързва между рисуването и другите учебни
предмети, е отъ прѣгледѣма важность. Отъ мо-
ментъ когато дѣтето види, намисля и отбѣлѣзва
своето прѣдставя прѣдмета, нарисуватъ
учителя на таблата, послѣдниятъ дава единъ
показъ, който има най-голѣмо влияние въ
учебната стая.

Обучдането (поощряването) на дѣцата по-
свѣтомъ рисуването зависи въ голѣма степенъ
отъ учителя. Урокътъ по рисуване може да бѣде
равенъ у дома еднакво съ урока по сѣтане или
чуждѣ. Щомъ тая възможность се осигури, дѣ-
те даде много по-удовлетворителна работа». По-
сигурно «срѣднитѣ училища», където се
попощаватъ въ възраст отъ 13 до 17—18 години,
Wheeler мисли, че характерътъ на рису-
ването въ тѣхъ трѣбва да се промѣни, понеже
въ тѣхъ характеръ на обучението се промѣня:
свѣдѣността на юношата тукъ става по-голѣма.
Американскитѣ срѣдни училища се дава голѣмо
значение на конструктивното рисуване. Гео-
метрията и рисуването вървятъ почти паралелно
и се изучава ученика на пропорциитѣ, послѣд-
но затвърдява въ ума му. Изучаването на
евклидова геометрия се припорѣчва много,
за послѣдния може да се сѣмѣта като всеобща
наука: тя ни снабдява съ способността
за мислене пространството съ форми
и различни положенія. И тѣка, както и въ
срѣднитѣ училища, рисуването трѣбва да се яви
еднакъ мощенъ агентъ за закрѣпяне на
всички видѣния и познания, които се съоб-
щаватъ на юношитѣ при изучаването на различ-
ни науки: всичко, което учениците
сѣмѣтъ по физиология, по анатомия, по гео-
графія и литература, по исторія и др. всичко
то може да бѣде илюстрирано отъ самитѣ уче-

Wheeler пише, че естествено не е
илюстрирана чрез образи (фото-
и снимки, трябва само да има
на сградите ученици. Показва че
епохите творения на интер-
твояме подобно изобразяване
Естествено на картини на
Естествено пише и пише
на неговите прости
Обществеността е, че
епохите на двете
Естествено Това трябва
та, която епохите

1. Where is the case?
 2. What is the history?
 3. What is the cause?
 4. What is the effect?
 5. What is the result?
 6. What is the conclusion?

шение въ нашето сегашно възпитание, трѣбва да се похѣтнимъ.

Върху „местото за рисуването“ в програмата на училищата, Мисъ Wheeler мисли, че не е достатъчно, щото рисуването да се има само като помощникъ на другите клонове отъ науката, но че то трѣбва да се счита като такова, което само по себе си е възпитателно сръдство. „Рисуването, култивиралки прѣкрасното и търсещи истинистото, играе сама роля отъ най-голяма важностъ въ училищната програма. Възпитанието на окото е също отъ голѣма важностъ, и ако прогресътъ на математическата наука има известно значение, то е това, че както дружитъ чувства, които сѫ природнаи много въ изучаването на дружитъ клонове, трѣбва и окото да природни въ хармония съ послѣднитъ. Рисуването ни научава да дадемъ форма на нещото. То е така необходимо за едно широко възпитание, каквото е изучаването на научнитъ области.

Слѣдъ тия думи референтката обърна вниманието на слушателите върху това, че съобразно коренната промяна, която трѣбна да стане въ сегашната система на възникване, ще стане по-трѣбно и усвояването на една друга изходна точка, която ще намеримъ въ природната дейности на лѣтето. «Трѣбва да работимъ за развоя на оная природна сила, която съществува у него, като използваме неговия инстинктъ да създава и строи. Ако започваме съ него, което оването прави само, неговото възпитание е вече започнато» (което по-голямо разпростиране върху разбирането на рисуването референтката извини съ това, че послѣдното с изходната точка или още по-добре, първата проява на новите тенденции. «Стариятъ методъ се стремиши да разедини обучението, движитъ — да го свърже. Днесъ приемотъ на се прилагат, че рисуването и рѣчната работи са вече необходими за развоя на новиятъ идеи достове, и ние се надяваме, че ще имамъ на добър моментъ, когато думата съединението» (къмъ другитъ приключения) ще бъде остолетана».

След това референтката каза няколко думи
сърцу вниманието (стойността) на рисуването
отъ единия гледна точка, отъ които би било
добре да питираме следните въпроси:

«Ето се видна важноста да се дойде до
до разделение на всички социални блага
и да се даде в Америка и индианца по Русия.

...тият бичове може да
...и прикрито възпитанието
...постъпния, прочее.
...да възможават, не го
...и разрушението на

и изкупило, измислянето
и изграждането. Ние бихме
направили работническия клас
и работи и рисуването, ако
не беше към. ДАХЕ ОНЧ ВЪН

тия необходими условия и съ тях да обяснява сполуката или несполуката въ своята работа съ учениците, тъй като, щомъ нѣкое отъ горните условия отсъствува въ обучението, послѣдното се побърва и дава отрицателни резултати. Всѣко изучаване има теория и практика. Четенето на бѣлѣзните на форми и цвѣтоветъ или тѣхното разпознаване, което би могло да се нарече теоретическа частъ на рисуването, се раздвоява на зрительна теория и рѣчна теория. Писането на бѣлѣзните на форми и цвѣтоветъ, което би могло да се нарече практическа частъ на рисуването, се раздвоява на зрительна практика и рѣчна практика. Но какъ ще се приложатъ горѣизброенитѣ принципи въ двѣтѣ части на обучението? Никакво затруднение за общия методъ, който е единъ и сѣщъ за всичкитѣ обучения; достатъчно е само едно приспособление на правилата въ свѣрка съ прѣдѣлваната цѣль. Какъ ще се върви въ рисуването отъ известното къмъ неизвѣстното, ако не отъ *опитното* къмъ *неопитното*? — Какъ ще се върви отъ конкретното къмъ абстрактното, ако не като се мине отъ *естественитѣ форми къмъ измисленитѣ*? Какъ ще се върви отъ простото къмъ сложното, ако не като се върви отъ *неоскротимата черта* къмъ *многосложнитѣ черти*? — Какъ ще минемъ отъ лесното къмъ мѣжното, ако не *чрезъ мисли на удобното движение приотворяюще къмъ стѣпенното движение*. Ние ще напласяваме своитѣ дѣйствия въ хармония съ чувственитѣ органи на дѣтето и изискванията на неговата възраст. Ние ще му прѣдлагаеме за изучаване не научнитѣ, историческитѣ, археологическитѣ форми, които бихме желали то да види, но ония, които то може да види. Не ще изискваме каго практически работи, освѣнъ тия упражнения, които неговата ръка може да постигне. Ще подбуждаме винаги неговото любопитство върху нѣкой интересенъ сюжетъ, за да му влѣхнемъ желание да го възпроизведе добръ и да развие своя вкусъ. Малко-по-малко ще навикнемъ ученика *да мисли чрезъ рисуването* за всѣка мисль, която може да бѣде прѣдставена образно (съ рисунка).

Слѣдъ това Гьобенъ мина къмъ «специалнитѣ приеми (метод. начинъ на постъпване), които могатъ да бѣдатъ мотивирани отъ разнообразието на предметитѣ за изучаване при рисуването» и казва, че ние не можемъ да си правимъ илюзията, че съ едно срдѣство ще могатъ да се разрѣшатъ всичкитѣ мѣжнотии. Рисуването не е никакъ отъ проститѣ обучения и тои мисли, че съществува една голѣма бѣркотия въ разбирането на начинитѣ, по които трѣбва да се постъпва за едно дѣйствително ползотворно обучение; тои намира, че не би било възможно, нито нѣкъ би било желателно да се измисля методъ, еднакъвъ за всички страни. «Нека оставимъ — казва тои, — пълна самостоятелностъ на учителя да прави изборъ на предметитѣ въ своята работа. Нека се сползимъ, за да прѣдизвикаме едно общо разбиране не на упражненията, а на общата посока въ обучението».

Като рационаленъ начинъ на постъпване въ обучението по натура той прѣпорѣчва да се обучава по единъ моделъ за цѣль класъ, а всѣки ученикъ да има отдѣленъ моделъ; а това, обяснителното изложение отъ страна учителя да бѣде пакъ общо за цѣлия класъ. Кѣсно, когато ученицитѣ ще бѣдатъ подготвени чрезъ отдѣлнитѣ приготвителни упражнения, могатъ да бѣдатъ подложени съ прѣличностъ къмъ работа по единъ моделъ. Относително избора на моделитѣ, той прѣпорѣчва да се избиратъ такива, които сѣ пригодни за всѣка степенъ на обучението и които не ще докаратъ досада на дѣтето. Той говори и върху възката, която трѣбва да съществува между упражненията, и реда на занятията. Най-послѣ той упомена, чрезъ рисуването ние ще трѣбва да гоимъ и цѣль на поставимъ *опитно срѣщу реалния святъ* и ще трѣбва да се простимъ съ мисльта, че то служи за развлѣчение или за професионални цѣли, завърши съ слѣднитѣ думи: «Нека си отворимъ очитѣ, нека видимъ, какво се казва около нас. Стига сме стояли уединени посрѣдъ обществото, което искаме да побѣдимъ и което, тъй справедливо, не може да бѣде убѣдено, освѣнъ съ безкористни аргументи, които го обхваща въ неговото цѣло и въ неговитѣ общи интереси. Нека се постарасемъ да схванемъ какво по бѣдещето и нека тръгнемъ безъ колебание въ тази посока... Ние ще станемъ виновници на една забѣлжителна реформа въ дѣлата, човѣшкия умъ, защото както езика, прѣдставяйки идентъ, има за край изражението на истината, сѣщо така — рисуването, прѣдставяйки физиономитѣ на творенията и нѣщата, има върховенъ край красотата!»

Неговото заключение бѣ:

Конгресътъ като взема прѣлъ видъ, че елюзията на дѣтето опрѣдѣля всѣко рационално обучение; че рисуването чрезъ своитѣ ефикасности трѣбва да отражава свѣта, въ който ние живѣемъ; че то има като прѣка цѣль разбирателно и изображаването на видимитѣ бѣлѣзи; че има всичкитѣ свойства на «живъ езикъ»; неговото употребление като за такъвъ (сирѣчь езикъ) трѣбва да бѣде лесно, когато ръка се подчинява на мисльта; че то трѣбва да вокало къмъ крайна цѣль, къмъ естетическото разбиране на чубавото въ природата и изкуството.

Искавалъ мнѣнието, щото рисуването, нарече *елементарно и фундаментално* въ програмитѣ на началнитѣ училища, да стане въ обучението:

- Еволютивно — като приспособление
- Реалистично — « влѣхновение.
- Общо — « приложение.
- Самородно — « изпълнение.
- Естетично — « възпитание.

Ние се помъчихме да резюмираме рапорта на Гьобена така, щото читателътъ да има съпоясна прѣдстава за всичко изказано отъ него. Не можемъ да не упоменемъ, че г-нъ Гьобенъ пушна много на широко въ своя рефератъ теоретизирането, а много малко каза за чис

ическото разбиране на работата относително да на обучение по рисуване въ началното ниво. Тая бѣше именно слабата страна на нѣмскитѣ почти референтни французи, които говориха много. Но само говориха, тъй като много казаха нѣщо, което би могло да ползува референтитѣ, които малко бѣха разположени на заключение на французитѣ да слушатъ на рѣшимостта на тѣхнитѣ отживѣли вече на обучение по рисуване, въ което се прѣвизмуше на геометричeskото рисуване. Ждеше, че г-нъ Гьобенъ иска да направи рѣшителенъ скокъ и се присъедини къмъ критикитѣ на онова обучение, което се дава съ природата и завършва съ геометрията. Проятно, много неловко му бѣше да стори прѣдъ очитѣ на своитѣ по-стари началници «авторитети», тъй изобилно аподирани при нѣмската фраза отъ конгресиститѣ французи. Германския конгресъ се видѣ пустотата на нѣмскитѣ въ областта на обучението по рисуване, но въ лицето на г-на Гьобена ние виждаме нѣмца, който ще се яви, сигурно, на чело на нѣмскитѣ течения, и който ще употреби своята сила за съкрушаването на ония «авторитети», които слѣпо се водятъ плеята учители, които не искатъ и да знаятъ за важнитѣ резултати, които отъ педагогическата наука отъ извѣстно време насамъ въ областта на художественото обучение, благодарение на научнитѣ изсѣдвания на хора, всецѣло прѣдадени на дѣлото на човѣшкия напредѣкъ.

Когато г-нъ Гьобенъ бѣ словоохотливъ и абстрактенъ, толкова неговиятъ кореферентъ Е. Хирт, художникъ и учителъ въ Дюселдорфъ, бѣше категориченъ и конкретенъ. Той даде своя рефератъ съ едно изложение върху предмета, който е прокаралъ вече въ много нѣмски изгледи, че рисуването е едно отъ най-важнитѣ възпитателни сръдства, тъй като само чрезъ него ученикътъ може да се привикне на наблюдателностъ, на схващане и опознаване на нещата въ природата и околния миръ. «Нѣма нѣщо, което би могло да унищожи развитието на извѣстна мисль, изразена чрезъ дѣло. Когато не разбирате нѣкой езикъ, вѣтъ какъ дохожда на помощъ международното говорно за разбиране — рисуването, което е езикътъ на братъ на езика». Но отъ прѣдъ обстоятелството, че мнозина, когато се дава да изразятъ чрезъ рисунка своитѣ идеи, не сполучаватъ да нарисуватъ желаното, трѣбва, даже и съвсѣмъ нищо не могатъ да изобразятъ? Дали защото нѣмагъ техническа способностъ и упражнена ръка? Тогава, какъ да се даде обстоятелството, че мнозина, които още не сж упражнени, нито сж придобили техническа способностъ, изобразаватъ, макаръ и грубо, въ нѣмскитѣ своитѣ прѣдстави? Иостъ мисли, че въ рисуването важна роля играе прѣдставителността у мнозина отсъствува, защото тѣ не сж наблюдавали природата, нито пакъ не сж упражнявани да схващатъ характернитѣ

особности на прѣдметитѣ и тѣхъ да изобразаватъ. «Всѣко истинско изкуство е подражание на природата», е казалъ още Сенека. И въ това изречение Иостъ намира избликъ отъ правда и поучение. Трѣбва човѣкъ да знае да различава естественото отъ противоположното, отъ шаблонното. «Природата и наблюдението върху нея — ето извора на творчеството, на инстинкта за напята младежъ. Радостта при творчеството е основниятъ мотивъ на всѣко художествено извършване. Всѣко рабско копиране оказва отрицателно влияние върху художественото извършване.» Само радостта къмъ изобразаване е единственъ, което движи ученика и не му дава да се отвикне отъ творчеството. Порази това, по-добрѣ е да се отнесемъ снисходително къмъ една проста, индивидуална скица и ръска въ изобразаването на мислитѣ, неже ли да изморваме ученика съ нѣкакво копиране на нѣкаква чисто субективно съчинена прѣдложка. Вънъ всичко, което е гнило!»

Иостъ изказа съжаление, че още въ много учрѣждения изобразаването изкуство се счита за играчка на господствуващата система на обучение. «Сграхуватъ се, крайно безосновно при това, че при една евентуална промѣна на нѣмската научниятъ периодъ ще бѣде замѣстенъ съ художественъ». Той напомни, че още прѣзъ 1887. год. Hirth е писалъ въ своето съчинение. «Мисли върху обучението по рисуване и склонността къмъ художествено изобразаване», че трѣбва да се изостави вече господствуващата геометрическа и «копирна» система на обучение и че ученикътъ трѣбва да се доведе въ съприкосновение съ природата, съ реалността и глѣда да изучава формитѣ и цѣтветитѣ. Иостъ поддържа мнѣнието и на дълго и широко разви тая мисль, и доказа голѣмото прѣдимство на неиното практическо приложение въ обучението изобщо и въ онова по рисуването. Слѣдъ това говори върху прѣдимството, което трѣбва да се дава на рисуването отъ паметъ, особено въ първитѣ години на обучението. Не пропусна да каже нѣщо и върху нуждата отъ украсяване на училищнитѣ стѣни съ образцови художествени картини, изобразавани спени изъ живота на дѣтето, или такива, които могатъ да бѣдатъ по силата на дѣтското разбиране, и които съ своята красота, що съдържаатъ, и идеята, що искатъ да изразятъ, ще поддѣлствуватъ безспорно за благородяването на дѣтската душа, за създаване вкусъ и високи благородни стремления у него.

Реферата си Иостъ завърши съ единъ «учебенъ планъ», придруженъ съ иллюстрации, за свободното рисуване въ народнитѣ училища. Въ него се прокарватъ, въ общи черги, ония положения, които виждаме въ най-последния учебенъ планъ за народнитѣ училища въ Пруссия. Ние не приведемъ вкратцѣ гоя планъ, като прибавимъ и нѣкои отъ таблицитѣ, които намираме опечатавани въ «общитѣ ралории» на Берлинския

конгресъ, и които нагледно прѣдставятъ хода на обучението.

Според Нюста, ученикът трябва да придобие способност да схваща същественото на един предмет по форма и цвят и схващането да преразвие със рисунка. Рисунането се въвежда да обясни нещо, което описанието и словото не могат да сторят: то трябва въ действителност да бъде началото на знанието и изкуството. Ученикът трябва да придобие и способността да изпълнява това, което може да постигне. Дѣтето не рисува предмета съвсичкитѣ му подробности, а само прѣдава най-характеристичното. —

онова, което е оста-
нало въ неговата
память. Върху това
(сирѣчь върху тѣх
понасно придобити
прѣдстави) импе-
ратъ има да гради
най-първо не обу-
чава само въ рису-
ване на прѣдмети
отъ память, като
при това ще си
служи само съ прѣд-
извикване на спо-
мени за най-огла-
нителнитъ черти на
прѣдмета; по-късно
той ще показва
прѣдметитъ и ще
гледа да причуди
нада да прѣдстави
напълно виденото.

В първата учебна година рисуването ще бъде свързано с предметното обучение. Обучението е класно. Целта на упражненията в рисуване ще бъде: възпитание на око и ръката. Рисуването на ученика трябва да показва, че последиците е схващането ясно съществено

отъ формата на изображението предметъ. Въ едно
преимущественно изпитване учителствъ, заедно съ
ученицигъ, изтъква отличителни! бѣгъти и
предмета, които не е необходимо та бѣже изчу-
мѣнно показати, затвържда и поддържа гово-
рението чрезъ една ясна, гласна скица на черни-
тънка. Слѣди туй ученицигъ рисувати предметъ
отъ паметъ. Единъ отъ ученицигъ рисувати на грѣ-
лата, другигъ — върху обикновена обикната сива
картия съ вжрѣзъ, бѣже да копирагъ формата си.
Ученицигъ грѣбова да се привикнагъ да рисувати
формигъ бурже и съ единъ замахъ, кто при

това оставят грѣшникѣ неправедни, докѣ
чрѣзъ повторение сполузатъ та нарисувати фо-
мата правилно. Най-първо се рисуватъ прѣтѣ-
стъ кринолинейни форми, елипсовидни, явнѣтъ
кръгообразни (вж.обр. № 10), а по-сетѣ и по-
вечинѣни, като крѣста, тетрадка, илѣкъ. Е-
дрѣменно съ това рисуватъ отъ нѣмѣтъ у-
чѣтѣ прѣтѣва (и сѣкъ съ главната стойностъ на
четенето за нашето зѣнѣство) та развѣнѣтъ
прѣтѣвѣнето на прѣтѣмѣта и та повѣкъ сво-
данѣно и самѣтъ прѣтѣмѣтъ въ дѣйствителностъ. По-
прѣтѣва да обѣмѣтъ, че прѣтѣжката на сѣмѣтъ
прѣтѣва да бѣжѣ закривена и въ срѣдѣта малѣко

тънка, а и да ко-
ржката да я обхва-
ти и направява. По-
т. — навреде ме-
тежът трябва да
изтъква и съсо-
разността на по-
малкото у прѣвѣни-
я това ще прѣо-
вѣща у тѣхнѣ ре-
сужденіе. Оти-
акоже съблѣсно
ако прѣвѣтитъ б-
де направенъ о-
пластѣнитъ, а и
видиши че то не
има форма.

[illegible]

Въ вторая с
нея (четверг)

тата учебна година) обучението върши своята
судане по сметката на прихващане на предмет
на бина в едно, и една по-голямо, и то в
първото, една третино или поетично. И
свъртали слушател и поезия предмет, предмет
свободно естествени форми. (Гл. бр. № 11) Но т
де се правят и изразения в изкуство
белит, и едно и мн. свободно избира изване
поезия, бел предметите и контури. На пр
и тази еволюция се схващат характеристиките основно
(сирѣчь тия, които дават издѣлните форми
предмета) на предмета, които служат за образ

се преподаватъ. Учебниятъ материалъ ще работи както слѣдва: слѣди като ученика бѣдагъ снабдени по-отдѣлно или на еднѣ образни, като напримѣръ, растителни или пеперуди (гледай обр. № 12 и 13) въ които ще се паткнатъ главнитѣ бѣдени, трѣбва да бѣдагъ иобразити. Учителътъ въ начина на изобразяването и поддържа разяснение, като пахваря на таблата рисунки и смѣли штрихи. После, не на общата форма на образа и неговитѣ

частисти, леко

линии; а

туй ще доп-

отдѣлитѣ.

Туй трѣбва

рисува главно

не на това,

честитѣ да

а повърхно-

сти, харак-

ти форми и

ного шимъ

жми, отдѣ-

ности. Сети

ражението

се повторено

метъ. Туй

сметъ мате-

рици, се при-

ма, оми отъ

журен (I, II

година) оне

опри бѣ

сина хартия

и тогѣ бо

а се рисун-

сестивени

(обр. № 12)

мо се на

рети, а послѣ

докни, форм-

итѣ, се

на-права на

съ, съ пик-

сху, обиди

ако, форм-

же, сполуч-

аната, ри-

а се принася

на бѣла хартия

съ мотивъ и

а съ бои.

а се полагатъ

най-първо съ една боя,

като се избѣжи южностъ и полнотата

отъ, пристава се къмъ означаването на

отъ съ по-тъмни или по-сѣрни бои. За

ането на кратки разстояния ще се прилагатъ

малкия само съ четка. Тѣ се състоятъ въ

а не се правятъ намазанъ, длетъ и прѣ-

дѣтъ) първо съ четката, бои прина-

а отъ бѣлѣтѣ на контурата. Четката тѣ

ако себе си много прѣвнати намазанъ

а, стига само да я доведемъ до нѣко

а, да я притиснемъ въ срѣдѣта, и да я

понижимъ пакъ, лекичко; полученитѣ по тоя начинъ и изображения — намазани пистчета, биватъ тѣй до рѣ, очертавши, и иматъ такава прѣснота, каквато мажко може да се постигне, ако се работи съ моливъ, не сѣтъ да се полага. (гледай обр. № 12).

Кѣмъ тия упражнения се прибавя рисуването на пеперуди. Учителътъ бѣдагъ върху нѣкоя пеперуда съ много проста форма, нѣколко екземпляра отъ, която минуватъ прѣдъ ржикѣ на ученицитѣ, и едновременно съ туй опрѣдѣля

прѣдъ спомогателни

линии характерната

форма (гледа обр.

№ 12), та да може

ученицитѣ да схва-

не очертаването.

Слѣдъ като всѣки

ученикъ схване до-

статочно формицѣ,

пеперудага ще бѣде

нарисувана най-

първо отъ паметъ

върху обаявна хар-

тия, съ вѣгленъ, и

ще бѣде попълнена

съ цѣлѣни мажки,

а по сѣтъ — по-

натура, върху бѣла

хартия, съ водни

бои.

При мажуването

(рисуването съ бои)

трѣба да се обрѣта

вниманіе на сполуч-

ването истинскитѣ

линии отенѣни. За

ага тѣ, ученицитѣ

не дораи внимати

по прѣдмета едно

пакже хартия, върху

което ще бѣда

сметането на бо-

ицѣ. За упражнения

въ учениците на бо-

ицѣ, ще се рисунатъ

и флоры и шарени

платове по сѣлѣни

линии.

Обр. № 11



Напредно добрѣ, поучително и поощрително е да се иллюстриратъ нѣкои изучени поезици съ пѣсенъ върху обаявна хартия.

Съ рисуването на художествени форми може да се заврши обучението на тѣя степенъ.

Въ *третия курсъ* (VI, VII и VIII учебна година)

не вземе прѣвнѣтѣ рисуването по прѣдмети.

Перспективитѣ, и сѣлѣни и проявитѣ на сѣлѣни-

ната не бѣдагъ, тѣка вѣсе прѣдлага на хартията;

обикъ това нѣма да става прѣдъ теоретически

разяснения и построения, а само прѣдъ практи-

чески упражнения въ наблюдение. Вѣрното схва-

тане на тѣя перспективни прояви е главното

отъ, а не гладкото замѣшаніе и педантичното

подражание на несмъщенитѣ подробности. Предметитѣ биватъ тъй поставяни, што ученикътъ да може да види дѣйствително ония перспективни измѣненія, които трѣбва да наблюдава. При това обучение ще се постигва, въ общи черти, по слѣдния редъ: ученикътъ ще се приучи да гледа на образна си и въз основа на своитѣ наблюдения ще нахвърля общия му изгледа.

Тогава сравнява
рисуищата си съ-
модела, като го
постави отвъсно и
се отдаде чл отъ-
него малко, за да
може да види до-
бръ посоката на
линиите въ рису-
ищата, а сетнъ и
гръишките си, ако
има такива; при
тоя случай, за още
по-добро влучване
на гръишките, уче-
никътъ низира,
мъри съ отвъса и
бъва подпомогнатъ
отъ учителя. Вед-
нага слъдъ това се

нахвърлят главните стъпки. След като по този начин се получи едно пластично изображение на предмета, може да се пристъпи към понататъшното разработване на рисунката. Най-лесното предаване на съвкупните и съвкупните се



Обр. № 12.

Веднага се нахвърлят свикитѣ и сѣтилитъ въ широки маси, за да се приладе примамливо на простия прѣдметъ. Материалъ: въгленъ, те ширъ и цвѣтни хартии. Ученицитѣ трѣбва да привикнатъ да владѣятъ добръ молива. Въгленъ се прѣпорѣчва главно за започването на но узражението, тъй като той допушта бързо и правене. Малки домашни прѣдмети, дървени

тийки (сандъчъ) съ и безъ капача прости кошнички хартисени и ликови както и вътрешни части отъ рисунъта зала, и гатъ да послужатъ като образци. Тъ се знае, че реченото отъ паметника да се изоставя, а много по-малко бжде приложено и въ висшестепенъ на обичаеното. При издването и рисунъта нешто ще се употребява такъ

цѣтна харгия, която има еднакъвъ цвѣтъ единъ отъ цвѣтоветъ (боитѣ), които се срѣща въ прѣдмета, който ще се рисува. Рисува и чаша, ваза, или другъ съдъ, туря се фонъ за прѣдмета, и всичко то ще бѣде снабдено



Обр. № 13

святлина, с въ-
рефлекси и широк
отенци. Пикто-
смадове и пр.
изображават
добър върху г-
фитно сива хар-
окисилрани ме-
литически прѣ-
върху је тени и
вешти глинене
дове и гърб
върху хартия
сжияция цвѣтъ.
гато се рисува
животни, прена-
рани птици и
т. ще се поста-
по сжияция нача-
пластичността
сполучването

общото впечатление, а не потребностите. Обучението или изпрво бива класно, после минава къмъ групово, и завършва съ единично.

Като лал-прост предметъ се счита обикновено четире-жъгъво сандъче. Чръзъ обяснение на полегатитѣ, отвѣснитѣ линии и съкращенията се започватъ познанията на ученика по перспективата, а чръзъ визуиране и мѣрене съ моливъ той се привиква да намира точнитѣ отношения.

боитѣ е главното иѣщо. Най-първо се по-
вятъ главнитѣ тонове, провѣрява се тях-
нѣтнѣсть съ образна. Вишати ще се има прѣ-
видѣ общата форма. Когато ще се малуш-
птичи и охъови трѣбва да се работи напра-
безѣ прѣдварително изображаване на кон-
ригѣ. За рисуемия или малуемия прѣдметъ
поставятъ съответни тонове (бѣла или и-
сива хартия, мажева, платъ.), които ще бѣдѣ

ини отъ всѣки класъ иматъ по единъ урокъ моделиране; въ тоя урокъ учителятъ обяснява и показва какъ трѣбва да се работи при моделирането на даденъ моделъ, слѣдъ това ученицитѣ си моделиратъ вънъ отъ класа.

Г-нъ Etienne Bonnard, учителъ по рисуване въ града Бривъ (Франция), би желалъ рѣчната работа да се замѣсти съ моделиране, но не казва нищо върху устройството на това моделиране.

Г-нъ А. Samuzet, учителъ по рисуване въ колежъ въ града Кондомъ (Франция), е вѣдѣлъ съ успѣхъ моделирането въ единъ колежъ въ Франция, и намира, че ижнотиитѣ отъ къмъ материали и отъ къмъ бюджетна страна могатъ да бъдатъ лесно прѣодолены.

Г-нъ референтътъ мисли еднакво съ г-на Камюзѣ, че въ сръдното училище може да се изучава моделирането, понеже то се изучава вече въ забавачницитѣ и основнитѣ училища. Съ добра воля, учителятъ може наистина да отстранява ижнотиитѣ по инсталацията; но има други пѣкои ижнотии!

«Урокътъ по моделиране ще замѣсти ли, напримеръ, оня по рисуване или по рѣчна работа, както прѣдполагатъ г-нъ Камюзѣ и Боннанъ?»

Споредъ него невъзможно е да се приеме, щото въ сръдното училище да се моделира само, вмѣсто да се рисува, или да се работи съ дърво и жельзо.

«Или ще се искатъ нови часове за моделирането?»

Едно подобно искане би рискувало да пропадне по бюджетни причини. . . . Тогава, какво да се прави? — Референтътъ признава, че наизяно е търсилъ разрѣшеніето на тая задача, и мисли, че конгресътъ ще рѣши най-добрѣ, на чие отъ мнѣніята на споменатитѣ по-горѣ двама негови колеги ще трѣбва да се даде прѣдпочитаніе.

Отъ изложеното се вижда, че рапортьоритѣ по тоя въпросъ, които, както казахме по-горѣ, бѣха изключително учители отъ Франция, прѣпорѣчватъ много малко нови приеми въ обучението по рисуване въ сръднитѣ училища, а повечето се придржатъ къмъ съществуващата въ Франция метода, отличителната черта на която е гипсътъ. Единъ отъ най-горещитѣ защитници на тая метода, г-нъ Pilet, въ една отдѣлна конференция «върху пластичното рисуване въ сръднитѣ училища», се опита да извади погрѣшенъ възгледъ, че «трѣбва да се рисуватъ само реални прѣдмети, които могатъ да възбудятъ интересъ въ ученика», но, при всичкото свое краснорѣчие, при всичката своя убѣдителностъ въ говора, не можъ да произведе никаквъ эффектъ. Осѣбнъ между французитѣ конгресисти, които аплодираха всѣка негова фраза, особно фразитѣ, въ които се съзираше ужъ нѣкакво остроумно подмѣтане на повитѣ течения въ областта на обучението по рисуване. Съ една рѣчь, французитѣ добиха единъ урокъ въ Бернския конгресъ, като видѣха своего изоставане назадъ, благодарение,

може би, само на гѣхното самоиѣніе.¹⁾ Въ ни убѣждава и тѣхното прибрѣзване да усединтъ националенъ конгресъ по рисуванетоъ настоящата година още.

Вторъ рефератъ, много по-краткъ и по-съдържателенъ отъ първия, се върху въпросъ, бие държанъ, както казахме, отъ Ethel M. Spiller, която изпълняваше и ностѣта на секретаръ въ конгреса. Ние шведемъ въ общи черти нейнитѣ по-главни дения.

«Програмата на висшето или сръдно учѣ трѣбва да има за цѣль пълния развой и питаніето и на всичкитѣ способности и ницитѣ, били тѣ прѣдизначени за учѣ карьера, или не; при тая цѣль свободѣ образование е съвсѣмъ непълно, ако ученикъ познава основнитѣ принципи на изобразитѣ наука, и ако не придобие ловкостъ на рѣ художественно разбирање».

«Университетитѣ, признавайки стойностъ това обучение, трѣбва да му дадатъ иѣ своитѣ програми за негови бждеитѣ раз трѣбва да го поставятъ въ реда на задѣлнитѣ познания за приемане въ гѣхъ».

«Принципитѣ, които направяватъ всѣкѣ чение въ първата степенъ, трѣбва да бждѣ крѣпки, щото да развиватъ навика къмъ сжжденіе».

«За постигането на тая цѣль, като помощникъ трѣбва да се счита грижата, ко полага да се снабдятъ училищата съ гри подобрани иллюстрации».

«Въ съгласіе съ теорията за всѣко мѣ възпитаніе, работата на учителя се състо гова, да събуди и развие инстинктитѣ на въ тѣхната най-висока степенъ; програми трѣбвало да бждѣтъ наредени тѣй, щото вѣ търъ да имъ служатъ тия инстинкти. Е работа за развой на единъ естественъ и лень курсъ, рѣчнитѣ изкуства би трѣбвало доидатъ на помощъ най-много: рисуванетоъ строителнитѣ упражненія чрезъ обученіе училището, влизатъ, като естествени фѣ въ мира на дѣтето».

«Обучението въ изкуството, което се с както това трѣбва да бжде, въ развой на

¹⁾ Тукъ му е мѣстото да подкрѣпимъ казаніе на върху изоставането назадъ французитѣ въ шение на обучението по рисуване съ слѣднитѣ г-на (Georges Moreau инженеръ по изкуствата) кои щяхме въ една негова статія върху Бернския ко общародка въ Revue Universelle (1-й октомври 1901 г.)

«Нека кажемъ въ заключение, че Франция е прѣдставена на тая изложба (на рисунки и пр.), чрезъ издала нови публикации. Ученическитѣ оцѣнки съ своето сжжденіе. Делегатитѣ на оное образование изложиха въ публични конфѣ своитѣ начини на обучение, повечето отъ тѣхъ ижнотии; но никаквъ резултатъ не се повнесе прѣд на конгреситѣ. Това опущеніе, което прѣдпо по тезерпирание, не е ли едно признаване на бѣ Геметричната метода, тѣй славна въ първия мѣ роденъ конгресъ въ Парижъ, ще сжзие ли на своето безсиліе и своята безплодность?»

остъга и ловкостта у дѣтето, както и въна способността да опѣнява всичко хубаво, трябва да увеличи развитието на умствените способности, и порази това изисква едно зачитане въ школскитѣ програми.

Еки урокъ по рисуване трябва да бѣде въ всяко време и урокъ по изкуството».

Въ изслушаванieto на тия два реферата, г-нъ Палашевъ, и почти всички изтъкнаха, че дното образование трябва да се счита като то, което иде сѣдѣ първоначалното, и което е едно тѣло съ послѣдното и съ висшето образование, — като една халка отъ ожерелото, освѣтъ тая, която произтича отъ естествения на едно човѣшко същество нитъ възрасти на живота. Тогава, есено основата на метода, принципитѣ, оставакива, каквито се опредѣлиха за първото образование.

Когато върне се подигна въпросътъ за връзката, дали не би могло да се установи връзка между нея и рисуването. Пове-е произнесоха, че ржната работа си е чина сама за себе си, че би било не-о да се търси тая връзка, когато има да итъ оити за съотношението на рисуван-маъ другитѣ прѣлмети. Тойте се то спо-вие, че разнитѣ клонове отъ обучението да си взаимствуватъ, да си помагатъ взаимно, ки всѣки своята автономия, своята неза-доктрина, своята отличителна педагогика, и способенъ рѣчникъ.

Въ тия разисквания конгресътъ гласува дѣйствиитѣ:

Рисуването въ средното образование трябва да е базирано върху принципитѣ, които се за първоначалното обучение. То трябва да е съществена цѣль да развие у ученицитѣ тѣсно разбирание.

Работата да се потвърди, за следуюция конгресъ, чинитѣ, които би могло да се установи между ето по рисуване, обучението по моделиране ита работа — за всичкитѣ степени на иието.

Въ следния текстъ втората точка отъ тая резо-иия следната редакция: «Връзката между ането и ржната работа съ рисуването да се пошири въ всичкитѣ степени на ето. Резултатитѣ отъ тия оити трябва да представятъ прѣдъ най-близкия конгресъ».

Въпросъ. — *Рисуването въ висшето обра-Говори г-нъ Р. Steck, художникъ-живо-инспекторъ на обучението по рисуване и итъ въ Парижъ. Той изтъкна необходи-отъ рисуването въ висшитѣ училища, иже те доста убѣдителни примѣри за това-ругото, той спомена, че единъ американски сикъ сачовникъ, сѣтъ като е свършилъ американоинна ревизия въ Харвардския уни-тъ, даявилъ следното: «Прилежта ми, че*

само курсетъ по теологията иѣма нужда отъ ри-суването!» Той въпросъ мина почти безъ прѣния и конгреса прие следната резолюция по него:

1. *«Въ всички факултети трябва да се създадатъ рационални курсове по рисуване»*

2. *«Що се отнася до факултетнитѣ изпити, да се подобри вниманието на способността въ рисуване тѣмъ, който то може да служи като напреденъ и разяснителенъ елементъ»*.

То се знае, че щомъ рисуването се въиква като сътрудникъ на мисълта, то ще се изиква по най-вкуснитѣ и най-бързи начини за подпо-магане на послѣдния.

Шестъ въпросъ. — Образованието и подготовката на учителитѣ по рисуване въ разнитѣ видове общео-бразователни училища. По него въпросъ се държаша два крайно обстоящи реферата. Единиятъ отъ г-на W. B. G. Molkenboer, директоръ на Държавното Педагогическо Училище въ учители по ри-суването въ Амстердампъ, и втория — отъ г-на A. Kunzfeldt, професоръ въ кралевския възпита-теленъ институтъ за офицерскитѣ дѣщери въ Виена. Г-нъ Молкенбюръ изтъкна много ясно ко-ко голяма е нуждата отъ едно цѣлестобразно подготвяне на учители по рисуването, било за началнитѣ, било за срѣднитѣ училища. Той на-мира, че всѣкакви реформи въ обучението по рисуване ще останатъ безплодни, ако не се взе-матъ мѣрки, за да се подготвятъ учители за практическото приложение на тия реформи. Прѣдложенията за иѣкакви дѣшни курсове, единъ или двужесени, той намира за неумѣстни. За подготвянето на съществуващитѣ вече учи-тели, той намира като единствено срѣдство да бѣдатъ тѣ по-улегчени въ работата, за да могатъ да се прѣдаватъ на саморазвитие. А за подгот-вянето на бѣдещитѣ учители по рисуване той мисли, че най-умно е да се учрѣди въ всѣка страна по едно специално педагогическо учи-лище за подготвяне на учители, по образеца на съществуващото въ Амстердампъ, или въ още иѣкои и други градове у други държави. Курсетъ на тия училища да бѣде 5-годишенъ, и при гѣхъ да има едно прибавено (аппехе) практи-ческо училище, посѣщавано отъ ученици и отъ двата пола,¹⁾ където бѣдещитѣ учители ще даватъ уроци по рисуване и ще се подготвятъ за бѣдещата си работа. Тия уроци ще се да-ватъ подъ надзора на единъ прѣподавателъ отъ училището, които ще прави бѣлѣжки и ще дава нужнитѣ наставления. Кандидатитѣ за учители по рисуване въ началнитѣ училища²⁾ ще сѣд-ватъ въ това училище само два години, а ония

¹⁾ Ученицитѣ, които ще посѣщаватъ това училище, ще бѣдатъ въ възрастъ отъ 10 до 16 години и ще съ свършили началното училище.

²⁾ Г-нъ М. не бѣше съгласенъ, че въ прави оитѣ прѣд-ложения, като се поставя на интердигнация следитѣ два отиселитѣ изпититѣ ученици, той мисли, че курсетъ на началното училище въ разни страни е различенъ, но сѣтъ, че въ повечето страни той е 7—8 годишенъ, поради гѣта и прѣдната специална подготовка по рисуване за нача-литѣ училища, където въобщо ще бѣде и необходимъ и въ-ажно да има особни учители по рисуването.

за сръднитѣ училища — 5 години. Цѣльта на тая педагогически училища, за които говори Молкенборъ, ще бже да подготвя не художници, а учители, и поради това ще трѣбва да се обрѣща голѣмо внимание на общото образование на бъдещитѣ учители и главно на тѣхното добро възпитание, на което той отдава голѣмо значение за бъдещата имъ учебно-възпитателна работа. Референтътъ даде и обширни указания относително материала, който трѣбва да се изучи въ продължение на 5-тъхъ учебни години. Неговитѣ заключения сж следнитѣ:

1. Въ всяка страна снабдяването (recrutement) съ учители по рисуване да става по единъ специаленъ, логиченъ и положителенъ начинъ.

2. Понеже възпитанието и образованието на учителя по рисуване трѣбва да бже различно отъ онова на художника собствено казано, то ще трѣбва да се дава въ едно специално заведение или училище, наречено педагогическо училище, кадето ще се развиватъ артистическитѣ дарби, но кадето най-много и най-сериозно ще се грижатъ за образованието на човѣка, който да е способенъ да обучава други хора.

3. Посрѣдствомъ практически педагогически упражнения, правени въ «опитното училище», къмъ педагогическото училище, бъдещиятъ преподавателъ ще бже достатъчно подготвенъ, за да може да пристъпи къмъ обучението, въоръженъ съ вѣра въ себе си, толкова необходима за всичкитѣ карриери, но най-много за просвѣтителната.

4. Педагогическото училище трѣбва да добие правото, щото неговата диплома за завършенъ курсъ да бже като дипломата на учителя по рисуване или равна ней.

5. Прѣдъ видъ на необходимото продължително слѣждане, за да се получи правото за учитель по рисуване, възнаграждението на тия учители трѣбва да бже еднакво съ онова на тѣхнитѣ колеги по другитѣ клонове.

6. Държавата трѣбва да основава и потържда съ всички сили педагогическото образование за учителитѣ по рисуване.

Вториятъ рефератъ върху въпроса за «образованието» (Ausbildung) (усъвършенствованието) на учители по рисуване въ различнитѣ училища, държанъ отъ г-на професора А. Кунцфелда, 64 едина отъ най-съвършенитѣ и най-интереснитѣ реферати, които се четеха въ конгреса.

Прѣдъ видъ на голѣмата важность, която прѣдставягъ сжжденията на г-на Кунцфелда, които бѣха изложени съ една рѣдка последователность и методичность и даваха, споредъ насъ, най-сполучливо разрѣшение на толкова трудния въпросъ за подготвянето на учители по рисуване, ние ще ги изложимъ по-обстойно, като се надѣваме, че ония, които наскоро ще уреждатъ програмата за педагогиче-

скитѣ училища въ България¹⁾ ще могатъ ползувати прѣкраснитѣ идеи на професора фелда. Но да започнемъ.

Референтътъ напомни най-първо, че а първия интернационаленъ конгресъ въ П. въпросътъ за рекрутирането на добри учители нареченъ *жизненъ въпросъ* за обучението на дете, и че това мнѣние е много право, защото ние нѣмаме добри и подготвени за тѣ учители, всичкитѣ наши сѣремления дачимъ юности, което ни е повѣрено, възхищава и наслаждава отъ красотитѣ на родата и изкуството, и да му дадемъ вѣр и ловкость въ ръката да схваща и прѣдава зитѣ — ще останатъ празни желания.

За да проучи отъ всички страни въ да му даде едно разрѣшение, което би по-общо значение, референтътъ се е отъ за свѣдѣния до много компетентни членове разни държави, и изхожда отъ ония отъ които той заварва сега въ Франция, Швеция, различнитѣ германски държавини, а сж въ Австрия. Следъ направеното проучване, дошъкъ до заключението, че трѣбва да се разгледа темата на двѣ части:

А. Образование (приготвяне) на учителя обучението по рисуване *много*.

Б. Подготвяне на ония учители, които сж на длъжность.

Първиятъ въпросъ (А) отъ само себе разклонява, и то за всички държави, не нитѣ три въпроса:

1. Образованието на учители за нисше пень на обучението по рисуване, сирѣчь роднитѣ училища (въ които се сѣдѣтъ училъ дѣца на възраст отъ 6 до 11 години).

2. Образованието на учители за сръдн пень на обучението по рисуване, сирѣчь сръднитѣ класни училища (Bürgerschule) и нитѣ класове на сръднитѣ училища (студии, тая училищна категория, въ които ученици, които сж на възраст между 11 и 15 години).

3. Образованието на учители за висше пень на обучението по рисуване, сирѣчь шитѣ реални училища, висшитѣ реални зини, педагогическитѣ училища и други заведения (въ които възрастта на ученици между 15—19 години).

Относително образованието на учителя по рисуване за висшитѣ и художествени училища не трѣбва и да се говори, защото се знае рително, че такива учители ще трѣбва да дагъ само художници и знаменити професори.

1. Образованието на учителитѣ по рисуване на народнитѣ училища.

Референтътъ мисли, че прѣди да пристъпи разчленуването на тоя въпросъ, ще трѣ

¹⁾ Министерството на Народното Просвѣщение даде стигъ тѣхнитѣ проекти — програма за обучение на учители въ България, 1904 год. и го тѣхно до всички вѣрни лица, да дадатъ своитѣ по него.

ри на другъ единъ, който, макаръ и да е рѣко окончателно разрѣшенъ въ първия стъ, се повдига наново отъ мнозина, които маватъ съ реформирането на обучението уване. Тоя въпросъ е слѣдния. *Не трябва ли по рисуване да се даде още отъ на степенъ (сирѣчь отъ самото начало) на художници, или учители съ художественно образование?* «Не можемъ да не признаемъ, референтътъ, че, съ въвеждането на това обучението ще извлече голѣма полза и ще поставено на яки основи, а художникътъ интереси ще укрѣпятъ още отъ начало; защото, както казва скулп-Obektъ,¹⁾ както единъ чуждъ езикъ бива брѣ обучаванъ отъ учители, на които тоя е материя, понеже само тогава езикътъ стива върху ученикътъ като нѣщо живо, така живиерадостното обучение въ из-то може да бѣде посадено въ сърцата на само отъ образовани художници».

ерентътъ намира тоя изгледъ за много по-кава, че не може и да се мисли за то приложение на практика, по чисто фи-или материална причина. Най-първо на-тъ училища сж на брой много повече, от-то художници има; а пъкъ въ селскитѣ ца е абсолютно невъзможно изпълнението пдеа, тъй като е немислимо да се назнача единъ учителъ, специално за рисуване, нисно отъ това, че много малцина сж ония ници, които ще приематъ за отидатъ въ Но даже и въ голѣмитѣ градове, кждѣто о възможно назначението на единъ специа-учителъ по рисуването, и тамъ се явяватъ важни педагогически съображения противъ съль.²⁾ Учителътъ и възпитателътъ, който венъ бива на дѣцата, е принуденъ да се ва съ тяхното интелектуално развитие и учи дѣтото на разбираше още отъ най-та му възраст. И както той съзира про-то на дѣтския умъ въ развои на езика на о, също така той ще прослѣди сжщото и говитѣ първи рисувателни опити, ще ро и (поопири), чрезъ разумно избрани усни бракателни начини на изказване, и що съ-ва по тоя начинъ за общото развитие тския умъ. Още въ първия конгресъ е било но мнѣние, че въ началото на обуче-саниятъ учителъ трябва да бѣде и учителъ

по рисуване на дѣцата отъ началнитѣ учи-тища, и че «учителътъ ще изпълни прѣвъсходно та работа, стига само да го лаутатъ, било въ педагогическото училище, било другатѣ, какъ трябва да обучава по рисуването въ началото учи-ище» Но това може да стане само тогава, когато ученикътъ въ педагогическитѣ училища тобие, покрай педагогическото, и художествено образование, отъ което обучението по рисуване е само частъ, макаръ и най-важната. Потѣдпато обаче добръ на цѣльта на обучението по рисуване въ поменатитѣ заведения,¹⁾ ние виждаме, че тя се ограничава само въ едно уплѣгане на ученика изключително за обучението по рисуване въ на-роднитѣ училища. Рисуването трябва да бѣде за учителя едно срѣдство за показване много повече, нежелъ езика, къмъ което той ще прибѣгва при всѣки учебенъ прѣдметъ, когато словото не е доста-тъчно да даде ясни прѣдстави. Сега, ако образова-телнитѣ заведения за учители и учителки се по-грижатъ да снабдятъ възпитаницитѣ си съ ко-ко се може по-голѣма мощъ за изказване чрезъ рисунка, тогава, естествено, учителътъ ще може да вземе участие въ обучението по рисуване още въ най-долната степенъ на обучението, безъ ни-каккви затруднения.

Но прѣди да изкаже изискванията и желанията относително художественото възпитание на уче-ницитѣ-педагогисти, което е тъй тѣсно свързано съ обучението по рисуване въ педагогическитѣ училища, референтътъ счита за необходимо да разгледа причината, по която досегашното обуче-ние по рисуване не е докарвало до задоволителни успѣхи. Споредъ него четири момента изпикватъ гукъ:

1. Приемането въ образователнитѣ заведения за учители и учителки става безъ да се обръща внимание върху подготовката на ученицитѣ въ рисуването отношение. Последнитѣ биватъ обик-новено изпитвани по езика и математика, а още до нѣдѣ и по пѣние, цигулка или пиано. А понеже ученицитѣ-педагогисти се набавятъ (ре-крутиратъ) отъ различни заведения, даже и отъ такива, въ които никакво обучение по ри-суване не сжществувало,²⁾ то често се случва, че слѣдъ приемането, нито една третя отъ възпи-таницитѣ не отговаря на изискванията както трябва.

2. Самото обучение не може да удовлетвори, нито по отношение на учебната цѣль, нито по отношение на вѣстия учебенъ материалъ, нито пъкъ по отношение на самия учебенъ планъ. Каква полза може да донесе на бѣдния учител онова обучение по рисуване, което вимага своята най-висока цѣль въ механическото копиране на

експериторъ Обикъ е говорилъ върху таа тема въ етския съборъ за художествено възпитание, чрезъ ол., и е ималъ мнѣние, че рисуването трябва да се дава, още отъ самото начало, отъ учители спе-циално за таа цѣль.

доминицитѣ и учителитѣ по рисуване въ София той кружокъ, който се събира въ една отъ малитѣ малитѣ училища всѣка сръта вечеръ на «сръта». Тамъа сръта ние държаме единъ рефератъ. Нонитѣ посочи въ областта на обучението по рисуване. Прѣдставитѣ отъ етския единъ отъ етскитѣ на Рисуването училища изказа сжщото че е добръ да се назначатъ специални учители за таа цѣль и за осигуритѣ училища въ градоветѣ

¹⁾ Думата е за педагогическитѣ училища.

²⁾ Именито ни се импрѣта въ паметта картината за обучението по рисуване (и по чуждитѣ езици) въ паметъ при етския училища, които иматъ ученици за педагогическитѣ ни училища: въ тоя ето отъ тѣхъ рисуването се прѣдлага отъ учители, които съвѣтъ иматъ помощта отъ тоя прѣметъ.

ването по стъпни таблици, по предложки и по модели, бидейки несъвместимо съ изисквания за самостоятелното развитие и изпителната способност на ученика, трѣбва да изхвърлено изсѣлѣно изъ обучението. *Модели за рисуване* трѣбва да се употребяватъ изключително само художествени и при-рѣдметни, и никакъ не имитационни и чужди (на прирѣдметни) съ много малка стойностъ; съвременното обучение по рисуване да има за своя главна задача да възпитава да разбира въ всичко съществено и ко въ изкуството, тъй като само онова да се нарече хубаво, което и по материя, по форма, по външен видъ на своята цѣла, основна на това голѣма частъ отъ реформата се изказватъ, много справедливо, противъ изкуствено прѣдставени (направени) мо-делни цѣли отъ хартия, отъ платъ, или отъ изкуствени плодове, глѣди, разни жи-ваца и направени отъ хартия, и др. т. Новото обучение е и противъ всѣкакви миниатюри-зации отъ домашна потрѣба, като маси-ви, сѣмлетата, както и противъ дѣтскитѣ и противъ миниатюри на външни черкви, и пр. При тѣкущо изобразително мо-делно още едно обстоятелство, което не е приетостта, или по-добри, което говори за тѣхното употребление. Прирѣдметитѣ, външнѣ и изложени на атенуираната свѣт-лоубавна много отъ своя собственъ животъ, кой би поискалъ да прѣдстави свѣтлината въ чръзъ синьо небе, или да качи пла-мъка при това ще бѣда простижно на-мало, картината ще изгуби всѣкаква сто-йностъ и изобразяването (съ бои) на та-кава прѣпарирани птици или мѣт-ки е едно достойно за съжаление заблуд-но, което не твърди рѣдко срѣщае въ-ншнѣ училища. Ако е потрѣбно да се-та и матуватъ пейзажи (а това е дѣйстви-телно необходимо), то това трѣбва да се из-върши само въ свободната природа, на откритъ-та. За тая цѣль ученицитѣ трѣбва да бѣ-допознати съ елементитѣ на пейзажното-ве, като построения, разностранности, вода, въ дървета и др. под. Това ще става въ-ншнѣ общи или групови разходи вън отъ-прѣзъ дѣлнитѣ мѣстени, при което всѣки-тъ ще бѣде снабденъ съ по единъ блокъ-цирание. Изключителното рисуване и мату-ване на натура би било само по себе си една-каква напѣлъ срѣну сегашната метода-ция по предложки, понеже то не при-на ученика да прѣдсѣва чуждитѣ мисли, а отъ него само да изрази известна-та чръзъ рисунка и матуване тъй, както-вижда за съотвѣтно, обаче, при по-на-то по-протѣжение, това рисуване, или-то по-прѣдметни въ рисуваната задача, би-ло то пакъ въ копиране, ако ученицитѣ не-е добри, *не съществителна форма, сама по-себѣ има много малко значение за изкуството*

и индустриалния животъ. Само резултатитѣ отъ изучаването на природата и произвождател-нитѣ послѣдствително закони на красотата и тѣхните приложения въ изкуството и индустриал-ния животъ, които развиватъ ума и чувството къмъ прикрасното и не потлъкватъ, чръзъ туй, само възпитателна задача.

Ученицитѣ, значи, не трѣбва да стане инти-менъ и съ онова, чръзъ което изкуството укра-сява живота на човѣка, т. е. съ орнамента, въ широкъ смисълъ на думата. Той трѣбва да бѣде запознатъ съ оня невеликъ орнаментъ, съ-което е да хилятогодишна култура е заобика-ляла човѣка; той трѣбва да се научи да схваща и изобразява (въ оцѣни черти) по форма, мате-рия и цѣлтъ външнитѣ различения на жили-щата, на черквитѣ и общественихъ зидения, както и тѣхната вътрѣшни парѣла, украше-нията по заванигѣ, по покривитѣ и стѣнитѣ, по мебелитѣ и дрехитѣ — като орнаменти въ ши-рокъ смисълъ на думата.

Като въведение къмъ орнаментното рисуване-служатъ схематизирания, симетризирания, прости парѣждания, поизвазвания, развивания на рисунки, при което, основнитѣ закони на орнаментиката за равномѣрностъ, за пропорция, за раздѣление на маситѣ, за дългетното прикосновение на външнитѣ и пр., ще бѣдатъ съобщени чръзъ практически упражнения. При гоя същия учени-цитѣ могатъ да се запознаятъ съ най-важното отъ историческата орнаментика, а, до колкото позво-лява обучението, и съ съществено уѣствоетъ, като се дава прѣпочитание на националитѣ елементи. Уреждането на една малка сбирка съ образи отъ обекти, експозури, добри кар-тини и фотографии не бѣде необходимо за тая-цѣль. Относително поощряването въ изучаване на отечественото изкуство, онова педагогически учи-лища, които се намиратъ въ голѣмитѣ градове и мѣста, развити са значително въ художествено-историческо отношение, много по-добри поста-вени, нежели ония, които се намиратъ въ сѣла-та, въ великото културно развитие, поради това-постепенно на мукитѣ, изложеници и пр., е отъ прѣголъмо значение за успѣха на тая-учебна цѣль.

Относително *ходъ на обучението* по рисуване-въ учебнитѣ зидения за учители и ученици, референтитѣ мисли, че трѣбва да се почва съ систематично повторение на материята отъ срѣд-ната степенъ, стѣтъ което да се прѣдприма по-обстоятелното и по-различеното разработване на-свѣтлината материята. Не съществуватъ, може да се-каже, трѣтъ учебенъ прѣдметъ, който да е тъй-удобенъ, а е едно концентрично разграничение на-своя материята, каквото е обучението по рису-ване (Ние можемъ да задемъ на ученицитѣ че-реша или ябълка, ако намѣриме а съществително, да-я рисуваме отъ първата учебна година, а отъ-осма, и по-нататъ не намѣриме у единъ и същъ-материята, се нови и нови характерни особености-за използване отъ послѣдующитѣ степени на-обучението).

Единъ методически учебенъ планъ трѣбва да има прѣдъ видъ три главни точки изъ тематния септат: 1. изучаване на формата, 2. изучаване на цвѣта и 3. изучаването на освѣтлението, безъ да се гледа на това, че тия три сръдства на изобразяване биватъ побуждени чрѣзъ сждитѣ или чрѣзъ общи упражнения. По форма ние различаваме едно, два и три размѣрни прѣдмети. Таква прѣдмети, при които изпъква изключително посоката на дължината (пръчки, перодръжки, моливи и др. и.) могатъ да бъдатъ изобразени паралелно, отвѣсно или напрѣчно, и да бъдатъ прѣдадени, както изглеждатъ, съ креда, вжгленъ, червенъ моливъ, четка и боя. Сждито е и за прѣметитѣ съ два измѣрения (тетрадки, изсушени лѣта, персери и пр.) При плоскитѣ прѣдмети, които сж напярени съ силни бои, ще трѣбва да се даде прѣдпочтение на изобразяването съ четка. При гълата съ три измѣрения ще се обърща особно внимание, едновременно съ върното разкриване на формата (перспектива), и на явленията на освѣтлението.

Изискването да се прѣдава и материали на прѣдметитѣ (сирѣчь да личи, че нарисуваниятъ прѣдметъ е отъ дърво, кожа, платно, негледжосана или гледжосана глина, порцеланъ, стъкло или металь) въ тая степенъ на обучението трѣбва да не достига до желанието да се придобие истинска художническа техника, а трѣбва да има за цѣль възпитанието на оцото, което ще се подтикне гвърдѣ много чрѣзъ примѣрнитѣ наблюдения на явленията на свѣтлината върху стъкло, на всичкитѣ нѣжни цвѣтови явления при охлювитѣ и черупеститѣ животни. Въсѣкави теоретически разяснения или продължителни тълкувания, заимствуващи отъ съчинения върху боитѣ трѣбва да се избѣгватъ. «Природата, казва великиятъ швейцарець Песталоци, е ръководителка при всѣко възпитание и при всѣко обучение». Прилежно проучване на отдѣлни прѣдмети — с главното нѣщо. Нагрупуването на голѣми групи или цѣли щилебени (нангюръ мортъ) трѣбва да се отстрани, и то, не само затова, че въ тая степенъ на обучението е много мжчно оцненостно на взаимно влияещитѣ се тонове, но още и по тая причина, че вмѣкването на прѣфишено изработени картини е въобще придружено съ губене на много врѣме. Въ замѣна на това, обучението по рисуване трѣбва да има за задача да приучи ученика да избира за всѣки прѣдметъ подходящъ рисувателенъ материалъ. Моливътъ, вжгленътъ, крѣтата и ретела (червена креда), тушътъ, перото, а слѣдъ туй и акварелнитѣ бои — всички ще трѣбва да влизатъ въ употребление; пастилътъ, поради неговата ровкостъ и скжния, ще бъде по-малко използванъ. Маслениитѣ бои и темпера, ¹⁾ сждко така, съвсѣмъ не трѣбва да

бждатъ допуснати въ тая степенъ на обучението поради мжкнотитѣ въ употреблението и малата матернала.

Относително методиката на обучението по рисуване референтътъ мисли, че въ учебнитѣ заведения за учители и учителки ще трѣбва обърнати голѣмо внимание. Ако обучението по рисуване въ тия заведения се нахожда въ върхъ, то ще прѣдставя отъ себе си образъ на добра метода. Прѣди всичко изпъква нуждата, щото ученицитѣ да придобиятъ, чрѣзъ прилежно рисуване на таблата, колкото е възможно, голѣма увѣреностъ въ изобразяването на всичкитѣ онии нѣща, които се срѣщатъ въ обучението, а поради това тѣ трѣбва още отъ първото учебно годиша да се упражняватъ, ако е възможно, даже всѣки часъ, въ рисуване отъ паметъ и нѣща, заети отъ учебния материалъ прѣврѣмето когато се извършватъ тия упражнения.

Освѣтъ това въ последнитѣ учебни години ще бъде необходимо, щото възпитаницитѣ да се запознаятъ съ умственото развитие на детето въ доучилищната възраст изобщо, и развитието на неговата изобразителна способностъ отдѣлно, като за тая цѣль се прѣдлага на съответното изучаване. Тогава само тѣ ще могатъ, като бждещи учители, да уствѣршенствуватъ по-нататкъ дѣтската изобразителна способностъ разумно и да я оплозотворятъ въ прѣдметното обучение, въ илюстрирането на прочетени рѣзки и пр. На упражненията въ придобиване свобода и ловкостъ въ движенията на ръката (споредъ Либерги Табл.¹⁾) на свободнитѣ упражнения съ четка, на вмѣкването въ самостоятелно декоративно рисуване трѣбва сждко да се отдаде походяще внимание. Особна грижа трѣбва да положи, въ всичкитѣ степени на обучението, изучаването на плоскостното и пространствено рисуване, както и въ умѣнието да се скжзватъ изгледнитѣ форми на единъ прѣдметъ.

Относително врѣмето на обучението, референтътъ мисли, че това врѣме, което сега за сѣга е прѣдвидено за горѣприведения въ общи черти учебенъ материалъ въ Швейцария, Пермания, Австрия, е съвсѣмъ недостатъчно. Увеличението прочее, на рисуваелнитѣ часове въ педагогическитѣ училища въ поменатитѣ държави, безспорно наложително, като, при това, за свободното рисуване се опредѣлятъ най-малко четири, а за геометрическото — два часа. Референтътъ спомена сръщу това искане може да се противопостави обстоятелството, че седмичнитѣ часове въ отдѣлнитѣ учебни години сдобри измѣрени, и едно по-нататъшно обърщение на ученицитѣ би трѣбвало да бъде отстранено. Обаче, самъ той не иска никакво увеличаване на учебнитѣ часове, а мисли, че за рисуване биха се набавили часове чрѣзъ едно обѣщане или прѣмъкване на нѣкои отъ другитѣ учебни

¹⁾ Темпера, която се употребява въ живописието за сжестване на сухитѣ бои. Италианскитѣ живописци отъ врѣмето на въ рендането сж употребявали за сжестването на боитѣ мѣхчата сокъ отъ конската на фиговото дърво или жѣлтъкъ отъ лѣно; поради това и италианската живописъ, работена по тая техника, носи често названието темпера.

¹⁾ Бѣлѣжитѣ американски съставители на сѣдмичното рисуване, за който ще съобщимъ нѣщо по-късно въ своята стѣния «Прѣметъ на новитѣ начини на обучение по рисуване», която наскоро ще изиде.

предмети. Въ това отношение рисуването ще се покаже като противотротова сръбна богатитъ съ празнослушие други учебни предмети, и ще бжде благославяно отъ кандидатитъ.

Относително *учителитъ по рисуване въ педагогическите училища* референтътъ изказа изобщо слѣдното мнѣние:

1. Длъжността на учителя по рисуване въ педагогическите училища е тежка и пълна съ отговорностъ.

2. Учителътъ по рисуване въ тия заведения трѣбва да има не само практическа опитностъ на областта на народното и класно училище, но още и да притежава здраво художествено образование, което ще му даде възможностъ да работи съ бързина и увѣреностъ въ всичките класове на обучението по рисуване, а особено въ отѣлн по фигуритъ. Той трѣбва да бжде, освѣнъ това, добръ запознатъ съ всичките успѣхи постигнати въ областта на рисуването, и да бжде прѣпълненъ съ любовъ и въодушевление къмъ своето призвание.

3. Относително образованието на преподавателитъ по рисуване въ педагогическите училища би трѣбвало да се изисква отъ тѣхъ най-малко да сж свършили педагогическо училище, въ което рисуването се преподава вече по изложената отъ референта система, а слѣдъ това да сж практикували най-малко два години въ основно или класно училище. Слѣдъ като сж извършени тия условия, кандидатътъ, у когото по-отрано се забѣлжватъ дарби къмъ рисуването, постъпва въ едно специално държавно училище за приготвяне на учители по рисуване на сръдни и педагогически училища. Кандидатътъ постъпва въ това заведение или като степендиантъ, или като командированъ за усъвършенствуване съ заплата, която е получавалъ въ основното или класно училище.

Относително образованието на *учителитъ по рисуване за горнитъ класове на гимназиите и педагогическите училища*, референтътъ мисли, че е напълно вѣре вече да се турн край на ця безредностъ, по която става рекрутирането на различнитъ учители, единъ отъ които се взематъ отъ художественитъ академии и училища, други отъ висшитъ художествено — занаятчийски (Kunstgewerbeschulen) училища, трети отъ техническите училища, и четвърти — отъ частни училища. Той мисли, че това безразборно приемане на учители съ различно образование и практика прѣчи прѣпното на прогреса на новитъ течения въ областта на художественото възпитание, и камира, че е необходимо по-скоро учредяване на *специални държавни училища за приготвяне на учители по рисуването за по-горнитъ общообразователни училища*, които мога да бждатъ устроени или отѣлни, или като прибавка къмъ художеств. академии, къмъ висшитъ технически училища или къмъ висшитъ художествено-занаятчийски училища.

Референтътъ изложи подробно условията приемане въ тия училища, учебната цѣль, учебния материалъ и учебното вѣре.

Относително образованието на *учителитъ сръдната степенъ на обучението по рисуване* сирѣчь за висшитъ сръдни училища, за градскитъ класни училища и за други подоб. заведения, референтътъ мисли, че тѣ трѣбва се подготвятъ въ тѣсно-по споменатитъ специални училища. Курсътъ трѣбва да бжде двегодишенъ съ изпитъ. Не трѣбва да се забравя при това, че тия кандидати, които искатъ да бждатъ учители въ градскитъ клас. училища (въ които се подготвятъ ученици педагогическите училища), ще трѣбва да прѣживатъ непрѣкънно педагогическо образование.

Слѣдъ това референтътъ изказа своята увѣреностъ, че, ако се въврнемагъ изложенитъ отъ него възгледи, въ скоро вѣре държавитъ бждатъ снабдени съ учители, които ще подигнатъ обучението по рисуване на онай висотъ която му се опрѣдѣля сега отъ най-новитъ педагогически и художествени искания. Кожото прѣхода, юкато се дойде до това мѣсто, референтътъ мисли, че е необходимо по-скорошно уреждане на *специални подготовителни курсъ* за учителитъ по рисуване отъ тригъ категории (основни, класни, гимназиални), каквито вече много мѣста сж устроени и даватъ извъредъ добри резултати.

За *подготвянето на учителитъ въ основнитъ училища*, референтътъ мисли, че е необходимо съ годиненъ курсъ съ 4 часа седмично, или око. 150 часа всичко. Учебната цѣль ще бжде опрѣдѣлена вече отъ референта за педагогическите училища, при което ще се обрѣа внимание на най-сжжественото отъ материала, опрѣделенъ за тия заведения. Обучението въ курсъ ще бжде повече практическо, и теоретическитъ или методическитъ правила ще се съобщаватъ само при практическата работа. То се знае, за ръководенето на тия курсове ще трѣбва се опрѣдѣлятъ учители отъ педагогическите сръдни училища, признати по своята вѣщностъ за преподаването.

За *подготвянето на учителитъ по рисуване сръдната степенъ* (класнитъ училища, дожитъ класове на сръднитъ училища и пр.) ще трѣб. сжжко така да се устроятъ курсове въ всичкитъ главни градове, които да траятъ най-малко ед. година, съ по 6 часа въ седмицата, или око. 240 часа всичко: прѣзъ това вѣре подготвянитъ се ще се изражнягъ въ ловко рисуване въ всичко онова, което ще има е потребно за да могатъ успешно да преподаватъ рисуването споредъ най-новитъ изисквания¹⁾

¹⁾ Многоуважаемиятъ професоръ А. Кунцъ е далъ въ обрѣната за ми изпрати прѣзъ вѣсенъ писмъ, 1904 г. една крайно интересна колекция отъ многосройни рисунки, работени отъ ученици — ученици въ единъ подготовителенъ курсъ, ръководенъ отъ самия г. Кунцъ. Освенъ това, г. Кунцъ е далъ въ обрѣната да ми подари около 50-60 рисунки отъ свои ученици.

Относително временият курсове за учители по рисуване въ сръдните и педагогически училища, референтът мисли, че е необходимо и тѣ да се устроят колкото се може по-скоро, и да бъдат въ свързка съ споменатитѣ по-горе държавни заведения. Учебната книга и учебния материал на тия курсове ще трябва да се опредѣлятъ споредъ мѣстнитѣ условия, тъй като е много трудно да се посочатъ общи изисквания.

Въ края на своя рефератъ г-нъ Кунцефелдъ изтъкна нуждата отъ специални инспектори на обучението по рисуване (каквито вече въ много държави съществуватъ), които ще слѣдятъ развитието на това обучение въ тритѣ страни, и ще наблюдаватъ за неговото правилно практическо приложение въ повѣренитѣ имъ училища.

Резолюцията на конгреса по шестия въпросъ е слѣдната:

1. Резултатитѣ отъ обучението по рисуване и отъ художественото възпитание, въ всичките степени на обучението, зависятъ отъ двояко художествено образование и възпитание, което има учителятъ. Следователно, най-голяма грижа трябва да се положи за образоването на учителитѣ въ народнитѣ училища.

2. Въ сръднитѣ и висши училища (гимназиитѣ), а особено въ педагогическите, които подготвятъ учители, които съ собствъ подготвени въ художествено и педагогическо отношение, рисуването трябва да се прилагана отъ учители, които собствъ познаниятъ педагогическата наука.

3. Въ най-близкия конгресъ трябва да се съобщатъ резултатитѣ отъ изречитѣ, вѣсти за означените на исканията, изречени въ точки 1 и 2.

Въ едно общо сѣбрание, по предложение на г-на Гиббена, конгресътъ рѣши да тури основата на една «международна федерация на обучението по рисуване», която да се грижи за развитието на това обучение и която да дѣрки въ течението на послѣдното всички интересувани се. Ето и самото рѣшение на конгреса, показано въ нѣколко точки:

1. Основава се една «Международна федерация на обучението по рисуване».

2. Въ тая Федерация могатъ да влизатъ отдѣлни лица, учени заведения, дружества, власти, които се интересуватъ отъ обучението по рисуване, и които плащатъ годишенъ вносъ. Вносатъ за отдѣлни лица е 5 лева, а за заве-

денитѣ тия рисунки, вѣдно съ нея, които ще донесатъ отъ разни училища изъ странство, били изложени въ два сѣзана на една столично основно училище на продължение на 10 дни, презъ същия мѣсецъ. И така биде то вѣдно отъ всички условия въ столица, въ която имъ вѣдно съ учителятъ, както и отъ многобройни послѣдствени мѣста, които имъ вѣдно съ интересувани се отъ и вѣдно съ условия въ областитѣ на обучението по рисуване. Подаренитѣ отъ тая Федерация рисунки влизатъ въ отъ тая тѣло интереса за шестото учителство, което имъ вѣдно съ предложа на въ тая училищна мѣст.

денитѣ и дружествата ще биде опредѣлени и вѣдно отъ бюрото на Федерацията.

3. Бюрото на Федерацията, което съставя и стояния комитетъ на обучението по рисуване се избира отъ Федерацията; членовѣтъ отъ вѣдно държавна означаватъ по трима делегати.¹⁾

4. Бюрото е назовано съ грижата да на дѣлва всичките сѣздания, да издава едни специаленъ бюлетенъ, да утвържда бюджета сѣздания, и да приготвя работа за сѣздания конгреси. То се събира поне веднажъ вѣдно въ години, въ тая градъ, който то самъ избере.

Избраното въ време на конгреса бюро с изработило вече статутитѣ на «Федерацията» и ги е печатало въ брои 5. на бюлетина на Бернския конгресъ. Председателитѣ на Федерацията е г. Fiedl учитель и народенъ сѣздания въ Цюрихъ; секретаръ — Boos, Jegher, секретаръ на швейцарския сѣздания на изкуствата и занаятитѣ въ Цюрихъ; секретаръ — Leon Genoud, директоръ техническото училище въ Фрибургъ. Оти които биха желали да получатъ отчета на Бернския конгресъ, трябва да се отнесатъ до г. Ode Blom, директоръ въ Бернъ, като наиратитѣ 5.

Изложба на ученически работи и учебни помагала въ свързка съ обучението по рисуване.

Конгресниятъ организационенъ комитетъ устройте една изложба на ученически рисунки и учебни помагала по рисуването, въ която били взети участие много училища отъ разни страни както и много търговски фирми. За всѣки конгресистъ, който бѣ дошълъ на конгреса съ нѣ да научи нѣко, изложбата представляше голямъ интересъ. Тукъ, предъ самитѣ резултати новитѣ течения въ областта на обучението по рисуване, конгресистътъ слушане най-интересувания по хиляди лица, въ свързка съ обучението, и се запознаваше нагледно съ вѣдно онова, което би могло да му се покаже на тая страна, невѣдно, невѣдно, невѣдно. Ед подробно описание на всичко онова, нѣ дѣхме въ тая изложба, би било желателно, то би имало значение, ако бихме могли да издржимъ това описание съ иллюстрации на нежнитѣ рисунки; понеже не ни е възможно да наиратитѣ това, ние не се ограничаватъ съ единъ краткъ прѣгледъ на ония работи, които най-много заслужиха вниманието на конгресиститѣ.

Най-голямо внимание, естествено, конгресистѣ подариха на рисункитѣ, които бѣха подарени отъ далечната Америка — напора на тая насоки въ художественото възпитание на оное.

Отъ народнитѣ училища на градъ Springfield, Иана Мичигана, бѣха изложени рисунки и ученици на възраст отъ 5 до 18 години, които всѣки можеше много ясно да прослѣ-

¹⁾ Уведомитѣ бѣхатъ въ Бернския конгресъ отъ тая тѣло нѣко не-те сѣздания въ тая комитетъ Г. Палашев, Антонъ Милевъ и Г. Палашевъ.

методата, която владѣе въ тия училища, и да схване нейните основни принципи.

Рисункитѣ на ученицитѣ отъ 5 годишна възраст: обикновени домашни прѣдмети, прости по форма, човѣшки фигури и сцени (илюстрирани разказъ); рисункитѣ сж работени съ цѣлти среди върху проста пакувателна хартия. Всичко работено отъ паметъ.

6 годишна възраст: пакъ рисунки отъ паметъ, направо съ цѣлти кредити и безъ прѣдварителни контури: цвѣта, моркови, доматъ, венециански сенеръ, лопатка, птици, риби, дѣца и други прѣдмети — илюстрирани разкази; начало на декоративна композиция: единъ правоъгълникъ, изпълненъ съ нѣколко реда птичета въ известна посока; упражнения въ различаване на цвѣтовете, разни геометрически правилни фигури, като кръгъ, квадрата: дѣцата сж попълвали съ разни бои правоъгълникъ. Много ясно се виждаше въ нѣкои рисунки, че дѣцата сж искали да изобразятъ нѣкоя сцена — историска, керванъ, желѣзница, овощарница. Рисункитѣ, макаръ и груби, изражаваха идеата на създателитѣ имъ.

7 годишна възраст (сирѣчь отъ 7 до 8 годишна възраст):

Праволинейни геометрически фигури: квадрата, правоъгълникъ, ромбъ, розетки и пр. изпълнени съ различни бои, съ цѣлти кредити¹⁾; разни линии, рисувани много смѣло, въ различни посоки; илюстриране на домашната обстановка, по оная прѣстави, които дѣтето съхранява: кухня съ печка и съдове по нея; пералня; занитѣ дрехи сж окачени да се сушатъ. Първата: дѣца се пързаятъ съ шейна отъ стръмно място. Цвѣта, рисувани вече направо съ водни бои, безъ никакви контури: сжщо: тикви, лилии, моркови, нарове, луковни глави. Изпълнението, то се знае, е просто и неудовлетворяещо, която, който не познава основните принципи на американската метода: дѣтето да изрази формата и цвѣта на прѣдмета по оная прѣдстава, която то има за тѣхъ. Личеше, че дѣцата съ тѣхъ изражавагъ и формата и цвѣта, до колкото то позволява тѣхното физиологическо и психологическо развитие въ тая степенъ на обучението. По нагатакъ слѣдвахъ рисунки, пакъ съ бои и цѣлти кредити, както стѣва: автомобили, паракоси, гардероби, барабани, птици, японски фенери и пр.; сцени изъ живота на дѣтето; зимна картина, войска, каруци, животни, пързалки. Личеше разликата между рисункитѣ отъ по-ранната възраст и тия.

8 годишна възраст: рисункитѣ многобройни, разнообразни и по-добри изпълнени; освѣтлени цвѣта, рисувани въ първите три години, се виждаше: листя нарисувани въ единъ тонъ — масило (четка); цвѣта и клончета съ цвѣта — съ цѣлти кредити и водни бои; право-

линейни фигури и розетки — попълвани съ разни бои — (упражнения въ хармонично съчетание на боитѣ); прѣдмети: поливалникъ (кана), легень, саксии, вази за цвѣта; венециански фенери, птици, декорации по образецъ на таписерски хартия. Всичкитѣ прѣдмети сж рисувани въ профилъ, сирѣчь въ двѣ измѣрения, безъ сѣнки и свѣтлинни. Илюстрационитѣ на сцени изъ живота на дѣтето пакъ продължаватъ.

9 годишна възраст (8—9 год.): разширочение на онова, което е рисувано въ по-първите 4 години; таписерии съ цѣлти кредити и водни бои (декоративни рисунки); листя, цвѣтове. Забѣлява се единъ прѣходъ къмъ поставяне на сѣнки (главни, разбира се); житни растения; клончета съ пъпки; геометрически фигури (попълвани съ бои, но не рисувани); птици, зеленчуци; съдове; личи си че е започнато изучаването и поставянето на сѣнкитѣ въ най-проста форма. Илюстрационни, както въ първите години.

10 годишна възраст: таписерийните орнаменти ставатъ се по-сложни; контуритѣ на листята изглеждатъ по-точни; виждатъ се рисунки съ моливъ; нѣкои листя и клончета сж нарисувани съ сепия; начало на запознаване съ нюанситѣ на цвѣтоветѣ; личи едно по-вѣрно схващане размѣра на прѣметитѣ; нарисувани букви, геометрически фигури и тѣла; група (за пръвъ път) отъ прѣдмети; илюстративни рисунки.

11 годишна възраст: (отъ 11 до 12 год., или нашия втори класъ) разграничение на сжщия материалъ; листя съ есененъ внаъ; вижда се едно по-сложно изпълнение въ боитѣ и пр. Кръгъ. Часовникъ. Таписерии. Картинки, изрѣзани отъ нѣкоя илюстрация, лѣпнати на сива хартия, а слѣдъ това украсени наоколо съ стилизирани цвѣта; рисувани цвѣта сж по-сложни и по-сложни. Личи прѣмногo разликата въ изпълнението между тия рисунки и ония отъ първите години.

12 годишна възраст: пълно запознаване съ 12-тѣхъ цвѣта на спектралната таблица; освѣнъ рисунки, подобни на ония отъ прѣжните години, вижда се начало на илюстриране къмъ текстъ: тетрадки, въ които има разни описания, придружени съ илюстрационни, нарисувани отъ самитѣ ученици, или печатни — извадени отъ нѣкоя илюстрована книга или вѣстникъ и тѣпнати на подобие на мѣсто; стилизирани цвѣта за таписерии хартии; рисунки за корици на календарчета и др. книги; пейзажно рисуване (най-елементарно) съ приложение на перспективните правила. Между рисункитѣ личеха и печатни репродукции, върху които бѣха прокарани линии за по-нагледно запознаване съ законитѣ на перспективата.

¹⁾ Стѣла като ученицитѣ изучаватъ формата на известни цвѣта, плодъ, листъ, животно или другъ прѣметъ, тѣ го стилизиратъ, нареждатъ го по фантазията си, и образуватъ фигури, каквито виждаме по картинитѣ, съ които обличаватъ стѣнитѣ. Тоя родъ работи илюстрираха много въ рисункитѣ, произхождащи отъ американскитѣ училища.

Рисункитѣ на ученицитѣ отъ 13 и 14 годишна възраст сѣ почти сжигитѣ, съ малко по-голъмо съвършенство въ изпълнението.

Отъ 14 до 18 годишна възраст човѣшка фигура (обличена) по натура (позирани сѣ ученици), сжиги нѣтъ, поклѣпнина и др. прѣдмети, изпълнени значително похватно.

Освѣтътѣ на рисункитѣ отъ Шарингфилскитѣ народни училища, голѣмо внимание обърнаха на конгресиститѣ, ония, изложени отъ Миссъ Wheeler, директорка на едно частно училище въ града Провиденсѣ, Америка. Повечето рисунки бѣха изпълнени отъ паметъ. Много отъ тѣхъ имаше толкова художествени по замисълъ и изпълнение, че прѣсто се виждаше невѣроятно, какво това сѣ работи на дѣти. Миссъ Wheeler изаби достатъчно енергия, за да не остави съмнѣние въ главитѣ на ония, които не разбираха, или по-добрѣ, не бѣха запознати съ голѣмата роля, която играе въ обучението по рисуване *рисуването отъ паметъ*, и да ги убѣди, че това имъ се вижда странно, защото не сѣ обучавали по този методъ, който се стреми да развие естествитѣ дарби за изобразителностъ, шо всѣко дѣте притежава и които трѣбва да бждатъ систематично и непринудено развити.

И въ рисункитѣ на другитѣ американски училища се забѣлѣзваше една общностъ въ основнитѣ принципи на обучението и въ приемиѣ на работата.

II. *Рисунки отъ една забавачница въ градъ Цюрихъ*, ръководена отъ Г-на Луиза Мюлеръ:

1. Разни фигурки (розетки, кръстчета, тѣркала), образувани отъ разноцвѣтни квадратчета, голѣми 3 сантиметра.

2. Фигурки отъ кжси (3—4 сантиметра) дървени дѣсчици; столчета, маси и др.

3. Фигурки отъ харгисни ленти: праволинейни и криволинейни.

4. Кжлички, образувани отъ разноцвѣтни харгис съ различна форма, залѣпени на бѣль картонъ.

5. Фигурки, направени отъ обикновени колчета (бѣли и цвѣтни) за риза.

6. Фигурки отъ разноцвѣтни кржгчета (2—3 сантиметра въ диаметъръ), отъ обикновена хартия и картонъ.

7. Таблицы съ разни фигури (по-голъмъ формата) праволинейни и криволинейни (рисувани), които не бждатъ попълнени съ копчета.

8. Рисунки съ вжглени и цвѣтни крѣди на обикновена обвивна хартия: картини изъ природата; камъи, гора, слънце.

Ученицитѣ работятъ на малки столчета и масички.

III. *Рисунки отъ едно родно училище въ града С.-Галенъ, Швейцария; учител Д-ръ Dietl*

Д-ръ Dietl е авторъ на съчинението: «Grundlagen des Gedächtnis-Zeichnens»¹⁾ (Основи на рисуването отъ паметъ) и единъ отъ най-добритѣ

работници на полето на реформиеното дѣло обучението въ Нѣмска Швейцария. На конгретой взе голѣмо участие и въ една конференция придружена съ проекционни демонстрации, обясни на конгресиститѣ важността на *рисуването отъ паметъ*, като такова, което най-много способствува за развоа на творческата фантазия у дѣтето.

Рисункитѣ на неговитѣ ученици, на възраст 13 годишни, естествено, бѣха повечето работи отъ паметъ; разнообразието по идеи и по начин на изработване (вжглени, мастичю, моливъ, цвѣтни крѣди, водни бои), стилизации на дѣтето се срѣщаше много често, както и силуети човѣшки фигури, работени направо съ четки мастичю, безъ прѣдварителна контура.

IV. *Рисунки отъ Кралския Саксонски семинаръ и прилежащото къмъ него семинарно училище (общо основно училище) въ Дрезденъ — Плате Учитель по рисуването: Karl Elsner*, извѣстенъ по своитѣ многобройни трудове въ областта на новитѣ педагогични течения. Изложбата Г-нъ Елснеръ бѣ придружилъ съ едно обществено писмо за учебния планъ на образцово основно училище и семинара.

Образцовото училище е обикновено 4-класно (отдѣления) народно училище, въ което курсъ на обучението трае 8 години; всѣки двѣ отдѣления биватъ обучавани наедно (слѣти).

Въ първата и втората учебна година рисуването е свързано свободно; дѣцата рисуватъ ключително отъ лампъ, въ свѣрка съ прѣдметното обучение употребяватъ се цвѣтни крѣди, опредѣленъ часъ за *рисуване* въ програмата сжществува; рисуването се обучава като забавка къмъ другитѣ прѣдмети.

Въ третата учебна година се започва вече обучението съ самостоятелни уроци, по 2 часа седмично²⁾. Цѣльта е да се развие и поддърж дѣтето способността да изобразява то, което е видѣло, или това, което си е въобразило. Ученицитѣ наблюдава прѣдметитѣ и рисуватъ отъ паметъ, или пъкъ учителътъ сибуа (прѣдизвиква) прѣдметитѣ на дѣтето за основитѣ на извѣстенъ прѣдметъ и тогава слѣдното изобразява прѣдмета. Обръща се внимание на формата, цвѣта и нюанситѣ на посѣения. Копирането на прѣдложки или на рисувани отъ учителя образецъ, е прѣматна. Рисункитѣ на ученицитѣ иматъ повече характеръ на скици, сирѣчь не сѣ грижливо изработни и завършени; срѣщаватъ за рисуване сж и разнообразни: моливъ, перо, четка, крѣда, цвѣтни крѣди, вжглени (върху хартия), тебениръ (въ черна дѣска) и пр. Освѣтътъ това, ученицитѣ съставятъ и изрѣчатъ хартия (изучаватъ въ свѣтлинитѣ на типичнитѣ тѣла и типичнитѣ метрически фигури: квадрата, правоъгълника, тригълникъ, кржгъ). *Моделирането* съ глин или пластелини, върви сжщо въ паралелъ

¹⁾ Г-нъ Dietl обмисля да публикува наскоро и слѣдното своѣ съчинение: «Догатното обучение по рисуване възпоначало и развитието ли е основнитѣ идеи на Песталоци?»

²⁾ Въ основнитѣ учебни години (4, 5, 6, 7 и 8) рисуването е опредѣлено съ по 2 часа седмично.

Употребява се и работа съ тетъ. Методът се обръща вниманието на това, какъ да придобие ловкостта да изрисува виденото или чуто, съ средства, които му попадатъ на ръка. Методът на обучението рисуването не е освѣтъ едно средство за изказване, а всрѣтъ, и неговото усъвършенстване е не само чрезъ грижливо наблюдение на упражнението, а не чрезъ грижливо изработване (чрезъ коригиране, и пр.) на ограничено число рисунки. Методът е *определено учебен планъ*, съ систематично наредени упражнения, които до изобразяване предметитъ въ характерни особености и ще ги приучи въ отношенията между частитъ на предмета до точност и постигне може да се допридобие при *геометрическото рисуване* (чертене) ученицитъ се навикватъ да употребяватъ обикновенитъ технически спомогателства.

Материалътъ за всичкитъ учебни години е *концентриченъ*:

1-ва година: просты, строго характерни и изкуствени форми отъ околността, които биватъ изобразявани прѣвъ въ една плоскостъ (сирѣчь въ двѣ). Прѣварителни упражнения въ изобразяване на перспективнитъ въ най-елементаренъ видъ, разбира се) *2-та година*: материалътъ бива същия, упражненията биватъ малко по-сложни.

3-та година: Продължение на същото, но не на тѣла въ пространство.

Задачи (съ малки изключения отъ учебни години) биватъ разрешавани.

Всичкитъ дѣла рисуватъ по единъ предметъ, или пъкъ всѣко си има своя задача.

Въ 4-та година всѣка задача грѣбва да е дадена въ единъ учебенъ часъ само;

5-та — въ не повече отъ 2 часа; въ 6-та — въ не повече отъ четири¹⁾.

Материалътъ е нареденъ концентрично, отъ 1-а до 8-та учебна година по изобразения:

Всѣхъ отдѣления отъ всѣхъ класъ обучаватъ по тоя начинъ общо (сѣѣто). Въ началото на обучението дѣтето познава всевъзможни *основни форми*. То се научи да схватна и изобразява по-прѣвъ като въ другитъ отдѣли на обучението различитъ на ясни образи.

Постояното повторение на упражненията изказване на едни и същи форми въ едни на обучението спомога за едно

по-толково възникване и закрепване, и за едно все странично разработване на материала.

4-а. Обучението бива по-оживено, поради бързата промѣна на материала.

5-а. При избиране на упражненията човѣкъ може да вземе въ внимание схватанетата и изобразителната способностъ на съответната степенъ на възрастта.

6-а. Разработването на общия учебенъ материалъ отъ различни учители, по индивидуална (лична) метода, осигурява едно по-основно разработване на материала и прѣдпазва отъ едностранчиво развитие на известни учебни единици, което може да се разпростре въ по-вече години.

Прогресътъ прѣвъ развитиѣ учебни години се съзира въ мажнотията на упражненията, въ разграничението на материала, въ избора на средствата за изобразяване и въ по-усъвършенното схватане и прѣдаване.

Всѣка година се прави прѣгледъ на материала, за да се избѣгнатъ неоправданитъ повторения и нѣкои противорѣчия въ обучението.

Учебниятъ планъ за обучението по рисуване въ семинара (педагогическо училище съ 6-годишенъ курсъ) се състои отъ 4 отѣла:

а) *Конструктивно рисуване*.¹⁾

VI.¹⁾ Построявания въ равнина. Изработване на декоративни геометрически основни форми, съ които да се упражнятъ ученицитъ въ сигурното употреблението на техническитъ спомогателни средства и боитѣ.

V. Елементи на проекцията.

IV и III. Нѣколко малки построения отъ перспективата; изучаване на сѣѣнитъ и свѣѣтлинитъ.

II. Проекция, (винаги въ свързка съ практически приѣѣри), развивания, разрѣзи, обръщания, прѣсѣчвания на тѣла.

б) *Свободно рисуване*.

VI. Естествени и изкуствени прѣдмети, прѣставени въ двѣ измѣрения. Упражнения въ стилизиране и скициране.

V. Продължение на същото. Заключва се перспективно рисуване.

IV. III. Прости естествени и изкуствени форми, изобразени перспективно, съ прѣдаване на свѣѣтлинитъ, сѣѣнитъ, боитѣ и отенѣнитъ.

II. I. По-нагледно рисуване и малуване на по-грудни естествени и изкуствени форми, архитектурни огломѣѣи и пр.

VI—I. (сирѣчь — прѣвъ всичкитъ класове) Скициране, рисуване отъ паметъ и рисуване на черната дѣска, въ всичкитъ степени, и въ свързка съ цѣѣния материалъ, които се учи.

¹⁾ Това рисуване носи още назването *свободно рисуване* (freihandiges Zeichnen) за различие отъ *рисуване по образъ* (по образъ на рисунка), при което не се употребяватъ никакви спомогателства (геометрически).

²⁾ VI — това значи шестъ класъ на семинара, който е първата учебна година въ това заведение, тъй като въ него класовѣтъ се броятъ наосмомъ. I класъ е тамъ, въ който се учи.

в) Конференция върху историята на изкуството и скициране на стиловете, съ цѣль да укрѣпятъ познанията върху послѣдните:

VI. Отечествоно изкуство. V. Антично изкуство. IV. Сръдновековно изкуство. III. Изкуство въ 15-то и 16 столѣтия. II. Онова въ 17-о и 18-о столѣтия. I. Изкуството въ най-ново време.

г) Методически и съществени поучения въ свръзка съ цѣлия материалъ за шесттъ класа:

III. Методика. I. учебенъ планъ за основните училища. Новитѣ посоки (стремления) въ областта на обучението по рисуване.

Изложенитѣ отъ г. Еленера рисунки прѣдставяха, дѣйствително, едно вѣрно изпълнение на приведенитѣ учебни планове. Между рисункитѣ на ученицитѣ личеха и нѣкои на самия учителъ, като: скелети отъ разни животни, пеперуди, дѣца, рани, бѣли и пр., нарисувани въ голѣми формати, съ цѣль да се покажатъ характернитѣ особености у тѣлата на разнитѣ животни. Много рисунки имаше, които прѣдставяха скици на животни, рисувани направо изъ менажеритѣ и зоологическитѣ градини.

V. Ученически рисунки отъ четири-класното реално училище въ г. Кладно, Чехия. Учителъ по рисуването: Alois Bouda.

Изложенитѣ отъ г-нъ Боуда ученически работи, изпълнени подъ негово ръководство, прѣдставяха, може би, най-интересната сбирка отъ ученически рисунки въ конгреса, която г. Боуда бѣше грижливо систематизиралъ и наредилъ въ голѣми албуми, които биваха непрѣкъснато прѣлистивани, докато грей конгресътъ. Общото число на всичкитѣ рисунки отъ 4-гѣхъ (отговаряюща ежщо на нашитѣ първи четири гимназиални класа) бѣ 1180. Разнообразието въ рисункитѣ, по идея и начинъ на изпълнение, бисше най-много въ очи: всичкитѣ начини на изпълнение — четки, перо, моливъ, вжгченъ, ретелъ, цвѣтни креди, водни бои — бѣха турени въ дѣйствиe. Имаше случаи да чуя отъ мнозина конгресисти, че Боуда е сѣмѣлъ да намѣри най-сполучливо примирителната връзка между старото и новото¹⁾.

Нека направимъ единъ краткъ прѣгледъ на работитѣ. I класъ. 1. *Орнаментно рисуване, възг основа на геометрални форми.* 2. *Листя, рисуванни съ четка.* 3. *Упити въ композиция, изпълнени на основна скица съ употребление на изсушени листа.*²⁾

Праволинейни фигури: квадрати, правоъгълникъ, изпълнени съ разни бои. Домашни съдове, въ профилъ. Огледало. Листя, рисуванни направо съ бои, безъ никакви контури. Стилизиции и орнаменти съ изученитѣ форми. Учи-

тельтъ задава извѣстна плоскостъ: квадрати, правоъгълникъ или триъгълникъ, а ученицитѣ стилизиратъ въ нея извѣстна изучена форма. Скъ учительтъ зададе розетка, шестоъкрайшна звѣзда, а ученицитѣ попълнили всѣки край съ стилизирани дѣбови или други изсушени листа.

II класъ. 1. *Перспективно рисуване на геометрически тѣла.* 2. *Скици отъ предмети, които се приближаватъ къмъ прѣдпоставяющитѣ форми.* 3. *Изяснение на растителни и други форми по натурѣ.*

Перспективното рисуване тукъ не е приложено съ изучаването на прѣкакви сложни прилики и закони, а има характеръ на онова, което французитѣ наричатъ *regressive d'observation*. Рисуването е прозоречъ отъ рисуванелната ната, така както е виждалъ ученикътъ. Тѣла: пирамида, триъгълна и четириъгълна призма; кутии, подложни книги, вѣжкоко тѣла въ трупа, столове, скемлета, печки, пени, надгробни камъне, съсонидъ, гѣби, чадъръ, лампи, шапки, буре, чайвази, поливалникъ — всичко рисувано съ моливъ или съ перо и мастило; комбинирани геометрически тѣла — съ моливъ и ретелъ (черна креда), двойнитѣ кълба за гимнастика, чакъл, саксии, кутийки, яйце, чашка за яйце, пистолетъ, ножове, чехли, желѣза за прозорци, телзи, и пр. (рисувана е само контурата, а жилищитѣ съ означени съ леки чертини), фасулы, чашки, фасулы (разлюпени), цвѣтове съ листья, бръмбали, мушници, черешни листья — съ плодове медъ, гѣлѣ, саксия съ цвѣте, ржавини, каскети, и др. (домашна работа), книжнички и пр. — всѣ това е изработено кога съ моливъ, кога съ перо, кога съ четка.

III Класъ. Скици.

Скици отъ пейзажи (съ мастило), отдѣлни архитектурни, черквни (съ моливъ, съ ретелъ съ водни бои), изгледъ на една частъ отъ градъ, изгледъ на нѣкоя частъ отъ село, кладеници, фабриченъ кварталъ, руини, мостчета надъ водни разрушени къщи, сѣтвети (съ двѣ бои), раздомашни прѣдмети, карандаши — всичко въ перспективенъ видъ; *поситъ* столъ (къжеситъ), цвѣтъ отъ стаята съ прозоречъ и нѣкои прѣдмети: свѣшникъ съ свѣшь, клончета, карамфитъ, лавровъ, зелено клонче. Начало на рисуване живъ модель въ движение (не особено спорливо). *Декоративно рисуване*: корници за вѣна надписи, стилизирани цвѣта и плодове: тѣстови (на телеграфна жица), латета, — всичко рисувано въ перспективенъ видъ и съ най-разнообразни рисуванелни сръдства. Композиции: орнаменти, въ които елементитѣ сѣ листья, цвѣта и плодове — стилизирани: вѣнечъ, по заданъ отъ учителя граници. *По-основно запознаване съ перспективата*: отдѣлни прѣдмети въ перспективенъ видъ, съ сѣнки и свѣтлинѣ: кафеенъ питички, стари обемисти книги, поставени въ различни положения; сръпъ, котле, котелъ, дѣва тикъ, шинѣ шпанско, стъклени съдъ, и пр. (мѣра) — всичко съ вжгченъ. Ябълки, портокали (разрѣзани), чаша съ вода, стъклени прѣдметни паници, чинии (съ орнаменти съ тѣхъ) —

¹⁾ Г-нъ Боуда е изпратилъ до организационния комитетъ на конгреса и свои обемистъ рефертъ върху значението на обучението, но, за голѣмо съжаление, тоя рефертъ не е впечатанъ въ общитѣ реферти, защото били тѣсно изпратени. Г-нъ Боуда не скри прѣвъ меже своитѣ сръпки за тоя постанка съ рефертата му.

²⁾ Подобни надписи, съдържащи кратки учебни материалъ, се намираща по коричнитѣ на всичкитѣ албуми.

и бои. Глобусъ (по перо рисуванъ), акни, кадилници, жетъзни прѣдмети, миди, индийски орѣхи, тикви, ябълки и пр., перо и жигленъ.

Класъ. Се въ сѣщата посока, най-разнообразни прѣдмети изъ околния животъ, наричатъ най-разнообразни сръбства. Понеже, и тѣхъ сж обичали много рисуването и давали много извънъ училището. Зау всичкигѣ изложители г-нъ Боудъ доби тѣхнитѣ похвали¹⁾.

Ученически рисунки отъ Стокхолмскитѣ училища. Шведитѣ се явиха на Бернския съ съ една малка изложба на ученически отъ Стокхолмскитѣ основни училища. Тѣ се виждаше, че новитѣ начини на обучение по рисуване сж проникнали и въ Швеция. Така бѣше устроена отъ г-на С. G. Berg-гласенъ инспекторъ на народното просвѣтъ въ Швеция, и придружена отъ едно «общо писмо» отъ сѣщия, въ което се посочва добръ, какъ се схващатъ въ Швеция новитѣ въ обучението по рисуване и какъ се гатъ на практика.

Рисунки на *учителъ-ученици*, които сж давали единъ подготвителенъ курсъ при ния професоръ *Kunzfeld*. Тия рисунки бѣха общото внимание поради изясната и вѣрната рисунка, които и изказаха първъ погледъ. Рисункитѣ бѣха работи стели въ класни (*Bürgerschule*) и основни да и съдържаха сюжети отъ всевъзможни сени и изкуствени прѣдмети, наричани по разнообразни начини и съ най-разнообразни сръбства. Нѣкои работи, като стѣн-прѣдмети, кристали и пр. бѣха художествено ени. Ония, които имаха случай да влиятъ рисунки¹⁾, ще поминатъ за дѣлно прѣме тия сени етюди — акварели.

Въ рисункитѣ отъ училищата, които по-до сега, имаше доста и отъ други, но малка важностъ, та ги минаваме безъ прѣ-Наложбата, сигурно, би била по-богата, експлоятата на мѣстото за излагане и раз-тъ по транспорта не бѣ отъ ювилу мнозина съслѣга да излагатъ рисунки. При се това, имаше отъ мнозина съжаление, че не сж тѣхъ гиква. Хамбургъ, градътъ въ който мѣсто по рисуване е най-напрѣднато въ не бѣ никакъ прѣдставенъ. При бѣдския

министерството на Народноо Просвѣщение е посла да снабди Българскитѣ училища съ една рисунки отъ училищата, въ което прѣдставя та. На молба, която отправихме на посѣдния вънъшъ, въ Боудъ се отзова най съвѣстно и да приложи така систематично наречена колек-мѣхъ, съгласъ Австрийското Министерство на На-Просвѣщение да рѣши. Нашето министер-направи, нужнитѣ пожелавъ и вѣроятно, сѣтъ да мѣхъ ще се слаби съ пожелавъ колекция, вънъшъ, която се интересуватъ отъ рисуването, ще по-добър да одѣни системата на г-нъ Боудъ се споменахме на друго мѣсто, че г-нъ Кунцъ е да прината да ни изпрати тия рисунки за една кратко изложба въ София

конгресъ, увѣрени сме, изложбата ще бѣде грамадна и много поучителна, защото до-тогава резултатитѣ отъ новитѣ приеми ще бѣдатъ по-голямъ, и защото почти всички се убѣдиха, че ако конгресиститѣ въ Бернъ извлѣ-коха нѣкоя полза, то е ползата отъ изложбата на рисунки. въ класнитѣ коридори на универси-тета, където човѣкъ мождеша да чѣе истински прѣдметъ, и да научи много нѣщо отъ онова, което изясно интересуватъ всички. Като имаме прѣд-очи жалкото положение, въ което се намира ч-насъ обучението по рисуване въ всичкигѣ стѣпени на нашето общо образование, ние не можемъ да не съжаляемъ, че едва четирима учители отъ България присѣдствуваха на конгреса.

Не би било излишно да поменемъ тукъ име ната на нѣкои и други заведения¹⁾, които бѣха изложили всевъзможни учебни помагала за обу-чението по рисуване и геометрическо чертане.

1. *Dr. Wackele*, отъ Basel. (*Wintergasse, 16*) бѣше изложилъ модели, направени само отъ хартия за изучаване (много нагледно) на пластич-ността, сѣкингъ и сѣвѣтливостъ.

2. *F. E. Wachsmuth, Leipzig, Kreuzstrasse 3*. бѣше изложилъ прѣкрасно изработени коло-рирани картини за украшение на класнитѣ стѣни, исторически и географски картини и пр.

3. Фирмата: *Alfred Duer-Haus, Berlin W. Kronenstr. 18*, бѣше изложила картини, упо-трѣбвани въ много училища за развитието на естетическото чувство на юношеското, въ ху-дожественъ смисълъ на думата.

4. Фирмата: *H. Wendler's Lehrmittelanstalt, Wilhelmstrasse, 48* бѣше изложила най-новитѣ ученически погрѣби при обучението по рисуване бюкове, картини, прѣварирани животни, насѣ-коми и пр.

5. *Max Rackenstein, Berlin, S. W. 11. Halesche-Str. 4* — една отъ най-богатитѣ берлински фирми на пособия по рисуването.

6. *A. Pichler Witwe & Sohn, Wien, V. Mar-tenplatz, 2*. — една отъ най-крупнитѣ фирми за учебни пособия въ Виена.

7. *A. Бунтъ и H. Н. Роотъ* — художници въ Петербургъ (Англ. вѣстка № 71), бѣха изло-жили единъ альбумъ съ репродукции отъ сѣкии на рисунки художници, които могатъ да служатъ не като образци за рисуване, а само като увѣ-ване на ученицитѣ въ приемотѣ при скицирането на фигури, пейзажи, животни и пр. Цѣната на пѣтия альбумъ, съдържащъ 48 репродукции, е около 6 рубли. По-голяматъ частъ отъ репро-дукциитѣ сж добри подобрани; сръбватъ се сѣкии и отъ художника Рѣпина.

8. *Guthrie Wagner, Hanovre Wiene*, свѣдение гъркуюне изложителитѣ по съ бои, мастила за ри-суване и пр.

¹⁾ При обсъжданията на рисункитѣ и сѣкии и учебни пособия по рисуването сѣкии бѣха съобщени на нѣкои и други адреси бѣ било, желанимъ, ползата за всичкигѣ учители.

9. *Union Deutsche Verlagsgesellschaft, Berlin*, — съ голѣми избори на учебни помагала за рисуването споредъ новитѣ методи.

10. *C. C. Othler, St.-Gallen* (Швейцария) — желѣзни прѣдмети — орнаменти — за образци по рисуване.

Прѣди да завършимъ своя очеркъ върху конгреса, нека споменемъ на неговия съставъ. Колко души взеха участие въ конгреса, не можемъ точно да опредѣлимъ: записани сж за членове участници около 900 души, но колко отъ тѣхъ сж присутствували ще се види въ отчета на конгреса, който наскоро ще изтѣзе отъ печатъ. Участвуваха прѣдставители отъ около 20 държави. По нашия най-многочислени бѣха французитѣ, после швейцаритѣ, после руситѣ, англичанитѣ. Отъ балканскитѣ държавини: Ромъния, Сърбия и Черна-Гора нѣмаха никакви прѣдставители. Въ конгреса взеха участие всички прѣдставители изъ областта на художествено-педагогическата литература.

Каго «заключение», нека кажемъ нѣколко думи за значението на конгреса. Международниятъ конгресъ сж, изобщо, отъ голѣма важностъ за общественици напредѣкъ, за опознаването на народитѣ, за тѣхното сближение. Тѣхната важностъ не се состои тождо въ рефератитѣ и прѣнията по разни въпроси, които човѣкъ ще чуе тамъ, а въ възможността, която се дава на заинтересования конгресистъ да види, събрано като въ единъ центръ всичко, което е въ свързка съ онова, което съставя главната задача на който и да е конгресъ; — въ случая, който се дава на човѣка да се запознае и развѣнчи мисли съ хора, които сж по-напредѣли, и да научи много нѣщо отъ тѣхъ. Берскиятъ конгресъ по рисуването ще остане паметенъ за всички, които имаха щастието да участвуватъ въ него. Споредъ общото признание, той бѣ конгресъ на работата. Толкова много въпроси отъ обучението по рисуване, които изглеждаха трудни за проникване, добиха едно ярко освѣтление въ време на конгреса, и станяха разбираеми за всички, които по рано не ги разбираха. Изложбата на рисунки пѣкъ отвори очитѣ на всички невѣрующи и маловѣрующи въ рационалността на новитѣ приеми на обучение по рисуването. Изобщо казано, съ Берския конгресъ, обучението по рисуване направи грамадна крачка напредъ; значението на конгреса нараства, като вземемъ прѣдъ видъ великото значение на рисуването въ възпитанието, въ индустрията, въ економическия животъ на тържавитѣ. Конгресиститѣ винаги приятно ще си спомнятъ прѣкараниятѣ нѣколко часа въ републиканската Швейцария, между свои колеги по професия, дошли отъ най-далечни страни, за да развѣнчатъ мисли и сжждения по онова, което съставя една голѣма частъ отъ тѣхната дѣлностъ между общественото, къмъ което приличаеатъ, и за умственото и нравственото повишение на което тѣ искатъ отъ сърдце да дадатъ своята лепта.

Забравихме да поменимъ, какѣто грѣбваше, че организационниятъ комитетъ на конгреса бѣ

устроилъ за конгресиститѣ нѣкои и други за вѣщения, като за отпочивка отъ дневнитѣ занятия които тѣ сжко ще останатъ като жити свои за прѣбиванieto въ една страна, дивна по своа природа, чудна по своята култура, прославя по своята свобода и редъ!

Най-накрай ние не можемъ да не споменемъ съ похвала името на г-на L. Gopoud, единъ рѣ, енергиченъ и неутомимъ работникъ, комуто, цѣлия организационенъ комитетъ, най-много дължи за успѣха на конгреса.

III

Мисли първо реформитѣ, които ще трѣба да направятъ въ обучението по рисуване въ нашия лементи, трикласни и сръбни общеобразователни училища.

Достатъчно е само да се хвърли погледъ върху нашитѣ програми по материала за рисуване, за да се види, че тѣ съдържатъ онова което «чужденци-специалисти» сж ни прѣнесли (копирани) отъ Европа¹⁾ още прѣди 25 години въ основнитѣ училища дѣцата рисуватъ прѣ и криви линии, жгли и пр.; въ трикласнитѣ — вториятъ сжщото, като заповчватъ «да познатъ бѣ въ геометрическитѣ фигури, които рисуватъ; въ гимназиитѣ — орнаменти, гипсове, наменти, гипсове и трети пѣтъ гипсове. Едва крайчеца на програмата е казано: «пастелъ, акварелни плодове (2), цвѣтя и пр. спорѣ природата».

Да рисуваме картината, що прѣдстави себе си обучението по рисуване въ нашитѣ училища, би било излишно, защото тя е поина въ всѣки учителъ, който не гледа прѣвъ прѣна на своето звание. Кой основенъ учителъ, напредѣкъ, не познава ония прикрасени изтезания които е подложенъ, когато му доле часа обучава малкитѣ дѣца по рисуване? Неудовлетворенъ отъ това, което му посочва програмата, неподготвенъ да ваправи на своя глава нѣщо, което би приличало на обучение по рисуване, той замѣстя часа съ другъ «по-полезенъ» прѣметъ, или пѣкъ рисува на таблата, заетно дѣцата, разни прѣдлогитания и запитания прави и криви, по «блаженитѣ» стигми (сантиметрови точки). Въ трикласнитѣ училища рисуването често се дава за допълнение на нѣкъ по-отстъпчивъ учителъ, който, може би, и звание нѣма отъ методика на рисуване, нито пѣ самъ знае да рисува.

Въ петокласнитѣ училища, вътрѣнн сме, мисля на рисуването не ще да е по-добро²⁾.

¹⁾ Въ програмитѣ ще сръбните даже и необичаеми фрази.

²⁾ Съ тѣта IX год. гол. единъ учителъ по рисуване въ едно V класно училище ми бѣше написалъ слѣдното: «Колкото ми е рисуване (1) се нуждая въ книжни образци, а се научавамъ, че вие сте имали пакъ чѣка въ Ви моля да ми и пратите прѣкурата, за да имамъ и книжка. Навѣрно трѣба да имате и събрании».

ностъ, и да избѣгва всѣко подчинение на послѣдната на една пасивна роля, която разрушава всѣка инициатива. Дѣтето трѣбва да дѣйстви естествено, безъ принуждение, въображението му трѣбва да има свободенъ просторъ, и то сачишко, относително, развиваеки се по единъ нормаленъ начинъ, ще се ориентира.

Мъдро приотвентата отъ учителя работа бива винаги основана върху саморозността, изобрѣателността, а творчеството ще присади у дѣтето навикъ къмъ личния трудъ, ще му даде разбирането на комбинациитѣ и на изследвателнитѣ срѣдства, които му сж необходими, за да достигне до единъ резултатъ.

Ролата на градинаря е та разпожжи съ живель и правилно лехитѣ, да ги насади съ подхольнитѣ сѣмена, да патори почвата колкото е погрѣбно, и да запазва, чрезъ познатитѣ срѣдства, развитието на растенията. Учителътъ постъпва по сжкия начинъ: той приотвя срижжлно интелигентнитѣ способности на дѣтето, повѣрива имъ ония познания, които сж по тѣхната сила, напелжда тѣхното появяване и чрезъ мудро и обмислено постъпване спомога на тѣхното развитие.

Призържайки се ѳ тия педагогически приотии, учительтъ ще заинтересува дѣтето въ подготовката работа, ще му даде възможностъ та приотюлке прѣчиитѣ, ще породи у него желанието да прѣнесе телеститѣ; ръководейки разумно естествения ходъ на ума, той ще въведе на своя меникъ интимно удоволствие, искрена радостъ да побѣди мъжнотитѣ, за да достигне самозкъ до цѣльта, която си поставя.

Тия тѣи традиционни приотии въ тѣлото на класитаното и обучението изобило, ще трѣбва да ржжнотитѣ, хитетѣ и при обучението по рисуване. Къмъ тѣхъ той де трѣбва да отнася естечки ония срѣдства, които ще употребѣи за постигането та горѣопрѣдѣлениитѣ отъ насъ цѣли на обучението по рисуване.

Проние, бѣжъ ното копиране на условно нарисувани образи, геометрически линии и фигури, като таква, което не само, че не способствува за постигането на цѣлитѣ, които съвременнитѣ педагогически науки искатъ отъ обучението по рисуване, но даже имъ прѣшествува, ще трѣбва да се прѣмѣне чакъ по-скоро отъ учениците ни. Съ какво де бжде замѣнено то? Естествено, съ онова, което съвременнитѣ знаменити пеститори сж намѣрили за най-цѣлестобразно за постигането на горѣопрѣдѣлениитѣ цѣли на обучението по рисуване. До 9-годишната възраст, сирѣчь, докато дѣтето не е, нито психологически, нито физиологически достатъчно развито, за да може под отетото на едно по-върно схващане и по развадане на формиитѣ, обучението по рисуване трѣбва да има примитивно, импресионистическо и импегративенъ характеръ. До тия възраст не трѣбва да настояваме за топлостъ и съвършенство въ рисуватата, нцѣтото дѣтето не ги притежава и не може да ги притежава. Учителътъ трѣбва да се сроди съ въгледа, че

въ първитѣ години на обучението, рисуване ще служи само като единъ начинъ за изказване у дѣтето, сжко каквото е говора. И какъ учительтъ се грижи, чрезъ разумни срѣдства да развие послѣдния, сжко така той ще трѣбва да се грижи да култивира и изобразителния начинъ на изказване, който е естествено дѣтето.

Въ първитѣ двѣ години на обучението, а затъ и половината отъ третата, учительтъ ще упражнява дѣтето:

1. Въ разпознаване и изучаване на типични пѣтѣове.
2. Въ изучаване на типичнитѣ форми у прѣметитѣ.
3. Въ моделиране съ глина прѣдмети, близки по нати на дѣтето, и такива, които го ще рисуватъ.
4. Въ иллюстриране на разкази.
5. Въ употребление на боитѣ, погрѣбни разпознаване и изучаване на типичнитѣ пѣтѣове.
6. Въ рисуване отъ паметъ.
7. Въ наблюдение и рисуване.
8. Въ разпелждане и тълкуване на художествени картини, изобразяващи сцени, достъпни за дѣтския умъ.

Относително това, какъ ще трѣбва да се разбиратъ тия упражнения и какъ ще се извършватъ, ние не дадемъ и други указания въ свѣтъ на върху основнитѣ начини на обучение по рисуване, които наскоро ще бжде турена въ печатъ. То се знае, че едно само прочитане пострѣдната пакъ не ще бжде достатъчно за приикване въ сжжнотѣта на новитѣ приемы, не е погрѣбно по-серiously вътѣочаване работата и ясно разбиране на всяко, което се върши, защото никому не е простоено прии необмислени експерименти върху критикѣ души и умове на малкитѣ дѣцѣа, цѣо му повѣрени.

Опрѣѣленъ чакъ за рисуване въ първи и втората учебна година не трѣбва да има, учительтъ ще нагласява работата си тѣи, че може всѣки денъ да упражнява тѣцѣта по 20 минути въ едно отъ горѣизброенитѣ упражнения.

Като рисувателенъ материалъ въ първитѣ години на обучението ще служатъ: пѣтѣа, чертѣта, сиви обивити хартии (практични по своестиния) картъи, тебеширъ, цвѣтни кредитъ, а лѣа, вжлѣпъ. Особно вжлѣпъ и тебеширъ, като такива, които спомогатъ за свободни движения на ржката, ще трѣбва да се употребяватъ пѣи-много. Кждѣто срѣдствата позволяватъ, класната стая трѣбва да бжде снабдена колкото се може по-вече черни оски или лѣа, за да могатъ та се упражняватъ едноврѣменпо-вече дѣцѣа.

Глина за моделиране Богъ е наспоритѣ у нѣ достатъчно, а всѣки градинарь ще ни научи кака си служимъ съ нея.

Рисуването отъ паметъ, сирѣчь, безъ да сж дѣти ученицитѣ прѣдмета, който ще рисуватъ, не прѣдѣствува рисуването по наблюдение, като, както се каза и на друго мѣсто, въ

ученицитѣ рисуватъ на групи или цѣлъ класъ, а по-сетнѣ всѣки ученикъ си има своя образецъ прѣдъ себе.

Упражненията се изпълняватъ най-първо съ вжгленъ или тебеширъ върху сива и бѣла рисувателна хартия, а по-сетнѣ съ бои.

Упражненията въ съчинения на орнаменти продължаватъ и въ тоя и въ послѣдующитѣ класове. Пролѣтно и лѣтно врѣме упражненията въ рисуване на живи цвѣта ще заематъ по-голямъ мѣсто.

Ако ученицитѣ рисуватъ добръ пълнитѣ тѣла въ профилъ и вѣрно поставятъ сѣжигѣ и свѣтинитѣ, учителтъ може, въ края на годината, да запознае ученицитѣ съ основнитѣ правила на перспективата.

Въ III класъ ученицитѣ ще продължатъ упражненията отъ II класъ и ще започнатъ да рисуватъ прѣдмети въ перспективенъ видъ. То се знае, че въ началото ще се избиратъ прѣдмети съ голѣмъ форматъ и по-проста форма, а по-сетнѣ ще се пристъпи къмъ прѣдмети помалки и по-сложни по форма. При това, перспективата тука ще има наблюдателенъ характеръ: ученицитѣ ще рисуватъ по наблюдение — това, което виждатъ, и учителтъ трѣбва да се пази да не омотава своитѣ ученици съ сложни и непонятни за тѣхъ перспективни правила. Учителтъ е поставилъ, напримѣръ, нѣкой моделъ прѣдъ класа, обхожда ученицитѣ и, ако забѣлѣжи, че нѣкой ученикъ не вижда какво да прави, той сѣда на чина и бърже-бърже навърля рисунка на прѣдмета, както го вижда отъ дадената точка — и това се повтаря, докато ученикъ не придобие съ цѣлъ редъ опити, способността да схваща правилно и да изобразява на хартия изгледа на прѣдмета. Когато прѣдъ ученика стоятъ двѣ рѣшения на нѣкоя задача по рисуване — неговото и онова на учителя, то тог самъ ще съумѣе да направи сравнение и да си извади погрѣбното заключение. Упражнението, постоянното упражнение — ето основата на «рисуването по натура». Вие можете да знаете наизустъ цѣлата теория на перспективата, а да не можете да нарисувате една кибритена кутилка, или другъ съвсѣмъ простъ по форма прѣдметъ, въ перспективенъ видъ, а пъкъ можете и понятие да нѣмате отъ перспектива и пакъ да нарисувате даже по-сложенъ прѣметъ, съ всичкитѣ му перспективни съкращения и осѣнения стига само да сте упражнили своето око въ вѣрно схващане на формитѣ и отношенията, и своята ръка — въ ловко прѣдаване на послѣднитѣ. Това ранно започване на рисуване по натура ще се види на мнозина странно, невъзможно, абсурдно, може би. Това никакъ не е чудно. Възгледътъ, че рисуването «по натура» ще трѣбватъ се почва едва слѣдъ като ученикъ е запознатъ основно съ перспективнитѣ закони и правила и слѣдъ като е работилъ съ години по гипсови модели, ни е добръ познатъ. Неговитѣ подържници обаче ще трѣбва да не си затварятъ очитѣ прѣдъ опититѣ и резултатитѣ, направени и добити въ американскитѣ, английскитѣ, прус-

китѣ, шведскитѣ и други училища, които бличаватъ погрѣшността на тоя възгледъ.

Ранното започване на рисуване по натура много привърженици между хулять, а напослѣдъкъ и между по-бѣлѣ педагози. Изследователитѣ въ областта хологнията ни казватъ, че къмъ нашата ера за прѣдмета, ние постоянно поглѣняме то, виждаме у него въ даденъ моментъ съ което знаемъ за него отъ дългия опитъ английски изследователъ по тоя въпросъ слѣдило: «За моитѣ очи, напримѣръ, което се нахожда на нѣколко крачки отъ ми дава осѣтъ само на зелено петно, съ степенно осѣнение, и само отъ това азъ чавамъ (благодарение на повторни прѣвзприятия), че то е компактно, меко, извѣстенъ обемъ, и че азъ мога да седна и отдѣлна на него». Въ факта, че хората излѣкувани отъ вредна или продължителната, нѣматъ правилна прѣдстава за ната и разстоянието на прѣдметитѣ, потвърдираме потвърждение на мисълта, че ние за формата на куба, или кълбото величината на тия прѣдмети, а също и нѣко разстояние, се придобива не само телно съ зрѣнието И колкото по-възка живѣе, колкото повече опитъ и колкото по-близо, тѣй да се каже, се дитъ съ прѣметъ, толкова по-силно се (сѣбси) у него разсѣждението за послѣдния видъ (изгледъ), именно, въ които прѣметъ се прѣдставя на зрителния осѣтъ; е, че при рисуването е или-много нѣжко отдѣли, отъ всичкитѣ тия странични прѣдметствено оная, която ни даватъ зметъ нашитѣ очи, и при това въ 1 днута, при дадена обстановка и дадено тение. Малкото дѣте, именно поради сво малкъ опитъ, запазва още природната ностъ да вижда прѣдмета така, както прѣдставя на неговитѣ очи: то, единствено дожила, притежава повече, неже нитѣ. Поради нелюдкуността на очитѣ изобразява видимото на основание оноо действително се прѣдставя на неговото а не на основание на прѣдметитѣ на прѣдмета II колкото по-рано ползуваме отъ тая неспрѣдзетостъ на относително външния миръ, толкова по-е не можемъ да оставимъ обучението сунне на началата на просто позрѣ природата. По-сетнѣ, когато дѣцата прѣ 12—14 годишна възраст, тѣ прѣдставя да гледатъ съ тая непосредственостъ, гави по неволя ще се принудимъ да при къмъ сухитѣ и утегчителни правила на тивата.

Нека приведемъ, а рѣоромъ, думитѣ и стния англичанинъ Деквинсъ, нахождани книгата на David Kay: «Memory», отно полюкението на възрастния човѣкъ, ната съ перспектива, когато му се с

рисува предметъ по нейните закони (въ перспективенъ видъ). «Той не е въ състояние да изобрази този предметъ, нито даже приблизително, ако? — запитва Деквиъсъ. — Затова, защото отдавна познатъ съ него. Всичката причина въ това, че опитътъ и разсъждениято у него не взели връхъ надъ око̀то: той се довърва да глѣхъ по-вече, нежели на собственитѣ си очи, — така не забѣлѣзва, че е било врѣме, когато познати́я на зрѣнието му е давалъ своето особно спомогателно свѣдѣтелство относително предметъ. Той и не подозира, че нѣкога е виждалъ това, което вижда всѣки день»¹⁾.

У младиятъ ученикъ, естествено, не съществува та пазубна опитностъ. Въ ранната възраст, предметъта се, човѣкъ вижда само отпечатѣка на предметитѣ въ плоскости, иначе отдѣ̀ би се развила неговата склонностъ да провѣрва своето виждане чрезъ осезание? — И ето тая способностъ, която, независимо отъ страничните разсъждения, се стремятъ да използватъ ония учители, които обучаватъ по новитѣ начини: като не се различатъ отъ аналитическия методъ (рисуване елементитѣ на рисунка — линии и плоскости). Те даватъ направо ходъ на тѣлесното (плътно, т. е. три измѣрения) изображение на предметитѣ, грахувайки се да не би да пропуснатъ врѣмето, когато у дѣтето още не сж се смѣселили външнитѣ усѣщания съ цѣлъ редъ други, които започватъ съ предметъ, — когато е по-рано, съзнателно, да го научатъ да изобразява предметъ дѣйствително такъвъ, какъвто то вижда. Сжжпейки това врѣме на непрѣдметното глѣдане на очертанията и форми́тѣ, които окръжаватъ ученика, тия учители бързатъ да прѣкаратъ послѣдния прѣзъ колкото се може по-голямо количество упражненія надъ различни предмети, въ различнитѣ глѣдни положения, безъ да се спиратъ, както това стана у насъ, на нѣколко страни, на упражненіята въ теглене на екориснено прави линии, което се получава вече въ ущербъ на свободнитѣ движения на четки́тѣ на рисуващия. Миѣнието, че който укъ, който мае да тегли безупрѣчно прави линии, не може да прогресира въ рисуването, се счита вече отъ новина за нецѣлосъ. Напротивъ, споредъ измѣненіето на учени́тѣ, първата и най-лесната линия, която дѣтето рисува е елипсовидната, а не правата, а не права.

То се знае, че за обучението «по натура» (въ рисувателнитѣ училища) се изискватъ по-подготвени учители и нѣкои и други специални приспособления, но за тия нѣща ние ще кажемъ нѣкоя друга дума по-сетѣ.

Въ горнитѣ гимназиски класове. (IV, V, VI кл.) обучението по рисуване, естествено, ще върви по оная пъть, които сами по себе си се откриватъ, събѣтъ като е трѣбало по извѣстна степенъ за обучение «по натура» още отъ основното и трикласно училище. Губенето по нѣдѣ-

мѣсеци и години за перспективно рисуване на геометрически тѣла¹⁾, копирането на образци (прѣложки), та макаръ били и репродукции отъ произветеніята на най-знаменититѣ художници, постоянното рисуване по гипсъ — трѣбва да се прѣмахнатъ чакъ по-скоро и се замѣнятъ съ такова обучение, което ще научи ученика на нѣщо, което ще прислужи у него навикъ да твори самостоятелно, да копира природата вѣрно, да намира прѣкрасното въ послѣднията и изкуството.

Такъ му е мѣстото да отбѣлѣжимъ, че комисията, която миналата година е прѣглеждала и оценявала изложени́тѣ на конкурсната изложба (въ София, прѣзъ мѣсеци юний) ученически рисунки, сама е съзпала допѣдѣ безплодността на точното приложение на изискванията въ дѣйствующата програма и дава нѣкои миѣния, които показватъ, че ней сж извѣстни вече новитѣ стремления въ областта на обучението по рисуване. Така тя прѣпорѣчва: «Въ III класъ, освѣтитъ прѣдвиденията въ програмата материалъ, да се прѣподава *задължително* прѣзъ второто полугодие *стилизирани и композиция на листа и цвятъ по натура*»²⁾. Въ IV кл., освѣтъ практическата перспектива по жетѣзни и дървени модели, въ края на годината да се рисуватъ задължително обикновени предмети извъ живота, като столоче, вози, мобили (?), лампи и др. подобни, *на които на практика да се прилага перспективата*. Въ V, VI и VII кл., освѣтъ прѣдвиденията, *рисунки по гипсъ* (?), да се въведе *задължително* рисуване по природа на Натюр-морти, рѣдни обикновени предмети, препарирани животни, плодове, нѣцѣта, и пр. Занятията да се раздѣлятъ така, че веднажъ въ недѣлѣта да се работи по гипсъ, а другия нѣтъ по природа. Обаче, за да се постигне това толкова полезно обучение, необходимо е, по-свѣтъ по рисуване да се увеличатъ на 1 въ седмичната въ всички́тѣ горни класове».

«Въ тѣлескитѣ гимназии да се увеличи до степенята на мъжкитѣ гимназии, като се обърне особно внимание на приложаніето на метода по рисуване, като се потѣри тѣ на учителя, специалистъ по рисуване.

¹⁾ Въ съобщението «По конкурсната изложба на рисункитѣ и работитѣ отъ учени́тѣ при сѣдателитѣ учебни заведения» (Училищно, II, 1922, томъ, книга VII) стр. 204 е казано: «Въ четвъртия дѣлъ приложаніето на перспективата, особно въ тѣлескитѣ гимназии, тѣе да се потѣри въ VI нед. класъ, рѣдно е прѣдвидѣна дѣръ. Въ нѣкои училища дѣръ сѣбѣтъ цѣлостъ, а въ другѣ, техническата перспектива по жетѣзни и дървени модели е *замѣнена въ дѣлѣта композицията* — сѣбѣтъ сѣмполезна въ сѣдателитѣ учебни заведения и въ тѣх отъ програмата».

²⁾ Вѣроятно комисията е искала да каже: *рисуване по цвятъ по натура, издѣленіе въ стилизираны и обикновени композиции, дѣлѣтъ мѣжъ изискуваніето отъ цѣлъ нѣщо издѣленіе, а то се не отговаря нищо*. При това тѣх комисията изискувала илюстрация «работена отъ да О. Херенгън-Сбирда», която тя намѣрила за «цѣлъ събѣтъна», но за какво е таа сбирка, комисията ние не казва . . .

¹⁾ Гл. *Американска школа*. Отъ Гл. Янгулъ 1912 г. 149.

и вѣнъ отъ това, трѣбва да бже
и да илюстрира прѣвъ ученици
което е нужно да се илюстрира, отъ
и да било отдѣлъ на общото обу-
Вѣвъ забиватки, наиниятъ учителъ не е
и нито за едното, нито за другото
илюстреското училище, гимназията, земе-
ското училище, семинарията или пето-
то училище — не смъ му дали нищо за
въ. Той гледа на рисуването като на ти-
и като на илустри прѣлметъ, туренъ въ
и само да му причинява нравствени
и. При наличността на този фактъ, какво
да се направи? Его наинето миѣне по-
иросъ.

Министерството на Народното Просвѣ-
тѣнство да подтри рисуването въ педмо-
нѣ училища на най-способнитѣ учители
изъ между ония, съ които то ра-
ва сега въ гимназитѣ и другитѣ училища.
Избрани учители, макаръ и «способни»,
биа да отидатъ нецрѣмливо въ чужбина и
кънятъ на слото мѣсто съ новитѣ мето-
ди практическо приложение въ всичкѣ
на общото образование. За годоубо-
ване способнитѣ учители ще има нужда
2 мѣсена врѣме, стига само да знае какъ
кого ще отиде, сир. какъто ни-добри
разува своето врѣме.

свържени съ това запознаване съ новите
въ областта на обучението по рисуване,
която собствена учителска практика, тя
и ще могат, въ кратко време, да рефор-
муират обучението по рисуване въ нашите мѣст-
нически училища и да подготвят бу-
дещите за обучение по новите приеми.
Всичко ще бъдат между своите колеги
и при пропагандисти на новото.

на което ще припоявяме въ случая, е
и въ и въ шънънъ, бѣтъ вънънъ особни
на учебното дѣло и на хавънъ. Обуче-
но рисуване въ нашънъ педагогически учи-
тъ сегашния му видъ, не принесе го тѣмъ
на нашето просвѣтително дѣло, и злу-
тъ отожетелнелъ, на 1-2 вънънъ, на рес-
онтъ учелънъ ще бжъте индожънъ, въ ерлп-
къ похънъ, която ще се принесе на обу-
ко, когато тия учелънъ се върнънъ съ по-
ното ра бжънъ да поставятъ похънънъ на
онънъ висота и въ туха на стърфмелнелъ
вчески и вънънънъ. Ще приповторилъ само,
вънънъ, коелъ бжъхъ се вънънънъ на вънънъ
уелънъ, ще вънънънъ освѣтъ «вънънънъ»,
вънънънъ и тоелъ вънънънъ вънънъ, за
не бжънъ вънънънъ, и вънънънъ вънънъ
вънънънъ, която похънъ

Докато това първо срѣдане се тури въ
не и проини своите резултати, ще грѣбна
справи нѣщо и за ония ученици, които
на тежкостъ, и горѣма частъ отъ конто,
сметъ, отъ страже желатъ да се зане-
ет новите пѣдани на обучението по рису-
стига само да има кой да имъ помогне.

Уреждането на специални курсове, поне там, където е възможно да се намери материал, подготвя да участват на първоначални на обучение по рисунане и да снабдяването им (то колкото е възможно да стане това сега за тях) с всички изобретателни средства, които не са изключително тяхната работа - ще трябва да се осъществи чак по-скоро. Софийските учители са в изключително благоприятна за устрояването на едни по-добри курсет и тъй пръв път не ни е известно, какво е възможно да се направи с тези курсове. То се явява, че при шестата и седмата учители, които да поемат добри доник, изключително, ще трябва много претнасяно да се работи, да не би да се компрометира тъй много още в самото начало, какво се е случило много пъти в нас, с много повторения. Ръководенето на тези курсове трябва да се поверява само на добри учители, които имат особено познания по методиката на ръцете, и художествено да работят.

3-о. Външно-коцентра на България не е рѣка-
та се издигнала онѣтъ въ нѣколко основни учи-
лища¹⁾, и ако едѣта нѣмѣхъ спомощица, то-
ва да сѣмѣтъ доминирани въ тѣя центро-
ве способни и въ-рѣдѣвани на работѣ учѣ-
тели равни мѣста на България на хосинати. В.
1—2 мѣсеца тѣ не могатъ, на-сѣдно тѣ се за-
полняватъ съ практическото приложение на по-
нѣтъ жетои и тѣ сѣмѣтъ, въ-рѣдѣвани сами раз-
сѣдѣни на тѣя жетои прѣмѣи. Това ми нѣ,
спорѣтъ пакъ е прѣмѣивно и въ-рѣдѣвано. За
учителитѣ не сѣмѣтъ мѣсе тѣмѣи по-нѣтъ сѣ-
мѣтно врѣме и тѣ могатъ да го използватъ на-
по-нѣтъ, ако желатъ.

[illegible][illegible]

и вънъ отъ това, трѣбва да бже
и да илюстрира прѣдъ учениците
и което е нужно да се илюстрира, отъ
и да бже отдалѣнъ на общото обу-
вѣтъ забиваеки, пазнатиѣ учители не е
и нѣщо нито за едното, нито за другото.
Общественото училище, гимназията, земле-
ското училище, семинарията или цѣло-
ното училище — не сж му дази нищо за
вънъ. Той гледа на рисуването като на тя-
нати като на нищѣ прѣдметъ, гуренъ въ-
ната само да му причини правствени
и При наличността на този фактъ, какво
и да се направи? Ето нашето мнѣние по
спросъ

Министерството на Народното Просвещение да повлече рисувачето въведението на изиспособните учители съвсем извън между ония, съ които то работи сега въ гимназиите и другите училища. Избрани учители, макаръ и неспособни, трябва да отидат децрѣтѣвно въ чужбина и да работятъ на самото мѣсто съ новите методи и практическо приложение въ всѣмъ изиспане на общото образование. За подобно правене способните учители ще имъ пузда — 2 мѣсца време, сирѣк само да лизе какѣмъ то ще отиде, стига какѣмъ изисдобри работата своето време.

бражения съ тона запознаване съ новите
и въ областта на обучението по рисуване,
своят собствена учителска практика, тя
и ще могат, въ кратко време, да рефор-
мират обучението по рисуване въ нашите *меди-*
цински училища и да подготвят ба-
зисители за обучение по новите приеми.
Учителъ ще бъдат и между своите колеги
обити, пропагандисти на новото.

да, което ние припоръчваме в случая, е
и най-нормално, без никакъв особен
и учебното дѣло и за хлябата. Обича-
но рисване въ нашите педагогически учи-
лища сегашния му видъ, не принадлежи то сѣма
къмъ нашето просвѣтителско дѣло, и изму-
ча отъ ожесточението, за 1-2 мѣсца, на рес-
публични учители ще бѣде ги пожива, въ срав-
неніе пощата, която ще се приеме на об-
щност, когато тия учители се върнатъ съ не-
посредното разбиране да посветятъ по-дълбоко на
дѣлата висота и въ духа на съвременни
и истинни искания. Ще припомнимъ само,
че тия б. които биха се изпитали за съствир-
яване, ще трѣбва освѣнъ «способността»,
тежкостта и добри воли къмъ плътта, за
да бѣде въ издръжките, и съзнание за мо-
же отговорност, която поема.

Докато това първо средство се гори и
не и прояви своите резултати, ще трябва
и преработи и за ония учители, които
са на длъжност, и голяма част от които,
и сме, от сърце желаят да се за-
бавят, намери на обучение по рису-
стига само да има кой да им помогне

Уреждането на специални курсове, поне там, където е възможно да се не осъществяват, изготвяне на учебни материали, начини на обучение по рисуване и др. снабдяването им (то когато е възможно да се не това сега да бъде) с всяка и подобряващи средства, които не съживяват тяхната работа — ще трябва да се осъществи чак по-скоро. Съобразяват се учителите с всички вече повишаваната за устройването на един добротвор курс и той трябва да бъде не да бъде, както е възможно да се направи с тези курсове. То се знае, че при висшата на всички учители, които да водят добротвор курс и изследвания, ще трябва много претърпяване да се работи, и не си да се компромисира с това да се в самото начало, както се е случило много пъти и насъ с много по-малко знания. Разговоренето на тия курсове трябва да се покрива само на всички учители, които имат същия познания по методиката на прилагане, и художествените похвати.

3-о. Въ източния център на България ще трябва да се направи опитът въ източното основно училище¹⁾, и ако опитът излезе сполучлив, тогава в Жития командирски въ своя център ще способни и го-арбѣнци да работата учителите на разни мѣста на България на ходителни. Въ 1-2 мѣсеца тѣ ще могат писмено да се запознават съ практическото приложение на новите методи и да съобщават отворено сами разсуждения на нови нови приеми. Това мѣсто, споредъ насъ, е прилично и издествено. За учителитѣ по 3-тата мѣсець малко по-овинъ еж, необходимо прѣже и тѣ могат да го използватъ най-добре, ако желатъ.

[illegible][illegible]

нашето Министерство на Просвѣщеніето трѣбва да уреди, ако го дѣйствиелно мисли да направи нѣщо въ полза на нещастното рисуване. Безъ специаленъ човѣкъ, комуто грижата ще бѣде ясно опрѣдѣлена, немислимъ е никакъвъ успѣхъ въ прѣдприетото дѣло. Съ своитѣ общи до всичкиѣ учители свѣсти, съ своитѣ лични посвѣщенія и улажвания, единъ специаленъ инспекторъ ще може на първо врѣме да укаже трѣбватъма полза на дѣлото.

Това е, което сега за сега можемъ да кажемъ, относително онова, което би трѣбвало да се извърши, ако мислимъ да направимъ дѣйствиелни реформи въ обучението по рисуване въ нашитѣ основни училища.

Ще нищо не споменахме относително врѣмето, потребно за единъ подготвителенъ курсъ, защото мислимъ, че само единъ опитъ ще може да ни покаже дѣйствиелно колко врѣме е потребно при извѣстни условия и пр. Едно нѣщо само ще поменемъ още тука, че тия курсове ще трѣбватъ да се уреждатъ прѣзъ годината, а не прѣзъ ваканционното врѣме, когато и горещинитѣ, и скучности, и хиляди други прѣпятствия ще се явятъ на срѣща.

Сега нѣ рѣдъ да кажемъ нѣщо за трикласнитѣ училища. За никого не е тайна, че въ тѣхъ обучението по рисуване се намира въ и пачевно състояние, поради особено положение на тия училища: отдалеченъ учителъ специалистъ по прѣдметата тѣмъ не може да проникне, поради малко число часове по рисуване, а тия които сж славати въ нашето рисувано училище, благодарение на това, че сж сѣ повече хора съ четири и петокласно образование, не могатъ да взематъ допълнителни часове, та сж сжщо негодни за тѣмъ. И ето ги тогава «рисуването» тѣсно на учителъ по «закона Божію» или «български езикъ». А като се вземе прѣдъ видъ, че нѣшнитѣ трикласни училища подготвятъ кандидати за педагогическитѣ училища и гимназиитѣ, лесно е да се разбере, че и въ тѣхъ обучението по рисуване ще трѣбва да се постави на по-здравъ почва.

Най-способнитѣ и най-отличнитѣ се по рисуване абитуриенти отъ педагогическитѣ училища, каждѣто евентуално би се прѣполагало рисуването по новитѣ приеми, ще могатъ съ достоинство да преподаватъ рисуването въ трикласнитѣ училища, и заедно съ това не ще има прѣпятствие съкъмъ друга страна, защото тѣ ще могатъ възсъ успѣхъ да преподаватъ още нѣкои други второстепенни прѣдмети за допълнение на часоветѣ. Но докато стане това, нашето Рисувано училище ще трѣбва да прѣеме грижата за това нѣщо. Едно нѣщо само. Така, както е устроено това училище за сега, не може да подготви ни учители за класнитѣ училища, ни за гимназиитѣ, които биха обучавали въ духа на сѣврѣмнитѣ пис-

квания и ръководителитѣ му ще трѣбватъ по-скоро, да регулиратъ нѣкои и други нѣща въ него, които се извършватъ на самия пѣтъ неговото стремление къмъ постигането на нѣщо, които то си е постигнито... Но върху тия нѣща ще имаме случай, вѣроятно, да поговоримъ по-обстояно на друго мѣсто.

За гимназиитѣ. Въ по-вечето отъ нѣшнитѣ гимназии учителитѣ по рисуване сж хора съ хуманитарно образование, и при една добра воля ще могатъ да тръгнатъ по новото, много нѣщо, може да се направи.

Единъ добръ нареденъ отдалъ по рисуван въ училищния ни музей¹⁾, кажитѣ учителитѣ, могатъ да видятъ всичко онова, което е модерно въ свързка съ обучението, което ги интересува, ще укаже готови услуги на дѣлото. Този отдалъ вече се нарежда и намъ не остава друго освѣнъ да похвалимъ виновника на това толкова много за нашето училищно гѣло нововъведение.

Много готови ползи за напредътка на обучението по рисуване у насъ би принесли едно дружество между учителитѣ по рисуване, въ което ще могатъ да взѣматъ и учители отъ основни училища. Такива дружества сж устроени навреда въ Германия брой имъ е достигналъ до 100. А прогоръ, нека споменемъ тѣмъ, че въ Русия учителитѣ по рисуване сж основани едно дружество съ сѣдалище въ Петербургъ, което проявлява тѣйностъ въ послѣдното врѣме. Дружеството си има и свои оргѣни, подъ названіе «Вѣстникъ Учителни Рисуванія», редакторъ отъ извѣстния писателъ на художествено педагогическото поле А. Н. Смирновъ. Въ тия джурналистѣ учители ще намерятъ нѣщо въ врѣху всичко ново относително обучението по рисуване. Тои струва 3 рубли и дава и приложеніето «Прикладно Искуство» съ иллюстрациитѣ да се абониратъ могатъ да се отнесатъ до редактора му А. Н. Смирновъ, Озерной П. Томъ № 6. Забравихме да упоменемъ, че тѣмъ съобщенъ е и прѣдседателъ на «Дружеството Учителитѣ по рисуване» въ Русия.

Съ тия вѣсти ние завършваме своя прѣлетъ новитѣ посоки въ областта на художествено възпитание и новитѣ начини на обученіе по рисуването. Вѣроятно ще има много нѣща да се кажатъ, неизказани. Ако студията извѣстни учители не иматъ случая да прочетатъ още повече върху новитѣ начини на обученіе по рисуването, защото областта, въ която нѣмъ взохме и се опитамъ да хахримъ свѣтъ, широка, оне не е така тѣсна както трѣбва, та е възможно нѣкои опущения...

¹⁾ Училищниятъ музей се устроилъ отъ 1 членъ на училището, който е тѣ училъ Тарасовъ.

Гимнастическият курсъ и дѣтекитѣ игрища въ Краковъ

отъ Г. Ивановъ,

учителъ въ Видавската мъжка гимназия.

В писмо под № 5977 отъ 22. юний т. г., ми се съобщи, че Министерството на Народното образование ми отпуска помощъ отъ 200 л., да дамъ въ единъ отъ гимнастическитѣ курсове лекция. Курсътъ въ Женева, дѣто мислѣхъ, щѣ бѣ почнатъ на 18. юний, а понеже по мое съобщение стѣ на 24. юний, рѣшихъ да яна за сжцата цѣль въ Краковъ (Полша), и съ това гимнастическия курсъ.

В година въ Полша отъ страна на съюза лѣкитѣ гимнастически дружества «Соколы», претени два гимнастически курса: единиятъ въ Краковъ, а другиятъ въ Лвовъ. Тѣхната цѣль за се подготвятъ добри учители по гимнастика и ръководители на «соколитѣ».

Като отъ учители по гимнастика се е позовава по-рано въ Полша, откожото у насъ, ова и тѣзи курсове не бѣха първи по рода си, които свърши съ успѣхъ курса има следъ 6 мѣсечна практика, за държане на квалификация (единъ вѣтъ тиражентъ) прѣвъ особна комисия, сътъ което да бже учителъ по гимнастика въ нѣкое учебно заведение или нѣкъ главатаръ на едно дружество. (Главатарството е тамъ постъ съ добро възпитание).

Курсътъ въ Краковъ бѣ почнатъ на 18. юний, свърши на 25. августъ. Въ него участвуваха десетъ учители съ извършено срдно образование, 5 учители и 3 българи.

Българитѣ пристѣпахме 2 дена слѣдъ начало на курса. Приеха ни радушно, съ права и задължения, както тѣхнитѣ курсисти никква тѣка; кѣто при това ни безплатно легла въ зданието на краковскитѣ «соколы», гдѣто слѣха всички курсисти по станаха занятията. То е едно красиво едно здание съ 2 добри наредени гимнастически сатона, библиотека, читалня, стѣи за бичане, омиващи, кжпалня и пр. принадлежност на рационалната гимнастика.

Соводителъ на курса бѣ г-нъ С. Ручински, ари на краковскитѣ «соколы» и учителъ по гимнастика въ една отъ ламошнитѣ гимназии. Имаше двама помощника. Освенъ тѣхъ г-ръ Менсовитъ дѣржа лекции по антро-

пология, физиология, хигиена и първа помощъ при немасгни случаи, а г-нъ Домбровски говори по историтя на гимнастическото обучение.

Материалитѣ, прѣминатъ въ курса, като оставимъ на страна медицината и историтя на гимнастическото обучение, се състоше отъ теория, практика, парктически лекции и методъ на училищата гимнастика.

Този материалъ се прѣмина по слѣдния начинъ: отъ 6—8 часа играехме на уреди, а отъ 8—12 ч. слушахме теория на гимнастиката; слѣдъ обѣдъ играехме въ парка на д-ръ Jordan, дѣто играехме разни дѣтели пѣри, или наблюдавахме ръководенето на самитѣ тѣхъ при игрането имъ отъ дѣтата. Лекциитѣ по медицина и история на гимнастическото обучение се четѣха тогава, когато самитѣ прѣподаватели бѣха свободни.

По теория на гимнастиката се прѣминаха систематично всички упражнения съ и безъ прибори и на всички уреди, като се обръщаше особено внимание при уредитѣ на шведската гимнастика. При самото прѣподаване на теорията се показвахъ нагледно упражненията, тѣхното методично развитие и значението имъ за тѣлото. Прѣминатитѣ по такъвъ начинъ упражнения на другия денъ, отъ 6—8 ч. сутринта, се повтаряха практически по нѣколко пѣти отъ всички, за по-добро усвояване. Това повторение ставаше подъ ръководството на помощнитѣ — Трѣбва да спомена, че ние, българтѣ, отначало не разбирахме всичко, прѣподавано по теорията, по затова нѣкъ прѣподавателъ повтаряше неразбиремото по нѣколко пѣти, докато го разбираше. По-постъ, когато усвоихме тѣхнитѣ термини, които не сж толкозъ много, ние почнахме да разбираме, даже и прѣладеното по-рано прѣнедохме на български.

Кѣтъ край на курса стана обшо повторение на материала, кѣто при това всѣкому се даваха теми за практически текции. Тѣти лекции, по-потвени, се прѣполагаша отъ насъ, като служеха за ученици останалитѣ курсисти. Следъ свършването на лекциитѣ се указвахъ методичнитѣ трѣнки, както при развитието на лекциитѣ така и при самото и прѣподаване.

Курсътъ се свърши съ изпитъ, който се състои отъ: 1) отъ една писмена тема върху материята по история на гимнастическото обучение; (ние, българитѣ, написваме темитѣ си по български, а ги прѣвѣе тамошния професоръ по славянскитѣ езици); 2) усѣни — по теория на гимнастиката и методика; 3) практически — играше по едно задължително и едно свободно упражнение на уреди и практическа лекция.

Относително методата на училищната гимнастика, препоръчва ни се шведската «Ние имаме прѣтъ себе си», говореше ръководителътъ, «двѣ главни системи на училищната гимнастика: Шведската и Германската. Ние не изберемъ за насъ доброто отъ тѣхъ, ащото ще оставимъ. По такъвъ начинъ ще си създадемъ наша система на училищната гимнастика». — Шведската гимнастика е по-близка до медицинската, а германската — е по-близка до акробатската гимнастика. При първата се обръща внимание само на играта, а при втората се гледатъ и считатъ упражнения да сж красиви и ефектни. Първата иска умътъ на ученика да взима по възможностъ най-малко участие при упражненията. (Защото няма тѣлесно движение, при което умътъ да не взима участие) Затова упражненията тукъ сж прости или малки комбинации, а движенията се изпълняватъ въ едно врѣме. Когато при втората, а особено въ Франция и Швейцария, тѣто тя се е разпространила, искагъ покрай физическитѣ упражнения да действуватъ и върху ума. Ето защо тамъ има много сложни комбинации, които по нѣкога се изпълняватъ въ повече отъ 16 врѣмена. При шведската гимнастика всѣко упражнение, всѣко движение си има точно опредѣлена цѣль. Тамъ учителътъ казва «Сега ще упражняваме ръцѣтъ или бѣгия дробъ, или перината система и прочее», а не сега ще играемъ упражнения съ ръцѣтъ или на конь и пр. Въ този случай и ученикътъ съзнава, защо движението се извършва тъй, а не иначе, на и считатъ движения не сж му окъжители. Тукъ учителътъ показва самъ наирѣтъ упражнението, а сѣмъ ученикътъ го повторять, съ или безъ него, изжадно число пати. При германската гимнастика учителътъ говори: «Сега ще играемъ кръгове съ ръцѣтъ или на вѣсника, ще играемъ на хапки и пр., а защо ще правимъ тѣзи упражнения — това не се обяснява. При нея ученикътъ изучава на изустъ цѣли серии отъ упражнения, които трѣбва да повтѣря подъ такта на учителя. При това повторение ученикътъ трѣбва не само да си възобнови упражненията, но и да внимава на учителския знакъ, та да изпълни движенията на врѣме. Ако въ такъвъ случаи комбинацията е много сложна и трудно изпълнима и движенията се изпълняватъ въ много врѣмена, то ученикътъ съдѣлва грѣшето ще бже много уморенъ както физически, тъй и умствено.

Затова прави сж тоякъда родителитѣ на детитѣ, сѣмичи, като казватъ: «Моето дѣте го опрѣдѣли пазъ гимнастика. Въ срѣда — гимнастика, въ сѣбота — гимнастика, въ неслѣдъ гимнастика. Каква е тази гимнастика?»

Иона се говори тамъ, тѣто главатарисъ юнакитѣ дружества не сж учители, или сж учители, които не обръщатъ внимание на детското уморяване. Тѣ, като ръководитѣ ученическитѣ чети при дружествата, викатъ нѣмъ въ срѣда и сѣбота следъ общи упражнения. Тѣзи упражнения се продължаватъ по 2, па и 3 часа наредъ, особено ако се готвятъ нѣкоя вечеринка или забавление.

Репетициитѣ ставатъ не само въ срѣда и сѣно и въ неделя. На тѣзи репетиции често се играятъ доста сложни и трудни комбинации (Трѣбва да приемемъ, че ученическитѣ даватъ най-хубавитѣ игри на всѣко гимнастическо дружество). Тукъ упражненията се повтѣрятъ многократно, има нужда отъ повторение, а по тобръ да се усвоить упражненията. Следъ такава продължителна трениция ученикътъ не е способенъ за изумствена работа. Той ще бже принуденъ отиде на училището съ неподготвени ученикътъ се крѣе най-голямата грѣшка. Ученикъ, които прѣморяватъ ученикъ, които повтарять и играятъ не за въ негова полза бждатъ по добръ научени, иматъ чѣсто училищната гимнастика. На нѣкои мѣста ученикътъ се принуждаватъ да играятъ въ холитѣ тѣхъ упражнения. Напримѣръ, двѣ отдѣления или отъ I и II класове се учатъ ходятъ на прави ръцѣ, по успореднитѣ, въртятъ на прави ръцѣ на вѣсника и дробни упражнения. Таква упражнения не искатъ ефектъ на зрѣтиѣ, прѣдизвикватъ и ъскания, но на ученика не само че не вредятъ, потъ, но прѣпятъ на правителството на тѣлото му. II само заради по-сложнотрѣбения шведитѣ сж изхвърли редкитѣ, вѣсника коня и др. уреди изъ гимнастическия стѣнъ и сж ги замѣнили съ та на които могатъ се игра сжщитѣ упражненията, но не може да се сложнотрѣбятъ тѣхъ, като напримѣръ: таяката, татата, сѣ стѣба и др. Тѣзи уреди иматъ още едно имущество, че упражненията на тѣхъ сж и т е много ученикътъ играятъ наведнажъ.

Като вземемъ прѣтъ ви въ 1) че никакъ физическо упражнение не става безъ участие ума (значи гимнастическитѣ упражнения иматъ да служатъ за почивка на ума, се мислише по-прѣтъ), 2) че гимнастиката не да служи изключително на тѣлото, а не ума и 3) че насокитѣ по гимнастика се изпълняватъ обикновено голъма, когато ученикътъ е доста уморенъ, ние трѣбва да приемемъ, че шведската гимнастическа система е по-подходяща за училището като такава, която умътъ взима най-малко участие. По насъ до гимнастическитѣ уреди, като въ успоредни, конь и пр., тукъ учителътъ не да така подходящи за ученикътъ упражненията, като тѣхъ да се избѣгатъ тѣзи уреди при

нитѣ отъ долнитѣ класове. За тѣхъ по-подробящи сж уредитѣ на шведската гимнастика и ободнитѣ игри на откритѣ въздухъ.

Упражненията съ ученическитѣ чети не трѣбва да се продължаватъ много врѣме и да сж тесно свързани и леки за запомняване; при това да е внимава, щото врѣмето, отпѣдѣлено за поправка, да се използва отъ ученицитѣ за такава.

За вечерника или забавления упражненията могатъ да се извършватъ и въ часа по гимнастика. Такива забавления не трѣбва често да ставатъ, защото отниматъ много врѣме на ученицитѣ.

По такъвъ начинъ гимнастиката имѣа да извършва и така пригрупания умъ на ученицитѣ, щѣ служи на прѣкото си назначение.

Дѣтски игрища.

Игрищата на краковскитѣ дѣца сж въ парка д-ръ Jordan. Той е най-хубавото и най-популярното мѣсто въ Краковъ. Намира се на 300 стъпки на западъ отъ града. Има форма на единъ неправиленъ триъгълникъ и е голѣмъ колю 30,000 кв. метра. Той е раздѣленъ спорѣдъ мѣстото на 16 игрища. Игрищата сж различни по голѣмина и форма, и сж посипани съ пясъкъ или засѣти съ трѣва. Тѣ сж отдѣлени едно отъ друго съ красиви и гъсти дървета, ака че дѣцата въ едно игрище не могатъ да гледатъ на другаритѣ си въ съседното игрище. Около игрищата има широки алеи за разходка, гдѣ сж поставени скамейки за сѣдане. Самитѣ игрища сж отдѣлени отъ тѣзи алеи съ зелена ограда, по която никои не смѣе да ходи. Родителитѣ могатъ да дойдатъ въ парка и да се разхождатъ изъ алеитѣ, да почиватъ на скамейки и да наблюдаватъ своитѣ дѣца, които играятъ въ игрищата. Въ едно отъ игрищата сж оставени уреди като халки, въртележка, напънна плоскостъ, гредѣ съ стѣпала и пр.; тукъ сж играятъ упражнения на поставенитѣ уреди. Другитѣ игрища сж празни; въ тѣхъ се играатъ различни игри съ и безъ прибори. (Тѣзи игри сж или наблюдаваме и играме като курсисти).

Въ срѣдната на парка е построено едно здание, въ косто се нахатъ всички прибори за игра. Има още постройка за бюфетъ и друга за игра на музиката.

Въ игрищата дѣцата играятъ всѣки день отъ 8 часа послѣ обѣдъ. Всички дѣца сж раздѣлени на 16 чети и се ръководятъ отъ подготвени за тази цѣль ученици отъ последния класъ въ гимназията. Всѣки отъ четницитѣ получава по 20 лева мѣсечно възнаграждение. Тѣ сж облечени дѣтѣ да стоятъ въ града и всѣки день да идватъ въ парка на отпѣдѣленото врѣме. Момчетата играятъ отдѣлно отъ момчетата и се ръководятъ отъ учители. Всѣки отъ четницитѣ се намира подъ прѣкия надзоръ на главния ръководител на дѣтскитѣ игри въ парка. Сега

такъвъ е д-ръ Такарски, отъ когото има и ръководство за всичкитѣ игри, които се играятъ въ парка.

Игритѣ почватъ въ 6 часа послѣ обѣдъ и се продължаватъ 2 часа. Въ 6 часа всички дѣца, заедно съ четницитѣ си, се намиратъ прѣдъ зданието за приборитѣ. Слугата раздава приборитѣ и дѣцата, наредени двѣ по двѣ, подъ командата на четницитѣ, запѣватъ и трѣгватъ за своитѣ игрища. Въ всичкитѣ игрища се играятъ различни игри. Следъ $\frac{1}{2}$ часъ играе бие звонѣтъ. Всички дѣца веднага се нареждатъ и четницитѣ имъ ги завеждатъ при поменатото здание. Тамъ ставатъ смѣна на приборитѣ, послѣ дѣцата се завеждатъ въ това игрище, което е удобно за игра на новата игра. Следъ $\frac{1}{2}$ часъ пакъ слѣдва смѣна на игритѣ и т. н. Така че всѣки день дѣцата играятъ по 4 различни игри. Следъ свършването на игритѣ четницитѣ съобщаватъ на главния ръководител, колко дѣца сж присѣствували на игритѣ и колко сж отсъствували. На края на годишната се дава отчетъ за участвуваитѣ въ игритѣ дѣца, като при това се дава награда на тѣзи дѣца, които сж били редовни и внимателни при игритѣ.

И колко е приятно човѣку, като гледа тѣзи дѣца да се връщатъ отъ игрището съ весели пѣсни и зачервенѣли бузи! Тази приятностъ още повече се увеличава отъ хубавия изгледъ на самия паркъ, съ неговитѣ красиви пѣтеки и алеи. Но въ парка не играятъ само дѣца. Тамъ има игрища и за възрастни — за мъже и за жени. И тѣзи игрища сж пълни всѣки день следъ обѣдъ съ играчи. Всѣки може, покрай разходката си, да удари пѣколко пати топката при «Lawn tennis» или да се полюлѣ на халкитѣ и пр.

Има още едно нѣщо интересно въ този паркъ. Въ всѣки жѣлъ на игрищата, въ жлитѣ покрай пѣтекитѣ и алеитѣ сж поставени въятморни статуи на всички по-велики полски мъже. Така че дѣцата, покрай игритѣ, се запознаватъ и съ великитѣ мъже на татковината си.

Ето защо той има голѣмо възпитателно значение не само за тѣлото, но и за ума и заслужава поаражение отъ всѣкого, особно пѣкъ отъ насъ, дѣто ученицитѣ игрища още не сж уредени, а ученицитѣ стѣи не сж хигиенични.

Мѣстото, дѣто е паркътъ, е служило по-рано за панаири. Следъ единъ панаиръ останали много посадени дървета и дѣсчени здания. Професоръ д-ръ Jordan, съ позволение отъ градския съветъ, откупилъ дѣсчениитѣ здания, дърветата и пригледилъ мѣстото за дѣтски игрища. Съ своитѣ срѣдства и трудъ той посадилъ мѣстото съ дървета, набавилъ уреди и прибори за игра и уредилъ игрищата. Той самъ събиралъ дѣцата и ръководилъ игритѣ имъ. Съ голѣмъ трудъ и постоянство той постигналъ цѣльта си — създаде това, което виждаме днесъ.

По-послѣ общинското управление е взело поддръжката на парка върху себе си, построило до него и трамвай, като го нарекло «Park D»

Jordan. Д-ръ Jordan и днесъ купува съ свои сръдства нѣкои необходими прибори за играње и всѣки денъ отива по нѣколко пѣти въ парка. Тукъ имаме живъ примѣръ, какво може да направи човѣкъ за благо на единъ градъ.

Такъвъ паркъ трѣбва да има въ всѣки български градъ. Само чрѣзъ него, чрѣзъ такива игрища ще можемъ да задоволимъ подвижнитѣ натури на нашитѣ дѣца и да ги прѣдпазимъ отъ лошото влияние на улицата. Той ще привлича не само дѣцата, но и старитѣ; послѣднитѣ ще прѣдпочетатъ да отидатъ въ него, да посѣдятъ на сѣнка и да наблюдаватъ игрането на дѣцата, отколкото да отидатъ въ миризливитѣ и задушни кафенета да играятъ на книги или да пиятъ.

Особно се чувствува нужда отъ такъвъ паркъ въ Видинъ, дѣто, при нечистия и пѣленъ съ миязми въздухъ, при нечистата вода за пиене и при блатистата и нездрава почва, липсва даже колко-годѣ наредена градска градина, каквато

мѣсто не само за играње на дѣцата, но и мѣсто дѣто да може човѣкъ да направи кѣса разходи на чистъ въздухъ.

Но като нѣмаме за него такива благотѣл като д-ръ Jordan, необходимо е да се загрижатъ за устройството на подобенъ паркъ било самиятъ градски съвѣтъ, било правителството. А н трѣбва да се забравя, че уредбата на такъвъ паркъ не иска много сръдства, па и въ Видинъ има удобни мѣста за него.

Накрай смѣтамъ за умѣстно да забѣлѣжа, ч извлѣкохъ доста голѣма полза отъ курса. Не само че изучихъ систематично всички упражненія съ и безъ прибори и на всички уреди, но и видѣхъ добръ наредени гимнастически салони и дѣтски игрища, посѣтихъ освѣтъ това едно педагогическо училище, една гимназия, едно основно училище, видѣхъ тѣхнитѣ игрища и гимнастически салони и прѣгледахъ училищнитѣ програми по гимнастика.



Вториятъ Весеколки Славянски Гимнастически Съборъ въ гр. Люблянъ

отъ П. Радовъ,

учитель въ II-та мъжка гимназия.

4-ий юлий 1904 год. по покана на управителния съветъ на словенскитѣ гимнастически дружества «Соколъ», се състоя втория славянски Весеколки Гимнастически Съборъ въ Люблянъ.

Отъ страна на първото българско гимнастическо дружество «Юнакъ» въ София бѣхъ изпратенъ за делегатъ заедно съ г-нъ Тодоръ Петковъ, учителъ въ I-та соф. мъжка гимназия. Като учителъ по гимнастика бѣхъ изпратенъ отъ Министерството на Нар. Просвѣта да присъствувамъ на този съборъ, а отъ друга страна да замина за Краковъ, гдѣто да проуча за новата въ парка на д-ръ Йорданъ и училищна гимнастика въ Полско.

3-ий юлий слѣдъ обѣдъ, заедно съ хърватскитѣ соколи, пристигнахме въ гр. Люблянъ. Въ пристигането на гарата ни посрѣсна буря слънъ шумъ. Шомъ изтѣзохме изъ задъшващия вагонъ, загърчиха поздравъ отъ всички: наздари, живою, човемо, живѣли, здравиха се шопки, а въодушевленето бѣше тукъ. Изгледътъ на гарата бѣше извънредно красивъ; картина отъ пѣстри славянски кокошки отъ всички страни ни подаваха ржѣ; всѣхъ се виждаха веселитѣ лица на люблянскитѣ граждански и граждани.

Въ голѣмата маса народъ, който бѣше се събралъ да посрѣща бѣха нарежени дружествата. Бѣха пристигнали по рано. Ние, заедно съ словенскитѣ соколи, се наредихме при строя чехи, словенци, сърби, поляни и латвийци. Дружествата бѣха поздравени отъ люблянскитѣ соколи, които бѣха избрани за председател на др-ство «Соколъ», д-ръ Петковъ, придруженъ отъ подпредседателя Равенскаго Мурника и главатарката Кай-Кай. На поздрава отговори и поблагодариха ги и за тържественъ приемъ по представителъ на всичкитѣ представени отъ: Чехия, Полша, Хърватско, Русия, България.

Много представители бѣха отъ чешкитѣ соколи, на брой около 1500 члена, тѣ представени двойно число отъ всички други представители. Това е твърдъ понятно, понеже чеш-

ката гимнастическа организация е първата, най-силната и играе най-важна роль въ цѣлото соколенство.

Гоститѣ слѣдъ посрѣщането на всички др-ства, се отправиха къмъ народния домъ на града Люблянъ, домътъ на председателя д-ръ Тавчаръ.

Вечерята се даде голѣмъ концертъ отъ смѣсенъ славянски хоръ, състоящъ се отъ 150 лица. Изпълнѣти бѣха 12 славянски парчета съ пѣвнигелна хармония и голѣма външна. Слѣдъ концерта имаше вечерно забавление въ градината на народния домъ, която бѣше осветена съ лампиони и художествено декорирана. Присъствуваха почти всички соколи и много гражданки и граждани, па и селянки, облѣчени въ старо-славянски костюми.

Цѣлото това множество представяваше една пѣстра картина; лицата на всички бѣха весели и пълни съ възтужение и другарство. Виждаше се, какъ искрено единъ другъ се прѣгръщаха и размишляха мисли — чехи съ словенци, поляни съ чехи, хървати съ сърби и българи съ сърби.

На увеселението председателъ д-ръ Тавчаръ взе думата, изказа своята радостъ, че соколската идея тъй бързо напредва и се усилва и че гоститѣ сж имъ направили висока честь, като сж се отзовали на поканата на славянскитѣ соколи. Отъ страна на чехитѣ отговори д-ръ Антонъ Навотни, като изтъкна силата на славянството и неговото культурно развитие.

За полскитѣ соколи отговори г-нъ С. Кробински, който посочи на чехитѣ като основатели на соколенството, че и самитѣ тѣ по примѣра на чешката гимнастическа организация сж се организирани.

Г-нъ Ф. К. Шпенъ отъ Москва поблагодари за добрия му приемъ, като дачега на рускитѣ гимнастически дружества, като каза: «всѣхъ братски поздравъ на всички славянски дружества». «Ура!» се разнесе гласно отъ соколитѣ.

Отъ страна на хърватитѣ говори Ф. Бучаръ отъ Загребъ. За софийското гимнастическо дружество говори юнакътъ Т. Момчевъ.

Всѣка рѣчь се посрѣщаше съ аплодисменти, особно при говоренето на чешкия и руски делегати.

Люблянскитѣ вѣстници въ сѣщия денъ издадоха притурки по случай събора, а «Словенски Соколъ» — специална книжка за събора.

Слѣдующия денъ, 4-ий юли, бѣше недѣля. Денътъ още отъ сутринята показваше, че ще бѣде хубавъ и градътъ имаше празниченъ видъ. Още при изгрѣва на слънцето соколитѣ се раздвижиха; червенитѣ имъ ризи украсяваха улицитѣ.

Освѣнъ гоститѣ соколи много селени отъ славянскитѣ и хърватски села бѣха надолзи по случай събора. По нѣмане мѣсто да се настанятъ всички на хотели и квартири, мнозина ноцуваха въ парка Тиволи.

Този денъ г-нъ Ив. Хрибаръ, кметъ на града Люблянъ, изпрати телеграфически поздравъ до градоначалникитѣ въ Прага, Загребъ, Бѣлградъ, Львовъ и София.

Цѣлиятъ градъ бѣше декориранъ съ стълбове, обвити съ словенски флагове, килими и вѣнци. Градътъ е разположенъ между грамадни планини, върховетѣ на които сѣ покрити съ снѣгъ, а политѣ имъ — съ гъсти лѣсове.

Игрището бѣше разположено въ прѣкрасния паркъ Тиволи. Имаше трибуна за 3000 души, окичена съ славянски драперии. Освѣнъ главната трибуна имаше и вторични, второстепенни. Срѣщу главната трибуна бѣше естрадата за музиката. На всички страни по стълбоветѣ имаше знамена съ надписи: наздаръ, живели, човемъ и други. Вятрѣмостѣта на игрището, която бѣше заобиколена съ шнуръ, бѣше направена въ размѣръ въ 1.000 играчи. Изпълнението програмата на игритѣ бѣше възложено на словенския съюзенъ главатаръ г-нъ Бурникъ. За въ случай на помощъ или изпращане нѣкоя депеша имаше на разположение колоѣздачи-соколи въ лавилиона на колоѣзачния клубъ, който е построенъ отъ страни на игрището. Гардеробитѣ бѣха построени въ двѣ линии задъ игрището.

Още въ сѣбота бѣха опрѣдѣлени комисии за раздаване награди при конкурснитѣ игри. Състезатели се явиха много по-вече, отколкото се прѣдполагаше и затова нѣмаше възможностъ да се изпълнятъ всички номера на състезание, именно на свободнитѣ упражнения.

За състезание бѣха опрѣдѣлени: свободни упражнения, упражнения на уреди и народни игри. Състезанията бѣха раздѣлени на дружествени и единични, а послѣднитѣ на двѣ групи: силни и слаби.

Състезанията ставаха: словенци между словенци, а гоститѣ заедно.

Упражненията за състезания бѣха:

1) Петгрупни свободни упражнения, прѣдвидени за събора.

2) Народни игри: надбѣгване 100 метра на стрѣмнина (високо) и 70 метра надолу; скокъ на далечъ; скокъ на височина; катерене по върлина.

3) На уреди и то по двѣ упражнения на въ уредъ: вѣсилка, паралелка, конь на ширъ (упражнения на двѣ страни) и конь на дължъ: а) упражнения на дължина и височина и в) на нѣ въ седлото.

На състезанието участвуваха: 40 чешки др-с, 5 хърватски, 12 словенски, отъ които най-много се отличиха словенското др-ство въ гр. 11 Ческитѣ др-ства вземаха първенство въ състезанията. Всички соколи, които участвуваха въ състезанията, бѣха 400.

Сръбскитѣ и български прѣдставители не участваша въ състезанията, понеже бѣха изпратени като делегати да присѣдствуватъ на събора.

Първата награда спечели Б. Ханзадо, сѣмнинъ който е получилъ и въ Франция първата награда въ гр. Арасъ.

Въ отдѣленieto на по-силнитѣ участвуваха др-ства, отъ които: 3 словенски, 23 чешки, хърватско, а въ отдѣленieto на слабитѣ — 43 чехи, отъ които: 7 словенски, 32 чешки, 4 хърватски.

Въ единичнитѣ състезания на по-силни участвуваха 174 соколи, отъ които: 22 словенци, 146 чехи и 6 хървати, а въ отдѣленieto на по-слабитѣ — 301 соколи, отъ които словенци, 203 чехи и 27 хървати.

Слѣдъ състезанията и репетицията на свободнитѣ упражнения, когато трѣбваше да се манифестира, всички соколи се строиха въ Тиволия паркъ. Шестинето поетли отъ паркъ въ народния домъ, а отъ тамъ по Каналната улица, Господската улица, прѣзъ пазарѣмѣстността Брѣгу, прѣзъ стария градски пазаръ до градския съвѣтъ, дѣто се държаха дѣла прочувствени рѣчи.

Импозантно и триумфално бѣше шестинето. Прѣдъ музиката вървѣше соколската кавалерия начело съ д-ръ Кушаръ, слѣдъ нея вървѣше чешкитѣ соколи съ съюзното си знаме, по водителството на прѣдседателствувания К. Пинихъ, д-ръ И. Шайнеръ и главатаръ съюза д-ръ И. Ванички и Кисока. Слѣдъ чешкитѣ соколи вървѣха хърватскитѣ, на гр. 300 души, начело съ загребското др-ство и по водителството на д-ръ Ф. Бучаръ; слѣдъ тѣ българитѣ, поляцитѣ, сърбитѣ, американско-словенското др-ство и най-послѣ словенскитѣ соколи около 800 души, отъ които люблянскитѣ бѣха послѣдни.

Улицитѣ, дѣто минаваше шестинето бѣха богато укичени, прозорцитѣ украсени съ зелени тротоаритѣ изпълнени съ народъ, а соколски редици бѣха обсижвани съ цвѣта, даже чешкитѣ бѣха хвърляни на знамената вѣнции. Број на соколитѣ въ строя бѣше 2300. Шестинето спрѣ най-сетнѣ прѣдъ градския съвѣтъ. Тамъ чакаха градскитѣ съвѣтници и прѣдставители на разни др-ства, между които бѣха студентскитѣ и женското соколско др-ство отъ гр. Люблянъ. На балкона на градския съвѣтъ бѣше опрѣделено мѣсто за почетни дами и чужденци.

Цѣлото шествие се нареди въ стѣснени колони. Прѣдседателъ на люблинския соколъ държарѣчъ, като благодари на г-на кмета на града за гостоприемството отъ кметството на соколитѣ. Слѣдъ рѣчта въздуха сина отъ соколски поздравъ. Слѣдъ него отъ страна на всички гости благодарятъ подпрѣдседателъ на чешкия сѣборъ, д-ръ Шайнеръ, който припомни, че тоя сѣборъ не е увеселителна екскурзия, ами че всичко което е вършило е за сближаването на славянството, както и за уяснение голѣмото значение на соколската идея за напредъка на славянскитѣ народи.

Слѣдъ хубавата рѣчъ на знаменития ораторъ и водителъ на чешкия соколъ, д-ръ Шайнеръ, следъ разнесоха силни аплодисменти, слѣдъ което се изиде «хей славяни». Подиръ това кметътъ на града Люблинъ поблагодари на всички за честта, която е направена на града съ дохождането на соколитѣ. Загърна пакъ поздравъ и се изиде «наша домовина» и «гдѣ е доховъ мой». Писнитѣ свършиха и шествието потегли обратно къмъ народния домъ, отгдѣто всички се разотидоха. Това бѣха моменти, които лесно се не забравятъ.

На обѣдъ пиаше банкетъ въ народния домъ, на който присѣдствуваха делегатитѣ на славянскитѣ др-ства, соколскитѣ почитни дѣйци и нѣкои люблински дами, на брой около 400 души. Въ врѣме на банкета се пиха много назаправици. Първо говори кметътъ на града, г-нъ Хриба, на полски езикъ, на руски, сетнѣ се обърна къмъ сръбатитѣ на хърватски, къмъ сърбитѣ на сръбски, къмъ българитѣ на български и завърши на словенски езикъ, а поздравъ всички съ честното «наздравъ».

Слѣдъ това говори д-ръ Тавчаръ, д-ръ Триеръ, който ни назаперица за славянскитѣ жени, по-нѣкъ д-ръ Майоронъ, А. Прагеръ д-ръ Мачъ; за българитѣ отговори г-нъ Т. Нонненъ, за сърбитѣ д-ръ Петковичъ, слѣдъ което гоголиха: Неклесвичъ, д-ръ Хлопекъ и А. Колина. Банкетътъ трая до 4½ часа, а въ 5 часа починахъ ритѣ на соколитѣ.

Програмата бѣше слѣдната:

1. Пристѣпни ходъ.
2. Свободни упражнения.
3. Упражнения на уреди отъ словенскитѣ др-ства, една смѣна.
4. Упраж. на словенски др-ства { а) съ тояжки
б) уреди
в) пирамиди
5. Свободни упражнения на силни соколи (честически сѣборъ).
6. Упраж. на соколки (юнакини) { а) бухалки
б) уреди
7. Упражнения на гости.

Упражненията се раководѣха отъ симпатичния секретаръ на словенскитѣ др-ства д-ръ В. Муръсъ съ голѣма сигурностъ.

Надзириѣлъ се изпълни пристѣпния ходъ въ два направления отъ двата входа на игрището — единъ сръбцу други Влѣзоха въ игрището около

1.000 соколи, които като се сближиха, раздѣлиха се ритмически и тоно задъ тилъ въ прави линии, така че самото раздѣляне произведе силно впечатление и очудване. Слѣдъ разредяването се изпъниха подъ звука на музиката негѣхъ групи отъ свободни упражнения. Изпълнението бѣше много по-добро, отколкото можеше да се очаква. Извънредно хубава гледка бѣше да се изпълняватъ едни и сѣдни движения отъ 1000 соколи едновременно подъ такта на музиката, съ еднакво бѣжало.

Слѣдъ свободнитѣ упражнения дадохъ на люблинския соколъ подаръци отъ името на чешкия сѣборъ. Д-ръ Соборка поднесе медальонъ, като при поднасянето произнесе кратка рѣчъ. Подиръ това подпрѣдседателъ на загребския соколъ Апушъ отъ името на хърватскитѣ др-ства поднесе сребрени външнѣ. А американскитѣ словенци поднесоха лента за значето на Люблинския соколъ. За поднесенитѣ подаръци благодарятъ прѣдседателъ д-ръ Тавчаръ.

Слѣдъ раздаването на подарѣнитѣ починахъ упражненията на уреди отъ словенскитѣ др-ства. Изведнажъ особно оживление. Не само външнѣ и външнѣ паракети, коне, маси и различни уреди за скачания бѣха построени. Около 50 — 60 играчи едновременно играеха на различни уреди, така която произвеждаше силно впечатление на зрителъ. Доиде редъ на юнолитѣ. Тѣ изпъниха упражнения съ тояжки, на уреди и игри. Упражненията възбудиха голѣмъ интересъ и бидохъ посрѣднати съ похвали. Съ не по-малко интересъ се очакваха упражненията на женскитѣ чети. Паравитѣ словенки влѣзоха весело въ игрището съ бухалки, съ естествени вървѣти и сиуризи маршировка подъ раководството на главатарката Кайсерова. Упражненията бѣха доста тежки за дѣвци, но при все тоя съ голѣма ловкостъ се изпъниха. Подиръ тоя номеръ следитѣ изпъниха много упражнения на уреди. Особно се отличи люблинското др-ство на уреди кою на ширъ съ своитѣ традиционни юмѣжарѣния.

Докаго се свършатъ уреднитѣ упражнения слана късно, притѣмнѣ, така че последния номеръ, упражнения на части, не можѣ да се изпъни. Слѣдъ упражненията соколскитѣ игри свършиха. Вечеръта въ парка на Тиволи се даде народно увеселение съ което се свърши цѣлото тържество.

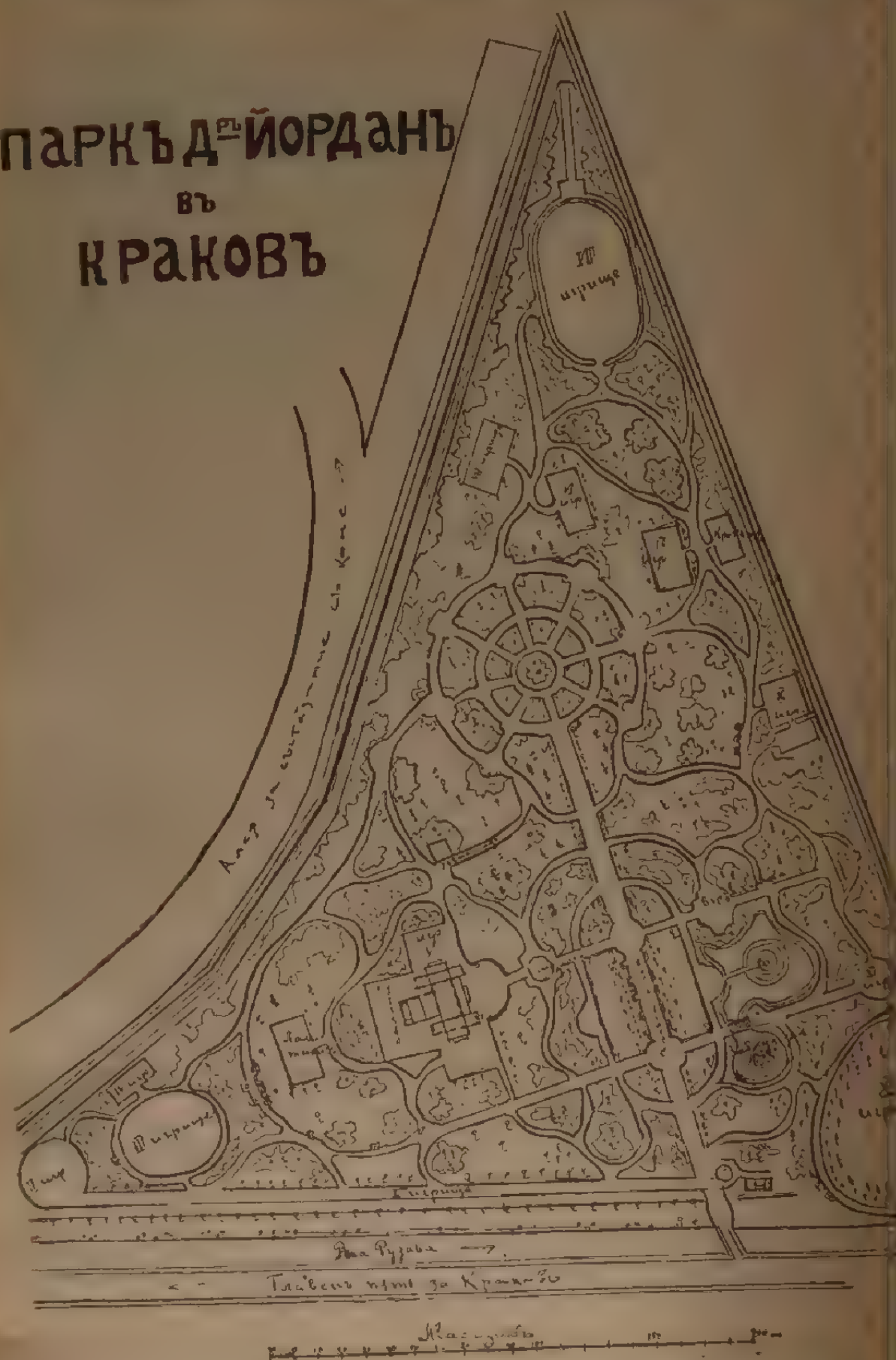
Общия приходъ отъ игритѣ и увеселението възлизаше на 60,000 кропи.

Паркъ „Д-ръ Хайнрихъ Йорданъ“ въ Краковъ.

А. Основане на паркъ (история на паркъ)

Прѣвъ септември 1887 годъ сѣмѣнитѣ на гр. Краковъ прѣдъ видѣ на набиѣжавателъ зима по прѣдложението на д-ръ Хайнрихъ Йорданъ рѣшило та сназѣть паркъ по прѣдѣла построитѣ, коюто сѣк останиа подиръ мѣстната изложба, въпроса прѣвъ сѣмѣнитѣ година на градскитѣ мѣри. Кога д-ръ Йорданъ прѣвъ

ПАРКЪ Д^{ръ} ЙОРДАНЪ ВЪ КРАКОВЪ



Партъ 1888 год. изи́зълъ въ градския съ прѣдложение, да му се даде право да уреди на собствени разноски единъ за дѣца, сѣмѣиници, на града Краковъ съгласити съ това по принципъ, но да въ години намѣризи за умѣстно за дѣтъ на вѣдѣни прѣжена тая частъ на мѣста градина, която по нѣсто на основателъ нарежи. «Партъ Д-ръ Норданъ» Тая градскиятъ сѣвъкъ на Краковъ приелъ нѣто визитѣне въ края на 1891 год., а нѣнето повѣрилъ на основателя й. При Д-ръ Норданъ доброволно приелъ да се както за по-нататъшното уреждане на тѣтъ и за подготвяне техническия персоналъ гимнастическия пособия на соб- разноски.

Обстоятельно мнение на нарк.

пристижиямъ къмъ обстоите ственото
е на парка, съгласно рѣта на нѣщата,
да почна отъ павильона въ който се по-
канниеларията на управлението, гарде-
салона, които служатъ за арнобжище на
та въ тоно време.

е едно пространио дървено здание, по-
въ 1887 год. и поизидано прѣкъ 1893 год.
парка по стѣната влизаме въ коридора
кленни врата, които водятъ къмъ жилищни
дѣлътъ 17 м. и широкѣ 13 м., дѣто се по-
въ всичкитѣ военни пособия и тия, които
за удръжението въ лошо време; така
дѣждь, ни буря плаши гирачигѣ да
въ парка. Въ такъвъ случаи впритѣ
въ сѣла на, който по своята голѣмина
мно околари на дѣлъта си. На стѣната,
входигѣ врата висе портрета на осно-
на парка, д-ръ Хлинрихъ Пурданъ, пол-
къ именна му денъ. Това е трудъ на
дѣтъ ученицитѣ на парка.

снимки по доту на сажизата сѣвиз фото-
представявагъ групи отъ главатаритъ
снанигъ годони и по-нобелитни снени
сригъ на младескигъ. Пшскигъ, поста-
4-ри реда надѣжъ до друнагъ дѣт
и знамето на краловскигъ дѣца допъл-
скаригъ на са юна за момчета

на да момичета е значително по-малък; се наддъсно отъ мъжкия салонъ и разширява отъ гардероба на главарията. Салонията е засѣдателна стая и тамъ се записвания на момчета и момичета, искати да участвуватъ въ всичкиѣ при-
сѣдания.

се съхраняват истинските пущени,
но възрастните младежи отъ Краковъ
сватъ за военни упражнения.

Входа към главния салон се на-
сеще коридор, от който чрез една
врата въ скрита на уредител и гимнаст-
ич. пособия. Прізь друга врата се влиза
в стая за запалителските чети. Третия

врата води към двата гардероба на учениците, от които през първия гардероб се влиза в залата, определена за джумаци. В средната част на този зид се клянят четити, а от страниите се отделят прегради се клянят възрастните хора по отделно. Резервуарът е обичаен, но по-голям — то м дълъг, $4\frac{1}{2}$ м широк и 30 см. дълбок, с общ 16 кубически метра, чиято вода се оставя чакъл висока по-голя от близстоящия кладенец. При стигната пазва резервуара сурило, рино, така че водата за клянящите се връща чети се сполучи, по-късно резервуарът е открит и използван за постоянно напояване от страната.

От резервизира водата дохожда въ трети етап, от който тя се пада на сръбната част и да се дръжи на страни.

Дилът отъ тия сина сж дилти тѣмъ, а другиѣ дил сж крадли. Водата се разиреква отъ тѣхъ, вслѣствие теченето на единъ рѣкъ, снабденъ съ дѣстове, които се пизиратъ върху резервуара. Водата пизича чрезъ отвѣрстия оставени между дѣбелитѣ дъски на дюшемето до единъ пизентирионъ изходъ подъ дюшемето. Къпането става по 30 дѣни пизеннакъ.

Дънният вход е откъм мажораната, която е от друга страна на ванината, и има същото разпореждане, както и по малкия салон на учениците и канцеларията.

Пръвото място от назидателна има обширно потуркитско мѣсто, обиколено съ най старитѣ дървета на парка (дъб) и служи за сборен пунктъ на четитѣ отъ 10 малкиѣ юноши, които отъ гукъ се разпръскатъ по ириадата и пакъ тамъ се завръщатъ.

Отъ първата страна на пазителна се виждат поставени маси, скамьки и столове, на които седатъ гостите на яткарницата. Истинно казвамъ, яткарницата, не гостинища, какъвто обикновено разбираме въ публичните гратиси. Въ вся яткарницата е забранено да се продава рация и пиво, за да се претвора събиранищата се малко по малко въ изкушение.

Пирман можемъ да прибавишь, че пълното знание, съ намиранитѣ се въ него прибори, е усвоено въ случаи на пожаръ. Съ това завършваши описанието на знанието и не пристига къмъ описаніе на припата, тѣхнитѣ, наредби и употреблѣния.

Прякът срѣщата на парка отъ входните прѣта се развѣта 275 м дълга и 9 м. широка алея, покрѣтена съ явори. Близо при входа виждаме подвижни талози съ издѣлени:

на едната. «Първо играещ»,
на другата «Възване на публиката въ време
на игри е забранено.»

Също така често боядисни табии ние-
даме при входа на всеки помеще-

На първото итриние се упражняват малде-
жите на ходене с коки и, омиарско прѣска-
тане, можино прѣскачане, парателка, кола и кофъ.
За всѣки отъ споменатитъ утрини си има спе-
циално означено мѣсто съ надписъ.

Мѣстата за скачане сж послани съ $\frac{1}{8}$ метрови ями, напътнени съ употребявана джбова кора.

Първото игрище се съединява съ второто, кръгло съ радиусъ 15 метра, посадено напълно съ явори, а последното съединено съ третото въ форма на елипса съ повърхностъ 1256 кв. метра, е предназначено за игри на момичетата.

Четвъртото игрище, което заема пространство 109 кв. метра, затъсено съ бръсти и клени, е игрище пакъ за момчета. Тукъ виждаме скелъ за качване на обрачи, хоризонтална стълба, по етата плоскостъ за катерене, греди за равновѣсни упражнения.

Тѣмъ 4-ри игрища заематъ цѣлата западна частъ на градината за игри на момичета. Игрищата нѣматъ никакви огради съ колони или тѣсъ, освѣтъ лѣсъ, понеже ако има тѣтеня ограда, може да се случатъ нѣкакви нещастия.

Отъ сѣверната частъ на навилона се намира петото игрище, което има форма на правоъгълникъ съ повърхностъ 472 кв. м., затъсено съ осенови кленове. По на сѣверъ иде шестото игрище съ пространство 472 кв. м., затъсено съ малки акации и предназначено за уредни упражнения на момчета. Въ него виждаме отъ една страна вѣсенка, отъ друга полетата плоскостъ и приспособление за качване на подвижна вѣсенка — една, двинна и тронна. На сѣвизната страна се вижда една скача, на които сж построени уреди за катерене (4-ри върлини и едно вѣже), стълба, която е съ механизмъ, за да може да ѝ се мѣни положението.

До скелата има равновѣсенъ стълбъ отъ греди и отъ една дѣска. Не е излишно да се прибави, че подъ всѣки уредъ на игрището сж изкопани ями, напътнени съ джбова кора.

Малко по-наизтокъ къмъ сѣверъ се намира седмото правоъгълно игрище съ повърхностъ 480 кв. м., предназначено за мъжката младежъ.

Най на сѣверъ е изначално осмото игрище съ форма на елипса, на която голѣмата ось е 71 м., а малката 50 м. Земята на това игрище е твърдо набита. Около това игрище се простиратъ пжтека, отдѣлена отъ игрището съ тѣсна пвизна трѣва. На двата края на това игрище сж забити въ земята по два кола като врати, по които за футболъ.

Като се връщаме прѣвъ източната частъ на градината, виждаме въ 9-тото игрище съ 481 кв. метра повърхностъ, което служи, както и 7-то, за игри. До самия насинъ въ сѣмната посока лежи десетото игрище съ повърхностъ 390 кв. м., дѣто освѣтъ игри се изпълняватъ и общи упражнения съ бухтки отъ по-възрастнитѣ юноши и запознатитѣ чети.

Като обикаляме по-наизтокъ парка къмъ югъ, забѣтаваме не догатамъ голѣмо колею съ радиусъ 9 м., затъсено съ липа, което служи за игрище на най-малкитѣ момчета, това е 11-то игрище.

Дванадесетото игрище лежи между жѣня, които се образува отъ една вадичка на рѣката

Рудавъ. Това е най-голѣмото игрище въ парку, покрито съ нѣмко косена трѣва. Петовото ване е струвало голѣмъ трудъ и разходи.

Прѣди врѣме тукъ се е намирало едно по брѣговетѣ на което сж росли клени и липи и рали буреи. Изравняване на земята нѣколко години, а за изплатването било потребно 25,000 кола земя.

Изравнено ване, днесъ игрището е съпосадено съ липи и брѣли. Тѣмъ сж 11-и номеровани игрища, а има и други, неименовани. Има двѣ игрища за Lawn tennis, съ земя, начертани съ киречъ, съ повърхностъ 450 кв. м. Прѣвъ сѣвизната тия игрища сж затъсени съ постоянни тѣтени мѣрки, а по ната по една дупка за поставяне топкы Lawn tennis.

Винъ отъ осмото игрище се намира стѣно, дѣто възрастнитѣ юноши се упражняватъ въ стрѣляне съ лѣкове, мѣрише съ стрѣла съ пушки въ цѣль.

Сѣвизу десетото игрище се намира и е предназначено за крокетъ.

Къмъ неномерованитѣ игрища трѣба да прибавимъ игрището, дѣто е построено върху скалата, затъсено съ глѣста зеленина и игрище „заблудителъ“. Това игрище лежи въ вѣлѣбината, която има форма на кръгъ радиусъ 21 метра.

„Заблудителъ“ не прѣдставлява нищо освѣтъ една тѣсна пжтека, която се зана сѣвизъ трѣвата като охлювъ, които, ако се вие въ права линия прѣдставлява дължина 1 км. Мѣстото, означено съ надписъ „Заблудителъ“ показва началото на пжтеката въ заблудителъ, а като се върви по тѣтенето на пжтека се дохожда къмъ края, дѣто се вижда на „изходъ“. Разбира се само по себе си изъ тази пжтека може да се събератъ верига отъ нѣколко хиляди дѣца; нѣмко изначална игра на бонтъ отъ тѣя, когато голѣма върволица на дѣцата започне да се движи, лека прѣвъ окоото на зрителя отгорѣ.

Съ това свършвамъ описанието на игрищата, като не прибавя, че само III-то и XII-то игрища сж покрити съ трѣва, а останалитѣ сж покрити съ твърдо и послани съ пѣськъ. При всѣки игрища има построени закачалки за палатките на играчитѣ.

В. Упражнение

Осѣтънъ д-ръ Йорданъ, главното ръководство на упражненията и игрището въ парка е положено на д-ръ Гокарски, лѣкарь-учителъ и инструкторъ, съ 2400 крони годишна заплатъ има помощници, за които още прѣвъ е уредена теоретическа и практическа курсъ упражненията и игрища, които ще се изпълняватъ прѣвъ сезона. Въ тоя курсъ приематъ еже 60—70 бѣли, или равностни ученици и VII класове, които като свършатъ курсъ биватъ право да бѣдатъ ръководители на

ка ерѣшу едно възнаграждение до 30 лв. На така подготвенитѣ ученици главнѣководителъ само дава материалъ, напѣ-то отдѣлно на книжки за всѣки единъ, който трѣбва да се мине прѣзъ деня, се грижи за общия надзоръ на всичкитѣ изпрѣдѣлението на материала е сжното, при училищната гимнастика, изложена

Гимнастиката въ Полско.

У насъ, така и въ полскитѣ училища гимнастиката влиза въ програмата, като отделенъ прѣметъ. Прѣпознава се два часа дневно. За обучението на ученици по гимнастиката добръ уредени салони съ много по нѣмско-шведска система. Салонитѣ обикновено размѣри 150 до 200 кв. метра, съ паркетъ и добръ освѣтлени. Прѣдплатѣ въ салони се влиза въ обширни общи стѣни съ малки допачета — за всѣки отделно. При салонитѣ отдѣлно има

много училища, които посѣтихъ ва-ни висчателние това обстоятелство, че при гимназии и основни училища има голѣми стѣни уредени, че самитѣ тѣ прѣдставирища.

Подготвяне учители по гимнастиката се въ гимнастически курсове въ Львовъ и др., отъ управителния съвѣтъ на сѣмъ на полскиотѣ дружества Соколъ. Съвѣтъ, прѣме на курса, подпомага материално по учители, за да сѣдватъ въ него. Поизчис-ти, направени за слѣдванитѣ въ курсоветѣ гимнастика, влиза, че повечето отъ основнитѣ и почти всички гимназиални учители сж въ гѣхъ.

Отдѣление гимнастическия материалъ шведско-нѣмската система на физиологични групи.

Група. Упражнения за краката:

протегания; 2) крачки, изнасяне, свиване въ колѣното (д. и л.) и ритания; 3) кат-прѣклѣквани сѣдания, напади, противо-фехтовални стоежи.

Голѣми горни упражнения затруднявани съ: издирания отъ далена позиция;

сжното съ упражнения на ржѣтъ;

издирания заедно съ упражнения на

издирания заедно съ упражнения на

издирания заедно съ упражнения на

Група. Упражнения за прѣблѣжитѣ мускули.

соединения: въ разни стоежи и каткани издирание, съ издирание и издирание, съ сжне издирание упражнения на ржѣтъ, съ сжния издирание упражнения на краката;

2) постави: описване съ простиране краката назадъ съ допирание отъ земята, на шведска стѣла.

III-та група. Упражнения за ржѣтъ:

1) свободни упражнения (безъ и съ гири, тояжки и др. т.) и задружни упражнения съ взаимна помощъ; 2) упражнения въ опора; 3) боксиране; 4) борба; 5) народни игри въ отношение на политане и свиване ржѣтъ; 6) описвания; 7) подпоръ; 8) маршировки; 9) люления; 10) обръщания; 11) прѣмушкване; 12) залопи; 13) прѣобръщания; 14) изкачвания; 15) кате-рания; 16) прѣплитания.

IV-та група. Равновѣсни упражнения:

1) равновѣсни постоежи на земята, по уреди и плавателни упражнения.

V, VI, VII-ма група. Упражнения на трюмнитъ мускули:

1) прѣгъвания отъ клѣкналь стоежъ, отъ се-лишкомъ и отъ лежишкомъ; 2) подпоръ ле-жишкомъ; 3) лежишкомъ упражнения на кра-ката и ржѣтъ; 4) постави въ овисване на шведска стѣла.

VIII-ма група. Упражнения въ скачане:

1) ходене (въ строй); 2) бѣгъ; 3) скокове въ 5 т. по шведски методъ съ и безъ отскакателна дѣска; 4) комбинирани скокове; 5) полтижирания на коня, козата, масата, парателката и др. т. 6) пол-скачания подъ вжже (моминско скачане), 7) ска-чане прѣзъ обрачи и др. т., 8) игри и забави.

Урокътъ по гимнастика дѣлятъ на четири мо-мента отъ по 15 минути:

I моментъ:

а) свободни упражнения (игри съ тояжки и др. т.) — 10 м. и

б) навождания назадъ и напредъ до швед-ската стѣла или стѣна — 5 м. = 15 м.

II, III и IV моменти въ чети:

II. а) упражнения въ овисване — 15 м.

III. б) равновѣсни упражнения и навождания на шведски столчета или риниолъ — 15.

IV. в) свободни прѣскачания на високо, дъл-боко, надалечъ и др. т. упражнения на уреди и дълбоко отдихване — 15 м.

Реформи на училищния и соколски методъ по гимнастиката.

Управителниятъ съвѣтъ на полския гимнасти-чески съюзъ подигналъ въпросъ за прѣобразо-ванията на досегашната система на гимнастиката въ смисълъ:

1) какъ могатъ да бжаатъ достижими тѣлес-нитѣ упражнения за всѣки полъ и възраст;

2) методътъ да почива на физиологическитѣ и хигиенични изисквания на човѣшкия организмъ;

3) изхвърляне на упражнения съ съмнителна стойностъ, а нѣкой пътъ вредни; или поне да се позволяватъ само на отдѣлни единици.

Нуждата да се измѣни методътъ се почув-ствуваха по принципъ оглавна, изказвали сж се въ това отношение мнѣния въ събраиитѣ и въ органа на съюза, но енергична крачка въ това

отношение е направилъ управителниятъ съвѣтъ въ 1901 год., като е постановилъ:

а) да се подложатъ упражненіята на соколската система на едно ново проучване по отношение на тяхната физиологична и хигиенична стойностъ;

б) да се направи изследване на членоветъ соколи и юношитъ-ученици, които посѣдватъ гимнастически упражнения въ соколскитъ дружества;

в) да се проучатъ и изследватъ всички системи по гимнастиката.

Реализирането на горнитъ рѣшения на съюза започватъ съ изследването на шведския методъ. Другитъ методи: чешки, нѣмски и френски сж били познати на полското соколенство, или на полскитъ учители по гимнастика, а шведския познаваха само нѣколцина, които извѣстно прѣме сж живѣли въ Стокхолмъ, и тъй като тѣзи послѣднитъ сж го прѣпоръчвали като най-характеренъ, който твърда много се е отличавалъ по сждността и възрослостта си отъ соколския и отъ всички други методи, съюзътъ е рѣшилъ да запознае учителския съюзъ, както учителитъ по гимнастика, тъй главатаритъ, съ шведския методъ. За тази цѣль той е влѣзалъ въ сношение съ д-ръ Фрицъ Бучаръ, професоръ въ Загребъ, който, следъ двѣгодишно изучаване на шведския методъ въ Стокхолмъ, прѣвъ го е въвелъ въ загребскитъ училища, като го е помолилъ да уреди единъ курсъ по шведска гимнастика за полскитъ учители и главатари.

Тѣзи прѣговори се увѣчили съ положителенъ резултатъ, така че отъ 20 — 30. априль 1902 год. наметнала се е състоятъ курсъ подъ ръководството на д-ръ Ф. Бучаръ въ Загребъ въ горноградската гимназия. За съблудването на тоя курсъ съюзътъ е повикалъ главатаритъ на всичкитъ соколски окръзи въ страната и имъ далъ надлежната парична помощъ. Събрани били 17 души главатари и учители, добръ запознати съ гимнастическото дѣло, познавачи на разни системи, а въкон и тази, която описани да изучаватъ.

Благодарение на старанията на д-ръ Бучаръ, съ истиния истински трудъ и разумно обмисленъ планъ за занятията, резултатитъ на курса били извънредно успѣшни. Учесствувалитъ въ едно кратко врѣме отъ 10 дена успѣли въстрѣвно и основно да се запознаятъ теоретически и да прѣработятъ материалъ на шведската гимнастика практически и да съдѣлатъ мнѣние, което тѣснъ е меродавно въ цѣлата работа и реформа на нашия методъ. Като искали да изпитватъ задълженіето си, което съставляе е на обикъ на съучастиванитъ на курса, тѣ прѣставили рапортъ, заедно съ мнѣнието си за шведската гимнастика и съ патетичнитъ заключения, които били прѣднесени на д-ръ Е. Пенаръ да се пронаесе по тяхъ, като групира тѣзи мнѣния и изнесе едно общо, което та прѣдложи за разглеждане на управителния съвѣтъ на съюза на полскитъ гимнастически дружества и на учителския съюзъ. Понеже начинътъ на до-

кладитъ е билъ оставенъ свободенъ, съ разбирането на всекиго, то обяснено е, се различаватъ по формата, разпрѣдѣл и развѣритъ си.

За да се състави едно общо заключение най-разнородни по отношение на отчети, г-нъ Пенаръ е приелъ извѣстни оменти, които се отнасятъ до сждността шведската гимнастика и които сж немат пунктове, за които е очаквалъ отговоръ единичнитъ отчети.

Като такива постоянни пунктове той е 1. Значението на шведската гимнастика гледница:

а) хигиеническа и физиологическа б) педагогическа и в) практическото ѣи собиение.

2) шведската гимнастика въ сравнение колската;

3) прѣдложения на докладчинитъ, и

4) прѣдложения на референта.

1. *Значение на шведската гимнастика гледница на физиологичната и хигиенната.*

По този въпросъ се задали следнитъ въ

1) дали шведската гимнастика има основа и какво е нейното влияние въртъ въцкия организмъ;

2) дали влиянието на шведската гимна е бавно или бързо,

3) дали въобще тя е развивающа, или прѣдизвиква;

4) дали може да се приспособи къмъ потъ и възраст;

5) дали индивидуализира, или свѣжда видливостта на всички подъ единъ знаменателъ;

6) какъвъ е характерътъ и въобще.

На първото поставе — дали шведската гимна има научни основи отъ всичкитъ отчети (ключение на единъ е тобито положително говоръ. Шведската гимнастика има научни инициатъ за нея почти всички, защото се осна на физиологическитъ и хигиенични науки, въцкия организмъ. Тая научностъ се е по-наметлено въ учиничното разпрѣдѣлен шведската гимнастика. Всѣки шведски (изима подъ внимание всичкитъ физиологични функции на организма, притежава ясна флогична мисль, приспособена къмъ уморенъ организмъ, затуй е единъ рационаленъ методъ, защото рационалната гимнастика въ гата си идея е прѣдъ всичко прѣблудителъ на организма къмъ надлежното инение на функциитъ си и чакъ на второ развивающъ дѣтелъ на телеснитъ качества: енергия, сила, ермичностъ и качества на Шведската методъ гледа на единичнитъ съна физиолога. Главната ядка на тоя методъ е толовото физиологично влияние и затова литъ дѣятъ движенията споредъ тяхното зиологично влияние. Главното влияние на методъ е устремено прѣимуществено върху

то на органитѣ и функциитѣ: а) на дихателни органи; б) на съсуднитѣ органи; в) смислителни органи; г) на по-подирепъ планъ. г) развитието на мускулитѣ и силата, д) глосната востъ; е) качества на духа — съ една дума принципѣ: здрави и силни дробове, здраво и въ сърце, здравъ и силенъ стомахъ, които знами на всеобщото здраве, сж изразени шведския методъ по единъ най-достигненъ приискавъ начинъ.

Всички урокъ се състои отъ тѣхъ подобрени упражнения чрѣзъ направлени на всички мускули на организма въ еднаква мѣра, безъ особени бжжения да се различава и го прави устойчива основата на методи се избѣгва направлението на известни мускули и части, а чрѣзъ равномерно измѣненіе на движението трудътъ упражнява на цѣлата мускулна маса, вънъ това се обръща голѣмо внимание на развитието на вътрѣшнитѣ органи. По тая причина всички урокъ има прѣимуществено упражнения ориса, които иматъ за цѣль разширение на гърбна кошъ и изправително влияние на грѣбнатъ стълбъ, та този начинъ да обезпечи добри условия за развитието на вътрѣшнитѣ органи. Видими отъ това, въ училищния шведски методъ сж даде единъ и сжщи упражнения съ единъ цѣль да се повтарятъ и потребятъ, а се усилено дѣйствието на извѣстни органи. И тѣхъ упражненията на краката се по-голямъ двѣ пжти въ пунктъ г и д, изложени по-горе. Въ първия пунктъ, за да се подобри кръвообращеніе въ мозъка, всѣлствие на тѣхъ усилени трудъ, а въ другия, за по-добро кръвообращеніе и усилене дѣйствието на дробовѣтѣ и смислителни органи.

Разнообразието на раменитѣ се повтарятъ почти единъ пунктъ, а най-много въ пунктъ з-ти. Свѣдѣнията сж даде не се гонятъ цѣлѣта само за да се разшири раменитѣ, но и за разширение на гърбна кошъ и усилене дѣйствието на дробовѣтѣ. Затова шведитѣ употребяватъ широкитѣ методи въ описване, въ пошоръ на широки и на коня при воутижираниятѣ, а при под-дѣйствието ржтитѣ се поставятъ съ прѣсечени срѣдну групи, нѣщо, което е съ цѣль да се усилено дѣйствието на псичини мускули. Упражненията на грѣбнитѣ мускули на корѣта повтарятъ два и повече пжти и то съ цѣль да се упражняватъ мускулитѣ, които спомогатъ за изправянето на корѣта, изживяване на гърбна кошъ и по-усилено дѣйствието на дробовѣтѣ, и на които създаватъ прави и извѣстна форма.

Упражненията за прѣшитѣ странични мускули повтарятъ два и повече пжти и то за разширение на гърбна кошъ на смислителни органи и дробовѣтѣ.

Упражненията за отгъхване и вѣдхване сж особено значение, именно чрѣзъ дълбокото вдишване да се усилва дѣйствието на сърдеченъ центръ скитаніе, а да се регулира прѣшитѣ горнитѣ крапа на дробовѣтѣ.

Всичко това говори за шведския методъ, че е класифициранъ, рационаленъ, опирающъ се върху научни основи. Съ това сж съгласни всички докладчици съ изключение на едного. Той ужъ отказва, какво шведския методъ се основа върху физиологията, твърди, че е невъзможно да се положи основа по физиологически редъ, защото мускулитѣ и функциитѣ на органитѣ не могатъ да се отдѣлятъ както искатъ шведитѣ съ подразделение на единични групи, за доказателство на което той приежкта въ своя докладъ: 1. Описване съ дошорѣ краката на земята, описване, изписване, прѣобришане и др. т. влизи въ групата, която упражнява раменитѣ, а между това тѣ си по упражняватъ мускулитѣ на корѣта.

2. Затова съ катерения принадлежатъ къмъ групата, която упражнява по-вече мускулитѣ на краката, откожко на раменитѣ.

3. Подшоръ лежачкомъ принадлежи къмъ групата упражнява мускулитѣ на краката, а между тѣхъ упражнява само раменитѣ.

4. Невъзможна на тѣлото наизда — изправятъ грѣбнатиятъ стълбъ, по сж цѣлѣнно упражняватъ и коремнитѣ мускули.

Свободнитѣ универсалии упражняватъ грѣбнитѣ мускули, а и упражняватъ въ V-та група иматъ сж цѣла задача и

6. Смислителни скокове упражняватъ и краката и раменитѣ.

По-нататѣкъ той твърди, че всѣко едно, колкото и най-просто движение е така свързано, че всички физиологични и психични не сж въ състояние да даде мнѣнието си за физиологичното влияние на извѣстно движение и по-сочва въ тѣхъ отпослѣние за свѣдѣтели др. Емилъ Лаболъ Гаммондъ, прочутъ нѣмски физиологъ, който именно сж констатира тѣхъ факти.

По принципъ грѣбна да отпадне прѣдното на неговитѣ твърдения, а именно, че специализиране въ функциитѣ на мускулитѣ може да стане само въ лѣтебната гимнастика, и то нѣкогаша съ помощта на нѣколко асистенти.

Тѣхъ сжщо не е потрѣбило неговото твърдение, че отпадна на физиологичното влияние на извѣстно движение прѣдставява голѣмо малочити. Вънъ отъ това б. Пенаръ твърди, че шведскитѣ методи има физиологически токъ, а упражненията, които иматъ за задача да възбуждатъ дѣйствието на псичини органи, макаръ сж цѣлѣнно и да възбуждатъ и други органи и мускули, все пакъ всѣлствие на това, че възбуждането на дѣйствието е псичично и прѣобладва нѣтъ групѣ, на нѣхъ прѣдава собственъ *типъ и характеръ*.

Твърдението му, че шведскитѣ методи има физиологическа токъ се обяснява съ това, че главната физиологическа цѣль е изправителната дѣятелностъ на цѣлѣната стойка и специално върху трудна, въ които се намиратъ сѣдалищата и най-важни живитни органи.

Всички трудъ, както ланжтинския, така и всички други професионални, ни застава да упражняваме само тѣхъ мускули, които си

гестически навождатъ нашето тѣло напрѣдъ, и въ кон пътъ тъй силно, че се свизаме чакъ въ кълбо. Виждаме това отъ трулияния се умствено ученикъ, у занаятчията, у чиновника, у учения и даже у земледѣлца (при вършитбата, орането, сѣнето, жътвата и други подобни дѣйствия), почти у всички хора.

Ето, ако гимнастиката има да изпълни своята задача въ обществото, то е да поправи това, което ежедневииятъ животъ разваля; ето защо въ шведския животъ намираме надмощие на движения, които дѣйствуватъ изправително на трупъ. Мисля, че тази идея трѣбва да се уважи не само въ Швеция, но и у насъ.

Урокътъ по шведска система, опирайки се на физиологическа основа е нареденъ така:

1. Урокътъ се започва съ упражнения на краката, за да се отведе кръвта отъ мозъка; всѣки занаятчийски трудъ, умственъ или физически изисква извѣстно внимание, което докарва напливъ на кръвта въ мозъка, затова първата задача на гимнастиката е да отведе кръвта отъ мозъка, а това се постига съ упражнения на краката и дълбоко отдишване. После цѣлкупниятъ трудъ навожда гръбначния стълбъ, вглѣбва гръдния кошъ и го прави плоскъ, то *втората цѣль* (задача) е изправянето на гръбначния стълбъ и усиляване на изправителнитѣ мускули, вследствие на което, като резултатъ се явява правиленъ стоежъ, изпъкване на гръдния кошъ, усиляване на отдишването, усиляване на автоматичнитѣ мускули на гръдния кошъ и създаване по-големо пространство за дробоветъ и сърдцето.

Третата задача е:

а) Усиляване на сукурсивнитѣ мускули на гръдния кошъ, именно тия, които при отдишването не миноволно, но съ пълното наше съзнание дѣйствуватъ заедно и

б) Усиляване на сукурсивнитѣ мускули на гръбначния стълбъ, за да стои изправенъ; тѣзи мускули можемъ усили чрѣзъ надлежни движения на раменитѣ и чрѣзъ усилявания съ широкъ хватъ. При движенията на раменитѣ и при висванията работятъ двѣ мускулни групи: гръднитѣ и плещнитѣ; и двѣтъ групи могатъ да работятъ на смѣна повече или по-малко — зависи отъ хвата съ ржцѣ. Ако висимъ съ събранъ хватъ (т. е. едната ржка до другата), тогава преименствено работятъ гръднитѣ мускули, а съ широкъ хватъ — работятъ плещнитѣ мускули.

Вслѣдствие на постояненъ трудъ на гръднитѣ мускули, тѣ ставатъ по-силни, но постоянното имъ свиване дѣйствува така, че мускулитѣ не дохажда до по-прѣдидната си дължина, ами става малко по-късъ, тъй също става и съ плещнитѣ мускули. Вслѣдствие на постоянното подбуждане на тия мускули къмъ свиване, тѣ ставатъ по-кратки и гърбитѣ вижжватъ, затова шведскиятъ методъ признава само широкитѣ хватове.

Четвъртата задача на шведския урокъ е, тъй да се каже, безразлична къмъ тѣлесния трудъ и достига кулминационната точка въ цѣлѣта си да развива нервната система. Балансъ или задър-

жане на тѣлото въ равновѣсие, за което не изисква нито сила, нито сръчностъ, а напргъ на вниманието. Ходенето върху тѣсни грели и даски упражняватъ нервната система, усилятъ вслѣдствие на това тия упражнения се при- даватъ въ всѣки урокъ.

Пета точка упражнения отъ урока развити плещнитѣ мускули, съ които се постига сжщъ цѣль, както въ пунктъ втори.

Шеста и седма точки — чрѣзъ упражненіе на коремнитѣ мускули, влияе на съотвѣтни дѣйствия на храносмилателнитѣ органи: усиля коремния напоръ, разширение гръдния кошъ както въ точка 3-та.

Осма точка — скачане и бѣгане влияятъ общо на дѣйствиата и на дробоветѣ, сярне кръвообръщението и храносмилателнитѣ органи.

Девета точка — дълбоко отдишване, умед и урегутира дишането и бързото тупане на сжцето, помага за дълбоко вдишване, прѣтис горнитѣ краища на дробоветѣ.

Отъ горното развитие на урока се вижда:

1. Че шведскиятъ методъ напълно отговаря нуждитѣ на ежедневиия животъ;

2. Че тия дѣйствия на организма, които най-важнитѣ водлагатъ ги на дву-три кра упражнения и

3. Че взима подъ внимание грациозната упражненіята, защото всѣки урокъ се започва свършва съ леки упражнения, а въ сръзата урока се извършватъ най-усиленитѣ упражнения.

Шведскиятъ методъ се отличава още съ бѣ изпълнение на свободнитѣ движения. Кои се касае до този начинъ на движението, за лѣзва физиологътъ д-ръ Шмидъ, че извѣстна бавното изпълнение на движенията, а именно на гимнастиката е по-сполучливо, откогато бързото изпълнение.

При бавенъ тактъ, съ дѣйствието на нѣмѣ мускули, дѣйствуватъ и гѣхнитѣ противодѣятъ значи таква движение има двойно значение когато при бързото изпълнение трудътъ на тиволѣтелитѣ не сжществва.

Бавното движение улеснява по-големия напливъ на кръвъ въ дѣйствуващитѣ мускули, отвежда изхабенитѣ продукти по-добре, откогато при бързитѣ движения.

И така заключавамъ, че шведскиятъ методъ научна основа, той се гради върху физиологичнитѣ потребности на организма, ввеча подъ влияние хигиената на ежедневиия животъ, напнава соколкия методъ съ своето обмислено и стини. Този методъ прѣдпазва и сжшверши развива, заното противодѣйствува на отрицателнитѣ влияния на ежедневиия животъ, а отъ това позволява на организма и негова сила да се развитъ още повече чрѣзъ туряне на силнитѣ упражнения. Той е приспособенъ за всѣка възраст и полъ, защото чр притуряне на труднитѣ упражнения въ пунктъ III и VIII (отъ соколкия методъ) може да въ по-интензивно върху развитието на мускули а така може да бъде годенъ за обществено

гимнастика. Телесната индивидуалност на единичната я подвеща подъ общи знамената само тогава, когато я практикува масово, въ пунктове III и VIII; неговиятъ характеръ е хигиенично-воененъ, което се доказва съ многото практични упражнения (катерене по отвѣсни и полетати въжета, въжени стълби, прѣскачане съ пушка и хигиениченъ вървѣжъ на уроциѣ.)

Педагогическото значение на шведската гимнастика.

Тукъ се явяватъ слѣднитѣ питання:

1. Дали тя възпитава психично;
 2. Упражителниятъ материалъ дали е лекъ или тежкъ;
 3. Материалътъ дали е достатъченъ или не.
- Отговоритѣ на тия питання сж слѣднитѣ:

На първия: шведскиятъ методъ, като има хигиенично-воененъ характеръ, взима подъ внимание повече упражненията, които възпитаватъ духа. Той сж упражненията на уредитѣ въ висване, равновѣсие и скачане, които специално развиватъ смѣлостта, присъственото на духа, съобразителността и др.

Въздействие на бавния вървѣжъ на упражненията, тѣ изработватъ точностъ въ изпълнение на движенията, а това образува характера. Въобщето нищо не отстъпва въ психичното образование на шведската гимнастика, на даже я и надминава.

На втория въпросъ: упражнителниятъ материалъ е лекъ, прѣдпазването и помощта е почти изключително стипителитѣ упражнения не уморяватъ духа, значи подиръ умеления трудъ, той е почивка.

На третия въпросъ: упражнителниятъ материалъ е доста ограниченъ, нѣщо, което отговаря на главния педагогически принципъ: малко, но постоянно.

Значението на шведската гимнастика отъ практическа страна.

Тукъ се разрѣшаватъ слѣднитѣ въпроси:

1. Дали тя прѣдпазва упражнения, които могатъ да иматъ практическо значение;
2. Дали въвеждането ѝ изисква голѣми материални срѣдства;
3. Дали упражнението ѝ изисква голѣми научни изисквания;
4. Дали при масовото обучение изисква една, или повече сили.

На това отговаряме:

Шведската гимнастика има сума упражнения отъ практическо значение, най-погрѣбни въ живота, именно: скачания безъ отскакателна тѣска и постелки, различни упражнения въ катерене и др. и др.

Въвеждането на шведската гимнастика не изисква много материални срѣдства, макаръ че е прѣдвидната за обучение на множество ученици едновременно.

Шведскиятъ урети сж ефигии и съ проста и струния така назр. с. 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100, 110, 120, 130, 140, 150, 160, 170, 180, 190, 200, 210, 220, 230, 240, 250, 260, 270, 280, 290, 300, 310, 320, 330, 340, 350, 360, 370, 380, 390, 400, 410, 420, 430, 440, 450, 460, 470, 480, 490, 500, 510, 520, 530, 540, 550, 560, 570, 580, 590, 600, 610, 620, 630, 640, 650, 660, 670, 680, 690, 700, 710, 720, 730, 740, 750, 760, 770, 780, 790, 800, 810, 820, 830, 840, 850, 860, 870, 880, 890, 900, 910, 920, 930, 940, 950, 960, 970, 980, 990, 1000.

Командитѣ не изискватъ особено изучение, защото материалътъ на шведската гимнастика е ограниченъ само за най-важнитѣ и най-необходимитѣ равновѣснии и др. движения.

За да се обучаватъ упражненията задочу (масово) е достатъчно само една учителска сила, защото всичкиятѣ упражнения се извършватъ по такти и съ команда.

Въздействие на тия причини тя е твърдѣ практична и бърза, а въ частностъ, въ училищата въ тия занесения, дѣто има само единъ учител, обучението не сграта.

Сравнение на шведската гимнастика съ колеската.

А. Тѣри страни на шведския методъ:

1. Методътъ на шведската гимнастика е ясенъ, физиологически вървѣжъ.
2. Той е прѣдпазвателно развивающъ, избѣгва вреднитѣ движения, дѣствава само върху изпитанитѣ мускули на трупа.
3. Приспособимъ е за всѣки полъ и възраст.
4. Възпитава духовнитѣ качества и характеръ, чрѣзъ масовото изучаване на упражненията изработва у играча починителностъ, порядъ и обществено чувство.
5. Движенията му сж леки, чиститѣ му упражненията сж бързи и затова не уморява духа.
6. Упражителниятъ материалъ не е прѣдпазвателно.
7. Много упражнения сж потребни въ живота (катеренето, залезитѣ, равновѣснитѣ упражнения, скокове безъ постелъ).
8. Въвеждането ѝ не е скъпо, уредитѣ прости, и нѣма никакви недостатѣ.
9. Не изисква голѣми научения.
10. Не изисква голѣми материални средства и се задоволява само съ единъ учителъ, затова се практикува масово.

Б. Други страни на шведския методъ.

Полителитѣ отъ токателнитѣ недостатѣ въ шведската гимнастика сж слѣднитѣ:

1. Числото на движението е ограничено, въ частностъ на което се доказва утѣтностъ и умелъ, толкова по голѣма, че тия урети се възражъ.
2. Отсутствие на охота къмъ движението, защото нѣма привлекателни упражнения, които упражнението не сж то тѣмъ занимателни, отсрѣщатъ нѣмъ живостъ и духъ, тя е гимнастика мускулитѣ.
3. Не изработва смѣлостъ, а по-то сжмъ рѣчно.
4. Отсутствие на издръжливостъ и издръжливостъ, това е единъ отрицателенъ етиченъ моментъ.

3. Скачането върху голяма земя токарва сътрѣсание на мозъка; бѣла съ седалото не издържа крикливо.

6. Не развѣя физическата индивидуалностъ, сѣира голѣмиже тѣлесни съмѣ комбинирани упражнения за тѣлесна ученица, които би искали да дадатъ на своитѣ сили и ержливостъ нѣкакви подвижни резултати, за такива тя е непривѣкателна.

А. А. Дебѣи страни на соколеткия методъ. Тѣ сж:

1. Прѣлага весело настроение, всѣдствие на разнаобразното на движенія а, когато шведскитѣ докарватъ апатия и подчиненостъ.

2. Този методъ дава нѣколко съмѣ движение и затвореностъ, всѣствие на извъншното тѣлесно движение. Но този методъ гимнастиката е *мимикрия на духа*.

3. Изражава сила, смѣлостъ, ержливостъ, дава възможностъ за издржливостъ помяне.

4. Силноскитѣ упражнения за сила побѣждаватъ (некореняватъ) индивидуалността.

5. Изработватъ сила на воля.

6) Соколеткиятъ методъ развива физическата индивидуалностъ, дава възможностъ да се развѣя индивидуалната сила и ержливостъ.

Б. Б. Дебѣи страни на соколеткия методъ. Тѣ сж, първо въ метода на уречитѣ:

1. Има ясна физиологическа нѣда.

2. Не е нѣко прѣдметно върху извѣржаването на грѣбѣкатъ малко внима по тѣ внимание упражненията и издржливоститѣ мускули на грѣба и не побѣда врѣшнѣ движения.

3. Уморна духътъ съ комбинирани на сподобитѣ движения и тѣ на уречитѣ.

4. Често изисква тѣлесни телесни упражнения, които не могатъ да се криепокобятъ за всѣки по тѣ и възраст.

5. Определениятъ материалъ е извѣрредно прѣгруппиранъ, групенъ за усвоиване, изисква малки индивидуалности.

6. Силата и сила съ обиване отъ отскакателна сила и въдухъ по тѣлесна нѣмагъ практическо значение за живота.

7. Уречитѣ на салони и игрища ставатъ скато, особено когато се касе за масови упражнения.

8. Ако методътъ не е масовъ, а само по чети, то се изисква по тѣлесни разности за по тѣлесне на персонитѣ.

Сравнение на двата метода.

Чрѣзъ сравнително отчетливѣ видове на упражненията отчетливѣ доказатѣ, че шведската гимнастика по тѣлесна друга прѣмудростъ на упражненията и на уречитѣ: нѣсенна, паралелна, успи и врѣснѣснѣ.

Като сравнитѣ двата методѣ тѣ доказатѣ, че тѣли методѣ нѣмѣ общи основи, но шведскитѣ методѣ сж повече прѣиспособива за нуждитѣ на ученицето, а соколеткиятъ — за дружествата; въ първия прѣобладатѣ упражненията на кра-

ката и рѣснѣтѣ, а въ втория — упражненията на раменѣтѣ. Шведската гимнастика е — гимнастика ученица, а соколетката дружествена.

Общото мнѣние на отчетливѣтѣ се свѣжда за това, че шведскитѣ методѣ, които и обща на упражненията отговарятъ на нуждитѣ основнитѣ ученица, така сж по отговарятъ ержливѣтѣ ученица и че соколетката гимнастика допѣснѣ съ основитѣ на шведскитѣ методѣ отговарятъ на нуждитѣ на гимнастическото дружество.

Прѣдложения на отчетливѣтѣ.

Първата група на отчетливѣтѣ иска въ а) да се изработятъ гимнастически прѣ-

1. За мъжкитѣ ученици	} за възраст отъ 7 — 14
2. За женскитѣ ученици	
3. За гимнастика за мъже	} по възраст.
4. " " " " " " " "	

б) да се ревизиратъ соколеткиятъ упражнѣ да се изключатъ отъ системата врѣшнѣтѣ, тѣкѣ за се класифицира.

в) да се ревизира ученицата программа гимнастиката.

г) да се прѣвратятъ публичнитѣ игри на телесна, защото тѣ изоточаватъ методѣ.

д) да се извѣрватъ на ученицѣтѣ да въ по тѣлесно по тѣлесно упражненията и иматъ по тѣлесно физиологично и практическо значение, и затвореностъ да ги повторятъ.

Сжнѣта група изисква въ частности:

1. Да се въведатъ II и V групи за мъже отъ шведската гимнастика въ соколетката система.

2. Въ соколеткия методъ за м. адептитѣ, иматъ прѣдѣ видъ по тѣлесно упражненията и катѣ и групи и да се въведатъ V, VII групи отъ шведската гимнастика.

3. Да се въведатъ и въ дружествената гимнастика по тѣлесно упражненията за краката и тѣ.

4. Въ метода да се има прѣдѣ видъ II и въ четитѣ.

5. Да се избрани свободния подборъ на рѣснѣтѣ на ученици до 14 годишна възраст.

6. Гимнастическитѣ уречни да заимаватъ свѣрватѣ съ телесни упражненията, а кѣмъ ержливостъ да се усвоиватъ.

7. Да се практикува ученицата гимнастика масово, а дружествата да се покаяватъ за нѣмѣтѣ уречитѣ.

8. Да се обръща готѣмо внимание на прѣдѣтѣ стойка, то тѣлесно нѣмѣ значение на тѣлесно и тѣлесно дѣшане.

9. Въ ученицата гимнастика да се не извѣрватъ уморитѣ упражненията, по тѣлесно ержливостъ прѣдѣтѣ, между часоветѣ на упражненията, а голяма прѣчи за усвоиване, обива въ дружествената гимнастика да се тѣлесно като упражненията ставатъ слѣдъ: въ нѣмѣ прѣдѣ врѣме, въ което хигиената и жива по тѣлесно физическо издржване.

Гимнастиката на соколските юноши да си
а е подразделение на чети, защото тук
имат ученици от различни класове и раз-
лична възраст.

Да се избява комбинирането и сведение на двете и тях на уредите, а особено с 1-и.

Сиромаш да се управлява само цитоложика
финиш, доколкото е необходимо за поддър-
жане, подчинеността и съзнателна на уре-
да игралата и при излетите да се управ-
ва по-голям размер.

Да се виедаде сльннѣ урени онѣ швед-
тиндснѣ шведскнѣ сточета, стьнна
(рнннзнѣ), шведска карта, полнато вжже
сннѣ стьннѣ

Да се започне за основа соколовина жето
дигиъ измѣнения:

ГЕМИНЦИОНАТА НА МАЖКАТА И ЖЕНСКАТА

[illegible]

5) 3.4. МНОВАТА МАТЕМАТИКА.

[illegible]

Частота и вл. растен — изгорѣ отъ до год

	Годъ	Лѣтъ
Событій управленія	№	№
	г.	м.
а) въ теченіи		
нашего	III в. XIII	IV в. XIV
" V, VI, VII вв.	V, VI в. VI	VII в. VII
" VIII в.	XIII в. III	
" IX в.	IX	

СТА ГРАНИ НА ОУЧЕНИЦИТЕ, Ъ МОЖЕ

на се съставят дълга система и на се съ-
ставя система за въздействие.

Песенката гимнастика да се въведе въ
всички училища и за възрастни от 40 го-
дини.

Третья игра на общественности, нека!

1. Гимнастиката да се развѣта на: речни, морски и планински и др. упражнения и др. упражнения.

2. а) Училищата гимнастична та се практикува масово; б) да противодействуват на болните, мисленчески влияния от училището; в) уроците да стават по-разнообразни чрез гимнастика с ергодинамични упражнения с оглед на времето; г) та се ограничи строят в самотия, а да се упражняват на припата и екскурзивно; д) да се въведаг пивелски в спортни и пенчки уроци да масова гимнастика; е) уроците да се полагателно степенуват, отг лесото към по-мачното

3. Гманасива зл мн (сжи):

а) да се осигури соко стаят в метана; б) да се вземат предвид управлението, което действат и програмите, които в някои на селския живот; в) уроците да се степенува от лекото към мъжното и г) да се въведе по-висока бързината и дълбоката димна.

4. Investigation of the spacetime

Въ нея да се имат пред вид по-вечето
упражнения от шестата гимнастика, като се
прилагат и сократовите упражнения.

5. ЛЮБОВЬ И ПРАВОТА

3) та се уоподоби на мажката учителна гимназија.

6. Да се обърне извънредно голямо внимание върху образованието на учителите по гражданска Четвъртата група на отговорните иска:

ГЛАВА ПЕРВАЯ

2. Въ училищата гимнастика да се въведе масовото обучение въ упражненията на урети, да се практикуват и групите; да се въведе втора група по всяко положение; да се въведат упражненията на рингът, скамента, полетно вжже, пожирни стълби, двойна пръта, да се въведе обикновено и олимпийски упражнения и съ това да се потва, а не да се св. пръта, когато най-малкото има пръти и въздух е вече толкова

3. В дружественном обществе

а) на се вьнеде ринизота, по истого вьде, докарната стьбѣ, а другою да остане безъ намѣчаніе.

Въ изложеніи е видѣно, отъ о.четившии ѣ нскз

1. Да се овладее в отбавената гимнастика всички типове твизения, които развиват гъвкавостта по всички посоки (позволяват и подготвят за скачане, упражнения на кръста и рилنگът)

2. Да се измисли соколовия методът, като се поддържат съществено въвеждането упражнението на група до шведски начини.

**Окончателни заключения и мѣнния, прѣд-
ложени за разискване и утвърждение.**

а) че всеобщият съюз припознава физиологичната основа на психическия живот, защото всички отчетливи искат в видоизменението на съжаления

методи, всички сж по-изявни за идеята, или основата, която е преработена въ шведския методъ, макаръ че сѣни искагь измѣненія на реда въ по-единичните моменти на шведския урокъ съ запазвае резултъ на упражненията и задръжливостта, други пъкъ не прѣдставятъ подробни проекти, като прѣдставятъ тая задача на комитетъ и управителния сѣвътъ за изработване.

б) общиятъ гласъ признава голѣмата полза на по-малкото упражненія на уредитѣ отъ шведския методъ и иска да се въведатъ въ соколския методъ.

Всички признаватъ, че трѣбва да има разлика между училищната и соколска гимнастика за юноши, а гимнастиката на възрастнитѣ — отъ гимнастиката на по-възрастнитѣ, както и женската.

в) отъ всички отчети се дохожда до заключение, че въ училищната гимнастика, въ гимнастиката на соколскитѣ юноши, женската гимнастика и на по-възрастнитѣ, трѣбва да се ограничаваме съ некомплексирани упражнения.

г) всички искагь изхвърлянето на упражненията съ съжителна стойностъ. Понѣ думата съжителна стойностъ трѣбва да се подразбирагь арисителитѣ упражнения, като напр. влигане на гири и др. тяжести, упражненията кезли, на уредитѣ — силове и въобще упражненията, които изискватъ извършедаа сила и напрегане.

Съ една дума всички се пропичагь за сличането на двата метода, така сжшо и д-ръ В. Ценаръ се присъединява къмъ този всеобщъ гласъ и главно заради важния въпросъ, подигнатъ отъ отчетницитѣ, по отношение на недостигъ въ тѣлесната индивидуалностъ въ шведския методъ.

Неоспоримо е, че масовата шведска гимнастика съ своитѣ елементарни движения, макаръ и много хигиенична, опира на физиологически изисквания и възниква добръ въ социално отношение, ала има този недостатѣкъ, че заличава тѣлесната индивидуалностъ, неговия индивидуаленъ темпераментъ, прѣкъ привождане всички движения къмъ единъ знаменателъ лека форма и свободно темпо.

На тѣлесно по-способния организмъ не се дава надлежни потѣкъ и възможностъ да се усъвършенствува. Както има единни умствено по-способни, тъй са по-срѣщаме единни тѣлесно по-способни.

Както индивидуалнитѣ умствени способности трѣбва да се упражняватъ, тъй сжшо трѣбва да упражняваме и индивидуалнитѣ тѣлесни способности чакъ до крайното развитие. Само когато използваме природни умствени и тѣлесни способности, само тогава можемъ да говоримъ за тѣхното образование и за напрегъта на човѣчеството. Затова, какъто има добро въ единия и другия методъ, трѣбва да го съединимъ въ единъ методъ.

Съгласно мнѣнията на всички отчетници прѣдлагатъ се:

а) принципиални мнѣния.

Учителската конференция на полскитѣ учители и главари на дружествата постановя:

1. Като взима подъ внимание физиологични и хигиенични нужди на човѣшкия организмъ, врѣдното влияние на всѣки трудъ, ад умственъ тъй и физически, изработъ стойността, сѣла само този гимнастически методъ за рационаленъ, който отговаря на горни нужди и противодѣйствува разумно на нѣ поврѣди.

2. Учителската конференция като взима въ внимание, че изучаванята на шведския методъ сж доказали неговото цѣлесобразно физическо и хигиенично влияние, особено въ нуждитѣ на хигиената на ежедневния животъ, по принципъ признава и този методъ, като рационаленъ въ гимнастиката въобще, а особено училищната и дружествена гимнастика.

3. Сжщата конференция на основание на тѣнитѣ данни умолива управителния сѣвътъ да поръчи на всичкитѣ учители по гимнастика и по всичкитѣ гимнастически соколски дружества:

1) да развиватъ училищната гимнастика (тая на соколитѣ, 2) соколската — да отг гимнастиката на юношитѣ отъ тая на възрастнитѣ (мжже и жени) и на по-възрастнитѣ (40 години нагорѣ).

4. Въ училищната гимнастика да се припо принципъ: а) масово практикуване на прѣметъ б) развитие на шведския методъ съ употребление на шведскитѣ упражнения на уреди шведска стѣла, скамейка, крага, бумъ съ сѣи и соколскитѣ упражнения въ обема, показанъ научнитѣ разпрѣтѣления за по-отдѣлнитѣ тѣла на основнитѣ и срѣдни училища.

5. Въ соколската гимнастика въобще а) както въ гимнастиката за юношитѣ, тъй въ гимнастиката за по-възрастнитѣ отъ 40 тда се приеме по принципъ масовото и поретно практикуване на прѣметъ.

б) шведскитѣ упражнения, въ свръзка съ соколскитѣ на уреди тъй та се наредитѣ, та може вървѣжитѣ на тия упражнения да се измѣнява и замѣстватъ едно съ друго.

Б. Специални мнѣния.

Училищната гимнастика трѣбва да се дѣли:

- а) гимнастика за соколскитѣ основни ученици
- б) " " " " " " " "
- в) " " " " " " " "

И третѣ вода гимнастика да се дѣли на:

- а) гимнастика за итрица, б) гимнастика за самоъ и в) въ класна стая

Въ соколскитѣ и градски основни училища трѣбва да се практикува повече гимнастическо и триене, като се дава прѣимуществено скачане високо, на далечъ, скачане отъ отскачанъ тѣска, маршировки, лека борба, игри и упражненія съ тождсти Гимнастиката въ класната стая трѣбва да се изучава по шведския методъ съ приспособление на шведскитѣ уреди: крага, скамейки, лата (съ и безъ лата).

5. При свущането отъ вършина и вжжета да се употребява свига позиция (шведско сгущане), така че вършината да се не допира между краката, за да се избѣгне триенето.

6. При упражненіята на краката трѣбва да се взима прѣдъ видъ въ всѣки урокъ: а) изправителнитѣ мускули, разкравчающитѣ и дихателнитѣ; б) свивающитѣ мускули на краката, като: кѣккане, полукѣккане, напади, противонапади, фехтоваленъ стоющъ.

7. Кѣкканіята и изправянията отъ скоки трѣбва да се изпълняватъ въ 4-ри такта.

8. При свободнитѣ движения на другитѣ, при положението напредъ и нагорѣ и т. н. да се разварятъ дланитѣ.

9. При свиването на ржцѣтъ да се вдигагъ лактитѣ наизадъ, така че да изживагъ гърдитѣ добръ напредъ, а тъй също когато ржцѣтъ сж на бедрата.

10. При подпорѣ лежишкомъ на уредитѣ и лемята дланитѣ да се поставятъ съ прѣститѣ едни срещу други.

11. Навождането напредъ да става до какво положение нагорѣ (по шведски), но не и по-вече.

12. При всѣкиятѣ упражнения да се внимава за правилно държане на тѣлото, точното изпълнение на движението, правилното отдишване, право движение на главата.

13. Начинътъ на прѣскачане въ 5 такта да се прѣподава заедружно, прѣди да се пристъпи къмъ упражненията въ чети.

14. Да се избѣгватъ упражненията за сила, които изтощаватъ.

15. Да се избѣгва умората на духътъ; също да се не комбиниратъ свободнитѣ упражнения и тѣя на уредитѣ.

16. Да се избѣгватъ строевитѣ упражнения въ салонитѣ, но да се допущатъ само за най-необходимитѣ случаи.

17. Всѣки урокъ да се степенува.

18. Особно внимание да се обръща върху упражненията, които иматъ изправителна дѣлъ на трупа и на краката.

Гимнастически курсове въ Полоко.

Ежегодно, или най-малко на двѣ години единъ пѣтъ, управителниятъ сѣвѣтъ на гимнастическата организация въ Поша урежда въ Львовъ и Краковъ двумѣсечни курсове за учители и главатарии по гимнастика. Макаръ че не бѣхъ командированъ да слѣдвамъ потобенъ курсъ, а специално да преука игращата на д-ръ Норданъ, понеже радиотамъ съ доста свободно врѣме, намѣрихъ за добръ да се запиша въ курсъ, който току що бѣ отворенъ, като ретовени ученикъ.

Главното ръководене на курсъ бѣ възложено на съвѣзния поддѣвателъ и краковски главатаръ

г-нъ С. Ручински и прѣподавателъ по гимнастиката.

Прѣподадениятъ материалъ се обучаваша практика отъ г. г. учителитѣ: Ст. Михалъ и Куровски. По анатомия, хигиена, кд първа помощъ за нещастни случаи прѣпода г-нъ д-ръ Е. Менсовичъ; история на гимнаката и систематика — г-нъ Е. Кубалски, еската организация — д-ръ Ст. Равински.

Записанитѣ въ курсъ като редовни бѣхъ ученици, 1 сѣмнателъ и 5 дѣвци; отъ тѣ основни учители и 5 гимназиисти.

Занятията ставаша ежедневно съ опрѣдѣлена програма за всѣки день отъ 6—12 часа обѣдъ и отъ 3—6 сѣмъ обѣдъ въ гимнастическия салонъ на краковски соколъ, а отъ привечеръ — игри въ парка д-ръ Норданъ.

Материалътъ, които бѣхъ минатъ прѣдъ въ курсъ въ общи чѣрти е:

I. Педагогика.

Цѣль и прѣдметъ на гимнастиката; не задачи при възпитанието на човѣка и не прѣимущества.

II. Методика.

Разирѣдѣние на упражненията по начини за съставяне свободни упражнения: гонячки, игри и др. т.; програма за развитіе въ свѣрка съ възрастѣя и другитѣ вѣя на ученицитѣ; разирѣдѣние на вѣя на гимнастическия урокъ; методъ за прѣване, като посочватъ *нилско-шведския*; пор и дисциплина.

III. Учителътъ по гимнастиката.

Лични качества; помощници.

IV. Историческо развитие на гимнасти

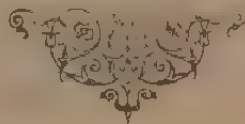
V. Анатомия.

1. Служба на пищеварението: дигане, жѣане, всмукване храна, смилателна система, носна система, костна система, мускулна система и др.

VI. Соколска организация.

Курсъ трая отъ $\frac{8}{18}$ юлий до $\frac{12}{25}$ августъ. Въ посѣднитѣ три дни се произведе изтеория и практика отъ комисия въ съставъ всѣки учители, потъ прѣседателство д-ръ Турски.

На $\frac{19}{20}$ августъ се разидоха свидѣтели съ които се дава право на свършаваніе курсъ да бжѣтъ учители по гимнастика.



Изследвания по флората на крайморските и терциерни пясъци въ Варненския окръгъ

отъ Б. Давидовъ.

учителъ въ Варненската мъжка гимназия.

Възп. последните петъ години при изучаването флората на Варненския окръгъ обръщахъ особено внимание на пясъчния теренъ около Варна, защото тукъ забелязвахъ особности съ значение за незачекваната още наша и за цяла растителна география. Благодарение на вниманието, което имахъ тая година, можахъ да посетя всички посещавани или невиджани още днешни мѣстности въ терциерния и крайморския пясъчен басейнъ въ Варненско и да туря на своята студия върху топографията и растителността на пясъците въ България.

1. Крайморските пясъци.

Въ Варна изобило високъ черноморски брѣгъ съ високъ пясъкъ си дължина съ тѣснотѣ и дължина, който граничи отъ една страна с морето, а отъ друга съ стрѣмнината на брѣга. Тая частъ ще наричамъ подбрѣжна ивица. Тая частъ отъ пясъка крайбрѣжен или крайморската ивица. Известно е, че съ последните години опредѣлитъ споредъ случая единъ по-високъ или по-широкъ поясъ суша, който се образува край морето и обхваща както низкъ, така и високъ брѣгъ. Въ топографно и ботанично отношение трѣбва да различаваме подбрѣжната ивица отъ крайбрѣжната. При тихо море подбрѣжната ивица се показва въ пясъка си ниска, която достига 1—500 метра; а при силни бури най-тѣснитѣ ѝ части се покриватъ отъ вълнитѣ, нѣкъ по-широкитѣ се обхващатъ само отъ вълнитѣ. Подбрѣжната ивица се образува отъ разрушението на стрѣмния брѣгъ материнитѣ, що патруватъ рѣкитѣ и вълно крайбрѣжието. Въ нея сж разположени крайморските пясъци, прѣкъснати съ пространства скали и скали.

Крайморските пясъци се срещатъ въ подбрѣжната ивица на групи отъ разни голѣмини. По морно отношение трѣбва да различаваме отъ видове крайморски пясъци тѣснитѣ, джунитѣ, голѣми джунитѣ, влажнитѣ и набититѣ пясъци иматъ ширина отъ 5 до 30 м. и се простиратъ на голѣма дължина край

морето, освѣтъ тона заематъ прѣднитѣ части на джунитѣ пясъци. Отъ силнитѣ есенни и зимни вѣливи тѣснитѣ пясъци се заливатъ цѣли, а джунитѣ стоятъ сухи. Тия пясъци се характеризиратъ съ растенията *Salsola maritima*, *Salsola kali* и *Mulgedium tataricum*, които растатъ само въ тѣхъ.

Малкитѣ джунитѣ пясъци се намиратъ около вѣстията на малкитѣ рѣки и долини. Тѣ достигатъ на дължѣ и ширѣ отъ 100 до 250 метра. Тѣснитѣ вѣтрѣнитѣ части почти никога не се заливатъ отъ морето. Малкитѣ джунитѣ пясъци се обитаватъ само отъ видове: *Elyngium maritimum*, *Stachys maritima*, *Euphorbia Perfoliata* и *Elymus sabulosus*.

Голѣмитѣ джунитѣ пясъци тукъ до морето иматъ флорния съставъ на тѣснитѣ пясъци, по-нависоки — на малкитѣ джунитѣ пясъци, а най-нависокиятѣ иматъ части, които се простиратъ на ширѣ до 500 метра, а на дължѣта $\frac{1}{2}$ —4 километра и които днесъ никога не се стигатъ отъ морските вѣливи, се характеризиратъ съ присѣжението на всички останали видове отъ флората на крайморските пясъци, що достигатъ числото 30.

Влажнитѣ и набититѣ крайморски пясъци сж частъ отъ голѣмитѣ джунитѣ пясъци: единитѣ и другитѣ се намиратъ по краищата на подбрѣжнитѣ и постепенно прѣминаватъ въ нагорена мочурлива или суха почва. Влажнитѣ пясъци простиратъ се наповяватъ отъ силнитѣ морски вѣливи, отъ разливането на рѣкитѣ и богатата и отъ поройнитѣ дъждове; тия пясъци стоятъ тѣ като влажни равнинки, тѣ като хлъзнати ями между джунитѣ пясъци и близкитѣ блага. Набититѣ пясъци прѣдставятъ дѣтитѣ на рѣкитѣ, които части никога сж се заливали отъ рѣката или морето, а днесъ глѣбѣ рѣдко или никога не се достигатъ отъ вѣлитѣ и наводненията; тѣ стѣриятъ било като мочурливи, било като малки почва въртъ влажнитѣ пясъци. Влажнитѣ и набититѣ крайморски пясъци съдържатъ по-малко или по-големо количество соли, главно натриевъ хлоридъ, разтворенъ на който прѣзъ лѣтнитѣ мѣсечи, когато се развива растителността на тѣснитѣ, бива най-големъ. При тия условия въ

влажнитѣ и набититѣ крайморски пясъци расте особна флора, която се отличава отъ растителността на другитѣ пясъци. Характерни за влажнитѣ пясъци сж видоветѣ: *Sueda maritima*, *Salicornia herbacea*, *Aster Tripolium*, *Tournefortia Arguzia* и пр., а за набититѣ пясъци. *Pharnaceum Cerviana*, *Juncus acutus*, *Juncus maritimus* и пр.

Разположението и характерътъ на крайморскитѣ пясъци, изобщо топографното разнообразие на подбрѣжната ивица зависи отъ физическитѣ условия на цѣлото крайбрежие. По отношение топографията на подбрѣжната ивица черноморски брѣгъ въ сѣверна България може да се раздѣли на четири дѣла: пясъченъ, скалистъ, чакълънъ и смѣсенъ.

Пясъчния дѣлъ начева отъ Остра-Могила (Сиври-Ню) на ромънската граница и стига до Шабленския фаръ. Тукъ брѣга се простира отъ сѣверъ къмъ югъ и юго-изтокъ въ видъ на слабо змиевидна крива. Той е черноземъ и сравнително низкъ (отъ 1 до 15 метра). Като изложенъ на силнитѣ сѣверо-източни вѣтрове и слѣдователно на морскитѣ вълни, брѣгътъ се рони лесно, а морето изхвърля прѣдъ него силнитѣ пясъци, които образуватъ пясъчна подбрѣжна ивица на ширината 5—10 метра. Тая частъ отъ брѣга прѣдставя най-добри условия за образуване на по-широки или дюнни морски пясъци. Тукъ напѣкъ по брѣга лежатъ четири блага¹⁾, които нѣкога широко сж се вливали въ морето, като сж прѣдставляли морски заливъ, а затова брѣгътъ прѣдтъхъ е съвсѣмъ низкъ. Днесъ изворитѣ на тия блага сж обмѣнѣли, поради което устиата имъ сж засипани съ пясѣкъ отъ морето. Сега блатата сж съвсѣмъ уединени и между тѣхъ и морето оставатъ широки пясъчни пространства, изложени на вѣтроветѣ. Въ пясъчната подбрѣжна ивица лежатъ четири, раздѣлени единъ отъ другъ, голѣми дюнни пясъци. Най на сѣверъ до ромънската граница между Остра Могила и Карталийски носъ (Картатъ-Бурунъ) стоятъ пясъцитѣ подъ име *Дриана* (гледай въ картата I). По на югъ прѣдъ Карталийското блато и Дуранкулашкото езеро се простиратъ най-голѣмитѣ дюнни пясъци (на дължина до 4 километра), които се наричатъ *Дуранкулашки пясъци* (II). Още по на югъ слѣдъ едно малко прѣкъсване на сѣверъ отъ с. Карача лежатъ хълмисти пясъци на дължина до единъ километръ — *Аязмата*, (III), по името на едно изворче въ тѣхъ, що населението счита за лѣковито и свято. Най на югъ прѣдъ Сатъмъшкото езеро и Шабленската тузла се

бѣдятъ *Шабленскитѣ пясъци* (IV), които стигатъ на дължина до два километра; южната частъ тия пясъци е хълмиста и носи названието «Куч. Тепелертъ» (Пясъчни могили).

Скалистия дѣлъ начева отъ Шабленски фаръ и свършва до носъ Калиakra. Брѣгътъ тукъ въртъ отъ С. къмъ ЮЮЗ. като гжесто-нахъпана ивица е направенъ отъ варовита скала, която се спуска отвѣсно въ морето. Изложенъ на вѣтроветѣ вълнитѣ, тоя дѣлъ отъ брѣга се кърти на огроменъ крѣсове, частъ отъ които образуватъ непроходима подбрѣжна ивица, а друга частъ остава въ морето като подводни скали. Нѣкои отъ последнитѣ подаватъ надъ водата и служатъ за почивка многобройнитѣ морски птици, що обитаватъ пустъ брѣгъ. Единствено пясъчливо мѣсто скалистата подбрѣжна ивица се явява иѣстностъ Кумъ-Суватъ, два километра на сѣверъ отъ с. Кълъчъ Кюой. Кумъ-Суватъ сж малки пясъци безъ растителностъ, понеже тукъ лѣтъ нѣма почитатъ говеда.

Чакълъния дѣлъ се простира между носъ Калиakra и Балтата (мочурлива гора при устието Батовската рѣка до с. Барене). Тукъ брѣгътъ начева отъ изтокъ къмъ западъ змиевидно. Той е сравнително най-високъ, но е защитенъ отъ боянитѣ. Затова скалистата му и най-заварена отъ морето частъ (между Калиakra и с. Гяу Суюджукъ) прѣдставя варовита стѣна, що спуска отвѣсно и гладко въ морето съ неопредѣлена или никаква подбрѣжна ивица, а останалата неова частъ, съставена отъ тропивъ варови мерелъ, се рони и хлътва отъ подпочвената вода на много мѣста се спуска къмъ морето до совидно и хълмовидно. Вълнитѣ, които тукъ най-често отиватъ отъ брѣга къмъ морето, не сж сравнително лекия пясѣкъ къмъ вѣтриностъ на морето, а въ крайбрежието остава и кия чакълъ, който се изглажда отъ рѣкитѣ и битѣ обратни вълни и разпростира надлъж цѣлия брѣгъ. Тѣй се образува мжчнопроходима чакълъна подбрѣжна ивица отъ 1 до 5 метра ширъ. Съ тая особностъ на брѣга се обяснява защо тукъ нигдѣ не срѣщаме ни дюнни пясъци ни пясъчна подбрѣжна ивица, макаръ въ крайбрежието да се спускатъ съ широки и дълбоки иѣколко долини на сегашни и прѣжни времена.

Смѣсения дѣлъ, що почва отъ Балтата и свършва съ Еминския носъ, е останалата и най-голяма частъ отъ подбрѣжната ивица на сѣверна България. Тя е изложена на вѣтроветѣ и вѣтритѣ прѣдставя голѣмо разнообразие, именно пѣлия брѣгъ. Изобщо брѣгътъ е стрѣмелъ и образува подъ себе си ту пясъчна, ту чакълъна скалиста подбрѣжна ивица. Благодарение на лѣсеностъ на крайбрежието, прѣдъ него сж гичатъ множество по-голѣми и малки рѣки. Тия рѣки сж изровили низки и широки прѣзи, които се измиватъ въ морето голѣмо количество прѣстъ и пясѣкъ. Частъ отъ тоя пясѣкъ се разнася отъ вълнитѣ, що изхвърлятъ тукъ отъ морето, напѣкъ по крайбрежието, та тѣй образува пясъчна подбрѣжна ивица, прѣкъсва

¹⁾ Тия блага иѣстностъ името имъ е познано подъ именъ малко по-накъпъ отъ-ния въ картата и географичнѣ означения на Балтата. Тѣй малкото блато на сѣверъ отъ Шабленски фаръ тукъ наричатъ «Шабленско блато», езерото между Шабла и Сатъмъшъ и морето наричатъ «Сатъмъшкото блато» (или «Сатъмъшъ»). Езерото между Карача, Дуранкулашъ и морето — «Дуранкулашко блато» (или «Карача»). И едно малко блато на сѣверъ отъ Дуранкулашкото подъ «Карталийски носъ» носятъ лѣтъ прѣсѣхъ, носи име «Карталийско блато».

изпаденитѣ носове съ чакъли и скали.
Часть отъ изнесенитѣ материи се утаява
устоява на рѣкитѣ и дара начало на мазки

Тъй образувачитѣ дѣти заприличаватъ на на рѣкитѣ и ги принуждаватъ да се ватъ въ мочури. Такъвъ е случая съ Бѣлата рѣка въ Бѣлата, съ Девненската рѣка Варна и съ Камшията въ Лонгуса. Между нѣтъ и морето, обаче, както и до устията на нѣжкитѣ рѣкини, останалѣ широки или и донни пѣсьци, които сѣвернитѣ вѣтрове и нахвърлятъ обновелю по дѣсныя брѣгъ стията, а рѣкитѣ тукъ сж принелени да атъ на сѣверъ и да ронятъ лѣвия си брѣгъ. Служината на тоя лѣтъ отъ брѣга се наъ множество донни пѣсьци отъ различни нитъ. Тръгвайки отъ сѣверъ къмъ югъ срѣ- са сѣднитѣ ютѣми донни пѣсьци: Екренски (артата V) Узунъ-Кумъ (VI), Варненски (VII), нски (VIII), Филдѣлибски (IX) и Гьоль-и (X). А между тѣхъ имаме малки донни а: Кюмъ-Кумъ (въ картата 1), Ахил-Бунарски (2), в Константиненски (3), Сър-и (4), Фирата (5), Пана-Еренски (6) ески (7) Пана-Еренскитѣ пѣсьци, сжщо Кумъ-Сувагъ при Къльчъ-Кюмъ, сж безъ елность, защото тукъ изхвърятъ много а да къпане и почивка.

В горното изложение се вижда, че край-
ният път води въ сѣверна България достигатъ
къмъ частъ отъ лѣвката на полбръж-
ливна, като се прѣкъсватъ около носовѣтъ,
о околото Казанка, съ тѣсни пространства
въздухъ и слани. Плъхъшъ и смѣсния лѣ-
въ по бръжната ивица сж мѣстото, тѣто се
пиратъ всички видове край-морски плетини,
голямъ, богатицень интересъ прѣдставятъ
тъ голѣми дюни плетини, тѣв като въ и
тѣхъ срѣщаме флоринѣ елементи на оста-
тъ плетини.

фактористика на флората въ зависимост от
различни условия на местинит.— Върху край-мор-
и въ същи владѣти особии климатични и поч-
венни условия, които сж турини своеобразнѣ пе-
риодичности флора. Растителността на край-
моритѣ и въ същи както въ систематично, тъй и
екологично отношение, е приспособена къмъ
жестоката срѣда, въ която се намира и за това
срѣщаме характерни особености, които
отличаватъ отъ континенталната ни флора.

и жита особност във климата на край-
носта, респективно на италианците, която се
намира върху характера на местната флора, е
то стопане на въздуха и почвата презъ-
мта и късното имъ и типичане презъ есенята,
миселство, което зависи от големата топли-
на на съединителното море. При тия условия
жизнестата на край-морските и бързи се раз-
простирането и трае дълго. Числото отъ
жизнестите стигат до върха си презъ есенята.

То година њ се подмладило во плесна и
поинта стои цвѣт. Глат прѣз юниц, юний
и прѣз двусѣт плесни ѣ, рѣсубавката сѣ

своите пълнети, които траят до към сръдната или края на октомври. Само два растения, добри завити въ кошито обличо и прилоши туку отъ по-големитъ крайбръжкия, називать мако порано *Medicago marina* и *Stachys maritima* — пълнеть прѣвъ май.

Писаната въ крайморскитѣ пѣсьни е гвѣрдѣ силна. Тѣтъ, когато пѣсьничата растителност се развива, тукъ владѣе голѣмъ нѣкъ: омара грѣпти надъ, голитѣ пѣсьни и видѣ нѣма сѣнка и прохлада за жатия животъ. Въ тая срѣда, непоносима по-нѣкога за човѣка, растатъ ксерофити, които сж приспособени тѣкрѣ различно, а да се прѣдпазватъ отъ врѣдното чрѣзмѣрно изпарение и освѣтвяване. Почти всички пѣсьнични видове носятъ по-къси и или по-дълги космини (трихоми), които образуватъ върху растението пѣжна плетѣ. Било отъ многобройнитѣ къси космини, бито отъ ситния брашнѣтъ прашина, по покрива голитѣ растения, всички пѣсьнични видове иматъ бѣлъ или пещеливо-зелѣн цвѣтъ. Не стига това, листята на пѣсьничнитѣ видове сж съ гвѣрдѣ матва повърхностъ. Тѣ сж или арѣбни (*Astragalus vernalis*, *Pharnaceum Cervina*), или тѣлни (*Lepidotrichum Uechtritschianum*, *Silene pontica*), или нарѣзани (*Centaurea cuxina*, *Verbascum glanduligerum*). Ако нѣкъ листята сж останали по-широки, то биватъ месести, сочни и покрити съ дебела ентерия (*Cakile maritima*, *Spergularia marginata*), и покрай това сѣни иматъ крѣпчата си рѣдунирани въ бодли (*Eryngium maritimum*, *Salsola kedi*), а други сж компактни е плоскостята на листята лежи постоянно въ мѣстния меридианъ (*Mulgedium tataricum*) — Тѣтъ посредствомъ трихоми, бѣнитѣ цвѣтъ, малката повърхностъ на листята, бодливостта, меснатостта и компактноста, — приспособения, които се срѣдватъ у едно и сѣдно растение по нѣколко заедно, пѣсьничнитѣ видове избѣгатъ врѣдното влияние на силната инсолация.

Край морския брягъ и на тѣ полбръжните пѣсьни дъхати почти непрѣкъснати вѣтрове. Тори при по-слабитѣ вѣдмори движения ситнятъ и сухъ пѣськъ се дига и хвърчи въ въздухъ, а при дѣтнитѣ и есенни бури надъ джунитѣ се по-сати като фирни облаци отъ пѣськъ, зърната на които силно шибатъ всичко, що се изпрѣчи на пътя имъ. Ако пѣськъ за пръвъ пътъ посѣли пѣсьонитѣ въ такова вѣрме, ще му се стори, какво растенията вѣрменно сж натѣли и да укрятъ частитѣ си отъ вѣтъра и вѣсела. Но вѣтърътъ минава и никое отъ тѣхъ не се изправя. Всички растителни видове на джунитѣ пѣсьони влчати съблота и листята си по почвата имъ биватъ дѣли прилѣпени до нея (*Euphorbia repens*, *Suaeda maritima*). Съ това приспособление растенията печеватъ и отъ друга страна, като запазватъ дѣтната половина на повърхността си отъ непосредственото дѣствие на силнитѣ слънчеви лъчи. Растителнитѣ видове на крайморскитѣ пѣсьони, принаждавани отъ вѣтровѣтѣ прѣвъ тѣчение на вѣкове въ всичкитѣ си поколѣния да прикриваватъ джунта си и да лѣзатъ на пѣсьма.

най-подрѣ по наслѣдство сж изработили свойството да растатъ легнало и да стоятъ тъй за винаги. Това твърдение мога да подкрѣпя съ факти отъ нашата пѣсѣчна флора, които добиватъ общо и важно значение, защото хвърлятъ свѣтлина върху въпроса за произхода на нони вариетети и видове. Ето тия факти, що изнасямъ отъ дългогодишнитѣ си наблюдения за растителността на крайбрѣжието ни. Първо, нѣкои индивиди отъ легнатитѣ видове срѣдъ дюннитѣ пѣсьми правятъ изключение въ видъ на атавизмъ, като иматъ изправени стѣбла. Такива екземпляри се срѣщатъ отъ видоветѣ: *Centaurea ageraria*, *Stachys maritima* и др. Второ, едни и същи видове, кога растатъ въ крайморскитѣ пѣсьми биватъ легнали, а въ защитенитѣ отъ вѣтроветѣ континентални пѣсьми иматъ съвсѣмъ прави стѣбла. *Peucedanum agerarium* и *Lepidotrichum Uechtritschianum* въ крайморскитѣ пѣсьми биватъ съвършено полегати, а въ варненскитѣ лозя и по миоценоскитѣ пѣсьми при с. Аджемлеръ растатъ право нагорѣ. Третьо, прототиповетѣ на нѣкои легнали пѣсѣчни видове, що растатъ недалечъ отъ пѣсьмитѣ, държатъ стѣблата си прави. Тѣй *Astragalus opobrychis*, *Linaria genistaefolia*, изобилни по варовититѣ варненски рѣтчини, иматъ изправени стѣбла, а полобрѣжнитѣ имъ вариетети (*Astragalus varnensis* и *Linaria euxina*) влячатъ стѣблата си. Четвърто, нѣкои видове, случайно попаднали въ крайморскитѣ пѣсьми, ставатъ легнали, когато въ обыкновената си срѣда тѣ сж изправени. Напримѣръ: *Anchusa officinalis*, *Linaria genistaefolia*, *Scabiosa caucasica* и др.

Почвата на подбрѣжнитѣ пѣсьми съдържа най-скромна храна, която може да поддържа живота само на дребни и малко високателни растения. На такава бѣла земя не могатъ да растатъ ни дървесности, ни по-едри трѣвисти видове. Пѣсѣчнитѣ растения стигатъ обыкновенно 10-50 см. на височина. Изъ тѣснитѣ крайморски пѣсьми растатъ сравнително по-високи видове (отъ 1/2 до 1 метръ), защото тия пѣсьми като се заливатъ по-често отъ морето задържатъ всички органични вещества, що изнасятъ вълнитѣ, и сжко оситѣ отъ разлѣтната вода, та по тая причина биватъ по-добрѣ наторявани сравнително дюннитѣ пѣсьми. Всички по-високи пѣсѣчни видове, за да се прѣдпазятъ отъ дѣйствието на вѣтроветѣ, които въ находищата на едритѣ растения не носятъ пѣсѣчни зърна, иматъ твърдѣ пѣргави стѣбла. И при най-силнитѣ бури тѣ се огъватъ безъ да се прѣчупатъ. Малката повърхност на листия у тия видове се указва полезна и въ това отношение, че позволява по-малко противене на вѣтроветѣ.

Подпочвената влага на крайморскитѣ пѣсьми, както въ всѣка пѣсѣчна почва, е твърдѣ на дълбоко. Тутаки подрѣ вълнитѣ и дъждоветѣ, що прѣзъ лѣтото рѣдко напоаватъ тия пѣсьми, водата се просмуква въ по-важирѣшитѣ слоеве, а горнитѣ сѣбватъ съвсѣмъ сухи. Затова растенията тукъ иматъ извънредно дълги корени, които сж покрити съ многобройни всмукателни

космици. Често дължината на коренитѣ издига единъ и два пѣти тая на стѣблата (*Astragalus virgatus*, *Silene pontica*).

Понеже, както за стѣблата, тъй и за корените всѣки индивидъ отъ пѣсѣчната флора трѣбъ голѣмо пространство отъ почвата, а отъ друга страна пѣсѣчитѣ сж бѣдни да изхранатъ поне растения, то цѣлата растителна покривка на крайбрѣжнитѣ сипей е твърдѣ разрѣдена. Тя прѣставя тънка и вѣжна мрежица съ голѣми междини, що красиво настила пуститѣ пѣсьми. Дадъ общественитѣ растения (*Centaurea ageraria*, *Michago maritima*) образуватъ твърдѣ разрѣдени гъсти. Наобщо растителността на крайморскитѣ пѣсьми е тъй бѣдна и притаена, че на много мѣста до отблизо не всѣки може да забѣлѣжи нейно сжшествование. Тя не причинява и промѣна въ общия изгледъ на пѣсѣчитѣ, които въ всѣ врѣме изглеждатъ като сиво-бѣла пустиня. Прѣлѣтнитѣ мѣсечи и то, кога наблюдателятъ е самитѣ пѣсьми, може да види скромни цвѣтчета, които кичатъ пустинята съ пѣстри канчи. Слабо изключение отъ туку шо приведеногѣ правило прави въ твърдитѣ варненски пѣсьми единъ видъ отъ дзукитѣ (*Juncus acutus*), който тѣ покрива голѣмо пространство и образува зелено общество. Но отблизо се вижда, че това общество се състои отъ твърдѣ разрѣдени тѣмъ дзуки. Всѣка тѣвица е сплоснена отъ множествѣ прави, гладки, пѣргави и на края заострени стѣбла, които подъ върховетѣ си носятъ купчинки цвѣтове. Тоя дзукашъ прѣдставя оригинална и рѣдкартина въ флората на нашитѣ крайморски пѣсьми. Друго подобно изключение правятъ нѣкои растения въ влажнитѣ пѣсьми. *Salicornia herbacea* и *Sueda maritima* иматъ червеникави стѣблалестя и растатъ доста на гжето, та даватъ анемъ рѣжливъ цвѣтъ на мѣстността, шо заематъ.

Статистика на флората. Въ всички пѣсьми крайморски пѣсьми растатъ около 55 постоянни растения, разпрѣдѣлени на 45 родове и 23 семейства. По редъ първитѣ седемъ най-разпространени семейства въ пѣсѣчитѣ сж:

Compositae	съ 9 видове	отъ 6 родове.
Chenopodiaceae	" 4 "	" 4 "
Gramineae	" 4 "	" 3 "
Umbelliferae	" 4 "	" 3 "
Juncaceae	" 4 "	" 2 "
Cruciferae	" 3 "	" 3 "
Personatae	" 3 "	" 3 "
Papilionaceae	" 3 "	" 2 "

Останалитѣ семейства иматъ въ крайморскитѣ пѣсьми по единъ-два прѣдставители.

Най-застѣпенъ по число на видове е родъ *Juncus* (съ 3 вида), а останалитѣ родове се явятъ ет по единъ-два вида.

Статистиката показва, че флората на крайморскитѣ пѣсьми въ систематично отношение отличава съ голѣмо разнообразие.

Произходъ на флората и пѣтнина на заселеностъ. По отношение произхода на пѣсѣчната флора и пѣтността, по които е придошла тя въ всички растителни видове на крайморскитѣ пѣсьми,

можемъ раздѣли на мѣстни (ендемични), степни, сръдиземни, пѣсочно-терциерни, пати и случайни.

Ендемични видове въ флората на крайморските пѣсъци сж *Silene pontica* Brandza, *Astragalus* var. *Dayi* (syn. *A. Skorpili* Vel.) и *Daucus ponticus* Vel. Тѣхъ *Silene pontica* се простира на сѣверъ до Бруджанскитѣ, и на югъ въ тракийскитѣ, а другитѣ два вида се срѣщатъ само въ България. Ендемичнитѣ видове иматъ своето си навѣрно въ нашитѣ крайморски пѣсъци, нѣма основание да се тонуца, че тия пѣсѣци сж били широко разпространени, сѣ сж останали запазени само въ крайморскитѣ пѣсъци на България.

Общи видове сж разпространени по всички рѣки на Европа, Азия, Африка и дори въ Америка и Австралия. Кога и отъ дѣлнитѣ тия козмополити въ нашитѣ крайморскитѣ пѣсъци, за сега не може да се каже положително. Всеобщи видове тукъ сж *Salsola* и *Elymus*. *Salsola* е *Salsola vermiculata* L. Въ долнитѣ пѣсъци такива сж: *Eryngium maritimum* L., *Kochia arcuata* Rth. и *Euphorbia peplos* L. Въ горнитѣ пѣсъци козмополитъ е *Juncus maritimus* Lam, а въ горнитѣ пѣсъци — *Spergularia salina* Presl., *Salsola* DC., *Gnaphalium luteo-album* L., *Aster dumetorum* L., *Salicornia herbacea* L., *Suaeda maritima* L. и *Juncus Boissianus* L.

Разнасятъ видове наричамъ тия, що се срѣщатъ само по бреговетѣ на Южна Европа, Сѣверна Африка и Западна Азия. Такива сж *Ulex* и *Medicago*. *Ulex* е *Ulex europaeus* L., *Medicago* е *Medicago lupulina* L., *Calystegia soldanella* Br., *Apocynum androsaemum* L., *Stachys maritima* L., *Polygonum littorale* L., *Euphorbia Paralias* L. и *Juncus acutus* L. Тия произхождение въ крайморскитѣ пѣсъци на България допуца двѣ изяснения. Или въ нашитѣ ширини сж имали сѣвернитѣ климатични условия, каквито днесъ сж въ сѣвернитѣ страни и тогасъ тия видове сж били у насъ, а подиръ сж отегнали на югъ, или сж тѣ сж придонили у насъ отъ югъ, като нашето крайбрежие се е опредѣлило граница на степния и сръдиземно-морския типъ. Ограничавамъ се за сега да отбѣлѣжа само първото прѣположение е много по-точно, но допуцамъ, че отдалени сръдиземни видове по единъ или другъ начинъ сж могли да дойдатъ къмъ сѣверъ въ по-нови времена.

Общи видове на нашитѣ крайморски пѣсъци сж отъ сѣверна Русия и сѣверноазиатскитѣ страни. Такива сж: *Astragalus* var. *Dayi*, *Daucus bessarabicus* DC., *Centaurea arenaria* MB., *Tournefortia Arguzia* R. Sch., *Elymus acetosus* MB. и *Elymus sabulosus* MB. Видове сж придонили отъ сѣверъ въ нашитѣ крайморскитѣ пѣсъци, навѣрно сж постепенното измѣняне климата на сѣверна България.

Пѣсочно-терциерни видове наричамъ растенията, които вирѣятъ само по пѣсцитѣ на Варненския терциеренъ басейнъ. Отъ тѣхъ въ нашитѣ крайморскитѣ пѣсъци се срѣщатъ *Lepidotrichum Lechtritschianum* Born., *Centaurea euxina* Vel., *Jasione Heldreichii* Boiss. β) var. *microcephala* Vel., *Verbascum glanduligerum* Vel. и *Linaria euxina* Vel. Тия видове сж прѣселени отъ терциернитѣ пѣсъци въ крайморскитѣ.

Вѣжнатитѣ видове се срѣщатъ тукъ-тамъ въ нѣкои крайморски пѣсъци, но обикновено растатъ вѣнъ отъ тѣхъ, въ вѣтрѣшността на континента при по други почвени и климатични условия. Тѣ сж сжмо като чисто пѣсчинитѣ видове, добръ приспособени за вирѣние въ крайбрежитѣ пѣсъци и тукъ прѣкарватъ и цѣла цѣла на своя животъ. Такива сж: *Alyssum tortuosum* WK., *Grassia terrestris* L., *Portulaca oleracea* L., *Peucedanum arenarium* WK., *Scabiosa terebinthifolia* L., *Cynanchum acutum* L., *Achillea officinalis* L. и *Plantago arenaria* WK. Вѣжнатитѣ видове сж навѣрно въ крайморскитѣ пѣсъци отъ разни части на вѣтрѣшното крайбрежие.

Изброситѣ до тукъ групи растения образуватъ постоянния съставъ на пѣсчната флора. Всѣка година въ опредѣлени пѣсъци срѣщаме единъ и сѣщи видове отъ тия растения. Освѣнъ постояннитѣ растителни форми въ крайморскитѣ пѣсъци забѣлѣзваме и случайни. Тѣ не сж сѣществена частъ отъ основната пѣсчна флора, защото се явяватъ въ подобрѣжнето ту въ едно, ту въ друго мѣсто прѣзъ една или друга година. Подобно на вѣжнатитѣ видове, тѣ произлизатъ отъ вѣтрѣшността на континента, но прииждатъ отъ тамъ въ пѣсцитѣ всѣка година или прѣзъ години. Случайнитѣ видове не сж приспособени за физичнитѣ условия, що владѣятъ надъ крайморскитѣ пѣсъци, защото сѣмената имъ не могатъ да прѣзимуватъ тукъ, а почти всѣка година се прѣнасятъ отъ вѣтрѣшността. Крайбрежито всѣка година дава на морскитѣ пѣсъци новъ контингентъ отъ случайни видове: *Lotus corniculatus* L., *Melilotus officinalis* Desf., *Medicago falcata* L., *Vicia villosa* Rth., *Centaurea diffusa* Lam., *Lappula major* Gaert., *Xanthium strumarium* L., *Solanum Dulcamara* L., *Echium italicum* L., *Ballota nigra* L. и други.

Начини за разпространение на флората. — Разселването на видоветѣ отъ крайморската пѣсчна флора става главно посредствомъ вѣтроветѣ. Сѣмената на всички тия видове сж ситни, сухи и леки. Нерѣдко сѣмената биватъ снабдени съ хвърчило — парусъ (*Centaurea*, *Aster*) или съ ципесто крило (*Spergularia*, *Salsola*). Известно е, че всички тия приспособения сж нагодени за разнасяне сѣмената съ вѣтроветѣ. Възможно е разселването на сѣмената и посредствомъ морскитѣ вълни. Сѣжитѣ и орѣхчетата на тия растения иматъ доста дебѣли стѣннини, за да изтраятъ въ водата нѣколко мѣсеца безъ да изгубятъ жизнената си способностъ. Кога духагъ вѣтрове отъ сѣверъ, тия сѣмена падатъ вълнѣ въ морето и подиръ се навърлятъ отъ вълнитѣ

по разни части на крайбрѣжието. Най-подирѣ, понеже нѣкои отъ пѣсчинитѣ видове (*Daucus*, *Trifolium*) имать по сѣмената си шипчета или бодли, които се залавятъ по козината на животинитѣ, то емиграцията на тия видове може да стане и посредствомъ говедата, що пасатъ край пѣсчинитѣ и почивагъ на тѣхъ. Случайнитѣ видове пъкъ попадатъ въ крайморскитѣ пѣсьми още и съ пороитѣ и рѣкитѣ, що спизатъ отъ брѣга и често съ изхвърления смѣтъ отъ човѣшкитѣ жилища.

Дѣленіе флората на области. — Възъ основа на климатичнитѣ особености на подбрѣжната ивица и разпространението на пѣсчинитѣ растения по нея, флората на крайморскитѣ пѣсьми въ сѣверна България грѣбна да се раздѣли на двѣ области Носитѣ Калиакра, който изглежда да бже приетъ въ бъдеще като граница между степния и срѣдиземния климатъ по западного крайбрѣжие на Черно Море, заедно съ скалистата и чакълна часть отъ подбрѣжната ивица, раздѣля флората на крайморскитѣ пѣсьми въ сѣв. България на *степна* или область на *Centaurea agrepia* и *южна* или область на *Centaurea euxina*. Сѣверната область се простира у насъ отъ Остра-Могила до Калиакра и обхваща елементитѣ на пѣсчината подбрѣжна ивица. Тя е подъ най силното влияние на степнитѣ крайморски пѣсьми въ Ромѣния и Русия, като прѣдставя въ климатично и флорно отношение тѣхно най-южно продължение. *Centaurea agrepia* характеризира дия пѣсьми, защото расте на всѣкъдѣ по тѣхъ и изключително въ тѣхъ. Въ тая область завършватъ най-яжнитѣ прѣдѣли на географическото си разпространение по западнитѣ брѣгове на Черно Море освѣтъ *Cent. agrepia* още видоветѣ *Astragalus virgatus* и *Daucus Bessarabicus*.

Южната область заема брѣга отъ носа Калиакра до носа Емине, като съдържа смѣсената подбрѣжна ивица. Тя е подъ влияние на климата и флората на срѣдиземнитѣ страни и на терциерния варненски басениъ. Тая область се характеризира съ вида *Centaurea euxina*, който расте само въ нея. Въ южната область достигатъ най-сѣвернитѣ граници на своята ареа географиса всички видове, засѣдени тукъ отъ нашитѣ терциерни пѣсьми, а също и слѣднитѣ видове отъ срѣдиземната флора: *Glucium ascorragum*, *Pharnaceum Ceryana*, *Jurinea alcaulis*, *Calystegia Soldanella*, *Polygonum litorale*, *Euphorbia Paralias* и *Juncus acutus*.

II. Терциернитѣ пѣсьми въ сѣверна България и тѣхната флора.

Терциернитѣ пѣсьми¹⁾ въ сѣверна България сж локализиранни близо до Варна по хълмоветѣ и рѣчинитѣ около долината на Левненскитѣ езера. Както въ геологично тѣй и въ ботанико-

географично отношение грѣбна да раздѣлимъ западнитѣ по-стари пѣсьми отъ източнитѣ млади.

Западнитѣ и по-големы части отъ терциернитѣ пѣсьми, характеризирани съ присѣдени нумулити, принадлежатъ на варненския еоперенъ и граничитѣ имъ изобщо съвпадатъ на еопена. Границитѣ на еопенскитѣ и и пѣсчинитѣ сж тия: на сѣверѣ отъ Дескитѣ езера тѣ се ограничаватъ съ линиата, почва отъ карьерата при с. Аладъиъ, мин сѣверъ край с. Кара-Гюръ, завива се сѣверъ точно отъ с. Гюль-Аласж къмъ западъ, пресе надъ с. Синбей къмъ с. Кара-Хюсенитъ връща обратно надъ с. Емирлеръ до Гебосвѣтъ това на юго-изтокъ отъ с. Козлуд показва усинено глѣздо отъ еопенски пѣсьми и нумулитовъ варвенникъ. На югъ Левненскитѣ езера еопена прави клинообразна въ Авренската планина съ основа с. Гебедже и съ връхъ, насоченъ къмъ с. Агъзешени повърхности отъ еопенъ тукъ сж ватъ едно на юго-изтокъ отъ с. Синтълъ Султанмурското благо въ видъ на пѣсьми малко нумулити и друго между с. Авренъ с. Кара-Ачь-Суфуларъ (въ мѣстността «В вода») като стѣлбове отъ еопеновъ пѣсьми. Срѣдъ еопенския районъ, като най-важнѣ флорно отношение, различаваме шестъ групѣ пѣсьми. 1. Гебедженски (гледай въ картата които се простиратъ на хълмоветѣ около Гебедже. 2. Аладъиски (в.), които лежатъ надъ до Аладъиската карьера. 3. Дикили- (с.), що се намиратъ около каменнитѣ стѣпи същото име. 4. Бешъ-Тепе (d) — на югъ с. Гюль-Аласж. 5. Гюль-Азасийски (e) — въ верозипадъ отъ същото село и 6. Кумъкъ които се простиратъ между селата Синбей, тѣкъ и Емирлеръ. Еопенскитѣ пѣсьми сж в лѣзли отъ дългогодишната ерозия на нумулитѣ пѣсчинни скали, които се срѣзватъ по горѣозначенъ теренъ. Отъ голѣмата разли температурата прѣзъ деня и нощта тия сж напакватъ отъвѣсно и подирѣ посредъ дефляция, изглаждане и размиване тѣ оставятъ члупи стѣлбове или като закрѣпени с. Най-правилни и обѣдѣжителни сж стѣлбъ подъ име «Дикили-Тапъ», които лежатъ группъ край шосето Варна—Шуменъ, между лата Гебедже и Гюль-Аласж. Пространство между пѣсчинитѣ стѣлбове и скали е засѣтитъ, бѣлъ и сипкавъ пѣськъ, разбѣрканъ нумулити. Тоя пѣськъ и днесъ служи катъ материалъ за изглаждане на пѣсчинитѣ скали.

Източнитѣ и по-малки части отъ терциернитѣ пѣсьми се отнасятъ къмъ миоцена. Тѣ сж кривавъ по цокракситѣ и сарматски като нѣматъ нумулити. Тия пѣсьми се показватъ четири уединени глѣзда около Варна и обхватъ сѣдмитѣ групи: 1-во Аджемтерекъ (1-а картата А.), които заематъ южнитѣ склонове на височинитѣ сѣверю отъ с. Аласж 2-ро Дерѣ-кѣйски (В), що лежатъ на изтокъ

¹⁾ Пѣсчината въ варненския районъ на терциернитѣ пѣсьми имать особеностъ въ обхвата въ еопенския районъ до Гебедже и Дикили-Тепе, които правятъ тѣя долина заедно съ професора Г. Златарски.

жбой, 3-го Варненски (С) — въ лозята на VI-й полицейски участъкъ: Газетенски (D) — между с. Галата, р. Пана и истокъта Гювлюзъ-Ченне. Произходътъ на характерътъ на миопенските пясъци е свързанъ отъ тоя на сопенските. Миопенските сж утврни отъ изкопанитѣ горно-терводи, въ които вече не сж живели нуби, затова пясъцитѣ сж бѣли тѣхнитѣ.

Тия пясъци сж до-компактни, желте-ни и рнчата имъ сж побѣдри, по-вече не дѣлни и напирвани отъ изгроветѣ.

Всички термичерни пясъци въ сравнително врѣмена сж били покрити съ горно-свиштелствуватъ както прѣдшнията на о население, тъй и остатъцитѣ отъ храни гори, които днесъ растатъ между и термичернитѣ пясъци. Изобилнитѣ води, що и прѣгнчатъ въ термичерния басинъ сж о потвърждение за това. Но най-сигно до-дво на горното твърдение служи слѣдниятъ. На изтокъ отъ с. Козлулица, между забовета на стара и естествена гора, се криятъ и стълбове отъ сопенски пясъчнитѣ, врнчнитѣ на характернитѣ „Дикшии“.

Веридъ днешната гора не е мисливо та добно разрушение и образуване на стълбъ и никакъвъ пясъкъ нѣма по повърх-на горната пясъчност. Присъствително сж стълбове показани, че на тая по-тъ нѣкога е ставала силна ерозия и въ-сж разнасяли тука обвали отъ пясъкъ, но е станало за бѣяване и наторяване тата. Частъ отъ термичернитѣ пясъци, грѣбна та е стояла отъ днешно врѣмена, нѣкогаша, бѣтъ гори и храстани: за да вътъ множеството ендемични растения, даже тука, грѣбна та се допусне, какво пясъчни пространства сж съществували тѣли епохи все тъй пусги. Прѣтполага-дана все оларни пясъци тѣла сж, нѣко се е запалила флората на тер-пясъци. Сегашната дикша на бѣла експлоатация термичерниятъ басинъ се нѣколко все по-си, то за физичнитѣ атеии, произвеждатъ заготване и разрушение на нѣ пространства и ако човѣкъ не сирѣ-ани сръдства прогресивното нѣбствие на пясъцитѣ природни сили, сж дѣне о на термичерния басинъ не прѣдставя го тѣма-на пясъчния дор днесъ сопенскитѣ околн Гевелже, Дикши-Ганъ, Ганъ-другатѣ иматъ типиченъ пясъченъ рѣ. Силниятъ пясъкъ често се тоси като мислини и пясъчна всичко наоколо. Не-мислитѣ рѣчница, но и християнитѣ се-рѣ, постепенно отъ юдичкитѣ пясъци нѣкога с Гювлюзъ, сж сирѣни само-та си отъ изкопане, като сж прѣратили нѣ пясъчнитѣ обвали съ горноса отъ ка-мѣни. Не за заготване на изкопанитѣ нѣко земнина, за жалостъ, още никой не-ва.

Физичнитѣ условия въ термичернитѣ пясъци малко се отличаватъ отъ тия въ крайморскитѣ пясъци. Затова и характерътъ на флората въ нѣтъ категории пясъци е почти единъкъ. Въ термичернитѣ, както и въ крайморскитѣ пясъци сръднѣме дребни, вѣлности или тѣснолистни дегнали видове съ гвѣртъ тѣлн корени. Но въ пясъчнитѣ сирѣни на термичера забѣляваме повече витове съ прави стѣбла; ари нѣкои отъ витоветѣ, които въ подбрити пясъци сж дегнали, тука иматъ изправени стѣбла (*Lepidotrichum Uechtrit-schium*, *Pedicularis alpestris*). Флората на третичнитѣ пясъци се различава само нѣко и трае дълго. Но тука има витове, що гвѣртъ още прѣтъ дпритѣ (*Cagea reticulata*, *Myosotis idaea*, *Crepis tectorum*, *Veronica tenuifolia* и др.). Растителната покривка на третич-термичерни пясъци е само-тъ рѣдка: повечето отъ витоветѣ тука растатъ на гурини, разделени една отъ друга. При все това на много мѣста, макаръ гледино отблизо, флората на термичера прѣдставя своя пѣстъръ и красивъ характеръ на пясъчнитѣ. Окоето не може да се надобува на ширения чудно изгнати растителенъ ковчегъ, що настѣла прѣтъ лѣтнитѣ мѣсени тия пусги пясъци.

По отношение систематиката, флората на третичнитѣ пясъци прѣдставя гвѣртъ го тѣмо разнообразие, тя е засѣлена съ приблизително 50 съществени за нѣкитѣ видове, които сж отъ 37 родове и 21 семейства. Най-разпространени семейства тука сж:

Liliaceae — съ 6 вида отъ 1 рода.

Sileneae — 5 „ „ 3 „

Compositae — 4 „ „ 4 „

Labiales — 1 „ „ 3 „

Cruciferae — 2 „ „ 3 „

Personatae — 3 „ „ 3 „

Останалитѣ семейства сж съ по единъ-два прѣтнотелни.

Най-застапени въ флората на термичернитѣ пясъци сж родоветѣ *Allium* и *Potentilla* (съ по 3 видове). Останалитѣ родове иматъ по единъ или два вида.

Въ фитогеографично отношение съставътъ на термичерната пясъчна флора се явява като най-разнообразна система. Всички видове и вариетети на тия пясъци разтѣлятъ на слѣднитѣ групи:

1. Ендемични видове: *Lepidotrichum Uechtrit-schium* Born., *Potentilla moerhousii* Dav., *Potentilla stellata* Dav., *Daucus pombeas* Vel., *Centaurea euxina* Vel., *Myosotis idaea* Boiss. var. *pontica* Dav., *Veronica glanduligerum* Vel., *Linaria euxina* Vel. и *Tritium varnense* Vel.

2. Ендемични на термичернитѣ пясъци засѣно съ Добруджа: *Dianthus nordmannii* Janka, *Asine setacea* MK. et var. *parviflora* Vel.

3. Ендемични изобщо за България и Румѣния: *Satureja cocrulea* Janka.

4. Ендемични само за България: *Dianthus moerhousii* Vel. и *Potentilla varnense* Vel.

5. Ендемични за тѣсно-български полуостровъ: *Silene Privalskyana* Hmpf., *Stachys fragilis* Vass.

Bupleurum apiculatum Friv., *Asperula flacida* Ten. и *Cerastium banaticum* Roch.

6. Южноевропейски видове: *Matthiola tristis* R. Br., *Allium trachypus* Boiss. и *Allium moschatum* L.

7. Срѣднеевропейски видове: *Astragalus depressus* L., *Ornithogalum tenuifolium* Guss. и *Setaria glauca* P. B.

8. Степни видове: *Papaver laevigatum* MB., *Peucedanum arenarium* WK., *Silene supina* MB., *Astragalus virgatus* Pall., *Asperula tyraica* Bess., *Sempervivum ruthenicum* Koch., *Polycnemum Heuffelii* Lnk. (отъ маджарскиятъ стени), *Allium guttatum* Stev. и *Hyacinthella leucophaea* Stev.

9. Ориенталски видове: *Jasione Heldreichii* Boiss., *Myosotis idaea* Boiss. et Heldr. (типиченъ), *Veronica tenuifolia* MB., *Stachys sideritoides* C. Koch. и *Paronychia imbricata* Reich.

10. Чисто кримски видове (ендемични за терциернитѣ пясъци въ България и за Кримъ): *Gagea reticulata* Pall. и *Thymus carnosulus* Vel.

11. Видове, що растатъ по разни части на Европа и Азия: *Ranunculus illyricus* L., *Alyssum tortuosum* WK., *Viscaria vulgaris* Roechte., *Anthemis ruthenica* MB., *Helichrisum arenarium* DC., *Crepis tectorum* L., *Salvia nutans* L., *Plantago arenaria* L., *Thesium divaricatum* Ian. и *Anthericum ramosum* L.

Всички горѣизредени видове образуватъ постоянния съставъ на терциерната пясъчна флора. Покрай тѣхъ тука срѣщаме и други растения, свойствени на околнитѣ мѣстности. Всрѣдъ храсталациѣтъ, що давлізатъ въ терциерния басейнъ, растатъ дървениститѣ видове: *Berberis vulgaris*, *Vitis vinifera*, *Crataegus melanocarpa*, *Celtis australis* и *Smilax excelsa*. Между послѣлнитѣ пъкъ попадатъ видоветѣ: *Hypericum elegans* Stev., *Galium aureum* Vis., *Veronica orchidea* Crtz., *Orchis tridentata* Scop. и много други.

Разпространението на видоветѣ както изъ терциернитѣ пясъци, тъй и отъ тукъ на вънъ става главно съ помощта на вѣтроветѣ. Плодоветѣ и сѣмената на всички растения, що растатъ въ третичнитѣ пясъци сж приспособени за разнасяне посредствомъ вѣтроветѣ. Но разсѣянето на флората на терциерния басейнъ въ исторични врѣмена, навѣрно, е ставало и по културни пѣтица. Варненскиятъ третиченъ теренъ представлява кръстопѣтъ на чести и продължителни човѣшки походи и прѣселения, що сж ставали по различни посоки. Много вѣроятно е, че било съ добитѣка, било съ хранитѣ и разнитѣ потреби на ординъ е ставало случайно прѣнасяне на сѣмената. Това прѣдположение най-близко и най-достовѣрно обяснява голѣмото фитогеографично разнообразие въ растителността на терциернитѣ пясъци.

Флората на терциернитѣ пясъци споредъ геологичното различие на пясъцитѣ може да се раздѣли на западна и източна областъ. Западната растителна областъ покрива еопенскитѣ пясъци и се отличава съ видоветѣ: *Matthiola tristis*, *Silene supina*, *Dianthus nardiformis*, *Astragalus virgatus*, *Potentilla stedulata* и *Veronica tenuifolia*. А източ-

ната областъ пастила еопенскитѣ пясъци опрѣдѣля съ растенията: *Papaver laevigatum*, *Viscaria vulgaris*, *Astragalus depressus*, *Dianthus Peucedanum arenarium* и *Myosotis idaea*.

III. Заключение.

Пясъцитѣ въ варненския терциеренъ прѣстаниятъ теренъ, който е билъ подъ на ерозия отъ древни врѣмена. Въ срѣднѣ-нови епохи почти навсѣгда въ терциерната повърхность ерозията е била прѣкъсната естествено затѣсяване. А въ най-новия и въ най-младшия периодъ горитѣ пакъ отстъпватъ рушеннето и ако човѣкъ не се намѣси въ борба на горитѣ и пясъцитѣ въ полза на цѣлния терциеренъ басейнъ ще биде прѣвъ пясъчна пустиния.

Прѣвъ врѣме на първата ерозия само е билъ прѣвъ втората — и културно-исторична сж прѣкъсана въ третичнитѣ пясъци отъ разни флори. Благодарение срѣднѣ-нови епохи, що заема терциерниятъ басейнъ степната, горската и срѣдземната равнина, и поради особнитѣ физични условия, що владѣятъ въ него, тука сж се явили много ендемични видове.

Ендемизмътъ изобщо въ терциернитѣ морски пясъци на варненския басейнъ е голѣмъ. Приблизително 10% отъ всичките видове на пясъчния теренъ сж ендемични. Общата повърхность на цѣлния терциеренъ басейнъ заедно съ крайморскитѣ пясъци на Бургасъ надминава 12 квадратни мили. За такава повърхность 12-тѣ ендемични видове, що тука се явяватъ като рѣдкитѣ ендемични видове на Гринева ендемизмътъ на тѣхъ ще се изрази съ $\frac{1}{12}$ или $\frac{1}{12}$ %. Страни съ богатъ ендемизмъ се считатъ като области за развитие на нови видове (Entwickelungsgebiete). Пясъчния ендемизмъ въ флората на терциерния и крайморски пясъци показва, че на цѣлния пясъченъ басейнъ трѣбва да гледаме и малкъ центръ за възникване на нови растения. Тука се е развитъ и единъ неотителенъ родъ (*Lepidoglyphum* Vel. et Boiss.).

Въпросътъ, какъ и отъ кои по-стари видове произлѣзли ендемичнитѣ растения, за сега откритъ; той ще се рѣши положително дѣлги опити върху кръстосването на сроднитѣ видове. За сега съ голѣма вѣроятность да се прѣдполага, че новитѣ видове въ морскитѣ и терциерни пясъци сж породени приспособяване къмъ срѣдата. Тѣхъ, по вѣроятность, *Linaria saxina* е издѣлявано отклонено отъ *Linaria genistifolia*, *Linaria* е косматъ измѣненіе отъ *Silene*, *Astragalus varnensis* — отклонено и дрѣвно отклонено отъ *Astragalus Onobrychis* а *Veronica* сж съществуватъ факти, които показватъ и дождението, какво въ кои нови видове сж да произлѣзатъ и посредствомъ естествено отклонение. Изъ разрушенитѣ сарматски ска-

иватъ еоценскитѣ пѣсѣци около Аладънъ и миоценскитѣ наслози върху стрѣмнинитѣ на кия брѣгъ събирахъ три хибридни форми, но: *Anthemis austriaca* × *A. ruthenica*, *Inula* × *J. hirta* и *Achillae clypeolata* × *A. compta*. Гѣдниятъ хибридъ е тѣй постояненъ (4—5 години) срѣщамъ подъ Аладънската карьера, за забѣлѣзване е, отсѣжтсвуватъ чиститѣ *A. clypeolata* и *A. compta*), че навѣрно трѣбва да се приеме като новъ видъ (*Achillea insis*) произлѣзалъ чрѣзъ кръстосване. Тия ди ни налагатъ мисълта, какво въ варксия пѣсѣченъ бассейнъ, що прѣдставя произство, дѣто се посрѣщатъ прѣдставители отъ и флори, ставатъ чести кръстосвания, плодъ които може да се явятъ нови видове. Ендемични видове срѣщаме най-много въ еокитѣ пѣсѣци, дѣто главно е ставало тѣхното зуване. Часть отъ новитѣ видове изъ еоцена прѣминали въ миоценскитѣ и въ крайморскитѣ пѣсѣци. Нашата крайморска пѣсѣчна флора ъстава си доста се отличава отъ растителъта на крайбрѣжнитѣ пѣсѣци въ другитѣ ни, що лежатъ край Черно Море. Тия особни въ флората на българскитѣ крайморски пѣсѣци се дължатъ не само на отличителнитѣ климатични условия, но главно на терциернитѣ

пѣсѣци. Последнитѣ сж дали не малко флорни елементи на първитѣ. Растителността на крайморскитѣ пѣсѣци въ България е подъ влияние на флората на третичнитѣ пѣсѣци и затова вегетацията на крайбрѣжнитѣ и терциернитѣ пѣсѣци трѣбва да се изучаза паралелно.

Забѣлѣжително е, че всички ендемични видове отъ варненския пѣсѣченъ бассейнъ достигатъ сѣвернитѣ граници на своето географично разпространение прѣдъ носа Калиакра. На югъ тѣ стигатъ до носа Емине и нѣкои (споредъ Георгиевъ и Веленовски) прѣминаватъ въ крайбрѣжнитѣ пѣсѣци на южна България, а *Lepidotrichum Uechtritschianum* се простира до Цариградъ.*) Тоя фактъ усилюва прѣдположението, че нашата флора зародена при по-мекъ климатъ днесъ отсѣпва на югъ, като оставя мѣсто на степната растителность и че въ сегашни врѣмена носа Калиакра е граница по западнитѣ крайбрѣжия на Черно Море между степната и срѣдиземна растителни области.

Варна, 15 ноември 1904 год.

*) Гледай G. V. Aznavour. Notes sur la flore des environs de Constantinople въ Bulletin de la société botanique de France, T XLIV отъ 1897 г. стр. 165.



III международен конгресъ на математицитъ въ Хайделбергъ

отъ професоръ А. В. Шоуренъ.

I.

Въ началото на мѣсецъ августъ (н. ст.) 1904 г. отъ 1. до 6. трая въ гр. Бернъ II международен конгресъ по рисуването. Понеже споредъ издадената програма тоя конгресъ общаваше интересъ и за учители по други прѣдмети близки до рисуването, рѣшихъ, макаръ и извънъ командировката ми, да се отбия въ Бернъ, да взема участие въ споменатия конгресъ и отъ тамъ да тръгна за Хайделбергъ, дѣто бѣхъ изпратенъ отъ Министерството на Народната Просвѣта по прѣдложението на факултетния и академическия съвѣтъ на университета.

По пътя се спрѣхъ въ Цюрихъ, гдѣто имахъ възможность да посѣтя швейцарската политехника, да видя тамъ геомет. сборки и зали за преподаване на дескр. геометрия; освѣнъ това посѣтихъ и познатия ми по-прѣди педагогиченъ музей «Песталоцианумъ», а сжщо и художествено-индустриалното училище, помѣстено въ новия музей, гдѣто искахъ да вида работитѣ на ученицитѣ по перспектива, отъ които можахъ да заключа за самото преподаване на тоя прѣдметъ. Благодарение любезността на замѣстника на директора на това училище, имахъ възможность да се запозная съ цѣлото училище, да влѣза въ пространнитѣ и хубави ателиета на разни професори и да видя разни сборки и помагала. Отъ сжщия г-нъ узнахъ, че училището е трѣбвало само да си пробие пътъ, защото недавно и въ Швейцария го считали за луксъ и едва сега захващатъ да познаватъ неговата полза.

Въ Бернъ пристигнахъ на 1. августъ. Конгресътъ се отвори на 2-й. Нѣма да говоря тукъ за наредбата му, защото за нея ще поговорятъ други по-компетентни отъ мене лица. Ще спомена тукъ само ония въпроси, които се отнасятъ до преподаванитѣ отъ мене прѣдмети и които ме интересуваха.

Имахъ възможность да се запозная по единъ нагледенъ начинъ съ сегашнитѣ стремежи по преподаване на рисуването въ всичкитѣ училища: основни, срѣдни и висши. Видѣхъ какъ учителитѣ отъ разни страни се грижатъ да обединятъ преподаването по рисуването, да изработятъ една и сжща програма за тая цѣль и

да наложатъ рѣшението си върху респектн управления и власти. Чухъ какви мѣрки тѣ да се взематъ, за да се снабдятъ съ подхо учители.

Отъ «Rapport sur l'utilité générale du dessin sur le caractère moral, éducatif, social, professionnel et artistique de son enseignement par l'association des professeurs de dessin de la ville de Paris» г-да: U. Hilbert**), L. Guéhenne**), Al. Kunzfeld****) особено Pillet¹⁾ можахъ да какво високо значение се дава на рисуването: какво мѣсто и значение даватъ учителитъ рисуването на геометрич. чертане и перспектива: какво трѣбва да се изисква отъ ученика: разни училища по тия прѣдмети и какви изисквания по сжщитѣ прѣдмети трѣбва да притежаватъ учителитѣ. Всички тия реферати водѣха едно заключение, че пътятъ, по който учени се запознава, трѣбва да бѣде нагледенъ, помагана съ модели, но не и съ прѣдложки и с

Тази мисль бѣ прокарана и въ изложбата, която бѣ натъкмена по коридоритѣ и вестна хубавия новъ университетъ, въ която (за жалость, не намѣрихъ онова, което ми именно нѣкаква подходяща серия модели трѣбни при нагледното преподаване на дескр. геометрия и перспективата. Въ това отнош. изложението, може да се каже, бѣ доста б

Въ вестибула на университета г-нъ Ziegler²⁾ сменяше своя «Perspecteur», състоящъ се отъ ось, по която се движи единъ успоредникъ, дна налътъ на който е споменатата ось. Следъ поставимъ апарата върху плана на прѣдметъ искаме да изобразимъ, то съ една отъ страни на паралелограма вървимъ по лицето на метата, другото рамо пъкъ изписва перобразъ, който лесно се довършва. Апар

*) Du rôle éducatif du dessin.

**) Über den erziehenden Wert des Zeichnens.

***) Méthode d'enseignement du dessin à l'école primaire.

****) Ausbildung von Lehrern für den Zeichenunterricht in verschiedenen Schulen.

¹⁾ L'enseignement du dessin à l'école normale primaire.

²⁾ Le dessin géométrique et le travail manuel à l'école primaire.

инструктивенъ, практиченъ, но сравнително — струва 200 т.

Тамъ — въ вестибула г-нъ E. Clavi, проф. физика въ Вилъ, излагаше своя «Démonstrations Apparat», който служи за изяснение на главни принципи на перспективата. Още на тоя апаратъ ученикътъ вижда, какъ се построява перспективниятъ образъ въ квадрата, лежащъ въ основната равнина паралеленъ съ нея, или най-послѣ, наклонъ на равнината. Освенъ това тоя апаратъ показва какъ се построява перспективенъ на единъ кубъ и на една окръжностъ, въ квадрата.

Albert Beutlich изясняваше своя «Lehrgang ebener Zeichnung», който излязе на 48 стр. при A. Francke въ Бернъ, и който още е подготвенъ въ една колекция, да се отъ 5 дървени тѣла и 3 тенекени, вън, върху които сж начертани проекци на каменитѣ тѣла съ единъ моделъ за не събиан. Тия модели се слагатъ върху оптическияриши дъски, които могатъ да седатъ въ една. Тая колекция не е скъпа, около 15 лева, но идеята не е нова. Врѣме, като учителъ азъ Шоведжъ, си бѣхъ имъ подобна колекция.

Собств. начинъ перспективата се изучава на Schools Springfield's Mass. рисуете. Тамъ тѣ сж запознаватъ съ особни точки и каквито има въ перспективата, така че даватъ готови чертежи, фотографии или картички, върху които търсятъ тия и намѣрятъ потребнитѣ точки. Полученъ по тоя начинъ знания прилагатъ при случаи, заети главно отъ практическия

практически може да се приложи дескриптивна за учениците на възраст 13 — ни показва Школомското индивидуално

«Ecole nationale professionnelle d'Armentières» предлага курсъ по проекционното чертане, и въ по перспективата. Учениците работятъ най-напрѣтъ въ тетрадикѣ, а сѣтвъ я.

По любави чертежи съ приложението на проектно чертане изложитъ «Ecole nationale des métiers de Cluny», гдѣто особно изпаква още аксонометрията и кинематиката съ приложение.

Ужавла да се спомене и за прѣкрасната ая чертежи на г-да G. Coquillet и Besson. Тѣтѣ трѣбва да спомена, че и литературно геом. чертане, дескриптивна геометрия и тина бѣ много слабо представена Освенъ «Ecole nationale d'observation» отъ E. Coquillet.

«Leçons complètes du dessin linéaire» отъ Louis

«Leçons théoriques et pratiques de la Stéréotomie» отъ Mondouit и

4. «Nouveau traité théorique de l'ébénisterie par la direction de J. P. Verchère», не намѣрихъ тамъ по-видно съчинение по монѣ прѣдмети.

Въ края трѣбва да спомена още и «Leçons de géométrie descriptive» на г-на F. J. Pottet върху «Classification internationale des signes et symboles employés dans le Dessin». Тоя рефератъ е напечатанъ съ потребнитѣ таблички въ «Rapports généraux» на конгреса. Той има особно значение и за нашитѣ техници и учители главно отъ г-нѣтѣ, какъ да се означаватъ разни прѣдмети и заслужава да се прочете. Нашитѣ учители ще намѣрятъ много добро виждане и въ друга една брошура: «L'enseignement du Dessin en France dans les Etablissements universitaires» издадена отъ френската делегация на конгреса, гдѣто особно е изяснено, какъ трѣбва да бждатъ наредени салонитѣ по рисване и чертане.

II.

Слѣдъ закриването на конгреса — на 6 августъ г-нѣтѣ прѣзъ. Бателъ за Хайделбергъ, гдѣто и пристигнахъ на 7 с. м. часътъ 2 следъ обѣдъ. По нѣтъ още се запознахъ съ проф. Gieseler отъ Цюриха и Lohr отъ Freiburg i. B. На гарата още ми бѣ опредѣлена квартира, врѣмѣ ми се програма, единъ водителъ по Хайделбергъ*) и една писмопонка**).

На 8 августъ (п. ст.) вечерта стана:

а) Посрѣщането

на конгресиститѣ въ голѣмитѣ сатони на градъ Хайделбергъ. Тамъ бѣха се събрали повече отъ 310 математични съ 2 математички и други 15 дами. Числото на всичкитѣ, споредъ «Tagesblatt des III Internationalen Mathematiker-Kongresses» възлизаше на 367 души.

Професоръ Gieseler отъ Виена въ статията си по конгреса, обнародвана въ издавания отъ него «Zeitschrift für Mathematik» и пише, че числото на математичитѣ е само 266, другитѣ сж тѣхни роднини или гости и ги разпредѣля така: на Германия — 111, на Русия — 28, Франция — 24, Австрия — 14, Италия — 13, Америка — 13, Ютландия — 11, Швейцария — 10, Англия — 9, Унгрия — 9, Швеция — 8, Холандия — 5, Белгия — 2, Норвегия — 2, Ромъния — 2, Япония — 2, България — 1, Гърция — 1 и Испания — 1. По лички тия народности се забавляваха искрено, бѣтъ да се гледа на разнитѣ имъ политически възгледи.

Най-стариятъ Хайделберски математикъ, познатиятъ и симпатиченъ старецъ, M. Cantor, поздравилъ събранieto на немски, френски, италиански и английски съ «добре дошли», и каза

* Das Tages- u. Nachblatt des Kongresses mit einer Plan- und Karte der Stadt, des Schlosses und des Stadtrathes. Im Auftrag des Stadtrathes herausgegeben von Gieseler mit dem Vorwort des Verlegers.

** Die Liste der Teilnehmer an dem Internationalen Mathematiker-Kongress in Heidelberg ist Anzeichen von der Tage von 5 bis 13 August 1903. Verlegt von der Vereinigung Mathematiker.

III международен конгресъ на математицитѣ въ Хайделбергъ

отъ професоръ А. В. Шоуренъ.

I.

Въ началото на мѣсецъ августъ (н. ст.) 1904 г. отъ 1. до 6. трая въ гр. Бернъ II международенъ конгресъ по рисуванетоъ. Понеже споредъ издадената програма тоя конгресъ обѣщаваше интересъ и за учители по други прѣдмети близки до рисуванетоъ, рѣшихъ, макаръ и извънъ командировката ми, да се отбия въ Бернъ, да взема участие въ споменатия конгресъ и отъ тамъ да тръгна за Хайделбергъ, дѣто бѣхъ изпратенъ отъ Министерството на Народната Просвѣта по прѣдложението на факултетния и академическия съвѣтъ на университета.

По пътя се спрѣхъ въ Цюрихъ, гдѣто имахъ възможность да посѣтя швейцарската политехника, да видя тамъ геомет. сборки и зали за прѣподаване на дескр. геометрия; освѣнъ това посѣтихъ и познатия ми по-прѣди педагогиченъ музей «Песталоцианцмъ», а сжщо и художествено-индустриалното училище, помѣстено въ новия музей, гдѣто искахъ да вида работитѣ на ученицитѣ по перспектива, отъ които можахъ да заключа за самото прѣподаване на тоя прѣдметъ. Благодарение любезността на замѣстника на директора на това училище, имахъ възможность да се запозная съ цѣлото училище, да влѣза въ пространнитѣ и хубави ателиета на разни професори и да видя разни сборки и помагала. Отъ сжщия г-нь узнахъ, че училището е трѣбвало само да си пробие пътъ, защото недавно и въ Швейцария го считали за луксъ и едва сега захващатъ да познаватъ неговата полза.

Въ Бернъ пристигнахъ на 1. августъ. Конгресътъ се отвори на 2-й. Нѣма да говоря тукъ за наредбата му, защото за нея ще поговорятъ други по-компетентни отъ мене лица. Ще спомена тукъ само ония въпроси, които се отнасятъ до прѣподаванитѣ отъ мене прѣдмети и които ме интересуваха.

Имахъ възможность да се запозная по единъ нагледенъ начинъ съ сегашнитѣ стремежи по прѣподаване на рисуванетоъ въ всичкитѣ училища: основни, срѣдни и висши. Видѣхъ какъ учителитѣ отъ разни страни се грижатъ да обединятъ прѣподаванетоъ по рисуванетоъ, да изработятъ една и сжща програма за тая цѣль и

да наложатъ рѣшението си върху респективни управления и власти. Чухъ какви мѣрки т да се взематъ, за да се снабдятъ съ подхс учители.

Отъ «Rapport sur l'utilité générale du dessin sur le caractère moral, éducatif, social, professionnel et artistique de son enseignement par la ville de Paris» (отъ рефератитѣ на г-жа: Luisa Chatre отъ Парижъ г-да: U. Hilbert**), L. Guéhenne (Al. Kunzfeld****) особно Pillet¹⁾ можахъ да какво високо значение се дава на рисуванетоъ, какво мѣсто и значение даватъ учителитѣ рисуванетоъ на геометрич. чертане и перспектива, какво трѣбва да се изисква отъ ученици разни училища по тия прѣдмети и какви изискува по сжщитѣ прѣдмети трѣбва да притежаватъ учителитѣ. Всички тия реферати водѣха едно заключение, че пътятъ, по който учени се запознава, трѣбва да бѣде нагледенъ, а маганъ съ модели, но не и съ прѣдложки и с.

Тая мисль бѣ прокарана и въ изложбата, която бѣ натъкмена по коридоритѣ и вест на хубавия новъ университетъ, въ която (за жалость, не намѣрихъ онова, косто да именно нѣкаква подходяща серия модели трѣбни при нагледното прѣподаване на дескр. геометрия и перспективата. Въ това отнош. изложението, може да се каже, бѣ доста б.

Въ вестибула на университета г-нь Ziegler¹⁾ снѣваше своя «Perspecteur», състоящъ се отъ ось, по която се движи единъ успоредникъ, а налътъ на който е споменатата ось. Следъ поставимъ апарата върху плана на прѣдметъ, искаме да изобразимъ, то съ една отъ страни на паралелограма вървимъ по лицето на метата, другото рамо пъкъ изписва пѣтъ образъ, който лесно се довършва. Апар

*) Du rôle éducatif du dessin.

**) Über den erziehenden Wert des Zeichnens.

***) Méthode d'enseignement du dessin à l'école primaire.

****) Ausbildung von Lehrern für den Zeichenunterricht in verschiedenen Schulen.

¹⁾ L'enseignement du dessin à l'Ecole normale primaire.

²⁾ Le dessin géométrique et le travail manuel à l'Ecole primaire.

много instructивенъ, практиченъ, но сравнително скъпъ — струна 290 л.

Товаже тамъ — въ вестибула 1-на *E. Clottu*, проф. по механика въ *Biel*, излагаше своя «*Demonstration-Apparat*», които служи за изяснение на четиритъ главни принципи на перспективата. Съ помощта на тоя апаратъ ученикътъ вижда ясно, какъ се построява перспективенъ образъ на единъ квадратъ, лежащъ въ основната равнина или паралеленъ съ нея, или най-послъ паралеленъ къмъ тая равнина. Освенъ това тоя апаратъ ни показва какъ се построява перспективенъ образъ на единъ кубъ и на една окръжностъ, описана въ квадрата.

Г-нъ *Albert Beutels* изясняване своя *Lehrbuch am Technischen Zeichnen*, които излизе на 48 таблички при *A. Franke* въ Бернъ, и които «*Lehrbuch*» е подготвенъ отъ една колекция, състояща се отъ 5 дървени тѣла и 3 тенекени, мукави, върху които сж начертани проекциитъ на казанитъ тѣла съ единъ моделъ за изяснение съчки. Тия модели се слагатъ върху двѣ перпендикулярни дъски, които могатъ да се привеждатъ въ една. Тая колекция не е скъпа, струва около 13 левъ, но идеята не е нова. Преди време, кога учителъ въ Пловдивъ, си бѣхъ съставилъ подобна колекция.

По особенъ начинъ перспективата се изучава въ «*Public Schools Springfield Massachusetts*». Тамъ ученицитъ се запознаватъ съ особни точки и линии, каквито има въ перспективата, така че имъ се даватъ готови чертежи, фотографии или рисувани картинки, върху които търсятъ тия линии и намиратъ потребнитъ точки. Полученитъ пакъ по тоя начинъ знания прилагатъ при подобни случаи, заети главно отъ практическия животъ.

Какъ практически може да се приложи дескриптивна геометрия за ученицитъ на възраст 13—15 год., ни показва *Школарското* индустриално училище.

École nationale professionnelle d'Armentières представя пъкъ курсъ по проекционното чертане, особено изкъ по перспективата. Ученицитъ работятъ тамъ най-напрѣдъ въ тетрадитъ, а сетнѣ на тѣста.

Много хубави чертежи съ приложението на проекционно чертане имаме въ «*École nationale des arts et métiers de Cluses*», гдѣто особено изживяватъ още аксонометрията и кинематиката съ тяхното приложение.

Застъпвала да се спомене и за прѣкъснатата колекция чертежи на г-да *G. Corneille* и *Beaumont*.

Най-послъ трѣбва да спомена, че и литературата по геом чертане, дескриптивна геометрия и перспектива бѣ много слабо представена. Освенъ:

1. *Perspective d'observation* отъ *E. Clottu*

2. *Cours complet du dessin linéaire* отъ *Louis Delaunay*.

3. *Traité théorique et pratique de la Stéréométrie* отъ *Louis Mondoulet* и

4. *Nouveau traité théorique de l'ébénisterie sur la direction de J. P. Verchère*, не намѣрихъ тамъ по-видимо съчинение по моитѣ прѣдмети.

Въ край трѣбва да спомена още и и реферата на г-на *F. J. Pilot* върху «*Codification internationale des signes et symboles employés dans le dessin*». Тоя рефератъ е написанъ съ потребнитъ таблички въ «*Rapports généraux*» на конгреса. Той има особно значение и за нашитѣ техници и учители главно отъ гледището, какъ да се означаватъ разни прѣдмети и заслужава да се прочете. Нашитѣ учители още намѣрихъ много добро упътване и въ другъ една брошура «*L'enseignement du Dessin en France dans les Etablissements universitaires*» издадена отъ френската делегация на конгреса, гдѣто особно е изяснено, какъ трѣбва да бждатъ наредени салонитѣ по рисване и чертане.

II.

Слѣдъ закриването на конгреса — на 6. августъ тръгнахъ прѣзъ Базелъ за Хайделбергъ, гдѣто пристигнахъ на 7. с. я. часътъ 2 слѣдъ обѣдъ. По пътя още се запознахъ съ проф. *Glaeser* отъ Цюрихъ и *Loewy* отъ Брѣслъ и *B.* На гаража още ми бѣ опрѣдѣлена квартира, връчи ми се програма, единъ пътеводител по Хайделбергъ и една пъшепанка**).

На 8 августъ (п. ст.) вечерта стана:

а) Позрѣщането

на конгресиститъ въ голѣмитъ салони на градъ Хайтелбергъ. Тамъ бѣха се събрали повече отъ 310 математици съ 2 математички и други 45 дами. Числото на посетителъ, споредъ «*Verzeichniss des II Internationalen Mathematiker-Kongresses*» възлизаше на 367 души.

Професоръ *Cuber* отъ Виена въ статията си въ конгреса, обнародвана въ издаваемия отъ него «*Zeitschrift für Real-Mathematik*», гледи, че числото на математикитъ е само 266, други бѣ съ 1140 роднини или гости и ги разпорежда така: въ Германия — 111, въ Русия — 28, Франция — 24, Австрия — 14, Италия — 13, Америка — 13, Юландия — 11, Швейцария — 10, Англия — 9, Унгария — 9, Швеция — 8, Холандия — 5, Бельгия — 2, Норвегия — 2, Ромъния — 2, Япония — 2, България — 1, Гърция — 1 и Испания — 1. Невсички тия народности се забавляваха искрено безъ да се гледа на разнитъ имъ политически възгледи.

Най-стариятъ Хайделбергски математикъ, познатиятъ и симпатиченъ старецъ, *M. Cantor*, поправи събраннето на немски, френски, италиански и английски съ «добъръ дошлъ», изказъ

* *Ein Tag in Heilbronn*. Fester mit einem Plan der Stadt des Schlosses und Illustrationen. Im Auftrag des Stadtrathes herausgegeben von Gemeindefürsorge-Verein Heilbronn.

** *Le programme* den Congrès international Mathématicien — Kongress in Heidelberg am Andelken vom 1. Tage vom 8 bis 13 August 1903. Herausgegeben von der Deutschen Mathematiker-Vereinigung.

радостта си, загледът толкова видни лица и от далечни страни участвуватъ въ конгреса и спомена за предишните конгреси — прѣз 1897 год. въ Цюрихъ, и прѣз 1900 год. въ Парижъ, гдѣто се взело рѣшеніе, шото идущиятъ III конгресъ да стане въ оная страна, която е родина на *Leibnitz, Jacobi, Mayer, Mobius, Steiner* и др. Благодарение на «Нѣмската математическа асоциация» Хайделбергъ се избра за седанище на III математически конгресъ. Г-нъ Канторъ забѣлѣжи, че относително забѣлѣжителността, Хайделбергъ не може да достави на конгресиститѣ онова, шото съ доставили Цюрихъ и Парижъ, но пакъ ще се погрижатъ, шото осягнатъ дотъ оставятъ всѣмъ приятенъ споменъ и шеговито добави, че конгресътъ се състои отъ тѣхъ части: отъ заседанията, които траятъ 4–6 часа на денъ и за които конгресиститѣ трѣбва да се погрижатъ и ситѣ отъ заседанията, на които врѣмето не е ограничено: всѣки може да седи колко ще и за които комитетътъ ще се погрижи.

Слѣдъ тоя пригненъ поздравъ конгресиститѣ се забавляваха още късно прѣзъ нощта.

Б) Тържественно всѣждане.

Споредъ изказаното отъ М. Кантора желаніе конгресиститѣ се събраха на 9. августъ тошно на 9½ ч. въ голѣмия салонъ на бившия музей, сега тържествена зала на университета. Тѣмъ на то ч. наследникътъ на баденския великъ дукъ пристигна и слѣдъ малко проф. *Weber**) отъ Штрасбургъ поздрави съ одобренъ дошлия събрание отъ страна на «Нѣмската математическа асоциация», като спомена въ рѣчката си заслугитѣ на починалигѣ прѣзъ послѣднитѣ четири години математици: *Karl Weierstrass, Charles Hermite, George Salmon, Sophus Lie, Briondu, Luigi Cremona, Erwin Bryno, Christoffel, Lazarus, Fuchs* и т. д. дстави на кратко дневното положение на математическитѣ науки.

Подиръ тая рѣчь наследникътъ съ ясенъ и приятенъ гласъ отъ името на високія си, но боленъ баща, поздравя конгресъ, изказа радостта, че именно Баденско, а особно хубавиятъ и старъ градъ Хайделбергъ, иматъ честта да видятъ събрани на едно толкова заслужили за науката лица, пожела на конгреса добъръ успѣхъ, поблагодари за честта, че е избранъ за протекторъ на конгреса и най-сетнѣ помоли г-на Веберъ да води вмѣсто него заседанията.

Проф. Веберъ тутакси поблагодари на дукъ и каза, че се радва, загледътъ като бабенци и хайделбергско чело, може да води заседанията на конгреса.

Слѣдъ него министерския директоръ *von Mutschall* взе думата и отъ името на правителството, особно отъ Министерството на Народното Просвѣщение, поздравя конгреса, като описа заслугитѣ на математиката въ политическия животъ.

Ректорътъ на Хайделбергския универзитетъ *Kircho-Carola, Dr. Braunsbach*, се зарадва, можъ да поздравя конгреса въ новата зала, която и прѣзъ нощъ събра глгова събрание. Той е добъръ чинкъ за бъдещето на тоя помѣст и заяви, че университетътъ взима особно участие въ пенчки прѣдизначения на конгреса и по пълна сполука на конгреса не само отъ страна на *Kircho-Carola*, но и отъ името на дъщерии — висшитѣ училища въ *Freiburg* и *Konstanz*.

Радиращъ се, че и името на Хайделбергъ *Heidelberg*, не закъснѣ да поздравя конгресъ името на града, като забѣлѣжи, че въ тѣмъ градъ, като Хайделбергъ, много то се работи, откогато въ нѣкой голѣмъ цитира при това и името на *Hermann Helmholtz* за Хайделбергъ.

Слѣдъ като ги поведоше въ конгресъ *Dr. Krieger* отъ *Karlsruhe* прочете многобройни телеграми, проф. *Weber* помо и проф. *L. Kronecker* да прочете рѣчката си за живота и въстѣта на премия *Jacobi*, на който се на тѣмъ стогодишнината отъ рождението му рѣчь трая почти 1½ ч. и по-хубаво се чете ко-кого слуша, зашто *Konigberger*, норадростъ говори съ особень патосъ — много тѣтъй че не можете да се чува. Обаче и тѣмъ патосъ — конгресиститѣ можеше да слѣди вѣта рѣчь, зашто получи при входа въ сѣ отъ прѣдсѣвителя на фирмата *B. G. Teubner*. Липиска по единъ екземпляръ на «*Karl G. Jacob Jacobi Rede zu der von dem Internationalen Mathematiker-Kongress in Heidelberg veranstalteten Feier der hundertsten Wiederkehr seines Geburts gehalten am 9. August 1901 von Leo Königsberger*».

Голѣмо впечатление слѣдъ това проче кратката рѣчь на проф. *Adam Schlegel* отъ Берлинъ, който прѣдаде на *Leo Königsberger* отъ Берлинската академия на наукитѣ и на лийския университетъ и Кенигсбергската «*Zeitung*» — мѣста, гдѣто *Jacobi* е действувалъ фотографически образъ на гроба на *Jacobi* и следанъ отъ Берлинската академия на наукитѣ, като помоли биографа на *Якобъ* стария *Königsberger*, да приеме тоя образъ му запази скромно мѣсто въ кабинета си.

Съ това се свърши тържественното заседание. Сякашъ денъ слѣдъ обѣдъ се образуваша сѣния Понеже по желанието на починаемото Мстерство на Народната Просвѣта бѣхъ члѣда чѣта рефератъ въ конгреса, и понеже то отъ педагогически характеръ, бѣхъ принудовене да посѣлѣвамъ педагогическата сѣция Освѣтъ на нея обаче присъгтвухахъ и на нѣгѣ сѣкциии при разни интересни рефератитѣ тамъ отъ нѣкои видни математици.

Както е познато, конгресътъ се състои отъ шестъ сѣкциии.

Първата сѣкция по «*Аритметика*» и *Algebra* отъ проф. *Lotz* отъ *Freiburg*, II-та сѣ по «*Анализъ*» раководѣше отъ началото *Dr. Weber*; III сѣкция по «*Геометрия*» по проф. *z. Brill* отъ *Tübingen*. За всѣко засѣ

*) Heinrich Weber aus Strassburg. Rede zur Eröffnung des III internationalen Mathematiker Kongresses.

и избира прѣдседатели. За такъв се избира III секция проф. *Zeuthen* от Копенхаген. Второто събрание рѣши, рефератът да не продължи от 20 минути и всѣки да има право да оригва изпит, за съданието да слава от 11 и от 11 1/2 до 1 1/2 часа, които прѣдложението си дава и третият септин. Въ същото заседание проф. *Brill* говори върху «Генизация и теория прѣз изследване за години». На тоя рѣши събрание прѣз, въ които всички участници — *Zeuthen*, *F. Meyer* и *King*. — IV секция — приложната математика — бѣ организирана проф. *E. Klein*. Той въведе математиката като доприноси събранията, постои кратко, но ясно за проблемите на приложната математика, особено отъ негигиеничната страна. Той се основава върху лекцията направила тази година прѣз великия екскавацията на унито нѣ въ Гетинген. Той е на мнение, че математиката трябва да се развива въ широки рамки, като се даване отъ основна сущина и като се отстранява всичко негодно, изостранно; той мисли да се въведе строгостта въ класите даже основните на теорията и и отстранява смѣтките и т. н. Не мисли така много да поговори до-обширно върху експеримента.

Есть като се прие реди, по която за се
каже референтия въ срѣди и вънѣ из то.
днусть, същиятъ, г-нъ Клайндъ, затвори а
мислю

[illegible]

татен» (матем. Jahresbericht der deutschen Mathematiker-Vereinigung VIII стр. 313—341). Проф. А. Г. Галуа се състезава с него в първата теза, в която се припознава да се осъществят математико-физическият преход от биологическите.

Г-н *A. Gutwiler* с ед. мн. *Stärkel* а на сжшо ми биде, доког оть кандидатио б-учише м при дър-жащиош изитиъ да се висква основно знание на с ементарната математика, но не се счита-сва е- него по впрѣса за утеенение на канди-датиош по опитиош кем. висшата матема-тика, яного то е с-страхъ да не се отрази това въ учирѣи. на сѣдиногош имъ. Знание и да не натеъ то потъ нормата на ния искания.

Г-н. Götting не е свъдещен особено въ третия въпрос съ г-н. Stankel. Последниятъ повдига въпросъ, щото при държавния изпитъ на учителите по математика да се представятъ и изпитъ само по дескриптивната геометрия племно съ графичната статика, а другиятъ по външната геодезия съ основите на външната геодезия и съ науката за изривяване графика. Г-н. Götting прилагатъ за сега въ дескриптивната геометрия като главен предметъ предметъ за всички студенти по математиката. Съ това наистина се увеличава числото на главен предметъ часово, но това е неоросенено сирѣмъ познати, които произтичатъ отъ подобно изпитание. Той намира, че не би да се сгрѣт това зѣло, особено ако по начина на другите страни се въведе и въ Германия четири години универзитетско учение вмѣсто сегашното *сприципий*. Не иска да допуща че кандидатите-учители по математика иматъ нужда отъ дескрип. геометрия, а посочва само на стереометрията, която не може да се изучаватъ безъ явна прѣстава за пространствените форми. Безъ знание на дескрип. геометрия г-н. Götting не може да си прѣстави подобно един кандидат-учителъ. По тия съображения г-н. Götting настоя, дескриптивната геометрия да съставлява самостоятеленъ и изпитенъ предметъ и да не принадлежи къмъ приложната математика. Кожото и графичната статика, той намира, че тя не може да съставлява сама предметъ на изпитъ, защото по обемъ е малка и трябва да се съедини съ другъ предметъ, напр. техническата механика и зѣлова прѣстава да се въведе въ университетск. лекции или пѣната общасть, особено по теорията на еластичността и пластичн. термодинамиката и електротехниката. Освенъ тѣхъ искаа желание за сега въ дескриптивната математика и техническата физика прилож. физика и физ. по ежидий начинъ и при съединител. физика, където има из Göttingen и Jena.

Изборъ тѣхъ се нажда противъ приложението на г-н. A. Pringsch, направено въ статията му *Über Wert und geschlichen Unwert der Mathematik* (мѣсто въ вѣдѣнията на практическата физика и педагогика отъ кръга на универзитетско учение). Тѣхъ доуна да се въведе изпитъ по метриката и историята на елемен. математика, но не практическо обучение, тѣхъ

другата се отнася до живота на мате-

матиката, а във класическия симпозиум

се припопада факултативното.

2) Да се припопада дескриптивна геометрия

симо от учителите-математици.

Същия ден, получихме от „Общ-Нормал-

скалар“ покана, че П. К. В. баденският насъветник

не ни приеме в часа 9 подире обяд в замък

си *Handelsberg*. Часът 4 20 ни очаква на

станцията два особни трена, които ни закарва

във голяма градина. Там на гарата си по-

срещаме дворожи издигнати, учители от

разнообразни училища събрали учители, обил-

но притоито, събрали, както сирини

и тукмаджини въ парадна форма

При излизането на пощата муика отидохме

въ близкия замък, симо П. К. В. баденският

насъветник ни приема на лудения въ гра-

дината оливо до пощата наметник оти пришко-

френската поща. Въ разговор с мене се инте-

ресуване много за учебното дело въ България,

както и въ П. П. *Висошество Англия*, когато по-

срещаме ожив евиден въ Висбаден. Тамъ въ

Schwetzingen тропина много на *Versailles*, има при-

красна градина съ ризонни водоскопи и скъпи

скъпи урни работи. Въ градината е скрита и една

турска замяна, построена въ чист мавритански

стил. Въ оранжерия въ замък бяха сложени

закуски и се поднасяше им

Гонораръ обаче се въртеше нава около мате-

матиката. Часът 8 2, тропина за въ Хандел-

сберг ожив, симо *Handelsberg* побатадари оти името

на конгресивити на П. К. В. тук за поини-

редно любезния присет

3) Първо общо разбрание — Изложба.

Въ вечерта, на 11. август, е една първото

общо изложба, която ръководи пакъ проф.

Wibbe, а ръководителът, три *Klapp*, прочете

получилите тече рази от германския императоръ

и великия княз на Бавенъ

Следъ това проф. *Gottsch* от *Leipz* прочете

и разд е своята *Lehrbuch der Deutschen Math-*

ematik *Lehrbuch* (66 стр. 84) на всако конгре-

сентъ. От своя история става ясно, че споме-

натото дружество е основано през 1840 г. съ-

сто членъ, сего обаче има 629 члена, разполо-

си клубъ въ 1300-89 мърки и е издало то сего

12 тома отъ своята *Lehrbuch*.

Проф. *Klein* от *Gottingen* въ една изтън-

ретно хубава форма описа историята и значе-

нител, които сж ерпнали истинити и изла-

гестивно на 1 томъ *Lehrbuch der mathema-*

tischen Wissenschaften, изиски много за всако

толькоса много смото издаване и изказва наде-

же проектиранити останати тома не се по-

изда въ течение на то години, като ерпнали

става работи съ едно и сорче, което събира своити

води въ едно до не, отъ тало, като сж про-

бита изла, обилно и изложва всичко.

Тукъ сж сж не отъ *Math* от *Hand* при-

свил първата тук от франска издание на

сж сж *Lehrbuch*, която, сморела муика

и

като университетът няма задача нито да снабдява сжизнищата с опитни правилици, нито с практични медии, а по-малко може да изкара съвсем подготвени учители. Тя добива тая учителска опитност въ пробната година и свързана с нея семинарни упражнения (Seminar- und Probejahre).

Също той рефератът г-на *Loth* отъ *Genève* говори върху: «*Enseignement des mathématiques en Italie*», като разглежда главно: 1) полезно ли е да се научат в срѣдните училища общоприетия път на Евклида и 2) прѣкъ, какви начини да се поддигне познати отъ математиката въ сжизнитѣ училища. Той е привърженикъ на срѣдни училища безъ латинския езикъ и прѣдстави няколко допълнения въ тия училища, както и план и програма по математиката въ тѣхъ.

Съ туй се свърши дневниятъ ретъ.

Вечерта се даде великолепенъ банкетъ, на който присъствува и самиятъ разбавникъ.

2) Свещия.

Въ срѣда на 10. августъ 1904 г. давана истинско обилнение въ сесиянтѣ. Въ сесията по «*Algebra und Arithmetika*» четоха рефератитѣ си г-да:

1) *Gordana* отъ *Esslingen* върху «уравненията отъ 6-та степенъ».

2) *Katz* отъ *Buda-Pest* подаде: Beweis, dass das Continuum keiner wohlgeordneten Menge äquivalent sein kann.

3) *Cappelli* отъ *Napoli* върху приносъ къмъ низшата теория за числата, особно къмъ прѣдложението на *Fermat*.

4) *Thörsen* отъ *Graz* върху открѣтѣвяне «линейныхъ тѣнелитъ на една алгебреска форма».

5) *Guthrie* отъ *Christiana* върху линейнитѣ дифференциални уравнения.

Въ сесията по «*Analysis*», реферира:

1) *Schönemann* отъ *Berlin* върху проблема на *Riemann*'a относително теорията на линейнитѣ дифференциални уравнения и свързанитѣ съ това нови работи.

2) *Bour* отъ *Paris* — върху: Sur l'approximation des fonctions continues par des polynomes.

3) *Hilbert* отъ *Göttingen* — върху интегралитѣ уравнения.

4) *Germon* отъ *Varsovia* — върху: «*Développement des sommes doubles $\Sigma (pm^2 + 2pm + n^2)$ où $pm^2 + 2pm + n^2$ est une forme quadratique positive à coefficients entiers, à l'aide des fonctions cylindriques*», и аналогичъ.

5) *Fuchs* отъ *Braunschweig* — върху съществуването на полиморфни функции и върху новия принцип на *Riemann*.

Разискванията на III сесия по «*Geometrie*» започна г-нъ *Seger* отъ *Turin* и четоха своитѣ реферати г-нъ *Maschke* отъ *London* върху: «прѣдставянето на крива рѣдностъ», *Gröbner* отъ *Gießen-Fr. Land* — върху системитъ на ортогоналнитѣ трепан (les systèmes triples orthogonaux); *Study* отъ *Leipzig* — върху извѣстни системи въ комплексната областъ. По тоя рефератъ ставаша прѣбия, въ които вѣща участие

г-да: *Autonne* отъ *Annecy* и *Seger* отъ *Turin*. Следъ порицката подъ прѣседателството на *Müller* отъ *Baltimore* 1) г-нъ *Mayer* отъ *Königsberg* говори за основитѣ на една теория четиристѣна; 2) профъ *Robin* отъ *Dresden* — за алгебрескитѣ пространствени криви и 3) *Siers* отъ *Darmstadt* — върху многопаметитѣ, съизменитѣ криви и комплексни числа, по които г-да *Müller* отъ *Вена*, *Engel* отъ *Darmstadt*, *Silberstein* отъ *Minster* отъ *Münster* отъ *Königsberg* изказаха своитѣ възгледи.

Четвъртата сесия по *приложната математика* подкачи своята дѣйностъ по тѣ прѣседателството на г-нъ *van Heek*. Държаха се слѣднѣ реферати:

1) върху теорията на шитлата отъ *Robert*.

2) върху проблема на тритѣ тѣла (*Delaunay* отъ *Варшава*);

3) върху сжната проблема говори и *Genia* отъ *Padua*;

4) върху единъ случай на движението на тѣла, тежестъ при свободната имъ повърху (*Wiegarten* отъ *Freiburg*). Съ тѣ почивката:

1) професоръ *Uderna* отъ *Римъ* говори въ теорията на вѣштитѣ;

2) *Hadamard* отъ *Парижъ* — върху дифференциалитѣ уравнения въ физиката;

3) *Sommerfeld* отъ *Am-les-Chapelle* — върху халиката на електронитѣ, и

4) *Genese* отъ *Aberystwith* — върху проблемъ атрактивитѣ.

Г-нъ *Paul Tannery* (отъ *Paris*) говори въ V-та сесия «*на историята на математиката*» върху «кореспонденцията на *Euclid*, *Diophantus* и *Descartes*»; профъ *Dickstein* (отъ *Варшава*) върху *Вронски* като математикъ; *Simon* (*Strasbourg*) — върху математиката на старината; *Zettin* (отъ *Köpenhagen*) върху употребата съ историческитѣ наименования въ математиката. Съ тѣ тоя *S. Bernstein* (*Klausenberg*) даде отчетъ по задаваното математически сжжения на *L. Fuchs* и прилагатомъ на тия събрани сжжения.

Съ тѣ тоя г-нъ *Heurston* (отъ *Stockholm*) изнесе, кое мѣсто трѣбва да се даде на историята въ една математическа енциклопедия. Г-нъ *Emil* (отъ *München*) говори върху историтѣ дифференциалитѣ уравнения и *Sato* (отъ *Zürich*) — върху I приносъ къмъ историята на математиката на древнитѣ индийци и араби.

Привѣтанъ въ *поздравителската сесия* управлене тоя денъ г-нъ *Greenhill* отъ *London*, раздаде на конгреснитѣ:

1. *Veritas*. La Lavane di Venezia.

2. *C. A. Lussant* и *H. Fehr*. L'Enseignement Mathématique VI-e Année — № 4.

Редакторитѣ на това описание, профъ *H.* отъ *Женева* обѣщаватъ на сесията единъ проснитъ за «*L'Enquête sur la méthode de la des mathématiciens*», като поясни математическата пирамида. Тоя въпросникъ се състои отъ части, първата съдържа «*ordre par*

а другата се отнася до живота на математиката. *Stäckel* доказва в своя „Die Notwendigkeit regelmässiger Vorlesungen über Elementar-Mathematik an den Universitäten“ необходимостта да се въведе преподаване на елементарната математика във университетите в своята форма при своите възможности така, както е в техническо-педагогическото образование. Идват-ученици не се дава в универ-

ситетите се обаче да се допуща пропукането съществува между университетските науки и гимназиалното (Schulunterricht)

ваканционните и информационните курсове трябва да се отварят при съдействието на университетите, трябва

се обрива по-голямо внимание към чуждото на преподаваните науки,

се въвеждат и такива лекции, въ които вгледат елементите от по-високо ста-

ване лекциите по елементарната математика 1) да се че и в пръв път да

задължително университетско учение: да се даде наредени, шото да подпомагат

щата педагогическа дейност на кандидата да подготвят у учители любовта към науката

да се постигне обаче горното, споменаваните трябва да бъдат нагледени по

начин, шото да възбудят не само интереса елементарната математика, но да служат

за дълбоко изучаване и изясняване на тия при което е необходимо да се съзира

и специфично-математическия, както и литературния момент. Въ това отнаше-

ствъ въ България споменатите въпроси са

оригинални.

Brick от Вюртемберг въ своя реферат „математическото обучение въ висшето

училища въ Германия“ изтъква незначителна на един преподавател по мате-

матика във висшето, тъй като всички искат да

справят му се мисли въ учението, тъй че

въ висшето учение *Göttinger, Deutsche, Krause, Boole, Hant* и др., тожде до заключението

че свобода на учителя да преподава това, шото е необходимо, като следва преди

всичко на самото учение

попичката г-н *J. Arnold* от Besancon

върху обучението по математика въ про-

винциите училища и върху математиката в

училищата *Schulen* от *Halle* разпитва: „Welche Aufgabe hat der mathematische Unterricht auf den deutschen Schulen und wie

die Lehrpläne zu dieser Aufgabe beitragen“

се съобщава върху същата резолюция

коде задължително (obligatorisch) преподаване на дескриптивна геометрия за всички

реални училища, а въ класическите гимназии да се преподава факултативно.

2. Да се преподава дескриптивна геометрия само отъ университетските училища.

Същият ден позовахме се на „Общ-Норматив-школа“ пока да, че *H. K. В.* баденският министър не ги приеме въ част за не дър. обиди въ замък от „*Neudamm*“. Частта 420 ни ома наха на становищата да се особни трина, които ги закарата въ тоя хубав градци. Тая на гарата ги по-срещнаха творцови чиновници, учители от народното училище съ трина, учители, обичаено преподаващо, съ знамената, както стрелници и ту угодничко въ парадна форма

При закусването на вечерната музика отидохме въ бившия замък, тъй то *H. K. В.* баденският министър ги не приемат на аудиенция въ градоначалство то поимания паметник от немско-френската война. Въ районера съ мисли не ресуване мисла за учебното дело въ България, както и за *H. H. Виссенто Кюла*, който по-срещнах ги е мисля въ Висбаден. Замъкът *Schwetzingen* прилича много на *Versailles*, има прекрасна градина съ разкошно водоскопи и съ живи статуи, урни работи. Въ трината е скрита и една турска джамия, построена въ чиста махитански стилъ. Въ оранжерията на замък ома сложени джукси и се поднасят на

Говорихъ обаче се въртене пакъ ома математиката. Частта 823 триниме за въ Хайделберг наизда, тъй *W. H.* доблаготаро отъ омето на конгресистите на *H. K. В.* тука за извездено добезния приемъ.

3. Първо общо съобщение — Изложба.

Въ четири часа на 11 август, след парадно изпращане, което ръководят два проф. *H. H. K.* а тѣ водите пъкъ, три *K. H. K.* прочете поиманиятете разни от германския император и великия дук на Баденъ.

Следъ това проф. *Göttinge* от *Leipz* прочете и разчете своята „*Geschichte der Deutschen Mathematik*“ (*Göttinge*, 1890) (сб стр. 89) на всѣки конгресистъ. Отъ тая история ома ясно, че споменаваното трудество е основано преди 1890 г. съ 160 члена, сега обаче има 629 члена, разполага съ капиталъ 1300000 марки и е издадо до сега 12 тома отъ спомн. „*Jahrbuch*“.

Проф. *F. Klein* от *Göttinge*, въ една изявено хубава форма ома историята и мажнотности, които съ свързани писателите и изследствата на 1 тома „*Abhandlungen der mathematischen Wissenschaften*“, иже задо изяснито толкова много с мого издаване и изказа надежда, че директори отъ останалите тома ще се поиздаватъ въ течение на то година, като свърши своята работи съ едно изворче, което свърши своите работи въ едно джамъ, отъ сѣто, като си до-бавя ома, съ ома и изяснява много.

Говорихъ сѣтъ неговъ *M. H. K.* въ прѣд-стави първата джамъ отъ френското издание на сжизната „*Leibniz*“, която, споредъ хубаво

самия *Klein*, е по-добра от нѣмския оригиналъ, защото има много допълнения и поправки.

Слѣтъ него младиятъ професоръ *Painlevé* отъ Парижъ огулнено и краснорѣчиво прочете своето: «Le problème moderne de l'intégration des équations différentielles». Всѣки конгресистъ получи по единъ отпечатанъ екземпляръ отъ тоя бѣлъжитъ рефератъ.

Сжщо така г-нъ *Greenhill* отъ London въ своята печатна сказка върху: «The mathematical Theory of the top considered historically» разви исторически, тогава математически и обясни прѣлъ хубави диаграми и извървено сполучливо и доста скжипи ошнѣ своя гипроскопъ.

Подиръ обѣлъ часѣтъ въ 4 се отвори *изложбата на математическата литература, модели и помагала*.

Тая изложба се отвори една на третия денъ слѣтъ откриването на конгреса, защото, поради липса на друго по-стадно помѣщение въ Хайделбергъ, грѣбнаше да се помѣсти въ сжщата зала, гдѣто става и грѣжесивеното отваряне на конгреса. Отварянето на изложбата се въложи върху г-на професоригъ *A. Gutzmer* отъ *Jena* и *Distell* отъ *Strassburg*.

Първиятъ отъ тѣхъ — г-нъ *Gutzmer* въ своята рѣчь каза, че сж ставани вече нѣколко пъти изложби на разни модели и помагала по математика, но за първъ пътъ сѣга става изложба и на *математическата литература*, именно на съчинения, издадени прѣлъ послѣднитѣ години и то на такива, които иматъ научна стойностъ. Както всѣки прѣвъ ошнѣ е свързанъ съ извѣстни не постатити, тѣ и този не е лишенъ отъ такива. Не можемъ да сжтимъ по изложениѣ съчинения напълно за математическата гѣинось на разни народи, защото научната стойностъ на единъ народъ не зависи само отъ множеството на издадениѣ отъ него съчинения. Той забѣтъки, че не всички народи, които участвуватъ въ конгреса, сж изпратили своитѣ съчинения, и не всички издате ни участвуватъ въ изложбата; единъ не сж се рѣшили на това поради скромносѣтъ, други изпратили късно своитѣ издания, трети пъкъ изпратили извървено много.

Половината отъ изложбата дѣзвиваха фирматѣ *Tenbore* въ *Leipzig* и *Gauthier-Villars* отъ Парижъ; другата половина бѣ завета отъ други нѣмски и инострани фирми, като: *Engelmann* и *Goeschen* отъ *Leipzig*, *Mayer* и *Muhl* отъ *Berlin*, *Fischer* и *Sohn* отъ *Braunschweig*, *Gerold* и *Holder* отъ *Vienna*, *Cohn*, *DeGruyter*, *Nagy* отъ Парижъ, *Ginsel* отъ *Lyonno*, *Hoepli* отъ *Milano*, *Sponer* и *Zanichelli* отъ *Trieste* и *Pellerano* отъ *Neapoli*. Освѣтъ това сж изложили и г-на *Dickstein*, *Eneström*, *Z. de Galhiano*, *Macfarlane*, *Takawa*, *Vassilov* и тр.

Въ края на рѣчта си г-нъ *Gutzmer* прѣлъложи, щото на итепитѣ конгресистѣ:

1) всѣка държава, която участвува въ конгреса, да прѣстави своята матем. литература, защото за нея е по-лесно да натъкни такава и по-добре може да я наредѣти;

2) да се изложатъ всѣки ръководства и шнѣ по разни отѣли на математиката, може да се направи едно сравнение.

Изложениѣ матем. съчинения бѣха на върху тѣти маси, намѣстени покрай стѣна голѣмата зала. Сжтама за приятенъ гукъ да отбѣлъжа, че нашата университетска библиотека въ София притежава по-голяма частъ отъ тия нови съчинения.

Въ сръзата на споменатия салонъ върху десѣтъ дълги маси, покрити съ зелено, бѣха наредени моделитѣ и помагала на тематика.

Тая частъ завѣжаше г-нъ *Distell*; той отъ че прѣвъ 1892 г. въ Мюнхенъ имало едно ложба на матем. модели, уреди и помагала, тѣя отъ «Нѣмската математическа за друга» Мюнхенска изложба била по-богата отъ нашата, защото въ Хайделбергската бѣха ставани само по-нови нѣща, изключение прѣ само *Лайбницовата* машина. Слѣтъ рѣчь *Distell*, изложките нѣтъ нѣм гѣхнѣ прѣстав обясняваха изложките отъ тѣхъ уреди.

Много поучителни и забавителни бѣха и сказките на проф. *Witten* върху приложе на проекционния апаратъ (латернал-машика, паскопъ и епископъ) въ матем. науки, а дѣкъ въ тескриптивната геометрия. Той (В.) обясни по единъ нагледенъ начинъ вижд на ръбоветѣ и шнѣитѣ отъ разни гѣла, и образуването и измѣняването контуритъ повърхнинитѣ, посѣросни отъ тѣсъ, (особ платоническитѣ гѣла), както и образувач сѣкитѣ въобше.

Д-ръ *Witten* изложи една прѣкрасна кола отъ модели по висша и тескрип. геом. направени отъ мукава, дърво, тенекни, гипсъ и конни.

Изисканата фирма за помагала по матем. *Martin Scalling* отъ *Halle a. S.* покрай много нови модели отъ теорията на повърхнинитъ правени отъ професора д-ръ *Stäckel* въ прѣстави още и една извървено хубава *сжисматични модели*.

Тия модели обясняваха: 1) образуване *Паскалевитѣ* криви линии сж открихъ и записъ; 2) модели за полярни криви (*Polarbahnen*); 3) и 4) модели за циклоиди ево (евентно назжбване); 5) модели за образ кржгожи ево шнѣни и 6) модели за обяс на еквилистатичнитѣ криви и второстепен полярни линии. Много интересни бѣха оп произведени съ проекционенъ апаратъ отъ г-нъ *Schiffung*.

Отъ особенъ интересъ бѣха тоже рѣ машини за сѣтъане, изложени отъ *Bonhöfer* отъ *Berlin*, *Grimme* *Natalis* и *Schaeffer* отъ *Braunschweig*, между които се намираше и рѣ машина отъ *Leibnitz*, съ която проф. отъ *Hannover* прави разни упражненя.

Проф. *Greenhill* отъ *Woolwich* обясни усъството на своя гипроскопъ и на хиперболоидъ

самия Klein, е по-добра от нѣмския оригиналъ, защото има много допълнения и поправки.

Слѣдъ него милиятъ професоръ *Painlevé* отъ Парижъ оушешено и краснорѣчиво прочете своето: «Le problème moderne de l'intégration des équations différentielles». Всѣмъ конгресистъ получи по единъ отпечатанъ екземпляръ отъ тоя бѣлъжитъ рефератъ.

Сжщо така г-нъ *Greenhill* отъ London въ своята печатана сказка върху: «The mathematical Theory of the tor considered historically» разви исторически, показа математически и обясни прѣвъ хубави диаграми и извъпрено сполучливи и доста съжни опити своя гироскопъ.

Подиръ обѣтъ частъ въ 4 се отвори *изложбата на математическата литература, модели и помагала*.

Тая изложба се отвори една на третия денъ слѣдъ откриването на конгреса, защото, поради липса на друго по-столно помѣщение въ Хайделбергъ, трѣбваше да се помѣсти въ сжщата зала, гдѣго стана и тържественото отваряне на конгреса. Отварянето на изложбата се изложи върху тѣа професоритъ *A. Gutzmier* отъ Jena и *Distelli* отъ Strassburg.

Първиятъ отъ тѣхъ — г-нъ *Gutzmier* въ своята рѣчь каза, че сж ставали вече изколко пъти изложби на разни модели и помагала по математика, но на първи пътъ сега става изложба и на *математическата литература*, именно на съчинения, издатени прѣвъ по-къснитѣ години и то на таква, които иматъ научна стойностъ. Както всѣки прѣвъ опитъ е свързанъ съ неизбѣтни неостатѣци, тъй и този не е лишенъ отъ такива. Не можемъ да сжнимъ по изложениѣ съчинения напълно за математическата стойностъ на разни народи, защото научната стойностъ на единъ народъ не зависи само отъ множеството на издаденитѣ отъ него съчинения. Той забѣтъки, че не всички народи, които участвуватъ въ конгреса, сж изпратили своитѣ съчинения, и не всички издатели участвуватъ въ изложбата; единъ не сж се рѣшили на това поради скромности, други изпратили само своитѣ издания, трети пъкъ изпратили извъпрено много.

Половината отъ изложбата занимава фирмитъ *Teubner* въ Leipzig и *Gauthier Villars* отъ Парижъ; другата половина бѣ зачетъ отъ други нѣмски и инострани фирми, като: *Engelmann* и *Goetschen* отъ Leipzig, *Mayer* и *Müller* отъ Berlin, *Fischer* и *Sohn* отъ Braunschweig, *Grosch* и *Holder* отъ Виена, *Cohn*, *Delagrave*, *Nony* отъ Парижъ, *Gustaf* отъ Livorno, *Herph* отъ Миланъ, *Spoerri* и *Zanichelli* отъ Пиза и *Pellerano* отъ Неаполъ. Освѣтъ това сж изложили и г-та *Dickstein*, *Eneström*, *Z. de Galvão*, *Masferrer*, *Teixeira*, *Vasilov* и др.

Въ края на рѣчта си г-нъ *Gutzmier* прѣтъ ожидването на идеитѣ конгреси:

1) всѣка държава, която участвува въ конгреса, да прѣстави своята матем. литература, защото за нея е по-лесно да напѣки такава и по-добрь може да я нареди;

2) да се изложатъ всички ръководства и книги по разни отѣли на математиката, може да се направи едно сравнение.

Изложениѣ матем. съчинения бѣха на върху тѣли маси, намѣстени покрай стѣна готѣмата зала. Считамъ за приятно, тъй да отбѣтъжа, че нашата университетска библиотека въ София притежава по-голяма частъ отъ тия нови съчинения.

Въ сръщата на споменатия салонъ върху тесетъ дѣли маси, покрити съ зелено, бѣха наредени моделитѣ и помагала на тематика.

Тая частъ завеждаше г-нъ *Distelli*; той пъкъ прѣвъ 1892 г. въ Мюнхенъ имало сѣдѣлка на матем. модели, уреди и помагала, цѣна отъ «Нѣмската математическа за дружба» Мюнхенска изложба биде по-богата отъ нашата, защото въ Хайделбергската бѣха ставани само по-нови прѣща, ик почетите прѣ само *Лейбницовата* машина. Слѣдъ рѣчь *Distelli*, изложителитѣ или тѣхни прѣставители обясняваха изложениѣ отъ тѣхъ уреди.

Много поучителни и забавителни бѣха и сказки на проф. *Wiener* върху приложени на проекционния апаратъ (латерна-магика, пискотъ и епископъ) въ матем. науки, а пъкъ въ дескриптивната геометрия. Той (В.) обясни по единъ нареденъ начинъ всички на ръководетѣ и книги отъ разни тѣла, и образуването и измѣняването контури повърхнинитѣ, построени отъ тѣтъ, (особо платоническитѣ тѣла), както и образувателитѣ въобщи.

Д-ръ *Wiener* изложи една прѣдѣрасна кола отъ модели по висина и дескрип. геом. направени отъ чукава, дърво, тенекия, цинкъ и конии.

Извѣстната фирма за помагала по матем. *Martin Schilling* отъ Halle a. S. покрай много нови модели отъ теорията на повърхнинитѣ правени отъ професора д-ръ *Stäckel* въ прѣстави още и една извъпрено хубава *кинематични модели*.

Тия модели обясняваха: 1) образуване *Паскалеовитѣ* криви линии съ откритѣ и запенетръ, 2) модели за полярни криви (Polbahnen); 3) и 4) модели за циклоиди съвѣстно изложване; 5) модели за образувание съвѣстни криви и второстепенни полярни линии. Много интересни бѣха опити произведени съ проекционенъ апаратъ отъ г-нъ *Schilling*.

Отъ особѣтъ интересъ бѣха тожко рѣ машини за сѣтане, изложени отъ *Bombi Lamm* отъ Berlin, *Grimme Natalis* и *Carl Braunschweig*, между които се намираше и рѣта машина отъ Leibnitz, съ която проф. отъ Hannover прави разни упражнения.

Проф. *Greenhill* отъ Woolwich обясни всѣството на своя гироскопъ и на хиперболоидъ

и; Schmidt отъ Виена — циклографъ и графъ; фирмата Caradi отъ Zurich прѣдлагателнографъ, разни диференциатори, и пр. D-и Estanave отъ Paris — гиперграфъ; Chateau père et fils отъ Парижъ — за чертане криви (кампюграфъ), машина рѣшаване алгебрически уравнения. Г-нъ Kope отъ Rotterdam прѣстави машина за да се жгли на произволно число равни части; отъ училища въ Karlsruhe, Göttingen, Jena иstadt наложила своитѣ модели по тесна геометрия, персепектори, кинематични модели не по евклидовата геометрия Bruckner, гимназ. учителъ отъ Bautzen, модели на разни полиедри, които заематъ ли маси; обрѣнаха върху си вниманието и отъ модели на максимални повърхнини отъ Finsterlin отъ Мюнхенъ; инструментитѣ отъ Ziss, особно неговиятъ епидиаскопъ дѣла внимание.

Обясненията, които се даваха въ изложеници си съ много добъръ проекционенъ, изработенъ отъ оптическия институтъ на именения Zeiss въ Йена, съ помощта на могатъ да се проектиратъ направо разни (образи, картини, препарати, сухи прѣдметъ) и онѣзи далеси съ изапозитиви. Трѣбва да забѣлжимъ, че цѣлата изложба хубаво наредена и извънредно по-на.

Всѣмъ правителството устрои великолѣпното на Хайделбергския старъ замъкъ освѣт-за тази цѣль частъ 7 търгнахме съ трѣтъ за Ziegelhausen, сѣто ни очакваха и фенери, ожичени талии (варки) и търгнахме ч. 9 по Некара за Хайтел-Прѣкрасно бѣше това плаване! Когато имаме то развалинитѣ на стария замъкъ, оже бѣ освѣтенъ цѣтъ съ бенгалски огнове, протѣкаваха да горятъ най-малко $\frac{1}{2}$ ч. Когато прѣминахме стария камененъ мостъ, имаме до градскитѣ саони, приготви се великолѣпно зрѣлище. Отъ мостовитѣ се и отворитѣ на оградата захванаха да огнени порои, които се губѣха въ вѣлнитѣ ара. Въ сѣщия моментъ се запали и единъ кой (фойерверкъ), отъ които излиза право-триажи елиникъ съ квадратитѣ на стронитѣ, електрика изчезватъ, квадратитѣ, оставя само правоъгълненъ триажи елиникъ, изгубва мостъ и той и съ него вѣлата Платорова. Менъ ми се струваше, че прѣкарахъ въ тия прикази, които като сѣге чувахъ сега си.

Засѣдания на секциитѣ.

Всѣмъ на 12 августъ секциитѣ протѣ-воята работа.

Нито отвори засѣданията на секцията по и Аритметика и т.е. зума т-на Мн отъ Göttingen, който говори върху «гео-на числата». Поитъръ това т-нъ Hilbert

отъ Göttingen изясни «основитѣ на аритметиката»; въ дебатитѣ взеха участие König и G. Cantor. Слѣлъ това т-нъ Götz отъ Готтинген говори върху «свойство на дискриминантата на цѣлитѣ функции, къмъ които направиха своитѣ добавки т-на Netto и Schöenike».

Поитъръ него говори т-нъ Pichard върху мета-циклическиятѣ уравнения отъ 9 степени и слѣлъ нѣколко бѣлѣжки, направени отъ прѣсидателя т-нъ Netto, т-нъ Loewy отъ Freiburg поговори за групитѣ отъ дискрпно-хомогеннитѣ субституции.

Слѣлъ него Stepanov отъ Атина поговори върху «известна категория функционни уравнения» и т-нъ Eugen Muller — върху литературното вѣстѣство на E. Schröder и най-сетнѣ E. B. Wilson отъ New-Haven — върху «On products in additive fields» — къмъ който рефератъ т-нъ Jahke на-прави своитѣ бѣлѣжки.

Въ втората секция по Анализъ, които управ-ляваше т-нъ Hamard и Lev-Costa чухме повече френски лекции именно:

1. Bontoux отъ Парижъ върху «Sur les fonctions entières d'ordre entier».

2. Mittag-Leffler отъ Stockholm — върху «une classe de fonctions entières».

3. Hamard отъ Парижъ: Sur les equations linéaires aux dérivées partielles» и

4. Capelli отъ Neapol — върху асимптонитѣ формали на глѣзи функции.

Третията секция по «Геометрия» си избра за тѣловодителъ т-нъ F. Geck отъ Stuttgart. Г-нъ Brill, слѣлъ отварянето на засѣданиято, прѣд-ложи два реферата на една отелствующи т-на, именно на A. Cantarella отъ Лисабонъ върху «Note sur les rapports polygonaux» и на Tichomandritsky — «на сумата на жлитѣ на плоскитѣ триажи елиники».

Слѣлъ това т-нъ A. Schoenflies отъ Königsberg говори върху «структурата на перфектнитѣ мно-жества» (perfekte Menge); A. Zindler отъ Innsbruck върху «дифференциалната геометрия на линейната геометрия», при който рефератъ т-нъ H. F. Meyer направи своитѣ бѣлѣжки.

E. Wilczynski отъ Калифорния прочете: «The general projective theory of space curves and ruled surfaces», J. Andrade отъ Besançon говори върху «Les mouvements des sondes aux trajectoires sphériques», J. Knoblauch отъ Berlin — върху «основ-нитѣ формули на теорията на лѣчната система (Strahlensystem)», при дебатитѣ на които взеха участие т-на Zindler и E. Wilczynski.

Слѣлъ почивката разискванията се продъл-жаваха подъ прѣсидателството на проф. Geiser отъ Zurich. Г-нъ R. v. Lilienthal отъ Münster про-чете своя рефератъ: «Über äquidistante Kurven», L. Autonne отъ Lyon — върху «des substitutions géométriques dans l'espace à plusieurs dimensions»; A. H. Gense отъ Aberystwith — върху «On some useful theorems in the continued Multiplication of the Regressive Product in the real four — point space» и най-сетнѣ E. Study отъ Bonn — върху съхраненето на числата (Anzahl).

Въ II секция се държаха следните реферати:

1) *Weyl* — някои бълблки към лекцията на г-н *Hadamard*.

2) *Andah* — върху «хронометричните изследвания».

3) *Borsch* от *Postdam* — върху «вещните линии по формата на земното кълбо».

4) *Reichsander* (от *München*) — върху математични снимки с помощта на фотограметрия.

Гвърт възпитателски била рефератът на г-н *Prandl* от *Hannover* — върху движението на течностите при много трепене. Той поясни изключително творено съоръжение апарати и посочи какъ се образуватъ разни вироци въ течностите и какви форми могат да добият.

Следъ това г-нъ *King*, пакъ от *Хановера* обясни машината за съставе на *Leont*. Тази машинъ съставяла машина бѣ прѣстивена въ оригналъ, и тя има съ дѣти недостатѣци, които се появяватъ при изчислен числа и въ най-свършенни бѣ модерно машини. Много интересъ съ бѣ и рефератътъ на г-нъ *d-r Kemp* отъ *Rotterdam*, които обмислени едни машини, съ помощта на която може да се въведе въ се дѣла да какво число с число рѣши части. Подиръ това се прѣкрѣтаха лекциите въ тая IV секция.

Въ секцията по историята на математиката г-да *Morley* и *A. Васильевъ* направили предложение относително издаването на *Festschrift* съчинения, г-нъ *M. Felshtayn* пакъ — върху обрамването на самостоятелното дружество за историчните по математика. Дѣти предложения се отложиха за разискване въ общото събрание.

Следъ това г-нъ *G. Loria* говори върху «историята на аналитичната геометрия». Въ дебатите, които следваха поиръ това, г-да *Вейнщайн*, *Лорѣ* и *Синг* гварѣха, че съчинението «*Genie des Descartes*» не е съчинение по геометрия, а по алгебра, по г-нъ *Zenther* доказа противното.

Г-нъ *Suter* отъ *Zurich*, прочете своя «Принципъ къмъ историята на математиката на тревини индийци и араби» и най-послѣ *G. Galati* на италиански — върху «знанието на разликата между аксиома и постулата въ «евклидовъ геометрия», следъ което г-нъ *Loria* затвори заседанието.

Педагогическа секция. Тукъ се държаха следните реферати:

1) *Simm* отъ *Strassburg* върху:

а) комплексните числа;

б) изучаването на сферическата три геометрия;

в) някои литературно-исторически бѣлбжки.

2) *Thim* отъ *Ротен* въ свой рефератъ обясни, какво въ дѣне произволятъ новите научни стрѣития въ сѣкциите на математика.

3) Следъ това рефератътъ на настоящето «*Ueber die mathematischen Festschriften in der Mathematik*», като поясни причините, които го издѣраха да говори върху туй, показа, какъ е било досѣга математическото издѣлване прѣзи и следъ «основателните издѣла», какъ е поставено се да учението на математиката въ сѣкциите

и въ педагогическите ученията, въ поучилне и въ българ университетъ и какъ жестието на бѣлг математичи помага философи. Рефератътъ бѣше изслушанъ съ внимаване и задоволено. Следъ това проф. отъ Женева поиска отъ референта да може да напечати скѣпката му цѣла извадения отъ него: «*L'Enseignement mathématique*» и проф. *H. W. Tyler* отъ *Boston* да му издѣлече за неговия рапортъ, да «*Book of the American Mathematical Society*».

Подиръ почивката пакъ сънъ *Meyer* отъ *Видсберг* държа рефератъ върху «сложността математическѣ доказателства», *Finstlinch* отъ *Zürich* върху новия и особия начинъ обръщане обема на тѣлата, на които прилагатъ съложни функции, които не прѣдизнаватъ трепене, и най-сетѣ *Reichner* отъ *Винцен*, въ реферата «*Ueber die diskontinuierliche nichtkonvexen gleichseitig gleichflächigen Polyedern*» цѣлата теория на тия забѣлажувани многостѣни върху нѣтъ редъ прѣкрасни и саморазно надрисени отъ него. Подиръ г-нъ *Lamp* отъ *Berlin* поблагодари г-нъ *S* за раководието на заседанието, поиръ нечакните се разотидоха, и та се събератъ обѣди пакъ въ «*Stadthaus*», гдѣто имаме е за които споменахъ по-рано, и следъ то черта за присѣдствуватъ най-наирѣдъ цѣртва, следъ това на «*Stadthaus*» отъ оная отъ г-нъ *S*, но е обръната къмъ реставрация и най-послѣ на «*Mathematiker-Vereinigung*» въ честь на ксѣтитѣ.

г) Второто общо заседание

Въ отворено общо заседание, което съзвѣбота на 13 августъ и което бѣше посѣтено на конгреса, се приеха най-наирѣдъ разни дожения, прѣдставени главно отъ исторични и педагогическата секции.

Прие се:

1) да се отворятъ катедри по историята на математическите науки при университетите и да се запознаятъ и учениците въ средношкѣлицѣ съ важните събития и лица въ историята;

2) особия комисия съ помощта на *Staatsinstitut* да издаде единичните съчинения на *B*;

3) да се осигуре едно дружество за изучаване рѣшѣта на математиката;

4) следъ това се прие прѣдложението, че отъ *F. Klein*, *Stäckel* и *Schubert*, иче Конгресътъ съставлява най-горѣта на сѣжѣния на оныи или личности, които се издѣлжватъ поириваните въ модерното математическо издѣлване (може ли, въобщостъ, да изкаже човѣка къмъ должни прѣдмет или институции, които имъ да подириватъ рѣшѣта тѣхъ издѣлване напекания).

Следъ тѣхъ издѣлва рѣшѣта работи, прѣдъ *Festschrift* отъ *Рамъ* прѣдѣлки, които напекания

международен математически конгресъ да стане въ пролѣтъта на 1908 г. въ Римъ. Това предложение се прие и се натовари математическата академия на *Accademia dei Lincei* и *Circolo matematico Palermo* да уреди тоя конгресъ. Разбира се, решението не бѣ приято на англичанитѣ, отъ които професоръ *Greenhill* помоли, щото конгресъ да стане непрѣмѣнно въ Англия. Лѣтъ това г. *Segre* отъ Туринъ поясни въ лекцията си «*La geometria d'oggi e i suoi legami con l'Analisi*» взаимността на геометрията и анализа.

Въ края на заседанието професоръ *Wirtinger* отъ Виена обърна внимание на една забравена лекция, четена прѣди 50 години отъ *Riemann* върху хипериометрическитѣ редове и тяхното значение.

Напоконъ конгресътъ се затвори.

На кратко казано въ III международен математически конгресъ се държаха повече отъ 90 реферата въ шестѣ секции и въ общитѣ заседания.

Подиръ обѣдъ разгледахме сбиркитѣ на *Bernoulli* въ близкия *Stift Neuburg* и посѣтихме обсерваторията, гдѣто професоръ *Wolf* има любезността да ни разясни едно-друго.

Въ недѣля посѣтихъ пакъ изложбата, разгледахъ университета, дѣто ми направи особено впечатление «карцера» съ затворенитѣ тамъ студенти.

Вечерта сѣмъ денъ тръгнахъ прѣзъ Мюнхенъ за България.



Зооложка екскурзия въ Сръдна-гора

отъ професоръ О. Юриничъ.

Прѣзъ последнитѣ 8 години посетихъ всички нивни планини, освѣтъ Сръдна-гора, като обикаляхъ ту повече, ту по-малко тѣхни мѣстности. Цѣлта на тия ми обиколки бѣше да събера материали за изучаване фауната на стоногитѣ, паякообразнитѣ, сладководнитѣ и земнитѣ мекотѣли. Като обиколихъ планинитѣ около Сръдна-гора, налагаше ми се отъ самата работа да прѣдприема нѣкоя и друга екскурзия и изъ самата Сръдна-гора, за да провѣря географското разпространение на споменатитѣ по-горѣ животни.

Благодарение на помощта, дадена ми отъ Министерството на Народното Просвѣщение, азъ извършихъ тая екскурзия прѣзъ мѣсецъ августъ 1904 г. и то на 4 мѣста: при с. Баня въ Карловско, при с. Турия въ Казанлъшко, при Старата-гора и при с. Баня (Кортенска) въ Ново-загорско.

Нужно е да спомена прѣдварително, че отъ една 20 дневна екскурзия изъ Сръдна-гора, извършена въ сгодно врѣме, можемъ да очакваме твърдѣ добри резултати, защото тази планина има всички условия за изобилна фауна — повече то е гориста и напоявана отъ доста дерета, потоци и рѣки, а климатътъ и отъ южната страна е топълъ.

Резултатътъ обаче отъ моята екскурзия е сравнително незначителенъ и то по 2 причини: първо, защото екскурзията стана късно, по независими отъ мене причини, и второ поради извънредната суша, която владѣеше тогавъ. И двѣтѣ причини сж карали стоногитѣ, скорпионитѣ и охлювитѣ да се криятъ по-дълбоко въ земята, дѣто има влага и дѣто бѣха запазени отъ погледа мой.

На 3. августъ тръгнахъ отъ София, а на следния день привечеръ пристигнахъ въ с. Баня при Карлово. Тукъ се спрѣхъ само за 2 дни. Първиятъ день (5 VIII) екскурзирахъ покрай рѣката Сръма и покрай лозята на селото. На втория день имахъ за другаръ студента Хр. Кантарджиски и двама ученици отъ карловското класно училище. Тоя день прѣгърсихме върха Четатитепе на сѣверозападъ отъ селото, а отъ тамъ се спуснахме къмъ с. Матажеръ и екскурзирахме покрай една напечка, по тече прѣзъ двадесет

на голя село. Прѣзъ тая двудесетна екскурзия намѣрихъ малко материали, а именно: *Scutigera singulata* Latr., *Iulus longabo* C. Koch., *Iulus Fabricius* и нѣколко охлювчета и паяци.

На 7 VIII потеглихъ прѣзъ Катоферъ и барево и Павелъ за с. Турия, разположе Сръдна-гора по двата брѣга на Турийската Тамъ пристигнахъ същия день подиръ 11. Тукъ ме чакаше асистентътъ по зоологи въ университета г. Подкимовъ, който щѣше води изъ таканитѣ нему добри познати ности, но за жалостъ, той още на слѣзани се работѣ доста сериозно. По неговото ване ме водѣше горскитѣ стражаръ, и въ дружаваха всѣкидневно 3 момчета, кои помагаша въ събирането на материалитѣ.

Между с. Турия и Рахмаклии се прѣдвисоката частъ отъ Сръдна-гора съ върхо гольмъ и малкъ Браганъ. Първата екскурзия направихъ на 8 VIII по южнитѣ поли на «Високъ» въ мѣстността горна Пала. Тамъ намира тѣсно дере, заобикотено съ жести галакти. Сега то бѣше прѣсъхнало, но тамъ бѣше влажно. Подъ камънитѣ въ коръ му намирахъ по нѣкоя паякъ и скрипята *bius torficatus* L.

На другия день (9 VIII) екскурзирахме и рата покрай потока Джендемъ-дере, който съ Клаалъ-дере съставява Турийската Мѣстата тукъ бѣха много студни за екскурзия но писанше влага. И наистина, какъ ще ринъ охлювъ и стоноба, когато вършиш часа наяхтрѣ прѣзъ планината по течени рѣката, а последната нѣма вода, макаръ гече прѣзъ затѣсени мѣста. Хората сж, в чени да копатъ, върхъ коритото на рѣката, за да изкарватъ вода за пиење. И намирахъ животни прѣдимно подъ камъ въ рѣката, дѣто бѣше по-влажничко.

Слѣднитѣ 2 дни екскурзирахме покрай споменатото Клаалъ-дере, сетиъ по нивотъ мѣстността Мандра и изъ гората въ мѣсто Куритата. Отъ тукъ се качихме на Кр. поляна, а отъ нея се спуснахме въ рѣка Тевруда.

и тия мѣста, а особно Краљуна поляна, сартѣ сгодни за екскурзиране. Гората е изъ нея има малки поляни, а по земята и пѣли едри стебла, отсѣчени заради еднашка. Старитѣ стебла сж потрухли, изъ сж гнѣзла на *Lithobius grossipes* и *Iulus pusillus*. Отъ намѣрениа въ Турийско мѣсто не спомена, отъ стеножитѣ: *Lithobius forficatus* L., *Lithobius grossipes*, C. Koch, *Geophilus* C. Koch, *Polydesmus complanatus* K., *Iulus pusillus* Karsch, *Iulus longabo* C. Koch., *Iulus Labricius* и *Glomeris*, отъ паянитѣ сѣмей Phalangidae и Epenidae; отъ охровитѣ сѣмей Limax, Planorbis и Vitrea.

22/VIII потеглихъ отъ Турия прѣзъ Казанъ и Стара-загора, дѣто пристигнахъ сж щиятъ коло 4 часа слѣдъ пладне. Близъ до града брани мѣста и за екскурзиране покрай рѣчце Бентъ-бунаръ и на западъ отъ града и прѣкния пѣтъ за Стара-загорската баня и пристигнахъ въ Стара-загора върмето вътрвито и облаго, а то ще рече, най-но за грисене членестоноги животни. Нобѣхъ въ половината на августъ мѣсецъ, отъ едно сѣриозенъ тѣжакъ върмето и тия животни, които азъ именно търсехъ скринати, то въ Стара-загора прѣтотяхъ и тии, азъ да имамъ върме за екскурзиране да още едно мѣсто въ източна Сръбна-гора животнитѣ, намѣрени туку прѣзъ двата екскурзия, ще спомена: *Lithobius forficatus* L., *Geophilus flavidus* C. Koch, *Cryptops* C. Koch, *Iulus longabo* C. Koch, *Glomeris* паянитѣ отъ сѣмействата Theridionidae.

23/VIII заминахъ за Нова-загора, а отъ веднага тръгнахъ за с. Баня Кортенска, пристигнахъ въ 3 часа слѣдъ пладне. Туку е нужна да тия селанцетѣ да ми помагашото учителтъ отъ П. Софийска мѣжка ния г. П. Андрѣвъ и студентътъ Козаровъ, бѣха свършили своята петрографска екскурзия, ми прѣложиха услужитѣ си прѣди още една отъ колата. Слѣдъ $\frac{1}{4}$ часъ ще вече ще по безводната частъ отъ коритото на река и обривахъ камънитѣ въ него. Подъ камъне и камено, дори мокро и които камъкъ

обърнешъ ще намѣришъ подъ него едра брѣгова ухалъца *Labidura riparia* Pallas отъ сѣмейството Tenebrionidae. Споменахъ изрѣчно това находище на тия мѣстѣ ухалъца едно, защото туку ги имаме безчетъ екземпляри и второ, защото тия не се намира често. Доколкуто ми е познато до сега е намѣрена въ България само на два мѣста, а именно туку и въ Варна. Слѣднитѣ дни екскурзирахъ по бивра Меджерикъ на западъ отъ сего и покрай Тууджа. Меджерика е докрилъ съ рѣдка млада гора. Тамъ намирахъ подъ камънитѣ множество екземпляри отъ скринита *Scolopendra singularata* Latr., които гождона вариратъ отъ обыкновения видъ, че главната имъ е червена, когато въ първитѣ тѣ има такъвъ цвѣтъ, какъвто има сѣрбѣтъ на тръна имъ. Тия скринии объркахъ вниманието ми и сегона, че всичитѣ екземпляри сж почти еднакъо дълги и то 50—60 см. Трѣбвало би чрѣзъ втора екскурзия да се провери, не станатъ ли тѣ по-големии, ако това се констатира, тогава ще изтъне, че тѣ сж нѣмъ другъ видъ *Scolopendra singularata* Latr. отъ *Scolopendra singularata* Latr., да която е познато, че цвѣта ѝ варира споредъ зимата.

Резултатитъ отъ екскурзията ми въ Кортенско сж: *Lithobius forficatus* L., *Cryptops punctatus* C. Koch, *Geophilus flavidus* C. Koch, *Scolopendra*, паяни отъ сѣмейството Attidae и др.

Не е излишно да спомена, че нивитѣ на сѣверъ отъ Тууджа сж находище на многобройни екземпляри отъ вида сръбна костенурка (*Testudo graeca*).

Отъ туку заминахъ къмъ Ямболско, а на 23/VIII се завърнахъ въ София.

Никакво сравнение, нито пъкъ общо заключение не мога да направя още отъ сега по въпроса за географското разпространение на намѣренитѣ въ Сръбна-гора животни. Такова заключение би било едностранчиво, би било свързано върху слаби основи, защото нуждитѣ за тия нѣмъ данни сж малко. Нуждна е още една екскурзия въ по-стодно върме какъвто е мѣсецъ юни и нужно е да се обиколятъ повече находища отъ къмъ южната страна на планината между Рахмаилии—Бръзого—Чирпанъ—Стара-загора.



II международен конгресъ по рисуване въ гр. Бернъ

отъ И. В. Мрънвична,

директоръ на Рисувачето училище.

На 2. августъ 1904 година, въ заседателната зала на Швейцарския парламентъ въ Бернъ, се отвори II-и международен конгресъ по рисуване въ присъствието на по-вече отъ 700 учители и учителки по рисуване, събрани отъ разни културни страни, за да си размислятъ и обсъдятъ върху рисуването и преподаването му. На този конгресъ официално бѣха представени 23 държави. Азъ присъствувахъ като пратеникъ на България и като такъвъ бѣхъ избранъ за подпрѣседателъ на конгреса и членъ въ управителния комитетъ. Няма да описвамъ подробно всичко станало, а ще се огранича само съ ифкои по-важни въпроси, които особно ми обърнаха вниманието. Още при самото откриване на конгреса въ рѣчьта, която държа г-нъ Comtesse, прѣседателъ на Швейцарската конфедерация, обърна ми вниманието на начина, по който той разбира значението на рисуването, обстоятелство, което забѣлжихъ и въ I-ия конгресъ въ Парижъ, при рѣчьта на Министра на Народното Просвѣщение. Г-нъ Comtesse казва: «Въ действителностъ, народното образование не се ограничава вече въ тѣсната гримония четене, писане и сѣтане. Трѣбва освѣнъ това да се знае още и рисуване, защото прѣти всичко рисуването с писане не само на великитѣ артисти, но и на всички ония, които се занимаватъ съ занаяти: тѣрвоцѣлни, железари и каменоцѣлни. То е необходимо за хиляди малежи, които сж при нудени рано да се зловятъ за занаятъ и които при напуцане училището извѣстнакъ трѣбватъ да започнатъ професионаленъ работнически животъ, поради необходимостта да печелятъ хлѣбъ. То е оръжие, безъ което глѣзната потла въ практически животъ рисува да бѣде непълна и често даже нишожна.

Единъ отъ великитѣ майстори на науката по рисуване Eugene Guillaumie, заслужилъ на когото сж били заслужителствувани въ Франция прѣти забѣлжките ни за трудове и нововъведения

е могълъ съ нѣщо право да каже, че още по рисуване с едно отъ законнитѣ права на нѣко модерно общество дадени на тѣхъ каквото и да бѣже тѣхното призвание. (Това той е казалъ (не е излишно да се изнесовитѣ мисли, понеже е сполучитѣ най отъ всички да охарактеризира рѣчьта и ишето, които рисуването трѣбва да имр не само въ професионалния животъ, а и чията и работника, но и въ народното стично възпитание на една страна при тето на обществения вкусъ.) «Рисуването езикъ и, както всѣки езикъ, има и своя гика. Ишентѣ, които той изразява, не мож бѣждатъ прѣдадени съ думи. Никаква кия отъ думи не може да даде повятне с формата, нито за впечатлението, което то вежда. Както краснорѣчието и поезията сжко и или-обикновената проза трѣбва основаватъ и действително се основаватъ неизмѣнни правила на една единствена гика, така сжко и изкуството въ изрѣчи си прояви не може да се тини отъ ната база на геометрията, върху която занаятчийското рисуване Рисуването изрѣчи и значенитѣ концепции на артистичѣ и козната точка и послѣдната дума на ве произведения на живописца, скулптора и текта. Въ сжко врѣме тя е срдѣтно за и ине и практическо оръжие за употреба работника и занаятчията. Ако тя има съ тически езикъ, има сжко така и езикъ за идневнитѣ нужди, но ишентъ това е сж сжачъ езикъ, който почива върху принципни и правила съ граматически характеръ.

Тази рѣчь ми припомни думи, които арѣди нѣколко години въ България. По на реформирне програмата на Рисувачето и не бѣхъ повиканъ въ Министерския и когато говорихъ за недостатѣнитѣ преподаването на този прѣметъ въ срдѣнитѣ

основното училище елементарното и първоначално рисуване да става въ обучение:

- | | | |
|-------------|------|---------------|
| Развивающе | като | употребление; |
| Реалистично | » | въдхновение; |
| Общо | » | приложение; |
| Самоволно | » | изпълнение; |
| Естетично | » | обучение. |

Сжитиѣ принципи се препоръжаватъ и за сръбнитѣ училища. Тѣй като конгреситѣ сѣмѣта не изчепъ въпроса за отношениѣта между рисуването, моделирането и рачната работа и каква роль грѣбва да играе всѣки отъ тия три прѣдмета въ общото образование, то препоръчва този въпросъ да се изучи и докладва въ слѣдующия конгресъ. За преподаването рисуване въ висшитѣ училища конгреситѣ рѣши:

1. Въ всѣки факултетъ да бждатъ основани рационални курсове по рисуване.

2. Що се касае до изпититѣ въ тѣмѣ факултети, трѣбва да се обърща внимание върху способността по рисуване при ония прѣдмети, при които то може да служи като демонстративенъ или объяснителенъ елементъ, защото познаване на рисуването е неизбѣжно въ всички факултети, както бѣше доложено съ примѣри на конгреса. Безъ него нѣма добъръ историкъ, медикъ, естествоиспѣтъ, даже и юристъ, понеже и за него рисуването имало особно значение въ ежедневноѣ практикѣ. Нашиятъ университетъ нѣма ли да се заинтересува по този въпросъ и да яввете поне въ нѣкои факултети това модерно искане, толкова повече, че ученицитѣ отъ сръбнитѣ училища често биватъ слабо или съвсѣмъ неподготвени?

Относително прѣимущества на учителитѣ по рисуване всички присѣтствуващи бѣха на едно мнѣние, всички признаха това, което каза скупшторитъ Обриетъ на конгреса за художественото изпитание въ Дрезденъ: «Както чуждъ езикъ трѣбва да се прѣполага само отъ учители, на които той е матеренъ, защото само по този начинъ езикътъ прѣминава въ дѣтето като нѣщо живо, така и жизнеспособното изкуство може да се прѣсади въ дѣтскитѣ стрѣни само отъ художникъ». Но какъ да се подготвятъ тѣзи учители? Този въпросъ се разисква всеграшно и се дойде до заключение, че за сега не може да се рѣши положително нищо. Въ различни страни различно подготвятъ учители. Бельгискитѣ дѣлятъ докладва, че у тяхъ имало особна комисия, която се занимавала съ този въпросъ. Тя е обикнула и събрала свѣдѣния за всички училища и намира, че подготовката на учители въ сръбнитѣ училища е най-походяща въ «семинариятъ за учители», която се намира при мажорското «Нормално училище по рисуване» въ Будапеща.

Резолюцията на конгреса по въпроса за подготовката на учители е слѣдната:

1. Резултатитѣ отъ преподаването на рисуването и на артистичната култура въ всички учебни заведения зависятъ отъ образованieto на учителитѣ. Затова необходимо е да се обърне

най-сериозно внимание върху образованieto на учителитѣ въ основнитѣ училища.

2. Въ нормалнитѣ училища и въ всички заведения за преподаване рисуване кандидатъ за учители грѣбва да получи всѣки видъ познания.

3. Въ идещия конгресъ ще бжде съобщенъ направенитѣ опити и резултатитѣ, получени отъ общественитѣ и горнитѣ резолюции.

Втората секция се занимавала съ организирането на чираци и съ занаятчийски курсове за двата пола и като имала прѣдъ:

I. Че сегашниятъ начинъ на чиракуване излиза отъ сѣвѣрменния общественъ сѣнанасъ врѣмѣ, както на професионалната и на работническата класа, така и на немическото състояние на пѣлото общество.

II. Че реформата на чиракуването и на чирчиското образование е една отъ най-важнитѣ сѣвѣрменни обществени задачи, конгреситѣ жѣлание:

1. Необходимо е незабавно да се започне реформиране на чиракуването, което реформе да излиза отъ слѣдитѣ главни точки:

а. Опредѣляне отношениѣта между мажор и чираци и подобрене на чиракуването;

б. Развитие на професионалното образование.

в. Установление покровителство на чирчиското образование.

г. Подобрене на възпитанието както ботничка, така и на гражданина.

2. Затова жѣлательно е да сѣднатъ законъ и да бждатъ потъ на държавата слѣдитѣ наредби: които за чиракуване да бжде съгласенъ нѣмскитѣ сѣднѣването занаятчийскитѣ курсове да стѣтвенно прѣвъ всѣкото врѣме на чиракуване въ краи на достѣдното да става изпитъ.

3. Чиракуването да става по възможностъ работничката на единъ майсторъ, стѣтвенно по своя занаятъ и да се толѣва прѣвъ пдаване на занаятчийски курсове и на нормални и професионални училища.

4. Дружествата на майсторитѣ, работничкитѣ и общинитѣ да отвѣрятъ съ помощта на дѣтата и споредъ мѣстнитѣ нужти занаятчийски курсове и професионални училища, които иматъ най-главно практическитѣ характеръ.

5. Сжититѣ дружества и общини да осѣдужестватъ и приютъ за покровителство на рачнитѣ.

6. Всички тѣзи мѣрки и грижи да се сѣятъ и къмъ двата пола.

Относително въпроса за прѣполагане на метода му въ занаятчийски, професионални и художествено индустриални училища, конгреситѣ изказа слѣдитѣ жѣлания:

1. Класата на индустриалнитѣ занаятчийски работници, както и класата на ученицитѣ, които иматъ право да изискватъ, да отѣтѣтѣ и държавата да се погрижатъ за откриване на всички училища и курсове добри условия и управявани, прѣдизначени за нѣмскитѣ рационално формиране на бжденето посто

2. Методичното обучение по рисуването трябва да се разглежда като един от главните фактори на това възпитание, понеже рисуването е основа на механическия и ръчният труд.

3. Тъй като естетичното възпитание за бъдещите работници е също така важно, както и професионалното образование, то програмите по рисуване в първоначалните технически училища трябва да бъдат наредени тъй, щото да отговарят на тази цел.

4. За да имат учениците на техническите училища по-добра подготовка по рисуване, нужно е това преподаване да бъде подобро в първоначалното учение. Рисуването в него трябва да фигурира като задължителен предмет.

5. За да се достигне по възможност еднаква предварителна подготовка на учениците в техническите училища, които се събират от различни училища, препоръчва се да се отварят отделните или курсове, за да могат учениците да стъпват по-лесно в разни специални отдели.

6. Обучението по рисуване на бъдещите работници, трябва да има за единствена цел да обогатява с ценни изисквания и съобразно с тъй да бъде направена и програмата на това обучение. Типичните програми могат да бъдат по възможност по-подробни, без да се отричат инициатива на преподавателя.

7. Обучението по рисуване в занаятчийските училища трябва да бъде съобразно с занаята на учениците.

8. Трябва да се отстрани от преподаването на художествено-индустриалните училища всичко, което се отнася до свободните изкуства. Художествените изкуства могат при по-добри условия да се преподават в академичните на изящните изкуства.

9. Пръв вид на големите услуги, които държавата и средни специални училища принасят на занаятите и индустрията, трябва да се увеличи числото им, да се улесни постъпването на хората в тях и да се подобри положението на учителите по рисуване, като се приравни положението му с това на другите членове на учителския персонал.

10. Курсовете за възрастните трябва да бъдат задължителни за чираци и работници по-малко от 18 години и да стават зенемъ най-малко от 5—7 часа сл. пл.

11. Тъй като специализацията на професорите по рисуване е едно от условията за успех, то трябва да се осигури стабилността на тази служба, да се изиска от тях особено внимание.

12. Крайно е необходимо въвеждането на образцовите курсове за учители в професионалните училища.

13. Общото обучение по рисуване за жени и мъже в занаятчийските училища трябва да завършва в течение на първите 12 години, а специализацията е съществено за постъ-

пващите години — едни за композиране, а други за изпълнение на композициите.

14. Работите на учениците да се излагат в помещенията, музеите за декоративните изкуства.

15. Да се посветява повече време за професионална работа (рисуване и изпълнение).

16. Да се основават навсякъде училища за плетене гантели, които заедно с училищата по възби и килимарство да бъдат предназначени за производствена работна художествена индустрия.

17. В училища за женски ръчни работи практическото обучение още от самото начало трябва да се води от учителки.

Тези желания на конгреса обясняват много ясно и подробно какъ би трябвало да се нареди занаятчийското възпитание. По този въпрос у нас почти нищо още не е направено, понеже мърсовините кракове, когато искат да поддигнат занаятчийството, грижат се само за усъвършенстване механиката на занаята, а пренебрежават рисуването, чертането и моделирането, които не само че развиват вкуса, облагородяват формата на занаятчийските изделия, дават възможност на занаятчийца успешно да копира чуждите изделия, но същевременно го захватват и му дават средства да прояви своите творчески способности, които при занаятчийството са най-високите израз на културата, но развитието на които в България е съвсем занемарено. Много би могло да се постигне у нас с реорганизацията на класните училища, като им се даде повече практически, според местните нужди, технически или занаятчийски характер. Но това не е и местото да се разпространявам по този въпрос, обаче каквато организация или реорганизация да става, за да може да даде добри резултати, преди всичко трябва да се подготви подходящ учителски персонал.

4. Четвъртият въпрос в II-та секция се отнасяше до школите по декоративното изкуство (*applique a l'industrie*). Обясняваха се принципите, върху които те трябва да базират и интересно беше, че принципите прокарани в програмата на нашето рисуващо учение, именно: «който не успява да се занимава с художествени занаяти, предварително трябва да има добра художествена подготовка», който тогава силно беше упрекуван и критикуван на своето време у нас, се препоръчва от конгреса.

Ето решенията на конгреса:

1. Учениците, които желаят успешно да изучат декоративната композиция, трябва да бъдат предварително подготвени за тази работа чрез упражнение в рисуване, моделиране и да имат достатъчни познания по геометрия, перспектива, архитектура и анатомия (устройството и пропорциите на човешкото тяло).

2. Изучаването на стиловете трябва да става не само с анализирането, но да върви паралелно с синтезата. Професорите трябва да обръщат вниманието на учениците върху обстоятелството, че добрите работи в декоративното изкуство са винаги добри композиции. Коретирането и

ескизити и на изпълнените работи и посочването на недостатъците и достоинства им, трябва да бъде извършвано от учителя пръв и цяла класа.

Съ други думи преди да се пристъпи към изучаване декоративната композиция и каквито и да било занаят иска се учениците да бъдат предварително подготвени по рисуване, моделиране, архитектура, анатомия, геометрия и перспектива, изучаването на които е стъпко средство, което осигурява добри резултати при изучаване декоративната композиция, която изяснява само, законите какъ та се хармонизират отделните части въ едно цяло и т. н. Композицията е аспектът на предварителните студии и не бъде плодотворна, ако подготовката бъде сериозна и добра.

Конкретът беше придружен и съпътстван от пособия по рисуване и рисунки на ученици. Изложбата не беше голяма, но доста instructivna. Тамъ бяха изложени резултатите от повечето направление въ преподаването на рисуване. Само тамъ, при разглеждането на рисунките, можехме ясно да се разбере, какви резултати могат да се постигнатъ, ако учителят се съобразява съ психологията на учениците. Средствата съпрости. Учителят трябва да знае да постигне исканите резултати чрез интересни за учениците мотиви. Тъзи мотиви да се променятъ споредъ възрастта на ученика, също и изработването на мотивите да се различава въ началото учителят трябва да се задоволи само съ приблизително прилагане на характера безъ голяма техническа точност. Отделенията и сръдните училища не сж специални, а общообразователни, въ тѣхъ учениците трябва да се развиватъ всеотрасно; той трябва да изучава еднакво всички предмети, а не само тѣзи, които го привличатъ и къмъ които има особна способност и наклонност. Учителят, за да постигне резултатъ, трябва преди всичко да възбуди въ учениците интересъ къмъ предмета, а това се постига, ако той преподава не само методично (което до сега не спазваме даже въ добрите училища), но и увлечателно и живо. Че при тѣзи условия могатъ да се придобиятъ чудесни резултати, се виждаше отъ изложените рисунки на някои американски училища, а особено отъ изложените отъ професора Боула отъ Кладно (Чехия). Той, за да постигне такива блестящи резултати, на които се отдаваха и самите учители-специалисти, даже някои отъ тѣхъ се смятаха, че това сж работи на ученици-реалисти, трябва да даваме между учениците тѣква любовъ къмъ предмета, че всички да мечтаятъ само за рисуване, неостане ли това, въ класовете нѣмало слаби ученици, а само 2—3 удовлетворителни, но и толкова отлични.

Любовъ къмъ рисуването може да възбуди само учителя, който самъ обича рисуването, а за да го обича, трябва да го познава и владее съ удовлетв. а та се подигне усетътъ на учениците, трябва да се подигнатъ знанията на

учителите. Това може лесно да се постигне при учителя съ слабо образование (даже нивото често основните) чрезъ особено състроени прѣдмети, когато учителят е боленъ, а учителят отъ сръдните училища иматъ подготовка, могатъ да се свикватъ прѣдмети тамъ да иматъ покаяватъ рисунки отъ учениците се учатъ и тѣ да се постигнатъ подобни резултати. Научаващото да постигане успеха могатъ рисунки се прилагатъ, споредъ характера на ученика обаче повтарямъ, че прѣдмети които учениците да обичатъ прѣдметъ си и тѣзи обичаващи и на учениците.

Прѣдметно модерно въведение се забелязватъ изложените рисунки отъ общообразователните училища и до тѣхъ важено на учениците на проф. Боула — това е композицията рисунка отъ натура не само чиста, неперудна, типична и пр., но се учатъ да създаватъ отъ изрисуваните прѣдметни композиции. Това въведение много голямо значение за развитие въ разбиране хармонията на линии, форми и т. н. Композицията до сега се практикува сръдните училища само при изучаване на езикъ съ зацѣленъ външенъ съчинения по дѣлена тема. Но както събиста на една-лю-добри се разбира отъ съчиненията, а не отъ тѣзи, които и дръжатъ, тъй и въ тѣхъ на композицията по-тъ-бавно не виждаме то, го копираме, околното тѣзи, които го копира.

Отлично средство за развитие на учениците въ България е външенъ, е рисунка на паметъ. Съ него учениците учатъ по-основно, бавно предметите, бърже да схвататъ пропорции, форма, шѣсти и характеръ.

Преди да върнемъ заслужава да споменимъ голямото старание на французиците да които искаха да запознаятъ присъстватъ съ хода на тѣхните училища, за тѣзи и тѣзи приготвени една сбирка отъ около 3000 рисунки, които да бѣше на изатъ лопърхостъ 150 кв. метра. Тѣзи сбирка е да г. Pilles, французиците делегати, почетен секретаръ за преподаване рисуване, професоръ академията и пр. при обясняването на програмата и тѣзи както прѣдметната, а не които постигнатъ тѣхните училища. Тѣзи рисунки се виждаше че преподаването на тѣзи е много добръ и методично средство добръ е бил. Прѣдметите, върху които дръжа, сж неспирателни.

Пропагандата на изкуството, сж прѣдметна се основа междувременно фетерата прѣдметното на рисуване. Тѣзи фетерата състои отъ пѣдметни, дружествени и т. н. които се интересуватъ за рисуването и изатъ съвкупенъ интересъ. Външенъ е за тѣзи, които не се занимаватъ за тѣзи какви трябва да бѣтѣ високите на съвкупността и външенъ се отнасятъ и пѣдметите.

федерацията. Настоятелството на федерацията, което прѣдставлява постояненъ комитетъ прѣподаване рисуването, се избира отъ федерацията. Членоветъ на всѣка държава опрѣдѣль 3 делегата и като такива за България бѣхъ рани г. г. Палашевъ, Митовъ и азъ. Комитетъ е задълженъ да събира всички свѣдѣ-

ния, да издава особенъ бюлетинъ, да пригответи бюджетъ, сметки и материалъ за идещия конгресъ, който ще стане въ Англия.

Комитетътъ ще се събира най-малко единъ пжтъ въ двѣ години въ града, който той ще избере.

Официалното седалище на комитета е гр. Бернъ.



Петрографски бълбжки за Осоговската планина

отъ профессоръ д-ръ Г. Бончевъ.

Всичко, каквото е извѣстно за скалитѣ на Осоговската планина, дължимъ го на изслѣзванията на многозаслужилитѣ основатели на българската геология: *Али Бонѣ*, *A. Viquesnel*, *Ferd. v. Hochstetter* и *Г. Н. Златарски*. Но за нѣкои ниски отдѣли на планината има бѣлбжки и отъ *Fr. Toula* и *д-ръ А. Ванковъ*. Като се прѣследа всичко, що ни даватъ тия уважени автори за петрографския материалъ на планината въ неговото външно и топографско отношение, утвърждава ни, че е много малко и недостатъчно за една такава обширна планинска областъ, но то не може да имъ се мѣни въ грѣхъ, понеже тѣ сж обходили малка часть отъ планината.

Мнѣнията на уважаемитѣ автори за общия петрографски съставъ на планината, а особено за ония точки, които сж тѣ постигнали, се напълно съждагъ; тѣ се разижиатъ само за такива, които едни сж постигнали, а други не. Споредъ мнѣнието на *Али Бонѣ*¹⁾ Осоговската планина е кристалношистенъ масивъ съ малко съържание на старъ масивенъ материалъ, съ нѣколко жили отъ по-младъ и съ седименти въ сѣвернитѣ ниски доли. Сжщото мнѣние изказва и *A. Viquesnel*,²⁾ само че споредъ него стариятъ масивенъ материалъ е малко, а освѣнъ туй седиментитѣ заематъ широка ивица и отъ източнитѣ отдѣли на планината.

*Hochstetter*³⁾ не спордъя напълно мнѣнието на прѣходнитѣ автори. Споредъ него старитѣ масивни скали въ отдѣла на гребена ѝ постигатъ интензивно разпространение, въ сѣвернитѣ и сѣвн. отдѣли има и по-малки мезозойчни седименти, а въ източнитѣ доли и широка ивица отъ постъ-миоценови образования. *Златарски*⁴⁾ въ първата си обиколка изъ планинската областъ не видоизмѣня много мнѣнията на прѣходнитѣ

автори, но споредъ картата, която е приложилъ въ Пловдивското изложение и трети *Анверското*, той се значително отклонява отъ

Споредъ него главенъ скаленъ материалъ на Осоговската планина пакъ остана кристалношистениятъ, но той е нахлѣсванъ тѣсно кони седименти, които описватъ планината прѣкъ дава ѝ (напрѣки). Освѣнъ туй сжщиятъ авторъ дава друго очертание на разижи скити на планината и въся нови скити т споредъ което излиза, че планината не е какъвъ простъ петрографски съставъ, ка прѣдставяватъ прѣходнитѣ автори.

Другитѣ двама автори *Fr. Toula* и *А. Ванковъ* минаватъ само въ политѣ на планината и въ свонитѣ бѣлбжки се ограничаватъ характеризуватъ само ония части, прѣкъ сж мина и Наведеното разногласие въ мнѣния разижитѣ автори относително петрографски съставъ на планината се дължи на малка обиколка изъ планината; тѣ сж охарактеризували цялата планина само отъ мѣста, които постигнали. Тѣй напр *Али Бонѣ* е миналъ отъ Деве-базиръ—Кюстендилъ—Дунина и окръстендилъ е влѣзълъ малко навкаръ въ планината *Viquesnel* е миналъ по сжщиятъ път Деве-базиръ до с. Четирини и отъ тамъ Струмския проломъ за Бобошево. *Ноч* минава по пътя Дунина—Кюстендилъ—базиръ, но охарактеризува и скалитѣ маси отъ Струмския проломъ между Четирини и шево, които му даде инженеръ *Nagy*. *Златарски* минава по пътя Деве-базиръ, Кюстендилъ, Четирини, Бобошево, по влиза на дѣтъ мѣста планинската срѣда, а именно Кюстендилъ, Ревенъ, горнитѣ отдѣли на р. Бистрица—Ревенъ—Деве-базиръ и Кюстендилъ—Сичино—Църварица—Прѣдѣла—Кюстендилъ.

Отъ тия обиколки, които сж били въ политѣ на планината, ясно се види, че говската планина въ обширни свои отдѣли е неизвѣстна, особено въ гребена ѝ, поше елиня отъ споменититѣ автори въ своитѣ колки не го е заснѣвалъ, освѣнъ въ теснитѣ отдѣли. Тоя фактъ, споредъ който говската планина при тия въ достатъченъ

¹⁾ Esquisse géologique de la Turquie d'Europe, 1846.

²⁾ Journal des voyages dans la Turquie d'Europe (M. d. J. s. g. d. Fr. V, 1842, 2^e s. e. t. 1844). Voyage dans la Turquie d'Europe, 1860 t. I.

³⁾ Die geologische Verhältnisse d. Ost. Türkei d. europ. Türkei (Jahrbuch d. k. k. geol. Reichsanstalt. 57, 58, 59, 60).

⁴⁾ Топографско състояние въ с. — 3. България (Петрографско състояние, кн. XVII, стр. 18, 19; кн. XVIII стр. 372, 373).

ни, които сякаш са почили с тежката палачина, въ ядрото си оставили неизвестна, анида да я кръстосамъ напълнѣ и ширѣ, мога да си съставя ясно понятие за петро-ския и материалъ, който види ми е билъ родимъ при лекциитѣ, когато говори за нѣтъ видове и разпространението на ска-ни България. За тая целъ обхождатъ пла-на по съдния път: Коостендилъ, Гръняно, Баиръ, по върховетѣ: Божерина, Сака-Русе, Блатежнина, Мътрапанна, Куну-да, Сива-кобила, Шърби-връхъ, Коронинъ, Чирна скала, Триандерина, Синяновъ, Дресковица, Коаривенъ, Грънчаръ, (Синяновски ридъ) до р. Струма, с. Бурново, Бланъ, Бобошево, Добрево, Скрино, Бѣли-Ваксово, Смолинско, Сградатово, Вар-шево, Раково, Прѣтъль, Брънъ, Липинскъ, Злокощница, Коостендилъ, Кадининъ-мостъ, Чирна ханъ, Дунища, Блатаново, Граматъ-ванкъ, Пъклево, Вуково, Блато, Мърводолъ, Чирна ханъ, Кадининъ мостъ. Оставя тъй бѣхъ малко около Коостендилъ, а отъ греб-се спущамъ на двѣ мѣста въ планинската а именно: отъ върха Сива-кобила до в-ково и отъ тамъ обратно за Шърби връхъ.

Чирната скала до Първарската община, по бѣхъ ходихъ и между Коостендилъ, Чирно, Бремия и Кадининъ мостъ.

Въ тия яви обиколки ясно се вижда, че камакъ планината въ землището на княже-околовръстѣ, прѣсичамъ я и пѣтяжъ по-въ н, сѣвернитѣ и доли и въ сѣдала отъ-чено прѣлъ Ваксово до камакъ Аси-куринъ, рѣки на чѣтъ мѣста Сива-кобила, Раково, а. а. Злокощница, Коостендилъ и Чирната Първарина, Столинско, Кадининъ мостъ, обхождатъ и по-голямата частъ отъ источ-и доли. Тукъ трябва да съжаля, че по-болестъ не можахъ да кръстосамъ нѣтъ да западната половина на планина а прѣлъ-ловъ, върховетѣ Кинекъ, Руенъ и да се-а по р. Вистонца за Гърново; но като прѣлъ нѣтъ, че и. Златарски е схохотилъ а частъ отъ тоя край, сякашъ че и той-лава, за сега, съвѣтъ неинтересенъ.

Обиколки. си обърнихъ главно внимание-местното на петрографски материалъ, на-го по-голямо разпространение, на взаим-но положение а на неговата геологическа-ста.

Въ качествено отношение скалитѣ, които-лаватъ Околовския масивъ, подѣлени въ-ска съдѣнитѣ:

А. Масивни скали.

Гранитъ — порфиръ гранитъ.

Порфиръ — кварцовъ порфиръ.

Гранитъ — диоритъ и аноритъ.

Порфиръ — диоритъ и аноритъ, порфиръ-итъ, кварцовъ порфиръ и аноритъ.

Порфиръ — аноритъ и аноритъ пор-фитъ.

Б. Кристалини шисти.

I. Гилсен — биогенитъ, микростенитъ, аргонитъ, аргонитъ и др.

II. Микростенитъ — микростенитъ, микростенитъ и аргонитъ.

III. Филитъ — филитъ и аргонитъ.

IV. Аргонитъ — аргонитъ.

В. Прости скали.

Варовици — галтъ, микростенитъ.

II. Гилсенитъ — гилсенитъ.

III. Валища — черни.

Г. Кластични скали.

I. Турфъ и конгломерати на ерузивнитѣ скали.

II. Конгломерати и брекчи на аргонитъ и кла-стични скали.

III. Песчанитъ — черенъ, сивъ, сѣдъ и др.

IV. Гилсенитъ и аргонитъ, микростенитъ и микростенитъ.

V. Насипъ и насипъ.

2. По повърхно разпространение тия скали се разпрѣдѣтъ така:

Отъ масивнитѣ скали съ интензивно разпро-странение се отличаватъ гранитътъ и кварцовиятъ порфирътъ; диоритътъ, порфиритътъ и аноритътъ съ-съ ограничено разпространение. Тѣ се явяватъ въ малки жили, които разсичатъ по-старитѣ се-дIMENTИ на края. Гранитътъ е въ законната форма. Кварцовиятъ порфиръ въ отдѣлни тѣжи конусовидни форми, разпосочени по прави то-еки, които опрѣдѣлятъ тектонически пукнатини и въ явни или широка нишесте маса. Отъ кристалинитѣ шисти най-много е гранитътъ. Съ интензивно разпространение се отличаватъ и микростенитътъ, още по-малко съ филитътъ, а още по-малко е аргонитътъ; той образува тѣжи прожилки и прослойки въ аргонитѣ шисти.

Отъ прости скали варовикътъ е по-малко отъ-толитъ; сѣдѣтъ малко съ вагнитъ. Отъ кластичнитѣ скали видове най-много съ-съ от-литъ, сѣдѣтъ тѣхъ по-разпространени съ-съ шиститѣ шисти, микростенитѣ шисти, конгломератитѣ и брекчитѣ на прости скали, микростенитѣ и аноритѣ и мергелитѣ; а най-малко съ-съ турфитѣ и конгломератитѣ на ерузивнитѣ скали. Най-много съ-съ разпространени кристалинитѣ шисти, а измежду тѣхъ гранитътъ; сѣдѣтъ тѣхъ седиментитѣ (химически и механически), илиту които старитѣ съ-съ по-малко съ-съ микростенитѣ, а най-малко съ-съ масивнитѣ скали.

Масивнитѣ скали съ неправилно разпрѣдѣ-нитѣ Околовската планина: гранитътъ е въ-вагнитъ и сѣдала (половина), кварцовиятъ пор-фиръ — въ гребеновитѣ прѣдѣли, порфиритътъ — въ сѣдаловитѣ на сѣдѣнитѣ отѣли, диоритътъ — въ сѣдаловитѣ, а аноритътъ — въ западнитѣ.

Кристалинитѣ шисти съ ядрото на планината, а-заема по-голямата частъ отъ гребенъ, а-вагнитъ по-малко, и се спущатъ ниско по-по-литъ и. Въ източната и западната половина тѣ съ-ограничени на сѣдаловитѣ и гребенъ, но съ-жажатъ и по-голяма частъ отъ източнитѣ доли.

Проститѣ скали и по-големата частъ отъ по-старитѣ кластични материали сж повече въ горнитѣ отдѣли на планинската срѣда, но ги има и въ с. и. ѝ отдѣли; тѣ въ видъ на тънка нивна стигатъ и сѣвернитѣ ѝ поли. По-младитѣ седименти сж ограничени на планинскитѣ поли и то повече въ сѣвернитѣ планински отдѣли. Тѣ заедно съ по-старитѣ образуватъ единъ седиментенъ поясъ, който опасва планината напрѣчно прѣзъ срѣдата ѝ.

3. Скалнитѣ материали се характеризуватъ съ слѣдното взаимно положение:

Гранитътъ е разположенъ между кристалиннитѣ шисти. Кварцовиятъ порфиръ въ гребена на планината и въ отдѣлитѣ на мѣстността Прѣдѣлъ е разположенъ между кристалинни шисти. При Черната скала той се огражда отъ варовикъ и механически седименти. Въ мѣстността на Църварица, Илия и областта на върха Горущецъ (между Страдалово и Раково) той е ограденъ отъ варовици, глинени шисти, червени пѣсчаници, а въ източния му край и отъ кристалинни шисти. Трахитътъ е ограниченъ отъ млади седиментни материали; той е въ областта на Деве-баиръ. Диорититѣ сж разположени между доломита, червенитѣ пѣсчаници и филита. Порфиритътъ нахвсва стария варовикъ или червенитѣ пѣсчаници. Гнайцитъ въ свръзка съ другитѣ шисти се припокрива отъ стари и млади седименти. Първитѣ го покриватъ въ високитѣ планински отдѣли и тукъ-тамъ въ по-низкитѣ, а вторитѣ само въ низкитѣ. Микашиститѣ сж разположени между гнайцитѣ. Филититѣ сж въ свръзка съ другитѣ гнайсови и шистозни материали, но на мѣста се припокриватъ и отъ доломити, варовици и червени пѣсчаници. Амфиболошиститѣ сж въ свръзка съ другитѣ кристалинни шисти, а особно съ гнайцитѣ. Варовикътъ и доломитътъ въ разнитѣ си находища граничатъ съ разенъ материалъ. Въ Раковско граничатъ съ глинеститѣ шисти, въ Коровци — съ глинести шисти и глинести мергели и глинести пѣсчаници, въ Църварско — съ червени пѣсчаници, въ Смоличинско и Страдаловско — съ глинести шисти и конгломерати, въ Раковско освѣтъ съ горнитѣ и съ млади утайки, въ Еремийско — съ кристалинни шисти, брекчи и конгломерати, въ областта на Бобошевския върхъ Руенъ — съ червени пѣсчаници и кристалинни шисти, въ Вуковско — съ филитъ и червенъ пѣсчаникъ, въ Каменишко — съ червенъ пѣсчаникъ и млади наноси, а въ Върбовишко съ постъ-миоценови материали и съ глинести пѣсчаници. Вжливцата сж въ свръзка съ глинеститѣ шисти. Туфитѣ и конгломератитѣ на еруптивнитѣ скали сж въ свръзка съ шистозни глинни и глинести мергели, а туфитѣ и конгломератитѣ на проститѣ и кластични скали отдолъ си иматъ гранични материали варовичитѣ, а се припокриватъ отъ глинести, слождени или глинни пѣсчаници. Червенитѣ пѣсчаници винаги сж въ свръзка съ доломита и тъмносивитѣ варовици. Глинеститѣ шисти въ повечето свои находища сж въ свръзка отъ една

страна съ варовика и доломита, а отъ другъ кристалинни шисти; само тукъ-тамъ покъ граничения и съ еруптивнитѣ материали. ситѣ и насипитѣ споредъ мѣстото, дѣто миратъ, сж въ свръзка съ кристалинни и масивни скали или стари и млади седименти.

4. Отъ фактитѣ, съ които разполагаха да установя слѣдната геологическа растъ за разнитѣ скални типове:

Гранитътъ е по-младо образуване отъ сталиннитѣ шисти, между които е и помѣ Той е затвърдялъ въ по-високитѣ отдѣ земната кора, което подтвърдява и порфр му устройство. Повърхността е достигналъ сж се унищожили маситѣ, които сж го и вали. За възрастта на кварцовия порфи областта на кристалиннитѣ шисти въ отъ на планинския гребенъ нищо положител може да се каже. Тя става явна отъ н: цата му въ землището на Илия, Цървар при Черната скала. Въ първото той е ра: женъ между тъмносивитѣ варовито-долом материали и червени пѣсчаници, което по че той ги е нахвсалъ и се е разлѣлъ и тѣхъ, слѣдователно той е по-младъ отъ Въ второто порфирътъ отъ една страна (и ната) граничи съ прѣдходния варовиковъ риалъ, а отъ друга (западната) се ограж хоризонтално разположение глинесто-пѣс ковни и глинесто-мергелови материали, съставляватъ източнитѣ гранични отдѣл седиментния басейнъ между Коровци и ната скала. А понеже за него прѣдполага е креденъ (горня креда) то слѣдва, че нията го е прѣдхождала и че ще да е би мезозоничната епоха. Туй ми прѣдположени мира потвърждение и въ факти извънъ об: на Осоговската планина, въ областта на лиградското краище, дѣто има сжщитѣ п: рови материали, които на нѣколко мѣс ограждатъ отъ кредени и червено-пѣсчани образувания, а на други (въ областта на баиръ) даватъ материалъ за образуване на к или, по право, терциерни кластични седим

Трахитътъ, който е само въ Деве-баи край е горно-креденъ или терциеренъ. Диор отговаря на възрастта на червенитѣ счаници. Порфиритътъ вѣроятно нахвсва т: сивитѣ варовити материали и червения п: никъ или се разполага между тѣхъ, зат: по възраст съответствува на тѣхъ.

Отъ кристалнитѣ шисти най-стари сж ситѣ; тѣ сж и най-старитѣ петрографски риали въ планината. Тѣ принадлежатъ сивитѣ гнайси. По-млади сж микашиститѣ амфиболошиститѣ. Другитѣ обогрени ж (отъ хлоритъ и епидоръ) шисти, както и ититошнитѣ сж още по-млади; много отъ носятъ на себе си бѣлѣжитѣ на метам: шисти. А като такива сж вѣроятно метам: зувани палеозонични образувания. Филитит сжщо млади кристалинни шисти; тѣ носят себе си отпечатька на аргилити. Още по-

тъхъ сж арпалофилитѣ, които сж типиченъ родъ между финиза и арпалита. Тъмносини мети варовници и варовико-доломитови маси, както и доломита сж отъ една възраст, които по положението на материалитѣ друситѣ по-стари отъ тѣхъ седименти съставлява на триасова. Понечке тѣ сж разпознатъ червения пѣсчаникъ, а той по-стѣпанъ, въ кои мѣста е надъ глинеститѣ шисти, които минимално карбонски, то не ще и съмнение, рвенитѣ пѣсчаникъ ще да е пермски или доло-триасовъ.

Ситѣ по-мелки конгломерати до Смолянъ, надъ Вуково и Бремия, които сж разпознати непосредствено надъ тъмносиния варовикъ домитовъ материалъ, сж по-млади отъ него. Понечке тѣ се припокриватъ отъ глинеститѣ мергелитови пѣсчаникови, кварцово-конгломерати и мергелно-пѣсчаникови или мергелно-пѣсчаникови материали, които сж отъ креденъ възраст, тѣ ще бждатъ по-стари отъ тѣхъ, но отъ възраст не мога съ положителностъ да се каже. Глинесто-пѣсчаниковитѣ материали на Раковското землѣ и онова на Раникавица, както и между Страдалово и Раково, до сѣто Козинишки ханъ до Върбовникъ и др. сж отъ една и сжизна възраст—креденъ. Тѣ сжизната геологическа възраст е и варовикъ подъ Върбовнишкитѣ колиби на пътя за

Дупница, който отъ едната си страна е затраденъ отъ Козинишкия пѣсчаникъ, а отъ другата отъ материалитѣ на Бобови-топската котловина. Седиментнитѣ материали въ сѣвернитѣ долини на планината, въ Раковското и Каменито-скаквишко поле, сж сѣверни насипи. Седиментитѣ на сѣтокосъ сж дилувии. Седиментитѣ на по-литѣ въ Струмската котловина сж плиоценски и пост-плиоценски. Такива сж и седиментитѣ въ сѣ долини на планината кадеъ Бѣланово-Грамаче и на малкитѣ стадководни басени изъ планината. Седиментитѣ въ източнитѣ поля сж дилувии.

Отъ всичко казано до тукъ, слѣдва, че петрографскитѣ материали въ непомнатата частъ на планинската областъ сѣдѣтъ тѣхъ по-обширни обиколки измѣня много въ състава и видоветѣ си и получава подробно разграничение въ видово и топографско отношение. Като нови и отъ първо значение факти заслужаватъ да се изтъкнатъ порфиритѣ нахояща въ главния планински гребень, между Деве-баиръ и Сива-кобица и при Черната скала, сжизно и изходнитѣ имъ въ Раковско, диоритонитѣ нахояща между Каменни и Вуково, порфиритѣ въ Смолянско, седиментната частъ на гребена между Щърби върхъ и Тръндерица и креденитѣ седименти между Страдалово-Раково и др.



По възпитанието и обучението на слѣпитѣ и наредбата на институтитѣ за тѣхъ

отъ д-ръ Ст. Доновъ,

учителъ въ II-та Софийска дѣвическа гимназия.

Конгресътъ въ Хале се свърши на 5. августъ н. с. Тукъ имахъ срѣща съ директора на K. K. Blinden-Erziehungs-Institut въ Виена г-на Regierungs-rath професоръ Александъръ Мель, който ме покани да отида на 10. августъ въ Виена, за да уговоримъ начина, по който най-добри бихъ могли да извърши възложената ми работа — изучаване метода и средствата за обучението на слѣпитѣ. На опредѣления денъ се явихъ въ института въ Виена, дѣто ме чакаше г-нъ Мель. По препорѣката на постѣлния трѣбване за проуча нѣкои теоретически въпроси, прѣти да започна ходниги анията въ института, а прѣме за това имахъ достатъчно, понеже редовнитѣ занятия починаха на 15. септември н. с. Такви въпрочемъ бѣше и моятъ планъ, който изложихъ на Г-на Министра прѣди да замине за конгреса.

Като готвѣхъ прѣдварителнитѣ си студии, азъ отдѣляхъ по малко врѣме и за посещение на онѣзи заведения и училища, които работѣха прѣзъ това врѣме, а такива има много въ Виена и околността. Нѣкои отъ заведенията постѣяхъ и посѣти, когато ходитирахъ въ императорския институтъ и по този начинъ имахъ възможностъ да сравнявамъ работенето въ повече училища.

Монитѣ наблюдения и изучавания ще патожатъ пакрѣтко.

А. Видове заведения.

Грижитѣ за слѣпитѣ се простиратъ отъ люлката до гроба. Задачата на тѣзи грижи се формулира обикновено така: *помогане на слѣпите да се приспособятъ за самостоятеленъ животъ*. Тази самостоятелностъ е релативна, разбира се, защото само малцина успѣватъ да си създадатъ положение, въ което да не се нуждаятъ отъ опека на другитѣ. Повечето слѣпи прѣзъ пѣния си животъ се иматъ нужда отъ малка макаръ подкрѣпка и услуга отъ страна на здравитѣ. За да се приспособятъ сами да добиватъ прѣхраната си, съ собственъ трудъ, а не да бѣдѣтъ тежестъ на околнитѣ си, слѣпитѣ, като добиватъ известна общо образование въ институтитѣ, научаватъ и нѣкой знаятъ или се усвѣршенствуватъ по нѣкой отъ тѣхъ на музиката. По и стѣтъ като *научатъ знаята си, тѣ пакъ се нуждаятъ отъ*

помощта на другитѣ, ако искатъ да прѣдпо-спокойно и трудѣтъ имъ да се ишотъ добри. Когато нѣтъ оstarбѣтъ, та се състояни да работятъ и да пазарятъ повотъ прѣхраната си, тогава слѣпитѣ се нѣможе би, отъ най-големѣ грижи и почитъ.

Съобразно съ нужтитѣ въ разнитѣ организирани сж четири вида, собствено степени заведения.

I. Най-долната степенъ зема занетелъ слѣпи дѣца отъ 4 до 8 годишна възраст, е забавачницѣ съ пансионъ, Kindergarten, Asyl или подготвително училище (Vorbereitungsschule). Тукъ се прибиратъ дѣцата, за да се прѣдпо-завитателния институтъ. Прѣди въ това заведение се грижатъ за по-правилно физическо, а слѣдъ това и за началата на нѣго развитие.

Знае се, че родителитѣ обикновено услужватъ на ранослѣпититѣ си рожбѣ пози начинъ дѣцата се приучватъ да овсичко отъ другитѣ, и дълго врѣме не състояние да доволѣтъ най-обикновени потребности, напр. не знаятъ да се обличатъ, да се миятъ и чешатъ, не могатъ да разпознаватъ околнитѣ прѣдмети, да сжитѣ безъ водачъ и пр.

Понѣже забавачницѣта иде да замѣтѣ го и занятията тукъ сж такива, каквито бива да бждатъ въ дома.

Дѣцата се упражняватъ да се обличатъ, бичатъ, да се обуватъ и събуватъ, знаятъ и разкопчаватъ, да вързватъ и развързватъ, да си сгиватъ и нареждатъ дрехитѣ, да се ла си чистятъ зѣбитѣ, да се рѣшатъ. Особно внимание се обръща на правилно дѣне и стоене, свободното ходене, слѣ възлизане по стѣбитѣ, клене и употреба на хляпката, тежиката и кърпата. Учатъ се въ пѣловзетие и говорене, за която анематъ разни прѣдмети отъ околната средина, се и се говори за тѣхъ. Най-на разгледа училищната стѣна и прѣдметитѣ, послѣ — пѣлото занетение и близката околнѣ. Въ връзка съ това вързватъ и упражняватъ ориентирание прѣзъ пѣние и по звукъ, на

и житоѣ на стаяѣ, намиране прозор-
литѣ, мѣсата и друтиѣ стаи, излизане на
градоунаѣ, намиране по звука мѣстога
и сѣняка, на учитеѣ и на наѣков друтиѣ.
При тѣмъ управлененія се говори за
итѣ въ станѣ и на двора, за приборѣ
и за трехитѣ, животнитѣ, растеніята, за
и оцаусирани процветенія. За управ-
леніе стухи се чукаѣ или хвърля прѣ-
вѣтъ звука или се правяѣ заповѣсти
житѣ и материтѣ, а често и за фор-
мѣснонахожденіето. По звука и прѣвѣ
се разширяватъ и паритѣ. Наѣков гѣла
очиватъ по звука и миримата. Прѣвѣ
се управляватъ и за опрѣдѣленѣ гѣла-
тирочинитѣ и височината на прѣжеститѣ
и управляватъ прѣситѣ и ржѣтѣ, вис-
очината гимнастика (Hand und Finger-
b.) и моделиране. По тѣмъ управлененія
говори по-сетѣѣ пакѣ, понеже тѣ сѣ въ-
и въ иноситѣтѣ за по-възрастни дѣца.
Добавчината на сѣбитѣ сѣ въведени
сѣтки фрисбелови управленія и игри сѣ

прото заведение с обучението в него-
в институт, въ които приемат деца
от пола на възраст от 8 до 12 години
свързани така обикновено 8 години. Те че-
сто се продължават, когато излязат от
института, пожелат да се усъвършенстват
и, музиката или външния свят.

на нас заветовото с, да даде на човека да води добро възпитание и най-особено в живота по-малкия, да развие музикалните дарци, ако има такви и да ги научи да възпяват, чрез които по-скоро да се спасят.

за това и обучението въ институти се
научно, майсторско и техническо про-
мислено (Gewerunterricht).

[illegible]

и мига се учи и^т, не (бездн. и с. кодн)
ни ва свѣтъ^т инструменти: оргъ,
уит, пиано, алу^т, тика, виолончело, контра-
понтъ, цитра и китаръ
и филелъ, учеб-
ацето на музич-
ните прѣметы, ака се учи
(Klavierstimmen).

Востані ідеєв, істичне конанні и ко-
дін нїе стоїве и вїетне оїриванні
(Перібе), а іокріп іова и ірїатї -
ікарїно, іїкаїї, даке жетї арїно и
іарї.

стали работати: четириношце, козини-
и прелепе отримували, поспішав това-
ти чорани, фланси, галтери и др.

III. Третията степенъ сж заведенията за възрастни слѣпи, приближили или попечителни заведения съ работници, така нареченитѣ *Versorgungshäuser mit Werkstätten*. Въ тѣхъ се приематъ свършилите курсъ на педагогически институтъ. Тука тѣ си работятъ занаятнѣ и живятъ въ пансионъ. Слѣпнѣ живѣятъ при голѣми удобства и сж свободни да напуснатъ, когато имѣратъ възможность да работятъ другаде и се наежатъ самостоятелно да си изкарата прѣхраната.

Суровите материали за работене се доставят и изработените изделия се разпространяват от управлението на заведението. Милки, процентът от чистата печалба на продатените изделия се задържа в спестовната каса и предава на селището, когато напуснат заведението, а другите суми се употребяват за издръжка на персонала. Тези суми не могат да покриват личните разходи на персонала. Останалите разходи се покриват от благотворителни дружества, заеднични и държавни или общински субсидии.

Въ главн заведение се приематъ и по-сетни: оушнѣли хора, които тука изучаватъ нѣкой занаятъ и продължаватъ да си го работятъ или излизатъ вънъ и се упражняватъ съ него.

Завещанията са отделно за мъже (Mannerheime) и отделно за дъщери (Mädchenheime), или още заедно за двата пола, но въ всякия случай за мъжете и творецът са прилагани на две отделения, които се съобщават помежду си само чрез жилището на управителя или надзорците на заведенията.

Персоналът на тези заведения се състои обикновено от един управител, економ, един учител по музика, който същевременно е регент на хора, маестори по занаятите и прислуга за пациентите.

Управителът на едно такова заведение и висша е старъ пенсиониранъ чиновникъ, който получава 100 крони мѣсячно. Въ това заведение (въ Josenstadt) има за сега 98 събрани, отъ които 98 майке и 50 жени. То се поддържа отъ благотворително дружество, членовете на което внасятъ годишно по 10 до 100 крони, отъ които се плащатъ работни цѣнати и отъ таксите на фонда си. Помощникъ и учителъ на 16,000 крони годишно.

IV. Четвъртата степен е занемажването на селни сгради и окол, които вече не могат да работят за да си издържат прѣкривата. Това състояние сѣща по-малко домове, приюти, които се издържа въ значително отъ подарѣни, заво, пания и субвенции. Така селните прѣкривати достѣпни сѣт отъ дѣлата си.

На илюстр. 15-та вярват четири вида същества си съществуват по отаѣно, а нѣма и тѣ съществени. Нищо се срѣта въ нѣмъ, двѣ вида мѣсто. Въ Хале съ нѣмъ три вида съществени. Въ Виена има по отаѣно отъ всички видове, но има и съществени забавящата се въ нѣмъ не си съществуватъ.

По възпитанието и обучението на слѣпитѣ и наредбата на институтитѣ за тѣхъ

отъ д-ръ От. Доновъ,

учителъ въ II та Словйска дѣвическа гимназия

Конгресътъ въ Хале се свърши на 5. августъ н. с. Тукъ имахъ срѣта съ директора на K. K. Blinden-Erziehungs-Institut въ Виена г-на Kegleringrath професоръ Александъръ Мель, който ме покани да отида на 10. августъ въ Виена, за да уговоримъ начина, по който най-добъръ бихъ могълъ да извърша възложената ми работа — изучаване метода и средствата за обучението на слѣпитѣ. На опрѣдѣления денъ се явихъ въ института въ Виена, дѣто ме чакаше г-нъ Мель. По прѣпорѣката на посѣдния трѣбваше да прочуа нѣкои теоретически въпроси, прѣди да започна ходнишата въ института, а върѣме на това имахъ достатѣчно, понеже редовнитѣ занятия почнаха на 15. септември н. с. Такавъ вирочемъ бѣше и моятъ плакъ, който изложихъ на I-на Министра прѣди да заминуа за конгреса.

Като готвѣхъ прѣдварителнитѣ си студии, азъ отбѣляхъ по малко врѣме и за посѣщение на онѣзи заведения и училища, които работѣха прѣвъ това врѣме, а такива има много въ Виена и околността. Нѣкои отъ заведенията посѣтихъ и послѣ, когато ходнигарахъ въ императорския институтъ и по този начинъ имахъ възможность да сравнявамъ работенето въ повече училища.

Моиѣ наблюдения и изучаваня ще изложя тукъ накратко.

А. Видове заведения.

Грижитѣ за слѣпитѣ се простиратъ отъ дѣтската до гроба. Задачата на тѣзи грижи се формуира обикновено така: *познание на светинитѣ и приготвяне за самостоятеленъ животъ*. Тази самостоятелность е релативна, разбира се, защото само малциня успѣва да си създаде положение, въ което тя не се нуждае отъ олеката на другитѣ. Повечето слѣпи прѣвъ цѣлия си животъ се иматъ нужда отъ маща макаръ подкрѣпа и услуга отъ страна на здравитѣ. За да се приготвятъ сами да добиватъ прѣхраната си, съ собственъ трудъ, а не да бѣдатъ тежестъ на околнитѣ си, слѣпитѣ, като добиватъ извѣстно общо образование въ институтитѣ, научаватъ и нѣкой занаятъ или се усвѣршенствуватъ по нѣкои отбѣли на музиката. По нѣкѣхъ като *научаватъ занаята си, тѣ пакъ се нуждаятъ отъ*

помощта на другитѣ, ако искатъ да прѣдо-стокопни и трудятъ имъ да се износатъ доврѣ. Когато пакъ остарѣятъ, та не състояние та работятъ и да пѣкаратъ, пакъ отъ прѣхраната си, тогава слѣпитѣ се нуждаятъ отъ най-големъ грижи и помощи.

Скобразно съ нужнитѣ въ различитѣ организирани сж четири вида, собствено степенни заведения.

I. Най-долната степенъ заема шестелѣтния дѣца отъ 4 до 8 годишна възраст, с забавачница съ наиспоиъ, Kindergarten, азъ или подготвително училище (Vor-Tuка се прибиратъ дѣцата, за да се приготвятъ въ висшата школа. Прѣди всѣко това заведение се грижатъ да по-правятъ физическо, а слѣдъ това и за началата на интелектуалното развитие.

Знае се, че родителитѣ обикновено услужватъ на раннослѣпителитѣ си рожбѣ този начинъ дѣцата се приучаватъ да общуватъ отъ другитѣ, и дѣто прѣме не състояние да задоволятъ най-обикновени потребности, напр. не знаятъ да се обличаватъ, да се миятъ и чешатъ, не могатъ да разпознаватъ околнитѣ прѣмети, да се движатъ безъ водачъ и пр.

Повече забавачницата иле да замѣсто го и занятията тука сж такива, каквито бѣва да бѣдатъ въ дома.

Дѣцата се упражняватъ да се обличатъ, бичатъ, да се обуватъ и сивуватъ, да се и разкопчаватъ, да вързватъ и развързватъ, да си стѣватъ и нареждатъ дрехитѣ, да се чистятъ зѣбнитѣ, да се рѣзватъ. Особно внимание се обрѣща на приготвяне и стоеие, свободното ходене, съ възникане по стѣпалитѣ, ядене и употреба на вилицата, лъжицата и кърпата. Успоредъ се въ наблюдение и говорене, за което се взематъ разни прѣмети отъ околната среда, опипватъ се и се говори за тѣхъ. Навсякъ релативна училищната стая и предметитѣ постои — пълното заведение и бѣдната стая въ връзка съ това върѣе и упражняване ориентирание прѣвъ пиане и по звуче, по

и жилищата на селата, намиране прозорци, масата и другите стани, познаване на природата, намиране по звука мълотото и чиниите, на учителя и на илюстрираните карти. При тези упражнения се говори за цветите, за стани и на двора, за приборите, за дърветата, животните, растенията, за индустриални произведения. За управлението се учат да се чука и да се хвърля пръта, да се чука по барабана и да се правят лактозени движения и материята, а често и на фортепиано, опоможението. По звука и пръта се познават и парите. Някои деца учат по ваеса и музиката. Чрез упражненията и за определянето дъла, широчината и височината на предметите, се упражняват дръжките и ръцете, въвежда се гимнастика (Hand und Fingerspiel) и моделиране. По тези упражнения говори по-сетият пакт, понеже те са и в институтите за по-възрастни деца. Забавящата на селските са въведени всички дръжбени упражнения и игра с

второто заведение е селският възрастов институт, въ който приемат деца от 8 до 12 години, тук обикновено 8 години. Този институт се продължава, когато някой от децата може да се усъвършенства в музиката или в някои занаяти.

Всичко на заведението е да даде на децата добра възпитаност и най-необходима животна познания, да развие музикалните дарби, ако имат такива и да ги научи на занаяти, чрез които могат да се издигнат.

За това и обучението в института се дава научно, музикално и техническо и техническо (Gewerlehre).

Всичкото обучение обхваща всички предмети, които се учат в общите първоначални училища (Volk- und Bürgerschule); всички: български, матерински език, четене, граматика, смятане, геометрия, съществено познание, отечествено познание и география, а и ръчна работа.

В музиката се учи пение (без и с ноты) и при пение на селските инструменти: орган, китара, пиано, лирука, виолончело, контрабас, цитра и цитра.

В занаятите се учат: правене на мебели (Büschelarbeiten), плетене конци и копри (Kordarbeiten), плетене отиващи (Fertige), а покрай това и търговско познание, и как да се жетят и да се продават.

Всичките работят в едно четкарство, конци и плетене отиващи, по осем часа в деня, чорани, фланелни, лентени и др.

III. Третият степен е за заведенията за възрастни селски, приближително или понежителни заведения с работилници, така наречените *Vergewöhnungshäuser mit Werkstätten*. Въ тях се приемат свършващите курс на възрастния институт. Тука те си работят занаятите и живеят в пансион. Селските живеят при големи удобства и са свободни да напуснат, когато намират възможност да работят другаде и се заемат самостоятелно да си изкарат прехраната.

Суровите материали за работене се доставят и изработените предмети се разпродават от управлението на заведението. Малък процент от чистата печалба на продадените предмети се дава за селския пансион, а другите суми се употребяват за издръжка на пансиона. Тези суми не могат да покрият всички разходи на пансиона. Останалите разходи се покриват от благотворителни дружества, заедания и държавни или общински субвенции.

В тези заведения се приемат и по-сетият селски хора, които тук изучават някой занаят и продължават да си го работят или излизат вън и се прехранват с него.

Заведенията са отделно за мъже (Männerheime) и отделно за жени (Mädchenheime), или пък заедно за двата пола, но в последния случай мъжете и жените са прехранени на два откъдения, които се съобичават помежду си само чрез житницето на управителя или надзорника на заведението.

Персоналите на тези заведения се състои обикновено от един управител-економист, един учител по музика, който едновременно е регент на хора, мистери по занаятите и прилепа за пансиона.

Управителят на едно такова заведение в Виена е стария пензионирания чиновник, който получава 100 крони месечно. В това заведение (в *Josefstadt*) има за селски 98 селски, от които 48 мъже и 50 жени. То се поддържа от благотворително дружество, а селските на което внасят годишно по 10 до 100 крони, от приходите на работилницата и от изходите на фонда си. Последните влизат на 16,000 крони годишно.

IV. Четвъртата степен е за заведенията за селски стари и бали, които вече не могат да работят, а да си изкарат прехраната. Това са едни видове ивандили домове, при които, които се издържат и в по-малко от поддръжки, заедания и суровите. Тука селските изкарат прехраната си от живота си.

На някои места всички четири вида заведения са съединени по отделно, а на някои те са съединени. Най-често се срещат първите два вида. В Хале са първите три вида съединени. В Виена има по отделно от всички видове, но има и съединени заведенията с музикалните институти.

В. Обучение.

Най-важното място между четирите вида заведения зама възпитателният институт за дѣцата отъ 8 до 12 годишна възраст. Въ това заведение има съвнишко школко обучение, което, както вече се каза, се дѣли на научно, музикално и занаятчийско (индустриално).

За обучението въ училищата за слепите важатъ същите индуктивни принципи, отъ които се ръководимъ при обучението на здравосиките. И тука трѣбва да се избира, разпрѣдѣля и обработва учебниятъ материалъ съобразно съ природата на възпитаниитѣ и цѣлти на възпитанието и обучението. А природата на дѣцата и цѣлти на възпитанието не сж различни изобщо отъ онези въ училищата за нормални дѣцата. И тука трѣбва да съблюдаваме принципитѣ на валежността и самостоятелността. Съ трети дѣмъ специална метода на обучение на слепите няма. Има само специални средства за обучението, специфичността на които се обуславя отъ отекствеността на зрѣнието. Постѣпното обстоятелство налага и нѣкои ограничения въ учебния материалъ.

Г. Научно обучение.

Една трета частъ отъ врѣмето за работа се посвѣтвява на обучението по общеобразователнитѣ предмети, повече на развитието на интелекта, а посредствомъ него и на волята и чувствата. Това обучение мнзина наричатъ интелектуално. То бива: 1) ориентираше обучение, 2) писмено обучение, 3) обучение по материя езикъ (писане, четене и граматика), 4) смѣтане, 5) геометрия съ чертане, 6) законъ Божий и история, 7) тѣлесна гимнастика, 8) рѣчна работа и пр.

1. *Ориентираше обучение.* Първото обучение на слепите е ориентирователното или както то наричатъ ориентираше (orientirender Unterricht). Това обучение се почва въ забавачницата и се продължава прѣзъ първата година въ институтъ. Тамъ, дѣто няма забавачница, дѣцата прѣкарватъ приготвителния курсъ въ института, нѣкъдѣ като отделенъ класъ съ едногодишен курсъ, а другѣтъ само прѣзъ отѣсни часове. Въ тѣхна институтъ ориентираше обучение се почва отначало, води се въ отѣсни часове, чѣсто и въ които постепенно се намалява. Това обучение трае и по нѣколко мѣсца.

Ориентираше обучение, както се разбира отъ самото му име, има за задача да запознае дѣтето съ околната срѣда, съ една дума — да го ориентира. Когато слепитѣ дѣца постѣпватъ за първи пътъ въ институтъ, тѣ не познаватъ помещенията и предметитѣ, не могатъ да намерятъ вратитѣ, коридоритѣ, стѣбитѣ, отѣлнитѣ стѣни, леглото си, мѣстото си въ класната стая и пр. Учителитъ трѣба постепенно да ги запознае съ всичко това и тои почва отъ първия денъ. Ориентираше обучение е упражнение на слепитѣ, главно и най-първо на слухъ, а постѣпно и на температурното и мускулното осѣщане, на

осѣщането отъ натискъ и на пипането. Чрѣзъ слухъ познаватъ по тропането сж близо до нѣкой предметъ, даи на ръба на равнината, или сж на широко мѣсто. Тѣ познаватъ да копнѣтъ, тримватъ, човѣкитѣ и др. жава или отдалечаватъ отъ коня стрѣла. По слухъ си ориентиратъ да срѣдата на коридора, да се спратъ тѣта, прѣдъ стѣбата и пр. Отъ тои не главната роля въ ориентираше обучение. Покрай слухъ тука играе и така нареченото у слепитѣ осѣщане жава. Когато слепитѣ се приближатъ до нѣкой предметъ, високъ най-малко, и тои въ ръцѣ, тогава тои възприематъ на пипането си едно осѣщане, разза което се причинява отъ постѣпенващия се въздухъ между него и прѣстѣнитѣ въздушни частици драматично пипането чрѣзъ натискъ.

По температурата слепитѣ пои се приближаватъ до вратата, то прѣдъ стѣбата. Мускулитѣ асоциирани често и хората съ нормално зрѣние. А тѣ слепитѣ не достигатъ, тамъ слѣди всичко съ пипането.

Всички слѣпи, които служатъ на него, могатъ чрѣзъ упражнение мн изостратъ и усъвършенствуватъ. Тои ии-добре въ голѣмитѣ тропане, дѣто се научаватъ да се движатъ безъ помозоживящи улици.

Ориентираше обучение се почва почти като самостоятелно обучение, пенно се свързва съ валежното обучение по география и отечествено нѣkunde), съ тѣлесната гимнастика и пр.

Ориентираше обучение, както вѣсникъ отива отъ близкото къмъ ориентираше въ спалнята, омиваиятъ чистѣ мѣсто въ стаята и почивка, трѣкласната стая, коридоритѣ, другитѣ стѣдението, въ двора, въ трапезната, ии за назиране вратитѣ, стѣбитѣ, прозорцитѣ, другитѣ предметитѣ и тѣта осѣщане приближаването до вратата до стѣбата или вратата. Разпознаване звукои отъ разни предметитѣ и ориентираше и отдалечеността на предметитѣ.

Ориентираше се почва по слухъ а по-сетѣ и съ повече денни. Ии ориентиратъ отъ една и жава нѣкъдѣ каквато обикновено се осѣщатъ прѣсетѣ се ориентиратъ отъ еденъ денъ.

Слѣдъ като се достигне пипането отъ движението, съ ориентираше се ии въ отъ заветението, въ отъ отѣтѣ това е възможно и ии. Дѣцата се учатъ да мнѣтъ ии ии бѣватъ осѣщаване, ии ии крѣстопажната, мостовъ.

по обучение. Последното обучение въ азбуката почва отначало и други (Aberlei-Unterricht, Technologie, Lastungen, Übungen der Sinne и пр.) обаче, означаватъ повече външната обучение, които името (anschauliche Unterrichtsunterricht) издига повече страна.

Такова обучение е сжизната тук, а училищата за дѣца съ нормално обучение на сѣбната и говора и съ предметни б. придобиватъ алтернативния Учебниятъ материалъ по обучение на сѣбната отначало на матко, като се изоставятъ всички дѣти, които не могатъ да се хванатъ отъ тежестта на зрѣнето. Въ първия учебниятъ материалъ се нарежда на пространствения принципъ, което попятно храна, обѣкто и въ горния курсъ — по учебни предметни.

По обучението почва въ забавящата, единия курсъ или въ отделни часове на класа, гдѣ има подготовително K. K. Blinden-Erziehungs-Institut въ нѣма отделна забавящата, има време за нагледното обучение и Unterricht, както тук го наричатъ. Учебна за нагледното обучение сж различни изъ околната среда: прѣварителни, съществени растения, най-външните модели отъ дърво, гипсъ, глина, картонъ, релефни карти отъ картонъ, тилъ, една сбирка отъ дребни предметни, етнографска сбирка. Въ тази сбирка има дребни предметни, които могатъ да се помислятъ, вкушатъ и слушатъ е поставена въ голѣма, но и нѣкаква, раздѣлена на много прѣварителни, които е поставени откъде прѣварителни части отъ предметни. Така напр. вградка има бобъ, въ друга янтаръ, жевница, посль солъ, жельзо, сѣкво, риза и пр.

Институтъ има много добри модели и въ издѣлския институтъ. Hufe Warte на модели за повечето земледѣлско работи за нѣма сѣвка и градежа жина, учениче, църква и пр. Гдѣ нѣма и се раздѣляватъ и одобряватъ и поучагъ, като ги опиватъ. Въ Хале то бѣше донесенъ моделъ, който нѣма външностъ съ книги и съ географически карти и планни, нѣ, сѣро, острови; на рѣката—волерото — лодка, темия и парохотъ и дѣтъ бѣше на равнѣтъ така, че като вода и се докритъ механизъмъ му помага широката-сѣки протѣкалъ чешми, рѣкини, фонтани и полевъ, а тѣжки и коки и вагати по нѣма, има единъ недостѣтъ, много

пакъ отъ педагогическо гледище — той бѣше мжко прѣведенъ, защото съдържае много предметни и разни явления, които едва бѣха могли да се схванатъ отъ малки дѣца съ здрави очи, още по-малко отъ такива, на които нѣма зрѣнето. Въ всѣки случаи този и нему подобни модели показватъ силното стремление у учениците да прѣдставятъ нагледно всичко, съ което искатъ да запомнятъ учениците си. Това и много други модели бѣха изработени отъ учители.

Нагледното обучение се развива постепенно и въ горния курсъ почитава извѣстията състоителност, отсеченование и география.

По тѣзи учебни предметни обучението се поиз само съ помощта на пособия, които сж пакъ: предметни, прѣварителни, модели, релефни картини, релефни и апове, релефни географически карти и релефни глобуси.

Особното въ обучението по тѣзи предметни е това, че всѣки ученикъ има по единъ екземпляръ отъ пособията и всѣки еднопрѣметно ги опиватъ. Следователно въ кабинетитъ на института трѣба да се нѣматъ въ повече екземплярни всѣки учебни пособия, обикновено въ толкова екземплярни, колкото сж учениците въ класа.

3. *Материя езикъ.* Обучението по езикъ и почва въ забавящата и въ нѣматония курсъ на института и първи паралелно съ ориентирацето и нагледното обучение. Най-първо се обрѣна внимание на нравителното говорене, нагледно и гдѣ прѣварителните изразения за четене и писане, разлагае на изреченията, думи и срички и придобиване елементарни познания отъ граматиката.

Сѣбната като се изразяватъ дѣлата въ раздѣляване на звуковете, замозаватъ се постепенно и съ буквите и се учатъ да четатъ и писатъ. *Сѣбната четатъ съ нѣма и по само релефни, издѣлката буюн.*

Повече отъ сто години съществуватъ ученици за сѣбната. Прѣзъ това врѣме сж правени опити съ разни шрифтове. Сѣга сж въ употребление само два релефни шрифта: жельсоны, обикновени шрифта и пуктоновитъ шрифта, измѣренъ отъ французския сѣбъ учитецъ Louis Braille и наричанъ Брайловъ (Braille'sche Punktschrift).

Въ северна Германия употребяватъ само Брайлова шрифта, а въ Австрия и южна Германия — нѣма. Въ императорския и кралевски институтъ въ Виена, както и въ другитъ институти около Виена, които иматъ случаи да посѣтъ, се учатъ жельсоны и нѣма сѣбъ букви още въ нѣматония курсъ (I клъ). Цѣлата рѣдната най-първо думитъ и срички, както пакъ отъ издѣлката постепенно букви сѣбната срички, думи и изречения. Прѣзъ втората учебна година се употребяватъ да писатъ съ Брайлова шрифта и да четатъ писмото, а сѣга въ III класъ се замозаватъ съ Брайлова шрифта. Въ общи учебни институти, дѣто не се учи дѣто сѣбъ

абуква, писането и четенето съ Браилова шрифт се позна още първата година, پہلیа следъ първоначалните възражения.

За писане на релефивитъ шрифтове се употребяватъ апарати — за латинските шрифтове сета приспособа и тона тѣка съ букви (Setztisch) и клавишова апаратура (Klaisscher Stacheltypenapparat), а за Браилова — табла за писане (Schreibtafel, Brailletafel), машина за писане и машина за печатане.

А. Диската (Setztisch) е дълга около 45 см. и 35 см. широка. На нея има хоризонтални дъсченици, издълбани при ръбовете и приспособени, да могатъ въ тяхъ да се закрепватъ дървенитъ букви, както се нареждатъ буквите отъ картата по черната тѣка въ I откъсване на основното училище. При диската има кутия, раздѣлена на триградини по десетъ въ вертикаленъ редъ. Въ всяка триградина съ поставени по няколко съчетания релефни дървени букви, направени върху четирьизъмни дъсченици.

Упражненията съ тази дѣска (табла) вървятъ по следния редъ:

1. Запознаване съ таблата: описание на частитъ и; упражненіе за поставяне на мѣстото ѝ; показване частитъ и, страници, жилици и пр.

2. Упражнение съ пишущата: поставяне, издигане и повръщане на мѣстото му. Пишущата се казва дъсченицата на която няма буква и която се поставя на празното мѣсто между думитъ и изреченията или между сричкитъ, когато думитъ се нареждатъ по срички раздѣлно.

3. Постепенно запознаване съ първитъ 10 букви. Разпознаване и упражнение за поставяне, издигане и повръщане въ триградинѣ. Съставяне срички и думи отъ тяхъ.

4. Сложнитъ упражнения съ следнитъ 10 букви и постѣ съ всички 20.

5. Упражнение съ останалитъ и съ всички букви.

6. При писането (съставянето) на сричкитъ и думитъ дѣлата най-първо подготвятъ всички въ хоръ това, което ще пишеть, следъ това изкуватъ въ хоръ и по откъсно и тогава пишеть, т. е. нареждатъ дървенитъ букви въ триградинѣ на таблата.

7. Формитъ на буквитъ се изучаватъ пѣти, а не се съставятъ отъ отдѣлни елементи, както това се върши въ първоначалното училище.

8. Следъ като се упражнятъ добре да разпознаватъ едритъ дървени букви, дѣлата взематъ буквица.

9. Буквицата по съдържаніе почти не се различава отъ буквицата на народното първоначално училище. Тон е написаната на дебела хартия съ релефенъ шрифтъ.

При съставянето на буквица за четитъ се взематъ основни въжети въ първоначалното училище буквица. Отъ него се изоставя само онова, което отначало представлява особни упражнения за разбиране отъ дѣлата безъ зрѣние.

Това съ статии I и прѣдметъ в системата, се съвзема по-посече прѣдъ зрѣнето и за тѣхната пѣматъ жени дѣржещи прѣдметъ.

Б. Клаисовитъ апаратъ за писане (Klaisscher Stacheltypenapparat).

Сѣтъ като се упражнятъ постепенно и познаването на буквитъ по табла а (Setztisch) буквица, дѣлата почиватъ пѣтъ втората година на пишеть съ апарата. Този апаратъ измѣренъ отъ първия директоръ на училището, покойния Вилхелмъ Клаисъ и неговото име. Сетливитъ директоръ, т. е. го е съвършено съставитъ. Апаратътъ се състои отъ два двойни кутия, едната (дѣлата) по която е поставена съ кетъ и се затваря рамка, а другата (дѣлата) е раздѣлена на триградини за буквитъ, прѣдметитъ, изречениятъ и пишущитъ (Word— Satz— und doppelung—spalten). Пишущитъ е сѣтъ съ буква. Тон се поставя, когато искаме да напишемъ празно мѣсто.

Работенето съ Клаисовитъ апаратъ върху следния редъ.

1. Запознаване съ апарата и неговитъ от части. Названия и прѣдизначение. Разъ на апарата; а) отвори — кутия съ дѣла; б) отвори — за закрепване на чина, в) въжети — за буквитъ и за писане, г) съ въжети и думи, г) писане (дѣла и мѣстонахождение).

2. Прѣдварителни упражнения.

а) Упражнение за вземане, писане и поставяне на мѣстото му.

б) Отваряне и затваряне на апарата.

в) Отваряне и затваряне на рамката.

г) Упражнение за поставяне картата за дѣла.

д) Поставяне и мѣстене на писаната отъ издигане и поставяне на мѣстото му, поставяне на най-долния редъ и мѣстене нагоре (прѣжително упражненіе), поставяне на най-долния другъ редъ, повръщане въ първия редъ.

Съ този апаратъ се пише отъ дѣла нагоре, т. е. на дѣло.

е) Ориентирани упражнения въ тѣхнитъ на апарата (Fächerkasten) съ буквитъ: б по вертикални и хоризонтални редове; по вертикални редове (1, 2, 3, 4, 5 и упражнения за намиране и показване на сѣтъ и другъ редъ; наизустъ на думицата, радкици споредъ тѣхното положение въ тѣхната редъ, напр. 1, 2, 3 и пр., упражненіе за намиране думицата въ единъ редъ, въ I редъ 3, 6, 8, 10 и др. въ II редъ 3, и пр.; намиране пѣкето топане, като се реда и номера по него.

3. Запознаване съ буквитъ и писане.

Буквитъ отъ Клаисовитъ апаратъ съ написанъ отъ мета писекъ Бодове, поставени на кетъ мета писекъ съ бѣтъ, на третия край на тѣма отъ еднъ релефна буква за различни прѣдметъ.

се запознаватъ съ по 10 букви по порѣ наотѣ. Парчето съ запознаване и писането на буквитѣ по редъ и по, по отдѣлно и по цѣли думи. Буквитѣ съ учени съ Setatafel.

Писане съ буквитѣ а—j (I редъ) и упражненіе: а) намиране, опитване и името на буквитѣ а—j; упражненіе въ изваждане накъ на мѣстото имъ; б) упражненіе въ опредѣляне мѣстото на буквитѣ а—j; изваждане и накъ поставяне на мѣстото; в) противоположни упражнения, напр. стои въ 7-то долниче на II редъ и не; г) писане на първитѣ 10 букви (а—j); за поставяване при писането, писане по-редъ и размѣсно, безъ и съ употреба на линица; д) писане думи, образувани отъ първитѣ 10 букви съ употребленіе на линица.

Писане съ II редъ 10 букви (k—t) и писане съ III редъ и съ останалитѣ букви, означенитѣ знакове, шрифти, знаковетѣ и пр. Писане азбуката съ и безъ линица. Упражненіе въ писане думи и изречения. Упражненіе на всички знакове въ апарата. Понякога и съизясненіе.

По на обикновенитѣ букви съ Клайнова не представлява особна мъжнотия за то се пакъ е по-трудно отъ писането на ова шрифти, но четенето е мъчно, а именно, откозкото четенето на Брайловъ шрифти. Чрезъ пиането по-лесно въ релефнитѣ точковитѣ форми, откозкитѣ отъ линица. Затова на много мѣста служатъ само съ пунктова шрифти. По съ Клайнова апаратъ има само едно дѣство, заради което е и задържано въ употреба, главно въ австрийскитѣ, а именно, то съ този апаратъ може да се четатъ отъ хора съ нормално зрѣние. Малко стѣнитѣ могатъ да кореспондиратъ своитѣ близки и разниши, а и по-лесно могатъ да имъ отговарятъ на въпросъ имъ какъ такъвъ апаратъ въ това да имъ е нужна и какъва специална да.


Приискиитѣ ученици този апаратъ ще имъ още дълго вървѣе, може би, само по отъ уваженіе къмъ паметта на Витхемъ основателъ на немекитѣ институти и на

В. Брайловъ пунктова шрифти.

По обща мнѣніе, които се употребяватъ пунктова шрифти, трябва да каже, че самия шрифти.

По началото на 19. столѣтіе учителитѣ въ се убѣдиха, че прѣдъ имъ имъ по-различаватъ релефнитѣ точки отъ рѣзави и се опитвали да употребятъ

и какъви знакове отъ точки, съ които да си записватъ думи, имена на прѣмети и изречения. Французинътъ Барбие изобрѣти дѣла система отъ такива знакове, но тази система нѣмаша успѣхъ. Единъ отъ неговитѣ ученици, Louis Braille, създъ рѣзъ отъ него, съставитѣ система отъ знакове и отъ тѣхъ имъ се релефни точки знаковетѣ, потитѣ и шрифти. Паретениитѣ отъ него шрифти постепенно е усвоенъ отъ всички учители на слѣпите и приспособени на разни случаи. Този шрифти и шестъ поимено на запаметуване си и се парима Брайловъ пунктова шрифти.

За основа на своята система Braille взема стѣд-
ваща форма отъ 6 релефни точки: . Отъ тѣхъ имъ шесть точки чрезъ разни комбинации той наредъ азбуката. Сжигитѣ точки съ приспособени за отбѣляване на шрифти, потитѣ и прѣметитѣ знакове.

Шеститѣ точки отъ основната форма се нумериратъ така: 1, 2 и 3 въ тѣхъ рѣзъ отъ потитѣ, 4, 5 и 6 — въ дѣсния рѣзъ.

Отъ тази форма се образуватъ най-първо първитѣ десетъ букви отъ азбуката (a, b, c, d, e, f, g, h, i, j) само съ комбинации на точки 1, 2, 4, и 5, както стѣва:

••	••	••	••	••	••	••	••	••	••
••	••	••	••	••	••	••	••	••	••
a	b	c	d	e	f	g	h	i	j

Така то имитѣ точки означаватъ буквитѣ, а малкитѣ съ поставени, само а да се опредѣли положението на голѣмитѣ точки въ основната форма.

И така споретъ поменатото по-горѣ нумерирани на точкитѣ въ основната форма първитѣ десетъ букви се съставитѣ, както стѣва: a — отъ точка 1, b — отъ точкитѣ 1 и 2, c — отъ 1 и 4, d — отъ 1, 4 и 5, e — отъ 1 и 5, f — отъ 1, 2 и 4, g — отъ 1, 2, 4 и 5, h — отъ 1, 2 и 5, i — отъ 2 и 4, j — отъ 2, 4 и 5.

Отъ тѣхъ десетъ букви се образуватъ по рѣзъ стѣнитѣ десетъ, като имъ се прибави още по една точка, а именно точка 3:

••	••	••	••	••	••	••	••	••	••
••	••	••	••	••	••	••	••	••	••
k	l	m	n	o	p	q	r	s	t

Трети рѣзъ десетъ букви отъ азбуката се образува, като се прибавитѣ при всѣка буква отъ първия рѣзъ (a—j) по една точка, и о точка 3 и 6, или се едно, ако къмъ всѣка буква отъ втория рѣзъ (k—t) се прибави точка шеста. Четвртиятъ рѣзъ отъ десетъ букви, ако има толкова, се образува, като къмъ всѣка буква отъ първия рѣзъ се прибави само точка 6. Отъ сжигитѣ форма могатъ да се образуватъ по-горе отъ 40 знака.

Шрифти десетъ знака, взети въ квадрата, образувани отъ точкитѣ 2, 3, 5 и 6, дватѣ прѣметитѣ знакове, както стѣва:



Когато пръв път първите десет букви стои
знакът: т. е. шифрът 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7,
8, 9 и 0.

Математическите знакове се приемат да се означа-
ват така:



За писане на Брайлова шифрът е употребяван до сега редица апарати. Пръв похитнител-
годиш употребяван в Германия повече така
названа Rillentafel, а в австрийски институт
е приета пражската табла (Prajertafel).

Пражската табла се състои от две еднакви
математически (шпонови) плочи, съединени с ръ-
чница. Таблата има дължина около 35 см. и
ширина около 25 см. На едната плоча има
изгубнати шест-шпонови форми от Брайлова
шифрът, въ 28 вертикални реда по 21 форми,
а на другата, която при писането стои опоръ,
сж направени клетки (прозорчета) съ 6 връжове,
съединяващи на изгубнатите форми от
долната плоча. Връжове на едната плоча и
съединителни на изгубнатите на другата се
номерират така: първият вертикален ред 1,
2, 3, а първият — 4, 5, 6, а не както се нуме-
рират тогава при четенето, защото и така се
пише на хартията от едната страна, а се чете
от другата, както и при апарата на Блайна.
При писането се почва отгоре, но отдясно
и се отива към ляво. Въ следния ред се поставя
пакъ от ляво. Хартията за писане се поставя
между двата плочи, плочите се затварят и то-
гава се пише, както през връжове на про-
зорчето се написва съ връжа на едно и също място
(тома е писаната, der Ginfel) и се правят въ
хв янга изгубнатите, от които на другата
страна излизат релефни точки. Когато искате
да четате, обръщате хартията на твър (како я
изваждат от плочата) и пишате по редове
от ляво на дясно и отгоре надолу.

Пробавителният упражнител съ пражската
табла се състои въ употребяване съ апарата,
бросне клетките (прозорчетата) и редове, по-
ставяне и изваждане на книгата, обръщане,
въ кои редове, кои точки стоят, а каквие на
писаната, писане точки, напр. 1, 2, 3, после 4,
5, 6, писане по една, по две и по три, писане
6 точки, писане по отдясно и всички учени
сещат въ табла.

Никой учител не упражняват първото писането
на всички 7 точки, а после по отделно.

След пробавителния упражнител дясно
се запознават съ буквите постепенно и се учат
да ги пишат. Като усвоят дофр писането на
първите десет букви, учат славните десет и

т. и т. След това се запознават съ прѣ-
тежителни знакове и шифрите. Упражняват
пишат думи и изречения, да правят се
ценения и прѣписване на думите, да поир
грѣшките си и др.

Въ австрийски институт, дѣто е Брай-
шифрът се запознава въ III клас, а учени-
ците бързо, понеже прѣварителният уч-
нения се прѣминват по-рано, при работи
съ други шифри, Rillentafel и Клайновата апар.

Освен Брайлова плоча има и Брайло-
нина за писане на шпонови шифрът. Та-
мина има шест клавиша, които съответстват
на шестте точки въ основната Брайлова
При натискането на шестте клавиша на
плоча се пишат съответните им шест
Писането съ машината е лесно и то нѣде
сладко писането съ пражската табла.

Минала година един германски уч-
ствариенствувал машината, като я из-
собила да пише само съ една ръка, а
тава, както съ десетината. Това съ ръка
наде не се покрѣпва добре въ конгреса, а
съ тази машина е била могат да пишат
като съ едната ръка четат (пишат), а съ
временно съ другата пишат, но по този
успехието става въ вреда на паметта. Д-
се по-старата машина с дясно е приета
прочете пѣко съ писане и да го запомни
че тогава и го напише, така тои може да
писва направо, без да запомни шифръ
по дози начини паметта му, като
напрѣд, може да отскача, а тя трѣбва
хвална.

Съ Брайлова шифрът сж написани печ-
кни за прочит. Много от съчинения
видителни писатели сж прѣписани или прѣпис
съ този шифръ.

Въ два виенски и няколко германски инст-
има специални печатници за Брайлова шр.
Такава печатница има и въ Букхенцъ, а
че и Ромбниа още пѣма институт за
Ромбнската кралица наредила въ своя
печатница, прѣпечатвала пѣкои свои
на пѣмки съ Брайлова шифрът и ги разпр-
да пѣмскит институт. По този начин
неплат на Карменъ Силава стават достъ-
за писанит от зрение.

Печатницата за славит се състои от
особна сложна машина и една преса.
Плат за печатне има шест клавиша, както
плат за писане. Като се натискат тѣти
на една шпонови плоча се образуват
точки, а срѣзу гѣхъ на друга плоча —
точки. Тѣти двѣ плочи сѣти се приляз
между гѣхъ се поставя мокър листъ, на
се отпечатва написаното на плочите. Листъ
се изхупават и се свързват на токове.

Печатането върви леко и бързо. Ведна-
говени плочи могат да се гатят тѣти
и да се употребяват много жти, а пѣкои
могат да се печатат само токова
когато сж потребни.

4. Самостоятель.

А тази смисла въведи умствено. Учителствит при обучението така, както се въ първоначалното и трикласното училище, се смисла съ малки предметни предмети, камъчета и смислато. Така въвежда малкото руско смислато, което въвежда въ нашите канцеларии. То има поставени на десетъ телени връзки. Ими учителъ има артед себе си смислати работитъ за едно едновърменна. То се дава на дѣтиа още въ началото на годината. Най-първо се запознаватъ съ числитъ му, изучаватъ се да го поставятъ въ смислато на чина и оторъ, да си работитъ го връзките поредъ оторъ и обратно, да броятъ годинитъ и да ги тѣхъ, както се смисла въ всяко друго. За изучаване на работитъ се употребяватъ вече възрастт съ предмети (пѣла и 1. на 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 и 10 частъ). И възрастт само така има по единъ. Ими учителъ.

важ на мірані і на мастры сь рэлефан-
цыйн. і раздзілен на дэсяці стаўн-
цы і часткі: мз, кілограмы і часткі.

ри починай да смиташ по-лесно, ева
и третата година. Но това смитане не
е толкова изживо. Във всички институти
е смитане с цифри.

ето съ цифри гукъ има само това значение на съвкупен прѣставление на всички хора съ цифри (шмемето) то е приспособление то има изключено, съ на мѣкане, че съ него изразно дѣятъ ученици и се харчатъ изчисления на апарати, свързати вътрѣ много, дѣне съ цифри се употребява апарати, състои отъ една дървена кутия, раздѣлена на 16 прѣгради за цифрите отъ 1 до 9, а дѣлата има малки четвъртинки които се и правятъ цифрите и знаменитѣ съ направени на малки стѣбчета изключено.

Върхът учениците се запознават с
тази на дандата, учат се да го завъртат
и, разведнатъ дъната и дъната по-
малкията се да разпомават цифрите
и, купката на всяка цифра; броят
и ретоветъ въ дъната половина на дъ-

ни пакъ пилата се асфалтиратъ съ шиф-
 11 учебна година, когато работятъ съ
 апарати. Сега се започватъ и съ-
 и събиране, и влаждане, умножаване.
 Умножаватъ се да остави въ шифрътъ
 12 (двоиченъ) и да ги взематъ на
 13 Парелатъ шифрътъ въ хоризон-
 14 вертикаленъ редъ. Парелатъ, въ по-
 15 ния, еднъ кѣтка. Шифрътъ 1—9 да

вертикален и въ хоризонтален редъ. Писаната двучифрени числа (10—20) едно под друго, а същото — двучифрени и едноцифрени.

Съдът, Физическият и Управителният се при-
стъпва към съобщението писмено съгласие, като
се нареждат писмата така, както при писменото
съгласие на черна дъска, на кинна или на цвят.

5. Геометрия и чертёж.

Обучението по геометрия има за задача да образува у съществителните представи за форми на правите и крива, за форми на пространството. Използването на съществителните, както и изразенията на възрастни събщи, ни уверяват, че у малкото дете няма априорни представи за форми. Тези представи се образуват постепенно чрез различни възприятия. У съществителните представи се образуват от осъществени и мислени осъществения.

За образуване на представянията за формите и разбиране законите на пространственият отношения се употребяват правилни тѣла отъ дърво и картонъ. Тѣлата сѫ направени така, че да могатъ да се разчленяватъ, да се раздѣлятъ на повече части и да представяватъ повече геометрически форми.

Обучението се започва с кубъ. Отъ тѣлото се мисли въ кубъ поизправилата, линията и точката.

Всѣко дѣло има пособия въ ржката си и всички едновременно опитвалъ.

Слѣдствіе чертають само фигуритѣ и личинитѣ,
а нѣмца правитъ отъ слѣда, книга и картонъ.

За чергание дѣлата иматъ по единъ особенъ апаратъ, нареченъ възглавничка за рисване (Zeichenkissen). Това е една четириъгълна кутия, глътка около 30—40 см. изпънена съ кече, което е покрито съ сукно. Поставя се като възглавничка, поставена въ кутия, възглавничка съ дървени рамки. По тази възглавничка учениците чертаятъ съ конни и карфагски ризниѣ линии и фигури (карфиини). Се забавляватъ тамъ, дѣто ще се правятъ нѣки линии, и около тѣхъ минаваатъ кониѣ.

Друго помагало по чертание съ съдържащо на-
чертания Е. Фигури на тѣла на хартия (Figuren zur
Raumlehre in den Blindenanstalten von Direktor
Mohr.)

6. *Законъ въ жи и исторія.* Стѣпнѣ учатъ, мо-
тивни, разказа и въ старія и новія дѣла, раз-
кази и въ отечественна и обща исторія. Въ по-
тога се сѣи отъ разказа на ученика. Мотивати
се звучать така, както и учѣтъ и въ основното
учебнище.

Книжки К, които трябва да бъдат получавани да прочитат и които са напечатани с пунктови шрифтове, съдържат кратки исторически и библически разкази и от тях трябва да бъдат взети допълнителни учебни въпроси.

Во вѣданъ училища имать катехизисъ, напечатанъ съ пунцовъ шрифтъ. Той се дава за училищна книга ученицѣ въ горния курсъ. Други помагала по тѣзи прѣдмети нѣма.

7. *Гимнастика.* Има два вида гимнастика, обикновена, която се състои въ свободни упражнения и упражнения съ уредитѣ въ гимнастически салони, и друга, състояща се отъ упражнения на ржцѣтъ и прѣститѣ или така наречената Hand- und Fingergymnastik.

И тука, както и въ другитѣ училища, се правятъ свободни упражнения и упражнения съ уреди. По-сложнитѣ упражнения се избѣгватъ. Отъ уредитѣ се употребяватъ бухалка, пѣргѣ, желязни топки, стѣлба, конѣ, люлки, вѣжа и шери за изкачане по тѣхъ, паратенки и пр.

Гимнастическитѣ упражнения се правятъ поотѣлно отъ момчетата и момичетата. Всички иматъ специални обуца за гимнастика, а момичетата иматъ гимнастически костюми: широки панталони и рубашка.

За упражнения на ржцѣтъ и прѣститѣ се употребяватъ два уреда: Streckbrett и Knotenstab.

Първиятъ уредъ е една дъска, дълга половин метъръ и широка около 30 см. Дъската е издѣлана така, че смъ се образували успоредни бразди и рѣбове, които иматъ хоризонтална посока, когато се сложи дъската на чина прѣдъ дѣцата.

Вториятъ уредъ е единъ пѣргѣ, изрѣзанъ на топки (вѣзли) и поставенъ на подпорки, високи 7—8 см. По дъската и пѣргѣ се правятъ упражнения, които иматъ за цѣль да раздвижатъ прѣститѣ и китката на ржката и да изострятъ осязанието на прѣститѣ.

Ржчната и прѣстната гимнастика се въвежда само въ най-долния курсъ.

Покрай гимнастиката съ уредитѣ се уреждатъ свободни игри въ гимнастическия салонъ и на отворито.

8. *Ржчна работа.* Ржцѣтъ на сѣлскитѣ изпълняватъ важна роль не само въ придобиване на сръдствата за прѣхрана, но и въ придобиване на образованието. Знае се, каква голяма частъ отъ знанията си сѣлскитѣ придобиватъ посредствомъ пинането. А отначало, когато дѣтето доиде въ училището, неговата ржка далечъ не е способна да извърши службата си така, както се очаква отъ нея. Ржцѣтъ на сѣлското дѣте обикновено не притежаватъ нужната за опинване на предметитѣ подвижностъ и ловкостъ, защото, както вече се спомена, родителитѣ пренебрегватъ правилното развитие на дѣтето си, като му служатъ, вмѣсто да го учатъ и упражняватъ само да си служи.

Като се има прѣдъ видъ отъ една страна ролята, която се пада на ржцѣтъ въ задачата за придобиване знание за предметитѣ, а отъ друга страна онази роля, която се пада на главитѣ органи въ дѣлността на сѣлскитѣ за самостоятелно придобиване сръдства за живѣние, силно и ясно изпиква важността на онова обучение, което има за задача да упражни ржцѣтъ да се движатъ, да опинватъ и да работятъ. Това обучение за придобиване подвижностъ, ловкостъ и сръчностъ се състои въ гимнастика (главно ржчна и прѣстна), фръбелови упражнения (прѣпичане,

вързване, стѣгане, шпене и пр.) и сѣлска ржчна работа, а главно *моделиране*. Отъ видове ржчни работи, опрѣдѣлена за ученици-подходяща за сѣлскитѣ моделирането е сѣлскитѣ съображения: 1) моделирането да се почне съ много прости форми, напр. кифли, яйце, ябълка, круна, кравайче, халчинци, верижка и пр., които лесно се шатъ и възпроизвеждатъ; 2) материалътъ (ната) лесно се работи и нищо не коства; 3) моделирането най-много се упражняватъ шата на прѣститѣ и мускулитѣ на прѣддѣната и пр.

Моделирането е въведено въ всѣтки нредъ. Въ нѣкои, както е напр. въ императорскиски институтъ, то е въведено само въ долния курсъ, а въ други — въ всички. Въ послѣдния случай то достига голямо значение.

При моделирането се почва отъ най-просто форма и най-познатитѣ на дѣцата прѣдмети, напр. ябълка, кифла и др. и се отива къмъ сложнитѣ, напр. листа отъ растения, цветѣта, чапки и др. Най-сетѣ въ горния се правятъ по ладени модели много сложни модели, напр. разни животни и растения.

9. *Игри и занимания.* Освѣнъ шригѣтъ въ гимнастическия салонъ, сѣлскитѣ се занимаватъ въ института и съ игра на шахъ, дкарти, дама и др. Прѣдметитѣ за игра са способени за тѣхъ. Дъската на шахъ има въ които се изправятъ фигуритѣ, доидъ съ релефни точки, по шлитѣ на карти отбѣлѣзани съ точки имената имъ.

Сѣлскитѣ могатъ да се забавляватъ и научаватъ въ института да прѣкарватъ отъ и весело частъ отъ свободното си врѣме. Повечето отъ тѣхъ сѣ музикални, тѣ прѣкарватъ задржжко приятни часове въ свирене. Тамъ се уреждатъ и концерти, на които пообиватъ поканени родители и благодарителната шриягъ и се забавляватъ въ гимнастическия салонъ, въ салона за почивка, на двора градината и всѣкога подъ надзора на учителитѣ си. Най-малко два пѣти прѣвъ сѣлскитѣ имъ се прочитатъ нѣщо изъ нѣкое списание или нѣкое списание или изъ нѣкой вѣстникъ. Съ тѣми четения се свързватъ бесѣди, при и полеми.

10. *Бесѣдитѣ на директора (Allerlei).* Въ ректорския и кралевски институтъ въ Витторекторитѣ има въ горния курсъ единъ особъ родъ уроци, наречени отъ него Allerlei. По сѣ тѣ напомнятъ на нагледното обучение (толия курсъ (Allerlei, Uebung der Sinne, Alltagsunterricht), но тука тѣ сѣ свободни б по всевъзможни въпроси.

Всѣхъ поканенъ и присѣтствуватъ на еднакава бесѣда въ VI класъ (послѣдния класъ) ректоритѣ, стѣтъ като поздравитѣ дѣцата, и шриху какво биха желали тѣ днесъ да прѣговатъ съ него. Ученицитѣ за двама въпроси учителка, около 16 годишна, желаше да

итно за Хале, дѣто имаше дѣтскъ конгресъ по възпитанието на слѣпите и дѣто има добръ уреденъ институтъ. Очевидно бѣ, че тя се интересува за работата въ конгреса и въ тамошния институтъ. Другиѣ ученици и ученички подкрѣпиха въпроса на своята друзарка. Директоритѣ отпаса на кратко заветението въ Хале и се споделиха много на това, което бѣ му направило особено впечатление, а именно успѣха по музика и особено хоровото пѣние. Той взе отъ това поводъ да имъ каже, че и тѣ биха могли да направятъ повече съ музиката, ако посветятъ повече внимание, арутъ и прѣие на нея и говори за значението на музиката за тѣхното бѣженіе въ живота.

Много ученикъ желяше да знае ищо за жезловитѣ рудии. Директоритѣ го запита най-прво, кое му е даго поводъ това запитване. Ученикътъ обясни. Тогава директоритѣ пазожи общарно, какъ се намиратъ рудии, какъ се запитватъ и експлоатиратъ минитѣ и какво значение иматъ жезловитѣ рудии.

Така всѣки пакъ му се даватъ редъ въпроси, на едни отъ които той веднага отговаря, други отпаса за иления пакъ, когато не се поприготви по добръ, а върху нѣкои въпроси той се приготви да имъ говори и въ бесѣдитѣ подвскаа ученицитѣ да го мншатъ тъкмо по тѣзи въпроси.

Тѣзи бесѣли иматъ двойна задача: отъ една страна тѣ допознатъ знанията на ученицитѣ, а отъ друга — даватъ възможностъ на директора да войде въ сношение съ ученици и ученички, да ги привърже къмъ себе си и да имъ влиа илюминативно. Последната задача е по важна, това е еженивската задача на бесѣдитѣ.

II. Музика.

По силата на природнитѣ закони, при отелт-тането на едни органи, другиѣ се развиватъ повече на негова сметка. Зрѣнието и слуха иматъ особени взаимни отношения, затого при отелт-тането на едното, другото обикновено се по-мече, макаръ не всѣкога еднакво, наврѣтва въ нѣкоего усиленіе. Глухонитѣ иматъ по-силенъ слухъ, а въ сирѣца съ това тѣ усиленіе и рѣката си и наврѣтва въ нѣкоего въ рѣкването, краснорѣчието и пр. Слѣ-питѣ пакъ проявятъ особа талантливостъ въ музиката.

Оне въ най-отдалечениѣ стари врѣмена слѣ-питѣ сж се занимавали съ музика, макаръ че то-хотъ примитивно и повече въ свързка съ про-пийа, отколкото за удоволствие или за самото искусство.

Музикантата способностъ на слѣпите е дава-стента на френския учителъ Valentin Haüy да отвори първи институтъ за слѣпи, дѣто за ги приготви за изкарватъ прѣхраната си съ соб-ствени прудѣ. Въ всѣки институтъ чнесъ е да-дено на музиката важно мѣсто и въ нея се по-стига голямо съвършенство. Наполеонъ една-рети часть отъ учебното врѣме се заема отъ ронитѣ по музика. Учи се много (соло и хорово)

съ ноти и се свири на разни инструменти: г-лука, пиано, оргелъ, хармоніумъ, виолончелъ, флейта, китара, цитра и др.

Прѣподавателитѣ по музика сж обикнове-хора специалисти (свършинни консерватори). Тѣ изпитватъ музиканитѣ наклонности и спосо-ности на дѣлата още отъ начало и опрѣдѣлятъ кое дѣте има талантъ за музика и за какви ин-струменти. Тогава опрѣдѣлятъ реда на за-пийа за всѣкого или за всѣка група, опрѣдѣ-лятъ и числото на учебнитѣ часове, както и часове, въ които дѣтата не могатъ да се за-маватъ сами. Пѣнието е задължително за всѣки ученици. Въ всѣки институтъ се уредятъ хо-ри и оркестръ. Много отъ възпитаницитѣ от-валъ въ института и слѣдъ задължителния срѣ-стѣ пѣтъ да се поусиленствуватъ въ му-зиката, а слѣдъ това постигатъ въ консерват-риата, държатъ рѣтовно изпити и добиватъ право за учителстване по музика въ инсти-тутѣ за слѣпите. Нѣкои отъ свършинитѣ ко-серватории постигатъ въ оркестри или прѣ-даватъ частни уроци по музика.

Покрай музиката, като отделенъ прѣдметъ се учи настройването на пиано (Klavierstimme). Нѣкои слѣпи тѣ добръ го усвоятъ, че по-могатъ да си изкарватъ прѣхраната съ не-като се установятъ въ нѣкой голямъ градъ.

Прѣвъ врѣме на конгреса въ Хале въ та-мния институтъ се уреди концертъ. Въ ин-ститутѣ свиреха на разни инструменти и всѣ-бѣше доста спотутивно, но смѣсвирятъ хоръ състоящъ се отъ около 50 души, надмина въ-очаяване. Господинъ Шванеке, едни тоста по-растенъ учителъ, само казваше, какво ще се по-даватъ тонове на пианото и слѣдъ това си с-лаше на стома. Хорътъ пѣние безпогрѣшно и тово ите по за най-високата музикално у-

Когато постихъ института въ Пуркерсторфъ директоритѣ, т-нъ Либански, ми направи ели-приятелъ сфоририъ. Слѣдъ като обиколехме разпечатъ на всѣкиѣ института, той ме заве-въ голямия салонъ, дѣто пече чакаха 16 уч-ника отъ горния курсъ, готови съ инструме-нитѣ си. Това бѣ часть отъ ученическия орке-стръ. Шо въкохъме, директоритѣ ги позара-и имъ каза да почнатъ. Ученицитѣ бѣха си ус-ворили, какво не спиратъ и импровизираха ели-хубавъ концертъ. Всѣки свиреха въолумене-и съ чинкостъ на добри музиканти. Оркестръ се управляваше отъ ученикъ.

Въ всѣки институтъ, които постихъ, бие-тъ отъ нѣкои извѣстни успѣхъ по музика. Ка-минавахъ прѣвъ институтитѣ, на много мѣ-намирахъ отелни ученици и ученички да-заниматъ въ нѣкоя стая, даѣчени съ инст-румента си, че не забѣтъ лиха отворенето на в-ратата и влизането на голяма часть отъ свободна-си врѣме дѣтата прѣкарватъ съ инструменти-и рѣката.

Въ висския институтъ има едни слѣпѣ уч-те въ музика, т-нъ Хайндт. Той е билъ го-ученикъ, занимавалъ се само съ музика. Съ

валъ въ консерваторията, държалъ изпитъ, а отъ тѣ години е учителъ. Той урежда и управлява хора и оркестъра и прѣподава пѣние, пиано, циника, оргетъ, флейта, виолончело и контрабасъ. Сами свирятъ добръ на всички инструменти. Но най-хубаво свирятъ на хармоніумъ. Единъ денъ стѣхъ една конференция г-нъ Хайнцъ ми показа всички инструменти, които се намиратъ въ институтъ и ми обясни значението върху единъ хармоніумъ, които бить одирепъ отъ нѣкоя си благородна дама и които струвалъ около 15000 лева. Свиренето на този инструментъ е твърдѣ, трудно, защото самиятъ инструментъ е много сложенъ, той има три реда клавиши. Г-нъ Хайнцъ бѣше така побесѣлъ да изсвири нѣколко отъ жетекъ на хармоніумъ. Тѣна можеше да се види, до какво музикално свирене само може да достигне единъ стѣхъ човекъ. Сами тои се унасяше въ свиренето, а ржѣтъ му пилаха съ извѣрени токовостъ.

Оркестрътъ на г-нъ Хайнцъ е малък, но не отстъпа на другитѣ оркестри, които имаха случай да чуя.

Стѣхитѣ учатъ музика отначало по слухъ, а по-сетѣ по-поти. Тѣ иматъ ретейни поти, наредени по Бранловата система. Потитѣ изучаватъ съ пиане и ги пѣятъ или свирятъ. Разбира се, че не могатъ да четатъ потитѣ и съпвѣржени да свирятъ на нѣкаквѣ инструменти, но заради това нѣкъ тѣ иматъ чиста музикална паметъ. Стѣхитѣ сѣ въ състояние да запомнятъ дѣно откъдето и съ тоѣма точностъ да ги воспроизведатъ. Когато свирятъ, тѣ могатъ да прѣкъснатъ, што и та било, да се довършатъ и из почнатъ нѣкои тактъ, които имъ се изсвири отъ учителя и пакъ спонтанно да продължатъ до края. Всичко това става, разбира се, наизустъ. За тѣ може тѣ върши велико обучението по музика, прѣва да има добъръ прѣподавателъ, които да поведе отначало прино по разликето на слухъ и та опрѣдѣли постепенно пактоститѣ и тактитѣ на дѣтата. А добъръ прѣподавателъ е необходимъ и сетѣ, когато ученицитѣ ще се съвършатъ въ музиката.

III. Техническо (аналитическо или интуитивно) обучение.

Въ институтѣ се учатъ занаяти, съ които стѣхитѣ поетѣ могатъ да се прѣхранватъ. Прѣзъ учебното на нѣколко учебни години мѣстѣхитѣ учатъ да усвоятъ по слухъ закаято, а тѣкои по гласъ, доволно, че поетѣ да могатъ сами да разсѣятъ по-нататкъ. Оти въ нѣкои специална работи пѣла на стѣхъ, било на свои или друга нѣкоя чиста работница.

Отъ занаятитѣ най-лесно се изучаватъ отъ стѣхитѣ чеканство, ковачество и бижутство. Нѣкади работятъ първоначално, бижутството и бижутство. Първи бѣри закаято, обаче, самъ лесно и най-доходни.

Дѣтици, също както момчетата, се учатъ да правятъ четни, да плетатъ цинични колове, по тѣ работятъ и разкобнитѣ на чораци, фалени, тангетѣ и пр.

Въ всѣки институтъ има работнищѣ и цинични майстори по известнитѣ занаяти. Майсторитѣ се платя мѣсячно и иматъ съ тѣхъ стѣхъ процентъ отъ стѣхитѣ приходъ. Опрѣданата прѣвъ платѣно часонѣ, а останалото прѣкъ работятъ въ работнищѣ и сѣмѣта на институтъ. Изработенитѣ прѣкъ се продаватъ отъ специално стѣхъ работнищѣ по прѣдварително опрѣдѣленъ цѣна. Прѣметѣ се изработватъ по порѣчка нѣкои държавни учреждения за порѣчки институтъ всички потребни четни и коваца, а на поправка погрѣшенитѣ си сѣ прѣ. Нѣкои дружества си заказватъ отъ всички фетмети, чортѣ и тр. Въ стѣхитѣ мѣстѣ на занаятитѣ е отстъпено драго по-големо мѣсто, откъдето въ видѣа Г-нъ и Австрия.

В. Възпитание.

За първоначалното възпитание на дѣтата сѣжакъ разликѣхъ. Стѣхитѣ стѣхъ растатъ въ благоприятни условия, много често и най-близки родителѣ правятъ потѣхъ тѣхъ възпитание на стѣхитѣ си родби. Институтъ грѣва да поправи сторенитѣ грѣшки и да гарантира идеалъ на дѣтското физическо и чиническо развитие. Стѣхотата не обхваща тѣхъ физическо и физическо или психическо възпитание, но се пакъ може да бѣже отъ причина за това, защото родитѣ нѣкъ не сѣжакъ за чинѣта на физическото стѣхъ, а вѣтъ и прѣнебръгватъ общото стѣхъ и дѣтизма и дѣтата. Но обстоятелствата въ стѣхъта благоприятствуватъ на стѣхитѣ, тѣ бѣтъ добро възпитание. Дѣтѣтѣ така се учатъ на почитенитѣ възпитание на пѣни режонѣ и може въ жѣко врѣме да усвоятъ тобродѣтели, които то сѣ норма на дѣтѣ не може да придобие въ класа и училищѣ.

Въ институтѣ възпитание сѣ прина сѣ ретѣ, чистота, точностъ и трудолюбие. Има точно опрѣдѣленъ ретѣ за работа, уславане, мнѣне, ядене и забавление. Стѣхитѣ се принабавяватъ къмъ тои ретѣ, да не сѣжакъ пѣлави, както гражданитѣ, а сѣжакъ сѣжакъ, сво отни и малко поди. Освѣтъ тои поради чинѣта на прѣметѣ дѣтици възпитание и наиздрѣжѣ сѣжакъ да сѣжакъ всѣкоя при ученицитѣ, постоенитѣ тѣхъ стѣхъ сѣжакъ да възпитание сѣжакъ бѣ отпорѣ възпитание върху възпитание.

Понеже всѣки дѣда живѣтъ въ стѣхъ, тѣжакъ да сѣжакъ въ тои опрѣдѣленъ сѣжакъ отъ стѣхъ сѣжакъ така въ опрѣдѣленитѣ и издрѣжѣ възпитание сѣжакъ сѣжакъ възпитание въ училището, не сѣжакъ възпитание ретѣ. Въ класѣта сѣжакъ дѣтѣ.

ко и то рет, прѣдѣстѣуваши оуби
и уиште вѣда въ кѣса; тѣмъзането оуби
се ичѣршва сѣмно така по ретъ. Въ вѣ
и нѣе мѣстото и дѣлока не то промѣнява.
вѣтъ се дѣржавѣ ивѣдѣти повожи во
ица иоритѣ. Дѣхѣти на тѣмъти те
и на оубрѣдѣлено мѣсто (ра бѣа се, че
иаснага стѣя) Тѣмъта стѣмъти на чѣно
иравѣти и модѣрѣти на сѣмъти дѣста
иоритѣ ивѣде тѣе ивѣти на вѣже ивѣти,
ида рѣжѣти по, ако мѣте вѣе сѣмъти,
сѣмъти.

[illegible]

НАТИВАТЪ ПОСЪ ДЖИВОТЪ И СЪДНАТА ПОСЪ
И ОБЩАВАТЪ, ГИ СЕ ОБЩАВАТЪ ПО МЕДИ
КАТО СЕ СНО ВЪ ТРУДЪ И СЪ ПОМАГАТЪ.

инното присъствие на възпитателите, които ги помислят така, както в отбрана безпомощното състояние на стипендиантите случаи, когато това било отъждяването на начинаещите, та се приваждат случаи възпитателите, да имат божествено и чакрени.

дустик, като приговарят възпитателни и
мостовна работа, грават откъдето хора
надължи и чо-и-изнаеми, разбира се, по-
не чамомома неважност и в самостоя-
а хора, тиник откъдето

најчешќи сфаќаат дека музиката е тој фактор којшто ја прави музиката еднакава, а не само да се забавяваат. Тоа, сепак, првпат го се наесоговинувајќи со нивните пијанисти. Во нејна възраст сфаќаат се уште дека нејна вечерашна забавашка е

[illegible]

Г. ПЕНСОНАТИ.

Поступили сведения, что в Хале, Гимбурге, Бромсе, Нурккерсторфе и Виссе В. несут службу в качестве Kunderisyn, Maennerhera, Mädchenheim, Versorgnis und Beschäftigungsinstitut für erwachsene Kinder, и при этом имеют весьма высокие жалованья и К. К. Blinden Erziehungs-Institut. В последние месяцы в прусских по-добно учреждениях были даны следующие ответы на вопросы. Исаа Гавенштадт, по поводу своего сына в высшей учебной школе сказал, что при особом желании. Подобно Гавенштадта да и другие учителя, много из них являются детьми евреев, как только они окончили школу и, да родители не беззаботны, не несли бы случаи в школе не только по поводу и по поводу и в школе и в школе, много из них являются по-настоящему и системно следуют христианству, еврейство и иудейство и тут по доброй привычке да и тут да им служить сами и пр.

Возникли разногласия, которые разрешил, как всегда, сам Сталин. Он решил, что в этом деле надо поступать по-человечески и разрешить вопрос по существу, а не по форме.

а) Управление. На чело на институтът стои директорът, който е бившавено има всички функции на директор от сръбно учебно заведение. Той е само стоятелен въ отношение на заведението. Всичката административна, управителна и изпитателска контрол въ педагогическо и финансово отношение. Цяло институтът се издържа от частно дружество или фонда, томакне административна част се контролира от настоятелството на дружеството или от управлението на фонда.

Въ домашната работа тирензорът има свой изостанък (економия), а въ административната и възпитателната се подпомага отъ своя префекция (надзирател) и отъ камените наставници. Префектите живѣятъ въ пансиона, свѣтъ до сѣдинитъ на пансиониститъ, и се помнятъ отъ всички въ института.

от Училището. Всяки институти има пространи класни стаи, които съществено, понеже това никога не се достига максималното число на учениците. В императорския институт във Вроцла е предвидено да има максимум 20 ученика в клас, а има само по 10 и 12 ученика, в частната институция има по 12 и 15 ученика, в двукласната е по 15 и 16, но въпреки това все се опитват от време на време да кричат. Изданието на учебника за четене може да варира значително само съгласно с това, което е изпитано, трябва често да се дава на децата да пишат с пелената.

[illegible]

и отаблии стаи за занятия на учениците от допълнителния курсъ.

Средъ нуждите на занаятите и ръчната работа има отаблии стаи за работилници и за складъ на изработените прѣдмети. Има салони за гостиници съ всички приспособления и уреди за упражненя. Въ отаблиа стая учениците се занимаватъ по музика и се упражняватъ да настроятъ пиано, да коятъ нѣмъ нѣмъ слепици модели и едно разглобено пиано. Единъ широкъ салонъ съ столове покрай стѣнитѣ и масичъ стая и за почивка и забава. Въ отаблиа стая се помещава библиотеката. Понеже книгите, печатани съ Брайлова шрифтъ сж обемисти, библиотеката обикновено се помещава въ голѣма стая, която е изпълнена съ шкафовъ и етажерки. Дѣто има печатница въ института, библиотеката е по-богата. Въ Виена има дѣл печатници, но за този нѣкъ има много отъ съчиненията на видитѣ писатели, прѣпечатани съ Брайловъ шрифтъ.

Понеже обучението се води само съ нагледни помагала, а послѣдните сж твърдѣ много, въ всѣхъ институтъ има специаленъ кабинетъ за пособията. Въ по-старитѣ и по-големитѣ институти имать музеи.

в) *Жилище*. Институтите сж приспособени за жилищата на учениците, жилищата на директора и съместното му, на префектите и прислугата. Спалните на учениците сж широки и високи жилищни стаи, прѣсвѣтлени по около 16 куб. метра за всѣхъ ученици. Въ Хале, Пуркерсдорфъ и другидѣ оживляващите сж на ерѣтата на спалните, а отъ дветѣ имъ страни сж наредени креватите. Въ императорски виенски институтъ оживляващите сж въ отаблиа стая до спалните.

До спалните на учениците се намиратъ спалните на префектите и на прислугата. Сж до така на близо сж гардеробите. Въ гардеробната стая има за потребитѣ и дрехите на всѣхъ ученикъ отаблио мѣсто и шкафъ.

Въ най-долния етажъ, изолирани отъ другитѣ отаблиения на института, се намиратъ готварницата и перачницата. Въ Хале въ двора на института е построено отаблио зданье за готварница, перачница и перачница. До готварницата въ отаблии стая има бани, за момчета и момичета отаблио. Въ едина край на заведението сж отаблии и приспособени стаи за болни. Тѣзи стаи сж изолирани отъ другитѣ и имать приспособления за надзоръ, за ѣждане, къпане и пр. Въ една отаблиа стая посетителите се срѣщатъ съ учениците.

Нуждителите сж приспособени да бждатъ удобни за слѣпите и да може да се види нагледъ за всичко въ сѣкъ.

Когато посѣкихъ института въ Пуркерсдорфъ, г-нъ Либански, директорътъ, ме разведе на всѣкъ, тоякоме и на нуждителите. Той намери за интересно за ми сѣ не и имането върутка, а само така и тѣ сж прѣдметъ на особни и постоянни грижи „Die Asorte, das ist eine böse Geschichte in der Blindenanstalt“, каже ми од-

Единъ отъ прѣдметите на първото орисно обучение сж дѣ.

Разрѣшението на разни отаблии често институтъ, които посѣкихъ, сж сѣнай-големъ сж складовите, бините, перачницата, въ стѣния етажъ — рачница, библиотеката, перачницата, болничната, гимнастическия салонъ. Въ етажъ — жилището на директора, класна стая за музика, стая за почивка, музика, канцелария, въ най-горния — спалните работи и пр.

Д. Издържане.

Институтите за слѣпи сж прѣди всѣхъ приоритетни заведения. Първите институти сж отворени по частна инициатива и по отъ подаръци и завѣщания и отъ срѣди благотворителни дружества. Когато се изисква отъ подобни институти, основно благотворителни дружества спонсориратъ, образували сж се фондове, приходи които, подпомогнати отъ държавни сж покриватъ голѣмитѣ разходи на заведе. Въ послѣдно време заведенията се разширяватъ и разходите имъ се увеличаватъ, но сж и субсидии, а и фондовите разходи се намаляватъ сж повече благотворителни отаблии или завѣщаватъ частъ отъ имъ полза на неимчивите. Виенскиятъ горски институтъ има сѣга единъ фондъ около 1½ милиона крони въ акции, прѣд неимчиви имоти, сжщо подарени. Институтъ разкохва твърдѣ щедро и пакъ има из отъ приходи. си. Но, когато се влизатъ дотъ на заведението, на стѣните се сж голѣми плати, на които личатъ имената на благотворители, а срѣщу тѣзи имена сж четни суми отъ 10.000 кр., 15 хиляди, 50.000, 200.000 кр. и пр. и пр.

Изразекниятъ институтъ се издържа отъ сѣското общество въ Виена; институтътъ въ Пуркерсдорфъ се издържа изцяло отъ прѣдната власт на долина Австрия; другитѣ институти въ Виена се издържатъ изцяло отъ дружества и завѣщания фондове. Въ Б-Хале институтите получаватъ голѣми сж и имать свои фондове.

Е. Персоналъ.

За директори на възпитателните институти биватъ бивши учители въ гимназиите, педагогическо училище или пакъ дѣто учители на слѣпите.

Г-нъ Менн, директорътъ на виенския институтъ е бившъ гимназиаленъ професоръ и сж права на директора на срѣдно. Той преподава само уроци въ педагогическото училище и е доцентъ въ университетъ.

Г-нъ Либански, директорътъ на Пуркерсдорфъ е бившъ учител въ Бюрнауле (неимчиви)

и има 36 години учителска служба вън, преди да стане директорът.

Првите директори едни са били директори-слепи, други учители или трети учители въ педагогически училище.

Кандидатите за учители по общообразователно направление се изисква да са държали някъде изпити за основни учители.

Винаги подготовка за преподаване на слепи се придобива: а) въ самите институти, в случай кандидатите посещават като учени учители, обучават от начало по предмет, по които не е нужна специална подготовка, постепенно се запознават съ същата работа и тогава, още преди текущата година, почват да преподават в някъде предмет, б) въ специални курсове, които държат още въ педагогическото училище, а откъде за редовни основни такива курсове се държат въ Виенския педагогически училище и се състоят от 10 лекции по тифлопедагогика.

Когато искат да станат учители, се вписват въ институтите като стипендианти. До хоспитиране се допускат и учениците искат да се запознаят съ обучението на слепи.

Платите за редовни учители по музика са съ свършили консерватория. Понемало по музика са много и различни, гукват често и външни учители само на уроци. Моделирането се преподава от специалист. За преподаване на занаята изговарят добри манстори съ месечна

плата на учителите не са еднакви въ институти, но обикновено са по-добри въ не са заплатите на учителите въ първото и класното училище.

Платите на виенския институт получават както получават директорите на училища въ Виена (§ 21 от статута). За учители (Hauptlehrer), които са двама, един изпит за учители въ Бюргершколе действувал по-дълго време като учител, който получават редовна годишна заплата от 800 крони квартирин, а всички други имат добавка по 400 крони. След тази служба заплатата на главния учител до 4000 крони, съ квартирините — 1000 крони.

Учителите-префекти и учителите по музика първоначална заплата 1400 крони, 400 квартирин и имат право на шест допълнителни всяка пет години от по 200 крони. 20 годишна служба те могат да имат заплата 2600 крони, а след 30 години — 3000 крони.

Учителите (Unterrichter) или младши преподаватели получават годишно 1200 крони, 400 квартирин и всяка пет години до 200 крони. Всяка младши учител може

да издържи изпити по една група предмет, и по педагогика, какъвто изпит се изисква от кандидатите за учители въ Бюргершколе и да очаква повишение въ главен учител.

Който учител (или директор) живее въ института, получава половината от квартирините пари.

Заплатите на учителите въ израелския институт са съ същите, а въ Пуркерсдорф са малко по-добри.

Ж. Уреждане на единъ възпитателен институт за слепи въ Осния.

1. *Нуждата* от подобен институт у нас не може да се оспорва. Външното число на слепите, което ни дава статистиката, достатъчно оправдава отварянето на единъ специален институт. На едно население от около 4 милиона души ние имаме 5000 слепи или 1 слеп на всеки 750 души, когато въ Германия напр., 1 слеп се пада на 1300 души.

2. *Издръжката* на института за сега ще падне изпито върху държавата. Последният за сега е единственият фактор, който може да вземе грижата за нещастниците, защото у нас ние имаме и не можем да имаме скоро такива благотворителни дружества, които да се заемат съ уреждането и издръжката на институти за слепи. Фондове за подобни цели сме още. От отдалени общини не можем да очакваме да отворят такива институти, защото въ една само община няма толкова число слепи, което да оправдае разходите, които биха се направили.

3. *Институтът* трябва да бъде съ пансион. Децата, които ще се приемат означава, трябва да получават жилище, храна, облекло и всички пособия и училищни потреби от заведенията. Това ще струва, пансиона, много, защото пособията са много скъпи, но поне за първо време е трудно да се изискват никакви такси от учениците.

4. *Първата година* ще трябва да се вземат малко ученици, напр., 12 момчета, на възраст 9—12 години. Всяка година ще се вземат пак по толкова нови и ще се увеличават курсовете.

Втората година могат да се приемат и момичета.

5. *Трябва да се наеме* подходящо здание, въ което да има достатъчно стаи за спални, класни стаи, стая за почивка, работилница, трансария, канцелария, стаи за прислугата, удобства за кухня, баня, болнична стая и пр.

Най-добър е, ако след време се построи нарочно за тази цел здание съ всички приспособления.

6. *Персоналът* може да се нареди лесно. Да се вземе първата година единъ добър основен учител, който ще преподава онова, за което не е необходима специална подготовка и ще бъде надзорител въ пансиона, както и ще живее. Този учител постепенно ще се запознае съ специ-

ната работа, която впрочемъ не е и трудна. Числото на учителите за общообразователните прѣдмети ще се увеличава постепенно, както се увеличава числото на курсовете.

За преподавател по музика трѣбва да се избере добъръ учителъ, свършилъ консерватория. Той отъ начало може да вземе само отдѣлни уроци, а послѣ да остане въ института.

Трѣбва и единъ учителъ за гръцко църковно пѣние и единъ за ржчна работа. Такива учители лесно ще се намѣрятъ.

За занаятите ще се условятъ майстори.

Отъ начало може да се въведатъ два занаята, а по-сетнѣ и други.

7. *Пособията*, които сж нуждни за слѣпитѣ, ще се доставятъ постепенно. Г-нъ Мель бѣше така любезенъ да ми обѣщае, че ще ни достави всички потребни пособия отъ запаса, който се намира въ неговия институтъ и отъ мѣстата, дѣто нѣкои отъ пособията се приготвяватъ. Той (собствено институтътъ) снабдява съ пособия всички малки институти въ Австрия и Унгария. Нѣкои пособия се приготвяватъ само въ виенския институтъ и отъ тамъ се разпращатъ на всички институти въ Австрия, Германия, Русия и пр.

8. *Обучението* ще се води по програмата за първоначалните и трикласните училища. По музика ще се нареди особна програма, а сжщо и по ржчна работа, гръцко пѣние и занаятите.

За писане и четене биха могли да се употребятъ и двата шрифта. Апаратите за това ще ни се приготвятъ въ виенския институтъ.

Понеже намирамъ, че е по-добре да се учатъ слѣпитѣ да пишатъ фонетически, то ще бжде изишно тѣ да се запознаватъ съ буквите: а, б, в, г, д, е, ж, з, и, й.

9. *Брайловия шрифтъ* би могълъ да се приспособи за български въз основа на нѣмската, френската и руската азбука, както слѣдва.

а б в г д е ж з и й

к л м н о п р с т у

ф х ц ч ш щ ю я ж

10. Въ австрийските и германските институти се учи оргелъ. Въмѣсто него у насъ може да се въведе *гръцко църковно пѣние* съ гръцките знакове (парлагия). Слѣпитѣ ще изучатъ това пѣние лесно и послѣ могатъ да си изкарватъ прѣхраната като църковни пѣвци.

11. Отъ *занаятите* у насъ биха могли и пенно да се въведатъ: четкарство, кошничарство, плетене столове, отривалки, вѣжа и мѣткане *ропки*, *човали*, *правене грънци*, *книство* и пр.

12. Въпросътъ, какъ да се отвори въ лото института, дали като *самостоятелно отделение*, или като *клонъ* (отдѣлъ) при нѣкое столичните учебни заведения, не е маловажно както въ економическо, така и въ педагогическо отношение. Много отъ германските и австрийските институти сж отваряни отначало други учебни заведения, а по-сетнѣ сж се сливали. И днесъ има клонове за слѣпи при учебни заведения; такива има даже и въ В

Като клонъ отъ нѣкое учебно заведение институтътъ ще може по-лесно да се ползува пособията на заведението, ще има на разположение по-вече допълнителенъ персоналъ за музика, ржчна работа, ржководѣние и гимнастика ще разходва по-малко за помѣщения и слуга и пр.

Въ София най-подходя да се открие институтътъ при педагогическия отдѣлъ на дѣвическата гимназия, дѣто ще се намѣрятъ учители и учители, които ще пожелаятъ да работятъ нѣкоя часъ при слѣпитѣ и ще се заинтересуватъ учениците, като нѣкои отъ съчувствие ще пожелаятъ да станатъ учителки на слѣпитѣ и свършатъ, ще се прѣдадатъ на това звание любовъ и воля. А най-важното качество, което трѣбва да изискваме отъ единъ учител на слѣпитѣ, е *любовта къмъ възпитаниците*. Това качество би трѣбовало да изискваме отъ всички учители, дѣто и да билъ той, но никѣдъ отъ неговото му не се отразява тъй вредно въ хода и резултата на възпитанието, както то при дѣца, които се чувствуватъ нѣкакъ отхвърлени и онеправдани отъ природата. Понеже защото дѣте се чувствувва въ немилостъ, осамототритнато, онеправдано, учителътъ или учителята трѣбва да го вземе близо до сърцето да му внуши, че то не е само, че неговата сянка не е чужда или неизвѣстна за другите и т.а. Такова нѣжно и любящо сърце по-често срѣща у жените.

Че ще се намѣрятъ у насъ учителки и учители, които да пожелаятъ доброволно да работятъ въ института за слѣпитѣ, въ това съмнѣние, когато четохъ реферата си въ педагогическото дружество по възпитанието и обучението на слѣпитѣ. Мнозина се заинтересуваха подробно по работата въ институтъ и по наредбата и издрѣжката имъ. Двѣ години, учителки въ дѣвическата гимназия, питали не ще има и за тѣхъ малко работа въ института, въ случай че такъвъ се открие у насъ. Азъ се срѣщахъ и послѣ съ тѣхъ и тѣ повтаряха желание да работятъ, ако има подготвка за тѣхъ работа. А вѣрвамъ, че ще има и да се увлѣкатъ отъ съчувствие къмъ слѣпитѣ да обикнатъ работата.

Като свършвамъ бѣлѣжките си, азъ се чувствувамъ длъженъ и на това мѣсто да изкажа свой-сърдечната си благодарностъ — това направихъ и лично всѣкому — на всички господа учители и директори, съ които имахъ случай да се срещна, за тяхната любезностъ и за готовността имъ да ме улеснятъ въ моята мисия.

Най-много дължа благодарностъ на господина Regierungsrath Professor Alexander Mell, директоръ на К. К. Blinden-Erziehungs-Institut въ Виена за

неговата извънредна услужливостъ и за особното внимание, което показва къмъ мене прѣзъ всичкото врѣме, когато хоспитирахъ въ института му, както и за готовността му, да ни послужи всѣкога и съ всичко, кога съ каквото може, ако при уреждането на единъ институтъ у насъ се обърнемъ къмъ него.

Господинъ Mell ме изпрати съ най-добри благопожелания и спомени.



Изследване флората на западна България

отъ Ив. Н. Урумовъ.

Съ прѣдписанието отъ 16. юли 1904 год. подъ № 6870, бѣхъ командированъ отъ почитаемото Министерство на Народното Просвѣщение да изслѣдвамъ флората въ западна България. Тукъ излагамъ накратко резултатитѣ отъ тази ми командировка.

Макаръ че изучаването на нашата флора датира още отъ прѣди 60—70 години, но и днесъ още не можемъ насочи нѣкоя мѣстность, флората на която да е основно проучена. Нѣщо повече, има и такива мѣста изъ нашето отечество, където още никой ботаникъ не е стѣпвалъ. Мѣстноститѣ въ западна България, флората на които тая година изслѣдвахъ, макаръ че сж посѣщавани въ разни врѣмена отъ наши и чужди ботаници, ала събранитѣ материали сж толкова малко и незначителни, че не можемъ да имаме ясна прѣдстава за характера на флората въ тоя край на нашето отечество. Първитѣ си изслѣдвания по западна България започнахъ още прѣзъ 1900 год. и то отъ Видинъ—Кула—Бѣлоградчикъ—Берковица прѣзъ Клисурса—Петроханъ—Искрецъ—София (вж. моята статия: Втори приносъ къмъ българската флора въ пс. кн. LXX 1901 год.). Втора една експедиция прѣдприехъ и прѣзъ 1902 год., но тоя пътъ изъ Радомирско—Кюстендилско—Босилградско—Осоговската и Копьовската планина; резултатитѣ отъ тия изслѣдвания публикувахъ въ Мсб. кн. XX. 1904 г. и трета експедиция прѣдприехъ прѣзъ 1904 год. изъ Врачанско и Врачанския балканъ, Искърското дефиле, Софийско, Орханійско, Мургащъ, Чурекъ планина и др. (вж. четвърти приносъ къмъ българската флора въ пс. кн. LXV). Тая година пъкъ благодарение на г-на Министра на Народното Просвѣщение, д-ръ Ив. Шишмановъ, който ме подкрѣпи материално, азъ можахъ да прѣдприема една експедиция изъ слѣднитѣ мѣста на западна България: София—с. Батановци—Брѣзникъ—Трънъ—Руй—Царибродъ—Драгоманския проходъ—Вратца—Врачанския балканъ—Петроханъ—Клисурса—с. Вършецъ—Вратца—Мездра—София, съ което довършвамъ изслѣдването флората на цѣла западна България съ малки изключения.

София—с. Батановци—Брѣзникъ—Трънъ

На 10. юли 1904 год. заминахъ съ заран тренъ отъ София за с. Батановци. Въ ра на моитѣ изслѣдвания спадатъ и Владайс дефиле съ Пернишката котловина, които изоставихъ, защото тамъ екскурзирахъ и годината, както и лани, твърдѣ често. С една екскурзия около с. Батановци, прѣзъ с джилонци, отправихъ се за Брѣзникъ. Висо и голи ридове които се редѣха около Брѣз отдалечъ ме привличаха и азъ бързахъ по-с да стигна тамъ, съ надежда, че ще намѣри тересенъ и изобиленъ материалъ за съби. Обаче, когато приближихъ тия бърда, оста съвсѣмъ измаменъ въ надеждата си, тъй катъ тѣхъ нѣмаше никаква растителность, поради и и самия градъ и околността му иматъ та монотоненъ и непривлекателенъ изгледъ. високитъ и надведенъ надъ самия градъ вър В. сокиятъ брнъ (926 м. надъ морското равнир Изкачихъ се и по него, като се ласкаяхъ, че може би, нѣщо ще намѣря, обаче напразно. Т тамъ още стърчеха огризени отъ добитѣка бѣла, което показва, че и онова, що расте и бива въ самото начало унищожено. Че р телността на тоя край е бѣдна и че тукъ рѣятъ, съ малки изключения, обикновени ви растения, ще се увѣримъ отъ слѣднитѣ нѣк вида, събирани тукъ: *Stachys germanica* Echinops albidus Boiss., *Salvia Sclarea* L., *S Aethiopsis* L., *Althaea pallida* W K., *Xanthium nosum* L., *Xanthium strumarium* L., *Anthemis toria* M., *Cynoglossum officinale* L., *Melilotus* Dsr., *Melilotus officinalis* Drs., *Eryngium camp* L., *Cirsium arvense* Scp., *Ononis hircina* Jcq., *temisia vulgaris* L., *Nigella arvensis* L., *Carth lanatus* L., *Centaurea solstitialis* L., *Centaurea rica* Trev., *Anagalis arvensis* L., *Anagallis coe* Sehrb., *Lygia Passerina* Fas., *Alyssum calycinu* Medicado minima Lm., *Linaria vulgaris* L., *S inflata* Sm., *Lotus corniculatus* L., *Delphinium solida* L., *Polygonum aviculare* L., *Berteroa in* DC., *Hypericum perforatum* L., *Plantago major* *Verbena officinalis* L., *Ranunculus acris* L.,

Campanula lingulata WK., *Melampyrum heracleoticum* BO., *Satureja Kalmiana* Wzrb. и др.

По причина на лъжлонетъ, които валеха няколко дни под редъ, бяхъ принуденъ да прѣмъкна екскурзиитъ си за няколко дни.

Трънъ—Руй—Ракитски камъкъ—с. Звонци—Трънъ.

На 18 юли, рано въ 5 часа, съ моя водачъ азъ вече излизамъ изъ най-високия рѣтъ около Трънъ — Туркова камъкъ. Южнитъ склонове на тоя къръкъ сж каменисти и голи, наръко гукъ-тамъ се вижда нѣкой низкъ храстъ или пъкъ трѣвиста тераса. Тукъ събрахъ: *Clematis recta* L., *Juncus Oenitae Christa* L., *Harporhynchum Bucherianum* Sp., *Trifolium Meneghinianum* Steud., *Veronica crassifolia* Wzrb., *Humaria densiflora* D. C., *Helianthemum Pinnatum* Mill., *Helianthemum ciliatum* Don., *Asperula alba* W., *Ajuga Reichenbachii* Bth., *Antirrhinum ranunculifolium* L., *Antirrhinum Orlanthum* L., *Festuca ovina* L., *Bromus squarrosus* L., и др. Отъ тукъ заминахъ за Малика Руй; той е покритъ съ буйни ливади, пасбища и тукъ-тамъ малки острови отъ низкъ храсталакъ и букова гора. Въ подножието на южнитъ му склонове се вижда с. Турковци, а на срѣща прѣзъ широкото и живописно Звонце — с. Вуканъ, Маликитъ и др. Следъ 5 часова ботаникуване изъ безводния малки Руй, изкачихъ се на най-високия връхъ на Руй (11-12 м. надъ морското равнище). Върхътъ на Руй е съвършено голъ, обрасналъ съ ниска трѣва и тукъ-тамъ се подаватъ варовити скали; южнитъ му склонове сж каменисти и ронливи, та по глѣхъ вирѣятъ малко растения; по сѣвернитъ му склонове сж залесени съ вѣковни и добри запазени тѣсове. Отъ тамъ гледката е очарователна. Освѣнъ цялата Трънска околина съ многобройнитъ ѝ високи и низки рѣтлини, долина, рѣки и пщина, които виждахъ прѣдъ себе си като гигантска релефна карта, но и надалечъ въ хоризонта се виждаха величавата Рила, Витоша съ Люлинъ планина, Конювската, Осоговската и Стара-планина. На сѣверъ отъ Руй пъкъ се редѣха една следъ друга *Преосенъ* и *Влашката планина*; въ подножието на първата се вне рѣката Брѣга, която натъ с. Одровица ги прѣсича и образува импозантното *Одровско жрецо* недалечъ отъ Погановския манастиръ. По трѣвиститъ мѣста и пасбищата на Руй въ голѣмо изобилие е развѣдена *Kalmia magnifica* Boiss. и «синята тинтиява» (*Gentiana asclepiadea* L.), изъ между които пъкъ се подаваха бѣлитъ цвѣтове на *Veronica officinalis* L., която тукъ за пръвъ пѣтъ срѣщамъ съ бѣли цвѣтове. Въ състояние съ тия растения расте и единъ новъ вариантъ отъ хубавата българска *Gentiana lutea* Vel., но не съ синкави цвѣтове, а съ сѣвѣрно бѣли, които проф. Луисъ Адамовичъ още прѣзъ 1900 год. открилъ въ Сърбия на планината Басара и я е именувалъ *Gentiana lutescens* Vel. var. *albiflora* Adam. Тукъ събрахъ и сѣдмнитъ по-важни видове: *Arabis alpina* L., *Pedicularis*

declinata WK., *Parnassia palustris* L., *Lychnis viscaria* L. b) *surpaea*, *Cyclis Koeber.*, *Cerastium verna* L., *Silene Armeria* L., *Alnus corni*, *Scorollaria rubra* Wzrb., *Potentilla chrysa* Lehm., *Silene Grisebachii* Heldr., *Semperivirens* Griseb., *Silene transilvanica* Schreb., *Ca. glomerata* L., *Jasione orbiculata* Griseb., *Ficaria vicia* L., *Pedicularis comosa* L., *Pedicularis Augusti* Toma, *Pedicularis longicaulis* Rechm., *Thymus caucasicus* Borbas., *Thymus heteromorphus*, *Thymus Jankae* Cel., *Toscanum alpinum* L., *Ficaria angustifolia* Koth., *Agrastis rupestris* All. Тия безводна пашина, каквато е Руй, сѣвъ срѣщамъ друтакъ. Къмъ западнитъ склонове се намира единствениятъ изворъ, но чеше няколко единъ ковета, а около н редени многобройни корита за лосе, то който пасе по тия мѣста. Отъ тукъ намиръ Ракитски камъкъ, които се намира въ сѣв склонове на Руй. Синобѣлитъ скали на Ракитски камъкъ заедно съ Руй се виждаха отъ далечни мѣста, по което може да се сжтъ мадната му голѣмина и височина. Подно му с покрито съ гѣсти и добри запазени тукъ-тамъ пропашени съ буйни ливади. Тѣността е тѣ изобилина съ разнообразна тѣснотъ, като че ли всичката планинска и планинска флора тукъ си е дала срѣща, всичко че тѣждѣтъ не по-малко ми попрѣ екскурзиитъ, пакъ успѣхъ да събера и голѣмъ брой растения, отъ които тукъ имена само сѣдмнитъ: *Actaea spicata* L., *Prunella* WK., *Cardamine impatiens* L., *Le. redifera* L., *Silene Roemerii* Frise., *Melissa* L., *Impatiens noli tangere* L., *Pencedanum ad.* L., *Pencedanum officinale* L., *Heracleum sibiricum* Schultes Vest., *Dipsacus piosus* L., *Onis Triumphati* All., *Teuchia speciosa* Burg., *Gentiana sphaeranthra* Griseb., *Campanula rotundifolia* Griseb., *Gentiana Pseudo.* Griseb., *Gentiana uliginosa* L., *Gentiana lutescens* Vel., *Urtica* Adam., *Pulmonaria rubra* Sch. K., *glossum pictum* Ait., *Rhynanthus minor* Echelos., *Colymbia* All., *Prunella grandiflora*, *Micromeria cristata* Griseb., *Salix Caprea* L., *Calluna corniculata* P. S. (WK.), *Cephalanthus* L. Reh., *Veratrum album* L. var. *lobellianum*, *Prunella purpurea* L., *Asclepias* Vulgaris, *Edraianthus serbicus* Kern., *Polygonum viviparum*, *Polygonatum verticillatum* All. и др. Отъ Ракитски камъкъ трѣвахъ за с. Звонци безъ пакъ, стрѣмнитъ поровни леруги, та следъ въ ускорително слѣзание, пристѣгнахъ на сѣвъ селото.

Селото Звонци е разположено въ долинѣ едноименната рѣка въ подножието на Руй и Бѣлата планина. Въ околността на с. Звонци припечнитъ каменисти и трѣвисти мѣста крихъ новата за нашата флора *Potentilla* Tratt., а по мочурливитъ паронитъ склонове въ околността на новооткрититъ рѣска срани бѣли, хубавата и нѣжна напратъ *Antirrhinum capricum* Feneis L., По варовититъ скали

аракия: *Cercocarpus emuroides* Buss., *Arbutus*
la Sieb., *Lactaria procumbens* L., *Silene alica-*
la, *Dolichodum possum* WK., *Arabis saxatilis*
Arabis procumbens WK., *Trigonostemon odoratum*
Monarda gracilis Boiss., *Hebeambrosium* Juss.
Geranium parviflorum Koch., *Silene* Juss.
L. Cruciferae *gracilis* Boiss., по мнотро
 ност на расте рачното растение *Cardamine*
Welm., а има и цветещи и гористи места
 и *Geranium* L., *Monarda* Нуритус Л., *Me-*
monarda Нурит и др. Възможнахъ се
 ная да видя новооткритиг. римски мине
 рни, отдалечени 4—5 километра на сѣ
 юг. Звонни Баини сѣ намирагъ на лѣвни
 Звонската рѣка в рчу една висока скала,
 а сѣ едра гора и тукъ-тамъ проширена
 На лѣвния брягъ отъ Звонската рѣка,
 рѣду баини, се издига висока скала,
 отъ старигъ останки отъ старо градниче,
 което е имало парича *Antonia kate*. Резер
 ва баини е доста добри изземъ, само
 лата мине не е оскѣно. Върху старигъ
 на баини звонското кметство бѣше вече
 о 4 етѣни, отгоръ погрити съ тѣкни
 ко, че при гня баини бѣма никакви удоб
 ностимети имале доста, дори и нѣ
 Посѣтите нѣ живѣха нѣ гората, под
 отъ черги, или не колиби направени отъ
 кѣ. Мнозини баини хвалѣха тѣквиното
 на баини и горещо ги приворѣваха
 Температурата на водата е 29° C. и въ
 добри не. Освенъ баини на много мѣста
 е минерална вода въ още по-големо
 е, тѣло пакъ, на състѣмъ открито, се
 баини само съ заразителни болести. О
 на лѣва баини се дължи на енергичния
 мине р. Дилберовъ, който за насърт
 еужива сѣмо кѣкво-тодъ въ изграждане
 ективното министерство. Отъ с. Звонни
 по течението на звонската рѣка, която
 Одаровици се влива въ рѣката Ерма и
 доплати на Ерма прѣзъ с. с. Искровци,
 и Юмница се свърнахъ въ Трънъ.

—Царьбродъ—Драгоманския про-
ходъ—София.

и при пристанищахъ въ Шарибродъ. Първия
доминирваха въ животните, по то низинитѣ
тата и нѣкъ домината на рѣката *Нина*
ия день се изкачиха на върха *Порасино*.
тата му частъ е покрити съ лозя, а висо-
костисти сѫ юнове — съ разловителнѣ кра-
Мертвоша, единичката записена мѣстностъ
кра и добри възвешана гора, *Вушичето*,
съ нпзатъ въ граста пакъ и *Шипарски*я ридъ,
загиванитѣ бараки Туку събраха съла-
жажни видове. *Rhinanthus palustris* W.K.,
Ajuga reptans L., *Dianthus Aemula* L., *Cyan-*
us alba L., *Stellaria graminea* L. *Quercus ilex*
Linnæ austriaca var L., *Cytisus fuscus* Vel.
monopetala L., *Hedera m. pinnatum* Vel.
m. radialis Marten Ranc., *Burmannia brevifolia*

tribatum Rich., *Asperula vianchra* L., *Puccinellia*
Mut. omi DC., *Ranunc. Lychnis* C. A., *Cosmosiphia*
strepens L., *Centaurea maculosa* Lam., *Pulsatilla*
homonidifolia St., *Plant. herbacea* WK., *Oxysma* *st.*
latum WK., *Lentula conopsea* Guss., *Thymus* *can.*
stipulif. Wetz., *Matthia cista* L., *Thymus ornatus* Mill.,
Aquileg. de. quia L., *Galbularia* *W. namini* Nym.,
Camptandra serpens Reiche, *Euphorbia orient.* L., *Ochris*
viduata Sep., *Achillea pinnatifida* L., *Juncus* *un-*
pressus Jacq., *Monarda pecta* C. K., *Brionia moll.* L. и др. Не по-малко интересни растения събрахъ и при драгованския проходъ и около Драгоманското блато, отъ които ще спомена само сѣкунитѣ. *Marrubium menthifol.* L., *Cerphalaria* *can.* *utata* R. S., *Thalictrum flavum* L., *Ranunculus acris* L., (и др.) *thalictrum* Koch., *Achillea* *can.* Sep., *Nasturtium piceifolium* Heuss., *Asplenium saxatile* Br., *Helianthus annuus* Dun., *Dianthus barbatus* Guss., *Alnus tenuifolia* Beck., *Bistorta tenuifolia* L., *Medicago pedunculosa* MB., *Scutellaria dumosa* Vel., *Antennaria* *virginiana* B. H., *Hieracium minus* L. (и др.) *pilosum* Gr. Godr., *Tragopogon hibernicus* Vel., *Geranium macellata* L., *Scutellaria media* L., *Marrubium pteridifolium* Jacq., *Stachys palustris* L., *Androsace maxima* L. и др. Отъ тукъ прѣзъ Сливница, Костинбродъ се завърнахъ въ София, гдѣто оставихъ събранныя си материалъ и се приготвихъ за по-натѣшната си екскурзия и въ Врачанския базанъ.

София — Меадра — Вратца — Врачанские бал-
канъ — Петроханъ — Клисура с. Вършецъ —
Вратца — София.

На 24. юни съ сътрѣшния трѣтъ заминува въ Мездра, безъ обаче да се отбивамъ въ искърското дефиле, защото тая година на три нѣти бодани авлахъ между с. Куритово и Черепишкия манастиръ, а лани околю с. Свояте и Црвоу. Оне отъ Мездри напущахъ шосето и трѣнахъ безъ пакъ по тия мѣста, които ми се виждаха по-е годни за ескуриране. По мѣстакъ стѣгнахъ въ Вратца. На другия денъ съ подаяхъ си зимнихъ рѣкъ с. Зориградъ за Вратчанския баикитъ. На югъ отъ с. Зориградъ се издига високитъ балкански втрѣтъ *Боравъ камъкъ*, отъдѣто трѣбваше да се изкача на балкана. Сѣвернитъ му склонове сѣ покрили съ смѣсена едра и добръ замазана гора, прорѣзана отъ двѣ малки балкански рѣчици: *Лина* и *Глана*. Тия двѣ рѣчици се събиратъ току нате с Зориградъ въ едно и образуватъ рѣката *Паланица*, което име носи до свършъка на балканскитъ тѣсини надъ Вратца и отъ тамъ нате се казва *Врачанска рѣка*. При всичко че глѣгодишната есна бѣше извънредна, то пакъ тия рѣчици имаха доста-гично количество вода за многобройнитъ воде-нини, които се нѣжеха една подиръ друга по брѣговетъ имъ. Пявѣтъ, които водѣше за *Боровъ камъкъ*, бѣше извънредно стрѣменъ и лопѣ; отъ бушнитъ порои на изкопанъ и на мѣста задъ-гичъ съ голѣми камани, та трудно се вървѣше по него. Благодарение на многобройната вода, която

нѣмахъ голѣмъ опитъ да чета италиански писма съ подобенъ почеркъ, съ какъвто бѣха писани писмата що прѣписвахъ, опитъ, който придобихъ изучавайки подобни книжа, намѣрени у павликянитѣ у насъ, не щѣхъ да мога въ такъво кжсо врѣме да свърша нито $\frac{1}{8}$ отъ тая работа. Азъ прѣписахъ отчасти и изцѣло до 30 документа, между които има и доста обширни. Прѣдположението ми, че въ архивата на пасиониститѣ е спасена кореспонденцията на мисионеритѣ, напълно се оправда: прѣгледахъ прѣко 100 писма, писани въ България отъ началото, откакъ орденътъ дѣйствува въ Никополско, та чакъ до 1840 година. Между най-старитѣ има писма отъ всички по-видни мисионери, а особно отъ епископитѣ. Има писма и отъ българина епископъ Дованлия, а така сжшо и отъ българина мисионеръ Матей Ръждиловичъ. Съдържанieto на писмата обикновено се отнася до черковнитѣ работи на мисията и до частния животъ на мисионеритѣ. Ала често се засѣга въ тѣхъ и животътъ на паството — павликянитѣ, именно говори се за тѣхнитѣ страдания поради турскитѣ злумы, тѣхната бѣдность, тѣхнитѣ суевѣрия, обреди, обичаи, па дори и за народното нѣмъ облѣкло. Въ писмата отъ края на XVIII и първитѣ години на XIX в. се рисуватъ и ужаситѣ поради кърджалийскитѣ свирѣпства. Политическото положение на страната се засѣга и въ по-сетнѣшни писма, особно въ нѣколко, писани прѣди и слѣдъ войната съ Русия на 1828 год. По-важитѣ отъ тия писма азъ прѣписахъ точно, както сж въ оригинала.

Както прѣдполагахъ, намѣриха се и по-стари документи, които сж попаднали въ ржцѣтѣ на пасионисти мисионери и допесени сетиѣ въ Римъ. Интересенъ е единъ обширенъ рапортъ на «Софийския» епископъ Андриаши Марко отъ 1721 г., въ който излага резултатитѣ на една своя пастирска обиколка по сѣверна и южна България. Този рапортъ е останалъ, види се, въ България, безъ да е могълъ да бже своеврѣменно изпратенъ до «пропагандата» въ Римъ, та сетиѣ нѣкой пасионистъ го донесълъ и го прѣдалъ въ архивата на манастиря St. Giovanni e Paolo. Затова у Ферменджина (*Acta ecclesiastica Bulgariae*) го нѣма тоя рапортъ на Андриаши. И други нѣколко документа отъ половината и първитѣ двѣ десетолѣтия отъ втората половина на XVIII вѣкъ намѣрихъ между книжката и отчасти прѣписахъ, а именно едни «бѣлѣжки» (*Notizie*), въ които се излага пакжсо историята на черковнитѣ работи у сѣвернитѣ павликяни отъ 1743. до 1777. год., и единъ дневникъ на мисионера Карло Коннентуале (1777—1779). Намѣрихъ въ ржкописъ и единъ катихизисъ, написанъ на павликянско нарѣчие отъ нѣкой мисионеръ и одобренъ отъ духовната цензура въ Римъ на 1823. год. Цензорътъ билъ родомъ българинъ, F. Dragano(v), възпитаникъ на пропагандата.

Всичкиятъ материалъ, който така събрахъ въ Римъ, е важенъ за моята цѣль, защото първомъ той, изцѣло взетъ, съ своето съдържание напълно

потвърждава всичкитѣ мои характеристики на епохи както и всички мои главни заключенія въ казаното ми съчинение относително мина и бита на нашитѣ павликяни, и второ, за съ много подробности той ги съществено пълня. При първа сгода азъ ще се постарая публикувамъ тоя материалъ, надлежно обработенъ и обясненъ, като допълнение къмъ съчинението «Нашитѣ павликяни». При все туй, за да оне сега малко понятие за стойността на материала, тукъ редомъ ще изброя прѣписа отъ мене документи, съ кжси насоки за тѣхъ съдържание.

1. Докладъ отъ епископа Марко Андриаши поводъ на епархиялната му обиколка п 1721 година. Андриаши пжтувалъ съпровож отъ свещеницитѣ Матей Медаковичъ и Джа Јосичъ. Слѣдъ дълъгъ уводъ относително лото на България, както е билъ обичай, захващатъ подобни рапорти, описва се пър състоянието на Никополската епархия (*Stato diocesi di Nicopoli*). Чужденци католици — п дубровчани, имало тогава въ Никополъ, Лотърново, Свищовъ, Русчукъ, Разградъ, Шуи Провадия, Бабадагъ, Исмаилъ, Варна и Сили Павликянски общини имало въ селата Бѣ Варданъ, Орѣше, Татарете, Петокладенци, Сдиново, Търнчевица, Горно и Долно Лж Бутово, Маринополци, Карахасанъ и Калугеръ. Интересно е, че въ тоя рапортъ по дат първъ пжтъ се споменуватъ павликяни въ Вар Синадиново, Бутово и Карахасанъ. Имало гари павликяни и въ крайдунавското село манда въ Влашко. Даватъ се подробности споменатитѣ градове и села, които Андри походилъ. Отбѣлѣзано е точно числото жителитѣ въ всѣко село, а именно не сам павликянитѣ, но и на православнитѣ бж и на турцитѣ въ смѣсенитѣ села. Понесж указва и гдѣ се намира всѣко село, по тоя ра сега по-положително ще се рѣши въпрос гдѣ е било павликянското село Калугеръ, именно дали е сегашното Осма-Калугерово Горско Калугерово въ Ловчанския окръжъ (въ мене «Нашитѣ павликяни», стр. 53.). Интересенъ е, че споредъ Андриаши тогава вече въ павликяни въ селата «Bakziovo», «Sokzievo», «segovo» и «Brestovaz» (вж. ц. съч. с. 50-54), заи «не прѣди много врѣме» павликянскитѣ жот на тия села отчасти се потурчили, отъ приели православието. Споменува се, че то Черна-Вода (до Русчукъ) била населена съ бани, както и Арнауткьой до Разградъ.

Слѣдъ Никополската епархия Андриаши миналъ да обикаля католишкитѣ общини въ: наречената Софийска епархия, къмъ които числили и Люблинскитѣ павликянски общ които редомъ се споменуватъ, като се уи и числото на жителитѣ въ всѣко село отдѣ Въ края на рапорта Андриаши се оплаква прои двама бжгари, които били възпитаници на пропагандата, а не рачили да служатъ въ отството си, като прѣдпочитали да живѣятъ

първите впечатления от България. Въ Трънчевина имало само един турски субаша, който си затварял очите и не прѣчил на свещениците и на народа да си вършатъ религиозните обреди. Описва се мизерното състояние на българите въ тогавашните сѣверно павликянски села, като се указва и числото на жителите. Понеже нѣмало нигде нито лѣкарни нито лѣкарства, когато се разболѣватъ нѣкой, тичали при католическия свещеникъ, като че ли той е лекаръ. Ишло отъ медицината («subito ricorrono al dottore, come si poi fossiamo medici»). Отъ това писмо се вижда, прѣкъсватъ връзката пощата и всички пратки между Римъ и павликянските мисии.

6. Писмо отъ 6. мартъ 1783. год., писано въ Трънчевина пакъ отъ Фр. Ферери. Описва се между друго житното санитарно състояние у селяните. По пѣтигата върлували разбойничии турци.

7. Писмо отъ 8. мартъ 1783. год., писано въ Трънчевина отъ Фр. Ферери. Описва се народната носия у павликяните и обичаятъ да си бръснатъ главата и да оставятъ само на срѣдта една плегенка (чембазъ).

8. Писмо отъ 25. юний 1783. год., писано въ Трънчевина отъ Джакомо Сперандио. Въ това дълго писмо подробно се описватъ свадбените обичаи на павликянските българи отъ онова време. Това описание се явява най-старъ приносъ къмъ нашия фолклоръ и съдържа гвардѣ пѣсни дини, които се отнасятъ до свадбените обреди на българите изобщо.

9. Писмо отъ 14. юлий 1783. год., писано отъ казания Джакомо Сперандио и спазено само въ копие. Слѣдъ една къса статистика на павликянските жители по отдѣлни села пакъ разказва описва народната носия. Отъ това описание се вижда, че и павликяните тогава носили характерните двѣ прѣстѣлки, наричани въленици или пещемали.

10. Писмо отъ 18. февруарий 1784. год., писано отъ Франческо Ферери въ Трънчевина. Говори се въ писмото, какъ народътъ е душевно убитъ и какъ вече е отивкалъ отъ веселия и игри въ сравнение съ това, що става у други народи, особно въ време на карневала. Само по свадбенито се поразвеселяватъ хората, ала понеже тѣ станали все зимно време, то и хората на студа не излизали особно весело и пр.

11. Писмо отъ 30. октомврий 1784. год., писано отъ същия Фр. Ферери въ Орѣше. Разказва се за голѣмата несигурност, която владѣла поради свирѣствата на разбойничии чети на гѣи наричани ч. капанли. Една такава чета отъ 40 души взела данѣкъ отъ околните села. Трънчевина платила 70 гроша, а така платили редомъ и другите села.

12. Писмо отъ 2. октомврий 1786. год., писано въ Букурещъ отъ Джакомо Сперандио. Тогава въ Свищовско и Никополенско имало чума («ce era una gran peste»). Имало болни и умрѣли въ Петри-

кладенци. Отъ селото Лажене изобѣгали Дунава въ Влашко 15 павликянски сѣла.

13. Писмо отъ 26. юни 1787. год., отъ Дж. Сперандио. Споменута се между друго, с обучаватъ дѣцата освѣтъ по законъ-Богъ и да пѣятъ набожните пѣсни, съчинени български езикъ «отъ епископа». Тукъ се разказватъ черковните стихотворения, съчинени Павелъ Довалия, тогавашния Никополенскъ епископъ (вж. у мене стр. 231 нг.). Сѣга дъ новява по-положително, че Пав. Довалия както въ сжичностъ се е наричалъ той, е налъ за авторъ на пѣсните.

14. Писмо отъ 16. априлъ 1788. год., писано Франческо Ферери въ Сибинъ (Херманна Трансилвания). Поради войната съ Австрия нѣмни войски да минаватъ прѣкъ бѣлата сѣла. Католическите мисии сѣ готвели минали Дунава въ Влашко. Въ Букурещъ нѣмни сѣ турска войска, която постоянно издала. Дошла заповѣдъ, всички австр. поданици да напуснатъ страната. И мисии трѣгнали къмъ Трансилванската гр. Описватъ се подробно, какъ били помъ нацѣ въ Букурещъ, какъ били минали сѣти пакъ напуснали и пр., докато напъ усѣли живи да прѣхвърлятъ Трансилван. граница и да се спратъ въ Херманна (Сибинъ). Писмото е пратено писмото въ Римъ.

15. Писмо отъ 21. априлъ 1788. год., писано отъ Джакомо Сперандио въ Алба Кир (въ Трансилвания). Слѣдъ разказъ на това е сходно съ сѣ гжичието на прѣдиде.

16. Писмо отъ 21. юлий 1801. год., писано въ Букурещъ отъ епископа Павелъ Довалия (вж. се въ извѣстията на кърджалиите). Въ славни и павликяни напускали сѣлата си и бѣ главно въ Влашко. Павликяните турци отъ Варнополи (сегашно Пазарджикъ) побѣждали Дунава и временно се спрѣли въ с. Варде Дунавския брѣгъ. Свободава се, какъ сѣ гжичи павликяните и отъ другите села. Тѣ сѣ съединили съ други четири села, тѣ православни, павликяни и турци се заели отъ кърджалиите. Отъ рѣката Олмъ до Видинъ не останало ни едно село — били или изгорени или напуснали отъ жите.

17. Писмо отъ 17. октомврий 1801. год., писано въ Свищовъ отъ българина свещеникъ Раджидовичъ до вѣзниката Пав. Довалия въ Букурещъ. Разказва се пакъ за кърджалиите. Вѣзникътъ на кърджалиите Мѣхмедъ-бѣга тогава се намиралъ съ сподѣтъ въ Сухиндолъ, другъ кърджалийски главо Сари-Гьоло («Sari Ghialla») се намиралъ въ Свищовъ отъ прѣминалъ и въ бѣ Третиятъ — Гяуръ Имамъ билъ въ Р. Описва се тогжичието на християните и на павликяните особно, а покрай това сѣ нава за нѣкои малочисли възникнали, и прѣминаването на двѣ моми въ католическа.

18. Писмо отъ 30. януарий 1802. год., писано въ Свищовъ отъ мисионера Бонавентура и

и Пав. Дованлия въ Букурещъ. Главногo рѣшениe на писмото пакъ се отнася къмъ кърджалинтѣ бѣснущия. Кърджалинтѣ още не въ село Татарето, а селянитѣ не сѣбеди да се върнатъ въ селата си. Свищовъ битъ, имень сѣ бѣжанци, а храна нѣмало. По нѣмалото войски Описва се скѣпността, настанала. Описва се и въ какво състояние мирало селото Орѣше тогава, слѣдъ като кърджалинтѣ го напуснали.

Писмо отъ 4. мартъ 1802. год., писано въ името отъ мисионера Бонавентура до владикъ П. Дованлия въ Букурещъ. Съобщава се, че отъ Орѣше и Бѣляни отчасти се гонятъ въ селата си, ала че голѣма частъ още не въ града, защото нѣмало сигурности живота на и окоштитѣ села Лякопъ, Спика-Петикаладенци и Татаретъ още били пусети да се опустошението на селата; всичко изгорено, съборено и развалено като турци и скрито имане, кърджалинтѣ не дали една нѣда мѣсто неразровено. «Метиръ» при с. Ажжени успѣлъ да се залъжи въ кърджалинтѣ. Съобщава се за отбѣлици: за пѣнени отъ кърджалинтѣ лица, за убавето имъ и пр. Нѣмало «метиръ» и Грънченица.

Писмо отъ 25. мартъ 1803. год., писано въ името отъ мисионера Бонавентура. Писателътъ пира въ Свищовъ, гдѣто още били събрани отъ селата Орѣше, Бѣляни и Петикладенци. Най-много прѣстѣлили отъ турската и Орѣшани, прѣзъ чиего село тя минала, а да избѣгатъ тѣ въ града. Бѣляни грѣбна ю да не бѣли да хранятъ 1400 души турци. Гдѣто на кърджалинтѣ се намиратъ на два разстояние отъ Бѣляни Женитѣ и момитѣ да бѣгатъ въ Свищовъ. При тия случаи много си пострадали: до 15 жени уарѣли, ала, между които 5 били павликянки. Гдѣто много настанали. Посочватъ се високитѣ на хранителнитѣ продукти. Сграданията обнѣи: «карагяуритѣ» сир. православнитѣ при даже повече си изгубили. Съобщаватъ нѣкои епизоди.

Писмо отъ 30. юни 1803. год., писано въ името отъ Матей Ръждиловичъ до владиката Дованлия въ Букурещъ. Съобщава се, че кърджалинтѣ се оттеглили и че малко полекнало населението, ала отъ друга страна то било много съ много апарии. Голѣма частъ отъ селото още се намирала затворена въ отбѣи врѣмении укрѣпления — метиризи. Нѣкои си вече да бѣгатъ отъ тамъ, за да си търсятъ ала Петикаладенци и нѣколичина отъ Грънченица успѣли да прѣминатъ въ Влашко, за да поиятъ на работа. Такаво било положението женитѣ и по другитѣ села.

Писмо отъ 31. октомври 1803. год., Описва въ ужасъ обнѣи населението и какъ то, като си спомнѣло името «кърджалинъ» нѣмало отъ паника, всѣки часъ било готово да. Страхътъ прониквалъ дори въ коститѣ

на всѣкого («tanto ha penetrato il timore per sino nella midolla dell' ossola»). За нищо не се приказвало както между българи така и между турци осѣбѣ за ужасното минало и за неизвѣстното и още сграшно бѣдеще. Тѣй наречениитѣ «метиризи» още се държали все на шрежъ. Имало единъ метиризъ при селото Заркалово (Zarkolovo), близо до Ажжени.

23. *Писмо отъ 28. февруарий 1806. год., писано въ Ажжени отъ Матей Ръждиловичъ до епископа Фр. Ферери въ Букурещъ.* Между друго се съобщава за единъ случай отъ станало вѣнчаване на павликянинъ при турски холжа, зара тѣ мжнотии, що се явявали поради настояването на мнотина, разведени съ женитѣ си, да се женятъ повторно, та нѣкон се заканвали да се потурчатъ и пр.

24. *Писмо отъ 26. юлий 1806. год.,* което писалъ Матей Ръждиловичъ отъ Ажжени до епископа Фр. Ферери въ Букурещъ. Съдържа докладъ върху състоянието на павликянскитѣ села въ Никополско. Дава се статистика на павликянското население. Въ Варнополци се указватъ само още 6 павликянски кѣщи.

25. *Писмо отъ 14. май 1811. год.,* писано отъ епископъ Фр. Ферери въ Букурещъ, до мисионера Мих. Санцио въ Каканово (въ Влашко). Описва се противъ българското си паство, което взело да се разнѣа особно въ Влашко подъ влияние на ромѣнитѣ. Изтъкватъ се пакъ мжнотии, които създавали брачниятъ вѣпросъ въ зависимостъ отъ стрѣнитѣ догми на католишката вѣра въ това отношение. Описва се политическото положение, отбѣлзватъ се нѣкои слухове по политиката на великитѣ сили. Отбѣлзватъ се нѣкои случаи въ павликянскитѣ села.

26. *Бѣло изложение върху старителното състояние на католишката мисия въ Никополско,* писано на 1825. год. По померка познавамъ, че е писано отъ Филиппъ Саварция (вж. у мене «Нашитѣ Павликяни» стр. 98.). Въ това изложение има нѣкои подробности върху отдѣлни случаи, неизвѣстни до сега.

27. *Писмо отъ 13. октомври 1827. год.,* писано въ Бѣляни отъ мисионера Стефано Монети, (вж. ц. с. 98). Описва се восията на павликянитѣ, която въ нѣкои села била вече измѣнена подъ влиянието на духовенството. Именно на мисионера Михаилъ Санцио (вж. у мене ц. с. стр. 84 и с. 1.) дошло на умъ да замѣни дотогавашната народна женска фуѣта, която състояла отъ обикновенитѣ дѣѣ прѣстѣлки (въпненикъ) съ нова, по-скромна дреха, именно съ черенъ дѣтъкъ сукманъ. Това ново обѣкѣто отначало срѣщнало у народа си на оппозиция. Отецъ Санцио си служилъ съ всички простени и непростени наказания, за да го прокара — прибѣгвалъ дори и къмъ бий. Най-непокорно имѣло селото Бѣляни, гдѣто само 5 жени, на които се указвалъ импѣтата, склопили да го приемятъ. Направно се мжнѣи и отецъ Матей да ги придума. Какво не си изгубили бѣднитѣ жени, само защото мѣрачии «сукманъ» («perche non volevamo il suc-

состанов). На отца Матея си откъснали селинитъ заради тъй по единъ много коваренъ начинъ.

28. *Описание на павлински народни суетни, обреди и обичаи* отъ Матея (Баллини?), писано на 1828. година въ видъ на писмо до генералния началникъ на пасиониститѣ. Писатецъ въ всѣхъ обредъ и обичай вижда явлю суетнрне. Всичко каквото е забѣлжилъ отъ тая страна въ живота на своето българско паство, той си го занесалъ, та наредъ, безъ каквато и да е системность говори за суетнрия и обичаи дори и за народното обличло, за народното лѣкуване и пр. По дѣланията, съ които захваща всѣки новъ обредъ или обичай, се вижда, че авторътъ не можалъ добри да вникне въ смисъла на нѣкои названия. Ето реловъ нѣкои отъ тия заглавия: «седенке»; «члаки» (clachi); «да се гутатъ»; «да се тегатъ»; «обуши»; «мома да кже сгодеа»; «стрижба»; «курбанъ»; «откупъ»; «ороз»; «па уранина»; «маниста»; «тримия» (тримп); «баиорки»; «печене»; «лоленджекъ»; «да се клатъ»; «па Иовановъ день да се тошатъ»; «па Иовановъ день моми да просатъ»; «пеперуда»; и пр. и пр. Подъ заглавие «риза» (lo riza) се разправя, какъ момитѣ лѣтвю врѣме ходили досга съблани едно обѣчени само по риза и съ по единъ външникъ и какъ духовенството поради тъй истояло да се носи сукманъ. Тукъ се разправятъ по-подробно откожото въ писмото на Стефана Монети (вж. по-горѣ № 27) борбитѣ, които павликянитѣ водили съ своето духовенство поради насилственото налагане ново обѣкло на женитѣ.

29. *Писмо отъ 6. октомврий 1830. год., писано отъ епископа Джузепе Молайони въ Букурешъ.* Отъ това писмо узнаваме, че Молайони, заедно съ мисионери Стефанъ Монети, който знаелъ много добри български, ималъ намѣрение да съчини единъ италиянско-български и българско-италиянски словарь, българска граматика, катихизисъ и др. Възможно е словарьтъ, който азъ намѣрихъ въ Лажене (вж. у мене ц. с. 308 стр.), да е работенъ отъ Стеф. Монети, а не отъ Ф. Сиварция. Молайони въ писмото си именно казва, че вече изгича седмогодишниятъ срокъ на службата и на дѣлата мисионери — на отецъ Стефана и на отецъ Филипа и че ще трѣбва да се извършатъ въ Италия, та по този поводъ той моли, отецъ Стефанъ да остане въ България, понеже той, като знаелъ твърдъ основателно българския езикъ, нѣлъ да може да услужи съ съчинения на български, за които се каза по-горѣ («provvedere a perfezione la lingua bulgara a tal segno, che io non ho conosciuto nessuno sì perfetto come lui»). Въз основа на туй свѣдѣтелство сега съмъ наклоненъ да вѣрвамъ, че Лаженскиятъ словарь ще да е дѣло на Стефана Монети (вж. за него у мене ц. с. 143), тъй като Молайони на първо мѣсто споменува италиянско-български словарь, който нѣлъ да съчини Монети.

30. *Отговоръ отъ единъ мисионеръ на началството въ Римъ,* защо мисионеритѣ пасионисти не могатъ да обръщатъ на католичествъ православни българи

и турци и защо не обучаватъ дѣцата на киянитѣ на четмо и писмо. Авторътъ, който е писалъ този отговоръ на 1842 год., е ресни Филипъ докаша, че тия, които не очакватъ откъмъ тая страна нѣщо повече, като сж могли да сторятъ пасиониститѣ, писмо не поизвагъ условията на живота и ция. Той доказва, какъ е невъзможно притѣмъ междо православнитѣ българи, а и нѣкъ междо турцитѣ, чийто закони и обичаи воияватъ такво нѣщо. Описана и условията които utiliщното дѣло тъй сжже много усѣбяло, а именно чиното свещеникитѣ длъженъ да служи на нѣколко села и поствъ за се намира на пътъ. Показва това при и други причини.

Понѣже съвдѣ смъртъта на бащата на Бусебий Ферменджинъ, издателтъ на «Acta Bulgicae ecclesiastica», се чу, какво той ималъ между книгата си и нови материали отъ на издателитѣ въ «Acta», много се интерес да мога поюзително да узная, гдѣ се изоставали сѣдѣ смъртъта му ржкописи и какво да разбере, какви сж тия ржкописи, тѣхъ нѣтъ отидохъ въ манастира на Францитѣ въ Римъ, въ който и Ферменджинитѣ, бидейки и самъ францисканецъ. Бприети отъ генералния делегатъ Петръ миръ Юричъ, комуто подробно обяснитѣ нѣето си. Сѣдѣ като подириватъ изучитата, при едно сѣдно свиждане ме въвѣнито въ манастиря, нито избочи въ Римъ какви книжа не сж оставали отъ Ферменджинитѣ двѣ-три години Ферменджинъ дувалъ, и най-послъ си задигналъ всичкитѣ прѣкрвалъ ту въ Лажация ту въ ватско и Славония, повече по бани, да се та тамъ се и поминалъ. Ако е останало нѣщо отъ него, роднинитѣ или други нѣкъ прибрали, каквото е имало негово. Юричъ мнява, да е имало неиздадени ржкописи у ментжина, понеже той прѣвъ послѣднитѣ го нѣщо подобно не е готвилъ за печатъ и работилъ по гя часть. И тъй сега се ра въпроситѣ и не можемъ вече да се нальви ме се яви допълнение къмъ «Acta Bulgicae ecclesiastica», въ което азъ толкова въбрахъ Ферменджинъ е събралъ своитѣ документъ издѣте въ «Acta», главно въ архивата на п гандата въ Римъ. Въ тази архива има много и което би могло и насъ да интересува, но не лесно се получавало позволение, да се работая архива. Съ прѣпорѣжки все можело да е стигне много нѣщо. Ала за да се работи трѣбва много врѣме на разположение и азъ, макаръ че много любопытствувахъ да надникна тамъ за малко врѣме, откажъ отъ всѣки опитъ да получа позволение да ботя тамъ.

Когато привършиха работата си въ манастира „St. Giovanni e Paolo“, отвори се слѣдъ ватиканския срокъ Ватиканската библиотека (на октомврий по новъ ст.). Звездно съ проф. А. Митовъ, който бѣше дошълъ въ Римъ съ специална поръчка отъ Министерството, да види въ какво състояние сѫ рисунките въ българския ръкописъ на Манасиевата хроника, която се намира въ Ватикана, хошихъ да разгледамъ ръкописа, та сетнѣ да се рѣши, какъ би могла да направимъ точна хромо-фотографична репродукция на рисунките. Ръкописътъ на Манасиевата хроника е спазенъ много хубаво, ала рисунките твърдѣ сѫ пострадали, така че готвимъ се отъ тѣхъ едвамъ се познаватъ. Причината за тѣхъ е лошото качество на боята, които се употребяватъ и ронятъ. Въ скоро време тѣ съвсѣмъ се изиринятъ. Затова, ако мислимъ да снимаме много копие отъ тия рисунки или, що е по-хубаво, да ги възпроизведемъ хромо-фотогенично, ще трѣбва нѣкога да направимъ чась по-добро. Наистина това ще струва скъпо, но все пакъ заслужава да го направимъ. Цената на изданието значително ще се намали, ако се издаватъ съ бои чрезъ фотографична репродукция само ония страници, на които има рисунки. Искате ли нѣма нужда по този начинъ да се издава, а стига да се издаде въ точенъ прѣписъ само, като се прибавятъ 2—3 най-характерни страници въ факсимиле. Госп. Митовъ остана въ Римъ да прѣговаря върху условията и цѣната на едно евентуално издание на цѣлия ръкописъ. Въ Ватиканската библиотека можахъ на бързо да видя оригинала на старобългарското тѣхъ название Асеманово евангелие, за което рускиятъ вѣстникъ г. Щенкинъ, командированъ отъ руската академия, три мѣсца прѣзъ 1902 г. е прѣбѣлялъ въ Римъ, докато го прѣснѣлъ цѣлото фо-

тографически. Сега Щенкинъ възъ основа на фотографичните снимки, които старателно е прѣвѣрявалъ съ оригинала, готви точно издание на тоя многоцѣненъ паметникъ на старобългарския езикъ въ кирилица транскрипция.

На връщане отъ Римъ се спрѣхъ за малко въ Болоня, за да видя оригинала на знаменития български ръкописъ отъ началото на XIII в., тѣхъ наречения „Болонски псалтирь“, който пакъ благодарение на г. Щенкина и на руската академия скоро ще видимъ тѣхъ също точно и разкошно издаденъ печатно, понеже Щенкинъ е ималъ възможность дѣло време да прѣснѣ и въ Болоня и да снеме точенъ прѣписъ и отъ тоя паметникъ. Като говори Щенкинъ въ своя докладъ (отчетъ) по командировката си въ Италия и по изданието на Болонския псалтирь, което той глѣхъ, казва: „Болонския псалтирь заставила меня продлить пребывание въ Италии. Болонская псалтирь, съ вѣроятной датой 1230—1240 г. стоитъ во главѣ болгарскихъ памятникъ опредѣленнаго времени. *Студуетъ удивляться, какъ до сихъ поръ замѣчательный памятникъ не былъ изданъ въпервое болгарскими филологами* (Извѣстия Имп. Ак. наукъ, отдѣл. русск. яз. и словесности, 1902, т. VII, 161). Авторътъ, видя се, не предвиждала, че у насъ до скоро съвсѣмъ не се глѣдаше съ добро око на научните командировки, та филологите, които нѣматъ достатѣчно свои средства да пжувать по научни издирвания, бѣха принудени да оставятъ неизпълнени не една отъ подобенъ родъ научни задачи, които просто имъ се налагатъ въ интереса на българската наука. У насъ още, за жалость, не съществува академия на науките, която би могла покрай министерството на просвѣщеніето тѣхъ също да подпомага научните издирвания.



Третият международен стенографски конгресъ въ гр. Мюнхен

отъ Антонъ Бевеншенъ,

учитель въ Пловдивската мъжка гимназия.

Конгреситѣ сж твърдѣ давнашна проява въ живота на народитѣ, обаче уредбата имъ по специалности започва едва отъ послѣдната четвъртина на миналия вѣкъ.

При уредбата на какъвъ и да е конгресъ взема се първо прѣдъ видъ неговата цѣль (намѣрение), а слѣдъ това личноститѣ, които го ръководятъ и които даватъ извѣстно направление на разискванията.

Изобщо различаваме два вида конгреси:

1. *Народни*, гдѣто се събиратъ прѣдимно специалисти по нѣкой клонъ на науката или изкуството, живущи въ една и сѣща областъ, за да обмислятъ задружно въпроси по своята специалность, като иматъ прѣдъ видъ главно домашнитѣ условия. На такива конгреси се събиратъ търговци, учители, юристи, лѣкари, земледѣлци и пр. отъ нѣкой областъ или държава.

II. *Международни* конгреси, въ които участватъ и иностранны прѣдставители на сѣщата специалность съ съвѣщателенъ гласъ и съобщаватъ за положението на специалността имъ въ своето отечество.

Обаче по стенографията различаваме три вида конгреси:

1. *Конгреси на цѣлата Габелсбергерова школа*, каквито бѣха напр. въ Дрезденъ, Виена и Берлинъ; или пъкъ конгреси на стенографитѣ, принадлежащи къмъ отдѣлни (чужди) народности, които си служатъ съ приспособлението на Габелсбергеровата система; такива бѣха конгреситѣ за българската стенография въ Пловдивъ (1892 г.), за чешки и други славянски езици въ Прага (1891 г.), за славянски езикъ въ Жалецъ при Целле (Cilli) въ 1899 год. и пр.

2. *Международни конгреси на една и сѣща школа*, каквито бѣха напр. въ Будапеща (1896 г.), въ Римъ (1900 г.) и настоящиятъ въ Мюнхенъ, дѣто се събиратъ прѣдставители на една и сѣща система отъ разни страни, за да обсъждатъ нѣкои общи въпроси по специалността си.

3. *Политическо-международни конгреси*, дѣто се събиратъ прѣдставителитѣ на различни системи отъ разни страни за разискване на нѣкои повече

професионални въпроси отъ общъ харъ. Такива конгреси е имало до сега седмъ.

Отъ това дѣление слѣдва, че рѣшени конгреситѣ отъ първата категория сж зателни само за членовѣтъ на оная страна, става конгресътъ; а рѣшенията на конг отъ втората категория сж *задължителни за школа*, разбира се, като се иматъ прѣдъ особноститѣ на всѣки езикъ и различнитѣ вни на всѣка една страна. Но рѣшенията и греситѣ отъ третата категория даватъ само материалъ за различни чужди школи, ко прѣдставятъ въ тѣхъ.

На международния конгресъ въ Мюнхенъ участвуваха освѣнъ нѣмски стенографи отъ области на Германия, но и прѣдставители и изкуство отъ Австрия, Унгария, България ция; а рускитѣ стенографи щѣха да се ставятъ отъ Одеския професоръ Туля който бѣ взелъ рефератъ върху разв Габелсбергеровата стенография въ Русъ съжаление обаче почтениятъ професоръ мина нѣколко седмици прѣди отварянето в греса. Сръбскитѣ, хърватскитѣ и словен стенографи бѣха опълномошили мене да д вамъ за състоянието на стенографията в нитѣ страни.

Най-напрѣдъ ще изброя въпроситѣ, които поставени на дневенъ редъ въ тоя конг послѣ ще разправа подробно за ония отъ които сж по-важни или иматъ особенъ в за българскитѣ стенографи.

Дневенъ редъ за първото заседание стан 3. септеморий:

1. Изборъ на прѣдседателъ и бюро.
2. Откриване на конгреса.
3. Поздравителни рѣчи.
4. Рѣшение за езикитѣ, които се допуша дебатитѣ.
5. Докладъ за дѣлата и касата на и народния сѣюзъ.
6. Изборъ на комисията, която да щ сѣйткитѣ на сѣюза.

сложане на предложението на г-на Нил-Хамбург) односно приеми на други меѓународни стенографски сѐзии, одложение на професор Ѓонзон (Буда-пешта) програмата, по които тѣ се нодат до меѓународни стенографски сѐзии.

Затоа четвртостопаните на бѣларската рѣка, рефератот од А. Беошиќи (Шлов-ска).

Развој на Габелсбергерската стенографија, Рефератот од директорот Миннер-ово прикисообане Габелсбергерската рѣка на француски јазик од А. Синерет-жир.

Вредот за второто засвовање станало на јури.

Звучната машина прѣз послѣдните 20 рефератот од нѣмскиот Батеринг (Штут-гарт).

Меѓународното единство на Габелсбергерската рефератот од др-р Фабро (Будапешта) јазик на нѣмски стенографски сѐзии, рефератот од професор др-р Даншиќ.

Врз се трети министерството на државата, Австрија за развој и разпространение на Габелсбергерската стенографија, рефератот од професор (Прага).

Платителот од досѣдините меѓународни рефератот од професор др-р (Брезена).

Знаејќиштвото на Габелсбергерската сѐзии, Нитмановата, рефератот од др-р Рај-севички.

Затоа на нове постојане комитет, јазикот за публикување на протоколите меѓународен стенографски конгрес, јазикот за мѣстото и времето на IV меѓународен стенографски конгрес, клучејќи рѣки.

Затоа на формалностите, прѣдизви-точка и се рѣши 6—9 точка да се од-закрај на масланието, доде редот на рѣка: «Првото четвртостопаните на бѣларската рѣка».

Затоа на пронајдениот сѣдната рѣка на јазикот.

Високоуважаме собрание!

Затоа е, че III меѓународен кон-Габелсбергерската стенографи сѣдната јазикот на бѣларската стено-сѣдната система. Конто има честота јазикот за тој конгрес, не можат, а избира по-подобро тема од тая, којот на сѣднината на рефератот: «Развој-графската во Бѣлария прѣз првото одитие. Но тѣ кто тѣ одитие рѣка до извѣстна степен со јазикот

на стенографија у дружителски Славия, то-прѣз прѣдварително да каже неколку јазикот за извѣстот на Габелсбергерката во Словенија, Хр-ватител и Србија.

Не можат обаче да замислат тој случај обстоите историско изложение за развој на стеногра-фијата у всѣо едно од тѣ славјански народи, јазикот тоа би ме одлучило многу од главниот прѣметот на рефератот ми. Осигурува тоа не е необходимо да се внесаме јазикот во подробности, јазикот врху тѣ се внеса вѣе тѣ сѣднини од стенографски списанија и во одитие брошури. Некам само да посоча нѣкои по-важни черти во тѣ јазикот, од които уважамејќи ступајќи не можат да добијат јазикот прѣдставление, кѣт и јазикот на нѣмски велики мајстори од своето отечество си пробива јазикот и се разпространува јазикот јазикот; а од тоа нѣмски не разбира јазикот меѓународно јазикот на Габелсбергер-ката стенографија.

Јазикот Славия си сѣднат со два јазикот писмо: Словенија и Хрватител со латинија, Србија и Бѣларител со кирилица (јазикот и Русител). Забѣлажително е, че Србија и Хр-ватител говорат јазикот и сѣднат јазикот — срб-хрватски, но си сѣднат со различна писмо. Осигурува прѣдизви-точка и писмото ги дава на два јазикот. Ако поне срб-хрватската пис-мостител си сѣднат со една и сѣднат система на Габелсбергерската стенографија, тој прѣметот меѓу тѣ сѣднат брати јазикот да се прѣ-маже. Јазикот јазикот, едно писмо, јазикот народот.

Вече тоа обстоите јазикот јазикот на стенографијата у Хрватител и Србија особено значење. Затоа јазикот е фактително, че както во Србија, така и во Хрватско е јазикот една и сѣднат система на Габелсбергерката и че тѣ добри направила вѣ-дѣтѣ страни. За направила проие на стеногра-фијата во тѣ страни би можело да се пате да играе рѣка за по-тѣсног објазување на тѣ два братски народи, които различни јазикот сѣднат разединајќи.

Словенија и Бѣларител, които сѣднат се доста различни и които живѣат јазикот едно од други, сѣднат се објазувајќи, тѣ како има сѣднат в сѣднат Габелсбергерката система во сѣднат прикисообане. Сѣднат стенографијата на Габелсбергерката има у јазикот Славия, јазикот обстоите јазикот јазикот, опште тѣ обстоите меѓународна јазикот, че објазува одитие писмо и јазикот за по-тѣсно споразумение со јазикот на едно и сѣднат писмо. У Бѣлария, Србија, Хрватител и Словенија стенографијата е јазикот во различни прѣмена; сѣднат така е јазикот и јазикот, тѣ како јазикот него сѣднат јазикот јазикот обстоите. Јазикот другата, така и у јазикот Славия парламентаризмот стана пригода стенографијата да јазикот јазикот и јазикот за патетичног и јазикот. Едно-врејќи сѣднат конституционални јазикот, стено-графијата се јазикот јазикот у Хрватител и Словенија, сѣднат у Србија и нај-подир у Хрватител, јазикот парламентаризмот се јазикот јазикот

въ 1879 год., когато България се освободи отъ турско юго. Отначало тя служеше въ всички тия страни по-вече за практически цѣли, т. е. да се записватъ дебатите въ Хърватския «саборъ» въ Загребъ (1861 г.), въ крайския «саборъ» въ Люблина (1870 г.), сѣнитъ въ сръбската «скупщина» въ Бѣлградъ (1874 г.) и въ Нишъ (1883 г.*); най-почитъ въ българското събрание въ София (1879 г.) и въ румелийското областно събрание въ Пловдивъ (1881 г.) Слѣдъ време закънаха да обръщатъ нужното внимание само и върху *теоретическото* усъвършенстване на стенографията, и го въ нѣкои страни въ по-големъ размѣръ, въ други въ по-малкъ.

Не липсваха слаби опити за нареджане особни самостоятелни системи (*Винковичъ* у Хърватите, *Дришъ* у Словенците, *Джорджевичъ* у Сърбите, *Повчевъ* у Българи); по нѣяниятъ кварталъ излизаше яловъ, поради вътрѣшна дисонанция. И така, у южните Славяни единствено Габелсбергеровата система има значение. Тя за сега сравнително е най-много разпространена у Словенците, дѣто всичките стенографи сж запознати и съ оригиналната система. Тя именно се преподава като факултативенъ предметъ въ сръбните училища на южна Сърбия, Крайско и Приморие; а при това словенските студенти изучаватъ въ особни студентски дружества и стенографията на Габелсбергера, приспособена на словенски езикъ.

Послѣ иде *Хърватско*, дѣто се преподава Габелсбергеровата стенография въ нѣколко сръбни училища като незаблжителенъ предметъ. Въ Загребъ има отреденъ професоръ по стенографията г-нъ *Стамко Михаличъ*, кой бившъ ученикъ въ загребската гимназия, гдѣто учителувахъ отъ 1874—1879 г. Той сега като държавенъ служителъ, преподава само стенография въ сръбните училища. При хърватския «саборъ» съществуваше вече около 20 години добръ организирано стенографско бюро. Хърватскиятъ прѣводъ на Габелсбергеревата стенография бѣ направенъ вече прѣди 40 години отъ професора *Миничъ*.

Въ България стенографията се въведе, както споменахъ въ началото, прѣди 25 години. Въ неиното развитие различаваме четири периода. За всѣки отъ дѣло ще кажа по нѣколко думи. А за да вървя хронологически, трѣбва прѣварително да поговоримъ за стенографията въ Сърбия.

Въ *Сърбия* стенографията служи и до днесъ прѣдимно за практически цѣли. Въ скупщината тя се употребява вече отъ 30 години насамъ; за всѣка сѣсия се укрѣпжава временно стенографско бюро отъ 10—12 стенографи, (а нѣма достатъчно бюро). Въ учебния планъ за сръбните училища, истиния цѣли стенографията като незадължителенъ предметъ, но не се преподава нигдѣ, освѣнъ въ Бѣлградъ. Учители по стенографията въ Бѣлградъ сж г-нъ *Д. Бош* и

г-нъ *Войславъ Лукичъ*. Тамъ съществуватъ стенографски дружества. Въ сръбската и въ провинцията има нѣкомина стенографи между сѣдебните чиновници, адвокатите г-нѣ. *Дамъ*, г-нъ *Джамъ*, и бившиятъ г-нъ *Бодъ*, сж вѣрни стенографи. Бившии нистъръ г-нъ *Лазъ Попичъ* е стенографъ бъръ списателъ по тая специалностъ; сѣдѣщиятъ министъръ г-нъ *Настасъ Андъ* който се е усъвършенствувалъ по стенография въ Прага, е извѣстенъ като добръ стенографъ. Между по-младите стенографи най-добръ е г-нъ *Войславъ Лукичъ*, който тъкмо сега единъ новъ учебникъ по сръбската стенографска Габелсбергеревата система. Учебникъ «Сръбска стенография» съчиненъ прѣди 18 отъ г-нъ *Паванъ Миланоскичъ*, прѣвъ сръбски графъ, е почти съвсѣмъ изчерпанъ. Г-нъ *Самуиловичъ*, бившъ камераленъ стенографъ прѣдседателъ на окръжния съдъ Лесковацъ, сжко е добръ извѣстенъ касателъ по нашата специалностъ. Начални стенографското бюро въ скупщината е г-нъ *Милутичъ Степановичъ*, членъ на върхшната палата. Вобщие може да се каже, сръбските стенографи все още липсва организация. Сега тѣ се трудятъ да двѣтъ стенографски дружества въ Бѣлградъ, едно, за да могатъ съ съединени сили да постигнатъ общата цѣль. Туй като, съ съществуващия сръбски училищенъ законъ трѣбвало стенографията да се преподава въ всичките класове на сръбните училища въ крако, като незаблжителенъ предметъ, на министерството на народното просвѣщение прѣдъ да се погрижи, щото това да не остане въ буква, но да се приготвятъ повече на брѣсобни учители по стенографията. И сръбски стенографи се интересуватъ много отъ сегашния международенъ конгресъ. Това свѣдѣние е намѣренне да изпратятъ свой прѣдставителъ конгреса. Туй узнахъ, който на нѣтъ отбихъ за два дена въ Бѣлградъ и ги поведо изпратитъ въ Мюнхенъ единъ или прѣдставители отъ своята сръбъ. Но туй може да се постигне, защото надлежителни кръгове не показаха нужния интересъ, нѣмните сръбски другари ми възложиха да правя чиниво отъ тѣхно име г-да членове конгреса. Сжко се отбихъ въ Загребъ и г-нъ (Сили), дѣто получихъ отъ хърватските и сръбските стенографи сжщата мисия. Като честъта да изпѣна възложеного ми, на дѣло че при бжтеция конгресъ ще участвува сръбскиятъ, така и словенскиятъ и хърватски стенографи, които ще ни разкажатъ за бжте прѣдѣлъ въ областта на стенографията въ нѣмните страни.

Сега минавамъ да очертая отдѣлните гѣ въ развитието на стенографията въ България. Прѣвъ първия периодъ, 1879—1884 год. стенографията служеше за бжбване на раз

* За дѣти въ сръбската скупщина въ 1861—1862 г. въ прѣдѣла сж не бжха стенографирани, та секретарите вържаха сѣрашми протоколи.

Народното Събрание въ София и Юридическото областно събрание въ Пловдивъ. Отъ тогавашните стенографи се извърти много. Прѣзъ първите три години стенографирахъ азъ съ единъ помощникъ, г-нъ Прошекъ. Той замина въ 1884 год.иската практика съ произвеждане на азъ той има най-голямата пивоварница въ България. Въ 1883 и 1884 год. ми съобщаваха моятъ първи ученици (между тяхъ войниятъ Христо П. Константиновъ) то се усъвършенстваха и практически, минали ученици въ 1884 год. станали рални стенографи, а мене повика тогавашното правителство въ Пловдивъ, стенографирамъ дебатите въ Областното и да преподавамъ стенография въ гимназия. Първата частъ на задаваха да изпълня само прѣзъ днѣ 1884 и 1885 год.; защото съединението на Румелия съ България прѣзъ 1886 год., закри за винаги Областното Събрание, а дѣйностъ на практическото поле, но искаха да се прѣдамъ още по-прилично звание като учител по стенографията. Къде дѣйствахъ вече пълни 20 го-спожнатата гимназия. Стенографията ми като незадаждателенъ предметъ, руги задължителни. Ималъ съмъ всѣка 80—100, а понякога и 120 ученици курсъ Освѣтъ това отъ време на време и частни курсове. Тия курсове споме-тачеже въ тяхъ се възпита мнозина ония стенографи, които сѣга дѣйству-и учители и практикуващи стенографи ли. Въ Софийската гимназия както и частни курсове въ българската сто-даваха стенографията отъ 1879—; но подиръ прѣмѣстването ми въ не бѣше назначенъ продължително кой учител по стенография въ София. тѣ периодъ захваща отъ 1884—5 учебна-огато се внесе стенографията въ Плов-и гимназия (както вече споменахъ) като-ителенъ предметъ, и продължава до-дката стачка въ 1888 год., когато-енографи при събранието въ София-богата си. Други способни стенографи,а не могли да заематъ тѣхните мѣста-е нѣмаше Затова тогавашниятъ ми-атамболонъ повика менъ да замѣста-ти. Но и мене не помисляше да стено-самички дългитъ и широки дебати,одобляваха всѣки денъ 6—8 часа, и-оро се завърнахъ на своята работа-ель въ Пловдивъ. И тогава за грѣла-а Събранието не остава друго, освѣтъ-ласи съ исканията на стенографитъ. Туй-сѣднина учредяването при Събранието-стенографско бюро съ известно число-и като дѣйствителни служители. Въ тѣ-се даде също основанието на първото-стенографско дружество (1886 год.)

Третиятъ периодъ захваща отъ 1888 год., ко-гато Христо П. Константиновъ захвана да прѣ-подава стенографията въ Софийската гимназия. Значи слѣдъ четири години пакъ да се преподава стенографията въ София и туй продължава почти непрекъснато до днесъ. Сжшо стенографията захвана постепенно да се прѣ-подава въ пѣкои други учебни заведения въ Княжеството. Наистина, било би възможно да се снабдятъ повече учебни заведения много по-рано съ учители по стенографията, ако да не бѣ прѣкъснатата моята учителска дѣйностъ въ София толкова рано. Едвамъ бѣхъ подготвилъ едно ограничено число камерални стенографи и компетентнитъ кръгове въ София помислиха вече, че съ това е всичко свършено. Бѣше ми мжчно, че бѣхъ принуденъ да остава въ София нѣколцина ученици, които искаха да приготвя за учители по стенографията. Тая раздѣла на ученици отъ своя учитель отчая доста и дѣлѣ сраши. Прѣбвяхъ да минатъ години, докато се изплати това лошо впечатление. Ако да не бѣше станала горната грѣшка, която на-прави тогавашниятъ министъръ П. Каравеловъ безъ моя вина, то дѣше днесъ да сме наирѣд-нали въ областта на стенографията много повече. Сигурно щѣхме да имаме вече отава на достатъчно число учители по стенография за всички сръдни училища въ България, а стено-графската литература би станала по-богата. Въ тоя периодъ се нада изложението въ Пловдивъ (1892 год.), на което има и една изложба на стенографски учебници, стенографи, ученически задачи и пр. По тоя случай стенографското дру-жество въ София получи златенъ медаль; сжшо и отѣшни стенографи по тѣхна почетни дипломи и медали. Това бѣше първото явно отличие, което се даде на стенографията въ България отъ страна на държавата.

Четвъртиятъ и най-важенъ периодъ захваща отъ 1900 год., когато открихъ въ висшето учи-тание въ София ваканционни курсове по стено-графията. Тия курсове служатъ да приготвя-затъ слушателитъ за учителни по стенографията; но и камерални стенографи иматъ тѣка най-удобенъ случай да се усъвършенствуватъ. Тия курсове уреждамъ и ръководя вече 4 години. Общото число на слушателитъ достигна до 181, между които имаше 21 души.

Прѣзъ тоя периодъ се основа въ София ново българско стенографско дружество подъ названиее «Българскыя», което развива по тѣ ръководството на сѣдинния му прѣдседателъ Теодоръ Гълъбовъ, началникъ на стенографското бюро при Наро-дното Събрание, твъртъ жива дѣйностъ. Това дружество ще инициативата да се отпразнува по достоенъ начинъ на 25. и 26. септември т. г. 25-годишнината на българската стенография.

Г-нъ Министрътъ на Народното Просвѣщение, г-ръ Иванъ Шишмановъ, благоизволи да подари за тая дѣлъ една значителна сума отъ правител-ствени сръдства. Въобще г-нъ Министрътъ на Просвѣщението, който самичкъ е ренесменъ.

Габелсбергерманецъ, е великодушнѣтъ покровителъ на стенографията въ България. Той вече въ едно кжсо врѣме, отъ като е министъръ, направи много за прѣуспѣването на нашето изкуство и ще направи навѣрно още повече въ бъдеще, защото той умѣе по-добрѣ отъ всѣки българинъ да оценява достойнството на Габелсбергеровото творение. По случай на юбилея има и *стенографско изложение* и втори *български стенографски конгресъ* въ София.

Въ тоя периодъ се пада сжщо единъ важнѣтъ актъ на г-на Министѣра на Народното Просвѣщение, д-ръ Иванъ Шишмановъ, който назначи една комисия отъ по-видни специалисти, които се събраха въ началото на мѣсецъ юли 1903 год. въ София. Комисията нареди общъ официаленъ правописъ на българската стенография.

Бѣха се появили нѣкои малки разногласия при нѣкои знакове и при нѣкои съкращения (сигли) и тия различия се отстраниха по този начинъ; тъй шото днесъ въ България има *еднообразенъ официаленъ стенографски правописъ*.¹⁾

Нашитѣ авант-постове стоятъ сега вече при Черно море (Бургасъ, Варна), при Бѣло море (Солунъ въ българската гимназия), сжщо и Цариградъ (въ българското екзархийско училище), Одринъ, гдѣто учителува г-ца Ружа Иванова, бивша моя слушателка въ стенографскитѣ курсове при Висшето училище. И така всички български стенографи могатъ единодушно да празнуватъ 25-годишния юбилей и да гледатъ съ добри надежди въ бъдещето. То е вече осигурено за изкуството на нашия великѣтъ майсторъ за цѣлия балкански полуостровъ, даже «тамъ далечъ въ Турция, гдѣто, както казва поетътъ, народитѣ все още се биятъ.» Заслужва, мисля, да спомена на края, че прѣзъ врѣмето, когато ставаха борби въ Македония и когато войводитѣ на възстаницитѣ Цончевъ, Сарафовъ и др. държаха патриотически рѣчи на своитѣ чети въ затѣнени иланиски лагери, при тѣхъ се намираха и стенографи — бивши ученици отъ Пловдивската гимназия, които умѣха да въртятъ не само пушката, но и молива, и тѣ забѣлѣзваха тѣхнитѣ рѣчи дума по дума. Тѣзи стенографи се прѣнесоха послѣ изъ лагера прѣзъ границата въ свободна България, гдѣто се прѣписваха съ обикновено писмо и се публикуваха буквално въ българскитѣ вѣстници. Войводитѣ си служеха често съ стенографии, за да имъ продиктуватъ важни заповѣди или да прѣпращатъ важни извѣстия отъ единъ лагерь въ другъ или прѣзъ границата въ България. При това тѣ имаха прѣдъ видъ не само бързината при записването и точното прѣдаване на заповѣдта или извѣстнето, но важно имъ бѣше и това обстоятелство, че Турцитѣ и тѣхнитѣ шпиони, ако случайно имъ паднѣха въ ржцѣ тѣзи книжа, нѣма да разбератъ нищо, каквото е писано съ стенография.

¹⁾ Като свършихъ рѣчта си, обърна се къмъ мене г-нъ професоръ Гондонъ отъ Бузанена съ слѣднитѣ думи: «честитявамъ Ви за добрия успѣхъ, а особено че постигнахте еднообразие въ стеногр. писмо, което ние въ Маджарско още нѣмаме».

Ако, прочие, стенографията може едно възстаническо движение да играе важна роль, какво ли значение би могъ за една армия въ врѣме на война. По голѣмитѣ могатъ да научатъ нѣщо отъ А ние малкитѣ се гордѣемъ съ това съучастници въ разпространението на практика великото изкуство на Габелсбергеръ ще се стараемъ въ бъдеще да дѣлѣ съотвѣтно неговото мото, та като неговитѣ ученици да разпространяваме тоя *той е изнамирѣлъ, за да принесе полза* натакъ къмъ изтокъ.

(Рѣчта бѣше послѣдвана съ ржкопи и прѣдседателътъ изказа на референтарностъ отъ името на конгреса).

Подиръ това слѣдваше рефератътъ из сора д-ръ Медемъ (отъ Данцигъ) за *уиньския стенографски съюзъ «Габелсбергеръ»* него извличамъ слѣднитѣ данни: Въ 1868 Габелсбергеръ е знаѣлъ, че числото на ученици и послѣдователи въ Бавария сж 20 а сега само въ Бавария има годишно 2000 ннци по неговата стенография. Когато бѣше уреденъ (1868 год.), присѣдиниха него 48 дружества съ приблизително 3000 члена. А сега подиръ 36 години съюзътъ брѣ стенографски дружества съ приблизителни членове. За издигането на неговата важно дошъ между другото и числото на постѣ на конгреситѣ. На първия конгресъ въ Л. участваха 59 дружества съ 133 прѣдсти. А на Берлинския конгресъ — 1477 дружѣ 415 прѣдставители. На дружествата се 1 единъ прѣдставител на всѣки 30 члена.

Слѣдъ като прѣдседателътъ поблагод референта за неговото интересно изложение думата на г-нъ д-ръ Гелдбергеръ, доше стенографията въ Пражския университетъ разправи на широко, какъ се грижи *Мис* *ството на Просвѣщението въ Австрия за* *странението на Гелсбергеровата стенографи* тоя интересенъ докладъ заслужва да с лѣжкатъ слѣднитѣ по-важни факти и да

Габелсбергеровата стенография, протѣ отъ Австринското Министерство на И шеннето, намѣри въ цѣлата монархия за ното внимание и бързо разпространени вече отъ 1871 год. незадължителенъ пр въ всички държавни срѣдни училища: г: реалки и реални гимназии. Допуща се въ графскитѣ курсове ученици отъ IV кл горѣ.

Въ 1901 год. едно прѣдписание отъ мш на просвѣщеннето въ Вiena до всички уч сѣбѣти въ провинцитѣ прѣпоржчва да жатъ тѣ доколкото е възможно за п ването на обучаването по стенографи *срѣднитѣ училища*.

Въ *тѣрбовскитѣ* училища стенографият длжителенъ прѣдметъ отъ 1892 год.

Тя е сжщо въведена въ висшитѣ ш училища (лицей и пр.)

1902 г. стенографията се преподава и в
мъжкото училище във Сливиград (Слив-
ца). През 1903 г. в мъжкото и женското
гимназиум в Лович, а още по-рано
въведена в педагогическия университет
в Ст. Петявель, Петовень, Комогови,
Клиш, Билин и Тронау.

основният училищен специалитет е в областта на учебния предмет. Във Австрия специалитет си пробива път даже във военното образование. Успехът на обучението по специалитетна училища, както се запознават 12-14-годишните момчета и момичета напълно си е, е го доказателство за това, че нашето образование си стане достъпно и за по-малките деца. Вече достигаме до 60-70 души в минута.

[illegible]

Стреля може да бъде извършена по стено
в едно ниво, които е по-скоро вилните
да се извършват извън помещения. (Това
е особено важно, когато се пр. един
плато)

ВНИИ ЭКОНОМИЧЕСКИХ НАУК
ОБЩЕСТВЕННЫЕ НАУКИ
1986 г. 1800 г.
1986 г. 1805 г.

тя е призната от 1902 г. на 2 групи: става албани, друга за чехи;

в *Полуглаз* отъ 1869 г., а въскресъ и на
нынешка се ~~о~~срафуж;

В *Дружеском* 18... 1. Сажу на полках, и под-
вешиваю:

в 1770 от 1885 г. за немска, полска и
и др. ризици.

На инициативе товстослава и женой канцелярши,
а о мачихе не забывать, указанного обного «бур-
тузника», или и представить зрелищно *самостояте-*
льно для каторги Пыльнички идей

Референдумът държи в ръцете предложениите кандидати при всяко време, в които ще бъдат дадени от тях при съвместно с обществено отговорност.

1. Тренировка и развитие мышечной системы. При выполнении упражнений в тренажерном зале и в полевых условиях необходимо соблюдать следующие правила:

[illegible]

Пріємно кетце го на і на *Ніама* (от *Хамбург*).
 1. молат 11 се примаіт в: межадарошнїя
 етот не само огдїни ітд, но и дїлї дру-
 жества, бїне охвїчено

(1111) донд конгресствъ пристъпи къмъ разглеждане първаго, тоу члв. сгъ. шестия по члв. 11 в жюна сгъ. тв първа сгъ. пр (десетина сгъ. г-нъ прсф 1 сгъ. пр сгъ. буди сгъ. пр)

Рефераты сносены, не вписаны междустрочно, стенографски, катрест при 1900 г. и Рим. быть везь мекст. друго и стенографическое

Био би же исто, што под рачовот
сидело на кратким стенографијски и стигуљ во.
Првото на се нареди а да ситноста на таблицата
на таблицата и првото особено на таблицата
система и други системи и то се забележува.

Слід, крім того, звернути увагу на різке зростання референтів у віці 16 років. *Третій* психічний етапний вплив відбувається в період підліткового віку, коли створюється нове значення поведінки на роботі:

7. За всяко отъ досегашните приспособения на пилотна система трябва да се свършат системно и редовно.

2. За този тип трябва да се изберат от състава на международния съюз 5-6 страни: една руска, съседстваща с руски и шведски език, една француска, една английска, една германска, една американска и една испанска.

Затова всички български, швейцарски и руски професори от се с оментиха от донесения (Впрочем, след славянски се разбира и руски)

жавни точки отъ тоя рефератъ сж след-

регентъ констатира приятния фактъ, че ими симпатии е било поздравено основа- ното на 1796 г. международно укрѣпление, което има за целъ да запази това единство. Няма о- бичия противъ това стремление, който с- ма тъй обстоятелство, че стенографските прѣбва да се възнаграждаватъ споредъ стигитъ на отдаленитъ езици.

Конгресъ въ 1900 год. се приела само една резолюция; относеща се до тоя въпросъ, чуждитъ приспособления нека се подоб- ряватъ до Габелсбергеровата ори- гинална система.

Едъ мнѣнието на референта, системата на Габелсбергера има своя естественна основъ въ тѣх- нитъ «свободни съкращения». Тя трѣбва да развива върху законитъ за асоциация на върху учението за отношенията (relatio) и принципа на противоположността (prin- cipio contradictionis).

Конгресъ въ Римъ г-нь д-ръ Френшеръ, на Краал. Стеногр. Институти, казвалъ че та система е смислена върху етимологи- ческата по референтитъ въ мѣста, че и фонет- нитъ принципъ не бива да се занемаря, а на- да му се даде по-широко мѣсто, та да върху графическитъ различия да се за- даватъ допълнитъ съ издѣлни различия. Га- белсберъ самичкъ не е считалъ своето изна- сѣ прѣдимино като просто скорописане, но едно изкуство, което нека отъ ниншния на напругнатостъ, тѣлесна дѣятелностъ.

Идеята и постановленията на системния прѣ- нес се намиратъ въ противорѣчие съ «сво- бодни съкращения». Колкото по-прости сж из- толкози по-широко поле се отвори за «сво- бодни съкращения» и за всѣкаква участвена дѣй- въ това се състои и въшпигателното значе- стенографията. Ученикътъ отначало трѣбва да схване «принципа на свободното съкра- щение». Колкото по-добре разбира тоя прин- ципъ, толкова по-лесно и по-сигурно ще го при- лага, колкото по-сѣсти сж свободнитъ е- ния, толкова по-точно може да се сте- ра и толкова по-ясночетливъ с стено- графията. Колкото по-сложни сж практическитъ, толкова по-тънки ставатъ отличията на е- ния. Най-тънки отличия сж ония, които да се прѣдставятъ графически, а само докогато може при различно възгра- жения знакъ да се даде различно значение. Въ видъ на това, референтъ г-ръ Фибро- ва на конгреса съставилъ резолюция, обаче мнозинството конгресисти не при- ело това г-нь Миндлеръ, бившъ директоръ на стенографското бюро въ Атина, прочете рефератъ за Габелсбергеровата стенография.

Тоя крайкъ рефератъ заслужаватъ вни- мателни данни.

Системата на Габелсбергера била въведена въ Гърция отъ баща му, Носифъ Миндлеръ, единъ отъ прѣматъ ученици на Габелсбергера въ 1855 г. и прѣвъ учителъ по стенографията въ Атинската Политехника. Но е тамъ прѣвъ 1862 г. се въве- ла стенографията официално въ гърската камера, свикана прѣвъ я декември сѣзната година. Че- тивориза стенографи, подъ ръководството на учи- телея си, държали протоколитъ на това събра- ние, което се продължава до непрѣжнатото дѣ- т години. Сѣзнитъ стенографи продължаватъ рабо- тата си и прѣвъ следващитъ сесии на гърската камера.

Въ 1866 год. прѣлождането по стенографията въ политехниката било прѣжнатото, поради ло- шото състояние на гърскитъ финансии, следъ което Носифъ Миндлеръ се оттегилъ и отъ ра- ботата въ парламента. Г-вавъ прѣвъ 1877 год. се въобновило прѣлождането и продължавали до 1890 год., когато пакъ се прѣжнатъ.

Понеже четивориза стенографи не могли да свършатъ всичката работа на парламента, то по- степенно се уголъбявало числото имъ, додѣто го достигна въ 1900 год. до сѣдемъ души. От- тогава до днесъ се прибавили още двама; така щото сѣга стенографското бюро при гърката камера се състои отъ тѣхъ души, които по- думаритъ заплати отъ 1200—3840 драхми (лева) годишно. Стенографската служба въ гърската камера била много яжна. Засѣданията ставали всѣки денъ и продължавали обикновено 7 часа. Но имало и засѣдания които продължавали по-15 часа и повече. Последната сесия траела отъ 4. декември 1903 г. до 4. юли 1904 г. Тѣхъ прѣжнатъ.

Парламентътъ на островъ Критъ, който съ- ществува отъ 1899 год., се свѣира по-малко втора година и продължава по два мѣсеца. И тѣхъ за- сѣданията ставатъ всѣки денъ и продължаватъ по 5 часа. Критския парламентъ ималъ собствено стенографско бюро. Двама стенографи отъ гър- катата камера стенографиратъ дебатитъ ерлинъ едно възнаграждение отъ 1000 до 1500 франка на всѣки. Тѣхъ щитъ се печататъ на държавни раз- човки, както въ Атина.

Въ Гърция стенографията се прѣлодала само въ едно частно търговско училище отъ 2 години насамъ. Отъ него излизатъ мнозина стенографи, които обаче не сж способни за парламентарна служба, защото имъ липсва нужната практи- ческа подготовка.

Стенографитъ въ гърската камера сж всички доктори на правото, та въкон отъ тѣхъ прак- туватъ адвокатската професия прѣвъ свободното си прѣме.

И въ гърскитъ колонии и въ Турция и Египетъ, именно въ Паригратъ, Александрия, Смирна има многозина постѣдователи на Габелсбергера, които се потаватъ на практика отъ изучаваната отъ тѣхъ въ Атина стенография.

Но такъвъ начинъ стенографията е пусната ко- рени въ Гърция, да въ гърскитъ езикъ има наже- щия и името на Габелсбергера е сж много въсто тамъ

покрай имената на други мъже, които се отличиха по заслугитѣ си за напредъка на човѣчеството.

Този докладъ биде изслушанъ съ внимание. Слѣдъ това се пристъпи (подиръ обѣдъ) къмъ избора на *постояненъ комитетъ*, който да ръководи приготовленията за идещия конгресъ. Той ще стане въ Грацъ прѣвъ 1907 година.

Въ комитета се избраха отъ Германия 5 члена, отъ Австрия 3, отъ Унгария 3, отъ Италия 2; а по единъ отъ Белгия, Норвегия, Финландия, Русия, България, Гърция, Америка и Африка.

Прѣдседателтъ, г-нъ д-ръ Клеменсъ, събщи, че има прѣдложение отъ страна на г-на професора Гондонъ и др., да се поздрави телеграфически българския министъръ на народното просвѣщение г. д-ръ *Шимановъ*, който благоизволи да изпрати на конгреса единъ официаленъ прѣдставителъ отъ България и който много съчувствува на нашето дѣло. Това прѣдложение бѣше прието отъ конгреса едногласно и съ ръкоплѣскания.¹⁾

Подиръ това се разгледваха още разни съобщения и смѣтките на съюза.

Прѣдседателтъ закры конгреса, като изказа своята сърдечна благодарностъ на всички, които спомогнаха да излѣзатъ разискванията на конгреса толкова сполучливи, а също и на ония, които поздравиха участващитѣ въ конгреса съ телеграми или писма.

До виждане подиръ три години въ Грацъ! Нека да се надѣваме, че дотогава нашиятъ международенъ съюзъ въ своето развитие ще изгълни надеждитѣ, съ които тука се раздѣляме, и че всички участници ще се стараятъ, споредъ силитѣ си, да подпомагатъ този международенъ съюзъ за благото и прѣуспѣването на дѣлото на нашия великъ майсторъ Габелсбергеръ.

Редомъ съ заседанията на конгреса се извършиха и нѣколко тържества: молебень съ рѣчи и музика на гроба на Габелсбергера; една прослава на Габелсбергера прѣдъ бюста му, поставенъ съ разрѣшеніето на принцъ-регента на «*Ruhmeshalles*», единъ видъ пантеонъ. Както на гроба, така и прѣдъ бюста се сложиха вѣнци отъ разни корпорации и отделни стенографи. До принцъ-регента се изпрати благодарителна телеграма, за гдѣто той е благоизволилъ да разрѣши да се постави бюстътъ на Габелсбергера въ споменатото почетно мѣсто и е удостоилъ стенографията съ високото си покровителство.

Въ спомената «*Ruhmeshalles*» сж поставени бюстоветѣ на ония мъже, които сж си спечелили извънредни заслуги за Бавария «било съ мечъ или съ лира, било съ писалка или съ четка, било съ слово или съ дѣло».

¹⁾ На 1. септември се получи слѣдния телеграфически отговоръ: «Сърдечно благодаря за поздрава. И азъ съмъ единъ благодаренъ ученикъ на Габелсбергера. Високо оценявамъ стенографията. Желая на конгреса плодотворна дѣйностъ.»

Подъ бюста на Габелсбергера личатъ съ злѣкѣвки на бѣль мраморъ слѣднитѣ думи: «*grossen Sohne das dankbare Vaterland*» (на ликия синъ благодарното отечество).

Тукъ се държаха нѣколко прочувствени отъ прѣдседателя на III международенъ стенографски конгресъ проф. д-ръ *Клеменсъ*, отъ п. *Лаутенхамеръ*, Несторъ на Габелсбергеровитѣ стенографи и отъ прѣдседателя на германския стенографски конгресъ проф. д-ръ *Медель*; а отъ името на български стенографи имахъ честта да кажа слѣднитѣ думи:

«Като прѣдставителъ на българския минисъ на народното просвѣщение позволявамъ си въ туй мѣсто на славата, прѣдъ бюста на великъ майсторъ Габелсбергера, да дамъ изъ на чувства отъ искрено уважение, което зина дори въ най-далечни страни питаятъ паметта на нашия великъ майсторъ. «Кое е високото добро на човѣка?» така попи веднажъ великия философъ Аристотеля и витѣ ученици. «Не е ли славата?» — «Ние», отговорилъ той. «Ако има нѣщо, к трѣбва да се счита като най-високо добро на човѣка», прибавилъ той, «то това трѣбва негово постоянно притежание. Но славата постоянно притежание на човѣка, защото се намира повече въ властта на ония, к прославятъ, отколкото въ властта на ония, к които бива прославенъ. Прочие, много по-ви отъ славата стои това, което доставя чо слава; а това е именно добродѣтелята, тя да е постоянно притежание на човѣка; слѣтелно *добродѣтелята* стои по-високо отъ слава. Такова наставление е далъ великиятъ философъ на своитѣ ученици.

Става въпросъ, какво нѣщо е добродѣтелъ. Споредъ дефиницията, която ни дава етиката добродѣтелята е качество на духа или на душъ което прави човѣка способенъ да дѣйстви общото благо. Нашиятъ великъ майсторъ Габелсбергеръ не лажѣше за слава; той бѣше скромецъ; той работѣше тихо, но при имаше на ума нѣщо по-високо, даже той ол творяване това високо — добродѣтелята въ си и бѣше прѣдаденъ отъ всичкото си съ и съ цѣлата си душа на общото добро и цѣлия си животъ. Това той изказа чрѣзъ сви незабравими думи: «И каквото намѣрихъ, дадохъ го, за да разпространявамъ полза. Това той докара чрѣзъ цѣлата си дѣйностъ обществена полза, на която посвети своето нинално изнамѣрване. Не отъ частенъ интересъ отъ егонистични побуждения той работъ въ продължение на десетки години на свъ «изкуство за записване рѣчи», но и да напъ тостъпно своето изнамѣрване не само за германския народъ, но и за всички други. Наистъ това е едно благородно качество на духа, и е една висока, възвишена добродѣтель; и за Габелсбергеръ заслужава слава за вѣчни врѣмъ»

Тукъ, въ туй мѣсто за слава на заслужили дѣйци, стои сега неговиятъ бюстъ покрай бюсто-
ветъ на други велики мъже, които сж извър-
шили за отечеството си или цѣлото челоуѣчество
велики дѣла, съ които сж си спечелили голѣми
заслуги. На тоя добродѣтеленъ и високо про-
славенъ мъжъ нека отладеиъ при тоя случай
нашата честь. А особно азъ, въ качеството си
като прѣдставитель на българския министъръ на

просвѣщението, и като единъ отъ пионеритѣ
Габелсбергеровата школа въ далечния изтокъ
между южнитѣ славяни, дойдохъ тукъ отъ тѣ-
ната срѣда и се покланямъ дълбоко прѣдъ бюс-
та на Габелсбергера, казвайки отъ дълбочината на
душата си: *Слава тебѣ, велики Габелсбергерче, твоя
споменъ да бѣде благословенъ у културнитѣ на-
ри за всички времена!*



Разкопките на Туловската могила

от:

Хр. Ив. Велевъ, поднач. въ м-ството на просвѣщеніето
и Ив. Стояновъ, уч-ль въ Пловдивската гимназия.

Ако голѣма частъ отъ културната история на народитѣ, които въ разни врѣмена сж живѣли по нашитѣ мѣста, се губи въ мрака на далечината, ако и до сега ние нѣмаме още пълна прѣдстава за цѣлокупния духовенъ животъ на тия стари наши прѣдшественици, — то се дължи най-вече на обстоятелството, че България не е още напълно изслѣдвана въ археологично отношение, че повечето отъ историчнитѣ паметници, съ които тѣй обилно е надарено отечеството ни, не сж още намѣрени и изслѣдвани. Задача на младата ни археология ще бжде да намѣри тия паметници, да ги опрѣдѣли и класифицира, да ги опише и направи извѣстни, и да даде по тоя начинъ материалъ, отъ който ще изникне бждещата културна история на нашето далечно и интересно минало. Има богатъ археологиченъ материалъ, разхвърленъ отъ двѣтѣ страни на Балкана, съ помощта на който ще може да се хвърли свѣтлина върху тъмната минала история на страната, да се възстановятъ вѣковетѣ, като се разкъса дебелия завѣса, що скрива отъ насъ старата културна картина, стига само тоя материалъ да се намѣри и изслѣдва. А историята, опрѣна на новитѣ археологични изслѣдвания, ще може да каже послѣдната си дума върху сѣдбинитѣ на мѣстата въ разнитѣ исторични епохи, върху етничнитѣ елементи, които въ разни врѣмена сж посѣщавали България, засѣдали сж се много или малко въ нея и сж оставили нѣщо отъ своята култура — слѣди отъ своя животъ, своя битъ. Наистина, многото народи, които сж идвали тука и сж правили своя родина нашитѣ мѣста, често смѣняваната колонизация, прѣплетеността на разнитѣ култури, тѣхната тѣсна приемствена връзка, — всичко това ще състави доста важна прѣчка да се възстанови точно картината на етничното наслояване въ отечеството ни и още повече да се опрѣдѣли, да се фиксира отдѣлната култура на всѣки единъ отъ тия многобройни ранни наши колонизатори. Обаче, колкото и трудно да стане това, сѣ пакъ можемъ да се нагѣваме на едно приблизително вѣрно опрѣдѣление, особно сега,

когато съврѣменната археология и антропологи иматъ такива съврѣшени срѣдства, които ще имъ помогнатъ да се изтрѣгнатъ изъ голѣмъ етниченъ и културенъ хаосъ, въ който сж ги поставили врѣмената. Археологията, значи, трѣба да даде градивото на историка — многочисленитѣ исторични паметници, които тя трѣба да намѣри; работата на археолога трѣба да прѣдшествува тая на историка, едно подробно археологично изслѣждане на страната е необходимо прѣди да дойде точното ѣ исторично описание.

Наистина, и сега нашата история, опрѣна повече на писменитѣ съобщения на стари византийски и римски лѣтописци, опрѣдѣля народитѣ, които подъ редъ сж минали прѣзъ нашитѣ мѣста и които често сж се спирали въ много или малко врѣме тука, но само толкова; тя само констатира факта, изброява имена на много и разни народи, безъ да се спира да очертае по-подробно проявитѣ на тѣхния духовенъ животъ. А това тя ще направи, като се въоръжи съ археологичнитѣ изслѣдвания, които младата ни археология тепърва има да направи.

Редица народи, споредъ свидѣтелството на историята ни, сж минали прѣзъ нашата земя. Поставена на кръстопътъ, на границитѣ на два континента и двѣ морета, тя е била улей, прѣзъ гдѣто сж се промѣкнали почти всичкитѣ народи, които въ разни врѣмена сж минали отъ Азия за Европа. България съ своята обширностъ, съ своитѣ красиви полета и много рѣки, съ своето изобилие на пасбища, нива и гори е била апетитна на много народи и е привличала тѣхната колонизация. Като се захване отъ първобитното население на полуострова — тракийциитѣ, които отъ незапомнени врѣмена сж живѣли тукъ и се свърши съ послѣднитѣ етнична надслойка, която завършна прѣселението на народитѣ — турцитѣ, историята отбѣлява имена на много народи, едни отъ които сж сж минали отъ тукъ, други сж се засѣдали като сж си образували царства, много или малко трайни. Тракийцитѣ и основаното отъ Сити

ско царство, гърците и гърците много-крайбрежни колонии, македонците и то обширно царство, келтите и основателите в III в. пр. Хр. царство, чиято се пазираше също по местата, гдето са нашите разкопки, римляните и тяхното възпитателно владичество сж се народи. Така пръвото великото преселение на гърците. Великото преселение на народите, буен народен поток, гърците от Европа, се излъчват най-напред от острова и докарва на него нови етнически. съ които римското владичество имало бори, за да падне най-после под неговия натиск. Излизането на западните смутни за мина живота на балканското ение и направи да започне краи на рим-влияние и култура. Романизацията се смущава се при идването на хуните и източни-гоги, за да се прекрати съвсем при-те наследници — славяните, а по-после-варител. Съ доказването, обаче, на славя-ни българите на п-ва и тяхното грани-обяване на него под закрилата на голямата на българска държава народното пресе-ние се свършва; то трае почти през цър-срѣдни вѣкове и докарва слѣд българите много други народи, слѣди от които са-ни и до днес. Авари, кумани, печенег-ни, татари и най-после турци сж се на-които сж били по нашите мѣста и са-тавили по нѣщо от своята култура.

Оправимъ това дѣлоко прѣисчюние, то е-обяснимъ малчютията, която голямото-образие на народите доразда, кога по-вие-та да опредѣли епохата и културата, къмъ-приваляжи даденъ историченъ паметникъ. Съ многото, разхвъртани почти вездѣ по-останки отъ разни народи и разни вѣкове, о може да се опредѣли съ положителна-ична достовѣрностъ етнически характеръ-и и да било паметникъ; тая достовѣрностъ-же да се чака особно сега, кога откри-сж етнически, та на опредѣленото липсва-обриятъ и на дѣленъ методъ — сравнението. То изследването на разни паметници се-нява отъ голямото разнообразие на наро-които сж ги оставили, то изследването на-итичните паметници къмъ които се отнасятъ-игѣ и изобщо разни вѣкове гробове, се-нява още повече и съ това, че много отъ-сж унищожени вече отъ чолѣка и вѣмето. о-късните епохи и за страните, които сж-мирили въ търговски сношения съ културни-ни, за опредѣление вѣмето на погребе-кото и на кои народи принадлежатъ тѣ,-еино познати монети, които по-гого-миратъ въ гробовете. Но и по-разни-ние нѣмае такива показатели и гробна-е водимъ само по характера и стила на-игѣ съ умрѣлия издѣлѣя, което често ни-е възможностъ точно да опредѣлимъ епохата.

Присъствието на много паметници въ Бълга-рия, останки отъ изкуствени пещища, градски-огради, храмове, дворци, виадуци, бани, могили и др., служи за несъмнено доказателство, че-страната, прѣвърщана толкова пѣти съ главата-падо и прѣвъ великото преселение на народите, е-прѣживѣла класични периоди — периоди, кога-е пѣвѣла разкопна култура между двата брѣга-на полуострова. Културното развитие на стра-ната, забавяно при тракийците, достига пълния-си развитѣ прѣвъ гръцкото и римско влад-ичество, нарушава се прѣвъ вѣме на преселе-нието, подема се пакъ при владичеството на бъл-гарите, за да се прѣкрати при турците. Редъ-културни периоди съ особни физиономии се-чертаятъ на гърния фондъ на историчното си-минало и чакъ въ своето осветление чрѣвъ оста-вени отъ тѣхъ многобройни паметници — нѣки-свидѣтели на гърната минала живоностъ.

Единъ отъ многото паметници, съ богатството-на които се слави нашето отечество, сж моги-литѣ. Десетъ хиляди могили, споредъ прибли-зителното изчисление на братия Шкорнилови, сж-разхвъртани по разни вѣкове на България;-голяма частъ отъ тѣхъ сж нанизани по брѣга-ла Дунава, други пѣлятъ полетата на с. и. Бъл-гария, а трети — гърното подавяюще болшинство, грѣбна да търсимъ въ Тракия, въ коритото на-Марина. Могилитѣ, съ малки изключения, при-на-лежатъ къмъ мегалитичните паметници; тѣх-ния произходъ трѣбва да търсимъ въ ония да-вечни примитивни вѣмѣна, кога гриката за-мъртѣе е играла роля едва ли не на строго-опрѣдѣленъ култъ. Въ тая грика за умрѣните-се изразяватъ дѣтъ чувства: отъ една страна лю-бови и съзнание на дѣла къмъ покойникъ, отъ-друга — страхъ отъ него, опасение да не прѣ-дизвикатъ отъ негова страна нечестовитство, него-дѣние, отмъщение. Съ тоя страхъ прѣвъ умрѣ-ните се обясняватъ много погребални обичаи, на-примѣръ, погребването заедно съ мъртвѣа при-на-лежанинъ му любими прѣдмети, като се зах-ване отъ женитѣ и слугитѣ му, че се свърши-съ оржикето му, или други прѣдмети, способни-да обезпечатъ съществуването му на другия-свѣтъ, или необходими нему за въображаемо-пѣтуване отъ тоя свѣтъ за другия. Съ тоя страхъ-е обусловилъ и умилостивителни жергвопри-ношения, почититѣ, оставянето храна въ къщи-прѣвъ извѣстни дни и най-после самото погре-бение. Това погребение, което се явява по-късно, става означаю въ пещеритѣ и горитѣ, а по-сетѣ въ-дѣлобъ грѣтъ (гробъ), надъ които насипвали-висока насипъ — могила. По-после, съ разви-тието на религиозни вѣзрѣния, били въведени-и други обичаи — издѣленето трупа на клѣня, или, напротивъ, грижливото му запазване чрѣвъ-печопалване, мумифициране, балсамване. Въ-случаи, че трупа е билъ издѣленъ, останалата-пепелъ, изгоренитѣ кости и нѣкога обикновено-сж тѣ събирани въ нѣкои сѣдъ (урца), или просто-на купѣ и тая сж ги погребвали, като сж-сипвали надъ тѣхъ могила.

Такъвъ е произходътъ на повечето отъ могили. Тѣ сж паметници, издигнати обикновено надъ гроба на нѣкой блѣжити мъртвецъ, издигнатъ съ цѣлъ, види се, да се възковени неговата паметъ. Но такъвъ тържественъ случай, както разкопките показваха, е била съзнатна и разкопаната отъ насъ *Туловска могила*.

Принадесетъ километра на ю и отъ Казанлъкъ, върху разкопна обстановка, се намира село Тулово, прочуто мѣсто поради минали блѣжити сѣдбини. Селото, чисто име носен и цѣлата долина, се намира малко въ дѣсно отъ шосето, шведи отъ Ст.-Занора за Казанлъкъ. Два километра на югъ отъ селото, задъ разкопна старолѣбрана, изпестрена съ исполниски джбове и брѣстове, се вие рѣка Тунджа, задъ която се намиратъ прочутитъ стари Чанаклийски бани. Тулово е разположено почти на самата срѣдина на долината, изтворена отъ Стара-паннина и Срѣдния-гора. За самото село — на южнитъ му страна се намира могилата, известна подъ името *Туловска могила*, защото друго специално име тя нѣма. Величественъ панорама се разтваря прѣдъ очитъ на пътника, ако се изкачи на тая могила и погледне отъ нея долината. Отъ сѣвера се подаватъ голитъ жабери и чуки на Баткана, пропавени тука-тамъ съ гори, а отъ югъ се зелѣнятъ косматитъ склонове на Срѣдния-гора; далечъ мѣстѣ на изтокъ тѣтѣ планини се сливатъ съ хоризонта и се приближаватъ, токова, както да дадатъ мѣсто на Тунджа, а тамъ нѣкъ далечъ на западъ се синѣятъ високитъ върхове на Мира-гидикъ и Фердинандовъ-връхъ. Цѣлата долина, разсѣлана отъ аси страни, обикаля могилата и издава нейното интересно географско положение. Който се качи на тая могила и отъ нея погледне долината, само той ще разбере дълбокитъ вътрѣшни мотиви, които сж накарали нѣкогашнитъ келти да избератъ именно това мѣсто за срѣдината на своето царство. Красотата на розовата долина порасна, кога рече човѣкъ да ѝ се полюбува отъ върха на Туловската могила: рѣдко сж мѣстата, отъдето би могла да се обхване съ единъ погледъ цѣлата долина, да се измѣрятъ съ единъ възрѣмъ на окото всичкитъ ѝ прѣлести; Туловската могила е едно отъ тия мѣста. Тая могила, най-голяма отъ всички въ долината, стои уединено между селото и прочутата му «кория». Напестина, въ околността има и други могили, ала тѣ и обикалятъ отдалечъ: три км. напр. на сѣверъ отъ нея, току до почитъ на балканскитъ предплатини, седатъ деветѣхъ Мънжикъ могили, а километъръ на ю з и ю и отъ нея, отъ двѣ страни на корията се издигатъ тука-тамъ и други малки могили, но се пакъ напестъ могила държи първо мѣсто и по голѣмина и по положение.

Туловската могила, една отъ рѣдкитъ по голѣмина въ България, е висока 13 м., съ диаметъръ въ основата си около 65 м. и кубическо съдържание 14,250 куб. м., по вертикалия си разрѣзъ тя е куполовидна (завършена), а по хоризонталния — кръглата. Раз-

положена на ниско и равно мѣсто, съзиращи чистъ черноземъ, тя се издига високо на юго, като съ височината си иска да пичи съ високитъ исполнини, що ѝ права сѣкство отъ югъ — нѣковнитъ джбове и ловската кория. Прѣстѣла за насипването взета и въ околността: нейниятъ черноземъ добенъ на този на пията, които я забива рѣдко въ концентричнитъ черноземни пластъ срѣщатъ тънки пластове отъ жълта глина, сена, види се, отъ по-далечни мѣста, и вища отъ ситни камъчета; близо до основата се открива, ала сжщо тѣй рѣдко, и тове отъ наносъ, донесенъ отъ съседната джа, или пъкъ, както показва разкопките, правени дълбоко подъ основата, взети отъ митъ мѣста, дѣто е съзнатна могилата. Основа на могилата е утаенъ наносенъ, който отива дълбоко надолу и показва, че е било сухо или на блато, или на нѣкоински ручей, що е слизало отъ планина Тунджа.

Никакво прѣдание нѣма за нея между селъ въ което да има свързани поне чатъки за не минало; селото, ново въ сравнение съ гол старостъ на могилата, е съзнатно късно прѣселение, дошли тука отъвънъ, завариващата и се възползувати отъ прѣстѣла и правата на кимитъ си. Почти всички къ селото сж направени отъ прѣстъ, взета и чистѣно отъ нея; па и сега селянитъ перие продължаватъ да копятъ прѣстъ за керъ за капане на харманитъ си; години подале се е продължавало това копане, това сълично разорвяване на могилата, и днесъ мината, ако не и по-голямата ѝ частъ, е разорена; неи нисватъ склоноветъ отъ западъ и югъ, а е останала запазена само е ната частъ и срѣдината ѝ. Едно пѣщо, колъ за нея, е, че на върха ѝ въ турско имато станица за стража, основитъ на които сѣтѣха и бѣха унищожени кога се зач разкопките.

При разкопките, които селянитъ правили свои нужди, наносѣтъ били открити въверо-западната страна на могилата нѣкои паметници, каквито сж бронзовото гледи и жѣлзата колесница. И тия открития пажажността на могилата въ археологическо значение и доведоха до станалитъ напест систематични разкопки. Друго обстоито освѣнъ случайно намиренитъ старини, правѣше още по-тословѣрно прѣдположече, че тя е гробница, а не пиченъ знакъ, на стражна могила, е нейното интересно положение въ срѣдната на нѣкогашното келтско Тулъко това пѣщо правѣше още по-сигна чатъ за пѣжността на съдържанието и нѣма въобонитството да се види, какво тя крие себе си. Съ тая сина въра за богатото и сжане, за голѣмата цѣна на материала, тя не даде, се зиваваха и разкопките. И нека пичовѣдаме, оправдаха надеждитъ ни,

разкопките се захванаха на 23. август, рано сутринта съ 42 работника; разкопването, то се захвана отъ оная страна, гдето, споредъ изпитията на селяните, били намерени извѣстни вече старини и гдето всѣка почти година копането на прѣсти и низази човѣшки кости, вече черепи. На тия именно мѣста, които се ябраха по цѣлихъ западенъ склонъ на могилата, бнаше да се направи първия сондажъ, прѣди се иде къмъ центъра — прирѣзаната точка разкопването на всѣка почти могила. Разкопките тукъ, захванати отъ самото начало на тази важна археологична работа, не траяха го време, защото трѣбваше да се пестятъ както времето, така и парите за по важната — цен-

но положението имъ. Уирѣлитъ сж били заронени въ хоризонтално положение, съ лицето нагоръ, главата къмъ с. з. краката на ю.и., а ржѣитъ скръстени отгоръ между корема и гърдите. Запазени бѣха само по-големитъ, по масивнитъ кости: черепитъ, раменната и лакътна кости на ржѣитъ, колѣното и лицевитъ на краката; останалитъ по-дребни кости на трупа и крайцата бѣха на повече отъ скелетитъ прогнати. Малко открититъ скелети имаха дължина около 1.56 до 1.61 м. Като се взе прѣдъ видъ, че нѣкои кости, особно тия на гръбначния стълбъ и ходилото типеваха, то, за да имаме горѣ долу ясна прѣдстава за истинската височина на скелетитъ, ще трѣбва да удължимъ показаната мѣрка;



ната ни работа. Въ продължение на нѣколко дена тукъ биде разкопана една тераса дълга 11.50 м. широка 4.5 м. и дълбока 3 м. и биде сгърбена отъ нея и отъ прощия, който се яна по-късно и отиваше да срѣщне източния прощелъ прощелъ, около 11.50 [] м. прѣстъ. че, колкото малко и та траяха тукъ разкопките, се пакъ дадохъ нѣкои цѣлни находки, но отъ самото начало на разкопването показана могилата не е пуста.

При първнитъ открития тукъ сж несъмнено отъ скелети, които захванаха да се появяватъ въ самото начало на разкопките. Мѣстото, то се намери тая грамада отъ човѣшки кости, то е показано на чертежа, се намира на юго-източната и южната страна на могилата. При сж скелети не се намери на северъ отъ прощелъ. Отъ осемнаесеттѣ скелети, които се яриха тукъ, само два издѣкоха по здрави и плавни, та можеше да се забѣлжи ясно

така че, ще излѣзе, какво заровенитъ тукъ хора, които скелети се разкриваха сега, сж принадлежали къмъ раса съ доста голѣмъ ръстъ. Черепитъ, макаръ и да се разкриваха почти цѣли, не можата да се запазятъ така, както се разкриваха, защото шевнитъ имъ кости бѣха изгнили, та още при самото подигане, колкото внимателно и да ставаше то, се разпадаха на съставнитъ си кости. Само единъ черепъ бѣше малко по-здравъ запазенъ. Едно обстоятелство, което се забѣлжа по-послѣ, когато бѣше разкопана цѣлата тераса и разкрити всичкитъ скелети, е това, че повечето отъ тѣхъ се намираха близо единъ до другъ и бѣха заровени на една плоскостъ, единъ 3.5 м. надъ основата, други около метъръ и половина. Друго нещо, което също така не можеше да не обърне вниманието ни е, че до самитъ скелети почти никога не се намери, само до единъ черепъ, близо до вхото се намери една съвършено разложена мѣдна бижутка, която имаше форма ка проста хапка

Друго важно обстоятелство, което силно бие в очи, особено кога станала известни всички скелети, е без съмнение необикновената грамада от човешки кости, намирани тука.

Голямо количество скелети, останки от масови некогашни погребения, излязоха сега, при разкопките ни и пакъ числото осемнаесетъ, до което ние стигнахме, не е истинското споредъ показванията на селянитѣ. Човешки кости съ намирани и отъ тѣхъ, когато съ копати артези за свои нужди; такива кости, както се знаятъ, съ били намирани на южната страна на могилата и сега, слѣдъ нашата работа, когато копати за направата на новото междуселско шосе, което ще мине край могилата и ще съедини централното шосе прѣзъ Тулово съ Милникъ. Като се събиратъ тия кости, които несъмнено съ части на чѣли скелети и които съ били намирани прѣди и послѣ (нашитѣ) разкопки, както и тия, които, вѣроятно, има да се откриятъ, то тѣхното сегашно число ще порасте много повече, за да прѣвърне могилата въ страшна гробница, страшна по размѣритѣ на погребенията, станали въ нея, по грамадното число на мъртъвцитѣ, които съ намирани въ ченъ покой тука. А такива масови погребения съ възможни само при война. Коя кръвава война отъ тия, що помни историята и на арена на която е служила долината, е привърнала тая страна на могилата въ гробница? Тракийци или келти, славяни, българи или византийци почивагъ тука, или пъкъ погребенията съ съществъ нови, почти съвременни, по това нищо не може се каза. Последното прѣположение, обаче, какво погребенията съ нови трѣбва да се отхвърли, особено като се иматъ прѣдъ видъ отъ една страна твърденията на селянитѣ, които не помнятъ и прѣзъ най-старитѣ врѣмена отъ историята на селото да съ съществували тука, напр., нѣкакви гробница, български или гурски, и отъ друга — че както християнскитѣ така и мохамеданскитѣ гробове не приличатъ ни най-малко на това, що излизаше прѣдъ насъ. Собствено тука нѣмаше нищо такова, което да прилича на гробъ, а просто като че труповетѣ съ били настанали близо единъ до другъ направо на земята, на известна височина вече на могилата и послѣ заровени.

На всѣки случай тия странични погребения се отличаватъ, както ще видимъ по-долу, отъ погребенията въ централния гробъ, гдѣто е заровена само пепелта на умрѣлитѣ, гдѣто съществуватъ признаци на силни жертвоприношения и други погребални обичаи. А това ни навежда на прѣположението, ако не е оцѣнено за историческата истина, та се правятъ още сега прѣположения, че погребенията тука ще тѣ съ по-късни отъ централнитѣ, че сѣдъ като могилата е била вече издигната, нѣкои воюващи народи, които само е съществували обичаи да издигатъ могили надъ гробоветѣ на умрѣлитѣ си, съ съ възпоизвали отъ нея, за да възкопчватъ намѣстѣта на падналитѣ си герои.

Други важни открития, станали пакъ отъ страна на могилата, съ многото *огнища*, при които аѣлата вече дължина на разкопаната и нѣколкото фрагменти отъ *балсаматории*, рени тѣсно съ фрагменти отъ глинени поѣ едно отъ тия огнища. На една и почти по височина равнина тежеха шестъ отъ — три на сѣверъ отъ процѣпа и три на а метъръ по ниско, поѣ едно отъ *огнища* се намириха *балсаматории*. Тия бѣ имаха елипсоидна форма и на всички отъ тѣхъ пепелта отъ горенитѣ на тѣхъ дѣр направата имъ просто съ изравнени прѣ излизатъ и съ я тобѣ и тогава съ захвана кладатъ надъ тѣхъ огнь, отъ чиего прѣот тѣсно горене прѣстѣта както поѣ, така и тѣхъ бѣше почернѣли. Урни съ пепелъ пъкъ просто купчини отъ пепелъ, отъ които се види, като напр. въ централния гробъ надъ тѣхъ съ горѣли мъртъвици, нѣмаше, не дава да се мисли, че тѣ съ гробове, скоро нависнати на мисълѣта, какво тѣ съ само за жертвоприношения.

Други важни яѣща, освѣтъ часть отъ тежестъ и една отъ коститѣ на краката на стѣтено, впрочемъ, прогнили, едно почти оцѣлно безформено мѣдно парче и частъ попки, разкопките отъ тая страна на могила не дадохъ.

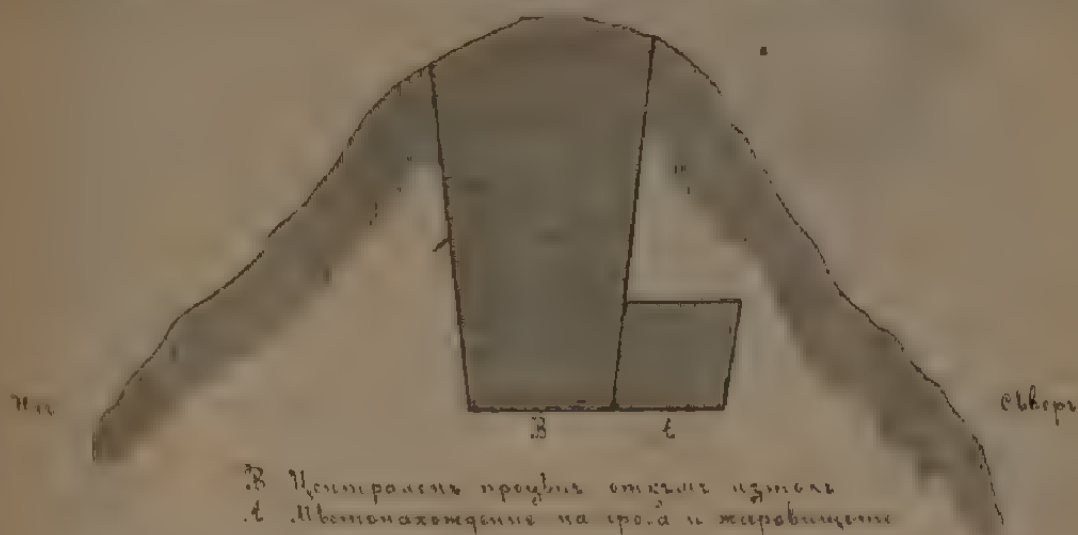
Прѣминаваме къмъ описанието на централния гробъ и на откритията, станали въ него.

Разкопването на централния процѣпъ, отъ върха трѣбваше да ни заведе на централната основата, разкопаване, което отъ частъ отъ работата ни, се захвана отъ източната страна на могилата, отдѣто по-и по-лесно можеше да се стигне централно продължение на 33 дѣла непрѣкъсната тука се прѣкопа единъ процѣпъ, (една имаше бокъ 15 м., дълъ 12 и широкъ 8 м.) въ врѣме на копането тука, додѣто се стигне повлта, по разни височини на могилата отъ врѣме на врѣме отдѣлни, неизяснителни крития. признаци за присѣтването на центъра и подрѣжници на растящата тежла. Колкото повече се задълбочава до въ могилата, толкова по-чести ставатъ холкитѣ и толкова по-се усиление на дѣла, че могилата не е празна. По пята на не на шестъ, седемъ, осемъ и десетъ метра отъ върха, въ разни врѣмена на рѣнитѣ се явиха фрагменти отъ конѣ, прѣкостъ отъ едри гробични животни и фрагменти отъ готѣми керамиди и гѣхъ; бивотска фрагменти отъ прѣстѣни глинени добри, на глинени, негледжосани; костъ отъ конъ (отъ прогнили части) и издѣлени дѣски на паралелограма, жѣлѣзни конни тѣ. Обаче за прѣполаганея центъръ, които сѣхме направо подъ върха на могилата, ни съ намири, макаръ и да отидохме два метра основата. Оказа се, какво сѣщинскитѣ гробници въ дѣсно отъ центъра, 5 метра на сѣ

Преди да пристъпим към описанието на погребенията, на него и въ него предмет, поменем първо, че гробът се намираше в центъра на могилата и че, ако тоя гроб не се намери под самия връх, то е то той (връхът) при изнатиането на не на могилата се е измести към ю-за.

Концентрични наслоения над самия гроб, върхът от и. към ясно показват, че могилата била захваната да се стидва

върху него са били наредени мъртъвците, след което пещелът е била събрана из урни, въ пещелъ (има охрид, сиреч) и над тях направо е била събрана могилата. (Той са били заровени Патроклий и маратовските герои) Много-кесто фрагменти от глинени сажове, развеси с пещел от изгорени гл и недогорели донънки кости, се намери над гроба и съчета за станалото тук погребение; между тях фрагменти се намери сребърна игла (пичика



от тук. Не намери там, гдѣто го сме и гдѣто помамени от видения връх, сме, че ще го намерим открит случайно по признаците от червена пръст, се показват в основата на дъната сгнана донъка, за да го разкрием цѣл, ще бѣхте стени да пичем да копаем пак отор, дестия ден от новата ни работа ще бѣхте на самия гроб.

си дръзка) и двѣ сребърни пичики — сажове, употребени види се, при погребенията, обичай и по 1 заровени, и снѣл добръ обикъ, зарови златен лист. Тоя златен лист обичане други седмъ, 5 подобни и 2 по-малки златни листове, които са по имаха форма на листя от дърво и въ поствения от които имаме обикъ пещел. Се на тоя гроб (по-рано, когато се опитвахме да го разкрием съ талерия), бѣха намерени три



различият гроб, както казахме и както е показано на чертежа, се намери пѣть метра от прѣдната част на могилата, направо той принадлежи към най-простият вид на самата повърхност на земята едно въ вид на правоъгълник, обикъ от към запад, дълъг 2.5 м. и широк, бѣло изравнено добръ и постъ измазано,

мѣтни изенясали сажда, които бѣха сложени един до друг — о сѣлната гдѣма плетка из-онна съ кръглата форма, до нея въ дѣсно катонка, астага на които бѣха сложени, както е показано на рисунката, пакъ пичката, а въ дѣсно една стоминка, обикъ съ 1 ф. от на сѣерт. Метри по навърт от тия три сажда, (които, по всѣка вѣроятност, са служили за практични

потреби), се намери едно малко шише, на дъното на което имаше някаква течност и до него останки от друг мѣден съдъ, който се бѣше съвършено разтожилъ, а формата му се бѣше отпечтала върху пръстѣта и имаше приблизително тоя образъ:



Най-послѣ пакъ до гроба се намери парчета отъ голѣмо стъкло, гърлото на което имало доста художествени наръзи и една малка хубаво полирана прѣстена плочка, като тия, що се употребяватъ за направата на свъръменнитѣ тротуари.

Слѣдъ извършването на погребалнитѣ обреди, слѣдъ като труповетѣ сж били изгорени и пепелта събрана на купчини и въ урни, а пепелта, може би, отъ сърдцето на знатния мъртвецъ огънатата добръ въ златнитѣ листове, гробътъ е билъ засипанъ, ала жертвоприношенията още не били свършени. Половинъ метъръ надъ тоя гробъ се намери друго, вече много по-голѣмо жаровище, което имаше сжщо така форма на правоъгълникъ дълъгъ 5 м. отъ н. къмъ з. и широкъ 4 м. отъ с. къмъ ю. Дебелиятъ пластъ отъ въглища, останали отъ изгоренитѣ дърва и разселени по цѣлото пространство въ жаровището, мазната и кисела съ оловенъ цвѣтъ прѣстъ полъ въглищата, вредъ червената прѣстъ около него — всичко това показва, че кладията, на която сж горели жертвитѣ, е била много голѣма, огънътъ — доста буенъ и жертвоприношенията, (може би отъ хора и животни) извънредно много. Присъствието пакъ на орѣховъ плолъ межю въгленитѣ показва, какво прѣзъ врѣме на нагарянето на жертвитѣ на нѣкои отъ присъстващитѣ сж хвърляли въ огъня горителни и мирисливи цѣсти, като масло, лѣн орѣхи, и др.; въ огъня сж били хвърляни сжщо и нѣкои прѣмети, (които умрѣлиятъ е обичалъ) множество стъкла, разтопени съслѣмъ отъ огъня и обрнати вече въ безформена маса, се срѣщаха по ралии мѣста на жаровището, а на много пакъ мѣста прѣстѣта бѣше зеленисала — признакъ, че тука сж били сложени мѣлни прѣмети, разложени вече отъ врѣмето.

Когато и тука погребалнитѣ церемонии сж били свършени, огънътъ, слѣдъ като сж били хвърлени въ него много счупени чинии сж доде, присъствието на многото фрагменти, така показваше това, е била загасена. Тогла жаровището е било посипано съ тънъкъ пластъ прѣстъ и слѣдъ като върху могилата сж били разлѣни десетъ успоредни, съ направление отъ

с. къмъ ю. пивни отъ хорасанъ, се е пржило по-нататъшното и насипване. Трѣба забѣлѣжимъ, че прѣстѣта по тия интереснитѣ бѣше толкова ровка, што отъ малко бу се ровѣше. Сѣкашъ парочно прѣстѣта прѣ толкова тя се отличаваше отъ затвърдѣлата камъкъ прѣстъ по другитѣ мѣста на гилата.

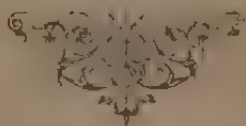
Свѣтилникътъ, една отъ най-цѣлнитѣ находки, се намери пакъ тука, два метра жаровището, легналъ хоризонтално съ сецето си къмъ сѣверъ. На три лѣвски стѣпени върху оловени кръгли седмични кръли кръгло табло, 33 см. въ диаметръ, чудно добръ орнаментирано лице; отъ ер на това табло се издига стѣбъ, направен отъ цѣли споени помежду си прѣчки, кое придава форма на снопъ. До срѣдата на стѣбъ отъ свѣтилника, но до самия не намери друга три прѣдмета, части и голѣмия свѣтилникъ, или пакъ на другъ малъкъ: едно малко камбанче съ краси художествена орнаментика, огънъ по стѣбъ едно табло съ диаметръ 11 см. и другъ прѣдметъ. Всички тия нѣща, както свѣтилникътъ, така и отдѣлнитѣ му части сж средно леко позлатени. Ако по-малкиятъ прѣдметъ се намери до свѣтилника, а не по дължината му, сж части на другъ свѣтилникъ, то ще изтъкне, какво горнята частъ на свѣтилника. Накрай ще отбѣлѣжимъ и това обстоятелство, че вредъ около мѣстонахождени свѣтилника се намерила стѣди отъ прѣдски и множество ковани жѣлѣзни гвозди.

На край на работата си нека споменемъ разкопкитѣ, захванати на 23 августъ и свършени на 5 октомврий, траяха всички 36 работни работиха срѣдно 21 работника на лѣтъ кола за изхвърляне на прѣстѣта, а за работно врѣме се набиратъ 752 наднищни кола. Съ изключение на двама работника, имаха 2 лв. надница, останалитѣ получиха 1.60 лв. Изхвърляно е 2250 м. прѣстъ и цѣлата работа е изрихована 1596.30 лв.

Най-послѣ, когато вече имаме на лице и ветѣ на нашата работа, врѣме е да се попитамъ кой отъ многочисленитѣ първи народи на гария е създадалъ могилата и извършилъ погребенията? Тракийци, гърци, или келти, римлянини, или нѣкои по-късни народи сж могли останките на свой знатенъ смъртникъ. Трудно е да се отговори още сега на тѣпросъ; неговото сполучливо разрѣшене струва още и отъ това, че почти всички народи, които сж живѣли въ старо врѣме на тѣ мѣста, сж издигали могили и че тѣ били обичаи у всички сж били едни и същи. Херодотъ (V, 8) говори за сжществуванетоъ на обичаи — да издигатъ могили надъ грѣбъта на умрѣлитѣ си — у тракийцитѣ, арменитѣ, египетскитѣ, сжщо и у славянитѣ, при мъртвене и насипване могилата; сжщо и ването на тоя обичаи у славянитѣ е по-

и отъ изследванията, направени на много и въ Русия по инициативата на руските логични дружества, а споредъ Козмаки той е съществувалъ и у чехитѣ. Гробни (tumuli) сж насивали римлянитѣ, гърци дори и куманитѣ. Два начина на погребение се явяватъ въ нашитѣ разкопки: отъ западната страна тѣлата (скелетитѣ) на мъртвитѣ сж били погребани неповрѣдени, а отъ източната — въ централния гробъ, тѣлата или изгорени и пепелта нѣкъ погребана. Такавъ начинъ на погребение се срѣща и у тракийнитѣ (Херототъ, кн. V, гл. 8), и у гърцитѣ и римлянитѣ. Последнитѣ сж имали обичай при погребението да хвърлятъ мъртвеца мовста — оболтъ за Хакотата, такова нѣщо при разкопките не е намирано. Верѣтъ такъ поразителна тъждественостъ на погребалнитѣ обичаи у повечето на човѣкъ недоумѣва, на кой отъ тѣхъ да припише. Въ случая за насъ е важно свидѣтелството на Пезаря, какво погребалнитѣ обичаи били много гържественни, че при изгарянето на мъртвеца сж били хвърлени въ огъня и нѣща, които той обичалъ приживѣ и че изгаряни ведно съ робитѣ и слугитѣ му. Така, додѣто начинитѣ на погребенията въ източния гробъ и неговата простота издаватъ примитивна култура и по-неразвити погребални обичаи, намѣренитѣ, тукъ прѣдмети на вънъ сж признаци на много по-висока култура, прѣдвидимо отъ епохата на бронзовия вѣкъ. Силнитѣ и хубожествената му орнаментика, а или римска, е признакъ на развито тѣло, а мѣднитѣ и прѣстени сѣдове и фрагменти сж признаци на доста сѣвършенна керамика. Ала тия прѣдмети сж могли да минатъ по-неразвита народъ чрезъ развитата торговина — отъ крайбрежитѣ гръцки и и къмъ центра на страната по главнитѣ артерии — Дунавъ и Марица.

На всѣки случай ние се чувствуваме безсилни и некомпетентни да дадемъ едно категорично мнѣние по гоя въпросъ и, ако правимъ тия бѣли блѣжки, то е да покажемъ само своето прѣдположение относително етнически характеръ на могилата и намѣренитѣ въ нея старини. Разкопването на могилата не е още свършено: много признаци показватъ, какво не сж само намѣренитѣ нѣща, които тя е крила въ себе; не може да се намѣри наизр., отъ какво сж останали фрагментитѣ отъ голѣми тухли и керемиди. На и изследването само на тая могила нѣма да разрѣши окончателно въпроса и въ интереса на истината е тия археологични издирвания да се разширятъ и обхванатъ по-широкъ кръгъ наметнини. Долината е пълна съ такива стари наметнини, които чакатъ своя изследователъ. Тукъ старото кетско Туло, което, ако се сжди по намѣренитѣ отъ селянитѣ зидове изъ нивята, ще да е обемало голѣмо пространство около сегашното Тулово; тамъ на сѣверъ, въ политѣ на Балкана стоятъ притаени останки на елтимировия Кърин; редици «каледи», останки отъ стари укрѣпления, сж нанизани по пѣлото продължение на Балкана и особно на Сръбня-гора, а множество могили пѣчатъ красивитѣ и кѣттове. Най-красноречиво доказателство, че долината е интересна въ археологично отношение и че тя крие богатъ запасъ отъ наметнини, с бързото нарастване богатствата на музея при казанлъшката «Искра». Създаденъ прѣди петъ години тоя музей, особно нумизматичниятъ му отдѣлъ, расте бърже, като набира богатствата си прѣдвидимо изъ долината. Едно подробно изследване на тая долина прѣди да захванатъ по-систематични разкопки въ нея се налага вече и чакъ своето осъществение. То ще бѣде и едно ръководство, снитъ пжтеводителъ въ рѣдѣтъ на онии, който за въ бѣдеще се заеме да вати пѣтъ недрата на земята наметнитѣ и да извадятъ сѣ глѣхъ вѣковетѣ.



Уредбата на Ecole des chartes въ гр. Парижъ

отъ проф. Д. Агура.

Школата на хартиитъ (Ecole des Chartes) е висше специално заведение въ Парижъ, което съществува близо вече единъ вѣкъ и което се сѣмъ като единъ отъ научно-практически институтъ за разработване на историята на Франция, и за подготовка на специалисти по архивното и библиотечното дѣло. Франция и въ това отношение първи пачею на други народи. Когато подобни заведения се появяватъ въ други страни много по късно, и то по примѣра даденъ отъ нея¹⁾, когато спомогателнитѣ институти за практически занятия по история при университетитѣ, известнитѣ исторически семинари, които бе и имали въ професоръ Фридрихъ нарече въ Римския Исторически Конгресъ «исторически лаборатории», до прѣти два години още не бѣха внистени въ страни като Англия въ Франция вече въ началото на XIX вѣкъ, покрѣпа бурнитѣ прѣмена на империята, се замислюва институтъ «Ecole des Chartes», който да служи като наученъ центъръ «за разработване на националната история на Франция». Колко голѣмо значение е ималъ тоя институтъ за развитието на историческата наука въ Франция се вижда отъ неговитѣ плодове, възпитаниитѣ на тоя институтъ личатъ на първо мѣсто между ученикѣ историкъ и филологъ на Франция прѣзъ XIX вѣкъ, а отъ друга страна нигдѣ не е така добръ уредено библиотечното и архивното дѣло, както въ Франция, благодарение на подготвениитѣ въ тоя институтъ специалисти по това дѣло. По историята на самото развитие на тоя институтъ ще ни освѣтлятъ и по-добри върху неговото значение за развитието на историческата наука въ Франция.

Още въ началото на XIX вѣкъ, когато се установяването на консулатъ и на империята на Наполеона се бѣ извелъ малко рѣдъ въ Франция и бѣше почнало да се обръща малко внимание и върху въпроси отъ миренъ и културенъ

характеръ, се забѣлявало колко голѣма е била нанесена на научнитѣ исторически въ Франция съ унищожението на духовни деин, особно на ордена на бенедиктинци конгрегацията на Св. Мавръ. Прѣдъ и това министрътъ на вътрѣшния дѣла, д-нави, прѣдложили на императора Наполеона, да се основе единъ пентъръ като и ниятъ Портъ-Роялъ (Port-Royal), гдѣто да се отгелятъ известни книжовници, ко се посветятъ на научни занятия и да иматъ тѣсна охотностъ да прѣдприематъ по-гоуни работи. Съгласно съ тоя планъ, кон одобренъ отъ Наполеона, де Шампанни рилъ своя главенъ секретаръ, баронъ де да състави единъ проектъ за неговото о твление. Вече въ тоя проектъ се планувалъ вдието на една *Школа на хартиитъ* (Ecole des Chartes).

Освѣтъ това специаленъ министъръ прѣдъ (18. мартъ 1807 г.) другъ единъ проектъ з ванне на едно специ по училище за и на историята. Въ доклада си той казвалъ бовъта къмъ ерудития е ослабнала межд колкото тая на леки произвеления е поръ Велики издирвания вече де се прѣдиръ Учението въ това заведение (което се п рало) би могло да обгърне нѣкои части с ографията, отъ археологията. То би слос вало за по-доброто изучаване на прохъ езика. То би спомогнало за поддржане и ицията. То би възврънало на науката нѣмни остатѣни отъ нашата тревна тура»...

Наполеонъ направилъ малки измѣнения въ проектъ, но принаде голѣмата потза отъ специално училище по история и тоа както това се вижда отъ садиията реж нилана на въ кастела Фикенициина (19. 1807) «Начинътъ какъ да се чете ист сямъ по себе една наука. По плането борътъ на добри историкъ, на добри свр мемори е едно познание полезно и реалн въ една голѣма столица, като Парижъ, едно е специално училище за история и основане тамъ прѣдварително единъ сил

¹⁾ Императоръ ети школа отъ Миланъ (1807 г.) и отъ Венеция (1807 г.) а въкъ въ Миланъ и дипломатика и палес рафия при кѣта държавни архиви въ Италия; въ Миланъ школа на въ Миланъ (1806 г.). Археологическо училище въ С. Петербургъ. Школа за историция и архивна дѣла въ Варшава (1804 г.).

по близкото бъдеще, стига чужди момчета, които са били в мисълта за изтеглянето на войската, не били в ума на българите, които били доволни от войната.

Българите били извънредно пристрастни от историческо отношение догори до днес, и то не само в политическо отношение, но и в историческо отношение. Винаги когато биле изложени на историческа история, литература и философия.

Това се дължи на това, че българите били извънредно пристрастни от историческо отношение догори до днес, и то не само в политическо отношение, но и в историческо отношение. Винаги когато биле изложени на историческа история, литература и философия.

През 1820 г. се появила първата книга на Барон д'Анжеро (Baron d'Ange) — *Le plan d'un cours de philosophie*, която била първият опит за излагане на философията в България. Книгата била изложена в училищата и в университетите. Тя била първият опит за излагане на философията в България.

През 1821 г. се учредила *École des Sciences* в София, която била първата българска университетска школа. Книгата била изложена в училищата и в университетите. Тя била първият опит за излагане на философията в България.

Тези професори били извънредно пристрастни от историческо отношение догори до днес, и то не само в политическо отношение, но и в историческо отношение. Винаги когато биле изложени на историческа история, литература и философия.

Тези професори били извънредно пристрастни от историческо отношение догори до днес, и то не само в политическо отношение, но и в историческо отношение.

Книгата била изложена в училищата и в университетите. Тя била първият опит за излагане на философията в България.

Създаването на училищата във всички български области било продължавано само с бавна скорост, но постепенно от постоянния секретар на Академията за Инквизицията, Барон Дасие (Dassie), преминал в подчинение на *École des Sciences* в София, който бил министър на науката, изложил в *Le plan d'un cours de philosophie* (1821) първият опит за излагане на философията в България. Книгата била изложена в училищата и в университетите. Тя била първият опит за излагане на философията в България.

и ученици на «École des Chartes» (ст. 4) преподаването на преподаванията и съвместно се приемат «Съветът за усъвършенстване», който състои от 9 члена, от които постоянни - началникът на тържествените, директорът на библиотеката и директорът на Школата на хартиите, и седем члена, назначавани от Академията на инскрипции, измежду тях министърът на външните работи и то назначават за председател и член (ст. 5 и 6). Преподаванията тръгват вселени, обаче не все разглеждани на два и при това ги се готовили във всяко. Учениците могат да бъдат стипендианти и нестипендианти, обаче всички имат права и задължения. Като ученици се приемат всички свирещи класическо ерменско езикове, не по-големи от 25 години възраст, които да са били издържани успешно в приет «Съвета за усъвършенстване» са били избрани от министъра на Народното Просвещение измежду представителите въ възрастта кандидати (ст. 13). Само осем ученици получават стипендия по 600 франка годишно (ст. 15). Въ края на всяка година всички ученици да тържат в приет «Съвет» кандидатите по Изпитаване на трития година би в общо, издържано успешно били всички да поддържат всяка една свободно избрана от тях, при тържественния акт в началото на следващата година, след което ги получават права за архивна, географична, и всички съществуват годишна зплата от 600 франка, освен без служба. Изпитаваните, съгласно с изпитието, имат право да издържат в професори и ренетори «École des Chartes» на помощници в работите на Академията на инскрипции и ерменски изкуства; на чиновници в библиотеката, въ възрастта на 18 от вакантни места, живеещи въ департаментите и при преподаването въ училището се разширяват постепенно. То се възлага върху трима ренетори, трима ренетори, четири ренетори и върху един общ ренетор, който е и директор на училището, под ръководството на учениците въ тях издържани работи, които се правят и програмата на училището.

Изпитието въ школата на хартиите трябва да е следното:

1. Издържана археология, съвместно от неговия издържана, съвместно архивна, от географичната и нумизматичната. Общата история на ерменските езикове, съвместно особено към хронологията, която трябва да се прилага приетия на това ерменски и тяхната автентичност.

4. Палеонтология, приложена върху историята на приетията и формите на приетия ерменски.

5. Политическа география на Франция въ ерменски езикове.

6. Като ерменски 1. приетията на класическото и феодалистичното право (ст. 8).

Организирането и разпределянето на тия преподавания, редът на ренеторите на издържаните занятия оставя да се уредят съ особни приетията, приетията от директора, въ съгласие съ Съвета за усъвършенстване (ст. 9).

Знае се, че когато министрите пристигнали да издържат кратката заповед относително новата уредба на училището и да назначат новите персонал, то издържаните на издържаните, мисля за професори, а не всички ученици от Школата на хартиите, освен директорът на училището, който били обединяват всички от държавните архиви, т. д. Астроном, трети професор (освен приетията дълга), трети ренетори и подиреторите, както и секретарите са били избрани все измежду всички ученици на «École des Chartes».

През 1847. год. училището било отворено съ всички перемени, министрите на народното просвещение и директорите на училището приетията, въ които назначавали професора на издържането и тогава, която мисля да се откъсва от новата уредба.

И действително Школата на хартиите като самостоятелна институция, съ своя отглед на организирания, управление, години, издържани занятия, действувала само след реформата на Луи-Филип от 1846. година. Тая реформа оказала голямо влияние за организиранията на Школата на хартиите. От тогава насам стават постепенно гварди: всички професори и доцентите издържани за записване на учениците, въ програмата на преподаванията и на изпитието, въ назначаването на преподавателите, постоите, постепенно се приравняват помежду си, ренеторите се приравняват окончателно съ професорите по права и по име (въ 1869), а секретарите се именуват доцентите съ професорите. Тая малко по-късните на професията става въ преподаването на предметите съ императорския секрет от 1869. год., върху основа на едно преподаване на Съвета, по предметите: палеонтология, дипломатика и институциите да се преподават всички от отделните професори, по издържана съвместно, както и археологията. По голямата, споретъ новата разширена програма имало съществително преподавания въ приетията курс: 1. география, романски език, библиотечна и уредбите на библиотеките; 2. дипломатика, институции (политически, административни и съдебни) на Франция, класификация на архивите; 3. класическо и гражданско право въ ерменски езикове, археология на ерменските езикове. След тая малка реформа (1869), програмата на училището с приетията на само един професор през 1882 год. се добавя един

[illegible][illegible][illegible]

на да се појави кинескиот тогашен
патник, а којшто не дојде во тоа
време се кај него, и притоа не е исто
време, а и јога да се кај тој, а и
не е исто, но затоа што тој е
сојузот на тој патник, а тој е исто
време, а и јога да се кај тој, а и
не е исто, но затоа што тој е

[illegible]

вторичные (доп.кр.) и т.п. (рис. 1). В этот период
присутствие извещения о том, что от вас не
получена работа. Извещения об отсутствии
работы от вас приходят из разных источников:
заказчик и автор, от имени работодателя. Извеще-
ния приходят, так как в настоящее время
не существует единой системы XVIII века. Это
извещения работ, из которых вы можете
сразу увидеть, что вы не получили работы, а
только от автора. Это означает, что вы
не получили от заказчика и системы, а
только от автора.

За време на својот првпатски настап, Јане Јаневиќ се одликува со неверојатно висока концентрација на внимание, што е резултат на неговата извонредна способност да се фокусира на својот предмет. Тој е способен да ги анализира и интерпрети сите детали на својот предмет, и да ги користи своите знаења и искуства за да ги објасни и докаже своите заклучоци. Тој е способен да ги анализира и интерпрети сите детали на својот предмет, и да ги користи своите знаења и искуства за да ги објасни и докаже своите заклучоци.

Това е единственото в историята на чужденците, което е било изключено от чартерите на свободата. Това е в същия ден, когато франките, от които ние си тръгваме, за първи път, и първото, на което се основава, е второто и трето, което е отразено, или в броя, или в съдържанието.

[illegible][illegible]

Н.И.Иванов прилагал к своим произведениям название «Сочинения», что свидетельствует о признании им своего авторства. В то же время, как и другие писатели того времени, он не считал себя поэтом, а лишь «сочинителем». В своем предисловии к «Сочинениям» он писал: «Я не поэт, а только сочинитель».

1897

лизи отъ звъзденето прѣвъ прѣме
а работи

нааринего на темнотѣ, телуришати
ште ст високъ гнѣзъ дождѣ горни
побиваю, въ сѣно арѣмс пса, кога
бѣте свѣрше ст анемента работа.

дрине на изпита, дежурните про-
ва на изпити ученици едновременно
ржа метал, в ржа което е написана
(мото). Учениците трябва да са
име под: дежурата и поет да са
до вт и ника. Той трябва да напише
и в ржа все и мети на темата му.
То на той правят и така и изключване
и на изключване работи, дежур-
и се р: против изключване и се в
и се, то което има адитив теми, и
и се и изключване и се. Той да
и се време а в етиче други и се.
и се и се, и се и се и се и се и се
и се.

ни съставя единъ протоколъ и ста-
нени излизатъ, въ които се записватъ
присъстващите и усещи и на из-
двинатъ пивърци и възрастни дружи-
ни, които би искували да се от-

постановленията на първичните органи
и на тезата за доверие
в *Book des Chartes*

като християно христия а по-малко
кръв на третия святиня се току да
дават място отъ. И така и по-малко
и по-малко ма то християнът се съ-
бухвалат и се обидват.

въз основа на резултатите от изследването на
въз основа на резултатите от изследването на
въз основа на резултатите от изследването на
въз основа на резултатите от изследването на

мнѣ отъ грѣшнѣ година, усеница!
 писмено темиѣ, които сѣ изорава на
 на благодѣла въ свѣрени отъ тѣхъ ера
 28.

[illegible]

нацистички метод се тесно со-
единио со идеите, припадничко и
својо време се смета за ефикасно
и ефикасно, а сега, со порекло
се претвора во директор, припад-

залежна від їхньої відкритості та
внутрішньої динаміки. Сторона, що
має формальні повноваження, відно-
во «free to choose», і це передбачає
вільно вибраний на базі даної
інформації для сторони, що викидає
підприємство.

Тема 3. Се подготвита да публикува материал за връзка между индустрията и околната среда. Въпреки това, когато не може да намери достатъчно интересен материал, той става бързо разочарован и не успява да свърже работата си с околната среда.

Там, где ты, когда-то, пролетал, той же силой
ноги в небо ступишь, а доска, не может за те-
бя, не может, и ты не можешь, и прелесть ра-
ботаешь, работаешь, и ты работаешь, и ты работаешь,
и ты работаешь, и ты работаешь, и ты работаешь.

[illegible]

Възможностите не прибягват, и Школата на харти, като външно научно изследване няма съществително значение за развитието на историческото съзнание. Скорбната, дълбока мисъл е, че в началото на XIX в. общото съзнание на обществото се обединява изцяло (1807) Непомни мислите си, получиха и по горещо почетно място не в научния свят, а в историческото общество (Société de l'Ecole des Chartes) изключено се не помни, а харти, и не остана харти. Флабл, че де l'Ecole des Chartes, и по-голямата част от неговите ученици, а не само от неговите ученици, а не само от неговите ученици, а не само от неговите ученици.

Il y a eu, en l'honneur des Chartes, une manifestation
il y a eu, en l'honneur des Chartes, une manifestation

калъ до сега въ своята срѣда тридесетъ и двама души архивисти-палеографи, отъ които 23-ма въ Академията на инскрипциитѣ (Евгений Бюрнуфъ, Бенджаменъ Гьераръ, Едгаръ Бутарикъ, Гастонъ Парисъ, Поль Мейеръ, Жюри, Бабелонъ, Омонъ, Леръ, Симеонъ Люсъ, Леополдъ Делилъ и пр.), 6-ма въ Академията на моралитѣ и политически науки (Р. Дарестъ, Огюстъ Химли, Рокецъ, Наси и пр.), 2-ма въ французската Академия (Парисъ, Ханото). Тнесъ Академията на инскри-

пциитѣ между 40-тѣ свои членове брои 12 висти-палеографи.

Смѣя да мисля, че България би могла да възползува отъ тоя старъ и знаменитъ институтъ, за да подготви въ него за научна работа нѣкои отъ нашитѣ по-талантливи младежи, и биха се прѣдали на изучаване историята. Сты би могла да си подготви двама-трима специалисти по библиотечното и архивното дѣло.



Бенедиктинският Императорски Краловски Институтъ за глухонѣми

отъ П. М. Мѣдникарова.

учитель въ частното заведение за глухонѣми на г. Ф. Урбихъ.

I.

Отъ първитѣ институти за глухонѣми, които въ продължение на 125-годишното съществуване е възпиталъ повече отъ 2000 дѣца, като полезни членове за човѣшкото общество, който е живъ паметникъ за по-добро отношение сирѣмъ онѣми нещастници, една или друга причина сж били лишаване на слухъ и говоръ. — е Императорският Институтъ за глухонѣми дѣца въ Виена, който може да се обрисва всичката едно подобно укрѣпление, каквото е и този институтъ. Само едно по-близко на насъ нещастницитѣ-глухонѣми дава възможностъ да се почувствува значението му. Човѣшкото общество е дошло до степенъ, въ който се погрижи по какъвто и да е начинъ за нещастницитѣ. Вѣкове сж се изминали и още не е било сторено за смекчаване съдбата на нещастници. Тѣ сж бивали оставени на себе, лишени отъ всѣкаква помощ и участие.

Грцката, римската и римска култура, нито и християнството сж обърнали внимание на глухонѣми. Като се изключатъ бѣлѣжките *Хероиди* ни дава за обучението на глухонѣми, който повидимому е билъ глухонѣмъ. *Плиний* споменува въ своята естествознателна за по-близко и чуждо отношение на глухонѣмитѣ (2), които сж бивали обучавани въ кивонисъ и достигали удивително състояние въ това отношение. Общото мнѣние относно глупостта на глухонѣми за каквото и да е, подкрѣпено отъ мнѣнието на *Аристотел* по-послѣ още по-категорично *Аристотел* повтаря — «глухонѣмиятъ по своя природна недостаткъ се приближаватъ до животинъ не е способенъ за умствена дѣятелностъ нѣма нужнитѣ условия — ухо и мозъкъ — е било толкова силно, че даже Кестелъ сборникъ на закони отказва на глухонѣми всѣкакви правови и имуществени отно-

Естествено е, че срѣднитѣ вѣкове не можали да дадатъ мѣсто на друго гледище върху съдбата на глухонѣми. Прѣзъ тѣзи мрачни врѣмена сж правени само опити, които сж имали за целъ да намиратъ срѣдство, което да лѣкува глухонѣмотата, излизайки отъ фалшивото положение, че немотата е вслѣствие органически промѣни въ говорнитѣ органи. Всички тѣзи опити принадлежатъ къмъ областта на мистериата. Трѣбва обаче да се забѣлѣжи, че и нашитѣ врѣмена не сж свободни съвсѣмъ отъ много съблазнителната мисль да се намири подобно цѣлѣбно срѣдство.

Благодаря на *Hieronymus Cardan* (1501-1576 г.), ученъ и философъ отъ Павия, обяснява по-обстойно причинитѣ на глухонѣмотата и нейната същностъ. Споредъ него глухонѣмиятъ е разумно същество, надарено съ сжнитѣ душевни качества, както и нормалниятъ човѣкъ. Немотата е вслѣствие липса на слухъ. За това глухонѣмиятъ може да се развива.

По-нататѣкъ *Cardan* излага пѣтъ, по който е възможно това развитие. Този пѣтъ е писменитѣ езикъ. Работитѣ по *Cardan* не сж произвели почти никакво впечатление на тогавашното общество и затова скоро сж били забравени.

Слѣдъ това на Испания е било сждено да даде мѣсто на първитѣ практически опити, които доказватъ, какво може да се постигне съ глухонѣми и доколко той заслужа състрадателното участие на своитѣ ближни.

Въ лицето на скромния бенедиктински монахъ *Pedro de Ponce* ние намираме първия дѣлецъ, който е обучавалъ съ успѣхъ глухонѣми. Макаръ още да не е установено има ли нѣщо написано отъ *de Ponce*, много бѣлѣжки на негови съврѣменици свидѣтелствуватъ за успѣхитѣ, които той достигналъ съ своитѣ ученици.

За системата, по която *Pedro de Ponce* е обучавалъ глухонѣмитѣ, можемъ да сждимъ, покрѣпимъ бѣлѣжки, най-много по съчинението на неговия съврѣменикъ, сьратникъ и въ много отъ

ношения ученикъ — *Juan Pablo Bonet*.¹⁾ Съ една чудесна прозорливостъ тѣзи майже сж работили по начинъ, който едва следъ 170 години трѣбване наново да се открива. Безъ да се спирамъ повече, не спомена, че тѣ сж учили ученицитѣ да гоноратъ и пишатъ (даже нѣколко елика — испански, латински и гръцки). Като се създаде говорътъ, по-нататъшното развитие е ставало както при нормални човѣкъ. Обучението по говора се започва отъ стѣтъ като ученицитѣ сж се одобивали прѣдварително съ елементаренъ писменъ еликъ. Рачниятъ алфаветъ е служилъ като посредникъ между писмения еликъ и гонора.

По-нататъшниятъ испански тѣнци въ тази областъ не сж сторили нищо повече отъ това, което Ронсе и Bonet сж направили. Успѣхъ имъ сж били единични опити, които не сж могли да привлечатъ по-силно вниманието на тогавашното конѣшко общество къмъ тѣхната задача. И затова, както тѣ, така и работитѣ имъ сж били скоро забравени. Но на общеконѣшкото богатство оставатъ писанитѣ имъ работи, които сж сторили това, което авторитѣ имъ прѣлъ врѣме на своя животъ не могли да направятъ, т. е. да популяризиратъ вѣлко или много стремлението имъ — глухонѣмнятъ да се обучава. XVII столѣтие е богато съ оне нѣколко опити, които сж ставали въ Англия, Франция, Холандия и Германия. Отъ всичкитѣ дѣйци, които прѣлъ този вѣкъ сж работили за подобряване съдбата на глухонѣмиа, по-големо значение иматъ Johan Wallis (р. 1616) и Johan Konrad Amann (р. 1669).

Първиятъ, *Johan Wallis*, комуто сж били известни работитѣ на Pablo de Bonet, намира само писмения еликъ за подходящъ при образованието на глухонѣмиа. За по-лесно и твърто изучаване на този езикъ подпомагачиятъ га алфаветъ. Wallis признава, че глухонѣмнятъ може да научи артикулираната рѣчь, обаче това изучаване, споредъ него, нѣма особа стойностъ и затова той не го практикува. На гоминиката (жестовъ езикъ, *Gebärdensprache*) има особа голѣмо значение, като помага при развитието на глухонѣмиа, обаче тя не трѣбва специално да се изучава при глухонѣмиа тя естествено се развива и образува. *Johan Konrad Amann*, лекаръ, е направилъ особа много за развитието метода за обучение на глухонѣми. Той практично и теоретично доказалъ цѣлесъобразността, глухонѣмитѣ да се обучаватъ съ помощта на говора и описалъ обстойно системата и степенитѣ на това обучение. Въ стъпненитѣ на Amann'a се намира изходниятъ пунктъ на системата нѣмска метода за обучение на глухонѣми, основателитѣ на която *Samuel Heinicke*, е проходилъ не само системата на Amann'a но стъпенитѣ му, но се е намиралъ и въ по-близки отношения съ авторитѣ имъ.

Въ работитѣ на изброенитѣ дѣйци ние даме началото на съвременната нѣмска работа за обучение на глухонѣми дѣца. Обаче мѣната стойностъ на тѣзи начинания не биде стъпено ситна, за да ги спаси отъ забричепризнаване. Тогавашнитѣ врѣмена сж били по-друго отъ методична разработка. Било обучението на глухонѣми да не се като лични единични опити, а като начинъ, което до известна степенъ ангажира по-обща работа.

Именно въ лицето на *Charles Michel de l'Épée* ние срѣщаме дѣца, които прѣвъ се ма обучението на глухонѣми дѣца въ по-широкъ, който прѣвъ дава на своето начало публиченъ характеръ. Съ основанието на прѣвъ институтъ за обучение на глухонѣми (Парижъ 1770 г.) de l'Épée посочва, какъ дѣтския обществото има спрямо своитѣ нове-глухонѣми и какво може да стане глухонѣмиа посредствомъ съгласното обучение и възпитание.

Charles Michel de l'Épée е роденъ въ 17 вѣ. Версаль. Той свършилъ тухонна семинария, обаче, вследствие ясенитѣ му убѣждения отказано му било всѣкакво вѣсто на звание. Затова започва да изучава правото (адвокатурата не била за неговия гонъ) и той пакъ почва да изучава теологията благодарение влиянието на Bossuet той потѣмъ става каноникъ, което веднага стѣтъ смѣна на покровителъ му бива отнето. Следъ то l'Épée се заселва въ Парижъ и благодарение личното си имущество успѣва да води чуждъ животъ. Тука той се интересува отъ сж на двѣ недѣлнни глухонѣми дѣца и се да съ тѣхното развитие. Този случай опрѣбдената тѣмностъ на de l'Épée.

По едно случайно съвпадение, тъмъ же de l'Épée работи за смекчаване съдбата на хонѣмитъ по начинъ и способъ нечуждо, ¹⁾ въ Германия появява друга не малко забѣлжителна личностъ — *Samuel Heinicke* който постига сжщата задача по другъ начинъ. Именно въ това врѣме когато de l'Épée живя своя прѣвъ институтъ за обучение на глухонѣми дѣца въ Парижъ (1770 г.), въ Heilbronn прѣмѣства частното си училище за хонѣми дѣца отъ Eppendorf (при Хамбу въ Липпигъ) и съ това основава първия институтъ за обучение на глухонѣми дѣца въ нѣмния (1778 г.), интересъ въ тѣхната работа става все по-големъ и по-големъ. Скоро съ това почватъ да изникватъ навсѣкдѣ поминститутити, основани прѣимуществено по идеала на парижкия, който ималъ голѣмо влияние.

Първиятъ институтъ за глухонѣми дѣца, основанъ по образеца на парижкия, е императорски краевски институтъ за глухонѣми дѣца

¹⁾ Това съвпадение е описано въ 1670 г. въ *Mémoires de l'Académie des Sciences de Berlin* de l'Épée и въ *Kunst, Stimme sprechen zu lernen* (III. p. 14) Wulther „Geschichte der Taubstummen Bildungswesen“ Leipzig 1862 г.

²⁾ *Charles de l'Épée* признава, че въ началото на работитѣ си ималъ помощ на *Johan Wallis*, *Amann* и т. д.

(1779 г.). Понеже развитието на този път е тясно свързано с развитието на речния дъла, считамъ за нужно да характеризира системите, по които се е водило обучение въ споменатите институти.

Франска система за обучение на глухонимия, метода на de l'Épée, коригирана от неговия ученик *L. Albret Stead*, да на съдните положения.

Глухонимият има всички нужни условия за развитие, което, обаче, прѣдъ видъ липсата на езикъ, може да стане по особенъ начинъ. Говоритъ, съ помощта на който става развитието на нормалния човѣкъ, отначало нѣма въ него своя завършеностъ, като най-пригодното за изразъ на мисълта.

Първоначалниятъ човѣкъ се ползува съ всички сръдства, които сж служили за изразъ на мислитѣ, чувствата и желанията: артикулирана рѣчь, мимика, жестъ (*Geberde*) и др.

Както говоритъ при нормалния човѣкъ се най-подходящо сръдство за изразъ, така и при глухонимия жестътъ (*пantomимиката, Geberde*) играе същата роля — той за глухонимия е естествено най-подходящото сръдство за изразъ на мисли.

Артикулираниятъ езикъ и жестътъ сж способни за безконечно развитие и усъвършенстване.

Жестътъ, по които най-лесно може да стане развитието на умственитѣ способности на глухонимия, е жестовия говоръ (*Geberdeausprache*). Този е материятъ езикъ за глухонимия.

За да се улесни сношението на глухонимия с нормалното човѣчко общество, за да може той да се ползува отъ културнитѣ блага на човѣчеството, нужно е да изучи писменитъ т. е. да се научи да пише изразъ съ жестъ мисли и написаното отъ други да разбира.

Писменниятъ езикъ не се изучава като непосредственъ изразъ на мислитѣ (както е исканиятъ), а като прѣводъ отъ материятъ езикъ на глухонимия, отъ жестовия езикъ, който е естествено обучение на глухонимия.

Ръката дръжка служи за по-лесното усвояване на упражнението на писменния езикъ отъ една страна и за разговорно сръдство отъ друга. Известно положение на ръката и прѣдъставя дадена буква.

Съ помощта на този сръдства глухонимиятъ да изучи всичко, което е възможно за нормалния човѣкъ.

Французката метода е било сждено при създаването ѝ да достигне почти до пълнотата на възможното съвършенство. Методътъ на Heinicke отначало е билъ много простишенъ. Но тя съдържа здрави елементи за постепенно развитие, което е характерно за прѣвѣтвото течение на XIX столѣтието.

Противоположностъ на французката метода, изучава говоръ, като сръдство за раз-

витието на глухонимия. Heinicke основава своята система за обучение на глухонимия върху изучаването на говоръ. Чрезъ говоръ се извършва не само развитието на глухонимия, но чрезъ него именно глухонимиятъ се връща като полезенъ членъ въ своята сръда, въ човѣшкото общество.

Макаръ че системата на Heinicke въ сжщность да не е нова, макаръ че той не е можалъ да и даде потвърждение за развитието, все пакъ заслугата му е голяма: той защитилъ основния си принципъ, че глухонимиятъ трябва да изучава говоръ — срещу разпространеното развитие на франска метода; доказалъ на дѣло неговата пригодностъ; основалъ институтъ, въ който работи по своята метода и оставя ученици, които сж развили основнитѣ му положения постепенно до днешната чиста немска метода за обучение на глухонимия дѣца (*Die reine deutsche Methode für den Unterricht Taubstummer Kinder*).

Основнитѣ положения на метода, основани отъ Heinicke, сж:

1. Липсата на говоръ у глухонимия е вследствие липсата на слухъ. Неоснователно е да се мисли, че глухонимиятъ не изучава говоръ вследствие недостатъци въ строежа на говорнитѣ органи.

2. Понеже единичната причина за неизучаване на говоръ е липсата на слухъ, нужно е да се намери сръдство, което да може да замѣни копирателната и посредническа роля на този органъ при изучаването на говоръ.

3. Първото сръдство Heinicke намира въ вкусовитѣ усѣщания, а второто — въ зрѣнието.

Много малко ни е известно за подробноститѣ на метода на Heinicke: той държалъ метода си въ голяма тайна. Отъ полемиката, водена между него и de l'Épée, отъ съчиненията на неговитѣ приемници (*Pschke, Reich, Seuse*) може да се състави съднитѣ картина.

Обучението се започва съ изучаване гласнитѣ. Дѣцата наблюдаватъ пожеланието на говорнитѣ органи, когато учителятъ говори. За по-лесно схващане и репродукция на даденъ гласъ той се свързва въ прѣдставата на ученика съ известно вкусово усѣщане, което, споредъ Heinicke, освѣтъ казаното, упражнява още влияние и върху съответното механично положение на говорнитѣ органи въ устата.

Напр.: и — силенъ огъетъ

е — вермугъ

а — чиста вода

о — сладка вода

у — масло (зехтинъ).

Слѣдъ изучаването на гласнитѣ по рѣчь се изучаватъ всички съгласни, образуватъ се прости сърички, думи и т. н. Но въ какъвъ порядъкъ се минавала тази материя не ни е известно.

Едновременно съ механичното изучаване на артикулирания говоръ, дѣцата се привикватъ отъ даденитѣ положения на устата, устния отвори, езика, отъ различнитѣ части на лицето и т. н. да четатъ и опитватъ артикулирания звукъ, съричка

дума или изречение (*absehen*). Способността да се чете отъ устата на говорияция (*absehen*) закъсва поспѣдливостта на слуха при разговора и съ това улеснява сношенията на глухонѣмния съ външния святъ.

Както L'Épée, така и Heinecke не сж обръщали внимание върху обмислянето на своята работа. Тѣхнитѣ похвати сж водили до чисто механизирани обучението: често възпитаницитѣ имъ сж били пишущи или говорещи машини. Обаче това обстоятелство не намалява заслугитѣ имъ. Врѣмената, въ които сж живѣли, не сж позволявали друго въ това отношение — тогава и въ нормалната школа сж господствували дидактичния материализъмъ и зазвучиващата механизация на обучението. Тѣ сж изпълнили дълга си, като посочили една нова задача на общественицитѣ усилия. И тѣхнитѣ послѣдователи сж развили системитѣ имъ, заедно съ нарастването на нуждитѣ, успоредно съ даннитѣ, които набралитѣ се опитъ давалъ. На края ще подчертая още веднѣжъ, че голѣмитѣ заслуги на тѣзи двама дѣйци се състоятъ не въ създаването оригинални методи, а въ популяризирането на своето лично дѣло — въ обстоятелството, че благодарение на личнитѣ имъ усилия, дѣлото за обучение и възпитание на глухонѣми дѣца става обществено задължение.

II.

Въ 1777 год. Императоръ Иосифъ II, прѣзъ врѣме на прѣбиването си въ Парижъ, посѣщава заведението на de l'Épée. Трогнатъ отъ резултатитѣ, които сж били постигнати, той още въ врѣме на посѣщението прѣдлага на de l'Épée да устрои подобно хуманно заведение въ Виена. Повеже de l'Épée отказва тази честъ, било е рѣшено да се изпратятъ въ института подходящи лица, които, слѣдъ като изучатъ изкуството за обучение на глухонѣми дѣца, да устроятъ подобно заведение въ Виена.

Изпратени били Josef May, който въ това врѣме билъ учителъ по пѣмски езикъ въ едно парижко военно училище, и Friedrich Stork, който заемалъ видна длъжностъ при виенския митрополитъ, графъ Migazzi.

Слѣдъ една годишна подготовителна работа споменатитѣ лица се връщатъ въ Виена и въ 1779 г. се открива сегашния Императорски Краевски Институтъ за глухонѣми дѣца съ 12 възпитаника — държавни пансионери.

Естествено е, че въ Виенския институтъ за глухонѣми отначало се работило по системата на de l'Épée. Обаче още първиятъ директоръ на института, Fr. Stork, вижда непрактичната сложностъ на de l'Épée-вата система и я прѣработва въ съчинението си «Anleitung zum Unterrichte der Taubstummen nach der Lehrart des Herrn Abbé de L'Épée zu Paris. Wien 1786», като съкращава и опростява нѣкои жестови изрази и обръща по-голѣмо внимание върху писмения езикъ.

Институтътъ се ползувалъ вниманието съ го внимание на двора. Срѣдствата на института постепенно сж се увеличавали, особено от шавани суми. Числото на ученицитѣ нараствало значително (въ 1770 г. — 12 уч.; въ 1780 — въ 1784 г. — 45 уч.; въ 1816 г. — 70 т. н.), но никога не е надминавало 200 души.¹⁾

Отначало институтътъ нѣмалъ подходи, а това особено много е прѣвѣило въ развитието на заведението. Едва въ се снабдява съ собствено помѣщение, постепенно се разширява и прѣстрои въ 1860 г. е направено послѣдното прѣстроено оттогава насамъ институтътъ се помѣща въ сѣмното здание, което е опрѣдѣлено души ученици-пансионери.

Голѣмо е значението, което е ималъ Виенски Императорски Краевски институтъ за развитие на дѣлото за обучение и възпитание на глухонѣмитѣ дѣца, особено въ първата половина на миналото столѣтие. Michael Venus, директоръ на института, е поставилъ заведението на такава висота, че то заема ръководно жение срѣмо почти всички дотогава сж имали подобни заведения.

Благодарение на близкитѣ отношения, M. Venus е ималъ съ виенския учителъ (особено съ прочутия психологъ d-r Gall, е билъ лѣкаръ при института), благодарение старателното изучаване особеноститѣ на метода за обучение на глухонѣми дѣца, (Michael Venus), като се освобождава отъ потиснато влияние на французката школа, създава своята си метода, така наречената «Галска школа», която въ скоро врѣме се разпространява и до 1867 г. има господствено значение.²⁾

Основнитѣ положения на «Виенската школа» както я очертава Venus въ съчинението си «Handbuch oder Anleitung zum Unterrichte der Taubstummen» (Wien 1826), сж слѣдитѣ:

1. Писмениятъ езикъ е основа на общо ковно обучение. Обучението на глухонѣми започва съ усвояването на писмения езикъ.
2. Обучението по артикулирания говор започва тогава, когато дѣцата прѣминаватъ елементаренъ курсъ по писмения езикъ, има за пѣль повече да обяснява и да въвежда резултатитѣ, добити въ течение на елементаренъ курсъ по писмения езикъ. Въобщие Venus

¹⁾ Особено зѣ се е отразило на института обстоятелството, че въ 1802 г. сж устроенъ вѣнски Личенъ императорски институтъ за глухонѣми дѣца, който се лишава отъ 25 възпитаници, които сж били приети на Личенъ Австрия.

Въ 1806 г. Виенската община взема свѣтѣ отъ тѣхнитѣ пансионери отъ института и съ това се лишава отъ още повече пансионери.

²⁾ По-нататѣкъ «Виенската школа» е била развита отъ Anton Schnerzer — основателъ на института въ Прага. Michael Reiter — основателъ на института въ Будапеща. John Mucke и др.

даватъ особно голѣмо значение на артикулирания говоръ.

3. Схланиането на говора отъ устата на говорещия (Absehen) се поставяло като крайна цѣль на обучението. Въ действителностъ обаче малко се правило за реализирането на това искане и ржжиятъ алфаветъ е замѣстлялъ образувалата се празнина.

4. При обучението жестовиятъ езикъ (пантомимика, Gebendensprache) служилъ само *като средство* за обяснение на новитѣ думи и понятия.

5. Постепенната сложностъ на граматичнитѣ форми опрѣдѣля хода на езиковия развои при глухонѣмиа. Той се стреми да избѣгне механичното изучаване на езика, което сж практичната първа учебна на глухонѣми дѣца, съ помощта на граматични обяснения, а съ това попада въ друга крайностъ.

6. Когато се усвои добръ писмениятъ езикъ, почва се изучаването на ония прѣдмети, които се изучаватъ въ основното училище¹⁾.

Обучението се развивало по слѣдния начинъ:

а. Дѣцата получаватъ най-нужнитѣ понятия и думи, които намиратъ приложение въ каталогия живото на института, съ помощта на жестовия езикъ.

в. Съдѣ това се почва елементарниятъ курсъ по писмения езикъ. Ученицитѣ пишатъ различни родове думи, съчетания отъ думи, изречения и т. н., споредъ граматичнитѣ имъ сложности и способности.

Изучаването на една нова дума или изречение въ течение на този курсъ става по слѣдния пътъ:

1. Написва се дадената дума (изречение) неспирало. Напр.: кола.

2. Наблюдаватъ се отдѣлнитѣ съставни букви на думата и съ ржжия алфаветъ се прѣдватъ.

3. Думата се написва съдто и като едно цѣло прѣдставление се обяснява съ помощта на жестовия езикъ²⁾.

4. Съдѣ това слѣдватъ упражненія, които иматъ за цѣль да затвърдятъ изученото.

5. Когато се завърши елементарниятъ курсъ по писмения езикъ, заедно съ по-нататѣшното му развитие споредъ граматичнитѣ сложности и способности, се почва изучаването на артикулирания говоръ и то така.

Изучаватъ се:

1. Гласнитѣ: а, е, і, о, ѳ, а, о, ѳ.

2. Дифтонгитѣ: еѳ, еі (аі), аѳ.

3. Съгласнитѣ: h, b, p, f, v, m, w, s, sch, z, c, t, l, n, g, k, q, x, ch.

4. Новонаучениитѣ съгласни се сливатъ велнага изучениитѣ гласни, образуватъ се срички, думи и т. н.

5. Обяснява се значението на артикулираната дума. Написанитѣ думи се четатъ.

¹⁾ За да се подготви глухонѣмиятъ практично за живота, институтъ сж били устроени шивалница, обучаваща дѣцата шитието. Обаче този прѣдметъ не сж успѣли

²⁾ (Стр. 11) е, че шидѣ не се споменува за пиктограмъ, не е сподѣлено съпоставяне новонаучената дума съ писмената отъ нея реаленъ прѣдметъ.

д. По-нататѣшното развитие на езика се базира на граматиката.

Както споменахме «Виенската школа» е имала добръ успѣхъ: въ скоро време се разпростришила даже и въ сѣверна Германия. Редъ новонаучениитѣ институти се уреждали по образецъ на Виенския. Обаче този триумфъ на «Виенската школа» не можалъ да попречи на развитието на латинитѣ съ живото принципъ на Heipiske. Съсѣро германскитѣ институти сж продължавали да работятъ по методата на Heipiske, която *Georg Wilhelm Pringlen*, основателъ на «Шлезвигската школа», доста сполучливо прѣработва. Но едваръ *Friedrich Moritz Hill*, реформаторъ на нѣмската метода и основателъ на съврѣмешната «шестата нѣмска метода» за обучение на глухонѣми дѣца, можалъ да тури край не само на развитието на «Виенската школа», но и въобще на нейното съществуване.

Въ 1867 г. директоръ на Виенския институтъ за глухонѣми дѣца, *Alexander Gess*, прѣдъ видъ на резултатитѣ, които сж били постигнати въ Германия благодарение на реформираната метода свиква конференция отъ тогавашнитѣ дѣцата въ областта на обучението на глухонѣми дѣца. Тази конференция, прѣседателствува отъ споменатия вече *F. M. Hill*, директоръ на институтъ за глухонѣми дѣца въ *Wissenfels*, трѣбвало да обезбди, кои с най-подходящата метода за обучение на глухонѣми и да изработи обща програма за това обучение.

Конференцията приема за най-подходяща при обучението на глухонѣми дѣца «шестата нѣмска метода» така, както е обрисувана въ съчинението на *M. Hill* и това тура край на съществуването на «Виенската школа»³⁾.

Въ виенския институтъ почва да се работи по новата метода, която доста трудно се прокарвала. Затова, когато възродената метода добива въ Германия мощно развитие, въ Виена всички усилия сж били съсредоточени да се асимилира новото, което трудно се подавало. Даже и до сега се чувствуватъ остатѣци отъ старата система, остатѣци, отъ които институтътъ освободи може да се освободи.

Съ конференцията въ 1867 г. виенскитѣ институтъ за глухонѣми дѣца изгубва ръководното си значение, даже и за Австрия.

III.

Императорскитѣ Кралевски Институтъ за глухонѣми дѣца въ Виена е възпитателно заведение цѣльта на което е опрѣдѣлена съ Височайше декретъ отъ 23. октомври 1793 г. както слѣдва: «Институтътъ за глухонѣми дѣца не е приложенъ по учебно-възпитателно заведение. Въслѣствие на

³⁾ Най-виднитѣ прѣдставители на «шестата нѣмска метода» въ днешни време, които сж разработили по-дрбнъ усовершенстването на *F. M. Hill* сж: *J. Lammert* — директоръ на институтъ за глухонѣми дѣца въ *Frankfurt*, *A. M. и Eduard Welter* — директори въ *Königsberg* за глухонѣми въ Берлинъ.

това назначението му е да развива (вместо и душевно) глухоняни деца от двата пола съгласно способностите им и да ги сватова с необходимите познания за практичния живот, за да могат съответно да изучат известно занятие, та да не бъдат за възрастие въ тежест на държавата» («Das K. K. Taubstummen Institut in Wien», Von Alexander Venus, Wien 1854, стр. 30.)

Институтът се намира под ведомството на «Niederösterreichisches K. K. Staathalterei». Върхоиния надзор има министерството на народната просвета. От няколко години насам институтът е педагогично-дидактично и финансово отношение се намира под непосредственото ведомство на «Niederösterreichisches K. K. Landesschulrat». Само управлението на завещаните капитал (Stiftungen) е останало под ведомството на горепомнатото учреждение (K. K. Staathalterei).

Издръжането на института става:

1. от суми, които държавата отпуща;
2. от суми, които дават процентите на завещани капиталы,
3. от такси, и
4. от лични пожертвования.

Учениците-пансионери плащат 1000 кр годишно. Проходящите ученици, които присъствуват само при обучението, плащат училищна такса въ размеръ 400 крони годишно. Тази сума може да бъде намаляна на $\frac{1}{2}$ или $\frac{1}{4}$, или съвременно не взета, съобразно имущественото положение на родителите на ученика.

На чело на института стои директорът.

Учителският персонал, както въ института, така и въобще въ цяла Австрия, не е бивал предварително подготвенъ за своята работа. Той се попълня от средата на народното учительство. Кандидатът трябва да има зрелостен изпитъ от педагогическо училище и да е държал изпитъ за «учителска правоспособност». Отначало кандидатът бива назначенъ като «префектъ» съ годишна заплата 1000 кр. и членъ пансионъ при института.

Следъ като префектъ издръжи изпитъ за «учител на глухоняни деца» предъ специална за това комисия бива назначенъ като редовенъ учител съ годишна заплата 2000 крони, която естѣ 20 годишна служба достига 4000 крони. Освенъ това всеки учител получава квартирни пари въ размеръ 600 крони годишно.

Институтът се помещава въ собствена сграда, която е била няколко пъти прѣстроивана. Отъ 1860 год. помещенията сж западали днешния си видъ.

Зданието е масивно и построено въ видъ на четириъгълникъ, въ средата на които се намира дворъ. Тъй като то не е разположено по основенъ планъ, прѣставлява много неясна всащъ четири части на зданието, отдѣлени въ етажи сж несполучливо съединени съ входове,

и сани коридори и извити стѣпи. Въобще е старо и въ много отношения негодно.

Центро е обзрѣто къмъ западъ и е Favoritenstrasse, източната част на четириъгълника гледа въ доста обширна, но зѣл. парадина, северната част е прилежена (Theresianum), южната страна гледа на улица (Taubstummen-gasse).

Първиятъ етаж на постройката (Риза) е от гимнастична зала, столова, кухни помещения за служещи персоналъ, болнична изолана стая (въ случаи на инфекциозни заболявания), баня и др.

Въ втория етаж се намира дирекционното лице на директора (фасада), учителски класни стаи (6), празнична зала (Festsaal) едновременно е и ризовата зала, зала за момчетата и спалните имъ.

Въ третия етаж се намира институтната черква (капела), жилиното на катехетъ (гуския свещеникъ и прѣподавателъ на Божи), занимателна зала за момчетата, спални и жилищна за префектите (3).

Институтъ има 31 ученици, от които пансионери. Тѣ се обучаватъ отъ 6 до 14 години, 3 префекти и единъ катехетъ. Трети етаж има само няколко часа седмично (VII и VIII). За ученици въ института се приематъ глухоняни деца отъ пола на възраст 7—14 години. Кандидатътъ трябва да бъде здравъ и способенъ за обучение. Не се приематъ за ученици ония, у които глухоняността е свързана съ някоя болестъ или слабостъ (тѣпоумие, слабоумие). При приемането кандидатите се прѣглеждатъ отъ училищния лѣкаръ и назначена комисиона учители.

Пансионерите поучаватъ отъ института формено облекло, храна, обучение, ученически и т. н. Помещенията, въ които за момчетата и момичетата сж изолани класните стаи сж общи за двата пола и цените е съвмѣстно.

Животътъ въ пансиона и въобще въ него е много меланхоличенъ и монотоненъ. Въ живостъ и особено движение. Цѣлото устройство на института е казармена система. При условията глухоняните деца ставатъ опативни.

Пансионерите се намиратъ подъ постоянен надзоръ на особни надзиратели (единъ за момчетата и една за момичетата).

Учениците-пансионери ставатъ въ 6 часа (зимно врѣме 7 часа), наизстѣ леглата сами, омиватъ се въ съвмѣстни банни помещения и получаватъ въ 8 часа утрѣнна закуска.

Въ 8 часа всички ученици биватъ събрани въ класните стаи и обучението се започва. Т

¹ Тѣзи болѣвки иматъ способностъ да се предаватъ отъ единъ на другъ. На извесенъ разгласъ въпроса за пострѣянето на едно материнско училище за института.

то до 10 часа. Следъ 10 часа на-
ма пауза, презъ време на която мо-
тиватъ въ столовата и получаватъ
своя обѣда. Момчетата оставатъ въ
тази и получаватъ по парче хлѣбъ. Нау-
ч. 15 минути, следъ което обучението
кава пакъ непрекъснато до 12 часа.
Въ 12 часа момчетата получаватъ обѣдъ. По-
сѣда въ 12 часа, момчетата гребва да
идатъ момчетата се нахранятъ. Презъ
обѣда дѣлата си услужватъ сами подъ
на надирателя, който обѣда заедно

ното време отъ 12 до 2 часа се прѣ-
анимателнитъ занн. Отъ 2 до 4 часа
въ пакъ има занятия. Срѣда и сѣбота
дѣлата си свободно

до 7 часа ученицитъ работятъ въ занн-
занн, приготвятъ домашнитъ си ра-
зрѣзки си, рисуватъ, изработватъ
тѣ си работи и т. н. подъ надзора
ния учителъ и надирателя.

Въ 7 часа пансионеритъ получаватъ ве-
дѣ това иматъ малко свободно време,
потрѣбна въ различни игри. Около
пансионеритъ се погрижватъ за обѣ-
приготвятъ леглата си. Въ спалнитъ
та си надирателя си помощника си,
нитъ на момчетата — надирателята
разлика

пансионеритъ е съвсѣмъ независкагено
има всичкитъ добри и лоши страни
свършено обикновенъ пансионеръ. Дѣ-
сѣжатъ много рѣдко на нистъ въздухъ,
бѣдани, хилани. Макаръ че тѣ по-
своя недостатъкъ та сѣмъ подхвъртени
забѣждания (заушени, скрофалози,
вицатари на дихателното гърло, гръдни
и т. н.), макаръ че тѣ сѣмъ свършено
ити глѣсно, все пакъ устройството на
на и цѣлата училищна система, като
о взема прѣдъ видъ горнитъ условия,
ето трае 8 години

сѣмъ разпрѣдѣлени въ 8 класа, както

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Всичко
10	3	6	7	6	3	3	3	41
9	1	4	2	3	1	1	1	23
19	9	10	9	11	4	4	4	84

сѣмъ се ръководи прѣимуществено отъ
сѣмъ, които обаче не може да има
22 часа седмично. Останалитъ ча-
са му се заематъ отъ други учители. 1)
стан сѣмъ сравнително малко и освѣт-
но, въпреки тѣмъ че при следнитъ
а глухоними се изисва особено добро
Затова често прѣдъ нея сѣмъ
изкусствено освѣтление.

III класъ по принципъ да малко чистъ оче-
та.

Ученицитъ сѣдатъ на обикновени двужѣстни
чинове, наредени въ нѣколко реда единъ следъ
други. Тази система е свършено неумѣстна и
неудобна. Институтътъ не е можалъ, вследствие
икономически затруднения, да се снабди съ по-
вата система чинове и глухоними ученици, които
се нареждатъ поаквообразно (въ единъ редъ)
въ класа. Ето зато ученицитъ прѣзъ време на
обучението сега стоятъ прави (вънъ отъ чино-
ветъ), което, освѣтъ че е много неудобно, по-
и тѣ се отразява върху здравето на и така
слаборазвититъ дѣла

Дисциплината, както въ класнитъ стани, така
и въобще въ пансиона, е много строга. Обилно
се прилагатъ наградитъ, а особено наказанията.

При обучението не се различава сѣмъ особни
специални срѣдства. Институтътъ различава сѣмъ
много богати срѣдства по паметно обучение:
картини, препарирани животни, модели, хер-
барии и т. н. Особенъ училищенъ музей, който
много лесно би се устроилъ, не съществува при
института.

Библиотеката на институтъ е особено богата
съ старата специална литература. Странното е,
че и до сега не е устроена библиотека за уче-
нитъ-пансионери, при всичко че вече същес-
твуватъ достатъчно богата литература, прѣдназна-
чена за глухоними. Освѣтъ това богатата пѣмска
дѣлка литература би улеснила чудесно реали-
зирането на подобна идея.

Въ всѣки четвъртъкъ и петъкъ ученицитъ
присѣствуватъ на литургия въ черквичата на
института.

За по-тържественото отпразнуване на нѣкои
празници (имениния денъ на императора, коледъ,
нова година, великъ-денъ и т. н.) институтътъ
разполага съ проценти на завѣщани за тази цѣлъ
капитали (Stiftungen).

Лѣтната ваканция се започва отъ 15 юний и сѣмъ
и трае до 15. септември. Освѣтъ това прѣзъ
годината има нѣколко дневни ваканции за ко-
ледъ, великъ-денъ и св. Троица

При институтъ има вечерно и нѣтъно училище
за възрастни глухоними. Това училище има за
цѣлъ да даде по-обширни познания на ония
глухоними, които сѣмъ свършили нѣкой институтъ
и сега упражняватъ пѣмъсень занаятъ.

IV.

Споредъ сѣмъс пѣмъсната програма, изработена
о се отъ конференцията въ 1867 год., въ инсти-
тута е приета класната система за обучение.
Програмата и до сега е останала официално не-
измѣнена, обаче това не е прѣчило на изиска-
нитъ на сѣмъ-ковитъ врѣмена, малко или много,
да вѣзватъ въ практиката на институтъ. 1)

1) Това разногласие между тѣмъ пѣмъсната практика
и прѣдписанитъ на програмата послужилъ за поводъ на
на сѣмъ-ковитъ и конференция на учителския персоналъ при
института. Съзнателно на тѣмъ конференция е разработ-
ване на нова програма и изяснение на сѣмъ-ковитъ сѣмъ-
при което нѣкой моментъ може да се върне на нѣкой
дѣлнитъ се обикновени ученици.

Като се придържамъ повече о сегашната практика въ института, отколкото о споменатата програма, ще се помъчи да характеризирамъ системата на обучението въ института въ слѣднитѣ си бѣлѣжки.

Цѣлта на обучението въ института е създаване говоръ у глухонѣмния до такъвъ размѣръ, щото той (ученикътъ) да може свободно да се ползува отъ него въ практическия животъ. Изучаването на редъ нови явленія изъ областта на различнитѣ учебни прѣдмети дава възможности:

1. Да се упражняватъ при нова материя наученитѣ езиковни форми.

2. Да се изучатъ нови езиковни форми и нагледно да се обясни значението и употреблението имъ.

3. Да се изучатъ полезни знания, нужни за практическия животъ и за развитието на ученика.

Отъ тѣзи бѣлѣжки се вижда, че общото обучение се групира около изучаването на езика.

Развитието на езика минава прѣвъ слѣднитѣ степени:

А. Артикуляция.

Тази степенъ на езиковното обучение има за цѣлъ да създаде у глухонѣмния елементитѣ на говора — звуковетѣ, бѣлѣжитѣ имъ и извѣстенъ запасъ отъ думи и изрази.

Първата задача на артикуляционния учителъ е да добие довѣрието на ученика. Учебнитѣ занятия се започватъ съ привикването ученика къмъ училищния редъ, изостране наблюдението му, съсредоточаване вниманието му за по-дълго врѣме върху дадени обекти и упражнение на дишането му, което е неправилно и много плитко.

Привикне ли ученикътъ-глухонѣмъ малко по-съсредоточено да наблюдава, особено различнитѣ положения на устата и езика, може ли да ги подражава, почне ли да владѣе малко дишането си — започва се слѣдниското артикуляционно обучение, което, споредъ чистата нѣмска метода,¹⁾ се развива така:

1. Ученикътъ съсредоточено наблюдава устата, устния отворъ, езика и т. н. на учителя, когато той артикулира даденъ звукъ.

2. Той усѣща вибрацията, която отъ гласнитѣ връзки се прѣдава на съседнитѣ мускулни и хрущални образувания, като допрѣ ръката си плътнo о шията на учителя въ областта на адамовата ябълка. Другата ръка на ученика, корегира дали ежщото вибрационно движение става у него, като я докосва на ежщото мѣсто на своята шия.²⁾

Често при отдѣлнитѣ гласни вибраирането на гласнитѣ връзки се прѣдава на други мѣста по-силно и слѣдователно тамъ по-лесно се усѣщава. При съгласнитѣ, които се образуватъ безъ

вибриране на гласнитѣ връзки, усѣща се рѣзъ на въздушната струя и различни кулни напругания, които я причиняватъ.

3. Слѣдъ като се обяснятъ по тѣзи условията, при които ще се получи даденъ ученикътъ се стареа да го артикулира, макаръ да спази посоченитѣ условия.

4. Обикновено ученицитѣ трудно произвеждатъ веднага чисто искания звуковете на учителя се състои именно познае при кои условия отъ произнесения гласнитѣ звукъ ученикътъ ще може да произведе правилно артикулиране.

5. Когато звукътъ се произнася правилно, ученикътъ сѣбѣва да свикне да го познава тождествено на устата на учителя (Absehen).

6. Артикулираниятъ звукъ се отбѣлсва съответната буква. Упражнения на четене са на изученото.

7. Изученитѣ гласни и съгласни се съединяватъ и се образуватъ възможнитѣ думи.

8. Думата се артикулира, чете отъ учителя (Absehen), написва, прочита и като се съпостави съ действителния предметъ. При всѣка нова дума се съобщава и съдѣйствието (Geberde).³⁾

Единъ отъ най-важнитѣ въпроси при традиционното обучение е въ каква послѣдностъ да се откриватъ звуковетѣ, които образуватъ даденъ езикъ; какъ и въ какви комбинации да се сливатъ, какъ да се обединяватъ думи, въ какъвъ порядѣкъ и т. н.

Въ разрѣшаването на този въпросъ участва една отъ най-големитѣ услуги на реформатора на системата за обучение на глухонѣми — F. M. Hill. Обаче съ тѣзи въпроси указанията му ся остарѣли, въ много отношения ся почивали въ книгата на Brucke. Grundlage der Physiologie und systematik der Sprachlaute, von Dr. Brucke Wien. 1856 г.).

Ръководни указания въ днешно врѣме въпросъ даватъ съчиненията на:

1. Weissweiler. — Der Artikulationslehre. Köln. 1883 г. и

2. Ed. Walther. — Handbuch der Taubstummenbildung. Berlin 1890 г., по които и въ нѣсе работи съ малки измѣнения.

Струва тука да се спомене, че слѣдъ него книгата на O. Sespersen — «Lehrbuch der Phonetik» (и. пр. 1901 г.), данскитѣ учители на глухонѣми деца — G. Varchamier създаде артикуляционенъ редъ за откриването на звуковете и даже нова метода — имитативна за обучение на глухонѣмни деца: (G. Val. «Der imitative Sprachunterricht in der Taubstummen-Schule», и. пр. отъ Göpfert Leipzig 1894 г.).

Мисли, че не е необходимо да цитираме ку, акционнитѣ рѣшаване, по които става откр

¹⁾ А. Слѣдъ отъ тѣзи и практиката въ института.

²⁾ По този начинъ извѣстна нѣмска система заобиколити етъ обектите и мускулното усѣщане корегиратъ дѣлното на слуха, но не, както видѣхме, Неймъ не поставя дѣлно иска въ да жѣбни съ звуковитѣ усѣщания.

³⁾ Остатъкътъ отъ «Виенската школа», който въ слѣднѣе особено врѣмѣ се отразява върху езиковитѣ.

етѣ при практиката въ института — ригорелни споредъ фонетичнитѣ особнѣмскія езикъ. За насъ по-голѣмо знайтѣ общитѣ принципи, които сж легсновата на споменатитѣ редове. Споредъ

напрѣдъ се взематъ гласовѣтѣ:

ко сѣ най-малко усилие се произнасятъ; които говорнитѣ органи, които взематъ при артикулирането, иматъ най-просто (близо до положението имъ въ врѣме);

които положението на органитѣ, които участие при артикулирането, най-лесно дава;

които вибрирането на гласнитѣ връзки рѣтъ на въздушната струя най-лесно се

овѣтѣ се нареждатъ въ сродни групи, и прѣдъ видъ начинътъ на образуването на образуването имъ.

Звуковетѣ п, т, к образуватъ една група, защото характерътъ на въздушната ято ги образува, е единъ и сжщъ. Сжтъ сѣ слѣднитѣ групи: б, д, г; ф, е, т; и т. н.

рунировка особно подпомага по-лесното на звуковетѣ.

е артикуляционното обучение не изисква ридържане о каквито и да сж артини редове. При дѣйствителното обученлухонѣми дѣца не казанитѣ принципи авни, а особенитѣ, които ученикътъ ява. Въ повечето случаи почти всѣки ученикъ-глухонѣмъ изисква особно разне на звуковетѣ. Ето защо даже К. Н. започването на артикуляционното обученпоръчва да се прослѣдятъ всички глаго на глухонѣмкитѣ може естествено да ра и, слѣдъ като се поправятъ и затвърда опрѣдѣлятъ по-нататѣшното развитикуляционното обучение. Тѣй че въ случай най-голѣмо значение има изкуопитѣ на артикуляционния учителъ, отвсѣвъзможни правила и принципи.

разуването на думитѣ особно голѣмо трѣбва да се обръща на естественото ение и правилно ударение.

ляционното обучение се продължава въ а цѣлия учебенъ курсъ. Само че, кодолнитѣ класове има повече образующъ, въ горнитѣ класове присма все поовече контролирующъ.)

—

терно явление въ института е, че въ по-горнитѣ зворѣтъ и ученицитѣ става все по-лошъ и а. Това явление се обяснява сѣ прѣгрупността а материя, вслѣствие на което остава много е за упражнене и поправяне на езика. Освѣтпването на половата зрѣлостъ и употреблението а езикъ влияятъ много на развитието на говора.

Б. Прѣдметно и езиковно обучение (Sach und Sprachunterricht).

Когато ученицитѣ могатъ вече да образуватъ думи и да разбиратъ значението имъ, започва се втората степенъ на езиковното обучение — Sach-und sprachunterricht.

Това обучение има за цѣль, като ориентира ученицитѣ въ най-близката окръжаваща обстановка, да ги снабди съ достатѣченъ запасъ отъ думи. Когато този рѣчникъ бжде достатѣчно голѣмъ, когато дѣцата добиятъ правилни прѣдставления за най-близката срѣда, минава се къмъ образуване съчтения отъ думи, които намиратъ приложения въ всѣкидневния животъ — поздравления, заповѣди, желанія и т. н. По-нататѣшното развитие по езиковното обучение е образуването на простото изречение.

Именно въ тази степенъ се показва изкуството за обучение на глухонѣми дѣца. Не стига само даденитѣ езиковни форми да се обмислятъ, да се доведатъ до разбирането на ученика-глухонѣмъ, но тѣ трѣбва да станатъ чрѣзъ обучението като потребностъ на ученика, който съзнателно трѣбва да умѣе да се ползува отъ тѣхъ въ практичния животъ.

Обучението въ тази степенъ се базира не на граматиката, както сж искали старитѣ методи, а върху непосредственото наблюдение и изучаване на всѣкидневния обикновенъ езикъ (Umgangssprache).

В. Свободенъ говоръ (Freie Sprachübungen).

Цѣльта на това обучение е да даде възможностъ на ученицитѣ да приспособяватъ изучената материя по езика свободно и умѣстно. Затова ученицитѣ трѣбва да се поставятъ въ условия, при които да се чувствува нуждата отъ говоръ. Екскурзии, игри, свободни занятия, разговоръ върху минали събития и прѣживявания, разговоръ върху идеци събития, разговоръ съ чужди лица и т. н., — всичко това дава богати условия за постигане на казаната цѣль.

Упражненията по свободния говоръ въ институтъ не сж поставени добрѣ. Намѣсто тѣ да намиратъ приложение при всѣки удобенъ случай, тѣ се ограничаватъ само въ нѣколко учебни часа. Вънъ отъ това ученицитѣ, намѣсто да се ползуватъ съ артикулирания говоръ, служатъ си съ жестовия езикъ, който и учителитѣ охотно употребяватъ. Това е една отъ причинитѣ за недобрния успѣхъ на говора въ института.

Г. Писмени работи.

Писменитѣ затѣтия заематъ доста голѣма частъ отъ врѣмето, прѣдназначено за общото езиковно обучение.

Когато отначало писането се явява като срѣдство за по-доброто усвояване на материята (зрителна и мускулномоторна паметъ), сѣ течение на врѣмето то се явява като упражнене на изучената материя и даже като единствено срѣдство за съобщение съ външния миръ, особно при

онѣзи глухонѣми, които не могат да направят много въ артикулирания говоръ.

Въ института писменитѣ работи се практикуват особно много — ученицитѣ пишатъ много повече, отколкото въобще говорятъ. Затова и по писане има добри резултати; обаче това е често въ ущърбъ на артикулирания говоръ.

Писменитѣ упражнения се практикуватъ прѣзъ врѣме на цѣлия курсъ на обучението и минаватъ прѣзъ слѣднитѣ степени:

1. Прѣписъ отъ ръкописенъ шрифтъ.
2. » » печатанъ »
3. Написватъ се имената на дадени прѣдмети (или изображенията имъ).
4. Пишатъ се думи подъ диктовка.
5. Написватъ се извѣстно количество думи отъ паметъ.
6. Прѣписъ на изречения и т. н.
7. Съставяне изречения за дадени прѣдмети и написването имъ.
8. Прѣдаване прѣдварително обработена и заучена материя.
9. Дневни отчети. Описване случки и прѣживявания изъ катадневния животъ на ученика. Водене дневници и т. т.
10. Писане писма и др. Прѣработване на дадена задача отъ една форма въ друга и т. н.

Писменитѣ упражнения се извършватъ отначало на каменна плоча (1 кл.), а по-послѣ — въ тетрадки съ мастило.

Къмъ писменитѣ работи се приключва и краснописа — изучаватъ се различни шрифтове. Трѣбва да се забѣтѣжи, че глухонѣмитѣ-ученици, благодарение на многото упражнения, пишатъ красиво и ортографически вѣрно. Грѣшки се срѣщатъ най-много въ стила и правилното прилагане на различнитѣ езиковни форми.

Д. Граматично обучение.

Цѣльта на това обучение — послѣдния степенъ на езиковното обучение — е да систематизира езиковното богатство, съ което вече ученицитѣ разполагатъ. Граматичното обучение, като внася прѣгледностъ въ миналата материя, като дисциплинира ученицитѣ при употребата на заученитѣ вече езиковни изрази, приготвя ги постепенно за разбирането и усвояването на по-мѣжни и по-сложни езиковни форми.

Граматичното обучение въ тази смисълъ се започва едва въ V класъ. Програмата на института опрѣдѣля това обучение като «ходъ прѣзъ елементарната граматика». Обаче практиката базира това обучение върху читанката и съ това обучението става по-нагледно, по-достъпно.

Граматичното обучение завършва курса на общото езиковно обучение, което още отъ втората учебна година се групира около читанката.¹⁾

¹⁾ Програмата прѣдвизжда читанкитѣ на Rössler и F. M. Hill (Deutsches Lese- und Sprachbuch von Rössler за долнитѣ класове и Lesebüchel или Kleine Erzählungen von M. Hill за горнитѣ. Сѣга тѣзи сѣ замѣнени съ читанкитѣ на W. Merkl — Deutsches Lesebuch für österreichischen Taubstummen-schulen».

Заедно съ постепенното развитие на е едно съ разширяването мисловния кръгъ ницитѣ-глухонѣми, общото обучение, сега бѣше групирано около изучаването кожни форми, се разпада на слѣднитѣ прѣдмети:

1. Законъ Божи.
2. Смѣтане.
3. Естествена история.
4. Отечествовъднение.
5. Рисуване.
6. Ръчна работа (ръководѣние).
7. Краснописъ и
8. Гимнастика.

Изучаването материята, която изброенит прѣдмети даватъ, има за цѣль не толк гатяването умствения складъ на учени нѣмъ съ нови знания, колкото да изпо ле чатъ за подходящо упражнение и развитие.

Методичната разработка на тѣзи прѣд института не е сжщественно различна от която въобще специалната методика прѣ Принципитѣ на обучението по тѣзи п въ практиката на института сж сжщитѣ които обосноваватъ обучението при нор дѣца, обаче въ приложението имъ се за «характерното», което зависи отъ особи които ученикътъ-глухонѣмъ прѣдставлява. въ това «характерно» се заключава изъ за обучение на глухонѣми — изкуство, к край ония изисквания, които характер въобще единъ добъръ учител-възпитател полага още и основно познаване психо на глухонѣмия и дълго общение съ нег

Всичката до сега обрисувана учебна програмата на института разпрѣдѣля въ (8) класа, както слѣдва:

I класъ.

1. *Прѣдметно и езиковно обучение*¹⁾ — седмично.

А. *Артикулация* — 10 часа седмично. Изучаване всички звукове, които образуватъ Сливане звуковетѣ, образуване думи и изр Писане и четене заучената материя.

Б. *Прѣдметно обучение* — 8 часа седмично познаване съ непосредствената околност нуване прѣдметитѣ.

В. *Свободенъ говоръ*²⁾ — 2 часа седмично. У ване и употребяване на кратки въпроси, и желанія, поздравления и т. н., които се ср и употребяватъ въ катадневния животъ и ститута.

2. *Смѣтане* — 4 часа седмично. Позна чиснуване на числата въ численитѣ кръгове 1—10, 1—20. Събиране и изваждане въ на тия числени редове.

Заб. Смѣтането се започва едва въ второто пол когато ученицитѣ разполагатъ съ достатъчно богатство за могатъ да изразяватъ численитѣ отъ въ споменатитѣ кръгове.

¹⁾ Sach und Sprachunterricht.

²⁾ Freie Sprachübungen.

исване — 4 часа седмично. Рисуване праволинейни фигури по етиматичната (Отначало на камения прага, а по-после — на дъка).

Писане — 2 часа седмично. Писане малко-големи букви на немския шрифт. В полугодие писане с мастило.

Ръчна работа и гимнастика¹⁾ програмата никакви указания. Тия предмете съществуват в миналата учебна година.

II класъ.

Езиково и езиково обучение — 18 часа седмично.

Репетиция — 6 часа седмично. Повторение на изученото в I класъ. Повторение на езика с оглед върху обикновения (Umgangssprache). Обучението се групира в групата на Kossler — «Das erste Lese- und Schreibbuch».²⁾

Езиково обучение — 6 часа седмично. По-малко развитие мисловния кръгъ научени ориентирани в най-близката околност. Езикът се основава изключително на картини.

Езиково обучение — 4 часа седмично. Черепановане задачите, които се срещат в Leseheft von Reimer und Welke I 7.

Езиково обучение — 2 часа седмично. Повторение на изученото в I учебна година.

Езиково обучение — 2 часа седмично. Разглеждане на картини, които представят библейски събития. Съ това дѣлата като частта с дѣлата на Бога и не-заповѣди не се приготвят за по-нататъчно религиозно обучение.

Езиково обучение — 4 часа седмично. Повторение на изученото в миналата учебна година. Черепановане основни дѣйствиа въ численния кръгъ.

Езиково обучение — 4 часа седмично. Продължение на изученото в миналата учебна година. Криволинейни фигури и съчетания.

Езиково обучение — 2 часа седмично. Продължение на изученото в миналата учебна година.

III класъ.

Езиково и езиково обучение — 18 часа седмично.

Езиково обучение — 6 часа седмично. Простото и сложното минало (Perfectum) и бъдеще. Повторение и изложение и минало и бъдеще (Imperfectum). Изучаването на езика се извършва според:

1. Езиково обучение — 6 часа седмично. Простото и сложното минало (Perfectum) и бъдеще. Повторение и изложение и минало и бъдеще (Imperfectum). Изучаването на езика се извършва според:

1. Езиково обучение — 6 часа седмично. Простото и сложното минало (Perfectum) и бъдеще. Повторение и изложение и минало и бъдеще (Imperfectum). Изучаването на езика се извършва според:

а. Lese- und Sprachbuch von M. Hill I 7.¹⁾

б) Kleine erzählungen von M. Hill 17.

в) Grammatische Bildtafel von Reimer in Welke.

В. Езиково обучение — 6 часа седмично. Простото и сложното минало (Perfectum) и бъдеще. Повторение и изложение и минало и бъдеще (Imperfectum). Изучаването на езика се извършва според:

1. Езиково обучение — 2 часа седмично. Упражненията различни говорни обрати, които се срещат въ обикновения животъ. Особно внимание върху чистотата и плавното произношение.

2. Езиково обучение — 2 часа седмично. Кратки изводи из катехизиса. Обучението по библейска история да се основа върху наблюдението картини, които представят сцените от тази история.

3. Езиково обучение — 4 часа седмично. Четиритѣ основни дѣйствиа съ именовни и неименовани числа въ кръга 1—100.

4. Езиково обучение — 4 часа седмично. Упражненията различни говори върху миналата учебна година. Рисуване по подложки (Vorlageblätter) прости предмети от обикновения животъ.

5. Езиково обучение — 2 часа седмично. Упражненията на латинския шрифтъ.

IV класъ.

Езиково обучение — 15 часа седмично.

А. Езиково обучение — 6 часа седмично. Продължение на изученото върху миналата учебна година. Разглеждане и обработване на граматичните въпроси нахождани се въ Leseheft von M. Hill стр. 52—68. Съ това трябва да се обясняват и усвоят граматичните и логични отношения на различните части на простото изречение.²⁾

Б. Писмени работи — 6 часа седмично. Водятъ разказъ и описание на прѣживани прѣжителни събития или особни случаи. Водене на дневници.

В. Езиково обучение — 3 часа седмично. Упражненията въ усвояване на обикновения езикъ (Umgangssprache). Обработване пословици и откъси езикови обрати според Leseheft von M. Hill IV, 7.

2. Езиково обучение — 2 часа седмично. Развитие на изучената прѣжителна миналата учебна година материя съ особно внимание върху прѣживането на черковните събития прѣжителна миналата учебна година.

3. Езиково обучение — 3 часа седмично. Подробно разглеждане на града Вена и околността му. Общо запознаване съ родното място.

¹⁾ Висшата гимназия в Бургас (1900—1901) съставена от гимназията на W. Merk, Deutsche Lehrbuch für Oester. Taubstummen-Schulen, I. VI Band, Wien 1894, и Deutsche Lehrbuch für Oester. Taubstummen-Schulen, II. VII und VIII Band.

²⁾ Езиково обучение — 6 часа седмично. Простото и сложното минало (Perfectum) и бъдеще. Повторение и изложение и минало и бъдеще (Imperfectum). Изучаването на езика се извършва според:

4. *Смѣтане* — 4 часа седмично. Подробно запознаване съ монетитѣ и различнитѣ мѣрици. Четиритѣхъ дѣйствия до 100 устно, до 1000 — писмено. Смѣтане съ именувани числа.

5. *Рисуване* — 4 часа седмично. Продължение на миналогодишната материя — рисуване отъ орнаменти (гипсови модели) както само контурно, така и съ сѣнки въ различни величини.

V класъ.

1. *Езиково обучение* — 12 часа седмично.

А. *Граматика* — 4 часа седмично. Основание на до сега заученото по езика върху граматични правила и закони. Ходъ прѣдъ една кратко написана нѣмска граматика съ особено внимание върху сложното изречение.

Б. *Писмени работи* — 4 часа седмично. Водене дневници. Подражаване на кжсп разкази, извършване малки описания на опрѣдѣлени прѣдмети или картини споредъ образцитѣ дадени въ читанката на М. Hill — «Lesebuch für Oberklassen».¹⁾

В. *Четене свързано съ свободенъ говоръ* — 4 часа седмично. Подробно разработване на четивата въ читанката на М. Hill — Lesebuch für Oberklassen.²⁾

2. *Законъ Божий* — 3 часа седмично. Католическо въроизповѣданне. Библейска история.

3. *География* — 3 часа седмично. Слѣдъ изучаването на австро-унгарската монархия слѣдва прѣгледа на Европа, останалитѣ части на земята и океанитѣ. Земята като мирово тѣло, движението ѝ около слънцето. Образуване день, нощ и годишнитѣ врѣмена. Мѣсець, фазитѣ му и движението му около земята.

4. *Смѣтане* — 4 часа седмично. Числени редове до безконечность. Смѣтане съ именувани числа. Нагледно прѣдставяне на проститѣ и десетични дроби.

5. *Рисуване* — 6 часа седмично. Споредъ способноститѣ и бѣдешитѣ занятия на ученика. Учение за форми (геометрия). Упражнения въ чертане (занаятчийско рисуване — Des gewerbliche zeichnen).

6. *Краснописъ* — 2 часа седмично. Упражнения, които иматъ за цѣль затвърдяването на усвоения краснъ почеркъ. Упражнения въ рондъ шрифтъ (Rondschrift).

VI класъ.

1. *Езиково обучение* — 12 часа седмично.

А. *Граматика* — 6 часа седмично. Продължение учението за сложното изречение съ особено огледъ върху мѣстоимението и съюза.

¹⁾ Тази система при обучението по рисуване е сега извършена изъ практикѣ. Сега въ IV класъ само и въ другитѣ се минава рисуването на геометрични отношения, което служи като подготовка къмъ рисуването на занаятчийски планове и скици.

²⁾ Сега тази читанка е замѣнена съ читанката на М. Merkl — «Deutsches Lesebuch für österr. Taubtaubstumme Schulen» IV, 7. Wien 1904.

Б. *Писмени работи* — 4 часа седмично. дене дневници. Прѣдаване на разкази въ форма. Различни описания и сравнения въ на обработената материя.

В. *Четене свързано съ свободния говоръ* — 2 часа седмично. Споредъ читанката на М. Hill — «Le für die oberen Klassen». Четене и обработка пословици, гатанки, анекдоти, басни.

2. *Законъ Божий* — 3 часа седмично. Нечение. Новия завѣтъ.

3. *Мирознание (Weltkunde)* — 5 часа седмично. А. *География* — 2 часа седмично. Евро физическо и политическо отношение.

Б. *Естествена история* — 2 часа седмично. Зоология (das Tierreich).

В. *Технология* — (Gewerbekunde) 1 час седмично. Обработване (начинъ на) продукти добити отъ животното царство.

4. *Смѣтане* — 4 часа седмично. Четиритѣхъ дѣйствия съ прости и десетични дроби.

5. *Рисуване* — 6 часа седмично. Продъл отъ миналата учебна година.

6. *Краснописъ* — 2 часа седмично. Затвърждение усвоения до сега краснописъ. Разрочове красиво писмо.

VII класъ и VIII класъ.¹⁾

1. *Езиково обучение* — 12 часа седмично.

А. *Граматика* — 4 часа седмично. Ходъ една граматика, прѣдзначена за горнитѣ слое на народната школа (синтаксис и етимология).

Б. *Писмени работи* — 2 часа седмично. Г и различни видове кореспонденция, писъ съобщения, проски и т. п.

В. *Четене* — 6 часа седмично. Обработка материята, съдържаща се въ читанка, прѣзначена за горнитѣ класове на народната школа. Особно внимание върху диалогичната форма на изказа.

2. *Законъ Божий* — 3 часа седмично. Снение на черковнитѣ церемонии (служби катадневно евангелие).

3. *География* — 3 часа седмично. Формат земята, полюси, екваторъ, меридиани и велики кръгове. Разпрѣдѣление на сушата и вода. Видове сунѣ и вода. Движения на мого. Прѣварителни прѣдставления отъ орографи и хидрография. Орографиченъ и хидрографиченъ прѣгледъ на петтѣхъ части на сушата. 1 част. Паротонаселение на земята.

4. *История* — 1 час седмично. Основание на източното маркграфство — Ostmark. Прията на Австрия до императора Максимилианъ.

5. *Естествена история* — 2 часа седмично. Растително царство.

¹⁾ Старата програма (отъ 1867 г.) е била опрѣделена за VII и VIII класъ. Сега новиятъ директоръ на институтъ — К. F. — опрѣдѣля VII и VIII класъ, които се обучаватъ съ старата програма на единия класъ и продължаватъ на другия.

Технология (Gewerbekunde) и *домакинство* — съ седмично. Обработване (начинъ на) произвѣдѣния, добити отъ растителното царство.

Смѣтане — 3 часа седмично. Отношение пропорция. Приложението имъ въ аритметиката. Начални положения на геометрията.

Рисуване — 6 часа седмично. Рисуване фигури, цвѣта и т. н. Рисуване различни обекти отъ природата.

Всѣзи сѣ на кратко условията, при които се извършва образователното дѣло въ императорския кралевски институтъ за глухонѣми дѣца въ Виена. Дали изложената програма, която опредѣля общия ходъ на обучението въ института, е вѣрна на съвременнитѣ научно-педагогически изисквания; дали системата на обучението въ института, като се стреми да се нагласи споредъ изискванията на «чистата нѣмска метода за обучение на глухонѣми дѣца», постига поставената

си задача — това сѣ въпроси, разрѣшеніето на които не може сега да бѣде помѣстено въ настоящия рапортъ. Трѣбва обаче тука да се забѣлѣжи, че при особнитѣ условия, които сѣ обусловили развитието и стѣврѣменното състояние на дѣлото за обучение глухонѣми дѣца въ Австрия, Виенския императорски кралевски институтъ за глухонѣми дѣца е сторилъ доста много, особно въ по-минали врѣмена.

Като се въздържамъ за сега отъ всѣкакви критични обяснения на работата въ института, условията и начина, при които се извършва тя, смѣтамъ за свой дългъ да забѣлѣжа, че това въѣковно, хуманно учрѣждение, при всичкитѣ си недостатѣци и несъврѣменности, все пакъ прави голѣми усилия, за да изпълни задачата си — да върне, чрезъ създаване артикулиранния говоръ, глухонѣмия на ново на човѣшкото общество.



Обекти въ народния музей

отъ Д. Мариновъ,

завѣдующъ етнографския отдѣлъ на народния музей.

Съгласно прѣдписанието на г. Министра на Народното Просвѣщение подъ № 93. отъ 8. януарий 1904 г. азъ обиколихъ отъ 15. януарий до 4. февруарий цѣлата Самоковска, а така сжщо и Дубнишката околия.

Самоковската административна околия обема въ себе си нѣколко отдѣлни по-голѣми групи отъ села, които иматъ свои географски имена: *Палакария, Искровитъ, Банско поле, Ихтиманско поле, Бѣлицитъ* и собствено *Самоковско поле*, по цѣлия доленъ брѣгъ на Искъра. Тия географски имена съпадатъ донѣкждѣ и съ етнографската разлика помежду имъ.

1. *Палакарията* е разположена по двата брѣга на рѣката Палакария, която извира отъ Витоша при върха *Присой* и се влива въ р. Искъръ надъ Калково. Палакарскитѣ села сж: Чупетлово, Ярлово, Ковачевци, Поповяне, Клисуря, Белчинъ, Алино, Ралово, Райово, Широки-долъ, Калково, Горни-околъ и Долни-околъ. Тия села рѣзко се отличаватъ и по говоръ и по носия отъ селенитѣ отгатакъ Искъра; тѣ иматъ сжщия говоръ, какъвто е въ Радомирско, макаръ носията да имъ е различна.

Нѣкогашната мъжка носия била: конопена риза съ шарки, чешири (бевевреци) бѣли и тѣсни; доленъ елекъ отъ аба черна съ ржави и дълга до пояса, горенъ елекъ безъ ракави, обличанъ възъ ентерията, дълга тоже до пояса, а най-отгорѣ шарена аба връхна дреха, дълга до надъ колѣнитѣ. Всички тия дрехи сж обточени съ синя *обтока*, т. е. сини сукани гайтани. Тая нѣкогашна носия се запазила днесъ само въ Горни-околъ и Долни-околъ, а въ другитѣ села се намира въ прѣходно положение и накланя къмъ носията на селата въ Горно-поле, Дубнишка околия, т. е. чернитѣ връхни дрехи сж самотърпка.

Женската носия, състояща отъ конуля съ шити ржави, пазва, поли и огрълье, сукно, фути или опрегачъ (прѣстияка) и опашъ, се запазила и днесъ, само че днешнитѣ сукна сж пошарени. Невѣститѣ и годеницитѣ носятъ отгорѣ още и едно джубе безъ ржави много писано.

Накититѣ обаче, които сж носени въ тия нѣкога, днесъ сж съвършено изоставени, а сжщо е изоставенъ и начинътъ на плетивата в сата и забраждането на главата. Невѣстински труфило тоже е прѣтърпѣло измѣнение. Жена нѣкога сж носили на главитѣ си *капи* съ коц неѣститѣ марами съ *челенка*, и *пречелникъ*, а митѣ *коцалъ* съ *косичникъ*. Днесъ тия накит украшения сж рѣдкостъ.

Отъ Палакарията азъ прибрахъ за музея:

1. Цѣлъ единъ мъжки костюмъ, нѣкога носия, какъвто се запазила въ с. Горни-ок

2. Цѣлъ женски костюмъ отъ Ярлово, коникъ и женска шапка.

3. Невѣстински костюмъ, нѣкогашна носия коцалъ, марама, челенка, пречелникъ, плоча, пглави, чавки герданъ и други дребни украсе

4. Старински елекъ, шаренъ съ синьи гайт каквито елечи сж носили момцитѣ въ цѣло лакарско прѣди 50 години и повече.

5. Единъ деверски герданъ, какъвто сж сили нѣкога деверитѣ.

6. Въ село Горни-Околъ, Ценка Христ Кръстена Йордева и Севата Ненкова (снах тѣдо Демянъ Стаменовъ) на 22. януарий мѣ обрядни хлѣба: «Колакъ» на Рангеловъ и «Яйченикъ» за Великденъ съ двѣ червени и бѣло яйце, «Вечерникъ» за Бждния вечеръ и «чарникъ» за овчаря; за свадба: единъ хлѣбъ «клонъ», а другъ «Галабета»; хлѣбъ за сит «Кръстникъ».

II. *Искровитъ* или *Искъритъ* обематъ села които сж разположени покрай рѣкичкитѣ, ко съставляватъ Горния Искъръ: Бѣлъ-Искъ Чернъ-Искъръ и Лакатница; тия села сж: *Досмахла, Говедарци* или *Голѣмо-село, Маджаръ, МЦърква* (нѣкога Сръбско село) и Бѣли-Искъ въ тая група причисляватъ още и селото Доу Цоспей.

Селенитѣ отъ тая група села приличатъ днесъ по говора си на Палакарската гру нѣкога сж носили и сжщитѣ облѣкла, об днесъ мъжетѣ по носия, се намиратъ въ съ

и прѣходно положение и дротианата бие носият на бѣленигѣ селѣ, а женитѣ иматъ и костюма, какъто въ Палакарѣята.

Въ тая група нѣма се състои за нужно да има никакво обѣкло, понеже бѣше извѣстно, че въ само единъ «чуца» какъ тѣхъ си ги забравиха главата.

Ванско поле обема селата, разположени по горното течение на Марина и прѣтоцитѣ и, принаежатъ селата: *Ратонъ-малъ, Гундъ, Асанъ, Костенецъ, Чуца, Василициѣ* и др.

Женската мажка носия се състояла отъ чешъри, по-широка съ крачули, риза, обвѣзана по горѣлото и рѣзана и обвѣзана по нивата, отворѣ обвѣзана до (кажато изподъ пояса дреха бѣше рѣзана), (скако такава дреха) съ рѣзана по тѣло и аба (по-тъга дреха съ рѣзана), които отъ бѣла ваба и обточени съ червени тап-сеганината носия е скако, само че бѣлѣтѣ и сж вапсани черно съ черни гайтани. Калѣтѣ имъ сж характерни: черни и плѣти като и

женска носия. Икоганащата носия бѣше кѣ-дрѣса съ мажебани по пизната и шия, рѣзана по горѣлото и ноти, *машфилъ*, много припнѣна ноти въ Костенецѣско (дреха като сукнотѣ кажи то лѣктигѣ отъ коносно плѣно и но: черно, алено, бѣло и зелено), обрѣзана казанични дѣи и фута за тѣлощитѣ тѣи, ко-съ парти. А отворѣ сж обвѣзана дѣзбѣ, то до изподъ кръста съ рѣзана и бѣчиши-вата си покривали съ избрѣтка и чуцѣтъ крашникъ (трески, като козарка), а нѣки-на момикѣ, невѣститѣ и младѣтѣ жени се сж отъ *лѣщи*, обвѣзана съ сини сребърни ко-яко се прикачвала на главата и се окон-ча съ *лѣща*. Отъ тая икоганаща носия имъ въ Костенецѣ, а сегашната е скако като Вакарѣлъ и Икимаѣлъ. Отъ тая носия азъ брѣхѣмъ за музеи сѣбѣнитѣ нѣща:

Единъ плѣтъ момински костюмъ ико-носия.

Единъ плѣтъ момински костюмъ сегашна

Тая носия е съ зѣи сини пари

Една «Избрѣтка» съ «треска» и по-бѣнѣ. Тѣка намѣрихъ великѣнски писани ящи казѣобразни шарки, отъ които кажи хъ азъ 70. Между тѣя великѣнски писани ящи обвѣзване сж тѣи нѣреченитѣ «*покиченъ*» и «*китѣнчето*», които се даватъ само на нѣка, *лѣщѣ* и родитѣлитѣ отъ младѣтѣ. А такава «китѣнчето» намѣрихъ нѣтъ, и ко-яки до сѣга не сѣрѣнитѣ нѣкадѣ въ обичѣтка, а възможно е да се намирѣтъ въ прѣдѣишко, кажѣто оне не сѣмъ хозѣтъ.

Въ село Ратонѣ, Гунка Милчева и мажѣ нѣка сѣбѣнитѣ обрѣтни хѣбѣне: на свѣдѣла нѣтъ и «*лѣщѣ*», на обрѣтѣнѣ «*Котѣкъ*», рѣзана «*Богородично до аче*», на Великѣ-Пестенѣтъ сж червено яще на сѣдѣта;

на смѣртѣ «*Крѣстникъ*», и на ко-сѣтъ «*Вечер-никъ*» и «*Котѣкъ*», които се сѣмъ явяватъ въ музеи.

Въ Оучѣтъ Милѣнка Антонова ми нѣси обрѣ-нитѣ хѣбѣне: на бѣжна вѣтеръ «*Вечерникъ*»; на сѣрѣвденъ «*Котѣкъ*», на Вѣтѣнѣтъ «*Пестенѣтъ*» сж червено яще и сѣдѣта; на смѣртѣ: «*Крѣст-никъ*», «*сѣмъишѣтъ*», «*Котѣкъ*»; за свѣдѣла «*Етѣкъ*» и «*покиченъ*», които тѣже се сѣмъ явяватъ въ музеи.

IV. *Икимаѣтъ* сж ко-сѣтъ, които спѣтѣтъ въ икоганащата Икимаѣнска околия, а по говорѣ и носия принаежатъ къмъ Панаѣвѣската група сѣла. Тая група се състои отъ ко-сѣтитѣ, както сж тѣи нѣреченитѣ по течѣнието на р. Мж-тинѣтъ: *Горѣтанѣтъ, Икимаѣтъ, Гундѣтъ, Илѣ-танѣтъ, Илѣ-танѣтъ, Гундѣтъ, Сѣмъ-кошѣтъ, Ка-наѣтанѣтъ, Монаѣтанѣтъ, Икимаѣтъ, Парѣтанѣтъ, Горѣтанѣтъ (Ирѣтанѣтъ), Илѣ-танѣтъ, Черѣтанѣтъ (Илѣ-танѣтъ), Илѣ-танѣтъ, Гундѣтъ и Парѣта*. Тая мѣстѣностъ е прѣдѣлѣна съ сѣдѣти сѣдѣти и граница, отѣдѣто се изкопана-ватъ голѣми ящи или тѣли. Отъ тѣка азъ кажи хъ нѣтъ момински костюмъ, като тѣка нѣка носия, а Авгѣнна Маринова ми нѣси обрѣтни хѣбѣне: на Сурѣтъ «*Котѣкъ*» и «*Сурѣтъ-карѣтъ*»; на Вѣтѣнѣтъ «*Гундѣтъ*» на свѣдѣла «*Хѣбѣтъ*» и «*Потѣнѣтъ*». А скако така кажи сѣдѣти нѣтъ и писани великѣнски ящи, отъ които кажи хъ музеи.

V. *Икимаѣтъ* нѣка обема въ себе си: Икимаѣтъ, Икимаѣтъ (бѣше Авѣковѣ), Сѣмъ-кошѣтъ (бѣше Каба-Али), Каѣтанѣтъ, Каѣтанѣтъ, Хѣлика-Алиѣ, Чѣмъ-линоѣ, Тѣжѣнѣтъ, Чѣмъ-лиѣтъ и Вакарѣлъ. Нѣкои отъ тѣя сѣла въ турско прѣме сж бѣли чисто турски, а другѣтѣ сѣмъсѣни, а дѣкѣтѣ всѣнитѣ сж населѣли съ прѣселѣнии. Мажката носия икогана бѣла като тая въ Ванско поле, а именно: черни чешъри съ сини гайтани, менте и аба бѣли съ червени гайтани; по-послѣ-тѣя дрѣхи сж измѣненѣ на черни съ черни гай-тани. Женската носия е вакарѣската: сукнѣтъ, риза, бѣла прѣдѣтка, черенъ носѣлъ, перѣ съ корѣти и шѣния. Сѣмъ-кошѣтъ не носѣтъ носѣлъ, а женитѣ носѣтъ. Отъ тѣка взехъ нѣтъ единъ костюмъ на невѣста

VI. Шестѣта група сѣла нѣматъ иѣкако общо географско име и сж разположени по лѣния брѣтъ на р. Икѣтъ. Тѣ сж: Горѣ-Пѣсарѣтъ, Чукурѣтъ, Чѣмъ-лиѣтъ, Ново-сѣло, Зѣмъ-чѣне, Драга-циѣноѣ и Шѣпотѣлъ. Тѣхната икоганаща мажка носия е скако, какъто се запазила оне въ ико-носко сѣла отъ Ново-сѣлската околия, а именно бѣли широки чешъри съ крачули, бѣло менте, обточено съ сини гайтани бѣлъ електъ съ сини гайтани, а при момикѣ тои електъ съ черенъ съ различни шарки. Сѣмъ-кошѣтъ дрѣхи сж запазили кроѣжа, само че сж всѣнитѣ по тѣрѣни съ черни гайтани. Женската носия нѣтъно скако сж тая въ Икимаѣнско поле, а икогана невѣститѣ сж носѣти чуцѣтъ, прѣдѣтѣнѣтъ и отѣтѣ *чѣтѣтъ*, която се кажѣвала на шѣнията. Отъ тѣя група сѣла азъ не взехъ никакви дрѣхи, кажѣто скако сѣмъ-кошѣтъ азъ взехъ отъ другѣ сѣла

Въ града Самоковъ азъ събрахъ още нѣколко писани великденски яйца, а г-ца Христова подари единъ *писецъ*, особно оржиде, нарочно приспособено за писане великденските яйца. Отъ Самоковъ още приобрѣтихъ цѣлъ костюмъ старински, както нѣкога сж носили нашитѣ градски първенци, въ който костюмъ забѣлжително е капата въ видъ на владишка корона отъ черно сукно. Приобрѣтихъ въ сѣщия градъ единъ старински стѣненъ часовникъ мѣстна направа, строенъ отъ Георги Маджаровъ.

Сѣщо приобрѣтихъ за музея пиринченъ дивитъ (мастилинца) съ двѣ мастилинци за черно и червено мастило. Тоя дивитъ е купенъ отъ г. Коста Сахатчиевъ, близъкъ роднина на покойния Фотиновъ. Дивита е на бащата на Фотиновъ дѣдо Георги, а въ иночество Монахъ Герасимъ, починалъ въ Бурно, Мала-Азия, въ 1848. година, когато отивалъ въ Смирна при сына си.

Прѣди да прѣмина въ Дубнишката околия, считамъ за нужно да добавя, че нѣкога въ турско време всичките села въ Банско, Ихтиманско, Бѣлицитѣ били вжляри и били длъжни да носятъ вжглища на различни турски бейове отъ Самоковъ и Ихтиманъ за желѣзните мадани; всѣки е билъ длъженъ да напълни извѣстна мѣрка, наречена «фуръ».

Дубнишка околия.

Тая околия се състои отъ три групи села, чието название е: *Горно-поле*, *Долно-поле* и *Размѣтаница*.

I. Горно-полските села сж разположени покрай горното течение на р. Джерманъ; тѣ сж: *Насарево*, *Гюриево*, *Горна-Баня*, *Овчарци*, *Ресилево*, *Самораново*, *Бистрица*, *Долно Яйново*, *Джаково*, *Кърнолъ*, *Тополница*, *Пръвени-бръгъ* и *Крайници*.

Населението въ тая стрѣка, и по говоръ, и по носия напълно се схожда съ Палакарята. Нѣкога сж носили всичките си дрехи бѣли, а сега само бевеврецитѣ имъ сж бѣли, а връхните дрехи елекъ, менте и аба (аджемка) сж черни, но невапсани, а самочръпка. Женскиятъ костюмъ тукъ още остава запазенъ старински и старинските накити се срѣщатъ по-често. Отъ тая група села азъ приобрѣтихъ за музея:

1. Единъ цѣлъ костюмъ мъжки.

2. Единъ цѣлъ костюмъ женски.

3. Тукъ можахъ да взема копалъ съ тиликъ наставия и сплитъ, украсени съ ситни парии и *звѣнци* (както тукъ се наричатъ австрийските иванчини).

4. Купихъ тоже и женско *кане* обвизано съ ситни парии.

II. *Долно-поле* обема селата покрай р. Струма и Рила, а именно: *Джерманъ*, *Бабино*, *Гюклемецъ*, *Смоцево*, *Слатина*, *Рила*, *Бобовцево*, *Триоданъ*, *Бурново*, *Текля*, *Красево*, *Мусалово*, *Кочаринцево*, *Поромно* и *Стобъ*, които сж въ Българското княжество и всичките села, съставляващи *Бжумалийската околия* въ Турция.

Тукъ вече прѣминаваме, и по говоръ, и носия отъ областта на бѣлодрешковцитѣ, областта на чернодрешковцитѣ. Мажката сѣ, състояща се все отъ черни дрехи е ринска носия и тукъ никакъ не помнятъ да носили нѣкога бѣли дрехи. Като се вземе прѣ видъ говора, едва ли може да се утвърди съ положителностъ; додѣто се не прѣбро, и селата въ джумайската долина, ще трѣбв се приеме за сега това, що твърди народи прѣдание. Тая старинска носия, споредъ какето на селенитѣ е прѣтърпѣла много измѣненіе, не въ кросжа, но въ материята.

Женската носия е прѣтърпѣла до сега измѣненіе. Нѣкога зимно време сж носили: чисти ризи, шаеци и опрегачи, а лѣтно вр намѣсто шаеци, сж носили литащи. И двѣти своята форма и по шарки си приличатъ, а че шаекътъ е отъ тънъкъ вълненъ черъ плат литаекътъ е отъ конопено бѣло, или вап платно. Днесъ носятъ всичките градска фс и роклитѣ имъ сж, или отъ домашна материя или отъ европейска.

За музея купихъ единъ катъ дрехи съ шае и единъ катъ съ литаекъ.

III. *Размѣтаница* се нарича горната стрѣка околия, по височинитѣ около рѣката метаница и притоцитѣ ѝ. Тукъ падатъ сел *Горна-Козница*, *Долна-Козница*, *Паничарево*, *Итрово*, *Коркина*, *Габровска-махала*, *Мала-Ф*, *Голѣма-Фуча*, *Бобовъ-долъ*, *Бабино*, *Новосел*, *Мало-село*, *Голѣмо-село*, *Долнесто*, *Голѣмъ-Вър*, *никъ*, *Малѣкъ-Върбовникъ*, *Палатово*, *Бала*, *Грамаѣе*, *Каменикъ*, *Блажуево*, *Висока-мошпа*, *ново*, *Букново* и *Цѣклово*.

Мажката носия въ тая страна нѣкога ник не се отличавала отъ тая въ Горно-поле, което село има голѣмо сходство и по ези по-постѣ обаче е прѣтърпѣла измѣненіе, а сж съ изключение на нѣколко само села (*Мал Голѣмо село*, *Новоселане*, *Мала* и *Голѣма Ф*, *Бобовъ долъ* и *Бабино*) всичките носятъ др както и въ Долно поле (*Стобъ*, *Пором* и др.).

Женската носия нѣкога е била досушъ паква съ носията въ Долно-поле; днесъ тя измѣнява и клони къмъ носията въ Кюст тилско и Радомирско (*Мрашка носия*). Отъ край за музея купихъ:

1. Цѣлъ мъжки костюмъ сегашна носия.

2. Цѣлъ женски костюмъ съ шаекъ.

3. Цѣлъ женски костюмъ съ литаекъ, шае и литаекъ.

4. Цѣлъ женски костюмъ съ бѣла сая.

5. Опилка, женско украшение за глават коситѣ.

6. Махрама, невѣстинско украшение.

7. Преченикъ, украшение носено отъ б китѣ на челото.

8. Пил или китка закачвана на пазвата.

9. Ренде, едно украшение принадлежаще къ коцала.

10. Друга сѣща опилка.

Два гердана за будна.

насно приписането № 1110. отъ 9. фев-
ру 1904. год. заъ обиколнихъ отъ 24. февру-
а 24. мартъ включително, околнитъ Радос-
въ и Кистендизка, която се състои отъ
иматата Востилеградска околия.

Съвременната география обема въ себе си ик-
тографски околности съ свои имена:
Слънце, Мрак, Крайце и Градо.

каринята е част от Самоковската Паланка, а някога тази част била административно Самоков; селата, които съставляват Паланка Радомирска са: Горня-Тиканя, Долна-Тиканя, Дреня, Дружанг, Старо-село, Калуге-Муса-бей. Някогашната ижика носия жина, каквато и въ Самоковска Паланка тая носия е запазена само въ Горня-Тиканя, Долна-Тиканя и Дреня, всичките други села малко съ носията носия Женската носия гоже и в Горня-село е Паланка, а въ другите ижика. Народния Музеи приобрѣтихъ

Възвѣщеніи въ мѣхъ Платбарски

ГЛАВЕН ЖЕНСКИ КОСТЮМЪ. Палажарски.

ВЪ КОСТЮМЪ ЖЕНСКИ ПО-СТАРЕНКИ.

женски пакети: двѣ женски капи съ пари, ерданче, едно *капелче* съ венчките, му ния отъ ситни пари
и пръзрамини, каквито сж носили а-
джикитѣ въ гоа край.

ракта и ии Мражкити села см. Варна,
Черна-могил, Горна-Ражаница, Бисераци,
ица, Неговоици, Чуковец, Консофрей,
г. Жесня, Жетуца, Кленовикъ, Изворъ,
ица, Дебели-ска, Поддерици, Гидлица,
Пратки, Ловина и Писотици.

ката носия въ тази група сега по фирмата
никога никакъв не е променена, обаче по
се изменията. Носията се състои от:
сески, менте и долзага; някога венчикът
еки еж били бели съ черни гайтани, а
но чеширит еж бели, а венчик друго е
но

ската посяга нитога е била също от
дект. съ шарки, различни от днешни. Ъ
и коланъ съ нафти, опасанъ съ огретацъ;
женитъ посяга черна мръкна сав, а мо-
и. За мезея приобрѣтихъ:

инь, ділячи жваві костюми сегошні носія
онь, ділячи жваві костюми вікошні
сукно.

ОДНА ПЯТЬ ЖЕНСКИ КОСТЮМЪ. СЪ СЪЛАННА
ПЕРНА СЪД.

ВНЬ МОШЕНСКИХЪ КОСТЮМЪ СЪ БІЛА СЯ.

Увеличав се обема септата, която граничат с външната и вътрешната

както и женската е досуща, каквато носял и възпитателско, мъжката потенциал да се развива вътрешно, а не сукмани се влияват външ, каквато и Кооперативско и Мрако

IV. Граово в Радчишка околина зема само селото Бела-Вода, защото другите граовски селища падат в Софийска и Брънчанска околина.

Носията въ Гроувскиѣ сѣли, както мъжката, тъй и женската е останала неизмѣнена въ народа, женската е прѣдѣриѣла, ако може да се каже тъй, имѣеніе само въ нажитиѣ, които нѣкога са били отъ коприна, чина и памукъ, разнообразни, а сега тия ширки са и нягъ съ сърца. Азъ приобригъхъ за музея.

1. Единицы измерения в каждом костюме.

2. Ђидињ, црне женски костим, сити на Гр-
овска пошти

3. Трети закон е законът за изключителния дигитален
и аналогов пазар.

4. THE HOUSE OF COMMONS

3. Единоѣ костюмѣ и юмчѣ.

Климатическата око на Тя околия обема в себе си четири географски око тиости или групи око тиости: *Пиянско, Бяло, Камени и Кратце.*

Въ тия четири окошности, погледнаго отгорѣ, не се забѣлѣва никакава разлика, нито въ говора, нито въ обѣдното; обаче, ако се вемизате въ домашния говоръ, на сегагага, веднага ще забѣлѣжите една разлика въ говора на всѣка отъ тия четири страни. Сжщото е и съ носията отгорѣ, пакъ пакъ, всижитѣ маже и жени носятъ една носия; обаче, ако разгирнемъ старинската носия, както сторихъ азъ, разницата изпаква рѣзко. И въ събиранието на костюмитѣ азъ изначиновехъ тия старински изчезнали носии и пазихъ.

Ниничко. Тои краи обема во себе си селата: Фронош, Витрешо, Илаи, Проварити, Друмцарг, Тичанови, Кидно, Вилешо, Сирафалово, Раково, Смолитешо, Полатиково, Провена-доука, Аџи-куриџ и Ситовеник. Тия села некога сѫ приматлежани административно во вѣд. ниничко со Царено-село и сѫ имали еднаква носия со селата останати во Македонија: Царено-село, Трѣвостипица, Градг, Пешчево, Ризаџица, Мачево, Истевеник, Руџиново, Љуштиари, Паничереџ, Љереџ, Умилна, Рово, Ташкириџе, Нерџ, Дѣжичево, Љиџанџе, Тешница, Љешџеџ, Селаше, Љелџиџиџ, Арџеџ, Љисџа и Кисџура.

Организация состоит из всех 34 музеев:

1. [1] В.А. БОСНОВИЧ, М.А. КОЗЛОВ, И.В. ПУШКИНА, Н.С. ПИД

2 Илья Иванович Костомаров, Александровский, 1919 г. р.

3. *Душеви костюм* съ старинска шийка с дв

Билин фесъ ет косичи и обнизано съ пары, каквиго ежъ косичи нѣко дъ жениги не гоа крап. Фесъ етъ оторъ има сребърно дѣло, нѣмъ генизъ етъ.

5. Било старинско тавбе шарено, пияне ка
сия.

Ванъ. Той се нарича Кюстендзевото поле, понеже и Кюстендътъ се нарича отъ населението Ванъ, ази се нарича голъмъ минерални извори въ тоя градъ. Селна разнопожени въ сѣлото сѣ външнѣ въ колъшната мѣсто Камаревско мѣсто, Осоговецъ, Исидъ и Крайчево

Нѣкогашната мъжка носия се различава отъ лненната само по това, че погърбитъ, електътъ и долата сѫ били черни съ мотра обтока, а днесъ сѫ черни съ черенъ гайтанъ. Образецъ на нѣкогашната носия сѫжи мъжката носия въ Коркина, каквато взехъ за музея.

Женската носия нѣкога е била: бѣла кошля, лятакъ отъ бѣло платно съ ражани; скута (фута) и скутачъ (прѣстилка); опасвали сѫ червенъ шалъ (поясъ) а отгорѣ на пояса зунница; галунитъ сѫ забраввали съ кръстлика (дабъ кърви зашити прѣзъ сръдата). Зимно врѣме, нѣкогашната носия сѫ ижеке, а върху шаска носили кжечиче (джубе) шарено съ разноцветни гайтани и яълни; невѣститѣ осятиъ това сѫ носили гайтанъ, т. е. плетена коса обвивана съ парц, който гайтанъ се нарича още и *опитка*.

За музея азъ купихъ:

1. Единъ мъжки костюмъ.
2. Единъ женски костюмъ съ шалъ.
3. Единъ женски костюмъ съ бѣла сая.
4. Единъ женски костюмъ съ тѣмно-зелена сая.
5. Едно старинско кжечиче (джубе).
6. Единъ «гайтанъ» (опитка) невѣстинско украшение.

Каменница е мѣстность, обиколена отъ Осоговската планина, планината *Лисецъ* и Краието, въ долината на горното течение на р. Бистрица и притоцитѣ и Като Каменнишки села се броятъ: *Гюешево, Скакавица, (Каменница), Прескопница, Долно-село, Лиска, Бистрица, Нероно, Равно, Превени-долъ, Коприна, Жеравица, Голешъ, Караманица, Попово, Червиница, Дожовица, Равеница, Живилово, Кутурерци*.

Всичкиѣ тия села нѣкога, въ турско врѣме, сѫ били административно подъ Паланка (Кривопаланка), където сѫ ходили и на пазаръ; послѣ освобождението сѫ били прѣхвърлени подъ Кюстендилъ. И послѣ освобождението, додѣто е било мирно, много отъ селянитѣ сѫ ходили на пазаръ въ Паланка; и днесъ се считатъ едно съ селенитѣ въ Паланешко, както и въ действителностъ сѫ едно и по говоръ, и по носия.

Мъжката нѣкогашна носия била: конопена риза, бѣли беневерени и бѣла долма съ черни обтоки; такива дрехи сѫ носили не само въ Каменница, но и въ Паланешко и въ Вранско, по днесъ и тамъ сѫ промѣнени. Старинската носия въ много извѣстѣло състояние можаха да джѣрватъ Голешъ и Караманица, и по тоя образецъ изпронизаваха и дѣл новъ костюмъ. Селянската носия не се отличава по нищо отъ носията въ Банско поле, т. е. Кюстендилско.

Женската носия нѣкога е била: Кошля, шалъ и отгорѣ кжечиче, а сета носятъ сѫ, каквито въ Кюстендилско.

За музея купихъ:

1. Единъ цѣлъ мъжки костюмъ, нѣкогашна носия.
2. Единъ женски костюмъ нѣкогашна носия.
3. Единъ «гайтанъ» цѣлъ и страж, сѫщия типъ.
4. Единъ «перушанъ» който се носитъ отъ булжикѣ на чедото.

Краието обема сета, които и по тѣ и по носия принадлежатъ къмъ Босилевъ и Радомирската околия.

Босилевградската околия, извѣстна подъ името Краице, днесъ спадъ на съдъ Кюстендилската околия, а въ Босилевградъ единъ полицейски пристанъ. Тоя край, тѣмъ много познатъ и изученъ, прѣдставлява интересъ за нашата етнография. Животътъ въетъ, храната и начинътъ на поминѣкъ лѣтъ нѣко отъ дѣлно характеристично. За изучи всичко, не трѣбва да се обикаля въ всичкитѣ, то поне повечето отъ селата, въто нѣщо, което бие много рѣзко на голѣмата примитивностъ на селенитѣ; тамъ тивностъ се дължи на обстоятелството, паланешки край безъ нѣтъща и съобшени цѣлитъ отъ другитѣ околии; едина обила поразява посѣтителя. Почти всичкитѣ села сѫ били чифлици на турски бенове отъ гендѣтъ и сѫ били въ много робско положение. Туй положение не е измѣнено нито въ нѣкогашнитѣ турци-бенове днесъ сѫ за отъ мѣстни българи — чорбаджии. Вътѣ има по двама или трима *очорбаджии*, въ наричатъ тѣкъ, и много пакъ тия *чорбаджии* или двама трима брата, или чичови синоитѣкъ нурети и зетове. Тѣ сѫ турци и мари и сѫ раздѣлили селото; тия селени бени парично и икономически отъ тия чорбаджии, сѫ тѣхни ежичински робби. Отъ селѣ, въ чорбаджията къщата е висока, хубава, а около нея колибитѣ на селянитѣ личатъ на кошници. Тия чорбаджии въ експлоатация се раздѣлили и принажкъ извѣстни политически партии, политическостъ тѣ не сѫ никакви. Мѣ върви парачество съ невѣжеството и съедъ Паланешкото се храни съ хлѣбъ отъ елда, като черна земя; той се яде само въ топътъ, правятъ още и скробъ (едина рѣдка каша) и кусатъ съ тѣжичи, а въ и качамъкъ. Хлѣбътъ ако истине, не въ се туръ въ сета. Като отъ сѣмето, тѣмъ хлѣба азъ взехъ за музея. При всичкитѣ храна и юнъ живость, тѣмъ изобилствуватъ сиви типове, особено женски, явление, ко служи голѣмо внимание и шудране.

Нѣкогашната мъжка носия била: бѣла риза, бѣла долмечикъ, бѣла дреха, а погърбитѣ, всичкитѣ обточени съ мотра и Селянската: бѣли чешири, антери, панѣ съ черни гайтани.

Женската нѣкогашна носия: лебела и кѣтѣнѣвъ сѫ шили, ражани; сукно, тѣмъ сѫ ширити, сета сѫ сѫ гайтанъ, въ Кюстендилско, поясъ и опретачъ.

Съгласно съ прѣдписанията № 74, 3 VII и № 7078 отъ 1-IV III, азъ извѣ своята етнографска обидѣна въ скрѣжѣтъ сѣти, Вранешки и Паланешки отъ 21 (16-21) септември, а отъ 21 октомври до

при 1904 г. окръжитъ: Търновски и Шу-
ман.

пикетът чия окръжност е изключение на Шу-
ския, да бяхъ вече обиколенъ, и следователно
възможавъ въ познати вече за мене и прѣ-
дени мѣста. Както е известно, нѣкои отъ
— Видинския и бившия Ловчанскъ и Врачанскъ
бивши Орѣховски сѣмъ описалъ въ многѣ
графски трудове, а за други — Плевненския
Търновския съ бившигѣ Ловчанскъ и Се-
вски материалитѣ сж готови за издаване.
Првѣтъ два (или нѣкогашини четири) окръж-
ности изработилъ и етнографска карта по дан-
нитѣ и координатитѣ които се намира въ ли Ш-
фалва-Спарина. Посоченигѣ отъ мене етно-
ски групи изжагъ отѣлни названия, по-
това и тука резултатитѣ отъ моята обиколка
изложоа по административнигѣ околии. Да
самъ отѣлнитѣ групи сета тука считамъ
единно повторение, тъй като споменахъ вече,
когато за тяхъ се писало и не сж непознати
обителитѣ на напната етнография, затова
почти направо да излагамъ отъ кои околии
и материали събрахъ за музея.

Рънът обаче да почва съгуй и може да се счита, че е необходимо да изложат впечатленията си обикновено си въ четирите първи окръзи: Шименския, който както вече споменах, веднаж и дважд, преброява.

плевнския, Ломския, Вратчанския и Орехов-
окръжия прѣбродилъ по три-четири пѣти, а
висненския, Ловчанския, Севастевския, Свинов-
и Търновския бѣлъ прѣбродилъ два пѣти.
Тава не се е минаю много врѣме — шести-
и седмъ години (посѣдната обиколка направихъ
въ 1878 г.), но каква изнепата бѣше за мене,
то сега азъ не можихъ та полая финопо-
да на ония етнографски групи села, които
описвахъ прѣли шестъ-седмъ години. Меж-
ду между тия групи сж изпитани по кустю-
и и да да се обѣлѣжати тия между наво-
рѣбна да се вслуша човѣкъ въ говора, който
зналъ още непокътнать, и да се прѣтѣр-
раклигѣ, та отъ глѣвъ та се извадятъ части
ония дреди, които сж носени прѣли тесе-
години — части казважъ, защото цѣлъ кос-
тъ отъ нѣкогашна носия, бия въжжа или
ска е свършенна рѣдкостъ. Можетъ, носятъ
черни дреди или прѣмѣдно черни и бѣли
дреди кроежъ, а женитѣ сж обѣчени, плу-
тисаки пазирски, чужди плагъ, или пыл-
рука форма обѣлжа. Нѣкогашнитѣ нации
кѣтренично не само вѣ оставени, но още сж
въ рѣдкостъ.

лини: ризи, шилкири и други ичеватки, а
ти сабираш саренѣ, а нажитиѣ се оу-
жити: отъ тѣхъ наречениѣ «престепари». Га-
лоутико прочеиение въ токовѣ кратко врѣме
дѣлване

нова промъшление не е само въ носител: то
извиква още по дълбоко. Обречен и оби-
ден, той тесно свързани съ природния битъ.
То аз, бихъ мислелъ никога, или съвсемъ.

сѣ изоставени, или пѣкъ сѣ осакатени; обрѣ-
нитѣ хлѣбове, каквито събрахъ прѣди десетина
тоу тѣмъ, инесъ сѣ рѣдкостъ, многого бабнѣ, които
ти бѣха мѣдени, вече сѣ поколѣнати, а по-новитѣ
сѣни ти мѣять безъ тарки или таркинтѣ сѣ
осакатени. Итѣмѣ сѣдалки, житарски, сна-
барски и други, каквито пѣлося се пѣсѣа и бѣхъ
събрати, инесъ ти нѣма. На тѣмъно мѣсто дошли
други нови. И колѣнати мѣло ли, каквито бѣхъ
слушати отъ бибитѣ, инесъ тѣкой не знае; и
самитѣ музикални инструменти така-полѣща се
измѣнявати, инесъ азъ не можахъ да ерѣдѣна та-
кѣна кѣмъ (жѣни и гуслари, каквито бѣхъ видѣлъ
въ 1898 г.). На една свѣтѣла въ Свищовскѣ околѣни
гусларитѣ по мое настояванѣ се помѣниха да
изсвиратъ седемѣтъ омайни по своята ширѣа ме-
лодия обрѣдинъ свѣдбарски ржченини, но не мо-
жахъ. И колѣто сѣмѣ отъ свѣдбаритѣ, гостенини
въе гуслѣти, тѣ почна да ги свѣри, всичкиятѣ
пристиха неумѣнито на сѣмѣнитѣ гуслари, а
нѣ минавахъ за най-добритѣ въѣди гуслари.

Туй бързо промѣнение, а особено въ костюмѣ не само е важно за нашата створаграфия, но то закъща дълбоко и икономически ни въпроси; защото вмѣсто прѣдпозитиѣ, външни или памучни изработени въ дома отъ самитѣ наши седежки и синини, и здрави, и трайни материи, носим навсѣкъ, тѣ се вмѣкватъ, мѣжди гинти платове. Причинитѣ на това бързо и нешироко промѣнение, безъ въѣщо съмнѣние, на бързо мѣсто трѣбва да се дирятъ въ нашето икономическо измѣнение; обаче, трѣбва да се признае, че една много голяма частъ се дължи на нашата интелигенция съ нашитѣ училища. Учителъ и учителки, които сж свързани срѣдно учебно заведение, макаръ и бележечки, вече не носятъ по селски, не ядѣтъ по селски, не живѣятъ по селски, мѣстъ, шисаръ и и се сининъ кръчмарини, които сж свързани трето или четвърто одѣление вече не се обичатъ въ селско общество, не ядатъ селски гостби, не танцъ тинпо еларинско — дори го осмиватъ. Притурете и нашата съ висше образование интелигенция, макаръ и по-голямата частъ произлязла отъ селската коитба, по старина мѣжди за тая коитба, която при пра и осмива всичко свое, всичко народно — и всѣки ясно ще си прѣдстави силнитѣ агенти, които дѣйствуватъ върху народа въ промѣната на народната бигъ — промѣнена безъ разборъ, безъ смисълъ.

Дати ще може да се въздържам за спира-
нето на този бързо променяване, азъ не зная,
но като етнографъ азъ изказвамъ мнѣние, че
около спиранието на този етнографски материали,
изтощенъ на неминуемо пропаване, да се дѣй-
ствува бърже и неотлагателно. После тия редове
азъ прѣминавамъ къмъ изказването на събранитѣ
материали.

Въ *Варкошицки* окопъ, която нѣкога спдаше
къмъ *Томски*, а сега къмъ *Вратчански* окръгъ,
има тѣхъ групи села, съ тѣхъ нѣма народни ко-
лелы.

Въ *Кансура*, където носят еднаква носия съ тая въ *Върнень* и други села, азъ купиохъ за музея:

1. Единъ цѣлъ костюмъ мъжки.
2. Единъ цѣлъ костюмъ женски сеташина носия.
3. Единъ цѣлъ костюмъ женски ифкоганна шима носия.
4. Костюмъ за момче отъ 8—10 години.
5. Костюмъ за момиче отъ 8—10 години.
6. Единъ костюмъ лѣтенъ ифкоганна носия.
7. Няколко стари женски ризи, между които една съ такива напънки, каквито ифкоган сж носили въ *Трънско*.

8. Понеже въ *Горно* и *Лозно Озирево*, както и въ *Върнень* и *Кансура* работятъ кола, то азъ ангажирахъ цѣлъ единъ уредъ отъ коларски съставъ, като напърявамъ да направя една група отъ селски коларѣ.

9. Отъ кола ангажирахъ и единъ стѣнъ съ основата и вѣтъка, въ който ще тѣле жена съ ифкоганна носия.

10. Въ сѣлното село ангажирахъ да устроятъ една сеташина и воденица въ миниатюръ.

Въ с. *Чипровци* и *Игемана*, където носятъ еднаква носия съ тая въ всичкитѣ поща кански села, азъ купиохъ за музея:

11. Цѣлъ костюмъ мъжка носия.
12. Цѣлъ костюмъ женска носия сеташина лѣтна.
13. Цѣлъ костюмъ женска шима носия.
14. Единъ костюмъ за момиче отъ 8—10 години.
15. Единъ костюмъ за момче отъ 8—10 години.
16. Единъ желязенъ бѣлугинъ, каквито сж носили ифкоган и цѣлѣ «войничка» въ турската армия, който ще послужи за въоръжение на единъ «войничка» отъ групата на ифкоганцигѣ войници въ различнитѣ окрѣжи и съ различнитѣ тѣхни въоръжения.

17. Единъ желязенъ печатъ — бѣлѣтъ, съ каквито си служили ифкоган търговци въ *Чипровци*.

18. За да образувамъ група «*Княжешкиня*», т. е. жена, която тѣе въ нѣмъ, азъ купиохъ стѣнъ съ всичкитѣ му принадлежности.

19. Въ *Фероинанската* (бивша *Катковска*) околия всичкитѣ села принадлежатъ къмъ една група съ еднаква носия и говори, съ изключение на *Митровци*, *Горна Лука* и *Привали*, които иматъ еднаква носия и говори съ тия на *Фетина*, *Чипровци* и други и съ изключение на *Лехово* и други до него, до то ното сечение на *Орехово*, които принадлежатъ къмъ *Ореховска* и *Вратчанска* групи. Въ с. *Блан-млаз* азъ приобригахъ за музея едно много старо женско укрѣпение, наречено «*бича*», подарено отъ *Камели Пиповъ*, тая «бича» остана въ отъ баба му *Мина Пипова*, била укрѣпение на момчѣ, преди 100 години. Като бѣла обвиванъ съ сини лари и стрѣзурѣ, споредъ указанието, които ми дадохъ, тоя пикетъ не бѣла цѣнно приобриение за музея.

Въ *Митровци* се изработватъ кола, което е единното занятие въ *Митровци*; за да образувамъ групата «*селски кожари-паша*» азъ ангажирахъ единъ таблаки уредъ, редомъ съ единъ

кятѣ, уредъ, съ които се гурѣа «*рунѣла*» (никала).

Въ *Привали* главно занятие е скотовъдство, където излизъ много хубаво масло. Масла жарѣа отъ млѣкото посредствомъ бучина, така иматъ особено устрѣство и мехалъ съ помощта на който едно момиче можики едновременно двѣ, три, па и повече масла и то безъ никакви гурѣа.

За да образувамъ групата «*орѣжари*», азъ ангажирахъ нѣкъвъ единъ уредъ.

Въ *Блаградската* околия има три групи съ особна носия и особни диалекти.

Въ с. *Чипровци* ифкоганното, па отъ село, единното занятие е бѣварството, тая *Чипровския* бѣваръ, побиствува отъ та сѣлтъя групата «*Бѣварѣ*», азъ азъ цѣлъ бѣварски уредъ съ старинскитѣ.

Въ с. *Валдовци*, центръ на отѣкоган село, азъ купиохъ за музея:

20. Цѣлъ единъ костюмъ мъжки.
 21. Единъ женски костюмъ, женска носия сукманъ.
 22. Единъ женски костюмъ лѣтна по вѣненикъ и ифкоганна прѣстѣла.
 23. Единъ женски костюмъ лѣтна по вѣненикъ и прѣстѣла сеташина.
 24. Единъ костюмъ за момче отъ 8—10 години.
 25. Единъ костюмъ за момиче отъ 5—6 години.
 26. Единъ костюмъ за момиче отъ 7—8 години.
 27. Единъ костюмъ за момче отъ 7—8 години.
- Тия три костюми се различаватъ по шѣа вѣненикитѣ.

Кукелата околия обема само една група съ изключение на ифкоган вѣненикъ село принадлежа къмъ групата въ *Валдовска* с. Въ градъ *Кула* азъ ангажирахъ за музея:

28. Единъ мъжки костюмъ.
29. Единъ женски костюмъ ифкоганна.
30. Единъ женски костюмъ сеташина по.
31. Единъ костюмъ за момиче отъ 7—8 години.
32. Единъ костюмъ за момче отъ 7—8 години.
33. Единъ женски костюмъ съ трѣхъла «*К*» старинско обѣкѣто.

34. Единъ женски костюмъ ифкоганна съ вѣненикъ и прѣстѣла.

Отъ тѣхъ се получиха всичкитѣ женски мъжка и момчѣто отъ не сж получени.

35. Тукъ въ сеташина *Старо-Патина*, и други сж намирахъ ризи съ чудесно сѣнашникъ, азъ ангажирахъ ифкоган отъ тая, но то сега се получи само една и то малка.

36. Въ манастира «*Св. Тръна*», нареченъ «*Радославски*», азъ ангажирахъ тоя «*арнонѣ*» съ които перомонаситѣ въ тоя манастиръ отъ мѣна ифкоган манаженигѣ. Трѣбѣа само с, не трѣди 50—100 години въ отъ прав чернѣа не е нѣла, а всичкитѣ хри сж холѣи въ тоя манастиръ бѣло за обѣа трѣстѣне иди вѣненикъ. Понеже на обѣа сѣлаа като на подвигъ, чрѣа които се сѣлаа трѣа, то по вниманието на отъ

обителъ мѣстоженитѣ се коровяспали юви вѣдѣи.

приобрѣтихъ единъ за музея, а третия въ мѣстѣ, желателно е да се побере да не би за пропадне Търнитѣ отъ които тѣ тѣ вѣдѣи приличахъ, посунѣ на терѣнѣцъ на Песча Христа. Увѣрване же тѣ-служителъ въ тоя мѣстѣ, че тѣ рѣнѣ имало по планината Раковишка.

Мѣстата околия обема тоже три групи села, на по диалектъ, на и по носия. Въ Новото по диалектъ и по носия съединява и чуденъ оазисъ всрѣдъ Видинскитѣ въ вѣдѣи за музея.

Единъ костюмъ женска и ѣкогашна носия. Единъ костюмъ женска сѣтина носия.

Единъ костюмъ за момиче отъ 6—7 години. На важностъ въ женското групѣ имало на носването и картина на връчането на нѣта, нареченъ тѣкъ «Рачуцалъ».

Единъ костюмъ мъжки.

Единъ костюмъ на момче отъ 8—9 години (а тѣ сѣ ангажирани, но неопознати). На голѣма важностъ има колана излетенъ рѣнѣ вѣрви, тѣтъгъ то 4—5 метри, които на върху другия носия. Такъвъ коланъ ясъ азъ не срѣщахъ никѣдъ.

«Нирѣ», което съставлява едно цѣло и рѣнѣ и по носия сѣ селата въ Бѣлоратъ и и ѣколко отъ Ломско извѣстни по тѣ Лолорешковци, азъ купихъ за музея.

Единъ мъжки костюмъ.

Единъ костюмъ за момче отъ 8—9 години.

Единъ женски костюмъ.

Единъ костюмъ за момиче отъ 6—7 години. Женския костюмъ важно е направата на нѣта.

Мѣстата околия обема двѣ групи села и като съставлява въ вѣдѣи и ѣколко села. По тѣ селата: Ковачица, Горно-Линѣро, Мо-и лония край на Вѣчедърма съставля-особна група; тоя диалектъ е особень и тѣ особности азъ съмъ описалъ въ Жива на III кн.

На се запазятъ и ѣкогашнитѣ орѣжия и сѣ на вѣшитѣ занаятчи, които днесъ про-и се губятъ, азъ прѣдполагамъ за съз-руни отъ и ѣкогашни наши чехлари, ала-кожухари и пр. съ тѣхнитѣ типични рогава

За тѣя и ѣмъ азъ приобрѣтихъ и тѣ единъ и ѣски урѣт отъ сѣчива и пиструменти, днесъ модернизи алатарѣно извѣржи. Въ алатарскитѣ орѣжия и сѣчива не бѣдѣтъ и въ единъ миниатюрень и ѣкогашень ку-бенки тѣксянъ сѣ манѣстора-кумѣзия.

Мѣстата околия, вѣдѣи село, ангажиряхъ единъ костюмъ мъжка носия. Единъ костюмъ женска носия сѣ типични

Единъ костюмъ за момче отъ 8—9 години.

Единъ костюмъ за момиче отъ 8—9 години.

31. За да образува група «Калугарско» (Русаки), азъ ангажиряхъ и ѣдѣи калугарски урѣт.

Въ с. Вѣчедърма азъ ангажиряхъ:

32. Единъ мъжки костюмъ тѣтъгъ носия.

33. Единъ мъжки костюмъ зимни носия.

34. Единъ женски костюмъ сѣ и ѣкогашень сѣмѣна.

35. Единъ женски костюмъ аѣна носия сѣ-лѣна.

Тѣкъ селенинѣтъ Годоръ Пачоъ има добри-ната да потари единъ «пѣкосякъ», украшение, което сѣ носи на момѣтѣ и ѣкогѣ прѣди 50—60 години. Тѣя пѣкосякъ, много голѣма рѣдкостъ, съставлява вѣрѣтѣ и ѣдно приобрѣтѣние.

Въ с. Котенѣвци ангажиряхъ:

36. Единъ костюмъ невѣстѣнска прѣмѣна сѣ «лаба» и други украшения.

Тѣкова нѣна можахъ да намѣра въ тѣя сѣ обиколка въ Видинския окръгъ (и ѣкогашни Ви-дински и Ломски).

Како сѣ прѣмѣне Огоста, настѣна сѣ въ плече, което по носията сѣ отличавало отъ другитѣ. Тѣкъ начинатъ широкитѣ гѣщи безъ крачуци, наречени димни; тѣ сѣ до котѣнѣтъ, а отъ ко-тѣнѣтъ надоту намѣсто крачуци, имало дѣковѣ, или кѣщи. И ѣкогѣ всѣкитѣ трѣхи сѣ били бѣли, а по-посѣ димнитѣ станали черни, подѣто не били извѣржени. Сѣдѣнѣ отъ бѣлитѣ тѣмни сѣ бѣлитѣ дрѣхи, а по-посѣ почернѣни, азъ намѣ-рихъ далече на изтокъ: Пѣвѣнско, Свишовско, Ловченско, Севѣнско, на и Горно-Орѣховско и Тѣрновско.

Сѣжната граница на широкитѣ гѣщи безъ кра-чуци, както и на широкитѣ гѣщи сѣ крачуци, бѣже отбѣлѣзана въ бѣженѣта ми етногра-фска карта на цѣлото Княжество, за която азъ събирамъ материятъ още отъ 1896 год.

Въ Вратѣнѣска околия има двѣ групи села.

Въ с. Чирѣвъ взехъ за музея:

1. Единъ мъжки костюмъ сѣ бѣли димни.

2. Единъ мъжки костюмъ сѣ черни димни.

3. Единъ женски костюмъ сѣ сукмѣнѣ.

4. Единъ женски костюмъ сѣ вѣшеникъ и прѣстилка.

5. Единъ костюмъ за момиче.

Бѣхъ тоже ангажиряхъ и ѣкои дрѣхи въ Лѣти-миръ и Гѣличѣ обаче, шомъ съмъ излѣзналъ изъ селото, кѣтоветѣ ги повърнало да селенинѣ обратно. Писахъ на Орѣховския околийски па-чѣтникъ, но до днесъ нѣма никакѣвъ отговоръ. Прѣхъ Бѣла-Сѣтина, прѣмѣнахъ въ Пѣвѣнския окръгъ на 11. септемврий. Пѣрвото село въ Пѣвѣнската околия, което посетѣхъ бѣше с. Мѣла-мѣта. Въ тѣи село за музея ангажиряхъ и посетѣ сѣ получихъ:

1. Единъ мъжки костюмъ сѣ черни димни.

2. Единъ мъжки костюмъ сѣ бѣли димни.

3. Женски костюмъ сѣ сукмѣнѣ.

4. Женски костюмъ сѣ прѣстилка, и вѣшеникъ, и долатѣнка, и кѣсѣче.

5. Женски костюмъ сѣ вѣшеникъ, прѣстилка, долатѣнка и сукмѣнѣ.

6. Женски костюмъ съ въненикъ, прѣстилка и кжсакъ.

7. Женски костюмъ съ въненикъ, прѣстилка и кланникъ.

8. Момински костюмъ съ прѣстилка и въненикъ.

9. Женски костюмъ съ сукманъ.

Отъ тукъ прѣминахъ на *Маришки Тръстеникъ*, центръ на племето Мариш, състои се отъ няколко села, което единствено е оцѣляло въ името си. Състои се отъ селата *Тръстеникъ*, *Гърни* и *Долни Митрополъ*, *Влакчени* и *Конарево*. Въ туй село азъ купихъ:

10. Единъ мъжки костюмъ съ бѣли триъни.

11. Единъ женски костюмъ съ сукманъ и кланникъ (зимна носия).

12. Единъ костюмъ съ вѣлякъ и прѣстилка лѣтна носия.

13. Тукъ взехъ и три коланчета, всѣко едно дълго по 6—7 метра, което се опасава по етинъ особенъ начинъ върху червения или бѣлия помък, и се заръзва съ възелъ нареченъ «Карда».

14. За да образувамъ групата «*тъквичка на тия коланчетата*» азъ купихъ и единъ станъ специално за тъкане на коланчета.

Отъ нѣкогашнитѣ украшения, носени въ тоя край: *косатиникъ* съ коса, *ширикъ* (герданъ съ едри зърна) и *Ранка*, сжшо герданъ широкъ съ мъниста, по срѣдата обвиващъ съ сини пари, а по крайщата съ едри зърна — не можахъ да доставя нищо.

Въ Никополската околия азъ намѣрихъ много етнографски материалъ. Въ с. *Вовлаг* азъ взехъ:

15. Единъ костюмъ на момъкъ за лѣтно прѣме.

16. Единъ костюмъ на бутка съ кжсакъ, съ образка и дѣската.

17. Костюмъ за жена съ кжсакъ, въненикъ и прѣстилка.

Отъ нажититѣ мъжки и женски кжсаци:

18. Мъжка панка съ спустякъ.

19. Кръстатъ герданъ.

20. Кжсъ коланъ — твъртъ рѣдки нажити. А селянитѣтъ Т. Краевъ има добруната да подаря:

21. Единъ коланъ.

22. Единъ женски лѣнень.

Въ село *Тур. Тръстеникъ* азъ взехъ:

23. Мъжки костюмъ.

24. Костюмъ за момъкъ.

25. Костюмъ за мома.

Отъ нажититѣ въ тоя край, носени некога, тукъ намѣрихъ най-много, благопирение на кмета Аганаъ Т. Чуниковъ.

26. *Ширитъ*, рѣдко украшение обвивано съ пари.

27. *Обагъ*, тоже рѣдко украшение съ пари.

28. *Салби*, обвивано съ 79 зърна пари.

29. *Виницъ* съ *косатиникъ*, какъвто нажитъ днесъ не намѣрихъ.

30. *Фотакъ* уреть на главата, върху който забравятъ забратка.

31. Мъжка панка съ косатиникъ, какъвто сж носили некога момците на хоро или сборъ.

Въ село *Асеново* живѣятъ българи, прѣотъ Баятъ. Счетохъ за нужно да поснѣмъ нѣкои национални костюми, токози носени въ тукъ се съмѣжда стремление къмъ новини. **Дягажирахъ:**

32. Единъ мъжки костюмъ лѣнень.

33. Единъ мъжки костюмъ илментъ.

34. Единъ женски костюмъ.

35. Единъ костюмъ за момче.

36. Единъ костюмъ за момиче.

Получи се само женскиятъ а другитѣ не бждатъ изработени.

Джиганската околия има три групи села *Джиганки* *дигажирахъ:*

37. Единъ мъжки костюмъ нѣкогашна.

38. Единъ мъжки костюмъ сегашна нос.

39. Единъ костюмъ за момче 5—6 год.

40. Единъ женски костюмъ нѣкогашна.

41. Единъ женски костюмъ сегашна нос.

42. Единъ костюмъ за момиче отъ 5—6 год.

Въ село *Анѣца*.

43. Единъ костюмъ мъжки.

44. Единъ костюмъ за момче отъ 5—6 год.

45. Единъ женски костюмъ съ вѣличитѣ шени.

46. Единъ костюмъ за момиче отъ 7—8 год.

Въ село *Ранжени*.

47. Единъ мъжки костюмъ нѣкогашна.

48. Единъ женски костюмъ нѣкогашна.

49. Единъ костюмъ за момиче отъ 5—6 год.

50. Единъ костюмъ за момче отъ 5—6 год.

Тия послѣднитѣ костюми сж вече вѣсти. Въ *Гетовска околия* има три групи села. Въ село *Анѣца* взехъ:

51. Единъ женски костюмъ съ сукманъ съ носия.

52. Единъ женски костюмъ съ вѣличитѣ прѣстилка.

53. Единъ женски костюмъ съ вѣличитѣ прѣстилка, но съ различни шарки.

Съгласно прѣдписанieto № 79/8. Туй и Шуменски окрѣжи обиколитѣ отъ 21. октомв до 1. декември.

Свищовската околия сѣга обема една група но некога сж били три.

Въ село *Кари-Несъ* азъ взехъ:

1. Единъ мъжки костюмъ сегашна носия неже нѣкогашна не се намира днѣ въ околнитѣ села въ Никополско и Свищовско.

2. Единъ костюмъ за момче.

3. Единъ костюмъ за жена.

Славянската околия днесъ обема токоже група села, а некога три групи.

Въ село *Ковѣци* взехъ:

4. Единъ костюмъ за мома.

5. Единъ костюмъ за невѣста.

6. Обръвъкъ, косачникъ и сгрѣднитѣ шени на невѣстата.

Въ *Кричанска* взехъ:

7. Единъ костюмъ за момъкъ.

8. Единъ костюмъ за мома съ вѣличитѣ шени.

9. Единъ костюмъ за жена съ сукманъ.

Цяло украшение: вѣненъ съ косичиякъ, прѣкоса и полубрадинки.

Село *Килифарово*, Търновска околия, молахъ, сѣра и куня.

Единъ женски костюмъ съ сукно.

Единъ сребърно кръжичко съ тѣската и украшение.

Село *Ара-Хасинг*, Горноорѣховска околия,

Единъ костюмъ за момъкъ.

Единъ костюмъ за булка съ памъ-антерия.

Единъ костюмъ за мома съ шичималъ и

Тукъ намирихъ два екземпляра отъ сѣщо едно моминско украшение, наречено тукъ, съ по 57 едри сребърни монети.

Така сѣщо купиохъ и петъ ялѣци, шарени за груфано.

Въ женитѣ и момитѣ описантъ много пѣстри. За да обрѣчамъ група, която да тѣкашъ, азъ купиохъ:

Два тавина *Стана* съ прѣжаата, основата оветѣ съ които се тѣка

Джукъница, Горноорѣховска околия, азъ

Единъ женски костюмъ, нѣкогашна носия, напълно се схожда съ Севлиевската.

Купихъ въ Шуменския окръгъ. Той се отъ околитѣ: *Поповска*, *Османъ-Пазарска*, *Жувайска*, *Шуменска* съ *Ново-Пазарска* и *Вѣска*.

Поповската околия освѣнъ турското население една група села, които, съ селата въ *Вѣско*, съставляваатъ една група.

Въ *Палимъри* азъ купиохъ да купя:

Единъ костюмъ за мома, защото всичкитѣ сѣ измѣненни: а тавина трехи постѣли въ *Вѣско*, отъдѣто ще набавя при своята обителъ Русенския окръгъ. Тукъ баба *Иванка* (отъ *Юрица* *Колена* на 28. поемврий ми мѣси отъ обредни хлѣбове за колетата: «*Боговъ*», «*вѣтъ-прѣвѣтъ*», *Кравай*, които се дава едаринъ съ крѣсть божии и сребърна павалѣта въ комедарскитѣ вѣени подъ «*Крѣвѣ-дѣкато*»; на *Торговѣтъ* «*Посѣтъ-просѣтъ*», «*кошара*» и «*арманъ*»; на *Вѣска* «*сѣиче-тинѣтъ*»; на смѣрътъ: «*просѣтъ-рука*», «*не*» и «*терданѣ*» — хлѣбе за момиче, на «*Бисѣна* хлѣбе.

Въ *Алѣари* има прѣселени българи въ *Вѣска* околия отъ села *Алѣари*, *Алѣари-Курѣтъ* и *Алѣари*. И носятъ носия, съ въ *Вѣска* околия *Димитрица* «*Покосѣтъ*» и е рѣчна. Като минатъ прѣтъ, азъ купиохъ

Единъ мъжки костюмъ и

Единъ женски

Селата *Ангелова* на 26. поемврий ми обрѣдни хлѣбове за свѣтъба. *Вѣска* ко-

Дона *Желѣзова* и дѣщеря и *Рада* *Желѣзова* *Златова* ми мѣска петъ обрѣдни хлѣбове.

Въ *Османъ-Пазарска* и *Вѣска*, *Жувайска* околии всичкитѣ села сѣ турски, а само нѣколко сѣ съ българи коренни жители; други нѣколко сѣ прѣселени изъ разнитѣ планински краища въ България. Въ кореннитѣ българи села не останало нищо нѣкогашно, макаръ че се помни още живо тая старинска носия.

Въ *Прѣславска* околия, макаръ и да е всичко измѣнено, все пакъ азъ можахъ да събера нѣкои неща така:

Въ гр. *Прѣславъ* азъ купиохъ:

4. Единъ тѣлъ женски костюмъ, какъвто е носенъ нѣкога отъ булките съ пламѣца сѣя и памѣна антерия и съ типичната шапка.

Въ с. *Смѣдово* азъ купиохъ:

5. Единъ мъжки костюмъ

6. Единъ костюмъ за мома съ *окрѣтъ*

7. Единъ костюмъ за жена

8. Единъ костюмъ за мома съ чукманъ.

Тукъ купиохъ единъ станъ за тѣкане на коланѣтъ, отъ които образувашъ групата «*Коланджикъ*».

Въ селата *Ринъ* и *Бѣлѣтъ-дѣре* купиохъ:

9. Единъ мъжки костюмъ.

10. Единъ женски костюмъ съ чукманъ.

11. Единъ момински костюмъ съ *окрѣтъ*.

Въ *Смѣдово* баба *Нова* *Нѣтева* ми мѣси 12 обрѣдни хлѣбове, а въ *Ринъ* баба *Пена* *Димитрица* мѣси 12 обрѣдни хлѣбове, които сѣ вече въ музей.

Въ *Шуменската* околия, въ която влиза и нѣкогашната *Ново-Пазарска* околия, азъ събрахъ гоже разнообразни неща

Въ с. *Мирѣнци* азъ взехъ:

12. Единъ мъжки костюмъ сегашна носия

13. Единъ женски костюмъ съ чукманъ и китена китанка.

14. Единъ костюмъ за мома нѣкогашна носия съ старинска завѣска.

15. Женски костюмъ.

16. Костюмъ за момче.

Въ това село баба *Васѣла* *Славѣница* на 16. поемврий ми мѣси 14 обрѣдни хлѣбове, които сѣ въ музей.

Въ с. *Вѣска-Кѣн* или просто *Вѣска* живѣятъ турци и българи; българтѣ никакъ не знаятъ български и говорятъ турски. Околитѣ села ги наричатъ *тѣлѣтъ*, но отъ обрѣднитѣ хлѣбове, които ми мѣска на 7. поемврий баба *Бейка* *Симѣнова*, баба *Вѣска* *Янѣва*, баба *Гертѣна* *Вѣрбанова*, баба *Килинка* *Димитрова*, отъ имената, отъ обрѣднитѣ и обрѣднитѣ, азъ заключихъ, че сѣ чисти българи, турци, не прѣселени отъ турѣтъ, а избрании своя езикъ пѣтъ-сѣтъ, утѣлата на своитѣ съжителѣ турци да говорятъ по турски, а не по български, който езикъ ги не оговаря.

Въ с. *Хърѣво*, прѣселено отъ *Радѣвското* село *Хърѣво*, азъ взехъ само обрѣднитѣ хлѣбове (15), които ми мѣси на 8. поемврий баба *Пена* *Чочова*.

Въ с. *Сакаръ-тене*, тоже съ прѣселенци, азъ купихъ единъ полилей изплетенъ отъ житна слама отъ Руса Бѣлчева.

Отъ *Шуменски* окръгъ азъ прѣминахъ прѣзъ една часть отъ Варненския, и то прѣзъ Провандийската околия.

Въ с. *Туркъ-Арнаутиларъ* живѣятъ турци и около 50—60 кжци българи, прѣселени отъ с. *Девлетли-агачъ*, Лозенъ-градска околия. Азъ можахъ да приобрѣтя за музея:

1. Единъ женски костюмъ.

2. Мажкиятъ макаръ и ангажиранъ, до сега не пристигна.

Въ туй село баба Недѣля Георгева ми мѣси осемъ обредни хлѣбове, които сж въ музея.

Въ с. *Елесь-Факъ*, чисто турско село нѣкога, сега вече половината българско, населено съ българи отъ Мала-Азия, отъ с. *Гюбелъ*, *Брусенски* окръгъ, *епархия Ердечка*. Отъ туй село азъ приобрѣтихъ за музея:

3. Единъ женски костюмъ.

4. Ангажирахъ единъ мажки и

5. Единъ женски, но съ дрехата «терли бѣла дреха, но още неполучени.

Въ с. *Чение* взехъ:

6. Единъ цѣлъ мажки костюмъ.

7. Единъ цѣлъ женски костюмъ.

8. Единъ цѣлъ женски костюмъ.

9. Единъ момински костюмъ.

10. Единъ момчешки костюмъ.

Въ с. *Равна* взехъ:

11. Единъ старешки женски костюмъ.

12. Единъ костюмъ за момче отъ 15 год.

13. Единъ мажки костюмъ.

14. Единъ костюмъ за момиче отъ 12 год.

15. Единъ женски костюмъ.

Съ това се свършва моята обиколка по миналата 1904 год.

Резултатътъ макаръ да не е блѣскъвъ, въ удовлетворителенъ; азъ успѣхъ да събера вси характеристично и важно и днесъ музеятъ тежава 175 различни пълни костюми. Ак останало нѣщо несъбрано, то принадлежи к накититъ, но и тѣ ще бждатъ приобрѣтени, б чрѣзъ оригинални, било чрѣзъ възстановле



Условия за възпроизводване на Манасиева лѣтопись

отъ А. Митовъ,

преподавателъ въ рисуващото училище.

Повѣдь № 1243 и съ писмо подъ № 9102 3 септемврий г. бѣхъ командированъ за да уредя съ дирекцията на Ватиканска Библиотека, и съвѣстно съ професора Д. Милетичъ, въпроса за издаването на лѣтопись. Въследствие на тази заповѣдъ на 11 септемврий заминахъ за Римъ, гдето прина въложената ми мисия, за резултатъ която давамъ следнитѣ свѣдѣния: пристигнахъ въ Римъ, прѣди всичко гавихъ на Префекта на Ватиканската Библиотека, прѣподобний отецъ Ерте, който ме прие много ласкаво, като ми даде особно голѣмъ вежливъ салонъ на библиотеката, за да се занимавамъ съ Манасиева лѣтопись и да водя прѣговори по неговото нареждане. Самъ Префектъ ми назначи специална стая въ същия салонъ, когато идва публика, аито други занимаващи се съ лѣтописа, които обстоятелствено третирахме въ следното издаване на този важенъ български лѣтопись.

Ръкописъ носи № 2, и се казва «Старо-българска версия на лѣтописа на Константина» и се счита въ Ватиканската Библиотека за единъ отъ многонѣмнитѣ ръкописи, по които, всѣкога самъ Префектъ го възобновява, дѣто се пазятъ най-важнитѣ части на лѣтописа, и самъ собствено го прибиратъ.

Ръкописъ е направенъ по заповѣди на бѣлградскъ Царь Иоанъ Александри, писанъ е върху пергамента, и съдържа 410 стр. въ форматъ 29 1/2 см. Той е подвързанъ въ по-старъ сѣдървени кори, покрити съ червенъ лѣнъ. Ръкописъ е украсенъ съ миниатюрни картини съ бои, които възлизатъ до 17: отъ тѣхъ 9 сѣ голѣми и заематъ 17 страници, а 58 сѣ на по-малки страници.

Освѣтъ това на 98. стр., освѣтъ съ черно мастило, има написани букви, думи и цѣли речове съ червена боя, които, споредъ библиотекара Майо, били прибавки, отъ неизвѣстния български прѣводачъ къмъ текста, относещи се до българската история. Подробно описание на съдържанието на този ръкописъ е направено отъ г-на д-ръ Н. Т. Гутевъ въ VI кн. 1891 год. на Сборника на Министерството на Народното Просвѣщение за народни умотворения, наука и книжнина. Най-голяма дѣлностъ на този ръкописъ придаватъ миниатюритѣ, които, по голѣмата чистота, сѣ добръ запазени, но нѣма и много твърди развалени, а нѣкои вече почнали да се опопшватъ и развалятъ, по причина на прѣмѣстване на ръкописа и вследствие на слабитѣ лѣпителни качества на употребенитѣ за тѣхъ бои.

Сѣбитията и тичноститѣ, които сѣ прѣставени въ миниатюритѣ на този ръкописъ и взети отъ свещенната история, изъ историята на Римъ, Византия и българското царство. Но каквото и да прѣставляватъ картинитѣ-миниатюри, извѣстенъ е фактътъ, че художникътъ, който ги е работилъ, е прѣставилъ въ тѣхъ рѣшата обличени, изоржжени и дѣйстващи въ сѣдбата, въ обстановката и по начинъ на неговитѣ сѣврѣменници. Така сѣ правили по-ти всички художници отъ тия врѣмена, а още повече миниатюриститѣ, които сѣ ги копирали и подражавали. По тази причина картинитѣ на Манасиева ръкописъ иматъ за насъ българитѣ извѣстно голѣмо значение: тѣ сѣставятъ единъ глѣбъ дѣленъ наметникъ, по който могатъ да се възстановятъ костюмитѣ, оружията, сѣдвестѣ, архитектурата, начина на живота, начина на водване на лѣнитѣ прѣдѣли отъ врѣмента на Иоанъ Александри. А особно важни сѣ онѣзи миниатюри, които се отнасятъ до българската история, защото показватъ по какъвъ начинъ, безименниятъ български художникъ е схващалъ тѣзи сюжети, и какъ ли е прѣдалъ образитѣ — портрети на царя и царското сѣмейство на Иоанъ Александри. Като най-типична, най-красива, а особно като сѣврѣменна на художника, а сѣдватъ 170 миниатюри.

редно интересна, отъ точка зрѣние на историческата правда, намирамъ онази картина на третата страница, гдѣто е прѣдставена смъртъта на царския синъ Александровъ — Иоанъ Асенъ. Освѣтъ на нея, портретитѣ на царя на втората страница и другадѣ, както и много други миниатюри иматъ несъмнено голѣма художествена стойностъ, особно като се има прѣдъ видъ епохата, въ която сж били правени. Ето защо една даже чужда ръка, е написала на първата страница на този ръкописъ, че той е цвѣтътъ на всички славянски ръкописи.

Несъмнено е, че българскитѣ царе отъ XIII и XIV в. твърдѣ много сж покровителствували изкуствата въ държавата си, а особно живописството, имали особна любовъ къмъ тѣзи изкуства, и сж правили много поръчки на художниците; както е и несъмнено, че въ XIII в. българското живописство се е намирало на една твърдѣ голѣма височина на съвършенство, въ сравнение даже съ онова, що се е работило тогава въ Италия. Мощни доказателства за това сж останалитѣ пѣли художествени паметници отъ него време, правени по тѣхна поръчка, а тѣ сж Манастирскъ ръкописъ, за който говоримъ, евангелието на лорда Зауча въ Лондонската библиотека, писано върху пергаментъ и сжщо така илюстрирано съ миниатюри, фрескитѣ въ църквата при с. Бериде, Цариградска околия, и оцѣзи въ църквата на с. Бояна при София, и въ много други църкви отъ тази епоха. Българскитѣ фрески въ техническо и художествено отношение не стоятъ по-долу отъ работитѣ на Чимабуе въ XIII в. и Джотовата школа въ XIV в. въ Италия. Фресковитѣ работи въ Бериде и Бояна, тѣзи удивителни творения на българското старовѣрнско изкуство сж вече почти копирани и продължаватъ да се копиратъ за народния ни мѹчей, както се копиратъ и ше се копиратъ фрескитѣ и отъ всички други стари наши църкви. По този начинъ художественигѣ живописни паметници, направени въ време на нашитѣ царе и често пѣти по тѣхна поръчка, доколото сж останали въ България, ше бъдатъ запазени отъ развала. Остава сега да се погрижимъ за запазването и на другитѣ паметници, находещи се вънъ отъ България — на двата ръкописа, а най-главно и прѣди всичко на Манастирскъ ръкописъ, който съдържа и по-голѣмо число картини, които сж въ опасностъ за непродължително време да се изгубятъ и олющатъ.

Запазването обаче на единъ ръкописъ съ миниатюри може да стане само чрезъ неговото точно възпроизвеждане въ много екземпляри, както относително текста, така и за картинитѣ му, които трѣбва да се факсимилиратъ съ всичкитѣ си бои и особености, и въ най-малкитѣ подробности.

Отъ прѣговоритѣ, които направихъ съ Ватиканската библиотека, става ясно че упрѣвлението на библиотеката дава съ голѣмо удовлетствие разрешението си за издаването на Манастирскъ ръкописъ отъ страна на българското правителство, като обаче, при това, се запазятъ

известни условия и формалности, които туватъ отъ наредбитѣ и правилнитѣ библиотеки.

Прѣди всичко библиотеката разрешава произвеждането и издаването на ръкописъ по механически начинъ т. е. отпечатъ въ много екземпляри по фототипиченъ хромофототипически начинъ. Това се въ интереса на науката, за да могатъ начинъ да се разпространятъ повече екземпляри на библиотекитѣ и научнитѣ учрѣждения. Администрацията на библиотеката вънъ това, си запазва правото да потвърди контракта за издаването на ръкописъ, който нашето министерство на Народно просвѣщение би сключило съ печатарската да бди за точността на изданието, и напише едно малко научно прѣдисловие.

Като разгледахъ и изучихъ разнитѣ на Ватиканската библиотека на подобни писи съ миниатюри, както и изданията за смѣтъ на частни издатели и учрѣждения, ватикански кодекси, които Префектътъ, безплатно да ми покаже, дойдохъ до узнатието, че най-добриятъ, най-съвършениятъ за репродукция на ръкописи съ картини е *хромофототипическиятъ*. Чрезъ фототипията се постига сега за първѣтъ съ бои онова, което по-рано се постигало за чернитѣ репродукции съ помощта на типията. Изображенията, буквитѣ, цѣлѣнитѣ излизатъ, по този начинъ, съ всичкитѣ си тонове и бои, както въ оригинала, така што се получаватъ най-вѣрно колорирано факсимиле на ръкописъ и въ най-малкитѣ му подробности.

Заведението, което ми прѣпорѣча съфектътъ на Ватиканската библиотека, е добро въ Римъ, за издаване, по какъ начинъ, ръкописи, въ което заведение е Библиотека, и видни чужди учрѣждения чататъ своитѣ издания, е *«Дружеството фически и фотомеханически изкуства на Данези и С-те»*. Въсѣдствие на това, въ споразумѣние съ прѣдставителя на дружество самия г. Джулио Данези, който лага съвѣдитѣ условия за издаването:

1. Заведението «Данези» ше отпечата, хромофототипически начинъ, българския ръкописъ на Манастирската хроника, който се намира въ Ватиканската Библиотека подъ № 2, и се отъ 245 стр. съ черенъ текстъ, 98 стр. съ черенъ и червенъ текстъ, 58 стр. съ миниатюри, и 9 стр. пѣли съ миниатюри, сжщита имъ величина върху листа 20 x 24.

2. Цѣлитѣ на това издание, сѣлани 3 екземпляръ и за страници, споредъ въ практикувани и приети за подобни издания:
245 стр. съ черно по 0.80 л.
98 « съ черно и червено по 1.00 л.
57 « съ половинъ миниат. по 3 «
9 « съ пѣли миниатюри по 1 «
410 стр. за

ви начинъ всѣки екземпляръ, заедно съ книгата, ще струва 513 лева.

Копиетъ ще бѣде отпечатанъ въ 100 — 200 екземпляра, отъ които 50-тъхъ се задължитъ откупити нашето министерство, а останалите 75 оставатъ за смѣтка на изданието, което ще разполага съ тѣхъ както на добръ.

Изданието ще бѣде подвързано съ корици, покрити съ кожа по начинъ, капризенъ за изданията на всички Ватикански рукописи, и ще носи надписъ, че е прѣдъ наблюдението на библиотеката, и съ името на българското Министерство на Просвѣщение.

Годишниятъ срокъ за отпечатване на изданието е два години.

Въ горното прѣдложение и съгласно съ него за такава работа цѣни, Министерството прѣбвало да заплати 50-тъхъ екземплярите, които ще вземе отъ изданието на ръкописа 2650 лева. Обаче азъ настояхъ прѣдъ него да намали единичниятъ цѣни на сградата екземплярите, и сполучихъ да направя намаление отъ 53 лева за всѣки екземпляръ, което 513 л. — 460 л. По този начинъ всѣки екземпляръ бихме платили **23,000 л.**, а общиятъ 23.650. Понемѣе имаша никакви цѣни, нито пълномощия отъ Министерството би могло да ги, то не можихъ да свърша окончателно съ същото точно оирѣдѣнено прѣдложение на наша страна. Обаче ако Министерството желаетъ да третира този въпросъ окончателно, че би могли да се постигнатъ и този намаления на горната цѣна.

Друга страна и по мнѣнието на Префекта Ватиканската Библиотека, тѣзи цѣни са високи, и обикновени при издаванетоъ на начинъ на ръкописи съ миниатюри.

Видъ на голѣмата опасностъ за развала ценно унищожаване, на които сж изло причина на слабите дѣлители на бонитѣ, изображения-миниатюри, на кова цѣненъ, и почти единственъ по паметникъ на българското старовѣрско прѣдъ видъ на сравнително малките ни жертви, които България ще направи отъ запазване, чрезъ издаванетоъ му, като се вземе прѣдъ видъ, че разностъ не могатъ да се раздѣлятъ върху двѣта бюджета на държавата, вървамъ, че не ще се пожелани да отпусне нуждата, за да може да стане това издание частъ, догдѣто не сж се излюдили и изтрили всичките картини на тази славна българина — на този чудесенъ нашъ ръкописъ на славянските ръкописи, на апокрифна книга изъ библиотеката на български царь, по чудо запазена до днесъ. Малко сж споменитѣ, рѣдки сж паметъ на нашето културно минало, и свѣ-

щена длъжностъ ни се налага отъ името на историята, отъ името на нашата национална индивидуалностъ, отъ самосъзнанието и гордостта народна, да положимъ всички грижи и старания, за да запазимъ отъ разрушение, отъ унищожение, отъ разврата и глѣзи малки спомени, и тѣзи рѣдки паметници.

Въ време на моето прѣбывание въ Римъ по горѣизложенитѣ прѣговори, имахъ възможността да се занимаю и съ други работи и въпроси, които интересуватъ сжщо нашата история, и главно нашето старо изкуство.

Въ голѣмата базилика на св. Петра, при Ватикана, се пази и се почита твърдъ много една стара икона на апостолитѣ Петра и Павла, която има славянски надписъ, и на която историята прѣдставлява твърдъ голѣмъ интересъ.

Тази икона е описана отъ Джакомо Грималди, точенъ описвачъ на Ватиканскитѣ паметници, въ неговия Каталогъ на Святитѣ мощи отъ 1617 г. подъ № 48.

Той казва: «Една твърдъ стара (antichissima) икона, висока три палми и половина (около 87 сант.), въ която се виждатъ изписани образитѣ на нашия Спасителъ и на апостолитѣ Петра и Павла, които сж се явили на императора Константина, когато, по Божия милостъ, той се рѣшилъ да прѣгърне Христовата вѣра. На върха на тази икона, въ една валчеста като колело фигура, се намира образа на нашия Спасителъ Исуса Христа. Отдѣсно до него е св. Петъръ, който държи въ ръката си единъ ръкописъ, свитъ на цилиндъръ, като пагтрусъ; а отдѣсно се намира св. Павелъ, който държи въ лѣвата си ръка една книга, а дѣсната си ръка държи вдигната, като да проповѣдва. Върху главитѣ имъ се четятъ имената на двамата Апостоли съ букви руски Рутенски (russe Rutene), както азъ чухъ да утвърждаватъ Рутенскитѣ Епископи, които тойлоха въ Римъ при Климентъ VIII, за съединението на църквитѣ. Одолу се вижда Константинъ Велики, прѣклоненъ прѣдъ Блажения Сивестра, който го блаславя; отъ странитѣ му се виждатъ сжщо изписани, двѣ благородни личности съ гръцки дрехи. Това е твърдъ цѣнна реликвия (свещенна вещь) и много прочута по цѣлия християнски свѣтъ...»

Послѣ това слѣдватъ описания на разнитѣ мощи отъ разни светии, инкрустирани около иконата.

Канцелиери въ *De Sacras Basilicae Vaticanae*, томъ IV, стр. 1691. пише:

«За твърдъ старитѣ (antichissime) икони на св. Петра и Павла. Тѣзи икони сж изписани върху дъска, а на коринза, който ги заобикаля, се четатъ: Въ честь на св. апостоли Петъръ и Павелъ бившия каноникъ на тази прѣсвѣта Базилика Паоло Бизони, направи тази рамка въ 1639. г.»

Сжщиятъ Канцелиери въ *Indices Regiarum Basilicae Vaticanae et Alpharano adornati* стр. 1665. № 36. казва:

«Икона, въ която сж изписани образитѣ на св. апостоли Петъръ и Павелъ, между които се намира и прѣсветата фигура на Спасителя, които сж се явили на сѣнь на императора Константина, когато повиканъ отъ Блажениа Пана Силвестръ отъ Сорате, позналъ покаянитѣ му образи, прѣсѣлъ християнството, и билъ отъ сѣмния Блажениа Силвестръ покрѣстенъ и пр.»

Споредъ описанието, което прави Гримальди и Канчелиери, имало е обичай, въ минали врѣмена, отъ страна на Ватиканското духовенство, тази икона да се нарича: «Образъ на св. апостоли Петра и Павла, които сж се явили на Императора Константина». И по този начинъ постоянно се е обявявала тя отъ подлума на Ватиканската Базилика, въ понеделникъ на великденъ, както гона сж чували мнзина. Сѣга обаче, по причина на разнитѣ бѣтъжки, които сж били направени върху нея, (формулата съ която се похваля на народа е: «Най-стариятъ образъ на св. апостоли Петъръ и Павелъ».

Ученииятъ хърватски писателъ Иванъ Кукулиевичъ Сакшински е пътувалъ прѣвъ Германия до Неаполъ и до Римъ съ специална цѣль, да изстѣдва, да отбѣлѣзва и събира всичко, което се отнася до литературата, изкуствата и славянскитѣ древности и напечаталъ върху тази икона, въ «Югославянския исторически архивъ» за 1837 г. слѣднитѣ бѣтъжки:

«Между най-големитѣ драгоценности и свещени прѣдмети, които се пазятъ въ великокръжната Базилика на св. Петра, намира се въ хранилищната на светитѣ реликви (монци) една икона на св. апостоли Петра и Павла, за която едно благочестиво прѣдаване, както и списъкътъ на свещенитѣ реликви на Базиликата утвърждаватъ, че била гръцки образъ, даденъ отъ императора Константина на църквата св. Петъръ, и че прѣдставлявалъ отгорѣ истинскитѣ лица на св. апостоли, такива, каквито се били явили на самия Константинъ на сѣнь прѣвъ една нощъ, а отдолу, самия Императоръ, заедно съ двамъ благородни, колѣничаль, какъ приема благословията на св. Пана Силвестра. Като ходѣхъ по антикваритѣ (старинатитѣ) на Римъ да търся книги, ръкописи, икони и др. случайно попаднахъ на една мѣдна гравюра отъ 1771 г. на горѣказаната икона, която гравюра имаше въ долната си частъ надписътъ: *Sanctissimi Apostolorum Petri et Pauli Imagines, et tabula petri expressae, quae in Sacrosancta Vaticana Basilica inter Sacras Reliquias religiose asservatur. Ad harum Imaginum formam pra traditio est Beatissimos Apostolos Constantino Imperatore apparesset*. Върху главитѣ на свитѣ свещени има довольно погрѣшно написано съ кирилица св. Петъръ и св. Павелъ, а подъ този надписъ е латинекитѣ: *Sanctus Petrus, Sanctus Paulus*. Онова, което този чась ми направи впечатление, бѣше надписътъ съ кирилица, и като купихъ образътъ реликви да отида да търся самия оригиналъ. И дѣйствиелно на другия день отидохъ, заедно съ Каноника на Ширийската църква св. Жиролама, Джорджо Бенция, въ Ватиканската

Базилика на св. Петра, гдето, следъ разговори съ каноникитѣ, сполучихъ, съгласно да взема позволение, да вѣзда въ тази клясъ, въ който се пазятъ светитѣ монци, съ споменатата икона. На дѣното въ икаквѣ, съ стѣклени врати, изъ равни златни и сребърни сѣтоне, съдържащи монци и украсени съ безцѣнни камъни, на и сѣжни златарски издѣлия, намѣрихъ съ свѣтъкъ почти потъмнѣла отъ врѣмето, да обрѣна въ внимание на другитѣ, отъ накаралъ да я извадятъ отъ онова мѣстѣно, може би, не е била барана отъ вѣкове. Иконата е заворена въ една сребърна рамка, и толкова тежка, щото дупи мѣчно можакъ да я носятъ. Когато понесоха на свѣтлината на прозорци, едвакъ можакъ потребно да я разгледа.

«Иконата е направена въ византийскъ върху дѣска, и прѣдставлява горѣ единъ бюстъ на Спасителя, които благославя съ стряна рѣка; въ срѣдната голѣмитѣ частъ св. Петра и Павла, първия отъ които е най-старитѣ изображения на този светия, ключове държи въ лѣвата си рамка единъ отъ кнѣза. Въ долната частъ на иконата св. Петра и Павла е прѣдставенъ гдето на църковнитѣ порти единъ котѣнитѣ ценникъ, когото единъ напъ благославя, отъ арката и отъ двѣтъ страни по единъ геръ отъ източната църква стоящи и съ събрани за молитва, обрѣнати вътъ спом св. Петъръ и Павелъ. Надъ главата на Св. има отдѣсно и отлѣво написано съ кирилица **ГѢ ХѢ**, а надъ главитѣ на св. Павла съ по-големи, *подлинни* кирилически стои написано отдѣсно **СТЫ ПЕТЪРЪ**, а **СТЫ ПАВЪЛЪ**. Нѣма никакви слѣди отъ и да било другъ гръцки или латински и. Като разгледахъ съ най-големъ ентусиази икона, първата дума, която азъ казвостоехитѣ около мене римски свещеници естествено, че иконата не е гръцка, а съ че не е възможно тя да бжде подаръ Константина Великия, защото въ негово славянската азбука-кирилица не е била изнамѣрена.

«Сѣга се появяватъ въпроситѣ: 1. Какъ чава изображението на долната частъ на икото е прѣдставенъ единъ Пана, който сѣния единъ свещеникъ, съ двамъ източиславни калугери отъ страни? 2. Какъ тѣ добна икона, която споредъ изобрѣна нея фигури, е полу-източна полу-християнска и славянска, е достигнала до пата църква на католичеството, и го въ стѣкровище на първата западна църква?»

«Ето нашето мнѣние: онзи свещеникъ егон на котѣнитѣ прѣдъ напата и получава словия отъ него, не може да бжде другъ или св. Мелоди, или тѣкой отъ неговитѣ ници и отъ свитата му, които сж били ражени отъ пана Адриана II въ Римъ да се

оник, и че онѣзи двама калуѣри на иконостаса, които вѣтъ отъ арката на църквата, моленни се на св. Петра и Павла, трѣбва да сѫ двамата братя св. Киритъ и Методий, въ 867. год. донесли моитѣ на св. Клима въ Римъ, като ги подарили на папата П., отъ когото получили благословии и почести.

признаемъ възможността, че въ спомогателното изображение на римската икона е изобразенъ единъ споменъ отъ главната епоха на славянските апостоли, св. Методий и Киритъ, нареченъ Киритъ, неговъ братъ, или тогавашна известна вѣроятностъ, че въ иконата е изобразенъ единъ споменъ отъ славянските апостоли, за възпоминание за тогавашното имъ посѣщение въ Римъ, а въ този подобенъ споменъ би се съдържало и същинското признание на църквата, което че иконата е била подарена отъ Константинъ въ случая, не отъ императора, а отъ востаналия Философъ, нареченъ Киритъ, невъзможно даже, щото да е била жива отъ самия св. Методий, защото иконостасътъ утвърждава, че той билъ живописецъ на своята картина на Странния Свѣтъ, билъ вѣтъ въ християнство българския царъ Но даже, ако би св. Константинъ билъ братъ му св. Методий, да не сѫ дали иконата на църквата св. Петъръ, и да не би да не биде писана отъ Методия, все пакъ икона, че тази икона е била подарена споменъ на тѣхното пътуване въ Римъ, както по сюжета, който прѣставлява, тъй и по стила и вида, ако и да не може, спомогателното мнѣние, да се счита за най-старъ въ славянското християнство, обаче отъ принадлежи къмъ най-древнитѣ художествени славянски паметници.

то давамъ това съобщение въ славянския епиграфъ единственъ, щото този художественъ споменъ да биде повече изследванъ и изученъ, и отъ исторически и литературни славянски, и отъ лингвистични, изследвания и обсъждания да бъдатъ най-вѣроятнитѣ и близки до истината заключения.

Рачки (Rački) въ своята брошура върху славянска азбука, публикувана въ Загребъ въ 1881. год., като говори за ватиканската икона, казва, че св. Петра и Павла, като древенъ вѣтъ за казаната азбука, утвърждава сѣбѣ. Споредъ мнѣнието на експерти по изкуството, иконата не може да биде по-стара отъ XIII или XIV вѣкъ, и забѣлжава въ една забѣлжка (стр. 80), че иконата е изобразена въ тѣсно пазено записано на тѣска, споредъ свѣдѣнията, получени отъ професоръ-иконографъ, експертъ-иконографъ на изкуството въ Римския институтъ св. Михаила, то той билъ помошникъ на се произнесе за едната епоха, тази икона най-напредъ е писана съ темпера (бон стъ мнѣние), върху

материалъ, фонтъ, а по-късно реставрирана съ мастиленъ боя, по която причинилъ е потъмняване.

Сжиятъ 1-ръ Рачки пише по тази икона една статия въ «Католическия листъ» въ Загребъ отъ 31. мартъ 1881. год., въ която споменава и за гравюрата, издадена въ 1771. год. и за статията на Кукушевича отъ 1857. год., а прѣкъ своето приобщаване въ Римъ, е тогава писалъ въ славянски вѣстникъ по нея, щото е станалъ причина да се издаде една втора гравюра отъ г-нъ Манционъ.

Въ това свое описание 1-ръ Рачки повтаря мнѣнието и описанието на Кукушевича, а послѣ продължава: има двѣ лица, които трѣбва да разпознаваме въ тази икона — сюжетътъ, който тя изобразява и епохата, къмъ която принадлежи. Кolkото се отнася до сюжетътъ прѣдставенъ въ иконата, нищо не може да се противопостави на обяснението дадено отъ Кукушевичъ Саксонски Иконата по всѣки начинъ, споредъ надписитѣ си, е отъ славянски произходъ. Главното лице на долната частъ прѣдставлява единъ Папа, облеченъ съ фигоу (pallio) и съ шапка на папата, прѣкъ него стои котичини единъ монахъ, а отъ двѣтѣ страни двама други монаси прави съ килимъ на папата, по източно-православенъ обичай. Но колкото за епохата, иконата не може да принадлежи на прѣдполаганата отъ Кукушевича епоха. На това се противопоставятъ: езика и живописанието на надписъ, заното сѣтъ, вмѣсто сѣтъ, петръ и павла, вмѣсто петръ и павла, ни водятъ къмъ една много по-късна епоха, а употребението на «и» вмѣсто «ъ» ни показватъ и племето, на което е принадлежалъ живописецъ. Истинитѣсно, извѣстно е вече, че ржкописитѣ, въ които вмѣсто старославянскитѣ «ъ» и «и» навсѣгдѣ е употребенъ само «и», се отнасятъ на сръбското племе, по сжия начинъ, по които и въ глаголическитѣ сръбски ржкописи, вмѣсто два ера, се е употребявалъ само единъ. Сжиясно това ватиканската икона произхожда отъ югославянскитѣ земи, а именно изъ сръбско. А ако това е така, тя не може да биде по-стара отъ XIII и XIV вѣкъ. Кое то утвърждение почли се оправдава отъ самата живописъ, върху което нѣщо иматъ думата експертитѣ по изкуството, както и, отъ друга страна, нѣма съмнѣние, че на иконата се забѣлжава влиянието на западното изкуство, което, споредъ както днесъ въобще е признато, е влияние върху всички художествени старо-сръбски издѣлѣния. А по какъвъ нѣтъ тази икона е могла да достигне до Римъ, би се обяснило тѣхното отъ всѣкого, ако си спомнимъ, какви сѫ били сношенията между Сърбия и Римъ, като почнемъ отъ Стефанъ Неманъ и синъ му Симеонъ. Начинътъ на писмото изключва всѣко друго произхождение.

Кардиналъ Доменико Бартолини, въ своята книга *Memorie Storiche dei santi Cirillo e Metodio e del loro apostolato fra le genti Slave Roma 1881*, като цитира всичкитѣ порѣсени мнѣния, казва, че старитѣ приобщения на римъ

«Икона, въ която сж изписани образи на св. апостоли Петъръ и Павелъ, между които се намира и прѣсветата фигура на Спасителя, които сж се явили на снъ на императора Константина, когато повиканъ отъ Блажения Папа Силвестра отъ Сорате, позналъ показанитѣ му образи, приелъ християнството, и билъ отъ сжния Блаженъ Силвестръ покръстенъ и пр.»

Споредъ описанието, което прави Еримадни и Канчелнери, имало е обичай, въ минали времена, отъ страна на Ватиканското духовенство, тази икона да се нарича: «Образъ на св. апостоли Петра и Павла, които сж се явили на Императора Константина». И по този начинъ постоянно се е обявявала тя отъ подлума на Ватиканската Базилика, въ понетѣлникъ на великденъ, както това сж чували мнозина. Сега обаче, по причина на разнитѣ бѣлѣжки, които сж били направени върху нея, формулата съ която се показва на народа е: «Пай-стариятъ образъ на св. апостоли Петъръ и Павелъ».

Учениятъ хърватски писателъ Иванъ Кукулиевичъ Сакшински е пътувалъ прѣзъ Акимания до Неаполъ и до Римъ съ специална цѣль, да изследва, да отбѣлѣзва и събира всичко, което се отнася до литературата, изкуствата и славянскитѣ древности и напечаталъ върху тази икона, въ «Югославянския исторически архивъ» за 1857 г. слѣднитѣ бѣлѣжки:

«Между най-големитѣ драгоценности и свещени прѣдмети, които се пазятъ въ великотѣмната Базилика на св. Петра, намира се въ хранилищата на светитѣ реликви (моци) една икона на св. апостоли Петра и Павла, за която едно благочестиво прѣдание, както и списекътъ на свещеннитѣ реликви на Базиликата утвърждаватъ, че била гръцки образъ, даденъ отъ императора Константина на църквата св. Петъръ, и че прѣдставлявалъ отгорѣ истинскитѣ лица на св. апостоли, такива, каквито се били явили на самия Константин на снъ прѣзъ една нощъ, а отдолу, самия Императоръ, заедно съ двамата благородни, колѣничать, какъ приема благословията на св. Папа Силвестра. Като ходѣхъ по антиквариатъ (старинатитѣ) на Римъ да търся книги, ръкописи, икони и др. случайно попаднахъ на една мѣдна гравюра отъ 1771 г. на горьказаната икона, която гравюра имаше въ долната си частъ надписътъ: «*Sanctissimi Apostolorum Petri et Pauli Imagines, e tabula picta expressae, quae in Sacrosancta Vaticana Basilica inter Sacras Reliquias religiose asservantur. Ad hanc Imaginem formam pia traditio est Beatissimos Apostolos Constantino Imperatore*». Върху главитѣ на самитѣ светини има довольно погрѣшно написанно съ кирилица св. Петъръ и св. Павелъ, а подъ този надписъ е латинскитѣ: *Sanctus Petrus, Sanctus Paulus*. Онова, което този члѣкъ ми направи впечатление, бѣше надписътъ съ кирилица, и като купихъ образътъ рѣшихъ да отида да търся самия оригиналъ. И дѣйствиетелно на другия день отидохъ, заедно съ Каноника на Мирвиската църква св. Жироуамъ, Джорджо Бенниа, въ Ватиканската

Базилика на св. Петра, гдѣто, слѣдъ разговоръ съ каноникитѣ, сполучихъ, съ тѣмъ да взема позволение, да вѣкна въ латинскитѣ въ които се пазятъ светитѣ моци, съ споменатата икона. На дното на икартъ, съ стѣклени врати, затъ разни златни и сребърни сждове, съдържащи моци и украсени съ безцѣлни камъни, азъ и скъпи златарски издѣлия, намѣрихъ съ съвсѣмъ почти потѣмнѣла отъ времето, да обрѣнаамъ вниманье на другитѣ прѣдметъ да я извадя отъ онова мѣсто, може би, не е била барана отъ вѣкове. Иконата е затворена въ една сребърна рамка, и толкова тежка, щото души мжчно можеше да я носятъ. Иконата допесоха на свѣтлината на прозорцата, едвамъ можахъ подробно да я разгледамъ.

«Иконата е направена въ византийскъ върху дѣска, и прѣдставлява горѣ единъ бюстъ на Спасителя, който благославя съ лявата ръка; въ срѣдната голѣмитѣ бюсъ св. Петра и Павла, първия отъ които е най-старитѣ изображения на този светецъ, като човекъ държи въ лѣвата си ръка единъ отъ книгъ. Въ долната частъ на иконата св. Петра и Павла е прѣдставенъ подъ на църковнитѣ порти единъ котѣнитѣ ценникъ, когото единъ папа благославя отъ арката и отъ двѣтѣ страни по единъ геръ отъ източната църква стоящи и съ събрани за молитва, обрѣнати къмъ спом св. Петъръ и Павелъ. Надъ главата на Сима отѣсно и отѣсно написано съ кирилица **ІС ХС**, а надъ главитѣ на св. Петра и Павла съ латински, *идеалитѣ* кирилически стои написано отѣсно **СТЫ ПЕТЪРЪ**, а **СТЫ ПАВЪЛЪ**. Нѣма никакви слѣди отъ и да било другъ гръцки или латинскъ и «Като разгледахъ съ най-големъ вниманье тази икона, първата дума, която азъ, като стоащитѣ около мене римски свещеници естествено, че иконата не е гръцка, а сѣ не е възможно тя да бѣде подаръ Константин Велики, защото въ негово славянскитѣ азбука-кирилица не е била изнамѣрена.

«Сега се появяватъ въпроситѣ: 1. Какъ чава изображението на долната частъ на иконата е прѣдставенъ единъ Папа, който ставя единъ свещеникъ, съ двамъ източнѣ славни калугери отстранѣ? 2. Какъ е тобна икона, която споредъ изобразяване на нея фигури, е полувизантийска полувизантийска и славянска, е достигнала до тази църква на католичеството, и го въ стѣкровице на първата западна църква?

«Ето нашето мнѣние: онзи свещеникъ стои на котѣнѣ прѣдъ папата и получава словия отъ него, не може да бѣде другъ или св. Методи, или гръкой отъ неговитѣ ученици и отъ свѣтата му, които сж били родени отъ папа Агрипа II въ Римъ и се

ската пърква и произхода на иконата още от времето на Константин Велики, се изключават, а остават за иконописи и правдоподобни мислият на християнските учени. Обаче, тъй като между Кукулевича и д-ръ Рачки съществувало разположение за времето, въ което е била писана иконата, тои поискаха да направят самъ разследване върху нея, което описва по следния начинъ въ същата книга:

„За тази целъ, като предварително дойдохъ въ съглашение съ Ватиканския Капитолъ (духовенство) свирната на 21 май 1881. год. вѣдяхъ въ сакрестията на Базиликата, придруженъ отъ много канонници на църквата св. Аполонъ на Илриций (S. Cirillo de Vesilicis), Монсеньоритъ Георгий д-ръ Пулишъ, Джованни Черичи и д. Карлъ Паричи, отъ Каменодатора Франческо Фонтана архитектъ при църквата Св. Петра и при Ватиканскитъ творци, и отъ професора Лансъ, експертъ по живописното. И въ присъствието на нѣколко Ватикански канонници ми биде показана онази света реликвия, св. образитъ на св. апостоли Петра и Павла и на архитъ въ долната частъ, въ металическа рамка, покрита отгоръ съ стъкло, а отзадъ направена въ голѣмъ сандѣкъ отъ металъ. По-напрѣлъ разгледахме образитъ на горната частъ, които прѣдставляватъ половинъ-фигуритъ на св. апостоли Петра и Павла, а по срѣдата имъ горѣ половината образъ на Спасителя, които, св. прострени ръка, благославя, и има надписъ въ хр., както и върху двамата апостоли респективнитъ надписи, съ славянски букви, писани съ червена боя *минимъ*. Въ долната частъ, въ срѣдата се вижда една арка, подъ която е изобразена една личностъ, облѣчена съ казула (*casula*), или древната *planeta* (единъ вѣтъ бѣло, широко расо), върху която е облѣчена черната папска мантия (*pallo pontificale*), която отъ лактитъ слиза надолу, отгорѣ на главата му има тиара, или папска корона съ *единъ омице*, съ прострени ръка благославя едно друго лице, което също така облѣчено съ казула, стои коленнично прѣдъ него. Отъ двѣтъ страни на арката, стоятъ прави двѣ тици, облѣчени като източно-православни калугери, съ калмивки на главитъ. Цѣлото изображение показва голѣма старостъ, а стилътъ му е византийски, подобенъ на много мозаични изображения отъ твърди стари времена въ нашитъ ризски Базилики. Иконата е била работена съ темпера върху платненъ фондъ, но въ разни послѣдующи епохи, е била твърдѣ зѣ реставрирана съ мазни бои, които съвсѣмъ сж потъмнитъ и върху образитъ на апостолитъ Петра и Павла, станали почти невидими, а само едвамъ се различаватъ по-добри образи на Спасителя и твърдѣ важнитъ изображения въ долната частъ. Главитъ на образитъ сж заобиколени съ ореолъ (златни кръгове). За по-голяма разпозна на иконата сж спомогнали позлатенитъ корони, поставени на главата на Спасителя и на апостолитъ, отъ които онази

на св. Петра е въ вѣтъ на *трифенъ* (самъ корона съ три вѣмена), защото икозентъ, тои прикрѣпватъ коронитъ, сж пробити дѣска, а онази на Спасителя также прикрѣпва частъ отъ надписа. Кожото и да се махнѣ да туря иконата на добро освѣтление, стѣклото съ свое отражение прѣпятствува да се разгледа добри и подробно по-малко разпознаитъ частъ. При всичко това обаче, попитахъ уважѣ професора Лансъ (Lans), твърдѣ вѣтъ, нѣмъ когато се касас за стара живопись, на коя е тои отдава тази икона — отговори, че отъ ещата комбинация, отъ контуритъ и отъ стилъ той я припознава за византийска живопись *много стара* (*antichissima*), че твърдѣ, тои може да възлѣзе, споредъ както бѣше изжено, чакъ до IX вѣкъ, и че голѣма погрѣба бѣло, колкото се отнася до изкуството, се отдава на XIII или XIV вѣкъ, отъ кои епохи имаме ежедневно на рѣжѣ за сравненъ многобройни екземпляри. Тогава се появила мнѣ отъ страна на каноничитъ на църквата св. Аполонъ върху палеографията на старскитъ букви, които поддържаха, споредъ мнѣнието на д-ръ Рачки, че сѣмъ вѣсто *стѣмъ*, и *вс* и *павла* вѣсто *петръ* и *павла* показватъ еднакъва епоха, потвърдена най-вече отъ употребитъ на малкия еръ вѣсто *готѣмъ*, кои ортография, казвамъ тѣ, не можала да се възлѣ по-назадъ отъ XI вѣкъ. Обаче онѣзи Илрийски канонници припознаха че иконата показване е много по-стара епоха. Но азъ имъ забѣлжихъ че историческитъ и религиозни спомени, какъ и стилътъ на тази икона, споредъ горѣсказаното мнѣние на професора Лансъ, ни кара да я считаме, че принадлежи сигурно на ед епоха много по-стара не само отъ XIII или XIV вѣкъ споредъ д-ръ Рачки, но и отъ XI вѣкъ къмъ който тя, само по ортографията на написана сѣ, споредъ Илрийскитъ канонници, могла да принадлежи. Но при това може да вземе прѣдъ видъ, че по причина на много повтрѣди, нанесени на иконата отъ многобройни повторни реставрации, старитъ, първоначални написи сж били развалени и потѣ поправа отъ нѣкой художникъ копиралъ въ славянски букви, които, като ги е копиралъ старово, вмѣкнѣ и нѣкои ортографически погрѣба. И дѣйствително, потѣ сегашнитъ надписи, забѣлжава малко стѣрано върху фонцъ иконата, което ни кара да прѣдположимъ: въ поправки Каноничитъ припознаха за потѣ стѣмъ това мнѣние и нѣмаха нито друго прибавѣ, освѣтъ че би желали да вѣтъ иконата освободена отъ горното стѣкло и да издѣния металически сандѣкъ, за да я разгледа по-добри отъ всички страни, защото попитвахъ че може да има още и другъ нѣкой стѣмъ надписъ, или името на славянския художникъ. Но Ватиканскитъ канонници не позволиха да като се основаваха на писменитъ мнѣния на двамата отлични художници-живописци, които като признали за *много стара* иконата, по

грахъ, че, ако би та се извади отъ савъта сегашното си положение, може да се че на прахъ».

Кардиналъ Бартолини цитира описанието въ 1859. год. е било направено на тона отъ Капитола на църквата, по случай изставането на коринза и на позлатените въ което описание е подобно на онова на свещи-Сакшински.

Такова той излага своето собствено по слѣдния начинъ.

Прѣди всичко припомяваме на читателя оменатитѣ документи, отъ които проче тази икона е била некога наричана *старъ, многоимна мошъ* (реликвия), *много по християнския свѣтъ*, и че постоянно обожавана и показвана на народа съ най-важни и прочути моши. Тѣзи на иконата още отъ незапомнени вѣремена, всесвѣтска слава, светостта на култа ѿ, — всичко това трѣбва да има връзки кой особень исторически фактъ. Ако въ, прочее, на страна прѣданието за ола и отъ императора Константина, което славянскитѣ налиси опровержважно е доиждѣ да слѣдимъ онова не, за да намѣримъ загадъчното проречение на иззавиането ѿ, че е отъ Конста и отношението, което го може да има външнискѣ работи. И наистина, свѣрѣтъ фактъ въ историчията на църквата и нажитѣ народи е, гдѣто Николай I е по-отъ Моравия св. Кирила и Методия за те тѣхнитѣ проповѣди межѣ козаритѣ, и въ моравитѣ, и въвеждането, направитѣ тѣхъ на славянския езикъ въ литургии свещенодѣстванята на църквата. Възвѣщение на това Адрианъ II, на слѣдникъ Николай I, приетъ съ поместни двамата свети конто носѣли въ Римъ тѣлото на св. Кирилла-младенчикъ, въздизахъ въ издѣлването на тѣхнитѣ апостолски трудове, даде за добро въвеждането на славянскитѣ въ църквата и го утвърдилъ, рѣшилъ ги и двамата за епископи и поставилъ оного, прѣвѣсно на славянски езикъ, въ храма, главенъ прѣстола на гроба на св. Петра, риношение на бога. Постъ когато св. Кирилъ починалъ въ Римъ, той го е погребали въ свѣтени почести; обявилъ го за свети и ринѣ брата му Методия въ апостолския при славянитѣ, като го утвърдилъ съ върховнитѣ права на свой легатъ. Сегъ да видимъ, какво отношение има тѣмъ фактъ съ многоимната въпроси

такова картината Бартолини цитира чѣва Кукулиевича и д-ръ Рачки, които сж и относително сюжети, прѣставени въ, оносенъ се именно до дохождането Кирила и Методия въ Римъ, но не съ относително епохата, въ която е издѣлана. Постъ той продължава.

«Не ния даи други славянски учень е даватъ мнѣнието си по това изображение. Прѣди Кукулиевича и д-ръ Рачки факта, изображени въ иконата, е билъ отбѣлзванъ отъ многоимния кардиналъ. Изкушение Гарамни, въ неговата книга *de Nummo argenteo Benedicti III* отъ 1749 г. стр. 125, и отъ Монсиеньоръ Дажуеши Симоне Асеманини, сжко така учень въ своя коментаръ на *Kalendarium Grego-Mosche*.

«Гарамни пише: «Намира се още въ свѣтилището на Ватиканската Базилика прочутата, *тавръ старъ* (antichissima) икона, въ която се виждатъ образи на Св. апостоли Петра и Павла, и Асеманини, като ги илюстрирова въ Коментаръ на Грѣко-Московския календаръ, сжди, че сж били изписани въ вѣмето на Никола I или Адриана II».

«Ние прѣдлагаеме Асеманини, по въ илюстрациитѣ на календаръ, при всичко че говори за други образи на Св. Апостоли Петра и Павла, за Ватиканския не споменува нищо. Обиче неговото мнѣние, изказано на Гарамни, ни е достатъчно, и затова съ удовольствие се присѣдиняваме къмъ мнѣнието на многоимнитѣ Гарамни и Асеманини, и на просветенитѣ Кукулиевичи и д-ръ Рачки, и, като си запазваме за отговоримъ послѣ на аргументитѣ на по слѣдния, относително епохата на иконата, излагаеме нашето мнѣние.

«Всичкитѣ документи, които цитирахме, утвърждаватъ че тази икона е *тавръ старъ*, нѣщо, което се потвъррива и отъ двата експерти, наскоро повикани отъ Капитола, и за които вече споменахме, а композицията и стилътъ, показващъ, споредъ експерта Палетъ, че сж старо-византийски, и че може иконата да бже отъ IX в., като отъ друга страна, славянскитѣ налиси оная чаватъ нештото славянско произхождение. Като развѣмъ на тѣзи основни сюжети на изображението, би трѣбвало да трѣбно ожимъ, че Св. Методия, като е получилъ, заедно съ братъ си отъ Адриана II рѣкопозлагане за епископи и като му била повѣрена, отъ сжния Папа, сѣтъ сѣмръкта на Кирила, мисията и моравитѣ, за едно съ високата титла на легатъ *a latere* на всички славяни, въ знакъ на любимата паметъ на брата си Кирила, провъзгласенъ за свети, и на прѣстелищенето си къмъ прѣстола на Св. Петра, и за принадеиностъ къмъ Върховния Понтифектъ, Петровъ наслѣдникъ, отъ които сж имали толкова голѣми благодарения, е накаралъ да сжине тази икона, и сжко византийски художникъ, и между многого други такива, които по онова вѣме се намиратъ въ Римъ за декориране на светитѣ базилики».

Потъ ясно композицията на иконата, тя отговаря, споредъ Бартолини, на оизи фактъ и е вѣроятно да е била издѣлена отъ Методия, въ името на брата си *Константина*, за спомень на славянския прѣстола на свѣтението, че е била поставена отъ папа Адриана II върху *сѣмръкта* на гроба на Св. Петра, като сжмено *урамо*.

шение отъ единъ многочисленъ народъ, прѣобърнать въ християнство.

«По този начинъ, продължавана той, се обяснява приликата на запечатното название на иконата, че била подарена отъ императора Константинина, съ образиѣ на Св. Петра и Павла, които му се били явили, когато ги е принося отъ Св. Методия на името на братъ му Константинъ Философъ. И ето, освѣнъ това намѣрена причината, по която тази многоликая икона, постоянно се намира окачена близу до гроба на Св. Петра подъ главния олтаренъ прѣстолъ, както ни е съобщено отъ инвентара отъ 1855 год., «че иконата съ образиѣ на апостолитѣ Петра и Павла, която се нарича *Константинова*, се намира при главния олтаръ». Този документъ между другитѣ, които се намиратъ въ архивата на Ватиканската базилика, е най-стариятъ и най-вѣрниятъ по този въпросъ, отъ който се учимъ, че иконата се наричала просто Константинова, безъ да се прибавя, че е именно отъ императора. За голѣмата светостъ и почитание, съ които се ползува иконата, се заключава ясно отъ обичая, който сега е въ сила, относително нейното мѣстонахождение и культъ. Отъ много старо врѣме, за да ѝ се отдаде честъ и голѣмо обожаване, тя е била поставена въ хранилището на светитѣ мощи на Ватиканската Базилика, и затова не е била оставена ежедневно, та стои окачена, на гроба на Св. Петра, а се е практикувало и то сега да се окача тамъ въ богата рамка, турена надъ другата — постоянната, на имениния день на Св. Петра и Павла...»

«Сега трѣбва да отговоримъ на д-ръ Рачки, който отбелязва въпросната икона, че произхожда отъ една по нова епоха, не по-късно отъ XIII или XIV в. Два аргумента има той за това свое мнѣние; единиятъ се основава на мнѣнието на професора Джанджакомо, който казвалъ, че изображението принадлежи на XIII или XIV в. най-вече по влиянието въ него на западното изкуство, а другиятъ се основава върху буквитѣ и ортографията на надписитѣ. На първия аргументъ отговаря и цялата серия отъ документи, които вече изложихме, отъ които става явно, че когато се отнася до врѣмето, иконата се припознава за *antiqissima* (твърде стара), както съ я признали отициѣ експерти, повикани отъ Ватиканския Капитолъ, които и заявили още, че по голѣмата ѝ старина, ако се снематъ стъклото и сандъка, въ които се намира, че се разпадне на прахъ, и другия експертъ Лансъ, който прибавя, че би било художествена погрѣшка, да се счита за работа отъ XIII и XIV в., отъ което врѣме, въ всяка галерия, има много творения отъ раниитѣ големини школи и извѣстни мастори, когато никое отъ тяхъ, по своята старостъ, не може да се сравни съ Ватиканската икона. Отъ това обаче се изключватъ твърдѣ древнитѣ образи на Богородица, въ голѣмо количество нахождани се въ Римъ, наречени били поново отъ Св. Лука, които съ били донесени така отъ изтокъ въ врѣме на

иконоборството и съ ити по-стари, или съ менни съ въпросната икона.

Не е чудно, че Рачки иска да намѣри въ влиянието на западното изкуство, защото вѣнчискитѣ живописци, установени въ Римъ много години, съ се приучили да подобряватъ начинъ на работа, особно въ тѣхнитѣ икустари, като съ имали прѣдъ очи посто-остатънитѣ на древне-християнския живописъ въ великолѣпнитѣ мозаики на старитѣ църкви. А най-важното доказателство е какъ инвентаръ отъ 1155 г., който вече цитирахме, казвалъ, бихме приели мнѣнието на д-ръ Рачки, че иконата трѣбва да се отнесе къмъ XIII или XIV столѣтието понеже тя би била само единъ въкъсъ малко илѣ по-по-стара отъ инвентара, какъ могла да бжде отбѣлжана въ него, като съ метъ отъ *много стара* дата, по названието, а и се кава, че е отъ *Констинтина*, и по голѣмо обожаване, на което е била прѣдметъ, и вена до голѣмия олтаръ? Само този документъ е достатъченъ да изключи такъ и мисълъ да я отнесемъ на врѣмето, прѣдполагено отъ д-ръ Рачки. Послѣ, по своята всеобща вѣстностъ, слава и религиозенъ культъ, което бражение отъ XIII и XIV в. може да се счита равно съ Ватиканската икона? Прочие, тази страна, аргументътъ на д-ръ Рачки е безъ значение.

«Относително втория аргументъ, върху видѣ и ортографията на надписитѣ, единъ прѣговоръ е достатъченъ за умаломощи-имъ. Бѣхъ вече каза и по-горѣ, че на писаното сѣга се вижда и четете, не може да бжде поправки, защото иконата е прѣвърната въ поправки, правени отъ неопитни рѣцѣ, и съ тѣмъ, които, поставени върху живописъта съ пера, освѣнъ другитѣ поврѣди, съ прицали е черенъ цвѣтъ въ изображението до голѣма мѣсто еваимъ могатъ да се съгледатъ, особно образиѣ на Св. Петра и Павла. По тази причина развалята, причинена отъ поправките, а и надписитѣ, тъй че подъ тяхъ се виждатъ старѣше върху лѣската, което ни кара, страхъ, да вѣрваме че, надписитѣ не съ поправяни и то отъ рѣка неопитна въ латинския языкъ, и която, като се помисли, подражава материално на първобитнитѣ, е правила погрѣшки въ илѣкон букви. Обаче, въ тази критика и добрага логика ни учатъ, че като единъ наметникъ, прѣвъ неопитенъ документъ, се счита много старъ, всеобща вѣстностъ и особно почитание е, ако ѝ характеренъ неговъ знакъ, не отговаря на и ако този знакъ е слѣдствие на погрѣшли поправка, то трѣбва да съдимъ, че поправка или поврѣта не може да поведе до умишлено каване или намаление неопитенъ старинностъ на този наметникъ. Такава е и истината, което тѣ прѣдлагамъ и поддръжамъ, съ ентетно тази прочула икона...»

Тукъ свършва кардиналъ Бартолини съ своето върху въпросното изображение.

подарение прѣпорѣката на едно високопоставено въ ватиканското духовенство лице, както любезността на сакристана на св. Петро-Базилика професоръ Донъ Феличе Равана, да да видя тази толкова прочута икона. Тя се намира въ втория параклисъ, отъ на входа въ църквата св. Петръ, точно до лиса, въ който стои безсмъртното творение икеланджела «La Pietà». Иконата е поставена на главното мѣсто на единъ отъ оттарнигѣ на този параклисъ и свеценникътъ, ми отвори желанието, постоянно затворяги на този параклисъ, спѣ иконата отъ ест. голѣма мѣлка, понеже е доста тежка, като отрихъ прахътъ отъ стъклото, което я покрива, можакъ, доколкото бѣше възможно дусвѣтлението на параклиса, да я разгледамъ. Отоваря на цитиранитѣ вече описани на лисни, Кукуниевича и други, но е потолътъмѣна, ното гвърлѣ мѣлно може по-то да се изучи, освѣтъ ако се извади на свѣтлина, и ако би било възможно да се дорното стъкло. Кolkото за славянскитѣ си азъ можакъ този члсъ да си спена една бѣлѣжка, копие отъ описи на лпостопитѣ, въ случая сж и най-важнитѣ. Тѣ сж на сж киноаръ (cinabre) червена боя по на нанинъ и форма

СТЫ ПЕТРЪ И СТЫ ПАВЪ

Вѣжкително е окончателно на Петра, така кено, за което никой отъ цитиранитѣ доку- не споменува, и което може да потвърди о-добри мѣннието за реставрацията на този сж отъ неопитна ржка. Освѣтъ това Куку- въ въ своето описание, вече цитирано, казва, писмътъ е 1857 г. битъ съ златни букви, сж тази дата всички говоратъ, че е битъ, и е, съ червени букви. Да не би въ 1859 г., е била чистена иконата, отново да сж реставрирани и надписитѣ.

то и да бжде тази икона съставлява единъ въ интересенъ паметникъ за насъ, и заслу- да бжде копирана и пцетлно изучена. По ричина още тогава на мѣстото подинахъ са, даиъ ще ми бжде позволено да копи-

рамъ този образъ, и спотунихъ да ми се даде обѣщание, че въ случай, ако би та подамъ за- явление до Капитолъ на Базиликата, отъ който зависи това позволение, то ще бжде поткрѣ- пено и ще ми се даде, стига да бжде то на- правено отъ по-рано и споевѣменно. Освѣтъ- това, бите ми обѣщано, че когато добия позво- ление за копирането и, иконата ще бжде отне- сена и гурена на мое разположение въ една свѣтла стая на Ватиканския дворецъ.

Другъ единъ паметникъ въ Римъ, който заслу- жава внимателно и подробно изучаване отъ наша страна, е старата базилика на св. Климентъ, свър- зана така много съ споменитѣ за св. Кирила и Методия, цето може по право да се каже, че тя е тѣлствително храмъ на славянскитѣ равно- апостоли. Въ нея се намира гроба на св. Кирила, съ останки отъ фрески, твърдѣ важни, относени се до живога и врѣмената на светитѣ братия, които не всички сж копирани и тонесени у насъ, тамъ въ модерно врѣме има, направенъ отъ Левъ XIII, единъ великолѣпенъ параклисъ, укра- сенъ въ чудесни картини, прѣставляващи епизоди изъ дѣйността на св. Кирила и Методия.

Освѣтъ това изъ старитѣ базилики на вѣчния градъ, има прѣснати много мозаични изображения, старо-византийски икони, тонесени въ врѣме на иконоборството отъ изтокъ, които сжню така прѣдставятъ голѣмъ интересъ художествени и исторически за нашата църковна иконография.

Малкото врѣме, съ което разполагахъ въ Римъ, езвамъ ми позволи да обиколя и то само по веднажъ многобройнитѣ разкопки и развалини на древния градъ, и голѣмото наднавающе мно- жество музеи, галерии и сбирки, прочути по цѣли свѣтъ съ своитѣ художествени съкровища и многоцѣнни паметници. Тѣхното посѣщение, както и онова, което направихъ само за нѣколко дни на Пелополитанския Музей и на разкопкитѣ въ Помпей, макаръ и твърдѣ кратко, и сѣдо- вателно повърхностно ми послужи твърдѣ много за още по-ясно разумяване на историята на из- куствата, като възкрѣси прѣтъ очитѣ ми вели- китѣ образцови творения на класическото из- куство и на италианското изираждане, както и живота на загинатитѣ цивилизации.



Уредба на педагогическото училище въ гр. Halberstadt

отъ Ив. Нръстевъ, учителъ.

Учителскиятъ семинаръ въ Halberstadt е единъ отъ най-старитѣ — нѣкои го смѣтатъ даже за пръвъ пруски семинаръ. Основанъ е (10. юлий 1778 г.) въ онова врѣме именно, когато и въ Германия, както въ нашето прѣдсвободително минало, учители сж били повече ковачи, шивачи, тъкачи и др. занаятчии; когато въ самия Берлинъ обучението на дѣцата е било повѣрено на единъ бѣденъ старецъ, една баба и единъ инвалидъ-унтерофицеръ отъ тапкашния гарнизонъ. Потикътъ за неговото основаване принадлежи самому Рохову, който въ 1762 г. е билъ назначенъ за 19. каноникъ въ свѣтѣ при съборния храмъ. Най-напрѣдъ семинарътъ е билъ само вѣйка отъ съборната гимназия, съ задачата да подготвя праксани учители «за нѣмскитѣ училища» и много по-късно, едва прѣзъ 1826 г., е билъ признатъ за самостоятелно заведение съ собствена дирекция. Прѣзъ своето 127-годишно съществуване той е прѣживявалъ почти цѣлата нова и най-нова пруска история; като въ огледало, въ него сж се отражавали всички промѣни въ политическия и духовенъ животъ или както единъ отъ директоритѣ бѣлѣжи, семинарътъ е билъ «ту огнище на просвѣтата, ту котило на мрака». Апогея на неговото развитие съставлява врѣмето слѣдъ 1873 год. — 12-годишното директорство на Kehr'a.¹⁾

Въ началото, когато нѣмало опрѣдѣлени учебни планове и всичко било прѣдоставено на ръководещето лице, семинарътъ е ималъ свои собствени наредби. Съ течението на врѣмето обаче разликата между отдѣлнитѣ семинари е била постепенно сравнявана. «Регулативитѣ» отъ 1854 г., а послѣ и «Всеобщитѣ постановления» отъ 15. X. 1872 г., като сж внесли системностъ въ дѣлото на учителското образование, сж подвели всички семинари подъ едно общо ниво. Най-послѣ учебнитѣ планове отъ 1901 г. и съот-

вѣтнитѣ промѣни въ приемнитѣ, отпуски държавнитѣ изпити мѣрятъ да поставятъ телското образование въ Прусия на приза сегашното врѣме висота. Сегга човѣкъ мѣрилъ индивидуалния на семинара откъ само въ вътрѣшния неговъ редъ, въ тоя се той ръководи и какъ ръководешет разбира и прилага учебнитѣ планове.

Зданието, въ което семинарътъ се помѣстроено прѣзъ 1867 год. На врѣмето е била най-импозантната въ Halberstadt снабдена съ рѣдкитѣ тогава приспособи водопроводи и газово освѣтление. Сегга едва стига да побере многобройното своленіе. Състои се отъ главенъ триетаженъ и двѣ крила. Въ долния етажъ имъ ко трапезарията, жилището на учит. служителанъ), I. учебната зала и стаигъ за елн пробнитѣ училища съ библиотекитѣ (учи и учителска) и физическия кабинетъ; въ етажъ сж другитѣ двѣ учебни зали и жили за семинариститѣ стаи, а въ третия — а зала и спалнитѣ, дѣто се държатъ разнитѣ Пристройкитѣ служатъ за квартири на дии и трима отъ учителитѣ: Oberlehrer'a, орлин пробнитѣ училища и учителя по му двора има още 2 постройки: стариятъ (сото пробно училище) и новиятъ гимнаст салонъ. Обширното, принадлежаще на се пространство, е разделено на дворъ за упражнения и игра на дѣцата и училищна дѣто ученицитѣ се упражняватъ въ стопанство. (Учил. градина собствено е чена на 5 части: за директора, тримала и и кастелана; всѣки отъ тия се грижи за ботването на своята часть, та всички ов плодове сж гѣхна собственостъ).

Семинарътъ е затворено учебно за (интернатъ). Посѣщава се отъ 94 възпи отъ които собствено 83 живѣятъ въ инт другитѣ 11 живѣятъ или при родители (мѣстнитѣ), или въ посочени отъ учил управление квартири. Учението е без (Възпитаницитѣ на интерната плащатъ по год., за храна. Срѣдн тия 210 м., срѣдн всѣки мѣсенъ на готвача, гѣ получава т

¹⁾ Kehr'овитѣ заслуги сж признати и достойно оцѣнени. Прѣзъ семинарското здание всрѣдъ зеленина стои малкъ паметникъ на ярамеренъ 1½ м. високъ пиедесталъ стои съета на Kehr'a съ вперенъ въ училището погледъ — ежкитѣ четѣ написанитѣ надъ входнитѣ врата глуми: Gottes Wort und uns im Gwigkeit. И сегга биващитѣ семинарски възпитаници се собираатъ да празнуватъ 3, 10 или 15 годишното свое учителство, първа гѣхна длъжностъ е да парсятъ съ вѣнъ и тоя паметникъ.

окова и здрава храна; сутринъ кафе, обѣдъ, въ 10 ч. закуска, подиръ това (пладнушка и вечеря). Заради това пъкъ се иска писмено обвѣзателство, че първодини ще учителуватъ тамъ, дѣто училища имъ опрѣдѣлятъ, иначе нарушаването си трѣбва да повърне изучени прѣзъ време на учението по 30 ч. учил. плата за всѣко полугодие постъпването всѣки отъ възпитаници да си набави всички опрѣдѣлени отъ училището потребности (съ циманче за дрехи и др. включително). Прѣзъ документи, потребни при по-го, фигурира и едно свидетелство, за да мѣстниятъ официални власти, че родителите кандидатите притежаватъ необходимитъ да набавятъ всички изисквани прѣзъ учението потребности.

Възпитаничеството е строго, даже отъ за всѣко отлъчване отъ заведеното се иска разрѣшение. Върмето е разпрѣделено на най малкитъ подробности.

Възлагамъ дневния редъ за зимното по-

9:20 ч. въ черква. Слѣдъ свършека на литургията свободно въ прѣдѣлитъ на училището;
11:30 ч. обѣдъ; слѣдъ това до 3 ч. свободно за по-далечна разходка;
5—5:15 ч. пладнушка;
5:15—6 ч. свободно въ училището,
6—6:55 ч. тихо занимаване;
7 ч. вечеря;
7:30—9 ч. тихо занимаване (за слѣдния ден); по-нататкъ, както въ работните дни.

III. Редътъ за свободните отъ занятия дни е почти сжщиятъ, както и за недѣлнитъ.

По отношение на часа за лягане не се прави никакво изключение. Даже и по време на матурицения изпити на обитурирания не се позволява да оставатъ по-късно отъ 9:30 ч. Позволено имъ е само да ставатъ сутринъ 1 ч. по-рано.

Длъжноститъ на възпитаницитъ сж опрѣдѣлени до най-малкитъ тънкости. Тукъ е въведена строга система на старшинство: всѣки класъ, всѣка спалня и жилищна стая има своя старши; старшиятъ на първата жилищна стая (I. семинарски класъ) е старши (Obersejor) и на цѣлото училище. Тѣй че цѣлиятъ семинарски животъ е организиранъ, както въ едно многобройно семейство. Външната чистота е повѣрена на кастелана; той е длъженъ 4 пѣти въ седмицата да бърше подоветъ съ мокръ парцалъ. Всичко останало: бърсане праха въ жилищнитъ и учебни стаи, падане собитъ и лампитъ, биене учил. звънецъ, е работа на дежурнитъ ученици. Дежурството се употребява и кѣто наказателно средство. Прави впечатление още и прѣдписаниятъ редъ при евент. пожаръ въ учил. помѣщение: подъ ръководството на едного отъ учителитъ по гимнастиката семинариститъ сж организирани, като сжщинска пожарна команда; два пѣти въ годината — есенъ и пролѣтъ — се произвеждатъ пробни тревоги.

Голѣмо внимание се обръща на здравословното състояние на възпитаницитъ. Болничави младежи не се приематъ за ученици, опасно заболѣлитъ се отпускатъ. Семинарътъ има свой лѣкаръ не като нашитъ, разбира се: въ това отношение ние сме отишли много по-напрѣдъ. Това е лѣкаръ на частна служба, който за прѣгледа на болнитъ ученици получава отъ държавата по 300 м. годишно. При постъпването си въ училището всѣки семинаристъ внася по 4 м. — това е така наречената болнична каса; отъ нея се плаща, кога нѣкой ученикъ бѣде поставенъ на лѣкуване въ една отъ болницитъ. Отъ нея се отпуска сжщо и по литъръ мѣко дневно на слабо развититъ тѣлесно семинаристи. (Тѣковетъ обаче си плаща всѣки самичкъ). Особно внимание се обръща и на пазене здѣлитъ.

Съ семинара сж свързани и двѣ пробни училища: едно пълно слѣто (типъ на селско) и едно раздѣлно (типъ на градско). Въ слѣтото училище се учатъ 49 дѣца (момчета и момичета). Раздѣлното има слѣдното дѣленне:

Elementarklasse (IV) — 1. чч. год.

I. Дѣлнични дни.

Възпитаничеството отъ сѣнь;
първа закуска;
звѣтъ за събиране;
сутринна молитва;
начало на обучението;
10 ч. втора закуска;
обѣдъ. По-нататкъ —

а) Прѣзъ пѣлнитъ дѣлници:

ч. свободно;
обучение; въ свободнитъ часове занимаване въ жилищнитъ стаи;
ч. свободни въ прѣдѣлитъ на учи-

б) въ сръда и сѣбота.

ч. свободни;
5:55 ч. тихо занимаване (около 6 ч. 5 м. до 7 ч.);
вечеря;
ч. тихо занимаване (безъ пауза); слѣдъ сжще общата и дрехитъ;
вечерна молитва и веднага слѣдъ нея

II. Празднични дни.

Възпитаничеството сутринъ;
първа закуска;
звѣтъ за събиране;
сутринна молитва;
ч. свободно занимаване въ жилищнитъ стаи;
пауза 10 м. (за послѣднитъ 2 класа отъ училището);
ч. втора закуска;

Klasse III. — 2 и 3. уч. год.

» II. — 4 и 5. уч. год.

» I б (дъвически) 6., 7. и 8. уч. год.

» I а (мъжки) 6., 7 и 8 уч. год. — тъй

че и то въ сжщност е сѣто, само други типъ. Класовѣтъ му сж доста многобройни — то брой всичко 211 дѣца (момчета и момичета). Пробните училища стоятъ по въ неосърѣния натури на директора; тѣщата, особно за ягорото, се избиратъ. Това е училището не на аристокрацията, тоя, който може да плати 100 м. год. училищна плата, праща дѣтето си въ подготовителното гимназиално училище, а на заможенитъ граждани. Дѣте, показало слабъ усѣтъ, въ края на годината се отпуска и се замѣства съ ново. Административната работа въ пробнитъ училища е възложена на единъ отъ редовнитъ семинарски учители (Ordinaris), обучението и всички свързани съ него дѣлжности — на семинаристѣтъ отъ послѣдния класъ. Нашата дѣлжностъ обр учители гукъ е съвсѣмъ упразнена.

Семинарътъ е свързанъ още и съ една препарандия. Това е частно заведение, основано отъ семинарскитъ учители; съ частни свои срѣдства тѣ сж построили едно ново, снабдено съ всички потребности здание. (Частно е то само откъмъ поддържката си; въ учебно отношение, обаче, то се третира като всички държавни препарандии.) Препарандията се посѣщава отъ 100 ученика, 50 отъ които живѣятъ въ интерната при сжщата, а 50 въ частни, посочени отъ дирекцията, пансиони. Вътрѣшниятъ редъ за интерната сжщиятъ, както и въ семинара. Училищната плата е 100 м. годишно. Вънъ отъ това тия, които живѣятъ въ интерната, плащатъ още по 360 м. годишно за квартира, храна, отопление и освѣтление; тия, които живѣятъ въ частни пансиони, плащатъ за сжщото по 450 м. Отъ добитиѣ 10,000 м. училната плата се плаща на трима препарандски учители (по 2,000—2,400 м. годишно); останалитѣ седмични часове се прѣподаватъ отъ директора и семинарскитъ учители, срѣну когото тѣ получаватъ по 100 м. годишно за всѣки седмиченъ часъ.

По-рано (отъ 1823 год.) при семинара е имало и особно отдѣление за глухонѣми. Сега сжщото сжествува, като самостоятелно «Провинциално заведение за глухонѣми».

Споменахъ още въ началото, че въпросътъ за учителското образование въ Прусія е регулиранъ съ «Всеобщитѣ постановления» отъ 1872 г. Споредъ тѣхъ всички заведения отъ тоя родъ стоятъ подъ непосредния надзоръ на провинциалния училищенъ сѣтъ. Семинарското учение трае 3 години. Постъпването става възъ основа на приемень изпитъ. Кандидатитѣ могатъ да бъдатъ изпитвани безъ огледъ на училището, дѣто тѣ сж получили подготовителното свое образование — това може да бѣде основно училище, прогимназия, реално училище, гимназия или препарандия, не е изключена сжщо и подготовката, добила по частень начинъ, сина тѣ да притежаватъ изискванитъ знания и зрѣлостъ. Въ сжщностъ обаче, почти всички кандидати за се-

минара получаватъ прѣдварителното си образование въ препарандии. Тия сж по-големия семинара заведения, — при повечето отъ нитѣ прѣмети семинарското обучение дѣлжение на това отъ препарандията и действителностъ семинарското учение 6 години.

Въ препарандията се приематъ ученици или курсъ на основното училище или ужо тава сжнитъ знания и не по-старо години. Постъпването става възъ основанъ и усѣтъ изпитъ. Постѣпниятъ се върху прѣметитѣ: релгия (библейска, катехизисъ, черковни пѣсни и псалми), (декамация и граматика), сѣтане (сѣтео естествена история съ антропогония, сѣтане (само физика), география, история, физика. Писаната на музикаленъ струхъ не дѣява прѣлка за приемането; сжщо и сѣна писулка и писно, въ сжщностъ обаче се явяватъ много добри подготвени и дѣване да се чува само, като слушатъ, тѣ дѣлши дѣла да свирятъ сонатинитѣ на виола или виолетитѣ на Монарта. Писанъ мисия се разтѣя на голява секция, сж прѣметитѣ (то): всѣки прѣподавателства по своя прѣметъ. Дѣщата се разсжщо на голява група въ всѣка отъ тѣ по редъ при надлежния прѣподавател. Ниятъ изпитъ сѣстои въ писанането на сравнително доста тежкъ, диктатъ.

Въ третия (по нашему I.) семинарски приематъ само опрѣдѣлено число кандидати, трѣбва да сж навършили 17 години и тѣ по-стари отъ 24 години. Въ низъ учителитъ само могатъ да се приематъ и по-млади отъ тѣ или по-стари отъ 24 години члзъ за това трѣбва да се иска разрѣшеннето провинциалния училищенъ сѣтъ. Постѣпкатахъ вече, става възъ основа на писменъ приемень изпитъ. Първиятъ сѣстои работването на едно съчинение върху сѣ съставителния мисловень ученишки уровень равно наредъ съ съчинението сж се даватъ въпроси изъ областта на релгия, учебни мети, на които излитваниятъ трѣбва сѣ съсѣмъ кжси отговори; сѣта тѣна е сѣ сж кратки завършени писмени работи по учение, география, история и естество. При горното сѣ прибавя и писмена работина отъ въведенитѣ въ семинара нови (физични или химички) езичи гукъ, трѣбва да върши краткъ прѣводъ отъ нѣмскъ на француски чуждъ езикъ. Успѣшниятъ платъ сѣтира върху *мъжки* учебни прѣмети, по блатъ въ семинара (съ изключение на нещата и невинитъ клонове). Иштитѣ трѣбятъ прѣтъ *мъжата* изпитна комисия (сѣ отъ директора и всички семинарски учители прѣдседателството на специаленъ органъ провинциалния училищенъ сѣтъ). Та комисията на секция трѣбва да се избѣга, може да се попусне само въ крайни случ

секции обаче трябва да присъствуватъ както отъ двама членове на изпитната комисия. Във тоя случаи изпитътъ може по единъ или два предмета трябва да се положи предъ изпитната комисия. Въ случаи че и двестенъ да се положи съществени знания при нѣкои предметите, изпитътъ по реди предметъ се дава предъ цялата комисия. Кандидатъ, не имать удовлетворително писменихъ изпити, право да се яви на уснихъ. И дукъ, както и всички за препарантихъ изпити, всички отъ ученихъ учителихъ изпитва по своя предметъ. Изпити се приематъ само гни отъ кандидати, които съ показали поне удовъ створ, уснѣхъ, всички изпитваши предметъ. Като изключено само може да се приеме и кандидатъ съ малъ уснѣхъ по нѣкой предметъ. Това може да се яви само въ случаи, когато комисията е така, че прозиратъ въ учениковихъ знания да даждатъ запълненихъ прѣвъ време на изпитното учение.

препарандии, които не сж свързани съ изпитна семинаръ, по същия изложенъ погорѣ начинъ се тържи и изпитъ на отпускане; дава право на постъпване въ нѣкой отъ сегашнѣхъ (дѣто се укаже ваканции). Разликата е тая, че въ тоя случаи дѣленieto изпитна комисия на секции е съвѣтъ изключено. Изпитването отъ класъ въ класъ става възможна на бѣлѣжикѣхъ, получени при полугодни изпитвания. На ученицитѣ не се поволява да влизе класовѣтъ — слабѣхъ ученици се прѣдѣля въ провинциалния училищепъ съгласъ на изпитване, въ рѣдки случаи само, когато слабѣхъ не се дължи на ученикова вина, да се позволи повтаряне на единъ отъ предметѣхъ.

учебни предметъ се изучаватъ въ прѣдметна и семинара и какъ тия сж застъпени, да отъ следната таблица:

Предмети	Часове					Часове
	III	II	I	II	I	
Подготовка			3	3	3	9
Читанния, образци и пробни урени				12	1	13
Общественоеобразовление						16
Физика	3	1	3	3	3	21
Химия	3	3	3	3	3	28
Религиозенъ	3	3	3	3	3	15
История	2	2	3	2	2	13
Математика	3	3	3	3	3	26
Естеств. науки	2	3	1	4	1	9
Организация	2	2	2	3	3	22
Религиозенъ	2	2	2	2	2	16
Физическа	3	3	3	3	3	24
Музика	3	3	3	3	3	24
Изобщо	33	33	33	33	33	168

Въ се свързватъ въ цялото по часоветъ да отъ прѣдметъ и общо отъ физ. математика.

По броя на седмичнитѣ часове първо място зема материята (и физика) езикъ, следъ него математика, религия, естествознание (съест история и т. п.) Последното отъ тѣхъ начина на преподаването обаче, доживяватъ положеие, особено въ препарантихъ, заса въ роучението. Би се отидо много дѣтень, ако река да изброявамъ материята по всички отъ учебнитѣ предметъ. Това мисля азъ, би било прѣдметъ на специална изложба. Зарати това тукъ ще се огранича само съ споменаване особеноститѣ на тия отъ учебнитѣ предметъ, които у насъ сж другоаче застъпени.

Рисуване. (Отъ 1902 г. е известна новата (берлинска) метода по тоя прѣдметъ. Споредъ нея главната тежестъ пада на рисуването съ свободна ръка. Конструктивното рисуване не е съвѣтъ изключено, обаче го трябва да зема второстепенно място; това последното почва отъ по-слабѣхъ препарантски класъ. Употреблението на прѣдложки, както при свободното, така и при конструктивното рисуване, е изключено. Също така при рисуването съ свободна ръка е изключена употребата на механически помагала при жълтеникъ, пергетъ, линия и пр. Многобройнитѣ издатени отъ министерството примѣри и образци, усещаватъ до най-голяма степенъ чужденето на новия планъ.

Музиката е застъпена повече отъ добръ. Наистина, недостатъчно развитиетъ слухъ не прави прѣчка при постигането: прѣдметътъ зема толкова време и се така умѣло прѣподава, че всички недостатѣци въ това отношение камъ крия се изравняватъ. По въ съжностъ всички кандидати още за препарандиите се явяватъ много добръ подготвени. Прѣдметъ на музиката сж: пѣние, дигулка, пиано, оргетъ и музикална теория. При това единъ седмиченъ часъ се употребява и за хорова пѣние. Свиренето съ оргетъ не е задължително, обаче тия, които имать подготовка и въ това отношение, получаватъ прѣдметового, че могатъ да заематъ канторскитѣ черковни мѣста, за които се издава отъ тѣхъ, на ато следъ това свършатъ и едногодишния курсъ при берлинската академия, могатъ да заематъ и мѣстата на учително-музиканти при сѣбнѣхъ учебни заведения, особено при учителскитѣ семинари. За упражнение препарандиите разполага съ 5 пианина и единъ оргетъ, семинаритѣ — съ единъ флюгетъ, 5 пианина и 3 оргетъ. Прѣдвидениятъ въ програмата часъ по пиано и оргетъ, е часъ само на изпитване; всички възникнали е дѣление да се упражнява самичкѣхъ въ дѣт седмични часа. За тая цѣль въ всяка стая, имать пиано или оргетъ, вси нарочно още въ началото на годината приготвено, разпрѣдѣлено на прѣметъ.

Голямо внимание се обръща на свиренето гласъ. Ученицитѣ, у които музиката е въ ходъ, се освобождаватъ отъ пѣние (но не и отъ общо сподѣване часоветъ!) По пѣние и музика на теория обучението е по-ласно, по дигулка, пиано и оргетъ ученицитѣ сж раздѣлени, съобразно съ

тѣхнитѣ способности, на 3 (често и 4) групи, всѣка отъ които получава предвиденитѣ за отѣхванитѣ класове седмични часове.

Гимнастиката е също много добръ застъпенна. Семинарътъ притежава собственъ, снабденъ съ всички нужни уреди, салонъ. Още отъ III сем. класъ ученицитѣ се упражняватъ въ даване команда и комбиниране свободни или на уредитѣ упражнения. Гимнастиката се преподава отъ 2-ма редовни семинарни учители, които сж посѣпавали гимнастическия курсъ въ Берлинъ, а слѣдъ това сж издържали потребния изпитъ. Зимъ единъ отъ седмичнитѣ часове по гимнастика се употребява за плаване, за което сѣлъ се използва басейна въ градската баня; слѣдъ това се върши всѣки день на отворено. Така също при мразъ зимъ нѣкога отъ часоветѣ по гимнастика се замѣстватъ съ пързалане.

Доколко голѣма роля играе гимнастиката, може да се заключи отъ слѣдното: всѣки семестъръ учителъ-гимнастикъ произвежда по единъ практиченъ изпитъ, цѣльта на които е, да се види напредъка на семинариститѣ въ физическо отношение; полученитѣ резултати се бѣлѣжатъ въ особень, водень и прѣзъ третѣ години формуляръ. Прѣди матуритетния изпитъ всѣки абитуриентъ се подхвърлятъ на грижливо медицинско прѣтѣждане. Тогава се извършва и последния практиченъ изпитъ по гимнастика, слѣдъ което се попълня слѣдната таблица:

№	Име	Възраст	Здравъ е ли по состояние на сегашната	Задача по научения по гигиената	Физическо состояние прѣд влизане на семина ръ, годъ	Задача по научения по гигиената

Болнитѣ не се допускатъ до матуритетния изпитъ и въобще да учителуватъ.

Много повече би трѣбвало да се каже относително преподаването на **педагогиката**. Както се вижда отъ таблицата на стр. 7, тя е застъпена само въ третѣ семинарни класа. Въ методическия упътвания за прилагане плановетѣ отъ 1901 год. достѣжно педагогиката е казано:

Ученицитѣ се запознаватъ съ началата на обучението и възпитанието и съ тѣхнитѣ психологични и логични основания, а също и съ историята на педагогиката, особено слѣдъ времето на реформацията. Като задача на обучението по педагогика трѣбва да бжде още и запознаването учащихся се съ нѣкои отъ бѣлѣжитѣ педагогически събития и даването на практически упътвания относно училищното обучение и изпълняването учителската длъжностъ изобщо.

Цѣльта на обучението по психология, което заема $\frac{1}{4}$ отъ I уч. година, е да изложи нормалния ходъ, по които върви развитието на дѣтския духовень животъ и най-важнитѣ не-

гови патологически състояния. Това трѣбвало да стане вътъ основа на наблюдения, опити и мѣри и по начина, повятенъ за ученицитѣ. Задачата на психологията се включва въ излагането най-важнитѣ прояви на дѣтския животъ и тѣхнитѣ закони.

При излагане началата на дидактиката и питанието трѣбва да се има винаги предъ тѣхното прилагане при учебно-възпитателна дѣлностъ.

При историята на педагогиката е застъпено биографическо-монографическия методъ. трѣбва да се даватъ живи картини на научнитѣ епохи и да бѣлѣжитѣ, особено за рѣтието на основното училище личности. Цѣмето прѣди реформацията трѣбва да се само най-важното. Голѣмо внимание трѣбало да се обърне на развитието на учебното дѣло въ последнитѣ 4 столѣтия. Педагогическитѣ рення се четатъ или изцѣло, или само отъ тѣхнитѣ части; сжщитѣ могатъ да бжде давани и като частни задачи. Изъ тѣхъ етъква главно това, що е указало известни дѣйствие върху развитието на учебното дѣло, също и това, що е отъ важностъ за развитието на педагогическото значение на въпросния писъ. Голото мемориране на учебната материя трѣба да се избѣгва. Навсѣкѣдъ трѣбва да се да смѣтка за културнитѣ условия въ времето, което е дума, а също и да се посочва сѣното състояние на учебното дѣло.

Историята на педагогиката се продължава най-новитѣ врѣмена. Историческата изложба намира тогава своето естествено заключени въ разгледване сегашното устройство на учебно дѣло и въ разясняване общитѣ и частни страни, или частни училищни разпорѣдки.

При разгледване педагогиката на настоящето трѣбва да се обърне особено внимание въ разбиране педагогическитѣ задачи и стрѣми на най-новото врѣме. При упътванията за изпълнение учителска длъжностъ, ученицитѣ се познаватъ и съ изискванията на училищна хигиена.

Обучението по психология, като основна цѣлото педагогическо учение, трѣбва да се постави въ началото; историята на педагогиката почва отъ второто полугодие на сръдния курсъ слѣдъ свършека на дидактиката и възпитателната дѣлностъ. Така че разнитѣ дѣлове на педагогиката разпрѣдѣлени така:

Кл. III (у насъ I) — основи на психологията и логиката; последната $\frac{1}{4}$ отъ уч. години обща дидактика.

Кл. II. I полугодие — учение за възпитането; 2 полугодие — история на педагогиката.

Кл. I. История на педагогиката до най-новото врѣме; специална методика;

Училищни наредби: училищна устроѣба, училищна хигиена, училищно управление, специални училищни разпорѣдки.

Упътвания за по-нататѣшното учителско образование.

предъ установения щати учителското глѣно отъ директоръ, пръвъ учителъ (Oberlehrer) и редовни семинарни учители (едина отъ учителъ-музикантъ). Ржкодѣлнето се прѣкъ отъ нарочно наета (на часъ) учителка; тази работа не фигурира въ програмата за учителъ и педагогическия училища.

Зади недостига отъ основни учители, при отъ семинаритѣ сж уредени и паралелни класове. Отъ по-миналата година тукъ е уреденъ единъ, състоящъ сега отъ 28 ученици. Той се помещава въ частно, наето държавна здание. Ученицитѣ живѣятъ въ двѣ, посочени отъ дирекцията, пансиони; живени сж обаче на общия за училището.

Приемането на нови ученици става веднѣжъ въ три години, когато приетитѣ вече иматъ последния семинарски класъ. Поради малкостъ, именно при семинара сж прѣдставени само още двама учители. Съ изключение на директора и Oberlehrer'a всички останали учители сж съ семинарно образование. Въобщо руския семинарното учение дава голѣми резултати; установени сж само редица специални класове. На и училищната власт не жали срѣдства да постави тия учители на подобающата имъ плата. Въ Берлинъ отъ редъ години сжще специаленъ едногодишенъ курсъ, гдѣто индентифициратъ по 30 учители изъ пѣтъ Пруси. Отъ това на всѣки семинаренъ ученикъ се разпѣнава поне веднажъ отпускъ и се срѣдства да посетитъ нѣколко (поне 3) чуждестранни семинари. Разпѣдѣлбата на работитѣ се върши съ огледъ на специалната на отдѣлнитѣ учители — както при напѣния на учители за срѣднитѣ учебни завеждания, всѣки отъ кандидатитѣ за семинарски класъ си избира свой специаленъ предметъ, който вземъ извѣстенъ предметъ, учителитѣ дава и прѣзъ третъ години.

Предъ духа на специалнитѣ за учителскитѣ класове разпорѣдби, прѣподаването на педагогиката, особено психологията, е работа на директора. Тукъ педагогиката е раздѣлена между отъ учителитѣ: директора (последния класъ), ординариуса и единъ отъ врѣменно-назначенитѣ учители (директорътъ прѣподава математиката въ всичкитѣ преподавателски и всички класове). Директорътъ води и всичката канцеларска работа, писарска длѣжностъ, не сжществуватъ; въ това му помагатъ билинитѣ, било семинариститѣ. Само учителската работа е отдѣлна; съ нейното завеждане е наето единъ отъ полицейскитѣ секретари, а директоръ сж възложена само ревизията и.

Всѣката програма, както това може да се види отъ таблицата на седмичнитѣ часове, е доста много тежка. Занятията гратъ отъ 6 до 12 ч. (11 ч. отъ 6-12), а сѣдѣтъ напѣне отъ 8 до 12 ч. (за пробнитѣ училища отъ 8-12 и отъ 12-2 ч.). Сравнено числото на часоветѣ съ това на класнитѣ, всѣкимъ се даватъ (включая и ректората) по 23—24 ч. седмично. При това

отъ учителитѣ се води поредно строга седмична инспекция, на всѣки завежда кабинета или пособията по своя предметъ. Тѣ иматъ това обекчение само, че помощта на ученицитѣ се изпълзува най-широко на тия последнитѣ въ сжщностъ е възможно завеждането на библиотеката, пособията, кабинетитѣ и пр., а надлежитѣ учители водятъ само надзора върху това.

Минаватъ къмъ единъ отъ най-важнитѣ въпроси — постановката на **училищната практика**. За практическата подготовка на семинариститѣ, както вече споменахъ, съ семинара сж свързани двѣ подобни училища: пѣто слѣго и раздѣлно. Споредъ специалнитѣ министерски разпорѣдби пробното училище, откъмъ своята наредба, трѣбва да бже върна картина на най-доброто училище въ околността. Нека забѣлимъ мимоходомъ, че въ миналото семинаритѣ въ Halberstadt е заемали едно отъ най-първитѣ мѣста въ постановката на училищната практика, та пѣто право е ималъ единъ отъ бившитѣ директори, като е казалъ въ годишния си отчетъ: «Нашиятъ пробни училища сж нашата гордостъ». Заслугата на Kehr'a стѣстои въ това именно, че той е довелъ практическата подготовка на семинариститѣ до най-голѣмата ѣ пълнота. И ако се сравнятъ неговитѣ проекти съ това, що сѣга официално е установено, ще се види, че неговитѣ идеи сж напѣрили най-голѣмо приложение.

Училищната практика почва още отъ II сем. класъ. Тукъ тя сѣстои отъ образовни уроци, упражнѣния и пробни преподавания. Затова не се отдѣлятъ специални седмични часове. Всѣки образованъ лекция се държи отъ респективния учителъ въ часа по надлежния учебенъ предметъ. Слѣдната седмица, въ сжщия приблизително часъ, държаната лекция се разглежда накратко откъмъ форма и съдържание, а сѣдѣтъ това се дава тема за пробна лекция (по сжщия предметъ и клонъ), като се даватъ и най-подробнитѣ упражнѣния за нейното изпѣнение (включая методическитѣ помагала и поворитѣ, отдѣто може да се черпи погрѣбни материали); съ теченнето на врѣмето тия подробности въ упражнѣнето се постепенно скратяватъ. Слѣдниятъ часъ ученицитѣ държатъ и самата пробна лекция. За критика на сжщата се употребяватъ само последнитѣ 5—10 минути. По предметитѣ релгия, пѣмски и сѣтѣне сж геометрия пробнитѣ и образовни уроци ставатъ по-често — въ началото на уч. година редовно всѣка седмица, за да могатъ се даватъ всичкитѣ имъ разклонения; а другитѣ училищни предмети директорътъ изработва особено и пѣти. Препаратитѣ за пробнитѣ лекции се изработватъ именно отъ всѣки ученикъ на класа; при нареджане на пѣта се взимава обаче, што въ седмицата да не се паднатъ повече отъ двѣ пробни. Както образцовитѣ, така и пробнитѣ лекции се държатъ само прѣдъ нѣколко гѣда (4—8). При държането на пробнитѣ се извиква не само единъ, а 2, на и 3-ма ученикъ — споредъ потребната и споредъ характера на самата лекция.

Практиката въ последния семинарен класъ състои отъ образцови (отъ учителитѣ) и пробни (отъ ученицитѣ) общи лекции, уживане, педагогически конференции и обучаване въ отдѣленіята на пробните училища. Първите (образцовитѣ и пробни лекции) сѫ 2 пати седмично. Тѣ се държатъ по сѫщия редъ и начинъ, както въ II семинаренъ класъ — само прѣдъ дѣли отдѣления.

Обучението въ пробните училища е повѣрено пѣтибю на семинариститѣ (отъ последния класъ). Това става по тѣ ръководството и надзора на семинарнитѣ учители, заради което всѣки часъ единъ отъ тѣхъ води така наречения Aufsicht: обикаля поретѣ отдѣленията и тѣго е потребно, взима участие въ самото преподаване. Учебнитѣ предметни сѫ така разпределени между семинариститѣ, че всѣкимъ се падатъ седмично по 1-9 часа обучение. Тукъ се внимава още, щото всѣкимъ да се даде възможность да води обучението по религия, немски и сѣлтане и попе по единъ отъ останалитѣ учебни предметни.

Материята за обучението се задава седмично. За тѣ прѣдъ всѣки отъ семинарнитѣ учители държи по 1 часъ уживане. Тукъ той разяснява материята, що има да се прѣвodaтѣ прѣзъ седмична седмица, указва, ако това е потребно, изворитѣ, отъ гдѣ тя не се черпи, а също и помагателя, които може да се използватъ. И тукъ, тѣго въ II класъ, по пробноститѣ въ учебнието постепенно намаляватъ. За преподаването семинариститѣ изработватъ кратки препарации. Тѣ прѣдварително трѣбна да бждатъ прѣведени отъ надлежния учителъ и надлежно изправени.

За тѣ се видятъ резултатитѣ отъ обучението, при пажо прѣзъ годишната, прѣди тѣзната, есенната и летната ваканции, се тържатъ така нареченитѣ Uebersichts-сѣтинни изпити. Цѣль по-рано директоритѣ опрѣдѣля всѣкимъ отъ преподавателитѣ-семинаристи по една тема изъ кръга на трѣмнатия отъ него материятъ. За сѣтинния изпитъ се опрѣдѣля особенъ день; той става въ приемотнието на всички семинарни учители и на семинариститѣ отъ последния класъ — дѣлочно гия, които не доематъ по пататъ въ работата. Въ особено изѣдание учителскитѣ сѣвѣтъ отъ гдѣява постигнатитѣ резултати и поставя нужни бѣлѣжки по практика. Тукъ притататъ редъ на държания гия сѣмична сѣвѣненъ изпитъ. (до II 05)

Раздѣлото пробно училище

Класъ	Врѣме	Учебни предметни
Годинава кл.	7.30—8.15	Обучение въ семинара
	8.15—8.30	Категоризация
	8.30—8.45	Немски
Годинава кл.	8.30—8.45	Естествознание
	8.45—9.00	Категоризация
	9.00—9.15	Немски
	9.15—9.30	Геометрия (съ общъ бѣлѣжки)
	9.30—9.45	География

Класъ	Врѣме	Учебни предметни
IV (сѣм.) кл.	9.45—9.55	Немски
	10.10—10.25	Писмописане
	10.25—10.35	Сѣлтане
III кл.	10.10—10.25	Немски
	10.25—10.40	Сѣлтане
	10.40—10.55	География (съ общъ бѣлѣжки)
II кл.	10.10—10.25	Религия
	10.25—10.40	Сѣлтане
	10.40—10.55	История
	10.55—11.10	Немски

Сѣлото пробно училище

Отдѣление	Врѣме	Учебни предметни
III (т. курсъ)	2.30—2.45	Писмописане (съ общъ бѣлѣжки)
	2.45—2.55	Немски (съ общъ бѣлѣжки)
	2.55—3.10	Сѣлтане (съ общъ бѣлѣжки)
II и I (сѣм.) кл.	2.30—2.45	Библоска история
и гор. курсъ	2.45—2.55	Сѣлтане (съ общъ бѣлѣжки)
	2.55—3.10	Естествознание
	3.10—3.25	География
	3.25—3.40	Геометрия (съ общъ бѣлѣжки)
	3.40—3.55	Засѣдане на учителитѣ за поставяне обща практика
	3.55—4.10	Обучение въ семинара

Забелѣжка: Поради тѣзи причини тѣзи сѣлтанитѣ не сѫ дѣлани по-често.

Освѣтъ, това по единъ отрано установенъ ученицитѣ отъ тоя класъ хоспитираатъ преподаването на своитѣ другари по предметитѣ прѣлично, тѣго тѣмъ липсва нужната хватностъ. Въ тоя случай се обръща особено внимание и на обстоятелството, щото всѣки нараст да изучи прѣзъ непосредно найбѣгнато обучение по четене и сѣлтане. Въ началото, особено при поспѣлнитѣ прѣдметни опрѣдѣлѣти повече хоспитанти, на и обикнитѣ и пробни лекции се участватъ.

По-нататѣжкѣ ординарицѣтъ тържатъ сѣмична по единъ часъ педагогическа конференция. Това обаче не е кризиса на прѣдметитѣ прѣзъ седмичната лекция (като у насъ) се раздѣля въ тѣта училищна обстановка поствѣта на отдѣлнитѣ семинаристи прѣдметитѣ, особено важнитѣ при илѣон отъ учебни предметни, управлението, дисциплината и по се раздѣлятъ тѣсто и илѣон специални и чѣски въпроси. Трѣбва да забѣлѣжка, че семинариститѣ водятъ отдѣленитѣ не само въ учебно и въ дисциплинарно възпитателно отношение. Всѣки отъ тѣхъ поема отдѣленитѣ си свириска на прѣлния часъ — сутринъ и обѣдъ то минути прѣди почиване зазвѣтъ неслѣдъ по на двора, надзирава ги по тѣхъ прѣдметитѣ и пр., а сѣдѣтъ вечеръ.

ти виежда въ ставта и почва общо отделение си има и своя класенъ. Овие семинаристѣ, по прѣподавателство, «Всѣобщитѣ постановления» прѣдсѣ. много въ педаг. конференции да се и бѣтъжикитѣ на семинаристѣ отношеноститѣ на тѣхната: тѣхнитѣ дѣрби, ижевание, поведение, особни посетитѣ въ случаи мѣрки и пр. Въ това смекъ за психологически възбуждения индивидуалността на дѣлата. По-рано, горството на Келг'а е съществувала още по-цѣлеско на наредба: всѣки е получавалъ по едно дѣте (можете да наблюдавате и виежда въ потребителна книга, а въ особни мѣсечни си съ се съобщавали и разказвали отъ това наблюдение.

Още, че семинаристѣ поематъ и не сѣтъ Великденъ (началото на дѣла), а още слѣдъ Келг'а; послѣдствие ученицитѣ-абитуриенти се освободитѣ прѣподаване, за да иматъ повече време за подготовка къмъ матурапусъ за тоя постѣдния нѣма: всички се извѣриватъ въ учебнитѣ часове горството на самитѣ учители). Това ще и отъ съображението, че за да епѣнно новопостѣжнитѣ тѣца, семинаристѣ да съ вѣзми достатѣчно въ учителска работа.

Та се прѣподава отъ всички семинасти - всѣки има методиката на своя. Това разпоказване съветътъ не е въ прѣдмета, първо, учителитѣ съ издѣжната тѣя срѣда, а второ, като прѣподавател само на единъ учебенъ прѣдметъ учителъ има пълната възможность да поново литературата по респективния «Всѣобщитѣ постановления» въ поучения, опрѣдни на многобройни прѣбѣва да се простратъ до всички и степени на отгѣлнитѣ учебни. При тѣхъ трѣбватъ да се обѣрне вниманието на помагалъ, а също и на потребителни учители било при прѣподаване при по-нататѣшното негово образъ постѣднихъ редъ часове по методика съветъ да изразитъ, че какъ е постигнато по-големо съгласие между педагогическа и практика, откожкото това е уредна точка при методическитѣ поучения винаги учебния планъ на основаніе и практиката на отгѣлнитѣ семинасти се обѣрва внимание прѣдъ всичко то е, че какъ сѣтъ неговите въ това, за кои може да бѣде. Съ това да по-даватъ въ практиката въ пруския университетъ усвоиване на материята, по прѣдпознана въ основното учение. Съ не по-покушата работа по ученицкото постѣднитѣ, тѣми се дава възможността на дѣла, а инакъ то се даватъ

въ оня вирѣ, извѣстенъ подъ името училищна работа. А съ това, ако не извѣло, то поне до минимумъ се намѣлява жариването, що всѣки учителъ прѣживява въ първитѣ години на своето учителство.

Наистина, прѣподаването на семинаристѣ не се отличава съ особно изкуство; това не се иска отъ тѣхъ, на не би трѣбвало и да се иска отъ единъ новоназначенъ учителъ. Та каква полза извѣща нашия педагогистѣ, като го учимъ още въ началото да мѣждува и при всѣки обрѣ, урокъ да ни събѣри «отъ деветъ десѣта вода»! Като казвамъ това, азъ съмъ далечъ отъ мисълта да гоня, че не трѣбва безусловно да притѣрнемъ дуканата наредба. Съветътъ не. Азъ намѣквамъ само мимолетомъ, че въ постановаката на нашата училищна практика има единъ погрѣшенъ пунктъ. Ние помагаме на нашия семинаристѣ, бѣдещъ учителъ, да усвои само външната страна на обучението; съдѣйствието отъ това е, че той навиква да крои всичко съ аршина на форми, степени, да идентифицира понятията «степени» и «методично постѣпване». Че нашитѣ учители и слѣдъ нѣколко годишно учителство не могатъ да вникнатъ въ материята за основното училище и не съж въ състояние да си патѣжватъ единъ учебенъ планъ, е фактъ, извѣстенъ всѣкому, който има по-близо общение съ тѣхъ, миналогодишнитѣ майски конференции показваха това повече отъ ясно, може би. А причината на тѣй, мѣка, чежи въ обстоятелството, че ние много грижливо ухажваме нашия педагогистѣ въ това, какъ трѣбва да прѣподаватъ, а често съвѣтъ забравяме да имъ кажемъ и то именно има да се прѣподава.

Свързката между собствения учениковъ опитъ и методическитѣ поучения се простира върху всички учебни прѣдмети. Азъ видѣхъ учителитѣ по музика, напр. да глатъ всички правила на музикантата теория върху пѣснитѣ, издѣжвани въ отгѣленията на пробнитѣ ученици.

Не мога на не изкажа благодарността си на Министерството на Народното Просвѣщение, за даденото намъ право, да дадемъ планъ на мѣрнитѣ, които то трѣбва да вземе въ бѣдеще, за да можемъ да използваме най-добриятѣ времето, що ни остава да прѣкараме въ Германия. Това азъ схващамъ въ смисълъ, щото и ние, опрѣдни на свѣдѣлїята, по-могатъ се почерпи било изъ литературата, било отъ свѣтлинна дѣла, да помогнемъ въ намирането подходинтѣ и тѣя нѣтъ мѣста. Излизанки отъ това съображение, азъ си позволявамъ да дамъ свѣдѣлїитѣ тукъ мѣстия.

За мене времето, което сѣга прѣживява нашето основно и частно образцово училище, е време прѣлодно, време на съставяне. И колкото и малки та съ приноситѣ, които ние можемъ направити, въ все бѣха могатъ да се използватъ за целитѣ на тѣя жива заорба. Защото колкото повече съ приноситѣ, които бѣха се имали прѣдъ ови, толкова по-спѣшнѣвъ ще бѣде начертанията и планъ, толкова по-големъ ще е смѣту постѣднитѣ, че нѣма да се мондаме въ еднообразностъ.

постъ. Та затова добръ е, ако се посѣтятъ не само единъ типъ семинари; покрай нѣколкото пруски, нужно е да се вземе и по единъ отъ саксонскитѣ, които по своята наредба не падатъ по-долу; па нека не се изпусна и великото херцогство Баденъ, което по отношение на учебното дѣло винаги е заемало едно отъ първитѣ мѣста между германскитѣ държавини.

Първата и най-важна наша задача е да изучимъ организацията и реда на работата въ германскитѣ учителски семинари. Не ни съмнитъ, че това ни можемъ сторити при всѣки посѣтѣнъ семинаръ. Що се отнася до вътрѣшната работа обаче — похватитѣ при обучението и застъпването на по-новитѣ течения — сжщото може да се сторити най-добръ въ семинаритѣ, дѣто сж прибрали подобритѣ учителски сили. Заради това не трѣбва да бъде изключено и посѣщението на семинаритѣ въ голѣмитѣ градове. На първо мѣсто азъ посочвамъ семинара за подготвяне учители въ берлинскитѣ основни училища. За сжщия говорятъ и слѣднитѣ двѣ съображения: ако се сжди по изработения и възведенъ отъ 1902 год. училищенъ планъ за берлинскитѣ общински училища, тукъ е направена голѣма крачка въ застъпване по-новитѣ течения по градежа на учебния планъ; второ, въ Берлинъ е изработенъ и най-наирѣдъ възведенъ новиятъ планъ по рисуване.

Голѣми, почти неограничени сж правата, съ които туканинитѣ директори се ползватъ. Характерътъ на заведението винаги се опрѣдѣля отъ ръководещето лице; директорътъ дава тонъ на цялата работа. Заради това покрай семинара въ Frankenberg (d-r Polack), азъ посочвамъ и семинара въ Ratzeburg (Шлезвигъ-Холщайнъ), гдѣто директорува d-r Heilmann, автора на най-доброто и най-разпространеното за сега ръководство по педагогика и гдѣто по-новитѣ изисквания сж повече застъпени. Да посоча този семинаръ, азъ имамъ прѣдъ очи още и слѣдното не по-малко важно обстоятелство. Ако река да прѣтегля придобивкитѣ отъ досегашното ми прѣстояване, двѣ сж, които ще добиятъ най-голѣмата тежестъ: устройството на училищната практика и обучението въ слѣтото училище. Трѣбва да спомена обаче, че тукъ това послѣдното се съвсѣмъ малко цѣни. Още Keig е нарекълъ слѣтото училище Aschenbrödel на педагогическата литература и това му гледище сѣкашъ и до сега се сподѣля. Това се вижда по всичко — по помагалата, съ които то е снабдено, по афишата, що го посѣщаватъ и пр. Понятията «слѣто училище» и «Amterschule» тукъ често се замѣстватъ. За Прусия и провинцията Саксенъ въ частности това е лесно обяснимо: съ нарастване на населението, малко населенитѣ мѣста — тия, гдѣто слѣтото училище има право на сжществуване — постепенно намаляватъ. За насъ обаче въпросътъ

стои съвсѣмъ другояче. Занемаряването ството на слѣтото училище е една пронашето учебно дѣло, която ни коства много. Ако тя наврѣме бѣ запълнена, на положението въ закона отъ 1891 6 год. задължително учение навѣрно не такава. Заради това азъ споменавамъ Ш-Холщайнъ, огнището на слѣтитѣ у А като избирамъ така малкъ градецъ (К-бронъ едва 5000 жители), азъ се надѣвамъ околността биха се намѣрили още и селна съ слѣти училища, та на самото да се изучила тѣхната наредба и водене. И ното слѣто училище още не може да пълва и ясна картина на дѣйствителността татъкъ Ratzeburg е сѣдалище на нѣ въ дѣйствителна (а не въ второстепенна тукъ) длъжностъ; тукъ, надѣвамъ се, би се още и доколко идентъ на Юнге (Kiel) сж коренъ въ самата практика.

Много се разисква у насъ и въпроса за низиране психологическитѣ наближенияване индивидуалността на дѣцата. Това е толкова назрѣлъ, че за него трѣбва да сѣмѣтка. Че това е тежка работа, низисква много врѣме и още повече запознания, е неоспоримо. Въ учителската практика азъ броя опита за завеждане на индивидуални книги — инициативата за т издлежеше на тогавашния учителъ по пед и методика, г-нь д-ръ В. Мановъ. Опитостана само опитъ, безъ да даде какви резултати: мене липсваше необходимата оп и познания, а г-ну М-ну нужното за това. По тоя поводъ азъ намирамъ за умѣст посѣти семинара, гдѣто работи единъ с витингъ въ тая областъ д-ръ W. (Karlsruhe, Баденъ). Тукъ ще се ви и организовката на това дѣло, а и — то е по-важно за насъ — доколко то е ме намѣри практическо приложение въ ческото училище. Посѣщението на ед баденскитѣ семинари е свързано и съ своето, че пътъомъ може да се посѣти heim, та на самото мѣсто да се изучи разискваната Манхаймска училищна сн

Като говоря за мѣркитѣ, които трѣб възематъ за най-доброто използване на азъ би трѣбвало да мина и на втората на въпроса — да начертая планъ и на при отдѣлитѣ посѣтени семинари. Това ми е невъзможно: тукъ ще се има ркълъ непрѣдвидени обстоятелства, а прѣд личното държане на шефа на заведение това ще зависи и врѣмето, що има да кара при всѣки семинаръ. На всѣки случая 2 и 4 мѣсеца сж границитѣ, между които може да се движи.



Разкопки въ Мощени при Кадинъ-мостъ прѣзъ 1904 год.

отъ Йорд. Ивановъ.

Сводъ на едно мое издирване за археологическите паметници и града Първа Юстиниана, по въ приложенията на Църковенъ Вѣстникъ, година 1903, стр. 110—139. Софийското историческо дружество рѣши да се направятъ разкопки въ мѣстността Мощени, до моста на Струма. Господинъ Мининъ на Народната Просвѣта, като възприе идеята на дружеството, благоволѣ да ме позове, съ писмо № 6294, отъ 1 юлий да ръководя поменатитѣ разкопки и да представя рапортъ за извършеното и на Работата захванахъ на 13. августъ и работихъ до 30. септември, когато настѣпи есента.

Видъ на незавършенитѣ още разкрития мощени и възможността да се намерятъ още и поучителни старини, нека ми бже да се въздържа въ това си кратко съобщение отъ прибързани заключения и се ограничавамъ съ фактичната страна.

1.

Мѣстото Мощени.

Около 1 километра източно отъ Кюстендилъ, на Кадинъ-мостъ на Струма, има котловина, която е 3 километра и широка около 2. По нея протича рѣка Струма и я дѣли на две долини — сѣверна и южна. Въ народнитѣ казани тази котловина се нарича Мощени. Старото корито на Струма било на 1½—2 км по на югъ, дѣто ясно личатъ прѣжешите и насипи. Сегашното корито се намира на сѣверъ и рови сѣверната Мощенска котловина, като образува високи брѣгове до 5—6 метра. Брѣжичката, идеща отъ южнитѣ долини отъ Конявската планина, прѣсича частъ на котловината и се влива въ Струма. Отвредъ изокколо котловината е обградена съ насипи, едни отъ които се спускатъ

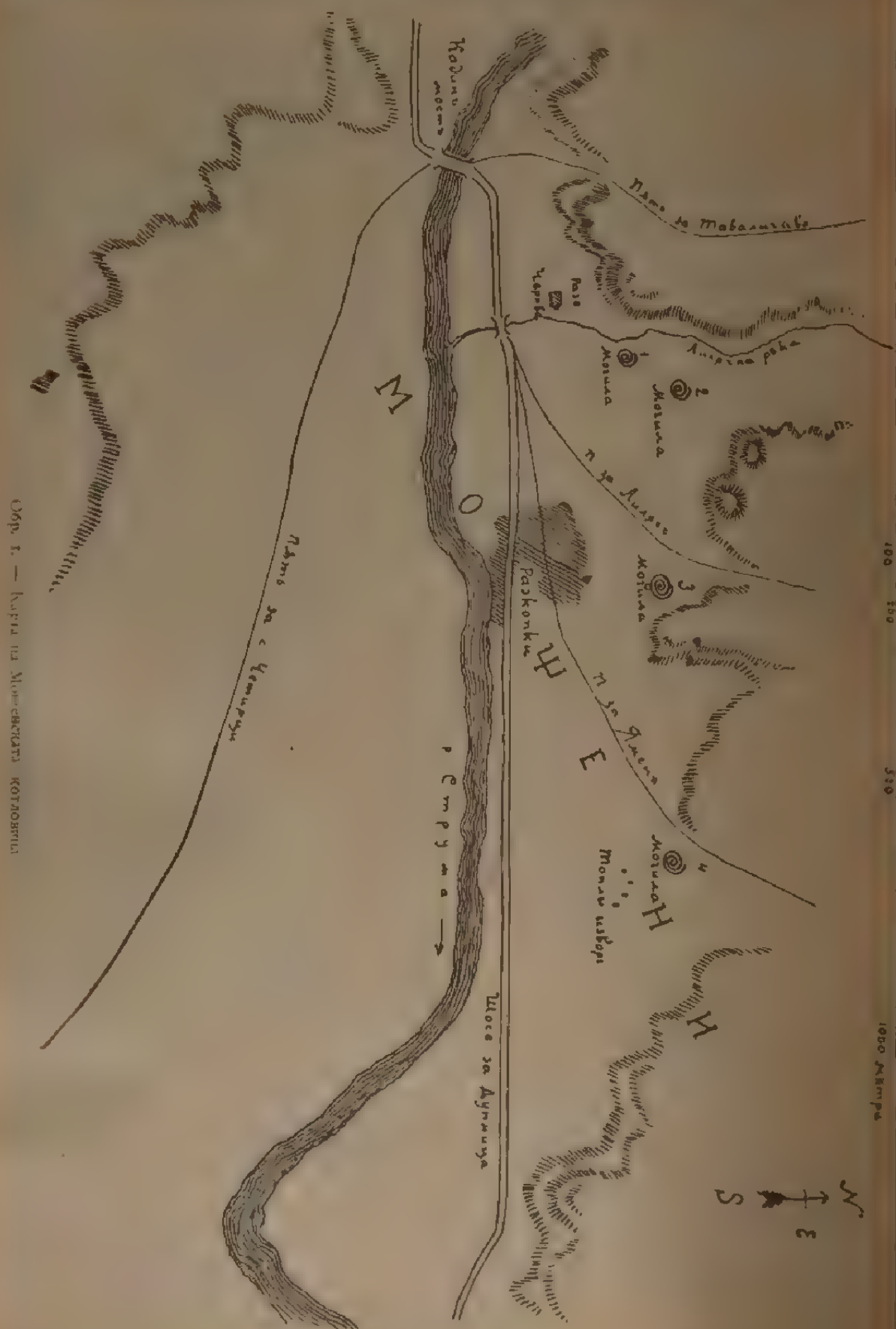
отъ Конявската планина, а други сж далечни разклонения на Осогово.

Мощенската котловина се обработва току-речи пълнота: по лѣвата по-висока половина — ниви за жито, а по дѣясната, по-низка и достъпна за заливане отъ водитѣ на Струма — ливади главно.

Поради своето кръстопечно положение помежду древната Павлиция (Кюстендилъ) и Германе (Санааревска Бана), и отъ Македония, прѣзъ Фролошъ (Фробрушъ, стража, постъ), прѣзъ Друмоаръ (Дрѣмъ, пѣть, хѣръ, добъръ), укрѣплението Брдуна (Bedriana) за Сердика (София), пъкъ най-сетнѣ и поради своитѣ собствени стоди — голѣма рѣка, топли извори — Мощенската котловина отрано е станала голѣмо селище, което на два пѣти, до колкото се знае, е зануствало отъ насилия и опожаряване, веднажъ въ началото на VII в., и други пѣти прѣзъ турското робство. Околнитѣ народни прѣдания посочватъ тука голѣмъ градъ наричанъ «Мощени», затрупанъ веднажъ отъ силнодошлата «Илиячка» суходолина, а други пѣти зануствѣлъ отъ турски золуми.¹⁾

Вече и безъ каквито и да е прѣдания и исторически извѣстия, каквито азъ посочихъ въ горѣпоменатото си издирване, има доста външни, очевидни признаци, които свидѣлствуватъ за живота, що е кипѣлъ някога въ котловината, особно въ лѣвата ѝ половина. Такива сж развалинитѣ на черквичката византийски стилъ, съ гранитенъ езически жертвеникъ вътрѣ, четиритѣ могили наредени отъ сѣверната страна, друга една на юго-източния Четирски хълмъ, изобилието изъ нивитѣ на останки отъ старовѣрски градежъ, запазенитѣ зидове и парчета отъ домашни сѣдове по лѣвия брѣгъ на Струма, гранитни дѣлани плочи извадени отъ стари постройки на близкѣ градъ и сега постлани по Кадинъ-мостъ и др.

¹⁾ Селата Невѣстено и Четирин се населили въ сегашнитѣ си затупани долини, отстранени отъ главния път, поради честитѣ обири и насилия вършени отъ «турци» на въ града, който най-сетнѣ и зануствѣлъ.



Добр. Е. — карта на Мошата котловина

И наистина, разкошникѣ, които се прѣвирнеха минувата 1-а година, отъ 13 августъ до 30. септември, въ това мѣсто, макаръ и съ сѣромъ срдѣства (защо ина отъ царскосиниското) руководство и други толкова отпуснати отъ г. Министра на Народната Просвѣта), дадохъ резултати сдѣръ, поучителни както за доминния битъ и тракии, тъй и за погребанииѣ имъ обичаи.

Разкопките започнаха по тия места през 1907, а през следващите години. То гадината гробница се намира под рината, прясната била нава, твърда, и бърка се ръката чак докато от съедината ръкачка (увалта) прясната се измърха валчетата и парцета червени спонени червени. В отвора, що се прави при татона, се отваря при чон.



Обр. 2 — Изображение на (прим.)

Нека зависимъ отъ послѣднитѣ, като свър-
зани съ по-ранешни! мѣстни режими около
срѣдинето

11.

Петребялна могила № 1.

Тази паметна могила се намира на самият ъв на
бръща на Ангелската судоходна, от височина
1 метра надъ околното равнище и 12 метра в
широчина. Въ северозападната ѝ част е изградена
стара круша ситница. Тази могила привлича
вниманието ми още преди 1903 г., когато по-
сетиха моите кръм. Върхът ѝ бѣше разраван
отъ иѣкои иманяри, които арбадрати и колелето,
които се ползвали ковати. Единъ старецъ
орачи, който орѣе до могилата, ми съобща
че на всички околни ниви се изравняватъ
и сѣща, и прилични колелета, гризми, и че преди
15 години иѣко в бръща тогава нѣма могилата,
бѣли изровени два десети рѣжжесѣи и сѣ
орбачи, по пѣтъ изровяваха отъ старинна
война колеленици. (Орбачи, бѣли и сѣсн
и придо, и та шимежна и сѣснѣдно. Вѣщо и тѣ
пришита не убѣдиха още яни, че могилата не
е старинна, а погребална дѣри. Преди деня 1903
Царковѣвъ Вѣстникъ за 1903 г. стр 133.

сметает — погребение грѣвъ сражаемыхъ и с
символомъ, своимъ ирѣвъ, тѣмъ погребеніи
съ статуею грѣвъ и ирѣвъ

В изобръ е представена мисълта за единствеността на истината, която е разширена четири пъти, а Партенонът е изобразен докато се моли (човекът, който е сфинксово изображение, е човек, който е изобразен, формата към истината. Висок

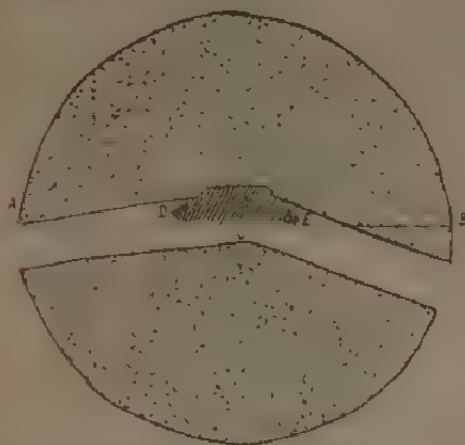


506 p. 3 — 1 cm. 1918. \$1.50

Винаги по съвършенството и достатъци аз въз-
горях, когато и бяха малки и ням, черен
ученик и тежестовикът с *Народна*
и тогава похитил на момичето, *четири* го са
във външната половина на катедрата, *четири* го са
дизайна и остана.

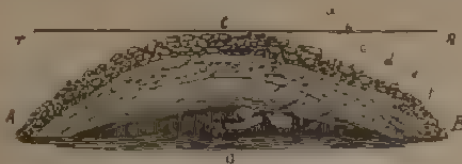
Спопнята гробна, що се намери в д. Гай
целі, в центрі од могили, маже на

(обр. 4), е твърдъ поучителенъ отъ всяка страна. По него и по намѣренитѣ въ него прѣдмети можемъ си състави ясно понятие за погребението на тракийци, за които напоследѣкъ тѣй много се приказва въ науката и тѣй малко още се знае иѣли положително.



Обр. 4.
Прѣснъ хоризонталенъ разрѣзъ на могилата № 1.

Гробътъ е цѣлъ подъ равнинцето въ форма на подиума съ връшникъ, дѣто подиумата е самиятъ гробъ, а връшникътъ е сводъ, въ форма на сегментъ, при отиѣсенъ разрѣзъ на гроба (обр. 5). Първиятъ доленъ слой на гробницата се състои отъ обикновена глина (Г), разстлана върху дѣйствиена здрава прѣстъ и чакълъ.



Обр. 5. Гробица съ сводъ въ могила № 1.

Вториятъ пластъ е вече сива и много мазна човѣшка пепель (е), на мѣста чиста и на дебелѣина отъ 1—2 сантиметра, а другагѣ избѣркана съ хубаво запазени дѣбови въглища. На мѣста, а особно отъ странитѣ изокколо, се намѣри поясъ отъ бѣла глина. Въ сѣщия втори пластъ се намѣриха въ източната страна на гроба три хубави, слабо запазени бронзови сѣдѣ, именно една *патера* (обр. 6), употребявана въ древность



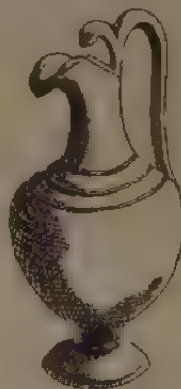
Обр. 6. — 1/2 ест. гол.

като свеленъ сѣтъ за виоцианияне при жертвуване и други обреди. Нашата *патера* се отличава съ хубава масивна направа и дръжка, прѣд-

ставяна миниятуренъ лостъ на стѣнобитвашина (*testudo*) съ овнешка глава.

Въ *патерата* бѣше поставена друга още хубава бронзова стомничка (обр. 7), употребя за сѣщитѣ обредни цѣли.

До *патерата* източно бѣше положенъ третъ бронзовъ сѣдъ като стомна, съ широка дръжка (обр. 8).



Обр. 7.
1/2 ест. гол.



Обр. 8.
1/2 ест. гол.

Въ сѣщия този втори главенъ слой, се нариха прѣснати пѣколко голѣми жѣлѣзни гирѣ както и счулени лакриматории (бализматории) шишенца отъ бистро и зеленикаво стѣкло дълги шии, въ които се поставяли мирризни противогниещи течности. Намѣри се и бронъ чашка (обр. 9), въ дѣното на която бѣ застигъмна жидкостъ. Други дебелѣ стѣкленици пѣкъ бѣха съвсѣмъ изкривени и изпотрошени, като че пострадали отъ силентъ огънь. Сѣ гамъ се намѣриха изпучупени червени и сиви глинени сѣдове, лавички, както и пѣколко купчинки отъ бѣла брашнаена материя. На парчета отъ бакарентъ сѣдъ личеца затѣпени късчета бѣло платно, чиста чина ткань. Въ пепелѣта изровихме и овалъ половина отъ орѣхова черупка, както и сѣлѣйна оловена щипалка (обр. 10).



Обр. 9.
1/2 ест. гол.



Обр. 10. — Ест. гол.

Всички тѣзи вещи бѣха непосредно отрунъ отъ единъ слой глина (д, обр. 5), надъ него прѣ слой чистѣ ситентъ пѣсѣкъ (с), по-горѣ слой отъ глина, горени кокали, овчи кокалчета и дрѣли, черепки, — останали въроятно отъ жеринията при изгаряне гѣлото на благородника. Въ горниятъ пластъ бѣше едѣръ чакълъ (а), ко като да образуваше вѣненъ на свода. Надъ нитѣ тѣзи пластове бѣше навърлена прѣсна могила съ споменатитѣ по-горѣ гробовѣ

III. Погребална могила № 3.

могила, сега обрасла съ рѣдка джовина, има отъ южната си страна площадка (ВІІ), яка около 15 метра (обр. 11), която се надалу къмъ градскитѣ развалини. Тухлитѣ,



Обр. 11.

итѣ и хоросана, що личеха по площадката, ме накараха да почна разкопването тѣкмо и да оставя за по-сетнѣ самата могила. Истинително, още вториятъ ударъ на гърно-допрѣ на циментираниъ теренъ! Площадката

е езически паракансѣ входъ отъ южна страна и единитѣ развалини (направо: правоъгълно поле, дълго 50 с.м. и широко 9 м. АВ (обр. 12), съградено отъ камъни, осанъ и по-малко съ яки тухли. Въ храма по вход-стѣналата, отъ С, отъ южн. и хоросанъ. Тухлитѣ по-малко и парокъ отъ пазеш-на орачаванъ на нивъ. Единъ за-мъкъ у дома му, руги, при-на купчета, стоеха тамъ. Пѣтъко тухли, неогрѣ-и посочватъ, сж били сени и слѣ-паралелно-бнитѣ на въ сѣвер-

половина на храма, сѣрѣцу входа, надъ равни-на пода се излиза етно по-високо 30 с.м. отъ яки дѣлани гранични плочи (обр. 12) и прѣдъ него до жлитѣ — по единъ

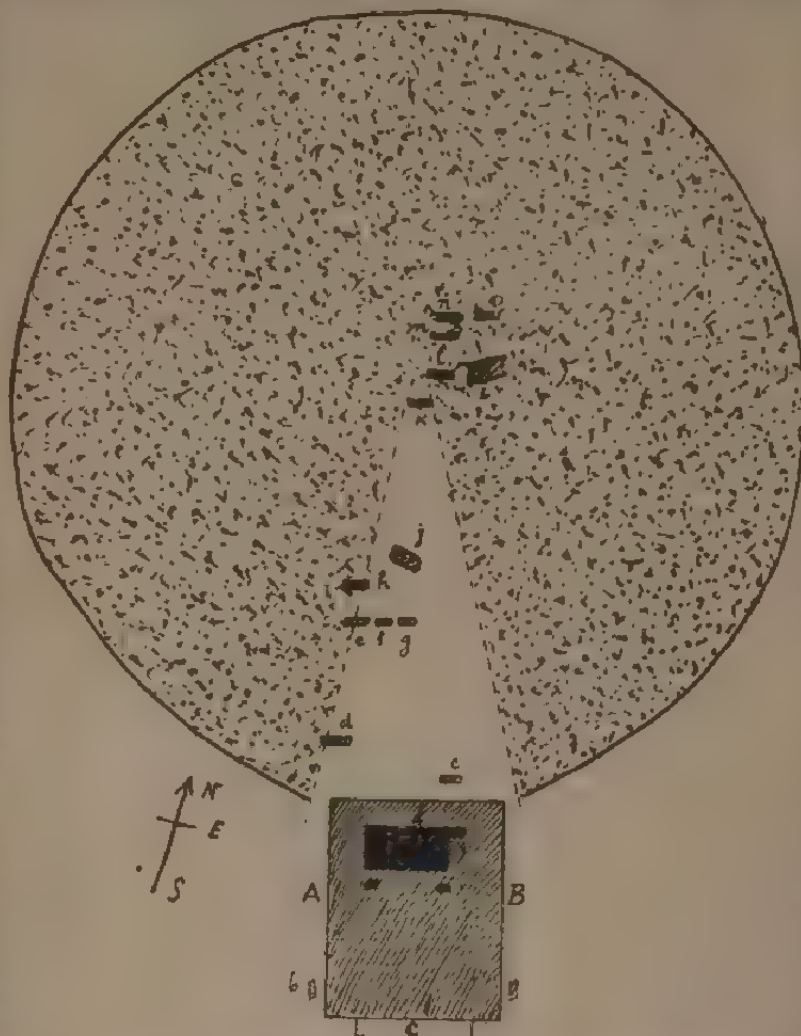
недѣланъ камъкъ като за подставка. Отъ това и отъ свидѣніята що имаме за храмоветѣ на трако-елинската култура можемъ възстанови външната страна на този храмъ току-речи въ най-простия му видъ. Отворитѣ на покрива е падатъ тѣкмо надъ гранитнитѣ плочи, дѣто е било тѣй нареченото свето мѣсто (cella), кораби (vats), и тѣто поставяли статуйтѣ на боговетѣ.

По пода и около него, особно отъ сѣверна страна, бѣше натрупана въ безредица срутената зидария на храма.

По единъ секторъ, съ основа широчината на храма и връхъ центра на могилата, се захвана разариването и на могилата, обаче голѣмината и, малкото работници, съ които разполагахме и кишовното врѣме прѣзъ края на септемврий не ни позволиха да разровимъ повече отъ полови-ната на сектора (обр. 12). При все това и тукъ попаднахме на пѣтъко гроба, два отъ които бѣха прѣзъ

групо-изгаряне. Два човѣшки скелета бидоха разровени до основитѣ на храмовия подъ при а и при в (обр. 12). Първиятъ отъ тѣхъ на дълбо-чина 1,9 м. бѣше по дължината на стѣната, изгнѣтъ и едва можахъ да прикрѣпя коститѣ на лоба, който имаме index cephalicus 1180. Вториятъ скелетъ (при в) бѣше по сѣрѣцето положение, че-репъ невѣзста-новитъ.

Въ разровената частъ на сектора около центра сѣ-верно се нами-риха още 11 ске-лета на дълбо-чина по 1,5 м. до 1 метръ¹⁾, всѣки въ свое положение, възнакъ, става къмъ за-падъ, крака къмъ изтокъ, безъ

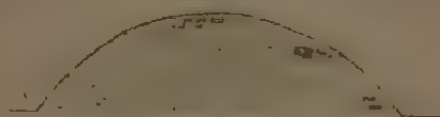


Обр. 12. — X-ризованата зарѣзъ на могилата и храма

слѣди отъ ирони, които да показватъ упо-трѣбата на дървени погребални савѣти. Разно-

¹⁾ Извѣрно, прѣдъ та се скрива частъ отъ храма, която по-късно бѣше разрушена. Тѣхъ гробове не са сж били въ-малко-малко

пожението на гробовете в хоризонтален вид е посочено на обр. 12, а в отвътен раз-



Обр. 12

Обр. 13. Черепът при гроб № 1 (обр. 12) е index 0-6. Тук не са били изчерпани, на гробни кости, се откри сребърно колие, вероятно обина (обр. 14).

Обр. 14.
Ест. гол.

Във външното (обр. 12), на дълбочина 1-75 м, се откри про- тивоположно от западната страна на гробни огнище, подобно на онова на могила № 1, но без свате. Във огнището имаше разслагана малка човешка пепел, пълница и няколко сакла нарупани на кашпана. Вещи от метал и бързито събрани сребърни жетони (платина) на могила. Златни и сребърни сакони и други части са събрани.

1) Четирите чинии са (обр. 15), по рж- бени и тилого на които има прост орнаменти от на- ведени чертици или жетони, а на горните четири рог стои по една прикритата шипа с орнаменти вън претосани диг- ни.



Обр. 15. — 1, ест. гол.

2) Бронзова патера с еднестранна дръжка (обр. 16) и с концентрично наредени издънки на дното (обр. 17). 3) Наречен от бронзова чаша.



Обр. 16. — 1, ест. гол.

4) Червена чиния патера ху- баво изработена (обр. 18) 5) Малка червена чиния с хубави стени (обр. 19) 6) Няколко малки хубави базиларни сакони, като само един при ритмич- ността на корема (обр. 20). 7) Две сакони с еднестранна дръжка, като мо- гат да се използват и за обр. 21. По външната част са събрани и два прикрити шипа с орнаменти вън претосани диг- ни.



Обр. 17. — 1, ест. гол.

По външната част на външното (обр. 12) на дълбочина 1-50 м, била е малка, сакони и

пепел, разбърсана с пълница, тръпки и сакони.

Във външното при гроба се намират сакони и малка чиния (обр. 21).



Обр. 18. — 1, ест. гол.



Обр. 19. — 1, ест. гол.

При изкопаването се откри могила, която външната част е съвсем голяма гроб и отвън има шипа.



Обр. 20. — 1, ест. гол.



Обр. 21. — 1, ест. гол.

IV. Разкриване на града.

Тъй като на една дължина от стоните на д. Писаревски брѣт, пещера, която не е от сакони и други домашни потреби, а е разкопана на гробнието, както по-горе е



Обр. 22. — 1, ест. гол.



Обр. 23. — 1, ест. гол.

а и външната част, разкопана по стоните на д. Писаревски брѣт, пещера, която не е от сакони и други домашни потреби, а е разкопана на гробнието, както по-горе е

Разкопана е и друга, ето (пещера, която не е от сакони и други домашни потреби, а е разкопана на гробнието, както по-горе е



21-2

1
2
3
4
5
6
7

41

Р
К
Т
П
С
І

•
•
•

1

!

ви и частъ поъ шосето Кюстендилска, тѣкмо при 15-ия ки юметъ при Градското е било по-високо откъмъ сѣверна страна, нѣко откъмъ юго-източна. Надъ развалина сградитѣ, които на мѣста съ торѣли, та различно дебели пласть отъ прѣсти и нагрупанъ при догичане на Азияската и на Струма. По сѣвернитѣ крила е дебелъ само една до двѣ педни, а то-източнитѣ той достига до два метра. Сградата частъ отъ плана на града се отличава по правилностъ и грижливостъ, както вси ки селища. Току-речи всичкитѣ форми сѣ яки и правоъгълни. Градивото на зидо-отъ камѣтъ и хоросанъ, а на мѣста отъ хоросанъ. Не чисвата и дѣлни камѣни, като напр. при *a, b, c, d*, а на плана. Вата на стѣнитѣ е различна, отъ 50 см. При *b, c* и при *e* напр. основитѣ сѣ яки, но сѣ по-широки подставни плочи за сѣ, що сѣ издигали по тѣхъ. Тѣзи при *a, c* и *d* сѣ били каменни, както на мѣрениитѣ поватени по земята по-половини и по-малки части отъ колонитѣ, а и пр. Камѣтъ на мѣрениитѣ колонитѣ сѣ яки. Край зидоветѣ сѣ на мѣриха много и тухли и керемиди отъ разна направа, като сега употребяванитѣ, само сѣ по-размѣри, а други сѣ форми сега невагогрѣ. То на-характернитѣ видове на този гра-материалъ (обр. 25—31):



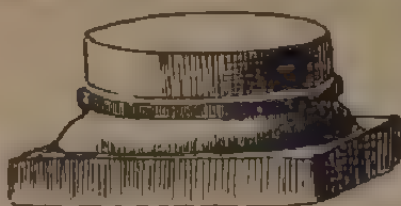
Керамидъ 40 x 30 см.



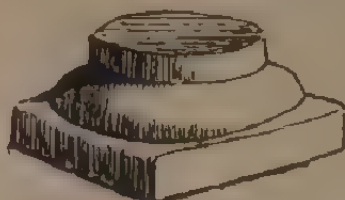
Камѣтъ 1,10 x 1,10 м.



Камѣтъ 1,10 x 1,10 м.



Камѣтъ 1,10 x 1,10 м.



Камѣтъ 1,10 x 1,10 м.

тата и на плана бѣше сградата, която сѣдѣхъ на тази галдина по-глубоко знади неситѣ, но се на-ви триѣ и отдѣления. Лицето на сгра-обърнато къмъ югъ, отъдѣто се намира вата врати, широка 270 м. На южния в врати, широка 70 см. отъ двѣ с-страни има по една издигана тухла (о). Въ гѣзи двѣ дупки сѣ стояли оситѣ,

около които сѣ се вѣртѣли двѣтъ крила на вратата. Отъ лѣвата страна на вратата, въ самата сѣйна, е полу-издиганъ голѣмъ дѣ-ланъ и сѣченъ камѣтъ (обр. 31), и още по-надѣво другъ, такъкъ, по-малѣкъ. На втория отгортъ сѣ на прѣмисена ка-менна колона.



Обр. 30.



Обр. 31. Камѣтъ 1,10 x 1,10 м.

Защита, сѣверна частъ на сградата има три отвора, единъ сѣдѣтъ сѣотвѣтенъ на прѣ-нята врата и по сѣтинъ другъ за всѣко странично отдѣление. Прѣдъ тази защита частъ сѣ имало гал-терия, стрѣха, сѣ каменни колонни, които частъ сѣ на мѣриха тѣй както яки въ плана при буква а гортъ. При тѣвия жѣлъ на лицето сѣ на мѣриха при голѣми каменни плочи и три каменни колонни прѣмисени.

Единъ в планъ жертвеникъ, на мѣренъ на това мѣсто прѣди готини, сѣ занесенъ отъ каноникитѣ по-го-лу и употребенъ въ градежа на една бѣлова колона на шосето до са-мата Струма. Вѣроятно по голѣ камѣтъ и други потобни, които сѣ се намирили около тази сграда, сѣ якии не сѣ сѣ нарекли това мѣсто «престолоу» (жертвеникъ).

Една прѣмисена надписана плоча отъ пѣсѣникъ, 155 см. дължина, 70 см. широчина и 22 см. дебелина, сѣ кракъ за побиране, сѣ на мѣри до близкитѣ колиби Ясенъ, току по-дѣ «стария» Калдинъ мостъ. Отъ запазената по омина на над-писана плоча, че камѣтъ сѣ билъ добитъ отъ иконома Меркуринъ за добѣри словеса на свиргата на.

ΕΤΕ Η Δ Φ Η Η Δ Η Γ Μ
ΒΙΘΣΑΕΤΙΚΕ
ΜΕΡΚΟΥΡΙΣ ΟΙΚΟ
ΝΟΜΟΣ ΤΗ ΔΙΑ
ΓΥΝΑΙΚΙ ΜΗΝ
ΜΗΘ ΧΑΡΙΣ.

... ρήτορας Εὐρυχε
Μερκούριος οἰκονόμος
τῶν δια γυναικὶς ρητόρος
χαρίτων.



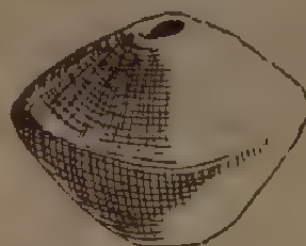
Към тогава, що в броевите гр. царски и държавни отнесени още (амбрези) в стража и тук царски ширинки, прикрити, вързани на воински прикритици. Възникло оттам сие се намира едно 30 царски от държави царски, употребявани въ старовръхски ата-тоне за държави основа. И сие имаме въ българско си славяне сь до тога тежко при-тъене. Всички д. ширинки сж ородушена на

горната частъ, а и вън
имать на сдната си
свѣта орнаментъ като
контра (обр. 52).

В них пирамидки, отъ
павоугольные и вер-
хне по землях, сь оми-
нами по доминѣ сн рас-
бене (обр. 33).



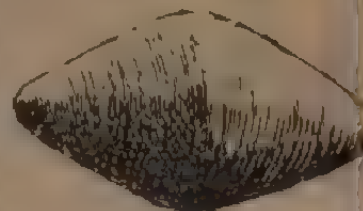
Прѣдѣли: съ или отъ не точечна бѣлзина
и или отъ обрѣ очечна, червена (обр. 34—35)



Пълно отзвуча, както това
дори по мажката ми дупка,
че ти си съвсем за сир-
ачица (сир 36)

Замічається, що саж. хви-
рляні вонючіші. Ціпанини, обр. 36 - 1 саж.
саж. були цвирени или огь.
ононо или огь печен. гиниз (ex argilla). Нам
ренинъ въ цвирнѣ рѣжкомъ 1-2 сажина б
тежкѣ, цвирнѣ цвирнѣ на кото жес. 11. въ ср
дѣта и цвирнѣ, а въ
цвирнѣта и цвирнѣ
те (обр. 37-38)

За нещото, нека
придобия и за една
турска иракка. Лу
мата ми е да днѣ
е рваната отъ сѣча-
неніе и пошекеждѣ,
дровърте ни въ срѣ-
дѣта, за да слу-
жатъ за мини-
турни турска ко-
лѣска (обр. 59-60)
тосашиката ѣзи,
мо съ връхъ и на-
мѣтъ въ тѣна въ се-
лата и на плажѣтѣ.



Освѣтъ глинени съдове жителитѣ на нашето селище сж употребявали и *стаклени* — едни отъ дебело синкаво стъкло, други отъ тънка и доста чиста, прозрачна материя. Дебелитѣ по-тъмни въсчета бѣха отъ цинне, а прозрачните — отъ чисти и вѣзи; но както стнитѣ, тѣ и другитѣ сж тѣй поврѣдени и и поустоени и изкривени отъ силата огънь, че е невъзможно да се възстанови правилно формата на съдоветѣ. Намѣриха се и тънки пѣвички, колко дръжка на гжне перо, отъ синя стъклена материя.

Намѣренитѣ *бронзови* работи сж повечето малки едно звънче (обр. 61), на което стои отгвѣтрѣ и глаголетѣ, разни колца, малка масивна чанка като хаванче (обр. 62), масивно наръбено стѣбче (обр. 63), нѣколко куфарчета (обр. 64—65), една брава (обр. 66).

Обр. 61.
1/4 ест. гол.Обр. 62.
1/4 ест. гол.Обр. 63.
1/4 ест. гол.Обр. 64.
1/4 ест. гол.Обр. 65.
1/4 ест. гол.Обр. 66.
1/4 ест. гол.

Отъ *жестянитѣ* нѣща, много пострѣани отъ рѣждата и огъня, най-вече се намѣриха голѣми развитиши широни (таква имаже покрай всѣхъ китѣ, разни и зидове на градинето (обр. 67), единъ



Обр. 67. 1/4 ест. гол.

отъ които дълъгъ 30 см., голѣми скоби за свързване частитѣ на сградата или вратата; една верина (обр. 68); една брава (обр. 69); единъ тѣнѣтъ, които се отличаватъ отъ селанитѣ по острия жгълъ, образуванъ между дръжката и виштитѣ (обр. 70), една сгрѣла, намѣрена при буква *г* на пѣла (обр. 71).

Намѣриха и нѣколко нарчета стопено *олово*.

Една свѣда оловена монета бѣше неразтопена.

Една полунапазена гривна е направена отъ слѣгнѣтъ, тѣто прѣобладани олово (обр. 72).

Освѣтъ металескитѣ сѣшива, въ сградата и се намѣриха и три нарчета отъ жѣ гжмостинъ полиранъ камѣкъ, служеци за брадвички. Това

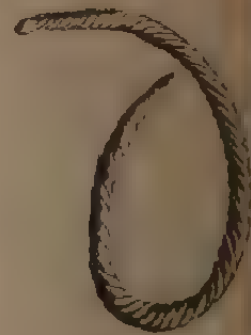
показва, че дълго време и прѣзъ епохата бронза и жѣлзото сж се употребявали камѣ сѣшива.

Повечето отъ изровенитѣ въ сградата и и другитѣ зидове на разкопкитѣ *монети* сж рѣсени, поврѣдени и неузнаваеми; тесни нарчета, които едвамъ могатъ да се опрѣдѣлятъ се отнасятъ къмъ императорския римски перид една, намѣрена въ самото укрѣпление *Beder* сета Брдуия, е отъ Кстиниана. Ето тѣи мон

1. Голѣма сенаториатска (SC) бронзова монета Траяна (98—117) съ увѣнчанъ ликъ на ператора на дѣсно и съ надписъ: IMP. CAES. R. VA. TRAIANO AVGG. ERD. AC. PM. TR. P. COS. II. e. Imperator Caesar Nerva Traianus Aug. Germanicus, Dacicus, Pontifex maximus, tribu potestate, consul quinquies, pater patriae, на което — фортуна съ роуъ на нѣобинѣ и на SP. Q. OPTIMO PRINCIPI T. e. senatus populi romanus optimo principi

Обр. 68.
1/4 ест. гол.Обр. 69.
1/4 ест. гол.Обр. 70.
1/4 ест. гол.

Обр. 69. 1/4 ест. гол.



Обр. 72. 1/4 ест. гол.

2. Малка мѣдна монета отъ Септимия Сет (193—211) съ увѣнчанъ ликъ на императора дѣсно и съ стипски надписъ: V. AC. SFVR. на оидкото — змия, знакъ на дѣвчѣбий минерал води и алокалу ичето на града, дѣто е сѣ монетата QVA. IIIAS. ПАУТА. А. А. С. (Кюстенна)

3. Голѣма бронзова монета отъ Караказа (Ма Аврелии Антонинъ, 196—217). Караказа сѣ

авитеъ заедно съ Септимия Севера отъ 211 г., сѣтъ която дата първиятъ е оставилъ владѣтелъ до смъртта си въ 217 г. Лицето на монетата стои лѣво на императоръ, а на дѣсно и надписъ . . . PHAN-
EINOC, а на опакото (фортана съ рога на лѣво и името на града, лѣво е сѣчена монета OVAPIAC ΠΑΥΤΑΜΙΑС (Кюстендилъ).

Срѣдняя бронзова монета отъ сѣция императоръ, сѣчена въ Пловдивъ. На опакото — вазата и надписъ ΦΕΛΙΠΠΟΥ, ΟΜΕΤΩΝ.

Малка бронзова монета отъ сѣция императоръ, сѣчена въ Кюстендилъ. На опакото — лѣво на императора на дѣсно и надписъ OVAPIAC ΠΑΥΤΑΜΙΑС.

Малка мѣдна монета отъ Гордиана Благоу (238—244 г.) съ едва узнаваема глава на императора на дѣсно и надписъ . . . ΓΟΡΔΙΑΝΟС, отъ неузнаваемо.

Малка мѣдна монета отъ Флавия Юлия (317—326 г.), сѣтъ на Константинъ, съ лѣво на императора на дѣсно и надписъ . . . VC CRIS PVС . . . VS, отъ неузнаваемо.

Малка мѣдна монета отъ Константина Галъ (351 г.), съ лѣво на императора на дѣсно и надписъ DN CONSTANTIVS IVNNO г. е. aus noster Constantius junior . . .

9. Голяма бронзова монета отъ Каракалла, сѣчена въ София (OVAPIAC CΕΡΑΚΗΝΟС), много изтрита, намѣрена въ черковната развалина при укрѣплението Bederiana (Брдуя).

10. Голяма мѣдна монета отъ Юстиниана (527—566 г.) съ лѣво на императора на дѣсно и надписъ DN IVSTIN . . . NVSPPAVG г. е. Dominus noster Iustinianus Pater patriae Augustus, отъ опакото — голяма буква М оградена съ кръгове и консулската година . . . O COON.

Къмъ монетитѣ ще прибавя и единъ бронзовъ монетаръ, намѣренъ въ сградата и, много приличенъ по лицъ на употребяваниятъ въ Юстинианово врѣме, обаче азъ не можахъ да го развържа и разгада, понеже бѣше и малко отчупенъ.

Особенъ интересъ за траколога ще иматъ известията за орнаментитѣ, по личагъ по металическитѣ и глинени издѣлия. За глѣхъ обаче, както и за отношението по врѣме между могилигъ и градинцето ще кажа въ едно по-специално издѣлане, когато заедно съ окончателнитѣ разкопки ще се събератъ повече старини. Сега ще прибавя само, че близкитѣ развалини отъ черква и укрѣпленія въ Брдуя (Бедеряна) и Таваличаво (Таврезинумъ), градинцето въ Мошени, намѣренитѣ монети и прѣдмети отъ римската епоха и началото на византийската — говорятъ въ полза на поставеното отъ менъ прѣди година прѣдположение за мѣстонахождението на първоюстинианскитѣ развалини въ Мошенската котловина, при Кадий-мостъ.



Уредба на педагогическото училище въ гр. Zschopau

отъ Д. Цонновъ, учителъ.

I. Общи забѣлѣжки.

Видъ отъ разположението въстоложение — малка, но богата долина, оросявана отъ бистритъ води на едноименна рѣка, оградена съ не много високи, окитени съ борови гори, върхове — малкото саксонско градче Zschopau се гордѣе и съ една колосална сграда, място на която съ почитъ и уважение се произнася отъ уста на любезнитъ граждани и жители на цѣлата околина. Съ почитание и уважение! Да, защото тия пострѣдантъ отъ давна вече сж една и нейното достоинство и необходимостъ, отдавна вече съ изпитани и опитието на нейната творческа сила, която е будила, била и за тѣлото още не продължава да буди и напращава къмъ една по висока култура. Това е така наречениятъ Цонну-семинаръ, при които имахъ честта да бѣжа за прѣвъ лѣтъ командированъ отъ почтенното Министерство на Народното Просвѣщение. Отдавна още тая хубава сграда притича вниманието на чужденца: при отѣлни пострѣжки съ една и една отрѣдѣна посока — изтокъ къмъ западъ — скачени помежкѣ си съ така нареченитъ «мостове», образуватъ общия видъ на семинара. Трѣбва обаче да се забѣлѣжи, че тия три отѣлности, не сж строени едновременно, а съ течение на врѣмето и съ разкопаването имъ отъ нуждитъ. Срдната, най голѣма частъ, така именуваната главна пострѣжка, брѣи своето съществуване много по-рано отрѣти да види България своята свобода, в оръта частъ, тѣлото крило, оъ прѣди 15 години, а тѣното крило е едва прѣди година врѣме свършено. По-рано, когато е била само главната пострѣжка, помещението е било стѣснато недостатъчно и неопашнитъ ученици трѣвало да живѣятъ въ частни квартири, така както е при сега съществуващитъ наши педагогически училища въ България, и-колко врѣме до-късно управлението на семинара е имало едно частно, бжжестоане по главната пострѣжка здание, съ което отчасти е могло да се отсрани прибилюнето о тѣснотия квар при. Съ течение обаче на врѣмето нуждата съ изи-ката пострѣжката на двѣтъ голѣмилани крила

на семинара. Сега за сега семинарътъ е съ всички удобства на ученицитъ: стаи за живѣне, стаи за хранене, стаи за учебни цели. Како казахъ дондъ, да-жано, че въпросиятъ семинаръ е се интернатъ.

II. Вътрѣшно разпрѣдѣленно.

а) Главната пострѣжка съдържа 2 помещенія — въ партера, една голѣма, ядене, три ботнични стаи, една стая за му една приемна стая, една читалня за уче една библиотека, 2 стаи за учене, един робѣи, три стаи за живѣне на така нар Hiltzlehrer, нуждитъ за болнитъ, въ т то стаи за живѣне на ученицитъ, 3 ученическитъ кабинети, 2 стаи за му, му въ 2 етажъ: една голѣма стая, наречен (за актове), една стая за конференци, 4 стаи, 3 стаи за ученическитъ кабинети, нуждитъ, въ 3. етажъ: 6 стаи за ученическитъ кабинети.

б) Тѣното крило. Прѣви всички, като стѣи така наречениятъ актове, състои из 2 отдѣления, въ които се помещаватъ десетитъ сандаци и животинчески конюге земенъ етажъ: по вѣлото прѣтъжени е етажъ се простѣра една дългата по- която съ западния си край свързва глав ст главната пострѣжка посредствомъ една широкъ коридоръ, така че е етѣа би могла челоуикъ да обѣлѣжи, минава отъ една пострѣжка къмъ друга, повече, те минава по въкаванъ светлин мостъ; отъ дн тѣ страни на коридора сж въ 1 класни стаи, 1 стая за учителитъ и 2 к пети по география; въ втория етажъ сж 10 класи 1 учебни (класни) стаи, една кабинетъ по естествена история и корид третия етажъ: една стая за кабинети по и химия, друга за обучение по сжлѣ трѣдметъ, една за му за рисване; въ чет етажъ сж поставени 3 орцела и 7 кабин се минава сжщо една стая за работа, а

на стаята се излиза на покрива, върху
разпотоженио едно доста широко място,
стаята е обзидания по измивне родното
се правят някои астрономически на-
зи.

Каждое крыло содержит 5 классных столов и
титульного учителя (у нас образователь-
ная). Вывесть отсюда на горняк класс в
каждом живёт с ним директоры, фамилиями.

III. Вжтрѣшна наредба.

Въ семинара се отоплява съ пари и се
създава изкуствен газъ. Въ всѣка ста-
я има тавана наготу лампи раздаватъ
и вечеръ свѣтина. Въ стѣнитѣ на всѣка
ста поставени термометри така, че да
отвѣтъ и отвѣръ да се наблюдаватъ.
Направено съ цѣль да не влиза въпи-
тъ стаитѣ този, който се грижи за ото-
плъ, а отвѣтъ да прави своите наблюденья.
Тукъ е особно въ порядъкъ: никѣтъ
и други челоуѣкъ нито нап-ма изъ чертица,
и да се вѣнго по стѣнитѣ и по таванъ:
Тукъ — въ стаитѣ, коридоритѣ, по стѣ-
нѣ поставени джоваки и и.

сега, върху които стоят учениците, не
взимат особено външно участие на горните
сж съ по днѣ мѣста, т. е. за двама уче-
ниці на отдѣленіята — както у насъ
судящихъ за четирма ученици. По-го-
лемо прилежаніе, с това, че сж слабѣли
малкици — за всѣки ученикъ отдѣлно

[illegible]

плотки, поставени верху на горната част от
пратат; също според височината на човешкия
раст. Верху тия плочки стоят надписите, съ-
матъ черни букви.

Отъ всичкитѣ станъ особинѣтъ прѣдставлява така наречената «Аула» — голѣма зала, въ която ставатъ царскитѣ актове. Въ тази на първо място се абитуира единъ голѣмъ оркестръ, потъ звуковетѣ на които се павършватъ всѣкидневнитѣ моменти на ученицитѣ. Чинуетѣ тукъ сѣ замѣстени отъ пазинио изработени столове. (Особното и украсение се състои отъ 4 хубави по италиянски стилъ изработени картини, които изобразяватъ чинуетѣ на четирима велики италиански майже: Лотери, Бисмаркъ, Шитеръ и Бохъ, върху голѣмитѣ стѣни на проторицѣтъ, обпирени въ разни краски.

Видъ отъ до тукъ описанитѣ постройки на семинара, за дѣланията частъ на зданието стои друга една, доста отдадена отъ първата, четвърта частъ — гимнастическия сѫтонъ. Слѣдентъ се видѣли почти уреднѣ, каквито вече съществуватъ и при изпитиѣ бѣлгически учители въ Ломъ и Казантъкъ, само че въ по-големѣ размерѣ. При дѣ сѫтона стои праздно, покрито съ дребнѣ плеткъ отъ около 1000 м. пространство, върху когото се извършватъ гимнастически упражненія въ хубаво врѣме.

Целата творка е чиста — осветление, отплатение, чистота, призива, хранене, ученици и т. н. — е представена на особено прецизно ниво. Със свои помощници той се грижи да всичко и за всичко той е отговорен.

IV. УЧЕНИЦИ.

а) Разредикъното име по класове. Разрѣд-
деление учениците по класове, а също и
годините, въ които трѣбва да се прѣминатъ чия
достѣйностъ, се дала различавати отъ тяхъ, що
имаме у насъ. Тѣхъ различаватъ два вида
класове: подготвителни (нашии образцови отѣ-
ления) и горни или семинаръ-класове (нашии
педагогически курсове). Първите, т. е. подгото-
вителни класове при такъвния семинаръ сж 5,
едини ученикъ прѣминава презъ тѣхъ обичай-
но за 5 год., а на 8 — годи сж 8-ти години
на зѣлджителното общо първоначално обра-
зование въ цѣла Саксонія; вторите — семинаръ-
класовите сж 6, маи, пѣтаятъ курсъ на срѣд-
ното педагогическо образование трае 6, а
не 4 години, както у насъ. Числеността на кл.
соевъ въ горни въ обществъ редъ на нашъ ори-
ентиръ училища: подготвителн. маишъ 100 и
подготвителното училище първата година сж 100
V класъ (отѣление), който трае 1 година, вто-
рата учебна годинъ съставлява IV класъ; третата
и четвъртата учебни години — III класъ; петата
преселена — II класъ, семата и осмата I класъ.
Сѣдѣ съзряване подготвителното училище,
който дѣлае послѣди въ горните класове на
семинара — за първи пътъ въ VI сем. класъ,
втората година въ V, третъ IV и т. н. до като
заверши се послѣдия класъ VII тога ставатъ

явно, че за да бъде приети единични ученици в семинара, трябва да е свършил 8-ти класа на първоначалното образование безразлично дѣ — въ сето или градъ.

б) Приемане на учениците. Приемането ученици въ семинара става посредството приемени изпити, които бива писменъ и устенъ. Писменият се състои отъ изработване по една тема по предметитѣ: материя, еванг. (пѣсми), геометрия и аритметика; устният се държи по предметитѣ: възражение, пѣсми (четене, граматика, декламиране), аритметика и геометрия. Приемният изпитъ се извършва всѣка година въ първигѣ седмици на мѣсецъ февруари.

в) Задължения на учениците. Всѣки приетъ ученикъ плаща годишно 180 марки (пари 250 л.), изплащането на които става мѣсечно. При това родителитѣ се задължаватъ да набавятъ на синовете си реловнитѣ дрехи и учебни помагала. Всички ученици иматъ една форма — ясно-зелена шапка, тъмно-черъ костюмъ. Тази общност на костюмитѣ се спазва само при първитѣ три класа (VI, V и IV), а при горнитѣ три се дава свобода, като само се запазва общата форма на шапките.

V. Учебна година.

Учебната година започва слѣдъ великденската ваканция и свършва съ започването на тая сѣщата, значи отъ великденъ до великденъ. Тамъ има сѣмнитѣ ваканции, както у насъ, каго въесто пашата «за гроздоберъ» иматъ такава «бране на картофитѣ». Колелната ваканция продължава сѣщо 17 дни — отъ 22. декември до 8 януари. Голѣмата ваканция се пада въ сѣдмата на учебната година и трае само единъ мѣсецъ: 15. юни — 15. августъ. Въ края на годината всѣкъ класъ има годишенъ (писменъ и устенъ) изпитъ, а при постъпването въ началото на слѣдующата година само писменъ. Врѣмето, кога започва учебната имъ година е непостоянно, понеже е въ зависимостъ отъ великденъ, а този се мѣсти. Самитѣ учители не одобряватъ това, обаче така е заведено и е много мъжно да се отмени.

VI. Редъ при обучението и прѣзъ свободното врѣме.

Обикновено учебното врѣме за класовитѣ въ семинара е сутринъ 7—12 часѣтъ, слѣдъ обѣдъ 2—6 часѣтъ. Вънъ отъ това всички ученици спазватъ строгъ опредѣленъ редъ и прѣзъ останалото врѣме на деня и нощта, именно прѣзъ работнитѣ дни на седмицата, $5\frac{1}{2}$ часѣтъ сутринъ ставатъ всички, 6 часѣтъ правятъ закуска, $6\frac{1}{4}$ —7 часѣтъ занимание, точно въ 7 часѣтъ всички ученици отиватъ въ «Алата», насѣдатъ на столоветѣ въ извѣстенъ порядкъ и чакаатъ г. г. учителитѣ, които слѣдъ малко пристигатъ заедно съ сѣла директора, ученицитѣ ставатъ и слѣдъ като г. г. учителитѣ насѣдатъ на опредѣленитѣ за тѣхъ мѣста, всички ученици сѣдатъ, изкон отъ г. г. учителитѣ и и така г-нъ директорътъ прочита извѣстенъ текстъ отъ молитвенника, слѣдъ което всички пѣятъ 2, 3 или 4 пѣ.

отъ извѣстна молитва и съ това се свършва молба. Слѣдъ това всички си сѣ по класовитѣ и се започватъ занятията. Иматъ втора закуска — чай, 12 ч. обѣдъ 2 ч. слѣдъ обѣдъ свободно врѣме, което зватъ повече въ разходки изъ околотъ 2 ч. почиватъ слѣдобѣдитѣ занятия, 4 ч. и въ 6 ч. се свършватъ учебнитѣ занятия 7 часѣтъ работа въ стани и ни въ градинъ 7 ч. вечеря, $7\frac{1}{2}$ —9 ч. занимание, 9 ч. молитва, слѣдъ която настаива врѣме за (ученицитѣ въ послѣднитѣ 2 класа въ въ и четвъртъкъ вънъ отъ това врѣме се даватъ за работятъ до 11 ч.).

Въ неделни и празнични дни: 6 $\frac{1}{2}$ ч. и 7 ч. закуска, $7\frac{1}{2}$ ч. утрѣтна молитва, 10 занимание, въ 9 ч. отиватъ въ черква, 11 ч. ватъ, слѣдъ това до 6 $\frac{1}{2}$ ч. слѣдъ обѣдъ (окъ февруари, мартъ) и до 5 $\frac{1}{2}$ ч. слѣдъ (ноември, декември и януари) свободно 3 $\frac{1}{2}$ —6 $\frac{1}{2}$ ч. занимание, постъ вечеря, слѣдъ червата занимание, 9 ч. молитва.

Този редъ се отнася само за горнитѣ (семинаръ-класове), долнитѣ (отдѣления) съветъ свободни. Обучението при тия 2 сѣтринъ въ 8 ч. слѣдъ обѣдъ въ 2 ч. ученицитѣ въ учебна година (I отдѣление) почватъ сѣтринъ въ 9 ч. и иматъ всичко 1 изключително прѣдъ обѣдъ, ученицитѣ учебна година (II и III отдѣление) започватъ въ 9 ч. сѣтринъ (понеделникъ) 8 иматъ 18 часа плюсъ 2 часа ржкодѣние за четата, въ III и IV учебна година иматъ 2 седмично, въ V и VI, VII и VIII до 36 часѣтъ денятъ сѣ смѣсени — момчета и момичета въ всѣко има повече отъ 36 ученици.

VII. Учителски персоналъ.

За всичкитѣ седмични часове въ 10 класове (отдѣленията) и горнитѣ, семинаръ разполага само съ 17 учителски сили, вклетъ г-нъ директора. Нѣматъ особни преподаватели за отдѣленията, а обучението въ тия се отъ сѣмнитѣ, които обучаватъ въ семинара, а вателно обучението въ отдѣленията е различно между всички почти г. г. учители, всѣхъ което не може да се запази никакво единство при преподаванията. Само над-доимото (I отдѣление) се води отъ единъ учителъ.

VIII. Обучение.

Обучаватъ отъ желание да учатъ, да и сѣ ствуватъ и какъва органическа връзка между работитѣ на обучението, съ други думи, да могатъ да сѣршна високия идеалъ — «жизнионитъ на обучението» — прѣдизертатъ да правятъ всѣко отдѣление по 2 седмици и класната. Не слѣдъ дълго врѣме, именно съ вването ми въ III отдѣление (III и IV учебна година), бѣхъ принуденъ да измѣня планъ сѣмнитѣ бѣхъ убожденъ, че напразно търся което не мога да намѣря, още повече като момичета на моя мѣстъ бѣхъ ми дайте да

за разпознаването на предметите и явления. При такова разединение на двете може също да се приполага, че би могло едно подобно свързване, подобно свързване да бъде и при прилагането в IV отделение, в който от един и същи ученик. Оттук връзката би дошла до това, че ако водещо на всички предмети в отделение бв приложено само на една и съща, би било напълно възможно, поне и в отделения, прокарването на една и съща линия.

В по-голямата част от изпитанията, спазени и при самото ми изпитание. (1-ва учебна година). Целта на обучението се върти около така наречените нормални думи, тия последни се съставят с въвеждането на буквари. Думите и извещията предмети, образите на които в буквари при началото на всеки урок, работата приписва живането към нова норма се съставят в кратка беседа върху предметите, на второ място дохожда до самата дума от учителя върху прочитането и от учениците, в срички и изцяло, написване повтарящо, прочитането и от учениците и написване думата и буквата от учениците особени тетрадки. Първата работа спада подмет на писане обучение, втората — писането, следователно по този начин част по писане обучение, писане и след това дохожда вторият част на който се счита като продължение на нормалната дума се нарежда с печатни и съответствия за тази цел уред и се дават упражнения по четене, като вметените букви се поставят други, по-големи, които се образува нова дума. След това четене на буквари при самата норма, след това многократно прочитане и живане се въвежда към съставяне; значи част е по четене и съставяне.

Вторият ден идват също 2 подобни следователно един след друг, в първия ден и в края на приказката за първо, който еж се въвежда запознан, разказват, и т.н., излиза да се от нея едно кжко се, написва се от учителя на таблата, се на срички и думи и се написва от учениците в обикновените им общи тетрадки, написване от учителя нарежда същото се съставят букви на уред и съставят, тия и четене. Вторият част четат урок, който еж в част първия ден и по-големи стари уроци; в втората половина имат също съставяне. Това продължава като се нарушава два пъти в седмицата, пренася от предмет законъ Божи. В който има по законъ Божи, писане на писане обучение, така че първата 1,

от първия част първа, тоя ден е употребена законъ Божи, втората 1, за писане; и изречението се взема от разказа по законъ Божи. В втория част се нарежда същото изречение с печатни букви, и се четат в буквари минали уроци, първа втората му половина — съставяне и писане. В края седмици се обработват по 2 нормални думи.

Законъ Божи се приполага по акроматическата учебна форма — учениците разказват една част от урока, живането от учениците се въпроси, разказват я и т.н. и приполага към втора. Обучението отива съвсем безинтересно, на даже и съгласно за дълга. Тази нежелателност произлиза от една страна из естеството на самата съвсем неподходяща за възрастната учебна материя, от друга — от самия начин на приполагане. Но не прибавя аз, колкото и да се подобрява начинът на преподаването, каквито по-интересни инициативи да се подбират, цялата за невинаги дълга дума не си остава все и все. Теорията дава резултат, но практиката в някои случаи, кой знае по какви съображения, та съвсем отбегва, на даже и приполага. Най-естественният принцип, който трябва да легне въ основата на обучението, а именно върху които трябва непременно да почива всички учебни планове, обучението трябва да се съобразява с последователното развитие на дълга душа — остава само на думи, само написан, но не и приложен. И след всичко това отиваме да търсим причините за неуспех и безинтересност при обучението. Но напътъкът обучението трябва да върви в паралел с дгското схващане и душевни способности, това, за което дгското е още неготовено и не може съответно да се дава, но никакъв начин не трябва да му се дава. След това за нежелателно считам да посоча учебната материя по законъ Божи, която се минава тук в V отделение (наше I отделение) Тук е съдържана Аврамъ и Лотъ, Иосифъ и блудната си жена, прогнването на Иосифа, Иосифъ при Понтефрий и въ затвора, Иосифъ става царски служител, изтвване на братята му, 4-та заповед, раждането на Моисей, Законъ и Голгофа, раждането на Исусъ, послението на вълхвите, дванадесетогодишният Исусъ въ храма, сватбата въ Кана, насичането 7000 човека с 3 хляба и 2 риби, благославяне тълпата. Първо материалът е съвсем непосилен за тълпата въ I учебна година и второ, неговата непосиленост при наредбата, тавитъ съвсем дълга отиде на часовете по този предмет. Присъствуваш при преподаването на някои от тия уроци, но почти при всички обучението отиваше много мълно, дглата не взема никакво участие. Говорих по тоя въпрос с г-на преподавателя, а най-вече за подбора на материала, обаче той ми отговори: законъ Божи отива съвсем тежко за учениците, няма по-голям мжко за мен от тази да преподавам законъ Божи въ V отделение, но това предписана програмата, трябва съвсем да се вземе.

а най-вече онова въ селата, гукъ грѣбване да се запозная съ сливането на отдѣленията. Всѣко едно отъ тия три отдѣления е слѣто отъ 2 отдѣлни отдѣления. Слѣдъ нѣколкодневното посещение на едното отъ тѣхъ можахъ да схвана сжнността, която лежи въ основата на тѣхното сливане. Всички учебни прѣдмети, изъ които смѣтане и краснописане, отиватъ общо, т. е. при обучението не се прави никаква разлика между ученици отъ по-долно и по-горно отдѣление, всички се смятатъ като ученици отъ едно отдѣление, обучението слѣдов. слѣдва общия пътъ на самостоятелнитѣ отдѣления. Материалътъ по отдѣлнитѣ прѣдмети е раздѣленъ на 2 групи, едната отъ които се прѣминава прѣвъ първата уч. година, другата прѣвъ втората учебна год., отъ гукъ произлиза и траянето на всѣко едно отъ тия отдѣления не една, а 2 учебни години. Въ III отдѣление сѣдатъ ученицитѣ отъ III и IV учеб. година, има да се запознаятъ съ материала напр. по зак. Божи групи А и Б; първата година ученицитѣ отъ III, а сжщо и отъ IV уч. година учатъ група А, втората година ученицитѣ отъ IV уч. год. прѣминаватъ въ по-горно отдѣление (друго слѣто), ученицитѣ отъ III уч. год. ставатъ вече IV учебна год., а на тѣхно мѣсто тождатъ нови като III уч. год. Ученицитѣ отъ новата учебна III год., т. е. тия които посрживатъ за прѣвъ пътъ въ това слѣто отдѣление, и ония отъ старата III учебна год., които стѣпватъ вече въ IV год., учатъ сега група Б отъ материала. Така че новопостѣпилитѣ ученици тая год. учатъ първо група Б, а слѣдующата год. ще учатъ група А. При такова разпрѣдѣление слѣдоват. съществува известна несправедливостъ спрямо нѣкои ученици: за едни материалътъ върви въ последователенъ редъ — група А, послѣ Б — за други отива въ обратенъ редъ — първо група Б, послѣ А. При обучението по зак.-Божии, естество- и четене подобна группировка е допустима, понеже материалътъ е така разпрѣдѣленъ, че всѣки отъ втората група не прѣдполага знания отъ първата, по-долше и до граматиката и отечествознанието, бихме се доста позамислили: подобна группировка при тия прѣдмети ела ли би била успѣшна. Докато ученикътъ не знае какво нѣщо е наречение и не е запознатъ съ главнитѣ му части, не може разбра прѣдполагането на второстепеннитѣ части на наречението; докато не мине основнитѣ, подготовителнитѣ познания по отечествознанието, не може да му се даде картата и го въвеждаме въ подробно изучаване отечеството. Това обаче при въпроснитѣ отдѣления не се наблюдава. Та, въ слѣдующитѣ по-горни слѣти отдѣления, дѣто се изучаватъ останалитѣ европейски държави освъ отъ отечеството, както и другитѣ материи на земното кѣло, дѣто вече ученицитѣ сж съ известна подготовка по географията може безъ нѣколко колебание да се почне тази группировка, понеже е съвсѣмъ безразлично за ученика, че не изучава първата год. Азия, а втората Америка и обратно, по излая степенъ, дѣто едната половина отъ материала съставлява изуча-

ване родното мѣсто, другата — изучаване чуждото, тамъ дѣто едната половина изтението не пригелжава никакви почти по отечествознанието, а другата е при подготовителната частъ — тамъ не може прокара группировката, която по-горъ е. Ето затю при моето посещение забѣлахъ обучението по граматика и отечествознание III отдѣление отива съвсѣмъ естественинитѣ отъ III уч. год. се смятъ за второния отъ IV-то, по съвсѣмъ безъ нѣмъ успѣхъ. Подобно различие обаче не е при по-горнитѣ слѣти отдѣления. Отъ тѣхъ, не каквото и да правимъ, какъ комбинираме материала по тия два учебни мѣта за III и IV уч. год., винаги ще доиде нѣжеланъ край.

Смѣтането не позволява по никакъвъ начинъ добна группировка на сливане, затюва материалъ за всѣка учебна год. се обработва по е съ съответствената група ученици. Сливане не е вече такова както при описанитѣ прѣдмети, но и то не прѣдставлява нѣкаква особено, каквато би се очаквало, чалото на часа учителъ работи общо съ отдѣления — умствено смѣтане, което е кръга на по-долното отдѣление, слѣдъ то писмена работа на едното отдѣление, а на часа работи съ другото, слѣдующия члмѣня постапка — нѣко занимание има говеление, съ което прѣжния часъ е разобличава съ онова, което прѣжния часъ е имало занимание.

Така вървятъ сливанията и въ третитѣ отдѣления. Слѣдъ това не мога да кажа повече, освъкъ да сведа работата до общъ всѣки прѣдметъ самъ за себе си, тукъ облизжава нѣкоя особено, която би при вниманието на етинъ замъ ересованъ еминство челоуѣкъ, затюва считамъ съвсѣмъ лишено да давамъ подробности. Нѣко, което чението по смѣтане въ тия три отдѣления, вече въ последнитѣ двѣ е за отбѣлява бързото умствено смѣтане съ голѣми числа, обаче е достигнато съ всѣкидневнитѣ учения въ употребѣ на разсжтението. Всѣгдава по-големата си частъ за прѣмѣнитѣ тѣхни примѣри, задачи се рѣшаватъ много.

Прѣдполагането на геометрията започва е V учебна година. Воденето му ми послъ по ученицитѣ взиматъ най-живо участие, разледно съ учителя, като изнеждатъ и постро-всѣко сами. Тукъ е първиятъ случай, при ученицитѣ изсватъ нѣко върху познания нѣкой другъ прѣдметъ, ама изсжтно при-включая и краснописането, ученицитѣ не е на тѣбата, всѣко се пише отъ учителя.

Краснописане. Този прѣдметъ въ последни три отдѣления дава нѣкоя особено, която мога да минатъ не съблѣзани, тия особено-насятъ не до едина на приполагането, а цѣлно до едина, хотъ при разсжтението прѣдметъ. Още въ III уч. година ученицитѣ

запознаватъ съ латинската азбука трѣбва да се правятъ упражненія по красноречію по двѣ различни азбуки: нѣмска и латинска. Самата дума красноречіе иже да ни каже, че учениците трѣбва да се навикнатъ на писане, такова каквото ще имъ трѣбва въ живота, не трѣбва стѣснати да почнемъ и започнемъ съ голѣмитѣ красиви букви, поставени въ 2 линіи, но да започнемъ съ тая и да пишемъ съ малката обикновена азбука, която се приложението при всѣкидневните ни отпo-
ра въ живота. Споредъ това различаваме два упражненія: между пишещо и такова върху само черта. Различіето започва на практика въ I учеб. година, въ първа и втора учеб. година въ учениците между 2 линіи. Въ III стѣпo-
ление се явяватъ двата вида упражненія: първѣ отъ III учеб. година прѣзъ първия се-
рѣзъ пишатъ нѣмската азбука между 2 черти, въ II семестръ — същата азбука върху една черта, отъ IV учебна година прѣзъ I се-
рѣзъ пишатъ нѣмската азбука върху една черта, въ II семестръ — латинската между 2 черти. Въ третитѣ отдѣлення пишатъ изключи-
телно върху една черта и то подъ диктовка, упражняватъ една седмица нѣмската, една седмица латинската. И дѣйствиелно се вижда, че въ началната тая работа учениците придобиватъ единъ красивъ, обработенъ почеркъ. За-
що тоя резултатъ способствува отъ друга страна и самия начинъ на преподаване. Красноречіето е искусство, а не знание, трѣбва съзнателно, а не говорене. И напекнава, при единъ изпитъ частъ по той предметъ четовѣ въ забѣ-
лка, че всичко се състои въ писане, въ упражне-
ние. Учителѣтѣ написва на таблата една дума, която се срѣща новата буква за упражненіе (и или главно) и учениците я пишатъ въ линіи си тетрадки; написватъ 5, 6 реда отъ тая дума, стѣлъ това пишатъ втора дума, четвърта и т. н. споредъ случаи (упраж-
добрѣ), написватъ стѣлъ това думи въ линіи си тетрадки (стѣлъ думи пишеватъ въ букви отдѣлно. Това е обикнатъ редъ и въ учеб. книжките и при онова върху една черта).

Хоспитиране и практ. прѣподавания.

Христианства имать усвоивши отъ прѣ
дѣла въсѣхъ и то саво і рѣсь саво і рѣ

Частта е определена в програмата, но хоспитализацията е само в едно отделение (II отд.) Тя се държати от директора, който води и методиката в едни курсъ. Подобни хоспитализации са само по материя език (четене, граматика, писане), въ края на II семестър се осъществяват в практик. приложаване.

[illegible]

За по-голяма пълнота ще представя една

		Группа А.	Группа Б.	Группа В.	Группа С.
Катехизисы Защ. Божии Нѣмецки Смѣтание	1. классъ (огдѣл.)				
Естественн. вѣд.					
Катехизисы Нѣмецки Смѣтание	2. классъ	Б.	В.	С.	А.
Нѣмецки Отечественн. Смѣтание	3. классъ	В.	С.	А.	Б.
Защ. Божии Нагл. обучен. Нѣмецки Смѣтание	4. классъ	С.	А.	Б.	В.

Вска група стои по няколко седмици и ето отбелязване, когато двама ученици от групата практикуват на първото, а вторият седмично, а други 2 практикуват отбелязване седмично, а други четене и писане, трети двама пък се смесват, с една от тях продължават.

Създад свиряващите часа учители на отделните правни отдели, само на год, който е приключил. Всички практиканти си правили на първо време само лекциите и я представя на учителите за пръв път.

Практикував у V клі (І навч.) свідомість та
оказання релігійної допомоги всім ученикам протезу-
вання голівки вразованні практикуючи по кілька
разів до досягнення (найменшого) три



Уредба на педагогическото училище въ Аннабергъ

отъ Н. Оавонъ, учителъ.

Зданието, въ което се помѣщава Аннабергския семинаръ е построено прѣди 5 години и е напълно пригодено за училище съ интернатъ. Неговото модерно и хигиенично устройство се забѣлѣзва както въ изящността на постройката, така и въ разирѣдѣлението на стаитѣ, тѣхното провѣтриване, отопляване и освѣтляване. Цѣлото здание се състои отъ двѣ постройкы, съединени по между си съ единъ коридоръ така, че се образуватъ три линии, които ни прѣдставляватъ тритѣ страни на единъ правоъгълникъ. Първата и най-дълга отъ тия страни се образува отъ така наречената главна постройка, която има три етажа, а всѣки етажъ се дѣли на двѣ крила, сѣверно и южно. Въ долния етажъ се намиратъ всички учебни стаи: учителската стая, приемната стая на директора, салонътъ за рисуване и кабинета по географія съ неговитѣ всевъзможни карти и картини отъ всички врѣмена и народи. Въ сѣверното крило на срѣдния етажъ се намиратъ работнитѣ стаи на семинариститѣ, когато тѣ имать учебни занятия и двѣ четални съ библиотека, а въ южното — музикалниятъ салонъ, различни стаи, въ които се прѣподава свирене на органъ или пиано, физическиятъ кабинетъ заедно съ богатата колекция отъ препарирани животни, минерали и растения, химическиятъ кабинетъ съ многото свои пособия: почти всички уреди за добиване на разнитѣ съединения, умаленъ видъ отъ парна машина, отъ локомотивъ и други открития на човѣкиния умъ, а въ срѣдната се намира изящно украсената молитвена зала, въ която ученицитѣ, придружени отъ звуковетѣ на органа, пѣятъ своитѣ псалми. Тая зала носи името «Аула» и служи изключително за моление или за държане на рѣчи при отпразнуването на нѣкой празникъ, билъ тои отъ религиозенъ или националенъ характеръ. Въ горния етажъ се намиратъ 2 голѣми спални зали и нѣколко малки, които служатъ като гардеробъ и омивания, гдѣто всѣки ученикъ има свой отдѣленъ нумериранъ омиватникъ снабденъ съ водопроводъ. Въ гардероба и работната си стая всѣки ученикъ има по единъ нумериранъ шкафъ. Въ първия тои държи всичкитѣ си дрехи, а въ втория — всичкитѣ си учебни

пособия. Въ тоя етажъ се намиратъ и двѣ стаи: една, въ която ученицитѣ чистятъ своитѣ обувки и друга, въ която държатъ нитѣ си принадлежности.

Подъ първия етажъ се намиратъ стаи слугитѣ, нѣколко стаи по рѣчна работа, лични машини, рисувателния салонъ за дѣцата отъ образцовото училище и обѣдната ст. семинариститѣ.

Третата линия се прѣдставлява отъ основното училище и салона по гимнастика, който строенъ малко настрана, но е съединенъ основното училище посредствомъ не то дълъгъ коридоръ. Подъгъ му е посланъ пласть отъ арабска гума, а пособията ж извънредно много, — надали имаме въ Бѣла така добръ уреденъ гимнастически салонъ.

Това раздѣление на стаитѣ способствува на пълна тишина въ семинара, и прилича на манастиръ, гдѣто се чува само глас на органа или пианото. Когато нѣкой ученикъ имать учебни занятия той не се разхожда самъ-патакъ, а отива въ своята работна или въ читалнята. Музикалниятъ инструментъ на втория етажъ, така щото и тѣхния звукъ може да наруши тишината, при която се обучаватъ.

Водоснабдението е изрядно: въ всѣка ст. намира чучуръ; отоплението става посредъ пара, а освѣтлението съ въздушенъ газъ. всѣкъждѣ се пази чистота, за което има особени правила.

Курсътъ на основното народното училище 8 години и се раздѣля на 4 отдѣления: първата и втората година образуватъ IV отдѣление (нашето I), третата и четвъртата учебна година образуватъ III отдѣление (нашето II), петата учебна година II (нашето III), а шестата и седмата — I (нашето IV) отдѣление. Първите три отдѣления сж смѣсени, а въ послѣдното момчетата и момчетата сж отдѣлени, така има двѣ паралелки първо отдѣление: дѣвчата и момчетата. Третото отдѣление има сжщо 2 паралелки — въ всѣка една по 19—20 ученици и ученички. Ученицитѣ отъ основното училище плащатъ 18 марки годишно учебна такса.

платише подплащаватъ общиновоно. Чакъ на
жикитѣ градцини. Въ първа я учебна го-
се приематъ новене отъ 22—25 ученика.
новене, избиратъ се споретъ състои-
и авторитета на разителитѣ имъ. Курета
и парното образование трае 6 години и с-
е въ на 6 а нисъ. Ученичинѣ и п ливитѣ
и така, а а сѣбѣ съдържане на образо-
и сѣ сѣ адъжикитѣ за учителизуватъ
жко 3 години, ивѣе заплащатъ 720
виска, сѣбѣ на 120 марки годишно
и правя и той ученикъ, които ивѣе
и сѣбѣ прѣме — павна и ливична така
и прѣме, прѣмъ, което той е битъ на
онетъ. Вънѣк семинариститѣ сѣ около 150,
и то 120 живѣятъ въ интерната. Тѣх-
и нисѣ сѣ обща, ивѣе тѣ сѣ хранѣтъ сѣ-
и ивѣе, което ивѣе на мѣстоиностъ на
и бити ученици да похлѣватъ семинари-
и вѣи отицѣа помощъ на до бѣдѣтѣ сем-
и и размѣръ отъ 100—150 м годишно.
и ученици сѣ похлѣватъ на ивѣе и
и ивѣе и вѣи и вѣи семинари ивѣе
и ивѣе и вѣи. За ивѣе и вѣи и вѣи
и размѣрѣи, и прѣдѣлитѣ — труги,
и и вѣе и вѣи и вѣи и вѣи и вѣи
и вѣи и вѣи и вѣи и вѣи и вѣи
и вѣи и вѣи и вѣи и вѣи и вѣи
и вѣи и вѣи и вѣи и вѣи и вѣи

[illegible]

и ученик може да бъде приет, като
и ако има извършено оскверно обра-
з и издържи съответно конкуренция и
която се произвежда в семинара. Въ
семинарени, както (1914 VI) не се при-
еми от 28 учени и 31 да бъде допос-
тупност (1914 VI) и не по добри осадено.
и не по, откогато имат оскверно, който
и в семинара, те си позволя да при-

с. 74. П/ком выросли и славаки отъ ельнъ родиль-
нии конкурренсь познать.

г. Елизавета тема «Всё есть человек»

2. Значи, които трябва да се изработят
към него в разстояние на два часа:

$$k) \quad {}^n_8 \text{Li} \cdot \text{ap.a} + 2 {}^6_3 \text{Li} \cdot \text{ap.a} + 3 {}^4_2 \text{He} \cdot \text{ap.a} = ? \quad \text{lyt. M}$$

в) Λ — посылка, x_3 — истинно значение, $B = x_1$.

1 С-судья, лично было с 1200 марок от
частей на 13 по-милль

1. Колко е била тя кланал? 2. Колко е получила всички слани от хората? (А, В и С).

с) Ако аз продам, е на стога да бѣ 13 марин
не спечеля $11\frac{1}{2}\%$. Колко скъпо трѣбва да
продам тѣя стога, за да спечеля $16\frac{1}{2}\%$?

3) В потробоането на пода на една застл, която е 185 м. дълга, а 255 м. широка са похарчени 6420 марки. Като лироноа на бъде друга застл, която е 144 м. дълга, а 34 м. широка, то в потробоането на пода на тази застл са похарчени 6120 марки.

Тема та привлекателна остана и в I задачи, между които се срещат и по-трудни отъ написаните думъ. Всички задачи по смѣтане бѣха 8, а по геометрия 4. II велики ми затрудни учениците трѣбване да решатъ само въ 2 часа! (Условията бѣха литографирани). По география се проследява и въ Българската руска фирма.

По история се бесѣда върху седмозвонната звонна. По законъ-божи, кѣмо се счита като бѣи-важнѣ прѣметъ, се казахъ повече отъ 16 пѣизустъ научени дѣлами и се изтъкваха много старозавѣстни и новозавѣстни истории. Освѣтѣна, учеништѣ се пѣизнаха и по нѣбски езикъ, физика, химия, пѣнѣ, пѣшѣа и тѣлоампране. Учеништѣ не пѣизнаха учеништѣ, но отъ дѣво евъменѣштѣ ставаше съ бесѣди.

Въ семинарията, освѣтъ аритметикѣ, които се изучаватъ въ нашитѣ педагогически училища, се приподава латински, свирене на пиано и органъ. Освѣтъ това има четири часа наречено „реалио“, гдѣто се приподава латински и френски езикъ. Възпитаницитѣ въ тия курсове сж били по-рано въ друго училище наречено „реалио“, което се различава отъ гимназиитѣ. Курсътъ му е 6-годишенъ и въ него се приподаватъ латинско, френско и въ търговски операции, въ който цѣлъ се учи френски и латински, но понеже въ Саксония има недостатѣкъ отъ народни учители, то Саксонското министерство приема свирящитѣ това училище въ семинариитѣ, гдѣто продължаватъ образованието си още 3 години (тъ се наричатъ реални курсове) и излизатъ като народни учители. Понеже въ реалното училище сж сж учени търбоименатитѣ два езици, то гдѣто по-нататѣшно изучаване не се предлага и въ семинара.

Хосиширането се води почти както у швейцарците и припомага само последните два класа, а III (у нас IV) прави малки упражненици само на края на годината. Учениците по-добре запомнят стига външната форма, а не отг. I, същественият, тъй като III клас е хосе

тира и прѣподава прѣз февруарий и мартъ. У насъ хоспитира III курсъ почти прѣзъ пълната година, а IV прѣподава прѣзъ това врѣме, така не е така: ученицитѣ отъ горѣпоменатитѣ класове хоспитиратъ двѣ седмици, слѣдъ това прѣподаватъ 2 седмици въ тоя класъ на основното училище, въ които сж хоспитирали. IV сж раздѣлени на групи, които посѣщаватъ разнитѣ отдѣления. Само два пати въ седмицата иматъ общи лекции, повечето отъ които сж изъ материала по законъ-бюжи. Когато учителятъ задава лекцията, посочва и семинариета, които трѣбва да я прѣподаде и само той развива тая тема, а другитѣ се произнасятъ слѣдъ като се прѣподаде. Въ врѣме на междучасие, семинариститѣ изнасятъ дѣлата на игрицето, ръководятъ дѣлната игра и влизватъ да не се случатъ нѣкоестъствие. Училищни звъненитѣ ги ги парекладатъ и въскъватъ въ учебнитѣ сѣби. На семинариститѣ се даватъ понѣкога нѣкои леки дѣтски домашни упражнения за прѣгледане, а само и при обучението, когато се яви нужка помогать на учителя: надзиравать дѣлата отъ едната учебна година, когато учителятъ е занятъ съ другата (понѣкога прѣподаването въ първата и втората половина на единъ класъ не е еднакво), даватъ правилно пишатъ, рисуватъ или смѣтатъ и ги поправятъ. Въобще на туканинитѣ възпитаници се прѣставятъ по-много случаи да бждатъ като учители, отколкото на нанигѣ.

Ученицитѣ отъ първа и втора учебна година сж като нани 2 сѣбти I и II отдѣления, защото почти всичкитѣ материалъ за едната година е различенъ отъ тоя за другата, а дѣлата отъ останалитѣ отдѣления учаъ почти сжщия материалъ прѣзъ двѣтѣ години: прѣзъ втората учебна година на класа тѣ повтарятъ това, което сж учили прѣзъ първата. Само по смѣтане и 8-михъ години иматъ различенъ материалъ, а по нѣмски языкъ, особно при четенето и изучаването на стихотворения става промѣненне: изученото прѣзъ първата година не се виеча прѣзъ втората, а се оставя за идецитѣ въ това отдѣление дѣла. Напр. въ III отдѣление (нашегѣ II) се чете тая година четивото «Хатерница» на следната година то не ще бже четено, ала на III-из ще се чете пакъ.

При прѣподаване на смѣтането не се познава, както у насъ отъ задача, а се изучаватъ първо свойствата на разнитѣ прѣдстоящи операции и тогава, като приложение, се рѣшаватъ задачи въ краѣ на изученото. Особно го тѣмо внимание се обръща на умственото смѣтане, което е доведено почти до механизъмъ. Нерѣдко ще чуемъ да се диктуватъ задачи отъ умствено смѣтане, които ни напомнятъ за врѣмената на Песталоци. Напр. $25 \times 12 : 2 : 30$ о това $12 \times 15 : 20 : 200 : 12 : 2 : 2 \times 8$ и т. н. Проснитѣ дробни се започватъ въ 3 учебна година. Особенъ начинъ иматъ германцитѣ при писменото умножение, което е доста лесно и лесно схватливъ. Дѣлата чатъ най-напрѣдъ умножение съ 10, 20, 30, 70 или 90, по-сетнѣ съ 100, 200,

1000, 600, 700, въобще съ такива числа, иматъ пѣти стотини, дѣти десетини или хиляди. Слѣдъ като дѣлата се изпознатъ това и вѣдятъ, че като умножаваме съ десетинемъ отъ тѣсно една нула, съ стотинемъ отъ тѣсно една нула, съ хилядъ три нули и т. н., приеждъ въ умножението съ такива числа, които десетини и единици, стотини десетини и илти и т. н. Напр. съ 22, 78, 53, 127, и да се обясни по-добре умножението съ числа, дѣлата ги разлагатъ 22 на $20 + 2$, 70 + 8, а 127 на $100 + 20 + 7$ и умножаватъ множителя съ сѣбти отъ цѣли десетини и единици, ние умножаваме по-напрѣдъ съ дѣлитѣ; когато имаме такава работа, ние каваме само съ пѣтитѣ десетини и отпишемъ една нула, когато умножаваме съ илтитѣ ние не пишемъ нула, ако ли имаме единици, хиляди и десето-хиляди, ние нѣмръ сжщата работа, само че пишемъ отъ дѣлитѣ 2, 3 и и 4 нули, за да ги обкрнемъ илти.

Числата, които се умножаватъ, не се и никогда едно подъ друго.

напр. 856×29 разлагаме 29 на 20 и 9
 $\times 17120 = 856 \times 20$ Умножаваме съ 2
 $7704 = 856 \times 9$ когато имаме 9
 24824 каваме на 20, умножаваме само съ двѣтѣ десетини и пишемъ тѣсно една нула. Слѣдъ това умножаваме единични.

856×9723 9723 = 9000 + 700 + 20 + 3
 $7704000 = 856 \times 9000 + 20 + 3$ При
 $399200 = 856 \times 700$ ядигѣ пише
 $17120 = 856 \times 20$ нули, за да ги
 $2568 = 856 \times 3$ не въ сѣбти
 $8,322,888$ При стотини

2 нули, а при десетинитѣ — 1 нула, за да ги пазѣ единици. Нулитѣ се пишатъ отъ дѣлитѣ.

Слѣдъ това дѣлата се развиватъ, та можемъ безъ тия нули и се опрѣкати, не сж нужни, ала при умножението съ илтитѣ наименования трѣбва да пишемъ рѣдъ нѣкога единъ редъ по-надѣсно. Това е меното умножение, което се практикува прѣдъ десетина години въ илжкитѣ основни училища. Дѣлата го схвататъ и освѣтѣ това, чини ми се, че противорѣ между умственото и писменото умножение прѣмахва. Ние знаемъ, че у насъ при умствено умножение започваме съ по-висшитѣ наименования, а при писменото съ по-нишитѣ 36×25 Умствено умножаваме $(36 \times 20) + (36 \times 5)$ а писмено $(5 \times 36) + (20 \times 36)$. Глѣдъ, при сжитѣ училища, липсва тоя недостатѣкъ.

Особно добре се прѣподава нѣмски. Дѣлата не учатъ много правописни правила, но при все това пишатъ доста право. Това се дължи на извѣтрено многото упражнения. Всеки учителъ е задълженъ да годишно дава мако 18 дѣтски съписания, кова диктовка. Падатъ се минава часъ

не. Още отъ втората половина на първата на година се започва писането съ мастило.

Въ IV ч. г. се прѣписватъ кжеи изречения и яйки. Въ III, II и I отдѣления се започватъ описания на различни прѣдмети, исторически лица, а най-главно на картини — това което срѣщатъ рѣдко у насъ. Описанията сж нагледъ споредъ възрастта на дѣцата и се изразяватъ споредъ плътъ, ражакъ или възпроизвеждане на това, което дѣцата сж учили наизустъ. То изглежда, описанието на една картина е много близко до описанието на природата и би било желателно да се въведе като задължително поне въ нашитѣ трикласни училища. Ученици не сжмъ ималъ до сега отъ голямо упражнение, па и като учителъ не сжмъ ималъ на ученицитѣ си такива описания. Въ IV ч. г. хосинтираха бесѣдата, която се прави описанието на картината «сѣбиране на кофитѣ» а въ VII и VIII ч. г. при описането на една чайна плантация въ Китай. Трѣбваше да има картината отпреди си, за да бѣре, какъ тя се използва до постѣяната чертичка, ако мога така да се изразя, при водене на бесѣдата.

Е по-злѣ се води и четенето. Тука се прави прѣдъ релна бесѣда и се прочита урока, тогава се започва вербалната бесѣда. Това прави по слѣднитѣ съображения: ако при релна бесѣда се прави и вербална ще се отдели много отъ ядката на разговора, освѣтъ ще трѣбва да изнасяваме много изрази и губимъ много врѣме, за да извлѣчемъ непознатата дума отъ дѣтското съзнание, което често не я притежава и нашитѣ усилия оставатъ напразни. Не трѣбва да се обясняватъ само думи, но и изразитѣ. Много думи иматъ двойно значение и само споредъ положението имъ въ рѣченъ можемъ да заключимъ за глѣхото означение.

Слѣдъ като учителя прочете урока при затворенни книги, а по-сегнѣ и при отворени, дѣцата варятъ своитѣ книги и прочитатъ урока само по плътъ. Слѣдъ това се чете по части и се прави вербална бесѣда. Учителятъ пита не само смисъла, а и да изразитѣ. Дѣцата тълкуватъ думата на лекко изречение. Непознатитѣ думи пишаватъ на черната дъска. Това бѣше като отиваещо обучение. Сега учителятъ проговори единъ пѣкъ четивото, а тогава дѣцата въ хорѣ и най-послѣ се прави вдѣлбовање. Всяко четиво или стихотворение се пѣ въ хорѣ. Но не само това. При физика, химия, прѣдметно обучение, или който и да е прѣметъ ученицитѣ изговарятъ получените правила или законъ въ хорѣ. Ученицитѣ въ една учебна година говорятъ почти всѣки въ хорѣ.

Всѣмъ внимание се обръща при разработване на стихотворенията, като се разглеждатъ не само стихотворителнитѣ и логичнитѣ имъ форми, но и мотивитѣ имъ. При описанието на картина азъ не можахъ да приведа на почитае-

мото министерство нѣкой прииѣръ, но тука се позволявамъ да приведа прѣподаването на стихотворението «Родина» въ VI и VII ч. г. година.

Ако азъ странника попитамъ: «отъ кждѣ идешъ ти?»

— Отъ родината, отъ родината мила, отговаря той съ въздишка тежка.

Ако азъ попитамъ се зяка: «за гдѣ отивашъ ти?»

— У дома, у дома — отговаря ми той съ лекостъ въ дупната.

И питакъ ме моитѣ другари: «какво те толкомъ мжчи?»

Ахъ! Азъ не сжѣ въ родината моя да отида — азъ нѣмамъ родина вече!

Народна пѣсенъ.

Слѣдъ като стихотворението бѣше прочетено, започна се бесѣдата върху него. Обясни се, защо странникътъ въздишка тежко, когато се отдѣля отъ родината си, защо се ченинѣтъ се радва, когато се връща въ кждѣ и какъ значи това: «съ лекостъ въ душата»; по нжгатыкъ — защо приятелитѣ на поета му отговарятъ така и какъ се разбира подъ «радостенъ погледъ». Освѣтъ това, при гая строфа се срѣща агдѣ цѣлти шастнето наше», — това дѣцата трѣбва да разбератъ. И наистина, чрезъ бесѣда се установи, че най-хубавата частъ на цѣлти е тѣхниятъ цѣтъ, че най-приятната частъ отъ човѣшкия животъ е шастливиятъ животъ и затова можемъ да сравнимъ живота на човѣка съ едно цѣте, при което шастнето не прѣдставява цѣта. При четвъртия куплетъ се питаха дѣцата «защо поетътъ нѣма родина?» Нима той не е роденъ на земята, нима не е ималъ родители, роднини и познати? Поетътъ има родина, ала може би неговитѣ родители, братя и сестри сж умрѣли и ако той се завърне не ще намери никаква радостъ тамъ или пъкъ поетътъ е изгнаникъ. Даже учителятъ пита дѣцата: «що е по-добро, да нѣма човѣкъ ролина или родители?» Слѣдъ това се изброяватъ лицата, които е запиталъ поетътъ и отговоритѣ, които му се даватъ. Тука се дожда до мотиви на стихотворението и чрезъ въпроси дѣцата разказватъ, че поетътъ се намира въ чужбина и е излѣзълъ съ свои другари да се разхожда, че срѣща единъ странникъ и единъ селенинъ, който пита отъ кждѣ идатъ и за кждѣ отиватъ, слѣдъ това пита другаритѣ си кждѣ цѣлти шастнето имъ и подъ влиянието на тия три отговора той става краченъ — домижнява му за неговата родина. Другаритѣ му заблѣзватъ неговата мжка и го запитватъ за причината ѝ. Той имъ дава своя печаленъ отговоръ — че нѣма родина вече. Какъ е написано подъ това стихотворение? (Народна пѣсенъ). Какъ трѣбва да мислимъ като видимъ това пѣе? (Единъ ученикъ отговори: «ние не трѣбва да мислимъ, че поетътъ се казва «народна пѣсенъ»). Тогава, кой е авторътъ на това стихотворение? — Неизвѣстенъ. А защо е написано отдолъ «народна пѣсенъ»? Защото народа я пѣе? Защо пѣсенъта се пѣе и сега? — Защото много хора отъ народа ходятъ по чужбина. Така сж

разработени всички четива и стихотворения, които съмъ хоспитиралъ.

Понеже сега е края на учебната година, учителитъ повтарятъ вече изминатия материалъ, та не мога да хоспитирамъ никакъ пъленъ лекции, отъ които да може се съди за обучението по ния прѣдмети. Не мога да схвана и концентрацията на обучението, ала въ I и II уч. година, както изглежда, всичкиятъ материалъ се концентрира около годишнитѣ прѣмеи.

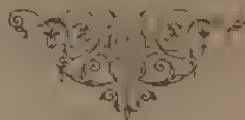
Една лоша черта въ образцовото училище е тая, гдѣто много учители преподаватъ въ едно и също отдѣление. Последствията отъ това сѫ много лоши. Учителитъ преподаватъ за себе си и единството въ учебната материя не се запазва, освѣнъ това не може да се използватъ различнитѣ прѣдмети, които иматъ свързка по между си; напр единъ учителъ преподава четене, а другъ естествоиздѣние. Очевидно е, че II-ятъ не ще може да използва четивата, които се срѣщатъ въ читанката, като частъ отъ материала

по естествознание. Лаже той не почне четива и не се обръща да ги използва въ отношение ние стемъ по-добри.

По всичко се вижда, че преподаванитѣ чванети на различнитѣ прѣдмети въ раз семинари не сѫ еднакви. Прѣлъ мене разпрѣдѣленията на материала въ Антверп семинаръ и на семинара въ Либавъ, тенденция е еднаква, ала въ подробност изработката тѣ се различаватъ, защото учителски съветъ нарежда самъ преподаването на материала при своята

Не всички учители си даватъ трудъ да податъ споредъ теоретичнитѣ ичания, това не всички ще ни поизуватъ.

Само по единъ семинаръ не можемъ днаъ за всички и ако ние посѣтимъ само не ще можемъ подробно да изучимъ сѣ и тѣхната уредба ще ни е глѣна. Затъ голѣма важностъ ще бже ако посѣтимъ 4 семинара.



Наредба на института за слѣпи въ Петербургъ

отъ д-ръ С. т. Доновъ,

учитель въ II дѣвическа гимназия.

Институтъ за слѣпи въ Русия сѣдѣа юста. За отпиряне на такова институтъ сѣдѣа юсти още въ началото на миналото сто лѣто. Институтъ не сѣдѣа били задоволенъ. Институтъ на Valentin Haüy, които били отъ Парижъ нарочно за тази цѣль, сѣдѣа малъкъ споменъ. Едва прѣди 24 години сѣдѣа сериозна дѣятелностъ, която сѣдѣа да бѣдѣава резултати. Сѣдѣа руско-война се състави комитетъ, който да се грижи за раненитѣ войници. Сѣдѣа инстинктъ имало мислила ослѣпѣли. Комитетътъ полагать грижи за дѣлуванетоъ, но прѣпорѣката на покойната царица Александра Феофановна, съпруга на царя Николай, уреди работнишци за сѣдѣа инстинктъ. По сѣдѣа инстинктъ уреди да правятъ корѣшници и могатъ послѣ съ собственъ си печелятъ прѣхраната. По сѣдѣа инстинктъ се развирна, се образувало попечителство за сѣдѣа инстинктъ, което и до сѣдѣа инстинктъ покровителството на царовина и носи името на царица Мария Феофановна и на Александра II, въ честь на особното й съчувствие къмъ сѣдѣа инстинктъ. На втория въ дарения отъ него фондъ сѣдѣа инстинктъ рубли. За да овѣковѣчатъ единтъ мѣсяцъ си, Александъръ II завѣдѣа инстинктъ и единъ милионъ рубли за бѣдѣа инстинктъ. Тази сума Александъръ III прѣдъ 1881 година на попечителството. Сѣдѣа инстинктъ е нараскъ отъ инстинктъ сѣдѣа инстинктъ суми на четири милиона рубли. Се сѣдѣа инстинктъ сѣдѣа инстинктъ достатъчно сѣдѣа инстинктъ, по сѣдѣа инстинктъ развирна своята дѣятелностъ, то сѣдѣа инстинктъ много трудове и натоварѣа инстинктъ инстинктъ да се грижатъ за сѣдѣа инстинктъ им характеръ на дружество, инстинктъ членове, които рѣшаватъ инстинктъ инстинктъ свои годишнѣ вносъ. Централитетъ въ Петербургъ управлява фонда на годишнитѣ разходи на членовѣтъ на комитетъ сѣдѣа инстинктъ държавни са-

новници. Полномошницитѣ на попечителството сѣдѣа сѣдѣа така видни хора въ разнитѣ градове. Както членовѣтъ на попечителството, така и полномошницитѣ изпълняватъ длъжноститѣ си безъ всякава заплатъ.

Шомъ въ нѣкои града се явятъ нѣколко души, които се интересуватъ отъ дѣлото на сѣдѣа инстинктъ, попечителството открива клонъ и назначава свои полномошници, които записватъ членове, събиратъ пари и се грижатъ за откриване и уреждане заведения за сѣдѣа инстинктъ. Прѣдъ изтеклата година попечителството е имало 23 клонъ съ около 6000 членове, поддържа 36 заведения, отъ които 13 само за възрастни слѣпи. Освѣнъ тѣзи заведения въ Русия има още 15, които се издѣржатъ отъ частни дружества и се подпомагатъ отъ попечителството или отъ мѣстнитѣ власти.

Задачитѣ, които си е поставило попечителството, сѣдѣа:

1. да възпитава слѣпи дѣца;
2. да призови възрастнитѣ слѣпи да си изкарватъ хлѣба чрезъ собственъ трудъ;
3. да помогне на старитѣ и бѣдни слѣпи, които не сѣдѣа въ състояние вече да работятъ и
4. да работи за ограничаване на очнитѣ болести и намаляване процента на ослѣпяването.

За да постигне първата си задача, попечителството отвари и поддържа възпитателни заведения, въ които сѣдѣа инстинктъ дѣца живѣятъ и се радватъ на родителски грижи, добиватъ добро възпитание, учатъ почти всички общообразователни прѣмети и единъ или два занаята.

За възрастнитѣ слѣпи се отварятъ работнишци, гдѣто постигватъ такива, които сѣдѣа инстинктъ нѣкое възпитателно заведение и сѣдѣа инстинктъ нѣматъ вече нѣкои заплатъ, но сѣдѣа инстинктъ и други слѣпи, които сѣдѣа инстинктъ и по сѣдѣа инстинктъ и тука печелятъ да иматъ занаяти. При сѣдѣа инстинктъ тѣзи заведения има планови за сѣдѣа инстинктъ, а при други нѣма. При Петербургската работнишца за възрастни (чужде) има плановъ. Работништитѣ тука живѣятъ въ частни къщи около работнишцата. На ослѣпѣли работнишци, които почватъ да учатъ занаята,

попечителството дава помощи, додѣто почнагъ да печелятъ и се издържатъ отъ работата си.

За стари слѣпи се уреждатъ и издържатъ приюти. Такива приюти има въ Петербургъ, Воронежъ и Тула.

Тази година при възпитателния институтъ въ Петербургъ е откритъ единъ приютъ за матки момиченца до 8 годишна възраст, възрастни момичета отъ 18 години нагорѣ и стари баби. Този приютъ ще се издържа отъ капиталъ (1,1 милионъ рубли), завѣщанъ отъ нѣкоя си благородна французойка, Елисавета Кудиря и носил нейното име. Миналата година е построено специално здание за приюта, въ което е опредѣлено да се прибератъ 40 малки, 40 възрастни момичета и 40 бабички. За възрастните момичета има работилница.

Макаръ че официалното откриване на приюта стана на 27. декемврий, но още на 1. септемврий изтеклата 1904 година сж приети 36 стари бабички по на около 70 до 90 години и 22 възрастни момичета по на 18 до 25 години. Малки лѣща ще се приематъ отъ идещата учебна година. Малките лѣща и старите баби нѣма да плащатъ нищо. Тѣ ще се издържатъ изцяло отъ фонда, а възрастните момичета, понеже печелятъ отъ работата си, ще плащатъ за храна, квартира и прислуга по 8 рубли на мѣсецъ. Тѣзи пари имъ се удържатъ, когато имъ се заплаща за работата.

Момичетата живѣятъ по двѣ въ стая. Ако нѣкое пожелае, може да живѣе само въ стая, но трѣбва да плаща по 2 рубли на мѣсецъ повече. Управлението на института (възпитателния) доставя и тука материалъ за работа и заплаща на момичетата всѣки мѣсецъ, независимо отъ това, дали изработените прѣдмети сж продани или не.

Момичетата работятъ четки и ржкоѣвие. Когато посѣтихъ заведенiето, всички работѣха четки. Разпитвахъ подробно за живота и работата имъ. Тѣ сж твърдѣ доволни. Почти всички изкарватъ повече пари, отколкото имъ сж потребни, за да посрѣщнатъ нуждите си. Който пари имъ останатъ, съ тѣхъ си купуватъ дрехи, пътуватъ лѣтъ прѣвъ ваканциите ю тома си или си ги спестяватъ.

Срѣдно изработватъ мѣсечно 12 до 15 рубли. Оставатъ имъ, значи, по 4 до 7 рубли. Нѣкои изработватъ до 20 рубли и повече. Който се труди повече, печели повече. Вирочемъ и работата не се улава на всички еднакво. Опредѣлени сж 10 работни часа на день, отъ 8 до 12 и отъ 2 до 8, но нѣкои доброволно работятъ повече, напр. до 10 или до 11 часа вечерта. Онѣзи, които по нѣкой причини не успѣватъ да изработятъ за разноските си, получаватъ помощ отъ фонда на заведението.

За да помогне на работниците отъ очи и да прѣдпази населението отъ ослѣбяване, попечителството основава болници и амбулатории, поддържа лѣкари, държи отдѣлни лѣкла въ болниците, отпуща помощи на работниците и всѣка година изпраща така наречените *хогорации колонии*, състоящи се отъ единъ лѣкарь, нѣколко

помощници и прислуга. Тѣзи колонии са отдалеченигъ села, за да лѣкуватъ болни послѣдните години сж изпращани по колонии, които работили по 2—3 мѣсеца.

Отъ възпитателните институти за Русия най-добръ нареденъ и най-по-голямъ е петербургскитъ. Толи институтъ е откритъ 1881 година съ 12 момчета. Слѣдъ двѣ години се отворилъ и институтъ за момичета, обаче, когато се построило зданието, сега се помѣщава институтътъ, възникналъ отъ двата института били събрани насамъ.

Сега въ института има 70 момчета и момчета, разпрѣдѣлени въ три курса: първия е теленъ съ 2 класа, курсъ на главното и втория съ 3 класа и занаятчийски (специаленъ) съ 2 класа. Въ класовете на първия има по 12—15 ученика, а на занаятчийския по 18 и 20.

Учениците сж на възраст отъ 7 до 20. Тѣ прѣкарватъ курса по 10 години, доминатъ цѣлия курсъ на заведението, това минаватъ въ нѣкое заведение за сѣ или си отиватъ при родителите.

За да се приеме като редовенъ ученикъ, трѣбва да бжде здраво и да прѣкара въ тута 4 пробни мѣсеца, за да се види, не страда отъ нѣкоя болестъ и дали способенъ да се учи. Заразените, болни и стено недоразвитите се връщатъ назадъ.

Учебните занятия прѣзъ деня траятъ до 12 и отъ 2 до 4 часа. До 7^{1/2} часа работятъ въ работилницата. Специалните работи 8 часа на день въ работилницата.

Учебната година започва на 15. септември и свършва на 31. май. Прѣзъ лѣтната ваканция обикновено отиватъ при родителите. Само нѣкои оставатъ въ института.

Въ подготовителния курсъ лѣтната имаша фръзбелови занятия, игри и нѣкои законъ. Божи, четене, писане, смѣтане и обучение.

Въ срѣдния курсъ (главното училище) подава: законъ-Божи, четене и писане съ товетъ на Брайла и Хебола, аритметика, графия, отечествена история, моделиране, гимнастика и запаятигъ: плетене кошнички, валки за крака и постелки, прѣврътане лове, правене четки и специално за ржкоѣвие: плетене чорапи, фланели и др.

Обучението тука се води почти по сѣ и съ сжщитѣ пособия, както въ швейцарскитъ и австрийскитъ институти. Понесохъ описахъ това обучение на друго мѣсто, отбѣлѣжа само особеностигъ, които се наблюдаватъ въ Петербургския институтъ.

1. По езиковното обучение.

Тука започнати въ подготовителния курсъ и четатъ съ шрифта на Брайла и Клайновия апаратъ е вече изобрѣтено. Въместо това пѣкъ въ IV учебна година започватъ да пишатъ съ шрифта на Хебола и пражката табла за Брайлова шрифта се

и друга табла, по-стара система, но по-евтина, подвижна линишка. Тази табла има само едни въжлътки за писане и тѣ сж въ линишката. Въднѣтъ трѣбва да се мѣсти стѣлъ на писане, то на всѣки отдѣленъ редъ, както се мѣсти линката на Клайнова апаратъ.

Въ печатане на Брайлова шрифтъ имать двѣ лини. Едната е отъ новата система на Нинзе Брайла, а другата е по-стара. Съ първата се работи съ едно натискане пѣли букви (съ точки), а втората — само отдѣлни точки. Съ последната се работи много по-бавно, отколкуто съ първата.

Въ писане на Хеболдова шрифтъ се употребява специална табла, Хеболдова табла.

Работата е написанъ способъ за писане на новения шрифтъ отъ стѣпниѣ и затова четътъ, написанъ по негова способъ, се казва Хеболдовъ. Той се пише на обыкновенна лини, буквитѣ сж жлести. Чрѣзъ този шрифтъ четътъ могатъ да се съобщавать съ здравитѣ, тѣ сами не могатъ да го четатъ.

Таблата, която се употребява за Хеболдова шрифтъ, се състои отъ една дъска, толѣма 25 см., съ металически рамки, по които се ходи и закрѣпва една линишка съ въжлътки за четене. Хартията за писане се слага върху дъската, отворѣ върху нея се постави сина книга, върху последната — мушамъ, който се пригиза въ кришката отъ рамките. Линишката се поставя на горния край на рамките хоризонтално и се мѣсти на тѣзи стѣлъ написването на четъ редъ. Въ линишката има 18—20 въжлътки, сж четирижълти пропюртета съ црѣли въ края на страниѣ. Въ пѣлка въжлътка има 9 отдѣлни точки. По тѣзи точки се описва четъ и четенето на четитѣ, отъ които образувать буквитѣ. Точкитѣ образъ отъ доиния лѣви жѣлъкъ 1 — 3, а отъ десния — 4, 5, 6, 7, 8, 9. По периметра на около 10 е въ срѣдата на четирижълти линишка. Ученицитѣ пишатъ съ пѣлка линишка по мушамата, а четенето по мушамата буквитѣ се копираатъ прѣвъ сина книга върху дъската.

Четътъ се упражнятъ добръ, ученицитѣ могатъ пишатъ и направо на бяла книга съ моливъ. Писането по Хеболдова способъ е мжливъ и на дѣти, непрактично. Дѣцата не могатъ никога да научатъ да пишатъ безъ грѣшки и кракѣ. Най-толѣмнитъ недостатѣкъ на този способъ е стѣпниѣ не могатъ да четатъ писаното и провѣрятъ и поправятъ грѣшкитѣ си.

Въ геометрия само се запознаватъ съ тѣлата, отъ които се моделирането, а моделиране учатъ въ всички класове.

Въ гимнастически упражнения сж ржидъ и прѣсти гимнастика (Hand- und Fingergymnastik) имать въ часъ по 1/4 часъ, а упражнения въ гимнастически салонъ сж урениѣ — 2 часа седмично. За гимнастика се ползатъ, а да се упражнятъ и забавления за дѣцата. Въ станция за по-

чивка лѣцата играять на дама, шахъ, домино, кръжостъ и пр., а въ градината на открито лѣтъ се забавляватъ съ ржиди свободни игри, а зимѣ се упражнятъ съ шени и кѣнки. За всички видове има приспособления и при всички игри присѣдствувать учители или учителки.

По музиката като че не постигать тѣзи резултати, които се постигать въ Германия и Австрия. По-слаби сж резултатитѣ по инструменталната музика, а по-добръ върви пѣнието, особно хоро-вото. Ученицитѣ усѣвять да се приготвятъ гдѣ добръ, че да участвувать въ църковнитѣ хорове. Въ Петербургъ има три църковни хора, пѣщиѣ на които сж бивши възпитаници на института. Регентътъ на едина хоръ е слѣпъ. Въ института има специални уроци за приготвяне регенти за хорове.

Пособията, сбиркитѣ и библиотекитѣ на института въ нищо не отстѣпять на тѣзи въ най-успеленитѣ австрийски и германски институти.

И въ Петербургъ се с образувать кражжесъ отъ благородни дами, съчувственици на слѣпнитѣ. Тѣзи дами сж прѣписали то сега много съчинения. Тѣ сами сж се заваели да научатъ Брайлова шрифтъ, за да могатъ да обогатятъ библиотеката на стѣпниѣ чрѣзъ нѣкое прѣписано отъ тѣхъ съчинение.

Всички възпитаници живѣять въ института и обыкновенно не плащатъ нищо. Прѣвистено е, състоителнитѣ да плащатъ 300 рубли годишно, но до сега никой не билъ плащилъ толѣмъ. Тѣзи година има въ института само 3 ученика, за които тѣхни благотѣлители плащатъ само по 50, 100 и 150 рубли.

Училището, пансионътъ, работилницата, печатницата, както и женскитѣ приютѣ «Кисвета Кхуора», се управляватъ отъ директора, г-на Германъ Павловичъ фонъ Неллеръ, дѣйстви-теленъ статски съвѣтникъ.

За домакинската частъ се грижатъ повече инспекторътъ и инспекторката на заведеннето.

Персональтъ се състои отъ директоръ, инспекторъ, инспекторка, священникъ, 3 учители, 3 учителки и отдѣлно приходящи учители и учителици по музика и ржидна работа.

За занаятитѣ има трима майстори и 6 души работници въ работилницата, гдѣто се приготвятъ дървенитѣ материали за четитѣ.

Всички учители и учителки, директорътъ и инспекторкитѣ живѣять въ института. На тѣзи, за които нѣма мѣсто да живѣять тамъ съ семействата си, се прѣввиждатъ квартирни пари.

Директорътъ получава 4000 рубли годишна заплата, инспекторътъ — 2000 рубли, а учителитѣ — отъ 350 до 800 рубли. Оснѣвъ това всички иматъ право на храна въ пансиона. Едни получавать храната си, а други въмѣсто нея получавать по 10 рубли мѣсечно.

Директорътъ и инспекторътъ сж съ висше образование, а учителитѣ — съ срѣдно педагогическо. Слѣпи учители нѣма въ Петербургъ. Г-нъ Г. Н. Неллеръ управлява института отъ основаването му до сега. Слѣдъ като сѣдѣлъ

образованието си въ Петербургския университетъ, той билъ отначало учителъ въ едно учебно заведение, отгдето билъ поканенъ да участвува въ уреждането на института за слѣпи. Попечителството го изпратило въ Германия и Австрия да се запознае съ наредбата на тамошнитѣ училища за слѣпи. Като се завърналъ, възможно му било да организира новия институтъ, която задача той изпълнилъ блѣскаво. Г-нъ фонъ Недлеръ е ръководилъ послѣ организирането и на нѣколко други заведения за слѣпи въ Русия, понеже е изпълнявалъ нѣколко години покрай директорската си длъжностъ и длъжността инспекторъ на институтитѣ, уреджани отъ Александро-Марининското попечителство. Той е най-компетентното лице въ Русия по възпитанието

и обучението на слѣпитѣ. Познава добръ и наредбата на институтитѣ въ другитѣ държ. Посѣщавалъ всички нѣмски конгреси до сегѣ възпитанието на слѣпитѣ. Азъ се запознахъ него на конгреса въ Хале. Тамъ той бѣше любезенъ да ме покани да посѣтя тѣхния ститутъ. Още по-любезенъ и услужливъ бѣ сега, когато посѣтихъ института. Г-нъ Недлеръ ме посрѣщна много добръ, развежда ме по института, води ме на обучението по рѣ прѣдмети, даде ми своитѣ цѣнни свѣти разни въпроси по организирането на институтъ обща се да ми услужва и занаяпрѣдъ съ сво свѣти. За всичко това азъ му дължа и сърдечна благодарностъ.



на Kunstgewerbeschule въ Виена, особно на керамическия отдѣлъ най-новитѣ усъвършенствувания въ художествената керамика

г-н Ст. Димитровъ.

приглавател на керамика въ рисувачното училище.

Миналата година къмъ срѣщата на мѣсеца декември бѣхъ командированъ въ Виена да видя работата на Kunstgewerbeschule, особно на керамическия му отдѣлъ и най-новитѣ усъвършенствувания въ художествената керамика.

Посещение на керамическото на побѣдния фронтъ д-ръ F. Linke, мой бившъ учител, и на химическата лаборатория на Kunstgewerbeschule и на нашето атенейство въ Виена, ми се въ едно кратко време отъ Австрийското министерство на Народното Просвѣщение да въ лабораторията при именития професоръ Linke и направя изследванията си за тази учебна и лабораторна такса, която за два мѣсеца всичко 80 крони. Спотова, защото доуказане мукачени съществува въ тази лаборатория отъ скоро станало твърдѣ мажко, има даже стучане. Причинитѣ на тѣзи отказвания сжъ всички. Дѣтгодишниятъ трудъ на два професора, които правятъ своитѣ изследванията въ лабораторията, издържката на която държавата теснина хитати крони, издържката въ областта на керамиката въ Виена ето за съставяла гордостъ на страната и страна и отъ друга да даде материална задоволяванитѣ се въ държавата съ това - този скъпъ трудъ бива откупенъ, стига учебната такса, изнесена и износена, въ сѣмъ друга страна. Наистина историята не се дава всичко готово издържката достатъчно е, че се дава много, защото се за този челоука е мажко поимания, при съвѣтитѣ на професоритѣ, които въ кратко време добри резултати бавте по-добро изложението ми до уредбата на керамическия отдѣлъ въ Kunstgewerbeschule, за нужно да имъ издържане въ учебния планъ и учебния материалъ по училището, защото повечето отъ тѣхъ сжъ сѣмъ съ други. При това стучане да имъ по-добри съ него, тъй както то нужди ми образенъ при издържката на на-

шето рисувачно училище, което въ развитието си, както се вижда отъ издържането на уредбата, не се сѣмъ отъ чисто-художествено въ художествено и художествено-професионално училище, тъй, което се дава отъ добри разбранитѣ нужди на страната. А въ самото начало не дава сѣмъ кратки исторически бѣлки по основаването на училището.

I. Исторически бѣлки по основаването на Kunstgewerbeschule въ Виена.

Отъ развитието на първото всемирно изложение въ Лондонъ (1851 год.), дадоу ми прѣдъ имъ се отъ тѣхъ случая да се постави сѣмъ до тѣхъ проплетенията на разнитѣ тържави, раздѣлени отъ планини и морета, тѣхъ до непотвърдения и токъ стоеще поддържаната (veraltete) форма, отъ разнитѣ да да да имъ умалъ англичани, англичани любители на изкуството и художеството.

До тогава и въ самото изложение Франция сжъ завладѣла първенството съ своитѣ художествени и проплетения; не сжъ мажко да да додобива издържката, защото Парижъ по-малко е било по-добро и се сжъ мажко, че не сжъ мажко да се постави равенство съ него въ това отношение. Англичанитѣ сѣмъ видѣли и прѣдъ имъ и своето изложение въ художествено-професионално отношение. Сжъ тѣхъ умалъ англичани намѣрили, оже, че французитѣ художествени работи не издържатъ чисто художествена прѣдѣла. Тѣ, при всичката способностъ, издържката и стѣбренство въ издържката, бавката повече като хубави, дадоу самото самата хубавостъ, ожече и хубавостъ, отъ то въ издържката повече имъ, отъ то въ издържката. Тогава се даватъ, както бѣ въ издържката бавката, отъ доури оградитѣ, бавката и доури бавката да се направятъ по-добри художествени работи!

Тази мисль е турна начело на идеята да се основа въ Англия изложбата му сѣмъ да имъ дава обитията въ хубавостта и художествено-професионално

отношение, като заведение, което свързва сбирката и училището, развива охото, радостта и фантазията. Това е музей на South Kensington въ Лондонъ.

Добрите резултати отъ това заведение се констатирали въ откритото слѣдъ единадесетъ години (1862 г.) пакъ въ Лондонъ изложение. Като се видя, че Англия е напреднала въ изкуството и развитието на вкуса, всички културни страни почнаха да откриватъ подобни институти. Първата държава слѣдъ Англия, която откри подобенъ музей, е Австрия.

Инициативата за откриването на такъвъ музей въ Австрия е взелъ тогавашниятъ министъръ президентъ ерцхерцогъ Райнеръ, който билъ на изложбата въ Лондонъ. Въ скоро време (1863 г.) е билъ издаденъ императорски указъ за основаването на K. K. Österreichische Museum für Kunst und Industrie, за директоръ на който билъ назначенъ професорътъ по историята на изкуството при виенския университетъ г-нъ Фонтъ Етенбергеръ, а като негови съветници били назначени няколко учени хора (Кураториумъ).

Първите прѣдмети на музея сѫ били подарени отъ собствената сбирка на императора, отъ богати и видни хора, отъ черкви, манастири и пр.

За да се повлияе въ по-широката публика развитието на изкуството, държаха се единъ пѣтъ въ седмицата популярни сказки, едни прѣд-назначени за интелигенцията, а други за работници отъ художественитъ занаяти. Следъ това е почнато издаването на мѣсечното списание «Mitteilungen des Österreichischen Museums», но то, като недостатъчно за популяризиране на музея, почнали да пишатъ въ разни списания и вѣстници.

Съ откриването на този музей е зародена при него гипсова лярна, която е олицетв. добри модели и ги разпространява като учебни пособия или украшения навсякъде; само за тази цѣль е била открита фотография и гравирова пластика.

Музеятъ е действува въ двѣ посоки: отъ една страна върху широката публика, а отъ друга върху индустрията.

Влиянието на музея върху индустрията се скоро забѣлжано, но се е чувствувало липса на художници. Недостатъчно е било числото на професионалната архитектура, които се занимавали съ художествената страна на индустрията и техната дѣйност е имала релативна стойностъ. Трѣбвало е слѣдователно да се създадатъ достатъчно такива сили, което било възможно само чрезъ едно художествено училище.

Това е станало причина да се открие училището Kunstgewerbeschule des K. K. Österreichische Museums für Kunst und Industrie, про-рмчата на което била изработена малко по-дрво-оче отъ опази на сѣществуващитъ вече двѣ такива École des Arts Décoratifs въ Парижъ и School of art въ Англия. Въ началото то имало три отдѣла: архитектура, живопись и скулптура; по-послѣ открили единъ «подготвителенъ курсъ», сега нареченъ

общъ курсъ, защото се указва за необходимостта отъ известна подготовка въ художествено сѣние на онѣзи ученици, които искатъ да станятъ въ специалнитъ отдѣли, а най-послѣ откриватъ специалнитъ ателиета и химическа лаборатория.

Музеятъ и училището се помещавали въ частни здания докато въ 1871 годъ е правя монументалното здание на музея въ 1874 г. съединено съ него помѣщение на шпето отъ архит. Ferster, известенъ по с архитектура (съ теракота, интария, мозаики и

Отноава музеятъ заедно съ училището въ своята плодотворна дѣятелностъ, на която дължи развитието на художественитъ занаяти въ цѣла Австрия и изострието вкуса на производителите и консуматорите.

Статутътъ на училището.

Цѣль. Цѣльта на дружеството е да подготви съ художествено образование за пазаръ на художествената промишленостъ, само подготва прѣподаватели по художественитъ занаяти, по рисуване и пр.

Образование. Училището обхваща онази частъ отъ изкуството, която има свързка съ архитектурата.

То се подраздѣля:

1. Общъ отдѣлъ,
2. Специаленъ отдѣлъ,
 - а) Архитектура,
 - б) Живопись,
 - в) Пластика,
3. Специални ателиета.
4. Химическа лаборатория.

Задани и обхватъ на единичнитъ отдѣли.

Общъ отдѣлъ. Той има за цѣль да даде младажитъ до такава степенъ художествена подготовка и познания по теоретическата дисциплина, които имъ сѫ необходими слѣдъ сѣиаване на този отдѣлъ, за да могатъ съ пѣкъ да се посветатъ на нѣкои художествени занаяти, или да постѣпятъ въ специалнитъ отдѣла на сѣното училище, за да получатъ по въ художествено техническо образование.

Въ този отдѣлъ изучаватъ образованието и младажитъ, които се готвятъ за учители по рисуване, но тѣ трѣбва да сѫ свършили средното училище.

Специаленъ отдѣлъ по архитектура. Обхваща изучаването разнитъ стилове и форми, главно областта на мобилитъ и потребноститъ отъ дѣметалъ, камъкъ, глина, гекстилна индустрия, сѣзи на здания, декорация на черкви и пр.

Специаленъ отдѣлъ по живопись. Има за цѣль, да изучаватъ основно разнитъ техници живописца и да развитъ разбирането на бѣ чрезъ рисуване модели отъ натура, члѣбение човѣшката фигура, животнитъ, растенията и орнаментитъ въ художественитъ занаяти за черковни и други потребѣи, общото поле декоративната живопись, за фасади, вѣтрѣи

на художествено изработване типографични работи и пр.

Общия отдел за пластика. Обхваща техническо и художествено изучаване на декоративна пластика, което се извършва за удовлетворение нуждите на художествения занаят, също специално и ателиерно моделиране, етални и фигуративни обекти съгледва, и пр. за плаватура, златарство, керамика, естествено ръководство и пр.

Специални ателиери. Имат за цел да дадат възможност на напредналите ученици да се занимават практически по някои клонове от техниката.

Художествена лаборатория. Тя служи главно на изследванията на училището.

Учебен плащ.

Изплащане от М-то на Просвещението.

Общи. Учениците се делят на две категории, които получават и свършват учебната подготовка на училището, и Приходящи.

Общи за постигане въ общия отдел. За даване редовен ученик се изисква кандидатът да е навършил най-малко 17-годишна възраст;

да е свършил и в който прогимназия или прогимназия (IV гимназия клас);

да държи присметен и шит по рисване, да покаже, че е достатъчно подготовен или да е свършил и в кое-то търговско училище или в частно държавно училище;

да се обаче право на учителското съвещание да дава редовни ученици и такава, които не могат да бъдат приети на изпитието 2) и 4), които влизат в голяма работа.

Общи за постигане въ специалните отделни.

1) **Достовърнение,** че кандидатът е навършил 17 години;

2) **Да е свършил съвкупно общия курс (платежния) или да държи и шит, въ които даже, че е достатъчно подготовен по всички или снематите или предметите за познати изпитието и още да отговори на изискванията, дадени при описване на ателиерата, даването на различни отдели на училището, по редът на неговото, което е на разположение на началото само привършено; окончателното приемане става по-късно, когато ученикът е достатъчно способност и прилагане, когато дават съвкупно отказването не се до-**

дават право. Записванията на учениците ста-ват 1-й до 1-й октомври.

3) **Всички ученици плаща при записването си 31 витата 4 крони присметна така и в го-дина на всяка година, по 6 крони за учебни.** От 1-й до 1-й октомври не се освобождават.

Въ началото на всяко полугодие се плащат учениците пари (Schulgeld) Учениците от общия отдел плащат годишно по 36 крони, а от специалните — по 60 крони.

Но бързост при доказана способност може да става освобождаване от ученически пари. Решението за освобождаване се взема по предложение на учителския съвет от надзорния съвет на училището.

Всички потреб и материал за рисване като каня, боя и пр., учениците доставят сами, само приложките и моделите съ от училището.

Приходящите се приемат съ условие да се придържат точно в установения училищен ред и дисциплина. Те не съ дължат да посещават занитната работна спорец програма, но съ дължни да оприличават на професора точно въ кои работни часове ще посещават, които дават или не съгласието си.

Приходящите плащат същият такси както редовните.

Приминаване от един отдели въ друг или посещаване два отдели се допуска, стига да позволява разпоредбата на работата, но съ разрешение от учителския съвет, който разглежда, дали е способен за това ученикът или не е.

Изпити. Всички редовни ученици съ дължени да държат годишните си изпити, които биват само по теория. Пронаднат се допускат на повторен и шит съ въ ваканцията, ако някъ пронаднат се остават за следващия отдели, още съ една година. Пронаднатия втора година на същия предмет се изключва. Изключват се и отдели, които биват уволени, че въ време на изпита се потува от други.

Приходящите държат теже изпити по предметите, които съ свършват.

Училището издава свидетелства:

1) **Прекъсване,** съ които се удостоверява само времето на посещението без да се виема по-дължително усвоя. Такива се дават въ всяка м-гата е добър мотивирана просвета.

2) **Изпити.** Те показват успеха на държане и шит по изпитен предмет.

3) **Училищни свидетелства.** Такива се дават въ края на всяка година; там съ отбелязани прилежанието, доверението и успеха.

4) **Зрелостно свидетелство.** То се дава на свършилите общия отдели, специалния или ателиера. Въ него се отбелязва, освен въ поведението, прилежанието, успеха и времето на съвършенството и изпитиетата за способността и пригодността на довереност. Учебната година свършва от 1. октомври и свършва към края на юни.

Курсът на общия отдели е 4-годишен, също такъв е и от специалните отдели, обаче може да се продължи по учит. съвет на парите за изпити.

1) **Свободна ваканция** е присъ изустъ и септември. Има други малки за Рождество Христово, Въскресение и пр.

Всѣка втора година се правятъ изложби на учебническитѣ работи.

За учебни пособия служатъ пособията на самото училище и предметитѣ на Държавния музей.

Непосрѣдственото управление на училището въ дидактическо, педагогическо, и административно отношение е възложено на единъ погояненъ директоръ, който се назначава отъ императора по предложение на Министра на Народното Просвѣщение. Канцеларскитѣ работи се водятъ отъ чиновници подъ отговорността на директора.

Учителското тѣло се състои отъ редовни постоянни и приходящи учители. Първитѣ се назначаватъ отъ министра по предложение на върховния съвѣтъ на училището, а вторитѣ направо отъ министра. Управляющитѣ разнитѣ училищни отдѣли получаватъ по 1600 крони годишно по-вече. Повишаване на заплатитѣ става всѣки 3 години. Следъ три години отъ назначаването учителътъ получава титлата професоръ. Съ особни способности или по други причини може да бже и направо назначенъ съ тази титла.

Съ висшия надзоръ на училището е натоваренъ единъ съвѣтъ, състоящъ отъ директора и вице-директора на музея, четворица члена отъ кураториума на сѣция, по единъ замѣстникъ отъ министра на просвѣщението и министра на търговията и единъ членъ отъ търговската камара въ Вiena. Съвѣтътъ прѣдседателствува директорътъ на музея или замѣстникътъ му. Всички други членове се избиратъ или опрѣдѣлятъ всѣки три години. Директорътъ на училището всѣкога присъствува (съ право на гласъ) на засѣданията. Споредъ нуждата поканватъ се и нѣкои отъ прѣподавателитѣ или (прочути занаятчии) частни специалисти като експерти съ съвѣтателенъ гласъ. Съвѣтътъ се грижи и дава направление на училището. Членовѣтъ отъ този съвѣтъ могатъ всѣкога да инспектиратъ и да присъствуватъ на прѣподаванията.

Учителскитѣ протоколи, докладитѣ на директора и пр. се пращатъ на министра.

Върховниятъ надзоръ е на министра.

Учебна програма на училището.

Общи опрѣположения вързу започнитѣ и пообразованието на занаятчиите.

Прѣподаванията се дѣлятъ на:

1. Общъ отдѣлъ.
2. Специални клонове:
 - Архитектура,
 - Живопись,
 - Пластика.
3. Специални ателиета за:
 - Пицелиране,
 - Ръбарство,
 - Керамика, емаилиране,
 - Везба, тантели,
 - Резиране и
 - Нарѣзване въ дърво. (Holzschnidekunst)
4. Химическа лаборатория.

Специално опрѣдѣление на зада и учебния материалъ на учителитѣ отдѣли.

Общъ отдѣлъ

Учебенъ материалъ. Въ този отдѣлъ се занимава главно рисуване и моделиране.

Рисуването се подраздѣля на орнаментално и специално послѣднитѣ години.

Моделирането се подраздѣля тожже на моделиране отъ орнаменти, фигури и по-послѣднитѣ години въобще моделиране.

Теоретически прѣдмети сѣ:

- 1) Проектиране, скици и перспектива.
- 2) Общо (орнаментално и архитектурно) изучаване на формитѣ;
- 3) Занаятчииска химия и
- 4) Анатомия за ученицитѣ, които отнасятъ актово рисуване.

Инструкции.

Орнаментално рисуване. За да могатъ ученицитѣ да правятъ повече студии безъ да изгубятъ време опрѣделено е:

Рисуване съ креда;

Рисуване съ дѣтъ креда върху свѣтла и тъмна съ гушъ.

А въ послѣднитѣ години рисуване съ пастелъ.

Отъ важностъ намиратъ да получаватъ ученицитѣ сигурностъ и практика въ правителството и употреблението на тоновата книга при рисуване съ креда и пастелъ — да умалчаватъ рисункитѣ съ тѣмъ форматъ съ нужното опростеніе. Научатъ се упражняватъ да повтарятъ отъ умъ малки голѣми скици и да изпълняватъ студии въ всѣкъ форматъ.

За да виждатъ ученицитѣ правилното употреблението на различнитѣ способи даватъ се прѣложки.

Фигурално рисуване. То почва съ рисунки на антики. Напрѣднатитѣ ученици рисуватъ дели глави и могатъ да посвѣщаватъ актови гости.

Въ началото се прѣпоръчва работене съ пастелъ, пастѣ креда, дѣтъ креда върху свѣтла и тъмна книга и най-послѣ съ рѣготъ (Rothel).

Специално рисуване. Въ послѣднитѣ години общия отдѣлъ

Рисуватъ по прѣдложка разни прѣдмети: стъкло, металъ, гърво и пр. Рисуватъ сѣно и фигури на натура.

Моделиране. Въ послѣднитѣ години се занимаватъ разни занаятчески обекти. Работятъ съ воскъ.

Общо формоучение. Прѣполагана се въ този отдѣлъ и се дѣла на

Орнаментално формоучение и Архитектоническо.

При орнаменталното ученицитѣ се запознаватъ основно съ значението, измѣната и образуването на орнаменти; изучаватъ характернитѣ форми въ всички стилони периоди. Въ рисункитѣ повтарятъ си формитѣ съ тѣмъ прѣподаванетоъ

та табла. Същевременно се изучава рина проекционни архитектурни кон-
ни.

В този предмет, който почва въ общия втората година, се присъединява и архитектурно формоучение, което се изучава по табла, а въ специални часове за рисуване работват детайлни чертежи.

Учениците се подготвят главно по този предмет, че сж въ състояние да рисуват от важните форми и отношения на частите, подава се седмично най-малко 6 часа.

Прилежащите ученици към манифактурния и наместо архитектурно формоучение въ текстилната орнаментика.

Специални отдѣли (Fachschulen).

Архитектурен отдѣлъ. Прѣподаванията въ този отдѣлъ обхващатъ, както се вече помисна, мобилно и всички потребности отъ дърво, металъ, глина и пр., послѣ — областта на художната текстилна индустрия като: басми, платове, везба и пр. и най-послѣ — на декорацията на черковни и обикновени стѣни и фасади.

Предметътъ на прѣподаването прѣди всичко е декомпозиция (Fachstudium) на предметите къмъ този отдѣлъ, художествено-технически обекти съ пояснение върху стила, форма, конструкцията, художествено-техническо изучаване и пр. Същевременно се даватъ занятия за изработване занаятчийски рисунци, който почва самостоятелното разрѣшаване на задачи, които се задаватъ отъ прѣподавателя, а историческа основа, а най-послѣ се дава на младите ученици да изпълняватъ самостоятелни поръчки, които училището получава отъ

учениците отъ този отдѣлъ слушатъ:

Материално учение;

История на изкуството и на художествената техника;

Учение за приборите и

Актово рисуване по указание на прѣподавателя.

Училищата за постигане въ архитектурния предмет сж освѣтъ общите още: да разбира детайлите по прѣдложки, да знае проектиране, да съизготвя перспектива, общо формоучение и занаятчийска химия въ такъвъ размѣръ, както се прѣподава въ общия отдѣлъ.

Ученици, които искатъ да изучаватъ манифактурно рисуване, трѣбва прѣди постигането въ този предмет да сж свършили съ добъръ успѣхъ текуче учение съ най-малко двегодишенъ курсъ, послѣ да покажатъ, че знаятъ рисуване отъ натура, орнаментално учение и химия колкото се прѣподава въ общия отдѣлъ.

Отдѣлъ за живописъ. Учениците въ този отдѣлъ изучаватъ добри размѣри техники на рисуването (художествено занаятчийското рисуване), изучаване на бонте съ рисуване модели отъ

природата. Композиционните упражнения се даватъ като домашна работа и единъ пътъ на мѣсецъ clausurarbeiten въ свързка съ изучаването класически образци. Учението завършва както въ архитектурата, отдѣлъ съ ателиерни занятия.

Въ ателието се дава на ученика възможностъ подъ надзора на професора да приложи на практика това що е училъ, като му се даватъ задачи съ педагогическо значение и най-послѣ му се даватъ да изготвява поръчки, направени на училището.

Въ областта на този отдѣлъ влиза употреблението въ художествената промишленостъ на ириската фигура, животните, растенията, орнаментите и пр. Художествено изпѣнение на типографски работи, декоративно рисуване за украсяване вътрѣшности и фасади на черкви и други здания.

Учениците отъ този отдѣлъ сж задължени да посѣщаватъ специално за тѣхъ наредените актове. Спомагателните прѣдмети като история на художествената техника и на изкуството, изучаване на пособията и пр. сж задължителни само за онези ученици, на които прѣпоръча професорътъ.

Приеманията ставатъ при слѣдните условия: 1) ученикъ да е достатъчно подготвенъ по орнаментално и фигурално рисуване, особено по модели по натура, така що го да успѣшно изучаване на рисуването като специалностъ; 2) да знае анатомия, перспектива, учение на съиките и орнаментално и архитектурно формоучение.

Отдѣлъ по скулптура. Тукъ се изучава орнаментално и фигурално моделиране въ размѣри каквито се изискватъ отъ художеств. занаяти.

Занятията се дѣлятъ на специални и ателиерни. Първите се състоятъ въ запознаване учениците се съ най-добрите антични форми на прочути майстори, пластическо изработване на орнаментални форми по човѣшки, животински и растителни модели. Като прѣходъ къмъ ателиерните занятия, учениците се запознаватъ съ композиране и изработване (практически) разни пластически прѣдмети. Послѣ се допуща на учениците да взематъ поръчки, които изпълняватъ подъ надзора на професора. Професорътъ може да взема, въ интереса на учението, ученици като помощници въ свои частни поръчки.

Задължителните прѣдмети за учениците отъ този отдѣлъ сж: учение на пособията, история на изкуството, история на художествената техника и актово рисуване.

Приемните условия освѣтъ общите сж още: да знае орнаментално и фигурално рисуване и моделиране на детайли; да е изучилъ проектиране, учение на съиките, перспектива, общо формоучение и анатомия.

Специални ателиета.

Цилиндрене. Прѣподаванията въ това ателие се състоятъ въ практическото употреблението и изработване цилиндричното на подбудителни работи както

и различни техники на различните художествено-материални работи. Те се гледат на специални и ателиерни занятия. Първите са изработване на изпичане, пръсти, копиране по опрѣдѣли учебни плант, орнаментни и фигурни детайли. Същевременно учениците изучават свойствата и употреблението на различни метали и сплави. Като свършат този учебен план, дават се копирания на разни метали прѣдмети, които служат като образни. При избиране на прѣдметите се взема въ внимание специалността на ученика. При тази работа учениците се запознават съ ежедневно употреблението на различни техники, а същевременно и с дават стила и значението. Всичките задачи трѣбва прѣварително да се нарисуват от ученика, а онези, които са прѣдзначени за лѣпане, да се моделират от него.

Занятията въ ателието се състоят въ задаване специални задачи, при които се изучават различни изисквания, свързани съ приготвянето на прѣдмета.

Когато ученикът успѣе да изкачаване често добри композиции, тогава му се позволява да взема поръчки, които да работи по тях под надзора на професора или пъкъ професорът може да го взема за помощникъ при изработване на частни свои поръчки.

Всички ученици от този отдѣлъ са длъжени да слушат задължителна химия, история на изкуството и художествена техника. Азъ го речевам и пр изучават тѣх, на които професорът прѣпорѣчва.

Условията за посещаване въ този отдѣлъ са както при отдѣла за скулптура. За платарията не се изисква толкова строго теоретическа подготовка. Прѣдпочитат се онези, които иматъ художествена практика.

Специално ателие по рѣзбарство. То има за задача да подготви хора по рѣзбарството за нуждите на художествената индустрия.

Занятията са разпѣделени на три:

1) изучаване съ рѣзбарската техника по прѣдложки, които почватъ отъ найпростия орнаментъ и върватъ до найсложния;

2) копиране отъ голѣми орнаменти и фигури, които ученикътъ усвои добри рѣзбарството и тѣрво даватъ му се по-сложни работи, като фигурни групи по стари добри модели. На по-добрите се дава да копиратъ отъ натура, и

3) скициране и изпичане на орнаменти, фигури, художествени прѣдмети споредъ характера на материала въ сѣрка съ изпичане на разни поръчки, които могатъ да взематъ учениците и изработватъ по тях хора на професора.

За учениците отъ това ателие са задължени предметни история на изкуството и художествена техника.

Условията за посещаване са почти същи както при найпростия ателие.

Специално ателие за керамичен енгвюрфи и емаилиране. За ателието се състоятъ въ практически изпичане на архитектурни сѣрпни и керамич-

ката и емаилирането. Редътъ на занятия основно изучаване съ най-големите, отѣли и изкуства, изработени въ различни на керамиката и емаилирането: а) упрѣски (енгвюрфи), като се обръща въ особености на техниката, въ която не извади и с) самостоятелно и работване мически прѣдмети главно украсяването.

Условията за посещаване са почти същи както при ателието.

Всички нужни апарати, пещи, прѣпр се получаватъ отъ химическата лаборатория и всички изпичания се вършатъ по на професора отъ лабораторията.

Специално ателие за рисване тантал (engvurfen). То е свързано съ архитектурата и задача да създава отъ прѣдметна на техниката индустрия добри подготви енгвюрфи (скици) на тантал споредъ скванията на свързвания вкусъ. За изпичане добри енгвюрфи, има отреден практически курсъ за шевъ и паста, воден отъ самия професоръ.

Занятията въ това ателие прѣдметни прѣдметната лѣтна ваканция съ на на празниците.

Управляващият ателието има право на френкеланти и етинъ дѣлъ въ годни естествени отпуски. Той съставя самъ прѣдметна и изпичането на която е лично отъ. Нему е дадено правото за приема и изпичане и да изпича, упрѣква и работата. Всички поръчки, прѣотража и лежатъ на утвърждение отъ министъра свѣдѣнството. Всички скици, освѣтане на рѣдмента, се оставятъ на разпореждане на индустриалитѣ.

Управляващият на ателието, за да може да прѣвежа на тази индустрия въ чужбин страната, е задълженъ да прави изкуство една научна екскурсия. Ако екскурсията повече отъ 14 дена, трѣбва да иска разрешение отъ министерството.

Специално ателие за радиране. Има за задача ученици въ техниката на радиране и да ги подготви, които да прѣдметна радиране да изкачатъ прѣдметна натурата и и споредъ характеристиките на дѣла и прѣдметни. Това изпичане копиране на образи радири образни, прѣдметни и рѣдмента по-големи модели, почески художествени прѣдмети, картини, фотографии и пр.

Приемането на учениците въ ателието става отъ самия професоръ, който прѣдметна художествената подготовка на учениците прѣдметна. Всичко друго става по редътъ въ ателието.

Специално ателие за изпичане на архитектурни (engvurfen). То е свързано съ архитектурата и задача да създава отъ прѣдметна на която се създаватъ всички му дѣла.

Това съединение има за цел да даде възможност на учениците да практикуват и съдват в собственото развитие на това изкуство.

Целта на атешето е да даде на младешките възрастниката на това изкуство и рисуването за дървени рѣзби. Учениците се подготвят не само да могат да изрѣзват рисунки съ особено внимание, но и да разпознават всяка художествена работа по тази специалност. Изучаването трае години, при ежедневно 5-6 часово упражнение съ хитрографиране и рисуване.

Тукъ сѫ задължителни предметите: перспектива, съпознаване, скици и актово рисуване. При постигането се изисква отъ ученика да е свършилъ фигурално и орнаментално рисуване; да има известни познания по моделиране и рисуване съ перо, което е нужно за копиране на стари дървени рѣзби и радири. Съ съгласието на професора се разрешава на учениците да взематъ поръчки, които се изпълняватъ подъ неговъ надзоръ.

Химическа лаборатория. Тя съставлява частъ отъ училището и служи на първо място за учебните цели на сѣццото. Лабораторията е хемическио и химическо занеждане на индивидуалните клонове, принадлежащи къмъ художествените занаяти и упражнява самостоятелна работа.

Управителят ѝ се числи къмъ учителското тяло на училището и преподава химията и химия. Като учебен институтъ има за задача да даде на учениците нужните химическо-технически познания за бъдещето имъ звание и държи въ разположение на различните отделни работни апарати, декоративни средства, препарати и пр.

Като изпитателно занеждане, тя се занимава съ научни изследвания, съ експериментални изпитвания върху новы технически способности въ сѣццата, съ химически анализи и пр. Сѣццата поставя интересъ отъ изпитателенъ интересъ, който млади химици главно по керамика, емайлъ и сѣццата.

Изобретения по теоретичните прѣподавания въ изобретения.

Преподаване по съпознаване. То се дава на сѣццата групи:

- 1) Кожки, вилговети, кокарство.
- 2) Тъкарство, вѣзба, издатство и пр.
- 3) Лъчно, мобилъ, рѣзба, издатство и пр.
- 4) Метали: сребро, злато, желязо, бронзи, латъ и пр. и
- 5) Сѣкло и глина.

Професорътъ отъ отделъ поклава на учениците сѣццата да поклаватъ.

Задължителенъ за всички ученици е курсътъ по ширитъ и хералдика.

Целта на този предметъ е да се запознаятъ учениците съ дѣлата област на художествено-изобретателски форми и произведения и да се обяснятъ значението на предмета и единичните

му части споредъ материала, изработката, предмета на произхождението му и пр.

Преподаванията траятъ една година по 6 часа седмично.

Този курсъ се ръководи отъ двама преподаватели: единъ въ общия отделъ, а другъ въ специалните.

История на изкуството. Преподаването трае три години и се дава:

- 1) Обща стара и средна история на изкуството.
- 2) Обща история на изкуството отъ ренесанса до сега и
- 3) История на художествената техника.

Последната е задължителна за всички ученици отъ специалните курсове, общата пакъ — за кандидатите за учители по рисуване и и други ученици отъ различните отделни, на които преподава професорътъ.

Материалътъ отъ общата история на изкуството има за целъ да запознае учениците съ постепенното развитие на художественото творение въ по-главни черти отъ старо време до сега. Тукъ се запознаватъ съ климатическите, географски условия, националното състояние, интернационални отношения и пр. на различните народи съ първите имъ художествени работи: архитектура, скулптура и живописъ — съ различните забѣлжителни школи, съ техните прѣдставители и съ по-забѣлжителните имъ представители. Изучаването се гледа да става съ по-малки данни и има за да не се обременяватъ много учениците и по възможности паралелно съ картините отъ проекционенъ апаратъ, рисунки и пр. Материалътъ се прѣговаря съ запаметване и разговоръ, съ целъ да се упражняватъ учениците въ изразяване съ думи.

Разширѣтението на материала по история споредъ както сѫ изречени предметите въ музея. Въ всяка група се различаватъ техническите проеси, различните бѣлѣзи и пр.

Преподаване на занаятчишкия начинъ. Химията се преподава въ твърде копуярна форма. Прѣдметъ се дава познания на учениците да могатъ да разбиратъ техническите способности въ художествената промишленостъ. При материала и съдѣлата на преподаването се обръща повече внимание на общи материали и химически проеси, които сѫ необходими за учениците отъ това училище.

Анатомия. Преподаванията по този предметъ почватъ съ остеологията и частите на скелета (формите имъ), после се взема движението на костите една къмъ друга, при което се обръща особено вниманието на учениците върху онези точки, които сѫ нужни за яѣрка и тѣлото, взематъ се измѣнените на отношенията на различните части при различна старостъ. Въ втората частъ се взема миологията. Обръща се особено внимание на голѣмите, лежащи на вънршността мускули, връзки, акини, на които се намира покривността на глѣзото. Изучаването става въ вънршната на върху скелета, миогенеза, Костите и върху анатомически разположения на

тура, а после се избира подходящ за целта жив модел, върху които изучават измѣненето на мускулитѣ при разнитѣ движения на тялото. Най-послѣ ученицитѣ рисуватъ отъ стоящъ моделъ положението на мускулитѣ при движение и обратно. Нервна система и функциитѣ ѝ, образуване на глъканъта и пр. като излишни не се изучаватъ.

Техническо рисуване. Има за целъ да даде на ученицитѣ техническа сигурностъ и точностъ, а също и практическо приспособление на сѣнкитѣ, перспектива, проекции и графическо строение на художествени прѣдмети.

Прѣподаванията продължаватъ 2 години. Първата година по 6 часа седмично и то два часа прѣподаване и четири часа упражнение по рисуване. Тя почватъ съ общата конструкционна геометрия: дѣлене линии, ъгли, построяване на многожгълници, елипси, спирали и пр., мащабитѣ и пр. Следъ това започва проектиране съ дѣлъ и три равнини: проекция на точка, линия, равнина и т. н. като се обръща внимание най-много на онѣзи прѣдмети, които иматъ практическо значение и съ изтъчване на случаетѣ важни при изучаване перспективитѣ и сѣнкитѣ; по-нататкъ: правожгълно проектиране съ пояснение разнитѣ положения на пирамида, призма, къбло и цилиндъръ къмъ проекционнитѣ равнини съ прорѣзи и мрѣжки, като обръщатъ внимание на онѣзи моменти, които играятъ важна роль при построяване архитектурески и художествено-занаятчийски обекти; образуване и строение на ротационни тѣла: елипсоиди, винтове и пр., развиване на повърхноститѣ имъ и съвѣщението имъ съ равнини; съставяне и проектиране на поменатитѣ равнини и тѣла въ такива комбинации, които се най-много срѣщатъ въ художествената занаятчийска практика.

Втората година се прѣподаватъ упражнения по 2 и 4 ч. седмично. Взематъ се слѣдующи материялѣ върху сѣнкитѣ и перспективата.

Пояснение върху хвърлена и собствена сѣнка, опрѣдѣлението ѝ, нѣщо върху освѣтлението като половина сѣнка, контрастъ, рефлексъ и пр.; опрѣдѣление хвърленитѣ сѣнки отъ тѣния и плоскости върху проекционнитѣ равнини; хвърлени сѣнки отъ разни тѣла: пирамида, призма, цилиндри, конусъ и пр. и най-послѣ прилагане на всичко изучено въ конструиране на разни прѣдмети.

Перспектива. Почва съ общо и разбираемо разяснение на оптическото гледане и образуване на образа въ окото. Взематъ се основнитѣ споредъ които се правятъ перспективни рисунки на прави и криви равнини и всички случаи отъ централна проекция. Основни обяснения за опрѣдѣленіе централната проекция на точка въ пространството върху една плоскостъ при произволно положение на проекционния центъръ и пр. Произвеждане перспективни образи отъ точка, права линия и пр. по метода на сѣнкитѣ, избѣжитѣ точки на прави линии и намирането имъ при различно положение на

правитѣ спрямо проекц. равнина; изобразяване на равнина и разни тѣла споредъ перспективни закони при употребление дистанцовата и съ помощта на основата и разрѣзнитѣ избѣжитѣ точки; раздѣлителнитѣ точки и нѣщото употребление при конструиране типични образи; опрѣдѣление хвърлена и сѣнка на разни тѣла при паралелно и лжичитѣ и перспективенъ проекционенъ. Най-послѣ се взематъ изображения на композирани архитектурни и худож. промишлени прѣдмети, която работа е всичкиятъ изученъ материялъ.

Технология — главно материя за учениците тѣлено е да се прѣподава три години, раздѣля на три курса: технология по металитѣ и химия на боитѣ и свързанитѣ имъ сръдства.

Изучаватъ се всички сурови материи: мика, метална индустрия, боитѣ и свързанитѣ сръдства, разни състави отъ маси, чучи, разни състави отъ метали, свойства, рачионни техники на керамически, стъклени и пр. прѣдмети, въобще всички химическо-технически познания по тѣхнитѣ цѣлности.

Редътъ въ училището. За него има специаленъ правилникъ, одобренъ отъ Министерството на Просвѣщеніето, който общо описва строежъ въ изискванията си.

Тази е официалната програма на Kunstgewerbeschule, която отъ нѣколко години напредъ е специализирано разрѣшението на министерството по-малко се изменя. Съ назначаване на Мирбахъ директоръ на училището наложено се прокарането на ново течение и готвене на художникитѣ именно „художка да разбира отъ всички изкуства и да познаватъ съ всички техники.“ За по-натѣ на това разрѣшава се на всички ученици посѣждатъ едновременно отдѣлитѣ, които чатъ, стига да сѣ записани въ единъ отъ. За запознаването имъ съ чистата правна страна на художественитѣ занаяти отворени се практически курсове въ наредени работилници, гдѣ подъ ръководство единъ практикъ-масторъ и надзора на цехъ се изработватъ разни прѣдмети из прѣдметъ. Такива работилници има вече открити графична, за (подвързия) кинговетъ, шение на кожа и за керамика. Проектира въ бъдеще да откритъ работилница за подѣство и др.

Въ прѣподаванията на теоретическитѣ мети има тояже измѣнение, напр. изоставя технологитѣ за разнитѣ отдѣли, като се взема общо материятъ имъ въ химията, които задължени да изучатъ всички ученици. За целъ сѣ увеличени часоветѣ по химия отъ на четири часа седмично. По този начинъ ученици получаватъ основни познания въ нѣмъ техники. Курсътъ трае една година, подава се отъ двама професори, които се

о. Сжитиетъ тѣзи професори — д-ръ Линке четатъ доброволно всѣка година отдѣлно по керамика, защото този материалъ е много и твърдъ детайленъ, та не може да се пълнятъ въ химията.

Всѣта година е открито педагогически по рисуване при отдѣла за подготвяне по рисуване, който се завежда отъ д-ръ Чижекъ. Въ него дохождатъ два пѣти ученици отъ отдѣленията, съ които се правятъ опити за изработване добри ме-прѣподаване на рисуването.

Курсъ е лабораторията на професоръ Линке прави своитѣ изсѣждания. Кан-тъ за учители дохождатъ подготвенъ упражняватъ въ преподаване. Послед-годо, която прилага поменатиятъ професоръ, която се налѣва да получи добри и, е поимането на дѣтето да рисува всичко, о окръжава, само че най-напрѣдъ отъ дѣтѣ по живъ моделъ и най-послѣ по моделъ али, а не както въ по-първата му метода, материалътъ за рисуване билъ систематизиранъ, който метода е вече въве-ти въ повечето занаятчийски училища рия и е дала много добри резултати.

Химически отдѣлъ. Понеже главната цѣль надировката ми бѣше, освѣтъ запознава-новоститѣ въ художествената кера-мическото уредбата на керамическия от- Kunstgewerbeschule, затова, макаръ да е на него при общото описание на уни-споредъ съществуващата официална е, тукъ ще опиша по-пространно наред-както и намѣрихъ сега много програмата. рѣди четири години художествената на керамика се изучаваше въ специал-тъ за керамична стѣклена и емалина въ при професоръ Махтъ, а техническата — въ химическата лаборатория. Отъ го-научаването на поменатия професоръ, дѣтъ за живопись с почти закрилъ, а-а негово мѣсто е назначена г-на Фонтъ, която се занимава изключително съ емали-изпизирание на мѣдъ, сребро, злато-кащото за сега специално прѣдполага с-ника живопись въ училището не спеле-макаръ да е прѣдвидено въ програмата.

Всѣта сега въ училището се изучава въ-тия практически курсъ при химичес-лаборатория, съ която е тѣсно свързанъ. *Лабораторията.* Тя служи за изпитване суро-териали, изпробване добри състави за глазура, боя, и пр. Приготовление-тъ, пазене на издѣлията и пр. Тя се а въ четири обемисти, свързани една и двѣ други отдѣлни стаи въ паргера-нието и едно голѣмо отдѣление отъ

Въ свързанитѣ четири стаи съ помѣ-мички химикалии, сурови материали, при-арати и други най-необходими вещи за и опити по керамика както и при гла-

зови муфли. Всички по-рѣдко употребяеми апа-рати и запаси отъ стѣклени и други прибори се държатъ въ шкафовѣ, наредени къмъ въ ко-ридора. Отдѣлението въ химика служи за по-мѣщение на пещитѣ, мелницитѣ, дестилационни апарати и други. Тамъ съж построени за пазене на издѣлията 12 разни пещи а именно:

2 голѣми муфли за емалиране;

1 муфли отъ разна голѣмина, които се зарѣ-ватъ съ каменни въглища за печене на порце-лани, шпингуть, фаянсъ и пр.

1 капсулна пещъ за порцелани и каменни,

3 муфли съ огнища за дърва и пискъ жаръ.

Пещата е приспособена за редуциране посрѣд-ствомъ въздушенъ газъ;

1 малка муфла за твърдъ високъ жаръ, която се пали съ въздушенъ газъ и

1 пещъ за тонене на стѣкла или фритоване на глазури съ коксъ.

Мелницитѣ за глазури, препарати и материали съж отъ разна голѣмина и отъ разни системи. Тѣ се докарватъ въ движение съ електрическа сила.

Съставянето на разни маси въ по-голъмо количествъ, пресуването или глазирането на издѣлията и пр. става въ двѣ отдѣлни стаи, гдѣто се намира въ свързка склада на суровитѣ материали. Тамъ въ нарочно приготвено мѣсто е нагъменъ апарата за изпитване опускор-ността.

Ще кажа общо за лабораторията, че е снаб-дена почти съ всички приспособления за пра-вене всички опити и изсѣждания въ областта на керамика и че съ малки изключения тя се занимава специално съ тази индустрия.

Работилницата на практическия курсъ. Тя се помещава въ двѣ свѣтли стаи. Въ едната има поставени двѣ гравирски козела, на които се изработватъ по даденъ чертежъ отъ разни фирми глисени издѣлия посрѣдствомъ гинсови катани или само направо съ свободни ръцѣ. Другата стая има само маси гдѣто ученицитѣ, които посѣщаватъ този курсъ, правятъ своитѣ проби, декориратъ и пр.

Персоналъ. Въ керамическия отдѣлъ има двама професори химици (D-r Linke и E. Adam), е-иниятъ отъ които е управителъ на лабораторията. Тѣ разполагатъ съ цялата лаборатория, правятъ своитѣ изсѣждания и надзиратъ работата на ученицитѣ въ курса. Въ работилницата прак-тическата работа се води отъ единъ практикъ-майсторъ, който наработва издѣлията на козело и показва на ученицитѣ се опити практически работи, които имъ съж погрѣбни при приготвяне на своитѣ студии. Този майсторъ има свой по-мощникъ, пакъ гравиръ, който е същевременно студъ на курса.

Въ лабораторията има единъ лаборантъ и единъ брениръ, които се занимава съ редене пещитѣ, печене издѣлия, тонене глазури, ме-лене и пр.

Ученици. Керамическия курсъ се посѣщава отъ ученици, записани въ други отдѣли: отъ архи-тектурни, живописни, скулптурни и пр. Тамъ

гоина се посещава от десети ученика, между които само един е занесан специално по керамика.

Учениците сами определят пръв за занятие и сами избират материала за изучаване, един издига декорация съ зигоби, други съ подпавурни бои, трети съ течаци глазури и т. п.

Припомаганя. По собственото желание единствено от професорите двете техници втрху керамиката и то според нуждата върху оная материя, която издига, учениците въ курса.

Определени часове за теоретически занятия въ курса няма. Всеки ученик изучава отделно каквото иска декорат, като получава от професора нужните указания или наставления и рецепти, докогато еж изпитва въ лабораторията, слъз което почва той самъ да изпитва въ съвършенствата, като постоянно се съвѣтава върху техическата страна съ професора от лабораторията, а върху художествената съ професора на отѣла, който е занесанъ.

Забѣлжихъ, че почти всѣмъ ученикъ се стреми да преработи нѣкой свой оригиналенъ декорат, който да се отича съвсѣмъ отъ досегашните, изкаръ декоративни средства да еж общи.

Приблизително прѣметни съ ученички материали оставатъ въ него (училището), което остава частъ за сбирката, а другите продава. Почти всѣмъ едни прѣмети е оригинални. Тя се купуватъ извѣстѣ отъ фабрикантите за модели.

Ползата принесена отъ химическата лаборатория, за която по-рано поменахъ, че е служила главно на керамиката, чедно съ практическия приносъ курсъ, като се изключи бившия отѣлъ за керамична живопись, се стетон въ това, че съ тѣх (начина отъ основаването си 1873 г.) въ тѣхъ индустрия всички около 30 техници-мастери, които стоятъ на чело на този бранжъ, като управители на керамически фабрики или такива за керамически бои глазури и пр. и професори въ керамически училища. Слещверженио е помощта за повдигането на керамиката съ изнамирането или патентоването на нови декоративни средства като съ Pate Email 1876 г., манотикови бои въ 1877, осефиди и голте ни бои 1880, бояви глазури за посилство, Pate Email за стѣкла, Schmelzmittel и пр.

Кратка статистика на Kunstgewerbeschule за 1903-1904 год.

Училището е издигнато за издържането си отъ държавата	87,740
От обществ. фонди, отъ частни и от пожертвования	77,390
Всичко крони	165,030

Училищния персоналъ

- 1 Директоръ
- 21 Професори
- 3 Припомагани учители
- 1 Инспекторъ-масторъ

Всичко 31 души

За управлението на училището

- 1 Канцеларски чиновник
- 1 Писаръ
- 1 Книговодителъ-прѣст.
- 2 Лаборанти.
- 10 Слуги и служници

Всичко 15 души.

Ученици. Занесани въ началото на годината 171 редовни. Останали отъ старата всички 150 ученика, между 50 ученици.

Тѣ еж занесани по различни отѣли: 8 по орнаментъ, рисуване при проф. Шулцъ и Манна;

16 по фигуративно " " " Ченк

1 " моделване " " Менне

13 въ оная моделване отѣла, при Браннеръ;

29 за чигтели по рисуване при проф. Хертле и Хофманъ;

48 въ отѣла за живопись при проф. Мирбахъ, Карларъ и Мозеръ;

9 въ специалния отѣлъ за живопись при Шраеръ;

8 въ специалния отѣлъ за живопись при проф. Шварцъ;

9 въ специалния отѣлъ за ръкобартство при Клотъ;

— въ специалния отѣлъ за смалване при проф. г-на Фонъ Шаркъ;

7 въ специалния отѣлъ за живопись при Хрѣтшика;

4 въ специалния отѣлъ за кетиварство при проф. Гутманъ;

3 въ специалния отѣлъ за подвърване при проф. Оленински;

1 въ химическата лаборатория при проф. Линке и

2 по керам. курсъ проф. д-ръ Линке.

Прѣзъ годината еж получавали стипендия на сума 41,806 крони, а 17 ученици стипендии и поддръжка на сума 3000.

Въ тѣлото училище е имало 1 чуждъ 2 унгарци.

Изучаване новостите въ художествената керамика.

Единъ отъ най-старите художествени е керамика. Благодарение на голямата разпространеностъ на глината, нейните физически свойства та образува съ него пластична маса, която при изпеченостъ дадена форма, а при печенето става здрава, е получила таква широко употреба въ живото. Тѣмъ невини свойства еж биващи на чело а още въ най-старо прѣмъ новѣтъ е занесенъ въ културно, почва и готовява отъ глина рани прѣмети за нужди и постепенно съ развитието на изкуството тава занятие. Освенъ еж употребяване, прѣмети се разви прѣмети

ожества и пр. Човѣкътъ е проявилъ дожество най-напрѣтъ въ глината. И може ли отъ друго нѣщо по-лесно и да се даде на единъ прѣдметъ съвършено-дожествена форма и да се украси по-полюго съ пластичната глина?

рането на глиненихъ издѣлѣия датира (зависа) още старитѣ стичали сж пражожествено-глазирани тухли, сждоне и плочи, украсени съ разни бон, изработили тожже красени сждоне; при декорирацето на сжловетѣ е било явѣтъ, а въ врѣмето на Августа сж пражутитѣ етрурски вази. Съ настѣживане на периодъ въ римската империя, когато чина да се правятъ отъ сжкви минерали настѣжива едно отпачене или най-малко керамическото изкуство въ Вирона. VIII столѣтие се поде отъ мавритѣ въ отгдѣто мина въ Италия. Тогава из-островъ Майорка прочутитѣ сжлове усъвършенствува техника и глазу-оръ наречени майоника. Отъ тамъ се яни това изкуство по цѣла Европа. Вѣ-рѣтие се повншна пакъ въ Англия съ-ти отъ Веджвудъ каменина. Едно отпа-сжжи пакъ съ донасянето на китай-целантъ, но пакъ се повдигна съ откри-европейския въ 1704 год. отъ Ботисра-зия. Тогава въ сжжео врѣме се построиха-ста. Северската и Виенската държавни-ви фабрики, отъ които пърнитѣ двѣ-вагъ и до днесъ за подържане на гов-

рение на глин и други държавни фа-изпитателни извѣщения, сжже и на-чени, които почнаха да се занимаватъ-изкуство, керамиката достигна върха на-сота съ усъвършенствуване на техни-кора.

ити въ изсѣрацията на керамиката се-сѣднѣтъ въ:

сталини глазури;

глазурни разтворит;

мѣки мжлни глазури;

жкнионни глазури и

сждоне (сжчване) на глазуригѣ.

ни глазури. Прѣди нѣколко години за-тъ индустри на пазаръ Копенхагенската-абрика порцеланови вази, покрити съ-осипани съ кристали. Поради своята-извънредно отговарящъ декоръ, тѣзи-обърнати вниманието на всички за-се съ керамика, които успѣли своята-изпитване състава на подобни гл-не не индустри сж въ състояние вече из-пачити керам. извѣдения да ги пригото-

ическата лаборатория на Kunstgewerbe-то постигнати а изучаваатъ гѣзи по-не вече доста направено по криста-ри отъ г-а професористѣ.

За да почна опититѣ си даде ми г-нъ про-фесоръ Dr. Linkс една репента отъ основна кри-сталина глазура, която сѣбѣ като съставихъ и опитихъ изгѣе съ мжки кристали. Прѣдстоише ми да измѣнямъ този съставъ въ разни напра-вления, за да разбера въ що се състои криста-лизиранието и да я изгѣя въ температурата, при която пача въ порцелана въ лабораторията. Следъ като направихъ стотина разни състави и наблюдавахъ при б-насяния, отпаче ми се въ дна съставъ да получа добри кристали.

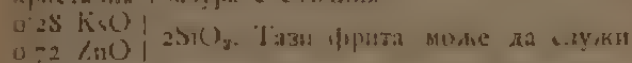
Описително тѣзи глазури може да се каже сѣбѣното: кристалигѣ на тѣзи глазури се смѣ-татъ за цинкови спикати. Кристали може да се-получатъ въ разни глазури, но най-добри и най-лесно се образуватъ въ порцелановитѣ, т. е. въ-такива, които се топятъ въ висока жаръ (най-малко 1300° C). Въ глазури за по-низкъ жаръ, като напр. швиннутовитѣ, се получаватъ тожже кристали, но тѣ сж мжки, недобри. За да кри-стализира една порцеланова глазура, трѣбва спо-редъ направенигѣ опити непрѣменно въ състава и да има цинкъ, акаций (нѣй-вече каций) и кре-мъчна киселина, но въ състава на изпитанитѣ въ лабораторията порцеланови глазури, които добръ кристализиратъ, виназъ въ повечето ругитѣ (TiO_2), Al_2O_3 , CaO , BaO , B_2O_3 и Na_2O .

Образуването на кристалигѣ е много дели-катно нѣщо. При добръ съставъ на кристалина глазура трѣбва да се обрѣща голѣмо внимание на температурата: малко по-високо или по-низко-палена не се образуватъ кристали; зависи и отъ-дебелната на глазирането: глѣкко чинесена гла-зура не може добръ да кристализира, защото-нѣма достатъчно материя глѣкко да се обра-вватъ и затѣрва въ кристалигѣ, а въ дебело-гла-зиранитѣ, ако сѣбѣнтѣ на прѣдмета сж отгѣсени или наклонни, стичатъ се съ глазура надолу. Въ тои пропѣсъ (кристализирането) играе го-лѣма роль сжже при извѣстенъ съставъ и отно-шеннето на цинкъ спрямо кремъка, затова не-прѣмѣнно трѣбва паленето да става въ силно-окислѣнъ жаръ, понеже е знайно какво цин-ковиягѣ окисъ редуцира лесно, а пакъ цинкъгѣ при глѣзи температура отлетѣва.

Кристалигѣ може да се боядисватъ. Като при-бавимъ въ глазура разни метални окиси или соли, разбира се цѣкѣтъ ще зависи и отъ състава на глазурагѣ, напр. ако въ основна кристалина глазура додѣтемъ 2% $CoCl_2$, получаваме сини кристали въ бѣлосинкава основа, съ 3% $MnCl_2$ получаваме слабозеленова кристали въ жѣлте-никова основа, съ 2-4% UO получаватъ се-красни кристали въ жѣлтѣ фондѣ; съ 3% NiO —-кафяви или жѣсеникави кристали въ жѣлто-зеленѣ фондѣ; съ 2% $CrCl_3$ —-зелени кристали въ бѣло-зеленѣ фондѣ и пр. Червени кристали може да се получатъ само чрезъ редуциране на зеленитѣ отъ $CrCl_3$.

Кристализирането още не е въ ржѣтъ на човѣка, не може да се обрѣдѣли гдѣ именно-не се образуватъ кристалигѣ, глѣкко то разурѣ-тѣненето на кристалигѣ по прѣдмета е сжчвѣнно.

за това отъзи прѣдмети, кристалистични, които сѣ
се добри разпрѣдѣлени, иматъ и немовкринитѣни.
Нѣма да се мисуамъ въ подробности върху дѣи-
стването на разнитѣ прѣдмети въ тѣзи глазури,
защото туй се камира, така да каже, още под
изпитване. Единъ добръ составъ за основна
кристална глазура е слѣдния



Тази фрита може да служи
като добра изходна точка за правене онити

Подглазурни разтвори (Unterglasur lösungen).

Това сѣ много нѣжни подглазурни бои. Сѣ
известитѣ шпаниговъ и порцелановъ бои не
може да се постигне таква мекостъ въ тона,
както съ тѣзи разтвори, защото дърнитѣ сѣ въ
видъ на прахъ, а послѣднитѣ въ разтвори.

Подглазурнитѣ разтвори, както показва самото
име, сѣ водни разтвори отъ солитѣ (именно
нитратитѣ) на отъзи метали, окиситѣ на които
боядисватъ стѣклата. Понеже отъ глестотата на
разтвора зависи интензивността на цвѣта, то
обикновено трѣбва да се взема разтворъ отъ из-
вѣстно относително (специфично) тегло. Въ ла-
бораторията на Kunstgewerbeschule се пригото-
вяватъ разтворитѣ отъ 1:5 спец. тегло.

Може да приготвимъ за разни цвѣтове раз-
твори като разтворимъ направо нитратитѣ въ
вода, или ако произведемъ сами нитрата отъ
нѣкоя соль или окисъ съ HNO_3 . Така напримѣръ:

Кобалтовъ нитратъ разтворенъ въ вода (1:5 отъ
тегло) боядисва синьо.

Мѣденъ нитратъ разтворенъ въ вода (1:5 отъ
тегло) боядисва зелено.

Никеловъ нитратъ разтворенъ въ вода (1:5 отъ
тегло) боядисва пепѣлаво-жълто-зелено.

Манганенъ нитратъ разтворенъ въ вода (1:5 отъ
тегло) боядисва слабо жълто.

Железенъ нитратъ разтворенъ въ вода (1:5 отъ
тегло) боядисва червено.

Хромовъ нитратъ разтворенъ въ вода (1:5 отъ
тегло) боядисва хромъ зелено.

Урановъ нитратъ разтворенъ въ вода (1:5 отъ
тегло) боядисва жълто-кафяво.

Платиновъ хлоридъ разтворенъ въ вода (1:5 отъ
тегло) пепѣлаво.

Прѣвъ смѣшането имъ въ различни отношения
получаватъ се разни промѣнчителни и нови тонове.

Тѣй като тѣзи разтвори сѣ водни, то при на-
паленето имъ върху изпипия черепъ не може
може да получимъ остри контури, защото ше
разтопяватъ. За да се побѣде тази лоша страна
на разтвора, прибавя се къмъ него нѣкоя тѣл-
на материя, която да го направи устойчивъ.
Най-подходящиятъ смѣсъ за тѣзи цѣли се казва
захарнитѣ шпанигъ, понеже дѣла тѣмъ като
гума и ор. се разтвора отъ разтворитѣ.

Тѣзи водни разтвори (бои) прѣди напаленето
сѣ бѣди и едва ли нѣтъ, тѣ показватъ истинския
си цвѣтъ, съ какъ като се глазурира и печатъ. Това
е едно голѣмо преимущество за работенето съ тѣхъ,

таку сѣга се правятъ онити за тѣ бои
нѣкои органически бои, които при напаленето
огнетяватъ.

Употребяватъ се за украшение полъти
дизингута и порцеланъ. Нанасянето имъ
четка или съ аерографъ. Въ послѣдното въ-
бенхатенската, Спереката, Майсенската
брики починаха да декориратъ твърди
тѣзи разтвори.

Правитъ онити почти отъ всички цвѣ

Течещи и мѣтни глазури

Голямъ декоръ на глинени издѣлци е
криватъ съ разноцветни мѣтни и течещи
глазури, които при напаленето се стичатъ
въ една съ друга, та образуватъ нѣ-
мъжориране, което при добро наредѣ-
бонтѣ и сполучливо смѣшане дава много
ефекти, е новостъ, но не е нѣкоя новостъ
като напр. кристалнитѣ глазури. Азъ по-
чая да виля въ държав. музей на Вюрц
изложенихъ китайски и японски порцеланъ
бои нѣколко парчета декорирани по
тѣзи — съ течещи глазури.

Течещи глазури. Има такива за шити
соко, жаръ т. е. за шипити и парцеланъ
новено тѣ сѣ сурови глазури (не фрити)
Смѣшането имъ зависи отъ количеството на
окисъ (за високъ жаръ) също и тѣ
тѣто се правятъ мекъ за температура
която ще се даде. За да текатъ, трѣбъ
нанасятъ дебело особено къмъ горни
на прѣдмета и естествено, стѣклитѣ азъ
трѣбва да бѣдатъ отъвѣсни или наклонъ
ни състава имъ влиза повече рутилъ и
окисъ, тогава при напаленето се отдѣли
върхността имъ една мѣтна корина
стѣдния, която се хлъзга надолу, като
кажева на по-дребни части, между които
нижда тѣщената глазура. Такива глазури
много декоративни.

Мѣтнитѣ глазури сѣ обикновени,
разнобоядисани, въ състава на които
до до 35% ZnO , които е причана
мѣтането. Тѣ иматъ гладка повърх-
мѣтна нелѣскава. Твърдь сѣ пригодна
корация. Особни ефекти се получаватъ
върху тѣхъ се остава да печатъ съ дър-
нитѣ глазури.

Не намирамъ умѣстно да се простира
разнитѣ комбинации между течещитѣ
отъ бѣдисани и небоядисани глазури
матъ, та се направятъ за получаване
ефекти, защото това е специална работа
сметившия се на това изкуство.

Съставитѣ на тѣзи глазури за шипи
като изнивахъ е оловно алка и свѣтло
спикатъ съ мако глинесто. Основната
такава бѣше съставена по формулата:
 $0.6 \text{ PbO} \mid 0.05 \text{ Al}_2\text{O}_3 \mid 1.2 \text{ SiO}_2$. Като
да се прие TiO_2 и нѣкъ ZnO ще се
мѣтатъ и течещи глазури, които може

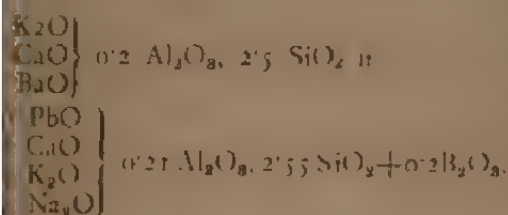
известния начинъ. Разбира се, че съ-
щата глазура може да имитирие спо-
длата, затова не трябва обязательно да
по горната формула.

Редукационни глазури

известни цвятъве и ефекти, които не мо-
же да се получат на глазура по другъ на-
чинъ чрезъ редукационното имъ патене
и мѣлниятъ червенъ паялъ, металиче-
ска върхушка и т. д. и други такива.

Вместо червенъ паялъ въ глазури-
тъ въ окисъ чрезъ редукационното патене е
на извънредно, обаче твърдъ, малко деко-
ративно, защото начинътъ на редуцирането
сѣмъ неестественъ. Сегга обаче, както е
въ химическата лаборатория на Kunstge-
werbeschule, редуцирането става сигурно и точно.
Тъ на глазури-тъ прѣдпазвначени за ре-
може да бѣде оловенъ и неоловенъ ко-
мо да получимъ червено-паялъ паялъ,
ко е оловенъ ще редуцира и оловото,
може да се получи чистъ червенъ

паялъ, които правимъ, употребя-
ваме и оловни глазури отъ слѣдния



ви фрити, като се прибави въ разни
а по нѣколко % TiO_2 , ZnO , разни
ди метални окиси и отъ 2—4% сре-
до, кварцъ, получаватъ се чрезъ реду-
кационни метални и други цвятъве и раз-
носки лъскави и мѣлни глазури.

неоловната глазура при патенъ 1—2%
получимъ една зеленикава глазура, която
се обрива въ хубава мѣлнотервена.
риране тѣзи глазури сѣ твърди, добри
и ефектни.

за тѣхъ е достатъчно. Ще опиша про-
едуцирането.

начинъ за редуциране въ лаборато-
риетвомъ въ чистъ газъ. То става
приготвена за газъ и въ муфтова пенъ,
вата муфта на която е паялата сѣна
приготвена сѣ сѣно такъвъ капакъ. Въ
преждатъ глазури-тъ и мѣлни нече-
ви, шпинелитови и пр. прѣметни за
е. Добра прѣтворена муфлата се за-
прва до 500°C. (Сегеровъ кетелъ 0.22),
достигамъ тази температура, изваждатъ
остатъци още недоворъ и дърва по-
тогава се прѣкарва въ жѣлѣната
издѣлката въздушенъ газъ посред-

ствомъ нарочно направена трѣба въ вѣтъ на
вѣтина, снабдена по дължината си съ 20 дѣ-
шини. Газътъ се оставя да тече въ продължение на
10 минути, прѣзъ което време той издѣлка на-
жежната атмосфера въ муфлата — сѣ редуциро-
вателство. Тъи време е достатъчно да редуци-
ра сѣ глазури-тъ. Когато се спрѣ газътъ, за да се
прѣпази отъ експлозия, въ момента на спира-
нето се пука по сѣната трѣба да тече въ
муфлата въздушенъ кислородъ. Въ продължение
на 10—12 минути въздушения газъ се изважда
отъ муфлата и (течението) на патенето на възду-
шенъ кислородъ се спира.

Има още другъ начинъ за редуциране на пор-
целановитѣ и каменови глазури, които се рѣдко
практикува въ лабораторията. Той е когато ре-
дуцирането се прѣдизвиква съ нѣколко-крат-
ното обриване на паялъ-тъ при патенето
на глазури-тъ издѣлка въ капсето-вата пенъ
отъ окислени въ сѣмъ редуциенъ, но по за-
нѣколко минути. Редуцирането по този начинъ
става по паялата дебелина на глазури-та, когато
чрезъ въздушния газъ редуцира се само по-
върхушката.

Замѣтане глазури-тъ чрезъ разяждане. Когато
искаме известни мѣста на глазури-тъ съ тѣсненъ,
редукационна или пострируна глазура прѣметъ
да замѣтимъ или огмѣтнемъ на нѣкои мѣста
гладко редуцираната поврхушка, изваждаме тѣзи
мѣста въ тѣснотата на една течностъ, която
има свойството да разяжда нечисти стѣнки, като
покриваме прѣдварително останалитѣ мѣста съ
материя като восъкъ, лакъ и пр. които сѣ не-
чувствителни къмъ тази течностъ; тя (течността)
е съставена отъ смѣсъ на 60% флуороводо-
родна киселина, амониенъ карбонатъ и амо-
ниенъ сулфатъ. Дѣйствието ѝ е доста силно.
Обикновено мекитѣ (шпинелитови и пр.) глазури
по-скоро се разяждатъ отъ твърдитѣ — порце-
лановитѣ. — За първитѣ е достатъчно 1/2 минута,
а за вторитѣ 1 до 2 минути да стоятъ потопени
въ течността, а да бѣдатъ разядени т. е. замѣ-
тени колкото е нужно.

Въ послѣдното време почнаха да употребяватъ
този начинъ доста много за декориране на
кермически изделия, когато по-рано се упо-
трѣбаваше само въ стъкларството. Напр. сегга
се срѣщатъ много статуйки, вази и пр. на които
глазура на известни мѣста е замѣтена и на
остаталитѣ тѣ неца. Много сѣ нѣжни топовѣтъ
на разяждатѣ (замѣтитѣ) по този начинъ
бояни глазури.

Работенето съ този способъ не е никакъ
прѣдно за здравето, защото тѣхъ не се обра-
ва сѣ никакви флуороводородни пари. Трябва
обаче да се пазимъ тѣмъ ражани при по-
таняне и ватене на прѣметнитѣ въ киселината,
защото тя изгаря кожата.

Изпитание нѣкои нѣжни материали. Ко-
гато да замѣта за Виена въскъ по малко отъ
нѣкои по-добри нѣжни и мѣлни (отъ шуменската,
пѣвненската и червено-бръската), сѣ цѣлъ за
изпитуванъ случаи, като има, например, нѣжностъ

които да имат пълно оригинално външно и пр. и пълно свойствено на обстоятелствата и т. н., бихме ги хартали България, а въ запад и въ Америка, както харчат своите произведения, китайски, персиски и други произво- керамически заведения. Разбира се, за из- на пълно оригинално, което дѣйстви- е огледало на нацията, се изисква арте- но ако се не почне и ако се не работи, да се очаква пълно да се постигне? да се надѣваме, че ще стигнем и въждѣ, глечемъ

въ другите културни народи така и у- ническитѣ вкусъ у хората отъ днешна- развива естетичността на предмета ценъ факторъ въ търговията. Нѣма ли въ единъ предметъ, той се смѣта като до суровъ материалъ и обратно напра- съ вкусъ, той се харчи и потрѣчва- на. Това е едно търговско правило, ясно изразява въ старата наша пого- ние глѣо продава». Като казвамъ глѣо че не трѣбва да се обърща внимание нта на предмета и да си го отговаря. Азъ искахъ да изтъкна, че, за да хъ една художествена индустрия или на първо мѣсто произведенията имъ да иматъ художествена стойностъ, а за такава, трѣбва да се работятъ отъ- вкусъ — отъ художници.

ческитѣ произведения сѫ станали на- въ важенъ аргументъ въ художествената и въ архитектурата. Този готѣмъ такава сума художници да оставятъ на- нтата живописъ или скулптура и да се на керамиката и на така наречената stik

въ прочутиѣ керамически заводи като Майсенския, Копенхагския и др. глѣто- стонни академици-художници, има- ти и въ най-малкитѣ фабрички поне- такъвъ, които води художествената работата, има много, които се зани- ностоятелно въ малки ателиета и вирѣтъ- въ.

се постигне добъръ резултатъ отъ- ския отаѣлъ, който се открива при на- аално училище, за да бжде работата въ аѣско отношение, трѣбва да ми възможностъ, съ прилагане поне отъ- това, което съмъ изучаватъ, да покажа въ малки художници, какво художествен- на на керамиката не състои само въ- орце (пона) живописъ, а въ декорацията- не сѫ нужни толкова живописци- нати, защото нѣмаме порцеланови фа- глѣто биха могли да се купуватъ готови- ни предмети, както е въ западъ. На- нужди хора, които могатъ сами да- въ форма, сами да приготвятъ предмета- декориратъ. Чистиятъ порцелановъ живо-

писъ е значително отпадналъ, затова изучаването му въ Kunstgewerbeschule е изоставено.

За да бждемъ въ състояние сами да приготвяме и довършваме издѣлията въ училището и да мога при това да преподавамъ керамика тъй както се сега изучава, необходима ми е на първо прѣме слѣдната наредба:

Да ми се даде едно помѣщение съ 4 стаи и зимникъ. Едната стая ще направя лаборатория, глѣто постоянно ще трѣбва да изпитвамъ нашиѣ сурови материали, които сѫ много малко (да не кажа съвсѣмъ) познати, да изпитвамъ и съста- вямъ разниѣ бояви препарати, глазури, маси и пр. Втората стая ще бжде за работилница. Тамъ ще поставя глинчарско колело за изработване на предметитѣ, глинсовитѣ форми, сушилнята и пр. Трета стая ще е мѣсто, глѣто ученицитѣ ще правятъ своитѣ проби, ще декориратъ издѣлията, а четвъртата — складъ за държане разни сурови материали, химикали, апарати и пр. Зимника ще служи за мѣсто, глѣто ще бждемъ построени пещитѣ, мелницитѣ и др. Въ зимникътъ да ми се построи една малка муфлова пещъ $50 \times 50 \times 50$ за висока жаръ, една по-голяма $100 \times 100 \times 70$ за по-низка (шпингитъ, майолика и пр.) и една малка за ниска жаръ която да е приспособена за редуциране. До тѣхъ да се построи една малка топилня за разни фирни, калцини и пр. Плато- витѣ и тѣзи пещи сѫ готови. Тѣхъ съмъ точно прѣсѣтъ отъ послѣднитѣ най-добри изпитани, които Kunstgewerbeschule въ Виена има въ по- стоянно употребление. Постройката на тѣзи пещи всичко ще струва около 4000 тена. Съ тѣхъ пещитѣ една необходимостъ сѫ мелницитѣ тѣ сѫ 5—6 каменови гланчета, които могатъ да се движатъ съ единъ електромоторъ отъ $\frac{1}{4}$ конска сила.

Съ тѣхъ като се нареди добръ отаѣлъ, ще трѣбва негрѣмѣнно да ми се даде единъ работни- маниторъ глинчаръ, който ще се занимава съ плавене на глинѣ, гонене на колело, палене на пещитѣ, тонене на глазуритѣ и друга физи- ческа работа, къмъ която ще го подготвя добръ и който постѣ ще се работи подъ мой надзоръ и ръководство.

Тази учебна година, поради нѣмавие кредитъ въ бюджета на рисуващото училище за керамическия отаѣлъ и главно, защото не е още на- правено вѣданието на училището, глѣто ще бждемъ градени пещитѣ, ще бжде принуденъ да се огра- нича въ прѣподаванията само съ това, което е възможно да се направи при условията, въ които съмъ поставенъ именно съ порцеланова маѣба, декорация съ ангоби на проста глина и може пѣщо съ еманти. За да мога да почна отъ идещата учебна година по-сериозно занятията, необходимо е да се направи постройка, глѣто е нужно, за изкарване прѣвъ туй лѣто на почнатото вече училищно здание, глѣто ще бжде помѣщението на керамическия отаѣлъ.

Полезно, даже необходимо, ще е да се закупятъ глинени издѣлия отъ нашиѣ стари майстори- глинчари, да да се запознаятъ ученицитѣ съ

тѣхнитѣ форми, краски и пр., отъ които биха почерпали идея за декорирането на новитѣ работи съ съвременнитѣ декорационни материали и сръдства. Съ събиране на такива стари и нови издѣлия ще се тури начало на една сбирка, която, може би, ще служи въ бъдеще за основа на единъ художествено-промишленъ музей, откриването на който врѣмето ще ни наложи.

Увѣренъ съмъ, че ще ми се даде възможностъ като се удовлетвори горнитѣ ми много скромни искания, да оправдая довѣрието, съ което бѣ удостоенъ като бѣхъ натоваренъ съ водене и новооткрития керамически отдѣлъ при рисувалното училище, сжшо да оправдая и почитаемото министерство прѣдъ обществото за откриването на този отдѣлъ.



Материалъ и книги по възраждането на българския народъ

отъ Иорданъ П. Георгиевъ,

учителъ въ I Софийска гимназия.

Въ третата ваканция на 1902 г. Търновската окръжна постоянна комисия ме бѣ провала въ Търновския окръгъ да правя историко-географски иззвания. Като въ селищата и манастиригъ на тоя окръгъ, че по гаванитъ на заможенитъ едно сѣмни, въ жилищата на старигъ даскали, нитъ конета на старигъ църкви и въ текитъ на манастиритъ се намиратъ доста материали по нашето възраждане. Тогана въ мене идея да се заловя единъ тепърането на всичко, което би послужило въне на нашата история прѣвъ 19-я вѣкъ, постигането на тая идея трѣбваша да свободно врѣме и много пари, — нѣма, единъ български учителъ не може да има. Това трѣбваше да се чака и да се търсятъ. Най-послѣ, въ началото на миналата Министерството на Народното Просвѣ-се согласи да ме освободи отъ уроцитъ и командирова при Соф. Нар. Музей, за да трамъ материали по възраждането на българскъ народъ. Отъ 15. февруарий 1904 г. на същата година кръстосахъ на два мѣсѣца книжесиво и сполучихъ, почти безъ да събера толкова материали, щото да основата на бъдещата архива на българскъ възраждане. Списвамъ така пространно съдържанието на архива е физически невозможно, се ограничавамъ само съ слѣдния точенъ въсичко, което можахъ въ такова кратко да събера.

А. Материали.

Всѣ архиви, събирани отъ разни общини и лица безплатно.

Търновски.

1. Тевтеръ за смѣткитъ на Търновскитъ община.
2. 1861 г. Кодикъ, въ който е вписана една смѣтка за работитъ на просвѣщеніето, дадени на Търновскитъ училища.

3. 1858 г. Обща касова книга на Търновската община.

4. 1861 г. Смѣткитъ на Търновскитъ училища.

5. 1861 г. Смѣтка за 1861 г. и за сумитъ, събрани за подпомагане на изпратенитъ отъ Търновско представителн въ Цариградъ.

6. 1861 г. Смѣтка на градоветъ и манастиригъ, кой колко пари да даде за духовнитъ представители, които щѣтъ да бждатъ изпратени отъ Търново въ Цариградъ.

7. 1866 г. Кодикъ, въ който сж вписани смѣткитъ на Търновската училищна каса съ църквитъ, еснафитъ, селскитъ общини и съ частнитъ лица.

8. 1866 г. Търновска училищна смѣтка.

9. 1866 г. Тевтеръ за вереснитъ и вземаніята на Търновската училищна каса.

10. 1866 г. Смѣткитъ на учителитъ въ Търново.

11. 1867 г. Смѣткитъ на отворената прѣвъ 1867 г. болница въ Търново.

12. 1867 г. Кодикъ, въ който сж вписани шемата, изпратени отъ Търновското централно училище и отъ болницата.

13. 1867 г. Тевтеръ за помошнитъ, които е дава Търновската каса на опростенитъ критски жители.

14. 1868 г. Кодикъ, въ който сж вписани смѣткитъ на учителитъ и студентитъ при Търновската община.

15. 1868 г. Тевтеръ за смѣткитъ на Търновската община.

16. 1868 г. Кодикъ, въ който сж вписани дълговетъ на църквитъ и на частни лица къмъ Търновската училищна каса.

17. 1869 г. Тевтеръ съ смѣтки на Търновската община.

18. 1869 г. Тевтеръ съ копия на шемата, които Търновската община е изпращала до разни обществна и лица.

19. 1871 г. Кодикъ, въ който сж вписани смѣткитъ на Търновското епархиално управление.

20. 1871 г. Тевтеръ, извлеченъ отъ жалбеникъ на равностѣпки.

21. 1871 г. Протоколна книга на Търновското училищно настоятелство.

22. 1871 г. Протоколна книга на Търновското училищно настоятелство съ прѣписи отъ нѣкои писма, изпращани прѣзъ 1874 г. отъ Търновската община.

23. 1872 г. Книга, извлѣчена отъ мѣсечните равномѣтки на Търновската община.

24. 1872 г. Тевтеръ за дозволителни училищни пусоли, съ отбѣтъкане, кой колко е платилъ за дърва.

25. 1873 г. Тевтеръ за язмането-даването на учителитѣ отъ Търновската община.

26. 1873 г. Книга, извлѣчена отъ касиерскитѣ мѣсечни равномѣтки.

27. 1873 г. Обща смѣтка, направена по мѣсци.

28. 1873 г. Тевтеръ, извлѣченъ отъ мѣсечните касиерски равномѣтки отъ мѣсци августъ, ноември и декември.

29. 1873 г. Смѣтките на Търновската училищна каса съ градскитѣ цѣркви.

30. 1873 г. Уставъ на Търновската община, преведенъ на руски.

31. 1874 г. Смѣтките на Търновскитѣ училища.

32. 1874 г. Книга за дозволителни училищни пусоли и за двата пола.

33. 1875 г. Книга, извлѣчена отъ мѣсечните равномѣтки на Търновската община.

34. 1875 г. Касова книга.

35. 1875 г. Подробни смѣтки на Търновската община.

36. 1875 г. Смѣтка на каснера д-ръ В. Берона.

37. 1875 г. Протоколна книга на Търновското училищно настоятелство.

38. 1875 г. Годишна смѣтка на Търновскитѣ градски училища.

39. 1876 г. Тевтеръ, въ който сж занесани копията на писмата, изпращани отъ Търновското училищно настоятелство.

40. 1876 г. Книга, извлѣчена отъ мѣсечните касиерски равномѣтки.

41. 1876 г. Мѣсечни равномѣтки.

42. Книга за завѣщанията на Търновскитѣ училища.

Г.-Орѣховка.

43. Ферманъ за правата и задълженията на «Рустемъ наша вакуфъ», г. е. на селищата Арбанаси, Гьсковецъ, Г.-Орѣховина и Д.-Орѣховина, — даденъ прѣзъ 1223 г. отъ Хедиѣа.

Сливковски.

44. 1821 г. Всеобщий конзѣкъ Словеноболгарската училища, божественнаго преображения. Состанися во время любовнаго настояния го-сподина Христова Хаджи Дешковича и прочихъ сораждановъ, и начина сѣ душеполезно дѣло.

45. 1869 г. Протоколна книга на Сливковското читалище.

46. 1869 г. Касова книга на Сливковското читалище.

47. 1870 г. Книга за равномѣтки на Сливковската община.

48. 1870 г. Книга за почета (населеността) Сливковската община.

49. 1870 г. Книга за общинскитѣ съ Сливковската община.

50. 1870 г. Каталогъ на книгитѣ въ Сливковското читалище.

51. 1871 г. Партидна книга на Сливковската община.

52. 1871 г. Главна книга на Сливковската община.

53. 1877 г. Партидна книга на Сливковската община.

54. 1878 г. Протоколиникъ на Сливковската община.

Копривненска.

55. 1788 г. Полустрошенъ печатъ съ «село Копривница».

56. 1817 г. Тевтеръ на еснафитѣ на Копривница.

57. 1818 г. Тевтеръ на еснафитѣ на Копривница.

58. 1837 г. Печатъ съ надписъ «село Копривненското училище».

59. 1838 г. Тевтеръ за цѣрковнитѣ съ Копривница.

60. 1860 г. Кодикъ на общественикитѣ въ Копривница.

61. 1861 г. Кодикъ на селскитѣ общини въ Копривница.

62. 1864 г. Тевтеръ за еснафитѣ на Копривница.

63. Кодикъ на общината въ Копривница.

Сливенска.

64. 1837 г. Тевтеръ за училищнитѣ въ Сливенска.

65. 1861 г. Тевтеръ за градската община въ Сливенска.

66. 1866 г. Тевтеръ на абджийскитѣ общини въ Сливенска.

67. 1871 г. Тевтеръ на абджийскитѣ общини въ Сливенска.

68. 1871 г. Тевтеръ за смѣтките на градската община съ разнитѣ книжарници.

69. — 73. 1871—1874 г. Петъ народни книги.

70. 1872 г. Касова книга на градската община въ Сливенска.

71. 1873 г. Решенията на Сливенската община.

72. 1873 г. Дневникъ на Сливенската община съборъ.

Добричка.

73. 1837 г. Кодикъ на Пазарджишкитѣ общини въ Добричка.

74. 1841 г. Пълномощно, дадено на Бобчевски, че е избранъ за представител на епархиалния съборъ.

75. 1873 г. Касова книга на общината въ Добричка.

76. 1874 г. Протоколна книга на общината въ Добричка.

Самковска.

77. 1863 г. Извлѣчение отъ записки на Анксентий.

78. 1870 г. Сметникъ на читалището въ Самковска.

79. 1873 г. Обща смѣтка на общината въ Самковска.

80. 1873 г. Тевтеръ за равномѣтки на общината въ Самковска.

81. 1878 г. Смѣтка на цѣрковно-училищната община въ Самковска.

82. Тевтеръ за походи на читалището въ Самковска.

Видинска.

- 69 г. Тевтеръ за разноските на Видин-
лици
69 г. Копирана книга на общината
70 г. Тевтеръ съ имената на учениците.
75. 1870—1878 г. Слю и педесетъ доку-
мента се отнасятъ изключително къмъ
ото дѣло въ Видинъ.
79. 1871—1873 г. 4 списъка на учени-
държани и програмти за прѣзъ го-
1871—1873.
83 г. Протоколна книга на общината.

Бѣлоградчишка.

- 874 г. Дневниците на училището
статистическа таблица за сената, учени-
ците, учителските заплати, учениците
ага въ Бѣлоградчишката каза

Троянска.

- 870 г. Книга за записване на добро-
моци за Троянското нахйско училище
и за изпитанията на учениците на
то нахйско училище.

Тетевенска.

- 831 г. Кодексъ на Тетевенското учи-
834 г. Кодексъ на църквата «Всехъ»
837 г. Тевтеръ на абаджийския еснафъ.

Етрополски.

- 802 г. Уставъ на герзийския еснафъ.
833 г. Кондика на герзийския еснафъ.
847 г. Кодика общая училища Етро-

Т.-Назарджишка.

- 803 г. Общъ тевтеръ на църковното
ство
813 г. Тевтеръ на манастиря «Св. Ни-
836 г. Тевтеръ на църковната община
840 г. Манастирска кондика.
851 г. Тевтеръ на църковното настоя-
851 г. Църковно-училищень тевтеръ.
858 г. Градска кондика.
860 г. Тевтеръ съ църковно училищни
860 г. Тевтеръ на училищното настоя-
865 г. Записникъ на имотитъ на църк-
илищата.
865 г. Тевтеръ за общинските смѣтки.
866 г. Тевтеръ съ църковно-училищни
874 г. Тевтеръ съ църковно-училищни
875 г. Касова книга на църковно-учи-
настоятельство.

Карловска.

265. 1827 г. Тевтеръ на тайланджийския еснафъ.
266. 1835 г. Тевтеръ за абаджийския еснафъ.
267. 1841 г. Тевтеръ на абаджийския еснафъ.
268. 1846 г. Тевтеръ на абаджийския еснафъ.
269. 1853 г. Църковна книга.
270. 1827 г. Школка книга.
271. 1858 г. Книга за смѣтки на общината
272. 1861 г. Книга читалища.
273. 1868 г. Главна книга на гражданскитъ
ища
274. 1868 г. Катадневна книга за църковно-
училищно и граждански тѣла
275. 1869 г. Касова книга на църковно-учи-
лищното настоятельство
276. 1871 г. Тевтеръ на църковно-училищното
настоятельство.
277. 1872 г. Касова книга на църковно-учи-
лищното настоятельство.

Гски-Джуманска.

278. 1819 г. Църковна книга.
279. 1846 г. Тевтеръ за вереситъ на общината.
280. 1860 г. Главна градска книга.
281. 1861 г. Тевтеръ съ разни смѣтки на общи-
ната
282. 1867 г. Градски тевтеръ съ разни смѣтки.
283. 1870 г. Разносна книга на общината
284. 1870 г. Тевтеръ съ разни смѣтки на
общината.
285. 1872 г. Тевтеръ за училищно-църковнитъ
доходи.
286. 1874 г. Тевтеръ на читалището.
287. 1857 г. Нуфиза-тевтеръ.

Жеравненска.

288. 1842 г. Еснафски тевтеръ на с. Жеравна.
289. 1843 г. Общинска книга.
290. 1852 г. Книга за равноситъ на с. Же-
равна.
291. 1852 г. Книга милостивна за училището.
292. 1864 г. Абаджийски тевтеръ.
293. 1865 г. Книга за разни смѣтки
294. 1871 г. Протоколи на общината.
295. 1874 г. Книга съ разни смѣтки за учи-
лищата.
296. 1874 г. Книга за разпорежда на 200.000
църковни керемиди
297. 1876 г. Тевтеръ за разноските по аскеря.
298—367 70 тевтери на с. Жеравна, които
сдържатъ разнитъ данци на селото прѣзъ разни
години прѣди освобождението, както и взема-
нето-даването на това село прѣзъ смѣтитъ години

Шуменска.

368. 1869 г. Тевтеръ за църковно-училищнитъ
смѣтки
269. 1869 г. Тевтеръ за помолитъ, дадени
отъ еснафитъ за училищата
370. 1873 г. Тевтеръ съ смѣтитъ на учителитъ.
371. 1857 г. Тевтеръ на училищното настоя-
тельство.

372. 1875 г. Дневникъ на училищното настоятелство.

Градецка.

373. 1841 г. Кондика на църквата въ с. Градецъ.

374. 1856 г. Църковенъ тевтеръ.

375. 1859 г. Кондика за разнитѣ тѣжби.

376. 1870 г. Тевтеръ на училищното настоятелство.

377. 1870 г. Църковенъ тевтеръ.

Брациовска.

378. 1843 г. Кондика на абаджийския еснафъ.

379. 1846 г. Кондика на долгерския еснафъ.

380. 1847 г. Църковно-училищенъ тевтеръ.

Кюстендилска.

381. 1846 г. Градска кондика.

382. 1851 г. Градска кондика.

Плевенска.

383. 1831 г. Църковно-училищна кондика.

Хасковска.

384. 1870 г. Протоколната книга на народната църковна община въ Хасково.

II. Материали, подарени отъ разни лица.

Отъ негово благовѣиство свещеника *Елефтеръ П. Димитровъ* отъ гр. *Търново*.

385. 1858 г. Черновка на едно писмо до патриаршията за възобновлението на Търновската църква «Св. Спасъ».

386. 1859 г. Черновка на една покана за събиране на помощи, съ които да се доизкара българската църква въ Фенеръ.

387. 1863 г. Условно за учителствуване въ Търновското лѣвическо училище, дадено отъ общината на свещеника Димитра.

388. 1864 г. Разписка, дадена отъ Търновското народно попечителство, за внасяне на самоволна помощъ въ школската каса.

389. 1864 г. Молба отъ С. Радуловъ до попъ Димитра въ Търново, да му събере спомоществатели.

390. 1864 г. Литографирано обявление отъ властитѣ за избора и наредбитѣ на мухтаритѣ и на ихтияръ-мезлишитѣ.

391. 1864 г. Писмо отъ А. Гановъ отъ Букурещъ до попъ Димитра въ Търново. — Отнася се до църковната борба.

392. 1865 г. Прѣводъ на едно високо ираде за одобряване на притежателитѣ съ тапии.

393. 1865 г. Писмо отъ попъ Димитра отъ Цариградъ до фамилията му въ Търново. — Отнася се до църковната борба въ Търново.

394. 1897 г. Писмо отъ Илия Ригъ отъ Цариградъ до попъ Димитра въ Търново. — Отнася се до П. Р. Славейкова.

395. 1868 г. Писмо отъ А. Лонгъ отъ Цариградъ до попъ Димитра въ Търново. — Отнася се до П. Р. Славейкова.

396. 1869 г. Писмо отъ Илариона Макари отъ Цариградъ до попъ Димитра въ Търново. — Отнася се до Търновското женско дру

397. 1869 г. Прѣдложение отъ А. Ми до попъ Димитра въ Търново, щото послѣ да стане свещеникъ въ българската цъ Букурещъ.

398. 1869 г. Писмо отъ Търновското дружество до попъ Димитра. — Отнася прѣчкитѣ, които попъ Димитръ правѣлъ дружество.

399. 1870 г. Съобщение отъ Илариона М полски отъ Цариградъ до попъ Димитра : ново, че се е получилъ вече фермана.

400. 1870 г. Покана отъ женското Тъ дружество. — Отнася се до първото н на това дружество.

401. 1871 г. Протестъ отъ Търновското дружество до общината, загдѣто послѣд бъркала въ дѣлата му.

402. 1872 г. Прѣдложение отъ И Кюстендилски до попъ Димитра въ Търнов послѣдниятъ да стане Кюстендилски еп

403. 1872 г. Печатно обявление отъ г управление на Туна-вилаети. — Отнася снабдяването на притежателитѣ съ тапии

404. 1872 г. Съобщение отъ П. Станче Цариградъ до попъ Димитра въ Търнов Иларионъ Макариополски тѣмки да посвет Димитра за епископъ въ Търново.

405. 1871 г. Пълномощно, дадено отъ Симеона отъ Бебрево на попъ Димитра от ново, да го прѣдставлява при избора на хийски свѣтъ.

406. 1873 г. Прѣдложение отъ Иларион новски до попъ Димитра въ Търново. — се до нескончаемитѣ спорове между търнов и тѣхния владика.

407. 1874 г. Съобщение отъ Илариона новски до попъ Димитра въ Търново. — се до заминаването на първия за Царигра

408. 1877 г. Печатно окръжно отъ е Иосифа, съ което съобщава, че стѣпва на хийския тронъ.

409. 1879 г. Печатна рѣчь, съ която Донд е отворилъ първото народно събрание.

410. 1885 г. Шифронана депеша до попъ митра въ Търново за написание на прк противъ султана, загдѣто не издавалъ бера македонскитѣ владии.

411. Черновка на покана за подкрѣпява пострадалитѣ турци въ Критъ.

412. Черновка на молба до одного отъ сланинитѣ, за повръщане на заточенитѣ вл и за уреждане на българската църква.

413. Прѣводъ на единъ търговски бе даденъ въ 1269 г. отъ Хеджра.

414—415. Двѣ рѣчи, държани отъ про тария попъ Димитра за женското дружест Търново.

416. Рѣчь за просвѣщенieto, държана попъ Димитра въ Търново. — Отнася се прѣобразованията на Абдулъ-Меджида.

„Църквата гонимася“. — Повѣсть (ржко-
съ) поплъ Димитра. — По всѣка въро-
ска прѣведена отъ грѣци.

„Забраненъ плодъ“. Комедия (ржкописна),
отъ поплъ Димитра отъ Търново

и лица отъ Търново, Севлиево, Ловечъ и
Триана.

1861 г. Писмо отъ Иванчо Димчевъ отъ
до Трънненската община. — Отнася се
къмъ борба

1861 г. Писмо отъ Габровската община
венската. — Отнася се до Н. Михаил-
овата църковенъ дѣла.

1866 г. Писмо отъ Габровскитѣ първенци
овскитѣ, прѣдъ които защищаватъ учи-
лища.

1868 г. Условно, подписано въ Търново
Момчиловъ, Н. Р. Славейковъ, Нв. Мол-
доневъ, Ст. Мариновъ и Р. Радостановъ,
относно издаване и продаване на книги.

1869 г. Писмо отъ Сливненската община до
града. — Отнася се до църковната борба.

1869 г. Писмо отъ Илариона Ловчански
града до първенците въ Ловечъ. — Отъ
до Троянския манастиръ.

1869 г. Сѣобщение отъ Търновската
до една отъ градскитѣ махали — Отнася
щото градско рѣшение за вакуфскитѣ

1869 г. Печатенъ уставъ на дружеството
къмъ въ Виена

1870 г. Печатенъ уставъ на женската
въ Търново

1871 г. Писмо отъ членкитѣ на Търнов-
ско дружество до градската община. —
относно сѣбикитѣ на това дружество.

1872 г. Печатанъ отчетъ на дружеството
къмъ за 1871 г.

1872 г. Копие на едно поздравително
пратено отъ Търновскитѣ граждани до
Англия въ Русе.

1872 г. Два печатни устава на Трънненското
„Трудолюбие“

1874 г. „Старитѣ врѣмена“ — ржкописенъ
и българска история отъ Търновския
Д. Яничевъ.

1874 г. Писмо отъ Гюделева отъ Габрово
доставена въ Дръново. — Отнася се до
щото дѣло, ученици.

1875 г. Писмо отъ миропоимца Григория
отъ Търновскитѣ градски махали — отъ
до събирането на владичината

1876 г. Писмо до главния учителъ, дадена
Ловчанската община за приемане на единъ

1876 г. Благодарително писмо отъ Н. Са-
вѣ отъ другаритѣ му отъ Търновската
до Търновското женско дружество

1877 г. Благодарително писмо отъ Н. Са-
вѣ отъ руситѣ политически затворници
до Х. Димитъръ Генчевъ.

1877 г. — Както № 438.

1877 г. Печатанъ отчетъ на дружеството
„Напрѣдъкъ“ за 1876 г.

1886 г. Сѣобщение отъ Ст. Станковъ
отъ Букуретъ до членовецѣ на Търновската епи-
тропия, гдѣ какви капитали има вложени за
Търновскитѣ училища

1886 г. Свѣтъкъ отъ разни рѣбарски образи,
взети отъ Търновскитѣ стари рѣбари и иконо-
писци.

1886 г. Ржкописенъ уставъ на Сливновското женско
дружество.

1886 г. Просба отъ Търновскитѣ жители до Тър-
новския камакамъ, за да имъ позволи да си
отглеждатъ свине въ града

1886 г. Печатенъ уставъ на женското дружество
„Радостъ“ въ Търново

Отъ г-на Добри Петковъ отъ София.

1852 г. Благодарително писмо отъ Илариона
Ловчански отъ Ловечъ до Евстатию Славей и
Х. Н. Минчоу въ Търново.

1852 г. „Обявително писмо“, дадено отъ
Ловчанския епископъ Ст. Ковачевича на Тър-
новскитѣ жители. — Отнася се до църковната
борба

1852 г. Сѣобщение отъ Илариона Лов-
чански до Х. Минчо Пачевъ. — Отнася се до
епископуването на Илариона Ловчански.

1854 г. Писмо отъ Доротея Вратчански
до Х. Минча въ Търново. — Отнася се до пово-
женieto и значението на Х. Минча

1857 г. Писмо отъ Византискитѣ първенци
до Х. Н. Минчоу въ Цариградъ, съ което му
сѣобщаватъ, че Илия Х. Петровъ е избранъ за
гѣхенъ пратеникъ въ Цариградъ.

1857 г. Заявление отъ Търновскитѣ граж-
дани до великия везиръ. — Отнася се до цър-
ковната борба.

1858 г. Насърдително писмо отъ Н. П.
Василевъ отъ Търново до Търновския прѣд-
ставителъ Х. Н. Минчоу въ Цариградъ.

1858 г. Писмо отъ Търновския учителъ
Н. Михайловски до Х. Н. Минчоу въ Цариг-
радъ. — Отнася се до Търновскитѣ училища.

1858 г. Доверително писмо, дадено отъ
жителитѣ на Търновскитѣ мѣстекети на Х. Н.
Минчоу, да ги прѣдставява по църковната
разпра въ Цариградъ.

1858 г. Печатна покаяна за занесване на
помощи, съ които да се издигне нова българска
църква въ Фенеръ.

1858 г. „Съдѣлително“, подписано въ
Цариградъ отъ Хр. Тѣпчичева, Н. Тѣпчичева,
Д. Гешова, Нв. Золотовичъ и Д. Мутева, за
издаване на списанието „Български книжници“.

1859 г. Разписка, дадена отъ настоятел-
ството на българската народна църква въ Цариг-
радъ на Х. Н. Минчоу, сръчу 10,000 гр.,
които той далъ за новоиздаване на тая църква.

1859 г. Просба отъ Пѣлванскитѣ пър-
венци до Х. Н. Минчоу. — Отнася се до боу-
бата противъ епископа Доротея.

459. 1859 г. Насърчително писмо отъ В. Беропъ отъ Търново до народния борецъ Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ.

460. 1859 г. Благодарително писмо отъ Търновските първенци до Х. Н. Минчоолу, за дѣло се борили достойно за народните права.

461. 1859 г. Писмо отъ Захария Х. Гюровитъ отъ Самоковъ до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ. — Отнася се до църковната борба въ Самоковъ.

462. 1859 г. Просба отъ жителитѣ на Търновската махала «Св. Спасъ» до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ, да имъ спомогне за доизкарване на църковната сграда.

463. 1860 г. Коше отъ прошение, подадено отъ представители на Търновската каза до великия везиръ. — Отнася се до църковната борба.

464. 1860 г. Писмо отъ Ив. Димчевъ отъ Габрово до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ, съ което го възпита до небеса за достойното му държане по църковната борба.

465. 1860 г. Просба отъ Търновските първенци до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ, които молятъ да се заслужи за Търновския каймакамъ Феймъ-паша.

466. 1860 г. Просба отъ първенцитѣ на Прѣславската епархия до Бр. Гьвичиѣзови, Т. Гешоолу и Х. Н. Минчоолу. — Отнася се до църковната борба.

467. 1860 г. Писмо отъ Н. Златарски отъ Търново до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ. — Отнася се до унията.

468. 1860 г. Писмо отъ Ем. Ив. Гешовъ и д-ръ Чомаковъ отъ Пловдивъ до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ. — Отнася се до църковната борба.

469. 1860 г. Похвално Писмо отъ д-ръ Берона отъ Търново до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ. — Отнася се до дѣятелността на Х. Н. Минчоолу по църковната борба.

470. 1860 г. Писмо отъ Н. Златарски отъ Търново до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ. — Отнася се до църковната борба въ Търново.

471. 1860 г. Писмо отъ Османъ-пазарскитѣ първенци до Х. Н. Димонитъ въ Цариградъ, които молятъ да имъ спомогне за издигане на нова църква.

472. 1860 г. Просба отъ Търновските първенци до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ, които молятъ да спомогне на Търновския рилски духовникъ отецъ Григорий да стане Вратчански епископъ.

473. 1860 г. Писмо отъ Габровскитѣ първенци до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ. — Отнася се до злоупотреблението съ печатитѣ по църковната борба.

474. 1860 г. Писмо отъ Н. Златарски отъ Търново до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ. — Отнася се до църковната борба.

475. 1860 г. Зинска отъ Г. С. Бурмовъ до Х. Н. Минчоолу. — Отнася се до брошурата на постѣдния противъ Карагеодори.

476. 1860 г. Махзаръ отъ Търновскитѣ жители до царското правителство. — Отнася се до църковната борба.

477. 1860 г. Протести отъ жителитѣ на Търновската каза до председателя на Цариградскитѣ архiereи! да не се избиратъ отъ пастъри.

478. 1860 г. Пълномощно писмо, дадъ Цариградскитѣ първенци на Иларионъ Уполски, Ансентия Велешки, Хр. Гьлѣи, Х. Н. Минчоолу и Д. Пав. Гешоолу, да работятъ свободно и както знаятъ, до дѣло познае българската църковна иерархия.

479. 1860 г. Махзаръ отъ жителитѣ на Търновската каза до царското правителство. — се до църковната борба.

480. 1861 г. Кжсъ отъ пълномощно отъ жителитѣ на Търновската каза до представители въ Цариградъ. — Отъ това мощно сж останали само постѣднитѣ подписитѣ.

481. 1861 г. Жалба отъ жителитѣ на Търновската каза до великия везиръ Али-паша. — Отнася се до църковната борба въ Търново.

482. 1861 г. Молба отъ жителитѣ на Загра и Ени-Загра до великия везиръ. — се до църковната борба.

483. 1861 г. Молба отъ жителитѣ на Захренската каза до великия везиръ. — се до църковната борба.

484. 1861 г. Писмо отъ първенцитѣ на Илѣмъ до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ. — Отнася се до училището въ Ески-Джума.

485. 1861 г. Просба отъ трима Търновски първенци до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ, да спомогне за доизкарване на Търновския мезалишъ.

486. 1861 г. Писмо отъ първенцитѣ на Илѣмъ до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ. — Отнася се до влиянието на Х. Н. Минчоолу високитѣ власти.

487. 1861 г. Съобщение отъ Н. Златарски отъ Търново до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ. — Търновчанитѣ сж го избрали отново за прѣдставителъ.

488. 1861 г. Съобщение отъ Търновскитѣ първенци до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ. — Отнася се до духовнитѣ прѣдставители въ Търново.

489. 1861 г. Писмо отъ Г. Кабакчиевъ отъ Търново до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ. — Отнася се до дѣйствието на гръкоманската въ Търново.

490. 1861 г. Писмо отъ Търновскитѣ първенци до българскитѣ прѣдставители въ Цариградъ. — Отнася се до духовнитѣ прѣдставители въ Търново.

491. 1861 г. Съобщение отъ Х. Г. Гешовъ отъ Търново до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ. — Отнася се до унията.

492. 1861 г. Писмо отъ Търновскитѣ първенци до Х. Н. Минчоолу. — Отнася се до отваряне на богословско училище въ Търново.

493. 1861 г. Съобщение отъ Севинѣвскитѣ първенци до народнитѣ прѣдставители въ Цариградъ. — Хр. Търноплеца, Х. Н. Минчоолу и Д. Гешовъ.

итѣ почнати да взематъ, следъ смъртта
его, ресимъ.

1861 г. Писмо отъ Търновскитѣ све-
дървеници до народнитѣ прѣдставители
в Цариградъ, на които съобщаватъ съгласието
изпратягъ Н. Михайловски за свой прѣ-
ставителъ въ Цариградъ.

1861 г. Писмо отъ Русескитѣ първенци
гражданската родолюбива община, на която
иматъ, че избиратъ за свой прѣдставителъ
Мариновъ.

1862 г. Съобщение отъ Н. Златарски отъ
Търново до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ. —
Отнася се до борбитѣ между влиятелнитѣ Тър-
гурци.

1862 г. Съобщение отъ Н. Златарски и
Г. Кабакчоолу отъ Търново до
Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ по въвежка на
въ Търновско.

1861 г. Писмо отъ Н. Златарски и Г. Ка-
бакчоолу до Х. Н. Минчоолу въ
Цариградъ. — Отнася се до частни работи.

1863 г. Писмо отъ Н. Златарски отъ Тър-
ново до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ. — От-
нася се до борбата противъ Търновския владика

1863 г. Писмо отъ жителитѣ на с. Дебе-
ля до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ. — От-
нася се до Търновската община.

1863 г. Съобщение отъ Н. Златарски до
Х. Н. Минчоолу, въ което му излага, какво е
въ Търново по църковната разпра.

1863 г. Писмо отъ Варненскитѣ първенци
до Х. Н. Минчоолу — Отнася се до Варнен-
ските работи.

1864 г. Писмо отъ Н. Златарски отъ Тър-
ново до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ — От-
нася се до новитѣ правдини, които сѫтъ из-
дадени за българитѣ.

1864 г. Записка отъ г-ра Ст. Чомакова
до Х. Н. Минчоолу. — От-
нася се до частни работи.

1864 г. Писмо отъ Русескитѣ първенци
гражданската община въ Цариградъ, съ-
държащо изпращанъ махваръ противъ валията
тамъ, защото поддържалъ насилъ и на-
силствения.

1867 г. Просба отъ членовегъ на ихтияръ-
ския комитетъ до Х. Н. Минчоолу въ
Цариградъ, да спомогне за освобождението на
свѣтотечественици.

312. 6 различни покани отъ Илариона
Лончански до Х. Н. Минчоолу, да присъжествува
на заседания, устройвани на разни мѣста
в Цариградъ.

1870 г. Покана отъ Илариона Лончански
до Х. Н. Минчоолу да си положи печата на
ответенъ отъ събора адресъ.

1870 г. Просба отъ Казанлъшката цър-
ковна община до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ. —
Отнася се до утвърдението на новото настоя-
телство на община.

310. 1870 г. Писмо отъ Търновскитѣ първенци
до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ. — Отнася
се до църковната борба.

311. 1870 г. Писмо отъ Н. Златарски отъ Русе
до Х. Н. Минчоолу въ Цариградъ. — Отнася
се до Илариона Макариополски и до църковната
борба.

312. 1870 г. Рѣчь държана прѣдъ българскитѣ
прѣдставители въ Цариградъ отъ Х. Н. Минчоолу
противъ самохвалствата и нахалността на Пчоя-
дивския прѣдставителъ д-ръ Ст. Чомаковъ.

313. 1870 г. Ферманъ (печатанъ) за основа-
нието на самостоятелната българска църква.

314. 1872 г. Писмо отъ Иванчо Х. Пенчовитѣ
отъ Цариградъ до Х. Н. Минчоолу въ Търново —
Отнася се до Отца Нила.

315. 1872 г. Писмо отъ Илариона Търновски
отъ Цариградъ до Х. Н. Минчоолу въ Търново —
Отнася се до уреждането на българската църква.

316. 1872 г. Писмо отъ Г. Кръстевитѣ отъ
Цариградъ до Х. Н. Минчоолу въ Търново. —
Отнася се до частни работи.

317. 1872 г. Покана отъ Търновската община
до Х. Н. Минчоолу да дойде на заседание.

318. 1877 г. Покана отъ екзарха Иосифа до
Х. Н. Минчоолу да присъжествува въ екзархий-
ския домъ при четенето на берата, съ които се
назначаватъ Н. Блаженство за Екзархъ.

319. 1877 г. Покана отъ екзарха Иосифа до
Х. Н. Минчоолу да дойде въ екзархийския домъ
на заседание.

320. 1878 г. Съобщение отъ екзарха Иосифа
до Х. Н. Минчоолу, че ще дойде въ къщата му
да се срещне съ едно лице.

321. 1891 г. Свидѣтелство (прѣписъ), дадено
отъ митрополита Григория, д-ра Чомакова, Ив.
Петровича, Н. Гълъчичевъ, Н. Михайловски и
П. Р. Славскава, на Х. Николу Х. Д. Минчовъ
отъ Търново въ удостоверение на това, че е
билъ прѣдставителъ на разни околии по църков-
ната борба и че е употребилъ голѣми усилия и
големи парични средства за спечелване на цър-
ковната ни свобода.

322. Устройство (печатно) т. е. правилникъ
за събранията на свѣта на 7-тъхъ архiereи и
20-тъхъ мирски прѣдставители въ Цариградъ.

Отъ ласкалъ Христа отъ Орание.

323. 1868 г. Писмо отъ Ив. Стефановъ отъ
Ловечъ до Иванчо . . . епитропъ на Лов-
ченския владика въ Етрополе — Отнася се до
Илариона Лончански за Цариградъ по църков-
ната борба.

324—325. 1876 г. Дѣл. ксерошамета за изгу-
ване прѣдъ революционната 1876 г. дадени на
ласкалъ Христа етрополоца.

326. Писмо (славянско) отъ патриарха Кон-
стантинъ до Търновския митрополитъ, когото моли
да събере помощъ за доизгарване на храма при
систата аязма въ Цариградъ.

327. Оплакане отъ етрополци до Патриарха
противъ молурна си, когото не можахъ,
защото не отивалъ споредъ царскитѣ закони.

627. 1869 г. Просба отъ Евгени Димитрица до Търновската община за основание на женско дружество въ Търново.

628. 1869 г. Заявление отъ 2 Търновски махали до общината. — Отнася се до градскитѣ училища.

629. 1869 г. Черновка на писмо отъ Търновската община до българската община въ Цариградъ. — Отнася се до църковната борба.

630. 1869 г. Записка отъ Н. Златарски, отъ която се вижда, че женското дружество въ Търново било вече основано.

631. 1869 г. Писмо отъ Русенската община до Търновската. — Отнася се до църковната борба.

632. 1869 г. Писмо отъ архиерейския съборъ отъ Цариградъ до Търновската община, отъ която иска помощи.

633. 1869 г. Писмо отъ Русенската община до Търновската, съ което ѝ прѣпраща № 632.

634. 1869 г. Опжтване по църковната борба отъ Хр. Тълчилеша до Търновската община.

635. 1869 г. Анонимни бѣлѣжки по църковната борба.

636. 1869 г. Писмо отъ Русенската община до Търновската. — Отнася се до църковната борба.

637. 1869 г. Съобщение за успѣшния вържежъ на църковната борба, изпратено отъ българскитѣ владѣици отъ Цариградъ до Търновската община.

638. 1869 г. Печатна молба отъ Илариона Довчански до разнитѣ общини, за записване спомоществатели на в. «Правол».

639. 1869 г. Съобщение отъ Севлиеиската община до Търновската. — Отнася се до църковната борба.

640. 1869 г. Пълномощно писмо, дадено отъ Търновскитѣ свещеници на Х. попъ Саят, за да управлява епархията.

641. 1869 г. Дозволение за встъпване въ бракъ, отъ което се вижда, че прѣзъ 1869 г. е имало и българи заплети.

642. 1869 г. Писмо отъ Търновската община до Севлиеиската. — Отнася се до църковната борба.

643. 1869 г. Просба отъ затворенитѣ прѣзъ 1862 г. бунтовници до Търновската община, да имъ се облегчи положението.

644. 1869 г. Молба отъ Търновското читалище до общината, да му даде книгитѣ на училищната библиотека.

645. 1869 г. Молба отъ Свишовската община до Търновската. — Отнася се до църковната борба.

646. 1870 г. Правилникъ на женското дружество въ Търново.

647. 1870 г. Черновка на протокола, съ който сж били избрани въ Търново 4 души за епархийския съборъ въ Цариградъ.

648. 1870 г. Черновка на резултата отъ избора за духовенъ епархиаленъ свѣтъ въ Търново.

649. 1870 г. Писмо отъ Казанлъшката община до Търновската. — Отнася се до църковната борба.

650. 1870 г. Съобщение отъ Артин община до Търновската, че избрали П. Начовъ за членъ на комисията по прѣсти на Търновскитѣ епархиални свѣтки.

651. 1870 г. Окрѣжко отъ смѣсеня въ Цариградъ до общинитѣ, на които е «повода», по който да избераатъ прѣстѣ и угодбѣние на епархийския устанъ.

652. 1870 г. Молба отъ Търновското дружество до общината, да пазначи единъ отъ градския свѣтъ.

653. 1870 г. Черновка на телеграма, прѣстѣ отъ Търновската община до великия везъ. Отнася се до църковната борба.

654. 1870 г. Писмо отъ Г. Шишковъ Цариградъ до Търновската община, за да се до учителствуването на Шишкова.

655. 1870 г. Пълномощно отъ Г. Орѣзъ за прѣгжеждане на Търновскитѣ епархийски свѣтки.

656. 1871 г. Черновка на писмо отъ Търновската община до епархиалното настоятелство. Отнася се до епархиалното Търновско члене.

657. 1871 г. Списъкъ на Търновскитѣ учители.

658. 1871 г. Писмо отъ българскитѣ учители отъ Цариградъ до Търновската община. Отнася се до църковната борба.

659. 1871 г. Писмо отъ Търновското дружество до общината. — Отнася се до членитѣ на това дружество.

660. 1871 г. Писмо отъ Търновското дружество до общината. — Отнася се до членитѣ на една учителка.

661. 1871 г. Съобщение отъ касиера на новското читалище до общината, че сж члѣталищень прѣдсѣателъ.

662. 1871 г. Писмо отъ Търновското дружество до общината. Отнася се до члѣта на това дружество.

663. 1871 г. Писмо отъ Търновското дружество до общината. — Отнася се до члѣтитѣ въ това дружество.

664. 1871 г. Писмо отъ жешкото Търновско дружество. — Отнася се до дружествения члѣтъ.

665. 1871 г. Прѣписъ отъ акта на Търновското женско дружество по прѣгжеждане свѣткитѣ му.

666. 1871 г. Протестъ отъ нѣколко члѣта на Търновското женско дружество противъ епархийския редъ.

667. 1871 г. Съобщение отъ С. Станковъ Букурещъ до Търновската община за разрешението на лавѣнчанитѣ пари.

668. 1871 г. Съобщение отъ П. Кантарѣвъ отъ Букурещъ до Търновската община, изпраща помощта, отпусната отъ ефорията.

669. 1872 г. Каталогъ, въ който сж вимената на църквитѣ и свещеницитѣ въ Търновската епархия.

670. 1872 г. Коние на писмо, отъ което се вижда, по колко сж пазначили въ Търново вѣнчанио.

1872 г. Контрактъ на лѣкаря Антоновъ Търновската община.

1872 г. Контрактъ на Търновския учи-брусевъ.

1872 г. Писмо отъ Букурещъ, съ което обѣщава на Търновската община, че е по вече да се направи болница въ Търново.

1872 г. Съобщение отъ Букурещъ за епителю на владиката Назарета да подари жилища за семинария въ Търново.

1872 г. Писмо отъ Илариона Търновски митрополита, отъ която иска двѣ лица за епархи-сѣборъ.

1872 г. Писмо отъ архирейския сѣборъ приградъ до Търновската община за из-не помощи.

1872 г. Писмо отъ Илариона Търновски приградъ до протосингела Х. Теодосия въ Търново, съ което му дава наставления по разни си.

1872 г. Писмо отъ Илариона Търновски приградъ до протосингела Х. Теодосия въ Търново, съ което го моли да му приготви де.

1872 г. Писмо отъ Илариона Търновски приградъ до Търновската община. — Отнася сѣдѣния на тая община съ ексархията.

1872 г. Писмо отъ Илариона Търновски Търновската община, на която благодари за то избрала.

1872 г. Писмо отъ Илариона Търновски Търновската община. — Отнася се до бол-и семинарията въ Търново.

1872 г. Писмо отъ Антима Видински до Търновската община, съ което я съвѣща по тѣх.

1872 г. Съобщение отъ Илариона Тър-до Х. Теодосия въ Търново, че трѣбва приградъ за епархията си.

1872 г. Разписка на 7011 гр., внесени отъ Търновската епархия въ ексархията.

1872 г. Писмо отъ Ексарха Антима до Търновската община. — Отнася се до сѣдѣния община съ ексархията.

1872 г. Съобщение отъ Бебровската община Търновската за сумитѣ, които изпратила на таята.

1872 г. Черновка на писмо отъ Х. Гео-до митрополита Илариона, по сѣдѣния въ Търново съ ексархията.

— 7011 г. Записки, изпратени отъ Търнов-община до разни села, за да протестирагъ въ новия данъкъ на виното и ракията.

1872 г. Телеграма, съ която Иларионъ Търновски съобщава, че трѣбва за епархията си.

1872 г. Съобщение отъ Х. Н. Митрополиту приградъ до Търновската община, че по тѣхъ хазари до великия везиръ.

1872 г. Писмо отъ Илариона Търновски приградъ до Х. Теодосия въ Търново, съ който прави разни поръчки.

1872 г. Писмо отъ Иларионъ Търновски приградъ до Търновската община. — От-

нася се до желанието на нѣкои общини отъ Търновската епархия да се присѣдинятъ къмъ други епархии.

706. 1872 г. Съобщение отъ ексархията до Търновските епархии, че по желанието нѣмъ билъ избранъ Иларионъ Макариополски за Тър-новски митрополитъ.

707. 1872 г. Съобщение отъ Илариона Макарио-полски до Търновските епархии, че по тѣхно желание билъ избранъ за Търновски митрополитъ.

708. 1872 г. Съобщение отъ Свищовската об-щина до Търновската, че е внесла нужната по-мощь на ексархията.

709. 1872 г. Писмо отъ Евгени Кисимова до Търновската община. — Отнася се до сѣдѣния на женското дружество.

710. 1872 г. Писмо отъ Евгени Кисимова до Търновската община, съ което предлага усло-вията, при които може да прѣдаде всичките документи по касата на женското дружество.

711. 1872 г. Телеграма, съ която Русенската община съобщава на Търновската за трѣването на ексарха отъ Видинъ.

712. 1872 г. Съобщение отъ църковната Тръв-ленска община до Търновската за паритѣ, които избрала на ексархията.

713. 1872 г. Съобщение отъ Тръновската об-щина за сѣдѣния.

714. 1872 г. Съобщение отъ Бебровската об-щина за сѣдѣния.

715. 1872 г. Писмо съ съвѣсти отъ Илариона Тър-новски отъ приградъ до Търновската община.

716. 1872 г. Съобщение отъ Н. Маждраковъ до Търновската община за манифестацията, които сличенъ направилъ борали загощенето на ала-дичитѣ.

717. 1872 г. Съобщение отъ изпратената Тър-новска депутация въ Русе, че дала 25 лири на Ексарха.

718. 1872 г. Печатно извѣстие, съ което се забранява на българитѣ да носятъ подаръци на гурскитѣ свѣдби.

719. 1872 г. Поздравително писмо отъ Тър-новската община до Илариона Търновски.

720. 1872 г. Докладъ отъ изпратенитѣ въ Се-виево Н. Златарски и попъ Димитри до Тър-новската община, по събираше помощи за ек-сархията.

721. 1872 г. Съобщение отъ Свищовската об-щина до Търновската, че е съвѣща за протес-тира противъ новия налогъ на виното и ракията.

722. 1872 г. Както № 720, по отъ Никополю.

723. 1872 г. Свѣдѣния, дадени отъ Евгени Ки-симова на Търновската община, по въпроса за печата и историята на женското дружество въ Търново.

724. 1872 г. Съобщение отъ архимандрита Гри-гория до Търновската община, че на 25. май Ила-рионъ Макариополски билъ посветенъ за Тър-новски митрополитъ.

725. 1872 г. Оплакване отъ Севлиевската об-щина до Търновската противъ новия налогъ на виното и ракията.

627. 1869 г. Просба отъ Евгени Димитрица до Търновската община за основание на женско дружество въ Търново.

628. 1869 г. Заявление отъ 2 Търновски махали до общината. — Отнася се до градския училища.

629. 1869 г. Черновка на писмо отъ Търновската община до българската община въ Цариградъ. — Отнася се до църковната борба.

630. 1869 г. Записка отъ Н. Златарски, отъ която се вижда, че женското дружество въ Търново било вече основано.

631. 1869 г. Писмо отъ Русенската община до Търновската. — Отнася се до църковната борба.

632. 1869 г. Писмо отъ архиерейския съборъ отъ Цариградъ до Търновската община, отъ която иска помощи.

633. 1869 г. Писмо отъ Русенската община до Търновската, съ което ѝ прѣпраща № 632.

634. 1869 г. Ожтване по църковната борба отъ Хр. Тъчмелеца до Търновската община.

635. 1869 г. Анонимни бълъжки по църковната борба.

636. 1869 г. Писмо отъ Русенската община до Търновската. — Отнася се до църковната борба.

637. 1869 г. Съобщение въ успѣшния вървѣжъ на църковната борба, изпратено отъ българскитѣ владци отъ Цариградъ до Търновската община.

638. 1869 г. Печатна молба отъ Илариона Ловчански до разнитѣ общини, за записване спомоществатели на в. «Право».

639. 1869 г. Съобщение отъ Севлиевската община до Търновската. — Отнася се до църковната борба.

640. 1869 г. Пълномощно писмо, дадено отъ Търновскитѣ свещеници на Х. попъ Сава, за управлява епархията.

641. 1869 г. Дозволение за встъпване въ бракъ, отъ което се вижда, че прѣзъ 1869 г. е имало и българи запитиета.

642. 1869 г. Писмо отъ Търновската община до Севлиевската. — Отнася се до църковната борба.

643. 1869 г. Просба отъ затворенитѣ прѣзъ 1862 г. бунтовници до Търновската община, да имъ се облегчи положението.

644. 1869 г. Молба отъ Търновското читалище до общината, да му даде книгитѣ на училищната библиотека.

645. 1869 г. Молба отъ Свишовската община до Търновската. — Отнася се до църковната борба.

646. 1870 г. Правилникъ на женското дружество въ Търново.

647. 1870 г. Черновка на протокола, съ който сж били избрани въ Търново 4 души за екаархийския съборъ въ Цариградъ.

648. 1870 г. Черновка на резултата отъ избора за духовенъ епархиаленъ съвѣтъ въ Търново.

649. 1870 г. Писмо отъ Казанлъшката община до Търновската. — Отнася се до църковната борба.

650. 1870 г. Съобщение отъ Дрънговската община до Търновската, че избрали И. Цачовъ за членъ на комисията по прѣзъ на Търновскитѣ епархиални смѣтки.

651. 1870 г. Окръжно отъ съдѣния въ Цариградъ до общинитѣ, на които е повода, по които да избера прѣдъ за одобрити на екаархийския уставъ.

652. 1870 г. Молба отъ Търновското дружество до общината, да назначи едни отъ градския съвѣтъ.

653. 1870 г. Черновка на телеграма, изъ отъ Търновската община до великия вѣтъ. Отнася се до църковната борба.

654. 1870 г. Писмо отъ Т. Шишкова Цариградъ до Търновската община. — се до учителствуването на Шишкова.

655. 1870 г. Пълномощно отъ Т. Шишкова за прѣглеждане на Търновскитѣ епархиални смѣтки.

656. 1871 г. Черновка на писмо отъ Търновската община до епархиалното настоятелство. Отнася се до епархиалното Търновско съобщение.

657. 1871 г. Списъкъ на Търновскитѣ епархиални смѣтки.

658. 1871 г. Писмо отъ българскитѣ епархиални смѣтки до Цариградъ до Търновската община. Отнася се до църковната борба.

659. 1871 г. Писмо отъ Търновското дружество до общината. Отнася се до прѣзъ на това дружество.

660. 1871 г. Писмо отъ Търновското дружество до общината. — Отнася се до членитѣ на една учителка.

661. 1871 г. Съобщение отъ касиера на Търновското читалище до общината, че е изплатилъ прѣдседателъ.

662. 1871 г. Писмо отъ Търновското дружество до общината. Отнася се до прѣзъ на това дружество.

663. 1871 г. Писмо отъ Търновското дружество до общината. — Отнася се до борнитѣ въ това дружество.

664. 1871 г. Писмо отъ женското Търновско дружество — Отнася се до дружественни смѣтки.

665. 1871 г. Прѣписъ отъ акта на Търновското женско дружество по прѣзъ екаархийскитѣ му.

666. 1871 г. Протестъ отъ нѣколко членове на Търновското женско дружество противъ екаархийския редъ.

667. 1871 г. Съобщение отъ С. Станковъ Букурещъ до Търновската община за разчетието на завѣщанитѣ пари.

668. 1871 г. Съобщение отъ П. Кантаровъ отъ Букурещъ до Търновската община, изпраща помощта, отпусната отъ епархията.

669. 1872 г. Каталогъ, въ който сж вписаната на църквитѣ и свещеницитѣ въ Търновската епархия.

670. 1872 г. Коле на писмо, отъ което се вижда, по колко сж платили въ Търновското дружество.

1872 г. Контрактъ на лѣкари Антоновъ и Гьрновската община.

1872 г. Контрактъ на Гьрновския учи-брусева.

1872 г. Писмо отъ Букурешъ, съ което община на Гьрновската община, че е по нече да се направи болница въ Гьрново.

1872 г. Съобщение отъ Букурешъ за снито на владиката Панарета да юдари яслатици за семинария въ Гьрново.

1872 г. Писмо отъ Илариона Гьрновски община, отъ която иска дѣлница за епархи-сьборъ.

1872 г. Писмо отъ архирейския съборъ Цариградъ до Гьрновската община за из-не помощи.

1872 г. Писмо отъ Илариона Гьрновски Цариградъ до протосингела Х. Теодосия въ ово, съ което му дава наставления по разни си.

1872 г. Писмо отъ Илариона Гьрновски Цариградъ до протосингела Х. Теодосия Гьрново, съ което го моли да му приготви це.

1872 г. Писмо отъ Илариона Гьрновски Цариградъ до Гьрновската община. — Отнася смѣтките на тая община съ екзархията.

1872 г. Писмо отъ Илариона Гьрновски Гьрновската община, на която благодари за го избрала.

1872 г. Писмо отъ Илариона Гьрновски Гьрновската община. — Отнася се до бол-и семинарията въ Гьрново.

1872 г. Писмо отъ Антима Видински до овската община, съ което я съвѣтва по пѣ и.

1872 г. Съобщение отъ Илариона Гьр-до Х. Теодосия въ Гьрново, че грьва Цариградъ за епархията си.

1872 г. Разписка на 7011 гр. внесени отъ на Гьрновската епархия въ екзархията.

1872 г. Писмо отъ Екзарха Антима до овската община — Отнася се до смѣтките община съ екзархията.

1872 г. Съобщение отъ Габровската об-Гьрновската за суми, които изпратила на кията.

1872 г. Черновка на писмо отъ Х. Тео-до митрополита Илариона, по смѣтките Гьрново съ екзархията.

— 701 14 записки, изпратени отъ Гьрнов-община до разни сета, за да протестира-тъ новия данък на виното и ракията.

1872 г. Телеграма, съ която Иларионъ овски съобщава, че грьва за епархията си.

1872 г. Съобщение отъ Х. Н. Минчоолу Цариградъ до Гьрновската община, че полу-хаджаря до великия везиръ.

1872 г. Писмо отъ Илариона Гьрновски Цариградъ до Х. Теодосия въ Гьрново, съ му прави разни порачки.

1872 г. Писмо отъ Иларионъ Гьрновски Цариградъ до Гьрновската община. — От-

нася се до желанието на нѣкои общини отъ Гьрновската епархия да се присъединятъ къмъ други епархии.

706. 1872 г. Съобщение отъ екзархията до Гьрновскиятъ епархиоти, че по желанието нмъ билъ избранъ Иларионъ Макариополски за Гьр-новски митрополитъ.

707. 1872 г. Съобщение отъ Илариона Макарио-полски до Гьрновскиятъ епархиоти, че по тѣхно желане билъ избранъ за Гьрновски митрополитъ.

708. 1872 г. Съобщение отъ Свищовската об-щина до Гьрновската, че е внесла нужната по-мощь на екзархията.

709. 1872 г. Писмо отъ Евгени Кисимова до Гьрновската община — Отнася се до смѣтките на женското дружество.

710. 1872 г. Писмо отъ Евгени Кисимова до Гьрновската община, съ което предлага усло-вията, при които може да прѣдаде всичките документи по касата на женското дружество.

711. 1872 г. Телеграма, съ която Русенската община съобщава на Гьрновската за грьването на екзарха отъ Видинъ.

712. 1872 г. Съобщение отъ църковната Тръп-ненска община до Гьрновската за паритѣ, които събраха за екзархията.

713. 1872 г. Съобщение отъ Тръпновската об-щина за същото.

714. 1872 г. Съобщение отъ Бебровската об-щина за същото.

715. 1872 г. Писмо съ съвѣти отъ Илариона Гьр-новски отъ Цариградъ до Гьрновската община.

716. 1872 г. Съобщение отъ П. Маждраковъ до Гьрновската община за манифестантите, които сличеници направили поради заточенето на вла-дичитѣ.

717. 1872 г. Съобщение отъ изпратената Гьр-новска депутация въ Русе, че дала 25 лири на Екзарха.

718. 1872 г. Печатно извѣстие, съ което се забранява на българитѣ да носятъ подаръци на турскиятъ свадби.

719. 1872 г. Поздравително писмо отъ Гьр-новската община до Илариона Гьрновски.

720. 1872 г. Докладъ отъ изпратенитѣ на Се-влиево П. Влатарски и попъ Димитри до Гьр-новската община, по събиране помощи за ек-зархията.

721. 1872 г. Съобщение отъ Свищовската об-щина за Гьрновската, че е съгласна за протес-тира противъ новия налогъ на виното и ракията.

722. 1872 г. Както № 720, но отъ Николай.

723. 1872 г. Свѣдѣния, далени отъ Евгени Ки-симова на Гьрновската община, по въпроса за печата и историята на женското дружество въ Гьрново.

724. 1872 г. Съобщение отъ архимандрита Гри-гория до Гьрновската община, че на 25. май Ила-рионъ Макариополски билъ посветенъ за Гьр-новски митрополитъ.

725. 1872 г. Оплакване отъ Севшевската об-щина до Гьрновската противъ новия налогъ на виното и ракията.

726. 1872 г. Просба отъ Търновското женско дружество до общината, да му разреши да уреши лотария.

727. 1872 г. Просба отъ Търновското женско дружество до общината — Отнася се до изпращане на едно момиче да стѣдна по акушерството.

728. 1872 г. Писмо отъ Евени Кисимова до Х. Теодосия. — Отнася се до смѣтките на Търновското женско дружество.

729. 1872 г. Равносмѣтка на женското дружество въ Търново.

730. 1872 г. Писмо отъ Търновското женско дружество до общината, отъ която иска „поглавна учителка“, на която се съобщава да итаца.

731. 1872 г. Черновка на писмо отъ Търновския архиерейски намѣстникъ до Никополската община — Отнася се до събиране помощи за екзархията.

732. 1872 г. Покана отъ Търновската община до с. Свиновецъ, да внесе 200 гр.

733—734. 1872 г. Два протокола на Търновското женско дружество.

735. 1872 г. Съобщение отъ Евени Кисимова до Търновската община, че не може да ѝ представи теглерицѣ на женското дружество.

736. 1872 г. Както № 735

737. 1872 г. Писмо до пхтиярь-мезлишникъ на Търновскитѣ села да подпечалати дѣлѣ благодарителни писма до Екзарха.

738. 1872 г. Съобщение отъ Х. Петковъ до Търновската община за резултатитѣ отъ дружаванитѣ противъ налога на виното.

739. 1872 г. Оплакване отъ Товчанската община до Търновската противъ налога на виното.

740. 1872 г. Както № 732, но до с. Пърнчево.

741. 1872 г. Объяснения, изпратени отъ Търновската община до събранието, което щѣло да избере настоятелство на женското дружество.

742. 1872 г. Съобщение отъ Севиневската община до Търновската, какво е събралъ за екзархийския ковчегъ.

743. 1872 г. Писмо отъ Свиновската община до Търновската. — Отнася се до църковната борба.

744. Печатно окръжно, съ което българскитѣ владии отъ Цариградъ съобщаватъ за усѣтка си противъ патриаршията.

745. 1872 г. Печатно окръжно отъ екзархията поради схизмата.

746—747. 1872 г. Двѣ печатни смѣтки на ефорията въ Букурещъ.

748. 1872 г. Писмо отъ Търновската община до Свиновската. — Отнася се до църковната борба.

749. 1872 г. Прѣдложение отъ Х. Захария Княжески отъ Русе до Търновската община, щото тя да изпрати едно 16-18-годишно момиче по акушерството.

750. 1872 г. Писмо отъ Юрданъ Петковъ отъ Русе до Търновската община — Отнася се до изпращане на едно момиче по акушерството.

751. 1872 г. Оплакване отъ котибитѣ противъ разяврата и насилията на сѣсѣли.

752. 1872 г. Писмо отъ Бѣбровската до протосписъта въ Търново. — Отъ оплакването на котибитѣ Палини противъ

753. 1872 г. Съобщение отъ Севиневската община до Търновската, за и изпраща х

754. 1873 г. Оплакване отъ митрополиона по написване на антипата

755. 1873 г. Протоколѣ на общото събрание въ Търновската митрополия.

756. 1873 г. Протоколъ на Търновскиятъ съборъ по избиране на на екзархийския сѣвътъ.

757. 1873 г. Писмо отъ Илариона до паството му, съ което иска събирателенъ сѣвътъ и нареждане на едно училище.

758. 1873 г. Писмо отъ Илариона до паството му, да избере хоръ за екзархийския сѣвътъ.

759. 1873 г. Съобщение отъ Иларионски до Търновската община — О до рѣшението на епархиалния сѣвътъ.

760. 1873 г. Повторна покана отъ Търновски до градската община отъ епархиаленъ сѣвътъ.

761. 1873 г. Писмо отъ Илариона до Търновската община. — Отнася се до токо и съ които сж били и били въ 1869 г. прѣдставителъ на Патриархъ въ 1870 година.

762. 1873 г. Оплакване отъ Казанлъкската община прѣдъ Търновската противъ митрополиона.

763. 1873 г. Писмо отъ А. Г. митрополионската община. — Отнася се до оплакването на Гранински.

764. 1873 г. Просба отъ Търновскел лично настоятелство до общината, въ свѣтува прѣтъ властитѣ за отварянето на него.

765. 1873 г. Писмо отъ Илариона до градската община, съ което и прѣ внесе по 4 1/2 гр. на вѣщичю за прѣ

766. 1873 г. Молба отъ Търновското дружество до общината, да намѣри сгодно здание за дѣвическо училище.

767. 1873 г. Списъкъ на лицата, които рали два члена за Търновския епархиалн

768. 1874. Смѣтитѣ на Търновското дружество по издѣлането на цѣвическ училище.

769. 1874 г. Копие на протестъ отъ скага община до Екзарха. — Отнася се грѣшното положение на българската

770. 1874. Копие на писмо отъ Търновска община до учителитѣ. — Отнася се до скитѣ училища.

771. 1874. Копие на писмо, съ което скага община моли Евдокия Георгиева праца пхвитѣ на завѣдванитѣ отъ отъ 250 жлѣници.

1874 г. Копие отъ удостоверение за учението на Т. Шишкова презъ 1873 г. въ

1874 г. Копие на писмо, отъ което се вижда, че Търновската община е имала ретивитетъ въ Ески-Джумая

1874 г. Просба отъ Търновската община до митрополита Панагари въ Букурещъ, да не се лири турски.

1874 г. Писмо отъ Търновското женско дружество до градската община. — Отнася се до женското дѣвическо училище.

1874 г. Както № 775.

1874 г. Просба отъ Р. Кесякова до Търновската община, която моли да я условия за

1874 г. Репортъ отъ учителя Н. Шишкова до Търновската община. — Отнася се до женското училище.

1874 г. Копие на писмо отъ Търновската община до митрополита. — Отнася се до женското училище отъ митрополита.

1874 г. Черновка на благодарително писмо отъ Търновската община до г. Паница, за да даде една къща на общината.

1874 г. Черновка на писмо отъ Търновската община до женското дружество. — Отнася се до дѣвическото училище.

1874 г. Черновка на писмо отъ Търновската община до митрополита. — Отнася се до женското училище.

1874 г. Черновка на писмо отъ Търновската община до градскитѣ махали. — Отнася се до женското училище.

1874 г. Черновка на писмо отъ Търновската община до учителитѣ. — Отнася се до женското училище.

1874 г. Писмо отъ Търновската община до женското дружество. — Отнася се до дѣвическото училище.

1874 г. Черновка на писмо отъ Търновската община до една отъ махалитѣ. — Отнася се до женското училище.

1874 г. Две черповки на писма до г. Х. Н. Минчоу въ Цариградъ. — Отнася се до женското училище.

1874 г. Копие на писмо отъ Търновската община до руското генерално консулатъ въ България. — Отнася се до женското училище.

1874 г. Черновка на две писма отъ Търновската община до митрополита Панагари въ Букурещъ. — Отнася се до женското училище.

1874 г. Черновка на писмо отъ Търновската община до митрополита. — Отнася се до женското училище.

1874 г. Черновка на писмо отъ Търновската община до митрополита. — Отнася се до женското училище.

1874 г. Черновка на писмо отъ Търновската община до митрополита. — Отнася се до женското училище.

798 1874 г. Както № 797.

799 1874 г. Както № 797.

800 1874 г. Писмо отъ архимандрита Стефана до Търновската община. — Отнася се до богословското училище.

801 1874 г. Репортъ отъ главния учител Т. Шишкова до Търновската община.

802 1874 г. Отговоръ на този репортъ отъ общината.

803 1874 г. Репортъ отъ Т. Шишкова до Търновската община. — Отнася се до управлението на Търновското училище.

804 1874 г. Оплакване противъ черкезигѣ отъ Търновскитѣ граждани.

805 1874 г. Оплакване отъ Ловчанскитѣ граждани противъ «бедель-аскерие».

806 1874 г. Както № 803.

807—810 1874 г. Протеста отъ Търновскитѣ махали противъ «бедель-аскерие», паломникъ на малолѣтнитѣ.

811 1874 г. Писмо отъ Търновската община до църквата «Св. Константинъ». — Отнася се до затварянето на мѣстното читалище отъ властитѣ.

812—824 1874 г. 13 писма, изпращани до Търновската община отъ сфорията въ Букурещъ. — Отнася се до женското «Св. Кириль» и до болницата «Козма и Дамьянъ» въ Търново.

825 1874 г. Писмо отъ женското Търновско дружество до общината, отъ която иска назначението на единъ свещеникъ на духовенъ отецъ на това дружество.

826 1874 г. Черновка на писмо отъ Търновската община до женското дружество. — Отнася се до дѣвическото училище.

827 1874 г. Писмо отъ Търновския архиепископъ до общината. — Отнася се до богословското училище.

828 1874 г. Молба отъ Търновското читалище до общината, да му отпусне една стая въ училището.

829 1874 г. Молба отъ Търновскитѣ учители до училищното настоятелство да имъ даде една стая.

830 1874 г. Писмо отъ Илариона Търновски до Цариградъ до Търновската община. — Отнася се до женското училище.

831 1874 г. Писмо отъ Търновския архиепископъ до общината. — Отнася се до женското училище.

832 1874 г. Писмо отъ Търновския архиепископъ до общината, въ което прилага прѣводъ отъ тескерето, съ което се забранява подпечатването на прошения по църковнитѣ работи съ общинскитѣ печати.

833 1874 г. Писмо отъ Търновското женско дружество до общината. — Отнася се до дѣвическото училище.

834 1874 г. Съобщение отъ Търновския архиепископъ до общината, че не може да присъства на заседание въ общината.

835 1874 г. Писмо отъ Търновския архиепископъ до общината. — Отнася се до женското училище.

836. 1874 г. Писмо отъ Търновския архиепископски намѣстникъ до Търновската община, отъ която иска пари за вѣнчилата за 2 години.

837. 1874 г. Условие на Търновския учителъ Б. Х. Ивановъ.

838. 1874 г. Съобщение отъ Т. Шишкова до Търновската община. — Отнася се до богословското училище.

839. 1874 г. Както № 838.

840. 1874 г. Писмо отъ с. Михалци до Търновската община. — Отнася се до богословското училище.

841. 1874 г. Както № 840, но отъ с. Лѣтница.

842. 1874 г. Съобщение отъ Т. Шишкова до Търновската община. — Отнася се до богословското училище и до Т. Шишкова.

843. 1864 г. Писмо отъ Търновското женско дружество до общината. — Отнася се до Търновското дѣвическо училище.

844. 1874 г. Молба отъ Търновското женско дружество до общината. — Отнася се до бѣднитѣ сѣченици.

845. 1874 г. Писмо отъ Х. Н. Минчоу отъ Цариградъ до Търновската община. — Отнася се до Търновската болница.

846. 1874 г. Покана отъ Търновския архиепископски намѣстникъ до общината. — Отнася се до Търновската болница.

847. 1874 г. Покана отъ Търновския митрополитъ до гражданитѣ, за да имъ съобщатъ нѣщо важно.

848. 1874 г. Заповѣдь отъ Търновската община до учителитѣ, да не приематъ никое дѣте безъ позвола.

849. 1874 г. Писмо отъ Г. Панина до Търновската община. — Отнася се до подарената отъ него къща на тая община.

850. 1874 г. Покана отъ Търновския архиепископски намѣстникъ до общината. — Отнася се до отварянето на богословското училище.

851. 1864 г. Оплакване отъ Каварненското училищно настоятелство до Търновското противъ параузитѣ.

852. 1874 г. Оплакване отъ Нв. Найзеловъ прѣдъ Търновската община, че чигалището не му платило вѣнчилитѣ.

853. 1874 г. Съобщение отъ Търновското женско дружество до общината. — Отнася се до дѣвическото училище.

854. 1875 г. Копие на писмо, съ което се разпращава на дѣцата отъ с. Самовотени за поспѣшаванъ безплатно всички Търновски училища.

855. 1875 г. Копие на писмо отъ Търновското училищно настоятелство до екзарха. — Отнася се до Търновските училища.

856. 1875 г. Копие на дописка отъ Търновската община до в. «Напрѣдъ». — Отнася се до тия Парипатски българи, които се прѣдставявали произволно като прѣдставители на българския народъ.

857. 1875 г. Копие на благодарително писмо до Търновския управителъ, за глѣдо съгласитѣ издавъ ферманъ за строго правосудие.

858. 1875 г. Копие на писмо отъ Търновската община до митрополита. — Отнася се за анкетата и печата на общината.

859. 1875 г. Копие на дописка до в. «Врѣме». — Отнася се до разправитѣ на ската община съ митрополита.

860. 1875 г. Както № 859.

861. 1876 г. Копие на оплакване Търновския митрополитъ, изпратено отъ ската община до екзарха.

862. 1875 г. Както № 861.

863. 1875 г. Копие на писмо, което се до назначенето на една учителка въското глѣвно дѣвическо училище.

864. 1875 г. Както № 863.

865—866. 1875 г. Двѣ черновки на изпратени отъ Търновската община до кола и до Търновския митрополитъ въ градъ. — Първото се отнася до Търновската община, а другото — до разправитѣ на Търновската община съ митрополита.

867. 1875 г. Черновка на писмо отъ ската община до руското генерално консулатъ. — Отнася се до завѣнчането на митрополита за семинария въ Търново.

868. 1875 г. Черновка на писмо отъ ската община до нѣкои граждани, съ които се съобщава, че сж избрани за помощници менатори.

869. 1875 г. Писмо отъ екзарха до ската община. — Отнася се до Търновската болница.

870. 1875 г. Писмо отъ екзарха до ската община. — Отнася се до разпращаване тая община и митрополита.

871. 1875 г. Покана отъ Търновския митрополитъ до общината. — Отнася се до издаване на епархиалнитѣ смѣтки и до събирането на общината.

872. 1876 г. Писмо отъ Търновската община до ефорията въ Букурещъ. — Отнася се до Търновската болница.

873. 1876 г. Благодарителенъ адресъ на талиския комисаръ, даденъ отъ първото Търновската кааза, за глѣдъ тоя комисаръ сполучливо възстанови въ Търново прѣкъ 1876 год.

874. 1877 г. Списъкъ на волнитѣ дадени отъ еснафитѣ за подържане на Търновските училища.

875. 1877 г. Писмо отъ Търновския женскъ касиеръ до мѣстното женско дружество. — Отнася се до 2,500 р., които тогавашно давало като помощ на Селишевско.

876. 1878 г. Протоколъ на Търновското училищно настоятелство, съ който се уредя проса за подържането на класното училище.

877. 1878 г. Прощение отъ С. С. Станковъ до Търновската община, която моли да го назначи за учителъ въ класното училище.

878. 1878 г. Печатна смѣтка на ефорията въ Букурещъ.

1878 г. Списъкъ на Търновскитѣ ученици . . . г. съ отбѣлзване, кои колко да за дърва.

1878 г. Сметки на Търновското училищно сѣлство отъ разни години.

1878 г. Обяснение, дадено отъ Търновската община на разнитѣ махали — Отнася се дането на училищната такса.

1878 г. Както № 881.

1878 г. Избирателенъ листъ на избирание таринъ, помощникъ, старѣйшини и прѣдси, които да избератъ членове на Търновската община.

1878 г. Списъкъ на починалитѣ лица, съ подарими сръдства за издържане на сѣлскитѣ училища.

1878 г. Черновка на писмо отъ Търновската община. — Отнася се до църковната борба.

1878 г. Рѣшение на Търновскитѣ граж-отетжитъ за 3 години църковнитѣ до-училищата.

1878 г. Черновка на писмо до общинитѣ воевската епархия, въ което писмо се опрѣ-вѣтка имъ за поддръжане на ексархията.

1878 г. Черновка на отговора, които-ската община дала на дунавския валия, клане на разнитѣ видове училища.

1878 г. Черновка на съобщение отъ Тър-новската община до Никополската. — Отнася-църковната борба.

1878 г. Записка отъ Тръвненския прѣд-до Търновската община — Отнася се-ковната борба.

1878 г. Благодарително писмо отъ Илариона-ски до Търновската община, за дѣто тя-31 тира помощъ за ексархийския конвенъ.

1878 г. Прѣписъ отъ едно синодално-отъ Н. Блаженство до митрополита Ил-Търновски за набиране делегати за ек-ния съвѣтъ.

1878 г. Коние на прошение отъ жите-а Търновско до Търновския валия. —се до църковната борба.

1878 г. Списъкъ на селата, които грѣ-а помощатъ на пострадали отъ кри-твасгане.

1878 г. Уставъ на Търновското женско-во «Радостъ».

1878 г. Протестъ противъ патриарха и-елита Григория, податенъ отъ Търнов-ките на валията въ Русе.

1878 г. Записка отъ С. Янчевъ, съ която-а за депутатинѣ, които оинили да-а ексарха въ Русе.

1878 г. Писмо отъ Търновската митро-но общината. — Отнася се до Търновския-уставъ.

1878 г. Писмо отъ Търновската община-рополита Илариона, комуто благодаръ за-тъ му.

1878 г. Черновка на писмо отъ Търнов-митрополита до Свищовската община. —се до събиране помощи за ексархията.

901. 1878 г. Черновка на пълномощно. — От-нася се до завѣщанието на Пиколо.

902. 1878 г. Писмо отъ Т. Иликовъ до Тър-новската община. — Отнася се до назначението-му за държавенъ учителъ.

903. 1878 г. Черновка на писмо отъ Търнов-ската община до етнотъ градскитѣ църкви —Отнася се до градскитѣ училища.

904. 1878 г. Черновка на писмо отъ Търнов-ската община до митрополита. — Отнася се до-градскитѣ училища.

905—915. 1878 г. 11 духовни завѣщания, въ-които има завѣщани суми и за Търновскитѣ-училища.

отъ Кюстендилъ.

916. 1851 г. Черновка на свидѣтелство, дадено-на Илариона Ловчански отъ Търновската митро-полита.

917. 1853 г. Разписка за 199.000 гр. дадена-отъ С. Николова на Илариона Ловчански. —Отнася се до търновскитѣ прѣдприятия на по-сѣдания.

918. 1853 г. Както № 917, само че е на-30.000 гр.

919. 1860 г. Коние на окръжното отъ Ил-ариона Ловчански до епархийскитѣ му, които моли-за спомогнитѣ за излизане на българската църква-въ Цариградъ.

920—931. 1862—66 г. 12 писма отъ Илия Х.-Цановъ отъ Видинъ до Илариона Ловчански въ-Ловечъ. — Отнасятъ се до търновскитѣ прѣд-приятия на Илариона.

932. 1862 г. Писмо отъ Илия Х. Цановъ до-Илариона Ловчански, съ което му съобщава за-освобождението на Царения.

933. 1866 г. Писмо отъ Кюстендилското обще-ство до Шипското. — Отнася се до размириите-на владичината.

934. 1869 г. Разписка за 18 тира, дадена отъ-Пансия Филипповски на Илариона Ловчански.

935. 1869 г. Както № 934, но само че е за-2.500 гр.

936. 1869 г. Разписка за изразходвани суми-по църковната борба, подписана отъ Анастасъ-Сърбеновъ.

937. 1869 г. Окръжно отъ българския съборъ-отъ Цариградъ до българскитѣ общини. — От-нася се до църковната борба.

938. 1869 г. Писмо отъ С. Горново Лисинци до-Кюстендилската община — Отнася се до нѣмз-нето свещеникъ въ това село.

939. 1869 г. Писмо отъ Илариона Ловчански-отъ Цариградъ до кюстендилскитѣ. — Отнася-се до църковната борба.

940. 1869 г. Черновка на писмо отъ Кюстен-дилската община до Давидъ Мановъ въ Цар-иградъ — Отнася се до дълговетъ на Манова-къмъ тая община.

941. 1869 г. Писмо отъ свещеницитѣ и чорбад-жилитѣ въ Краине до Кюстендилската община.— Отнася се до даване епископъ на свеще-ницитѣ.

912. 1869 г. Писмо отъ Русенската община до Кюстендилската. — Отнася се до църковната борба.

913. 1869 г. Писмо отъ Радомирската община до Кюстендилската. — Отнася се до даване синтели на свещениците въ Радомирската каза.

944. 1870 г. Равниска за 65 лири, дадена отъ Панагия Фитипономски на Илариона Ловчански.

945—959. 1870—1872 г. 15 писма отъ Нв. Стефановъ отъ Ловечъ до Илариона Ловчански въ Цариградъ. — Отнася се до Ловчанската епархия.

960. 1870 г. Писмо отъ българския синодъ до Кюстендилската община. — Отнася се до издигането на Ипатия Кюстендилски.

961. 1870 г. Съобщение отъ Илариона Ловчански отъ Цариградъ до Кюстендилската община, че ъ изираща два фермана за църкви въ Радомирската община.

962. 1870 г. Писмо отъ Изворската община до Кюстендилското духовно управление. — Отнася се до църковната борба.

963. 1870 г. Общо оплакване отъ жителите на Кривце до пашата противъ гръцкия владика Ипатия.

964. 1870 г. Съобщение отъ Ипатия Кюстендилски до Горня и Долня Лисина, че ги е дава за една година на поповъ Захария.

965. 1870 г. Черновка на писмо отъ Кюстендилската община до Атанасъ Стефановъ въ Цариградъ. — Отнася се до църковната борба.

966. 1870 г. Писмо отъ писаря на събора въ Цариградъ до Кюстендилската община. — Отнася се до разрешението на църковната борба.

967. 1870 г. Писмо отъ Радомирската община до Кюстендилската. — Отнася се до даване синтели на поповете въ Кюстендилската община.

968. 1870 г. Оплакване противъ владиката Ипатия, извратено отъ с. Пестевникъ до Кюстендилската община.

969. 1870 г. Протестъ отъ свещениците въ Кривце до Кюстендилската община. — Отнася се до управлението на Кюстендилската община.

970. 1870 г. Съобщение отъ Кюстендилската община до няколко села, че има назначаване за по 1 година свещеници.

971. 1870 г. Писмо отъ Шинската община до Кюстендилската. — Отнася се до църковната борба.

972. 1880 г. Мързене отъ мазина Илия Х. Гомакевъ до Кюстендилската община, за да го е поканва да се изирации митрополита.

973. 1870 г. Писмо отъ с. Божина до Кюстендилската община. — Отнася се до църковната борба.

974. 1870 г. Заявление отъ с. Цера (Ниянечко) до Кюстендилската община, че се отказва отъ патриархата.

975. 1870 г. Молба отъ Изворската община до Кюстендилската. — Отнася се до църковната борба въ Кюстендилско.

976. 1870 г. Просба отъ с. Тръпанско до кама. — Отнася се до църковната борба.

977. 1870 г. Съобщение отъ Шинската община до Кюстендилската. — Отнася се до църковната статистика.

978. 1870 г. Писмо отъ попъ Георги Патакка до попъ Ангела въ Кюстендилската община. — Отнася се до църковната борба.

979. 1871 г. Писмо отъ дъшеприказчикъ покойния Авксентия до Кюстендилската община. — Отнася се до събирането на 15,000 гр. вени за благотворителни цѣли.

980. 1871 г. Писмо отъ Иованчо до братъ му въ Ловечъ. — Отнася се до църковната борба.

981. 1871 г. Писмо отъ Илариона Ловчански отъ Цариградъ до Кюстендилската община, повторно моли да спомогне на общото дело.

982. 1871 г. Докладъ отъ С. Николаевъ до Илариона Ловчански въ Цариградъ по ежбитъ въ Ловчанската епархия.

983. 1871 г. Писмо отъ Радомирската община до Кюстендилската. — Отнася се до поканване на прѣдставителите по църковната борба.

984. 1871 г. Писмо отъ Софийската община до Кюстендилската. — Отнася се до църковната борба.

985. 1871 г. Писмо отъ учителъ Д. Македонски до попъ Ангела въ Кюстендилската община. — Отнася се до църковната борба.

986. 1871 г. Писмо отъ българския Цариградски съборъ до Кюстендилската община. — Отнася се до материалната страна на църковната борба.

987. 1871 г. Както № 986.

988. 1871 г. Писмо отъ Цариградския ерейски съборъ до Кюстендилската община. — Отнася се до църковната борба.

989. 1871 г. Както № 986.

990. 1871 г. Съобщение отъ Малешевската община до Кюстендилската, че желае да е свещеникъ къмъ Кюстендилската епархия.

991. 1871 г. Писмо отъ Кюстендилските свещеници въ Цариградъ до Ангела въ Шинската община. — Отнася се до църковната борба.

992. 1871 г. Окръжно отъ църковната борба до Шинската община. — Отнася се до едно предложение за събиране пари отъ днесните.

993. 1871 г. Писмо отъ Кюстендилската община до 2 села, на които съобщава, че е назначаване за 1 година свещеникъ.

994. 1871 г. Съобщение отъ Шинската община до Кюстендилската, че изираща двама свещеници въ Кюстендилската община.

995. 1871 г. Молба отъ с. Гранина до Кюстендилската община, да има се назначаване за свещеникъ.

996. 1871 г. Копие на писмо отъ с. Врхъ до Кюстендилската община. — Отнася се до църковната борба.

997. 1871 г. Писмо отъ Шинската община до Кюстендилската, на която съобщава, че е назначаване за свещеникъ.

998. 1871 г. Писмо отъ Д. Мановъ отъ Цариградъ до Кюстендилската община, съ което ѝ съобщава за въвеждането на църковната борба.

999—1001. 1871 г. Два протокола и единъ ноту-жсанъ правилникъ на Кюстендилската църковна община.

1002. 1871 г. Съобщение отъ Краловската община до Кюстендилската. — Отнася се до църковната борба.

1003. 1871 г. Молба отъ с. Словомница до Кюстендилската община. — Отнася се до осветяването на църквата въ това село.

1004. 1872 г. Тенгертъ за частнитъ смѣтки на Илариона Кюстендилски.

1005. 1872 г. Писмо отъ Ив. Стефановъ отъ Овечь до Илариона Ловчански въ Цариградъ. — Отнася се до църковната борба.

1006. 1872 г. Писмо отъ Ив. Стефановъ отъ Овечь до Илариона Ловчански въ Цариградъ. — Отнася се до събирането на вѣнчината.

1007. 1872 г. Писмо отъ ексархийския синодъ до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до гражданството на Илариона.

1008. 1872 г. Писмо отъ Екзарха до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до потвърждението на ексархията.

1009. 1872 г. Писмо отъ ексархийския синодъ до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до църковната борба въ Кюстендилската епархия.

1010. 1872 г. Писмо отъ Ив. Стефановъ до Илариона Ловчански въ Цариградъ, съ което го уведомява, че е достигналъ да стане Екзархъ.

1011. 1872 г. Описъ на вѣщата, останали отъ община дьяконъ Паисия.

1012. 1872 г. Съобщение отъ Ритския епископъ до Кюстендилската община, че ѝ изпраща галванитъ.

1013. 1872 г. Писмо отъ Царево село до Кюстендилската община. — Отнася се до отваряне на дѣвическо училище при дѣвическия манастиръ въ това село.

1014. 1872 г. Опитаване до Екзарха отъ Х. Калчо х. Пашовъ отъ Троянъ противъ Ловчанския митрополитъ.

1015. 1872 г. Молба отъ Г. Цариградски отъ Цариградъ до Кюстендилската община за мушкетъската за лѣща.

1016. 1872 г. Писмо отъ първия български ексархъ Илариона, съ което се отказва отъ ексархийското достоинство.

1017. 1872 г. Печатно окръжно отъ българския синодъ. — Отнася се до църковната борба.

1017. 1872 г. Писмо отъ българския синодъ до Кюстендилската община. — Отнася се до училището отъ Кривопаланка пазлима.

1019. 1872 г. Поднавяне отъ българския синодъ до главнитъ общини въ Кюстендилската епархия, да внесатъ опридаденитъ помощи въ ексархийския ковчегъ.

1020. 1872 г. Писмо отъ българския синодъ до Кюстендилската община. — Отнася се до църковната борба.

1021. 1872 г. Наставления отъ д-ра Чомакова до Кюстендилската община, по въпроса за избирането на архiereй.

1022. 1872 г. Писмо отъ Захария Х. Гюровъ до Кюстендилската община. — Отнася се до потвърждението на българската църква.

1023. 1872 г. Писмо отъ Захария Х. Гюровъ до общинитъ въ Кюстендилската епархия. — Отнася се до избирането на Илариона Ловчански за Кюстендилски митрополитъ.

1024. 1872 г. Писмо отъ Захария Х. Гюровъ до Кюстендилската община. — Отнася се до избора на Илариона Ловчански.

1025. 1872 г. Наставително писмо отъ Екзарха до Кюстендилскитъ епархиоти, съ което имъ съобщава, че имъ се изпраща за архiereй Иларионъ Ловчански.

1026. 1872 г. Писмо отъ ексархийския синодъ до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до църковната борба.

1027. 1872 г. Благодарително писмо отъ Екзарха до Кюстендилци, за дѣло му изпратилъ адресъ.

1028. 1872 г. Печатно окръжно отъ ексарха Ангима, въ което излага програмата си.

1029. 1872 г. Съобщение отъ иеромонаха Носифа отъ Цариградъ до Илариона Кюстендилски, че видни Кюстендилци се опитали противъ гражданството на своя митрополитъ.

1030. 1872 г. Писмо отъ ексархийския синодъ до Кюстендилската община. — Отнася се до църковната борба въ Кюстендилската епархия.

1031. 1872 г. Писмо отъ Захария Х. Гюровъ отъ Цариградъ до Кюстендилската община. — Отнася се до работитъ на българската църква.

1032. 1872 г. Писмо отъ Захария Х. Гюровъ отъ Цариградъ до Кюстендилската община. — Отнася се до избирането на Илариона Ловчански за Кюстендилски митрополитъ.

1033. 1872 г. Съобщение отъ Екзарха до Кюстендилската община, че никой казъ не може да се отдѣля или присъединява къмъ друга епархия.

1034. 1872 г. Писмо отъ свещенотѣаконъ Носифа отъ Цариградъ до Илариона Кюстендилски, съ което му съобщава за вѣнчината си въ духовенъ санъ и за равнодушието на народа къмъ схизмата.

1035. 1872 г. Писмо отъ Кюстендилската община до пѣкои села, на които съобщава, че имъ назначава свещеници.

1036. 1872 г. Писмо отъ Кочанската община до Кюстендилската. — Отнася се до дѣлата на гръцкия владика Игнатий.

1037. 1872 г. Писмо отъ поповъ Стефана отъ Кочане до Кюстендилската община. — Отнася се до потвърждата, която гръцкия владика Игнатий имать отъ мѣстния каймакѣмъ.

1038. 1872 г. Писмо отъ единъ Кюстендилецъ до общината, прѣдъ която жество порицава монаха Макария.

1039. 1872 г. Писмо отъ пѣкои Кочански села до Кюстендилската община. — Отнася се до църковната борба на Илариона Ловчански.

1040. 1872 г. Писмо отъ Х. п. Стефана отъ Кочане до попъ Андона въ Кюстендилъ. — Отнася се до борбата противъ гръцкия владика Игнатия.

1041. 1872 г. Писмо отъ Кратовската община до Кюстендилската, прѣлъ която иказватъ съгласието и радостта си за избирането на Илариона Ловчански.

1042. 1872 г. Писмо отъ Д. п. Петровъ отъ Паланка до попъ Андона въ Кюстендилъ. — Отнася се до църковната борба.

1043. 1872 г. Протоколъ на славното Кюстендилско заседание, въ което е избранъ първия привремененъ свѣтъ при Кюстендилската митрополия.

1044. 1872 г. Оплакване отъ Кочане противъ гръцкия владика Игнатия.

1045. 1872 г. Писмо отъ Щипската община до Кюстендилската. — Отнася се до избора на Илариона Ловчански.

1046. 1872 г. Писмо отъ С. Блатенъ до попъ Андона въ Кюстендилъ. — Отнася се до църковната борба въ Кюстендилската епархия.

1047. 1872 г. Вънчилата въ Кюстендилската епархия.

1048—1049. 1873 г. Два тевтера на Илариона Кюстендилски, съдържащи еноритѣ, селата и вънчилата въ епархията му, както и данъка на всѣко село.

1050. 1873 г. Тевтеръ съ свѣткитѣ на Кюстендилската митрополия.

1051. 1873 г. Разписка за 3177 гр., дадена отъ И. Ковачевъ на Илариона Кюстендилски. — Отнася се до учителствуването на Ковачева.

1052. 1873 г. Разписка за 1000 гр., дадена отъ учителъ Д. Македонски на Илариона Кюстендилски.

1053. 1873 г. Писмо отъ екзархийския синодъ до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до положението на българската църква.

1054. 1873 г. Равносмѣтка на Илариона Кюстендилски.

1055. 1873 г. Благодарително писмо отъ Кюстендилската община до графа Игнатиева. — Отнася се до даване руска стипендия на едно българче.

1056. 1873 г. Писмо отъ д-ра Чомакова отъ Цариградъ до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до интригитѣ на д-ра Чомакова противъ Екзарха.

1057. 1873 г. Писмо отъ д-ра Чомакова отъ Цариградъ до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до избиране екзархийски свѣтници.

1058. 1873 г. Писмо отъ екзархийския синодъ до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до заключението на Партията Нишавски къмъ екзархията.

1059. 1873 г. Писмо отъ Екзарха до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до борбата противъ Игнатия Кюстендилски.

1060. 1873 г. Писмо отъ екзархийския синодъ до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до борбата противъ гръцкитѣ владци въ българскитѣ епархии.

1061. 1873 г. Покаяна отъ екзархийския до Илариона Кюстендилски, да откаже за Цариградъ.

1062. 1873 г. Писмо отъ Екзарха до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до дошлия въ църковнитѣ работи.

1063. 1873 г. Писмо отъ екзархийския до Илариона Кюстендилски. — Отнася до подръжката, която власитѣ давали на владика Игнатия.

1064. 1873 г. Писмо отъ Екзарха до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до V-я фермана.

1065. 1873 г. Писмо отъ екзархийския до Илариона Кюстендилски, съ което му наставления за ограничение на монашески просни.

1066. 1873 г. Писмо отъ Екзарха до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до борбата противъ гръцкия владика Игнатия и до назначенъ български владци въ смѣсенитѣ епархии.

1067. 1874 г. Разписка за 300 гр., дадена Д. Стояновъ на Илариона Кюстендилски. — Отнася се до Кюстендилскитѣ училища.

1068. 1874 г. Разписка, дадена отъ Д. Македонски на Илариона Кюстендилски. — Отнася се до Кюстендилскитѣ училища.

1069. 1874 г. Смѣткитѣ на Видинския за тая година.

1070. 1874 г. Смѣтка на Илариона Кюстендилски по поддржане на училищата въ гръцколията му.

1071. 1874 г. Писмо отъ екзархийския до Илариона Кюстендилски, съ което му общава, че правителството запрѣтило да се трѣбватъ печати съ надписъ «българска църква».

1072. 1874 г. Писмо отъ екзархийския до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до бирање на постояненъ синодъ при екзарха.

1073. 1874 г. Писмо отъ екзархийския до Илариона Кюстендилски по въпроса за свѣтата му отъ тоя синодъ.

1074. 1874 г. Писмо отъ членоветѣ на свѣтъ при екзархията до епархиалния въ Кюстендилъ, съ което съобщаватъ за избиране и опжтватъ епархиотитѣ въ църковно благоустройство.

1075. 1874 г. Писмо отъ Екзарха до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до убиване единъ екзархитѣ отъ единъ гръкоманъ.

1076. 1874 г. Писмо отъ Екзарха до Илариона Кюстендилски, съ което му благодари, за запазилъ паството си.

1077. 1874 г. Писмо отъ Екзарха до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до изпращане момче отъ Щипъ въ Русия.

1078—1079. 1874 г. Два писма отъ Екзарха до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до общанитѣ 10,000 гр. отъ Илариона за Еленското училище.

1080. 1874 г. Писмо отъ Никифоръ II Константиновъ до Илариона. — Както и 1081. 1874 г. Равносмѣтка на Нишавската

32. 1871 г. Писмо отъ архимандрита Неофита Цариградъ до Илариона Кюстендилски — Отнася се до избора на епархийския съветъ.
33. 1871 г. Писмо отъ Екзархъ до Иларионъ Кюстендилски — Отнася се до избора на епархийския синодъ.
34. 1871 г. Писмо отъ епархийския синодъ до Илариона Кюстендилски — Отнася се до българските училища.
35. 1871 г. Писмо отъ Екзарха до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до есиритѣ.
36. 1871 г. Писмо отъ епархийския синодъ до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до на противъ Инатия Кюстендилски.
37. 1874 г. Къето № 1086.
38. 1874 г. Писмо отъ Екзарха до Илариона Кюстендилски — Отнася се до епархийския съветъ.
39. 1874 г. Писмо отъ Екзарха до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до борбата противъ Инатия Кюстендилски.
40. 1874 г. Писмо отъ Екзарха до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до материалната помощ на епархията.
41. 1874 г. Писмо отъ епархийския синодъ до Илариона Кюстендилски, съ което му се съобщава за правителството е наредило да се събиратъ и стражущитѣ отъ тѣхъ малоземци.
42. 1874 г. Писмо отъ епарха до Илариона Кюстендилски, съ което му изпраща събвѣтитѣ вархията.
43. 1874 г. Писмо отъ епарха до Илариона Кюстендилски, съ което то моли да отвори пощата на стражущитѣ отъ тѣхъ малоземци.
44. 1874 г. Обща епархийска равносметка.
45. 1874 г. Писмо отъ епарха до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до църковната статистика.
- 46—1100. 1871 г. 3 разписки отъ епархийско-вочелачикъ Гривевъ срѣщу внесени суми до Илариона Кюстендилски.
01. 1874 г. Писмо отъ епархийския синодъ до Илариона Кюстендилски — Отнася се до хитския кончетъ.
02. 1874 г. Писмо отъ епарха до Илариона Кюстендилски — Отнася се до поддръжането на българските училища.
03. 1874 г. Писмо отъ епарха до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до епархийското имущество.
04. 1874 г. Писмо отъ епархийския синодъ до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до на противъ Инатия Кюстендилски.
05. 1874 г. Писмо отъ епарха до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до епархийското имущество.
06. 1874 г. Писмо отъ епархийския синодъ до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до българските училища.
07. 1874 г. Писмо отъ епарха до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до епархийското имущество.
1108. 1871 г. Писмо отъ епархийския синодъ до Илариона Кюстендилски — Отнася се до с. Каченица (Златишко).
1109. 1874 г. Писмо отъ епархийския синодъ до Илариона Кюстендилски — Отнася се до чистотата на гръкоманитѣ въ Кюстендилската епархия.
1110. 1874 г. Писмо отъ епархийския синодъ до Илариона Кюстендилски, съ което то настоява да се избере помощникъ и да нареди епархийския съветъ.
1111. 1874 г. Писмо отъ епарха до Илариона Кюстендилски — Отнася се до епархийското имущество.
1112. 1874 г. Писмо отъ епарха до епархийския синодъ въ Кюстендилски — Отнася се до епархийското имущество и то събвѣтитѣ на Кюстендилската епархия.
1113. 1874 г. Писмо отъ епархийския синодъ до Илариона Кюстендилски — Отнася се до борбата противъ Инатия Кюстендилски.
1114. 1874 г. Забѣжитѣ по, дадено отъ Х. П. Ахемъ на Илариона Кюстендилски, че се отказва отъ гръкоманъ владика Инатия.
1115. 1874 г. Писмо отъ цонъ Атанасъ отъ с. Раково до Илариона Кюстендилски, прѣдъ което се отказва отъ гръкоманъ владика Инатия.
1116. 1875 г. Тезисъ съ събвѣтитѣ на Илариона Кюстендилски.
1117. 1875 г. Равносметка на касата за българскѣ български училища.
1118. 1875 г. Изпослано окръжно отъ епарха до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до привържението на епархията.
1119. 1875 г. Условно, съ което Иларионъ Кюстендилски остава на свое мѣсто епископъ. Сигнатура.
1120. 1875 г. Писмо отъ писаря на Св. Синодъ, Г. Шинковъ, до Иларионъ Кюстендилски, съ което то доклада, щото църковнитѣ да поддържатъ новия вестрь.
1121. 1875 г. Тезисъ за помяната на Кюстендилската ктца.
1122. 1875 г. Писмо отъ Сигнатура Стояновъ отъ Шипъ до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до събиране отъ владичествата.
1123. 1875 г. Контриктъ на учителя А. Ц. Тимковъ съ Кюстендилското училищно настоятелство.
1124. 1875 г. Коние на писмо отъ епарха до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до подпомагането на българскитѣ български училища.
1125. 1875 г. Писмо отъ епарха до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до архимандритъ Сигнатура.
1126. 1875 г. Писмо отъ епарха до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до църковната статистика.
1127. 1875 г. Писмо отъ епархийския синодъ до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до ръководството на Сигнатура Стояновъ.
1128. 1875 г. Писмо отъ епарха до Илариона Кюстендилски, съ което моли да се поддържа съ...

на сѣвѣнницѣ, периодическото списание «Вѣсникъ».

1129. 1875 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което му дава сѣвѣтъ, какъ да дѣйствиуна противъ грѣцкия владика Панагия.

1130. 1875 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което го подбужда да изреди неурѣдѣно дѣлокси за бѣднитѣ бѣларски ученици.

1131. 1875 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което му съобщава екаархискиятъ сѣвѣтъ за 1874 г.

1132. 1875 г. Писмо отъ екаархиския синодъ до Кюстендилската община, отъ която иска сѣвѣдѣния за архимандрита Симеона.

1133. 1875 г. Писмо отъ екаархиския синодъ до Илариона Кюстендилски, съ което сѣвѣтъ да поучава пасторъто да въждо издѣление за върподанишескиѣ му длъжности.

1134. 1875 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което му иска запискиѣ сѣвѣти, общата екаархиския сѣвѣтъ и екаархискиѣ дѣла.

1135. 1875 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което му съобщава, че е подалъ на правителството 2 пѣрири за неговѣ дѣла.

1136. 1875 г. Повѣрително писмо отъ екаархиския синодъ до Илариона Кюстендилски, съ което му се дава въоживаня и въ разни случаи и за разни дѣла.

1137. 1875 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което му напомня, че отъ 2 години не еж подалъ никакви пѣрири отъ екаархиския му за бѣднитѣ бѣларски ученици.

1138. 1875 г. Писмо отъ екаархиския синодъ до Илариона Кюстендилски, съ което му съобщава за намѣлене на 4 совета въ сѣвѣтъ и синода при екаархията.

1139. 1875 г. Писмо отъ мирския екаархиския сѣвѣтъ до сѣвѣния сѣвѣтъ въ Кюстендилската епархия. — Отнася се до избирание нови екаархиския сѣвѣтници.

1140. 1875 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до прикѣнѣ, които зуритъ правителството за построяване на нова църква въ Кочие.

1141. 1875 г. Писмо отъ екаархиския синодъ до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до посветяването на Симеона за екаархия.

1142. 1875 г. Писмо отъ екаархиския синодъ до Илариона Кюстендилски. — Отнася се до благопожелането на сѣвѣтъ въ бѣларския народъ.

1143. 1875 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което го моли да издѣла въсѣленето отъ бѣлѣне.

1144. 1875 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което го моли да издѣла въсѣленето отъ бѣлѣне.

1145. 1875 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което го моли да издѣла въсѣленето отъ бѣлѣне.

1146. 1875 г. «Коперникъ» на писма Илариона Кюстендилски е издѣла въсѣленето.

1147. 1876 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски.

1148. 1876 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което му съобщава за прикѣнѣ, които зуритъ правителството за построяване на нова църква въ Кочие.

1149. 1876 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което му съобщава за прикѣнѣ, които зуритъ правителството за построяване на нова църква въ Кочие.

1150. 1876 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което му съобщава за прикѣнѣ, които зуритъ правителството за построяване на нова църква въ Кочие.

1151. 1876 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което му съобщава за прикѣнѣ, които зуритъ правителството за построяване на нова църква въ Кочие.

1152. 1876 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което го моли да издѣла въсѣленето отъ бѣлѣне.

1153. 1876 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което го моли да издѣла въсѣленето отъ бѣлѣне.

1154. 1876 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което го моли да издѣла въсѣленето отъ бѣлѣне.

1155. 1876 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което го моли да издѣла въсѣленето отъ бѣлѣне.

1156. 1876 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което го моли да издѣла въсѣленето отъ бѣлѣне.

1157. 1876 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което го моли да издѣла въсѣленето отъ бѣлѣне.

1158. 1876 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което го моли да издѣла въсѣленето отъ бѣлѣне.

1159. 1876 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което го моли да издѣла въсѣленето отъ бѣлѣне.

1160. 1876 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което го моли да издѣла въсѣленето отъ бѣлѣне.

1161. 1876 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което го моли да издѣла въсѣленето отъ бѣлѣне.

1162. 1876 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което го моли да издѣла въсѣленето отъ бѣлѣне.

1163. 1876 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което го моли да издѣла въсѣленето отъ бѣлѣне.

1164. 1876 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което го моли да издѣла въсѣленето отъ бѣлѣне.

1165. 1876 г. Писмо отъ екаарха до Илариона Кюстендилски, съ което го моли да издѣла въсѣленето отъ бѣлѣне.

налото на града Кюстендил и до Илариона Кюстендилски.

1401. Автобиографията на Илариона Кюстендилски, бивши Йовански.

Отъ Самоков

1402—1404. 1842 г. Присил на 3 писма отъ В. Априлова, отъ които ето едно отъ Самоковският чорбаджия, а четвъртото Самоковският манастих — Описанъ се то учебното дело.

1405. 1842 г. Писмо отъ Захария Миховъ, съ което съобщава за Самоковският първенец, че старията кжпата си за училище.

1406. 1852 г. Писмо отъ М. Карасасовъ отъ Габровекъ до З. Икономовъ въ Самоковъ, съ което съобщава, че изирава 30 рубли и обещава да плаща ежегодно кжпата сума за Самоковското училище.

1407. 1853 г. Съобщение отъ Г. Топиковича отъ Цариградъ до Захария И. Круша, че му изирава поменатитъ въ № 1406 30 рубли.

1408. 1856 г. Писмо отъ Станиславъ Самоковецъ до архимандрита въ Киевъ, съ което му съобщава, че свършилъ академията въ Петербургъ съ титлата художникъ и съ сребъренъ металъ.

1409. 1856 г. Писмо отъ Д. Х. Поповичъ отъ Цариградъ до Захария Х. Георгиевъ. — Описанъ се до борбата противъ Матей Самоковски.

1410. 1857 г. Писмо отъ Стояновъ до Архимандрита въ Киевъ. — Описанъ се до потвърждението на К. Миланова.

1411. 1859 г. Писмо отъ М. Карасасовъ отъ Габровекъ до Самоковският първенец, отъ което се виждатъ, че стариятъ Карасасовъ съставтъ въ продължение на 10 г., по настояването на Априлова, по 100 аспирации до ниво за Габровекото училище.

1412. 1859 г. Писмо отъ Хр. Алексовичъ отъ Самоковъ до Захария Х. Георгиевъ въ Цариградъ, съ което му съобщава за въвежката на борбата противъ Влаквата Матей въ Самоковъ.

1413. 1859 г. Писмо отъ братя З. Гюевичъ отъ Самоковъ до Захария Х. Георгиевъ, въ което му разправятъ за хитринитъ и глупата на Влаквата Матей.

1414. 1859 г. Писмо отъ Д. Х. Поповичъ отъ Самоковъ до Захария Х. Георгиевъ въ Цариградъ, въ което му разправя за разбратъ на влаквата Матей.

1415. 1860 г. Писмо отъ С. Фидареви отъ София до архимандрита Хрисланта въ Самоковъ. Описанъ се до царската борба.

1416. 1860 г. Писмо отъ Авксентий Велешки отъ Цариградъ до Захария Х. Георгиевъ въ Самоковъ, съ което му съобщава за въвежката на първенецъ въ борба въ Цариградъ.

1417. 1860 г. Писмо отъ Самоковският първенецъ до Захария Х. Георгиевъ въ Цариградъ. — Описанъ се до пожеланието на Руския манастихъ до въвежката борба.

1418. 1861 г. Около градоу речеие за въвежката на 10 души, отъ които съставитъ отъ 1018 г.

еснафа, които да се грижатъ за училищните църкви, и за болницата.

1419. Записка (гръцка) отъ Д. Миде отъ Битоля.

1420. Копие на едно прошение противъ викария Матей, изпратено отъ Самоковъ до султана.

Отъ Дупница

1421. 1870 г. Писмо отъ Дупницката до Ново село. — Описанъ се до избирателните и, които да съставятъ екзархията.

1422. 1870 г. «Новото» (нематанъ) 14 рече на прѣстоланите, които да нарежатъ християнски уставъ.

1423. 1871 г. Ръкописенъ уставъ за училища на българската екзархия.

1424. 1873 г. Писмо отъ терзийския нество. — Описанъ се до управлението на вилъ отъ еснафитъ.

Отъ Силистра

1425. 1861 г. Силъмелство, издадено отъ еснафската община на отъ Панарета Силистра.

1426—1428. 1863 г. Три печатни прѣстолни писма отъ Авксентий Велешки.

1429—1430. 1866 г. Две писма отъ въвежката се до, съ които тия села се отъ патриаршията и се потвърждаватъ на стрелската община.

1431. 1866 г. Разпоредба на султана на вилъ общини въ Силистра.

1432. 1866 г. Заявление отъ Н. Икономъ Силистренската община, съ което се отказва училищното си въвежката.

1433—1434. 1867 г. Два условия на ицалтъ по влакки въ българската борба Силистра.

1435. 1867 г. Писмо отъ крѣтвенитъ до влаквата Павли, съ което му прѣдлагатъ документъ на Писковския манастихъ.

1436. 1867 г. Писмо отъ крѣтвенитъ до влаквата Павли. — Описанъ се до отицалтъ до Писковския манастихъ.

1437. 1869 г. Писмо отъ сформията на стрелското влакко училище до въвежката община. — Описанъ се до учебното дело.

1438. 1869 г. Съобщение отъ Хитовъ манастихъ до Силистренската община, че прѣдлагатъ да ги въвежката.

1439. 1869 г. Условно между влаквата Кара-Оржия и селенитъ въ Силистра.

1440. 1869 г. Писмо отъ Цариградъ до влаквата Павли, съ което го молятъ да му да документъ на Габровекото.

1441. 1869 г. Писмо отъ Шивската до влаквата Павли. — Описанъ се до въвежката борба.

1442. 1869 г. Писмо отъ Шивската община до архимандрита Павли. — Описанъ се до въвежката борба и отъ влаквата Шивъ.

1869 г. Писмо отъ Велешкото общество на г-на Павла — Отнася се до пою-
да велешини.

1869 г. Писмо отъ Русенската община
ренската, съ което и поканиа да по-
българския съборъ въ Цариградъ.

1869 г. Съдвистително между църковния
на Силистренската община и самата

1870 г. Писмо отъ Силистренската об-
община Иванова, съ което го обявява
вой прѣдставителъ въ Цариградъ.

1870 г. Писмо отъ Антона Видински до
ската община — Отнася се до отне-
Силистренската митрополия отъ гръцкия

1872. 1870 г. Писма отъ Гюлчан-
община до Силистренската. — Отнася
общината борба.

1870 г. Писмо отъ Мичинската община до
общата. — Отнася се до църковната борба.

1870 г. Писмо отъ Черноводската община
ренската — Отнася се до църковната

1870 г. Съобщение отъ Търновската ми-
до Силистренската община, че въ Тър-
ва поста свещеници, за да ги пратятъ
ренско.

1878 Писмо отъ Русенската община до
щата — Отнася се до бждиния уставъ
щата.

1870 г. Писмо отъ Силистренската община
ренската, съ което и прѣдставителъ Гюл-
ренскитъ и екаруийскитъ уставъ.

1870 г. Писмо отъ владикото Силистренско
до българската Силистренска община,
и прѣдлага условията, при които желае
съедини къмъ нея и да се почина на

1870 г. Съобщение отъ Силистренската
до българския съборъ въ Цариградъ, че
духовния прѣдставителъ е архимандритъ

1870 г. Печатно окръжно отъ Цариг-
български съборъ до общината, съ
и прѣдставителъ «Новина».

1870 г. Коние на прошение отъ Сили-
община до владикъ везиръ — Отнася
общината борба.

1870 г. Опитаване до Силистренската
отъ прѣподавателя по турски езикъ

1870 г. Опитаване отъ Силистренската
до българския съборъ въ Цариградъ
гръцкия владика въ Силистра

1870 г. Коние на окръжно отъ Сили-
община до селата, за да изпратятъ по-
да въ Силистренското училище

1870 г. Коние на училищата, църквите
и свещениците въ Мадонъ и въ

1870 Писмо отъ Силистренския архи-
Панагюта до общината въ Хърсовъ —
до църковната борба.

1870. 1870 г. Писмо отъ Силистренската об-
община до Русенската. — Отнася се до църков-
ната борба

1870. 1870 г. Писмо отъ Силистренската об-
община до Русенската — Отнася се до събрание
на епархиалния съборъ въ Русе.

1870. 1870 г. Писмо отъ българския цариг-
градски съборъ до архимандрита Павла, което
набръщана въ борбата му противъ гърците

1870. 1870 г. Писмо отъ жителитъ на Щипъ
до архимандрита Павла, съ което се оплакватъ
отъ гръцкия владика Ивнатия.

1871. 1870 г. Писмо отъ Воденските жители
до архимандрита Павла, на което прѣдлага
на оми стане владика.

1872. 1870 г. Писма отъ Муссавачи отъ Цариг-
градъ до архимандрита Павла — Отнася се до
личното отношение на тая архимандритъ.

1873. 1870 г. Уставъ на селените жителитъ
въ Силистренската община

1874. 1870 г. Програма на Силистренското дѣ-
вическо училище.

1875. 1870 г. Просба отъ А. Влатиеровъ до
Силистренската община, която моли да го устрои
за учителъ

1876. 1870 г. Коние на писмо отъ Силистрен-
ската община до Черноводската. — Отнася се до
църковната борба.

1877. 1870 г. Дневникъ за рѣшенията на Си-
листренската община.

1878. 1870 г. Писмо отъ С. Помина до Сили-
стренската община. — Отнася се до приемането
семянцата въ Силистренското училище.

1879 — 1882. 1870 г. 4 писма по изборитъ на
селата — Отнасятъ се до избора на членове на
свѣщенния съветъ въ Силистра

1883. 1870 г. Черковна на писма отъ Сили-
стренската община до Р. Радостановъ. — Отнася
се до учителстването на Р. Радостанова.

1884. — 1881. 1871 г. 38 писма отъ силистрен-
ския прѣдставителъ въ Цариградъ Сава Добро-
плотни до Силистренската община. — Гия писма
сж по робни рапорти по църковната борба.

1882. 1871 г. Писма отъ Межевишката об-
община до Силистренската — Отнася се до съби-
ране помощи за църквата и училището въ
Межевише.

1883. 1871 г. Молба отъ Русенската община
до Силистренската, да и помогне за издигане на
дѣвическо училище въ Русе.

1884. 1871 г. Писмо отъ Д. Тодоровъ отъ
Цариградъ до Силистренската община. — Отнася
се до издигането на Силистренския прѣдставителъ
въ С. Доброплотни.

1885. 1871 г. Писма отъ Русенската община
до Силистренската — Отнася се до отиването на
Антонъ Видински въ Силистра.

1886. 1871 г. Писмо отъ Варненското църковно
българско дружество до българското опълчение
въ Доростолъ, на което пира на устава си и го
моли да се записатъ за акционери

1887. 1871 г. Писмо отъ М. Р. Славейковъ до
Цариградъ до Силистренския архимандритъ

костю молниеносно събралась аббатиса и в «Материния»

1528.—1529, 1872 г. Далъ писма отъ Н. Арслан-договъ отъ Парширанъ до Силистрейския архимандритъ. — Оказалъ се въ църковната борба.

1530-1872 г. Прелист на списък архивното писмо до жителите на Гурев-от-Червене за аспархит. — Означава се до довозване о на Гурев-от-Червене а църква

1530. 1872 г. Письмо отъ д-ра В. Берола отъ
Берлина. — Отнася се до бжтениа Врангана
мн. рѣшениа. Аверсия.

1532-1572 г. Царство въ скарфа до християнство въ Силверра, съ което ти обожания до на прѣстъ бѣлоаристе, ни нѣма до царя и не вѣра, като упоменатъ че не призидатъ ехизматъ

1533 - 1535. 387,2 г. Три писма от Григорий
Доростол-Черниевски до Св. Синода
и Синодът - Синодът - Синодът
Синодът - Синодът - Синодът

1536-1872: Писмо отъ Тугуменската обичаи до Синаистренска а — Оная се отъ пренесено на Григория а Турс отъ Царскеси митрополитъ

1872 г. Писмо от Черновската община до Сиротенската — Удана се по Черновската борба.

1838. 1872 : Иезуито окръжимо от Г. Приорая
Дервото Червено при първо посещение в
спиритизма

1839. 1872 г. У Брагачино, имено бив. Сими-стренска општина на Јано Г. Чорбатин, а та-кође и при избору на митрополита у Рус-

15 ю. 1872 г. Писмо от Черноморската община до Силвестренската — Опази се до дълга на българския владетел.

1841-1872 г. Присъбилъ театралното Сливенско дружество по обвинението, за да развлича сибиритѣ на касиса на това дружество В. Давковъ.

1312. 1872 г. Писмо от г-р Пинурка от
Томск до архимандрита Кирилла от Салтстрема, съ-
що от му съобщава за змиеизто на епископа

1513-1872 г. Пастирско посланик отъ ново-
избраня Доростолъ Чернски Грноринъ по па-
стоото му

1511. 1515. 1872. Дъхъ пишема на каменъ на
за пиесаръ при Симеоненската обштина.

1546.—1548. 18-21. Три настревки печати по-
длинны с, в диаметре 17. Три корня по диаметру 14.

1549. 1872 г. Писмо със съобщение за Кю-
тепжако С. Доброволни — О насяга се по
наследство в. Доброволни

1550, 1873 г. Пятимисий со. и село отъ Св.м-
реченъ въ вѣдѣніи вѣдѣн. де. 300

1551-1873 г. Генеграма отъ мироподста Григория и Блистеренската община, съставляваща от индустриенна и изградява ибиреши от Русе

1552, 1874 г. Записи не отъ 15 самострелни
и мѣстнихъ пушканыхъ, че бы въ мѣстахъ
мѣстныхъ мушкетеръ, пѣхоты, артиллеріи
БЪЛГІИ.

1558-1571. Обширные наставления
от епископа Климента и сестры Готфриды
младшей.

1551-1871 г. Попробна сватба на
отъ с Понна

1555. 1874 г. Заявление отъ с. Покровское
и ренское архимандрита противъ ху
тора сего.

1556-1874. Простя отъ 1874 до 1875
с. мѣстности архимандрита, а въ 1875
с. мѣстности архимандрита.

1875 - Обширно писмо от
Григория до дондителя на Спом
което на следва да се поведат на

1838, 18-5. Писмо от Котленска
до Симеоновската — Описва се домини-
гурското влияние в некаю да тропе-
ет описк им, ве ш орати 3 10 мин.

15,9 18-5 + Др. печатни материјали
укупно 11 130,0

1500-1875 г. Преломител на притока
сигурно е в архивите, които се проучват от нас.

1864-1875 г. Письмо о в. сибирском
и сибирском с. бекетов. —
назначению у в. в. сибирского
с. бекетов.

1562, 1875 г. Писмо с външно-история о архимандрита Платона къ Св. Синоду за то време което на епископите

1853 1854 Писмо отъ митрополитъ
Горія до архимандрита Панарета до Св.
Онася се о сибирякоу и за вѣдѣніе

1861-1873 г. Писмо във влигателно
тория то епископство епископство в Силистра —
се до владенията на Григория и Па-
то до владенията на архимандритъ Па-
Силистра

1863-1864. Одержано отъ мнѣ мно-
гого до христіанства на дорож. о. Чуд-
сехъ, съ коею я въ объясненіе по-
мѣсти ризь въ нѣмъ бѣдѣ.

1566, 1876 г. Литографирано от скарха, с което при дна на християните с говинските викетони от релогията

1567-1876 г. Писмо од митрополита
Григория архимандрита Панагариона
към коста му Павла съветни, какъ да се
каминат

1568, 1876 г. Показание от митрополит
Григорий до епископите: "мы, епископы, не
имеем власти, а епископы имеют власть, а епископы
есть епископы"

1560—1876 г. Имя отъ Синодальных
матриархъ до с. Аманто. — Означенъ
въ цѣло въ 10-й ст. 1890.

1576-1877 г. Пріписанъ на архієпископа с
вѣдомъ роговѣ Гриноріи, съ дѣломъ о
прѣдѣлахъ вѣдомства Гриноріи, съ дѣломъ о
дѣлѣ о вѣдомствѣ Гриноріи, съ дѣломъ о вѣдомствѣ
Гриноріи о вѣдомствѣ Гриноріи

1571-1877. Државна библиотека
1571-1877. Државна библиотека
1571-1877. Државна библиотека

[illegible]

1877 г. Синь-вэ-ка-ли-да-тоу в Сян-кунь.
Възникло въ Бромидна Вещица изъ Гаворенна
въ Ба-сикъ-Хисарь.

18-- 1. Писмо отъ епископа Климента
къ репския епархия епъ св. вѣд. — Удѣлен
омѣстѣнето на епархия.

1877 г. Письмо отъ епископа къ императору
о церковныхъ скупщинахъ свѣтѣ. — Обращеніе
къ обществу помощи къ церквамъ и

1877 г. Писмо от митрополитиз Григорий Нариня, съобщава за състоянията на църковно-просветителната дейност в епархията.

1877 г. Писмо от епископа Іхменскі
към св. синода. — (Отъ св. се-
кретариата на св. синода.)

1577 1. V. L. DODD JR. RAC COMPTON R.

1878 г. Писмо отъ синагога Іхменска
тревци, отъ които иска да даде за пол-
за селскъ хрѣсть и на единъ благотвори-
телен на Пари-Одогово итеръ

1879 г. Искана от митрополита Григорий
всичко такова. — Чуваше се до връзка
архидяконите. България от Русия.

1879 г. Писем от митрополита Григория
 Антония събеще спархизат съвѣтъ, —
 се по пожеланieto на тоя съвѣтъ то
 го на галскания архиепископъ намѣст-

1877 г. Писмо от митрополита Григорий
към Русия въ Цариград, съ което го на-
зва Гурбански архидиоцески намесител.

1991-92 онд, явцаагаа (министрээр сайн үн-
дээ) рэвчнээс өшөө.

1597 е консултант от разни години
на сѣ разни Синодеренски сѣд.

1920. 23 писма от различни учители и
и приврзани, съ които писма учители
до си на Английската обнова за 19
и въведени учители

Тоді, на згоді з усіма ботаниками, при
виборі до Спелеогенетики обирали
такі жварі, яким прізвище відоме. Це
пирівний борець, але сьогодні він
уже вимер.

Писмо отъ епископа Киприана до императора Константина, въ Сивастри, по което му е дадено да християнитъ в Русия правено да града.

Копие на овлажнен протест Сити-
визника Людовик, пазителю ога си
до чистотия сега.

Вот то, что я пишу, и пишу о том, что я пишу. — (Смеется).

1867 г. декабрь 10. Спб. Императорский
университет св. Владимира.

на разни години арктичкото население — От-
идеа се до работилницата Симеонския сват.

1648-1655) 8 писма и приписки връхът работи
докато от митровата Григория въ смесения
свѣтъ на синигра — Огледай се за общото
позволение на блявската първа и до самия
свѣтъ.

1936 Заявление от Сметителския есафи
за паретоата на Силангренската община.

1057. Какое из просьба от епископства по епархии, чтобы он оставил командировку в Турцию, духовно и исторически Силистра.

1658. Перовска на нѣмо за хѣбръ и помош
и поградиши: отъ лѣтъ за поградиши

1659. Черновца на овражку против деревн. в.

1660—1661 г. према отъ разни пошл. писани
на разни сел. до смъртения свѣдѣ. въ Си-
бирск. — Описанъ е до положението на уни-
верситетско дѣло въ Сибирскенск.

Она беремина

1665, 1673, 1860 г. Копията на 11 писма, изпратени от епископа Доротею до рязански обители и манастири — Онуфриев, Семенов, Иларионовата бора и по 11 от него до Доротея.

1678-18,07. Писмо със 11. Стефанъ Баковъ
отъ Казанскаго до прокуриса П. Илариона въ
Варшавинъ. С. Отнася се до борбата между порба-
джини и народъ въ Казанскаго и то по въ-
спненъ на дографа отъ Коростъ.

1677-1870 г. Писмо отъ Х. Арнаудовъ отъ Цариградъ до Цариграда Факирова въ Казанъ — Отнася се до църковната борба.

1878, 1879 г. Пресъобщ. с. Бургиниково то
български с. борь в Парижата. — (Орбана с.
то излизане на црква в тога сето)

1870	1875	1	Библиографический адрес от создания до	Кратко

1880-1870 г. Писем от: Н. Делеви отъ Ко-
ровиница до Борова, въ което се обвинява
че устроили и умишлен дораз.

1681-1800 г. Документъ за покръстване на
святи свръхески съветство и Мехеметрия

1882-1870 г. Писмо от Париз до Личински
от Париз да се доразгледа в Косовина —
иде така, писмо се вижда какво е било посто-
янието на Личини, когато е тръгнал от
Париз да се застане

1683—1870). Взаимодружеские отношения Торонто с Москвой, за что Торонто добрый друг России.

1684—1870) — Асанови йортоғи ва қав-
ланиши ободина — Ойини се до р. та. қав-
ланиши ирриг. қаноти ва саноат. Қазониё.

1987-1988. Према овим подацима, обично је 1. Протрчао, који му се саопштава, че слаба и чупава, али је често јак.

[illegible]

1666-1871 г. Царю сав. П. Златарски сав.
Григоръ б. архимандритъ Илариона въ Берго-
вица — Описанъ сѣ въ описаніи на Младенца
въ славянск. бергенъ.

1697, 1871 г. Писмо отъ Н. Златарски отъ Търново до Доротея въ Берковица. — Отнася се до църковната борба.

1698, 1871 г. Писмо отъ Радомирската община до Доротея. — Отнася се до начина, по който Доротея е околвала разни манастири.

1699, 1871 г. Писмо, съ което Н. Златарски дава Доротея да отиде да освети една църква въ Никополъ.

1700, 1871 г. Писмо, съ което Н. Златарски дава Доротея да доиде въ Търново.

1701, 1872 г. Писмо отъ Никополския митрополит Христо отъ Синодаль до протосингелъ Иларионъ въ Берковица. — Отъ това писмо се вижда, че Доротея е билъ изгвъртенъ отъ Св. епископъ за Софийски митрополитъ.

1702, 1872 г. Писмо отъ Добри Стойковъ отъ Видинъ до Доротея въ Берковица. — Отнася се до църковния въпросъ.

1703, 1872 г. Благодарително писмо отъ учениците въ Габрово Витка Пиншуркова до благодетелъ и Доротея.

1704, 1872 г. Писмо отъ Кр. Пиншурка отъ Домъ до Доротея въ Берковица. — Отнася се до избирането на момичета въ Габровския пансионъ.

1705, 1872 г. Писмо отъ С. Добротопиши отъ Синистра до Доротея. — Отнася се до околването на едно отъ плахиата Синистренска община.

1706, 1872 г. Писмо отъ Кр. Пиншурка отъ Домъ до Доротея въ Берковица. — Отнася се до побърбването на Доротея съ владетелъ му.

1707, 1872 г. Писмо отъ Хр. Михайловъ отъ Скопие до Доротея Софийски. — Отнася се до избирането на Доротея за Скопски митрополитъ.

1708, 1872 г. Писмо отъ М. Балабановъ отъ Цариградъ до Доротея Софийски. — Отнася се до църковната борба.

1709, 1872 г. Писмо отъ Стоилъ Поповъ отъ Русе до Доротея въ Берковица. — Отнася се до църковната борба.

1710, 1872 г. Молба отъ С. Глигеровъ отъ Видинъ до Доротея, за да го отърве отъ затвора.

1711, 1872 г. Писмо отъ Илия Паловъ отъ София до Доротея въ Берковица. — Отнася се до църковната борба.

1712, 1872 г. Писмо отъ И. Михайловски отъ Цариградъ до Доротея въ Берковица. — Отнася се до църковната борба.

1713, 1872 г. Писмо отъ Илия Паловъ отъ София, съ което дава съвети на Доротея, какъ да си уреди положението като Софийски митрополитъ.

1714, 1872 г. Писмо отъ Витанската община до Доротея, съ което го мърси, защото не дава отборъ на владетелъ му.

1715, 1872 г. Писмо отъ Витка Пиншуркова отъ Габрово до Доротея. — Отнася се до Габровския църковен пансионъ.

1716-1717, 1872 г. Писмо отъ Илия Паловъ отъ София до Доротея въ Берковица. — Отнася се до положението на Доротея като Софийски митрополитъ.

1718, 1872 г. Писмо отъ К. Кошиновъ отъ Доротея въ Берковица. — Отнася се до положението на Доротея.

1719, 1872 г. Писмо отъ Кр. Пиншурковъ до Доротея. — Отнася се до избирането на С. Глигеровъ въ Берковица до положението на Доротея.

1720, 1872 г. Съобщение отъ Илия Паловъ отъ София до Доротея въ Берковица, направилъ прѣдъ епископа за възраженията на Доротея.

1721, 1872 г. Писмо отъ Сливненската епархия до Доротея въ Берковица. — Отнася се до държавно училище въ Сливница.

1722, 1872 г. — както № 1721.

1723, 1872 г. Писмо отъ Илия Паловъ отъ София до Доротея въ Берковица. — Отнася се до положението на Доротея.

1724, 1872 г. Писмо отъ Ив. Чорпанъ отъ Русе до Доротея. — Отнася се до училището и до неуредиците въ новоустроената църква.

1725, 1872 г. Писмо до Доротея отъ му Спаса. — Отнася се до избирането на Доротея въ Одринъ.

1726, 1872 г. Молба отъ Н. Златарски отъ Търново до Доротея, за да настане съветъ въ случай на нужда, и да погледне му Джорджа въ странство.

1727, 1872 г. Благодарително писмо отъ Кр. Пиншурковъ до Доротея, защото го е изпратилъ.

1728, 1872 г. Писмо отъ Добри Стойковъ отъ Видинъ до Доротея. — Отнася се до избирането на Доротея за Скопски митрополитъ.

1729, 1872 г. Писмо отъ К. Кошиновъ отъ София до Доротея. — Отнася се до избирането на берковчантъ, че иска да се отиде до Софийската епархия.

1730, 1872 г. Писмо отъ Н. Златарски отъ Търново до Доротея. — Отнася се до положението на епископъ въ корнелото.

1731, 1872 г. Писмо отъ И. Михайловъ отъ Цариградъ до Доротея въ Берковица. — Отнася се до положението на Доротея и до епархиалното на мраморната кариера въ Берковица.

1732, 1872 г. Разписка отъ Габрово съ динно настоятелство за 6 пари, дадени на Доротея за издържане на Витка Кр. Пиншурковъ.

1733, 1872 г. Актъ отъ Витанската община до Доротея за оставане, въ тия дни, въ затвора, да издържи църковни интереси.

1734, 1872 г. — както № 1733.

1735, 1872 г. Писмо отъ Илия Паловъ отъ София до Доротея тоу Одринъ, за да го отърве отъ затвора въ епархията му.

1736, 1872 г. Писмо отъ Доротея до С. Чорпанъ отъ Русе. — Отнася се до епархиалното училище.

1737, 1872 г. Стихословие на чедолюбива Ана, въ паметъ на владетелъ му, който е билъ въ църковната борба.

73 г. Записка отъ Григория (отъ селото Гороян). — Описанъ е състоянието на Гороян.

73 г. Писмо отъ К. М. Кръв отъ Гороян въ Берковина. — Описанъ е вѣстото на Гороян.

73 г. Писмо отъ К. Кенюва отъ Гороян въ Берковина. — Описанъ е вѣстото на Гороян.

73 г. Условията, предложени на селскитѣ тѣжеляци на Гороян, при които се съгласили да се помири съ него.

Отъ Елена.

77 г. Коние на проба отъ попъ Антонъ Анастасъ въ св. Гора, да му изготвятъ и изпратятъ сина си Стоянъ на учение.

79 г. Писмо отъ П. Михайловъ отъ Ст. Робова въ Теня. — Описанъ е вѣстото на попъ Андрей.

80 г. Червока на тѣжеляци за Еленѣ.

81 г. Проба отъ Ст. Робова до общината, да го усвои за учителъ.

82 г. Писмо отъ С. Катрафиджъ отъ Ст. Робова, съ което му изплати.

85 г. Уведомъ на учителя Ст. П. Ангелъ.

85 г. Контрактъ на учителя С. Роденската община.

88 г. Бѣлка да х. Измирванъ пѣла.

90 г. Писмо отъ Радъ Янкова до Ст. Роденската община, съ което му изплати.

93 г. Писмо отъ С. Роденската община, съ което му изплати.

97 г. Контрактъ на учителя С. Роденската община.

80 г. Ось келира Роденската община, съ което му изплати.

80 г. Заявление отъ попъ Андрей отъ Еленѣ, съ което му изплати.

Отъ Габрово.

83 г. Червока на Габрово, съ което му изплати.

82 г. Сѣмѣтъ на Габрово, съ което му изплати.

82 г. Записка отъ Условията, при които се съгласили да се помири съ него.

82—1863 г. Сѣмѣтъ на Габрово, съ което му изплати.

85 г. Записка на Габрово, съ което му изплати.

86 г. Общо решение, съ което се съгласили да се помири съ него.

1761—1768. Осемъ бѣлки отъ разни години до разкопѣ на Габрово за изплатяване на черкеситѣ и татаритѣ.

1769. Сѣмѣтъ на Габрово отъ разни години.

Отъ Ахж-Челебишко.

1770. 1864 г. Писмо отъ Ахж-Челебийци, съ което се отричатъ отъ патриаршията и си нареждатъ свои свѣтъ, да ги има рѣководи църковнитѣ работи.

1771. 1864 г. Проба отъ бѣлгитѣ въ казата Ахж-Челеби до султанското правителство, прѣтъ което се отричатъ отъ Свѣтенския вѣтникъ и искатъ да заискатъ духовно отъ Пловдивъ.

1772. 1865 г. Проба отъ християнитѣ на казата Ахж-Челеби, до Пловдивския мюхтарифъ, съ което молятъ да се отсрочи отъ мезина Радъ Габровецъ и да има да се смѣтъ.

1773. 1865 г. Заявление отъ жителитѣ на казата Ахж-Челеби, че не признаватъ Феверската патриаршия, която не се рѣши църковния въпросъ.

1774. 1865 г. Като № 1772.

1775. 1866 г. Проба отъ бѣлгитѣ отъ казата на Ахж-Челеби, съ което молятъ Пловдивската бѣларска община да ги отсрочи отъ фанариотитѣ.

1776. 1867 г. Проба отъ нѣкои села на казата Ахж-Челеби до Пловдивския мюхтарифъ, комуто се отричатъ отъ нѣма членове на мезина и искатъ да имъ даде свѣтъ.

1777. 1868 г. Писмо отъ жителитѣ на казата Ахж-Челеби до бѣларската община въ Пловдивъ. — Описанъ е до нѣкоявната борба въ Ахж-Челебишко.

1778. 1868 г. Писмо отъ Ахж-Челебийци до Свѣтъ Свѣтъ за си прѣстъпни въ Пловдивъ и да се бори противъ фанариотитѣ.

1779. 1868 г. Писмо, съ което жителитѣ на казата Ахж-Челеби повторно заявяватъ, че не искатъ да признаватъ патриаршията и да приематъ ишрадения наскоро дръжи вѣтникъ Патриарха.

1780. 1869 г. Писмо отъ Ахж-Челебийцитѣ, съ което настояватъ, што кандидатитѣ за мезина въ Паре Мезини да бѣлатъ само бѣлгитѣ, защото дръжия вѣтникъ за вѣдаватъ въ мезина.

1781. 1869 г. Жалба отъ бѣлгитѣ отъ казата Ахж-Челеби до саразминъ Мехметъ Ахж-Челеби, прѣтъ което се отричатъ отъ патриаршията и отъ Свѣтенския вѣтникъ и искатъ самостоятелна бѣларска църква, чиято мезина изравно отъ султанското правителство.

Отъ София (архисени отъ Самоковъ).

1782—1783. 1837 г. Дѣл. (ръчки) писма отъ С. Фитаретовъ до архимандрита Христова. — Описанъ е до възвръщането.

1784. 1838 г. Писмо (ръчки) отъ К. Михайловъ до архимандрита Христова. — Описанъ е до възвръщането.

1785—1794. 10 гръцки писма, пращани отъ разни лица въ разни врѣмена до архимандрита Хрисанта. — Отнасятъ се главно до възраждането.

Отъ Пещера.

1795. 1874 г. Сметка отъ книжарницата на Д. В. Манчевъ, отъ която сметка се вижда, че нашитѣ книжарници се разплащали понѣкога съ сапунъ и свѣци.

1796. 1875 г. Писмо отъ учителъ Бопиковъ отъ Пловдивъ до Хр. Цикаловъ въ Пещера. — Отнася се до отваряне на VI кл. въ Пловдивъ.

1797. 1875 г. Писмо отъ Я. Димитровъ отъ Т. Пазарджикъ до Хр. Цикаловъ въ Пещера. — Отнася се до учителския съборъ въ Пловдивъ.

1798. 1876 г. Писмо отъ попъ П. Пасаровъ отъ Пловдивъ до Хр. Цикаловъ въ Пещера. — Отнася се до отварянето на Пещерското училище.

1799. 1876 г. Писмо отъ Я. Митакъ отъ Цариградъ до Хр. Цикаловъ въ Пещера. — Отнася се до Цариградската конференция.

1800. 1876 г. Писмо отъ Я. Митакъ отъ Цариградъ до Хр. Цикаловъ въ Пещера. — Отнася се до тогавашната политика и до опититѣ за възобновлението на в. «День».

1801. 1876 г. Писмо отъ В. Шоповъ отъ Батакъ до Хр. Цикаловъ въ Пещера, въ което му описва неспособното положение на англичанитѣ.

1802. 1876 г. Писмо отъ В. Шоповъ отъ Батакъ до Хр. Цикаловъ, въ което се оплаква отъ нахалството на агитѣ.

1803. 1876 г. Писмо отъ В. Шоповъ отъ Батакъ до Хр. Цикаловъ, въ което осжда поведението на гърцитѣ.

1804. 1877 г. Писмо отъ Д. Георгиевъ отъ Цариградъ до Хр. Цикаловъ въ Пещера. — Отнася се до падането на екзарха и до вѣдпването на руския консулъ.

1805. 1877 г. Писмо отъ С. Х. П. Евстатиенъ отъ Батакъ до Хр. Цикаловъ. Отнася се до разюздаността и произволитѣ на турцитѣ въ Батакъ.

1806. 1877 г. Писмо отъ С. Евстатиенъ отъ Батакъ до Хр. Цикаловъ. — Отнася се до английскитѣ благоустройства.

1807. 1877 г. Писмо отъ Яковъ Митовъ отъ Цариградъ до Хр. Цикаловъ въ Пещера, съ което му съобщава, че Лонгъ иска да направи дѣвическо училище въ Т.-Пазарджикъ.

1808. 1877 г. Писмо отъ Я. Митакъ отъ Цариградъ до Хр. Цикаловъ въ Т.-Пазарджикъ. — Отнася се главно до неотиването на екзарха въ събора.

1809. 1877 г. Писмо отъ попъ П. Пасаровъ отъ Пловдивъ до Хр. Цикаловъ въ Пещера. — Отнася се до изпититѣ въ Пловдивъ.

1810. 1877 г. Писмо отъ гр. Т. отъ Карюво до Хр. Цикаловъ. — Отнася се до прѣустройството на Пещерското училище.

1811. 1877 г. Писмо отъ В. Шоповъ отъ Батакъ до Хр. Цикаловъ, въ което му описва пове-

денното на агитѣ и му съобщава, че в останали само 30 войници.

1812. 1877 г. Писмо отъ В. Шоповъ отъ до Хр. Цикаловъ въ Пещера, въ което в грозното поведението на султанскитѣ войн отсѣтствието на англичанитѣ и самия

Отъ Видинъ.

1813. 1870 г. Нѣколко рѣшения на ната комисия по благоустройството на уч

1814. 1870 г. Протестъ отъ българъ българското училище прѣдъ общината съученицитѣ имъ еврейчета, защото пр имъ продали Христа за 30 сребърници.

1815. 1870 г. Писмо отъ Т. Икономъ Тулма до училищната комисия въ Види която иска 1600 гр. за изпратени отъ нег

1816. 1870 г. Писмо отъ К. Търнов Цариградъ до отца Теофилакта въ Види Отнася се до учителствуването на Тъ

1817. 1870 г. Писмо отъ Стоянъ Мо отъ Г.-Орѣховица до училищната ком Видинъ, която моли да му внесе паритѣ даденитѣ книги.

1818. 1870 г. Условно на учителя А. Ки

1819. 1870 г. Контрактъ на учителя И новски.

1820. 1870 г. Писмо отъ учителя Дъ новъ до Видинската община, съ което му се увеличи заплатата.

1821. 1870 г. Писмо отъ С. Илиевъ до ветѣ на училищната комисия. — Отнася нѣкои укори, пуснати отъ самата комисия нѣкои отъ учителитѣ, а най-вече С. Илиева.

1822. 1870 г. Писмо отъ А. Владигеро Русе до училищната комисия въ Видинъ. нася се до учителствуването на Владигер

1823. 1870 г. Писмо отъ Тома Младен училищната комисия въ Видинъ, на която лага да го услови.

1824. 1870 г. Писмо отъ Ст. Момчилю Търново до Цено Неовъ въ Видинъ, съ иска паритѣ за книгитѣ, които покойния Момчиловъ билъ изпратилъ чрѣзъ Д. Ц

1825. 1870 г. Писмо отъ учителката И чева до членоветѣ на училищната комисия, моли да кажатъ на господжитѣ си да в ватъ недѣленъ цѣнь училището, дѣто ш говори върху възпитанието на дѣцата.

1826. 1870 г. Писмо отъ Н. Живковъ Домъ до Янаки Николовъ въ Видинъ. — се до гурската управня.

1827. 1870 г. Съгласие, дадено отъ А. Кесиковъ на училищната комисия въ В

1828. 1870 г. Писмо отъ П. Ангеловъ Свищовъ до училищното настоятелство динъ, съ което моли да го назначатъ в тѣ въ Видинъ.

1829. 1870 г. Писмо отъ С. Илиевъ д щината комисия въ Видинъ. — Отнася държане рѣчь въ църква.

1870 г. Извѣстие отъ ученическаго общества до училища, да отплатитъ за занятия со школьной комиссией.

1870 г. Письмо отъ учителя Хр. Самарто Витинскаго общества, съ което дитя, е бже усвоенъ и записанъ.

1870 г. Докладна записка отъ учителя Кошниковъ, въ които си дава мнѣнието училищата и до записването на единакъ за дѣтъ.

1870 г. Письмо отъ Е. Стоева отъ Св. Витинската община, съ което дитя за записанъ за учителя по ржкоуѣние.

1870 г. Письмо отъ учителя С. Писковъ до училищната комиссія. — Отнася се до отклоненіи писма, изиратени отъ учениците до нея.

1870 г. Письмо отъ Моравцова отъ Цариградското училищно настоятельство до Витинската община. — Отнася се до излюбането на дитя, които Цариградското училищно настоятельство прѣкъ 2 то нѣе за Нинския сая за да послужатъ тамъ като сръбско проматантла.

1870 г. Письмо отъ Давидова книжаръ А. Николонъ въ Витинъ. — Отнася се до излюбането отъ Витинската училищна комиссія книжарницата на Давидова.

1870 г. Письмо отъ училищната комиссія отъ Л. К. Златарева, въ които му се е усвоено, на които трѣбва да отговори писмо.

1870 г. Училищно свѣдѣтельство, издано отъ Витинската градска училищна комиссія за отъ Ш. Кетсъ, Михаилъ Георгиевъ.

1871 г. Письмо отъ Българското училищно настоятельство до Витинското, на което не се може да го удовлетвори, защото да се ржи за Макетония.

1871 г. Прѣкложеніе отъ учителя Ха-П. Чидановъ отъ Струга до Витинското училищно настоятельство, да го усвои за училищно.

1871 г. Письмо отъ класниѣ учителя до училищната комиссія. — Отнася се до едла пазитира противъ комиссията, да дитя приеми отъ училищата.

1871 г. Прѣкложеніе отъ Г. Куплевъ отъ Витинъ до училищното настоятельство, на да го усвои за училищно.

1871 г. Письмо отъ П. Р. Славенкова отъ Струга до училищното настоятельство, на което прѣдсржва за учителя Л. В. Кетсъ.

1871 г. Письмо отъ учителя К. Тирновъ отъ Струга до училищното настоятельство, на което съобщено то да го усвои за училищно, на което прѣдсржва за учителя Л. В. Кетсъ.

1871 г. Письмо отъ учителя М. Деметровъ отъ Струга до училищното настоятельство, на което прѣдсржва за учителя Л. В. Кетсъ.

1876. 1871 г. Письмо отъ П. Дамияновъ до училищното настоятельство, на което се отъказва отъ отклоненіи писма.

1877. 1871 г. Письмо отъ Хр. Давидовъ до училищното настоятельство въ Витинъ, което похвалява, че задържахъ първия си учителъ и усвоило Цантъ Чидановъ.

1878. 1871 г. Пресла отъ Цантъ Чидановъ до училищното настоятельство, да ги дае прѣкложеніи писма и сръбства, за да остави отъ Българското училище.

1879. 1871 г. Письмо отъ С. Добридановъ отъ Св. Витинъ до С. Галовичъ въ Витинъ, прѣкъ отъ прѣкложеніи на Витинското училищно настоятельство сая за дитя за учителя.

1879. 1871 г. Письмо отъ Н. Парвановъ отъ Цариградъ до училищното настоятельство въ Витинъ. — Отнася се до излюбане на учителя на Витинското училище.

1879. 1871 г. Пресла отъ учителя Л. К. Златарева до училищното настоятельство, което му се е усвоено, да отиде въ отдалечено училище.

1879. 1871 г. Письмо отъ класниѣ учителя до училищното настоятельство, което му се да имъ съобщитъ, да ги оставатъ и задържахъ.

1879. 1871 г. Письмо отъ Кр. Писурка отъ Цариградъ до училищното настоятельство въ Витинъ, на което съобщава, че не може да прати писма отъ класниѣ книжария.

1879. 1871 г. Письмо отъ Н. Парвановъ отъ Цариградъ до училищното настоятельство въ Витинъ, на което съобщава, кои учителя му с прѣкложеніи Славенковъ и кои учителя сж му прѣкложеніи други дитя.

1879. 1871 г. Письмо отъ Н. Оджановъ отъ Одреза до Витинското училищно настоятельство, на което съобщава условията, при които желатъ стане учителъ въ Витинъ.

1879. 1872 г. Письмо отъ Т. Берковъ отъ Цариградъ до училищното настоятельство въ Витинъ, на което съобщава условията, при които е съобщенъ за стане учителъ.

1879. 1872 г. Письмо отъ Н. Парвановъ отъ Цариградъ до училищното настоятельство въ Витинъ, съ което съобщава, че поради бѣснотъ прѣкъ, не може да стане учителъ въ Витинъ.

1879. 1872 г. Письмо отъ учителя С. Ивковъ до училищното настоятельство. — Отнася се до разлюбането въ общината съ учителя Б.

1879. 1872 г. Мемо отъ общината до училищното настоятельство, за да дитя отъ учителя Б. на първи въ първата с сѣе противъ раскоша на жена Б. и до дитя въ сѣе.

1880. 1872 г. Пресла отъ учителя до училищното настоятельство, на което похвалява учителя Б. за сѣе сѣе при учителя Цантъ Михаилъ Чидановъ.

1880. 1872 г. Письмо отъ учителя С. Ивковъ до училищното настоятельство. — Отнася се до дитя, на което сж пазити въ Витинъ, на които сѣе сѣе.

1862. 1872 г. «Обязателство», дадено отъ наема училищния съвет — ученици, погърбящи съвкупното настоятелство.

1863. 1872 г. Билетка, направена отъ общината на училищното настоятелство, за да се ученици влезат въ празничния прѣстѣнъ на църковните врата сателъ.

1864. 1872 г. Просба отъ Вишнското училище до училищното настоятелство, за да се даде статута на III-и класъ на ученическото дружество.

1865. 1872 г. Писмо отъ Хр. Дановъ до училищното настоятелство въ Вишнѣ. — Отиде се до гребитѣ обивки на настоятелите къмъ учителитѣ.

1866. 1872 г. Писмо отъ Хр. Дановъ до училищното настоятелство въ Вишнѣ, съ което съобщава, че Епчевъ е условенъ въ Гърново и прѣпоръчва Ст. Малиновъ.

1867. 1872 г. Ръководно обявление отъ Р. Каролевъ отъ Габрово до училищното «Писмо» въ Вишнѣ. — Отиде се до събиране на спомоществатели за издаване българската църковна история отъ Каролева.

1868. 1872 г. Просба отъ наема напуснати ученици до училищното настоятелство. — Отъ тая просба се вижда, че ученици въ Вишнѣ получавали свидетелства отъ училищното настоятелство.

1869. 1872 г. Писмо отъ общината до училищното настоятелство, отъ което се обика, че учителитѣ съчинявали исканъ всички писма на общината.

1870. 1872 г. Писма отъ Ст. Топалъ отъ Жетѣвчкъ до училищното настоятелство въ Вишнѣ. — Отиде се до изпращане учителя отъ Старо-Затора въ Вишнѣ.

1871. 1872 г. Писмо отъ Илия Х. Пановъ до училищното настоятелство въ Вишнѣ, на което съобщава, че едѣкъ намѣрилъ учителъ за Вишнѣ.

1872. 1872 г. Писмо отъ Старо-Заторското училищно настоятелство до Вишнското. — Отиде се до изпращане учителя въ Вишнѣ.

1873. 1872 г. Писмо отъ П. Бранковъ отъ Вратна до училищното настоятелство въ Вишнѣ. — Отиде се до условяване въ Бранковъ за учителъ въ Вишнѣ.

1874. 1872 г. Писмо отъ Ст. Топалъ отъ Жетѣвчкъ до училищното настоятелство въ Вишнѣ. — Отиде се до помененето на Вишнѣската община при условяването на учителя.

1875. 1872 г. Писмо отъ Старо-Заторското училищно настоятелство до Вишнското, съ което писмо се съобщава за изпращането на учителя на Приица Стоенчева отъ Вишнѣ.

1876. 1872 г. Писмо отъ учителя А. Бесяковъ до училищната комисия, прѣстъпано се отъ учителя Х. Петовъ до изручаване на безсрамно отъ училищното.

1877. 1872 г. Писмо отъ общината до училищното настоятелство, което то да накара едното отъ учителитѣ да съчини само слово за съби-

ране на общината и за отбѣждане отъ учителя, който иска да дойде въ Вишнѣ.

1878. 1872 г. Писмо отъ учителя Мл. Петровъ до училищното настоятелство. Отъ това писмо се вижда, че прѣстѣнъ имало 6 ученици въ Вишнѣ.

1879. 1872 г. Писмо отъ училищното настоятелство до училищното настоятелство. — Отиде отъваряне на IV класъ.

1880. 1873 г. Писмо отъ Х. Г. Сид. Бекри-Зара до училищното настоятелство въ Вишнѣ, на което съобщава, че може да влезе въ учителитѣ.

1881. 1873 г. Просба отъ ученическото дружество до училищното настоятелство, за да се даде статута на ученическото дружество до училищния празникъ.

1882. 1873 г. Писмо отъ П. Шинковъ до А. Ангеловичъ въ Вишнѣ, отъ прѣпоръчва двамата Савиновски ученици.

1883. 1873 г. Писмо отъ П. Шинковъ до А. Ангеловичъ въ Вишнѣ, му благодаритѣ, за да се му прѣпоръчи за учителъ въ Вишнѣ.

1884. 1873 г. Писмо отъ Х. Г. Сид. Бекри-Зара до училищното настоятелство въ Вишнѣ, на което съобщава, че изпраща чета за учителъ въ Вишнѣ.

1885. 1873 г. Писмо отъ учителя П. Сид. до училищното настоятелство, което му даде само прѣпоръчителното писмо до руски въ Русе, за да бже насъветъ руско учебно издѣление.

1886. 1873 г. Писмо отъ общината на училищното настоятелство. — Отиде се до издаване ученически персоналъ и до изпращане на учителя въ Вишнѣ.

1887. 1873 г. Писмо отъ ученическото дружество до училищното настоятелство. — Отиде отъваряне IV класа въ Вишнѣ.

1888. 1873 г. Опишване отъ вѣдомствъ противъ събирането на учителя и арестоване на учителя.

1889. 1873 г. Протестъ отъ учителя противъ училищното настоятелство, което позволява да ги изрубява.

1890. 1873 г. Писмо отъ учителя Хр. Петовъ до училищното настоятелство, прѣстъпано се отъ учителя отъ дължността си, която се даде на учителя отъ Вишнѣската община.

1891. 1873 г. Писмо отъ учителя отъ Вишнѣ до училищното настоятелство, което му даде статута на училищното настоятелство, за да могатъ издѣленето да се прѣстъпано се отъ учителя.

1892. 1873 г. Билетка отъ учителя отъ Вишнѣ до прѣметитѣ, които се даде на учителя отъ III класа.

1893. 1873 г. Писмо отъ учителя отъ Вишнѣ до училищното настоятелство, което му даде статута на училищното настоятелство, за да могатъ издѣленето да се прѣстъпано се отъ учителя.

1873 г. Писмо отъ А. X. Ишневъ, то училищнаго настоятеля, прѣдъ когото се указано и январскѣхъ неговъ класаръ.

1873 г. Писмо отъ учителяго то училищнаго настоятеля, съ когото мѣсяцъ, цѣлогоднѣ ученикъ да стѣмъ сѣмъ слово да въ прѣдѣлѣхъ на училището.

1873 г. Писмо отъ учителяго то градоначальника, на когото съобщава извѣстия на когото учителяни въ цѣловѣ извѣстия за въ настоятели.

1873 г. Писмо отъ общинаго то училищнаго настоятеля, съ когото му съобщава, че да се даде сѣмъ извѣстия на прѣдѣлѣхъ и на ученикъ, но спореть уесть.

1873 г. Просба отъ Кудеата общинашкогю училищнаго настоятеля, когото и извѣстия сѣмъ програма за прѣдѣлѣхъ на когото.

1873 г. Писмо отъ учителя А. Ксеновъ, училищнаго настоятеля въ Видинѣ. — Оглася пеналѣхъ на училището.

1874 г. Писмо отъ четирима видинскаго училищнаго настоятеля, когото мѣсяцъ, въ училището и извѣстия на прѣдѣлѣхъ.

1874 г. Писмо отъ Сивинскѣхъ училищнаго настоятеля въ Видинѣ. — Оглася сѣмъ събирателъ ученикъ съборъ на.

1874 г. Писмо отъ учителяго то училищнаго настоятеля. — Оглася сѣмъ училището.

1874 г. Писмо отъ Сивинскѣхъ училищнаго настоятеля въ Видинѣ. — Оглася сѣмъ училището.

1874 г. Писмо отъ епархиалнаго съвѣтъ то училищнаго настоятеля, прѣдъ когото извѣстия сѣмъ на прѣдѣлѣхъ на градоначальника.

1874 г. Черковна на събирателъ между епархиалнаго сѣмъ Брѣгово.

1874 г. Писмо отъ Белевскогю училищнаго настоятеля, съ когото сѣмъ сѣмъ сѣмъ на училището и ученикъ на училището.

1874 г. Писмо отъ Брѣгово училищнаго настоятеля, съ когото сѣмъ сѣмъ сѣмъ на училището и ученикъ на училището.

1874 г. Писмо отъ учителяго то училищнаго настоятеля, съ когото сѣмъ сѣмъ сѣмъ на училището и ученикъ на училището.

1875 г. Писмо отъ учителяго то училищнаго настоятеля, съ когото сѣмъ сѣмъ сѣмъ на училището и ученикъ на училището.

1910. 1875 г. Писмо отъ Т. Шиндманова, училищнаго настоятеля въ Видинѣ, на когото сѣмъ сѣмъ сѣмъ на училището и ученикъ на училището.

1911. 1875 г. Писмо отъ учителяго то училищнаго настоятеля. — Оглася сѣмъ сѣмъ сѣмъ на училището и ученикъ на училището.

1912. 1875 г. Писмо отъ Д. Шиндманова, училищнаго настоятеля въ Видинѣ, съ когото сѣмъ сѣмъ сѣмъ на училището и ученикъ на училището.

1913. 1875 г. Писмо отъ Т. Храмова, училищнаго настоятеля въ Видинѣ, съ когото сѣмъ сѣмъ сѣмъ на училището и ученикъ на училището.

1914. 1875 г. Писмо отъ К. Киронскѣхъ училищнаго настоятеля въ Видинѣ, съ когото сѣмъ сѣмъ сѣмъ на училището и ученикъ на училището.

1915. 1875 г. Писмо отъ епархиалнаго съвѣтъ то училищнаго настоятеля. — Оглася сѣмъ сѣмъ сѣмъ на училището и ученикъ на училището.

1916. 1875 г. Писмо отъ епархиалнаго съвѣтъ то училищнаго настоятеля. — Оглася сѣмъ сѣмъ сѣмъ на училището и ученикъ на училището.

1917. 1875 г. Писмо отъ епархиалнаго съвѣтъ то училищнаго настоятеля. — Оглася сѣмъ сѣмъ сѣмъ на училището и ученикъ на училището.

1918. 1875 г. Писмо отъ учителяго то училищнаго настоятеля, съ когото сѣмъ сѣмъ сѣмъ на училището и ученикъ на училището.

1919. 1875 г. Писмо отъ Т. Шиндманова, училищнаго настоятеля въ Видинѣ. — Оглася сѣмъ сѣмъ сѣмъ на училището и ученикъ на училището.

1920. 1875 г. Писмо отъ епархиалнаго съвѣтъ то училищнаго настоятеля. — Оглася сѣмъ сѣмъ сѣмъ на училището и ученикъ на училището.

1921. 1876 г. Писмо отъ епархиалнаго съвѣтъ то училищнаго настоятеля. — Оглася сѣмъ сѣмъ сѣмъ на училището и ученикъ на училището.

1922. 1876 г. Писмо отъ Т. Воронкова, училищнаго настоятеля въ Видинѣ, съ когото сѣмъ сѣмъ сѣмъ на училището и ученикъ на училището.

1923. 1876 г. Писмо отъ учителяго то училищнаго настоятеля, съ когото сѣмъ сѣмъ сѣмъ на училището и ученикъ на училището.

1924. 1877 г. Писмо отъ епархиалнаго съвѣтъ то училищнаго настоятеля, съ когото сѣмъ сѣмъ сѣмъ на училището и ученикъ на училището.

че на учителитѣ не може да се заплати съ металикъ, защото доходитѣ били въ кайме.

1925. Писмо отъ Видинската община до Тулчанската. — Отнася се до въпроса за уреждането на българската църква.

1926. Черновка на окръжно отъ училищното настоятелство до християнитѣ, на които налага всичкитѣ законоположителни мѣрки, които е наредило, за да не напуснатъ цѣлата безъ време училището.

Отъ Разградъ.

1927. 1858 г. Печатна покана отъ настоятелитѣ на българската църква въ Фенеръ до Разградскитѣ жители, да събиратъ помощи за издигането отъ основа тая църква.

1928—1935. 1864—1867 г. 8 разписки дадени отъ разни учители на Разградската община.

1936. 1865 г. Разписка, дадена отъ общината на В. Христовъ. — Отнася се до доставянето на единъ желѣзенъ сантъкъ за общинската каса.

1937. 1866 г. Съгласително между учителя Д. Георгиевъ и общината.

1938. 1866 г. Разписка отъ Ал. Христовъ, съ която удостоверява, че Разградското общество е дало 303½ гр. за Русенското ислахане.

1939. 1867 г. Условно писмо на учителката Георгиева.

1940. 1867 г. «Съгласително» между Разградското общество и взаимния учителъ Ник. Димитровъ.

1941. 1867 г. Условно писмо отъ Д. Стояновъ, въ което сж изложени условията, при които е да въ на общината кащата си, за да живѣятъ въ нея даскалъ Сава и учителката.

1942. 1867 г. Писмо отъ Хр. Дановъ до Разградското общество, съ което съобщава, че изпраща поръчанитѣ книги съ 10% отстъпка.

1943. 1867 г. Съгласително писмо между общината и учителя С. Катрафиловъ.

1944. 1867 г. Писмо отъ Варненската община до Разградската, на която съобщава, че е прибягнала до лотария, за полъркване на българщината въ Варна.

1945. 1867 г. Коние на писмо отъ Разградската община до с. Демирджилери. — Отнася се до събирането на ембатика и на подаръци отъ всѣка къща.

1946. 1868 г. Писмо отъ Русенската община до Разградската. — Отнася се до църковната борба.

1947. 1868 г. Писмо отъ Варненската община до Разградската, съ което ѝ съобщава, че ѝ изпраща едно окръжно отъ българскитѣ прѣстатели въ Цариградъ.

1948. 1868 г. Писмо отъ Русенската община до Разградската, съ което настоява щото послѣдната да погържа училищата по селата.

1949. 1868 г. Писмо отъ учителя Ст. Кръстевъ отъ Шуменъ до Разградската община, която моли да замѣни полуграмотната си учителка съ едно момиче отъ Шуменъ.

1950. 1868 г. Писмо отъ Русенската община до Разградската. — Отнася се до зависия на Разградъ отъ Русе въ духовно отношение.

1951. 1868 г. Съгласително между учителъ Илненъ и Разградската община.

1952. 1868 г. Съгласително между учителъ Нераца Георгиева и Разградската община.

1953. 1868 г. Условно между мухтарина Христовъ и Варушъ-махлеси въ Разградъ.

1954. 1868 г. Писмо отъ Русенската община до Разградската, съ което ѝ прѣпраща 11 гелия и 18 апостола, подарени отъ царското вѣтелство.

1955. 1868 г. Просба отъ учителя С. Филовъ до Разградската община, която ѝ му увеличи заплатата, или да му прѣдпи няколко време.

1956—1957. 1968 г. Двѣ писма отъ Еската община до Разградската. — Отнася Варненската лотария.

1958. 1868 г. Черновка на писмо отъ Русенската община до Варненската. — Отнася Варненската лотария.

1959. 1868 г. Просба отъ учителя Н. Доровъ до Хаджи Йв. Николовъ, когото ѝ му се увеличи заплатата.

1960. 1869 г. Писмо отъ В. Христовъ отъ до Разградската община. — Отнася се до китѣ на учителя Д. Георгиевъ.

1961. 1869 г. Задължително, дадено отъ таритѣ на «Варуша» въ Разградъ.

1962. 1869 г. Писмо отъ Русенската община до Разградската. — Отнася се до усмиря на партийнитѣ страсти въ Разградъ.

1963. 1869 г. Писмо до Разградската община съ което двама калаузи, които отвеждали гости на Св. Гора, се отказватъ за напръ убѣждаватъ и приканватъ хората.

1964. 1870 г. Писмо отъ 4 госпожи до Разградската община, съ което ѝ благодарятъ гдѣто се съгласила да се основе женско жество въ града.

1965—1966. 1870 г. Днѣ съгласителни а селянитѣ на С. Кабаколакъ и попъ Хрисла имъ снѣсеполѣйствиува.

1967. 1871 г. Условно на учителката С. Славчева.

1968. 1871 г. Разписка подписана отъ к при Русенската община, че е получилъ зос отъ Разградската община срѣщу «прѣстелство».

1969. 1871 г. Съгласително между учителъ Н. Димитровъ и Разградската община.

1970. 1871 г. Писмо отъ Н. Живковъ Русе до Разградската община, съ което ѝ съобщава, че изпраща учителката Анна Николова въ Разградъ.

1971. 1872 г. Такса на Разградскитѣ пош на църквата при изпълнението на разнитѣ т

1972. 1872 г. Общо градско рѣшение за строяване ново училище, въ което да се ищаватъ не само градскитѣ дѣца, но и село които би пожелали да слушатъ погория и

1873, 1872 г. Копис на проща от градския и от наймакмата на град, които могат да погледат Разрешителна, който да е свършилът държавно училище

1874, 1872 г. Силасието на млада ученица С. Цанков и Разрешителна община

1873. Записка от Н. Калдрински до Т. П. Писем от който се вижда, че Разрешителна община е давала на Калдрински ала си бира бранител

1876 Писмо от Х. Христов до Разрешителна община, притъ същото и от който се вижда, че му даващо общо; нито като го пратила по била работа въ Русе, нито като го пратила да бира по дълга каа по деси протиница инката

1877. Общинска билажка, кои каже с нати и нати инк за училището.

Отъ Жеранин.

1888, 1816 г. Записване на първата

1889, 1819 г. Записъ. — Отнася се до новонабрания езикъ.

1890, 1820 г. Записъ. — Отнася се до новонабрания езикъ.

1891, 1822 г. Записъ. — Отнася се до новонабрания езикъ.

1892, 1823 г. Акть за нмота на гласно събрание, пописанъ отъ гръцкия владика

1893, 1828 г. Записване за църквата, пописанъ отъ архиепископа Герасима.

1894, 1842 г. Черцовка на записъ. — Отнася се до новонабрания езикъ.

1895, 1849 г. Записване отъ Димитър Минтовъ до Жеранинското училище

1896, 1857 г. Конфликтъ за държавна на работната.

1897, 1859 г. Погледнително писмо, пописанъ отъ гръцкия владика

1898, 1859—1862 г. Сметката на учител С. Цанков.

1899, 1859 г. Ведомо на учителя С. Вълковъ

2000, 1861 г. Писмо отъ учителния настоятел С. Цанков В. Г. Цанковъ до Жеранинското общество, да което била била за държавния гръцки

2001, 1861 г. Писмо отъ Сливненската община до Жеранинската — Отнася се до църковната прѣт

2002, 1861 г. Свидѣтелство, дадено отъ Жеранинските старини на Стефана Вълковъ за годинното му ученичество въ Жеранин.

2003, 1863 г. Прокба отъ настоятелъ на общината въ Одринъ до първенитъ въ Балканъ (Жеранин), да помогатъ съ не то хлаба за хлабъ.

2004, 1863 г. Както № 2003

2005, 1868 г. Писмо отъ до Жеранин Тихоловъ въ Г. Падаржикъ. — Отнася се до старото църковно на Жеранин

2006 Гурето обявление, съ което се избранили за жонитъ да посѣтъ джипитъ.

2007, 1871 г. Копис на писмо отъ Сливненския архиепископъ прѣдставителъ Чистолова до Слив-

ненската община — Отнася се до църковната борба.

2008, 1871 г. Копис на писмо, дадено отъ си Синода на прѣдставителъ Чистолова, до Сливненската община. — Отнася се до църковната борба и до гласителната на Чистолова.

2009, 1871 г. Писмо отъ Доротея Софийскъ до Жеранинската община — Отнася се до ржко политиката на синовъ покръ отъ Доротея.

2010, 1872 г. Писмо отъ епископския синодъ до Жеранинската община — Отнася се до обрзуването на Сливненската епархия

2011, 1872 г. Писмо отъ Д. Икономовъ до общината. — Отнася се до Г. Икономова.

2012, 1872 г. Писмо отъ християнската община до Жеранинската. — Отнася се до гласителната на Сливненския прѣдставителъ отъ Цариградъ за Шумени

2013, 1872 г. Разрешителна отъ учителя Е. А. Златарева, че с доучила задължата си сума 4100 р

2014, 1872 г. Разрешителна отъ учителя Е. А. Златарева.

2015, 1873 г. Писмо отъ нѣколко търговци до общината. — Отнася се до държавното с се отнасятъ покритиъ истиненъ цѣль

2016, 1873 г. Писмо отъ Сливненските власти до старшинонъ и мухтаритъ въ Жеранин, отъ които искатъ давка, като прѣдлагатъ за какъво каже не се плати.

2017, 1873 г. Писмо отъ учителя С. Константинъ до общината, съ което се помага оставката

2018, 1873 г. Прокба отъ Екатерина и Теодора Георгиеви отъ Жеранинъ до Жеранинската община, която могатъ да ги услови за учители

2019, 1873 г. Писмо отъ Шуменския епархиаленъ съборъ до Жеранинската община. — Отнася се до събиране на владичината

2020, 1873 г. Писмо отъ Сливненския прѣдставителъ до Жеранинското общество. — Отнася се до приватенъ отнасъкъ на жеранинците.

2021, 1873 г. Писмо отъ Сливненската община до Жеранинската — Отнася се до избирание на прѣдставители за епископския съветъ.

2022, 1873 г. Писмо отъ Шуменската община до Жеранинската. — Отнася се до положението на биладската църква и до събиране епархиаленъ съборъ

2023, 1873 г. Писмо отъ архимандрита Теофилакта отъ Котелъ до Жеранинската община. — Отнася се до църковната статистика.

2024, 1873 г. Училищно-църковна сметка въ Жеранин

2025, 1873 г. Програма на главнитъ братски училища, избрѣдена отъ учителския съборъ въ Шумени.

2026, 1873 г. Черцовка на писмо отъ Жеранинската община до Сливненската. — Отнася се до събора за присъединение на Жеранин къмъ Сливненската епархия

2027, 1873 г. Писмо отъ архимандрита Теофилакта отъ Котелъ до Жеранинското общество. — Отнася се до училищното дело въ Жеранин

2028. 1873 г. Писмо отъ Симеона Прѣславски до Жеравненската община, което да ги да изпрати едни свои прѣдставители въ Шуменъ за избиране членове на епархиалния съвѣтъ.

2029. 1873 г. Кописъ на оръжжето отъ епархиалския синодъ до митрополититѣ. — Отнася се до избиране на членове на епархиалния съвѣтъ.

2030—2035. 1874 г. Кописъ на 6 писма, отправени отъ патриархалното настоятелство до Жеравна до разни лица. — Отнася се до миналото на Жеравна.

2036. 1874 г. Писмо отъ Ц. В. Мамчевъ отъ Цюмбуръ до Жеравненската община, на което прѣпоръчва П. Ваняровъ за учителъ.

2037. 1874 г. Писмо отъ Старозагорската община до Жеравненската, съ която и прѣпоръчва два момчета за учители.

2038. 1874 г. Писмо отъ Ст. Г. Понтевъ отъ Габрово до Жеравненската община, което моли да го услови за учителъ.

2039. 1874 г. Писмо отъ Котленския нахиски съвѣтъ до църковно-училищното настоятелство въ Жеравна. — Отнася се до избиране на епархиални съвѣтници.

2040. 1874 г. Кописъ на акта, съ който събито изборанъ трима души за епархиални съвѣтници.

2041. 1874 г. Каталогъ на поддаснитѣ за избиратели въ Котленския нахия.

2042. 1874 г. Писмо отъ Коста Г. Аркаудовъ отъ Симентъ до Жеравненската община, на което прѣдлага да го услови за учителъ.

2043. 1874 г. Писмо отъ учителите и учителките до общината. — Отнася се до моливанъ поради които съжужки на учителите наклонити.

2044. 1874 г. Писмо отъ Нк. Молчановъ отъ Беброво до Жеравненската община. — Отнася се до Жеравненското училище.

2045—2047. 1874 г. Прѣписъ на 3 рапорта, дадени отъ прѣдставителитѣ на Христентомската нахия въ епархиалния съборъ въ Шуменъ. — Отнася се до рѣшенята на този съборъ.

2048. 1874 г. Писмо отъ Котленскитѣ прѣдставители до епархиалния съвѣтъ въ Шуменъ до Прѣславския митрополитъ, въ който описватъ обществното положение на Котленската нахия, поради което се отказватъ да даватъ по-нататкъ по 1 тронъ на сѣнило за Варненския епископъ.

2049. 1874 г. Писмо отъ Котленския нахиски съвѣтъ до Жеравненското църковно-училищно настоятелство, съ което писмо му прѣпратитъ № 2045 и 2047.

2050. 1874 г. Писмо отъ Мило Радославовъ отъ Котелъ до училищното настоятелство въ Жеравна, което моли да го услови за учителъ.

2051. 1874 г. Кописъ на писмо отъ Симеона Прѣславски до Котленската община. — Отнася се до избиране епархиални съвѣтници при Прѣславския митрополитъ.

2052. 1874 г. Писмо отъ А. Десляновъ отъ Ески-Джумля до Жеравненската община, на което прѣдлага да го услови за учителъ.

2053. 1874 г. Писмо отъ Нк. х. Голубовъ до Жеравненската община, на което моли да го услови за учителъ.

2054. 1874 г. Писмо за записване на 4 нови помози, съ които да се изведе дѣвическо училище въ Жеравна.

2055. 1874—1875 г. Сѣмка на Теравенската община.

2056. 1874 г. Писмо отъ Симеона Прѣславски до Жеравненската община. — Отнася се до Симеона Прѣславски.

2057. 1874 г. Писмо отъ Симеона Прѣславски до Жеравненската община. — Отнася се до избирането на 1 тр на външното, за отбавяване Варненския учители.

2058. 1875 г. Писмо отъ синодалния 1-и до църковно-училищната община. — Отнася се до избиране на членове на дѣвическо училище въ Жеравна.

2059. 1875 г. Писмо отъ Серафима Смирновъ християни въ Жеравна, съ което ги нава отъ бунтовническитѣ агитатори.

2060. 1875 г. Писмо отъ синодалния 1-и до църковно-училищната община, дадено отъ ученици на 3 души, да взематъ тогава сумма за сѣмка въ Симентъ за издани землетръснитѣ въ Жеравна.

2061. 1875 г. Писмо отъ училищното настоятелство въ Беброво до Жеравненската община, което моли да му отсѣжни учителя Нк. Голубовъ.

2062. 1875 г. Задължително писмо, дадено наведението на общината, че няма да имъ отплатятъ за се играятъ лотии и карти, а затварятъ кафенелата, съ които нечетериче за.

2063. 1875 г. Контрактъ на учителя Голубовъ.

2064. 1876 г. Писмо отъ В. Николовъ отъ Симентъ до метриката въ Жеравна. — Отнася се до избити християни и до едни въ Жеравна турци.

2065. 1876 г. Писмо отъ синодалния 1-и до Жеравненското общество. — Отнася се до въвеждане въ Жеравна сирака.

2066. 1876 г. Контрактъ на учителитѣ Голубовъ и Дюма Г. Димитровъ.

2067. 1877 г. Условието на казюмата Голубовъ.

2068. 1877 г. Писмо отъ Жеравненското училищно настоятелство до Арифъ ефенди въ Симентъ. — Отнася се до разрѣшението на турскитѣ прѣзъ освободителната война.

2069. 1877 г. Условието на казюмата Нк. Смирновъ.

2070. 1877 г. Прѣписъ на едно писмо отъ епархиалния митрополитъ. — Отнася се до помяна на озлочестенихъ прѣзъ възстановителитѣ.

2071. 1877 г. Писмо отъ Серафима Смирновъ до Жеравненската община. — Отнася се до избирането на сирачетата отъ общината, които прѣзъ 1876 год.

2072. 1877 г. Като № 2701.

2073. 1877 г. Сѣмка на сумата 27 333, която епархията дава на турския казюмата Смирновъ, въ сѣмката, и на турския сираци, сѣмка.

1877 г. Писмо отъ Симеона Прѣславски до Жераменската община, съ което иска свидѣния за първоначалното дѣло сражѣна.

—2076. 1877 г. Копия на двѣ писма прѣдшеникския съветъ до управителя и до община въ Сливень, съ които писма Жераменската община иска да се изясни за грабежите и изаканяваната на нѣмъ.

Опитване противъ башибозунитѣ.

1877 г. Опитване противъ седѣжките въ тѣхъ, издадено отъ Жераменската община.

Отъ Градецъ.

1841—1748 г. Сметанѣ на църквата, или отъ гръцкия владика.

1861 г. Писмо отъ В. Поповицъ отъ обществото въ Градецъ. — Отнася се до църковната борба.

—2082. 1862 г. 2 сметки отъ Градецъ за една година.

1863. Контрактъ на учителя Петко С. Поповъ.

1863 г. Сметанѣ на Градецъ прѣдъ общината.

1864 г. Писмо отъ Василия П. Теодоровъ до управителѣ въ Градецъ, които да поискатъ ферманъ за манастиря.

1864 г. Контрактъ на учителя Петко Поповъ.

1864 г. Писмо отъ Хитендарскитѣ братя до общината въ Градецъ, които молятъ за защита.

1865 г. Сметанѣ на Градецъ прѣдъ общината.

1866 г. Контрактъ на главния учителъ П. Марковъ.

1867 г. Молба отъ игумена на Хитендарския манастирь до началникѣ на Градецъ, даватъ хората да опудатъ на поклонение манастиря.

1871 г. Просба отъ полк. Василия П. Поповъ до общината, които моли да купи метанѣ, изпратени отъ общината въ Медана.

Отнася се до издаване на българска въ Македония.

1871 г. Писмо отъ Сливненската община до Градецката. — Отнася се до нѣмъ за избиване на башибозунитѣ.

—2099. 1871 г. Копия на седмъ ратноръ, или отъ Сливненския епархиски прѣдшеникъ до Сливненската община. — Отнася се до църковната борба.

1872 г. Общественъ отъ Д. Ивановъ, изпратенъ съ учителско звание, сума, Градецкото общество не похарчи, за да му.

1872 г. Копие на първото ексархийско писмо до Сливненската община.

1872 г. Прѣдшеникъ на едно бѣло архиепископско писмо, изпратено отъ ексарха до Сливненската община.

2103. 1873 г. Копие на първото писмо (про около) на Шумленския епархиски съветъ.

2104. 1873 г. Контрактъ на учителя Ганчо Мариновъ.

2105. 1873 г. Контрактъ на учителката Зюмбиль Митева.

2106. 1873 г. Писмо отъ Шумленския епархиски съветъ до Градецкото общество. — Отнася се до материалното положение на българската църква и до църковното дѣло.

2107. 1873 г. Прѣдшеникъ на протокола по избрането прѣдставители отъ Сливненската епархия за ексархийския съветъ.

2108. 1874 г. Писмо отъ ексарха до християнитѣ въ Градецъ. — Отнася се до въпроса за присъединението на Градецъ къмъ Сливненската епархия.

2109. 1874 г. Контрактъ на учителя Х. Тошевъ.

2110. 1874 г. Писмо отъ Д. Ивановъ отъ Габрово до община въ Градецъ, които моли да му изпратятъ пари.

2111. 1874 г. Контрактъ на учителката Зюмбиль Митева.

2112. 1874 г. Писмо отъ Р. Каролевъ отъ Габрово до Цанко Тодоровъ въ Градецъ. — Отнася се до разни пособия, които Градецкото общество си доставлява отъ Габровското.

2113. 1874 г. Писмо отъ Д. Ивановъ отъ Габрово до Градецката община. — Отнася се до Габровския пансионъ.

2114. 1875 г. Протоколъ за избиране на църковно-училищно настоятелство въ Градецъ.

2115. 1875 г. Писмо отъ Д. Ивановъ отъ Габрово до Градецкото общество, съ което повторно моли да му се изпратятъ пари.

2116. 1875 г. Контрактъ на учителя Георги Т. Василевъ.

2117. 1875 г. Писмо отъ Сливненската община до Градецката. — Отнася се до спора за присъединението на Градецъ къмъ Сливненската епархия.

2118. 1876 г. Печатно окръжно отъ Симеона Прѣславски, съ което, като съобщава на паството си издѣляването на Мурада V, честати му това издѣляване.

2119. 1876 г. Писмо отъ Симеона Прѣславски до общъ Константинъ въ Копѣ. — Отнася се до усмиряването на революционнитѣ агитации и избухвания.

2120. 1876 г. Писмо отъ Котленската община до Градецката. — Отнася се до събиране на бѣлки.

2121. 1876 г. Писмо отъ Д. Павловъ отъ Габрово до Градецкото общество, на което прѣдлага да се установи за учителъ.

2122. 1876 г. Писмо отъ Д. Ивановъ отъ Габрово до Градецкото общество, което моли да му изпратятъ пари.

2123. 1876—1877 г. Сметанѣ на общината въ Градецъ.

2124. 1876 г. Писмо отъ Серафима Сливненско до Градецкото общество, съ което приканва християнитѣ на подчинение и примирение къмъ властитѣ.

2125. 1877 г. Писмо отъ Серафима Сливненски до общината въ Градель. — Отнася се до настаняване на дѣлата отъ опустошенитѣ селища прѣвъ 1876 г.

2126. 1877 г. Прѣписъ на едно писмо отъ Сливненския архiereй до Градельското общество.

Отнася се до настаняване на дѣлата отъ опустошенитѣ селища въ Пловдивската епархия.

Отъ Шуменъ.

2127. 1872 г. Писмо отъ Османъ-Назарска община до Шуменската. — Отнася се до избирането на епархийския проповѣдникъ Симеона за Прѣставски митрополитъ.

2128. 1872 г. Писмо отъ Котленската община до Шуменската. — Както № 2127.

2129. 1872 г. Писмо отъ Ели-Назарска община до Шуменската. — Както № 2127.

2130. 1872 г. Писмо отъ Ески-Джумайската община до Шуменската. — Както № 2127.

2131. 1872 г. Писмо отъ Варненската община до Шуменската. — Както № 2127.

2132. 1872 г. Писмо отъ Провадийската община до Шуменската. — Както № 2127.

2133. 1872 г. Писмо отъ Котленската община до Шуменската. — Както № 2127.

2134. 1872 г. Просба отъ с. Арнауткѡй до Шуменската община. — Отнася се до ембатику на тона село.

2135. 1872 г. Писмо отъ училищното настоятелство до членоветъ на събора въ Шуменъ. — Отнася се до църковната борба.

2136. 1872 г. Писмо отъ П. Бѣскои до епархиалния свѣтъ въ Шуменъ. — Отнася се до разирѣдѣнието на сумитъ, които подиряватъ Бени за училищата.

2137. 1873 г. Равносмѣтка на църквата «св. Вознесение».

2138. 1873 г. Писмо отъ Ески-Джумайската община до митрополитския свѣтъ въ Шуменъ. — Отнася се до църковната борба.

2139. 1873 г. Просба отъ попъ Христа отъ с. Осмаръ до Жеко х Васиень въ Шуменъ, да го освободи отъ това селскиятъ турнитъ, му се много забавилъ.

2140. 1873 г. Равносмѣтка за ябучната и вулитъ въ Шуменъ.

2141. 1873 г. Равносмѣтка на Котленския нахиски свѣтъ.

2142. 1873 г. Текуща смѣтка на смѣсенъ свѣтъ въ Ески-Джумай.

2143. 1874 г. Просба отъ училищното дружество «Просвѣщение» въ Велестъ до Симеона Прѣставски, който моли за помощъ.

2144. 1874 г. Писмо отъ архимандрита Теофилакта отъ Шуменъ до християнитѣ въ Прованлийско. — Отнася се до училищата.

2145. 1874 г. Писмо отъ Симеона Прѣставски отъ Цариградъ до Х. Великото въ Шуменъ. — Отнася се до опроиздаването на единъ новъ, който се отказалъ отъ гърцитъ.

2146. 1874 г. Писмо отъ С. Златаръ до епархиалния свѣтъ въ Шуменъ. — Отнася се до излизане на училищно здание въ то.

2147. 1874 г. Писмо отъ Пик. Петковъ до Шуменската община. — Отнася се до разхвърляне на белези.

2148. 1874 г. Калатонъ на политическитѣ биратели въ Шуменската каза.

2149. 1874 г. Писмо отъ П. Бѣскои до Шуменския епархиаленъ свѣтъ, съ който хваща рѣшението на този свѣтъ за отнасянето на сумитъ на бирателъ за бележитъ, но самъ се отказва отъ тая честь.

2150. 1874 г. Писмо отъ Евлогий Геворкянъ до Шуменската община, съобщава, че припраща 52 ири, по 12 с. М. Бени за Шуменскитѣ селски училища.

2151. 1874 г. Просба отъ Харсовската община до Шуменската, да спомогне за спасение 13 души хрестоучени, затворени въ Русе.

2152. 1874 г. Писмо отъ Симеона Прѣставски до Цариградъ до Шуменския епархиаленъ свѣтъ. — Отнася се до събиране помощи за български училища.

2153. 1874 г. Писмо отъ попъ Ионъ до Шуменския епархиаленъ свѣтъ. — Отнася се до събирание на властническата и до пощенската училищата.

2154. 1874 г. Опаковане отъ С. Османъ турнитъ свѣтитѣ турни, които, при ири «Дисемалто», почнали да дупятъ братитѣ етарскитѣ вѣщи и да изтеждатъ самитѣ.

2155. 1874 г. Писмо отъ Ели-Назарската община до Шуменската. — Отнася се до рѣшението на епархиалния свѣтъ.

2156. 1874 г. Писмо отъ Симеона Прѣставски до Цариградъ до Х. Великото въ Шуменъ. — Отнася се до събиране пари за български училища.

2157. 1874 г. Писмо отъ Евварха до С. Прѣставски. — Отнася се до отваряне на нове българско училище въ Цариградъ.

2158. 1874 г. Писмо отъ Григория Черменски до Шуменския епархиаленъ свѣтъ, което обяснява, какъ трѣбва да се поведе въ едно лице иска да си промѣни.

2159. 1874 г. Писмо отъ Ели-Назарската община до епархиалния свѣтъ въ Шуменъ. — Отнася се до църковно-училищното тѣло въ Ели-Назарската община.

2160. 1874 г. Опаковане до митрополитския свѣтъ отъ жителитѣ на с. Марковецъ и Хасанъ Гавиъ, които имъ напращатъ молби и имъ изпиратъ училището.

2161. 1874 г. Писмо отъ М. Бени до Шуменската община, на която праща свои порирети. — Отъ това мѣсто, че П. Воловъ е билъ мѣсто въ Шуменъ.

2162. 1874 г. Обща равносмѣтка на Шуменската епархия.

2163. 1874 г. Текуща смѣтка на Цариградския свѣтъ.

2164. 1874 г. Текуща смѣтка на Котленския свѣтъ.

1875 г. Писмо отъ Симеона Прѣславски митрополитъ до епархиалния свѣтъ въ Шуменъ. Отнася се до въвеждане на метрически въ Шуменската епархия.

1875 г. Отдаване отъ С. Осмаръ до ния свѣтъ въ Шуменъ. Отнася се до арестуванъ иранъ.

1875 г. Писмо отъ Григория Доростоловъ до епархиалния свѣтъ въ Шуменъ.

Отнася се до реинициацията петъримостъ на свѣтъ българи.

1875 г. Писмо отъ Симеона Прѣславски митрополитъ до епархиалния свѣтъ въ Шуменъ. Както № 2167.

Писмо отъ Ени-Назарската община до епархиалния свѣтъ въ Шуменъ, на които че турците грабнали една майка на да я подурчатъ.

1875 г. Писмо отъ Симеона Прѣславски митрополитъ до епархиалния свѣтъ въ Шуменъ. Отнася се до реинициацията петъримостъ на свѣтъ българи.

1875 г. Писмо отъ епархиалния свѣтъ въ Шуменъ до епархиалния свѣтъ въ Шуменъ. Отнася се до свѣтъта на Ески-Джума каза.

1875 г. Писмо отъ казанлъшкия свѣтъ до Симеона Прѣславски. Отнася се до отнасяне на едно писмо българско въ Паризъ.

1875 г. Писмо отъ казанлъшкия свѣтъ до Симеона Прѣславски. Отнася се до епархиалния свѣтъ въ Шуменъ. Отнася се до църковната статистика.

1875 г. Писмо отъ казанлъшкия свѣтъ до Ени-Назаръ до епархиалния свѣтъ въ Шуменъ. Отнася се до общото вътрѣшно въ Ени-Назарската каза.

1875 г. Писмо отъ С. Хасъртъкъ до Симеона Прѣславски. Отнася се до български.

1875 г. Писмо отъ Градешката община до епархиалния свѣтъ въ Шуменъ. Отнася се до едините на гражданите за бжатагъ по въ въската митрополия.

1875 г. Писмо отъ Джумайския казанлъшки до Симеона Прѣславски. Отнася се до пари за бждинтъ български училища.

1875 г. Просба отъ Шуменското женско до Симеона Прѣславски, за позволенъ на възнето на това дружество да посѣщава въ училища съ благотворителни цѣли.

1875 г. Просба отъ Д. Войничковъ до Симеона Прѣславски. Отнася се до учителствува въ Шуменъ.

1875 г. Писмо отъ Симеона Прѣславски митрополитъ до епархиалния свѣтъ въ Шуменъ. Отнася се до данъ и данъ обяснения по правдоу върѣшното управление на епархията.

Отъ Хасково.

1875 г. Прѣписъ на едно окръжно отъ свѣтъ въ епархията до митрополия. Отнася се до беринтъ, които иматъ

право да събиратъ смѣсенитъ свѣкти, при завършване на разни документи.

2182. 1875 г. Окръжно отъ Пловдивската митрополия до разни села. Отнася се до икономъ за погребение на училищата.

2183. 1876 г. Писмо отъ Пловдивската митрополия до епархиалния свѣтъ въ Хасково. Отнася се до настаняване сирачетата отъ опустошенитъ селища въ Пловдивската епархия.

2184. 1876 г. — Както № 2183.

2185. 1876 г. — Както № 2183.

2186. 1876 г. Писмо отъ Пловдивската митрополия до епархиалния свѣтъ въ Хасково. Отнася се до събиране помощи за пострадали въ прѣвъ революцията семейства.

2187. 1876 г. Писмо отъ Пловдивската митрополия до епархиалния свѣтъ въ Хасково, съ което писмо му прѣлага да си избере едно лице за архирейски намѣстникъ.

2188. 1876 г. Писмо отъ Пловдивската митрополия до епархиалния свѣтъ въ Хасково. Отнася се до избирание на архирейски намѣстникъ и до епархиално на опустошенитъ отъ башибозинтъ държави въ Хасковската каза.

2189. 1876 г. Писмо отъ Пловдивската митрополия до казанлъшкия свѣтъ въ Хасково. Отнася се до настаняване сирачетата отъ опустошенитъ селища въ Пловдивската епархия.

2190. 1876 г. Писмо отъ Пловдивската митрополия до епархиалния свѣтъ въ Хасково. Отнася се до събиране помощи за пострадали въ прѣвъ революцията семейства.

2191. 1876 г. — Както № 2189.

2192. 1876 г. Писмо отъ Пловдивския епархиаленъ свѣтъ до казанлъшкия свѣтъ въ Хасково. Отнася се до събиране помощи за пострадали въ прѣвъ революцията семейства.

2193. 1876 г. Писмо отъ Пловдивската митрополия до епархиалния свѣтъ въ Хасково. Отнася се до високото тескере по новия начинъ за събиране на бедели.

2194. 1876 г. Писмо отъ Пловдивската митрополия до казанлъшкия свѣтъ въ Хасково. Отнася се до църковната борба въ Хасковско.

2195. 1876 г. — Както № 2183.

2196. 1876 г. Писмо отъ Панарета Пловдивски до епархиалния свѣтъ въ Хасково. Отнася се до положението и значението на Арабонския манастиръ.

2197. 1876 г. — Списъкъ на лицата, които съдали помощъ за училищния хамъ въ Хасково.

2198. 1877 г. — Писмо отъ Пловдивската митрополия до епархиалния свѣтъ въ Хасково. Отнася се до извършване молетвения за султана и войницитъ му.

2199. 1877 г. Писмо отъ Пловдивската митрополия до казанлъшкия свѣтъ въ Хасково, съ което свѣтъта християнитъ да извършватъ длъжноститъ си кѣтъ властѣта и да не се подаватъ на разни подбуждения.

2200. 2201. 1877 г. — Както № 2199.

2202. 1877 г. — Както № 2186.

2203. 1877 г. Писмо отъ Пловдивската митрополия до смѣсенія съвѣтъ въ Хасково, съ което дава разяснение по разни тегоби и по въпроса за записване християни волници въ турската войска.

2204. 1877 г. — Както № 2183.

2205. 1877 г. — Както № 2183.

2206. 1877 г. Писмо отъ Пловдивската митрополия до казалийския съвѣтъ въ Хасково. — Отнася се до снемането на екзарха Антима.

2207. 1877 г. Писмо отъ Пловдивската митрополия до казалийския съвѣтъ въ Хасково. — Отнася се до събиране на владищината.

2208. 1877 г. Писмо отъ Пловдивската митрополия до архиерейския намѣстникъ въ Хасково. — Както № 2183.

2209. 1877 г. Просба отъ жителитѣ на Табанъ-махлеси до църковната община, която молятъ да имъ намѣри учителъ.

2210. 1878 г. Съобщение отъ Пловдивската митрополия до Хасковския съвѣтъ. — Отнася се до нареждане комисии по градоветѣ, за подпомагане на пострадалитѣ прѣзъ войната.

2211. 1878 г. Писмо отъ епископа Гервасия до Хасковския архиерейски намѣстникъ. — Отнася се до сѣмейния животъ на жителя Юрдана Ненова.

2212. 1878 г. Писмо отъ епископа Гервасия до архиерейския намѣстникъ въ Хасково, когото моли да намѣри и да му изпрати турския манифестъ за войната.

2213. 1878 г. Писмо отъ Панарета Пловдивски до архиерейския намѣстникъ въ Хасково. — Отнася се до написване една нова църковна статистика.

2214. 1878 г. Репортъ отъ село Дипсизъ-Гьолъ до архиерейския намѣстникъ въ Хасково за състоянието на църквата и училището въ това село.

2215. 1879 г. Окръжно отъ главното управление на дружеството «Св. Пантелеймонъ» до Хасковското общество. — Отнася се до цѣлитѣ на това дружество.

2216. Прѣписъ на окръжно писмо отъ екзарха Иосифа до християнитѣ въ Пловдивско, съ което ги съвѣтва да се прѣдпазватъ отъ бунтовнически подстрекателства.

IV. Материали, взети отъ разни лица подъ условие Министерството на Народното Просвѣщение да заплати за тѣхъ толкова, колкото намѣри за добръ.

Отъ Миланъ Радивоева отъ Елена.

2217. 1863 г. Печатно окръжно, въ което се излага вървежа на църковната борба.

2218. 1864 г. Писмо отъ село Кумружалин до Н. П. Константинова, съ което го молятъ да имъ намѣри нѣкое даскалче.

2219. 1865 г. Писмо отъ А. Лошъ до Н. П. Константинова. — Отнася се до настаняването на нѣколко българчета въ Робертъ-Колежъ.

2220. 1866 г. Условно на Абдула Ефенди, учителъ по турски езикъ въ Елена.

2221. 1866 г. Писмо отъ Ст. Доспѣвски отъ Т. Пазарджикъ до Н. П. Константинова. —

Отнася се до направяне на нѣкои икони здравословното състояние на Доспѣвски.

2222. 1867 г. Писмо отъ П. Витановъ Тръвна до Ник. П. Константинова въ Ел. Отнася се до проекта за училищата.

2223. 1869 г. Условно писмо за направъ близкитѣ до Елена мостове и пѣтица.

2224. 1869 г. Приврѣмененъ (рѣкомъ) уставъ за управлението на духовенството ховнитѣ дѣла въ Търновската епархия.

2225. 1870 г. Писмо отъ Еленската община Черноводската. — Отнася се до подаряване нѣкои мѣста за построяване на училище Черна-вода.

2226. 1870 г. Писмо отъ просителя Тео отъ Търново до Еленската община, съиска разни свѣдѣния.

2227. 1874 г. Писмо отъ Н. Д. Пастовъ Еленскитѣ първенци, съ което имъ съобщава помощъ за построяване на Еленското лице.

2228. 1874 г. Писмо отъ М. Витановъ Тръвна до Н. П. Константинова въ Ел. което го моли, да помогнатъ еленчани налитѣ отъ село Скрижево (Македония), дошли да събиратъ помощъ за изплащане училището си.

2229. 1875 г. Окръжно отъ Търновската митрополия, съ което Никифоръ Попъ Котиновъ се назначава за надзирателъ на всѣ училища въ казата.

2230. 1875 г. Писмо отъ Бебревската община до Ник. П. Константинова. — Отнася се до значението на М. Тодорова (Радивоева) за тѣхъ въ Беброво.

2231. Кратка бѣлѣжка отъ Ник. П. Константинова за мѣстата, дѣто се е училъ и дъ учителствувалъ.

2232. Писмо отъ П. Славейкова (отъ на Тръвненската община) до Еленската община, която поканва на споразумение съ трѣвненскагабровци по църковната борба.

2233. Бѣлѣжки отъ Ник. П. Константиновъ, въ които излага своитѣ мисли по рѣшеніе църковния въпросъ.

2234. Рѣчь, държана отъ Никифора П. стапинова, за издигане на ново училище въ

Отъ Х. Георги Хр. Хесалчиевъ отъ Габрово.

2235. 1852 г. Оплакване отъ Ватонедски настиръ прѣдъ Габровската община, загдѣ билъ заграбенъ имота въ Габрово.

2236. 1859 г. Кописъ на писмо до Радивоева, отъ който Габровци искатъ диотъ, който да е по-старъ и да проповѣда матеренъ езикъ.

2237. 1861 г. Билетъ за записване членъ унйатската църква, изпратенъ отъ Н. Сап отъ Цариградъ до Х. Георги Хесалчиевъ Габрово.

2238. 1865 г. Писмо отъ Григория Търновъ до Габровската община. — Отнася се до кополагането на единъ неукъ кандидатъ за

1866 г. Прогестъ отъ Габровската община до Търновската, за да се Григорий Търновски законно изгоня дъщеря.

1866 г. Коние на прогестъ отъ Габровската община до Търновската, за да се Григорий Търновски законно изгоня дъщеря.

1868 г. Молба отъ Габровския казалински ватия, да не пригледатъ посетата на дъщеря си къмъ Търново.

1869 г. Писмо отъ Христо Арнаудовъ приради до Х. Георги Хесаничевъ въ Габрово. — Отнася се до назначението на Иосифа въ Габрово и до Габровското женско училище.

а) 1869 г. Писмо отъ Хр. Арнаудова отъ Габрово до Габровското училищно настоятелство. — Отнася се до назначението на Иосифа за учител въ Габрово.

б) 1869 г. Молба отъ Габровското женско училище до мѣстния първенецъ, да му настане учителъ.

1869 г. Удоволителенъ отговоръ на

1870 г. Писмо отъ Х. Арнаудова отъ Габрово до Х. Георги Хесаничевъ въ Габрово. — Отнася се до Търновския прѣдста-

1870 г. Писмо отъ Габровското училищно настоятелство до Рилския манастиръ, съобщаватъ, че изпращатъ назадъ монаха и че не искатъ вече никакви таксидиоти, не отговаряли на свършенитѣ нужди.

1871 г. Съзнателно писмо между Габровската община, и инженеръ Michel Spickowski по поводъ на шосето отъ Габрово до Шинченския проходъ.

1871 г. Писмо отъ българскитѣ прѣдставители отъ Цариградъ до Габровската община, то молятъ да се спомогне на българската съществува.

1871 г. Сметка за сумитѣ, похарчени за Шинченския проходъ.

1871 г. Молба отъ Търновската митрополия до Габровската община, да издати поща Цариградъ.

1871 г. Прѣдложение отъ Търновската община до попъ Стефана въ Габрово, да състои прѣдметъ и паритѣ отъ вѣнчаницата.

1871 г. Писмо отъ Х. Арнаудова отъ Габрово до Х. Георги Хесаничевъ въ Габрово, то му съобщава своето прѣдметско мнѣние за движението.

1872 г. Пълномощно, дадено отъ Габровската община на нѣкой лица да условятъ до Габрово.

1872 г. Условно писмо за издигане на вѣнчаницата Арнаудова гинията.

1872 г. Коние на прошение до Търновската митрополия за поизкарване на Габровската община.

1872 г. Градско рѣшение за нагадането, които са издигали противъ и прилагатъ въ Габрово Габровски прѣдставители.

2257. 1872 г. Пълномощно, дадено на избранихъ въ Габрово прѣдставители за Търновския епархиаленъ съборъ.

2258. 1872 г. Съобщение отъ Габровската община до нѣкитѣ прѣдставители въ Търновския епархиаленъ съборъ, те имъ изпращатъ прѣдметъ на тѣхъ тоши слухове въ Габрово.

2259. 1872 г. Писмо отъ Габровската община до Търновския митрополитъ, че изграденитѣ въ Габрово габровчани сж истински народни изграбители.

2260. 1873 г. Рачиска за 3 лири вѣтна помощъ, дадена отъ Габровското училищно настоятелство на Х. Георги Хесаничевъ.

2261. 1873 г. Тезеръ за вѣнчаницата на етпа отъ Габровския махати.

2262. 1873 г. Печатно извѣстие за покитѣ разпорѣжания по градскитѣ каси.

2263. 1875—1876 г. Равносметка на Габровската община.

2264. 1875 г. Писмо отъ Габровското училищно настоятелство до градската община съ което моли да бже опредѣленъ дохотъ, който не знаатъ църквитѣ за училището.

2265. 1875 г. Писмо отъ Габровския казалински смѣсенъ свѣтъ до свещеницитѣ на църквата «Св. Богородица», съ което имъ дабрава да служатъ, защото епархиалитѣ имъ не искатъ да си издѣятъ владѣлницата.

2266. 1875 г. Писмо отъ Габровския архирейски паметникъ до мѣстния дѣвически манастиръ, съ което му прѣдлага да отстъпи мѣсто за цѣлнческо училище.

2267. 1875 г. Задажнително между комисаритѣ, които били опредѣлени да прѣдсѣдатъ смѣнитѣ за построяката на Габровското училище.

2268. 1877 г. Черновка на писмо отъ габровци до Екзарха съ което му изказватъ пълно до- вѣрие и порицаватъ противнитѣ му.

2269. 1877 г. Рачиска отъ Габровскитѣ учители и сумитѣ, които получили сѣдѣ за- вѣщането си отъ Търновския митрополитъ.

2270. Благодарително писмо отъ Габрово до некия везиръ, изпратено съ тѣ прилагането на фермана.

2271. Черновка на прошение отъ Габровската община до Търновската — Отнася се до доизкарването на училището въ Габрово.

2272. Печатна покана отъ великия везиръ Мехмедъ Рушди къмъ христиани и мюсюлмани, съ която ги приканва да забравятъ крѣвопролитията (прѣзъ 1876 г.)

2273. Черновка на писмо, съ което Габровскитѣ тържествени прѣдлагатъ на Рилския манастиръ да изгради новъ мѣстохъ, ако мисли да си има и заваритѣ постоянни таксидиоти въ Габрово.

Отъ Стоянъ Родовъ отъ Елса.

2274. 1835 г. Краснорѣчие или реченка на славянски езикъ (ржкомахъ).

2275. 1844. Пропение отъ Никифоръ Поповъ (Кампакриновъ) за постъпване въ Рилитовската гимназия въ Одеса.

2276. 1847 г. Писмо отъ Яматина Васкизовича, съ което съобщава синъ си да се пази отъ пиенство.

2277. 1850 г. Прѣлозъ отъ Всеобщата История на Шреква (ржкописъ).

2278. 1851 г. Свидѣтелство, дадено отъ Еленското училище на ученика Ст. П. Андреевъ.

2279. 1851 г. Писмо отъ Ив. Момчилова отъ Елена до Ст. Робовъ въ Беброво, съ което му дава съвети.

2280. 1853 г. Писмо отъ дономакленскитѣ жители на Вратца до Попъ Андрея въ Елена. — Отнася се до Вратчанското училище и до епископа Доротея.

2281. 1853 г. Писмо отъ Х. Стефанъ Бакърджиовъ отъ Беброво до Сана. — Отнася се до Бебровското училище.

2282. 1853 г. Писмо отъ попъ Андрея отъ Елена до дономакленскитѣ епитропи въ Вратца. — Отнася се до учителствуването на Ст. Робовъ въ Вратца.

2283. 1854 г. Писмо отъ Ст. Робовъ отъ Вратца до попъ Андрея въ Елена. — Отнася се до Вратчанското дѣвическо училище.

2284. 1854 г. Писмо отъ дономакленскитѣ жители на Вратца до попъ Андрея въ Елена. — Отнася се до Вратчанското училище и до епископа Доротея.

2285. 1854 г. Писмо отъ попъ Андрея отъ Елена до Ст. Робовъ въ Вратца. — Отъ това писмо се вижда, какъ е платил попъ Андрея на учителството.

2286. 1854 г. Писмо отъ Ст. Робовъ отъ Вратца до попъ Андрея въ Елена. — Отнася се до положението на учителитѣ въ Вратца.

2287. 1854 г. Писмо отъ Ст. Робовъ отъ Вратца до попъ Андрея въ Елена. — Отнася се до Н. Михайловски.

2288. 1854 г. Писмо отъ С. Робовъ отъ Вратца до попъ Андрея въ Елена. — Отнася се до Славейкова.

2289. 1854 г. Писмо отъ Ст. Робовъ отъ Вратца до попъ Андрея въ Елена. — Отнася се до Н. Михайловски и до П. Р. Славейкова.

2290. 1855 г. Условно на Вратчанскитѣ учители попъ Андрея и Ст. Робовъ.

2291. 1855 г. Писмо отъ Ст. Робовъ отъ Елена до Епископа Доротея въ Вратца, съ което го моли да бже назначенъ пакъ за учител въ Вратца.

2292. 1855 г. Писмо отъ попъ Андрея отъ Елена до Вратчанскитѣ първенци. — Отнася се до Вратчанското училище.

2293. 1857 г. Писмо отъ попъ Андрея отъ Елена до П. Р. Славейкова въ Парипратъ. — Отнася се до въпроса за отиването на попъ Андрея въ Парипратската българска църква.

2294. 1858 г. Писмо отъ Ст. Робовъ отъ Парипратъ до попъ Андрея. — Отнася се до първоначалните работи и П. Славейкова.

2295. 1858 г. Писмо отъ Ст. Робовъ, приратъ до попъ Андрея въ Елена. — се до въпроса за отиването на попъ А. Парипратската българска църква.

2296. 1859 г. Писмо отъ А. Екзархъ, приратъ до Ст. Робовъ въ Елена. — О до смъртта на попъ Андрея и до печатането на книгъ отъ А. Екзарха.

2297. 1860 г. Печатно обявление отъ конъ за издаване българска история.

2298. 1860 г. Покана за записване въ Еленското училище.

2299. 1861 г. Покана отъ Писковенитѣ до Ст. П. Андреевъ въ Елена, да стане въ Писковенъ.

2300. 1861 г. Условно между учителъ Андреевъ и Дакмайснитѣ попечители.

2301. 1861 г. Писмо отъ С. Катрафисъ, Тодоровитѣ (Еленско) до Ст. П. Андреевъ. — Отнася се до учителствуването на Катрафисъ въ Елена.

2302. 1863. Условно писмо на учителъ Андреевъ въ Елена.

2303. 1865. Запитване отъ Юриана въ Одеса до Ст. Робовъ въ Елена, като ето въ изпратятъ нѣкоя момче въ Русия.

2304. 1866 г. Писмо отъ Хр. Г. Орѣховица до Ст. Робовъ въ Елена. — се до издаване нѣкои книги отъ Робовъ голѣмия пожаръ въ Г.-Орѣховица.

2305. 1868 г. Писмо отъ С. Г. отъ Елена до Ст. Робовъ. — Отнася се до нѣкои въ Разрѣтъ и Русе.

2306. 1869 г. Писмо отъ Юриана въ Арменъ до Ст. Робовъ. — О до протестантизма, училищата и оглава на Валаринице.

2307. 1869 г. Писмо отъ М. Златевъ, приратъ до Ст. Робовъ въ Беброво. — О до Бебровската община.

2308. 1870 г. Писмо отъ М. Михайловъ, Беброво до Ст. Робовъ въ Елена. — Отнася се до положението на учителитѣ въ Беброво.

2309. 1872 г. Писмо отъ Т. Х. Славейковъ до Ст. Робовъ въ Елена. — Отнася се до Русенскитѣ училища.

2310. 1873 г. Общи прѣдварителни наредби на епископа, ржкописъ отъ Ст. А.

2311. 1873 г. Рѣш., произведена прѣдметъ на митрополита Цариградъ въ Елена.

2312. 1874 г. Лабиринтъ (печатанъ) Робовъ.

2313. 1874 г. Писмо отъ С. П. Карла до Ст. П. Андреевъ въ Елена. — Отнася се до изплатите на селскитѣ учители.

2314. 1874 г. Писмо отъ Н. Михайловъ, Цариградъ до Ст. П. Андреевъ въ Русе. — Отнася се до турската цензура.

2315. 1874 г. Покана отъ С. Робовъ до до искалъ Димитра въ С. Ялари, да се Ел. Екзархъ за учителъ-пѣвецъ.

2316. 1875 г. Писмо отъ В. Горбанъ, Цариградъ до Ст. П. Андреевъ въ Шуменъ. — Отнася се до училищнитѣ работи.

връзки по църковната борба, писани
бора попъ Константин

внесени към съдебната граматика.
ново по училищното дело, тържано

овоно между Ал. Евзархъ, попъ Ан-
П. Андреев за печатане книги

писто отъ П. Кисимовъ отъ Търново до
съ което му прѣлата аз отиде за

Мачинъ.

писто отъ Ст. Робовъ отъ Враца до
вѣ въ Елена — Отнася се до Доротея

писто отъ Ст. Робовъ до попъ Ан-
съ което му описана долномахленското

въ Враца.

писто отъ попъ Андрея отъ Търново
бовъ въ Цариградъ. — Отнася се до

Момчилова и Неофита Рилски.

писто Петръ Ковъ отъ Бялъкъ.

1873 г. Писто отъ Д. Цанковъ отъ Па-
Кою Рачевъ, съ което му съобщава,

новява въ Цариградъ.

Житието на живота мѣт. Интересни
отъ връмето на възрождането и на

борба, писани отъ Кою Рачевъ отъ

Константин Григоров отъ Месемврия.

отъмъ тридесетъ ржкописъ, който сътржал
църковни рѣчи, патриаршески окръжия,

ръчки за Месемврийскитѣ епископи отъ
на насамъ и историята на гратъ Месем-

вляна съсъмъ обективно.

писто Захариевъ отъ Т.-Пазарджикъ.

1840—1841 г. Копие на общия бѣтъпъ
въ Т.-Пазарджикъ.

1857 г. Писто отъ Пловдивскъ митро-
понтъ Илия въ с. Батакъ. — Отнася

въ разводъ.

1858 г. Писто отъ І. Груевъ отъ Плов-
Ст. Захариевъ въ Т.-Пазарджикъ.

до книжовното дело.

1858 г. Писто отъ І. Груевъ до Ст. За-
Отнася се до църковната борба въ

Ржикъ.

1858 г. Контрактъ на учителката Х. Та-

1858 г. Описъ на паритѣ, вѣнитѣ и съ-
онто бѣли памѣрени въ метоха на Рил-

мъстиръ, стѣтъ смъртъта на туховникъ.

1858 г. Писто отъ егумена на Зографския
до старейшинитѣ въ Т.-Пазарджикъ —

до разорението на манастирския ме-
тохъ гратъ.

1858 г. Копие на писмо отъ егумена на
на манастиръ до старейшинитѣ въ Т.-

2336. 1859 г. Писто отъ І. Груевъ до Ст. За-
хариевъ. — Отнася се до църковната борба.

2337. 1859 г. Писто отъ І. Груевъ до Ст. За-
хариевъ. — Отнася се до църковната борба въ

Пловдивско.

2338. 1859 г. Писто отъ К. Николаевъ отъ
Бранигово до Ст. Захариевъ. — Отнася се до

разпространението на българската книжнина.

2339. 1859 г. Писто отъ настоятелигъ на бъл-
гарскитѣ книжници до Ст. Захариевъ — Отнася

се до списанието «Български книжници».

2340. 1859 г. Писто отъ Д. Цанковъ до Ст.
Захариевъ. — Отнася се до в. «България».

2341. 1859 г. Благодарително писмо отъ д-ръ
С. Чомаковъ до Т.-Пазарджикската община. —

Отнася се до църковната борба.

2342. 1859 г. Печатна покана. — Отнася се до
«Български книжници».

2343. 1859 г. Разписка отъ настоятелството на
«Български книжници» до Ст. Захариевъ. —

Отнася се до правата на разнитѣ членове на
«Български книжници».

2344. 1859 г. Писто отъ д-ръ Чомаковъ отъ
Пловдивъ до Ст. Захариевъ — Отнася се до

църковната борба.

2345. 1860 г. Писто отъ М. Петковъ отъ Пе-
щера до Ст. Захариевъ. — Отнася се до «Бъл-

гарскитѣ книжници».

2346. 1860 г. Писто отъ Б. Мирковъ отъ
Бѣлово до Ст. Захариевъ. — Отнася се до дѣя-

телността на Ст. Захариева противъ гърнитѣ и
до училищното дело въ Бѣлово.

2347. 1860 г. Писто отъ Б. Мирковъ до Ст.
Захариевъ. — Отнася се до дѣятелността на

Ст. Захариева.

2348. 1860 г. Печатна покана отъ Д. Цан-
ковъ. — Отнася се до в. «България».

2349. 1861 г. Писто отъ Пещерската община
до Ст. Захариевъ. — Отнася се до разналага на

сдѣлъ годѣжъ.

2350. 1861 г. Писто отъ Пещерската община
до Ст. Захариевъ — Отнася се до борбата

между шишаритѣ и българитѣ въ Пещера.

2351. 1861 г. Писто отъ І. Груевъ отъ Плов-
дивъ до Т.-Пазарджикската община. — Отнася

се до църковната борба.

2352. 1861 г. Писто отъ І. Груевъ до Ст. За-
хариевъ. — Отнася се до църковната борба въ

Пещера и София.

2353. 1861 г. Писто отъ І. Груевъ до Ст. За-
хариевъ — Отнася се до повѣдението на Рил-

ския манастиръ по църковната борба.

2354. 1861 г. Писто отъ учителя въ Пещера
М. Петковъ до Ст. Захариевъ. — Отнася се

до църковната борба и училищното дело въ
Пещера.

2355. 1861 г. Писто отъ М. Петковъ до Ст.
Захариевъ. — Отнася се до църковната борба

въ Пещера.

2356. 1861 г. Писто отъ настоятелството на
българскитѣ книжници до Ст. Захариевъ. — От-

нася се до списанието «Български книжници».

2357. 1861 г. Писмо отъ Пловдивската община до Т.-Пазарджишката църковна комисия. — Отнася се до църковното ни отдѣляне отъ гърците.

2358. 1861 г. Завѣщание на Марика Соколова за църквата и за главното българско училище въ Т.-Пазарджикъ.

2359. 1861 г. Послание отъ заточения архиерей Паисия Пловдивски до паството му. — Отнася се до църковната борба.

2360. 1861 г. Задължително, дадено отъ Т.-Пазарджикскитѣ градски свещеници на общината, въ което сж вписани такситѣ за разнитѣ духовни потребности.

2361. 1861 г. Писмо отъ д-ръ Чомаковъ до Ст. Захариевъ. — Отнася се до църковната борба.

2362. 1862 г. Писмо отъ Пловдивската община до свещеницитѣ и първенцитѣ въ Т.-Пазарджишкото окръжие. — Отнася се до откупване на Синайскитѣ и Божигробскитѣ кутии за въ полза на Пловдивското училище.

2363. 1863 г. Писмо отъ І. Груевъ до Ст. Захариевъ. — Отнася се до църковната борба въ Цариградъ и Пещера и до училищата въ нѣкои градове.

2364. 1863 г. Писмо отъ І. Груевъ до Ст. Захариевъ. — Отнася се до учебното дѣло въ Неврокопъ и до бъркотиитѣ въ Т.-Пазарджишката община.

2365. 1863 г. Писмо отъ І. Груевъ до Ст. Захариевъ. — Отнася се до личността на Ст. Захариевъ.

2366. 1863 г. Писмо отъ Н. Ив. Ковалевски отъ Цариградъ до Ст. Захариевъ. — Отнася се до църковната борба.

2367. 1863 г. Писмо отъ учителя Т. Неновъ Манастирски отъ Враня до Ст. Захариевъ. — Отнася се до училището въ Враня.

2368. 1863 г. Писмо отъ Т. Н. Манастирски отъ Враня до Ст. Захариевъ. — Отнася се до учебно-църковното дѣло въ Враня.

2369. 1863 г. Писмо отъ Неврокопската община до Ст. Захариевъ. — Отнася се до църковната борба въ Неврокопъ.

2370. 1863 г. Писмо отъ Г. Костовъ отъ Неврокопъ до Ст. Захариевъ. — Отнася се до църковната борба въ Неврокопъ.

2371. 1863 г. Писмо отъ Г. Костовъ отъ Неврокопъ до Ст. Захариевъ. — Отнася се до църковно-училищното дѣло въ Неврокопъ.

2372. 1863 г. Писмо отъ Г. С. Чалоулу отъ Пловдивъ до Ст. Захариевъ. — Отнася се до църковната борба въ Пещера.

2373. 1863 г. Писмо отъ Д. Генцоулу отъ Цариградъ до Ст. Захариевъ. — Отнася се до учителитѣ.

2374. 1863 г. Писмо отъ Пловдивското бълг. църковно настоятелство до Ст. Захариевъ. — Отнася се до църковната борба.

2375. 1863 г. Писмо отъ Т. Стефановичъ отъ Цариградъ до Ст. Захариевъ. — Отнася се до църковната борба.

2376. 1863 г. Пълномощно, дадено на Кара Никола и Ст. Захариевъ отъ представителитѣ

на еснафитѣ и махалитѣ въ Т.-Пазарджи. Отнася се до църковната борба.

2377. 1863 г. Писмо отъ Георги Бакал Неврокопъ до Ст. Захариевъ. — Отнася се до църковната борба въ Неврокопъ.

2378. 1864 г. Писмо отъ Пещерската община до Ст. Захариевъ въ Т.-Пазарджикъ, когото да даде позволение на даскалъ Тодоръ Пещерски да проси по селата, за да прѣхрани хлѣба си.

2379. 1864 г. Писмо отъ Г. Груевъ отъ Пловдивъ до Ст. Захариевъ. — Отнася се до църковната борба въ Т.-Пазарджикъ.

2380. 1864 г. Писмо отъ М. Петковъ отъ Пещера до Ст. Захариевъ. — Отнася се до църковната борба въ Пещера.

2381. 1864 г. Писмо отъ М. Петковъ отъ Пещера до Ст. Захариевъ. — Отнася се до разпореждане на разни вѣстници и списания въ Пещера.

2382. 1864 г. Писмо отъ Н. Ив. Ковачъ отъ с. Ковачевица до Ст. Захариевъ. — Отнася се до църковно-училищното дѣло.

2383. 1864 г. Писмо отъ д-ръ С. Чомаковъ отъ Цариградъ до Ст. Захариевъ. — Отнася се до църковната борба въ Неврокопъ.

2384. 1864 г. Писмо отъ Неврокопската община до Ст. Захариевъ. — Отнася се до църковната борба въ Неврокопъ.

2385. 1864 г. Писмо отъ Пловдивското църковно настоятелство до българската община въ Т.-Пазарджикъ. — Отнася се до църковната борба.

2386. 1864 г. Общъ тевтеръ за ембатици въ Т.-Пазарджишката каза, подписанъ и подалъ отъ църковната българска община въ Пазарджикъ.

2387. 1865 г. Писмо отъ І. Груевъ отъ Пловдивъ до Ст. Захариевъ. — Отнася се до китѣ на учителя Юрданъ Неновъ.

2388. 1865 г. Писмо отъ Ат. Кръстовъ отъ Неврокопъ до Ст. Захариевъ. — Отнася се до църковната борба въ Неврокопъ.

2389. 1865 г. Писмо отъ учителя Т. Н. Манастирски отъ Враня до Ст. Захариевъ. — Отнася се до църковната борба.

2390. 1865 г. Писмо отъ Ст. Берковичъ отъ Сересъ до Ст. Захариевъ въ Т.-Пазарджи. Отнася се до славянската нумизматика и канския полуостровъ и до събиране на исторически свѣдѣния за Македония.

2391. 1865 г. Писмо отъ Ал. Андричъ отъ Цариградъ до Ст. Захариевъ въ Т.-Пазарджи. Отнася се до условията за напечатване на книга.

2392. 1866 г. Писмо отъ Т. Поповичъ отъ Неврокопъ до Ст. Захариевъ. — Отнася се до църковната борба въ Неврокопъ.

2393. 1866 г. Писмо отъ Илия Дуковъ отъ Неврокопъ до Ст. Захариевъ. — Отнася се до църковната борба въ Неврокопъ.

2394. 1866 г. Писмо отъ Неврокопската община до Ст. Захариевъ. — Отнася се до църковно-училищното дѣло.

366 г. Писмо от Неврокопската община Захариев. — Отнася се до църковно-школното дело в Неврокопско.

366 г. Писмо от Ст. Веркович до Ст. Захариев. — Отнася се до събирането на записки на държавни книги от Ст. Захариев.

367 г. Писмо от Хр. Данов от Виена Захариев. — Отнася се до разпространението на Гатарь-Пазарджишката каза и до напечатването на някои от Захариеви материали от Юносава-демия.

367 г. Писмо от Л. Груев от Пловдив до Ст. Захариев. — Отнася се до настъпващата за учител в Т. Пазар-

367 г. Писмо от учителя Т. Попович до Ст. Захариев. — Отнася се до школото и до църковната борба в Пловдив.

367 г. Писмо от Т. Попович до Ст. Захариев. — Отнася се до училищното дело.

367 г. Писмо от Т. Попович до Ст. Захариев. — Отнася се до школото в Неврокоп.

367 г. Писмо от Т. Попович до Ст. Захариев. — Отнася се до школото в Неврокоп.

367 г. Писмо от М. Петков от Пловдив до Ст. Захариев. — Отнася се до казата Ма-

367 г. Писмо от Иван Христов до Ст. Захариев. — Отнася се до казата в Юносава-демия.

367 г. Записки от учителя А. Бланев до Ст. Захариев. — Отнася се до училищното дело.

367 г. Писмо от Неврокопската община Захариев. — Отнася се до църковното дело в Неврокоп.

367 г. Писмо от Ст. Веркович до Ст. Захариев. — Отнася се до събирането.

367 г. Религиозна дадена от Хр. Данов до Ст. Захариев, че купил от неговия брат на книгата «Описание на Т. Пазарджишката каза».

368 г. Писмо от Л. Груев от Пловдив до Ст. Захариев. — Отнася се до църковната борба.

368 г. Писмо от Н. Шиштелиев до Ст. Захариев. — Отнася се до църковната борба в Пловдив.

369 г. Писмо от Т. Попович до Ст. Захариев. — Отнася се до църковната борба в Неврокоп.

369 г. Писмо от М. Петков от Пловдив до Ст. Захариев. — Отнася се до казата Ма-

2413. 1869 г. Писмо от Н. Ив. Ковачевски до Ст. Захариев. — Отнася се до църковното дело в Пазарджишката каза.

2414. 1869 г. Писмо от Л. Груев до Ст. Захариев. — Отнася се до църковната борба.

2415. 1869 г. Казата № 2414.

2416. 1869 г. Писмо от Неврокопската община до Ст. Захариев. — Отнася се до църковната борба.

2417. 1869 г. Писмо от Иван Ковачевски до Ст. Захариев. — Отнася се до църковната борба.

2418. 1870 г. Писмо от Л. Груев от Пловдив до Ст. Захариев. — Отнася се до църковната борба в Пловдив.

2419. 1870 г. Писмо от Т. Попович от Пловдив до Ст. Захариев. — Отнася се до църковната борба в Пловдив.

2420. 1870 г. Писмо от Н. Ив. Ковачевски до Ст. Захариев. — Отнася се до църковната борба в Неврокоп.

2421. 1870 г. Писмо от Н. Ив. Ковачевски до Ст. Захариев. — Отнася се до църковната борба в Неврокоп.

2422. 1870 г. Писмо от Михаил армеев до Ст. Захариев. — Отнася се до църковната борба в Неврокоп.

2423. 1870 г. Писмо от попъ Тодор от София до Ст. Захариев. — Отнася се до църковното дело в Пазарджишката каза.

2424. 1870 г. Писмо от Т. Ковачевски до Ст. Захариев. — Отнася се до църковното дело в Пазарджишката каза.

2425. 1870 г. Писмо от Ст. Веркович от Серес до Ст. Захариев. — Отнася се до църковното дело в Пазарджишката каза.

2426. 1870 г. Писмо от Иван Тудов от Неврокоп до Ст. Захариев. — Отнася се до църковната борба.

2427. 1870 г. Писмо от Хр. Данов до Ст. Захариев. — Отнася се до казата «Описание на Т. Пазарджишката каза».

2428. 1871 г. Писмо от Ст. Веркович до Ст. Захариев. — Отнася се до църковната борба.

2429. 1871 г. Писмо от Ст. Захариев до Т. Попович от Пловдив. — Отнася се до църковната борба в Пловдив.

2430. 1872 г. Писмо от Ст. Веркович от Серес до Ст. Захариев. — Отнася се до църковната борба в Пазарджишката каза.

2431. Писмо отъ Ст. Верковичъ отъ Сересъ до Ст. Захариевъ. — Отнася се до събиране статистически материали за Македония, до въпроса за освобождението на българитѣ и до съдействието на Верковича.

2432—2436. 5 листа отъ писма, изпращани въ разни врѣмена отъ Ст. Верковича отъ Сересъ до Ст. Захариевъ въ Т.-Пазарджикъ. — Отнасятъ се до църковната борба въ Кукушъ, до възраждането на нѣкои македонски краища, до събиране на антики, до унията и до значението на славянскитѣ равноапостоли.

2437. Сатирическо стихотворение отъ Ст. Захариевъ. — Отнася се до неразбранщината на българитѣ.

2438. Прѣписъ на надписа на църквата «Св. Георги» въ Клисура. — Тоя надписъ е отъ 1626 г.

2439. Подробно описание на потребноститѣ при освещението на нѣкоя нова църква, написано отъ Ст. Захариевъ.

2440. Прѣводъ на листъ 188 отъ Арменопуло. — Отнася се до 10-тата новела на императора Лѣва: «Искането на брачнитѣ щети».

Отъ Минко Николовъ отъ Лѣсковецъ.

2441. 1858 г. Писмо отъ Михаилъ Кифаловъ отъ Букурещъ до Търновскитѣ първенци. — Отнася се до нареждането на болницата «Козма и Дамянъ» въ Търново.

2442. 1861 г. Актъ за избиране на училищни настоятели въ Търново, съ точно опредѣление на правата и длъжноститѣ на тия настоятели.

2443. 1861 г. Копие на окръжно писмо отъ Търновската духовна епитропия до свещеницитѣ въ Никополската каза. — Отнася се до църковната борба.

2444. 1864 г. Писмо отъ Ески-Загорската община до Търновската. — Отнася се до църковната борба.

2445. 1865 г. Задължителенъ записъ, даденъ отъ жителитѣ на махалата «св. Спасъ» на Търновското училищно настоятелство. — Отнася се до помощитѣ, които църквитѣ давали за училищата въ Търново.

2446. 1866 г. Копие на писмо отъ християнитѣ на Търновската епархия до митрополита Григория, отъ когото искатъ да си подаде оставката, а митрополитскитѣ книжа и вещи да прѣдаде на игумена на Килифарския манастиръ Х. Теодосия.

2447. 1866 г. Черновка на отговоръ отъ ефорията на болницата и гимназията въ Търново до Министра на Просвѣщеніето въ Букурещъ. — Отнася се до помощитѣ, които влашкото правителство е давало за нареждане болница и гимназия въ Търново.

2448. 1867 г. Писмо отъ Михалъ Кифаловъ отъ Букурещъ до ефоритѣ на болницата въ Търново. — Отнася се до устройството на тая болница.

2449. 1867 г. Писмо отъ българската църква въ Станимака до попъ Сава и Н. Златарски въ Търново. — Отнася се до помощитѣ, които

Търново е давало на Станимака за цъ за училището.

2450. 1867 г. Прѣписъ на единъ пѣ на българската община въ Букурещъ. — се до въпроса за построяване на болнично училище въ Търново.

2451. 1867 г. Писмо отъ ефорията и реищъ до настоятелитѣ на Търновскитѣ училище, да го нарекатъ «св. Кирилъ» и избератъ петочленно настоятелство.

2452. 1868 г. Рапортъ отъ учителя въ кранице Ст. Касабовъ до Търновската въ който изброява поименно ученицитѣ свѣдѣния за училището въ с. Поликраиш 1869 год.

2453. 1868 г. Рапортъ отъ Златарската до Търновската за състоянието на уч въ с. Златарица.

2454. 1868 г. Окръжно отъ българскитѣ ставители въ Цариградъ, съ което по общинитѣ да изпратятъ благодарителни до Султана.

2455. 1869 г. Писмо отъ българскитѣ ставители въ Цариградъ до Търновската. — Отнася се до църковната борба.

2456. 1869 г. Копие на писмо отъ Ру община до архиерейския български съ до българскитѣ прѣдставители въ Цариградъ. Отнася се до църковната борба.

2457. 1869 г. Черновка на писмо отъ ската община до архиерейския съборъ въ градъ, съ което тая община мърмри с заглѣто се до сега борѣли, кой да грабне ската църковна корона.

2458. 1870 г. Писмо отъ Видинската до Търновската. — Отнася се до Тур проектъ за наредбата на българската ц

2459. 1872 г. Копие на писмо отъ еки църковната община въ Търново. — О до църковната статистика.

2460. 1276 г. Отъ Хеджра. Обширни ления, дадени отъ турската властъ на за да се прѣдпазва отъ разни злоупотр

Отъ Георги Палашевъ отъ София.

2461. 1870 г. Копие на разписка, да Софияската община на руския консулъ ринъ. — Отнася се до рускитѣ помощ правяне на църквата «св. Кралъ.»

2462. 1871 г. Писмо отъ българскитѣ ставители въ Цариградъ до Софияската съ което искатъ помощъ за издържане на хийското управление.

2463. 1871 г. Писмо отъ Софийскитѣ ставители въ Цариградъ до Софияската. — Отнася се до желанието на Радос община да се присъедини къмъ Соф епархия.

2464. 1871 г. Писмо отъ Антима Види Софияската община. — Отнася се до на софиянитѣ да посѣти Антимъ градъ

1871 г. Писмо отъ Софийскитѣ прѣд-ли въ Цариградъ до Софийската община. — Относя се до църковната борба.

1872 г. Писмо отъ Радомирската община зийската. — Относя се до желанието на да се присъедини къмъ Софийската.

гъ Никола Т. Димитровъ отъ Вратца.

1808 г. Прѣписъ отъ едно «повѣрително отъ епископа Софрония отъ Букурещъ Атанасиевича Замбина въ С.-Петербургъ. — Относя се до въпроса за освобождението на отъ турското иго.

1811 г. Благодарително писмо (копие) нералъ Тирчелишъ до вратчанцитѣ. — се до руско-турската война прѣзъ 1806 год.

1814 г. Писмо отъ Вратчанския епис-о Х. Тоша въ Вратца. — Относя се до ютското управление.

1815 г. Писмо отъ Хилендарския мѣна-до Х. Тоша и до сина му Димитрака въ — Относя се до Хилендарския мѣнастиръ.

1820 г. Писмо отъ Софийския архидиа-џирила до Х. Тоша и чорбаджи Дими-Относя се до фанариотското управление.

1821 г. Записка отъ попъ Ради. — От-до до църквата на мѣнастиря «св. Иванъ» тца.

1824 г. Писмо отъ Вратчанския епис-о Х. Тоша въ Вратца. — Относя се до ютското управление.

1825 г. Писмо отъ Етрополскитѣ прѣ-до Димитраки Гошевъ. — За ходатайство.

1825 г. Записка отъ Х. Ив. х. Тодо-Относя се до злоупотрѣблението на житѣ въ Вратца.

1825 г. Писмо (грѣцко) отъ Търновския олитъ Илариона до Димитраки х. Тошевъ. — Относя се до църковната борба въ Вратца.

1825 г. Писмо отъ Търновския митро-Иларионъ до Димитрака Х. Тошевъ. — се до църковната борба въ Вратца.

1825 г. Писмо отъ Търновския митро-Иларионъ до свещеницитѣ и първенцитѣ ца. — Относя се до църковната борба въ

1835. Писмо отъ Вратчанския епископъ Гошевъ въ Вратца. — Относя се до фана-ото управление.

1825 г. Записъ, даденъ на митрополита на за 7000 гр. — Относя се до фана-ото управление.

1825 г. Писмо отъ З. Димитриевичъ до здоровичъ. — Относя се до църковната въ Вратца.

1825 г. Писмо (грѣцко.) — Относя се жовната борба въ Вратца.

1826 г. Писмо отъ Д. Теодоровичъ отъ до киръ Сава въ Търново. — Относя търговията съ коприна.

2484. 1830 г. Писмо отъ З. Димитриевичъ отъ Вратца до К. Огняновича. — Относя се до учителствуването на Огняновича въ Вратца.

2485. 1831. Писмо отъ Хилендарския мѣна-стиръ до Х. Иванча въ Вратца. — Относя се до Хилендарския манастиръ.

2486. 1836 г. Надписъ на рѣкописното еван-гелие въ църквата «св. Никола» въ Вратца.

2487. 1847 г. Писмо отъ Хилендарския мана-стиръ до Х. Иванча въ Вратца. — Относя се до Хилендарския манастиръ.

2488. 1847 г. Оплакване отъ жителитѣ на Софийската епархия противъ владиката имъ Милетия.

2489. 1849 г. Забѣлѣжка отъ учителката Цвѣта Кръстенякова за убиването на епископа Агапия въ Вратца.

2490. 1849 г. Прѣписъ отъ надгробния над-писъ на епископа Агапия въ Вратца.

2491. 1849 г. Писмо отъ Найдена Герова до Т. Димитриева въ Вратца. — Относя се до дѣ-лата на епископа Агапия.

2492. 1852 г. Свидѣтелство отъ иеромонаха Доротея, отъ което се вижда, че той се зани-мавалъ съ Търговия.

2493. 1852 г. Писмо отъ Хилендарския мѣна-стиръ до Вратчанскитѣ първенци. — Относя се до Хилендарския манастиръ.

2494. 1853 г. Писмо отъ А. Теодоровичъ до З. Димитровичъ. — Относя се до цѣната на коприната.

2495. 1853 г. Писмо отъ А. Димитриевъ до Т. Димитриевъ. — Относя се до посветяването на Доротея въ епископски санъ.

2496. 1853 г. Писмо отъ А. Димитриевъ до Т. Димитриевъ. — Относя се до паритѣ, които Доротея обѣщаль на А. Димитриева, ако му спомогне да стане владика.

2497. 1853 г. Писмо отъ А. Димитриевъ до Т. Димитриевъ. — Относя се до довѣрието, съ което А. Димитриевъ се ползвалъ прѣдъ княза Богориди.

2498. 1853 г. Писмо отъ А. Димитриевъ до Т. Димитриевъ. — Относя се до личността на А. Димитриева.

2499. 1853 г. Писмо отъ Т. Димитриевъ до А. Димитриевъ. — Относя се до църковната борба въ Търново.

2500. 1853 г. Писмо отъ З. Димитриевъ до Т. Димитриевъ. — Относя се до личността на З. Димитриева.

2501. 1853 г. Писмо отъ Т. Димитриевъ до А. Димитриевъ. — Относя се до кримската война.

2502. 1853 г. Писмо отъ З. Димитриевъ до А. Димитриевъ. — Относя се до дѣятелността на Доротея Вратчански.

2503. 1854 г. Писмо отъ Т. Димитриевъ до З. и А. Димитриени. — Относя се до църкон-ната борба.

2504. 1854 г. Писмо отъ Т. Димитриевъ до З. Димитриевъ. — Относя се до църковната борба.

2505. 1874 г. Писмо отъ Т. Димитриевъ до А. Димитриевъ. — Относя се до църковната борба.

2506. 1857 г. Писмо отъ Хилендарския манастиръ до З. и А. Димитриеви. — Отнася се до Хилендарския манастиръ.

2507. 1857 г. Писмо отъ Доротея Вратчански до Т. Димитриеви. — Отнася се до разправиитѣ между Доротея и даскала Василя.

2508. 1859 г. Писмо, съ което Т. Димитриевъ се избира въ Вратца за членъ на мезлиша и за векилинъ на казата.

2509. 1859 г. Писмо отъ Доротея Вратчански до Х. Стойчевъ и Т. Димитриевъ. — Отнася се до спекулациитѣ на епископа Доротея.

2510. 1860 г. Писмо отъ Доротея Вратчански до Вратчанскитѣ първенци. — Отнася се до църковната борба.

2511. 1860 г. Както № 2510.

2512. 1860 г. Разписка отъ Доротея Вратчански, отъ която се вижда, че той билъ принуденъ въ края на 1860 г. да напусне Вратца.

2513. 1862 г. Писмо отъ Доротея Софийски до Вратчанскитѣ първенци, прѣдъ които оплаква нещастното си положение въ Одринъ.

2514. 1863 г. Писмо отъ Цанко х. Ангеловъ до Вратчанскитѣ търговци. — Отнася се до църковната борба.

2515. 1872 г. Прѣводъ на берата, съ който се назначава Аверкий Петровичъ за митрополитъ въ Вратца.

2516. 1885 г. Писмо отъ Хилендарския манастиръ до Т. Димитриевъ въ Вратца. — Отнася се до Хилендарския манастиръ.

2517. Писмо отъ Г. Николовичъ отъ София до Д. Х. Теодоронъ, съ което го моли да настави единъ еврейинъ въ Вратца.

2518. Списъкъ на началниците на Вратчанската крѣпостъ, прѣзъ врѣмето на Османа Пазвантоолу.

2519. Писмо отъ Паша-ага до Д. Тошевъ, съ което го моли за едно ходатайство.

2520. Писмо отъ К. Огняновичъ отъ Цариградъ до Х. Ивановича въ Вратца. — Отнася се до църковната борба въ Вратца.

V. Материали, взети подъ условие да се повърнатъ на притежателитѣ имъ, ако послѣднитѣ не бждатъ доволни отъ цѣната, която Министерството на Народното Просвѣщение ще имъ прѣдложи.

Отъ Хр. Пулковъ отъ Конривница.

2521. 1840 г. Ржкописенъ гръцко-български разговорникъ.

2522. 1843 г. Харта за България, Тракия и Македония и близкитѣ земи, изработена въ Страсбургъ.

2523. 1844—1846 г. Двѣгодишно течение отъ Любословието на Фотинионъ.

2524. 1846 г. Ржкописъ, съдържащъ «Басни Езопови» и «География».

2525. 1846 г. Ржкописно писмо отъ единъ ранинъ до другъ.

2526. 1846 г. Ржкописна кратка църковна история.

2527. 1846 г. Ржкописъ за пасхал пасхална ржка.

2528. 1846 г. Графическо изобразяване стълбитѣ.

Отъ Ст. Балабановъ отъ Панагюри

2529. 1853 г. Писмо отъ П. Бон Н. Бончевъ. — Отнася се до изпращане послѣдния да се учи въ Русия.

2530. 1858 г. Общо писмо, съ което панагюрци се задължаватъ да по Н. Бончева и М. Дринова.

2531. 1858 г. Списъкъ на лицата, к дали помощи за изпращане на Н. Бон М. Дринова на учение въ Русия.

2532. 1859 г. Писмо отъ Н. Бончева му Петка. — Отнася се до църковната

2533. 1859 г. Писмо отъ Х. Манчо отъ Панагюрище до Петко — се до училищното дѣло.

2534. 1861 г. Писмо отъ Даскалова о до Н. Бончева. — Отнася се до възра на българитѣ.

2535. 1871 г. «Памятная книжка» на Н.

2536. 1873 г. Писмо отъ Пловдивски говци до Нешо Бончевъ, съ което му гатъ да стане учителъ въ Пловдивъ.

2537. 1873 г. Бѣлѣжникъ на Н. Бон

2538. 1874 г. Писмо отъ Браилското к дружество до Н. Бончева, съ което и дарятъ за прѣвода на «Тарасъ Булба» писмо се отнася изобщо и до книжовно жество.

2839. Писмо безъ дата и подписъ. — се до унията.

2540—2556 17 листа отъ фамилни п иращани отъ Н. Бончева прѣзъ разни го близкитѣ му.

2557. Бѣлѣжникъ отъ разни год Н. Бончевъ.

2558. Ржкописна сбирка отъ народни събирани отъ Петко Бончевъ.

2559. «Геродотъ». — Ржкописенъ прѣ руски отъ Н. Бончевъ.

2560—2572. 13 листа отъ фамилии п Н. Бончевъ.

2573. Ржкописна дописка отъ Н. Бон Отнася се до злобата на деня въ Панаг 2574—2576. Три разни документа отъ р дини на Нешо Бончевъ. — Отнася се д зованието и достоинства на Бончева.

Б. Книги.

I. Подарени.

Отъ Х.

1. 1825 г. Священное цѣтособраніе о бнера. (I. часть) прѣводъ отъ А. Стояно

2. 1840 г. Славянска граматика отъ А зовичъ.

3. 1841 г. Български букваръ (II изд

4. 1843 г. Общо Землеописание отъ I тинова.

5. 1844 г. История на славяно-българския народъ отъ Ат. Несковичъ, прѣводъ отъ П. Сауновъ.

6. 1844 г. Царственикъ отъ Хр. Павловичъ.

7. 1844 г. Православное учение, прѣводъ отъ М. Стояновичъ.

8. 1847 г. Перва Понятія прѣводъ Ем. Васидовичъ.

9. 1852 г. Водитель за взаимнитѣ училища отъ Доброплодни.

10. 1853 г. Писменикъ.

11. 1864 г. Християнское Нищелюбие.

12. 1865 г. Описание на светитѣ мѣста, прѣводъ отъ Ив. Момчиловъ.

Отъ Трънненскитѣ училища.

13. 1841 г. Заради възраждане новой българской словестности, прѣводъ отъ М. Кифаловъ.

14. 1844 г. Български букваръ.

Отъ учителя Т. Хиновъ отъ Етрополе.

15. 1850 г. Ученне за дѣцата отъ К. Вардалахъ, прѣводъ отъ А. Никопитъ.

16. 1853 г. Новий Заветъ (III изд.) отъ Н. Рилски.

II. Взети подъ условие да заплати за тѣхъ Министерството на Народното Просвѣщение толкова, колкото намѣри за добръ.

Отъ Стоянъ Робовъ отъ Елена.

17. 1801 г. Физика отъ А. Стойковичъ.

18. 1834 г. Граматика отъ А. Мразовичъ.

19. 1835 г. Разговорникъ грѣко-български отъ Х. Дупничанинъ.

20. 1843 г. Начало на Християнското учение.

21. 1843 г. Книга митарства.

22. 1843 г. Стихийна аритметика, прѣводъ отъ С. Илиевичъ.

23. Нѣщо за безграмотнитѣ чловѣци.

24. 1844 г. Царственикъ отъ Х. Павловичъ.

25. 1845 г. Български разговорникъ отъ К. Ротиновъ.

26. 1845 г. Българска аритметика отъ Хр. Николовъ.

27. 1846 г. Букваръ (III изд.).

28. 1846 г. Житие на Св. Георги, прѣводъ отъ Х. П. Ивановичъ.

29. 1847 г. Зерцало.

30. 1847 г. Писменица на славянския езикъ отъ Ив. Момчиловъ.

31. 1849 г. Изводъ отъ Физика отъ Н. Геровъ.

32. 1850 г. Учение за дѣца отъ Вардалахъ.

33. 1850. Наполеонъ Бонапартъ (Драма), прѣводъ отъ Х. Драгановичъ.

34. 1852 г. Христоматия на славянския езикъ отъ Н. Рилски.

35. 1852 г. Езопови басни прѣводъ отъ П. Р. Славейковъ.

36. 1852 г. Басни Езопови (II изд.) отъ К. П. Иоановичъ.

37. 1853 г. Двѣ приказки за славнитѣ жени, прѣводъ отъ С. Николовица.

38. 1854 г. Свещена история (I часть) отъ Х. М. Златевъ.

39. 1855 г. Катахизисъ отъ Т. Хрулевъ.

40. 1857 г. Българска гуела отъ П. Р. Славейковъ.

41. 1858 г. Съкратена свещена история отъ Казасидесъ.

42. 1858 г. Учебна книжка (№ 1) отъ С. П. Робовски.

43. 1858 г. Кратка аритметика отъ Л. Павлевъ.

44. 1858—1859 г. Български книжници (само нѣколко номера).

45. 1860 г. Братски трудъ (I кн.)

46. 1861 г. Краткъ Катахизисъ, прѣводъ отъ Т. Хрулевъ.

47. 1862 г. Разговори за православната вѣра, прѣводъ отъ Софоний Хилендарецъ.

48. 1865 г. Граматика на старобългарския езикъ отъ Ив. Момчиловъ.

49. 1865 г. Описание на светитѣ мѣста, прѣводъ отъ Ив. Момчиловъ.

50. 1866 г. Разписъ на книгитѣ въ книжарницата на Хр. Дановъ.

51. 1867 г. Заведение за живописъ отъ Н. П.

52. 1867 г. Геометрия отъ Груевъ.

53. 1868 г. Практическа алгебра, прѣводъ отъ Ив. Гонджоровъ.

54. 1868 г. Българска история отъ Д. Цанковъ.

55. 1868 г. Притчи Варлаамови, прѣводъ отъ М. Петровъ.

56. 1869 г. Исторически изслѣдвания на Охридската и Инекска патриаршии, прѣводъ отъ Н. Миханловски.

57. 1869 г. Читанка отъ К. Кесаровъ.

58. 1869 г. Опровержение на възраженията на великата църква, прѣводъ отъ Н. Михайловски.

59. 1869 г. Улжване за българския езикъ отъ Ив. Богоровъ.

60. 1870 г. Служба на Св. Кирилъ и Методия.

61. 1871 г. Животътъ на Г-да Д. Севилье, прѣводъ отъ Б. Горановъ.

62. 1872 г. Моето пътуване по Стара-Планина отъ П. Хитовъ.

63. 1873 Кѣшенъ календаръ отъ Хр. Дановъ.

64—65. 1850—1851 г. Два рѣкописа по Всеобща история.

66. 1864 г. Тълкованието на Богородичнитѣ кондаци и иноси (рѣкописъ.)

III. Взети подъ условие да се повърнатъ на притежателитѣ имъ, ако тѣ не се съгласятъ съ цѣната, която ще имъ се прѣдложи.

Отъ Ив. Карановъ отъ Кюстендилъ.

67. 1841 г. Денница Ново-българскаго образованія отъ В. Априловъ.

68. 1854 г. Практическа медицина, прѣводъ отъ А. Гранитски.

69. 1870 г. Главна карта на европско-турско отъ Данова.

70. 1873 г. Изложение на българското благодѣтелно братство.

71—75. 5 карти на разнитѣ окръжи отъ Софийската губерния.

Отъ М. Радишевъ отъ Елсна.

76. 1842 г. Любословие (пробната книжка) отъ К. Фотиновъ.

IV. Купени.

Отъ Свещеника Елефтеръ П. Димитровъ отъ Търново за 65 лева.

77. 1843 г. Землеописание отъ К. Фотиновъ.
78. 1843 г. Стихийна аритметика отъ С. Илиевичъ.

79. 1844 г. Царственикъ отъ Хр. Павловичъ.
80. 1844 г. Изгубеното дѣте отъ Х. П.
81. 1846 г. Тълкуване на божествения храмъ отъ Х. И. Иоановичъ.

82. 1846 Свещена история отъ Х. Н. Иоановичъ.
83. 1848 г. Цвѣтъ милости отъ Ав. Петровичъ.
84. 1849 г. Изводъ отъ физика (I часть) отъ Н. Геровъ

85. 1850 г. Мѣсецословъ отъ А. Гранитски.
86. 1850 г. Духовния Зракъ отъ Онуфрий Хилендарски.

87. 1850 г. Часови благоговѣния.
88. 1851 г. Свещена история отъ Н. К. Гранчарски.

89. 1851 г. Цариградски вѣстникъ (Липсватъ първитѣ броеве).

90. 1852 г. Басненикъ отъ П. Р. Славейковъ.
91. 1855 г. Църковна история, прѣводъ отъ Ав. Петровичъ.

92. 1855 г. Борисъ, първий християнски царъ на българитѣ.

93. 1855 г. История Синтина Философа, издание отъ Н. Х. Ивановичъ.

94. 1855 г. Поучение Християнское отъ П. Давидовъ.

95. 1856 г. Славяно-български календаръ отъ М. Д. Р.

96. 1856 г. Старо-славянче (календаръ) отъ Х. Дановъ.

97. 1856 г. Поучително евангелие отъ Еп. Софроний.

98. 1857 г. Турска история прѣводъ отъ П. Р. Славейковъ.

99. 1857 г. Галерия отъ Монтионитѣ премни, прѣводъ отъ С. Радуловъ.

100. 1857 г. Покаяние.

101. 1857 г. Битие.

102. 1857 г. Псалтирь.

103. 1858 г. Търговско ръководство, прѣводъ отъ Хамамджиевъ.

104. 1858 г. Електрически телеграфъ отъ Х. Ваклидовъ.

105. 1858 г. Житие на пророка Илия, прѣводъ отъ Х. Софроний.

106. 1859 г. Френска Граматика отъ д-ръ В. Беронъ.

107. 1859 г. Числителница отъ Х. Дановъ.

108. 1860 г. Алгебрически уроци отъ Х. Ваклидовъ.

109. 1860 г. Всеобща География отъ (Робовски).

110. 1860 г. Отговоръ на Х. Н. Минч противъ Каратеодори (гръцка брошура).

111. 1861 г. Землеописание отъ Т. Хру.

112. 1861 г. Логика отъ д-ръ В. Беронъ.

113. 1861 г. Логика отъ И. Груевъ.

114. 1861 г. Ръководство за длъжноститъ челоуѣка, прѣводъ отъ П. Р. Славейковъ.

115. 1861 г. Брошура на Браилското общо (4 екз.).

116. 1862 г. Скороучающий французъ отъ раписевъ и Марковъ.

117. 1863 г. Практическо наставление френски езикъ отъ В. Оджакъвъ.

118. 1863 г. Учебникъ за български езикъ С. Радуловъ

119. 1863 г. Вънсъ азбучний (2 екз.) Х. Юрданъ Х. В.

120. 1864 г. Букваръ отъ Хр. Дановъ.

121. 1864 г. Османска Граматика отъ Гру

122. 1865 г. Свещена история отъ С. Раду

123. 1865 — 1870 г. 5 годишно течение в. «Дунавъ».

124. 1867 г. Кратка свещена история С. Мариновъ.

125. 1867 г. Наказателний законъ, прѣводъ отъ Ив. Чорачиевъ.

126. 1867 г. Последнитѣ дни на Христа С. Радуловъ.

127. 1867 г. За светитѣ тайнства отъ М. графовъ.

128. 1867 г. Източникъ мнѣния (I и II б) отъ Исмаилъ Кемелъ-бей.

129. 1898 г. Граматика за новобългарски езикъ отъ Ив. Момчиловъ.

130. 1868 г. Писмовникъ отъ Н. Михайлов

131. 1869 г. Катихизисъ отъ Хр. Дановъ

132. 1869 г. Катихизисъ отъ Ив. Момчил

133. 1869 г. Свещена история отъ Н. Михайловски.

134. 1869 г. Аритметика отъ Т. Шишков

135. 1869 г. Всеобща история, прѣводъ Д. Манчовъ.

136. 1869 г. Читанка отъ К. Кесаровъ.

137. 1869 г. Погледъ върху произхождението на българския народъ отъ М. Дриновъ.

138. 1870 г. Всеобща история, прѣводъ Д. Манчовъ.

139. 1870 г. Българска история отъ Д. Цанки

140. 1870 г. Зоология отъ д-ръ В. Беронъ

141. 1870 г. Момина китка отъ Кр. Пишур

142. 1870 г. Кратки поучения отъ Попъ Савовъ.

143. 1871 г. Османска история С. С. Б.

144. 1871 г. Лѣтоструй отъ Хр. Дановъ.

145. 1872 г. Физика отъ Груевъ.

146. 1873 г. Турско-български писмовникъ С. Поповъ.

147. 1873 г. Българска история отъ Т. Шишко

148. 1873 г. Словесность отъ Т. Шишко

149. 1874 г. Граматика за турски езикъ Н. Марковъ.

- 1874 г. Физика отъ П. Гюзелень.
 1876 г. Настоящее положение болгаръ отъ Иваровъ.
 1877 г. Материали для изученія болгаринъ.
 О Асѣню первому отъ Г. Раковски.
жа Софрониева отъ Севлиево за 30 л. и 50 ст.
 1833 г. Житие Алексия, челоуѣка божия, Огняновича.
 1835 г. Изложение за греческаго езика Рилски.
 1840 г. Новий Завѣтъ Н. Рилски.
 1840 г. Славянска граматика отъ А. Мра-
 1841 г. Канонъ молебный отъ Г. Пав-
 1843 г. Лѣрій кринъ.
 1843 г. Кратка свещена история.
 1844 г. Православное учение, прѣводъ
 изъ Стояновичъ.
 1845 г. Двѣ совѣтователни слова отъ
 ха, прѣводъ отъ Иоанъ Стояновичъ.
 1846 г. Чудеса прѣсветия Богородици, изъ
 отъ Х. Н. Иоановичъ.
 1846 г. Житие Димитрия миротворца,
 е отъ Х. Н. Иоановичъ.
 1847 г. Разговори на сърдечно и душевно
 зание, прѣводъ отъ А. Петровичъ.
 1849 г. Изводъ отъ Физика отъ Н. Геронъ.
 1850 г. Диплография, прѣводъ отъ С. Х.
 инковъ.
 1850 г. Букваръ отъ Т. Хрулевъ.
 1850 г. Разговори французско-греческо-
 ки отъ Т. Кралевски.
 1851 г. Кавказкитѣ пленници, прѣводъ
 Кисимовъ.
 1851 г. Краткий турско-българский реч-
 разговорникъ отъ П. Радонъ.
 1852 г. Житие светаго Григория, прѣводъ
 Петровичъ.
 1852 г. Басни Езопови, прѣводъ отъ
 уиловича.
 1852 г. Училище за дѣцата.
 1852 г. Христоматия на славянски езикъ
 Рилски.
 1853 г. Михалъ (комедия) отъ С. До-
 ни.
 1853 г. Свитокъ Богоматери.
 1853 г. Мѣсецословъ отъ В. Радонъ.
 1853 г. Совѣти за непрадни жени, прѣ-
 въ З. К.
 1853 г. Повѣсти на Настрадаинъ Ходжа,
 въ отъ Х. Н. Иоановичъ.
 1853 г. Критически издирвания (I часть),
 Венелинъ прѣводъ отъ Б. Петковъ.
 1853 г. Критически издирвания (II часть),
 Венелинъ, прѣводъ отъ Б. Петковъ.
 1854 г. Веселушка, отъ П. Р. Славейковъ.
 1855 г. Краткое совѣтование, отъ Аганий.
 1855 г. Поучение християнское отъ
 идонъ.
 1855 г. Църковна история отъ Ав. Пе-
 187. 1856 г. Славяно-български календаръ,
 отъ П. Д. Р.
 188. 1856 г. Святителское поучение, прѣводъ
 отъ Натанайлъ.
 189. 1857 г. Аделанда, отъ Кр. Пишурка.
 190. 1857 г. Изясненія на недѣлнитѣ еван-
 гелия, прѣводъ отъ попъ З. Кошовъ.
 191. 1857 г. Галерия изъ монтионовски прѣмий,
 прѣводъ отъ С. Радуловъ.
 192. 1857 г. Христоития, прѣводъ отъ Р. По-
 повичъ.
 193. 1857 г. Нова мода календаръ, (год. I.) отъ
 П. Р. Славейковъ.
 194. 1858 г. Читалище за дѣцата, отъ Х. П.
 Марковъ.
 195. 1858 г. Патралний катихизисъ, прѣводъ
 отъ Хр. Дановъ.
 196. 1858 г. Ужица, прѣводъ отъ Т. Хрулевъ.
 197. 1858 г. Краткое повѣствованіе отъ
 Х. П. Марковъ.
 198. 1858 г. Учебна книжка (кн. I) отъ
 С. Робовски.
 199. 1858 г. Писма за службата божия, прѣ-
 водъ отъ Владикинъ.
 200. 1858 г. Жертва или служба Аврамова,
 прѣводъ отъ попъ Андрея.
 201. 1859 г. Съкратенъ катихизисъ отъ
 Ю. Неновъ.
 202. 1859 г. Книга за изповѣдь, прѣводъ отъ
 Н. П. Зафировъ.
 203. 1859—1860 г. Вѣстникъ България.
 204. 1860 г. Практическо ръководство отъ
 З. Княжески.
 205. 1860 г. Три повѣсти за дѣцата отъ
 И. Р. Блъсковъ.
 206. 1860 г. Български книжици.
 207. 1862 г. Българско-итальянска граматика
 отъ А. Пастори.
 208. 1863 г. Пълний календаръ отъ И. Р.
 Блъсковъ.
 209. 1863 г. Учебникъ за български езикъ
 отъ с. Радуловъ.
 210. 1864 г. Духовни книги (№ II) отъ И. Р.
 Блъсковъ.
 211—215. 1864 г. Духовни книги (№ I, 3, 4,
 5, 6) отъ И. Р. Блъсковъ.
 216. 1864 г. Надгробное пѣние отъ П. Пана-
 ретъ.
 217. 1866 г. Послѣдование, обручение и вѣн-
 чание отъ П. Грънчаровъ и С. Робовъ.
 118. 1867 г. Начрътаніе на всеобща история
 отъ Хр. Дановъ.
 219. 1868 г. Букваръ отъ Хр. Дановъ.
 220. 1869 г. Наръченъ учебникъ за начална
 математика отъ Т. Шишковъ.
 221. 1870 г. Въздушни явления (кн. I 2 екз.).
 222. 1870 г. Наръчна книга за различіето на
 протестанското учение отъ православното отъ
 В. Чолаковъ.
 223. 1870 г. Православний гласъ противъ про-
 тестанския прозелитизмъ.
 224. 1870 г. Начална граматика, отъ С. Раду-
 ловъ.

225. 1871 г. Башинъ езикъ отъ Д. В. Манчевъ.
 226. 1872—1875 г. Училище (г. II—IV).
 227. 1873 г. Отговоръ на двѣ Славейкови фарси отъ Т. Шишковъ.
 228. 1873 г. Пжтуването на Бача Кира отъ К. Петровъ.
 229. 1873 г. Глезенъ Мирчо отъ Т. Шишковъ.
 230. 1874 г. Катихизисъ на земледѣлието отъ П. Шкилърневъ.
 231. 1874 г. Начални книжки за дѣцата (кн. II.) отъ Ив. Момчиловъ.
 232. 1874 г. Българска история отъ Д. Т. Душановъ.
 233. 1875 г. Малка енциклопедия отъ Т. Н. III.
 234. 1875 г. Развѣнение на двѣ думи съ единъ заграниченъ нашъ писаръ отъ Т. III.
 235. 1875 г. Кирилъ и Методий отъ Л. Каравеловъ. Отъ Марко Витановъ отъ Тръвна за 5 лева.
 236. 1811 г. Славянска граматика, отъ Авр. Мразовичъ.
Отъ Хр. Цикаловъ отъ Пещера за 35 лева.
 237. 1844 г. Български букваръ отъ Хадипоглу.
 238. 1845 г. Кононъ молебний и лѣкарственикъ.
 239. 1853 г. Критически издирвания отъ Ю. Венелинъ, прѣводъ отъ Б. Петковъ.
 240. 1860 г. Вѣстникъ България.
 241. 1861—1862 г. Български книжици.
 242. 1861 г. Уроци по землеописание отъ Г. Груевъ.
 243. 1864—1871 г. Зорница (периодическо списание).
 244. 1865 г. Основа на българската граматика (IV изд.) отъ Груевъ.
 245. 1868 г. Камень въри (брой II), прѣводъ отъ С. Стамболиевъ.
 246. 1869 г. Слово отъ светото писание.
 247. 1869 г. Опитна физика, прѣводъ отъ Груевъ.
 248. 1870—1872 г. Периодическо списание (кн. I—IV).
 249. 1870—1871 г. Читалище (списание).
 250. 1870 г. Последнитѣ дни на Помпея, прѣводъ отъ Н. Михайловски.
 251. 1873 г. Училище (листъ за учители, родители и дѣца).
 252. 1873 г. Разкази за староврѣменнитѣ хора, отъ Л. Каравеловъ.
 253. 1874 г. Лѣтоструй отъ Дановъ.
 254. 1874 г. Ключътъ на науката, прѣводъ отъ С. С. Бобчевъ.
 255. 1875—1877 г. Знание отъ Л. Каравеловъ.
 256. 1879 г. Османската конституция.
 257. 1878 г. Изводи отъ вѣстникъ Зорница.
Отъ Л. Пулековъ отъ Конприщница за 30 л.
 258. 1829 г. Древни и нынешни Болгаре отъ Ю. Венелинъ.
 259. 1834 г. Новий-Завѣтъ, прѣводъ отъ А. Стоковичъ.
 260. 1835 г. Разговорникъ греко-болгарский, отъ Хр. Дупничанинъ.
 261. 1835 г. Краткое и ясное изложен Греческия езикъ отъ Н. Рилски.
 262. 1835 г. Българска граматика Н. Рилски.
 263. 1837 г. Краткое толкование на ственния храмъ, прѣводъ отъ Р. Поповичъ.
 264. 1841 г. Български книжици (2 екз. В. Априловъ).
 265. 1843 г. Книга нарицаемая Митарствъ Х. Н. Иоановичъ.
 266. 1844 г. Български букваръ.
 267. 1844 г. Първоначална наука за доиститѣ на челоуѣка.
 268. 1845 г. Покрестението на едного щеника Испидина прѣводъ отъ В. Станковъ.
 269. 1845 г. Двѣ совѣтователни слова тарха, прѣводъ отъ И. Стояновичъ.
 270. 1845 г. Забавникъ отъ К. Огняновъ.
 271. 1846 г. Игиномия, прѣводъ отъ С. бродлодни.
 272. 1847 г. Вхождение въ историята на гарскитѣ славяни отъ З. Княжески.
 273. 1849 год. Изводъ отъ физика (часъ отъ Н. Геровъ).
 274. 1851 г. Воведение въ Всеобща пси прѣводъ отъ А. Чолаковъ.
 275. 1851 г. Отговоръ на Бореєвата кия називаема въпросъ.
 276. 1851 г. Жизнеописанието на Весе отъ Н. Палаузовъ.
 277. 1852 г. Райна княгиня българска, Велтманъ, прѣводъ отъ Груева.
 278. 1852 г. Христоматия на славянския е отъ Н. Рилски.
 279. 1852 г. Пространий катихизисъ, прѣ отъ Н. Касапски.
 280. 1853 г. Борисъ, първий християнски на българитѣ.
 281. 1855 г. Церковна история (2 екз.), водъ отъ Ав. Петровичъ.
 282. 1855 г. Катихизисъ отъ Т. Хрулевъ.
 283. 1856 г. Светителское поучение, прѣ отъ Атопозогравски.
 284. 1858 г. Пространий катихизисъ, прѣ отъ Хр. Дановъ.
 285. 1858 г. Изводъ отъ физика (I часть) Н. Геровъ.
 286. 1859 г. Мѣсецословъ на български книжнина.
 287. 1850 г. Граматика отъ Т. Хрулевски.
 288. 1861 г. Кратка логика, прѣводъ Л. Груевъ.
 289. 1867 г. Начална книга за анатомия и зоология.

13. Пропуснати материали и книги, въе бесплатно отъ разни общини и лица

Отъ Севлиеиската община.

1. 1870 г. Протоколна книга на общинатъ

Отъ Ломската община.

2. 1873—74 г. Изпитни вѣдомости.

Отъ Мирчо Г. Мирчевъ, отъ Разградъ.

3. Ръкописни бѣлѣжки отъ време на войната въ 1828—29 г. — Отнасятъ се до тая война.

Отъ кмета на Дупница, 1-на Икономова.

4. 1859 г. Главни правила за управлението на вѣнчиското общенародно българско училище съ главния учителъ С. Филаретовъ.

5. Писмо отъ П. Павлевъ отъ Велесъ до учителя Г. Икономова въ Дупница. — Отнася се до дѣлни работи.

6. Писмо отъ К. А. Пасхалиевъ отъ Прилѣпъ, до учителя Г. Икономова въ Дупница. — Отнася се до учителствуването на Г. Икономова.

7. 1865 г. Писмо отъ първенците на Прилѣпъ до Г. Икономова въ Дупница, съ което му предлагатъ да стане учителъ въ Прилѣпъ.

Отъ даскала Христа отъ Орхание.

8. 1858 г. Древняя Египетска история (часть I) прѣводъ отъ Н. Гранчаровъ.

9. 1858 г. Начала на политическа економия, прѣводъ отъ Н. Михайловски.

10. 1870 г. Второ упѣтване за български езикъ отъ д-ръ И. А. Бочаровъ.

11. 1871 г. Земеописание отъ М. Паракуцовъ.

12. 1873 г. Напрѣдъкъ, нарѣчни книжки (кн. I и II) отъ А. Цановъ.



Училищно-лѣкарскиятъ институтъ въ Унгария, Германия, Фран и Белгiя.

отъ Д-ръ П. Боновъ,

Учитель-лѣкаръ въ I Софiйска мъжка гимназия.

Уводъ.

Медицинската наука отъ 30 години насамъ прѣживъва единъ кризисъ, който полека-лека започва да се изяснява. Бѣше врѣме, когато тайнственитѣ рецепти на лѣкаря и лѣкарскиятъ consilium на леглото на болния се смятраха за свѣрхестествени нѣща. Обаче полека-лека тѣ получиха правилната си оцѣнка и ние днесъ виждаме, че ролята на лѣкаря като цѣрителъ се уяснява — полека-лека той става общественъ дѣецъ, каквато е собствено неговата първоначална роля. Когато Pasteur говорѣше за своитѣ микроби, малцина искаха да имъ отдадатъ онова значение, което тѣ днесъ иматъ, защото вслѣдствие на тѣзи именно микроби се извърши онзи прѣвратъ, за който е дума. Двѣ главни течения се забѣлѣзватъ въ развитието на медицинската наука въ този периодъ: едно, което радикално иска да прѣмахне извѣстни болести и недѣзи въ човѣшкия организмъ — лѣчебната медицина; и друго, което има за цѣль да прѣдпази организмъ отъ заболѣване като унищожи всички зародиши, които причиняватъ тѣзи заболявания, — това е тѣй наречената *прѣдупрѣдителна медицина* или на кѣсо казано *хигиената*. Днесъ значи въ медицината ние имаме двѣ направлениа: хирургическо — лѣчебно и хигиеническо — прѣдупрѣдително. И двѣтѣ тѣзи течения, вслѣдствие многобройни трудове, които се публикуваха напоследѣкъ, се отдалечиха дотолкова едно отъ друго, щото станаха, като че ли науки свѣршено отдѣлни и чужди една на друга. Нужно ли е да говоримъ за гинекологията, за окулистиката, за вътрѣшната хирургия? Нужно ли е да говоримъ отъ страна на прѣдупрѣдителната медицина за епидемиологията, за санитарната полиция, за обществената хигиена, за санитарната статистика, за индивидуалната и колективна хигиена; за военна, училищна хигиена и т. н.? Всичко това сѣ отдѣлни отрасли на една и сѣща наука, широко проникнала въ всичкитѣ слоеве на обществото — медицинската наука.

За хирургията и лѣчебната медицина н говоримъ: това не съставлява прѣдметъ на нашата тема, но ще кажемъ нѣколко дотдѣлнитѣ отрасли на хигиената. Кой $\frac{1}{2}$ вѣкъ би заговорилъ за нѣкаква сав полиция, за епидемиология, кой би такова грамадно значение на хигиената и лицата, хигиената на храненето, хигиената войника, хигиената на ученика? Извѣстни сега човѣшкиятъ животъ зависи отъ единъ плексъ отъ закони на хигиената, безъ нението на които не би могълъ той да стъпува; специално за училищната хигиена не се е говорило толкова, колкото отъ насамъ. Коя е причината?

Отъ когато почнаха да се правятъ стап за ражданията, женидбитѣ и умираията статира се, че умираията сѣ причинени долу отъ едни и сѣщи болести. Туберку създаде редъ специални санитарни мѣроу въ Англия още прѣди 30 години, а въ Фран прѣди 20 години. Борбата съ заразители лести се ползе въ санитарнитѣ закони и колко години тя даде своитѣ резултат настѣпи друго едно явление въ живота, и бързото намаляване на ражданията. Вслѣ изостринето на борбата за сѣществувание, ляването на ражданията все повече и расте. Сѣврѣмненната жена не иска да е фа за дѣца, които тя не може да отгледа съзнава своя дългъ къмъ вида и създава но не създава много дѣца. И това е който никакви закони не могатъ да оти защото законитѣ за борбата за сѣществ сѣ по-силни отъ всички други закони. 3 сѣврѣмненната жена колкото става по-а зована, толкова повече съзнава своя общ с дългъ и толкова по-малко дѣца ражда. 1 руски писателъ бѣше казалъ, че ражда с е обратно пропорционална съ цивилизован на жената; и това е свѣршено вѣрно.

на норма, че съвременната жена не има повече отъ дѣла, то не трѣбва, да се изгуби известнѣ нация, да се подорватъ усилия, шото тѣзи индивиди да вѣ въ обществото и да дѣлатъ своята. Иначе не само че нѣма да има увелича на населението, но ще има намаляване, защото за запазването на дѣтето добива на денъ се по-голямо значение, а за вѣ ще добие още по-голямо и ако днесъ въпросъ подложенъ на разискване и не е известна класа хора, то въ бъдеще пресува всички слоеве на обществото безъ изключение. Отъ статистикитѣ за ражданията и отъ се установява, че най-голяма смъртска между слоеветѣ на обществото даватъ. Трѣбва слѣдователно омитѣ на обществото да се обърнатъ къмъ тѣхъ. Тѣхъ даватъ 1, отъ населението, а като имаме въ видъ, че всеобщото обръщане си пробива въ всички слоеве, то 2, отъ тѣхъ даватъ. (За дѣла смѣтамъ всички до 18 год.). Ако вземемъ специално България, гдѣ съставляватъ една 200,000 армия, дѣкъ тѣ ще достигнатъ цифрата 200,000. Ви се, че на 200,000 членове на едно го бжделни граждани е нуженъ малко женъ надзоръ, нужни сж специални институции по-специално за тѣхъ наблюдение и изучаване отъ медицински и медицински гледище, неговъ отъ материално гледище, тѣхъ душни заслужаватъ още повече внимателно, коштуватъ близу 20,000,000 л. то е на тържавата и народа, а вънъ отъ ако струватъ родителски грижи, болко и тѣзи показатели — основа на цѣла една. Ето отъ какъ води голѣмото си значение тази хигиена. Животътъ на ученика е като общественна хигиена, трѣбва да ѣмъ пазителъ. Животътъ на единъ ученико-скажъ отъ живота на единъ войникъ, ко не повече отъ войника, заслужа поне то внимание. Така се повдига въпросътъ за хигиена и се започна работата въ намѣрение тукъ да правя етоудъ на тази хигиена. Искамъ само съ тѣхъ нѣмъ слове да пробудя онзи интересъ сирѣмъ то тя справедливо заслужа. Ако на-знания и принципи на училищната хигиена легнатъ дълбоко въ обществената мисълъ, ли бихае могли да направимъ нѣщо не бити полезни. Кои сж елементитѣ на тази хигиена?

Изложеното по-нагледъ ще се види, кои сж въпроситѣ, кѣто специално гатъ, но ние специално тукъ не обръщаме, че училищната хигиена има надъ три главни въпроса:

1. *Хигиената на ученика* — вънъ отъ дома му и наречената *училищна хигиена*; всичко, принадлежи, за да бже тя въ висша хигиенична, по отношение на свѣтлината,

за да не породи болести на зрителни органи, по отношение на температурата, да не оцѣла ученика на простута; провѣтрението, за да му гарантира чиста кръвъ, да бже здраво пострѣсно, на здрава почва и пр.

II. *Училищна хигиена* — добри чинове, които да не причинява гдѣ издѣлжава отъ ученика, добри ученици помагата; добри сирѣмъ; добра класа, добри черни дѣски и пр.

III. *Самиятъ ученикъ* — болеститѣ, на които той е изложенъ. Ние знаемъ, че тѣскитѣ въпроси, е особю чувствителна къмъ заразителнитѣ болести: шарка, скарлатина, тошо тѣра и пр. Училищни болести и училищни навици. Ученицитѣ трѣбватъ прѣвъ единъ извѣстенъ периодъ отъ живота си въ училището и като така неговиятъ организъмъ прѣтърпява постоянни и промѣни. Трѣбва тѣзи промѣни да търпятъ по единъ нормаленъ пътъ, да не може той нормално да се развива. Има известни специални болести на учението; има специални юни навици — ованизма, кжсо детство, прѣморяване, малокръвие и пр. Има най-посѣ неормални ученици, на които едни отъ чувствата сж неестествено развити — пелтени, глухи, илми, умственото перзвити, першо неразвити и пр. Осѣмъ тога има ученическа ежука, която не трѣбва да се оставя извѣ прѣвъ нѣтъ, и ученическа прѣтърпа-положеностъ, която на всѣкъ кракъ трѣбва да се прѣтърпява. Тонъ сж въпроситѣ на училищната хигиена, въпроси еднакви въ тѣхъ сѣ на пѣкаря, на възпитателя, учителя и обществения животъ, но много повече на пѣкаря. Има и другъ единъ въпросъ, който не по-малко интересва и тържавата и обществото, той е училищната персонажа; бо ни учителя не пѣкаритѣ болни ученици, заразени сѣти не прѣматъ зарамата на ученицитѣ и т. п. Всички тѣзи въпроси сж отъ голѣмо обществено значение и тѣ тържавата тѣзи поимѣния въ областта на народната просвета. Тамъ, гдѣ отъ нѣколко години не се колятъ наблюдения и изследвания отъ ученицитѣ, тѣзи явления несъмнено сж още по-надежни. У насъ не трѣбва търпение и трѣмъ за да можемъ на направимъ, какво е необходимо специално за българския ученикъ при български условия — българска хигиена. На нашето Министерство подлежи да издѣлва нѣтъ реалъ реформи въ учебното тѣло, еднакви необходими за поддържане ученическото положение и да даде всичката възможностъ на учителя да може пинали да постави ученика на здравословни начала. Мѣнието, че ученицитѣ сж слаби, защото сж лѣтци, трѣбва да се изкорени изъ училището и че лѣтността не е болестъ, а е признакъ на болестъ. Като е така, трѣбва да се търси на-чалото и изрѣкъ още отъ основата, за да се излечи. Когато се констатира, че ученицитѣ е прѣтърпавъ, че му се даватъ не по силата работи, че еднообразното, въ което той е поставенъ въ училището то язви и убива духа му, помисля се за измѣненето на програмата. Никой не се е замислялъ до сѣга, че *болка* на

единъ ученикъ да е скучно да прѣкара цѣли 10 години въ училището, като винаги отъ 8—12 ч. ще се занимава съ едно и сѣщо нѣщо. Необходимо е да се съзнае, че диференциацията на стремленията въ ученика трѣбва още отъ началото на неговото развитие да се има прѣдъ видъ. Ученикъ трѣбва да се постави въ онази сръда и за онѣзи занимания, за които той има извѣстно призвание и за които той е способенъ. Късно е на излизане отъ сръдното учебно заведение да се мисли за това — трѣбва още отначало да се нареди такова разнообразно народно и сръдно образование, щото за всички темпераменти, за всички организми и за всички стремления да има училище. На западъ това е доста добръ схванато, ако и не напълно, като сж основани всевъзможни специални училища: специални умствено, специални професионално, специфични училища за недоразвититѣ: пелтеци, глухи, слѣпи и т. н. Ето кои сж новитѣ вѣяния въ народното образование; вѣтъ отъ това въ самитѣ специални училища трѣбва широко да се разработи програмата. Трѣбва наредъ съ умственитѣ занятия да вървятъ и физическитѣ; трѣбва рѣчна работа, екскурзии, ученически колонии, трапезарии, санаториуми и пр. за онѣзи които иматъ нужда.

Когато прѣзъ миналата 1904 год. пожелахъ да заема службата учитель-лѣкаръ, при най-големото ми желание да бѣда полезенъ за училището и самото дѣло, въпрѣки доброто разбиране на правилника за учителитѣ и учителки-лѣкарки, азъ не схващахъ точно педагогично-медицинското назначение на тѣзи мѣрки. Изложенитѣ по-горѣ идеи нѣмаха у менъ онзи просторъ, който сега иматъ; по-точно да се наразя, нѣщо ми се виждаше неясно, неопредѣлено въ тази служба. Ето коя бѣше идеята, която ме накара да пожелаая да се запозная съ тѣзи институти другадѣ, гдѣто тѣ иматъ извѣстно минало. Самото посѣщение на училищната сграда, самата визита на тѣзи заведения при функциониране съ ученици, учители, директори и лѣкари ми се виждаше отъ първа необходимостъ, за да мога да имамъ пълно понятие за тѣхъ. Слѣдъ извършената обиколка, азъ се заемамъ да опиша и изложя въ какво положение се намира въпросътъ за училищната хигиена и училищнитѣ хигиенични институти на западъ. Материята е обширна и не вѣрвамъ да мога всичко да изложя, обаче ще се помъча да опиша поне онова, което най-много ми е направило впечатление. За по-голяма яснотъ, азъ ще подраздѣля материята споредъ странитѣ, които имамъ случай да посѣтя, като ще изложя тѣзи институти въ първоначалнитѣ, сръднитѣ и специални училища, специалнитѣ медико-педагогични училища, въ училищнитѣ хигиенични лаборатории за изслѣждане и надзоръ на ученицитѣ, устройството на нѣкои специални учебни заведения — *тинъ*; функционирането на извѣстни общества, които, ако и да нѣматъ прѣма връзка съ училището, сж отъ естество да иматъ голямо значение за училищната хигиена; като напр. общи хигиенични институти, психо-физио-

логически и психически лаборатории, антропически и антропологически институти, психология и медико-педагогика, хигиенично-логически възпитателни заведения и пр.

Унгария.

Унгария е страна, която за българско много отношения прѣдставлява твърдѣ интересъ, особно пъкъ по училищната и по която тя е заела едно отъ първитѣ мѣстѣ всички европейски страни. Още прѣзъ въ Унгария е въведенъ института на училищни лѣкари при сръднитѣ учебни заведения, вилникътъ за учителитѣ лѣкари датира отъ Двадесетъ и петъ годишниятъ прогресъ по училищната хигиена не го е допълнилъ съ нишгария първа е съзнала, че за да може прокарать общитѣ хигиенически принципъ живота и народнитѣ маси, е необходимо интелигентната класа, която влиза въ тѣзъ да бѣде проникната отъ тѣзи принципи, интелигентна класа излиза най-много отъ нитѣ учебни заведения: гимназиитѣ, ре училища, педагогическитѣ училища и р професионални училища. Ето защо твърдо ризно се е погледнало на институтитѣ отъ самото начало. За да може единъ лѣкаръ и учитель-лѣкаръ въ едно сръдно учебно заведение необходимо е той да прѣкара установенъ тѣзи цѣль тримѣсечни курсове, които из отъ 20. септемврий и свършватъ на 20. деке Тѣзи тримѣсечни курсове, които азъ пос даватъ прѣкрасни резултати, изкарватъ и вени за училищната хигиена лѣкари. Тѣзи сове могатъ да се подраздѣлятъ на два клинически и университетски. Клинически състоятъ въ сутрѣшно посѣщение на китѣ въ очното, кожното и дѣтско отдѣ Тамъ лѣкарътъ приповетаря онова, което е въ своето студентство, а особно му се о вниманието върху болеститѣ, които се ср у ученицитѣ. Послѣ-обѣднитѣ курсове се въ университета, а именн въ хигиени институтъ. Тѣ отъ своя страна могатъ да дѣлятъ на два вида *теоретически* и *практи* Прѣзъ всичкото врѣме докато трае ку лѣкарътъ е длъженъ отъ 3—7 часа да щава тѣзи курсове, гдѣто единъ денъ светява на теоретическа работа, а слѣдую практическа. Материята, която се прѣвив тѣзи курсове, обема всичко що се отнася гиената на сградитѣ и околността на учи до учебнитѣ стаи, отопление и освѣтлен училищната мебелъ и ученически потребн салки, тетрадки, учебници, черна дъска всичко що се отнася до ученика — об ученически болести, ученически недъзи, и рвания и пр.; всичко що обема хигиен начинътъ на преподаването, задаването машини упражнения и пр. Практическата се состои въ опити върху всичко, което и чете теоретически: въ опитване на и бактериологическо, квантитативно и квали

е, въ обитването на въздуха, въ памет-
рост, вятрата, почвата и пр. Хиленд-
ският се състои въ троемъ: техни-
ци отъ университетската химическа лабора-
тория, кандидатъ за университетъ и тръ-
жарска комисия. Прѣдставителъ е на
за, за които съ, прѣдставителъ е на
он (Подобно всички тѣхъ въпроси са
въ про рамата, публикувано въ си-
лена бр. 3, 1905 г.).

Тъй се проявяват и при създаването на комисията има професори и един братишка на тавото на паролното проследяване. За да не въвежи курсове и явява критичното бол. Членове на изпитната комисия професори по педагогика и професията.

урсове особно се цияят от тйкарите
и, защото имат голямо практическо
значение, както и у нас, институтът на
тйкарите почива не само и само
на обикновената на околовръстия тйкар
форма на първоначалните ученици, но
и той трябва добре да разбира всичко
от до хипотезата на основните учени
подготвяща той я намира именно в
не. И сега, при всичко че има околовръстия
изпълняват помените иници
сж добре пожелани. Нека само споменем,
ици тйкарите сж по-малко дават
авата, защото на тйкар е повърху сам
сать учениците и училището, тйкарите
ициците обаче се предоставя на до
жкарите на този, които учениците сам
за децата по хипотеза се дава от
един ученик тйкар е в буд
ито употребява много-много, цият
и учениците работа се изпълнява
виплата от 1000 до 1200 кроун.

дѣлѣния направились, които унапредихъ сѣ
въ това отношение, все пакъ остава
то не сѣ постигнати и което се желае
да корпорацията учениците въ ар-
мето да се въведе единство въ уч-
тението при всички гимназии и средни
сѣления. Това же само подобрение сѣ
въ устройването на единъ инспекто-
ратъ на дѣла на при Министерството
то въ Просвѣщение. За сѣга въ Мини-
стерството на Народното Просвѣщение нѣма чин-
но да се значава и уредба то-
ва поради което искамъ въ заведението се
да на директоритѣ — правциль много
често, но, неправилнѣ въ сѣ-
мо да да те очакватъ резултати,
сѣмо е желане, о и реформитѣ,
директори, по сѣмо и на дѣла, сѣ-
у насъ свои представителъ въ Мини-
стерството на Народното Просвѣщение, които да
облѣжѣ на оцѣнитъ. Теорѣ, то-
да да сѣмо чиница и оцѣ сѣмо и
чарованитѣ въ министерството. То-
въ уредването на този инспекторатъ

позвоже живувати своєю незалежністю та
державності, також і в умовах війни не. II, може
бути, лише після закінчення війни інспекторство не буде
уцілене, за нього не приготували жодної прямиї
плати, крім того не вистачає сил для його функціонування.

[illegible]

3) Въ общия принципъ е установено и при-
доставяне на деца и възрастни ученици. Цѣлата,
както се знае на този предметъ, е изключи-
телно усвои игѣ съ най-главнитѣ природни
статисти, които упражняватъ едно или друго
външно върху физическо и обществено здраве.
Въ заплата на това прилагане влиза и усвоя-
ване на здраве от на здраве, на божествитѣ и
особно на ранната смъртъ и то не само по от-
ношение на отхвърната мисловностъ, но и по отно-
шение на цѣло о здраве; тукъ се обясняватъ
законитѣ на хранене, вѣтритѣ от лошата и
недостатъчна храна и пиене, особено вѣтритѣ
послѣдствия отъ спирититѣ напитки, обясняватъ
се и други фактори, които пречи въ всяка рожа
на живицето по отношение на физическо здраве,
чистота, миазма, разнородностъ, освѣтление
и пр.; най-послѣтъ изтъква на това прилагане
влиза да обясня, кои сѫ най-важнитѣ по-
днеснитѣ изследвания за издѣлене на обществено
здраве бѣжници, тѣжноти и др. изследвания, да-
ватъ наредба и организация. На учителя-тѣлари
просто е да знае, като съ своето прилагане
да не забуди смърта и неговане въ че-
лото, сѣрце и въ прѣметъ. Той трябва да
се старее да то върху дождо се може по-
добрѣ, по правъ издѣлене, и следовременно
и божество, поради което учителя-тѣлари въ
прилагането си въ дѣла на издѣленето. Въ
методитѣ на прилагането той трябва да се
руководи по други правила, които издѣленето

преподаването въ срѣднитѣ училища и практическата, която е въведена въ тѣхъ; той трѣбва особено да има предвидъ, че нѣма предъ себе си дѣцки, а ученици и като е така да се съобразява съ умствения уровень на ученицитѣ и класа въ който се намира, като се изразява на единъ популярнъ езикъ, разбираенъ и достъпенъ за ученицитѣ.

Учителитѣ-дѣкаръ вземъ участие въ учебния съветъ и въ съвета на класнитѣ учители. Въ училищния съветъ той е компетентенъ по въпроси относно се до хигиената въобще и хигиената на преподаването, а въ класния съветъ той си дава мнѣнието като преподавателъ. Той се подчинява на всички правила и разпорѣби, които се отнасятъ до преподавателитѣ въ заведението.

Това е най-съществено въ институтъ на училищнитѣ дѣкаръ въ Унгария.

Извънъ срѣднитѣ учебни заведения, училищнитѣ дѣкаръ въ Унгария нѣма. Мнѣнието обаче на ръководителитѣ на училищно-хигиеническото дело е, че инспекторитѣ-дѣкаръ на първоначалното училище сж необходими, особено за голѣмитѣ населени центрове. Титулярни училищни дѣкаръ въ първоначалнитѣ училища нѣма, но това не показва, че училищно-дѣкарското дело въ първоначалното училище не съществува. Трѣбва да се забѣлужи, че всички дѣкаръ иматъ присъствие особено това дело. Въ всички дружества и общества, които иматъ за целъ равносложното подобрене на училищата, участвува училищниятъ дѣкаръ. Училищнитѣ дѣкаръ и дѣкаритѣ въобщо сж пѣдъ-живитѣ организатори на трансзирингъ за безплатни обѣди, на ученически камбулатории и пр. И благодарение на това обстоятелство, Унгария има и добри въ хигиеническо отношение училища и здрави ученици. Имашъ случай да посѣтия няколко първоначални училища, нѣколко пансионни и едно училище за умствено недѣлнати деца, които заведения правятъ особено впечатление на всѣки посѣтителъ. Най-голямо впечатление прави първоначалното училище въ «Eggenstein», построено неотдавна. Това училище има за целъ да представи историческото развитие на училищната хигиена и степенитѣ, прѣзъ които сминала тя. Паретъ сж прѣкъсната вентилация, Redigoni чинове, кеполовити полове, такъ вилдате и прости гхигиени полове отъ обикновени чамови дѣски, и пр. и п. н. и само отворени прозорци; прости дървени чинове и рѣтъ други пособия и помагала, достойни прѣдставители на миналото. Това училище е направено съ нѣмъ, посѣтителитѣ и учители отъ основнитѣ училища, които случайно тохожидатъ въ Буда-Пешта, да могатъ съ тѣхъ посѣтението на училището да си съставятъ понятие за санитарика, който училищната хигиена е направена прѣзъ посѣтителитѣ 25 години и да иматъ прѣдставление за чистота и хигиена.

Отъ гимназитѣ особено вѣждатъ обрѣда сангелската гимназия, построена прѣзъ тѣхъ години отъ частни сръщества. Въ тази гимназия всичко,

което модерната хигиена е могла да каже способено: централно смѣсено отопление, бѣлно освѣтление, добри гимнастически прѣкъсани дѣкарски кабинети, система чинове, двойна вентилация прѣзъ прозори, магнетски звънци, инстингови полове, класни стани съ малко количество ученици, една дѣка всичко модерно въ хигиеническо отношение. Цѣлото това заведение има 4 кабинети, а всичко 560 ученика, за което от дѣлни гардероби; всичко тѣхъ добротъ и опрастено, щото цѣлата тази грама, стронка, може да се чисти отъ дѣмъ и въ жѣни.

Прѣпоизданията въ всѣхъ гимназитѣ (всички факултативнитѣ прѣдмети: математика, нѣмъ и др.) оставатъ за посяти.

Прави впечатление дѣкарскиятъ кабинетъ-1-та мъжка гимназия, която, ръководѣна годни отъ единъ отъ първигѣ училищни дѣкаръ г-ръ Луба Адолфъ, е много снабди съ много уреди по хигиената. Тука виждаме по-малкитѣ уреди за чистота на водата: Chamberglin, Delphy, различни мѣра, спиртомѣри, термомѣри; катина за забѣлжителнитѣ отрови и противоотрови, различни биберони; даже ютия за доказване въ тяхъ въ жилището може да се напѣвжватъ двукисъ; различни сифони, кѣтриби при модернитѣ нуждини, и пр. форми отъ отровнитѣ гѣби. При нѣмъ помощъ, еднага отъ които за кабинета, е мѣлена за случаи въ самото училище; за екскурсии и прѣзъ тѣхъ показватъ нѣмъ като лекция първа медицинска лекция. Тя е една отъ най-прѣдметнитѣ гимназитѣ ученици (1100 ученика), обаче пакъ казва физика, химия, естествена история, география и др. обематъ широко мѣсто. Тука тѣ по своя инициатива си е направитѣ рѣмонстративни картини за плянство; съдѣ части на хранитѣ; различни бактерии, ученически павили: тошо състояние на сифилис), onanisme, корсѣи и пр.; функци, различни органи, стави, нервни системи, еритена система и пр. Смертностъ и рѣ. Самото преподаване той ръководи по особни практически и демонстративни. Сѣтъ всѣхъ лекции той извеждатъ ученици заведения типъ: болници, мѣкарщини, водни, фабрики, сѣхари, училища и пр.

Пансионитѣ въ Унгария не сж много. Буда-Пешта, като повече интернационаленъ е усвоитѣ практиката на малки пансионати, които се гхуларатъ ученици отъ разни чужди дѣла, но отъ стѣна и сѣмъ прѣзъ тѣхъ не сръднитѣ славянски, унгарски, датински и пр. пансионати. Заслужава внимание Elisabeth, имей изитирено съ тѣхъ това нѣкъ богато наредѣнъ. Той има 100 сѣлки, отъ които 160 пансионери и 10 ходоци. Отъ тѣхъ 160 пансионери рѣ сѣ назначени учители и оставени само да

тъ постѣлни изпити. Другитѣ се на-
по-долнитѣ курсове. Този лицей има
принотва учителски за срѣднитѣ учебни
и има програма подобна на онази
а. Тукъ всичко е направено, за да се
авесто на психоневротични: широки, ви-
ровани стаи, трамплин за гимна-
висуване, за занятие и пр., отдѣлна
въ двѣ отдѣления — едно за инфек-
ности и друго — за обикновени По-
явява отъ глас и въ здравословно
спорелъ гварденина на лѣкаря, стои
мѣсто отъ всичкитѣ училища. Това
нята въ Б. П., които могат да при-
нимането на иностранца.

тъ за слабо-развититѣ умствено уче-
Унгария още не е достигнала до пѣ-
ри. Обаче за сѣга тукъ-тамъ се устроя-
колко училища за полудиоти, които
ора на лѣкаритѣ се раководятъ въ
развитие. Заслужава внимание, поради
сѣбявания, лѣкарятъ Ранжбургъ, който
ѣ имала лаборатория за експериментални
ботогически изсѣждвания. Наредъ съ
а физиологически изсѣждвания като
рафи, пневмографи, динамометръ и пр.,
ще видите и рѣтъ таблички за изсѣж-
умствената умора, които сж съставени
та прѣимуществено на Krapelin.

заведения за слабо развити ученици въ
ѣлма. Спешителни прѣподавания на ек-
ант психология при университета томе
ско, което е. Ранжбургъ е направилъ,
изключително на неговата добра воля
ото желание за работа.

да забѣлѣка съ удоволствие, че въ
прѣдприятие бѣхъ твърдѣ радушно
агарското Министерство на Просвѣде-
на мое разположение колегитѣ Pie-
Leo, професоръ по Хигиена въ меа-
и учителъ-лѣкаръ Luba Adolf. П дна-
добри ми помогнаха и тъй особно
авиха на всичката училищно-лѣкарска
ото се считамъ за щастливъ, за дѣло
ажаност публично да имъ изкажа
годарност и сърдечна признателност.

лично можахъ да чуя мнѣнието на
женствъ, човѣкъ на науката, какъ да
оди прѣподаването на хигиената въ
училища. Хигиената въ срѣднитѣ учи-
бва да се въведе по съжитѣ съобра-
ото е въведена математиката и исто-
икова повече, че тя е наука за всичко,
онката П. Фиртънъ гребва въ истинския
на думата да е професоръ-хигиенистъ,
свѣтъ, погледенъ за тази наука. Тър-
съкакви сказки или възмущаваче ст-
тъ още и тои по познатъ имъ съ нѣкакъ
и той счита за не добри мѣрки и даже
за единъ лѣкарь. Той трѣбба да е
женистъ, добъръ педиатрологъ, а дол-
ве психиатъръ и педиатъръ. Той трѣбба
анте да уредутира дѣлото съ умъ

и обратно, да умножи умствената умора въ
училищата и въ тѣзи направления той трѣбба да
раководи спонтѣ изсѣждания въ училището. При
исе това, обаче на лѣкари трѣбба да се даде право
да раководи спонтѣ изсѣждания по начинъ ка-
кито той намира за добръ. На учителъ-лѣкарь
трѣбба изсѣждъ да се остави раководенето на
финическото възпитание. Той е на мнѣние, че
учителътъ и учителничиятъ лѣкарь трѣбба да се
освободятъ отъ лѣчебната частъ въ училището;
той трѣбба само да изсѣжда и наблюдава учени-
ничѣ, но не и да ги лѣкува, токова повече, че
въ тази си ролъ той на всѣка крачка може да
вълзе въ конфликтъ съ домашния лѣкарь.

Германия.

Въ Германия се състоя миналата година между-
народниятъ конгресъ по училищна хигиена.
Прѣпочага се въпросътъ за е разрѣшилъ тамъ
наил-добри. И дѣствително имамъ нищо по ку-
риозно отъ движението, което забѣлѣзваме
тнесъ въ Германия въ полза на училищната
хигиена. Като дѣюмерания отъ нѣколко дѣю-
номни дѣржави всѣка една отъ тѣхъ разрѣ-
шава въпроса спорелъ прѣобладаващото мнѣние
и спорелъ мѣстнитѣ условия. Но не само отѣл-
нитѣ дѣржави разноразрѣшаватъ въпросъ за
училищната хигиена, но и отѣлнитѣ градове
единъ поларъ другъ се надпрѣварватъ кой по-
скоро да въведе прѣобразованіята. Тѣи че ако
говоримъ общо за училищната хигиена въ Гер-
мания, ще кажемъ, че тя се намира въ добри
рабѣ, защото имъ 150 души училищни лѣкари;
пече е направено гвардѣ много за подобренията
въ училищнитѣ сгради, покжжанини, хигиенично-
лѣкарски натзоръ, ученически бани, трапезарии,
спешителни учебни заведения за умствено и фи-
зически недоразвити ученици и пр. Има и една
спешително лѣкарска лаборатория за изсѣждане
на здрави и болни ученици въ Мекленбургъ.
При всичко че въпросътъ е добилъ голѣма попу-
лярностъ въ Германия, той си остави още из-
първоначалнитѣ училища. Въпросътъ за институтъ
на учителъ-лѣкаритѣ въ срѣднитѣ учебни заве-
дения остави о те да се разиска. Заслужава спе-
циално внимание пенъвра на онази областъ въ Гер-
мания, въ която се намира раководителътъ, тъй
да се каже, на училищната хигиена въ Германия —
Гризбахъ, именно гратъ Меллhausen. Въ своята
малка областъ тои неуморимъ работникъ е успѣлъ
да направи твърдѣ много. Прѣли всичко тои е
реализиралъ въ своето ние идеалния типъ на учи-
тель-лѣкарь, които отъ то—12 години прѣпочага
хигиена и практична медицина въ техническото
срѣдно училище въ Мюлхаузенъ. Въ този периодъ
тои съ оскжжани срѣдства е успѣлъ да нареди
една образска лаборатория по хигиена, която
сѣбѣ може да се нарече Голѣмъ училищно-хи-
гиенически институтъ. Тукъ тои прѣпочага хи-
гиената, грижи се за възпитанието въ тои духъ
на ученичитѣ; надзирава самото училище и по-
строителству, надзирава начинъ на прѣобразова-
нето въ него, състоицещето на училищнитѣ, исамъ

и помагала. Но това, което е направилъ той вънъ отъ своето училище е още по колосално, защото той е реализиралъ она, за което е писалъ и желалъ по училищнитѣ наредби въ хигиенично отношение. Като прѣдседателъ на Хигиеническия съвѣтъ въ града, той успѣва да прокара между съвѣтницитѣ идеята, че безъ да има специални училищни лѣкари въ първоначалнитѣ училища не е възможно никакъвъ контролъ надъ здравето на ученицитѣ и върлуващитѣ въ училището болести. Градътъ е разделенъ на 14 квартали и въ всѣки кварталъ училищата се намиратъ подъ прямия надзоръ на специаленъ училищенъ лѣкаръ. Благодарение на него и тѣзи лѣкари днесъ въ Мюлхаузенскитѣ училища се срѣща всичко желаемо за едно училище: душеве, бани, трапезарии съ безплатни обѣди; раздаване зимно врѣме лѣкарства на слабо-тѣлеснитѣ, изирачане въ балкана на бѣдно-немошнитѣ и обучение въ духа на хигиената учителския персоналъ и пр. Специално училищно-хигиеническия контролъ на ученицитѣ и училищата сж изразени въ единъ кратъкъ, но доста пълненъ правилникъ, единъ видъ редъ, по които се водятъ лѣкаритѣ при ревизиитѣ си и надзора. Въ него е указано, че тѣ се задължаватъ да надзираватъ здравословното състояние на поѣмненитѣ имъ училища прѣзъ учебната година, изслѣдватъ хигиеничността на училищнитѣ помѣщения, уреди, пособия. Слѣдъ свикването на ученицитѣ въ училището (първитѣ 2—3 дена) се изслѣдватъ, дали не страдатъ отъ прилѣпчиви болести. А прѣзъ първитѣ 4 седмици тщателно изслѣждане: 1) дали е способно дѣтето правилно да слѣдва занятията си; 2) дали ще е нуженъ на нѣкои отъ тѣхъ продължителенъ лѣкарски надзоръ; 3) дали ще трѣбва да се освободи отъ нѣкой прѣдметъ (гимнастика пѣние и пр.) или да му се даде ограничена свобода въ другитѣ; 4) дали не ще е нужно да му се опредѣли особено мѣсто въ класа. Такива изслѣждания се правятъ два пѣти въ годината надъ ученика, а промѣненята се забѣлѣжаватъ въ медицинскитѣ имъ свѣдѣния. Училищниятъ лѣкаръ заедно съ директора посѣщава поне всѣки мѣсецъ училището, за да прѣгледа освѣтлението, отоплението, вентилирането, чиноветѣ, пособията, игращата за гимнастически упражнения и пр. А щомъ се забѣлѣжи въ нѣкой класъ най-малко 2 случая отъ прилѣпчива болестъ, изслѣдватъ се всичкитѣ ученици отъ класа и се взематъ съответнитѣ мѣрки. Въ присъствието на лѣкаря и учителя не бива да се разпитватъ ученицитѣ нито отъ единия, нито отъ другия. Всичкитѣ обаче мецически изслѣждания се вършатъ прѣзъ директора или замѣстника му. Училищниятъ лѣкаръ не е длъженъ да *лъже* ученицитѣ, родителитѣ могатъ да избиратъ кой отъ искатъ. Веднажъ въ зимата и лѣтото се изслѣдва основно училищната страда, покѣшнина и помагала. Всички недостатѣци и прѣдложения се вписватъ въ медицинската книга. За по-цѣлесъобразно дѣйствието и работа училищнитѣ лѣкари се събиратъ на *засѣдания* колкото пѣти намѣрятъ за нужно.

Най-малко веднажъ въ годината засѣдав училищна комисия на общината — училищно-лѣкаритѣ. Въ опр време и по покана отъ училищнитѣ власти училищниятъ лѣкаръ държи разни хигиенски сказки, на които се поканватъ и родителите. края на всѣка година училищниятъ лѣкаръ ставя отчетъ за службата си отъ 1. септември до 1. юний. При съставянето на доклада си то да има прѣдъ видъ слѣдующитѣ 7 точки: 1) ставя таблица за резултатитѣ на изслѣждане въ класоветѣ, въ които постѣпватъ; 2) брой на приемнитѣ часове и на лѣкарскитѣ посѣщения въ класоветѣ; 3) число и по-важнитѣ отъ заболяванията, които констатираны; 4) особнитѣ постановленія бождаване отъ часове прѣдмети и пр.), изпратенитѣ на родителитѣ имъ събрани резултати отъ тѣхъ; 5) брой на «стоящи» лѣкарски надзоръ ученици и 6) общъ и на вписанитѣ, въ медицинскитѣ книги, и чески и пр. лѣкарски разпореждания на ника. За тази работа имъ се плаща единъ гражденинъ отъ 700—800 марки. Медицинскитѣ за изслѣждане ученицитѣ съдѣ графини. Носи названието здравословенъ на ученика, а въ графитѣ се взематъ на изслѣждането, общо тѣлесно състояние, сочинна, тежестъ, обиколка на грѣдни кожни заболявания, грѣбнакъ и крайни сила на зрѣнието, уши и слухъ, уста, нозоръ и особни заболявания, констатираны цѣлата година.

Лѣкарскитѣ запрѣщения се правятъ съ листета, на които вкратцѣ е указано какъ да се направи за подобрене здравето на. Издадени сж и залѣпени по стѣнитѣ лицата, особно учителскитѣ стѣни, нас противъ известни заразителни болести (скарлатина и пр.). Издадени сж специални вѣщия за държане чисто кожата и банитѣ, начинъ на къпанята душеветѣ.

Изслѣждания известъ указанитѣ по-го ученицитѣ не се правятъ. Специално училищно се бори за основното проучване му за умствената умора — естество, която има този принципъ въ основат колкото повече се работи умствено, чувствителността на кожата намалява. И нето си той прави върху своитѣ ученици ученици отъ първоначалитѣ училища, военни и прости работници и пр. Подобно институтъ за учил. лѣкари има почти въ Германия, Берлинъ, Мюнхенъ, Олденбургъ. За популяризиране училищната хигиена въ Германия има вече нѣколко списания: *für Volksschulhygiene*; *Gesunde Jugend*, сѣ училищното здраве, органъ на общото дружество за училищна хигиена. «Медицинскитѣ архивъ за училищна хигиена», *Leipzig*.

За сега важенъ въпросъ въ Германия е нението на програмата въ срѣднитѣ училища.

учениците сж просто жертва на училищ-
ниятия, въ гимназиите сѣдно учениците
до часа седмично, а въ първоначалните
до 30 часа. Но тъй като този въпрос
биде свързан съ програмите въ другите
учебни заведения на континента, образу-
ването отъ Гризбахъ, Либрманъ, Матинъ
която имъ да имъ да сѣрка стигне общи
иски съветъ отъ представителъ на учени-
цата за регулирането на този капи-
учебенъ въпросъ.

специалните заведения за изкарване учени-
ци Германия, освѣтъ онова на Гризбахъ,
къмъ лабораторията на професора Вундтъ,
къмъ имъ много общо съ училищните
ения. По тази причина имъ да говори
за нея.

педагогично-медицински институти
ания би могло много да се каже, защото
просътъ за умствено недоразвитите деца
добри схванати, обаче тъй по този въ-
тъмъ за се спирамъ, защото твърдѣ малко
вахъ да го проуча, а и това твърдѣ много
прозори прѣдмета на настоящия разговоръ.

Белгия.

е една отъ държавите въ Европа,
орати изисотата на населението си първа
бува нуждата отъ рационално и специално
ване на децата. Ето защо тамъ отдавна
ри на училищна хигиена, хигиенично учи-
възпитание, специално медицинско педа-
гическо изпитание. Не само се говори, но вече
постигнато и приложено. Белгийците
присели идеята за училищните лѣкари въ
началните училища; прѣподаватели-лѣкари
гогическите училища по хигиена, антро-
пология и психология (дѣтѣ посѣдвали подѣ
е биологически науки); тѣ иматъ спе-
лѣкари за ръководене на умствено за-
тѣ недоразвити ученици. Тѣ най-послѣ
тнотъ лѣкаритѣ успѣха да дадатъ голѣма
на известни добри начинания разпрѣ-
проситѣ за ученическите колонии (съ-
жигиена и терапевтична цѣль), кътуване
инието, безплатни обѣди за бѣдните,
инитѣ и пр.

де въ Белгия учителитѣ не може безъ
тъ училището и лѣкаритѣ съ своите съвети
овдига здравословността на учениците,
а не татосичното усѣждане въ училището.
ония сжществуватъ автономното управление
инитѣ и психично въ санитарно просвѣ-
и пр. отношения се нарежда въ общи-
инкионира само отъ централното управ-
като типъ на една отъ тѣзи общини
еятъ Брюкселъ.

итѣ първоначални училища въ Брюкселъ
сѣдени на 6 групи, въ всѣка една група
по 8 училища; на четото на всѣка една
се намира по единъ лѣкаръ, най-стариятъ
е старши и получава 2000 л. заплати,
еятъ получава по 1600 л. Полята на тѣзи

лѣкари се състои въ следното: изключвайки
интерпретитѣ ревизии, прѣдизвикани случайно,
лѣкарятъ прави поне тѣхъ ревизии въ мѣсеца по
всичките класове на поитренитѣ му училища,
а единъ нѣтъ въ мѣсеца ревизия въ специално
възпитателните училища, сѣдните училища,
стопанските и професионалните. Въ първата
половина на всѣки мѣсець дѣрки сказки поръч-
элементарна хигиена въ горните класове на пър-
воначалните училища и стопанските. Тѣхъ сказки
съ върху: 1) *чистота* — лична, на тревитѣ и
пр.; 2) *жилището* — опасностъ отъ влажните
жилища, материалъ за постройка, положение
на жити; 3) *въздухъ* — чистъ и развѣтанъ, про-
вѣтриване, и пр.; 4) *водата* — чистота вода,
омърсената, прѣваряване и филтриране, употре-
бяване, запазване; 5) *топлина* — гориво и го-
рението, запазване тѣлесната топлина, обѣдо,
обувки; 6) *свѣтлината* — естествени и изкуствени
освѣтления; 7) *храна* — общи правила за добро
хранене, употреба на канитките, фалшификация
на хранитѣ и канитките. Пиянството, пиянството
му дѣйствието отъ физическо, умствено и мо-
рашно отношение; 8) *нечистотии*, всѣлствени
тѣлесните отдѣляния отъ кожата, устата, косата,
очитѣ, ушитѣ. Кожане и бави; *упражнения*, ра-
ботата, играето, гимнастиката, почивката; 10) *първата помощ* — първа помощъ въ случаи на
лошо ядене, нараняване, кървотечение, падане,
ване, ораване; 11) *заразителни и прихватни*
болести, сѣдство за прѣдпазване, теинфекции.

Тѣзи сказки сж единѣ нѣтъ задачи на учени-
ците и тѣ трѣбва да ги развиватъ относитѣ.
Тѣзи задачи не се поправятъ отъ учителъ или
учителката и безъ да имъ се измѣнява формата
не се прѣдаватъ на лѣкари прѣми изказване
въ мѣсеца. Послѣ тѣзи сказки, прѣдседани отъ
лѣкаря, се изправятъ на училищния етнотъ
настоятеятъ (Fechtm).

Завѣдуващитѣ училището учители по началото
на всѣки мѣсець прѣдаватъ единъ разговоръ на
лѣкаря, който въ шестъ дена на-късно сѣдѣтъ
като отбѣлѣжи необходимото, четно съ етнотъ
ната за ревизитѣ и сказките, го прѣдава на
училищното настоятелство.

Слѣдъ отварянето на училището лѣкарятъ е
дѣлженъ да покаже онѣзи ученици отъ първо-
началните училища и забавачни ш, които трѣбва
да се подложатъ на поправително дѣйствие.
Това дѣйствие почва на-късно къмъ го октом-
ври. Раздаването на лѣкарствата става безплатно
тѣхъ между 9 1/2 и 9 3/4 отъ възраста на училището
подъ надзора на учителския персоналъ.

Завѣдуващиятъ училището, учителитѣ и учителя-
ките трѣбва да показватъ на училищния лѣкаръ
онѣзи ученици, които вслѣдствие недостатѣки
въ дѣлението, съхва или каквито и да е друга
причина не могатъ да сѣдватъ съ вниманіе
уроците. Тѣзи ученици се поставятъ подъ осо-
бенъ надзоръ и лѣкаритѣ трѣбва да отбѣлѣ-
жатъ мѣритѣ за поправка.

Въ ревизитѣ си лѣкаритѣ трѣбва да обър-
щатъ внимание на учениците отъ фамилно-

тъкъ се групиратъ не по възрасти, а по на умствени уровни. Тѣзи училища обикновено четири категории класове: 1) слабоумни, гранични съ идиотизма и 2) по-развити или прѣвходни извѣстно първата категория класъ и т. н. Прѣто на ученика отъ класъ въ класъ стана течение на годината, слуга той да се арзо. Постъпанването имъ пакъ въ отдалъ на нормалнитѣ ученици става тогава, кодан, че отговарятъ на умствения уровень на класъ. Възпитанието въ специалнитѣ е повечето професионално-физическо. Сѣлата тѣзи индигууми да не сж товаръ лного, да не пълнятъ затворитѣ, а да ползватъ прѣвъ работата си. Тѣзи учивече добѣ наредени, но има и други ния родъ, поставени на частна инициатива она на д-ръ Десгоу въ Брюкселъ, остъ добѣ усилватъ и данатъ нѣматъ. Този въпросъ толкова е надрѣтъ, изученъ, што прѣвъ настоящето лѣто най изложението въ Лиежъ се постави въ точка отъ международния конгресъ ното образование.

тъ въ специалнитѣ училища се раздѣли на категории: сѣлаби недоразвити педагогически (pédagogiques) и сѣлаби недоразвити медицински (pédagogiques médicaux). За първитѣ се устроили класове при училищата.

тъ обаче то поставилото имъ съ моралъическо отношение сж или въ нѣкои в морални бонити, ученически. И н пр и пр. Въ Бельгия пакъ е въобне рнитѣ сѣлаби, въ та може да си пробие лѣсно мнѣние: то си усморява заливъ по обществения животъ. Реформитѣ, а прокарани въ училищното дѣло се на нѣколко благотворителни тужества, с си за тали за цѣль то и или окази к онъ таняне и образованието.

дружества въ Бельгия сж толкова много, по тѣхъ би могъ и човѣкъ да сжди за та селени, на които се намира тали жива сж дружеството за за нита на въ фамилията, въ училището, дружество за ранитѣ дѣца, дружество за ученическитѣ ученически транезарии. Дружество ученикъ, ученици, слабо-развититѣ, друа борба съ туберкулоза, сирочу лозити сички тѣзи дружества съ усорство и нно прѣвъ дѣлни борби усилватъ да си нтъ нѣкои канитали и оказватъ грамални нство училищното дѣло.

о дружеството за слабоумнитѣ и сѣлабитѣ отъ 1896 г., то сѣга е сполучено прѣдати 4 прибѣлки да за и ноти тѣла нни училища за момчета, 3 частни инуциени класове за момичета. Главно въ чѣсть на лѣкарското състояние гукъ сж усморява лѣтелностъ, произведи извѣстни лѣкари, които бѣтъ никакви материални

подбуждения сж всецѣло прѣладени на дѣлото. Тѣ сж написали повече отъ двѣстѣ извѣстни статии, брошури, нѣколко канитали съчинения и пр.

Д-ринъ Demoor, Decroly, Leu сж ратнитѣ за това дѣло. Отъ тѣхъ и посредствомъ тѣхъ и чяхъ възможностъ не само да видя и прочета, но и усно да раздѣля мисли по училищно хигиеническитѣ и медицинско-педагогическитѣ вънния. Не му е чѣсто то укъ да разсказвамъ тѣзи мнѣния, но ще кажа, че отъ това, което е направено още много грулъ прѣвѣдъ, тогата се реализира онова, което е справедливо же нати.

Франция.

При всичко че Французитѣ не правятъ голѣми шумъ, върху своитѣ институти на училищитѣ и учители лѣкари, безспорно е, че пакъ тамъ разрѣшенето на въпроса е достигнало то стипъ лѣкъ край, какъвто тои не е достигналъ другдѣ. Една комисия, още въ 1876 год. натоварена отъ М-вото на Народното Просвѣщение да изучи мѣркитъ, които сж необходими за поставяне на рационална почва хигиеническата наредба на училищата, училищната мебелъ и ученицитѣ, изработи единъ докладъ, който е исторически въ Франция и който извади нѣмѣлъ всички онѣзи важнителни моменти, които прѣживѣла ученицитѣ въ училището. Той бѣше едно благоуриятно явление, което има за послѣдствие колко то дѣ подобрението на училищата. Не се мина дѣло време и нѣе викламе въ Франция да се установяватъ училищни лѣкарски институти да се намалява програмата, да се скръпяватъ чѣстоетѣ на тѣмъ нѣмѣлъ и да се дава нѣроко значение на физическото възпитание. Въ 1880 г. се тласна единъ законъ, който задѣлжава въско учебно извѣщение да е подъ лѣкарски надзоръ. Този законъ, състоятъ се отъ единъ единственъ членъ направи, ното една голѣма частъ отъ общинитѣ (до богатитѣ), да си наредатъ училищни лѣкари-инспектори. Отъ тогва то сѣга нѣе викламе градоветѣ, като Парижъ, Лионъ и др. да броятъ сж десетки училищни лѣкари, а въ бюджета на училищното народно образование да фигуриратъ тосла крупни суми за хигиеническото подобрение на училищата и запазването на ученическото здраве. Въпросъ въ една культурна страна, като Франция, не можеме да получимъ еднообразно разрѣшение за всичкитѣ мѣстности, за всичкитѣ училища и за всичкитѣ заведения. Ето защо нѣе викламе училищнитѣ лѣкарски служби то нѣкоа разнообрази въ различнитѣ училищни институтни.

За по-голъма ясностъ на прѣмѣта, ще раздѣламъ материала на четири отѣла: 1) училищни лѣкари въ професионалната училища; 2) училищни лѣкари въ рѣнитѣ училища, пансионитѣ и университетитѣ; 3) училищни лѣкарски лаборатории и заведения, като лаборатории за изследване на болни дѣца, ученически амбулатории, ученически кабинети, триплатии и 4) дружества и частни инициативи съ такава цѣль.

1. Училищни лѣкари въ първоначалните училища

Гарантията въ Франция по отношение на първоначалните училища нѣма свой прѣдставителъ-лѣкаръ, който да биде за признаето на здравето, изпитуванъ отъ хигиеническия изпитвания. Въпросътъ не е отъ малко значение и за лѣкарската училищна корпорация, защото единството въ наредбата на службата може да доведе до единъ разуменъ резултатъ, когато иначе всяка община и департаментъ нареджда своята училищна хигиена както може, а не края на крайната истина, че нѣма една рѣководна линия, по тази или онази чистота отъ училищна хигиена. Службата училищни лѣкари е чисто общинска и се нареджа споредъ желанието на сѣщиници и префекта. Още отъ 1879 година изработенъ е всяка община правилникъ тѣхъ въз основа чл. 7. отъ закона за народното просвѣщение, които казва че училището въ медицинско отношение се ревизира отъ особень лѣкаръ-инспекторъ. Този правилникъ за службата на лѣкари въ училищата се урежда отъ общиници и до сега ако и да е прѣкрѣпѣлъ нѣкои измѣнения, още му прѣдадемъ съдържанието, за да се види, какъ е турено самото на тѣло на училищно-лѣкарския институтъ.

Медицинскиятъ надзоръ въ първоначалните училища и въ забавачниците въ Парижъ се реорганизира починавъ отъ 1. януария 1885 год. като слѣдва. Училищните обществени здания сѫ разпѣделени на групи по начинъ, щото всички групи да бждатъ еднакви по голѣмина. Всѣки три години тѣзи групи се удебавятъ отъ префекта; новите училищни здания, които биха се отворили въ течение на този тригодишенъ периодъ ще бждатъ временно поставени въ една отъ съществуващите групи. Заплата на лѣкари инспектори, които не инспектира тази група е 800 фр. годишно. Инспекторите-лѣкари трѣбва да сѫ снабдени съ дипломъ отъ единъ търсавенъ университетъ, тѣ се назначаватъ отъ префекта и биватъ избирани отъ една двойна листа на кандидати, приготвени отъ сѣщиницици. — всѣки 3 години става прѣназначение на лѣкарици. Назначението се издава отъ въ официалния вѣстникъ за първоначалното образование и въ официалния административни издания на префектурата. Всѣки лѣкаръ и инспекторъ, като встъпва въ длѣжността, трѣбва да прѣдстави на присѣдателя на общинския съветъ една бѣлѣжка съ означение адреса му, мѣстото на неговия лѣкарски кабинетъ и днитѣ на почивка, когато той приема болни; тѣзи слѣдѣния ще се съобщаватъ на всички членове отъ общиници за знание. Единъ специаленъ регистъръ се поставя въ всяко едно първоначално училище на разположението на лѣкари или инспектори, за да забѣлжава резултатите отъ своите ревизии. Директорътъ на училищното заведение вписва въ този регистъръ името на лѣкари, жиѣнното му и днитѣ и часоветѣ за приемането на новите болни. Този регистъръ е постоянно на разположението на училищниѣ

власти, които могатъ да дадатъ свѣдѣния неговата визита. Въ всяко първоначално училище или забавачница трѣбва да бѣе най-малко два пѣти въ мѣсена визити инспектора-лѣкаръ. Той изпитва тога де училището толкова пѣти, колкото пѣти и когато бждѣ показанъ отъ училищниѣ власти. Съ пристигането си училищно заведение лѣкарици започватъ заведенята, като: вхоль, двомѣсечни, нѣжнични и пр. Той ще бѣе друженъ въ дни си визита отъ тържественото той ще прѣдстави своите отъ прѣпорѣчи подобренieto на тѣзи и слѣди това той ще посѣти всички слѣди като изучи хигиеническия въпросъ кой става освѣтленето, отоплението, яването, наредбата на училищната мебел и пр., пристѣпва къмъ изследването и лѣсно на оѣзи, които му се показватъ директори или директорката и които вѣдѣтъ симитомъ на прѣразположено заболяване. Следъ като свърши визитъ лѣкарици занесва въ регистра резултатъ изследванията си. Той отговаря на въпроси, форми приши въ този регистъръ отношение чистотата на заведенiето, отоплението и пр. Занесенъ въ регистра имената на оѣзи ученици, които показвали симитомъ отъ неравнопоставена температура, щото да бждатъ приети въ училището и отидатъ въ лазарети или болници. Като указва визита на заболяването трѣбва да посочи и дали е заразителна болестъ. Най-послѣ той показва числото на отиващи ученици по причина на болестъ на своята визита, като упоменава съвѣданията, които ще добие отъ префекторката, болестите, които прѣбаватъ между тѣзи ученици. Единъ пѣти въ най-малко инспекторъ-лѣкаръ въ своите трѣбва да изѣдва внимателно и не забѣлжитъ, очитъ, ушитѣ и общото здравяне на ученицици. Единъ бюлетень, изходящъ отъ него и прѣдизначенъ за формицици се дава на всѣки ученикъ, който се указва да страда отъ болестъ въ очитѣ, ушитѣ и чистото общо здравяне би пишквало специаленъ лѣкарски бюлетень, който прѣкъз време на визитъ инспектора-лѣкаръ, биха се указали болестите, се изправилъ въ дома си съ едно писмо, въ което трѣба да се указе причината за изправянето и писмо ще покаже на родителите, че може да бжде прието на ново въ училище прѣди да бжде прѣдѣлено изново отъ лѣкаръ и да прѣдстави медицинско свидетелство означаващо, че за послѣдното въ училището нѣма никакви прѣжки. Въ епидемия сждата мѣрка се взема отъ общиници, живущи въ една заражена мѣста съ съдѣйствието на които въ училището биде

лѣкаря отъ естество да улесни разпространението на заразата. На всѣки директоръ или на се дава по единъ листъ, установяващъ въ които могатъ да се считатъ заразявани места се работва отъ централното еско бюро и въ нея сж описани признаци на тѣзи болести. Ако прѣзъ санитарно-лѣкарскитѣ визити единъ ученикъ се признае юженъ въ продължение на прѣходъ въ училището, учителътъ или учителятъ класа уведомява за това веднага директори-директорката. Директорътъ събл. като и разпита ученика, ако мисли, че има признаци отъ заразителна болестъ, изпраща у дома му, като съобщава мотивирано писмо, подобно на онова, съ което се дава за заразителна болестъ. Родителитѣ получаватъ чрезъ това писмо, че дѣтето имъ бжде отведено при лѣкарь и че то било да посѣти напосово училището, прѣзъ едно свитѣленство, издадено отъ общото свитѣленство може да бжде отъ дѣтата, които безъ да сж отстранени отъ училището чрезъ директора или чрезъ санитарно-лѣкаря, сж отжествували отъ училището причина на болестъ. Директорътъ директорката трѣбва въ такъвъ случай да събл. за естеството на болестта, причинила отжествението на ученика и болестъ се счита за заразителна, да на родителитѣ, че дѣтето не може да се напосово прѣиде да бжде прѣведенъ директор-лѣкарь. Инспекторътъ-лѣкарь не въ опрѣдѣленитѣ дни и часове на свои ученици, които биха желали да дойдатъ подобно свитѣленство. Събл. всѣки денъ или-късно 24 часа слѣдъ нея, инспекторъ-лѣкаря изпраща на прѣседателя на общинитѣ бюлетени, означаватъ санитарното на инспектираното заведение, за тази бждатъ пазени на лѣкаря специално на форми съ въпроси, на които той даде отговори. Общинскитѣ свѣтлинитѣ отъ визититѣ на лѣкаря прѣдупредени отъ него и ще сезиратъ общитѣ свѣти и префектурата съ всички които изискватъ бързо разрѣшение, а въ въпроситѣ, за които не се изисква разрѣшение се прѣдставятъ на изпращающа мѣстна общинскитѣ власти изпращатъ за вътрѣшка на медицинския извѣстъ, който имъ общинитѣ. Единъ екземпляръ изпраща правителствъ се дава на всѣки извѣстъ той по единъ екземпляръ ще извѣстъ въ всѣко училищно заведение едно или заблаговременно, които по-късно единички на сторъ.

се викала отъ горния правителствъ на общинитѣ инспектор-лѣкаря е изпослана и общината, университетската и фармацевтичното училище. Това общо докато се е да много, и на много мѣста тѣхитѣ не оставена, а лѣкарь е само химич-

ностъ и химичитѣ въ училището. Училищниятъ лѣкарь често пакъ визити на конфекти съ то-машиния въ кооперативната лѣкаря на фран-цията на ученика, да да се избѣгне тази ано-мална, самитѣ лѣкари съ додигатъ този въ-просъ и сж го рѣшени въ отрицателна смисълъ. Въпроситѣ обаче съ заразителнитѣ болести е оставена въ, както е прѣдвиденъ въ правителствъ, а именно въ случая на заболѣване отъ заразителна болестъ ученикътъ се изпраща въ къщи, въ за-болѣването му се съобщава на фармацевта и санитарното трѣско заведение, които по пазитѣ се прикартъ за неговото отравяне. Съ ето рѣш. ученикътъ вънъ отъ училището не прѣдстави интересъ за училищния лѣкарь, а вънъ отъ училището не е позволено на за-разителитѣ отъ какъвто да е видъ болестъ да визити. Конфогъ имъ на изпращащата роль на училищния лѣкарь въ Франция тя се етоен повечето въ тържани склади на учите-литѣ, ученицитѣ и родителитѣ по училищ. и обща химична, приливитѣ на чистотата и пр. За прѣ-разположенитѣ ученици къмъ известна болестъ се отпаса съ свѣтъ къмъ тѣхитѣ фамилии, като имъ изпосла онова, по който тѣ трѣбватъ да гледатъ своето дѣте. За гледане на болнитѣ прѣдразположени и болни ученици въ много мѣста сж основани тѣхитѣ ученически амбулатории вънъ отъ училището, дѣто соб-ствено е заведена ученическа санитарна книжка. На родителитѣ на извѣстенъ ученикъ се съобщава, че синъ имъ е прѣдразположенъ къмъ известна болестъ или страда отъ известна болестъ и че тъй като ученикъ може да се тѣкува безплатно въ единъ кой си ученическа амбулатория и само ако родителитѣ пожелаятъ могатъ да пожелаятъ тѣхитѣ дѣте на подобно тѣкуване. При всичко, че тѣхитѣ амбулатории сж доброволни, обаче тѣ сж много добре посрѣнати отъ Парижкото насе-ление, защото изпращатъ дѣтелитѣ на тѣхитѣ отъ тѣхъ. Въ ученическитѣ книжки е ученично обикновено името и прѣзвие о на ученика или ученицата, номера на амбулаторната книжка, училището къмъ което принадлежи и адресъ на ученика. Правитѣ се трѣбъ обикновено из-праща, а именно за тежестта на болестта и обик-новата въ трѣдния конитѣ. Обикновено се есте-ствитѣ на болестта, тѣкуването, което му е при-дано и тѣхитѣ на посѣдението. На края на всѣка година училищниятъ инспектор-лѣкарь е длѣженъ да прѣдстави единъ годишенъ рапортъ за естествитѣ на училището, въ който рапортъ точно е указано на кои въпроси той трѣбва да отговори. Този рапортъ е по единиченъ за всѣко училище. Той съдържа слѣдното: 1) медицин-ското състояние на ученицата страда, по-дрѣжка и чистота на помещението, като съдове, етобни, веранди, двори, пазлиши, кабинети, химическитѣ салони и класни стаи; 2) Освет-ление, отопление и провѣтриване, етобание на апаратитѣ за отопление, етобни температура въ класовѣтѣ; 3) общи бѣтъбни и санитарното състояние на заведението — иза изпосла (2. 1888)

отъ какъкви мѣстни, случайни или постоянни болести, нужни ли сж какъкви мѣрки да се взематъ; необходимо ли е латварияето на заведениято, колко ученици прѣзъ годината сж отсъствували отъ училището по причина на болестъ въ време на лекарскитѣ инспекции; какво е естеството на болнитѣ, които прѣобладаватъ между тѣзи дѣца; какво е количеството на лѣката у които лѣкарьтъ въ своята инспекция е констатиравъ заразителни болести и на кои той е свършилъ посѣщението на училището, кои сж прѣобладаващите болести между тѣзи дѣца. Общи бѣ бѣжки, дѣто лѣкарьтъ казва просто своето лично мнѣние за училището.

На въпроса има ли умствена умора между ученицитѣ отъ първоначалнитѣ училища ми се отговори, умствена умора има у учителитѣ, които сж длъжни да наблюдаватъ ученицитѣ и да изпълняватъ прѣписаната програма. Обаче при краткото време, което прѣкарватъ ученицитѣ въ училището отъ 8—11 ч. — за умствено занятие и отъ 2—4 ч. — състояние се почти изключително отъ физически упражнения, умствена умора не може да има. При все това, за да може да се прѣдвари умственото или тѣлесното натоварение на ученицитѣ, французскитѣ лѣкари, заедно съ учителъ вземагъ съвмѣстни мѣрки, като: доставка на изобилна храна въ училището за бѣднитѣ ученици, доставка на всичко необходимо за поддържане на училищната чистота и чистота, основание на различни дружества, които иматъ за цѣль ученическото здраве, ученическото възпитание, изучаване и пр. Такива дружества има нѣколко, които сж указали едно толкова благоприятно за французката младежъ. Такова е прѣдприятието на Cranchet, който, както това вече се публикува, подложи на основно изучаване цѣлата Парижка младежъ и показа плачевното състояние, въ което се намира.

Французитѣ нѣматъ никакви периодически полулярни издания съ медицинско-хигиеническо съдържание за ученицитѣ отъ първоначалнитѣ училища, обаче има известни брошюрки, които могатъ да бѣдатъ четени и отъ ученици и собствено прѣдизначени противъ известни явни обществени недѣжи, като: алкохолизъмъ, туберкулоза, сифилисъ и пр.

Училищнитѣ лѣкари въ срѣшнитѣ учебни заведения сж поставени малко по на други начала. Понееже французското парочно просвѣщение нѣма специаленъ законъ, който да урежда тази материя, то е дадено право на директоритѣ на срѣшнитѣ учебни заведения да разрешаватъ въпроситѣ така, както мѣстнитѣ условия го изискватъ, както е въ интереса на заведенiето и най-малкъ както го изисква запазеното здраве на ученицитѣ. Ето защо училищно-лекарскитѣ институтъ въ срѣшнитѣ учебни заведения прѣдставлява най-голямото разнообразие, което би могло да съществува. Прѣди всичко има едно нѣщо общо, а то е че за лѣкуването на ученицитѣ отъ всички пансиони има специално асшириравъ лѣкарь, който има за обяза-

ностъ: тѣченето и прѣдпазването на ученицитѣ отъ болести, прѣдпазването на заведенията отъ зараза и изобило играе ролята, която играе единъ фамилиаренъ лѣкарь. Значи, иници и пансиони сж длъжни да иматъ специаленъ лѣкарь. Отъ трѣта страна, по нидя, че естествено чисто медицинскитѣ не могатъ да бѣжатъ, прѣмотагачи отъ друго така, както отъ лѣкаря, то навъ въ добръ уреденитѣ иници и колежи даването на тѣзи прѣдмети е вече и да става отъ лѣкари. Рѣдко ще срѣнемъ Парижъ, иници, въ които естествена истине се прѣподава отъ лѣкарь, а добротиятъ по естеств. история съдържатъ и апарати изобрѣтени напоследѣтъкъ въ обзиръ на хигиената. Независимо отъ това въ неиници е въведено прѣподаването на хигиената като специаленъ прѣдметъ отъ лѣкари. Даването става въ видъ на сѣмични лекции, 12 за цѣлата година, направени, щото въ тѣхъ да се прѣмине материята пена. Програмата е обща за философския, математическия отдѣлъ на гимназиитѣ, та сѣ I. *Вода*: изворна, рѣчна, калитенна; чистота на водата; е добротелствена; употреба на водата и прѣдпазването на омърсеници. II. *Въздухъ*: опасности отъ разваляния въ необходимото количество въздухъ въ жилищата; подновяване на въздуха; провѣтриването; вѣннето и заразяването на въздуха. III. *Здраво месо* и опасности отъ разваляния; паразитни болести въ човѣчeskото тѣло; срѣдствомъ храната (Трихини, Марти, Кар, Туберкулоза и др.). спиртни напитки, ферментиранитѣ напитки, бира, вино; човѣчeskото тѣло; срѣдствомъ на ферментираниитѣ напитки; явство и опиване; дестилираниитѣ напитки; кията — тѣлеснитѣ послѣдствия, вѣдствителното употребление; спиртни напитки прѣсъ съ различни есенции (абсентъ), тъй арестиверативи и опаснитѣ послѣдствия отъ употребление. Алкохолизъмъ, какъ се стѣкохоникъ; упадѣкъ на алкохолъ; неговъ раждане. IV. *Упражнения*. Не добритѣ послѣствия отъ лошитѣ или усилени физически упражнения. V. *Заразителни болести*. Кратко отъ на по-важнитѣ заразителни болести и нѣтъ гѣхното обикновено разпространение. Бо прѣнесени посредствомъ човѣчeskитѣ движения, храни, тифозна грѣска, холера, кулоза. VI. *Възприемчивостъ и изкупуваностъ* на организмъ; Варцота и вакцинация. Прѣдизвиканитѣ инфекционни болести, бѣса, дифтерията. Необходимо прѣдпазването отъ тѣзи болести. VII. *Условията за здравостъ* на стѣла; провѣтриване, освѣтление, състояние на и изкупуване на вѣнъ остатѣци отъ гѣхнитѣ потреби; здравостъ и не здравостъ на. Домашнитѣ животни и болеститѣ, могатъ да прѣнесатъ на човѣка: бѣса, пѣска, туберкулозата. Ушищожаването и

пътяжи върху санитарната позиция.

При преподаването на зоологията догмата се придвиждат при всички функции на организма, хигиената за поддържане на тези органи. Гърбът, като се говори за смисъла, говори се за хигиената на храненето, храната, водата и пр. Като се говори описва се чистотата въздухът и мисълта биха влезли посредством дробните дробове. Като се говори за темата, говори се за хигиената на орументата, хигиената на кожата и т. н., лични познания за човешкото тяло, даването на хигиената вътрешните действия на широко е въведено външно като специални лекции по обща и като специални лекции по частната лична хигиена. Преподаването на хигиената се извършва специално от лекарите, този път лекарите (преподавателите) са във Франция, вътрешните действия, тъй наречените специалности са един човек или колеж има лекар-хирург за своите възпитаници, специалист-окулист или зъбен лекарството им става обикновено по масе и одобрение от министерството по никакъв начин не е по дълга на годината. И тук, както и външно училище, липсва единство на назоваване една ръководяща ръка, която да въведе или друга смисъл хигиенно-лекарския систематичен между тези заведения. Обаче французите да тръбят пълно и пълно, всички реформи и за тази цел са, както ще видим по-нататък, джества посредством сдружението със семейството на учениците. Във външната умора външната на тези заведения външната още не е опова напълно изучаване, както да. Пък и благодарение на постоянство от страна на лекарите и преподавателите, външната е излизане от директорите ми казваше: училищата не имаме толкова умора колкото несъстоятелност на учениците и неспособност външната. Ние сега се борим против физическото, отколкото против умствената, външната са медицински и хирургични.

Всичките лица се водят тъй наречената ученическа статистика, лични санитарни, също точно се отбелязва външната част от заболелите ученици, правените ревизии и външната обща сватбата се извършват на ректоратите. Лични санитарни книжки гордо-долу самото, както и всички

за първоначалните училища, са тази само разлика, че тук не се отбелязват текущите, които учениците са претърпели през течение на годината. На един картон се отбелязва времето, приемото и рождението на ученика; особено графа съдържа наследствеността на ученика, а друга — личното му състояние. По-нататък има за състоянието на гърба, слуха, зрението, зъбите, скелета и кожата. Правят им се външни измервания външната, а на някои места за външни измервания се отбелязва датата на измерването, височината, телото и обиколката на гръдния кош. Нищо французите не дават за нареддането на своите деца. Има ръководни постройки — истински палати за ученици. Но идеята на французите, която ги занимава, върхът много е прилагането на училищата външната от градовете, защото, казват те, външните градове няма достатъчно въздух и няма достатъчно място за учениците; те са поставени като кафези и естествено е, че тяхното здраве по никакъв начин не може да бъде нормално.

Като модел за добър уреден лицей е околоността на Париж е тъй наречения — *Lycée Lakanal*, който съдържа от 650 до 700 ученици-пансионери. Учениците са разпределени на 3 категории по възраст. Всяка една отделно си има свой специален двор.

Учениците от горните класове и откъси, които се приготвяват за чатура са поставени по двама външната, за да могат да се занимават. Всички пансионери правят най-малко една баня външната, две бани на крака, а също време всеки ден по един душ. Директорите външната не принава, че външната гимназия съществува умствена умора, но че има слаби ученици, които са неспособни за умствена работа.

На изорът външната се извършва от кавалерите за бждени учители. Идеята заема около един квадратен километър място и е приспособен по най-модерните начини за отопление, осветление, спални, класни, префекторари, физически упражнения на открито и закрито, разходки, игри, бани, душ, масажи и пр. Има специална своя болница за външната на заразени болести и за външната на остри заболявания. Учениците толкова добре се намират там, че повечето нямат желание да си ходят у дома (точно това им е приятно).

Като модел за добър уреден лицей може да ни служи още и лицето — *Saint-Louis*, който се намира външната на латинския квартал и изключен на всички, който е бил външната. Понеже на директорите е предоставено правото да наредят своите гимназии, като имат право да наредят една обща основна програма, то напоследък се забелязва едно течение съвременно сравнено по отношение на учениците и много добро по отношение на умствената умора. Това движение е тъй наречената специализация на гимназиите, която се състои външната, че всяка гимназия наредила така

програмата си, шото при съвременното ученичество да може да има обширни познания по ония предмет, по който иска да се специализира при подготови своята бъдеща кариера. Тъй, ние виждаме въ една гимназия да е въведено земледелческо образование, въ друга търговско, въ трета математическо, въ четвърта естествено и т. н. Без съмнение това е едно много добро нововъвеждане, тъй като учениците още от малкилото вече има голям позитив по предмета, на които иска да се предаде; по-нататък за него всички изпити, конкурси и други малки и велики да бъдат то колкото тежки. Това тук подготвя специално математици, които ще построяват по пътища, механика и др.

Заслужава внимание обобщения кодекс *«L'Article»*, който се намира въ центъра на грат и който е нареден по тъй наречената съвсемна система, т. е. приемат се ученици прихотили по-малко павсионери и излизат павсионери. Това е едно грамадно здание, въ което е прихотено всичко за ученическото зрение.

Въпросът за слабообразованите деца въ Франция е подигнатъ преди повече отъ 20 години, обаче при всичко, че сж имали много добри изпития, които вече се приложиха нѣкъ отъ предлозите на Франция, тамъ още той стои неразрѣшенъ. Това се дължи повече на традиционния характеръ, който французинѣтъ има при въвеждането на извѣстни реформи. Но затова пакъ, когато той приеме извѣстна реформа, тя е *fait acquis*. При все това въпросътъ е почти изученъ и за насъ повече ще важи рѣшението, което е взела комисията съ изучаванята, откогато самото му приспособление въ Франция. Предварително ще кажа, че има много замисли — обществени и частни, които се прижигатъ за специалното възпитание на слабообразованите умствено и физически деца, по които и до сега не сж стигнали да отгледатъ неграмотно неразвитите отъ метициско неграмотност, т. е. рѣзка граница не се е поставила между дебелинѣ замесения и идиоти и слабоумни и поправителни училища. Въ Парижъ сжществувал специална дѣтска болница, въ която 450—500 слабоумни и бѣдни дѣла намиратъ убѣжище, възпитават се въ извѣстни занаяти или въ това, на което сж способни; тя е частъ отъ *«Vincetres»*. Тамъ мистривата Воиневиле ръководи лично възпитанието, безъ обаче да отгледя болните децоправими дѣла отъ поправимите. Сжщиятъ Воиневиле има и специално частно заведение за слабоумни въ околността на Парижъ *«Femil»*, което е поставено на сжщитъ начала, както и дѣлницата му. Професоръ Langleis сжщо въ околността на Парижъ, има специално частно заведение за бѣдни слабоумни, на чело на което стои Raymond и други лекари, по и то е поставено на сжщитъ начала, както и първото. Има специално заведения за пелесци, тожъ поставени на сжщна инициатива, общински или държавни заведения. Има и околното се отнася дѣкъ до духовно-нѣмѣти и сѣмѣти, достатъчно

сж павѣстни прочути, замесени въ Парижъ. Комисията, която е изготвила изучи какъ да се постигнатъ съ възниква неграмотност, умствено и неграмотност, назначена отъ Министра на Народното шение, председателствувана отъ Леон Б и съставена отъ висши администратори, юристи, възпитатели, психолози и т. н., е разисквала на тъй въпроса отъ една точка и при всичко, че точно рѣши не се знае, знае се обаче, че тя е получила своя материалъ на 4 групи, а по кои сж дѣцата, които би трябвало да се отъ общовъзпитаните училища и да се отъ специални училища — въпросъ медицински; 2) въ какви мѣста и въ какви условия трябва да се основатъ специални училища, трябва ли да се основатъ или какъ ще се избиратъ професори — администратори; 3) какво образование да се дава въ тѣзи училища — въпросъ гоимически, и 4) какви мѣри трябва да се взематъ, за да се класифициратъ и отгледатъ нормални дѣла, на кои би могло да се отъ занятия и на кои не може да се отъ — въпросъ социаленъ. Професоръ като изучил този въпросъ отъ свое право и дѣло сжжтелия, които ни се отъ гледи, умствено да слабоумни тукъ.

Непорядъците дѣла могатъ да се класифициратъ на 2 главни отгледы: 1) непорядъци гоимически и 2) непорядъци медицински. Въ сжщностъ да посочаватъ, ако и безуспѣшно, много иматъ пелесци и неграмотност. Вторитъ сж атакувани, бѣкъ въ интелекта — органи за мислене, нервната система и едно много малко може да посочва съ умствено училище групи той ги нарича метициско-антропически и пелесивно-психологически. За казва той, е необходимо ръководство да бъде повѣрено на лекаръ, а за вторитъ на лекаръ. Лекарѣтъ, казва той, трябва и малко антропологъ, за да може по рѣкоманда да опредѣли приблизително и стигматъ на изражанието, които притежватъ сжщитъ индивиди. Общо за сжщитъ непорядъци трябва да се има предъ въ самото, детенето, измислението, грамата, правила и пр. За да могатъ тѣ и пелесци да добиятъ важностъ, трябва да се отъ извѣстни графи за сжщитъ индивиди дѣцата по възраст и по полъ. Това се разисква въ дружеството за психология, въ което имамъ случая да сжщитъ работата върви въртъ успешно. Веднѣ дѣла класифицирани, трябва да се отъ специални училища да се отгледатъ, и те трябва ли да се прибѣгне къмъ измислени гоимически училища, или къмъ гоимически училища, по затова пакъ мажоритетъ ли въ тѣзи училища учениците да сж пелесци или приходящи? Следъ като въ

които сѣ централизирани физическитѣ принципи на всички прѣдставянии, има и тѣсно интересно отъ училищна гледи точка, а именно за тѣй наречени *антропометрически изследвания*. Тамъ собствено азъ научихъ различнѣ начини за извършване размѣритѣ на черепъ, главата и изобщо антропометрическата система. Самиятъ Bertillon не е много възхитенъ отъ прилагането на антропометрията въ училищата; по-много повече, той казва, че неговата метода е излишна въ училищата; всѣмъто прѣдателъ на юриспруденцията, той не вижда ясно ползата отъ прилагането ѝ тамъ. Ама ако тя не му е дала добри резултати въ училищата, то е за нѣщо той върши въ свършенно друго направление своитѣ изследвания. За института на Bougneville на друго мѣсто казахъ вече нѣколко думи; за специалното възпитание на ученицитѣ нѣма да се впускамъ, при всичко че то е твърдѣ интересно, особно неговиятѣ музеи и анатомологическата му сбирка въ дѣтско отношение.

Интересни сѣ дружествата за разширение на училищната хигиена и изобщо за обилжаване лѣкарскитѣ сѣ фамилията на ученика. Въ 1902 година една група лѣкари образва едно дружество, тѣй наречено дружество на лѣкари и фамилии за училищна хигиена. Това дружество въ краткото си съществуване направи доста много въ програмата си, като съумѣ да групира една голѣма частъ лѣкари и фамилии, да изкаже една годна програма на нареджането на учещно-лѣкарскитѣ институти въ Франция и успѣ да направи вече 2 конгреса, като позволи на изучаване най-важнитѣ въпроси за прѣгрупацията на програмата и училищната умора, за продължителността на занятията и пр. Дружеството е отъ голѣмо и грамадно значение въ Франция. То издаде миналата година единъ позивъ, който е пъленъ и назидателенъ за българското общество. Въ него се казва:

«Въ всичкитѣ цивилизовани страни подобреніето на училищната хигиена занимава напредналитѣ лѣкари и професори и родители, които се грижатъ за младежите. Въ Франция отъ врѣмето на войната въ 1870 год. се прави грамадно усилие въ полза на това възпитание по различни направления. Но трѣбва да се признае, че въпроситѣ по хигиената сѣ твърдѣ много забравени. Жилищата и училищата сѣ още твърдѣ често лоши. Не е рѣдкость, типентѣ, колелентѣ и пансионитѣ, които би трѣбвало да сѣ извънъ градоветѣ да сѣ настанени въ центъра имъ, при единъ лошъ въздухъ, заразенъ отъ стѣнчатството на кжолитѣ, при запити спазни лѣкарѣ, тощо провѣрени и твърдѣ лошо отоплени, при тѣсни и пѣсни дворове, които често докарватъ скука отъ кождото несение и движение. Чиноветѣ и маснитѣ сѣ много приспособени за талията на ученицитѣ, т. е. прѣдизполага къмъ деформация на гръбначния имъ стълбъ, гръбния кошъ и къмъ кжеосредство. Храненіето е далечъ отъ да бѣде прѣкрасно и дѣцата не живѣятъ достатъчно на чистѣ въздухъ. Физическитѣ упражнения сѣ често лошо

разбрани и виждо едно методично учѣне сѣ чисто гимнастически сеанси, които да притуратъ и физическа умора къмъ пакъ. Медицинскитѣ надзори въ първоначални и обществени училища не сѣ организираны въ всичкитѣ департаменти и затова сѣдо се разпространяватъ безгранично, като много жерви както изъ голѣмитѣ, така малкитѣ центронове. Обучението по хигиенѣ трѣбва да служи за основа въ борбата туберкулозата, алкохолизма и извѣстни болести, е въведено рѣдко въ училища, такива лоши хигиенически условия изнискватъ единъ отъ една умствена работа, твърдѣ Програмитѣ за изпитаніе при постъпване на занаето отъ училищата увеличаватъ още училищната прѣгрупаностъ, а живота въ срѣди, педагогическитѣ методи прѣдателниция, тожѣ не отговарятъ на физиологическото устройство на организма. Последствиятѣ, тоща организация сѣ очевидни. Тѣ да всички отъ ни, които иматъ добра свѣдѣно бѣлиритѣ, да констатираме врѣдностъ на тази физическа и умствена изнискъ въ училищата, еднакво за ученицитѣ и за изобщо за расата, а именно недостатъчно физическо развитие, изкривяване на тѣлото, страдание на убийствени епидемии, рѣдъ туберкулоза и прѣгрупаностъ, първоначално врѣстения и т. н. развитието на всички жизнени състояния, които сѣ съдѣствие а живота и кжолитѣ сѣдѣщи, умственъ

«Необходимо ли е да се пожертвуватъ на младежкитѣ само за това, защото хората по-голямъ познания за тѣхното и въ обществото? Не! Физически интелигентъ образование и възпитание трѣбва да усноретно безъ да си врѣдятъ едно на благодарение на по-добри методи за физическо и умствено възпитание».

Това сѣ мислитѣ основателитѣ на лѣкарскитѣ и фамилиитѣ за подобреніето на училищната хигиена. Както се виждатъ, твърдѣ умѣстни и затова правъ е казъ, че сѣдѣтъ пакъ. Дружеството за подобреніето на тѣлото, което се намира въ прѣдседателството на професори, Виетъ, сѣ да групира една голѣма частъ отъ педагогическитѣ и видни учители и специализираны сѣ изследване ума и изобщо за проявление на ученика. То тожѣ има и за училищна хигиена, защото сѣ е дадено да опрѣдѣли каква е умората на ума въ училищата. Парижскитѣ училища и въ тѣта се изследва експериментално.

Съзнавайки, че само физическото упражнение е способно да подобри расата, французитѣ сѣ въ сѣ обрѣдвали изключително къмъ това физическо възпитание. За тѣмъ основани грамадни професионални училища да отвлѣчатъ ученицитѣ и изобщо млади кжолитѣ и перото имъ, чужда и накована

професионалното образование в Франция е твърд добър и аз бих желал, насъ това професионално образование, да се имагъ прѣдъ видъ програмитѣ гражданни училища, които пригикава.

За въздигането имъ се занимава не жавата, а повече частни благотворителни тия. Изобщо Франция е страна, дѣто интелигентността е най-много развита.

Камо «L'Assistance publique» отдѣля пѣтиона лева за поддържането на тѣзи специализици, както и за възпитанието на малтежи и дѣвици. възпитание не само шего, а и вънъ отъ него, като се грижи за тѣхното социално положение. Такаосани прѣдприятия могатъ да вирѣятъ едно само при една висока култура, има въ Франция. Като държавни и и училища, посѣтихъ педагогическитѣ групи първоначални училища — отъ свитѣ постройкитѣ. Тѣ както и другитѣ се отличаваха съ своята истота, редивенни хигиенични наредби. Заслужава внимание училищния педагогически музей.

Още прѣди 30 години по подобие на днѣтъ Белийскитѣ е подобие (възможно да споря), които съдържа всичко, че да интересва училището и ученика — физическа и умствена работи, училищна училищни постройкитѣ. Тамъ можахъ да енически столъ, пилъ за французкитѣ одобренъ прѣзъ 1885 год., тамъ можахъ всички типове помагалъ, като: черна всаки и пр. най употребителни въ училища. Но най-важното, което заслужава да се и което ще българитѣ, грѣбова особно имъ, е проекционното отѣзление, прѣдъ за популярни сказки съ магически френеритѣ училища, защото училищата за този отдѣлъ съдържа повече отъ 100,000 по 25 картини и въ него работятъ по 30 работници, принадлежи една граматика на французкото население. Управлението е директори, тѣхното одишент училищентръ, тѣкари и единъ библиотекаръ, тои жуки като свързватъ на всичко интелигентна всѣки, които би могътъ да се за отъ педагогическо-научително хигиенски въпроси. Устройството на отѣла за прѣдъ апарати ми направи голямо впечатление, защото просто а. Въ много градове и училищното правителство е изградено апарати, понеже та се набавятъ които картини е невъзможно за всѣки. Това би коствувало твърдъ много, жаквотителни на баронното прѣсѣдѣла, пачислѣни едно средство, което е изградено.

Класифицирали всѣкитѣ сказки въ изградени тѣзи групи съставяватъ една кутия, които сж изградени на вѣща Франция, списъкътъ имъ е публиченъ и изградени всѣкитѣ общини. Пославени въ една

особна кутия, тѣ образуватъ колетъ, който французката почта приема безплатно за експедиране и за прѣпращане обратно. Когато единъ учител или които и да е желае да дѣлаи сказка по известенъ въпросъ, той пише на директора на педагогическия музей, като му окаже точно дѣньтъ, когато ще дѣржи своята сказка. Въ навечерието персоналитѣ прави нужното, а да се изградятъ клишетата; следъ като учителътъ свърши своята сказка, на другия дѣнъ ги напраща обратно въ музея. По такъвъ начинъ по единъ екземпляръ клишета за известни сказки сжуватъ на вѣща Франция безплатно, тои като сказки сжуватъ получава и прѣпраща клишетата безъ никакви разходи. Такиъа сказки прѣзъ 1904 год. е имало повече отъ 20,000, за които сж изградени по много различни кутии.

Отъ тукъ се вижда каква грамадна обществена работа принася този институтъ. Въ самия институтъ редовно всѣки петтъкъ се дѣржатъ сказки на областта на биологията, педагогиката, хигиената, физиката и пр. Директоритѣ и сказки сжуватъ да заинтересуватъ цялото общество тои така, че когато имъ сказка, салонитѣ на музея не е достатъченъ за посетителитѣ.

Отъ началото на 1905 год. при този музей се е основала една особна секция, която има за целъ да дава свѣдѣния, по всичко касающе се до народното образование, било за французки или страни. То е единъ видъ информационно бюро по всички реформи касающе училищното дѣло (първоначално, срѣдно и висше образование, училищни тѣкари, училищна хигиена, училищни помагалъ и пр.). При секцията има общирна библиотека, която съдържа всичко, което е печатно по училищнитѣ наредби: закони, правилници, учебници, помагалъ, картини, планове за училища, планове за училищни чинове, училищно-хигиенически музеи и пр. Тази библиотека съдържа повече отъ 50,000 тома и е на разположение на всѣкого, които би желалъ да научи известенъ въпросъ. Значи самиятъ музей се състои отъ 5 отдѣла: 1) училищна хигиена, 2) проекционно отѣзление, 3) библиотека, 4) изложение на различни училищески изработки, ученически картини и пр. и 5) информационно бюро.

За всичко, което можахъ да узная по училищната хигиена и училищно-хигиеническитѣ институти има та толкова на г. д-ръ Марино, прѣдседателъ на ината на училищната хигиена, които можатъ всички външи та външи моето прѣдприятие. Прѣдседателътъ на училищнитѣ инспектори-тѣкари д-ръ Гуринионъ тоиже бие толкова любезенъ да ми обясни всичко касаещо института на училищнитѣ тѣкари въ първоначалнитѣ училища. Тукъ намирамъ случая да изградя своята сърдечна благодарностъ.

Заклучение.

Ако речемъ да обобщимъ казаното до тукъ не поимамъ, че на всѣка тѣ изгражда единъ дѣнъ училищната хигиена и училищнитѣ. Това е

лески институти всяка една държава си е наредила по своите местни условия, но идеята за единъ общъ начинъ на нареждане почва да си пробива път от страни както сж Франция, Германия, Белгия, тѣло неколко пъти по границата, всяка реформа върви бавно, и трѣбна сж години да се вика, настоява, пише, докато се извоюва нѣщо. — Изобщо взето най-много първоначалното образование се е удостоило съ инспекторско-лѣкарския институтъ, (Франция, Белгия, Германия, Австрия, Швейцария) това, което собствено у насъ е още проблема. И то твърдѣ справедливо училищитѣ отъ първоначалнитѣ училища сж по количество многобройни съ слаба съпротивляемостъ и най-послѣ най-крѣпкияг элементъ отъ обществото. Лѣкарствѣ (Унгария, Франция, Белгия) сж въведени учителитѣ и училищни лѣкари въ срѣднитѣ училища като психическы элементъ въ хигиенично-педагогическо отношение. Интернатитѣ навѣскалѣ безъ изключение, си иматъ лѣкуващи лѣкари. На много мѣста, за да се помогне на бѣлнитѣ болни ученици, сж устроени ученически амбулатории (dispensaires scolaires), тѣло на всички бѣлни на нѣкои мѣста и болни ученици желаящи се дава безплатна медицинска помощ, съ условията тѣ да иматъ за това позволение на родителитѣ. Този modus, явди се, най-добрѣ удовлетворява желанието на лѣкаритѣ да услужатъ на заболѣли ученици. Доброжелателитѣ на ученичкото здраве обаче не се спиратъ тамъ. Независимо отъ своята лѣчителна ролъ извънъ училището, тѣ устрояватъ институти, имайки за нѣлъ голъ ученичкото здраве, а именно ученицитѣ бѣлнати транзарии, разлагагъ лѣкарствѣ съ поправителна цѣль, разпространяватъ ученичкитѣ колонии, санаториуми и др. Значи въ програмитѣ на училищнитѣ лѣкари влиза подобрение на слабо-развититѣ тѣлесно. Подобрение и поставянето на специална почва слабо-развититѣ умствено, което по-рано бѣ въ рѣцѣ на криминалиститѣ отъ една и на психиатритѣ отъ друга страна, сега тожъ е пунктъ отъ училищно-медико-педагогическитѣ тенденции на училищния учител-лѣкаръ. Ръководенето на тѣзи дѣла остава тѣло на училищно-хигиеническитѣ власти. Тази собствено е една отъ много важнитѣ задачи на училищния лѣкаръ. И дѣйствително като добъръ познавачъ на ученика, училищниятъ лѣкаръ може твърдѣ успѣшно да нареди въ съгласие съ педагогитѣ тѣзи училища. Значи освѣнъ хигиенистъ възпитателъ училищниятъ лѣкаръ е и медико-педагогъ. Тѣзи постѣдвята негова задача породилъ собствено нуждата отъ устрояване на училищно-хигиеническитѣ лаборатории за изслѣждане на разни ученични недѣли, умора, мания, емоциона; изслѣждане на ненормалнитѣ дѣла въ антропологическо-антропометрическо отношение, психо-педагогическо, медико-педагогическо. Ето защо тукъ-тамъ (споредъ срѣдствата) ние виждаме този новъ видъ лаборатории, които не закъснѣха да дадатъ добри плодове изъ тази областъ.

Какви нужди по-нататѣкъ може да се въ училището и какъ собствено ще сж училищно-лѣкарския институтъ, още е безспорно е общо, че тѣзи институти сж нѣщи, които ще бжзатъ продуктивни формирането на самитѣ училища.

Какъ трѣбв да наредимъ нѣмъ нашия училищно-лѣкарския институтъ?

Азъ нѣмъ да се простирамъ на дѣло въпросъ. Считаю за необходимо съ своите впечатления отъ своята задгранична пътука нѣколко думи, които собствено да послужатъ като основа при формиране на запознатата у насъ. За сега ние имаме единъ правилникъ, мѣнъ отъ никакво значение, на основание сж наредени учителитѣ и учителничитѣ тѣлжвинитѣ, срѣдни и специални училища обаче си остава единъ правилникъ, който може да промѣни споредъ желанието на най-послѣ да го унищожатъ съвършено, всичко е възможно. Нуждно е една страна този институтъ, нужно е той да се устрои поне както това сж Франция, ако не единственъ членъ въ закона за народно-образование. Какъ да се нареди този медицинска работа и по него нѣма да каже. Веднажъ узаконено хигиенично-педагогическо възпитание на ученицитѣ отъ лѣкари да се прѣдвиди, тѣлжвинитѣ сж, нужди лѣкари. Както видѣхме по-горе, нѣмъ западъ най-много си е пробилъ пътятъ въ първоначалното образование ясно и просто, защото само добръ физически ученикъ може да бжде добъръ и добъръ студентъ и добъръ общественикъ. Лѣкари въ първоначалното образование сж много нуждни; какъ да се настанятъ лѣкари това не видѣмъ по-нататѣкъ. Искаемъ въ обязаността на тѣзи лѣкари трѣбв освѣнъ хигиенично възпитание, осѣлнната на училищата и физическото и развитие на ученицитѣ се, още и възпитание слабитѣ ученици, умствено и физическо.

Срѣднитѣ учебни заведения, както е въ правилника за учители и учителничитѣ трѣбв да даватъ на бждения гражданинъ хигиенично възпитание и основа образоваността на хигиената, което е отъ значение при дисциплинитѣ обществени. Ученицитѣ, издѣлжвинитѣ отъ гимназията бжзатъ достатѣчно добрѣ запознати снната, щото той да бжде постѣтъ, който дигне въ масата и народа онѣмъ при отношение на хигиената, необходимо въ цивилизовано общество. Значи сж двестъ каква борба съ инфекциозни болести, сж и изобщо съ обществени лоши прили може да бжде успѣшна безъ да имъ дивиди известна подмалка отъ нѣмъ тази областъ. Нашитѣ ученици отъ

заведения се прѣскаатъ по всичкитѣ въ всичкитѣ слоеве на обществото и то трѣбва да притежаватъ тѣзи познания, тагѣ да указватъ нужното съдѣйствието е нужно. Лѣкаритѣ въ сѣдѣлнитѣ между другитѣ свои обязанности, трѣбва значи и онази, да формируватъ добри дѣлци по отношение на хигиената. Не само само подълнитѣ на популярни свѣдѣния, а както казва и Liebermann, хигиената трѣбва да се даде истински наученъ предметъ, тъй тематиката, историята и пр. Това по-университетѣ трѣбва да се разшири и да се даде на бъдещитѣ учители. Ако у насъ имаме медицински факултетъ, лесно би посветѣ по хигиена на бъдѣтъ специални и наредени по начинъ, щото да могатъ учителѣ да ги сѣдватъ поне извѣстно такъвъ не съществува, слѣдователно да си ги допълнимъ сами. Единъ специаленъ по училищна хигиена и училищно здравеопазване може да спадне въ кръга на университетѣ за бъдещитѣ учители. Тъзи въ първоначалнитѣ училища, лѣкари въ училища и специални курсове по училищна хигиена въ университетѣ — това сѣ реформи въ областта на училищно-здравеопазването.

Да се нареди институтъ за училищни въ първоначалнитѣ училища? Правимъ тѣмъ, което Парижъ, Берлинъ, други голѣми градове сѣ направили въ първоначални училища, оне не можемъ, сѣ нужни граждански сѣдства пѣкъ и санитарна наредба тамъ се различава отъ нашата. Такакашнитѣ наредби, слѣдователно сѣ подходящи за насъ и материята е. Нужно е у насъ да се започне то на дѣтето, за да може да се узнае много наметѣ дѣтско общество стража. Но прѣдприетие институтъ на околностѣ у насъ, който въ недавна върѣме имамъ съ участковитѣ лѣкари, ще ни вървѣ много. Когато единъ денъ не имамъ да притежаваме тѣзи участковитѣ лѣкари за всички кѣтове въ България, то най-много училищното дѣло и тогава сѣка само би била достатѣчна, за да да прѣваратъ въ него. Законътъ за опазването на здраве и сѣка прѣдвизжа околностѣ лѣкари да надзирава въ първоначални училища и да даватъ извѣстни свѣдѣния, обаче тѣ тоа не вършатъ, както и много други по-прямъ свои задачи по прѣдната причина, че нѣматъ въ-
Тѣ сѣ и сѣдебни лѣкари, тѣ сѣ и

санитари, тѣ иматъ и спиемни и хигиена и карантинна, тѣ лѣкуватъ населението, като тана сѣ и хирурзи и психиатри и пр. — отъ всичко изчакватъ по-малко безъ нѣщо обстоино да изсѣдватъ. Въ много участковитѣ лѣкари да се заинтересуватъ повече съ училищнитѣ работи, като жертвува Министерството на Народното Просвѣщение извѣстна сума въ видѣ на субсидия за това нѣщо. Тогата не ще е нужно на прѣла България да се наивчатъ толкова училищни лѣкари, колкото има въ Парижъ, а едно по-скромно искане би било лесно реализирано. Напр. да се установятъ у насъ тѣзи парченитѣ окръжни училищни лѣкари, които съ помощта на участковитѣ да разработватъ необходимо нужното въ санитарно-хигиенично отношение на училищата. Въ първо върѣме значи може да се лебютира съ 10—12 окръжни училищни лѣкари; сѣдѣ нѣколко годишна работа, тѣ ще могатъ да указватъ, какво оне би било необходимо да се нареди. Значи специални помощници отъ Министерството на Народното Просвѣщение на участковитѣ лѣкари за тѣхнитѣ групове по училищната хигиена и назначение на окръжни училищни лѣкари. Това би било достатѣчно за първо върѣме. За лѣкаритѣ въ сѣдѣлнитѣ учебни заведения нѣма какво да прибавимъ онова, което днесъ имаме е достатѣчно. Нужно е обаче една нова редактировка на правилника, като се измѣнятъ въ него нѣкои точки и строго се урегулира въпросътъ за лѣкаритѣ ролъ на лѣкаря въ училището. Нужно е оне, поне колкото се отнася за софийскитѣ лѣкари-учители, устройството на една специална лаборатория за изследване на ученицитѣ. Въ тази лаборатория ще трѣбва да се доставятъ всички необходими инструменти и прибори за изследвания кѣсепедството, скопозата, освѣтлението, вентилацията на училищата или пѣкъ нѣкои специални изследвания на въздуха, водата и пр. като практична демонстрация за ученицитѣ. Тази лаборатория да сѣ съществено сборитѣ пѣкъ и сѣдѣта на ученицитѣ-лѣкари въ столицата, и оне отъ провинцията, които случайно се намиратъ тѣмъ. Това ще бѣде единъ видъ лаборатория за психо-физиологически наблюдения, антропологически и антропометрически измѣрвания, изследване на училищната сграда и разработване на въпроси отъ хигиената, които иматъ специално приложение къмъ училищата, ученика и училищния персоналъ. По отношение на висшето образование, установяване на единъ постояненъ курсъ за ученицитѣ учители по училищна хигиена, сѣ еднакво задължителенъ съ другитѣ по специалността предметѣ. Това сѣ въ нѣколко тѣмъ реформитѣ, които бихме желали нашето министерство да може при стрѣмъ и единъ денъ да реализира.



По техниката и организацията на археологичните разкопки в Италия и Гърция

отъ В. Добруски,
директоръ на Народния Музей.

Съ заповѣдь № 1276 отъ 9/IX 1904 год. 1-иятъ Министъръ на Народното Просвѣщение ме командирова въ Италия, Гърция и Австрия, съ цѣль да се запозная съ техниката и организацията на археологичните издирвания и разкопки въ тия страни. Кръгътъ на тая научна обиколка грѣбваше да обгърне въ Италия най-главно Римъ съ forum Romanum и Неаполъ съ Помпеи; въ Гърция ми прѣдстоеше да обиколя Атина, Делфи, Тиринсъ, Микена и Олимпия, за да видя резултатитѣ на произведенитѣ тамъ разкопки, а въ Австрия — Салона и Каринтумъ. За да мога въ прѣдвидения срокъ да изпълня поне главнитѣ точки отъ тая доста широка програма, принуденъ бѣхъ да съкратявамъ до минимумъ посещенията на помечатитѣ центрове на археологичнитѣ разкопки и студии. Слѣдъ като се бавихъ повече отъ цѣль мѣсець въ Италия, а особено въ Римъ, за Гърция ми остана твърдѣ малко врѣме, а въ Австрия едва успѣхъ да посетя развалинитѣ на Каринтумъ. И така не ми бѣше възможно да се впускамъ въ по-подробни студии, при всичко че за първи пътъ бѣхъ честитъ да видя двѣтъ класични страни Италия и Гърция и паметнитѣ на тѣхнитѣ високо-развити култури, било запазени въ самитѣ находнища, било съхранявани въ тѣхнитѣ великолѣпни музеи. Когато разгледа човѣкъ всички онѣзи достопазитни мѣста, толкова прославени въ старитѣ вѣкове и гдѣто не веднажъ сж били рѣшавани въпроси отъ всемирно значение, и слѣдъ като види въ музеитѣ паметнитѣ и старинитѣ, произхождащи отъ тия славни мѣста, едва тогава може да ги разбере и имъ даде правителна оцѣнка; ако на поета се казва, че wer den Dichter will verstehen, muss in Dichters Lande gehen, оне повече може да се каже това за паметнитѣ на изкуството, които могатъ да се разбератъ най-добре, ако се изучатъ въ самитѣ страни, които сж ги създали и произвели. А за изучаване на онова непрѣдвидимо богатство отъ паметници, съ които токова щедро всички вѣкове и култури сж надарили Италия и Гърция, за разглеждане на

онѣзи грандиозни археологическо-художествени музеи и събирки, които се събиратъ тамъ, въ Италия, почти на всѣка станция, е много по дълго врѣме отколкото можешъ посветя. Въесто мѣсеци или поне седмици можешъ да посветя на отгѣлнитѣ археологически екскурзии и посещения една по нѣкоя частъ, за да мога да видя колкото е възможно и да мога да запазя въ нѣкои музеи и галерии.

Наистина прѣдвидената програма изглежда ми бѣше, тъй да кажа, повече отъ да посетя най-важитѣ мѣста на археологични разкопки, но съ това тѣсно е свързано ценитето на музеитѣ, въ които се съхраняватъ резултатитѣ на тия разкопки.

Слѣдъ като посетихъ Венеция, Болония и Флоренция съ тѣхнитѣ по-важни паметници — въ Болония особено разгледахъ нахоритѣ италийскитѣ терамари, а въ Флоренция събирки отъ етруски старини, по-богати отъ римскитѣ римски заедно — заминахъ за Римъ прѣди всичко се запознахъ съ резултатитѣ на разкопкитѣ на форума.

Римекиятъ форумъ — forum nobilissimum Urbis locus и неговата околностъ, сж отъ седемъ години насамъ метъ на систематични разкопки и изкопано сж извадили на бѣль денъ цѣли нови паметници и съ които издигнати мѣнятъ всички досегашни описания на и въкопашния центъръ на римския дѣло и общественъ животъ, издадени до 1890 г.

Откритията, направени отъ 1848 г. насамъ, ставаятъ най-новия периодъ въ историката на форумъ; при всичко, че това не е до тамъ дълго и е още недовършено въ сравнение съ всичкитѣ прѣдидици на най-богатиятъ, както по количеството, по важността и значението на постигнатитѣ резултати.

Новитѣ открития съдържатъ не само телни фактове, извадени отъ историче-

обяснени от археологичното гледище, а решени съществени и загадочни на-
кго другадъ така и тукъ разкопките
изяснятъ и осъществяват по-ясно мина-
ватъ въпроси, на които археологията
дого или въобще ще може да отговори
овъ периодъ въ разкопките на форума
отъ есента на 1898 год. На първо
било обърнато най-грижливо внимание
итъ до тогава развалини на форума
тъ тогава били турени въ редъ архи-
титъ отломъци, досега безразборно пръс-
разхвърляни изъ форума и поставени,
но е било възможно, на тѣхнитъ на-
ѣста, къмъ останките отъ онѣзи на-
и сгради, на които нѣкога сж били
ѣто това е било възможно, била е на-
ионе частична реконструкция на нѣкои
сгради, обаче по такъвъ начинъ, што да
се види още на пръвъ погледъ, що е
по-антично и що е модерна прибавка, за-
иствената цѣль тукъ е запазването на
ия паметникъ, а не и негова реставрация,
кога не може да стане напълно въ зна-
къ.) Така наприимѣръ отъ античните
и, частично допълнени съ нови, биле
aedicula — светилище на Веста прѣдъ
дома на Весталскитѣ-дѣвици, антич-
итравъ съ надписъ *Senatus populusque
rescunia publica faciendam curavit*, биле
съ античната си колона, а втората на-
лона замѣстена съ пиластеръ, създадена
и. Сжко така отъ отдѣлни фрагменти
сглобени въ едно двѣ голѣми колонни
ни на своитѣ подложки прѣдъ базилика
ѣто сж стояли тия колонни въ стария

сѣдната 1899 год. разкопваемото
ство на форума е могло да се разшири
ѣверъ. Щедрниятъ подарѣкъ на англича-
инсъ, който е откупили нѣколко къщи
ернага страна на форума и ги подарили
бтерството на Народното Просвѣщение,
и разкопването на тия части. Разкоп-
пространство се разширило значително
амъ южната страна. Най-сегнѣ било
да се събори и черквата S-ta Maria
и, която се издигала надъ дома на Ве-
въ близо събѣство на тритѣ ко-
и колонни, изостанали отъ храма на Ку-
и да даде възможностъ да се открие из-
и Югурна — *laeis Jugurcae* и старинната
ta Maria antiqua; високата археологична
тая черква е примирила напълно всички

онѣзи, които изпърво били възмутени отъ съба-
рането на черквата S-ta Maria Liberatrice. За хри-
стиянската археология тая новооткритата черква
прѣставя единъ отъ най-цѣнитѣ паметници,
едно истинско съкровище.

Начело на тѣзи нови разкопки, уѣнични съ
такъвъ неочакванъ успѣхъ, стои археологътъ-
архитектъ Giacomo Boni, за способността и
енергията на когото не прѣставатъ или-похвално
да се отзоваватъ научнитѣ извѣстия за разкопките
на форума. Когато въ 1898 год. Бони приелъ
рководенето на разкопките на форума, той ги
продѣлжилъ въ друга посока. Прѣдшественицитѣ
на Бони слѣдъ като стигнали до уровня на
императорския форумъ, не отивали по-дълбоко
подъ тоя уровень, а само разширявали про-
странството на разкопките надлъжъ и ширѣ.
А Бони далъ на разкопките и трета посока —
дълбочина, като заявилъ най-настойтелно, че
запърѣдъ форумътъ трѣбва да се разкопа и
стратиграфски. Споредъ този методъ разкоп-
ването не бива да се простира само надлъжъ и
ширѣ, но и на дълбочина, като се откриватъ по-
сѣлователно, единъ по единъ отдѣлитѣ кул-
турни пластове, насложени единъ подъ други и
образувани въ разнитѣ исторични епохи. За да
изпаде, какво и какви пластове съдържатъ насил-
итѣ въ изстѣмелата мѣстность. Бони прокарва
за опитъ пробни ями и траншеи, достатъчно
широки и дълги и по такъва дълбочина, докато
стигне до здрава земя, която не съдържа вече
никакви културни останки. Прокравениятъ раз-
рѣзъ показва ясно състава и дебелината на
отдѣлитѣ пластове, които веднажъ установени
по този начинъ, трѣбва сегнѣ да се прѣвоятъ
и изучатъ хоризонтално; при това трѣбва най-
грижливо и строго да се приема, находитѣ
отъ единъ пластъ да не се смѣсватъ съ на-
ходките отъ другъ. Наровената земя, слѣдъ
като се прѣтърси и прѣгледа добре, трѣбва да
се прѣмиса тамъ, гдѣто не може да прѣви на по-
назначенитѣ разкопки и на иѣта, гдѣто не могатъ
вече да се очакватъ никакви находки (срѣб. Boni,
Il metodo negli scavi archeologici Roma 1901) Раз-
бира се, че отдѣлитѣ пластове нѣматъ навѣсждѣ
еднаква дебелина: ту сж по-дълбоки, ту по-плитки
или нѣкъ размѣсени, вследствие на прѣдидитѣ
прѣвращения, на които трѣбва да се обърне на-
ирижливо внимание при разкопването.

Разбира се, че това постепенно разкопване и
изслѣждане на културнитѣ пластове има голѣма
важностъ за хронологичното опредѣляне на ста-
ринността на находките. Извѣстенъ е обичаятъ
на старитѣ вѣкове — да се покла новъ настилъ
(калтаръмъ), подъ или дюшеме върху стария и
да се гради новъ здания върху останките и
основитѣ на старитѣ сгради; въ стария вѣкъ
материалътъ отъ съборенитѣ здания, останки отъ
показницата, посѣдина и други културни останки
сж останали, ако не всички, поне частично на
мѣстото си и така образували пластове, насипи,
върху които се издигали нови постройки и
сгради; по такъвъ начинъ се е надигалъ мѣмъ въ-
и

по този въпросъ Ebbardt, Einleitung von Bundesst.
1. Centre le second — le vandaisme resta-
te est encore plus ardue que contre le vandaisme
Le restaurateur au lieu d'aider la conservati-
ont continue souvent la destruction parfaite
trѣбва да се реставриратъ старитѣ паметници,
когато имать много старинни базилики и църкви
реставрирани гдѣ, че въ много случаи напълно
на старинния си характеръ.

6—8 м. дълбочина римският и до тогава би, тракийският.

В селище Чатакьой до с. Изенция, 4 км север от София, разкопките изясняват случая на построяването на един фортификационен обект, указващи, че това селище е било вече в най-отдавнашният прѣдистояние, още в каменния век, защото под неговите пластове са били намирани следи от неолитния период, т. е. от неолитния, по първия камък, по-късно римски старини, напълнени с византийски монети и най-късно на по-сетнешната и почти култура. И така стратиграфските данни да се употребят и при разкопките в селищата и заселения изясняват в повечето случаи те са били вече от най-отдавнашните времена, т. е. историческият човек е умел да си намери мястото, стратегично и удобно за. Това е характерен пример за споменаваното селище Чатакьой, обясняващо прѣдистояния човекът, а в това време прѣдистояния човекът е бил избран за постройка на модерно

привела още един пример от селища София, от които може да се види и тук едно време са настъпвали (по-късно) върху други, без да дигна. При пробите разкопки, прѣдизвикала в София прѣз 1892—1893 г., в подизвика въпросът за запазената старинна базилика, били открити останките на по-старо селище, още два други, подобни тухлени и под други, а по-дълбоко мозайка, своята напрана и намираните в нея монети може да се отнесе към не, когато е била построена и самата към времето на Юстиниана 527—529 г. тая мозайка са запазени цѣлостта са геометрични орнаменти. А на дълбочина под тая мозайка се намира друга мозайка, от по-древната черква, произхожда вероятно, до може да се сяди от монетите намираните, от времето на Константин. Върху разкритието на тая по-старата постройка в VI век базилика дориса, въ каквато виждаме в София най-сетне под тая константиновска открита останки от древне-християнски. Това е вероятно е, че на селището, тук стои църквата като най-високо и най-високо място в селището, че да е съществувал храмът и прѣд Константин Велики, а по-рано, още в най-отдавнашните времена на някои тракийски или гръцки, може би, останките от това селище под основите на Константи-

новската църква. Аналогични примери на това, именно, че на мястата на древните селищески светилища са били изградени относително християнски храмове, не са никаква рядкост както в Рим, така изобщо в цѣлия античен мир. В това отношение твърде поучителен пример прѣдставя базиликата в Рим, намираща се на мястото от Колосеума. Въ същото време тая базилика е била и пример за туй, какви резултати могат да се постигнат, ако разкопките се продължават до изискуемата дълбочина, т. е. до изискуемата почва.

Базиликата в Рим е една от най-интересните в Рим, ако и да е построена въ сегашния си вид, между IX—XII стол., тя пак прѣдставява най-запазената памет на старохристиянска базилика. Някои фрески на тая базилика са от Мазачио. Тя е придобила особено голяма важност след разкопките, прѣдприети въ 1858 г. и по-сетне. Отдавна е било известно, че под сегашната надземна църква се намира затрупана по-старата базилика, произхожда дори от Константин Велики. Разкопките са били подкачени на повод на една молба от духовенството въ Моравия до папата Пиус IX, по случай хилядагодишнината от смъртта на славянския апостол в. Кирил, чието тѣло почива въ старата надземна базилика; желанието на моравското духовенство е било да се намерят гробът и мощите на светия апостол. По заповѣд на папата разкопките са били възложени на славния изследовател на катакомбите доктор Батиста де Росси; той се опитал да открие подземното откъм олтарната страна, но бил принуден да приостанови разкопките, защото е било опасно, да не би да се срути надземната част на църквата. Едва след три години разкопките били подновени от другата страна на църквата и този път увѣличава са пълнеж и неочакванъ успех. След отстраняване на многовековни насипи била открита подземната базилика, много по-широка от надземната. Английски копачи от мрамор и гранит още стояли на мястата си, а по стѣните са намерили фрески, от които някои са датирани и произхождат от времето между IV—IX стол. След Хр. Няколко от тия фрески се отнасят към славянските равноапостоли в. Кирил и Методи, а главно към първия. Една от фреските изобразява прѣнесане на тѣлото на в. Кирила от църквата в. Петър въ църквата в. Климент въ време на папата Адриан II прѣдполага се, че тя е била рисувана въ XII стол. По-рано са фреските, изобразяващи сюжети на новозаветната дѣйност на в. Кирил и рисувани вероятно въ IX стол. Друга една фреска изобразява двамата славянски равноапостоли и се прѣдполага, че е била рисувана въ 805 год. Тия са единствените фрески, вероятно створени въ апостолската дѣйност на двамата славянски светци, макаръ и поврѣдени при реставрацията на подземната църква, заслужават да бъдат изучени най-подробно и да се откопират всички

то запазвани два разни потребителни на-
повечето пене или гробове сж намърени
инесни сждове, въ форма на върви
(*doña*), захлупени отворъ съ илочи
или бисуръ. Тъзи сждове сждържатъ
пепелна урна още и други по-малки
остатки отъ жертвени дарове и погр-
ения. Някои пепелни урни иматъ изиетъ
другатъ въ Италия форма на краста
и наречената *ossa a sarappa* — жи-
ва, въ видъ на коруба или хика) —
се на поестимата идея, да се запази
отъ мъртвентъ въ житиене отъ такава
каквато обитаватъ прѣзъ живота си
и сж просто заровени въ обикно-
ве (*tombe a fossa*) или сж турени въ
и саркофаги — каменни корина отъ
въ дървени коруби — изкопани дървени
прѣметитъ подарени на мъртъвнитъ сж
проста направа: глиненигъ сждове сж
и просто съ рака, безъ гринчарското
не то тамъ заравно изпечени. Плътия
та промисленостъ, тонесени отъ ил-
сватъ, освѣтъ нѣколко вази отъ тѣх
артокоринтийски гинъ; тѣзи вази сж
и най-краситѣ гробове. Повечето вази
и изѣтиене отъ черна глина (*bucchero*),
и геометрична орнаментика, прѣста-
дани, иззатобразни линии и тр.
и многобройни сж бронзовитѣ прѣмети,
сж оржакъ и накити, а особено фибулитъ.
едитъ вѣтъ безопасни игли за закопча-
и фалото); на тѣковетъ на нѣкои фибули
и топки зърни отъ яитаръ (кехи-
и тогто липва съвѣтъ; споредъ римския
законенъ по-късно въ закона на два-
таблицы, е било забранено да се дава
и гъ нѣ гроба нѣто, освѣтъ оноа,
ки за закрѣпването на забитѣ. (Такива
и тѣтъ и нѣсно закрѣпени зѣби вѣтъ
и новия римски музей, нагланенъ нѣ
ра Giulio). Отъ сребро сж намѣрени
фибули въ гроба на едно дѣте. Освѣтъ
и сж стѣкленни накити, обичи отъ
и метитъ отъ кость и тр. Най-краситѣ
е сж по-нови отъ VI стол. пр. Хр. а
и сж произхождатъ дори отъ VIII—IX
Хр., сждователно сж по-стари отъ
и нѣта дата на основаието на Римъ и.
Този новооткритъ некрополъ произ-
и прѣчето когато мѣстото на днешния
и не е било заселено, когато мъртвитѣ
и артияни вѣтъ отъ селища и житища.
и гробове принагледатъ на първитѣ засе-
и. Наглана или на разширочения *terti-*
и не е още обяснено. Въ всички случаи за-
и нѣтъ е било прѣкратено сѣбѣтъ на нѣсна-
и блатиетъ дори на форума, когато то
и нѣтъ гържише на глинско-сѣбинскитѣ
и. Наглана и Квиринал. Тоа сѣбитѣ
и нѣката традиция въ VI стол. пр. Хр.
и нѣтъ сж тоа нѣтъ при-еда още една
и прѣисторични находка на форума. На

неговия източень край се издигала нѣкога кон-
ната статуя на императора Домициана, отстра-
и нѣта веднага сѣбѣтъ неговата смъртъ; днесъ сж ва-
и нѣти сѣмо основитѣ отъ нѣйтата база. При из-
и сѣбѣтъ нѣтъ отъ основитѣ на тѣя база въ 1904 год.
сж били намѣрени прѣисторични сждове, заи-
дани въ нѣтъ гѣя находка се обяснила така, че
при копане основитѣ на тѣя база били откритѣ
и прѣисториченъ гробъ и намѣренигъ въ него
сждове сж били издигани въ основитѣ на ба-
и нѣта.

Между най-интереснитѣ открития на форума
приниматъ откритието на тѣх наречения *laris*
и нѣтъ — черенъ камъкъ, откритъ отъ Бони
и нѣтъ мѣсецъ януарий 1899 год. на границата
между форума и комиинума, на изтокъ отъ
арката на Септимия Севера. Черниятъ камъкъ е
и нѣтъ отъ нѣтъ (калдѣрма) на форума, по-
и нѣта сж черенъ ямаръ и обикна сж борзюра
отъ травертинъ, въ рѣмѣръ почти 29 □ м.
(371 x 345 м.). Това откритие е възбудило най-
и нѣтъ интересъ между археолозитѣ и историцитѣ
на всѣхитѣ страни, но причина, че нѣколко
автори споменуватъ черния камъкъ въ свѣзка
сж Ромуловия гробъ на комиинума. Нагана
и нѣтъ археологиченъ наметиналъ, който да е въз-
будитъ веднага сѣбѣтъ откритието си тѣтъ
и нѣтъ интересъ и да е станалъ прѣметъ на
и нѣтъ разисквания и прѣишри, не всѣкога ака-
демични, както черниятъ камъкъ.

Пегъ мѣсеца по-късно на 140 м. дълбочина
и нѣтъ черния камъкъ, и нѣтъ койгъ споредъ една
традиция всѣтъ нѣтъ мошитѣ на Ромула, Бони
и нѣтъ откритъ една група наметници отъ тѣтъ
и нѣтъ древно епоха.

Тоа сж сѣтъ продълговати профилирани бази,
и нѣтъ паралелно поставенитъ, и сѣтъ основитъ на една
и нѣтъ — нѣтъ сѣтъ свѣтилище — *sacellum* отъ
и нѣтъ и до нѣтъ части отъ дѣтъ каменни колони,
и нѣтъ отъ койгъ е кръгла, а втората четири-
и нѣтъ страна, покрита на четиригъхъ страни сж да-
и нѣтъ тѣтъ отъ най-древната форма; рѣтоветъ
на нѣтъ сж написани вертикално и се четатъ
bustrophedon; койгъката е одѣлана така, че на-
и нѣтъ или края на одѣлѣнитѣ рѣтоветъ липва,
и нѣтъ койгъ нѣтъ нѣтъ обяснѣнето на подписа;
и нѣтъ одѣлѣнитѣ думи нѣтъ е думата *седѣ-гедѣ*,
и нѣтъ койгъ може да означава кракъ-и нѣтъ гѣтъ, но и
и нѣтъ кракъ жрецъ — *rex sacrificulus* или *rex sacrokan*,
и нѣтъ въ одѣлѣлени дѣтъ прѣтъ годината е
и нѣтъ изѣтъ нѣтъ нѣтъ обрѣти на Комиинума.

Въ нѣтина между черния камъкъ и поменатитѣ
и нѣтъ каменни наметници сж намѣрени многобройни
и нѣтъ обрѣти дарове, малки пломѣта отъ глина,
и нѣтъ кость и бронза отъ архайченъ стилъ, огломѣти
отъ рѣлѣфъ отъ пепелна глина, черепи отъ глин-
и нѣтъ сѣтъ, най-стари монети *aes rude*, кости
отъ жертвени жипотъ и др. Тѣзи прѣдмета
и нѣтъ своя статъ отъ сѣтъ сж архайчни отъ VIII —
и нѣтъ стол. пр. Христа. Забѣлѣжително е, че всѣхитѣ
и нѣтъ старици не сж били намѣрени раздѣложени
въ хронологични пластове споредъ гѣтъ нѣтъ сѣтъ
и нѣтъ рѣмѣтъ, а разѣвсени, нахвърлени нѣтъ нѣтъ

и следователно произхождащи поне частично от друго място.

Това откритие е подигнало въпроса ретина въпроси, на които няма до сега положителен отговоръ. Колкото се отнася до призапването, че Ромул е билъ погребанъ на комициума, то е известно само отъ няколко свѣдѣния и не е било въобще разпространено, иначе историкътъ Ливий щеше безъ друго да го отбѣлжи; всеобщото установено прѣдание е било, че Ромул като богъ Квиринусъ е билъ взетъ между боговете и следователно за неговото погребение нѣмало между народа никакво вѣрване; римскиятъ писателъ, които прѣдаватъ доста много свѣдѣния за паметниците, съ които е билъ свързанъ форумътъ, не говорятъ нищо за паметникъ, които да се е наричалъ гробъ на Ромула. Едно може да се заключи отъ свѣдѣнията на съотвѣтния авторъ (Диониси Халикарнаски, Варонъ, Фестусъ), че на комициума е съществувалъ единъ стариненъ гробъ, който различно се обяснявалъ — ту като гробъ на Фулстула, ту на Хостилия, били на трети кракъ Тула Хостилия. Споредъ свѣдѣнията на тѣзи автори надъ този стариненъ гробъ се издигала статуя на левъ или на два левове, за подставка на които добри могили да служатъ поменатите два бази; въ времето на Дионисия Халикарнаски, които е писалъ при Августъ, този левъ вече не е съществувалъ. Когато е билъ разрушенъ този гробъ, не се знае; повечето археолози прѣдполагатъ, че то е станало при нашествието на галите въ 390 год. пр. Христа и че слѣдъ това въ продължение на нѣколко вѣка, тукъ са били принасяни разни жертви и дарове, за да се умилюватъ това оскуперение, и най-сетия, че при една нова регулация и поправка на калдъръма мѣстото било покрито съ черенъ камъкъ, за да се означае, че тукъ се крие единъ стариненъ паметникъ, но когато е станало това не е обяснено съ пълна положителност; първи пжъ граматикътъ Фестусъ, който е живѣлъ въ II стол. слѣдъ Христа, споменува черния камъкъ. Сжщо така не е обясненъ въпросътъ, защо поменатите оброчни дарове, произхождащи отъ разни столѣтия, не са намѣрени разплатени споредъ хронологичната си старинностъ, а разбѣсени по старитъ съ поновитъ така, че изглежда, като че ли всички тѣзи прѣдмети не са били донасяни тукъ постепенно, а павелнати насипани. (Подробно разглежда въпроса книжкага Petersen, Comitium, Roma, Grab des Romulus.)

Подобности въ двѣтѣ толкова интересни находки, както и други по-важни открития и новонамѣренитъ паметници, има любовността да ми обясни на самото място директорътъ на разкопкитъ на форума г-нъ Бони. Когато открити прочутия черенъ камъкъ, Бони поради голѣмата важностъ на паметника, го запазилъ непотѣтнати на мѣстото му; и за да може да изследва подробно насипитъ подъ него и останалитъ паметници, поддрѣлъ черния камъкъ съ дървена и дървена конструкция, и само слѣдъ

това продължилъ разкопкитъ, чрезъ които крилъ описанитъ по-горе паметници; запазилъ Бони останкигъ отъ древнитъ египетскъ прѣдисторичния некрополъ и послѣдната е съживялъ така съ други паметници, а най-големъ паметници до колкото това е възможно оставилъ на мѣстата имъ, а само дребнитъ се прѣнасятъ и съхраняватъ за сега въ типични магазинъ до Saepta via. Всяка изложена тукъ въ своята пѣлостъ, съ дребно означение, въ кое мѣсто, на което на каква дълбочина и кога е намѣрена, това всяка находка се отбѣлжава на графския планъ на отделнитъ части на форума, както изобщо топографията е единъ главнитъ цѣли на научнитъ системи разкопки както тукъ, така и другаде. Съ всичкигъ находки отъ форума, не само по но и онѣзи разпрѣснати за сега изъ други музеи (особно въ Museo Nazionale delle Terme, Magazzino Archeologico недалече отъ Латинската арка въ ботаническата градина) се съхраняватъ въобще новитъ антични отъ града Римъ), ще бъдатъ събрани и дени въ специалния археологиченъ музей на Museo Torinese, а за такъвъ ще е способенъ мѣстоститъ на св. Франсиска въ частъ построенъ върху развалинитъ на посегенъ на Венера и Рома, както показва конкитъ и изучаванията извършени отъ тѣзи насамъ; а епиграфскиятъ музей, който съдържа надписитъ отъ форума, ще е устроенъ на комициума. Последниятъ музей ще допълня твърдъ потезно и въ посѣщението на самия форумъ. При тѣзи Бони основава библиотеката, които ще е литературна, отнасяща се специално до неговата история, неговитъ паметници и конки.

Извѣстията за вървежа и резултатите конкитъ на форума се издаватъ въ официалния публикация *Notizie degli Scavi*, които е органъ за извѣстията върху разкопкитъ изобщо, сжтъ въ *Bullettino della Commissione Archeologica Comunale di Roma*, *Bullettino di Ologia Cristiana*, въ извѣстията на италианската академия на наукитъ *Rendiconti dei Lincei*, *Mittheilungen des Deutschen Archäologischen Instituts, Römische Abteilung* и др. Тукъ е сжтъ и не стигненигъ: *Vaglieri Danio*, *Recenti nel loro Romano Roma* 1903, *Ausgrabungen auf dem Forum. Roma* 1902, *Le forum Romain et les forums in Paris* 1904, *Hudon*, *Das Forum Romanum. Geschichte und seine Denkmäler* 1904.

Както вече забѣлжихъ, разкопкитъ на г-нъ Бони, при съдѣйствието на единъ отъ въ който излизатъ като почетни членове истинитъ италиански археолози Gatti, до на разкопкитъ на Палатина, Lanciani, Zamboni и Huelsen.

Естественно е, че предметъ на моя отъ може да бъде описание на откритията на

ничии, натиснени и други хуто кествено-
и паметници, които разгледаде най-по-
го ще спомена поне още една забъртъжи-
валница, която има доста близка свързка
с рупа епиграфски паметници, намире-
ния. Това сж развалините на Августови
памеъръ 28 x 32 м., на които масивните
стѣни стърчатъ на югъ отъ храма на
до църквата S-ta Maria Antiqua, обзр-
ява отъ иъкогашната библиотекта при
храмъ. За голя храмъ е известно, че
кралъ подъ Палатина и че на неговата
подпиралъ могатъ, прѣзъ които Капи-
единицъ Палатинския храмъ съ Капи-
Крамъ на Августа се полага на това
на сая важна причина. Тукъ — in agro
divi Augusti ad Minervam — въ стѣ-
на храма на божествения Августъ до
днѣрва, сж били окачени отъ 90 години
нататъкъ (до тая година тия укази
хрѣтиски на Капитолия) както знаме-
нствъ, бронзови плочи, съдържили
ски укази за гражданското и брачно
римски поповъ и неперани — consti-
peratorum de civitate et conubio militum
aque. Прѣдиси отъ тия укази, изрѣ-
чки бронзови таблички, сж глѣ наре-
чени диплочи, отъ които иъкогаш еж-
сж намиреии въ България и се съхра-
Нар. Музеи. Отъ храма на Минерва
сгалинитъ разкопки не сж се намирили
остатки, но отъ старитъ списания е въ-
голя храмъ се е намиратъ до храма

Великия градъ Римъ поне за сего
вѣка и сръдства се съвършително
изкопкитъ и изучаванията на форумъ
на Палатина отъ няколко години
прѣустановени, освѣтъ оука на гра
дъ форумъ и Палатина, гдѣ е църк
та *Maria Antiqua*, храмътъ на *Augusta*
така че азъ при малкото врѣме, съ
мождахъ, се ограничихъ само съ по
мъчване на форумъ, за да мога да
възстановя, което ще видя тукъ, въ тоя
въ римския държавенъ и общественъ
при разкопкитъ, започнати на форумъ
на *Colonna Ulpia* *Oescus* до с. Гисенъ,
въ форумъ творитъ равно е послужитъ
на форумъ въ провинциалнитѣ гра
да въобле гледали да подражаватъ на
държавния ратуа *Roma* *ma*до —
минималенъ образъ на града Римъ,
а не и римскитѣ градина на античнитѣ
не са, прѣвѣли и изключени. Но обра
за и провинциалнитѣ форуми си имали
свои (*particus*, *periclitatus*, *castris* пор
и прилично споменуватъ и на името отъ
ad Istrum отъ врѣмето на *Commodus*) и
laetitia на форумъ се издигали велики
театри и общественъ сгради, като
храма, орасторска трибуна (*rostra*), ба
зана; тукъ се намиралъ и затворътъ;

бюстигъ гражданъ украсявалъ форумътъ съ паметници, статуи и надписи, които за обектир-
ратъ тѣхното име; тамъ се издигали почетни па-
метници въ честь на императорскѣ и ценовицѣ на
императорския домъ, на дѣлководни лица и бѣ-
годѣтели на града, така че провинциалнитѣ фо-
руми въ монументално отношение, както спо-
менахъ, не сж били друго, освѣнъ копие отъ
форума на Римъ. Изобщо сравнението между
плана и паметникитѣ на римския форумъ и фо-
румитѣ на провинциалнитѣ градове прѣдстави-
голема аналогия, толкова повече, че и тукъ
форумитѣ сж били центръ на политическия и
обществения животъ. И така, разкопкитѣ на фо-
рума избрѣхъ за главенъ предметъ на своитѣ
студии въ Римъ; освѣнъ него се занимавахъ съ
откритиията на Палатина, съ неговитѣ развалини
отъ императорскитѣ дворци и съ всичкитѣ на-
важни паметници както въ околноститѣ на фо-
рума и Палатина, така и въ другитѣ части на
вѣнчия градъ и неговата най-близка околностъ,
като *via Arria*, катакомбитѣ на Св. Калистъ,
развалинитѣ на водопроводитѣ и развалинитѣ на
Адрианова вила до Тиволи, сега Тиволи.

Позитивно би било да добавя, че у насъ да посѣтя нове по-главни въ римски музеи съ много грандиозни и богати събирки, особено музеи въ Ватикански, Лагерански, паролния музеи въ Библиотецианови терци, Кирхеровъ музей, (Museo Kircheriano) съ негови въ прочути събирки прѣдисторични и етнографски, музеи въ вилата на папата Юли II, вилата Боргесе, Албани и двата Капитолски музеи. Въ единъ отъ двата последни музея, а именно въ Palazzo dei Conservatori се съхранява дѣла серия надписи и барелефи, цѣли и скъпни за археологията на Тракия; това сѫ надписи на барелефи, произхождящи отъ входниците на Есквилинския храмъ, между сепастини въ улици via Humberto и via Amadeo, гдѣто е съществувало святилище посветено на Марс за когото знаемъ, че е билъ единъ отъ главните богове на тракийците — и на Херкула.

Тези паметници сж повечето отъ връмето на римския императоръ Септими Северъ и пронахождатъ отъ онѣзи тракийци, които тукъ въ Римъ, далече отъ тракийското си отечество сж жили като прегоризански воиници; въ паметникъ гъ се поменуватъ нарично като тракийски граждани отъ Сердикинска областъ - *cives Trapez. Serdicensis*, отъ Филиппополисъ — *cives Philippopolitani*, отъ Бурдана — *cives Burdapani* (кодествена съ се името и селитиното, отъкото до с. Салатиново, Г.-Пазарджишко), отъ Маркианополисъ - *cives Marcianopolitani* и др. Отъ до селитинитъ открития може да се заключи, че въ онова светилище на Ескулина тия тракийски прегоризанци сж имали светилище — *sacellum*, въ което се поклавяли на отечественитъ си богове, което потвърждаватъ паметникъ тамъ багелесфи, посветени на тракийския герон-конинтъ *Deo Sancto Heroni, centi* на Ескулина, нареченъ въ единъ отъ паметникъ съ гримеския мѣстень прѣкоръ *Asclepius Timidromus*. Отъ

неички глинени барелефи или оригинален и пълнен е омаз, който изобразява тракиския *Zeus Zbersurdos* — *Zeus* изригващ и една тракийска богиня — *Бадика* на коня, наречен в написане *Antibadola*, значението на който приписва на други подобни паметници, до сега не е още обяснено. Този барелеф е запазен в стъпната пътека в близост до първия стълб, а останалите се намират в магацина на музея. По своя стил тия барелефи се сличат напълно с известните от Тракия оброчни барелефи с типа на тракийския конник.

Начален и все още достатъчен е единият откоп от времето на императора Домициан, от 82 г. след Хр., който се отнася до историята на римската колония в Тракия *Colonia Flavia Paes Deulensium* (сега гр. ище Дебелт до с. Янтра в Булазено); според това важнее надписът доминистите на тая колония и брагата свои покритиел (patronus) тогавашния легат на провинция Тракия, *Lucius Avianus Kinsley*. Текстовете на тия паметници наистина са издадени в *Corpus Inscriptionum Latinarum VI*, 2797 ss. и от тямъ заети в *Dumont-Homolle, Melanges d'archéologie*, но безъ никакви подробни коментари; като паметници, толкова пълни за археологията на тракийската колония в България, заслужават да бъдат изучени подробно и издети заедно съ репродукции, въ свързка с аналогични паметници намирани в България. Въпреки, че при по-подробно изучаване на другите музеи в Рим ще се открият, може би още и други подобни паметници, даже съвсем неизвестни и неиздадени, трябва да си припомним, че въ Рим е съществувал, особено въ императорския период, почти постоянно една доста значителна колония тракийци, които служили тамъ не само като преторианци, но и като гладиатори.

Докато градът Рим, а особено неговият форум, е място, гдето е писана историята на хиляди години, гдето на всяка крачка ни се изправят исторически спомени или както казва Цицеронъ за Атина (*Cicero, De fin. V. 2*) *quasi quaedam ingreditur, in aliquam historiam vestigium romulus*, градът Помпей живи ни напомнява частния живот на Римляните въ I стол. след Р. Хр. Когато се разхождаме из улиците на града съ западения античен каменърма, когато влизаме въ тия старинни жилища с външните порти и обикаляме от външните квартали (*regiones*), сега напълно открити, можемъ живо да си представимъ, какъвъ живот е водили иколоните въ мъртвия днешен град. Печалната съдба на града, изгоренъ от вулкана Везувий на 24 август 79 г. след Хр. е общезвестна. Градът е бил почти изгоренъ дори въ началото на 18 векъ едва тогава, а особено отъ 1748 год. нататък, се започват разкопките за неговото откриване; обаче тия разкопки се произвеждали така, че разкопките и прѣтърсение мѣста пакъ били засивани. По тогва възраст са добили тия разкопки следъ 1764 год. Тогава е билъ откритъ

театърът и находящите се около него сепелъ уличата на гробниците и тия на Диомедова улица до нея. Разкопките са били и безъ опредѣленъ планъ, наистина безъ наученъ интересъ, но главно съ ицѣ открили художествени паметници и пѣриши, съ които да се украси и обогатсиятъ музеи въ Неаполъ. Съ по-голямо и съ по-голямъ събавство е било работено Неаполеоново време отъ 1806—1815 год. и части на града, които се простиратъ между кулската порта и форумъ, открити е 1835 год. заедно съ храма на Фортуна и катѣ близи.

Разкопките прѣвъ следните години 1832 год. на северъ отъ Неаполската е именно тѣ наречени тѣ на тракийци Панса, Фауна и въ Меркуриева улица не и то прѣкрасни резултати; по тѣри тѣ следвали разкопките на югъ отъ Неаполската и въ равни други части на града бурните години 1848—1850 разкопките прѣкажени и продължени напосово отъ 1859 год.; въ този периодъ е била откритъ бианска улица и Стабилиските близи. На на Неаполското крацтво и неговото прииение съмъ Италия е прииинило ново правене отъ 1859—1860 год. Нея година за на разкопките е било повѣрено на *Gi. Fiorelli*, единъ отъ напсалии на тѣне хеолози, които е да въ разкопките организирания и технична администрация станали обречени за разкопките които и така и въ Тракия и другите страни. Издирването отъ 1748 год. нататък разкопките наистина, които повече отъ 16 века на на Помпей, прѣтѣлявали само една етицѣ; тѣ търтели художествени и пѣриши за обогатяването на Неаполския музей може да се обясни начинътъ, по който били произвеждани разкопките. Тогава е копвало само напосока и на иколоните напсая тамъ именно, гдето се имало на за богати археологични находки. Ако не мислело пѣнно въ-важно и по-важно, на започнатите разкопки били и поставяни и шапи на друго мѣсто. И ако изкопките прѣмечни на поките разкопвания, просто вали съ тѣхъ камените и развалините открити, които по този начинъ отигово прѣвт неизвестностъ. А за започване на открити камените се съ взимали никакви мѣрки. Фрѣ които съорѣтъ мѣстното на тогавашните начини не заслужавали да бъдатъ прѣмечни Неаполския музеи, оставали иколоните на вънѣр и тѣхъ и така скоро се изкопавали икопавали. Мозаиките се разпадали, от камените на многобройните послиители и работи стѣнните се срутили.

По шомъ като Фиорели поелъ разкопките на разкопките въ 1860 год., въ разкопките на Помпей настѣнали новъ пѣстичи за периодъ на систематично и научно издир

доклади за възложеният нему раз-
глед не веднажъ заявяватъ, че глав-
на разколнитъ на Помпей е прѣли-
нитъ градъ Помпей, а чакъ на втори
риване на художествени паметници и
ривни; че въ Помпей може и трѣбна да
римски градъ, които всестранно да из-
дѣлния животоу на римлянитъ както въ
тѣ богаташки къщи, украсени съ ху-
ди фрески и скимонѣтна обстановка,
и въ пещера на отити съ груби кари-
зисовиси и просел показаниа.

да започне попитъ издирвания. Фioresи да протърси разкопките, издирванетоъ прѣкъшнественици. Най-първѣ изиди за запазването на откритиѣтъ, кажи иметини; естѣнтѣ, които сж били на пошпиратъ и онѣзи, които сж се били обновилалъ; така сжмо изназватъ откопанъ и фрески; кажиши, засипали шиниѣтъ разкопки или не изиселѣвали, и не сѣдѣвалъ оиово. Това с била горителна и неблагоудна загла, кажа веднѣжъ прѣкътривани и пакъ зае сж ириасили богати или интересни. Но Фioresи изворилилъ този тежбавъ, но и само да открие града въ неостъ и на драго сѣрше дълго врѣме се отъ радостта, да се похвати, пробаѣне прѣдъ тѣи нареченото общевие въ Пислия, което съ нетърпение и редовиѣтъ очаквазо открития на ежмѣтинни

Мѣлъ дванадесеть години Фигурели извърши тази грамадна работа, но когато свършена, всеобщо е била призната голямото умение и важността. По-рано Помпей крачка е билъ затруненъ съвсѣмъ отъ насилие, които прѣбѣли на свободното извъ града; даже около самия форумъ бѣ и пачто къщи, които сѣж оставали на. Но Фигурели отвори въ всички тѣхъ града и въобще изправилъ всичко, конанитѣ части да бѣдатъ изстѣпени и до най-малки подробности, та да явятъ по възможность една пълна и цѣла на античния градъ и кивотъ. Систематични надирания сѣ довели до други не по-малко важни научни. Градътъ Помпей въ първъ полудѣ заплененъ на градъ, гдѣто всичко прогнано единъ и същи вериолъ. Избѣгнуто тогѣмото зематресение въ 63 год., което причинило тогѣми поврѣди, бить възобновень и че работитѣ по възобнова почти сѣ били на приврѣтано въ 79 год., т. е. 16 години слѣтъ нѣмсто, е бить засианъ отъ Везувия. излабнова и гукъ, както вече зибѣ по-торѣ, и тругалѣ въ старѣ въкъ, подове и ослони се оставили и се из-сѣ нови пострѣнки. Црѣл подробностъ на града Фигурели изстѣдна въ 1877

древни части на града, произхождат от времето преди изхвърсването. И така Фигурин отарти и поди града от II стол. пр. Хр. ще останат от други два града, от които най-древният се отнася към VI стол. пр. Хр.; от тази епоха произхожда и водопроводът на един дорински храм, открит от J. G. J. van der Meulen и съответно своята архитектура е с най-стари торински храмове в Сепингтън, Олмънтъ и др. За този торински храм вижте подробности в съобщението M. G. R. P. in Leiden and Kist стр. 126, а за откритият дорински в постростата на града пак там стр. 30. И така стратегическият момент е приключил и така своята добра резултатна

Фиорети управляли разкопките на Помпей до 1875 год., когато е бил повикан за главен директор на музеите и разкопките във Рим, той умрял на 72 години в ретра в 1866 г. и напълно си заслужил пометника, издана на негова чест на Помпейския форум, обаче най-многоценен пометник си поставил Фиорети сам, а този пометник с откритиите от него граде и неговите съчинения, особено: *Fuorelli, Gli scavi di Pompei dal 1861 al 1872 — Pompeianorum antiquitatum historia — Descrizione di Pompei*. — *Giornale degli scavi di Pompei*

За сета сж открити околу 7% од целия градин, т. е. около 400.000 l/m и остават още да се разкопаят около 260.000 l/m. Фиорени прикметяват, че в 1872 г. т. е., че разкопките ще могат да се прикметят, а, произведение на 74 години, но не излезе преди тази година разкопките свързани с поддръжката и излизането на откритите части на гроба. Според както първите разкопките сета, предишната се, че през XX век няма да дойдат повече откритията. За сета се изразходват години от 150.000 l. за разкопките на Помпел и поддръжката му.

Откритата покаяница и архиподвижникъ старини се прибиратъ, както и по-рано въ венецианския народенъ музей въ Пешото, а само малка частъ се излага въ малкия музей⁴⁾ въ сѣмъ градъ. Само по изключение се оставятъ на тѣхнитѣ мѣстопоходения тѣхни малки скулптури, защото такива сѣмъ се оставени и нѣтъхъ старини, грѣбна та се отягъ и заварятъ, което е свързано съ голѣмо разходи. Колкото се отнася до стѣнописитѣ -- фрескиитѣ, сѣмъ се посещаватъ различно, както и по-рано. По-големитѣ фресковни фрески се изпакватъ отъ стѣнитѣ и се прѣнасятъ въ музей, а рѣже голѣмитѣ

[illegible]

Най-капиталните разкопки в Гърция, гварятъ нови страници въ историята на изкуство, а особно класичното, покрай сж извършили задграничните археологични институти, особно германският — разкопките в Олимпия, и французкият — разкопките в; и на двата разкопките сж били разсж специални закони. Но не по-малко и телни разкопки въ разните мѣста на е прѣдприело Гръцкото археологично ю 'Αρχαιολογική εταιρεία; най-знаменити сж разкопки на Акропола въ Атина, чрѣзъ била открита цѣла редица статуи отъ ъ стилъ и останките отъ най-стария Парразоренъ и изгоренъ отъ Персите въ пр. Хр.; сж тѣзи важни открития сж и здрави основи за първия периодъ на го изкуство. Всички тѣзи находки сж и въ специалния музей на самия акрополъ. въ свѣдѣнията на г. Свороносъ, директормизматичния кабинетъ въ Атина, археологично дружество е било основро слѣдъ освобождението на Гърция на рий 1827 год., сж цѣлъ да спомага на га въ нейната задача, да възобновява описва старините, както и да изслѣдва зкопки класичната почва на свободната

Гърция. Отначало дружеството е разполагало сж твърди скромни сръдства, но сж течение на врѣмето то е получило щедрни дарове и помощи.

Правителството разрѣшило на дружеството привилегирана лотария — единствената, която сществува въ Гърция. До 1899 год. дружеството е изразходвало за своите цѣли 3,018,000 драхми.

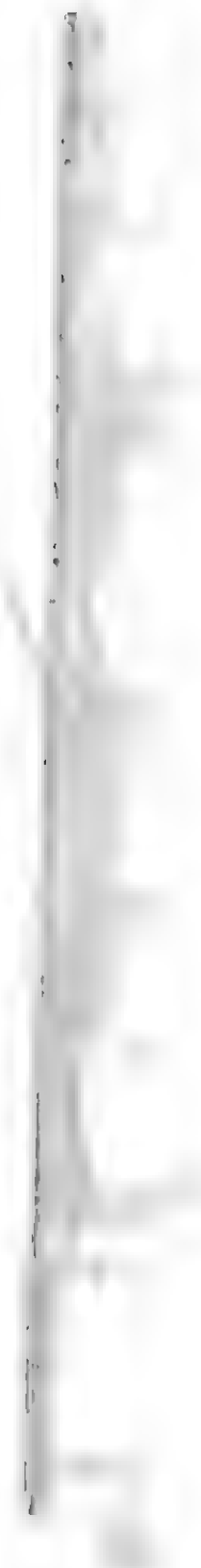
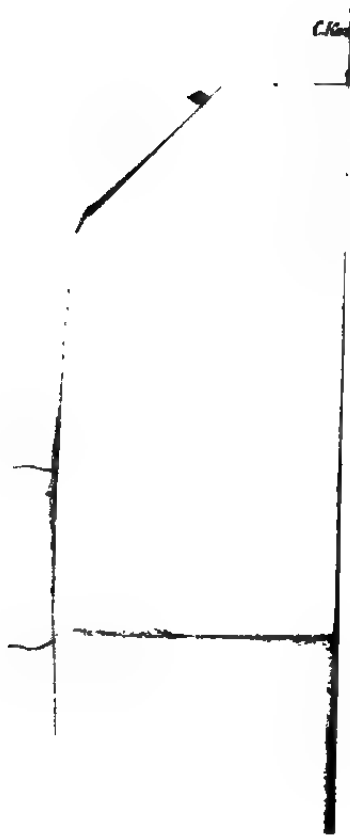
Запасниятъ му фондъ възлиза на 600,000 драхми, които съставляватъ сегашния имотъ на дружеството. Въ 1901 год. то е имало приходъ 276.372 драхми, а разходите сж възлизали на 283.272 драхми.

Дружеството разчита, че занаяпрѣдъ ще има годишенъ приходъ около 500.000 драхми. Всичките събрани и открити отъ дружеството старини се прѣдаватъ на народния музей въ Атина. Дружеството си има собственъ органъ 'Εφημερίς Αρχαιολογική, въ който се издаватъ резултатите на издирванията и разкопките, извършени всѣка година. Прѣдседателъ на дружеството е князь Константинъ, а кралътъ е неговъ покровителъ.

Дори до послѣдните години дружеството се е занимавало само сж издирвания въ границите на Гръцката държава, но напослѣдъкъ е прѣдприело нѣкои разкопки вънъ отъ нея, особно на островъ Самосъ.



за разположеност



306/1

ИЗВѢСТІЯ

ЗА

ОМАНДИРОВКИТЪ

НА

МИНИСТЕРСТВОТО НА НАРОДНОТО ПРОСВѢЩЕНИЕ.

КНИГА III.



СОФИЯ

ДЪРЖАВНА ПЕЧАТНИЦА

1908.

Съ д ѣ р ж а н и е.

	Стр.
Ст. Каблешковъ. Уредбата на училищно-инспекционното дѣло въ Австрия	1
Г. Дончевъ. Уредба на учителския семинаръ въ Айзенахъ	44
П. Цонковъ. Уредба на учителския семинаръ въ Рацебургъ	63
Д. Цонковъ. Организацията на учителскитѣ семинари и народнитѣ училища въ Баденъ (Германия)	103
Ив. Кръстевъ. Уредба на учителскитѣ семинари въ Саксония	151
А. Янковъ. Уредба на учителския семинаръ въ Ерфуртъ	181
А. Янковъ. Уредба на народнитѣ училища и учителския семинаръ въ Любекъ	195
Ст. Карановъ. Уредба на учителския семинаръ въ Ауербахъ	221
Ст. Карановъ. Бѣлѣжки по учителското и основното образование въ Бременъ	235
Ст. Касевъ. Уредба на педагогическото училище въ Вайсенфелдъ	281
Г. Анастасовъ. Уредба на педагогическото и образцово училище въ Монпелье	291
Г. Икономовъ. Основното образование въ Бавария и уредбата на педагогическото училище въ Вюрцбургъ .	303
С. Савовъ. Уредба и обучение въ хамбургскитѣ основни училища	309
Г. Палашевъ. Първиятъ международенъ конгресъ на основното образование въ Лиежъ прѣвъ 1905. год. . .	343
Д. Цонковъ. Уредбата на допълнителнитѣ училища (Fortbildungsschulen) въ Великото Херцогство Баденъ и новата организация на Манхаймскитѣ основни народни училища	365

ИЗВѢСТІЯ

ЗА

МАНДИРОВКИТЪ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА НАРОДНОТО ПРОСВѢЩЕНИЕ

Книга III.

1905—1906.

Дѣлъ I.

Учебно дѣло и училища.

1.

Уредбата на училищно-инспекционното дѣло въ Австрия.

Отъ От. Наблещковъ.

инспекторъ на Търновското учебно окръжие.*)

I. Управление и надзоръ.

Политическиятъ складъ на австрийската държава силно се е отразилъ върху характера на учебно-възпитателното и дѣло, което се дължи безспорно на тази двойственостъ, която пронизва цѣлия строй на училищния животъ и най-вече изпква въ наредбите за избора и инспектирането на училищата. Главническия принципъ на централизацията и принципътъ на областната автономия втриватъ право до право и отъ тѣхното взаимовѣствие произлиза съвременната австрийска училищна организация. Когато първиятъ отъ тѣхъ контролира училищния организъмъ, съставлява отдѣлните членове, дава му подколната форма на външенъ изгледъ, вториятъ регулира външния пулъсъ, функциитѣ на отдѣлните органи, вдъхва му животъ и обуславя неговата индивидуалностъ.

Въ 1867 г. насамъ държавното законодателство неустойчиво се е стремило да намери единство въ характера и наредбата на учебното дѣло, безъ да криява чувствително свободата на отдѣлните области, сами да се грижатъ за уредбата и организацията на училищата у тѣхъ. Въследствие на прѣкъ дѣлния 35-годишенъ периодъ отъ излизането на държавния законъ за народния

училища ние не срѣщаме никакви коренни, рѣзки промѣни въ живота на училищния организъмъ въ коя и да било държавна областъ. Една добръ обмислена постепенностъ характеризира развитието на учебното дѣло тукъ. Училищниятъ законъ и разпоредбитѣ на централната училищна властъ въ държавата сж проникнати отъ съзнанието, какво необходимото повсемѣстно единство въ учебното дѣло ще може да бѣде постигнато само при достатъчното зачитане неговия исторически развити въ всѣка отдѣлна областъ. Затова тѣзи закони и разпоредби, когато въ тѣхъ се виждатъ всички държавни области, добиватъ една твърда обща и твърда прѣдпазливна формулировка, която безъ противорѣчие добуца издаването въ сѣщия духъ разпоредби за отдѣлните области, нагласени съобразно мѣстнитѣ условия и традиции и тласкани учебното дѣло въ тѣзи области въ пътя на прѣдставяното държавно единство дотогава именно напрѣдъ, доколкото това позволяватъ сѣщитѣ мѣстни условия и традиции. Този характеръ на училищното законодателство въ Австрия може да бѣде прослѣденъ въ всичкитѣ разклонения на училищния животъ тукъ, започвайки отъ създаването основания държавенъ законъ отъ 21. декемврий 1867 г. до твѣсь. Хора, добръ осведомени по училищнитѣ въпроси изобщо и пазливо посветени въ работитѣ на тукашното народно просвѣщение, мислятъ, че това, което най-много отличава учебното дѣло въ Австрия, е неговата исторична

* Мандировка съ номеръ № 1558, отъ 8. X 1904 г. Печено въ прѣдварителна списъ за кн. III на "Извѣстията на вѣзора Б. р.

У насъ именно учебното дѣло има исторія» се изрази при единъ разговоръ по тази тема областниятъ училищенъ инспекторъ Д-ръ К. Риедл. И наистина, ако се вгледаме по-отблизу въ училищното законодателство на Австрія, ние ще трѣбва да признаемъ това прѣдимство на нейното учебно дѣло, стига да разберемъ горния изразъ не буквално, а въ онзи смисълъ, който му се придава, т. е. въ смисълъ на тихо и постепенно развитие.

Отъ времето на Мария Терезия, когато държавата съ учредяването на придворната учебна и цензурна комисиия почва да упражнява влияние върху училищните работи, до 1868 г., когато сѫ положени основнитѣ на сегашното тѣсно състояние, ние виждаме въ надзора върху учебното дѣло да ставатъ нѣколко промѣни. За най-важна и най-рѣзка измежду тѣхъ минава онази отъ 1848 г., когато придворната учебна комисиия биде замѣстена отъ особно министерство на просвѣщеніето и се конституира (1849 г.) приврѣмненни областни училищни власти, като самостоятелна секция при политическитѣ. Тази промѣна даде първообраза на сегашнитѣ наредби по надзора върху училищните работи и тѣхното ръководене. Въ всичкитѣ тѣзи промѣни прозира затаяна борба за властъ на въ училищата между черквата и държавата. Отъ време на време послѣдната проявява стремѣжъ къмъ надоміе, но бива принудена да отстъпи прѣвъ силното влияние на духовенството, което имаше несъмнѣни заслуги за учебното дѣло въ страната. Постоянното въ тази борба е дѣлѣжътъ на властѣта между дѣйтѣ борещи се страни. Този дѣлѣжъ на властѣта е лежалъ въ основата и на законодателството отъ 25. май 1868 г., дѣто сѫ формулирани основнитѣ положения, върху които трѣбва да почива отношението на черквата къмъ училището. Съгласно § 1. на това законоположение, както и чл. 17, ал. 5. на основния държавенъ законъ отъ 21. декемврий 1867 г., върховното управление на цѣлокупното учебно-възпитателно дѣло въ страната и върховниятъ надзоръ върху него сѫ право на държавата. Държавата, споредъ § 9. на закона отъ 25. май 1868 г., упражнява това нейно право чрезъ министерството на просвѣщеніето. Съгласно § 10. отъ сѣкия законъ учебно-възпитателното дѣло въ всѣка държавна област се ръководи и надзирава: а) отъ единъ областенъ училищенъ съвѣтъ, който е върховната училищна властъ въ областта, в) отъ окръжнитѣ училищни съвѣти, учредени за всѣки учебенъ окръгъ въ областта отдѣлно, и с) отъ мѣстнитѣ училищни съвѣти, учредени за всѣка училищна община отдѣлно.

Разрѣдѣлението различнитѣ области на учебни окръжия е дѣло на ресективното областно законодателство. Сѣщото законодателство установява подробнитѣ положения относително състава и уредбата на областнитѣ, окръжнитѣ и мѣстнитѣ училищни съвѣти, разграничава полето на тѣхната дѣйностъ и опредѣля и постановява

трѣбва и по-локално трѣбва да се като изключение въ областния училищенъ делегати отъ по-важнитѣ общини въ сѣ

Областни училищни съвѣти

А Съставъ.

§ 12. на закона отъ 25. май 1868 г. лиране отношенията на черквата къмъ относително състава на областния училищенъ съвѣтъ постановява, што по въ прѣдста на областния шефъ или истовни заместъ влизатъ като членове въ този съставъ между областнитѣ политически власти, на областния съвѣтъ, духовни лица, представители на застъпницитѣ въ областта на дѣдания и прѣдставители на учебното дѣло край членовѣтъ на областния училищенъ прѣдвидени въ това законоположение, закона относително уреждането на въ отъ държавата служебни мѣста въ общи и окръжни училищни съвѣти отъ 26. 1869 г. опредѣля за такива още и общи училищни инспектори, чрезъ които се подготвяватъ императорско-кратко съвѣтъници.

Въ състава на областнитѣ училищни влизатъ два вида членове: назначавани борни. Назначавани сѫ: 1) лицата, които между областнитѣ политически власти, областнитѣ училищни инспектори; 3) представители на затѣженици въ областта на дѣдания, и 4) прѣдставителитѣ на учебното дѣло, които се взиматъ изъ сѣлата на училища.

Назначаването става отъ императоръ и прѣдставление отъ министра на просвѣщеніето при опредѣляне лицата отъ областната чужда властъ влиза въ споразумѣние съ на вътрѣшнитѣ дѣла, а при опредѣляне прѣдставителитѣ на разнитѣ вътрѣшновѣдѣния, върховнитѣ църковни власти. Именитѣ послѣдното правятъ Тиролъ и Форарлбертъ, съгласно постановленията на тѣхните областни законодателства, духовнитѣ прѣдставители въ областнитѣ училищни съвѣти се взиматъ отъ епископитѣ.

Изборни членове въ областнитѣ училищни съвѣти сѫ: 1) делегатитѣ на областнитѣ общини и 2) делегатитѣ на по-големитѣ градове.

На областнитѣ училищни съвѣти е дадено правото по отдѣлни въпроси да участватъ въ състава си съ лица специалисти, които могатъ да иматъ въ засѣданията на съвѣтънатеи гласъ.

Тѣзи общи положения на държавното законодателство въ различнитѣ областни закони се индивидуализиратъ споредъ мѣстнитѣ и вѣдствие на това въ състава и въ уредбата на областнитѣ училищни съвѣти имаме по-малки или по-големи разликъ, напримѣръ въ числото на вътрѣш-

ставители въ Буковина, Далмация, Истрия, Италия и Долна Австрия има по 1 представител на католическото въроизповѣданіе; въ сж 4, въ останалитѣ области — по 2, то е и за представителитѣ на други въроизповѣдания. Въ нѣкои области не всички законни въроизповѣдания имагъ свои рѣсовни представители на областния училищенъ сѣтъ. Е въ Тиролъ, Герцъ, Градиска и Форарлбергъ, дѣто представители въ областния училищенъ сѣтъ има само католическото въроизповѣданіе. Тукъ по известни религиозни въпроси или въпроси, засѣгащи интереситѣ на католически училища, сѣтътъ свиква представители на заинтересуванитѣ въроизповѣдания и представители имагъ право само на съветенъ гласъ. Числото на представителитѣ,

взети изъ учителската срѣда, е сжко така различно. Въ Чехия и Тиролъ такива сж прѣдвидени по 4, въ Истрия, Моравия и Долна Австрия — по 3, въ останалитѣ по — 2. Въ Герцъ и Градиска единъ отъ тѣзи трѣбва да бже сжжеврѣменно и областенъ училищенъ инспекторъ. Представителитѣ на областния сѣтъ въ областния училищенъ сѣтъ въ единѣ области се делегиратъ отъ сѣтъта направо отъ неговата срѣда, въ други сѣтътъ избирагъ представители вънъ отъ своята срѣда. Въ Тиролъ нѣкъ двама сѣтътъ избира изъ своята срѣда и четирима вънъ отъ нея.

Едно за спестяване мѣсто, друго за по-голяма прѣлепностъ азъ давамъ такъ състава на областнитѣ училищни сѣтъти въ разнитѣ области въ приложената таблица № 1.

Таблица № 1.

Съставъ на областнитѣ училищни сѣтъти въ разнитѣ области.

Область	Областенъ сѣтъ на гражданск. уч- ища			Съставъ на областныя училищныя сѣты													
	Число членъ	Число членъ	Година	Председатель	Назначавани								Изборни				
					Представители на гражданск. сѣтъ				Представители на церковн. сѣтъ				Представители на земельн. сѣтъ			Представители на обществ. сѣтъ	
					Гражданск.	Церковн.	Земельн.	Обществ.	Гражданск.	Церковн.	Земельн.	Обществ.	Гражданск.	Церковн.	Земельн.		
Долна Австрия	33	12 X	1870	1	7	1	8	—	1	3	4	3	Вена				
Долна Австрия	32	11 II	1870	1	2	8	1	—	1	2	2	2	Линцъ				
Салабургъ	38	31 XII	1871	1	2 ¹⁾	2	—	—	—	2	2	2	Салабургъ				
Штирия	38	8 II	1869	1	2 ¹⁾	2	1	—	—	2	2	2	Грайцъ				
Карантия	36	8 II	1869	1	3 ¹⁾	1	1	—	—	2	2	2	Клагенфуртъ				
Крайна	20	9 II	1874	1	2	2	—	—	—	2	2	2	Лайбахъ				
Герцъ и Градиска	34	8 II	1869	1	3	2	—	—	—	2	2	2					
Истрия	37	27 VII	1871	1	3	1	—	—	—	3	2	2					
Тиролъ	35	30 IV	1892	1	3	1	—	—	—	4	6	—					
Форарлбергъ	34	28 VIII	1890	1	2	2	1 ¹⁾	—	1 ¹⁾	2	3	—					
Чехия	40	21 II	1873	1	13	2	1	—	1	4	6	2	Прага				
Моравия	36	12 I	1870	1 ¹⁾	6	2	1	—	1	3	2	1	Брюкъ				
Силезия	33	18 II	1870	1	8	2	1	—	1	2	2	1	Троуа				
Далмация	IV	6 VII	1867	1 ¹⁾	2	2	—	—	—	2	1	1	Триестъ				
Буковина	34	8 II	1869	1	1	1	1	8	1	2	2	1	Черноводъ				
Далмация	34	8 II	1869	1	2	1	—	1	—	2	2 ¹⁾	—					

сѣтътъ инспекцията сж въ Линцъ.

сж 4.

сѣтътъ отъ тѣхъ инспекцията сж въ Грайцъ.

Линцъ сѣтътъ сж 2.

¹⁾ Сѣтъ сж 2.

²⁾ Сѣтъ сж 3.

³⁾ Сѣтъ сж 9.

⁴⁾ Тѣлото мѣсто сж неясно.

Въ Чехия шестимата прѣдставители на областния училищенъ съвѣтъ се избиратъ по 3 отъ чешката и 3 отъ нѣмската нации. Отъ двамата прѣдставители на града Прага единиятъ трѣбва да бжде чехъ, другиятъ нѣмецъ. Отъ четиримата прѣдставители на учителството двама трѣбва да бждатъ чехи и двама нѣмци. Отъ прѣдставителитѣ на административната властъ и областнитѣ училищни инспектори, които, взети заедно сж 17, само 10 иматъ право на рѣшаващъ гласъ и то именно онѣзи, които отъ засѣданіе на засѣданіе, или отъ случай на случай опрѣдѣли прѣдседателтъ. При това се пази, щото измежду опрѣдѣленитѣ да гласоподаватъ 5-ма да сж прѣдставители на чешки и 5-ма на нѣмски училища.

Въ Тиролъ четиримата прѣдставители на католическата черква се взиматъ по единъ отъ епархийтъ Салцбургъ и Приксенъ и по единъ отъ нѣмската и италианска части на епархията Триентъ. Отъ шестимата делегати на областния съвѣтъ трима трѣбва да бждатъ нѣмци и трима италианци. Отъ четиримата прѣдставители на учителството двама трѣбва да бждатъ взети отъ нѣмски и двама отъ италиански училища. Министрътъ на просвѣщеніето слѣди, щото об-

ластниятъ училищенъ съвѣтъ въ своитѣ пріятія еднакво да държи смѣтка за ну и на двѣтъ (нѣмската и италианската) ча областта.

Мандатитѣ на разнитѣ членове отъ областни училищни съвѣти въ разнитѣ области не с еднаква трайность. Така, прѣдставителитѣ: холенството въ всички области се назначатъ по за 6 години. Изключение прави Горна Австрія, гдѣто прѣдставителтъ се назначава за 3 год. Прѣдставителитѣ на учителството се назначаватъ въ всички области сжщо по за 6 години. Изключение правятъ Галиция и Горна Австрія, гдѣто назначението имъ е по за 3 години. Мандатитѣ на делегатитѣ отъ областнитѣ сѣи и отдѣлнитѣ градове въ едни области сж дѣленъ за 6 години, въ други за 3, въ третѣкъ той изтича заедно съ изтичането на мандатитѣ на тѣзи членове като областни или градски вѣтници. Въ това отношение членовѣтъ, които въ състава на областнитѣ училищни съвѣти могатъ да бждатъ различни като постоянни, безсрочни и врѣмenni, на които срокътъ членството е прѣдварително опрѣдѣленъ. Къ прѣдварително опрѣдѣленъ, членовѣтъ

Таблица № 2.

Трайность на членството въ областнитѣ училищни съвѣти.

№ по редъ	Область	Областенъ законъ за надзора върху училищата		Година	Прѣдседателъ	Съставъ на областния училищенъ съвѣтъ							
						Ч л е н о в е							
						Н а з н а ч а в а н и				И з б о р а н и			
						Прѣдстави-тели на черквата	Прѣдстави-тели на учителството	Делегати на областния съвѣтъ	Прѣд-стелі отъ градо				
1	Долна Австрия	34	12/X	1870		6	6	6	6				
2	Горна Австрия	33	21/II	1870		3	3	3	3				
3	Салцбургъ	39	31/XII	1874		6	6	{ Споредъ мандата } { като съвѣтникъ }	6				
4	Щирия	39	8/II	1869		6	6	6	6				
5	Коринтия	37	8/II	1869		6	6	{ Споредъ мандата } { като съвѣтникъ }	6				
6	Крайна	21	9/II	1870		6	6	{ Споредъ мандата } { като съвѣтникъ }	6				
7	Герцъ и Градиска	35	8/II	1869		6	6	6	—				
8	Истрия	38	27/VII	1873		6	6	6	—				
9	Тиролъ	36	30/IV	1892		6	6	6	—				
10	Форарлбергъ	35	28/VIII	1899		6	6	{ Споредъ мандата } { като съвѣтникъ }	—				
11	Чехия	41	21/II	1873		6	6	6	6				
12	Моравия	37	12/I	1870		6	6	Споредъ мандата като съвѣ	6				
13	Силезия	34	28/II	1870		6	6	6	6				
14	Галиция	IV	6/VII	1867		6	3	{ Споредъ мандата } { като съвѣтникъ }	3				
15	Буковина	35	8/II	1869		6	6	Споредъ мандата като съвѣ	—				
16	Далмация	35	8/II	1869		6	6	6	—				

административната власт и областният училищен съвет; към вторите — представителите на местните външноповъдани, представителите на местното съсловие, делегатите на областния съвет и на отделните градове.

Принадлежност прилагамъ тукъ табличната № 2, която ясно се вижда трайността на членовете на отделните членове въ състава на съветите училищни съвети за всички области. Държавен законъ отъ 18. априлъ 1840 г. за замѣтникъ на областния шефъ въ общини, училищни съвети въ графствѣ Виена, и Лембергъ (Долна Австрия, Чехия и Галиция) се опредѣля особенъ постояненъ членъ, които носи титла «вице-президентъ на каторско-кралския областенъ училищенъ съветъ», е отъ V рангъ и се назначава съ имперски указъ по представление отъ министерството просвѣщение. За всички останали е вѣжи законоположението, че областниятъ

самъ опредѣли своя замѣтникъ, който тово отъгласие прѣседателствува засѣданіа на областния училищенъ съветъ. Отъ едностерско прѣдписаніе отъ 4. юлій 1870 г. № 5, издадено по поводъ на единъ специаленъ относително замѣстничеството на областния въ областния училищенъ съветъ, се вижда, че областниятъ шефъ и да е свободенъ въра на своя замѣтникъ въ областния училищенъ съветъ, се пакъ за такъвъ той трѣбва прѣдѣля своя административенъ замѣтникъ, който пакъ не трѣбва да прибѣга за такъ членове на областния училищенъ съветъ, прѣдвидени въ закона за надзора върху училищата. Отъ тукъ слѣдва, че прѣседателстваниятъ засѣдания на областния училищенъ съветъ винаги не бже ние административно, а общитѣ държавни законоположения, гдѣ състава на областния училищенъ съветъ, мѣсто му е да отбѣлжамъ тукъ и слѣдъ: 1) Съгласно § 1, ал. 2. на закона за училищата на плащаніе отъ държавата слѣдъ мѣста въ областниятъ и окръжни училищни съвети отъ 26 мартъ 1869 г., докладчикъ по административнитъ и финансови училищни въпроси, като членове отъ областния училищенъ съветъ, си оставатъ пакъ органи на административната власт и запазватъ правата и длѣжностите си като такива, съ изключение на националния придатъкъ. Обаче безъ съгласіа на министра на просвѣщението административната власт не може да ги товари съ административни работи, не спадатъ въ крага обичайного дѣла. 2) Съгласно § 4. отъ същиятъ министратъ на просвѣщението въ споразумѣние съ министра на вътрѣшнитъ работи да възлага тогава по административнитъ финансови училищни въпроси едному отъ областнитъ училищни инспектори, ако въ това отношение областниятъ законъ не съдържа прѣдвидѣни постановления. 3) Съгласно отъ същиятъ § 4. при токо не извазана на прѣдседла министратъ на просвѣщението

може да назначи прирѣтено функциите на областния училищенъ инспекторъ едному измежду прѣдставителитъ на учителството въ областния училищенъ съветъ, или на вѣжко омитенъ учителъ.

Въ свѣрка съ второто отъ гдѣ законоположения се намира по вѣжко вѣжностъ постановлението на областния законъ за надзоръ върху училищата въ Фарабергъ, споредъ което само единъ отъ двамата областни училищни инспектори има право на рѣшаванъ гласъ, когато мѣсто на докладчикъ по административнитъ и финансови училищни въпроси е даго. Въ такъ случаѣ, споредъ същото постановление, съ това право не се ползува оми инспекторъ, къмъ вѣдомството на когото спада предложено на гласуване въпросъ. При съмѣние, кои отъ двамата инспектори не трѣбва да изпозува правото на гласуване, гласува оми, когото опредѣли прѣседателстваниятъ.

Членове на областнитъ и окръжни училищни съвети се ползуватъ отъ право на жилища и дневни пари. Този въпросъ е уреденъ съ специаленъ законъ отъ 30 мартъ 1879 г., прѣниятъ параграфъ на който гласи: «членове на областнитъ и окръжни училищни съвети, жилището на които е отстранено най-малко съ 8 км. отъ сѣдалището на съвета, получаватъ отъ държавната казна прирѣтенихъ нѣхъ въслѣствие посѣщението засѣданията на съвета жилищни и дневни разходи». Прѣдставителитъ на учителството въ всички областни училищни съвети получаватъ за годна функционаленъ придатъкъ отъ държавната казна

Б. Вѣдомство и функции.

Вѣдомството на областнитъ училищни съвети както и тѣхнитъ функции сж опредѣлени въ областнитъ закони за надзора върху училищата, дѣто тѣ сж схванати и формулирани почти за всичкихъ области еднакво въ слѣднитъ точки:

1) Подъ вѣдомството на областния училищенъ съветъ се намиратъ всички учебни и възпитателни заведения, върху които се простира вѣжността на областнитъ училищни съвети. (Чехия, Буковина, Далмация, Долна Австрия, Салабургъ, Силезия, Ширія).

2) Подъ вѣдомството на областния училищенъ съветъ се намиратъ всички мъжки и дѣвически педагогически училища заедно съ образцовитѣ училища при тѣхъ. (Чехия, Буковина, Далмация, Герия и Градиска, Истрия, Коринтия, Крайна, Моравия, Долна Австрия, Горна Австрия, Салабургъ, Силезия, Ширія, Тиролъ, Фарабергъ).

3) Подъ вѣдомството на областния училищенъ съветъ се намиратъ всички сѣдни училища (гимназии, реални гимназии и реални училища), както и всички сѣдни подъ сѣдната категория частни и специални учебни заведения. (Чехия, Коринтия, Фарабергъ, Тиролъ). Въ вѣжко областни закони сѣдната тази точка завършва съ тѣмъ: «докожото гѣ спадатъ подъ вѣдомството на министерството на просвѣщението».

(Бохемия, Далмация, Герц и Градска, Истрия, Крайна, Моравия, Топла Австрия, Горна Австрия, Салцбург, Силезия, Штирия).

Първата от тѣзи три точки за Тиролъ и Форарлбергъ гласи така: «подъ вѣдомството на областния училищенъ сѣвътъ се намиратъ всички учебни и възпитателни заведения, спаднали въ сфера на народното учебно дѣло».

Въ Галиция областниятъ училищенъ сѣвътъ е опредѣленъ прѣзъ 1867 г., т. е. прѣзи закона за регулиране отношенията на църквата къмъ училището отъ 25. май 1868 г., които постановява учредяването областни училищни сѣвѣти въ другитѣ области. Организационниятъ регулативъ отъ 6. юлий 1867 г., съ който този сѣвътъ е опредѣленъ, се различава вслѣдствие на това въ много отношения отъ областнитѣ закони, които учредяватъ областнитѣ училищни сѣвѣти другадъ. Относително вѣдомството на областния училищенъ сѣвътъ чл. 2. отъ този регулативъ гласи: «По работитѣ на народнитѣ и сръбни училища областниятъ училищенъ сѣвътъ е висшата надзорна и изпълнителна власть въ областта».

Изобщо всичкитѣ училища въ държавата, които се намиратъ подъ вѣдомството на министерството на просвѣщеніето, сж и подъ вѣдомството на областнитѣ училищни сѣвѣти. Изключение прави само императорско кралевското дѣвическо педагогическо училище въ Виена (K. k. Zivil-Mädchenschule), което се намира подъ непосредствен надзоръ на министерството на просвѣщеніето, безъ да сѣмѣ въ вѣдомството на респективния доавстрийски областенъ училищенъ сѣвътъ. За уредбата и управленіето на това училище сж издадени отъ министерството на просвѣщеніето особни статуты отъ 2. декемврий 1875 г., споредъ които директорката и нейнитѣ помощници се назначаватъ съ указъ по предложение отъ министра на просвѣщеніето, а останалитѣ учителски персоналъ направо отъ послѣдния.

Функциитѣ на областнитѣ училищни сѣвѣти сж опредѣлени въ областнитѣ закони за надзора върху училищата, съ изключение овѣзи на Галиция, Тиролъ и Форарлбергъ, които сѣвършено еднакво. На първо мѣсто стои общото положение относително тѣзи функции, споредъ които областнитѣ училищни сѣвѣти по вѣсти въ прохи, за сѣмѣ подвѣдомственитѣ тѣмъ училища, вѣднватъ въ сжната оная дѣсфера, която до тѣхното учредяване сж имали на една страна областнитѣ административни, а на друга върховнитѣ духовни власти и върховнитѣ училищни надзорници. При това правата на върховнитѣ духовни власти, прѣдвидени въ закона отъ 25. май 1868 г. оставатъ напълно запазени.

Тѣмъ като това законоположение е едно отъ най-важнитѣ и най-характернитѣ за училищното законодателство въ Австрия отъ 1868 г. наслѣдъ, то азъ ще се спра за мако върху него, за да изтъгна неговото значение и се боя да не сѣмѣ разбирането на сѣмѣршенното състояние на надзора върху училищата.

До реформитѣ отъ 1848 и 1849 г. го посрѣдния надзоръ върху училищата директоритѣ на главнитѣ училищнитѣ областни градове и свещеницитѣ сж наизиравали своитѣ училища. Главнитѣ училища въ другитѣ градове нѣматъ енория, а сжщо и триазалнитѣ. Ставителъ на училищата, дѣто сж имали е било назначавано навѣждаѣ сѣмѣ което е носило званието мѣстенъ учителъ зорникъ. Въ главнитѣ областни градове училищни надзорници сж бивали издѣ отъ областнитѣ управления, другадъ отъ нитѣ. По-висша инстанция сж били окъ училищни надзорници, които отъ сѣмѣ сж зависѣли по педагогически и издѣ въпроси отъ консисторията, а по икономъ отъ окръжното административно управление. Последнитѣ пакъ сж били зависими отъ стинитѣ административни управления и давали отчетъ за своята тѣмѣност. Сѣмѣ даването въ 1848 г. особно министѣ просвѣщеніето, сж били учредени въ областни училищни вѣдомства, състоящи нѣмѣ съ пълната педагогическа полѣ единъ референтъ по административни училищни въпроси. Тѣзи училищни вѣдомства образували самостоятелни секции при окъ административни управления и сж, прѣмъ свой надзоръ гимназитѣ и реалнитѣ. Въ 1854 г. тѣзи училищни вѣдомства сж отменени, а тѣхнитѣ функции въ стоженъ на областнитѣ административни управления гласно конкордата отъ 1855 г. надзоръ народнитѣ училища е билъ оставенъ въ на църковенството, на което сж били по и мѣстнитѣ свѣтски училищни надзорници. Висша инстанция сж били окръжнитѣ училищни надзорници и въ икономическо отношение административнитѣ окръжни управления. Висш надзорна училищна власть е имала консисторията отъ членовегѣ на която е билъ образъ висшъ училищенъ надзорникъ.

На тѣмъ чести прохѣни въ управленіе училищата и надзора върху тѣмъ тѣмъ законѣтѣ отъ 25. май 1868 г., дѣто сж издани основнитѣ положения, върху които да поизва отношението на църквата къмъ училището. Сѣмѣдно постановленията на този законъ (чл. 2.) църквата ръководи и надзирава въ цѣлото обучение и възпитание въ народнитѣ сръбни училища. Безъ прѣдварително сѣмѣгласие не могатъ да се назначаватъ прѣдметни и да се одобряватъ учебници по нѣмъ. Тѣзи права сж оставени на църквата, съмѣствуването на областнитѣ училищнитѣ върховна училищна власть. Всѣмъ права, каквито тя е притежавала по управленіе и надзора на училищата, минаватъ въ респективни училищни сѣвѣти. Сжщо така въ върху послѣднитѣ и всички права отъ тѣмъ каквито сж притежавали областнитѣ административни власти. Това прѣхвърляне правата

4) Областният училищен съвет дава годишен отчет за състоянието на учебното дело в областта на министерството на изповяданията и просвещението.

Освен това областният училищен съвет като върховна училищна власт в областта е и посредникът в инстанция за спорови въпроси между различните училищни власти. Той има право да отстранява от длъжност председателят на местните училищни съвети и да разпуска самите съвети.

Горният точен съвет е особено важен допълнителен и измѣнителен важатъ и за Галиция, само че тук имъ е дадена по друга формулировка. Между другото областният училищен съветъ тукъ приготвява общи проекти за обучението въ народнитѣ и срѣдни училища и общароден годишенъ отчетъ за обучението и възпитанието въ областта.

Въ респективния законъ за Тиролъ функциите на областния училищенъ съветъ не сѣ детально изложени и остава да се заключаватъ отъ ролята на съвета като върховна училищна власт и отъ неговото вѣдомство въ областта.

В. Засѣдания.

Въ повечето области засѣданията на областния училищенъ съветъ биватъ редовни и извънредни (Бохемия, Далмация, Герцъ и Градиска, Щирия, Коринтия, Крайна, Истрия, Моравия, Горна Австрия, Салибургъ, Силезия). Въ Долна Австрия, Тиролъ и Форарлбергъ тѣ сѣ не класифицирани. Въ Долна Австрия председателятъ свиква съвета на засѣдания и е длъженъ да стори това винаги, когато пожелае най-малко грима отъ членоветѣ. Въ Тиролъ и Форарлбергъ председателятъ свиква съвета на засѣдания като съобщава при това и дневния редъ. Той е длъженъ да свика засѣдание, когато пожелае най-малко въ Тиролъ грима, а въ Форарлбергъ двама отъ членоветѣ.

Въ Чехия областниятъ училищенъ съветъ е раздѣленъ на два секции. Едната е за чешкитѣ училищни окръжия и за всички училища и заведения, въ които обучението се води на чешки езикъ, а другата за нѣмскитѣ училищни окръжия и за всички училища и заведения, въ които обучението се води на нѣмски езикъ. Съ въпроси, засѣдащи чешки училища въ нѣмски окръжия се занимава първата и обратно съ въпроси, засѣдащи нѣмски училища въ чешки окръжия се занимава втората секция. Въ свѣрка съ това подраздѣление областния училищенъ съветъ на сесии неговитѣ засѣдания биватъ общи и секционни. Въ общитѣ се разглеждатъ въпроси, които засѣгатъ училищнитѣ интереси и на двѣтѣ пации. Тѣ се свикватъ отъ председателя споредъ нуждитѣ, но въ всѣки случай не по-честѣ отъ най-малко 4 пати. Секционнитѣ биватъ редовни и се свикватъ най-малко единъ пѣтъ въ мѣсеца и извънредни, които се свикватъ отъ председатели по желанието най-малко на двама членове отъ съвета. По желанието на

една отъ секциитѣ председателятъ свиква редовни общи събрания. Срокутъ за свикване на посѣданиятъ е една седмица.

Въпроси, по които ще трѣбва да се рѣшения, да се изказватъ мнѣния, правятъ прѣложения въ министерството и желатъ колегиялно, а по всички др. засѣданиятъ дѣйства на свои отговоръ направеното съобщава на съвета въ най-засѣдане. Въ Чехия прѣдседателятъ въ общо или секционно засѣдане, свиква чия областъ спада извършеното. Въ случаи неутрени отлагане прѣдметъ може да дѣйствува на свои отговоръ въпроси, които би трѣбвало да се разглеждатъ колегиялно, ако да се почла рѣшаване или да се свика извънредно е не. Той е длъженъ обаче въ най-близкото да потърси одобрѣнето на съвета за неговото отъ него. Това право на прѣдседателя е прѣдвидено само въ Горна Австрия.

Прѣдседателятъ разпредѣля работата между неговитѣ членове и изпълнява рѣшения. Въ Долна Австрия съветътъ дѣля работата между своитѣ членове.

Прѣдседателятъ има право да спрѣне неговото на общи рѣшения, които той счита за противозаконни, но въ такива случаи е да отнесе въпроса въ министерството, за да се вземе послѣдната дума.

Въ Чехия секциитѣ на областния училищенъ съветъ могатъ да избиратъ изъ свои членове, които да се занимаватъ съ рѣшене на известни въпроси като назначаване кандидати за учители, пенсиониране отъ народни училища, разглеждане на частни училища, освобождаване на членове такси въ срѣднитѣ училища. Прѣдседателятъ както и секциитѣ се свикватъ обаче, отъ случай на случаи да разглеждатъ въпроси на разглеждане въ общи засѣдания. Въ секционнитѣ засѣдания, както и дебатитѣ станатъ задължителни на нѣмски езикъ, споредъ секциитѣ. Членитѣ членоветѣ на съвета сѣ свободни да свикватъ при дебатитѣ, въ които общиятъ езикъ, независимо отъ това въ езикъ е направенъ докладътъ. Прѣдседателятъ червата се излизатъ и въ дебатитѣ, затова отъ тѣхъ се изисква да владѣятъ езика.

Въ Истрия областниятъ училищенъ съветъ може да прѣдостави разглеждането на въпроси отъ рода на общи, за които секциитѣ избиратъ комисии, на една избора отъ неговата срѣда.

Въ повечето области засѣданията на областния училищенъ съветъ сѣ законни, ако присъствуватъ бо мнозинството отъ членове. Въ Истрия се изисква присъствието на седмаченъ и по-малко отъ членове. Въ Галиция присъствието на мнозинство. Въ Австрия, Тиролъ и Форарлбергъ засѣданията

ко на тях присъствува болшинството
вети, при условие, че са били пока-

ти се рѣшаватъ въ повечето области
сие. Въ Чехия, Долна Австрия, Тиролъ,
бернъ съ абсолютно мнозинство. Въ
училищните инспектори само двама
наващи гласъ и то именно оиѣзи, които
на случай опрѣдѣли прѣседателя.
бдвидено за вѣрето, когато числото
итѣ училищни инспектори на мно-
ство на гласонетъ рѣшава прѣседа-

ни области, съ изключение на Галиция,
бдвднѣтъ по-пожени: 1) При раз-
и гласуването на въпроси, които
ичитѣ интереси на нѣкого отъ чле-
ствата, заинтересуванитѣ не бива да
не и 2) оплаквания противъ рѣшенията
ия училищенъ съветъ се отираятъ
ерското на изповѣданията и просѣ-
рѣвъ съветъ. Тѣ свързатъ прилагането
яга, срѣщу които са изсочени, ако
ни въ съвета най-късно нѣ седмици
икнуването на три рѣшения.

отъ тѣзи положения въ Горна Ав-
азширено въ смисъта, че членонетъ
а не взиматъ участие не само по въ-
го засѣгатъ тѣхнитѣ лични интереси,
ака по въпроси, които засѣгатъ инте-
тѣхнитѣ жени, на тѣхни роднини и
роднини на женитѣ имъ.
ото положение въ Чехия е постано-
о оплаквания отъ рѣшенията на област-
ненъ съветъ, относилъ се до народ-
ишно дѣло, да се внасятъ въ окръжния
съветъ.

дно влияние върху училищата въ
недагогическо отношение упражняватъ
въ училищни инспектори чрезъ перио-
дизми, ръководене изпитиѣ, надзоръ
дността на училищнитѣ директори,
ствитѣ и окръжни училищни съвети
бъ получаватъ нѣжнитѣ за това ин-
по службата си отъ министъ на из-
та и просвѣщеніето. Обаче областниятъ
отдѣлни случаи може да възлага отъ
функции и на други членове отъ

Окрѣжни училищни съвети.

А. Съставъ.

область е подраздѣлена на училищни
които съвпадатъ съ административ-
отъ това оиѣзи градове, които иматъ
остоевъ общински уставъ, образу-
така отдѣлни училищни единици и
дени подъ помянето за училищни
Въ нѣкои области тѣ се наричатъ

градеки училищни окръжия (stadtsche Schul-
bezirke).*)

Съставитѣ на окръжнитѣ училищни съвети
се контитурѣ приблизително въз основа на
сжитѣ начала и съогветно отъ сжитѣ эле-
менти, както и съставътъ на областнитѣ учи-
лищни съвети.

Прѣседатели на окръжнитѣ училищни съвети
въ всички области са прѣдставителитѣ на по-
литическата властъ въ окръжията. Тѣхни замѣст-
ници са въ нѣкои области тѣхнитѣ администра-
тивни замѣстници (Буковина, Чехия, Тиролъ,
Форарбернъ), въ нѣкои единъ отъ членонетѣ
на окръжния училищенъ съветъ, опрѣдѣлянтъ
отъ прѣседателя (Далмация, Герцъ и Градиска,
Истрия, Моравия, Салцбургъ и Щирія), или нѣкъ
избиратъ отъ самия съветъ (Галиция, Коринтия,
Крайна, Долна Австрия, Горна Австрия и Си-
лезия).

Въ Виена окръжниятъ училищенъ съветъ из-
бира изъ своята срѣда двама замѣстници на
прѣседателя (първи и втори).

Замѣстникътъ на прѣседателя се утвърдява
обикновено отъ областния шефъ. Изключение
правятъ Герцъ, Градиска и Горна Австрия,
дѣто това не става, Галиция, дѣто той бива
утвърдяванъ отъ областния училищенъ съветъ
и Форарбернъ, дѣто той бива утвърдяванъ отъ
прѣседателя на областния училищенъ съветъ.

Като членове въ състава на окръжнитѣ учи-
лищни съвети влизатъ:

1. По единъ прѣдставителъ на оиѣзи вѣроиз-
повѣдания, които броятъ въ окръжа
— не по-малко отъ 500 послѣдователи (Мо-
равия, Долна Австрия, Горна Австрия и
Щирія)
— не по-малко отъ 1000 послѣдователи. (Дал-
мация, Галиция, Истрия, Силезия.)
— не по-малко отъ 2000 послѣдователи (Герцъ
и Градиска, Коринтия, Крайна, Салцбургъ,
Чехия и Буковина).

Въ Тиролъ и Форарбернъ се прѣдвижда
всяко по единъ вѣроизповѣднитѣ прѣдставители
и той е на католическото вѣроизповѣданіе.

Тѣзи прѣдставители трѣбва да бждатъ духовни
лица — извънение правятъ евреискитѣ — и се
назначаватъ обикновено отъ епархиалнитѣ начал-
ници. Въ Долна Австрия, Силезия и Щирія тѣ
биватъ назначавани отъ областния шефъ.

Израилскитѣ прѣдставители се избиратъ отъ
своитѣ черковни общини

2. Прѣдставители на учителството

По единъ, избранъ отъ всички учители въ окръжа.
(Щирія, Тиролъ и Форарбернъ).

*) Тѣхъ като терминъ "окръженъ" съ който нѣкъ прѣ-
дставителъ на нѣкоя община, въ повечето случаи
и издѣленъ отъ рамкитѣ на общината, употребителъ на
то би се казало "окръженъ" да се взематъ за нѣ-
коже стѣтъ други термини. Въ нѣкои случаи обаче
сѣдѣтъ, които прѣдставителъ на нѣкоя община, въ нѣкоя
община, които бѣло, съставъ съ два термина и се ка-
за "окръженъ" може бѣ, нѣкоя да прѣдставителъ
за нѣкоя община, въ нѣкоя община.

По двама, отъ които единиятъ се избира отъ всички учители въ окръга, а другиятъ е директорътъ на педагогическото училище въ окръга, или, ако такъвъ нѣма, на сръдното (гимназия или реално училище), а, ако и такова не съществува

— то и той се избира, както първиятъ (Буковина)

— то на гражданското и, ако такива има нѣколко, то най-стариятъ по служба, а, ако нѣма и такова, то и този (вториятъ) се избира, както първиятъ (Далмация, Герцъ и Градиска, Салибургъ).

или, ако има повече граждански училища, то тои се избира измежду тѣхнитѣ директори както първиятъ (Истрия),

или, ако има повече граждански училища, когото измежду тѣхнитѣ директори опредѣли областниятъ училищенъ съвѣтъ, а, ако и такива нѣма, то той (вториятъ) се избира както първиятъ (Моравия).

По двама, избирани отъ всички учители въ окръга (Крайна), отъ които единиятъ трябва да се числи къмъ педагогическото училище въ окръга, а, ако такова нѣма, къмъ сръдното, ако и такова нѣма, къмъ гражданското, или поне къмъ нѣкое четирикласно народно училище (Силезия).

По двама, отъ които единиятъ се избира отъ окръжната учителска конференция, а другиятъ е директорътъ на педагогическото училище въ окръга, а, ако такова нѣма, на гражданското и, ако такива сѣ повече най-стариятъ по служба. (Чехия).

Или другиятъ назначенъ отъ областния училищенъ съвѣтъ. (Горна Австрия).

По трима, избирани отъ всички учители въ окръга. (Коринтия).

Отъ тѣхъ единиятъ се избира отъ всички учители въ окръга, вториятъ е директорътъ на педагогическото училище въ окръга, а, ако такова нѣма, когото измежду учителитѣ отъ народнитѣ училища въ окръга опредѣли областниятъ училищенъ съвѣтъ и третиятъ, по назначение отъ сѣмния съвѣтъ, директорътъ на сръдното училище въ окръжния градъ (Галиция).

Повече, отъ които двама се избиратъ отъ окръжната учителска конференция, двама сѣ директори на граждански училища, избирани отъ събранието на директоритѣ отъ сѣмния видъ училища въ окръга. Ако въ окръга има педагогически и сръдни училища, то и по единъ отъ тѣхнитѣ директори, избранъ отъ събранието на директоритѣ отъ сѣмния видъ училища. (Долна Австрия.)

3. Представители на окръжieto.

По двама, избирани отъ областния съвѣтъ (Буковина, Салибургъ, Форарбергъ) и, ако има повече окръжни представителства, то по единъ за всѣко отъ тѣхъ (Далмация, Герцъ, Градиска и Крайна).

— делегати на окръжния съвѣтъ и окръжieto има градовете, за каквитѣ въ закона отъ 13. мартъ 1889 г. единъ делегатъ на тѣхнитѣ съвѣти. (Галиция.)

— а въ училищни окръжия, които сѣ повече отъ три сѣдебни окръжия, представители, избирани въ едно отъ представителитѣ на общини окръга. Право да избиратъ иматъ неговѣ, а въ общини сѣ повече отъ 10 жители и по единъ общински сѣ избранъ отъ общинския съвѣтъ (Истрия.)

По трима, опредѣляни отъ областния (Истрия.)

— избирани отъ членовѣ на пришеитѣ къмъ училищния окръгъ (Коринтия.)

По четирима, избирани отъ областния (Горна Австрия) и, ако има повече представителства, то по двама отъ тѣхъ. (Моравия.)

— най-малко представители на пришеитѣ къмъ училищного окръга избирани по разирѣдѣние, дадени областния училищенъ съвѣтъ. Всѣко отъ представителство избира най-малко делегатъ. Вънъ отъ това всѣмъ сѣ прикитъ данъци на която члвиз $\frac{1}{6}$ и нагорѣ отъ общата данъчна плана отъ училищното окръжје право на свой представител. (Чехия.)

По петима, избирани отъ окръжното днителство. (Ширия.)

По толкова представители на принадлежкѣ къмъ учебното окръжие общини, които е числото на останалихъ въ окръжния училищенъ съвѣтъ сѣ председателя. Отъ тѣзи представителства $\frac{1}{3}$ се назначаватъ областния съвѣтъ, а другитѣ $\frac{2}{3}$ се отъ общинитѣ. (Силезия.)

— колкото опредѣли областниятъ училищенъ съвѣтъ. Въ всѣки случай тѣ трябва да сѣ абсолютно болшинство въ училищень съвѣтъ и най-малко колкото сѣдебни окръжия има въ шето. Тѣ се избиратъ отъ представителства на общинитѣ въ училищното окръжје. (Долна Австрия.)

Право да бждатъ избирани въ окръжния училищенъ съвѣтъ иматъ навсѣкждѣ, дѣто сѣ ставя друго постановление, оиѣзи, които да бждатъ избирани въ общинския съвѣтъ изгубването на послѣдното право сѣ правото на членство въ окръжния училищенъ съвѣтъ.

4. Окрѣжнитѣ училищни инспектори (Ширия, Тиролъ и Форарбергъ.)

Въ всички области окръжнитѣ инспектори сѣ членове на окръжния училищенъ съвѣтъ, ако и да не фигуриратъ въ неговѣ съставъ.

спазване религиозните интереси на онѣзи, къмъ въпроизповѣдането на които не подлежи ниединъ отъ членоветъ на окръжния сѣвътъ, послѣдниятъ избира по единъ прѣдставителъ. Това положение не фигурира въ съответните закони само на Долна и Ширия. Въ Чехия такъвъ прѣдставителъ избира отъ окръжния училищенъ сѣвътъ за онѣзи въпроизповѣдания, които броятъ всички окръгъ или-мако 200 послѣдоци. Въ Тиролъ и Форарлбергъ такъвъ прѣдставителъ съ съвѣщателенъ гласъ се допушта само въ училищни окръжия, училищата на които се посѣщаватъ отъ дѣца не отъ католическо въпроизповѣдане и то само по въпроси, които религиозните интереси на тези дѣца. Членоветъ на окръжните училищни сѣвъти, назначаванитъ, тъй и избираитъ обикновено утвърждаватъ отъ областния шефъ. Изключително отъ това правило правятъ: Долна Австрия, Ширия, дѣто областните шефове утвърждаватъ членоветъ на прѣдседателитъ; Горна Австрия, таква утвърждение не се иска за членоветъ, избрани отъ областния сѣвътъ; Галиция, утвърждаването членоветъ на окръжните училищни сѣвъти е право на областния училищенъ сѣвътъ и най-сетнѣ Истрия, Герцъ и Каринтия, дѣто изобщо не е прѣдвидено подобно даване.

Членоветъ на окръжните училищни сѣвъти назначаватъ и избиратъ обикновено по законъ. Само въ Силезия и Горна Австрия по законъ въ Галиция различно. Тукъ изборните прѣдставители на учителството сж по за 3 години, членоветъ на окръжните сѣвъти, както и делегатитъ на общинските сѣвъти за прѣвъ врѣмето на членство въ тѣзи сѣвъти, а опрѣдѣлитъ отъ областните училищни сѣвъти прѣдседатели на учителството и въпроизповѣдателитъ на членствата, докато бждатъ повикани отъ законъ, които сж ги опрѣдѣлили.

Б. Вѣдичество и функции.

Вѣдичество на окръжните училищни сѣвъти се намиратъ всички народни училища въ окръжия, както и всички частни и общински учебни заведения отъ тѣхната катедра, а сжщо забавачницитъ и различитъ дѣтски училища. Изключение прави само императорско-католическото нормално главно училище въ Герцъ, което се намира подъ вѣдичество на окръжния училищенъ сѣвътъ въ Герцъ.

Окръжните въ окръжните училищни сѣвъти на всички области сж опрѣдѣлени еднакво. Окръжните училищни сѣвъти прѣставяватъ сѣвътъ на училищните окръжия прѣдседателитъ, прѣдъ административните и финансови власти. Тѣ се грижатъ за учебното дѣло въ окръжия, за поддржане прѣдвидения отъ законъ редъ въ него и за всички възможни подобрителни изобщо, както и за прѣдвиденото на всѣко училище въ окръжия отъ законъ.

Тѣ даватъ гласностъ на училищните закони и разпоредбитъ на висшите училищни власти, и се грижатъ за редовното и точно изпълнение на тѣзи разпоредби. Тѣ ръководятъ спогодбитъ за постройките на нови училищни здания, както и за разширението или поправянето на стари. Тѣ принадлежи надзора върху училищните постройките, разноситъ по които не тегатъ областта, както и върху снабдяването училищните помещения съ изискванитъ потребности. Окръжните училищни сѣвъти сж първата инстанция по въпроси за прѣхвърлянето на отдѣлни общини отъ единъ училищенъ участъкъ въ други, косто прѣхвърляне, каго свързано съ интереситъ на всички общини отъ училищния участъкъ, не е дѣло на свободното желание на общинитъ.

Окръжните училищни сѣвъти упражняватъ правото на държавата да надзирава и пази имущественитъ училищни фондове и различитъ пожертвования и завѣщания въ полза на училищата въ окръжия, когато за упражнението на това право не сж отредени особни органи или то не е прѣдоставено на нѣкоя по-висша власть. Тѣ правятъ въ всѣко отношение интереситъ на училищата и учителитъ, и разглеждатъ като първа инстанция оплаквания по неизплащане, или пъкъ нередовно изплащане на прѣдвиденитъ заплати и пенсионни суми, когато тѣ се изплащатъ не отъ държавни или областни сръдства, както се грижатъ и за постъпването на сръдства, прѣдначинени за училищни цѣли.

Окръжните училищни сѣвъти опрѣдѣлятъ и налагатъ принудителни вѣрки въ случаи прѣдвидени отъ закона; тѣ налагатъ като първа инстанция глоби за укриване отъ училището дѣца, достигнали училищата възраст или пъкъ за даване фалшиви свѣдѣния относително възрастта на дѣцата отъ страна на родителитъ или тѣхнитъ замѣстници.

Окръжните училищни сѣвъти назначаватъ прирѣчени учители на изпразнени учителски мѣста и се грижатъ и съдѣйствуватъ за назначаване постоянни учители на тѣзи мѣста. Сжщо така тѣ могатъ въ интереса на службата приврѣменно да мѣстятъ учители отъ подвѣдомственитъ тѣмъ училища, обаче винаги на мѣста съ сжщата заплата. Тѣ разглеждатъ дисциплинаритъ провинения на учителския персоналъ и изобщо всѣкакви нередовности въ училищата и се произнасятъ по тѣхъ като първа инстанция или пъкъ, ако се окаже нужно, правятъ прѣдложения въ областните училищни сѣвъти. Сжщо така тѣ правятъ прѣдложения и за повишение на учителитъ слѣдъ прослужване изискването за това отъ закона имѣе, както и за отпущане възнаграждения и помощи.

Тѣ съдѣйствуватъ за по-нататъшното развитие и усъвършенствуване на учителския персоналъ, устройватъ окръжните учителски конференции и наизправятъ училищнитъ и учителски библиотекитъ; издаватъ служебни свѣдѣтелства на учителитъ и имъ разрешаватъ отпускъ за срокъ по-дълъгъ отъ онзи, който е прѣдвиденъ въ

правата на директорите и управителите на различните категории училища, или пък в местните училищни съвети. Въ някои области окръжните училищни съвети разглеждат отпуски за повече от три дни, както е напр. въ Чехия и Салибургъ, другите за повече от 8 дни, както е въ Истрия, въ трети до 1 месец, както е въ Тиролъ, въ четвърти до 3 месеца, както е въ Форарлбергъ.

Окръжните училищни съвети се разпореждат за конституирането на местните училищни съвети и надзирават тяхната дейност. Тъ назначават въ някои области местни училищни инспектори и контролират тяхната работа. (Чехия, Горна-Австрия, Буковина, Далмация, Герцъ и Градиска, Хървина, Моравия и Салибургъ). Въ други области тъ назначават местни училищни надзорници, които вършат същата работа, както и местните училищни инспектори въ по-горните области. (Галиция, Щирия, Тиролъ и Форарлбергъ). Също така окръжните училищни съвети устройват и извънредни инспекции на училищата. Тъ определят и наказателни мерки срещу председателя и членовете на местните училищни съвети, правят предложения за отстранение от длъжност председателя на тия съвети, както и за разтурянето на последните пред областния училищен съвет.

Въз основа на изказвания от местните училищни съвети, окръжните училищни съвети определят национното време на училищата според местните условия.

Въ някои области окръжните училищни съвети съобщават разпоредбите на черковните власти относително религиозното обучение на управителите на училищата и съветят за тяхното изпълнение. (Чехия, Истрия, Долна Австрия). Въ Щирия тъ еж първата инстанция за определяне езика на обучението.

Окръжните училищни съвети изобщо дават и изискват свѣдѣния на областните училищни съвети въ всяко време и периодически изпращат отчети за състоянието на учебното дѣло въ окръжията.

В. Засаждения.

Въ всички области окръжните училищни съвети имат два вида заседания: редовни и извънредни. Първите се свикват най-малко един път въ месеца — въ Тиролъ и Форарлбергъ въ първата половина месецъ, а вторите председателят свиква, когато се окаже нужно, или пък по желанието на двама членове от съвета. Въ извънредни случаи законът по някои области предвижда изискването заседание да бъде свикано от председателя най-късно една седмица след заявлението на членовете. Така е въ Чехия, Галиция, Истрия и Силезия. Засажденията на окръжните училищни съвети се считат за законни, ако на тях присъствуват болшинството от членовете. Въ Коринтия,

Тиролъ и Форарлбергъ се изисква от дневния ред да бъде съобщаван и решено на всички членове. Въ Щирия е димо присъствието на председателя и на два от членовете.

За неизпънене съ много отговорности данията въ някои области предвиждат глоба за членовете от съвета и то Салибургъ въ размеръ от 5 до 10 ф. Горна Австрия от 5 до 20, Форарлбергъ до 20 и Тиролъ до 100 фиоринта.

Въпроси, по които не трябва да се решения, да се изказват мнения, и правят предложения въ областния училищен съвет, се разглеждат колегиялно, а другите председателът дѣлствува по съвѣсти и по въпроси, които би трябвало да се разглеждат колегиялно, но е длъжен да потърси въ първото слѣдъ тѣ данне одобрѣнието на съвета за пазване от него. Това право на председател предвидено само въ Горна Австрия.

Въпросите въ заседанията на окръжните училищни съвети се решават по вишегласравенство на гласовете надделява онакъмъ която се присѣдени съ свои председателът. Въ Тиролъ и Форарлбергъ видено, щото ако въ единъ окръжен съветъ заседават няколко окръжних инспектори, то всички от тях гласува само по онези въпроси, които са свързани с негово поле за дѣлност.

На председателя на окръжните училищни съвети е предоставено правото да спира решението на решения, които тъ намират съобразни съ постановленията на закон. В такива случаи тъ винаги трябва да въпросит въ областния училищен съвет послѣното въ Тиролъ и Форарлбергъ виден срокъ от 3 дни, а въ Силезия председателят еж задължени да сторят това.

Когато въ заседанията на съвета се решат и гласуват въпроси, засѣданието на никого от членовете, заинтересувани може да взема участие въ тях. Въ Горна Австрия това законоположение е рено въ смисълъ, че заинтересуваният участие и тогава, когато еж засѣданието на негови роднини.

Оплаквания противъ решението на окръжния училищен съвет и неговата дѣлност общо се опирават до областния училищен съвет. Тъ трябва да се внасят въ окръжния училищен съвет и спираат прилагането на решенията, срещу които оплакванията са направени, ако по това не съществуват никакви законоположения, а въ Тиролъ и Форарлбергъ ако въпросното отлагане има да се от

се избиратъ прѣдставители на общинитѣ. Въ Галиция покрай тѣзи влиза въ градския училищенъ сѣвѣтъ и докладчикътъ по административнитѣ и училищни въпроси въ магистралния сѣвѣтъ. Въ Виена пъкъ кметътъ назначава, а областниятъ шефъ утвърждава едного отъ чиновниците въ градския сѣвѣтъ за членъ въ градския училищенъ сѣвѣтъ; този поема върху си и реферата по административнитѣ училищни работи.

Въ числото на общинскитѣ прѣдставители въ градскитѣ училищни сѣвѣти се сръцатъ слѣдитѣ отклонения отъ числото на прѣдставителитѣ на окръжieto въ окръжнитѣ училищни сѣвѣти. Въ Буковина то е 5, въ Галиция — 3, въ Кориция — 4, въ Моравия 6, въ Горна Австрия — 4 и въ Тиролъ — 3.

Въ Чехия и Истрия градскитѣ училищни сѣвѣти иматъ въ ржцѣтъ си надзора върху учебното дѣло, но не и неговата чисто домакинска страна, която е прѣдоставена на градскитѣ общински сѣвѣти и тѣхнитѣ ексекутивни органи. Послѣднитѣ сж, които се грижатъ тукъ за издържането на училищата, за направа на нови училищни здания, за набавяне училищни помѣщения въ случаи на нужда, както и за необходимитѣ за тѣхъ потребности, за уреждане статистиката на дѣцата, настигнали училищната възраст, за изплащане възнаграждения на учителитѣ и пр. Ако нѣкой градски сѣвѣтъ занемари тѣзи цегови обязанности, областниятъ училищенъ сѣвѣтъ може за сѣтка и отговорност на общината да тури въ училищното домакинство нуждия редъ, както намѣри за добръ. Въ Силезия домакинската работа се извършва отъ една 5-членна комисия, избрана отъ градския училищенъ сѣвѣтъ, 2-ма отъ членоветѣ и сж прѣдставители на общината.

Правото да образуватъ самостоятелни училищни окръжия и да иматъ свои самостоятелни училищни сѣвѣти е дадено въ всички области на онѣзи градове, които иматъ самостоятеленъ общински уставъ. Покрай това обаче въ Тиролъ областниятъ училищенъ сѣвѣтъ може да разрѣшава и на други градове да образуватъ самостоятелни училищни окръжия, ако това се изисква отъ мѣстнитѣ условия и изобию ако претендиращитѣ градове прѣдставятъ за това достатъчно основателни мотиви. Въ Чехия могатъ да образуватъ самостоятелни училищни окръжия съ самостоятелни училищни сѣвѣти и онѣзи градове, които се задължатъ да уредатъ и издържатъ едно гражданско училище за момчета или момичета и необходимото за тѣхнитѣ общини число основни училища на свои сръдства и докажатъ, че дѣйствително разполагатъ съ тѣзи сръдства. Разрѣшение за образуването по този начинъ самостоятелни градски училищни сѣвѣти дава областниятъ училищенъ сѣвѣтъ. Когато нѣкой градъ, въ който има гражданско училище, издържано отъ окръжния училищенъ сѣвѣтъ, пожелаетъ да се отдели въ самостоятелно училищно окръжие той трѣбва прѣварително да влезе въ споразумѣние съ окръжния училищенъ сѣвѣтъ

и да уреди съ него въпроса относително нитѣ обезщетения, на които този би да претендира. Сжко така една община притежава правото на самостоятелно училищно окръжие, но иска да се откаже отъ длъжна да добие съгласието на онзи училищенъ сѣвѣтъ, въ района на който да бжде зачислена, и слѣдъ това да одобрието на областния училищенъ. Ако общината и окръжниятъ училищенъ не доидатъ до нужното споразумѣние, ниятъ училищенъ сѣвѣтъ рѣшава въ допущането на отказа отъ страна на общината и за условията, при които този отказ да се уважи.

Въ Виена за по-лесно и по-бързо дѣлата градскиятъ училищенъ сѣвѣтъ на секции, съставътъ и разпрѣдѣленіе функциитѣ на които подлежатъ на одобрѣние отъ страна на областния училищенъ.

Въ Прага има два градски училищни сѣвѣти: едниятъ за чешкигъ, другиятъ за немскигъ.

Въ Моравия слѣдебниятъ окръгъ Хогенбургъ е самостоятелно училищно окръжие.

Въ Чехия разпрѣдѣлянето административни окръжия на училищни е тѣсно свързано националността на населението. Онѣзи административни окръжия, въ които има и немски общини, се раздѣлятъ обикновено на два училищни окръжия, отъ които едното обхваща всички чешки, а другото всички немски общини. Ако ли пъкъ общините въ единъ административенъ окръгъ сж една националност сж недостатъчни, за да образуватъ самостоятелно училищно окръжие, присъединяватъ къмъ най-близкото училищно окръжие за сжщата националностъ. Сѣвѣти на общини въ административни окръжия, които не сж раздѣлени на училищни по националностъ, оставатъ да се числятъ въ съотвѣтнитѣ училищни окръжия. Ако такова училищно окръжие по раздѣленіе на два, то и сѣвѣтитѣ въ него се раздѣлватъ на два училищни сѣвѣти, които или оставатъ въ новообразуванитѣ училищни окръжия, или се присъединяватъ на най-близкото отъ сжществуващитѣ за националността на всѣки отъ тѣхъ. Върху такова сѣединение винаги трѣбва да се одобрѣние на областниятъ училищенъ сѣвѣтъ.

Въ Долна Австрия е прѣвидено, че въ областенъ редъ едно политическо окръжие може да бжде подраздѣлено въ слѣднитѣ на нѣколко училищни. Въ Щирия сжкопустнато измѣнение границитѣ на училищни окръжия, което винаги трѣбва да се одобрѣние на областенъ законъ. Отъ тукъ, както по-горе, по-горе за разпрѣдѣленіето на училищни окръжия въ зависимостъ отъ националността на населението въ Чехия, се вижда, че училищнитѣ окръжия и да сѣвѣтитѣ политическитѣ, се пакъ това постановление не държи сѣтка за мѣстнитѣ условия, но да бжде гледано като изключително, а не

ководно правило, което винаги доминира или други отклонения, щомъ такъва гледище отъ интереситъ на училищното дѣло и смисълъ на понятието за учебно-просвѣтното дѣло, прозира и въ постановлението на крайната съдебна палата отъ 24. ноември 1866 г. (Геулвински, т. X, № 3265).

Училищниятъ съвѣтъ въ нѣкои области сѣдѣе сѣдмично и функциитъ на училищния съвѣтъ. Така е въ Буковина, и др. Същото е предвидено и въ Моравия, че условно; а именно, ако това общинското представителство и винаги състои на областния училищенъ съвѣтъ и материални условия, отъ каквито биха зависѣли окръжнитъ и градски училищни работи напр. канцеларски разноси, издѣлване работни сили и пр. се набавятъ отъ окръжнитъ управления, а за тѣхнитъ общини.

На върху училищата, намиращи се подъ влияніето на окръжнитъ училищни съвѣти, имамъ възпитателно отношение държавата на посредство окръжнитъ училищни управители. Всички членове на окръжнитъ училищни съвѣти иматъ право да посѣждатъ и да правятъ никакви бѣлѣжки на лекциите, а особено отъ дидактико-педагогическия характеръ и изобщо своитъ впечатления да излагатъ въ заседанията на съвѣта. Важни и тогава, когато нѣкой отъ членовете на окръжния училищенъ съвѣтъ бѣде отъ съвѣта да направи ревизия на училищата. Представителитъ на разнитъ вѣроисповѣдания могатъ, когато желаятъ, да ревизиратъ обучението въ тѣхнитъ религии, обаче не имъ е позволено да влизатъ въ тѣхнитъ и за тѣхъ важи горното ограничение.

Мѣстни училищни съвѣти.

А. Съставъ.

Училищното дѣло въ отделни общини и за надзора върху училищата принадлежи предъ всичко мѣстнитъ училищни съвѣти (училищнитъ настоятелства). Въ нѣкои мѣстни училищни съвѣти влизатъ представители на църквата, училището и училищната община. Покрай тѣзи, редовенъ членъ на мѣстния училищенъ съвѣтъ навсѣгдѣ, съгласно на Ширія, е и училищниятъ патронъ, такъвъ, или опредѣлениятъ отъ него не-мѣстникъ.

Представителъ на църквата е навсѣгдѣ мѣстниятъ свещеникъ или опредѣлениятъ отъ върховна духовна властъ неговъ замѣстникъ. Представителъ на израилското вѣроизповѣдание се навсѣгдѣ отъ мѣстната израилска община. Тиролъ и Форарлбергъ представителитъ на мѣстния съвѣтъ може да има само общинското вѣроизповѣдание. Ако нѣкое изповѣдане

има въ една училищна община повече свещеници, то неговъ представителъ въ мѣстния училищенъ съвѣтъ ще бѣде онзи измежду тѣхъ, когото опредѣли висшата духовна властъ. Въ Силезия само онзи, който има старшинство по служба, а ако съ еднакво старшинство сѣ повече, то най-стариятъ измежду тѣхъ.

За спазване религиознитъ интереси на тѣзи признати отъ държавата вѣроизповѣдания, къмъ които не принадлежи ни единъ отъ членоветъ на мѣстния училищенъ съвѣтъ, обикновено се повижавъ допълнително по единъ представителъ за вѣско отъ тѣхъ, който участвува въ заседанията на съвѣта съ право на съвѣтателенъ гласъ и то само по въпроси, засѣгащи интереситъ на представляваното отъ него вѣроизповѣдане.

Представителъ на училището въ мѣстния училищенъ съвѣтъ навсѣгдѣ е мѣстниятъ учител или, ако сѣ повече, управителятъ на училището (главниятъ учител). Ако въ една училищна община има повече училища, то управителятъ на по-горното отъ тѣхъ, а ако се окажатъ отъ сѣщата висша категория повече училища, то най-стариятъ по служба измежду тѣхнитъ управители, както е въ Чехия, Буковина, Далмация, Герцъ и Галиска, Коринтия, Крайна, Моравия, Горна Австрія, Салцбургъ и Ширія, или когото измежду тѣхъ (управителитъ) опредѣли окръжниятъ училищенъ съвѣтъ, както е въ Долна Австрія, Галиция, Тиролъ и Форарлбергъ, или когото измежду тѣхъ избере съборието отъ учителитъ въ общината, както е въ Истрия, или най-сетѣ най-стариятъ учителъ по служба въ по-висшитъ училища, както е въ Силезия.

Управителитъ на всички останали училища въ училищната община взиматъ участие въ заседанията на съвѣта по въпроси, относящи се до тѣхнитъ училища съ право на съвѣтателенъ гласъ. Въ Тиролъ и Форарлбергъ е дадено право и на управителитъ на училища, въ които персоналитъ се числи къмъ нѣкой духовенъ женски орденъ, да прашатъ свои замѣстници съ съвѣтателенъ гласъ въ мѣстния училищенъ съвѣтъ.

Представителитъ на общината въ мѣстния училищенъ съвѣтъ обикновено избира общинското (мѣстното) представителство или общинскиятъ съвѣтъ. Тѣхното число въ различнитъ области е различно. Въ Чехия и Моравия то е отъ 2 до 6, въ Буковина, Далмация, Герцъ и Галиска, Горна Австрія, Тиролъ и Форарлбергъ отъ 2 до 5, въ Галиция отъ 2 до 7, въ Истрия, Крайна и Салцбургъ отъ 3 до 5, въ Коринтия 3, въ Долна Австрія и Ширія най-малко 3, въ Силезия толкова, колкото е числото на останалитъ членове въ съвѣта безъ кмета. Навсѣгдѣ точното число на тѣзи представители, освѣнъ дѣло то е вече опредѣлено, установява окръжниятъ училищенъ съвѣтъ. Въ Моравия окръжниятъ училищенъ съвѣтъ трѣба да пази при това, щото тѣхното число да не бѣде по-малко отъ общото число представители на училището и църквата. Мѣстниятъ училищенъ съвѣтъ избира изъ своята сръда председателя си и неговия

изпълнение на училищнитѣ закони и на училищнитѣ власти, както и изискването на учебното дѣло въ неговото уреждане съгласно горнитѣ заповѣди.

Училищни съвети завеждатъ мѣстни фондове и пожертвувания, пазятъ учебни книги, завѣщания и пр. Тѣ уреждатъ училищнитѣ злания, училищнитѣ имущественитѣ покъщнини и пособия и държатъ голяма нуждитѣ инвентари. Също правятъ предложения прѣдъ общинното представителство за необходимитѣ доходи по издръжката на училищата и на училищни покъщнини и пособия и взематъ смѣтка за изразходванитѣ

въ училищни съвети съдѣятъ за реприманди дѣлата въ училище отъ родителитѣ и настойшицитѣ и правятъ прѣдъложения за наказателни мѣрки, които трѣбватъ спрямо последнитѣ, когато тѣ не изпълняватъ своиѣ обязанности. Също така тѣ правятъ предложения и за освобождаване отъ налогъ незаможнитѣ родители и се грижатъ за доставяне учебни пособия на бѣ-

дѣла въ училищни съвети сѫ длъжни да наблюдаватъ учителя въ изпълнение неговата задача, а особено при поведението на дисциплина въ училищата. Тѣ сѫ длъжни да надзираватъ поведението на учителитѣ и да даватъ представления на родителитѣ и настойшицитѣ. Тѣ сѫ длъжни и за поведението на живота на учителитѣ; бдятъ за изпълнение отъ тѣхна страна на всички обязанности въ училището и за то прѣстижа на учителското звание. Тѣ изравняватъ възникналитѣ работни спорове между учителитѣ, между учителитѣ и гражданитѣ, като сѫ въ видѣ интереситѣ и репомогатъ. Тѣ се грижатъ също така за рѣшаване на точно изплащане заплатитѣ на учителитѣ, сѫ длъжни да подпомагатъ за поддържането на училището, или пъкъ новооткрити се учители.

Училищни съвети опрѣдѣлятъ дневното време, като иматъ прѣвъ видъ то число учебни часове и слѣдятъ за въвеждането на прѣполагането. Тѣ сѫ и прѣдѣлването на дѣла отъ единъ участъкъ въ други.

Въ Чехия, Тиролъ и Форарлбергъ училищни съвети иматъ право да разпущатъ учителитѣ отпускъ до три дни.

Училищни съвети сѫ длъжни да въ едно време свѣдѣния на окръжнитѣ съвети относително състоянието на дѣло въ общинитѣ имѣ.

В. Засѣдания.

Засѣданията на мѣстнитѣ училищни съвети биватъ редовни и извънредни. Редовнитѣ сѫ изключение на Галиция и Щирія, се свикватъ навѣкъждѣ единъ пѣтъ въ мѣсеца. Въ Галиция тѣхното време се опрѣдѣля отъ окръжния училищенъ съветъ, а въ Щирія тѣ се свикватъ въ третѣ мѣсеца единъ пѣтъ. На извънредно засѣданіе прѣседателитѣ могатъ да свикватъ съветитѣ винаги, когато се окаже нужда или нека, когато пожелаятъ най-малко двама отъ членоветѣ. Въ Галиция оне и когато бждатъ поканени отъ окръжния училищенъ съветъ.

Засѣданията на мѣстнитѣ училищни съвети сѫ законни въ едни области, когато на тѣхъ присѣствуватъ повече отъ членоветѣ (Чехия, Моравия, Долна Австрия, Горна Австрия, Силезия, Тиролъ и Форарлбергъ), въ други, когато присѣствуватъ поне половината отъ членоветѣ (Галиция и Щирія) и въ трети, когато на тѣхъ присѣствуватъ поне трима отъ членоветѣ (Буковина, Далмация, Герцъ и Градиска, Истрия, Коринция, Крайна и Салибургъ). Въ нѣкои области при това изрично е поменато, че трѣбва да бждатъ поканени всичкитѣ членове. Така е въ Чехия, Долна Австрия, Салибургъ, Тиролъ и Форарлбергъ. Въ случаи, когато едно засѣданіе редовно свикано не се състои поради неявата на изискваното число членове и поради невъзможността да се поканятъ веднага допълнителнитѣ членове, прѣседателитѣ свиква подиръ една седмица второ засѣданіе, като поканва и при това допълнителнитѣ членове. Въ Чехия, Буковина, Горна Австрия, Салибургъ, Тиролъ и Форарлбергъ прѣседателитѣ сѫ длъжни въ тази втора покана да прѣдупреди съветитѣ, че за отсъствието имъ отъ повторно свиканото засѣданіе тѣ ще бждатъ глобени по съ тѣто фиоринта, ако не прѣдставятъ допусканиятъ отъ закона оправдателни мотиви. Глобитъ се опрѣдѣлятъ и налагатъ отъ окръжнитѣ училищни съвети. Само въ Форарлбергъ е прѣдоставено това право и на прѣседателя. Въ Галиция могатъ, ако въпроситѣ не търпятъ отлагане, да рѣшаватъ само явилитѣ се членове.

Рѣшенията на съветъ се взиматъ съ абсолютно мнозинство. Въ случай на равногласие на тѣлява страната, къмъ която се присѣдини прѣседателитѣ.

Прѣседателитѣ има право да спира изпълнението на рѣшения, които той намира за несоблюдавани съ законитѣ, но сѫ длъженъ въ такива случаи да отнесе въпроситѣ въ окръжния училищенъ съветъ, които се произнася по тѣхъ окончателно. За послѣдното въ едни области не е опрѣдѣленъ никакъвъ срокъ, въ други е даденъ срокъ отъ 3 дни (Чехия, Галиция, Салибургъ, Тиролъ и Форарлбергъ), а въ Долна Австрия вѣчна.

Оплаквания противъ рѣшенията и дѣйствиата на мѣстнитѣ училищни съвети трѣбва да се отправятъ до окръжнитѣ училищни съвети.

Такива оплаквания се внасятъ въ мѣстнитѣ училищни съветѣ и спиратъ прилагането на онѣзи рѣшения, срѣщу които сж насочени, ако поставятъ най-късно двѣ седмици слѣдъ оповѣстването на тѣзи рѣшения. Въ Чехия и Галиция само срокътъ за това е една седмица. Въ Тиролъ и Форарлбергъ подобни оплаквания могатъ да спиратъ прилагането на рѣшенията, срѣщу които сж насочени, ако това нѣма да се отрази мѣ върху здравето на ученицитѣ, или когато чрезъ това не се нахвърнява нѣкакъвъ общественъ интересъ.

Прѣдседателитѣ иматъ право въ случаи, петърпени отлагане да дѣйствуватъ на своя отговорностъ, ако да се дочака редовното заседание на съвѣта или пъкъ да се свика извънредно е невъзможно. Въ такива случаи обаче тѣ сж длъжни още въ най-близкото заседание да потвърдятъ одобриенето на съвѣта за извършеното отъ тѣхъ. Въ Галиция отъ това си право прѣдседателитѣ могатъ да се ползватъ и тогава, когато едно редовно свикано заседание не се състои поради неявата на изискваното число членове.

При разискването и гласуването на въпроси, които засѣгатъ личнитѣ интереси на нѣкого отъ членоветѣ на съвѣта, заинтересуваниятъ не може да взима участие.

Въ нѣкои области, както прѣдседателятъ, тъй и членоветѣ на мѣстнитѣ училищни съветѣ за неизпълнението на възложенитѣ имъ обязанности се облагатъ отъ окръжнитѣ училищни съветѣ съ глоба, размирътъ на която въ Форарлбергъ достига до 100 фиоринта, а въ Чехия, Буковина, Коринтия, Крайна, Салибургъ и Тиролъ е 20 фиоринта. Въ Чехия прѣдседателятъ, освѣнъ това, се облага съ глоба отъ 200 фиоринта, ако откаже да поеме и води дѣлата на съвѣта. Въ такъвъ случай, т. е. когато прѣдседателятъ отказва да поеме и води дѣлата на съвѣта или пъкъ занемаря своитѣ обязанности така, щото неговото по-нататъшно стоене на поста да изглежда недопустимо безъ извѣстно ошетяване училищнитѣ и обществени интереси, окръжниятъ училищенъ съвѣтъ може да похвърли за смѣтка на училищната община поденето дѣлата на съвѣта на особенъ чиновникъ. Тази мѣрка на окръжния училищенъ съвѣтъ може да бжде обжалвана прѣдъ областния училищенъ съвѣтъ, безъ обаче обжалването да спира нейното прилагане.

Въ нѣкои области покрай горнята дисциплинарна мѣрка срѣщу прѣдседателя е прѣвидено още и неговото съвършено отстраняване отъ поста и покрай глобитѣ, налагани на отдѣлнитѣ членове отъ съвѣта—разтурянето на цѣлия съвѣтъ. Отстраняването на прѣдседателя отъ поста и разтурянето на съвѣта рѣшава обикновено областниятъ училищенъ съвѣтъ по прѣдложение отъ окръжния. Само въ Галиция това право е прѣдоставено на окръжния училищенъ съвѣтъ. Въ Салибургъ окръжниятъ училищенъ съвѣтъ може да лишава отъ право на членство отдѣлнитѣ членове на мѣстнитѣ училищни съветѣ и е длъженъ вслѣдствіе на това на областния училищенъ съвѣтъ. Въ Тиролъ и Форарлбергъ окръж-

ниятъ училищенъ съвѣтъ се ползува съ право само по отношение къмъ мѣстнитѣ надзорници. Въ Коринтия прѣдседателитѣ на мѣстнитѣ училищни съветѣ могатъ да бждатъ отстранявани отъ постъ по прѣдложение, направено отъ страншинството членове съ право на рѣшаване въ сжититѣ съветѣ.

Единъ мѣстень училищенъ съвѣтъ бжде разтуренъ, когато изцѣло занемаря жената му работа, или когато откаже ника разпоредбитѣ на по-висшитѣ власти, или когато изобщо се виждатъ, че е въ състояние да се грижи за редъ съобразно законитѣ ржководене учебна въ общината, вѣдѣствие на което се отъ училищнитѣ и обществени интереси. Котури единъ мѣстень училищенъ съвѣтъ, ниятъ училищенъ съвѣтъ назначаватъ въ училищата община специаленъ чиновникъ дѣлата на разтурения съвѣтъ и нови избори. За тѣзи избори въ Далматия е опрѣдѣленъ срокъ отъ 4, а въ Австрія отъ 6 седмици. Освѣнъ това въ Коринтия и Крайна е прѣвидено, щото, че отъ новитѣ избори не може да се добъръ резултатъ, областниятъ училищенъ съвѣтъ съгласие съ областния съвѣтъ да за смѣтка на общината за водене учебна особень администраторъ, полъ тѣлството на когото да засѣдаватъ съ тѣленъ гласъ училищниятъ патронъ и прѣтѣлитѣ на училището и черквата, а отлага дотогава, докато се увѣри, че рше може да се постигне единъ мѣстень училищенъ съвѣтъ, който да бжде въ съгласіе ржководи и надзирава учебното дѣло ната съгласно прѣдписанията на законъ. Коринтия и Крайна отлагането на това може да се протака само докато изтечнеть срокъ на разтурения съвѣтъ. Въ Австрія вмѣсто администраторъ въ горчъ областниятъ училищенъ съвѣтъ въ съгласіе съ областния съвѣтъ опрѣдѣля за сжитата тричленна комисиия, която се нарича армѣстень училищенъ съвѣтъ и има сжити и задължения, каквито законътъ прѣдъ редовния.

Канцеларскитѣ и другъ видъ рачниоскинитѣ училищни съветѣ се покриватъ щинитѣ.

Непосрѣдниятъ надзоръ върху учебно-дидактико-педагогическо отношение с не въ всичкитѣ области еднакво. Въ Галиция е прѣдоставенъ на прѣдседателитѣ на училищни съветѣ. Тѣ сж задължени да шаватъ училищата и да съобщаватъ въ забѣлжанитѣ отъ тѣхъ училищни и изобщо материалнитѣ и морални неедна на училищата. Обаче тамъ, дѣто похватъ мѣстнитѣ условия, окръжниятъ съвѣтъ може да възложи сжитата редного отъ членоветѣ на мѣстния уч-

тъ. Последниятъ носи званіето училищенъ директорикъ и се счита за замѣстникъ на прѣдседателя на сѣбѣта въ повѣрената му работа. Въ Силезія, Корингія, Моравія и Силезія надзорътъ на училищата въ всѣко отношение е прѣдоставенъ изобщо на сѣбѣта като корпорация. Членове на сѣбѣта сж задължени да посѣщаватъ училищата и да съобщаватъ изнесеніи на сѣбѣта въ най-близкото заседание на сѣбѣта. Въ всички членове тѣзи посѣщаванія по въпросъ отъ сѣбѣта тѣхъ по взаимно съгласіе сменени редъ. Въ Моравія обаче е прѣдвидено, щото окръжниятъ училищенъ сѣбѣтъ да назначава тамъ, дѣто това изискватъ мѣстнитѣ училища, мѣстни училищни инспектори, които, обаче, не сж извадени изъ сръдѣта на сѣбѣта, въ сѣбѣта на своето назначеніе ставагъ негови резервни членове. Въ всички останали области надзоръ на училищата въ дидактико-педагогическо отношение упражняватъ назначаваніи отъ сѣбѣта окръжни училищни сѣбѣти мѣстни училищни инспектори, наричани въ нѣкои области мѣстни училищни надзорници. Първото название е въ тѣхъ въ Чехія, Буковина, Далмация, Герцъгство, Крайна, Моравія, Горна Австрія и Саксонія, а второто, освѣнъ въ Галиція, въ Горна Австрія, Штирія, Тиролъ и Форарлберъ. Мѣстни училищни инспектори или надзорници не да бждатъ назначавани лица и вѣнъ отъ сѣбѣта на мѣстния училищенъ сѣбѣтъ, обаче въ сѣбѣта на своето назначеніе тѣ станатъ негови резервни членове. Въ Тиролъ и Форарлберъ по това е прѣдвидено още, щото въ случаи, кога за училищни надзорници бждатъ назначавани членове отъ сѣбѣта, изправленіи тѣхъ да да се попълватъ чрезъ нови избори. Въ Силезія, Далмация, Герцъгство, Градиска и Салцбургъ назначаваніи на мѣстни училищни инспектори лица трѣбва да бждатъ вѣщи въ училищни работи. Въ Чехія пакъ за такива не е да бждатъ назначавани прѣдставителитѣ на църквата и училището въ мѣстнитѣ училищни сѣбѣти. Въ всички области мѣстнитѣ училищни инспектори и надзорници се назначаватъ отъ окръжнитѣ училищни сѣбѣти. Изключение е въ Горна Австрія, дѣто тѣ се опрѣдѣлятъ отъ мѣстнитѣ мѣстни училищни сѣбѣти. Тѣхното назначеніе въ Чехія и Крайна е по за 3 години, а въ останалитѣ области до конституираніи нови мѣстни училищни сѣбѣти. Въ Чехія протѣ за училищата на различнитѣ господари нации се назначаватъ отдѣлни мѣстни училищни инспектори.

II. Инспекторски институтъ.

Въ упражненіе непосредствена надзоръ върху училищата, а особено въ дидактико-педагогическо отношение, сж помилани училищнитѣ инспектори, които трѣбва да бждатъ лица обшн, чисти, напълно посветени на училищнитѣ работи. Съ това пожеланіе на закона въ уреж-

дането на учебното дѣло се даде прѣднина на учителството и се ограничи влияніето на духовенството. Изъ сръдѣта на постѣдното за училищни инспектори можеха да бждатъ назначавани само лица, които боравѣха съ училищнитѣ работи било като учители по нѣкой учебенъ прѣдметъ, било като ръководители на нѣкакви учебни заведенія. Не ще съмнѣние, какво стремѣніе на сегашнитѣ училищни закони е било да се отстранява духовенството отъ непосредствения надзоръ върху училищата. Законодателитѣ обаче, за да избѣгне възможния конфликтъ съ традиціята, която е била изцѣло на страната на духовенството, не е дагъ категориченъ изразъ на този стремѣжъ, а изреченъ на своята тактика, е избѣзвалъ съ горното общо постановленіе. Той е дагъ нуждата прѣднина на учителството, като сжщественно не е лишилъ духовенството отъ традиционнитѣ му права, а само като чети е ограничилъ нагледъ тѣхното използване. И това, което той не е изказалъ въ текста на закона съ теченіе на прѣмето е постигалъ съ прилагането на сжщия. Духовнитѣ училищни надзорници и училищни инспектори постепенно сж бивали замѣстени отъ свѣтски лица, прѣимуществено опитни учители така щото днесъ за днесъ между обшнитѣ училищни инспектори не фигурира нито едно духовно лице, а между окръжнитѣ тѣхното число е исичко 12, отъ които 7 сж въ Галиція, дѣто дефинитивното имъ назначеніе прави глѣхното замѣстѣне съ свѣтски лица твърдѣ мѣчно.

Училищни инспектори въ Австрія има 3 вида: мѣстни, окръжни и областни. Обаче въ сжщия смислъ на думата училищни инспектори сж окръжнитѣ и областнитѣ. Мѣстнитѣ, ако и да носятъ въ нѣкои области това име, не сж нищо друго, освѣнъ училищни надзорници, каквито ги знае исторіята на учебното дѣло туку прѣди закона 1868 г. и още прѣди реформитѣ отъ 1848 г. Тѣхната роля е глѣхдѣ ограничена — и което е най-важното — не обхваща въ себе си сжществената задача на училищния инспекторъ — контролирането и упътването на учители въ неговата учебно-изпитателна работа. Тѣмъ изрично е забранено да се намѣсватъ при своитѣ ревизии въ хода на обученіето и да прѣдѣлятъ на учителитѣ какви и да било забѣлжѣски относително тѣхнитѣ методически похвати, а особено въ присѣтѣніето на ученицитѣ.

Мѣстнитѣ училищни инспектори сж длѣжни да посѣщаватъ често училищата въ общината и да слѣдятъ за редовното изграждане дѣлата въ училище отъ страна на тѣхнитѣ родители и наставници. Тѣ слѣдятъ сжщо така за редовното започване и свършване дневнитѣ занятия и бждатъ, щото учителитѣ да не изоставятъ своитѣ обязанности. Впечатлѣніята си, извлѣчени отъ направленіи посѣщаванія на училищата, тѣ излагатъ въ заседанията на мѣстния училищенъ сѣбѣтъ. За да бждатъ въ теченіе на училищнитѣ работи, тѣ сж длѣжни да се намиратъ постоянно въ сношеніе съ управителитѣ на учи-

иницата. Тя могатъ да обсаждатъ съ послѣднитѣ разни въпроси, заставащи жиото на по-сѣренитѣ тѣмъ училища и въ случай на разногласие прѣдставятъ спорнитѣ въпроси за разрѣшение въ окръжнитѣ училищни съвети. Сами, по своя инициатива, тѣ не могатъ да прѣдприматъ никакви мѣрки относително състоянието и въвеждането на училищата. Това право притежава само мѣстниятъ училищенъ съветъ изцяло. Въ онези общини, дѣто има училища съ повече учители, мѣстнитѣ училищни инспектори иматъ право да присъствуваатъ на учителскитѣ конференции, но не да ги ръководятъ, а само, за да знаятъ какви въпроси се подигатъ въ тѣхъ и какъ се тѣ разискватъ и бирѣме да съобщаватъ това въ записанията на мѣстнитѣ училищни съвети. Наобико мѣстнитѣ училищни инспектори сж информационни органи, прѣдначени да улесняватъ работата на окръжнитѣ училищни инспектори, като чрезъ събѣданията, достигащи въ мѣстнитѣ училищни съвети и прѣпращани отъ тѣзи въ окръжнитѣ, държатъ окръжнитѣ училищни инспектори постоянно въ течение на училищнитѣ работи въ учебния окръгъ.

Мѣстни училищни инспектори не сж прѣдначени въ всички области. Така е въ Силезия, Истрия и Корингия, дѣто всички членове на мѣстнитѣ училищни съвети сж длъжни да посѣщаватъ училищата и да съобщаватъ впечатленията си въ записанията на съвета или на прѣседателя. Въ Корингия членоветѣ на съвета сж длъжни да се разписватъ въ особна визитационна книга съ означение датата на посѣщението. Тѣзи посѣщения гукъ иматъ сжщата задача и сжщия характеръ, както и ревизитѣ на мѣстнитѣ училищни инспектори (надзорници) въ другитѣ области.

Въ Галиция мѣстни училищни инспектори се опредѣлятъ отъ окръжния училищенъ съветъ само за онези общини, въ които прѣседателятъ на съвета е прѣдправенъ съ работа. Тѣ замѣстятъ прѣседателя и сж длъжни не само да посѣщаватъ училищата и да докладватъ въ съвета за тѣхното състояние, но да се грижатъ сжщо така за изпълнението на вѣститѣ отъ съвета рѣшения както и разпоредбитѣ на по-висшитѣ училищно-надзорни инстанции; сжщо така тѣ докладватъ училищната каса и водятъ смѣткитѣ на мѣстния училищенъ съветъ. Другитѣ членове на съвета и изобщо лица, неопредѣлени самъжебно за това, могатъ да посѣщаватъ училищата само съ спешно разрешение отъ прѣседателя.

За мѣстнитѣ училищни инспектори не сжте сжщъ никакъвъ особенъ ценъ. Всѣки, които може да бжде членъ на мѣстния училищенъ съветъ, може да бжде опредѣленъ и за мѣстенъ училищенъ инспекторъ. На практика, обаче, се пазятъ, цѣло за такива да се назначаватъ лица, повече заинтересувани отъ училищнитѣ работи и по-дѣлнети. Обикновено се прѣдпочитатъ пенсионирани учители, за които се прѣдполага не само, че най-добрь ще разбираатъ, но и че най-грижливо ще се отнесатъ къмъ изложе-

нзата имъ задача, а особено като се глѣда въ видъ, че тѣхната длъжностъ, както и членството въ съвета, сж почетни.

Окръжни училищни инспектори

Окръжнитѣ училищни инспектори се назначаватъ отъ министра на науката и просвѣщеніето по *прѣдставѣнията* областнитѣ училищни съвети, които въ Долна Австрія солиратъ, прѣдварителното на окръжнитѣ училищни съвети. Въ окръжията окръжните училищни инспектори сж назначавани по единъ инспекторъ, но въ окръжия могатъ да бждатъ назначавани и повече. Сжщо така на единъ окръженъ инспекторъ могатъ да бждатъ повѣрени повече окръжия. Инспекционното окръжие всѣки инспекторъ се опредѣля отъ на просвѣщеніето. Въ Чехия при това инспекционното окръжие на инспекторъ да се състои отъ училища само националностъ, а въ Тиролъ, Баварія и изобщо населението е смѣсено, торътъ да владѣе добрь езика, на който води обучението въ новѣреното училище.

Окръжнитѣ училищни инспектори въ на тѣхното назначение сж по-право членове на окръжнитѣ училищни съвети и въ тѣхния съставъ, ако не сж взети въ срѣта. Въ послѣдния случай, т е, ако торътъ е взетъ изъ срѣдата на окръжнитѣ училищни съвети, неговиятъ мандатъ, цѣло на който той е билъ членъ въ съвета, губи, споредъ респективнитѣ закони въ Австрія, Тиролъ и Форарлбергъ, значеието и затова на негово мѣсто трѣбна да е назначенъ друго лице. Инспекторъ остава да бжде редовенъ членъ на съвета и членъ въ силата на своето назначеието инспекторъ.

Въ повечето области окръжнитѣ училищни инспектори се назначаватъ по за 4 години въ Буковина, Далмация, Герцъ и Истрия, Крайна, Моравия, Долна Австрія, Бургъ, Силезия и Ширія. Въ Горна Австрія се назначаватъ по за 3 години, а въ Галиция, Корингия, Тиролъ и Форарлбергъ не е опредѣленъ, по обикновено е членъ на Галиция, той съзнада съ тѣхъ събѣднитѣ окръжни училищни инспектори. Тиролъ и Форарлбергъ министръ на просвѣщеніето може винаги да уволиява окръжнитѣ училищни инспектори, но безъ съвѣтъ на министра, ако и не поменатъ законитѣ на другитѣ области, е подъ сжщъ другъ видъ запазено и тукъ. Въ Галиция членството на окръжнитѣ училищни инспектори не се намира въ никаква свързка съ окръжнитѣ училищни съвети. Тукъ торътъ зорно и дефинитивно Провизорното е на единъ окръженъ училищенъ инспекторъ до три години и, ако той се окаже на

назначенъ дефинитивно, разбира се, какъ въ опредѣленъ срокъ. Провизорно ги окръжни училищни инспектори по същата заплата, каквито сж имати на заемана отъ тѣхъ прѣди това назначенъ пжни и дневни пари за инспекторски обиколки, а дефинитивно назначенъ прѣдвиденъ обиколково въ IX-ия отъ прѣдвидени за държавнитѣ чиновнистрѣтъ на просѣщеніето може да отаѣни окръжни училищни инспектори III класа, обаче трѣбва да пази, щото тѣзи да не надминава третата частъ отъ число на прѣдвиденитѣ инспекторски особни заслуги окръжнитѣ училищни инспектори да бждатъ повишавани и въ тѣхъ като цѣлята на провизорното е отъ една страна да се ладе възможна поновоназначения инспектори да отата си и да се покаже пазливо каменя, прѣди да бжде назначенъ дефинитивно отъ друга — да се не товари твърдѣжета на инспекторския персоналъ, то, възлага послѣдното обстоятелство, лица за онитностъ и вѣстията могатъ да бждатъ за окръжни училищни инспектори дефинитивно.

Въ всички области, освѣнъ Галиция, въ училищни инспектори се назначаватъ опредѣленъ срокъ (траенето на тѣ окръжни училищни съвети), то е р, щото *учители*, назначени за окръжни инспектори да *запизаватъ учителскитѣ работни* *и тѣхната работа прѣвъ прѣме на инспекторване* *да се извършва отъ* *Послѣднитѣ*, ако тѣ замѣстятъ училищни или граждански училища, бидеи отъ респективнитѣ училищни фонди замѣстятъ директори или учители и педагогически училища — отъ дър-

житѣ училищни инспектори навсѣждѣ заплата си като учители или държавници, които сж имали прѣти назикъ за инспектори и сврхъ това дневни пари въ размѣръ, опредѣленъ отъ на просѣщеніето по прѣдложение на училищния съветъ, по изплатеніята. Годишнитѣ, прѣкарани въ инспекторски считатъ за прѣкарани на държавна служба тоа, се взиматъ въ свѣтка онитането на учителя или чиновника. въ области е поставено, щото учители или общински училища да се назнача окръжни училищни инспектори само то на онѣзи, които издържатъ уч-

итѣ училищни инспектори, както и въ училищни съвети се наричатъ царско-нитѣ училищни инспектори иматъ подъ отъ основнитѣ, гражданскитѣ и до-титѣ училища въ опредѣленитѣ имъ ин-

спекционни окръжия. Тѣ сж длжни периодически да посѣждатъ тѣзи училища и, доколкото е възможно, леднага да идватъ мѣрки за прѣмахането на забѣлжитѣ въ тѣхъ недостатѣни и отклонения отъ изискванията на училищнитѣ власти. Сжко така тѣ трѣбна да даватъ на учителитѣ, съвети и опжтания касателно тѣхната дидактико-педагогическа работа и по възможностъ веднага и на мѣсто да се грижатъ за прѣмахането забѣлжитѣ отъ тѣхъ недостатѣни въ това отношение, като пажатъ, щото забѣлжитѣ си да не правятъ въ присѣтствіето на ученицитѣ.

Въ прѣме на своитѣ инспекционни обиколки окръжнитѣ училищни инспектори трѣбва да обръщатъ особно внимание:

1) Върху редовното и акуратно изпълнение отъ страна на мѣстнитѣ училищни съвети и мѣстнитѣ училищни инспектори възложенитѣ тѣмъ обязанности и най-вече относително посѣщеніето на училищата и наврѣменното посрѣщане тѣхнитѣ материални нужди;

2) Върху точното спазване положеніята на закона относително приемането на дѣлата въ училища, както и освобождането имъ отъ задлжителността на обученіето;

3) Върху дѣятелността на учителитѣ, тѣхното прилежание, тѣхнитѣ способности и изобило тѣхното държане както въ тѣхъ тѣхъ отъ училището;

4) Върху научната подготовка на учителитѣ и грижитѣ имъ за тѣхното по-нататѣшно образование, както и върху упражняванитѣ отъ тѣхъ занятията въ училището;

5) Върху спазването на опредѣления учебенъ планъ, върху учебнитѣ методи, върху успѣха на ученицитѣ изобщо и по тѣхнитѣ учебни прѣдмети, върху тѣхнитѣ отсъствия отъ училището;

6) Върху дисциплината, порядѣка и чистотата въ училището и изобщо върху вътрѣшната негова уредба;

7) Върху въведенитѣ учебници и употребяванитѣ учебни срдства и пособия въ училището;

8) Върху икономическото състояние на училищата, състояніето на училищнитѣ сгради и отаѣнитѣ въ тѣхъ помѣщения, състояніето на училищнитѣ градини и др.;

9) Върху състояніето на училищнитѣ имоти, училищнитѣ каси, плетсобразното управление на училищнитѣ фондове и редовното изплатяване заплатитѣ на учителитѣ;

10) Върху състояніето на библиотекитѣ и читалнитѣ, уредени при училищата, както и избора на достъпнитѣ за тѣхъ книги и списания.

При посѣщеніето на частни учебни заведения заведенія окръжнитѣ училищни инспектори трѣбва да слѣдятъ, доколко тѣзи заведения отговарятъ на условията, при които е било допуснато тѣхното съществуване и дали тѣ не минаватъ грѣшитѣ на прѣдоставенитѣ тѣмъ права.

Окрѣжнитѣ училищни инспектори свикватъ и ръководятъ окръжнитѣ учителски конференции.

За своите инспекционни обиколки и изобщо за своята дейност окръжният училищни инспектори представят рапорти на окръжните училищни съвети. Въ тези свои рапорти те трябва да изтъкват всички недостатъци и нередовности, забелязани от тях, както и да направят предложения относително най-целесобразните според тях мерки за премахването на тези недостатъци и нередовности. Също така те са длъжни да отбелязват на тези рапорти какви забележки са имали случай да правят и какви опитвания да дават на учителите прилагане на обиколките си. Рапортите на окръжните училищни инспектори се разглеждат в най-близките заседания на окръжните училищни съвети и заедно с изегите по тяхен повод решения се изпращат на съответния областен училищен съвет, който от своя страна в рапорта си до министъра на изповяданията и просвещението е длъжен да вземе предвид изказаните в тях мнения.

Покрай тези общи положения относително функциите на окръжните училищни инспектори, изтъкнати в респективните закони на всички области било в една или друга форма, в законите на някои области срещахме още и следните: учителите са длъжни с готовност да дават на окръжните училищни инспектори исканията от тях сведения и да съдват внасяванията им и разпоредбите, като запазват при това правото си на оплакване пред окръжния училищен съвет. (Чехия, Истрия, Тирол и Форарлберг.)

Окръжните училищни инспектори подписват заедно с председателите на окръжните училищни съвети служебните свидетелства на учителите. Съветът е длъжен към всички свои решения по въпроси относително дефинитивното подпъване на останали вакантни учителски места, увеличението заплатите на учители за прослужени години, пенсионирането на учителите и предприемането срещу тях едни и други дисциплинарни мерки, да приложи съгласно на окръжния училищен инспектор. (Чехия, Тирол и Форарлберг.)

За провизорно подпъване вакантни учителски места и провизорно мѣстене учители в интереса на службата съветът предварително трябва да се съдобие съ съгласието на окръжния училищен инспектор. (Чехия и Истрия.)

Окръжният училищен инспектор е длъжен всички сведения, които, според него, обуславят пенсионирането, уволнението, вѣжението отстранение от служба или мѣстенето на подвѣдомствени нему учители веднага да съобщава на окръжния училищен съвет. (Чехия и Истрия.)

Окръжният училищен инспектор въ време на инспекционните си обиколки разглежда протоколите от заседанията на местните училищни съвети и въ случай на нужда при председателите съставя последните на заседанията (Истрия, Тирол и Форарлберг).

Окръжният училищен инспектор пише въ окръжния училищен съвет по дидактико-педагогически въпроси, а също назначението учители на вакантни мѣста (Истрия и Форарлберг).

Окръжният училищен инспектор глежда и одобрява учебните планове и местните училищни програми, които му се изпращат от управителя на училищата.

Въ случай на недоразумѣния и разнижия между окръжните училищни съвети и местните училищни инспектори и директори имат право да се отнасят за изглаждането на недоразумѣния и разногласия до общинския училищен съвет. (Чехия.)

Окръжните училищни инспектори контролират учителите въ окръжията си съ тяхната дейност и държане и тези действия се подписват от председателите на окръжните училищни съвети, които могат да правят към тях свои забележки (Истрия).

Последните законоположения, ако и не нати въ респективните закони на всички области на практика спадат към функциите на местните училищни инспектори почти навсякъде.

Освѣтъ наложението по-горе общи положения касателно функциите на окръжните училищни инспектори, министерството на народно просвѣщение съ окръжно от 18. май 1869 г. дало и особна инструкция, въ която съ тези функции са опредѣлени много по-детайлно. Въ времето си тази инструкция е имала видъ провизорните окръжни училищни инспектори, тъй като тогава само такива са назначавани и окръжното, съ което е била изпратена тази инструкция, е адресирано на окръжните шефове въ Моравия, Тирол и Форарлберг, Горна Австрия, Долна Австрия, Силезия и Крайна. Съ министерско предписане от 28. ноември 1872 г. е била изпратена инструкция на провизорните училищни инспектори въ Галиция, която е много по-пълно детайлирана от първата. Съ уреждането на окръжните училищни инспектори останалите области инструкцията е добила повсемѣстно приложение.

Споредъ последната инструкция дѣятелността на окръжните училищни инспектори се разнася въ следните три посоки: I. Ревизия на училищата; II. Окръжните учителски конференции; III. Служебната дейност въ окръжния училищен съвет.

I. Ревизия на училищата.

§ 1 Окръжният училищен инспектор е длъженъ въ всѣко отношение добръ да се състоянието на общественитѣ и частнитѣ и дѣйческитѣ училища въ неговото окръжие. Не е подъ неговъ надзоръ основнитѣ училища, които като дидактико-педагогически общински училища са свързани съ педагогическото да бѣде добръ освѣтленъ вързу състо-

нищното дѣло въ окръжнѣто си, Окръжно-училищенъ инспекторъ трѣбва, колкото е възможно, да посѣщава подвѣдомственыя училища; той трѣбва да ревизира, до колко това му позволяватъ обстоятелствата, училище въ окръжнѣто си най-малко два пѣтъ учебната година. По-честитѣ ревизии особено при поемането на тази длъжностъ почти неизбѣжно сѣдство за упознаване на училищното дѣло въ окръжнѣто. Щомъ тѣли веднажъ върху състоянието на училищъ въ окръжнѣто, инспекторътъ ще трѣбва да обърне повече внимание на онѣзи измежду които сж останали по-назадъ и изобило слаби и чрѣзъ по-чести ревизии, чрѣзъ ния и наставления, както и чрѣзъ контролното изпълнение ще гледа да подобри училища.

Ревизията на инспектора обхваща:

а) едно обилженіе съ мѣстния училищенъ и посредствено съ училищната община. Окръжниятъ училищенъ инспекторъ, безъ да не въ иѣщо ще се намери съ това пресѣдане неговата служба, нека не забравя, че нещото подчъртаване характера на неговия винаги произвежда очакваното дѣйствие. Окръжниятъ тактъ въ сношеніето съ народа вселени сѣрдцата и ги прави податливи и чинни въ полза на доброто дѣло, и фактъ е, че по-много иѣщо се върши по-охотно и бѣло, което е умѣло да спечели тѣзи отколкото вселѣствие прѣдписанията на служебнитѣ разпорѣдки и началнически дѣла. Това особено важи въ случаитѣ, когато е да се спечелятъ съгласието и волята общинитѣ за построяване нови или оброто издържане сжествуващитѣ училища, както и за увеличение учителскитѣ сили и бѣло училищата сж прѣпълнени. Окръжно-училищенъ инспекторъ трѣбва спокойно да изслушва мнѣнията, желаніята и напѣнията на мѣстния училищенъ сѣвѣтъ училищната, послѣднитѣ да взима винаги въ видъ, както и да гледа да изравнява възгледѣ между учителя и общината недоразумѣния и разногласия. При това той трѣбва още и при, дали мѣстниятъ училищенъ сѣвѣтъ да възложитѣ нему обязанности касателнитѣ интереси и прѣдусѣването на училището и учителитѣ.

б) училищната страна на училищата.

Въ това отношение окръжниятъ училищенъ инспекторъ трѣбва да насочи вниманіето си на училищното здание, да види доколко то е на хигиеническитѣ и изобило на ученици и учебни пѣли. Той трѣбва да изучи то положение и неговата уредба съ огледъ върху здравіето на ученицитѣ се, тѣй и спокойното, ненарушавано отъ външенъ бучение (нѣма ли влага, мокрота, нечистота въздухъ; не е ли въ сѣдство съ иѣща пазаръ, силно оживява улица и пр.); а така и височината на училищната стая

или на класнитѣ стая въ сравнение съ числото на ученицитѣ, порядъка и чистотата въ училищния дворъ, въ училищното здание и въ класнитѣ стая, сжщо да види квартирата на учителя отгледя ли на най-обикновенитѣ изисквания, които съ право биха могли да и бждатъ прѣдвидени; отоплението, освѣтлението, вентилирането, училищнитѣ покривни изобило и особено чистотата, съ огледъ къмъ числото, възрастъ, рѣста на ученицитѣ: учебнатѣ пособия, числото имъ, качеството имъ и състоянието имъ, ученическитѣ и учителски библотеки, географскитѣ карти и глобуси, картинитѣ за нагледното обучение и естествознатѣние, физическитѣ апарати, както и апаратитѣ за нагледностъ при обучението по четене и смѣтане, учебнитѣ и учебнитѣ пособия за бѣдни дѣца; училищната градина, нейната култура изобило, както и репрезентиранигъ въ нея отрасли съ огледъ къмъ мѣстнитѣ климатически условия и фактори, прѣдставени ли сж и съ какъвъ успѣхъ овощарството, пчеларството, конярството и гравитирството; игрището и необходимия за него апаратъ. Тѣзи сж точкитѣ, върху които окръжниятъ училищенъ инспекторъ трѣбва да насочи вниманіето си. При това той трѣбва да си вземе бѣтъски относително учредяването и издържането на училището, назначението на училищния фондъ, неговото управление, сжщо относително начина за изплащане заплатитѣ на учителя и изобило отношенията на мѣстния училищенъ сѣвѣтъ къмъ училището, сжщо така относително извънучилищнитѣ занятия на учителя или лежанитѣ върху него въ силата на училищнитѣ учредителни документи задължения и най-сетѣ относително характера на учителската служебна дѣлностъ, дали той е стабиленъ, провизоренъ учителъ или сѣвѣтъ, дали провизориятъ или сѣвѣтъ учителъ притежава свидѣтелство за учителска правоспособностъ или не. Върху всичко това окръжниятъ училищенъ инспекторъ трѣбва да бжде добръ осѣтленъ.

в) Управлението на училището.

Окръжниятъ училищенъ инспекторъ контролира списъцитѣ на дѣцата, постигнали задължителната училищна възраст и посѣщаващи училището, издирва причинитѣ на отсъствията отъ училището изобило, както и на неизпълненіето отъ страна на родителитѣ и настояшитѣ на дѣцата възложената имъ училищна обязаностъ да пращатъ послѣднитѣ въ училище; той изучава употребитѣ сѣща това сѣвѣтъ и даления отъ тѣхъ резултатъ, обрѣща вниманіето си върху законно опрѣдѣленото врѣме за приемането на дѣцата въ училището, върху възрастъ на приетитѣ дѣца както въ класовѣтъ, тѣй и въ повторителния курсъ, разглежда каталогитѣ, инвентаритѣ, правилницитѣ, визитационната книга, информира се относително учебното врѣме и ваканциитѣ, учебния планъ, разпрѣдѣленіето на материала и сѣмичното разпрѣдѣленіе на часовѣтъ и контролира тѣхната изпѣсьобразностъ и редовното придържане о тѣхъ; взима бѣтъски

относително прѣдписанитѣ и въведени учебници, както и относително изпуснатия и минатъ материалъ; той прѣждеда сжщо така и писменитѣ упражненія на ученицитѣ. Въ училища съ повече учители окръжниятъ училищенъ инспекторъ сѣди, дали ставатъ кога и какъ ставатъ учителскитѣ конференции. Въ частнитѣ учебни и възпитателни заведения той трѣбва да слѣди, доколко се пазятъ условията, при които е разрѣшено тѣхното съществувание, както и означенитѣ въ тѣзи условия цѣль и правъ, а сжщо така, дали настаненитѣ въ тѣхъ учители и ученици припежаватъ свидѣтелства за учителска правоспособностъ и по какви учебници се води обучението.

а) Педагогическо-дидактическата дѣйностъ и дѣржнето на учителя изобщо.

Окрѣжниятъ училищенъ инспекторъ е длъженъ напълно и точно да се запознае съ прѣпо-
даването на учителя и работата на ученицитѣ. Той трѣбва добръ да проучи метода на учителя и лично самъ да се увѣри въ стойността на ученическитѣ отговори. За тази цѣль той или самъ задава въпроси на ученицитѣ, или пъкъ опрѣдѣля на учителя учебния прѣдметъ и учебния материалъ, по който той трѣбва да изпитва. При това той трѣбва да поставява извѣрѣ прѣдпазливо, като винаги има прѣдъ видъ съ нищо да не накърни авторитета на учителя прѣдъ ученицитѣ. Особно той трѣбва да се отнесе внимателно къмъ обучението въ слѣдитѣ отдѣления и да види каква похвалностъ проявяватъ учителитѣ въ това отношение. Ако обучението се води неопатъчно цѣлесъобразно, то нека инспекторъ се намѣси въ него, обаче тѣй, щото това да не произвежда никакво особено впечатление на ученицитѣ и да не уронва съ нищо престижа на учителя; нека инспекторътъ чрезъ своето участие фактически и практически даде на учителя образецъ отъ правилно поставяване при обучението. Съ това, обаче, не се дава на инспектора право да мисли, че метода, която споредъ него е най-добра, въ всички случаи и при всекакви обстоятелства изобщо ще бжде и абсолютно единствената или единствено приложимата, тѣй като различни палица и срѣдства водятъ къмъ една и сжща цѣль. За метода и поставяването на учителя инспекторътъ не трѣбва да сѣли извѣнпажъ, по първото впечатление; той трѣбва старателно да го прослѣди и изучи, да гледа да го схване като цѣло и да проникне въ неговата сжщностъ, да иска слѣдъ свършека на обучението отъ учителя обоснования за него и чакъ слѣдъ спечетения по този начинъ погледъ на методическото поставяване на учителя, да изкара своето сжждение върху него. Старателниятъ, самостоятелнъ мисленитѣ и работенитѣ учителъ нѣма да се обезкуражи само при такова отнасяне спрямо него, тѣй като то още повече ще го подкрѣпи и утвърди въ онова, което въ неговото поставяване е добро и умѣстно и не го губи и губи въ онова, което въ неговото поставяване е невѣрно и нецѣлесъобразно,

щомъ му се прѣдставятъ нужнитѣ основания. Опитанията и съвѣтитѣ стуватъ успѣшно, ако се даватъ съ патинъ, защото добръ разбиранъ и ще съставятъ тогава органически и методическото поставяване на старателъ, когато въ противенъ случай, опортъ, тѣ често пакъ произвеждатъ противоположно на рѣководнитѣ намѣрения. Тогавъ тѣ като чужди вмикнати просто механически въ учебна учителя, спватъ обучението на неа особно, ако този начинъ, вслѣствие практика, е станалъ за учителя нѣатура. Сжщо така тѣ дѣйствуватъ върху придобитата вече отъ учителя и самоувѣреностъ при обучението, която е необходима при всѣко обучение. ниятъ училищенъ инспекторъ не бже да давантъ отъ него опитания и трѣбва да убиватъ или пригискатъ уч самостойностъ; нека той винаги да само самостойната дѣйностъ на ученица се въ неговата индивидуал неговото съзнание, въ силата на него дѣятелностъ, може да има дѣйствителенъ тѣй като само животътъ възбужда. Механическото поставяване, измѣнено отъ живите на сила, убива духомъ и ученицитѣ. Изобщо нека окръжниятъ инспекторъ дава на своитѣ опитания чения повече форма на доброжелателен отколкото на строга заповѣдъ, тѣй като начинъ той ще спечели сърдцата и да на тѣзи, които трѣбва да поучава и желання и разпоредба, даже сериозно забѣлѣжки или измѣрения ще се посрѣ зачитатъ драговолио. Затова нека и любезно и нека избѣгва всичко, което е рѣзкостъ или суровостъ може да осорчи на учителя, тѣй като подобни оспорва малко могатъ спомогна за постигане на цѣль. Нека инспекторътъ не изказва силно слабоститѣ на по малко-даровититѣ а особно когато забѣлѣжи а тѣхъ стремелъ къмъ усъвършенствувание. Въ прѣдъ видъ даденитѣ фактически условия той не отнема надеждата у по-слабитѣ противъ нека ги ободрява и пасърдичия въ духе нужната смѣлостъ и довер собственитѣ имъ сили и резултатътъ ще че често пакъ по-слабитѣ могатъ да даже шастаивно надаренитѣ, а особно постѣднитѣ твърдѣ много се ослабватъ нитѣ дарби. Само доказаната немарливостъ отнасяне къмъ възложенитѣ обязанности и съзнателното прѣдупитието тѣхно нене не заслужаватъ зачитане и списо. Казаното окръжниятъ училищенъ инспекторъ трѣбва да има винаги прѣдъ видъ, когато ревизира училища съ повече учители, които той изказва впечатленията си опитания въ учителската конференция

§ 2. Окръжните учителски конференции се свикватъ съ цѣль да се постигне необходимото съгласие и единство въ вътрѣшната организация на учебното дѣло въ окръжието, да се обсъждатъ прѣдложения за прѣустрояването на народно училищното дѣло, да се направлятъ въ този смисълъ прѣположения прѣдъ окръжните училищни власти и да се изкажатъ мнѣния по въпроси отъ училищенъ характера, прѣдставени отъ тѣзи власти на конференциите.

Въ частности конференциите трѣбватъ:

1. Да отговарятъ на задамата, налагана тѣмъ отъ реда въ училището и въ обучението класово-учебните планове, разпределението на класовете и т. н.;

2. Да разглеждатъ въведените учебници и книги за прочитъ, както и всякакви учебни пособия и изобрѣтателни средства за успѣха на обучението, и да правятъ прѣдложения за тѣхното подобрене, или пъкъ за въвеждането нови учебници и учебни пособия;

3. Да обсъждатъ обстояно признатитѣ както отъ теорията, тъй и отъ практиката за цѣлесъобразни методи на обучението и да се произнасятъ върху тѣхното приеждане, както и върху основнитѣ положения на училищното възпитание;

4. Да обърчатъ особено внимание на заблагодѣнитѣ, дѣвическитѣ стопански училища, училищнитѣ библиотеки, училищнитѣ градини, училищнитѣ стопанства, гимнастическитѣ занеци, както и всички мѣроприятия, прѣследващи цѣльта да подобрятъ здравословното състояние на училищната младежъ;

5. Да обсъждатъ прѣчките за развитието и напредъка на общественото образование въ окръжието и да правятъ прѣдложения за тѣхното прѣмахване;

6. Да обсъждатъ средствата, чрезъ които може да се постигне нужното съгласие между домашното и училищно възпитание;

7. Да обсъждатъ средствата, необходими за разширението и увеличението на училищата и учебното дѣло въ окръжието, особено за откриването на допълнителни курсове и нисши специални училища, съобразно нуждитѣ на окръжието;

8. Да обсъждатъ средствата за самообразованието на учителитѣ, а именно уреждането на окръжни учителски библиотеки.

За послѣдната цѣль особено спомгатъ реферати съ научно и педагогическото съдържание, практически лекции по извѣстни учебни прѣмети и изложби на учебни пособия, които могатъ да се устройватъ въ конференциите.

§ 3. Редовнитѣ конференции (§1.) се свикватъ отъ окръжната училищна власть, която опредѣля мѣстото, времето и траенето на конференциите. Конференциите не могатъ да траятъ повече отъ 3 дни. Окръжната училищна власть може, въ случаи на призната необходимостъ, да свиква и извънредни конференции, по когато разноскитѣ по тѣхъ не бѣдатъ за смѣтки на окръжната учи-

лищна каса, тя прѣдварително трѣбва да съгласието на областната училищна власть.

§ 4. Членове на окръжните учителски конференции сѫ задѣжени да присѣстватъ тѣхъ сѫ всѣхитѣ директори, главни учители, свѣтски учителки, помощници и учителки, които иматъ свидѣтелство телска правоспособностъ отъ основнитѣ дѣлски училища, дефинитивно назначени по законъ божии въ сѣхитѣ училищни торитѣ, главнитѣ и образцови учители и крадскитѣ мъжки и дѣвически педагогически лица въ окръжието.

Всѣхитѣ членове иматъ по работни конференции рѣшаващъ гласъ, както и пасивно изборно право.

Помощници учители и учителки, които тежаватъ само свидѣтелство за зрѣлостъ, длѣжни да присѣствуватъ на конференции иматъ право само на съвѣщателенъ гласъ.

Непозначенитѣ дефинитивно учители божии, суплентитѣ и помощници учители безъ свидѣтелство за зрѣлостъ не сѫ сѣхитѣ основни и педагогически учители въ стопанскитѣ училища, учителитѣ и учителките отъ частнитѣ училища сѫ свободни да участвуватъ въ конференциите съ право на съвѣщателенъ гласъ.

Всѣхитѣ членове на окръжната учителска конференция иматъ право да присѣствуватъ на конференции.

Прѣседателитѣ има право да ками и да свѣщателенъ гласъ.

§ 5. Прѣседателъ и рководителъ на конференцията е окръжниятъ училищенъ инспекторъ. Той опредѣля за всѣка конференция сѣстникъ. Конференцията избира измежду членове двама секретари съ срокъ една година.

Допуща се и повторно избиране.

Избранитѣ сѫ длѣжни да приематъ ако прѣдидещата година не сѫ зисали почетни мѣста.

§ 6. Дневниятъ редъ на конференцията сѫща на членоветѣ най-малко 4 седмици напредъ свикване. Конференцията има право да разширява опредѣления дневенъ редъ.

§ 7. За подготвяне работата на всѣко заседание конференцията избира измежду членове една постоянна комисиия. Окръжниятъ училищенъ инспекторъ е прѣседателъ на тази комисиия. Освѣнъ това конференцията може да учреди особни комисиии за подготвяне или пълнене на отдѣлни въпроси.

§ 8. Окръжната учителска конференция съгласно съществуващитѣ за това постановления измежду членоветѣ си прѣдоставително издѣля въ окръжния училищенъ сѣстникъ, за заежване окръжната учителска библиотека прѣдоставително издѣля въ областната каса.

§ 9. Въ всѣко заседание се държи протоколъ въ който се вписватъ обсъжданитѣ и направенитѣ прѣдложения и взетитѣ рѣшения. Прѣседателитѣ съ рапортъ прѣпраща

въ окръжния училищенъ съвѣтъ, който своя страна ги прѣпраща въ областния училищенъ съвѣтъ съ изложение за взетите мѣрки и изпълнение рѣшенията на конференцията и собствени прѣдложения.

Годишниятъ училищни отчети на областния училищенъ съвѣтъ винаги трѣбва да бѣже очеркъ на дѣйността на окръжните учителски конференции.

10. Работата на окръжните учителски конференции се опрѣдѣля отъ окръжната училищна палата.

III. Служебната дѣйность окръжния училищенъ съвѣтъ.

3. Окръжниятъ училищенъ инспекторъ слухно е длъженъ да дава своите мнѣния по *педагогически или административно-икономически училищни въпроси*, когато тѣ бждатъ изисвани отъ областния и окръжния училищни съвети или отъ прѣдседателя на послѣдния; също той е длъженъ по искането на прѣдседателя на окръжния училищенъ съвѣтъ да резузирателно изпратително нему служебни дѣла. По това той е длъженъ основателно да се заеме съ училищното законодателство и постоянно се грижи за своето по-нататъшно развитие и вътрешностъ въ дидактико-педагогическо отношение. Слѣдъ свършека на всѣка учебна година и прѣди началото на слѣдващата той трѣбва да прѣдставя въ окръжния училищенъ съвѣтъ годишенъ рапортъ върху всичките подчинени нему учебни заведения, като гледа, да въ основата на дадената отъ него характеристика за всѣко отъ тѣхъ да лежатъ достатъчно, вѣрни и точни данни. Инспекторътъ е длъженъ си въ всѣко врѣме да прави прѣдложения за подобруването и напредъка на учебното дѣло. Отдѣлни протоколи той не държи. Всяка инструкция въ нѣкои мѣста, особено въ училищните си точки е просто копировка, нѣкои разчленения на първата, за която нѣма по-горѣ. Сжществена разлика между тѣхъ инструкции нѣма. Сжществена разлика е въ тѣхъ по съдържание е, че въ втората не е право изтъкната обязаността на окръжния училищенъ инспекторъ да слѣди, доколко въ даденото окръжие се полагатъ грижи за обучението на глухо-нѣмните и слѣпите дѣца и какъ е поставено това обучение. Обаче констатирането на тази разлика не трѣбва да ни кара да кажемъ, че втората инструкция освобождава инспектора отъ въпросната обязаностъ.

4. Допълване образованието на основните училища държавниятъ законъ за народното образование въ 47-я си параграфъ постановява, щото въ всѣко окръжие при нѣкое отъ педагогическите училища да се откриватъ ежегодно прѣзвителни и канцисни допълнителни общообразователни курсове. Обучението въ тѣзи курсове обхваща онѣзи учебни прѣдмети, които се минаватъ педагогическите училища. Курсовете

траятъ обикновено 4-8 недѣли и слѣдъ свършека имъ учителите за участието си въ тѣхъ получаватъ удостовѣрения. За устройството и уредбата на тѣзи курсове се грижи областната училищна властъ, която свиква учителите на тѣхъ. Окръжните училищни инспектори опрѣдѣлятъ нѣкъ кои учители не трѣбва задължително да посѣдватъ курсовете. Тѣ сж длъжни всѣка година въ края на първия семестръ да прѣдставятъ въ областния училищенъ съвѣтъ списъкъ на учителите, които ще трѣбва да се явятъ на курсовете. Лекторите въ тѣзи курсове се опрѣдѣлятъ отъ областната училищна властъ и получаватъ за лекциите си известно възнаграждение. *Сжщо така получаватъ платни и онѣзи наръ и онѣзи учители, които не трѣбва да посѣдватъ курсовете по задължение.*

Окръжните училищни инспектори слѣдятъ сжщо така за реда и прѣподаването въ допълнителните училища, които се уреждатъ отъ окръжния училищенъ съвѣтъ съ цѣлъ да се повтарятъ, допълнятъ и разширятъ познанията, дадени отъ основното училище. Обучението въ допълнителните училища не е поставено въ всички области еднакво и въ нѣкои отъ тѣхъ то е задължително за дѣцата и отъ двата пола, свършили курсъ на основното и не слѣдвали въ нѣкое специално или по-висше училище до навършена 14, а въ други до навършена 15-годишна възраст. Окръжните училищни инспектори трѣбва да прѣглеждатъ списъците на дѣцата, неспособни още отъ задължителността на обучението и да слѣдятъ дали онѣзи отъ тѣхъ, които сж завършили курсъ на местното основно училище, слѣдватъ въ нѣкое по-висше и ако не, дали посѣдватъ допълнителното. Сжщо така тѣ слѣдятъ, щото изработения прѣварително и прѣдписанъ отъ окръжния училищенъ съвѣтъ учебенъ планъ точно да се прилага отъ учители или учителите въ допълнителните училища.

Окръжните училищни инспектори прѣдседателствуватъ и конференциите, свиквани отъ окръжния училищенъ съвѣтъ за изработване учебенъ планъ за всѣко гражданско училище въ учебното окръжие и състоещи се отъ учителите въ гражданските училища, директорите на педагогическото или педагогическите училища въ окръжието и прѣдставители на занаятческите и земеделчески интереси на мѣстата, дамо се намиратъ гражданските училища и на окръжието.

Окръжните училищни инспектори прѣдседателствуватъ и ръководятъ сжщо така годишните конференции на учителите отъ гражданските училища въ онѣзи окръжия, дѣто такива училища има повече.

Подъ надзора на окръжните училищни инспектори се намиратъ още и дѣтските приети и забавачнически. Особно министерско окръжно отъ 22. юний 1872 г. № 4711, въз основа на законоположенията изказани въ 10, 16, 27, 29, и 30. отъ държавния законъ за народното образование, развива идеята за тѣзи два вида учебни

възпитателни заведения, като се сира прѣдимо на послѣднитѣ, показва тѣхното значение, полза и необходимостъ, и направо възлага върху окръжнитѣ училищни инспектори задачата да се грижатъ за тѣхното разпространение и прѣусилване въ окръжиято имъ. За ревизиране на тѣзи заведения министерството е прѣдоставило на областнитѣ училищни власти да изработятъ сами подробна инструкция, която да почива върху издаденитѣ отъ него основоположения. Тѣзи основоположения сж:

1. Окръжниятъ училищенъ инспекторъ трѣбва да се грижи за откриването забавачници въ неговото окръжие и за прѣобръщането съществуващитѣ дѣтски приюти въ забавачници. Той трѣбва колкото е възможно по-често да ревизира общественитѣ и частни забавачници и дѣтски приюти и е длъженъ да дава своитѣ съвѣти тамъ, дѣто се окаже нужно, както и чрѣзъ усни опитвания да се грижи за прѣмахването на заблѣзанитѣ отъ него недостатѣци.

2. При посѣщенията на забавачницитѣ и дѣтскитѣ приюти, окръжниятъ училищенъ инспекторъ трѣбва прѣди всичко да слѣди дали се спазва министерската разпоредба, която урежда тѣзи заведения. Той трѣбва особено да иззи, щото идеята, която лежи въ основата на забавачницитѣ, съ присърдце да се прѣгръща отъ забавачникѣ и срѣдства и методитѣ да се прилагатъ планомерно и тактично. Всекаква едностранчивостъ трѣбва да се избѣгва и то така, щото игритѣ да запазятъ своя характеръ и да се не употребятъ като срѣдство за прѣкарване на врѣмето и по-сериозното обучение да се съпровожда винаги отъ нѣкаква интересна работа за дѣцата, а не да бжде голо учене.

Касателно занятията инспекторътъ трѣбва да внимава, щото тѣ винаги да бждатъ нагласени споредъ възрастта на дѣцата и никога да не бждатъ за тѣхъ утегчителни или принудителни; чрѣзъ тѣхъ дѣцата трѣбва да се развиватъ, а не да добиватъ само механическа сръчностъ. Сжщо така инспекторътъ трѣбва да гледа, щото занятията правилно да се разнообразятъ; занятията въ стаята, доколко позволява врѣмето, да се разнообразятъ съ работа въ градината и изобно дѣлата да прѣкарватъ колкото се може повече врѣме въ градината.

Инспекторътъ не трѣбва да допуша, щото забавачницитѣ и дѣтскитѣ приюти да подготвятъ дѣцата направо за училището; четене, писане, смѣтане не трѣбва да влизатъ въ кръга на упражненята тукъ, не трѣбва на тѣзи заведения да се дава характера на училища чрѣзъ въвеждане строга дисциплина.

Касателно работнитѣ часове на забавачницата инспекторътъ трѣбва да гледа, щото тѣ да отговарятъ на мѣстнитѣ условия и на педагогическитѣ принципи и никога дѣцата да се не принуждаватъ да прѣкарватъ непрѣкъснатото повече врѣме въ забавачницата.

Поменатото по-горѣ министерско окръжно, което задължава окръжнитѣ училищни инспек-

тори да се грижатъ за откриването за въ тѣхнитѣ окръжия, изисква сжщо тѣхъ да се запознаятъ основателно съ нието въ тѣзи заведения, да приучатъ тѣхнитѣ нужди, да отбѣлзватъ дѣла отъ тѣхъ и споредъ случая да правятъ жения за откриване на такива прѣдѣла, дѣто училищна власть, дѣто откриването б влияни се окаже невъзможно. Добрѣ таги отъ длѣността на инспекторитѣ отношение имъ се зачитатъ като особи и трѣбва да бждатъ винаги посочвани нитѣ отчети на областнитѣ училищни.

Очертаната тукъ твърдѣ обхващава на окръжнитѣ училищни инспектори телно доста ограничена по въпроса за рането на религиозното обучение и въ училищата. Законътъ отъ 25. май, които регулира отношенията на черквѣ училището, въ първия си параграфъ гласи: «Върховното управление на учебно-въпитателното дѣло и върховниятъ надзоръ въ се прѣдоставятъ на държавата и се вагъ чрѣзъ законно опрѣдѣленитѣ органи», а въ непосредно слѣдния параграфъ гласи: «Безъ да се нахвърта право, уреждането и ръководенето на религиозното обучение и възпитание и ниятъ надзоръ върху него въ народни срѣдни училища се прѣдоставятъ на религиозни общини. Тѣзи двѣ мѣстности, ако не изключващи другъ за- становления се разклоняватъ въ законъ надзора върху училищата на всички об- въ резултатъ ние срѣщаме отъ една страна, положения, които прѣдоставятъ надзоръ религиозното обучение и възпитание на духовнитѣ власти, а отъ друга — съ тѣхъ законоположения, които нагъ съ този надзоръ окръжнитѣ, а за срѣд педагогически училища областнитѣ инспектори. Своитѣ разпоредби, изходя прѣдоставеното ней право духовната прави обикновено чрѣзъ окръжния уч- съвѣтъ, обаче тя и непосредно се въ- въвежда на религиозното обучение и не участието си при одобряването учебни- чаването учители по законъ божии, чрѣзъ непосредни ревизии на прѣпо- чрѣзъ правото да устройва извънредни на изпити по прѣдмета. Прѣдставитѣ разнитѣ въронзповѣдания въ окръж- нищенъ съвѣтъ могатъ винаги да по- часовѣтъ по законъ божии съ цѣлъ да рѣ- начина на прѣподаването и резултатитѣ. Сжщо така тѣ могатъ да присъствуватъ врѣме на инспекторскитѣ ревизии и съ- чатления и живѣния да изказватъ на о- училищенъ съвѣтъ. Окръжнитѣ училищ- спектори ревизиратъ само методически на религиозното обучение, и лесно се на- бере какъвъ плодъ може да се очаква нитѣ ревизии при широкитѣ права, прѣд-

тата. Не ще съмнително, че тѣзи права на е требвало да дойдатъ въ стѣжковенно законитѣ наредби и единството на училищно-управление. Нѣколко министерски окръжия, и по поводъ на отдѣлни случаи най-добри за това. Така едно окръжно до общешэфъ въ Силезія установява, че по божи трѣбва да се правятъ изпити на попованіе, понеже религиозното обучение ищтата е частъ отъ цѣлостното и че по това не бжде практикувано, съотвѣтствителни власти трѣбва да сж въ съгласоркажатъ, че това става не по тѣхна вина. Друга страна сжщото окръжно, като подправото на черквата да слѣди чрѣзъ гани за религиозното обучение въ училища да ревизира прѣподаването въ всѣко освобождава училището и учителя отъ отговорностъ въ случаи, когато органи черквата прѣдприематъ вѣтъ отъ училища безъ прѣдварително споразумѣние съ тѣхъ власти изпитъ на ученицитѣ по познания изъ религіята. Въ таква споредъ окръжното, черковнитѣ органи имать единъ черковенъ актъ, при който нѣма защо да прислѣдствува, а училището може да задължава ученицитѣ и да имъ видъ показанитѣ резултати за издаване отъ него свидѣтелства. Какви трѣбва да случаетъ, които сж прѣдизвикали това, а едва ли има нужда да пояснявамъ. Въ окръжнитѣ училищни инспектори, равно да ревизиратъ училищата и всички на окръжнитѣ училищни съѣти. Въ ревизии обаче членовѣтъ на окръжнитѣ съѣти не могатъ да правятъ никакви жи на учителитѣ и изобщо изнесенитѣ ния съобщаватъ само въ засѣданията на Тѣмъ не е позволено сжшо така да тѣ религиозното обучение въ оиѣзи овѣдания, къмъ които тѣ сами не прирѣ.

Възглавѣтъ на окръжнитѣ училищни инспектори.

Окрѣжнитѣ училищни инспектори въ Австрія 378. Това число се разпрѣдѣля между сѣбъ области така: Долна Австрія — 34, Австрія — 12, Салцбургъ — 3, Штирия — 18, Крайна — 8, Истрия, Герцъ и Триестъ — 14, Тиролъ — 25, Форарлберъ — 89, Моравія — 51, Силезія — 11, Далмация — 10, Галиція — 79. Окрѣжната си окръжнитѣ училищни инспектори да бждатъ назначени за такива, сж: въ Австрія 1 директоръ на педагогическо училище, 7 учители въ гимназии, 16 директори на граждански училища, 6 учители въ граждански училища, 3 образцови учители, 1 главенъ въ основно училище. Въ Моравія — 1 директоръ на гимназия, 1 въ гимназии, 1 учитель въ педагогическо

ческо училище, 2 директори въ граждански училища, 2 образцови учители при педагогически училища, 2 директори на основни училища и 1 учитель въ основно училище.

Въ Салцбургъ — 1 гимназиаленъ учитель, 1 учитель въ педагогическо училище и 1 основенъ учитель. Тукъ 2 мѣста сега сж незаети.

Въ Штирия — 4 директори на срѣдни учебни заведения, 1 директоръ на педагогическо училище, 1 гимназиаленъ учитель, 1 учитель въ педагогическо училище, 9 главни учители въ основни училища и 2 основни учители.

Въ Коринтія — 1 директоръ на педагогическо училище, 1 образцовъ учитель при педагогическо училище и 6 главни учители въ основни училища.

Въ Крайна — 1 гимназиаленъ учитель, 1 учитель въ педагогическо училище, 1 директоръ на прогимназия, 1 образцовъ учитель при педагогическо училище и 4 главни учители въ основни училища.

Въ Истрия, Герцъ и Градиска съ Триестъ — 2 гимназиални учители, 1 учитель въ педагогическо училище, 1 директоръ въ гражданско училище, 6 образцови учители при педагогически училища, 1 учитель въ подготовителенъ класъ на педагогическо училище, 2 директори въ основни училища и 1 главенъ учитель въ основно училище.

Въ Тиролъ — 2 гимназиални учители, 4 учители въ педагогически училища, 8 образцови учители при педагогически училища, 4 директори на основни училища, 5 главни учители въ основни училища, 1 основенъ учитель и 1 деканъ.

Въ Форарлберъ — 1 гимназиаленъ учитель, 1 директоръ въ гражданско училище и 1 учитель по законъ божи.

Въ Чехія — 3 учители въ педагогически училища, 29 учители въ гимназия (1 по гимнастика), 41 директори въ граждански училища, 6 учители въ граждански училища, 7 образцови учители при педагогически училища, 2 основни учители и 1 деканъ.

Въ Моравія — 4 директори на срѣдни учебни заведения, 5 директори на педагогически училища, 21 директори на граждански училища, 10 учители въ гимназия, 3 учители въ педагогически училища, 3 образцови учители при педагогически училища, 1 учитель въ гражданско училище и 4 главни учители въ основни училища.

Въ Силезія — 2 гимназиални учители, 2 учители въ педагогически училища, 3 директори на граждански училища, 1 учитель въ гражданско училище и 3 образцови учители при педагогически училища.

Въ Буковина — 1 учитель въ педагогическо училище, 1 образцовъ учитель въ педагогическо училище и 9 главни учители въ основни училища, 2 снененини.

Въ Далмация — 2 учители въ педагогически училища, 3 директори въ граждански училища, 1 учитель въ гражданско училище, 1 образцовъ учитель при педагогическо училище и 3 главни учители въ основни училища.

Въ Галиция — 67 дефинитивно назначени и отъ тѣхъ: 1 бившъ директоръ на педагогическо училище, 1 бившъ учителъ въ педагогическо училище, 3 бивши учители въ сѣдни училища, 1 бившъ директоръ на гражданско училище, 1 бившъ учителъ въ гражданско училище, 1 бившъ учителъ въ занаятчишко училище, 7 бивши образцови учители при педагогически училища, 27 бивши главни учители въ основни училища, 18 бивши основни учители, 7 свещеници и бивши учители по законъ божий, провизори и 12 и всички учители въ основни училища.

Тука прилагамъ и по единъ формуляръ отъ обикновенитѣ рапорти, каквито прѣдставятъ окръжнитѣ училищни инспектори слѣдъ ревизията си на едно училище, и единъ отъ годишнитѣ. И двата формуляра сж за виенското градско училищно окръжие.

Областни училищни инспектори.

Областнитѣ училищни инспектори се назначаватъ съ императорски указъ по прѣдставленіе отъ министра на изповѣданията и просвѣщеніето. За такива се вербуватъ обикновено лица изъ учителската сѣда при сѣднитѣ или висши училища, които сж се отличили било съ научнитѣ си трудове, било съ своята дидактико-педагогическа вѣщина. При назначаването на областнитѣ училищни инспектори се вничава, щото по специалността си тѣ да прѣдставляватъ двѣтъ главни групи познания, застъпени въ сѣднитѣ училища — хуманистичната и реалистичната и да владѣятъ разнитѣ езици, на които се води обучението въ народнитѣ и сѣдни училища въ тѣхната областъ.

Минималното число на областнитѣ училищни инспектори е 36. Сѣдалището и обявата на функциитѣ на всѣкиго отъ тѣхъ се опрѣдѣлятъ отъ министра на изповѣданията и просвѣщеніето.

Областнитѣ училищни инспектори образуватъ постояненъ корпусъ, издържането на който се регулира отъ правилото, щото, при постепенното повишение на отдѣлнитѣ пегови членове, едната половина отъ всичкитѣ да получаватъ заплатата по 2700 фиоринта, а другата по 2100 фиоринта. Когато числото на назначенитѣ областни училищни инспектори бжде нечетно, то по-големата частъ трѣбва да получава по-малката отъ горнитѣ заплати.

Областнитѣ училищни инспектори се опрѣдѣлятъ въ VI класъ.

Областнитѣ училищни инспектори въ Виена и Триестъ получаватъ квартири по 450 фиоринта, а всички други по 300 фиоринта. Пятни пари за служебнитѣ си обиколки областнитѣ училищни инспектори получаватъ отдѣлно.

Функциитѣ на областнитѣ училищни инспектори сж опрѣдѣлени въ законитѣ за надзора върху училищата на отдѣлнитѣ области въ твърда обща форма. Казано е само, че непосредно влияние върху училищата въ дидактико-педагогическото отношение упражняватъ областнитѣ

училищни инспектори прѣзъ периодични визии, ръководене изпититѣ, надзоръ дѣйността на директоритѣ, мѣстнитѣ рѣжни училищни сѣвѣти и пр. Нуждни вѣнания и инструкции областнитѣ училищни инспектори получаватъ отъ министра на дѣнията и просвѣщеніето. Слѣшитѣ отбѣлзватъ още, че областнитѣ училищни инспектори прѣдставятъ за своята дѣйностъ въ областния училищенъ сѣвѣтъ, на своя страна прѣпраща тѣзи отчети за взетитѣ по тѣхенъ поводъ рѣшенія на министра на изповѣданията и просвѣщеніето. Инспекторитѣ сж длѣжни сжко така да не по послѣдния да рапортиратъ на министерството.

По-подробно задачата и функциитѣ на областнитѣ училищни инспектори сж описани слѣдната специално за тѣхъ издадена отъ министерството инструкция, която датира ноемврий 1899 г. и отминая сжщестотогава.

А. Общи положенія.

§ 1. Областнитѣ училищни инспектори да бждатъ добръ освѣдомени върху състояніето на прѣдоставенитѣ полъ тѣхенъ надзоръ стѣни и частни учебни заведения и да жатъ както непосредно тѣй и посредно напредъкъ.

Тѣ трѣбва зорко да бждатъ, щото учители да бжде добръ запазено отъ влияніето на политически, национални и конфесионни борби и възможнитѣ злоупотребения съ сѣдната областна училищна сѣда.

Що се касае до тѣхнитѣ взаимни отношения се очаква, че инспекторитѣ въ споразумѣніе помежду си ще се стремятъ да отомислятъ възложената имъ задача.

§ 2. Всѣки областенъ училищенъ инспекторъ е длѣженъ да изучава всички дѣла, отъ които е ресортъ, които засѣгатъ дидактико-педагогическитѣ въпроси и по постановление отъ прѣдседателя на областния училищенъ сѣвѣтъ, сжко и всѣкакви други, относеши се до поведѣніето на училищата.

§ 3. Всѣки областенъ училищенъ инспекторъ е въ правото си да излага своитѣ впечатления и да прави забѣлѣжки върху училищнитѣ безразлично отъ какъвъ характеръ, прѣдметъ на областната училищна власть и въз основа на своитѣ впечатления и забѣлѣжки да внася предложения за рѣшенія на сѣвѣта свои прѣдложения.

Прѣдложенията на инспектора отъ тогава се протоколиратъ и разглеждатъ по приетия редъ.

§ 4. Разглеждането на по-големата и по-важната частъ отъ дѣлата на областната училищна власть въ засѣданията на сѣвѣта ще държи на приетия редъ винаги въ течението на повѣрената училищна работа. Когато пакъ въ тѣхнитѣ засѣдания поради спѣшность и неотложности гледатъ въ областния училищенъ сѣвѣтъ дѣла отъ тѣхния ресортъ, тѣ сж дава

отпослѣ рѣшеніето на сѣвѣта подѣ-
лени на два класа. Областниятъ училищенъ инспекторъ трѣбва да посѣщава и на заседанията на отѣлни училища, когато въ тѣхъ се разглеждаатъ ученици, прѣдприслани отъ неговия ресортъ, по които рѣшеніе дава и той органъ отъ областната властъ, или когато изобщо прѣдседателъ на областния училищенъ сѣвѣтъ намѣри прѣсѣкати за нужно и да ръководи работата въ случай че това му бъде възложено. Най-важната работа на областните училищни инспектори е ревизирането на учебните книги.

Трѣбва редовно да обикалятъ областта, да правятъ наблюдения да изучаватъ състояніе на училищата, повѣрени на тѣхното върховно управление и да бдятъ за спазването и прилагане на законитѣ, разпоредбитѣ и указитѣ.

Инспекторитѣ трѣбва по кжсъ пжтъ да правятъ прѣдседателитѣ на областните училищни сѣвѣти за прѣдполагания започекъ, по които прѣдизителното траене на всѣка тѣхна дѣла, а сжщо така да взематъ тѣхното одоленіе тѣхнитѣ опжтвания за възможнитѣ дѣла, които тѣ биха прѣдприели на мѣсто. Трѣбва да завършването на ревизионната си работа областниятъ училищенъ инспекторъ да прѣдстави надлежния отчетъ за нея на областната училищна властъ. Въ този отчетъ инспекторътъ трѣбва да съобщи сжщо така на областната властъ даванитѣ отъ него прѣзъ време на тѣ му усѣни опжтвания.

Пжтнитѣ разности на областните училищни инспектори за служебнитѣ имъ обиколки въ тѣхъ районъ, независимо отъ това той се простира въ една или повече области, се покриватъ отъ особно за това тѣхъ върхнини.

Инспекторитѣ на педагогическитѣ и народни училища.

Инспекторитѣ трѣбва поне по веднажъ да посѣтватъ областно да ревизиратъ находящата въ тѣхно вѣдомство мъжки и женски педагогически училища заедно съ образцови училища при тѣхъ. Тѣхното назначение е да посѣтватъ и зрѣлостнитѣ изпити при тѣзи училища и особно пжкъ сж задължени да вършатъ работата, когато бждатъ натоварени отъ областната училищна властъ.

Инспекционнитѣ си обиколки, имани за цѣль да посѣтватъ на отѣлни народни училища отъ всички категории и свързанитѣ съ тѣхъ допълнителни курсове, както и спадащитѣ въ кржга на тѣхъ училища специални учебни заведения. Инспекторитѣ трѣбва да разпрѣдѣлятъ своето работно теченіе на три години, да могатъ да обикалятъ всичкитѣ училища въ кржжия, находящи се подъ тѣхно вѣ-

§ 11. Ревизията на педагогическитѣ училища трѣбва да обхваща всички курсове, всички класове на образцовитѣ училища, всички учителски сили и всички учебни прѣдмети.

Въ време на своитѣ ревизии областнитѣ училищни инспектори трѣбва по възможность да посѣщаватъ въ всѣко училище прѣподаването въ всички класове и на всички учители. Сжщо така тѣхенъ дългъ е чрѣзъ разпиряване мисли и споразумѣния съ прѣдседателитѣ на окржжнитѣ и мѣстни училищни сѣвѣти, а особно съ окржжнитѣ училищни инспектори да гледатъ, щото въ тѣхната обща дѣйность да се постигне необходимото единство.

Тѣ трѣбва при ревизиитѣ както на педагогическитѣ тѣхъ и на народнитѣ училища да обърнатъ внимание на общото състояніе на заведеніето, да се увѣрятъ, че прѣдписаниятъ учебенъ планъ дѣйствително се спазва, да се освѣтлятъ върху постигането на учителитѣ при обученіето и възпитаніето и, дѣто имъ се види нужно и цѣлесобразно, сжми да се намѣсятъ въ прѣподаването, за да дадатъ на учителя научния образецъ, като пазятъ винаги, щото тази тѣхна намѣса по никакъвъ начинъ да не уронва авторитета на учителя прѣдъ ученицитѣ. Тѣ трѣбва по-нататъкъ да внимаватъ, щото учителството правилно да разбира и точно да изпълнява прѣдписанията на законитѣ и разпоредбитѣ на началството и сжщо така да се освѣтлятъ върху: състояніето на дисциплината въ заведеніето, държането на ученицитѣ вънъ отъ училището, налаганитѣ отъ страна на училището грижи за здравето на ученицитѣ, начина за съвмѣстно дѣйствие на учителитѣ, редовното задаване на прѣдвиденитѣ упражнения, състояніето на училищнитѣ помѣщения и материалнитѣ нужди на училището, въведенитѣ учебни и притежаванитѣ учебни пособия, състояніето и завеждането на ученичката и учителската библиотеки, начина на управленіе на училището и учителитѣ да водятъ служебната прѣписка и особно съдържаніето на протоколитѣ на учителския сѣвѣтъ.

§ 12. Областнитѣ училищни инспектори съобщаватъ на учителитѣ впечатленіята си отъ направенитѣ ревизии, даватъ имъ сѣвѣти и опжтвания за отстраняването на забѣлѣзанитѣ недостатѣци, изслушватъ и взиматъ подъ внимание тѣхнитѣ оплаквания и желанія. Въ училища съ повече учители тѣ вършатъ това въ конференцията, която трѣбва да се състои сѣдѣ прѣвършването на ревизията. Наставленіята и забѣлѣжкитѣ, които областниятъ училищенъ инспекторъ ще трѣбва да направи на отѣлни учители било по тѣхното държане, било отъ дидакто-педагогически характеръ, не могатъ да бждатъ прѣдметъ на инспекционнитѣ конференции, а трѣбва да се правятъ на всѣкъ учителъ отѣлно и само въ присѣдствіето на директора или управителя на училището, а особно въ случаи, когато тѣ се правятъ за прѣвъ пжтъ

Върху хода на инспекционната конференция се държи критикъ протоколъ, който трѣбва да съдържа същността на обсъденото въ нея и да се прилага къмъ прѣдвидения въ § 8. на тази инструкция инспекторски рапортъ. Областната училищна власт прѣпраща въ министерството на изповѣданията и просвѣщеніето за вѣрнѣ прѣписъ отъ този рапортъ заедно съ взетитѣ по него отъ пейна страна рѣшения, като прилага къмъ него и протокола на конференцията.

§ 13. Въ задачата на областнитѣ училищни инспектори за педагогическитѣ и народни училища спада по-нататѣкъ да надзираватъ служебната дѣйностъ на изпитнитѣ комисии за общественитѣ народни и граждански училища, да правятъ нуждитѣ прѣдложения въ областния училищенъ свѣтъ за откриването и уреждането допълнителни образователни курсове за учителитѣ, да ревизиратъ съществуващитѣ отъ този родъ курсове, да се грижатъ за прѣвсѣпването на окръжнитѣ учителски конференции и да подготвятъ и ръководятъ областнитѣ.

За пълнота и яснота азъ ще се спра тукъ върху по-главнитѣ точки на министерската наредба за областнитѣ учителски конференции.

Областнитѣ учителски конференции се свикватъ прѣзъ всѣки шестъ години и траятъ не повече отъ 5 дни. Тѣ се свикватъ отъ областната училищна властъ прѣзъ есеннитѣ ваканции и заседаватъ въ града, дѣто се намира седалището на областния училищенъ свѣтъ. Въ случай на нужда областниятъ училищенъ свѣтъ може да раздѣли конференцията на двѣ секции, които да заседаватъ по-отдѣлно. Областниятъ училищенъ свѣтъ може също така да свиква и извъредни областни учителски конференции.

Задачата на тѣзи конференции е да се произнесатъ по известни въпроси, които ще имъ бждатъ прѣдложени на разглеждане отъ областния училищенъ свѣтъ, да обсъждатъ срѣдствата, необходими за подигане учебното дѣло въ областта и да разглеждатъ въпроси, които засѣгатъ правата, длѣжноститѣ и положението на учителитѣ. Конференциитѣ могатъ отъ своя страна да подигатъ въпроси и да правятъ прѣдложения.

Членовѣтъ на тѣзи конференции се избиратъ отъ окръжнитѣ учителски конференции. Тѣхното число за всѣко окръжие се опредѣля отъ областната училищна властъ споредъ голѣмината на окръжието и числото на учителитѣ въ него. Никое окръжие при това не може да има повече прѣдставители отъ трима.

Изборътъ важи за шестъ години и никой нѣма право да се отказва отъ него.

Окрѣжнитѣ училищни инспектори, както и директоритѣ на педагогическитѣ и граждански училища, въ случай че не бждатъ избрани отъ окръжнитѣ учителски конференции, сѣ свободни да участвуватъ въ заседанията на областнитѣ конференции съ право на рѣшаващъ гласъ.

Членовѣтъ на областния свѣтъ и на областната училищна властъ сѣ почетни гости въ областнитѣ учителски конференции.

Прѣдседателътъ на конференцията да кани и експерти съ свѣщателствъ.

Засѣданията на конференциитѣ бива новено публични; само по особинѣ могатъ да бждатъ при закрити врати.

Прѣдседателъ и ръководителъ на конференцията е областниятъ училищенъ инспекторъ на народнитѣ училища, а тамъ дѣто областъ има повече такива инспектора, измежду тѣхъ, когото опредѣли областната училищна властъ. Секретаритѣ се прѣдвѣдватъ отъ конференцията.

Всички въпроси, прѣдизначени за да се разглеждатъ въ конференцията, се обсъждатъ рѣшително отъ една комисия, избрана отъ конференцията и прѣдседателствувана отъ областния училищенъ инспекторъ. Само въ изключителни случаи може единъ въпросъ да се разгледа въ конференцията, бѣтъ прѣварително обсъденъ въ комисията, тона се иска съгласието на двѣтъ членовѣтъ на конференцията.

Върху разискванията въ конференцията държатъ протоколи, които трѣбва да се прѣдметна на разискванията — направени прѣдложения на взетитѣ рѣшения. Прѣдседателъ на конференцията съ рапортъ прѣпраща протоколи на областната училищна властъ отъ своя страна ги прѣпраща въ министерство на просвѣщеніето, като прилага къмъ тѣ изложение на взетитѣ отъ нея по тѣхъ рѣшения и прѣдложенията които сама тѣ за необходимо да направи.

Членовѣтъ на конференцията, живущи въ града, дѣто тя заседава, получаватъ и дневни пари, размѣрътъ на които е областната училищна властъ по прѣдложението на окръжната.

С. За инспекторитѣ на ордѣтъ училища.

§ 14. Подъ вѣдомството на инспекторитѣ хуманистическитѣ учебни прѣдмети се прѣдвѣдватъ всички гимназистѣ, а на инспекторитѣ реалнитѣ уч. прѣдмети — реалнитѣ.

Споредъ това разпрѣдѣление референтитѣ въ областния училищенъ свѣтъ ако неговия прѣдседателъ не направи рѣшение въ другъ смисълъ.

§ 15. За да изучатъ основателно съдѣта на учебнитѣ заведения въ областта и въ дисциплинарно отношение и за да могатъ да упражняватъ надзоръ върху тѣхното развитие и прѣдвѣдватъ инспекторитѣ трѣбва въ всѣка гимназия да има едно реално училище да прѣдвѣдватъ въ двѣтъ (въ по-големитѣ) години веднажъ основателно безъ даже такива да сѣ прѣдвѣдватъ какви краини обстоятелства. Покрѣпъ трѣбва да ревизиратъ отдѣлни училища и учителски сили въ по-кратки срокове.

особенъ поводъ за това — и нѣколко четение на една година.

Инспекторитѣ на гимназиитѣ и опѣзиратѣ училища прѣзъ врѣме на своитѣ трѣбва да насочватъ вниманието си шото състояние на ревизираниитѣ отъ деления, върху учебната материя, методитѣ на обучението; когато намѣрятъ сами да изпитватъ ученицитѣ и въ нужда да се намислятъ въ хода на то, како пазятъ, внимателно шото прѣзъ се не нахърнява престожа на учителя. бже да научатъ добръ състоянието на вата въ училището, състоянието на стѣ помѣщения, мѣрцитѣ, прѣдприемани ржане нуждитѣ хигиенически условия шето изобщо и особно за тѣлесното на ученицитѣ, въвеценитѣ учебници и нитѣ учебни пособия, състоянието на стѣ изражениия, икономическитѣ условиянието и състоянието и заведането нитѣ кабинети, сбирки и библиотеки. ка тѣ трѣбва внимателно да прѣслеж- дожитѣ на учителскитѣ свѣти и да ятъ ясно понятие върху плата слу- диостъ на директора и на всѣки учител шето отдѣлно.

Инспекторитѣ по хуманистичнитѣ учебни когато посѣщаватъ реални училища, внимание изключително върху прѣпо- изобщо постановката на хуманистич- мети. Сжшото важи за инспекторитѣ стѣ учебни прѣдмети, когато тѣ посѣ- ваниятѣ.

рѣшкитѣ, забѣлѣзани въ дѣйността на учителъ, инспекторътъ обжежда само шествието на директоръ.

ителската конференция, която подъ еството на инспектора трѣбва да се ячаги слѣдъ привѣриването на една на ревизия, инспекторътъ съ пѣна стѣ се промисля върху състоянието шето въ учебно и дисциплинарно отно- ло се нази винаги да не нахърнява пре- учителството. Той съобщава тукъ ята си отъ ревизията, като гледа при бже свѣтршено обективенъ и да се ва до отдѣлни личности и обжежда ааления, изхождани било отъ изис- на педагогиката и дидактиката, било писанията на законитѣ и разпоредбитѣ шната власть. Инспекторитѣ не трѣбва атѣ случая да се поплизватъ съ възле- варѣнията на учителското тѣло и да атъ у него интересъ къмъ дидактико- ески въпроси и разисквания по тѣхъ кива случаи инспекторитѣ трѣбва сжшо изслушватъ забѣлѣжки или съобщения ни недостатѣци и неуредици, които тѣ елетатъ още на мѣсто да отстраниватъ. ни опжгвания гимназиалнитѣ инспек- же да дава само въ гимназиитѣ и общоно тѣхно състояние и обучението

по хуманистичнитѣ прѣдмети, а реалнитѣ само достѣжно общото състояние на реалнитѣ училища и обучението по реалнитѣ прѣдмети.

Въ останалитѣ случаи инспекторитѣ трѣбва да се споразумѣватъ относително даванитѣ отъ тѣхъ опжгвания и когато не могатъ да добдатъ до съгласие, да отнасятъ въпроса за разрѣшение въ областния училищентѣ свѣтъ.

Писмени опжгвания, похвали и шкори, отно- сени се било до едно учебно заведение, било до отдѣлни учители, се правятъ отъ областната учи- щина власть по прѣдложение на инспекторитѣ.

Въ рапортитѣ на областнитѣ училищни ин- спектори (§ 8.) трѣбва да бже кратко и прѣ- гледно очертано общото състояние на ревизи- раното учебно заведение въ изброенитѣ по-горѣ посоки и да бже дадена точна характеристика на отдѣлнитѣ учители. При това изрочно трѣбва да бже поменато дали слѣтѣ послѣднитѣ ревизи е настжило нѣкакво подобрѣние въ заве- дението. Статистически подробности, доколкуто такива могатъ да бждатъ взети отъ годишната програма, нѣма защо да се прилагатъ къмъ ин- спекторския рапортъ.

Къмъ този рапортъ на инспектора трѣбва да бждатъ приложени: 1) протокольтъ на инспек- ционната конференция, въ който трѣбва да бж- датъ съставати вакжео, безъ излишни подроб- ности съмържанието на разискванията; 2) сви- скьтъ на изминатитѣ до врѣмето на ревизията лектури по класическитѣ езици, и 3) прѣписъ на разпоредбитѣ, издадени до заведението по поводъ на ревизията. Стенографски протоколи на конференциитѣ, каквито въ досегашната практика се срѣцатъ въ много случаи, сж из- лишни. Сжшо така нѣма нужда да се прилагатъ къмъ рапортитѣ, ако само не е даденъ нѣкакъвъ особенъ поводъ за това, списъци на учителитѣ, разпрѣдѣление на часоветѣ, седмични програми и др. г. Върху по-кратки ревизии ще се рапор- тира писмено само въ особни случаи.

§ 19. Матуритетнитѣ изпити въ гимназиитѣ ржководи и назирова гимназиалнитѣ инспек- торъ, а въ реалнитѣ училища — инспекторътъ по реалнитѣ прѣдмети. Това обстоятелство ин- спекторитѣ трѣбва да използватъ, за да уста- новятъ резултатитѣ, достигани отъ отдѣлнитѣ учебни заведения.

При все това инспекторитѣ трѣбва да си под- помагатъ въ работата така, че гимназиалнитѣ инспекторъ да поема върху си избора на темитѣ за матуритетни изпити по хуманистическитѣ прѣдмети въ реалнитѣ училища, както и про- вѣрката на учительовата одѣлка, дадена на изпит- нитѣ писмени работи на абитуриентитѣ, а ин- спекторитѣ по реалнитѣ прѣдмети да извърши сжшото достѣжно тѣзи прѣдмети, доколкуто по тѣхъ се изисква писменъ зрѣлостентѣ изпитъ.

Когато нѣкон инспекторъ, поради годѣното число срѣдни училища въ района му или по друга нѣкаква причина, нѣма възможность да ржководи матуритетнитѣ изпити на нѣкава дѣл, той трѣбва да направи въ областния училищентѣ

свъртъ предложение за своето замѣстване въ онѣзи училища, дѣто самъ не иде може да присъствува.

§ 20. Областните училищни инспектори изработватъ върху годишните отчети, представени отъ дирекциитѣ на срѣдните училища съвмѣстно единъ главенъ рапортъ отдѣлно за гимназиитѣ и отдѣлно за реалнитѣ училища и го представятъ въ областния училищенъ съвѣтъ.

Този главенъ рапортъ трѣбва да изтъкне само особено важното отъ статистическитѣ данни, които обикновено се съдържатъ въ печатните рапорти и да формулира онѣзи отъ общъ характеръ заключения, които слѣдватъ отъ сравнителната статистика. Също така той трѣбва да съдържа добитото отъ собствени наблюдения мнѣние на инспекторитѣ върху състоянието на обучението и дисциплината въ отдѣлнитѣ училища, както и предложенията за отстраняването на забѣляванитѣ недостатѣци и неуредици.

Само относително матуритетнитѣ изпити, и то когато за тѣхъ не е рапортирано особно, трѣбва да се представятъ точни статистически данни и да се съобщававатъ подробно извлѣченитѣ впечатления.

Покрай всичко това инспекторитѣ трѣбва да изложатъ въ този рапортъ впечатленията си и относително вѣщината, прилежаността и държането на учителитѣ, тѣхната дѣйностъ въ полето на обучението и изпитанието и тѣхния стремежъ за разширение на познанията имъ. Инспекторитѣ трѣбва да се произнесатъ още и върху това дали частнитѣ училища, ползуващи се съ право на обществени или пъкъ субсидирани отъ държавата, заслужаватъ тѣзи привилегии и занаятъ.

Годишниятъ рапортъ трѣбва да бѣде изобщо краткъ и прѣгледенъ; особно, за избѣгване многото писане, той не трѣбва да се прѣтрупва съ излишни повторения на печатани училищни извѣстия.

D. За онѣзи инспектори на срѣдни училища, районътъ на които се простира въ нѣколко области.

§ 21. Горнитѣ положения вѣжатъ и за онѣзи инспектори, районътъ на които се простира въ нѣколко области и то за онѣзи тѣхни функции, изпълнението на които не е свързано съ неизбѣжното присѣствие на инспекторитѣ въ сѣдалищния градъ на областната училищна власть, като напр. за инспекционнитѣ обиколки, ръководеното матуритетнитѣ изпити, изказването разни мнѣния, представянето разни отчети и други такива.

Инспекторитѣ присѣствуватъ на сѣданията на областнитѣ училищни съвѣти, при които не е тѣхното сѣдалище, само тогава, когато ги доведатъ тукъ тѣхнитѣ служебни обиколки, или пъкъ когато тѣхното присѣствие бѣде пожелано отъ тѣзи съвѣти respect. тѣхнитѣ председатели.

§ 22. За одобрѣние плана на обиколки инспекторитѣ се отнасятъ къмъ прѣдседателя на онѣзи областни училищни съвѣти, въ които се намира тѣхното постоянно сѣдалище. Тѣ трѣбва обаче съеврѣменно да съставятъ плана на обиколкитѣ си и на шефовебнитѣ области и да взиматъ подъ внимание вѣщията, които биха имъ дали тѣзи шефове.

§ 23. Инспекторитѣ трѣбва да си водятъ книжки сяко така и отъ протоколитѣ на областни училищни съвѣти, при които нѣ е тяхното постоянно сѣдалище.

Покрай тази инструкция за отбѣлжаване и министерското окръжно отъ 1. юни № 8493, въ което е изтъкната главната на областнитѣ училищни инспектори и на които прѣдметно трѣбва да носи тѣхната жѣбна дѣйностъ.

Окръжното посочва прѣди всичко задачата, която постановленията на законотѣ на областнитѣ училищни инспектори се състои отъ една страна въ ревизиранитѣ заведения и отъ друга — въ прѣдседателстването на канцеларскитѣ дѣла. Втората задача и споредъ окръжното, да прѣчи на първото, то може да бѣде изпълнявана и отъ чиновници при областния училищенъ съвѣтъ, когато въ ревизирането на училищата инспекторитѣ не могатъ да се ползватъ отъ помощи. Като констатира голѣмото значение на канцеларската работа и послѣдвалото това убъркване отъ страна на нѣкои инспектори, окръжното заключавало, какво това обстоятелство могло да се отрази твърдѣ злѣ върху на учебното дѣло и да омаловажи работата на инспекторската длъжностъ, която не е била създадена за уреждане по-добрихъ върху училищата и за тѣхното поддържане. Дактико-педагогическо отношение. Обаче въ това отношение, службата на областния инспекторъ ще стане бѣзполезна, даже утѣчителна именно за онѣзи родители и по-подготвени учителски сили, които е собствено прѣдизначена и които биха могли да отговорятъ на нейната единственото въ нея, което ще може привлича ще бѣде свързаното съ вѣстелно по-обезпечено материално положение да се избѣгне всичко това и за да се даде възможностъ на областнитѣ училищни инспектори повече да се грижатъ за изпълнението на собствената тѣхна задача, министерството готовностъ да опрѣдѣли за смѣтка на дѣла да дѣждатъ особни чиновници, които да канцеларската работа на инспекторитѣ. Бѣга по-нататѣкъ върху обстоятелството, че известното изпълнение длъжността на областния инспекторъ е свързано отъ сериозни литературни занятия въ общо учебно-възпитателното дѣло, окръжното съ думитѣ: «Увѣренъ, какво областнитѣ инспектори съ мене заедно ще признаватъ, че е не

училищни инспектори да бждатъ освободени отъ всякаква работа, чужда на тѣхната задача, азъ ги мога да възлагамъ на тѣ дѣла само отъ дидактико-педагогическия характеръ, па и въ тѣхъ, споредъ които имъ даватъ за помощници прѣдставители на учителството въ областния училищенъ съветъ.

Съмнително, че инструкцията и окръжжащата още пълната картина на всичко, което спада въ длъжността на единъ областенъ инспекторъ въ Австрия. Та и въ такава картина е твърдѣ истинно, че би значило да се изчерпатъ всички които въ едно или друго отношение живота на училищата и на всякакъвъ въ възпитателни заведения, започвайки отъ ясли, приюти, забавачници и свързани педагогическите мъжки и дѣвически и всякакъвъ видъ сръдни учебни заведения върховни инспекционни органи въ областните училищни инспектори сж само малко ограничени въ тѣхната дѣятелностъ тѣхната лична инициатива е прѣд широка поле: прѣдполага се не ще да че тѣ ще да сж най-компетентните въ всякакъвъ видъ училищни въпроси и интересувани отъ хода и успѣха на учебното дѣло. Окръжното, съдържащото много по-горѣ, ясно изтъква тази роля и поставени, съгласно постановленията закона, въ зависимостъ отъ областните училищни съвети, тѣ сж въ дѣйствителностъ и душата на тѣзи съвети, които безъ които се лишени отъ най-необходимия за тѣхъ функциониране елементъ — не само съзерцание живота на училищата, но и тѣ сж, които осъществяватъ съветитѣ въ състоянието на учебно-възпитателната въ областта, неговитѣ недостатѣци и нужди и тѣ сж пакъ, които посочватъ за прѣмахването на тѣзи недостатѣци и за удовлетворението на тѣзи нужди. Тѣ сж, които лежатъ грижитѣ за подпомагане училищата въ областта както въ стопанствено, тъй и въ учебно-дисциплинарно-правствено отношение. Не ще съмнително, че и моралната страна за успѣха на тѣзи училища тежи на тѣхъ. Ето защо длъжността на областния инспекторъ е широкообхватлива, сложна и извънредно деликатна и ето защо, па и не може да бжде подробно описана както въ законитѣ за надзора на училищата, тъй въ специалната инструкция за тѣхъ училищни инспектори.

Ще бжде излишно да припомнимъ още тукъ, че тѣхъ училищни инспектори, назначавани отъ царски указъ по прѣдставление отъ министъ на изповѣданията и просвѣщеніето, сж чиновници при областните училищни съвети тѣхъ именно държавата упражнява право на надзоръ върху училищата.

Тѣ сж онзи елементъ въ училищно-надзорната система тукъ, чрѣзъ който държавническиятъ принципъ на централизацията и принципътъ на областната автономия се регулиратъ, ако мога тѣ да се изразя, въ своитѣ дѣйствиия и се спазва по този начинъ единството въ характера и наредбата на учебното дѣло въ страната.

Е. Персоналътъ на областните училищни инспектори.

Числото на областните училищни инспектори сега е 58. Тѣсното разпрѣделение по области се вижда отъ таблицата № 1. за състава на областните училищни съвети. На трима отъ тѣхъ инспекционните райони се простиратъ въ двѣ области. Освѣтъ това число има още 3 души, на които сж повѣрени функциитѣ на областните училищни инспектори, безъ тѣ да сж назначени за такива. Отъ тѣхъ единъ е въ Герцъ и Градиска, единъ въ Тиролъ, единъ въ Галиция и двама въ Буковина.

Да давамъ тукъ разпрѣдѣлението на работата между областните училищни инспектори въ цѣла Австрия ще бжде излишно, но колкото за обрѣзъ ще приведа разпрѣдѣлението, направено въ Долна Австрия.

Д-ръ Карлъ Кумеръ — прѣдседателъ на изпитната комисия за учители по стенография за сръдните училища въ Виена, прѣдседателъ на изпитната комисия на учители въ народнитѣ и граждански училища въ Виена и областенъ училищенъ инспекторъ на всички народни училища въ училищнитѣ окръжия, лежащи отъ дѣсния брѣгъ на Дунава, на областните педагогически училища въ Винер-Ноймадъ и Санкт-Готпонъ и на царско-кралското педагогическо дѣвическо училище въ Виена, както и на частното дѣвическо педагогическо училище на Урсулитѣ въ Виена.

Шангеръ Густавъ — областенъ училищенъ инспекторъ на народнитѣ училища въ всички училищни окръжия, лежащи отъ лѣвия брѣгъ на Дунава, на царско-кралското мъжко педагогическо училище въ Кремъ, на частното дѣвическо педагогическо училище въ Кремъ и на частното мъжко педагогическо училище на ордена на Христовитѣ училищни братя въ Шребесдорфъ.

Д-ръ Карлъ Ригеръ — професоръ въ царско-кралската консулска академия въ Виена и областенъ училищенъ инспекторъ на всички народни училища и всички спадащи въ тѣхната категория учебни заведения въ кленското училищно окръжие, на царско-кралското мъжко педагогическо училище въ Виена, на дѣвическитѣ педагогически училища въ пансиона на гражданскитѣ дѣвци и въ висшата гимназия за офицерскитѣ дъщери, на католическото частно мъжко педагогическо училище въ Виена и на частното дѣвическо педагогическо училище на конгрегацията „Schwestern vom armen Kinde Jesus“ въ Дюбингъ.

Стефанъ Канъ — референтъ на гимназическитѣ въ Баденъ, Хорнъ, Кюстернбургъ, Корнъ.

бургъ, Мюллингъ, Санкт-Юлтенъ, Щокерау и виенските: Schottengymnasium, Frz. Rainer-Gymnasium, Theresianum и Държавна гимназия въ XIII районъ; инспекторъ по хуманистическите предмети въ тѣзи гимназии и въ всички пълни реални училища; референтъ и инспекторъ по всички предмети въ прогимназиите и долния курсъ на реалните училища, както и въ дѣвическите учебни заведения, спадащи въ кръга на сръдните училища.

Д-ръ Шандлеръ Августъ — референтъ за гимназиите въ Флорисдорфъ, Об.-Холлабрунъ, Каптебургъ, Кремсъ, Мелкъ, Винеръ-Натиналъ, Зайгенщетенъ, виенските: Franz-Josephs-, Sorbier-, Elisabeth-, Maximilian-, Carl-Ludwigs-Gymnasium, държавните гимназии въ III, VI, VII, VIII, XVIII и XIX райони; инспекторъ на хуманистическите предмети въ всичките горни гимназии.

Д-ръ Религъ Теодоръ — за всички занаятчески и търговски училища.

Д-ръ Валентинъ Игнацъ — референтъ за всички пълни реални училища и инспекторъ по реалните предмети въ всички пълни гимназии и реални училища и за гимназиалното дѣвическо училище въ Виена.

При разпореждането работата на областните училищни инспектори се взима прѣдъ видъ главно подраздѣлението на училищата на народни и сръдни. Къкъ първите спадатъ основните, допълнителните, гражданските и педагогическите, къмъ вторите — гимназиите и реалните училища. На инспекторите за народните училища се дава единъ опредѣленъ районъ и тѣ ревизиратъ тукъ обучението по всички предмети; на инспекторите за сръдните училища се възлага собствено ревизията на обучението по онази група гимназиални предмети, която съставя тѣхвата специалностъ. Така шото всѣко сръдно училище се ревизира отъ двама областни училищни инспектори, когато всѣко народно отъ единъ. Върху общото състояние на всѣко народно училище реферира въ областния училищенъ съвѣтъ инспективниятъ инспекторъ, въ рѣшитѣ на които е концентрирано всичко, засѣгане живота на това училище; върху общото състояние на всѣко сръдно училище реферира онзи отъ ревизираните го инспектори, комуто бжде възложено отъ министра на просвѣщенieto. Обичайно се пази, щото рефератите за гимназиите да се възлагатъ на инспекторите по хуманистичните учебни предмети, а рефератите за реалните училища — на инспекторите по реалните предмети. Това се отнася до пълните сръдни училища: непълните обикновено се възлагатъ върху единъ инспекторъ, който и реферира върху тѣхъ, също така, както е съ народните училища.

Г. Инспектори за специални училища и за специални предмети въ народните и сръдни училища.

Развитието на занаятческите, търговските, земеделческите и горските училища взима тукъ,

особно прѣдъ послѣдното десетилѣтие до тѣ години голѣми размѣри. Особено внимание се обръща на занаятчийските както изобщо на обучението въ разни въ други видъ училища, между които да бждатъ поменати малко и частъ поправителни учебни заведения.

За управлението на занаятчийските съществувала особна централна комисионъ прѣзъ 1882 г. и състояща се отъ единъ председателъ, шача прѣставители на мисли на търговията и трима референти отъ същото на изповѣданията и просвѣщенieto. Тѣхъ се прѣдвиждаатъ още и отлѣпни тази комисионъ, но сега за сега комисионъ ционира безъ тѣхъ.

Покрай централната комисионъ, при всѣки засѣданъ съ свѣтлостенъ и трени лица специалисти, числото на развитѣ области е различно.

Инспекторскиятъ персоналъ за занаят училища се състои отъ 12 души, затъ отъ единъ централенъ инспекторъ и трима за земеделческите и горските училища въ 15 области, назначени отъ държавата: единъ въ Чехия, другъ въ Галиция, и трети въ сѣверни тѣзи области.

Обучението по рисуване въ гимназиите и техническите училища е поставено, освѣтлостенъ надзоръ на областните училищни инспектори, още и полъ особенъ надзоръ на трети-специалисти. Послѣдниятъ надзоръ вено се повѣрва на учители по рисунка въ сръдни училища. Инспекторската си да тѣзи учители извършватъ покрай учението. За тѣхъ министерството на изповѣданията свѣдѣнието е издадо особна инструкция 27. септември 1895 г.

Споредъ тази инструкция ревизиите по рисуване трѣбватъ да се правятъ обикновено прѣзъ лѣтните мѣсечи и да тѣхъ нагласени, щото най-малко единъ чешение на три години да се произведе обстойна ревизия въ всѣко сръдно и техническо училище, а то рисуването е малко учебенъ предметъ. При това вѣдъ да се иматъ прѣдъ видъ най-малко петъ заведения, въ които при послѣдната ревизия забѣлѣзани значителни недостатѣ доводности. Споредъ нуждите трѣбватъ да вѣдъ и по-чести ревизии въ отлѣпни заведения, а особно когато става въпросъ за преподавателите по предмета или когато мѣри за добри областните училища.

Когато ше прѣприематъ своите инспекторите сѣ длѣжния да искатъ и тѣлно съгласието на прѣседателите на училищни съвети, при които тѣ сѣ и да имъ съобщаватъ заедно съ това приблизителното траене на прѣприематъ колка. Когато ше ревизиратъ училища, се въ въ групи области, тѣ трѣбватъ да се прѣдварително плана на обикновените

на прѣседателитѣ на областнитѣ училища въ тѣзи области

свършека на иска учебна година и тѣ изработватъ отдално за училищата въ областъ кратки, но прѣгледни рапорти, введени отъ тѣхъ ревизии. Тѣзи рапорти сж длъжни да прѣдставятъ въ респективни училищни съвети най-късно ептември. Въ тѣхъ тѣ излагатъ виечати си, изнесени отъ ревизиитѣ и молатъ да да прѣдлагаатъ мѣрки за подобрене на качествата на обучението по рисуване въ сѣделогически училища.

Прѣседателитѣ на областнитѣ училищни съвети рапортитѣ на инспекторитѣ въ рапорто на просвѣщеніето най-късно до края сѣмната година и прилагатъ къмъ то изложение на мѣрмитѣ, взети по тѣзи рапорти отъ областнитѣ училищитѣ.

Когато нѣкой инспекторъ мисли, че или друго учебно заведение ще бже по-добре се взематъ мѣрки веднага слѣдъ произшествіята, той трѣбва да направи за това ходене въ респективния областенъ училищенъ, който отъ своя страна разпоредка, ако само въпросътъ не е отъ такъв характеръ, што да изисква прѣдварително обрѣние на министерството. За направеніята съобщава на министерството въ сѣм годишенъ рапортъ.

Ревизиитѣ си инспекторитѣ за всѣко училище да отбѣлжватъ:

а) дали и цѣлесобразни ли сж рисувални и тѣхната уредба;

б) ритежана ли училището изискванитѣ средства и пособия;

в) дали се обучението по рисуване споредъ плана отъ министерството учебенъ планъ е изведенъ отъ него инструкции, и не си иматъ учителитѣ съ други образи и модели, прѣпорѣчанитѣ отъ министерството;

г) работени ли сж достатъчно добри учени работи и спазена ли е въ тѣхното заповѣдната постепенностъ;

д) стига ли се цѣльта, прѣсѣдана съ обучение по предмета.

Инспекторитѣ слѣдъ свършека на ревизията въ всѣко училище излагатъ на прѣподавателя виечати вѣдѣния на директора на училището своитѣ впечатления и му даватъ пжквателниания относително начинъ на обучението на учебнитѣ пособия и др. т. Писания винаги дава само областнитѣ училищни съвети.

Въспитаніето спазва необходимото единство въ училищно-инспекционното дѣло, инспекторитѣ по трѣбва колкото е възможно по-често споразумѣвати съ областнитѣ училищни съвети, да имъ съобщаватъ впечатлѣнията на направенитѣ ревизии и да вжчатъ прѣдъложенитѣ желанія и съвети.

Обучението по рисуване въ онѣзи учебни заведения, дѣто прѣподавателитѣ сж сами инспекторитѣ по предмета, не подлежи на специални ревизии, но се намира подъ надзора на областнитѣ училищни инспектори.

Инспектори за обучението по рисуване има всичко 11. Тѣ се разпрѣлжватъ така: 1 за Долна Австрия, 1 за Горна Австрия, Салцбургъ, Штирия, Каринтия и Крайна, 1 за Истрия и Герцъ и Градска, 2 за Тиролъ, 1 за Форарлбергъ, 2 за Чехия, 1 за Моравия и Силезия, 1 за Галиция Буковина и 1 за Далмация.

И азъ обиколжитѣ ми съ училищнитѣ инспектори.

Тогазъ азъ се помѣнахъ да изкажа училищно-инспекционното дѣло въ Австрия тѣмъ, както е поставено то въ специалнитѣ държавни и областни закони за надзора върху училищата и въ по-важнитѣ разпорѣдби на министерството на изповѣданіята и просвѣщеніето и да дамъ свѣршенния съставъ на училищно-инспекционния корпусъ. Понѣмко сториохъ не само зацѣто мисля, че то спазва въ обхвата на възложената ми задача, но още — ако не повече — и затова, зацѣто прѣдполагамъ, че прѣзъ него ще се хвърли извѣстна свѣтънина върху историческото развитіе на училищно-инспекционното дѣло тукъ.

Считамъ за нужно да забѣлжа сжко така, че проучването на училищнитѣ закони не бѣ за мене особено лека работа: разнообразно често пати, а понѣкога и противорѣчиво на пръв погледъ разклонение на държавнитѣ законоположения въ законитѣ на отдѣлнитѣ области не малко спъваше моята работа. Затова пъкъ и дѣлѣ ми е да изкажа на това мѣсто моята признателностъ и моята благодарностъ на областния училищенъ инспекторъ г-на Dr Karl Rieger'a, който не пожали ни врѣме ни трудъ да ми направи по-достъпно разбирането на тѣкащето училищно законодателство, да ме освѣтаи върху неговия исторически развой, както и върху значението и правилното тълкуване на по-важни отдѣлни законоположения и изобщо да ме въведе и ориентира въ изпълнението на възложената ми задача.

Чрѣзъ съдѣйствието на чинистерския свѣтъникъ г-нъ Емилъ Милошъ Фешъ, комуто бѣхъ прѣдставенъ отъ секретаря при нашето дипломатическо агентство, г-на Т. Карановъ, азъ получихъ отъ министерството на просвѣщеніето откритъ листъ, който ми даваше достъпъ въ разнитѣ учебни заведения и въ канцеларитѣ на училищнитѣ инспектори.

Слѣдъ на този откритъ листъ азъ най-напрѣдъ импозувахъ въ St. Polten, дѣто постѣлахъ интернатното областно педагогическо училище. Слѣдъ това областния училищенъ инспекторъ г-нъ Dr Karl Kammner, подъ надзора на когото се намира горнитѣ интернатъ, ме прѣпрати до своя колега Dr Karl Rieger, въ ресоркта на когото

спадатъ народнитѣ училища въ цѣлото висшеско училищно окръжие и нѣкои мъжки и дѣвически педагогически училища въ Виена. Последниѣхъ ме прие извънредно любезно и слѣдъ нѣколко мисли, които ние размишляхме върху възложената менажата, изказа своята пълна готовность да ме улесни въ нейното изпълнение. Той ми предложи да посетимъ заедно нѣкои отъ повѣренитѣ нсму училища, за да ми даде възможность да се запозная съ най-главната работа на училищния инспекторъ — надзора върху училищата въ дидактико-педагогическо отношение.

Първото училище, което посетихме бѣ католическото частно мъжко педагогическо училище на контрепашата на училищнитѣ братя. За нашето посещение управлението на училището не бѣ приизвищено. Занятията вече бѣха започнали, когато ние пристигнахме и, безъ да ни види другъ нѣкой, освѣли вратаря на пжтинитѣ врата, ние се изкачихме на първия етажъ. Ние бѣхме въ онази частъ на училищното здание, дѣто се помѣняватъ образцовото училище, състоеще отъ 5 отдѣления, гражданското училище, състоеще отъ 3 класа, единъ новоучрѣденъ класъ, който не се числи нито къмъ гражданското, нито къмъ педагогическото училище, но на вратата си имаше табла съ надписъ «V кл. на гражданското училище» и гимнастическия салонъ.

Вѣздохме въ I отдѣление

Урокътъ бѣ по писане. Учителътъ откриване на дѣлата буквата N. За тази цѣль той разработваше изречението «Das Nest ist rund»¹⁾. Водеше се бесѣда върху гнѣздото по картина. Следъ свършека на тази бесѣда, въ която се изтъкнаха формата, направата, службата на гнѣздото и пр., учителътъ написа изречението на черната дъска съ чертички. Следъ анализа на цѣлото изречение се направи анализъ на отдѣлнитѣ думи, които се изтриваха отъ дъската и остана само «Das Nest». Думата се разчлени на отдѣлнитѣ си звукове, наблегна се на звука N и на таблата учителътъ написа нейния бѣлѣтъ. Показваха се съставнитѣ части на този бѣлѣтъ, начина и приежитѣ на неговото писане и се накараха дѣцата да го пишатъ на плочитѣ си. Едновременно съ заглавната буква учителътъ откри и протата.

Направи ми впечатление свършено спокойното държане на учителя, когото нашето присѣствие изглеждало никакъ да не смущава. Говорътъ му бѣше ясенъ, свикътъ отбранъ. Виеше въ очи неговото старание да не провини грѣшки въ говора на дѣцата. Въ това отношение обръщане той особено внимание върху правилния произносъ на думитѣ.

Дѣцата трѣбваше да пишатъ откритата буква нѣколко пѣти подъ тактъ едновременно. Учителътъ даваше такта и заедно съ това обикаляше ученицитѣ и прѣглеждалае тѣхното писане. Той веднага поправяше забѣлѣванитѣ грѣшки.

¹⁾ «Гнѣздото е кръгло».

Подиръ тъй той накара дѣцата да пишатъ, докато изпишатъ два реда. Азъ си мѣстото си и обикалихъ нѣколко чѣ прѣгледамъ написаното отъ дѣцата. И работа, която да ме не задоволи, азъ отъ тѣхъ се съзираше добръ упражненъ.

Лекцията измина безъ областниятъ инспекторъ да се намѣси въ нея. Когато намѣси областниятъ, той не запита за нията ни. Тѣ бѣха най-благоприятни за. Като свършихъ инспекторътъ ми каза, учителъ е единъ отъ най-добритѣ и че уроци почти никакъ не дава въ поводъ за тора да се намѣси въ тѣхъ съ нѣкъ да.

Втората лекция, която посетихме, бѣ божки въ V отдѣление. Методическата бѣ «изповѣдь и разкаяние». Пособия

Учителътъ (духовно лице) чрезъ разказъ въ центъра на които лежеше понятието грѣшене, се стремѣше да доведе ученичкото заключение, че разкаянието е необходимо. Тази цѣль той си служеше съ примѣри живота, които взимае изъ взаимоотношения на дѣцата въ сѣмейството, на нията нѣкъ къмъ роднитѣ, изъ отноше ученицитѣ въ класа и пр. Съ отноше дѣцата къмъ родителитѣ той се помѣнистрира отношенията на човѣшкото къмъ. Постепенно той разшири понятието за нитѣ отношения, като го свърза изоблическата оцѣнка на човѣшкитѣ постѣпки висими отъ непосредния обектъ, къмъ тѣ сж насочени. Той се мъчеше да раз дѣцата, че прѣгрѣшенията на човѣка, не отъ това дали тѣ сж спрямо родители, прѣ близки, познати или направо лични исп винати сж прѣгрѣшения и спрямо Бога. Името учителътъ се помѣни да изтъка необходимо слѣствие отъ прѣгрѣшената тази цѣль той мѣлаше да обърне вѣ на дѣцата върху неприятнитѣ чувства, отъ човѣка слѣдъ стореното прѣгрѣ мислитѣ, пораждани отъ тѣзи чувства ритѣ, съ които той си служеше при то гага почти изключително отношенията къмъ родителитѣ. Даваха и ученицитѣ о но и тѣхнитѣ се въртѣха въ сжания кръ

Въ обучението се намѣси и областния лиценъ инспекторъ. Той се обърна къмъ ника, който даде последния примѣръ и бѣ седналъ на мѣстото си и поиска отъ да му каже, не знае ли нѣкакъвъ примѣръ отъ своя животъ или отъ живота на другари, когато слѣдъ стореното прѣгр напр. нанесена обида въ врѣме на скръ се е пораждало съжаление за стореното ника. Наивно ученикътъ разправи такъвъ който изглеждало да бѣде при това по рошенъ. Случаятъ бѣ изъ собствени му. Въ това врѣме съ дигане рѣка изкачаха да разправятъ подобни случаи и други. Инспекторътъ остави да се дадатъ още примѣра отъ този родъ и обърна вѣ

въ върху единъ отъ тѣхъ, дѣто злосторение само, че не съжالياвалъ за стореното, че и разваля слѣдъ това и пече нѣколко отарялъ сѣщото. Изглеждаше като че щитъ бѣха въ състояние да дадагъ много примѣри отъ този родъ, отколкото отъ

Той зададе общъ въпросъ на отдѣленіе не слѣдъ всѣко прѣгрѣшеніе слѣдна ли е? Получиха се различни отговори. Едни че разкаянието не се явява у лошиѣ дѣти, че разкаянието се явява, когато прѣдъ на родителитѣ си или нѣкому, когото и че ние не се разкаяваме когато сме дали прѣдъ чужди хора или наши неприятели, че разкаянието се явява винаги, то не разбираме (ученикътъ искаше съжда се, да каже, че разкаянието не се съзнава). Инспекторътъ остави прѣпосъ да продължи работата си. Цѣлата на намѣса се разбра отъ послѣдния. Разчето на послѣднитѣ отговори отъ една и прѣката логическа зависимост на отговоръ отъ подбираниѣ по-рано прино изтъкнаха едностранчивостта, която имаше въ разработването на темата отъ вателя. Слѣдъ това прѣподавателтъ, облекчението, което човѣкъ изпитва въ истинско разкаяние и постепенната на човѣка въ противния случай, съпознанието по-рано различни примѣри и да изповѣдта като необходимо условие съставяне грѣховестѣ. Заклучението, което дали бѣ, че разкаянието е необходимо и да става по-често, тъй като и слѣдъ знането на грѣховетѣ, ние винаги можемъ прѣгрѣшихъ.

Въ свършекъ на тази лекция минахме въ частъ на зданието, дѣто се помѣняватъ чешскитѣ курсове. Въ коридора бѣхме пати отъ директора на заведението (какойто бѣ вече извѣстенъ за нашето). Инспекторътъ му събщи цѣлата на посѣщение, която бѣ двояка: запознаване съ истинното и уредбата на интерната и съ прѣподаването и инспекторския надзоръ него. Директорътъ веднага се погрижи да достави седмичното разпрѣделение на часовете. Отъ дообѣднитѣ часове избрахме да въ физика въ IV курсъ и рисуване въ

въ IV курсъ. Учителътъ бѣ сулентъ. Сѣто влизане сварихме, че той изпитване бѣла за силитѣ. Ученикътъ, който бѣ до сега, седна почти веднага слѣдъ влизане и учителътъ извика другъ ученикъ да работи на черната дѣска. Зададе се за едноврѣмненото дѣйствие на двѣ перпендикулярни една къмъ друга сили върху една на дадено тѣло. Ученикътъ, като че си въ своитѣ познания, започна бързо върѣсно своя отговоръ. Той си означилъ на черната дѣска, която грѣбваше да си точката въ тѣлото, върху която

дѣйствуватъ даденитѣ сили, прокара отъ тази точка една произволна права, която трѣбваше да означава направлението на едната отъ даденитѣ сили, слѣдъ това прѣкара друга къмъ нея перпендикулярна и започна да говори за направлението, по което би се движило тѣлото подъ изключителното дѣйствие на всѣка отъ даденитѣ сили. Инспекторътъ се намѣси въ работата и чрезъ систематично задавани въпроси докара ученика до пълнота и яснота въ отговора, който се състоеше въ това, че въ произволна равнина ние прокараме линии успоредни на даденитѣ сили и че точката на тѣхното прѣсичане ще съотвѣтствува на онази точка въ тѣлото, върху която непосредно въздѣйствуватъ двѣтѣ дадени сили заедно. Слѣдъ това се остави ученикътъ да извѣще паралелограма на силитѣ. Прѣподавателтъ прѣгледа бѣлѣжника си и извади другъ ученикъ да работи на таблата. Той събщи на инспектора, че този часъ билъ опрѣдѣленъ отъ него за изпитване, тъй като досега ученици не били изпитани за бѣлѣжка и че по тази причина той имѣа да прѣдаде новъ урокъ.

Безъ да дочакаме края на часа ние си излѣзохме.

Слѣдъ това посѣтихме урока по рисуване въ I пед. курсъ. Ще забѣлѣжа сѣмо, че въ това училище е въведена новата метода за обучение по рисуване. Ученицитѣ рисуваха отъ натура съ бои най-разнообразни прѣдмети, които се намираха на рисуваната масичка прѣдъ всѣкото отъ тѣхъ. Едни рисуваха, плодове, други — дребни похажненици, трети — разгърнати книги, четвърти — цѣлѣти, пети — пенкири, кърпи за носъ разпрострени или пакъ окачени за единия си върхъ, шестти — чамови стѣрготини спиратно навити и т. п. По покана на инспектора прѣподавателтъ ни показа изработенитѣ отъ сѣмния курсъ рисунки и въ нѣколко думи ни очерка прѣдимството на практикуваната отъ него метода.

Подиръ това директорътъ ни разведе изъ интерната и, слѣдъ като разгледахме всичкитѣ негови отдѣления, ни покани въ работната си стая, дѣто бѣ приготвена за насъ закуска.

Въ сѣдмото училище идвахме съ инспектора още два пѣти и присѣдствувахме на уроци по естествена история въ I кл., по рисуване въ II кл. и гимнастика въ III кл. на гражданското училище. По естествена история въ I кл. инспекторътъ се намѣси въ врѣме на изпитването. Тази негова намѣса бѣ съ цѣлъ да проконтролира познанията на ученицитѣ. Резултатътъ бѣ твърдѣ задоволителенъ. Този пѣтъ прѣзъ всичкото врѣме ни придружаваше и директорътъ. Прѣди да влѣземъ въ II кл. въ коридора инспекторътъ го запита защо на вратата на новоучрѣдения класъ е окачена табла съ надписъ «IV кл. на гражданското училище». Директорътъ отговори, че е окачилъ този надписъ, защото не зналъ какъ другояче да опрѣдѣли класа. Тогана инспекторътъ му забѣлѣжи, че тази таблица трѣбваше да бжде снета, тъй като по закона гражданското училище имѣа IV кл., а новоучрѣдениятъ класъ имѣа за цѣлъ да прибере ученицитѣ, свършили

гражданското училище, но нямали възможност да постигнат вън по-висше, или пък да се заловят за някаква работа и да имат допълнителни познания. Този клас не е квалифициран и затова не се нуждае от никаква табла. Той се открива за първи път тази учебна година само за онитъ и то при няколко само училища.

Същия ден присъствувахме и на обща практическа лекция във V отд., по естествознателство. Преподаете се за белия орел. Лекцията бѣ разпѣдѣлена между двама практикуванци. Ще забѣлѣжа, че въ тукашнитѣ педагогически училища както при общата, тъй и при групната практика прѣзъ врѣме на единъ учебенъ часъ практикуватъ обикновено двама души.

Лекцията се започна отъ първия практикантъ съ разпитване за металитѣ и тѣхната служба, за монетитѣ, гѣаната наирава, видоветѣ имъ, изгледа имъ и изображенията по тѣхъ. Отъ изображението на двуглавия орелъ върху монетитѣ се прѣмина къмъ орела изобщо и къмъ белия орелъ. Практикантътъ показа на дѣцата картината съ изображението на белия орелъ и прѣподаде за него. Отъ общия изгледъ той мина къмъ голѣмината, размѣра на крилата и хвърчането на орела. Слѣдъ това разгледа отдѣлно главата, трупа и краката, като особено се спрѣ на клюна и ногитѣ. Запозна дѣцата съ живота, правитѣ и размножаването на орела и го сравни съ крапивника. Подиръ тѣй направиха общъ разпитъ и поиска отъ дѣцата да му разкажатъ някаква приказка за орела. Такава се разказа и се поясни още защо орелътъ се нарича царъ на птициитѣ. По-нататъшната работа, която трѣбваше да завърши съ прочитъ на четивото за орела въ читанката, по вториятъ практикантъ. Той започна въ същия духъ, както работѣше първиятъ, отвлѣче се въ детайли и къмъ ржинската си цѣль — прочита на четивото — не достигна.

Слѣдъ три дни присъствувахме на конференцията. Както на лекцията, тъй и на конференцията присъствуваха директорътъ, учителъ-педагогъ, учителъ на отдѣлението и учителъ на I отдѣление, който е преподавателъ и по методиката за I отд. въ III пед. курсъ.

Накара се първиятъ практикантъ да възобнови пакъ съ хода на лекцията. Когато той стори това, инспекторътъ му показа, че той не е разбиралъ добрѣ цѣльта на лекцията си. Тази трѣбваше да води къмъ четивото въ читанката, което имаше да прочете съ дѣцата вториятъ практикантъ. Чрезъ изпроси задавани много систематично инспекторътъ докара практиканта да разбере и признае, че на лекцията както тя бѣ прѣподадена, прѣли всичко липсваше една опрѣдѣлена цѣль. Слѣдъ това той мина къмъ изходния пунктъ на лекцията, който можеше да бѣде: 1) Отъ изображението на орела върху монетата къмъ орела въ кафеза въ зоологическата градина и послѣ къмъ орела на свободата; при това можеше да се направи сравнение между затворения и свободенъ орелъ и затвореното у дома или въ училището или болно лежаше въ кревата дѣте

и дѣте здраво, което гича на свободата; орела, изобразенъ върху монетата къмъ картината и живия орелъ на свободата; орела на картината къмъ препарирания зоологическия кабинетъ и послѣ къмъ орелъ на свободата.

Слѣдъ това инспекторътъ забѣлѣжи практиканта, че при описанието клюна трѣбваше да се покаже въ дѣцата разсъмисѣла на думитѣ *haken* и *haken* и да се обърне вниманието му върху правилното писане думи. Също така остана непояснено какъ орелътъ, благодарение на извиването си, може да хвърчи съ своята пилчка да му прѣчи или да може да изпадне отъ му. Практикуващиятъ като запознаващъ съ живота на орела обърна вниманието между другото и върху цвѣта на вѣстѣ и неговото сходство съ общата окраска на орела, въ която орелътъ живѣе. Той каза, че това сходство като благоприятства не на орела. Инспекторътъ се произнесе за охранителния цвѣтъ (*Schutzfarbe*) въ случая за орела, тъй изобщо и за животни не трѣбба да се дава на дѣцата като то още не е за тѣхното разбиране прѣдизвика у тѣхъ съмнѣние, повсичката сходностъ на цвѣта на животния цвѣтъ на околната срѣда се у животинитѣ някои бѣлѣтъ, които си отъ сѣката.

На втория практикантъ, който при извадането хода на своята работа между каза, че постигналъ биологически, истински различия между биологическата и дескриптивната, която се състои въ последната метода описва животинитѣ когато първата ги разглежда само въ натагъ инспекторътъ забѣлѣжи на практикантъ, че безцѣлно и безполезно е лекцията съ зачитане на попълненитѣ, което вече бѣше изработилъ първиятъ кантъ и че погрѣшно той взе за изходна приказката за орела и крапивника, тъй приказка, дадена въ читанката за V отд. съ четивото за орела, не биваше да се каже, че не бѣде позната на дѣцата, трѣбваше да се прочете съ тѣхъ. Практикантъ искаше да оправдае постижката си съ въ читанката за IV отд., по която се у самъ на прѣмето си, бѣла дадена приказка и че сѣга като прѣдполагатъ, че читанката не да е въведена и въ образцовото училище, той излезе, тъй като позната вече на ученицитѣ отъ V отд. Особено настояваше инспекторътъ въ че винаги, дѣто случаятъ позволява, да се излиза отъ нагледността и съ свѣтрива, да се пазятъ послѣдователностъ ходитѣ отъ една група прѣстои къмъ и никога да се не борави съ мнѣнията. Изразяването на понятията достъ въ процеса на умственото разви-

но съ поразителна яснотъ инспекторътъ
та неговото значение.

бавъ свършека на конференцията ние напус-
на училището и се запътихме къмъ канцела-
на инспектора. Той отиваше да работи,
изказахъ желание да го придружа до гамъ.
ажия продължихме да говоримъ по разгле-
та лекция. Азъ се произнесохъ противъ из-
пунктъ, доколкото за такъвъ се прие-
металитѣ и послѣ монетитѣ съ изображе-
на орела върху тѣхъ или направо изобра-
ето на орела върху монетитѣ, което не дава
лна прѣдстава за орела, а особно изо-
ението на двуглавия орелъ. Споредъ мене
изходенъ пунктъ, като отстоящъ твърдѣ
отъ прѣката цѣль на методическата еди-
необходимо разтака лекцията и въ процеса
учението дава мѣсто на групя отъ прѣд-
които отъ една страна никакъ не слу-
за подготовка къмъ прѣдвидения новъ ма-
лъ, а отъ друга твърдѣ лесно могатъ да
онитъ вниманието на дѣцата отъ прѣката
на урока. Моделътъ, картината и въ крѣпъ
и даденитѣ прѣстави на дѣцата за орела
ан-цѣлесобразниятъ изходенъ пунктъ за
лекция. Разговорътъ ни мина отъ прѣд-
та лекция къмъ метода изобщо и по-послѣ
постановката на училищната практика въ
огическитѣ училища. Приятно ми бѣ да
татирамъ, че размишленитѣ помежду ни въз-
напълно почти съвпадаха по повечето отъ
натитѣ въ разговора ни въпроси. Азъ ще се
тукъ нажесо само върху постановката на
ищната практика, резултатитѣ отъ която
ко не задоволяваха инспектора, както и
Врѣмето, прѣдвидено за училищната прак-
е всичко 7 часа седмично, отъ които 2 сж
иференции, 2 за общи и 3 за групни лекции.
а се даде възможность на всѣки ученикъ
е да практикува, въ единъ учебенъ часъ
е лекции двамъ души. Това подраздѣление
итѣ часове, изходяще отъ съображението,
пращението прави майстора, има своитѣ
и страни и ако ще се примиримъ съ тѣтъ,
мъ да го допуснемъ само за началната
тика въ III курсъ, която слѣдва веднага слѣдъ
атирането, но не и въ IV курсъ, дѣто пра-
схващата задача на училищната практика
ва отъ насъ да дадемъ възможность на
икуващитѣ ученици да се почувствуватъ на-
въ въ положението на основни учители. Ели-
итѣ опити въ прѣподаване разни лекции по
учебни прѣдмети не сж достатъчни за по-
не гонимата цѣль; необходимо е на учени-
да се даде възможность да ржководятъ
отдѣление по-дълго врѣме, така щото още
и да напуснатъ училището да се посветятъ
ботата на основния учителъ и свързанитѣ
и отговорности. Това не се постига съ ка-
ко подраздѣление на часоветѣ по практика,
авоиска тѣхното увеличление. Инспекторътъ
и това за невъзможно, тъй като и сега се
и отъ много страни оплаквания, че програ-

ната била прѣтрупана, а подобно увеличаване на часовѣтъ по практика ще я прѣтрупа още повече. Самъ той се изказа за съкращение на учебната материя, което ще даде възможност на ученицитѣ да се готвятъ по-добрѣ за своитѣ лекции. (Ще забѣлѣжа мимоходомъ, че програмата за нашитѣ педагогически училища прѣд-вижда сравнително повече учебенъ материалъ, отколкото онази за австрийскитѣ). На това възражение азъ противопоставихъ свърѣшенната задача на народната просвѣта, която лежи върху плещитѣ на народния учителъ и му налага не стѣснение, а разширение на неговитѣ познания и на неговия умственъ кръгъзоръ изобщо, отъ-ѣто слѣдваше, че, ако сегашната програма е дѣйствително прѣтрупана, спасението не трѣбва да се търси въ нейното окастриане, а въ увеличение учебното врѣме, въ прѣвърщане четиригодишния курсъ на педагогическото училище въ петгодишенъ. Петгодишниятъ курсъ 1) ще даде възможностъ да се постави училищната практика много по-цѣлѣсообразно и ученицитѣ отъ педагогическото училище да излизатъ много по-подготвени за тѣхната прѣдстояща работа като учители въ училището и 2) ще допусне едно разширение умствения кръгъзоръ на бъдещия народенъ учителъ, чрезъ което той ще се яви много по-подготвенъ и по-достоеенъ носителъ на просвѣтата между народнитѣ маси. Инспекторътъ напълно се съгласи съ всичко това, но каза, че за Австрия при сегашнитѣ условия, то е неосъществимо, тъй като то би изисквало измѣнение на държавния законъ за народното образование, който постановява за педагогическитѣ училища четиригодишенъ курсъ, освѣтъ въ Далмация, дѣто е тригодишенъ, а всѣкакви промѣни въ държавния законъ тукъ строго се избѣгватъ или ако се допускатъ, то въ крайни и то такива случаи, при които не се зестрашава единството на учебното дѣло въ страната. Всѣко измѣнение на държавния законъ трѣбва непрѣмѣнно да се отрази въ законитѣ на отдѣлнитѣ области и докато не се знае какъ то ще се посрѣшне и какъ ще се отрази тукъ, не бива и да се прѣдприема. Ето защо всѣко такова измѣнение, прѣди да бѣде прѣдприемано, трѣбва да бѣде основателно проучено съ всичкитѣ възможни негови слѣдствия. Идеята за петокурсно педагогическо училище нѣма да намѣри благоприятна почва подъ твърди важни съображения: 1) тя е свързана съ увеличение бюдѣжета на този видъ училища, а тѣхното издѣржане за много области и сега е сравнително доста тежко и 2) осъществена, тя ще прѣустанови снабдяването основнитѣ училища съ подготвени учителски сили и ще намали неговия ежегоденъ процентъ, когато нуждата отъ такива сили сега още е твърдѣ чувствителна. За прѣдоставянето цѣкъ на областитѣ да рѣшатъ такъвъ единъ въпросъ, всѣка споредъ мѣстнитѣ нейни условия, не може и дума да става, тъй като това безъ друго би нарушило единството въ учебното дѣло. Азъ забѣлѣжихъ, че въ такъвъ случай стремѣжътъ да се запази това един-

ство ще спъва напредъка на народната просвѣта, на което инспекторътъ отговори, какво той прѣдпочита бавниятъ напредъкъ при запазеното единство, постигнато и крѣпено не тъй лесно, както може да се струва на неопитното око, прѣдъ бързия и даже шуменъ напредъкъ, по и онази разсебителностъ въ учебното дѣло, каквато напр. виждаме въ Германия.

Привеждамъ този разговоръ тукъ, защото той хвърля известна и за насъ твърдѣ необходима свѣтлина върху състоянието на училищното законодателство въ Австрия и условията за неговото развитие; той пояснява защо тукъ държавниятъ законъ за народното образование се крѣпи вече 35 години и какви сж прѣдимствата на тази негова стабилностъ.

Съ D-г Karl Rieger посѣтихме освѣнъ горното педагогическо училище още и държавното сиропиталище, царско-кралския възпитателенъ институтъ за офицерски дѣщери съ дѣвическо педагогическо училище, частното възпитателно (поправително) заведение за момчета отъ 10—16 годишна възраст въ XIII виенски участъкъ и царско-кралевското заведение за слѣпи дѣца. Всички тѣзи учебно-възпитателни заведения сж сжшесврѣменно и интервати.

Въ възпитателния институтъ за офицерски дѣщери азъ имахъ възможностъ между другото да видя и една твърдѣ добръ уредена забавачница, ржководена отъ г-на Мария Витманъ, която на изложбата «Дѣтски миръ» въ С. Петербургъ прѣзъ 1903/904 г. е била отличена съ сребъренъ медалъ за изработванитѣ отъ нея пособия за обучението въ забавачницитѣ и за неината машина, съ която се приготвяватъ тѣзи пособия. Тукъ присѣдствувахме и на лекция по педагогика. Прѣподаде се за примѣра. Изхождайки отъ склонността на дѣцата да подражаватъ, прѣподавателятъ обясни сжшността и значението на примѣра при възпитанието и сравни неговата възпитателна сила съ онази на наставлението и приказанието. Съ въпроси, отпирани до цѣлия курсъ прѣподавателятъ слѣдъ това прѣзпита за прѣподаденото съ цѣлъ да се увѣри дали то е разбрано и схванато отъ ученичкитѣ. При тази работа се намѣси и инспекторътъ. Поводъ на тази намѣса му дадоха нѣкои неясно изказани отговори. Той наблѣгаше на туй, щото всѣка мисль да бъде точно, ясно и опрѣдѣлено изразявана.

Излишно ще бъде да се разпространявамъ върху всички посѣтени лекции въ разнитѣ учебни заведения и по различнитѣ прѣдмети. Общото впечатление, което извлѣкохъ отъ тѣзи посѣщения бѣ, че инспекторътъ е добръ запознатъ съ учебната материя, минавана въ повѣренитѣ нему училища, както и съ методиката по разнитѣ учебни прѣдмети.

Направиха ми сжщо така впечатление държането на инспектора и неговитѣ обноси, които се отличаваха съ своята естественостъ, простота и прямолинейностъ. У него не прозираше гордостъ на висшъ чиновникъ. Учителитѣ изглеждаше

да се чувствуватъ свършено свободни него и искрено да го уважавагъ. А случая да заблѣжа изкуствена любовъ строгостъ спрѣмо тѣхъ; за надутостъ свойствена на хора въ неговото полдума не може да става. Блѣжкитѣ непринудено, свободно; тѣ не носятъ на упрекъ, а неволно се схванатъ крѣвни изключително въ интереса на Отзивитѣ, които имахъ случая да чуя потвърждаваха моитѣ впечатления, но още, че той билъ твърдѣ изискателенъ тежестъ на тази негова изискателностъ се чувствувала. Въ всѣки случай той да е повече изискателенъ къмъ себе си, отъ колкото къмъ другитѣ. Човѣка на дѣло знахъ въ него още при изрната не. И наистина, рѣдки сж хората тъй прѣд своята работа и съ такъвъ широкъ и погледъ върху нея. Темитѣ на нашитѣ бѣха изключително извъ областта на дѣло тукъ, и не можеше да ми не оназиясностъ, съ която той говорѣше единъ въпросъ и онази свѣтлина, хвърляше, благодарение на широкитѣ рически познания, върху свърѣменното с на учебното дѣло.

По прѣпорѣка на D-г Karl Rieger's коликъ нѣколко основни и граждански съ окржния училищенъ инспекторъ виенско училищно окржние (IX и XX виенски участъци) Августъ Хоферъ.

Да говоря за посѣтенитѣ лекции въ лица и за намѣсата на инспектора въ ходъ мисля е излишно, тъй като това прѣтрупало доклада ми, безъ да внесе нѣщо особно и ново. Прѣзъ рѣче обиколки ми се прѣдстави случай да ложението на разни методи за обучение и за този случай единствено и тукъ. Въ едно отъ посѣтенитѣ ижж дански училища рисуването се прѣподава старата метода. Тѣй като това бѣ ми случай да видя практикуването още метода, азъ се заинтересувахъ и затм спектора защо новата метода не с и въ това училище. Инспекторътъ м тогава, че не е само това училище, чението се води по тази метода, а ги такива. Причината е, че не всички учители подаващи прѣдмета сж запознати съ тода, а има и такива, които по един дидактически съображения се обявяватъ противници. Числото на послѣднитѣ, твърдѣ незначително. Тѣй като за прилагане на новата метода не е само тя да бъде прѣдписана отгоръ, ходимо още учителитѣ, които ще гатъ, основателно да се запознаятъ с се убѣдятъ въ нейнитѣ прѣдимства и нать да боравятъ съ нея, то сж учители и за тѣхъ курсове, дѣто тѣ се с. нейнитѣ теоретически основи и

ръководството на вѣщи лица сами по този метода.

Въ граждански училища азъ имахъ видя практикуването на една трета викала отъ съзнанието недостатъците и прѣдимствата на новата, но спазвахъ мнѣнието на прилаганитѣ я прѣдобритѣ страни на първата и избѣгноститѣ на послѣдната. Този метода, въ старата, започва да запознава линиитѣ, повърхнинитѣ, фигури и най-честитѣ и най-честитѣ форми на тѣлата и тѣхно възпроизвеждане. Тя излиза отъ естеството, какво дѣцата прѣди всичко се навикнаатъ да гледатъ и да виждатъ, да се упражняватъ въ възпроизвеждане по-главнитѣ типове форми и послѣдватъ свободно да възпроизвеждатъ отъ околната сръда тѣхъ, както тѣ иматъ непосредно отъ тѣхното око. Въ новата метода, споредъ мнѣнието на преподавателитѣ, се състои именно въ това, да се намери да прокара принципа на гледането въ обучението по рисуване, тя дидактически неопозволява крайностъ, оставя на дѣтето да възпроизвежда несправилно, както сѣмо е въ състояние да това неговата неупражнена ръка, не навикналото още да вижда око. навикне окото на дѣтето да вижда правилно, да разпознава тѣхното пространство, общия изгледъ, формитѣ очертания на всѣки отъ тѣхъ, да има голѣмина, положението и прѣдметни частитѣ, необходимо е да му даде тази една ръководна нишка. Така ставатъ отъ себе си именно разнитѣ форми и фигури и форми на тѣлата. Къмъ тѣхъ характерни типове дѣтето ще възпроизвежда формитѣ на предметитѣ, трѣбва да рисува и по този начинъ лесно ще се ориентира въ работата си. Този метода грѣши като се спира твърдѣ въ това дидактическо необходимо на обучението по рисуване и оставя на дѣтето рисуването отъ натура. Тя не съвъръща сръдството въ цѣль и съ това, повече и повече да развива у дѣцата въкъ прѣдмета, тя отъ извѣстенъ моментъ постепенно убива този интересъ. Значението на прѣкаленото бавене върху неговитѣ геометрически тѣла и различни комбинации, както и върху разнитѣ орнаменти. Прѣходътъ къмъ възпроизвеждане прѣдметитѣ отъ околната сръда трѣбва да става постепенно, заедно съ естеството на аялажиранитѣ въ работата органи — окото и ръката. Учителътъ трѣбва внимателно да слѣди какъ върви интереса у ученика къмъ прѣдмета и да види прѣдъ видъ, че приетото по този способъ начално запознаване бива да се прѣвърща въ негова цѣль,

да не допуша протакането на началната работа въ ущърбъ на учениковия интересъ, а съ това заедно въ ущърбъ и на учебната цѣль на прѣдмета. Ако новата метода грѣши като прѣждевременно дава на ученика околната сръда съ мѣчно уловимитѣ индивидуални и твърдѣ разнообразни форми на нейнитѣ прѣдмети, то старата грѣши, като твърдѣ много се бави и прѣкалено изтощава интереса на ученика съ идеализиранитѣ тѣхни типове. Мнозина привърженици на новата метода падаатъ въ крайностъ, противъ която говорятъ най-проститѣ съображения отъ чисто технически характеръ, тѣ оставятъ ученика да налага съ четката боитѣ на листа си и прѣзъ постепенното тѣхно отеняване и диференциране да изтъква рисуванния прѣдметъ, безъ всѣкакви прѣдварителни негови контурни очертания. Отъ друга страна пъкъ привърженицитѣ на старата метода, изхождайки отъ значението на правилно прѣдадения контуръ, често пѣти прѣкалено си служатъ съ спомагателната размѣрна мръжа и тѣхъ навикватъ къмъ нея ученицитѣ, щото за тѣхъ прѣцѣвката на разстоянията и положението на по-главнитѣ характерни точки на прѣдметитѣ става безъ нея твърдѣ мѣчна. Това е сѣщо такава крайностъ, както и първата и сѣщо така трѣбва да се избѣгва. За тази цѣль единъ учителъ, а именно прѣподавателятъ по рисуване въ държавното сиротопиталище, е сглобилъ особенъ уредъ, съ помощта на който се постига сѣщото, каквото и съ спомагателната размѣрна мръжа и сѣмиевременно се избѣгва чертането на послѣдната върху листа. Уредътъ е една дъсчена рамка, на която е дадена формата на рисуванния листъ и страниитѣ на която сѣм оковани съ малки гвоздеи. На тѣзи гвоздеи се обтягатъ конци така, щото да образуватъ исканата спомагателна мръжа. Уредътъ се поставя прѣдъ ученика и прѣзъ него той гледа прѣдмета, който трѣбва да рисува.

Въ едно дѣвическо основно и гражданско училище имахъ случай да видя твърдѣ интересни и сполучливи опити за подпомагане обработката на разни четива изъ чиганката съ рисуването. Тѣзи опити се правѣха въ III отдѣление и тѣхната сполучливостъ се дължеше изключително на сполучливото прилагане новата метода, на която учителката на отдѣлението бѣ строга привърженица. Следъ обработката на четивото учителката караше нѣкое отъ по-напрѣднатитѣ въ рисуването дѣца да нарисова на черната дъска избранъ отъ нея моментъ изъ това четиво. Голѣмиятъ интересъ, съ който дѣцата слѣдѣха извършването на тази работа и живото участие, което тѣ взимаха въ нея, твърдѣ много говорѣха въ полза на тѣзи опити и най-краснорѣчино обороба доводитъ на противникитѣ на новата и привърженицитѣ на смѣсената или срѣдния метода. Опасенията на послѣднитѣ се оказваха неоснователни и тѣхнитѣ възражения не сѣм отъ такава дидактическата стойностъ, каквато се придава и каквато на прѣвъ погледъ може да се прѣтежватъ.

Уредба на учителския семинаръ въ Айзенахъ.

Отъ Г. Дочевъ,

учителъ въ Казанлъшкото педагогическо училище.*)

Въ великото херцогство Sachsen-Weimar-Eisenach, което заема 3,617 кв. км. отъ германската земя и брои 362 837 жители, има всичко двѣ държавни мъжки педагогически училища, или «учителски семинари», както ги наричатъ тукъ и въ цѣла Германия. Тѣзи учителски семинари сѫ Ваймарскиятъ и Айзенахскиятъ.

Азъ имахъ честта да бъда командированъ отъ Почитаемото Министерство на Народното Просвѣщение да хоспитирамъ при последния отъ тѣхъ, при който прѣстояхъ отъ 25. октомврий (н. ст.) 1905 г. до сега (априлъ, 1906 г.) Въ долниятъ си редове ще се постарая накратко да изложа това що видѣхъ и научихъ по устройството, уредбата и обучението въ семинара, както и неговото историческо развитие и значение.

1. Общъ погледъ върху системата на тукашното учителско образование и нейното развитие.

Тукашниятъ младежи добиватъ своето учителско образование въ 3 различни учебни заведения: въ едно трикласно, наречено секундарно училище, въ семинара и въ едно народно четрикласно училище, свързано съ семинара. Слѣдъ като младежътъ е изкаралъ осемгодишния курсъ на което и да било основно училище въ херцогството и желае да се посвети на учителското звание, трѣбва да положи добъръ приемъ изпитъ, за да постъпи въ секундарното училище. Слѣдъ като изкара тригодишния курсъ на това училище съ успѣхъ, прѣминава направо въ семинара, където прѣстои още три години, въ края на които, ако положи съ успѣхъ установения зрѣлостенъ изпитъ, добива право на провизорна учителска длъжностъ въ херцогството; а слѣдъ двѣ години, ако издържи

съ успѣхъ и установения държавенъ изпитъ, добива право на дифинитивна длъжностъ въ три различни заведения. Отъ заведения само семинарътъ е държавенъ, а другото училище и основното четрикласно училище, въ което сѫ свързано съ семинара, въ което сѫ добиватъ своето практическо образование, тѣзи двѣ помощи на семинара сѫ общински.

Тѣй че, курсътъ на тукашното образование се брои шестгодишенъ и чава въ три различни заведения. Отъ заведения само семинарътъ е държавенъ, а другото училище и основното четрикласно училище, въ което сѫ свързано съ семинара, въ което сѫ добиватъ своето практическо образование, тѣзи двѣ помощи на семинара сѫ общински.

Горѣописаниятъ е обикновениятъ планъ на учителско образование. Обаче не ченъ и другъ пътъ: младежъ, свършилъ преподаванъ въ друга германска община, свършилъ нѣколко класа отъ нѣколко или отъ нѣкое реално училище и желѣе направо въ семинара, трѣбва съ шението на министерството да положи изпитъ върху материала на секундарно училище и тогава бива приетъ.

Каго хвърли така единъ съвѣтъ, погледъ върху наредбитъ за добиване на образование тукъ, чужденецътъ помисли, че владѣе голѣмо безредице и за системностъ. Обаче такова понятие за добиване само при съвѣтъ повърхно погледъ, при по-дълбоко възраване той забѣлѣва солидна системностъ.

Системата на тукашното учителско образование не е създадена съ особени замисли, както напр. това стана у насъ, а тукуъ тя бавно се е развивала и усъвършенствала заедно съ развитието на публичната свѣта у населението и съ истинното нарастване. Ето защо най-добъръ би се и разбрала като се прослѣди нейното

*) Командированъ съ заповѣдъ № 1882 отъ 27. септемврий 1905 год.

ско развитие. Съвсѣмъ накратко азъ ще направя
за въ нѣколко реда.

Въпросътъ за учителското образование тукъ,
като въ цѣла Германия и въ цѣла Европа, е
всѣмъ ново явление. Той се явява на истори-
ската сцена слѣдъ появата на въпроса за
общо народно образование; и двата тѣзи
проса сж рожби на XIX вѣкъ. Прѣзъ цѣнитѣ
дни вѣкове, па и прѣзъ новитѣ врѣмена до
дната на XVIII столѣтие, науката въ Европа е
на нѣщо съвсѣмъ високо, нѣщо недостигаемо
обикновения простъ народъ. Прѣзъ тѣзи
врѣмена е имало училища, повечето частни, въ
ито сж се учили само тѣзи, които за въ бл-
же ще се посвещаватъ въ служба на науката,
искуствата, религията или държавното управление.
Това сж били дѣцата на царе, рицари, графове,
редворци, свещеници и пр., които сж били
подготвени да бждатъ замѣстници на смртитѣ
ни въ тѣхнитѣ обществени длѣжности. Тукъ
тѣ народътъ е получавалъ, както и у насъ,
всѣмъ нищожна грамотностъ отъ своитѣ пас-
ри и тѣхнитѣ помощници.

Слѣдъ великата френска революция настѣпва
цѣла Европа демократизация на цѣлия почти
циаленъ животъ и особно силно плодотворно
ожение за популяризация на наукитѣ и ис-
куствата, които дотогава сж били достояние
то на избраници между широкитѣ народни
еве. Ражда се въпросътъ за правото на
всѣ да се образова, за да се ползва отъ
гата на наукитѣ и искуствата, и въпросътъ
общото народно образование, за разрѣше-
то на който Русо, Песталоци и множество
ни послѣдователи посвещаватъ своятъ жи-
тъ и дѣлностъ. Зовътъ на Песталоци: «всички
вѣщи сж еднакво чада на своя небесенъ
ца — Бога и, слѣдователно, всички еднакво
оба да се ползуватъ съ възможностъ за раз-
тие и усъвършенствуване по образа, който
имъ е далъ въ своя собственъ синъ —
христосъ, и този пакъ неговъ: «оня, който съз-
да народни училища, създава народно бл-
же», — тѣзи негови забѣлжителни думи
пиратъ тукаси пълненъ отзвукъ въ цѣла
иания — стрѣсватъ се отъ тѣзи думи на ве-
лия възпитателъ на човѣчеството разпрѣсна-
тъ и разнебитени нѣмци, вслушватъ се добръ
тѣхъ, приематъ ги близко до сърдието си и
вагъ тѣрскава дѣлностъ за отваряне основни
линия, въ които да създадатъ бждещето на
окунна Германия. И днесъ всѣки вижда, че
сж достигнали даже повече отъ това, което
и сж очаквали, като сж възприели и послѣд-
ни думитѣ на безсмъртния доброжелателъ на
чеството. Затуй днесъ Германия е една отъ
дигитѣ и напослѣдъкъ даже най-първата евро-
ска държава въ всѣко отношение.

Великото херцогство Sachsen-Weimar-Eisenach
одно отъ първитѣ, което твърдѣ рано наредѣ
Пруссия се е вслушало въ думитѣ на Пестало-
ци и ги е взело близко до сърдието си. И отъ
пърданъ, благодарение на своитѣ ученолюбиви

и съ вкусъ къмъ искусството велики херцоизи, то
се е славило като такова, което покровителствува
наукитѣ и искусствата. Известно е, че прѣзъ вто-
рата половина на XVIII столѣтие Ваймаръ, глав-
ниятъ градъ на херцогството, е билъ нѣмскиятъ
парнасъ. Тукъ сж пѣли безгрижно тогава своитѣ
пѣсни и сж писали своитѣ прочути драми Goethe,
Schiller, Körner . . ., творили сж и режисирали въ
Ваймарския оперенъ театъръ своитѣ прочути
опери видни композитори, и множество други
сздатели на класическото нѣмско искусство сж
работили свободно, насърчавани и полѣжжани
отъ Ваймарския дворецъ. Малко слѣдъ това
врѣме почва да се чува все по-силно и по-силно
божественитъ гласъ на Песталоци: «всички сж
равноправни чада на гвореца и всички трѣбва да
бждатъ възпитани . . .» Издига гласъ си, и то
тъкмо изъ Ваймаръ, и великиятъ нѣмски идеа-
листъ Шилеръ за възпитанието на нѣмската нация
чрѣзъ искусството къмъ великото и божестве-
ното. Вслушва се въ тѣзи пророчески за нѣм-
ската нация гласове тогавашниятъ великъ хер-
цогъ K. August и дава разпореждания за прѣс-
кане знания между народа отъ свещеницитѣ.
Обаче скоро опитътъ показалъ, че тѣ нѣматъ
нужното врѣме, нужната подготовка и пр. за
това и че сж необходими специално подготвени
хора. Явява се нуждата отъ специално подгот-
вени учители. Плодъ на тази нужда е почти
едновременно основане на двата семинара
въ херцогството.

Въ 1875 г. великиятъ херцогъ издава рескриптъ,
споредъ който тѣзи гимнзистически при Анзенах-
ската гимназия, или пъкъ тѣзи грамотни младежи,
които за въ бждеще искатъ да се посветятъ на
учителско звание, трѣбва да ходятъ сѣмично
два часа при диакона на главната градска черква
да имъ дава надлежното обучение. Така тѣзи
младежи сж получавали малко по-широки за
тогавашното врѣме познания по религия, кати-
хизисъ, черковна история, нѣщо по приро-
дознавание и главно опѣтвания за прѣподаване
четене, писане, смѣтане, библейска история и
катохизисъ. Така е вървѣло повече отъ 30 го-
дини. Опитътъ показалъ, че ученицитѣ въ два
часа сѣмично съвсѣмъ малко сж могли да нау-
чатъ за бждещето си призвание, а нуждата
отъ по-широко и системно образование у на-
рода отъ день на день растѣла. Около 1815 г.,
по примѣра на Пруското, Ваймарското мини-
стерство изпраща нѣколко души при прочутия
Песталоци въ Швейцария, да изучатъ уредбата
на неговитѣ заведения и учебната работа въ
тѣхъ, както и да взематъ отъ самия великъ
маисторъ наставления за устройство на народното
и учителско образование въ своята родина.

Слѣдъ завръщането си тѣзи нѣколко души
образуваъ душата на една комисия по народ-
ното образование, която изработва проектъ за
него въ херцогството и заедно съ това урежда
програмъ за два самостоятелни учителски семи-
нара въ Ваймаръ и Айзенахъ. Значи нѣщо
около 1820 г. тукашниятъ учителски семинаръ

става самостоятелно заведение съ строго отделиени задачи и строго определена програма. Споредъ новата уредба курсътъ на учителското образование станалъ редовенъ тригодишенъ. За ученици въ него сж се приемали желасци гимназисти (безъ изпитъ) или други грамотни младежи, навършили 18 г., слѣдъ като положатъ добъръ приеменъ изпитъ. За да се упражняватъ въ преподаване и да хоспитиратъ, семинаристѣ сж ходили въ градското училище. Обаче опитътъ показалъ, че не е никакъ практично семинаристѣ да ходятъ въ градското училище, да хоспитиратъ и да се упражняватъ, защото отъ една страна сж свързали работата на учителитѣ, а отъ друга — тѣзи послѣднитѣ не сж притежавали особено добро педагогическо образование, за да могатъ да видятъ семинаристѣ отъ тѣхъ нѣкоя образецово. За да се избѣгнатъ тѣзи неприятности, тогавашниятъ директоръ е настоялъ прѣдъ министерството и общината да се присъедини къмъ семинара едно градско училище, наречено свободно училище (Freischule). Това училище е било като благотелно заведение за бѣдни дѣца, които не сж могли да платятъ високата такса, та да посѣщаватъ градското училище. То не е имало особена програма, а просто въ него сж се събирали сирачета да се научатъ на четмо, писмо, нѣкои свѣтки и нѣкои молитви. Министерството и общината даватъ своето съгласие и отъ около 1825 г. това училище почва да служи за пробно училище на семинара и до днесъ.

По-сетнѣ, около 1851 г., се приспособява друго градско училище за подготовително прѣди постъпването въ семинара. Сжщо и появата на това подготовително заведение е много естествена и напълно се обяснява съ постепенното развитие и растене на нуждата отъ по-добъръ подготовени учителски сили. Както вече споменахъ, прѣди появата на това училище за ученици въ семинара сж били приемани или гимназисти напрано, или пъкъ грамотни младежи съ добъръ приеменъ изпитъ. Обаче не винаги сж се явявали нуждното число кандидати, защото съвсѣмъ малко гимназисти, при наличността на много по-добри други занятия, се рѣшавали да отидатъ да сѣдватъ още 3 години въ семинара, за да добиятъ недоходното и тежко учителско призвание; а пъкъ другитѣ желасци сж бивали почти винаги слабо подготовени. Ето защо въ нѣколко години наредъ курсътъ на семинарното образование станалъ четиригодишенъ — двѣтъ години били като подготовителни и двѣтъ за специално образование.

Но все пакъ не можатъ да се достигне все повече желанниятъ резултатъ — едно по-солидно подготовително общо и едно по-солидно специално образование на бъдещитѣ учители. Най-сетнѣ, и тази мъчнотия се прѣмахва, като се приспособява по искането на учителския свѣтъ и при съгласието на министерството и общината по образеца на прускитѣ препарандии едно градско трикласно, наречено секундарно училище за подготовително

заведение къмъ семинара. Липсва то още на специално здание. Въ 1868 год се построява такова, което да побира тритѣ семинарни и четирѣтъ класа на основното опитно училище при него.

Слѣдъ като се слобива съ самостоятелно собствено помѣщение, слѣдъ като се и съ необходимитѣ помощни заведения — готвительно училище и пробно училище, слѣдъ като се стабилизира външно, семинаръ насочва всичкото си внимание къмъ своето вътрѣшно укрѣпване и усъвършенствуване, къмъ създаване и укрѣпване свои учебни и къмъ създаване собствена учебно-възпитателна атмосфера. Съ бавни, но сигурни крачки сж свойственни на нѣмцитѣ, семинаръ почва да крачи напредъ къмъ реализирателни цѣли, докато достига до днешно състояние, което и почвамъ да описвамъ.

2. Подготовително образование

Желасцитѣ да постѣпятъ въ семинаръ прѣдварително да добиятъ подготовително образование въ едно градско, наречено секундарно училище. Както по-прѣди споменахъ, то училище е общинско, свързано съ държавния семинаръ само по отношение на своята програма. Сега то се помѣщава въ съвсѣмъ друго семинарното здание, има си свои учители, рекция и устройство съвсѣмъ отделили отъ на семинара. Но по отношение на своята програма то е приспособено къмъ нуждите на държавния семинаръ. По-прѣди това училище било съвсѣмъ самостоятелно и е подготвяло дежи изкарвали основното училище за гражданския животъ. Въ него сж проваждали си опѣзи родители, които не сж могли да водятъ въ гимназията, но не сж се волявали само съ тѣзи знания, които давали основното училище. Това сж били дребни изводители прѣимуществено, които сж да подготвятъ по-добъръ теоретически и практически своитѣ синове, за да имъ бждатъ помощници въ тѣхното занятие. Тѣхната е задоволявало секундарното градско училище, което е имало програма съ чисто практическа характеръ.

Но по-позже по-сетнѣ се явяватъ разни практически занаятчийски училища и полска-лека секундарното училище бива прѣимено въ подготовително къмъ семинара. И нече става официално, то добива една програмна програма му се изхвърлятъ всички чужди познания и се приспособява да като основа на семинарията; за постъпването въ него почва да се иска приеменъ изпитъ. Този приеменъ изпитъ се произвежда отъ учителитѣ при самото училище всѣка година въ началото на м. мартъ, за да могатъ Великъ-денъ при почването на новата година да постѣпятъ издържалитѣ, а провалилитѣ да си намерятъ бърже нѣкоя друга

съ бива писменъ и устенъ. Писменъ се по религия, съчинение по матеренъ езикъ; устенъ се прави по отечествена история, отечествена география и естествена история. Освѣнъ това изисква се още изпитъ по свирене съ цигулка и пияно, които ги не се учатъ въ основното училище и, телно, кандидатитѣ сж принудени да по тѣхъ частни уроци.

Историтѣ на това училище е съ висше звание; той е сжидерствено директоръ и нащавачето се въ сжното здание първо основно училище. Учителитѣ тукъ сж млади учители съ университетско образование или сж учители съ семинарно образование съ нѣколко годишна добра практика, сж държавенъ изпитъ и съ особенъ реквизиитъ за ректори въ основни училища. Инитѣ му планъ съдържа разширена и тизирана учебната материя за основното и нѣкои нови прѣдмети, като подготовка за семинара. По религия се взема: първобна година въхтия завѣтъ, втората — двѣтъ и третата — апостолската история. По това всѣка година се взема по частъ евангелията и на Лютеровия катихизисъ. По се почва съ митичната германска история (мита); слѣдъ това мѣстната тюрингиска историята на старитѣ културни народи (грѣшка и римска) и най-сегнѣ старата и общо-германска история. По географията на Тюрингия, на Германия, слѣдъ Европа и на всичкитѣ части на свѣта. По родознание се взема всѣка учебна година пролѣтъта и лѣтото частъ отъ ботаниката, есенята и зимата по частъ отъ зоологическата и минералогията. Материята по този прѣдметъ изключително изъ околната родна земя. Въ тритѣ учебни години има по частъ физика (I уч. год. механика, II уч. г. свѣтъ, оптикъ, отдѣленъ учебенъ прѣдметъ, а само четвртата учебна година се даватъ обни по химия. Материята по тѣзи учебни години е подбрана най-вече изъ прѣдметитѣ живи въ живота, които сж устроени въз основа на извѣстни физически или химически закони. По матеренъ езикъ: 1) етимологията и история на сегашния литературенъ нѣмски езикъ (Hochdeutsch); 2) четене и правене естетически анализъ на произведенията на народнитѣ поети (Кьорнеръ, Уландъ, Хебелъ) и на народенъ мотивъ и съ историческо съдържание произведения на Шиллера (Вилхелмъ Телъ, Орлеанската дѣва, Робертъ и Доротея и нѣкои блати). По смѣтателни дѣйствиа съ тѣхъ, просто и сложно счисление, ляхви, проценти, корени, степени, аритметика, алгебра, геометрията, планиметрията и тригонометрията. На искусства се обръща доста внимание и сж застъпени почти наравно всички учебни прѣдмети. Отъ тѣхъ се взема рисование, рисуване, пѣние, гимнастика, танци и пияно.

Държавниятъ семинаръ.

А) Зданието.

Както вече споменахъ, зданието, въ което днесъ се помещаватъ три I семинарни класа и четиритѣ класа на пробното семинарно училище, е построено въ 1868 год., когато още Айзенахъ е билъ твърдъ малкъ градецъ и когато трѣбвало нѣмцитѣ да пестятъ своитѣ пари за отбрана на своята политическа независимостъ. Може би тази е главната причина именно, че е правено въ давни оскудени врѣмена, съ която трѣбвало да се обясни неговата голѣма скромностъ и даже бѣдность. Ако за тогашнитѣ Айзенахски условия семинарното здание е било нѣщо много, днесъ го вече е станало даже съвсѣмъ негодно, както това се признава отъ г. директора и г. г. учителитѣ, както и всѣки, който разбира нѣщо отъ педагогика и училищна хигиена, би призналъ нѣмъ го види. При днешната нарастналостъ и забогателостъ съ хубави, почти роскошни здания на Айзенахъ, при неговото чудно хубаво мѣстоположение — въ една роскошна долина на тюрингискиятъ гори, — помещението на семинара изглежда като дрипаво сираче: то е малко, съвсѣмъ просто здание, безъ всѣкаквъ стиль, помещено въ единъ отъ бѣднитѣ квартали на града. Дълго би се луталъ любопитниятъ чужденецъ самъ да го търси. Той би прѣвѣнналъ нѣколко пати покрай него, безъ да забѣлжи нѣкои особни признаци, които да му покажатъ, че тука е учителски семинаръ, а не нѣкоя работилница или нѣкоя складъ. Както мѣстото, на което е построено семинарното здание, така сжщо и неговата вътрѣшна постройка съвсѣмъ не отговарятъ на модернитѣ хигиенически и педагогически изисквания за постройка на едно училищно здание.

Посоката на зданието е отъ сѣверъ къмъ югъ. То прѣдставя грамаденъ корабъ съ дължина около 17 м., широчина около 11 м. и височина около 13 м. Когато е било построено е било уединено почти на края на града, по днесъ вече е образуванъ около него цѣлъ кварталъ. Прѣдъ източната широка стѣна на зданието — единичката, на която се намиратъ почти всички прозорци отъ училищнитѣ стаи, се намира малкъ площадъ, отъ който излизатъ три широки работни улици, които съединяватъ двѣтъ главни части на града. На този площадъ има постоянно движение. Отъ това движение, особно отъ бързото каране грамадитѣ нѣмски каруци, се образува голѣмъ шумъ, който много често прѣкъсва обучението, понеже не се чува това що се говори въ учебнитѣ стаи. Прѣдъ южната и западната му стѣна се простира малко дворче (около 250 куб. м.), въ което има само нѣколко не добръ развити дръвчета; въ него си огниватъ ученицитѣ прѣзъ врѣме на пазитѣ. Училищна градина нѣма.

Зданието е съ три почти еднакви етажъ. Въ долнитѣ два етажъ има по три стаи, отъ които външитѣ двѣ сж по-голѣми, а сѣрѣдната е по-

малка; въ горния етажъ има само два стаи, отъ които едната е доста голѣма и едно сръдно салонче. Това салонче се нарича *аула*; въ него има оргелъ, подъ звуковетъ на който въ тържествени дни учители и ученици празнуватъ и се молятъ. Въ третъ етажъ на най-долния етажъ се помещаватъ третъ класа на семинарното пробно училище. Сръдната малка стая отъ сръдния етажъ служи за учителска стая и за дирекция едновременно; едната отъ външнитъ по-големи стаи на този етажъ служи за химическо-физически и естествено-исторически кабинетъ и въ същото време за учебна стая на последния семинаренъ класъ; третата стая на тоя етажъ служи за класна стая на четвъртия класъ отъ пробното семинарно училище. Останалитъ два семинарни класа се помещаватъ въ най-горния етажъ — единъ въ *аулата*, а другиятъ въ по-малката стая.

Прѣдъ стаятъ въ всѣки етажъ отъ западна страна на зданието има по едно съвсѣмъ малко продълговато коридорче.

Отвънъ зданието не е боядисано. Отвънтрѣ стаятъ и коридоритъ сж боядисани съ еднообразна блѣдосинкава боя. Особни украшения нѣма. Само въ стаята на последния класъ отъ пробното училище и въ класнитъ стаи на семинарнитъ класове има по единъ портретъ на Лютера, Христа, прѣдшния великъ херцогъ и сегашния. *Аулата* е украсена малко повече. Тя е украсена съ бюстоветъ на сегашния и прѣдшния велики херцоизи отъ S. W. Eisenach, съ този на Бисмарка, на сегашния и прѣдшния нѣмски императоръ, на Шилера, Гьоте, проф. Райнъ, проф. Глайхманъ и прѣдния семинаренъ учител Пикель.

Чиноветъ сж стари и дълги съ мѣста за по 5-6 ученика. Въ всѣка стая има по едно дулапче, където се прибиратъ и пазятъ училищнитъ помагала, покъщнина и потреби. Черни даски има по 1-2 въ всѣка стая, но тѣ сж обикновено високо окачени, защото служатъ повече на учители и съвсѣмъ рѣдко на ученицитъ. Отопляването става съ голѣми прѣстени печки, отоплявани съ въглища, а освѣтлението е газово. Подметъ не се метатъ, а се мажатъ съ особно масло, което попива въ дъскитъ и ги държи влажни въ разстояние на двѣ седмици. Въследствие на това почти никакъ не може да се набера прахъ въ стаятъ.

В) Ученици и учители.

Отъ казаното до тукъ се разбира, че туканинъ семинаръ не е интернатъ. Ученицитъ въ него сж обикновено малко, колкото сж и нуждни да заематъ управлениитъ учителски мѣста. Прѣвъ изтеклия семестъръ ученицитъ въ третъ семинарни класъ бѣха 43: 9 въ I класъ, 15 въ II класъ и 19 въ III (релтъ е обратенъ на нашия: третиятъ класъ е най-доленъ, а първиятъ — най-горенъ) Много малко отъ тѣхъ сж родомъ изъ сѣмния Айзенахъ, а повечето сж изъ околнитъ селца

и градове. Почти изключително сж сръдни по положение родители. Многѣхъ получаватъ на тримѣсечие по марки училищна стипендия (споредъ състоянието на родителитъ си), които отъ разни подаръци, градека и държавно

За посѣпление въ семинара се извсички семинаристи безъ изключение такса, годишно 60 марки. Обаче тѣзи които се задължатъ прѣдъ министерство най-малко 6 години непрѣкъснато да ствуватъ въ херцогството на тѣзи които ги постави то, плащатъ само годишна такса и го всѣко тримѣсечие то. Този младежъ, който слѣдъ като е туканинъ семинаръ, не иска да остане въ херцогството, длъженъ е да доплати училищна такса и да повърне всички които е любилъ отъ училището. Н случая почти е нѣмало.

Управлението на семинара е въ ръцете директора, който има теологическо образование. Освѣтъ него на семинара има още четирима прѣподаватели, учители, които по въ негово прѣдседателство заедно образуватъ учителската колегия и учителски съвѣтъ. Отъ четиримата единъ е прѣвъ учителъ или *Oberlehrer* и гофилоложско университетско образование; гитъ двама сж още млади, прѣдъ единъ постъпили въ семинара, бивши неговитаници, единъ е свършилъ педагогическия математика и методика въ Университетъ. Четвъртиятъ учителъ отъ прѣподава гимнастика и рисуване Той бившъ възпитаникъ на семинара; не като е надържалъ държавния си изпитъ се е подготвялъ частно, посѣтилъ е курсы и слѣдъ това се е явилъ и изпитъ въ Берлинъ за семинаренъ учителъ рисуване и гимнастика. Въ учителската колегия още единъ учителъ, който се свѣтъ учителъ на пробното градско училище; плаща отъ общината, но който заема и часъ семинара по естествена история, физика. Не влизащи въ учителската колегия сж дитъ по пѣние, цигулка и оргелъ. Часъ теоретична музика, пѣние и оргелъ сж отъ държавния канторъ при главната черква (авторитетъ по музиката), а тѣгулка отъ единъ виртуозъ.

Отъ учителитъ въ учителската колегия *lehrer* гитъ има часове изключително въ семинара; останалитъ четирима, заедно ректора, иматъ по нѣколко часа въ ното училище. Тѣзи учители прѣподава семинариститъ методиката на разнитъ прѣдмети; при тѣхъ послѣднитъ часоветъ ги опжватъ при упражненията на личната практика.

Счетоводната работа на семинара има държавнитъ счетоводни чиновници въ Оставалата съвсѣмъ малко писмена работа

История.

Има за целъ да запознае учениците съ най-важните явления въ всемирната история съ особенъ огледъ къмъ културното развитие у разнитъ народи и подробно да ги запознае съ нѣмската обща история и съ историята на тѣхната родина (Тюрингия).

Класъ III 2 ч. седмично.

Обща история отъ XIII столѣтие до 1648 г.; нѣмска и тюрингиска история до 1555 г.

Класъ II 2 ч. седмично.

Обща и нѣмска история до 1815 г.; продължение на тюрингиската история.

Класъ I 1 ч. седмично.

Нова история до 1871 г.; създаването на германската империя; създаването на S. W. Fisebach'sката политическа уредба.

География.

Общи географски познания; разнитъ части на сушата и държавите въ тѣхъ; положението на земята като небесно тѣло между другитъ небесни тѣла.

Класъ III 2 ч. седмично.

Африка, Австралия, Америка, Азия.

Класъ II 3 ч. седмично.

2 часа Европа и Германия; 1 часъ астрономия.

Природознание.

Обща целъ. а) Вникване въ разнообразието, законсообразността и красотата на природата; запознаване съ фауната и флората на родината и изобщо на земята; запознаване съ най-честитъ и най-употребителнитъ минерали, тѣхнитъ форми и свойства.

б) Запознаване съ най-важнитъ физически и химически явления и съ опитите, посредствомъ които се обясняватъ и изучаватъ тѣ. Привикване да се употребятъ разнитъ физико-химически апарати и да се произвеждатъ съ тѣхъ нѣкои опити, които сѫ отъ съществена необходимостъ за основното училище.

Исходна точка на обучението е околната природа. За постигане горнитъ цели се правятъ всѣка година четири излети, събиратъ се разни природни обекти, правятъ се метеорологически наблюдения при мѣстната метеорологическа станция.

Класъ III 3 ч. седмично.

1. *Растително царство*: познаване най-честитъ растения отъ околната флора, тѣхното описване и групране; кристалография; природни системи, устройството и живота на растението; наблюдаване съ апаратъ морфоложкия строежъ на разни части отъ растения.

2. *Животно царство*: главни отдѣли отъ животното царство и тѣхнитъ прѣдставители.

3. *Минералогия*: минерали и видове скали отъ околността; подробно запознаване съ геологическата карта.

Класъ II 3 ч. седмично.

2 часа физика: разширение и сгъстяване на веществото въ секундарното училище.
1 часъ химия: органическа химия.

Класъ I 1 ч. седмично.

Повторение и допълнение ученото.

Стопанство.

Запознаване съ разнитъ видове полевото подобрене; съ разнитъ видове дървчета и тѣхното облагородяване; а съ нуждата отъ добри водени стопанства и тѣхното уреждане.

Класъ III

2 часа седмично прѣвъ дѣлото и 1 часъ прѣвъ химата.

Почвата и нейното обработване; учение въ облагородяване; устройство и плоднитъ дървчета.

Класъ II 1 ч. седмично.

Устройство на стопанството и негово отглеждане плодни дървчета; отглеждане облагородяване дивни дървчета, упражнения.

Математика.

а) Аритметика.

Класъ III 2 ч. седмично.

Повторение на ученото въ секундарното училище; основни дѣйствиа съ общитъ количества отъ втора величина съ едно и също.

Класъ II 2 ч. седмично.

1. Пропорции, аритм. прогресии, геом. прогресии.

2. Учение за потенциите и логаритми, експоненциални сравнения, ренгии задачи.

Класъ I 1 ч. седмично.

Повторение всичко учено.

б) Геометрия.

Класъ III 2 ч. седмично.

1. Планиметрия; повторение на стереометрия. 2. Конструктивна геометрия. 3. Приспособение на алгебрата при численни задачи.

Класъ II 1 ч. седмично.

1. Стериометрия. 2. Тригонометрия.

Класъ I 1 ч. седмично.

Повторение ученото.

Педагогика.

Възбуждане живъ интересъ къмъ педагогическата дѣйностъ и снабждане съ нужди за обекждане възпитателни и педагогически въпроси. Упражнения въ прѣдметъ.

Класъ III 2 ч. седмично.

Психология.

Класъ II.

седмично дидактика и методика.
седмично специална методика и обучение.

седмично прѣзъ зимния семестъръ методика на обучението по гимнастикѣ лѣтния — на това по рисване.

Класъ I 2 ч. седмично
не въ тѣсенъ смисълъ: управление, и теология. История на нѣмската отъ реформацията. Подробно запознане за народната просвѣта въ

Музика.

на музиката; хармонизиране дѣтски дѣсни на 1, 2 гласа и за свѣсенъ хоръ. свѣ: свирене равни парчета, а особено ене на всички церковни мелодии.

ка свирене соло и въ оркестъръ на и парчета отъ Моцартъ, Фолкмаръ и музиканти

е застъпена въ кл. III съ 5 часа въ II — 5 часа, кл. I — 3 часа. Всѣка взема въ своѣтвни материи по теория въ разни произведениа отъ нѣмски по цигулка и оркестъ. По свирене оркестъ ученицитѣ се дѣлятъ на групи особеноцитѣ си, тъй че въ една група вѣдѣагъ ученици отъ нѣколко класа по

Краснописъ.

гози учебенъ прѣдметъ е да слобие въ срѣтностъ въ красиво писмо съ латински букви и да ги запознае поначина за прѣподаване краснописъ то училище. Гози учебенъ прѣдметъ е въ по два часа седмично само първобни години.

Рисуване.

изученъ прѣдметъ има за нѣлъ да развие въкусъ къмъ хубоститѣ въ художественнотѣ творения, да ги упражни въ даване природни прѣдмети по моделъ въ следане, да ги запознае съ главнитѣ на нѣмското живописство и подробно ата на рисуването въ основното училище е въ първитѣ двѣ учебни години по два часа седмично и въ третата по три часа.

Гимнастика.

физическо развитие тѣлото на ученикъ на-разнообразни упражнения въ сѣния салонъ и въ полето; придаване на неговитѣ (на тѣлото) движения; запознаване ученицитѣ съ необходимостта на гимнастика, въ нея и съ употребството на гимнастическа между народа; на-сетнѣ

основно запознаване съ методиката на гимнастиката въ основното училище Гимнастиката е застъпена въ третѣ учебни години съ по 2 часа седмично.

Практическо образование.

Както вече казахъ, това образование е останено изключително на послѣдната учебна година. Въ тази учебна година, по въ надзора и ръководството на своитѣ учители, семинариститѣ изпитватъ въ практиката теоретичнитѣ педагогически познания, които прѣзъ първитѣ двѣ учебни години сѣ добили. Прѣзъ пѣлата тази учебна година тѣхъ се дава най-голяма възможность да вѣдѣагъ въ самата смѣтина на учителската работа, та когато излѣзатъ изъ училището и се посвѣтятъ на нея да не имъ се прѣдстави като свѣтѣ чужда и непозната областъ. Отъ учителитѣ се гледа на тѣхъ не като на обикновени ученици, а като на (свѣдѣ не много време) тѣхни колеги. Тѣ посѣтѣ и особено име отъ другитѣ семинаристи, наричатъ се Lehrseminaristen, или семинаристи, които обучаватъ. Съ малки изключения тѣхъ е повѣрена почти всичката работа въ семинарното пробно училище. Прѣзъ ученицитѣ въ това училище тѣ се ползватъ съ правата на пълни учители: могатъ да наказватъ, да награждаватъ, да прѣдизнаватъ поведението, успѣха на ученицитѣ и пр. Всѣки отъ тѣхъ е по нѣколко време класенъ учителъ поне на единъ класъ и е длъженъ като таквъ да се грижи за поведението и успѣха на класа си, за поведението, обикската на ученицитѣ въ училището, вънъ отъ него и пр. Въ тази своя длъжность семинариститѣ се водятъ отъ единъ инструкци (Schulordnung), изработени отъ учителския свѣтъ специално за тѣхъвъ опѣтвачъ при работата имъ въ пробното училище. Тамъ, класѣто тѣ не могатъ да се рѣшатъ сами да извършатъ нѣщо, прѣдѣватъ къмъ свѣтитѣ на нѣкой отъ учителитѣ или на директора.

Ето въ що се състои изцѣло тѣхната практическа подготовка:

1. Всѣки семинаристъ има седмично срѣтане отъ 5 до 7 учебни часа въ семинарното пробно училище. При това се следѣ, што не прѣмѣнно всѣки да има по нѣколко часа отъ главнитѣ учебни прѣдмети (религия, история, география и естествена история) и по нѣколко отъ второстепеннитѣ. Въ края на семестъра става размяна на часонетѣ, за да иматъ възможность семинариститѣ да обучаватъ поне повече учебни прѣдмети.

2. Прѣподаването на семинариститѣ става винаги по въ надзора на 5-мата семинарни учители, при които тѣ сѣ учили методиката на разнитѣ учебни прѣдмети. Почти пинаги присѣдствува при тѣхното прѣподаване нѣкой отъ семинарнитѣ учители 15—25 минути.

3. За часонетѣ си семинариститѣ сѣ длъжни винаги да се подготвятъ писмено, като разработятъ пакрѣтко методическата елимина, която иматъ да прѣподаватъ. Своята развита прѣпарация

тъ даватъ прѣдварително на съотвѣтния семина-
ренъ учителъ, който я прѣглежда, изправя от-
страненъ бѣлжикъ си и я повртва на семинариста
прѣди да прѣподава тази меголитеска единица.

4. Семинариститѣ иматъ особни 5 часа, наречени Vorbereitungstunden, или часове за подготовка при разнитѣ семинарни учители. Въ такива часове семинаристѣ учители говорятъ въкъ основа на бѣльжкитѣ си при хоспитирането и и отъ пригласяванитѣ препарации върху преподаването на семинариститѣ въ часоветѣ, въ които тѣ иматъ надзоръ и по предметитѣ, методиката на които тѣ преподаватъ. Тѣзи часове сѫ часове за бесѣди между учителитѣ и семинариститѣ върху развитието на препарации по разнитѣ учебни предметѣ, върху методиката на тѣзи предметѣ и върху всички въпроси изобщо, които се пораждатъ при училищната практика. Ученицитѣ злагатъ въпроситѣ, които сѫ се породили у тѣхъ при тѣзи практики, а учителитѣ ги отговарятъ да намиратъ разрѣшеніето на тѣзи въпроси сами или имъ отговарятъ.

5. 2 часа седмично семинаристът хоспитира на групи при преподаването на семинарните учители в пробното училище.

6. За общи учебни проби сж определени два часа седмично и то единиятъ винаги само за религия въ последния класъ на пробното училище, а другиятъ за двѣ учебни проби (по 30 минути) по други учебни прѣдмети въ всички класове на пробното училище. Трѣбна да забѣлѣжа, че нап-често се държатъ учебни проби въ послед- ния двѣ класа на пробното училище, съвѣствъ рѣдко въ долнитѣ два. Въ началото на учеб- ната година обикновено семинариститѣ дър- жатъ проби по тѣзи учебни прѣдмети, по които прѣподаватъ въ пробното училище и въ тѣзи класове, въ които прѣполаватъ; слѣдъ два мѣ- сѣца вече не се обърна внимание на това. За всѣка учебна проба се назначава единъ семина- ристъ за практикантъ, другъ за рецензентъ, трети за наблюдател върху разпрѣдѣлението на въпроситѣ между ученицитѣ отъ практиката и четвърти за протоколистъ при критикуването на прѣподадената лекция. Това назначение става обикновено 6 дни прѣди деня на прѣпода- ването. Практикантътъ е длъженъ да развие подробно своята тема и да я прѣдаде или на г. директора (по религия), или на учителя по методика (по другитѣ прѣдмети), които я прѣ- глеждатъ, изправятъ нужнитѣ бѣлѣжки и сно- сѣнно му я повершаватъ. Освѣнъ всички семи- наристи отъ последния класъ, при тѣзи проби присѣдствуватъ още: директорътъ, методикътъ и тѣзи отъ учителитѣ, които прѣполаватъ мето- диката (дава и практически опжгвания) на вѣкои отъ прѣдметитѣ, по които е учебната проба.

7. Два часа съж. определени за критика на преподавателѣ прѣзъ изтеклата седмица зъ учебни проби: въ единъ часъ се разглежда само катиме-тата (учебната проба по религия въ послѣдния класъ на семинарнаго училища), а въ другия часъ — учебниѣ проби по другитѣ прѣдмети. Напѣ-

първѣдъ практикантъ прочита нашия
него самокритика. Слѣдъ това назначе
рецензентъ прочита своита рецензия,
отначало излага хода на работата,
критикува методическия и предметъ.
Назначениятъ докладчикъ докладва въ
чеството на зададенитѣ отъ практикантъ
за тѣхното разпрѣдѣление между учени
миѣнието си, дали задоволително или
нигешо е било разпрѣдѣлението, т.
еднакво число въпроси сж се падна
на всички ученици, или на едни повече,
по-малко. Слѣдва критика отъ стра
нариститѣ, а слѣдъ това и на учители
нитѣ и самокритикитѣ се външватъ
книги, които се пазятъ въ семина
рото това засяданіе написва протоколъ
нятъ протоколистъ и го чете въ н
слѣдното засяданіе.

8. Единъ часъ седмично с опрѣдѣленъ Schulberater, или училищно съвѣтъ, съвѣщание слава подѣлъ прѣдседателствъ ректора и въ присѣдствіето на истинни наблюдатели и опжтвачи при прѣвода семинаристичкѣ и на тѣзи послѣднитъ чалото на съвѣщанието семинаристичкѣ устепъ отчетъ върху своята работа шествията въ нея прѣзъ изтеклата се съобщавагъ, дали сж взели прѣдвидѣни седмична учебна материя, или не и за ли е прѣзъ врѣме на тѣхното обучени журство въ паузитѣ нѣкои неприяте какви сж били тѣ и какви мѣрки противъ тѣхъ; наказвали ли сж, какъ дали винаги сж били добри прѣчистен дворѣтъ и нуждништѣ; дали дѣлата винаги чисти, добри рѣшени, нескжж винаги сж ги слушали и изпълнявали тѣ повѣди; извършвали ли сж училищницѣ нитѣ си работи добри и пр. и пр. Тѣристи, които сж класни учители на и сове съобщавагъ за поскѣщеніето на и ако има отсѣтствия, дали сж поскѣ додни извинения. Директорѣтъ и опжтвагъ семинаристичкѣ какъ да се съ ученицитѣ, какъ да извършватъ с бота и пр., за да се избѣгиватъ нѣкои приятни случаи. Ако нѣкои семинаристичкѣ нѣкои особени случки изъ своята тѣ биватъ обстоинно обсжждани.

Слѣдъ това всѣки класень учител
ристъ прочита съставената отъ не
таблица съ подробно опрѣдѣлене
която трѣбва да се вземе по време
прѣметъ прѣзъ идещата седмица
класъ. Послѣдватъ отъ семинаристѣ
итѣ поправки и допълнения на трѣ
седмични таблици. Най-сетнѣ директо
начава практикантъ, рецензентъ, прото
докладчикъ, по разпрѣдѣлението на
за кагизеята, а учительтъ по методич
тикантъ, рецензентъ, протоколистъ и
за другитѣ двѣ учебни групи и за изсѣ

завършено въ часа се протоколира отъ семинаристъ, вписва се въ особна протокола и се чете въ следващия часъ.

Обучаващитѣ семинаристи е прѣдоставя надъ ученицитѣ въ пробното утринъ и слѣдъ обѣдъ прѣди почиването и въ врѣме на междучасията. За всѣхъ всѣхъ денъ по трима семинаристи дохожда 1/2 часъ прѣди на обучението сутринъ и слѣдъ обѣдъ, дали сж добръ прѣчистени стани, и, пуждичицѣ, дворѣтъ и наглежда влизането въ часъ; той бие и зѣнца на денъ. Други двама семинаристи сѣдѣли надъ ученицитѣ отъ пробното прѣзъ врѣме на междучасията и то гледава и забавлява момчетата, а другомичетата.

Семинаристъ имз всѣхъ семестръ гледа ученика (въ годината 6) да на да имз изучава индивидуалността. Семинаристъ всѣхъ написва по единъ портретъ на всѣхъ отъ опрѣбленици и тѣзи портрети се четатъ въ на училищното съвѣщание. Слѣтъ отъ семинариста изработения отъ портретъ на аѣкой ученикъ ставатъ разнѣ другитѣ семинаристи и ученици. Разнѣ на семестритѣ обучаващитѣ семинаристъ участие въ часовѣтъ за ученици при опрѣблянето поведението на разнитѣ ученици отъ пробното

обща скица на учебнитѣ прѣдмети въ семинарни класове:

прѣдмети	Класъ III	Класъ II	Класъ I
Библія	3	3	2
Библія	3	3	2
Библія	2	1	1
Библія	2	2	—
Библія	—	2	—
Библія	3	3	1
Библія	2	2	1
Библія	2	2	1
Библія	3	—	—
Библія	—	1	—
Библія	—	1	—
Библія	2	2	2
Библія	1	1	1
Библія	2	2	1
Библія	2	2	—
Библія	2	2	—
Библія	1	1	1
Библія	—	—	10—18
Общо	38	36—38	32—34

Общъ погледъ върху семинарни учебенъ планъ.

Едно по-дълбоко виждане въ семинарни учебенъ планъ, между другото, ни дава възможностъ да откриемъ въ него единъ чисто националенъ нѣмски духъ. Тукъ хората сж изобило голѣми националисти, почти срастени родолюбни. Националниятъ патриотиченъ духъ се развива и укрѣпва у тѣхъ отъ устройството на нѣмския държавенъ и общественъ животъ, но неговитѣ основи се полагатъ въ училището. Тукъ училищата се стремятъ да създаватъ прѣди всичко нѣмски и тогава човѣци. Естествено е, че тѣхъ много е заслуженъ националниятъ нѣмски духъ въ семинара, защото той е введението, въ което се възпитаватъ и образоватъ бъдещитѣ неговитѣ сѣдени и опледвачи въ душитѣ на новитѣ нѣмски поколения.

Правствено-етическиятъ мирогледъ и на благащитѣ учители, както вече казахъ, се създава отъ Христовото учение. Обаче за Христовото учение се признава нѣмски, тъй да се каже, по-нѣмченото Христово учение—това, което Лютеръ и неговитѣ послѣдователи различаватъ и разясняватъ. Нѣмцитѣ (въ болшинството си) сж напустили свършено сръдненъковнитѣ схоластико-догматически глѣкувания на християнството. Тѣ приематъ едно съвѣтъ ново, еобразно съ сѣмѣнитѣ научни и философски познания, глѣкуване на Христовото учение, каквото е това на Лютера и неговитѣ послѣдователи. Ето защо Лютеровиятъ прѣводъ и разяснения на библіята, Лютеровиятъ катихизисъ и неговитѣ реформаторски съчинения, както и тѣзи на неговитѣ добри послѣдователи, сж и единичнитѣ източници и ръководства по религиозното обучение въ семинара.

По литература се взематъ подробно нѣмскитѣ класици, главнитѣ епохи и течения въ историята на нѣмската литература и пише отъ чуждитѣ. Съчиненията на нѣмскитѣ класици тукъ сж основата на едно истинско литературно образование. Отъ тѣхъ семинариститѣ изучаватъ най-добръ строежа и развитието на своя майчинъ езикъ, прѣзъ тѣхното четене и анализиране тѣ се промѣняватъ най-добръ съ нѣмския националенъ духъ, въодушевяватъ се отъ нѣмскитѣ национални идеали, най-лесно проучватъ тѣхното нѣмство, растежъ и осмисленостъ и най-сетнѣ отъ тѣхъ тѣ се научаватъ да познаватъ и нѣмскитѣ хубавото, естетичното.

Въ педагогическо отношение семинаристъ прѣдставя мажъ педагогическа държавица. Педагогическитѣ закони на тази държавица сж създадени отъ нейнитѣ управници—сегашнитѣ и прѣдшеститѣ семинарни учители. Психология, възпитание, дидактика, методика, — всичко това тукъ е нецѣло туѣ, което носи изъ цѣла Германия името Хербартова педагогика, тъй както тя е развита отъ най-добритѣ Хербартови ученици Райнъ, Пикелъ, Шелеръ и пр. прѣдшеститѣ и сегашнитѣ семинарни учители. Но история на педаго-

гогиката се взема само развитието на нѣмската педагогика отъ реформацията, като се обръща особено голѣмо внимание на Коменски, Лютера, Песталоци и Хербарта.

Изобщо бжденниятъ тукашенъ учителъ асимилира въ семинара нѣмската култура въ нейнитѣ най-важни отрасли и се прониква съ нѣмски религиозно-патриотиченъ духъ. Това може би ще се схване като една затвореностъ и ограниченостъ на тукашното учителско образование. Обаче глѣмо изъ тази негова затвореностъ прониква неговата сила: всинко туй, което семинариститѣ добиватъ въ семинара не е много, но то е здраво, добръ изпитано и е близко, родно е тѣмъ, та ги лесно го схващатъ, добръ го западѣватъ и поемъ напустнатъ семинара не се мнчатъ ода го забравятъ, а велика се взематъ да го приложатъ. Тукашниятъ учебенъ планъ е ограниченъ, но само по отношение количеството на учебния материалъ, който обхваща, по отношение значи на своята ширина; но по отношение на своята дълбочина той е безграниченъ! Туй, което се дава на бжденитѣ учители, макаръ и ограничено по обемъ, то е съ безгранично дълбоко съдържание. И главно е, че ученицитѣ добиватъ най-добри въяснения, за да могатъ по-сетикъ сами да проникнатъ въ дълбокото съдържание на това, което имъ се дава. Стара е истината, че училището дава само едни зародиши, едни диспозиции, които по-нататкъ въ всѣки трѣбва да развие самъ и да се въдълбочи въ тѣхъ. Та каква цѣна могатъ да иматъ за единъ човѣкъ само съобщаванитѣ нему знания, ако той се задоволи само да ги започне и прѣдвѣква, безъ да се въдълбочи съ тѣхна помощъ и проникне въ себе си и изъ своитѣ дълбочини да изнесе нѣщо свое. Какво може да очаква обществото и отечеството отъ такива хора, които сж вѣчни ученици, които вѣчно съ чужда свѣтлина си свѣтятъ? Каквъ животъ самъ ще живѣе този, който самъ е не-самостоятелъ, който самъ не знае какъ трѣбва да живѣе?

Въ тукашния учебенъ планъ е съблюдувано това. Въ него не се прѣдвижда толкова много, колкото се прѣдвижда въ учебнитѣ планове на нѣмскитѣ педагогични училища (макаръ и при 6-годишенъ курсъ), но затоа пакъ той не притежава недостатъцитѣ на нѣмскитѣ бѣглопрѣбродване всинко, безъ основно проучаване и издѣлване на материала! Тукъ е спазено старото, но почти отъ всѣки новъ бжтѣжитѣ педагогичъ поваряно правило: «въ малкото се учи много». Бжженъ е само, който получи толкова малко, отъ което може да се получи много; който получи зърно, за да отнеде отъ него съ години плодно дърво! А и това тукъ е спазено: казихъ, всинко кое о се дава е здраво, изпитано, е класическо.

Бжденниятъ тукашенъ учителъ е запознатъ въ семинара доста добръ съ една педагогическа система. Хербартовата и съ нейното приложение въ училищната практика, нему сж познати най-годуитѣ и най-прѣки джтини, по които той ще може да проникне въ нея и съприцѣлата,

съ които ще може да я изстѣзва по-нему остава самостоятелно да проникне въ нея, защото само въ самотата се прониква въ бокото и се чувствува великото; да въ дълбочинитѣ на тази педагогическа да изхоати и нейнитѣ най-непроходни и тогава, съобразно плодността на да принесе нѣколко плода въ общата телна жинина...

Семинарното пробно училище

Както и по-прѣди вече говорихъ, ли не има нѣка история. По-прѣти въ свободно училище, нѣко като сиромашко бѣдни дѣца сж се забавлявали развалять по улицитѣ и имъ се е давало отъ четмо и писмо. Когато стана прилине на семинара, то почна да да по-добра уредба. Сега то вече е като училище и като такова е подчинено въ изисквания на закона за народната прхерцогството: има общия учебенъ планъ осемгодишенъ курсъ и дѣлата, които праватъ сж дължими, както въ другитѣ училища, да праватъ 4 марки годишнѣ. Единъ семинаренъ учителъ се правя на и той се смѣта като учителъ на лице; той е класенъ учителъ на последенъ класъ, има нѣколко прѣмета въ разсѣве и пр.

Между населението това училище се семинарно училище (Seminarschule). А телитѣ пробно-училище (Übungsschule) нарича образцово училище и не може рече така, защото въ него не работатъ аки добри учители, а се упражняватъ се за своята бждена дѣлностъ риститѣ. Затова и дѣлата, които въ това училище не сж подобрени — дѣла добритѣ фамини, както това е въ дѣца на родители съ сѣбно положено вѣното дребни инновации, които не искатъ да правятъ годишната такса на най-градско училище (тя е 30 марки), но се да правятъ дѣлата си въ другитѣ училища сж пѣни съ дѣла отъ най-бѣжнитѣ въ това родителитѣ пронождатъ тукъ въ последнитѣ се поизуватъ съ безплатно видове учебни помагала и погрѣби, но въ въ класовѣтѣ и по нѣкои прѣмети бжзанани отъ семинарнитѣ учители.

Курсътъ въ семинарното училище, съ закона за народната прохѣта въ херцогство осемгодишенъ. Обаче всинко туй сж слѣти само въ истори класъ на нѣмскитѣ въ IV класъ сж начинанитѣ I во отдѣление); въ III класъ сж второто отдѣление заедно; въ II класъ сж третото отдѣление заедно; въ I класъ сж четвѣто и осмо отдѣление заедно. Тукъ съветъ въ малко ученици, едно, защото сж сѣтъмъ жинко се сж работно, обаче

часове, друго, защото няма място и трето, няма толкова желани родители да си дават дъцата тук. Тази година посещава IV класъ 11 дъца, въ III класъ 24 дъца, — 25, въ I също 25. Другите години е почти същото число. Дъцата са момичетата.

Обучението изобщо.

Семинарното училище по своята тъй да рече уредба, по отношение сравненето на годините, бѣли дѣца, не добро познати, прѣводване отъ семинаристи и пр. е въ даденъ отъ образцово, по отношение на учебенъ планъ то е наистина такова. А се, идеалътъ е идеалъ само, защото не е изпълненъ; осмислени ли се, той прѣстава въ такъв. Искамъ да кажа, че като казвамъ това е планътъ на тукашното учебно училище, това относително. И наистина, въ сравнение съ другитѣ учебни планове, то владѣе пълна или поне издържана чинностъ, при тукашния учебенъ планъ прозира и въ най-малкиятъ подробности докогато позволяватъ съсъмъ, общитѣния на закона за просвѣщенieto въ херто, въ тукашния учебенъ планъ са сани съ строга последователностъ основпринципи на Хербартовата педагогика — дитѣ за избора групирането и пареждането учебната материя въ учебния планъ. А е така, всѣки ме се убѣди лесно като а, че този учебенъ планъ е изработенъ въ виднитѣ днешни прѣставители на Хербарта педагогика и почти единичитѣ, за е призовано, че най-добре сж я приложватъ училищната практика. Проф. Rem, единтѣ учители Pickel и Scheffer. Прочути въ осемъ училищни години не сж нищо друго, едно подробно изложение и теоретично знание на учебния планъ при семинарното училище...

Наша съ своята околностъ дава всѣки условия за изграждането на пълна учебенъ планъ за едно основно училище въ Хербартовата педагогика. Не далече то, на единъ великолѣпенъ връхъ, се изкачватъ изященъ въкопенъ корабъ върхътъ въ мигъ величаво развълнувано какво прѣдставятъ чуднитѣ юртински — замъкътъ Wartburg — славата на Айзенахъ е този вече то въкопенъ паметникъ вскалата мощъ, защото той е билъ сѣдало най-виднитѣ нѣмски и тюрингиски царе и е билъ крѣпко пазинице на нѣмската дѣла прѣвъ тѣмнитѣ вѣкове; гордостъ за Германия е той, тукъ нѣкога Лютеръ, въ този раскохъ на великата художница, природата, даванъ отъ нея и отъ Бога е сѣдало дитѣ гърби околнате по всѣкакви връзки

съ сръжневѣковния римски авторитетъ и е провъгласилъ религиозната свобода на Германия — съ чудно хубавия прѣводъ на библията на народенъ нѣмски езикъ. Множество най-ранообразни и най-силно вѣнчовани нѣмското сърце тѣмнитѣ си събития сж станали въ този Wartburg, па и множество легенди, народни приказки, разкази, пѣсни пр. сж увѣковѣчили неговата слава. Ето защо съ пълно право тѣзи, които сж изработили учебния планъ на тукашното учебно училище, сж турили Wartburg съ неговата история за центъръ при религиозно-православното развитие на тукашнитѣ дѣца.

Айзенахската околностъ е наларена съ раскошна и разнообразна, горава и хубава до неясната природа, която сжмо съ пълно право създадени на учебния планъ сж използвали за истинско напълно — религ. обучение и за турение основитѣ на едно естетическо възпитание.

Понеже тукъ възпитанието въ основното училище има цѣлъ да създаде у дѣцата нравствено-религиозенъ характеръ, то и учебниятъ планъ се стреми да изработи нравствено-религиозно съзнание, което да подпомогне развитието на този характеръ. Затова и най-важното, първото място въ учебния планъ заематъ религиозно-назидателнитѣ учебни прѣдмети и даже въ първитѣ 3 учебни години около глѣхъ е групирано цѣлостното обучение, а въ останалитѣ само отчасти. Въ първитѣ учебни години учебниятъ планъ е чисто домашенъ, т. е. той се простира само до глѣхъ, додѣто се простира и непосредната дѣтска околностъ. Глѣхъ всичко е избрано изъ дѣтската областъ; тукъ той е, както казватъ нѣмцитѣ, heimathlich.

Въ първата учебна година повечето учебни прѣдмети сж сбрани подъ термина Heimatkunde, или отечественознание. Подъ този терминъ се криятъ материи и упражнения по разказване, описание, рисуване, пѣние и игри. Групираната точка сж десетина Гримови и народни приказки. Глѣзи приказки подготвятъ прѣди всичко религиозното и морално обучение. Въ глѣхъ се рисунатъ прѣдъ дѣцата въ художествена и фантастична, примѣкате на за глѣхъ форма, разни герои, съ които глѣхъ мислено странствуватъ, борятъ се за правда, истина, доброта, нападатъ сѣужителитѣ на съжата, порока, злото и пр. При разказването на глѣхъ приказки дѣцата допълнятъ, поправятъ и обогатяватъ съ хубави форми своя езикъ. Съ глѣхъ народни приказки е свързано и прѣдметното обучение. Подробно се разглеждатъ и описватъ всички прѣдмети, растения, животни, които се споменаватъ въ приказкитѣ. Трѣбва да се спомене, че приказкитѣ сж избрани и наредени така, што тѣ даватъ добъръ материалъ за едно систематично, водено паралелно съ глѣхъ, прѣдметно обучение. Така напр. съ първата приказка е непосредно свързана училищната стая и аждата, съ втората е свързана училищната и двора горава, съ третата е свързана гората, съ четвъртата — посто, съ шестъ

тата — рѣката и пр. Изобилно предметното обучение съвсѣмъ не се води случайно, както отъ прѣвъ пѣтъ би се помислило, а е наредено систематично тѣмъ по методата на природни картини. Като спятъ за рѣчни герои, дѣцата заучаватъ и подходящи стихотворения, пѣятъ и подходящи пѣсни на тѣхъ и играятъ игри съобразно тѣхнитѣ постѣпки и обичаи. Най-сетнѣ тѣ рисуватъ и тѣхнитѣ картинки, обтѣклата имъ, оражията имъ и пр. . . . Това е схемата на учебния планъ за първата учебна година. Къмъ това се прибавя още четенето, писането и сѣтането. По възможностъ тѣзи учебни предмети се свързватъ съ общо съ народнитѣ приказки. Трѣбна да забѣлѣжа, че по четене се има само едно запознаване съ буквитѣ, а по сѣтане само сѣтане съ числата до 10.

Въ втората учебна година по отечествовѣдние се почва съ тѣра Анзенахъ и съ неговитѣ околности, прави се описание на Wartburg и се разказватъ старитѣ народни приказки за него и неговитѣ обитатели. По предметно обучение се взематъ растенията, животнитѣ . . . и изобилно природата на изучаванитѣ околности Анзенахски долини. По религиозно обучение се почва съ живота на Христа и съ дѣтския животъ на Лютера. Четенето остава все механическо. По сѣтане се разширява кръгътъ на числата до 100, но се взема въ този кръгъ само събиране и изваждане и ако има време умножение съ 5, 2, 4. Пѣнието, рисуването и гимнастиката сѣ въ свързка съ отечествовѣднието.

Всичко това се продължава въ третата учебна година. По отечествовѣдние се продължава изучаването околността на Анзенахъ, обръща се все повече внимание на Wartburg и все повече почва да се заучва отъ неговата история, както и легендарната история на неговитѣ първи ландграфове. По религия се взематъ чудесата на Христа и се продължава частъ отъ живота на Лютера. По сѣтане се взема табличката на умножението до 100, разширява се кръгъ на числата до 1000 и се взема събиране и изваждане въ този кръгъ.

До тукъ не може да се прави въ учебния планъ и въ обучението ясна разлика между учебни предмети. Учебна материя се учи почти отъ всички учебни предмети, но нѣма истински такива. До тукъ просто обучението има цѣлъ да ориентира дѣтето въ неговата непосредна околностъ, да го запознае по-отблизо съ неговата родина.

Отъ четвъртата учебна година се явяватъ разграничени учебни предмети. Явяватъ се именно като самостоятелни предмети историята, географията, природознанието, рисуването, пѣнето и пр. Разбира се тѣзи учебни предмети въ четвъртата учебна година стоятъ още на съвсѣмъ близка, народна почва и постепенно до VIII-та училищна година се разширяватъ и отдалечаватъ отъ нея.

По география се започва изучаването на Тюрингия съ нейнитѣ рѣки, планини, долини, полета, градове, население и пр. По природознание се взематъ по-подробно нѣколко природни картини.

По религия се взема стария заветъ и дълга на живота на Лютера. По история дължава историческата тюрингийска ис свързка съ Wartburg. Почва се пѣние гласни и тритласни пѣсни и запознаноститѣ и интервалитѣ. По рисуване се съ моливи и бои разни праволинейни и прѣимуществено на уминцето и въ кр.

Въ V-та учебна година продължава тѣмъ на Тюрингия и се почва тази на сѣмания. По история се почва старата митична история (Нибелунгитѣ) и съ действителната стара германска историческо религиозно обучение се взема учението (итѣ) на Христа и се продължава на Лютера, учатъ се и молитви, религиозни и текстове отъ капижанса. По рисуване рисуване на листа, дѣтете и пѣни.

Въ VI, VII и VIII-та учебна година сѣ въ по-нататѣкъ учебнитѣ материи отъ предмети въ IV-та и V-та учебна година география се взема географията на немания сѣмъ се взема нѣщо по географията 5-тѣхъ части на сѣмата и нѣщо повече пенскитѣ държави. Наредъ съ това се нѣщо за земята като небесно тѣло, арнаблюения и върху луната, слънцето, и се учатъ нѣкои съвсѣмъ общи и неосвѣтени нѣща за тѣхъ. По история се взема нѣмската история до най-ново време особено добръ се проучва реформационната история войни сѣмъ нея. По религия учва, даже се амѣква въ схемата на неговото учение, като се разяснява то и се съ повторено разглеждане на стария живота на Христа и нѣщо отъ ака история.

Така върви съвсѣмъ накратко изложението на учебния планъ при тукашния училище. Този планъ почва отъ самата родина, въ която дѣтето отначало се намира на съвсѣмъ чуждо мѣсто, запознава го съ нея и го привиква въ нея; тогава бавно — въ продължение на осемъ години извежда полета-лека изъ тая стая навън, чало въ съвсѣмъ близката ней околностъ го кара да я изучава съ ходене, припаддане, изпитване; сетнѣ го завежда въ изъ неговата родина, съ която го запознава съ сѣмъ посредствомъ приказнитѣ и пѣснитѣ, които слушало отъ своитѣ близки за нея, посредствомъ предметитѣ, които получава отъ нея и посредствомъ хората, съ които се срѣща изъ сѣмъ го завежда съвсѣмъ далечъ отъ родина въ широкия и необятенъ свѣтъ познава и съ него дотолкова, тогава не има отношения съ него посредствомъ тура, литература, продукти и пр.

По сѣмъ такъвъ пѣтъ тукашниятъ планъ води дѣтето при неговото историческо развитие. И тукъ той почва съ близкото, родното и отива къмъ все по-далечъ и чуждото. Отначало той прѣдставлява

тѣте чудни герои, въ които блика любовъ, воля, характеръ. Тѣзи герои, будатъ неговитѣ сили, разликитѣ чувства и хранятъ съ мѣтна храна живень духъ. Следъ това го принася като минало на неговата родина и народъ, дава му възможность да идеалитѣ на своитѣ прадеди за своѣ къмъ родината и национално величю и съ тѣхнитѣ борби за истината, правдата, противъ агого, тъжката неостѣта. Най-сегитѣ, сѣбѣзъ като го стане и донѣкъдѣ разсѣдливъ младежъ, запознава и съ величюго учение и на «бого-човѣка» Христа.

Тѣзи учебни прѣдмети, които съставляватъ на учебния планъ, има и други, опѣлватъ и осѣвършенствуватъ. Къмъ тѣхъ гимнастиката, кожухарството и бота.

Законъ за народната просвѣта въ хер-гимнастиката е задължителенъ учебенъ въ основното училище само за момчето IV-та до VII-та учебна година, до V-та учебна година всички дѣца и прѣзъ тѣто въ полето, което се гимнастика. Отъ IV до VIII-та уч. година имать 2 специални часа седмично за въ салона, въ които играятъ семинар-тѣзи часове, въ които момчетата имать момчетата отъ тѣхнитѣ класове имать. Прѣподавателката по ржколѣние е дѣлка, която се влиза отъ общината, да да прѣдѣтъ и вѣдѣтъ разни кжнини. Освѣтъ това, момчетата отъ послед-години ходятъ 2 часа седмично заедно та отъ другитѣ градеки училища въ отворително кухарско училище, въ прѣдѣлватъ въ готвене и получаватъ и добро уреждане и подѣржане изобщо хчия.

Въ сѣбѣтъ общи черти учебниятъ тукашното пробно училище. Азъ сѣтъ-жданъ да прѣдамъ повече неговото на-метовата тенденция, отколкуто да из-бавитѣ неговѣ части, които сж сѣбѣтъ-венужити имать.

Ето, споменахъ вече, въ по-голтмата е воли отъ семинаристѣтѣ подъ над-семинаристѣтѣ учители. Освѣтъ това прѣдмети четене и писане въ III класъ, расчонисъ, пѣние и рисукне въ II кл. География, религия, естествознание сж водятъ отъ семинаристѣтѣ учители. Се обучението на семинаристѣтѣ, като неонитни сѣбѣтъ не е такава, каквато во да бѣде и затова въ по-голтмата бавитѣ учебенъ планъ си остава мъртво-къ азъ мѣлахъ да се убѣда въ вѣр-да помѣтствуватъ голтмата истинностъ. Вѣдѣнитѣ души «учителство е учени-ство». Кожкото ще хубаво да е изра-тъшка статуя, тя все сж остава камѣкъ,

и се е ишо мъртво, безжизнено, защото нѣма духъ. Кожкото ще добрѣ да е уредено едно училище, съ кожкото ще най-сѣвършени учебни помагала и пособия да е снабдено, да има и при това идеаленъ учебенъ планъ, нѣма ли спо-собенъ учителъ, които да приспособи и прила-два въ своята работа тѣзи богати принаси, то ще прѣдѣтъя неколкокъмъ мѣнина, но, да жалостъ, изградена въ единъ сухо, пустинно мѣсто!

Тѣзи прѣдмети, които имать учителитѣ, сж водятъ много добрѣ. Осѣбно рѣшилата и гео-графията въ пърния класъ на пробното училище сж водятъ отъ единъ учителъ образно; и азъ также, когато хоспилирахъ, сж ва-нахъ въ прѣ-подаването и мислено сѣмѣлъ участие въ него. Единъ часъ за истинско, гѣтринъ удено, но волю обучение между учителъ и ученици е бѣгодѣтъ и за едина и за другитѣ: първиятъ испитва бѣлото чувство, което испитва човѣкъ при другъ, изкорченъ сж добри сѣдѣствия и до-бѣва сила и вѣра въ своето дѣло, вторитѣ не-олно, чисто тѣсѣки сж увѣличатъ, работатъ рас-ата дѣлжвно безъ да забѣлѣватъ. Въ такива часове испитки сж забраватъ въ работата, ста-дѣтени исп сж пѣтитъ си души! Но, както ка-захъ, такива часове сж само нѣколко.

По дисциплината и възпитанието изобщо въ семинара и сем. училище.

За насъ, българитѣ, сж показанъ чудни дисци-плината, която вѣдѣтъ тукъ въ чѣния общественъ животъ и която лежи въ основата на тукашната възпитателна система. Това произлиза отъ на-литѣ крѣпки понятиѣ за свобода и дисциплина. Споредъ нашитѣ издрѣчени понятиѣ свободата е почти равностѣпна съ своенволие, съ неограничено изпълняване отъ всѣкого на своитѣ прищѣпки, безъ да се мисли за тѣхнитѣ лоши послѣд-ствия върху инстинето и живота на другитѣ и бѣлостъ на обществото и отечеството. У насъ напѣстѣлѣкъ почна да сж сравнява твърдѣ често нашето разбиране на свободата съ «свободия» и, струва ми се, съ пѣлно право.

Тукъ тъкмо обратно. Тукъ нѣма, свободно своитѣ способности и продуктивностъ, има една тошно опредѣлена областъ, която той нѣмѣ-добрѣ е проучилъ и най-подробно познава. Въ тази своя областъ, освѣтени отъ неговитѣ права и ограничени сж неговитѣ задѣлжени, той е пѣлѣтъ господаръ може тукъ нѣмѣ-свободно да тѣлѣтвѣтъ. Училището е пѣлѣтствено издѣло на директора. Почти никакви дѣла и широки неѣлѣтѣтѣти официални наставления, какъ да сж поставѣтъ и азъ нѣмѣ-требитѣ стѣтѣти, и само-ва на тѣхъ годинѣ (поче нѣмажъ всѣки семестъръ) дохожда братеникъ отъ министерството да рѣши-тира прѣподаването на младитѣ учители. Дирек-торитѣ сж които сж своята работъ издрѣтѣтѣ отъ чѣлопа за народната просвѣта въ отечѣ-ството и отъ своята сѣбѣтъ. Да, нѣмѣ-свободно въ своята сѣбѣтъ, която тѣхъ добрѣ е развита тукъ

[illegible][illegible]

хъ възможностъ да наблюдавамъ, съ-
свѣтъмъ бѣдни, дѣца на дребночинни-
и работническото съсловие въ града.
минара владѣе изобило чистото фамил-
духъ. Директорътъ е блещата на тази
фамилия, учителитъ сж нейнитъ въз-
не съсвѣтъмъ самостоятелни синове, а уче-
ж синоветъ подъ опекунство. Всички
привлича вѣрата въ най-искренитъ и най-
намѣрения на всѣки едно и любовта,
ната нѣмска любовъ къмъ дѣлото, на-
ужатъ или ще служатъ културното
на нѣмската нация, напредъкътъ и
на тѣхната татковина! Въ дни на
патриотически или нѣкои особни
праздници тази фамилия се събира
на семинара, дѣто потъ звуковетъ на
рѣдъ погледитъ на Гьоте, Шилера, Лю-
смарка, своя великъ херцогъ, сво-
тъ и пр., тя отправя еднородно своитъ
къмъ Всевишния за своето прѣсупи-
величието. . . пакъ на Германия, на
татковина!

ва случаи, па и въ много още подобни
родушни празнувания отъ тукашнитъ
класни учители, на които имаше честта
поканванъ, азъ неволно бивахъ обла-
тъ жалостъ и тъга; да, отъ болезнена
нашата България!

Заслугитъ на семинара.

тъ единъ чужденецъ, дошълъ тукъ
а не да прѣцѣнява и критикува — се
изтъкватъ и прѣцѣняватъ заслугитъ и
то на Айзенахския семинаръ. Но азъ се
матъ длъженъ да изтъкна въ нѣколко
мо фрази това, което въ своето кратко
не тукъ можахъ да видя непосредствено
а посредно въ това отношение, защото
а доколко много и полезни нѣща може
де за дѣлото на възпитанието задруж-
вство и съ любовъ работене на учител-
каръ и при едни технически условия
мѣдвѣята душа на педагогическата наука

мѣдвѣята си мисль ще трѣбва да дамъ
но изяснение. Азъ вече описахъ външ-
а да ги нарека, техническитъ условия,
о е поставенъ да работи семинарътъ
тъ! негодно здание, малко пособия и
малко число учители и пр. и пр. За
а едно сравнение, азъ трѣбва да кажа,
навамъ тъй бѣдно въ това отношение
ебно заведение у насъ. Ако тукашния
съставлява съ най-познатото ментъ Ка-
педагогическо училище, последното
доста голѣмо, външно и вътрѣшно
рѣ украсено здание съ своята особна
особна канцелария съ секретаръ и
своя учителски корпусъ повече отъ
съ своитъ доста добръ уредени
химически, естествено-исторически,

географски кабинети, съ своя доста широкъ
дворъ и съ своята училищна градина и пр. и пр., —
нѣща, отъ които тукъ и поменъ нѣма, то би
изглеждало като великолѣпна външно и богато
мобилирана вътрѣшно къща при една скромна
сиромашка къща.

Тукъ, разбира се, азъ само изтъквамъ факта
безъ да му давамъ нѣкакво изяснение, защото
истинскитъ причини за него ми сж неизвѣстни.
Най-възрогната причина, задѣго тукашната дър-
жава още не може въ това отношение да за-
доволи напълно семинара, трѣбва да е липсата
на пари: тя е тъй малка, съ толкова малкъ
бюджетъ, а има да се грижи за толкова много
нѣща та не може всички отведнѣж да удовлетвори.

Но ако въ това отношение не напълно дър-
жавата е могла да задоволява семинара, въ
друго отношение тя винаги напълно го е за-
доволявала: тя винаги му е подбирала най-добри,
най-способни учители и му е прѣдоставяла най-
голяма свобода да може да се отдаде всецѣло
за постигането на своитъ велики задачи. И тукъ
тя напълно е схващала и приспособявала прак-
тически истината: «учителътъ е душата на учи-
лището». Да, и ако това е обикновена истина
за едно обикновено училище, тя става велика
за единъ учителски семинаръ, защото въ него
учителигъ трѣбва непрѣмѣнно да сж съ душа,
за да могатъ душа да вливатъ у своитъ възпита-
ници, та когато и гѣ сетитъ влѣзатъ въ своето
поприще, да иматъ и да могатъ да вливатъ такава!

И съ това тукашната държава напълно е
сполучвала. Неуморната работа на семинарното
учителско е, на която длъжи своята извѣстностъ
и даже слава Айзенахския семинаръ. Но на
самия прѣдметъ!

Казахъ вече, но ще повторя това пакъ, защото
то ми направи много силно впечатление: *тукаш-
ниятъ семинаръ прѣдставя една малка само-
стоятелна педагогическа държава*. Създателитъ и
изпълнителитъ на педагогическитъ закони въ
таза държавица сж били и си останатъ учите-
литъ съ директоритъ разбира се. Министерството
си е запазвало правото на санкции. Първиятъ
источникъ, изъ който сж черпани законитъ на
тази държавица още при нейното създаване е
било учението на великия възпитателъ Пестало-
нци. Първиятъ директоръ на семинара слѣдъ
неговото уреждане като самостоятелно заведение,
който то е направлявалъ около 30 години и
първитъ негови учители сж били добри постѣ-
дователи на Песталоци. Оттогава, откогато почва
да се развива, разпространява и добива граж-
данство Хербартовото педагогическо учение —
развито и систематизирано Песталоциево уче-
ние — оттогава семинарътъ става Хербартовски
та и до сега.

Мисля, че нѣма никакъ да прѣувелича дѣй-
ствителността ако кажа, че Айзенахския се-
минаръ е билъ и си остава единъ отъ първитъ
нѣмски Хербартовски семинари, който още отъ
началото на развитието на Хербартовата педа-
гогика се е проникналъ съ нейния духъ, който

викватъ въ своитѣ задачи и още по-смѣло да се отдаватъ на тѣхното постигане.

Ето това сж въ нѣколко фрази само събрани заслугитѣ на тукашния семинаръ за учебното дѣло на своята родина. Но тѣ сж велики! Защото, кой бѣха великитѣ идеали на Коменски, Песталоци, Хербарта . . . и много други още ратници за човѣшкото възпитание, ако не подбирането на най-пригодни хора за развитието и укрѣпването на нѣжната дѣтска душа, т. е. изработването на единъ почиващъ напълно на дѣтското развитие учебенъ планъ, и приготвянето на истински нейни отгледвачи, които да умѣятъ да ѝ даватъ тѣй тази храна, щото нейното развитие да си върви бавно, неусѣтно, естествено — добръ подготовени учители, добри познавачи на дѣтската душа и добри методики? А тукашниятъ семинаръ, или по-право тукашното семинарно учителство е направило това напълно задоволително даже за своята родина. А като с

работило така за своята родина, то е допринесло нѣщо и за цѣлото свое отечество, па и за цѣлото културно човѣчество. Всички тукашни чужденци хоспитанти, а такива с имало почти от цѣлия културенъ свѣтъ — сж използвали нѣщо отъ работата на тукашното семинарно учителство при уредбата на учебното дѣло на своето отечество.

Като прѣброя въ ума си всичко това, което тукашното семинарно учителство, макаръ и при едни незадоволителни условия, е създавало за учебното дѣло въ своята родина, а така сжщо и учебното дѣло на своето отечество, даже и за това на културното човѣчество, душата ми се настройва като прѣдъ нѣщо велико, грамадно, непостижимо за менъ и азъ неволно се смирявамъ и прѣклонявамъ мислено прѣдъ енергията, съвѣстността и любовта, съ която тукашното семинарно учителство е работило за постигането на своитѣ велики задачи.



Уредба на учителския семинаръ въ Рацебургъ

отъ Д. Цонковъ.

учитель въ I софийска мъжка гимназия.¹⁾

жлайки, отъ една страна, отъ задачата на педагогическия семинаръ въ кралство Прусия (където училище у насъ), отъ неговата страна, като специално учебно заведение, пътува — отъ съществуващата тѣсна връзка между него и онова свето народно заведение, което той собственно е създаденъ и съществуването на което той не би се считало за необходимо преди да устройството на първия, да обрисувашъ въ него състоянието на това последното. Причини азъ ще се огранича въ настоящиятъ главно върху два пункта: 1. устройството на народното училище въ Прусия и устройството на семинара въ същото кралство. И тъй, тъй въ Ratzeburg, при който съмъ работилъ за сега, като направя въ края на моитѣ заключителни бѣлѣжки относно одобрителната, които би могли да станатъ.

Народното училище въ кралство Прусия.

Въ Прусия, както и у насъ, съществуватъ два рода (основни) училища: 1. раздѣлни и 2. слѣти основни училища. При слѣтѣ училища всѣко отдѣление си има свой учител и особна стая за обучаване, при обаче работата стои малко по-другояче: всѣки такъва, при които обучението въ отдѣления се води само отъ единъ учител, а при които това същото се води отъ 2, 3, 4, 5, 6, 7 или 8 учители, споредъ което раздѣлени и на съответнитѣ класове. Въ видъ слѣти училища носятъ името „народни“, вториятъ споредъ числото на класовете (отдѣленията) и учителитѣ биватъ:

двукласно слѣто училище съ 2 учители;	„	„	„	2	„
„	„	„	„	3	„

4. Четирикласно слѣто училище съ 4 учители. Училища съ повече отъ 4 класа носятъ общото название „многокласни“; тѣ пъкъ отъ своя страна се разпадатъ на:

- 5. а) Петокласно слѣто училище съ 5 учители;
 - б) Шестокласно слѣто училище съ 6 учители;
 - в) Седмокласно слѣто училище съ 7 учители;
- най-послѣ дохожда осмукласното или чистото училище, което вече споменахъ като особенъ видъ.

Разпрѣдѣлението на 8-тѣ учебни години при разнитѣ видове училища ще се види ясно отъ долната таблица.

При раздѣлнитѣ училища всѣко отдѣление си има особна учебна стая и се обучава отъ особенъ учител, или пъкъ цѣлото обучение е разпрѣдѣлено между учителитѣ по прѣдмети. Въ еднокласното слѣто училище се обучаватъ едновременно отъ единъ и същъ учител въ една и съща учебна стая ученици отъ всички възрасти на задължителното образование, което въ Прусия, както и въ цѣла Германия, трае не както у насъ 4 години, но 8; освѣтъ това всѣко дѣте на тая възраст (6—16 год.) трѣбва обязательно да посѣщава училището, слѣдователно въ всѣко село има ученици отъ 8 отдѣления. Дѣто материалнитѣ условия благоприятствуватъ, има порядъчно училищно здание съ нѣколко учителски стая, а дѣто тѣ сж оскудени, за училищно помѣщение е опрѣдѣлено едно съвсѣмъ скромно здание, въ което око̀то на наблюдателя ще сръщаше само една единствена учебна станчка, която на много мѣста е далечъ да събере всички ученици, подлежащи на задължително обучение. Въ такъвъ случай учителтъ прибѣгва къмъ друго сръдство, което самитѣ обстоятелства му полагатъ — прибѣгва до така нареченото „полудневно“ училище.

Главниятъ принципъ, който трѣбва да лежи въ основата на слѣтото училище — всички ученици да бждатъ въ едно и също време винаги заняти — създава твърдъ голѣма трудностъ въ дълготѣйността на учителя; тоя последниятъ трѣбва да гледа по възможность все повече и повече

Видъ на училището	Учебни години			
Енокласно	1—8			7, 8.
Двукласно	1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. (1., 2., 3., 4.) (5., 6., 7., 8.)			
Трикласно съ 2 учит.	1., 2. 3., 4., 5. 6., 7., 8.			
Трикласно съ 3 учит.	1., 2. 3., 4., 5. 6., 7., 8.			
Четирикласно	1. (1., 2.) 2., 3. (3., 4.) 4., 5. (5., 6.) 6., 7., 8. (7., 8.)			
Петокласно	1. (1.) 2. (2.) 3. (3., 4.) 4., 5. (5., 6.) 6., 7., 8. (7., 8.)			
Шестокласно	1. (1.) 2. (2.) 3. (3.) 4. (4.) 5. (5., 6.) 6., 7., 8. (7., 8.)			
Седмокласно	1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.			

да опростява работата си, като групира по единъ най-цѣлесъобразенъ начинъ отдѣлнитѣ учебни години по нѣколко заедно. Подобна группировка се допуска само при най-близкостоящи отдѣления, напр. I съ II, IV съ V и т. н., но никога I съ V, II съ VIII и т. н. Вънъ отъ тази группировка всички основни училища въ Прусія сж разпрѣдѣлени на три курса — долень, срѣдень и горень; долниятъ обхваща първитѣ три учебни години: I, II и III, срѣдниятъ обхваща слѣднитѣ дѣтъ: IV и V, а горниятъ — останалитѣ три: VI, VII и VIII.

Отдѣленията при разнитѣ видове училища си иматъ свои опредѣлени съ законъ часове; при енокласното училище отдѣленията отъ долния курсъ иматъ 20 часа седмично, а тия отъ срѣдния и горния по 30 часа; въ полудневното енокласно училище долниятъ курсъ има 14 (12) часа,

Учебни прѣдмети	Долень курсъ				Срѣдень курсъ				Горень курсъ			
	Енокласно училище	Полудневно училище	Трикласно училище	Многокласно училище	Енокласно училище	Полудневно училище	Трикласно училище	Многокласно училище	Енокласно училище	Полудневно училище	Трикласно училище	Многокласно училище
Законъ Божи	4	3	3	4	5(6)	3	3	4	5(6)	3	3	4(5)
Нѣмски	11	8(6)	6	11	10(9)	6	7(6)	8	8(7)	5	8	8(7)
Считане и геометрия	4	3	3	4	4	4	4	4	5	3	4	4
Рисуване	—	—	—	(2/2)	1	—	1	2	2	—	2	2
Религии прѣдмети	—	—	—	—	6	3	4(3)	6	6	3	5	6(8)
Пѣние	1	—	—	1	2	2	1	2	2	2	2	2
Гимнастика	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Раководѣние	—	—	—	—	1	2	1	2	1	2	1	1
Всичко часа	20	14(12)	12	27(21)	40	28	37	40	40	33	33	40

срѣдниятъ 22, горниятъ 20; въ трикласно училище за долния курсъ сж прѣдъ 12 часа седмично, за срѣдния 24 (21), горния 28; въ многокласнитѣ училища долния курсъ има 22 (23), срѣдниятъ 28, горния 30 (12) часа седмично.

Разпрѣдѣлението на часоветѣ по прѣдметъ сж е различно при отдѣлнитѣ курсове; разнитѣ видове училища, за уясненіе на които ни послужи долната таблица.

Отъ прѣдставената тукъ таблица се вижда, че числото на часоветѣ при разнитѣ видове училища се твърдѣ много различава; въ енокласно училище (курсъ) при трикласното училище има седмично 12 часа, когато тая сѣм многокласното има 22 (23) часа; разликата е значителна — 10 часа седмично, или 4

(както считамъ учебната година отъ тукъ, както е тукъ въ Прусия) Въ едно училище сжщиятъ курсъ има 20 часа, т. е. 2 (2) часа седмично; на пръвъ погледъ въ новѣкъ: «свѣтъ нищоже, каквото е такова и безъ тѣхъ!» Но вникнати въ действителностъ, ще дойдемъ до сжщия резултатъ, при който ни довежда три училище, на даже до още по-печаленъ часъ въ сжщностъ сж само 4—5 пълни въ които учителя работи директно сѣ при тая курсъ. При часа по сѣмъ до долниятъ курсъ има само 10 или ти непосредна работа съ учителя, при 10 или 15 минути, при законъ 15 минути, при декламиране 15 минути божия е прѣдвиденъ 4 пѣти седмично минути=100 минути, сѣтване 4 пѣти по минути=50 минути, пѣние 20 минути, 11 пѣти по 10 минути=110 минути, 100+50+20+110=280 минути или 4 часа пѣти седмично.

Въ такъвъ случай е задълженъ учителя сжщата учебна материя и въ сжщия разикто при обикновенитѣ (раздѣлителъ) и сжщитѣ училища? — Самото разпрѣдѣ часоветѣ отъ являва «пел». При подобни учителя дава на ученицитѣ само колимото, само ядката на прѣдвидената материя—научава ги да четатъ и пишатъ, а ги съ елементарното сѣтване, дава ги познания за родното мѣсто и отечество, а сжщо така кратки разкази отъ биб-и отечествената история

II. Семинари и преподавания.

Подготвяне учителски сили при основнитѣ сж уредени въ Прусия два вида заведе-препарандии и семинари; първитѣ отго-нашигѣ трикласни училища, вторитѣ еогическитѣ или училища. Обучението е единтъ, така и при другитѣ трае три Тия двѣ учебни заведения сж отдѣлени друго, т. е. не всѣгда, дѣто има семинара и преподавания, на и дѣто ги има семинарътѣ си остави въ отдѣлно помѣ отъ управлението на така нар. семинаръ, и преподаванията отдѣлно подъ ръководство на свой особень ръководителъ; обаче материята, която се обработва при тѣхъ, е една последователностъ, една орг-дѣлностъ; преподаванията е подготвително за семинара.

Семинаръта, като взема прѣдъ видъ основ-шания, които постигившитѣ донасятъ си отъ първоначалното училище, дава въ едно общо образование; задачата е да завърши общото обра-на възпитаницитѣ и да имъ даде спе-като ги подготви за добри учители въ то народно училище. Учебната програма

за преподаванитѣ се гради върху програмата за основното училище, а тамъ дѣто учебната материя при тия двѣ заведения сж една, както се случва напр. при законъ божия, история, катихизисъ и география, въ преподаванията се дава по-обстойно разглеждане на материята, прави се по-разумно вникване (възбуждане) и накрай се нанизватъ общитѣ схващания на сроднитѣ части. При разнитѣ възпитаници, постигнали отъ разни основни училища, задачата на долния класъ въ преподаванията е да приравни знанията на всички и да ги подготви за по-нататѣшно сѣдване. Учебната програма на семинара се гради върху оная на преподаванията. Семинарътъ трѣбва напълно да разчита на знанията, добити въ преподаванията и веднага да продължи по-нататѣкъ. Изобило семинарътъ не трѣбва да обработва повторно материя, която е прѣдвидена за преподаванията, нито пакъ преподаванията сѣбе да минава материя, прѣдвидена за семинара.

Въ II семинаренъ класъ се завършва обуче-ието по математика, естествена история, и география; въ последния (I класъ) се учи само методиката на тия прѣдмети. Семинаристѣ, които сж показали слабъ успѣхъ прѣвъ прѣдпослед-ната година, оставатъ да повтарятъ сжщия класъ, а тѣзи, които въ края на сжщата година сж показали неудовлетворителенъ успѣхъ по естествена история и география, се подхвалятъ при зрѣлостния изпитъ на строгъ экзаменъ и по тия прѣдмети, когато другитѣ семинаристѣ се освобождаватъ.

Седмични часове въ преподаванията и семинара

№ по редъ	Предмети	Преподавания			Семинаръ		
		III	II	I	III	II	I
1	Педагогика . . .	—	—	—	3	3	3
2	Пробни уроци . . .	—	—	—	—	4 ^{*)}	4
3	Практика . . .	—	—	—	—	—	4 ^{*)}
4	Религия . . .	4	4	3	3	4	3 ^{*)}
5	Нѣмски . . .	5	5	5	5	5	3 ^{*)}
6	Чужди езици . . .	3	3	3	2	2	2
7	История . . .	2	2	3	2	2	2
8	Математика . . .	5	5	5	5	5	1 ^{*)}
9	Естеств. история . . .	2	4	4	4	4	1 ^{*)}
10	География . . .	2	2	2	3	2	1 ^{*)}
11	Писане . . .	2	2	1	—	—	—
12	Рисане . . .	2	2	2	2	2	1
13	Гимнастика . . .	3	3	3	3	3	3 ^{*)}
14	Музика . . .	5	5	6	5	5	5
15	Землепознание . . .	—	—	—	1	1	—
Всичко . . .		14	37	37	38	38	40 ^{*)}

При създаването на семинаритѣ законодателствъ е ималъ прѣдъ видъ прѣди всичко цѣльта, за който тѣ се основаватъ — подготвяне учителски сили

^{*)} При часоветѣ, означени съ *) 1 часъ е за историка

^{**)} Трикласнитѣ 4 часа за пробни уроци въ II семинаренъ класъ не влизатъ въ общото число 38, защото тѣ не сж общитѣ часове, а се взематъ въ часоветѣ въ отделни по другитѣ прѣдмети, това ще се разясни по-долѣ въ из-платата, като дойдемъ при декламирането и практиката.

за основните народни училища въ страната; бъдещитѣ учители трѣбва да получаватъ при тѣхъ известни кръгъ познания, необходими за бъдещата имъ професия и да видятъ още таки нѣрнии образи на занесенията, за които се приготвятъ. За постигане тая двойна цѣль, вѣща отъ семинарниѣ класове, при които се дава теоретическата частъ, всѣки семинаръ е снабденъ и съ едно образцово училище, при което пакъ се прилагатъ придобитиѣ теоретически познания на практика. Образцовото училище е уредено по подобие на съществуващитѣ основни училища въ страната. При всѣко тѣкова трѣбва да има обязательно едно многокласно и едно еднокласно училище. Еднокласно обязательно, понеже въ повечето села на кралството училищата сж еднокласни и го съ необикновено число ученици, често пакъ повече отъ 220; аѣколько въ отъ Ratzeburg напр. има такога училище съ 132 ученици, което при това се води отъ единъ 70-годишенъ учителъ.

III. Семинаръ въ Ratzeburg.

А. Общъ погледъ.

Семинарътъ въ Ratzeburg има само единъ семинарни класове, а ония на преподаванията отсъствувать. Въ най-тѣсна връзка съ семинаръ-класовитѣ стои образцовото училище, състояще се отъ едно еднокласно и едно петокласно училище. Петокласното училище, както показва и самото му име, брои 5 отделни класа (отдѣления), отъ които последниятъ се обучава въ двѣ стаи — момчета и момичета по отдѣлно, така че числого на отдѣлнитѣ класове нараства на 6, прибавимъ ли класа на еднокласното училище и тригъ на семинара, получаваме общото число 10 класа. Цѣлитъ училищенъ персоналъ се състои отъ директоръ, единъ семинаръ-оберъ-учителъ и 5 редовни семинаръ-учители, всичко 6 учители и 1 директоръ. При съпоставяне числого на класовитѣ съ онова на учителитѣ би се запиталъ човѣкъ «Какъ е възможно 10 класа съ 7 учителски сили?» Проследимъ ли по-нататѣкъ организацията на семинара, лесно бихме си отговорили. Образцовитѣ отдѣления имать свои особни учители, цѣлото обучение при тѣхъ се води отъ ученицитѣ на постѣлния семинаренъ кл. Двама отъ семинаръ-учителитѣ сж наставники съ ръководенето образцовитѣ отдѣления, поради което носятъ названieto «*ординариуси*». Първиятъ ординариусъ ръководи петокласното училище, вториятъ — еднокласното. Обязаноститѣ на ординариуса сж слѣднитѣ: грижи се за вътрѣшния и външния редъ въ училището, бли върху правилното пригатае и изпълнение всички предписания и разпорѣждания на повисшитѣ власти, по тѣ негово ръководство стѣва поденето на всички училищни книги, каквито сж напр. дневникъ за вписване отсъствията и наказанията на ученицитѣ, книга за усѣха и поведението, инвентарна книга, каталогъ на уче-

ническата библиотека и др. т. Наблюденията при повѣренитѣ му класове става за знание и позволение, — съ една дума директоръ на образцовото училище. Понеже седмидата въ единъ опредѣленъ часъ сѣ ординариуситѣ, прѣимууществено ония на едного училище, държи съ семинарни послѣдния класъ педагогическа конференция имъ дава наставления върху уст и управлението на образцовитѣ отдѣления, а въ воденето на всички училищни книги за отдѣленията, говори върху уредъ при и вънъ отъ обучението и изосеичко, което се докосва до управленето на едного училище. Особно това държи върху всички ония особности, които сѣ сѣрѣжати при всѣкидневенеления, като практиканти въ отдѣлниятечение на седмидата, именно върху да на ученицитѣ въ врѣме на обучението иритѣ, отношенията имъ единъ сѣрѣжати къмъ семинариститѣ, аѣко сѣ практическо отношение при самото обучение, такова, като се всематъ въ постѣлнията известни мѣрки за поправка на а и поспряване добритѣ навики и от. Особенъ отдѣлъ при тия конференции вятъ наблюденията, идеали отъ особни образнитѣ, каприциознитѣ характери, а рѣдко се сѣрѣжати при всѣко училище изожкватъ даже такива, които постѣлния-семинаристъ въ безмалко поможаватъ цѣлата му работа и той като неопривуждава да губи цѣли часове. При тѣ образцово училище се забѣлжитъ въ дотѣ характерни, по особно впечатление правученикъ отъ едноголасното училище и въ първата учебна година, макаръ едина състояние да развали цѣлния редъ и да спъне общия вървекъ на цѣлния.

При конференцитѣ се водятъ протоколи, които се вписватъ въ особна протокова.

Б. Хоспитирания и практикитѣ.

Хоспитиранията и практикитѣ цѣлватъ възпитаницитѣ истъжватъ въ втората на семинарни си животи, гратъ прѣзъ и постѣденъ класъ и завършватъ съ върху. Тия двѣ работи сж тѣсно приплетени, друа, затова и азъ имъ да ги разираа не ги разирадамъ въ естественна и която тѣ се явяватъ.

г. II семинарситѣ класъ.

а) *Общи разпорѣждания.* Подготовката лична практика залочва въ II класъ. Понеже на цѣлата година всѣки семинаръ държи прѣзъ семинариститѣ отъ II класъ нови уроци по своя специаленъ предметъ не гратъ прѣзъ всичкото врѣмелната, но се промѣнятъ съ иробици.

Планъ за образцовитѣ и пробни лекции въ II семинаренъ класъ.

Законъ божи		Матеренъ езикъ		Смѣтане		Останалитѣ прѣдмети	
образи.	пробни	образи.	пробни	образи.	пробни	образцови	пробни
История							
А. В. С.	—	А. В. С.	—	А. В. С.	—	А. В. С.	—
—	А.	—	В.	—	С.	—	А.
—	В.	—	С.	—	А.	—	В.
—	С.	—	А.	—	В.	—	С.
А. В. С.	—	А. В. С.	—	А. В. С.	—	А. В. С.	—
—	А.	—	В.	—	С.	—	А.
—	В.	—	С.	—	А.	—	В.
—	С.	—	А.	—	В.	—	С.
Естествознание							
А. В. С.	—	А. В. С.	—	А. В. С.	—	А. В. С.	—
—	А.	—	В.	—	С.	—	А.
—	В.	—	С.	—	А.	—	В.
—	С.	—	А.	—	В.	—	С.
А. В. С.	—	А. В. С.	—	А. В. С.	—	А. В. С.	—
—	А.	—	В.	—	С.	—	А.
—	В.	—	С.	—	А.	—	В.
—	С.	—	А.	—	В.	—	С.
География							
А. В. С.	—	А. В. С.	—	А. В. С.	—	А. В. С.	—
—	А.	—	В.	—	С.	—	А.
—	В.	—	С.	—	А.	—	В.
—	С.	—	А.	—	В.	—	С.
А. В. С.	—	А. В. С.	—	А. В. С.	—	А. В. С.	—
—	А.	—	В.	—	С.	—	А.
—	В.	—	С.	—	А.	—	В.
—	С.	—	А.	—	В.	—	С.
Пѣние							
А. В. С.	—	А. В. С.	—	А. В. С.	—	А. В. С.	—
—	А.	—	В.	—	С.	—	А.
—	В.	—	С.	—	А.	—	В.
—	С.	—	А.	—	В.	—	С.
Гимнастика							
А. В. С.	—	А. В. С.	—	А. В. С.	—	А. В. С.	—
—	А.	—	В.	—	С.	—	А.
—	В.	—	С.	—	А.	—	В.
—	С.	—	А.	—	В.	—	С.
Писане							
А. В. С.	—	А. В. С.	—	А. В. С.	—	А. В. С.	—
—	А.	—	В.	—	С.	—	А.
—	В.	—	С.	—	А.	—	В.
—	С.	—	А.	—	В.	—	С.

Планъ за образцовитѣ и пробни лекции въ II семинаренъ класъ.

Седмичи	Законъ божий		Матеренъ езикъ		Смѣтане		Останали прѣдмети	
	образц.	пробни	образц.	пробни	образц.	пробни	образцови	пробни
37	А. В. С.	—	А. В. С.	—	А. В. С.	—	А. В. С.	—
38	—	А.	—	В.	—	С.	—	—
39	—	В.	—	С.	—	А.	—	—
40	—	С.	—	А.	—	В.	—	—

жани отъ семинаристѣ. Образцовитѣ уроци по главнитѣ прѣдмети, законъ божий, матеренъ езикъ и смѣтане, послѣдвани отъ своитѣ пробни лекции, траятъ прѣзъ течение на пълната учебна година (40 седмици), като се прѣдвиджда всѣки отъ тѣхъ по единъ часъ седмично, т. е. годишно 40 часа (законъ божий, 40 часа матеренъ езикъ и 40 часа смѣтане); за история, естество-вѣдѣние и география образцовитѣ и пробнитѣ уроци траятъ по 8 седмици и то въ смѣтитѣ, въ които се държатъ ония по главнитѣ прѣдмети, а за останалитѣ прѣдмети — пѣние, гимнастика, красноречіе и рисуване сж опрѣдѣлени само по 4 седмици.

Отъ прѣдставената таблица (с. 67.) се види ясно, че отъ всѣки 4 седмици първата е опрѣдѣлена за образцови уроци, а останалитѣ 3 за пробни лекции. Всѣка седмица се минавагъ 4 часа въ тия подготовителни упражненія за практиката и третитѣ отъ тѣхъ си оставатъ постоянно по законъ божий, матеренъ езикъ и смѣтане, а четвъртиятъ се мѣни, като се заема ту отъ история, ту отъ естествознание, ту отъ география, ту отъ пѣне, гимнастика, красноречіе и рисуване. Всички тия часове не се водятъ отъ единъ учителъ, а отъ различни: всѣки семинаръ-учителъ дава образцови уроци и води пробнитѣ лекции по своя прѣдметъ, който има като специаленъ при семинара. Може нѣкой учителъ да има два или три различни прѣдмета: така напримѣръ, законъ божий и матеренъ езикъ се водятъ отъ единъ учителъ, история и гимнастика отъ другъ, рисуване и естествознание отъ трети, география и красноречіе отъ четвърти, пѣние отъ пети и смѣтане отъ шести. Само директоръгъ е свободенъ при практикитѣ и хоспитираніята въ II класъ.

Въ седмичната програма нѣма опрѣдѣлени часове за образцовитѣ уроци и пробнитѣ лекции, а всѣки учителъ държи своитѣ въ единъ отъ часоветѣ, прѣдвидени за неговия специаленъ прѣдметъ; за законъ божий, напримѣръ, въ II семинаренъ класъ сж прѣдвидени 4 часа седмично, за матеренъ езикъ 5 часа и за математика 5 часа. Всичкигъ тия, обаче, не се минаватъ въ непо-срѣдно обучение съответнитѣ прѣдмети, но единъ часъ отъ прѣдвиденитѣ за всѣки прѣдметъ се отдѣля за образцови и пробни лекции, така че за законъ божий оставатъ 3 часа сед-

мично, за матеренъ езикъ 4 и за математика 4; това важи за пълната година и съ другитѣ прѣдмети; за история и естествознание 2 часа седмично, единиятъ отъ отдѣля за образцови и пробни лекции, а вториятъ за всичкото врѣме на годишната учебна програма; за смѣтане, но само въ продължение на 8 седмици; само прѣзъ това врѣме часовете за история се намалявагъ съ единъ, а прѣзъ останалитѣ 32 седмици се запазва опрѣдѣленото число; за естествена история сж прѣдвидени 4 часа седмично, за география два; тѣ се водятъ винаги 4 и два съ изключение само прѣзъ 8 седмици (9—16 седмици) за естествена история и третитѣ 8 седмици (17—24) за география, прѣзъ които часоветѣ на двата прѣдмета се намалявагъ съ единъ, който се отдѣля за образцови и пробни лекции; за останалитѣ прѣдмети: пѣние (3 седмици), гимнастика (3 часа), рисуване (3 часа) се взема по 1 часъ отъ опрѣдѣленитѣ по 2 часа за пробни и образцови уроци и лекции въ продължение на 4 седмици за всѣки, красноречіе и рисуване сж матерния езикъ.

б) Изпълнение. Прѣди всичко семинаръ-учителъ гдѣ да видятъ образецъ, като какъ се води обучението по извѣстенъ прѣдметъ, слѣдъ това да направягъ опитъ върѣди по подобие на прѣдставеното нѣмъ, затова сж започване новъ прѣдметъ или новъ часъ отъ нѣкой прѣдметъ на първо мѣсто да се дава образцовата лекция, държана отъ семинаръ-учителъ и слѣдъ нея слѣдватъ пробни лекции отъ семинаристѣ; тази смѣтана е единъ опрѣдѣленъ редъ — всѣка образцова лекция бива послѣдвана отъ три пробни, или слѣдъ това, както е казано, всѣка седмица, прѣдвидена за образцови лекции, се послѣдва отъ 3 пробни лекции, видени за пробни уроци. При всѣка образцова лекция практикувагъ двама или трима семинаристи — първиятъ започне, вториятъ продължи, третиятъ досвършва; тѣ се опрѣдѣлятъ въ началото на часа и то слѣдъ като първиятъ об-разцовъ извѣстна частъ отъ урока, учителятъ или втория да продължи слѣдъ него пълна лекция. Числото двама или трима се обуславя отъ характера на самата лекция.

не се обръмяватъ семинаристѣтъ съ всяка седмица 4 лекции писмено, цялата е раздѣлена на групи, които взематъ на върху си послѣдователно. Цѣлѣтъ сѫ 26 ученици и се раздѣля на групи, отъ които А и В броятъ по 9 члена, а В. Първата седмица и третѣ групи иматъ и уроци по законъ божий, матеренъ смѣтане и история; втората седмица пакъ групи присъствуватъ едновременно при една пробна лекция, но не всички сѣдѣтъ за нея, слѣдователно не всички да бждатъ поканени за практика. Само третѣ групи развива подробно зададена лекция и само тя има право на практика; другѣ групи правятъ само скици, за да горѣ-долу ориентирани въ общия ходъ на лекцията, така че когато група А има законъ божий, група В се готви за матеренъ езикъ, С за смѣтане; въ шестата седмица пакъ и история, та трѣбва нѣкоя отъ групите да вземе и тоя предметъ; за такава прѣзъ седмица се опредѣля група А. Втората седмица става една смѣна — група А взема матеренъ езикъ, група В взема смѣтане и история, С взема законъ божий; третата седмица пакъ втора смѣна и т. н. върви до края на часа, слѣдъ завършване образцово-пробната лекция, учителѣтъ прави кратки и върху хода на преподадения урокъ.

на образцовитѣ и пробни лекции въ
II семинаренъ класъ.

Предмети	Образц. уроци	Пробни уроци	Всичко
Законъ божий	10	30	40
Матеренъ езикъ	10	30	40
Смѣтане	10	30	40
История	2	6	8
Състояване	2	6	8
География	2	6	8
Натура	1	3	4
Математика	1	3	4
Съобщение	1	3	4
Учване	1	3	4
Всичко	40	120	160

и пробни уроци не се държатъ въ образцовитѣ отдѣления, но въ стаята на II семинаренъ класъ и то въ присъствието само на учителя, взети отъ това отдѣление, при което да бжде опредѣлената лекция. Завършване на ученика отъ отдѣленията се поставя въ единъ прѣзъ цѣлия семинаренъ класъ, почва работата като съ цѣло отдѣление

Освѣтъ това, както пробнитѣ, така и образцовитѣ уроци не слѣдватъ общия редъ на раздѣленіе при обучението въ отдѣленията, но сѣдѣтъ случайни — взема се материя или минута вече, или пакъ такава, която ще се обработи нѣкъси по-късно.

Четири ученика само, мисля азъ, не могатъ ни прѣдстави действителната картина на цѣлото отдѣление, въ такъвъ случай семинаристѣтъ-хоспитанти не могатъ видѣ какво трѣбва да бжде държането на учителя, неговото отношение къмъ ученицитѣ, постижакитѣ му при всевъзможнитѣ отговори и изобщо оная ловкостъ и сръчностъ, която трѣбва да обладава единъ учителъ, за да може да държи класа си въ редъ, не могатъ си прѣдстави какво спѣхитѣ, сръчани на всяка крачка при обучението, нито пакъ положението за отстранението имъ, а заедно съ това цѣлия товаръ, който лежи върху плещитѣ на народния учителъ. Съ четири ученика имъ се дава само една изопачена картина, която води къмъ разочарование въ бждещата работа.

2. I семинаренъ класъ.

а) Практика. Цѣлото обучение въ образцовитѣ отдѣления, както въ петокласното, така и въ енокласното училище е прѣдоставено изключително на семинаристѣтъ отъ последния класъ; седмичнитѣ часове въ всичкитѣ отдѣления сѣдѣтъ разпрѣдѣлени помежду имъ по равно. Числото часове, принадлежащи се всѣкому, се обуславя отъ онова на семинаристѣтъ — когато тѣхъ последнитѣ сѣдѣтъ по-малко на брой, числото на седмичнитѣ часове за всѣкого се повишава съ по единъ или два, когато пакъ сѣдѣтъ повече, напротивъ се понижава; по тая именно причина това число не е строго опредѣлено въ програмата за общото число седмични часове, но е казано отъ 4 до 6. Ученицитѣ отъ енокласното училище тѣхъ иматъ 30 часа седмично, ученицитѣ отъ V и IV отдѣления на петокласното училище иматъ 24 часа, а оставалитѣ отдѣления отъ петокласното училище: III-о, II-о, I-а и I-б по 30 часа; всичкитѣ часове въ една седмица даватъ числото 198; разпрѣдѣлено това число между семинаристѣтъ отъ I класъ на брой 28 ученика дава въ резултатъ 7 или 8 часа всѣкому — 26 практиканти получаватъ по 7 часа, 2 по 8 часа. Този редъ за разпрѣдѣление се спазва прѣзъ течение на цѣлата година, като става три пѣти прѣзъ същото време смѣна на предметитѣ; всѣки семинаристъ практикува въ продължение на 13 седмици все по единъ и същи предметъ при известни отдѣления, които му сѣдѣтъ прѣдоставени, а слѣдъ тоя срокъ дохожда първата смѣна — всѣки напуска досѣгашиитѣ си прѣдмети и взема други. Единъ семинаристъ напр. е ималъ I срокъ 4 часа законъ божий и 2 часа история въ III отдѣление плѣтъ 2 часа пѣние въ IV отдѣление дохожда II срокъ, той напуска тѣхъ часове и взема напр., матеренъ езикъ въ II отдѣление и др. и нѣкоя прѣдметъ още въ долнитѣ отдѣления за

Програма за седмичното разпределение часоветъ при семинара въ гр. Ratzeburg.

Часове	Понеделникъ	Вторникъ	Сряда	Четвъртъкъ	Петъкъ	Събота
6—6ч. ^{30'}	I Религия	История	Френски	Религия	История	Френски
	II —	—	—	—	—	—
	III —	—	—	—	—	—
7—7 ч. ^{45'}	I —	Упътване	—	—	—	—
	II Религия	Религия	Математика	Религия	Математика	Религия
	III Математика	Религия	Религия	Ест. История	Религия	Математика
8—8 ч. ^{30'}	I Упътване	Упътване	—	—	Упътване	—
	II Математика	Нѣмски	География	Математика	Нѣмски	Нѣмски
	III Педагогика	Нѣмски	Математика	Рисуване	Нѣмски	Нѣмски
9 ч. ^{3'} —10	I Упътване	—	Упътване	—	—	—
	II История	Френски	Рисуване	Педагогика	Градина	Педагогика
	III Дидактика	Френски	Педагогика	Математика	Педагогика	География
10 ч. ^{5'} —11	I —	Оргелъ	Обр. и пр. лек.	Упътване	—	Обр. и пр.
	II Нѣмски	Педагогика	Рисуване	История	Гимнастика	Математика
	III Нѣмски	Математика	История	Нѣмски	Педагогика	История
11 ч. ^{3'} —12	I Педагогика	Религ. (Метод)	Педагогика	Нѣмски	Педагогика	Нѣмски
	II Ест. Ист.	Хармония	Нѣмски	Ест. история	Френски	Ест. история
	III География	Ест. история	Пѣние	География	Хармония	География
12 ч. ^{3'} —1	I Нѣмски	География	Рисуване	Ест. история	Хоръ	Конфер.
	II Пѣние	Ест. история	Оргелъ	Оргелъ		Религия
	III Ест. Ист.	Оргелъ	—	—		Оргелъ
2—2 ч. ^{30'}	I —	—	—	Оргелъ	—	—
	II Цигулка II.	—	—	Цигулка II	—	—
	III —	Рисуване	—		—	—
3—3 ч. ^{30'}	I Хармония	Цигулка IV.	—	Цигулка III	—	—
	II Цигулка		—		—	—
	III —		—		—	—
4 ч. ^{3'} —5 ч.	I Пѣние	Цигулка I.	—	Математика	Гимн. (теория)	—
	II —		—	—	Ест. история	—
	III Гимнастика		Гимнастика	—	—	—
5 ч. ^{3'} —6 ч.	I —	—	Гимнастика	—	Гимнастика	—
	II Гимнастика	—	—	Гимнастика	—	—
	III —	—	—	—	—	—
6 ч. ^{3'} —7 ч.	I —	—	—	—	—	—
	II —	—	—	—	—	—
	III —	—	—	Гимнастика	—	—

попълване часоветъ. Вънъ отъ това се внимава, щото всѣкому да се даде възможностъ да практикува единъ срокъ въ еднокласно училище; прѣзъ всѣки срокъ една отъ групитъ заематъ изключително часоветъ въ еднокласното учи-

лище, като се даватъ за попълване всѣко нѣколко часа отъ петокласното училище.

Прѣзъ време на практиката всичкиотъ класъ отъ последния класъ сж свободни, освенъ часовете при семинара, но не всички сж

практика. Прѣзъ врѣме на всѣки часъ само 7 практиканти сж заети въ всѣко отдѣленіе), а другитѣ сж сѣдѣтъ си, дѣто се приготвятъ за своитѣ си занятия. Обучението въ отдѣленіи лѣтния семестръ трае отъ 7—11 ч. отъ 2—4 сл. обѣдъ, а семинаристѣ I класъ сж разпрѣдѣлени въ оставшено врѣме, именно 6—7 и отъ 11—12 сл. обѣдъ, отъ 12—1 и 4—6 сл. обѣдъ. Въ прѣдстава на това разпрѣдѣленіе личната програма за семинаристѣ класове, прѣдставената по-горѣ програма се види, въ врѣме на обучението въ отдѣленіята сѣдѣтъ отъ I класъ иматъ и нѣкои часове работа, каквито сж, напр., упражняване, образцови лекции прѣдъ обѣдъ и пизулка, хармония отъ 2—4 ч. сл. обѣдъ, по упражняване сж 7. всѣки семинаристъ по единъ или пкъ два такива; прѣзъ се даватъ практически упражняванія за занятия прѣзъ цѣлата слѣдна седмица, обаче не присъствуватъ всички семинаристѣ класа, но само извѣстно число отъ сѣдла отъ 9—10 ч., напр., дава упражняване по география; въ този часъ присѣдѣтъ тия практиканти, които иматъ часове крива въ III II и I отдѣленія, въ петъкъ 1 ч. пкъ дава упражняванія учителятъ по четене и смѣтане въ V отдѣленіе, тогдѣ привнѣтъ само ония двама семинаристи, които писането, четенето и смѣтането въ отдѣленіе

занятия се състоятъ въ слѣдното: практика има на рѣжа седмичното разпрѣдѣленіе на часа по прѣдмета си, казва на семинариста каква материя му прѣдстои за слѣдната сутра, послѣдниятъ му го разграничава по дѣто казва: «I часъ ще вземешъ тая рѣжа тая и т. н.». Напомня му още нѣкои ски бѣлѣжки, обаче никакви подробни по уроцитѣ: практикантъ е длѣженъ си развие лекциитѣ. Тия часове (за д) траятъ не повече отъ 10 или 15 минути, това така сж наредени, штоо практикантъ ще вземѣтъ упражняванія, да не бѣдатъ прѣзъ сжщото врѣме въ отдѣленіята. То се забѣлѣзва и при часоветѣ по оргетъ и хармония, и при тѣхъ не звучи цѣлия класъ едновременно, но само сгрупа отъ нѣколцина души; тия сж сѣдѣтъ групни часове, при които старѣшинята поединично; и тия часове сж сени така, штоо тая група отъ I класъ, сж има упражнение по пизулка, оргетъ, копия, да нѣма прѣподаване въ отдѣленіе — когато има прѣподаване въ дѣта, да нѣма упражнение по поменатитѣ и; тия ученици шир. които свирятъ II нѣматъ практика въ последниакъ отъ 5; слѣдъ обѣдъ, тия които свирятъ III нѣматъ практика въ четвъртъкъ отъ 1 ч. 55 слѣдъ обѣдъ.

б) *Образцови и пробни лекции.* Вънъ отъ другитѣ часове въ седмичната програма забѣлѣваме въ часоветѣ на последния класъ и 2 часа образцови и пробни лекции: единиятъ въ сѣдла отъ 10 ч. 5—11 ч., другиятъ въ сѣбота сжшо отъ 10 ч. 5—11 ч. прѣдъ обѣдъ. Тия два часа сж почти сжщитѣ, каквито сж часоветѣ за обр. и пробни лекции въ II семинарскъ класъ, за които вече споменахъ по-горѣ. При тия часове всѣки семинаристъ-учитель държи прѣзъ цѣлия I семинарскъ класъ една образцова лекция по прѣдмета, на който той има методиката и слѣдъ нея слѣдватъ нѣколко пробни лекции, държани отъ семинаристѣ. Слѣдъ свършване лекцията, бива тя образцова или пробна, респективноиятъ учитель дава кратки бѣлѣжки върху хода и особността на издържаната лекция и слѣдъ това задава това за слѣдния часъ. Всѣка пробна лекция бива развита писмено отъ всичкитѣ семинаристи въ класа на особенъ бѣтъ листъ. При урока всѣки има листа отпрѣдѣ си и съ най-големо внимание слѣди развитието на прѣподаването, понеже на всѣка минута очаква да бѣде повиканъ да продължи понататѣкъ. Отъ характера на лекцията зависи числото на практикантитѣ, които биватъ повиквани да я изпълнятъ; при писане и четене въ V отдѣл., напр., при една лекция бѣха повиквани 5 практиканта, отъ които всѣки обработи извѣстна завършена частъ отъ урока; нѣка такава частъ трая не повече отъ 5 минути. Цѣлнитѣ ходъ на лекцията се състои въ слѣднитѣ 5 отдѣлни работи: 1. изговаряне отаѣлни дну-буквени срички отъ учителя, а ученицитѣ ги разлагатъ на звуци; 2. изговаряне слѣдни звуци отъ учителя, ученицитѣ ги сливатъ въ срички; 3. учителятъ нарежда прѣдварително упражнениитѣ лѣче срички съ букви върху четатого (уредъ за нареждане буквитѣ), а ученицитѣ ги четатъ; 4. четене върху табелата, на която стоятъ сжщитѣ срички и звуци, които се сѣдѣдѣтъ и въ букваря и четене въ него; 5. писане: учителятъ написва една дума на табелѣ, а ученицитѣ я написватъ на плонитѣ си. -- Всѣка отъ тия 5 работи се извѣтна отъ отдѣленъ практикантъ.

При другитѣ прѣдмети могатъ не токова семинаристѣ да практикуватъ, понеже материалътъ не позволява подобно разлагане. По география, напр., при урока «Грицко Саксония» практикуваха трима семинаристи: първиятъ взема положеніе, голѣмина и граници на Саксония, вториятъ — написване, построение и вънѣтъ, третиятъ — градове и записане на населението.

Както въ II семинаристѣ арѣмето за обр. и пробни лекции е строго опрѣдѣлено, така сжшо и въ I семинарскъ класъ си има особенъ прѣписанъ планъ, който опрѣдѣля врѣмето за тия лекции при всѣки учебенъ арѣметъ.

в) *Назоръ.* За всѣки часъ на практиката си има опрѣдѣленъ назорникъ, длѣжноститъ на който се заключава въ слѣдното: прѣзъ врѣме на прѣподаваніята обикаа 7-тъ класни стаи на образцовото училище, смирава ученицитѣ, на-

сани ония, които сж записани въ книгата за наказания, престѣдва нѣколко минути прѣподаването и си излиза. Тая длъжностъ се изпълнява така отъ всички семинаръ-учители подъ редъ, който издържа своя предметъ, затова и самото разпределение часоветѣ въ отдѣленията е направено така, щото когато едно отдѣление има извѣстенъ предметъ, то и всичкигѣ други отдѣления иматъ ан сацитъ такъ сж ция предметъ, когато напр. учителскъ по нѣмце има надзоръ, тогава всички отдѣления иматъ нѣмце, тъй че той ревизиръ само часоветѣ по своя специаленъ предметъ.

Планъ за обр. и пробни лекции въ I семин. класъ.

	Предметъ	Време	Учителъ
1	Пѣснопѣ	8. II — 8. III.	Д-ръ Паше
2	Ритмика	12 III — 12 IV.	Мюлтеръ
3	География	1 V. — 12 VI.	Лангхартъ
4	Чтене Y. oia		
5	История	1. VI. — 12 VIII.	Баренбургъ
6	Ритмика	16 VIII — 9. IX.	Директоръ
7	Гимнастика	13 IX — 27 IX.	Баренбургъ
8	Смѣляне и геом.	18 X. — 15. XI.	Пленкертъ
9	Ритмика	18 XI. — 18 XII.	Мюлтеръ
10	Пѣснопѣ	6 I — Мартъ	Калисскъ.

1) Длъжностъ на всички практикантъ. 1. Всѣки практикантъ се счита като учителъ на отдѣленieto и прѣди да поеме обучението по извѣстенъ предметъ е длъженъ да хоспитира една седмица при прѣдизественика си, за да види коя материя се обработва напоследъкъ и въ свързка съ това каква сѣдѣва сѣдѣ нея, която той ще дѣлочи да обработва. 2. За всѣки часъ трѣбва да има планъ на урока, които ще прѣполага; той е обработенъ въ особня тетрадка, която стои отворена на масата. Присотвѣнитѣ лекции за седмицата се прѣдлага прѣварително на респективния семинаръ-учителъ за прѣглеждане и поправка и сѣдѣ това чакъ практикантъгѣ е свободенъ да пристъпи къмъ практиката. 3. Най-малко 15 минути прѣди започване обучението сутринъ и си обѣтъ всѣки практикантъ, който има отгъня чѣсъ, е длъженъ да се намѣри въ отдѣленieto си. Останалитѣ, които иматъ прѣтъ другитѣ часове, трѣбва да се намѣрятъ прѣтъ класната врата 5 минути прѣди свършване обучението и при свършване часа да се явятъ въ отдѣленieto; тѣ взематъ ученицитѣ, наредени по двора, извеждатъ ги на двора, изпиратъ ги прѣтъ вѣтрѣта на пѣтъта, възсѣдатъ ги сѣдѣ това въ учебната стѣна и започватъ обучението. 4. Въ време на дѣното междучасие (между 2 и 3 часа) когато прѣтъ 15 минути, всѣки надзоретѣ излизатъ отдѣленieto си и ръководятъ ритмѣ. 5. Сѣдѣ завършване занятията прѣтъ

или сѣдѣ обѣтъ последниятъ практикантъ извеждатъ ученицитѣ до пѣтънитѣ врата на шия двора и ги изпиратъ по домовете. 6. Никой практикантъ не смѣ да издѣсни наказания, които се налагаатъ отъ рѣуса или отъ учителитѣ-надзоретѣ.

а) Класенъ наставникъ. За всѣко отдѣленieto назначаватъ измежду семинаристѣтъ прѣтъ и по единъ класенъ наставникъ; за тѣ назначаватъ оня, който прѣполага законъ въ съотвѣтното отдѣление. При седмичтѣ занятия има 7 класни наставници; съ сѣтъ предметитѣ смѣня се и класното наставникъ, тъй че по тоя начинъ се дава възможность всѣки практикантъ да се запознае и съ наставничеството. Длъжноститѣ на класни сж слѣдѣнитѣ:

1. Грижи сѣ за реда въ повѣрението и води инвентара и отговаря за всички помагала, находящи се въ отдѣленieto и сѣдѣ за загубата или поврѣдата на нѣко на ординариуса.

2. Прѣди започване сутрѣшнитѣ занятия прѣгледъ на ученицитѣ си; прѣглежда дѣтитѣ въ всички сж чисти и въкарени ритмѣтъ, лицата и ушитѣ имъ сж чисти; добръ прѣистенитѣ похвалява, а нечистотата казва къмъ чистота.

3. Въ края на всѣка седмица взима учебнитѣ материяли и отгѣствията за сѣ седмица отъ дневната въ главната книга сѣдѣ това прѣдана на ординариуса, а на мѣсеца тоя последниятъ я прѣдана ректора.

4. Съ възпѣването на ординариуса и ученицитѣ за училищни празници и гържествени дни.

б) Главенъ учителъ. Единъ измежду ритмитѣ отъ последния класъ, иже който се е отличилъ съ своя успехъ и жание въ теоретическо и практическо отношение прѣдставленieto на ординариуса се прѣтъ нѣдѣла пѣдлагатъ конференция на учителъ на пѣлото образцово училището; тоя е почетна. Завѣжда всички помагала и пособия, въ края на всѣтъ прѣдставя на ординариуса листонетѣ, дѣствията на всички отдѣления, а така сж тетрадкитѣ по краснопѣтъ, пѣгане и рѣа въ края на годината изработва год свѣдѣния за отгѣствѣнитѣ, успехъ, приносъ поведението, наказанията и прѣтъ на учѣтъ цѣлото образцово училище.

В. Еднокласното обр. училище

Съ възпѣването си за прѣвъ пѣтъ още отдѣление чѣтъ забѣтъ дѣтъ отъ израста на чѣлъжитѣното обучение, и отъ най-долната — 6 години, закрѣпѣнитѣ горната — 14 години; сѣдѣ прѣжитѣ или нѣколко часа междѣ тѣтъ различно възвѣтъва, че дѣствително тѣтъ се раз

съ разни възрасти на задължителното — на една страна гледа дѣца, които само започватъ изучаването азбуката на свой езикъ, извършватъ най-лесни упражнения за говоране, даватъ имъ се първите понятия за четането и писането; до тѣхъ гледа на почти ученишки столъ стоятъ други нѣколко дѣца, следъ по-живи, по-пързави, нѣкакъ си имъ съ училищния животъ, добили вече да да съчетаваатъ отдѣлните букви въ думи, запознати съ елементитѣ на четането, че изказватъ доста свободно някои заучени вече декламацийки и т. н.; пакъ стоятъ други нѣколко на ръстъ по-големи, отъ вторитѣ, а въ знания сжщо отишли нѣкъде четатъ вече въ първата читанка, съ числата до 20 и пишатъ новонаученото 100; следъ това въ една сжщо такава внимателностъ прѣминава наблюдателното възрастъ на възраст, докато се спре на третата — последната година отъ задължително обучение — дѣца доста възрастни, четатъ свободно, говорятъ доста зрѣло и т. н. Тези ученици въ това отдѣление на брой 8-тъ учебни години на задължително обучение I учебна година (8-о отдѣл.) сж 4 въ II уч. година (7-о отд.) — 5 ученици, въ III (6-о отдѣл.) — 6 уч., въ IV (5-о отд.) — 5 уч., въ V (4-о отдѣл.) — 6 уч., въ VI год. (3-о отдѣл.) — 5 уч., въ VII год. (2-о отд.) — 7 уч., въ VIII (1-о отд.) — 7 ученици.

Въ такъвъ слѣдъ по-дълбоко вникване въ работата на учителя, зрителитѣ се увѣрява, че работи съ всичкитѣ възрасти едновременно съ всяка учебна година по отнасянето прѣвъ погледъ при тая учителска работа забѣлжитъ нѣкаква задръжностъ между учебни години, но не въ единъ строго опредѣленъ; при законъ божий гледаме напр. какъ направлява работата си като че има въ нея не 8, а само двѣ възрасти, при това гледаме като че всичкитѣ дѣца съставляватъ единъ отдѣленъ, при естествовѣдѣние и при географія 2 и т. н.; така че не вижда въ тѣмъкоститѣ на сливането, ако да и слуша, мажко би разбралъ, че имъ се занимаватъ въ едно и сжщо врѣмѣ, а не само 2 или 4 както му се прѣдставява.

Всѣхъ учебни прѣдмети ученицитѣ отъ всѣхъ възрасти сж различно групирани. Важна тая группировка играе характерътъ и обемъ на учебната материя; при прѣдмети, които представлятъ непрекъснатата последователностъ, при които всѣка слѣдваща частъ се гради на предъидущата си и, слѣдователно, изисква знание за прѣвага, какъвто е, напр. прѣдметътъ математика, группировката става гвърдѣ мажко, а и въ групитѣ е на брой или-висока; такива групи които е безразлично дали частъ отъ материя се взема по-рано отъ сроката, обнута й, или по-късно, или пъкъ всѣка частъ нѣмъничко се допълва и разширява,

допускатъ по-голямъ свобода за сливане отдѣлнитѣ години въ по-малко групи, допускатъ слѣдователно едно намаление на учебнитѣ групи до минимумъ.

Прѣди всичко на общо законно основание, както всѣко основно народно училище, и образцовото еднокласно училище, спазващо въ сжщото число, е раздѣлено на три курса: долния (1, 2 и 3 учебни години), срѣдния (4 и 5 уч. години) и горния (6, 7 и 8 учебни години). При сливането на групи срѣдния курсъ отива винаги съ горния, а долниятъ остава за отдѣлно занимаване, но при повече групи срѣдния курсъ се отдѣля отъ горния а долниятъ се раздѣля на двѣ, отъ които първата обхваща 1 учебна година, а втората — 2 и 3 учебни години.

За группировката при отдѣлнитѣ прѣдмети ще говоримъ по-отдѣлно.

1. Законъ божий.

При законъ божий 8-тъ учебни години сж раздѣлени на двѣ групи: въ първата влиза долния курсъ (1, 2 и 3 уч. години), въ втората — срѣдния и горния курсъ (4—8 уч. год.).

а) *Първа група.* За тая група сж прѣдвидени всичко 26 разказа, които трѣбна да се обработятъ въ продължение на 3 учебни години, понеже групата разполага съ толкова. Би помислили чловѣкъ, че работата е съвсѣмъ лека: «8 разказа въ всяка година и ето ти материалътъ свършенъ». Да, по въ подобенъ случай учителитѣ се натѣква на една невъзможностъ прѣвъ втората учебна година, когато ще трѣбна да се обработятъ вторитѣ 8 разказа, т. е. № № 9, — 16., постигнатъ въ сжщата група нови ученици, които, тоши за прѣвъ пътъ въ училището, нѣматъ никаква основа за по-нататѣшно обучение и не могатъ, слѣдователно, да върватъ заедно съ другитѣ, които вече сж минали първитѣ 8 разказа. Такава неготовность се явява въ още по-висока степенъ за новопостъпналитѣ въ третата година на групата, понеже тѣ ще трѣбна да изучаватъ № № 16.—24., когато нѣматъ никакво понятие отъ миналитѣ 16 разказа. Този начинъ на разпределение, слѣдователно, се явява несприятеленъ и застава учителитѣ да търсятъ други пътища. Така въ единъ напр., който се практикува при такъващото еднокласно училище е слѣдниятъ: прѣдвиденитѣ 26 разказа се обработватъ въ всяка година, т. е. три пъти прѣвъ периода на целия курсъ; въ всяка година се обрѣща най-голямъ вниманието на ученицитѣ отъ последната (третия) година. Тѣ изучаватъ разказитѣ най-обстойно; ученицитѣ отъ втората година изучаватъ основнитѣ идеи при всѣки разказъ, а отъ първата година взематъ участие само при най-лекитѣ въпроси и изказватъ кжси изречения.

б) *Втора група.* Въ втората група влизатъ останалитѣ двѣ курса — срѣдния и горния, т. е. сжщо, или 5 години. Постигванетоъ при обрѣщането на учебната материя е мажко по-бавно, отъ колкото при първата група. Учебната материя

тукъ, прѣвидена за 3-тъ години, е раздѣлена на 2 отдѣла — А и В, отъ които първиятъ се минава въ една година и вториятъ също въ друга. Съ това обаче не се завършва, понеже групата разполага съ още 3 години, по-сѣдна по-нататъкъ, като се повторя всѣки отдѣлъ, още петтижъ или дваждъ. Реалтъ прѣвъ пѣтъ курсъ е следниятъ: първата година се минава отдѣла А, втората година — отдѣла В, третата год. се повторя отдѣла А. Въ втората учебна година, когато се обработва отдѣла В, поставяватъ наново въ групата ученици започващи не съ отдѣла А, но съ В следната година (втора за тѣхъ) и тѣ отдѣла А, третата година повторитъ В, четвъртата А и петата пакъ В; тѣ учатъ, следов., отдѣла А 2 пѣти, а отдѣла В 3 пѣти.

Тая группировка съ своитѣ монотонни повторения на една и съща материя и съ своята извънредна несобразностъ съ дѣтското равнище и схващане се явява вѣкъ отъ границитѣ на най-елементарнитѣ педагогически и психологически изисквания. Като такава не би трѣбало да се дава просторъ на смѣстване, обаче тя се налага отъ врѣмето и обстоятелствата. Съвсѣмъ чужда, па даже дивна и странна материя се изпрѣчва прѣдъ ученицитѣ, най-вече прѣдъ ония, които за първа и втора, а даже и третя година се намиратъ въ тази група, а особено когато се обработва отдѣла В. При такава материя, се излагатъ отъ учителя такива разяснения, особено при четене библията кѣтхизиса, шото за да се разбератъ, се изисква малко-много по-зрѣлъ умъ, по-напрѣднала възраст. Нека не ни бже, следов., чудно, ако чуемъ, че първитѣ присѣствуватъ, но ни най-малко не взематъ участие при обучението. Иначе не може и да бже. Па и учителятъ като има прѣлъ видъ, че ежната материя ще се обработва още етинъ или два пѣти съ тия сжжитѣ ученици, много-много си не дна трудъ да ги приканва къмъ внимание, оставя ги настрана и се занимава изключително съ последнитѣ два учеб. години (7 и 8), като слага всичката тежестъ, прѣдимно на последната. Изглежда, като че ли всичко се върши за последната година, а всички други сж повикани като слушатели, или по-добрѣ да се каже стоятъ въ стаята, за да не бждатъ безъ надзоръ вѣкъ по двора.

Много по-добрѣ би било, ако тая (втората) група се раздѣляне на два отдѣла, т. е. ако общото число на групитѣ при законъ божий бже не 2, но 3. Въ последния случай като II група ще се смятъ средниятъ курсъ, а като III — горниятъ. При подобна группировка всѣка група ще бже формирана отъ възрасти, стоящи съвсѣмъ близко една до друга, възрасти, които даватъ съвсѣмъ малка разлика въ физическо и външно развитие, като съставни части на групата, най-посѣ такива, които съ успѣхъ биха си подали рака за вадружно водене. Подобно дѣлене е допустимо, още повече, че при часоветѣ, опрѣдѣлени за II група по зак. божий, ученицитѣ отъ първата група (долния курсъ) отсъствуватъ. Това се

случва винаги прѣвъ първия часъ, въ които малкитѣ нѣмагъ занятие. При II група имѣто 5 цѣли ще има 5 до седмицно непосредно занимание отъ и третата група (повторяващата) ще 5 пол. непосредни, а вѣкъ отъ това и 5 пол. тихо занимание. При подобенъ дѣ да послѣдватъ най-малка загуба, напроуд да се очаква една значителна полза, се въ дѣтъ изправления: 1. ученицитъ чаватъ всѣка година все нови и нови и ще бждатъ, следов., винаги бжри и внимание ще послѣдватъ разнително и съ нетърпѣние ще очакватъ всѣка часъ, който ще имъ даде вѣщо ново, съществувания реалъ знантъ какво и учени сж го вече и не искатъ да глѣдѣтъ си дѣре гърлото прѣдъ тѣхъ, бесѣдува съ тѣхъ «Ние сме го учиватъ гѣ, и никакво внимание по-нататъкъ нитѣ ще добиятъ вѣщо повече въ отношение за себе си, па даже и да жимъ, че не, го поне една ще бже и това, което сж добили, сж го добри разпознание на духа, при живѣ и настроение, което весели душата и сърцето.

2. Смѣтане.

Учебната материя по смѣтане е естество, че не допуца ограничение въ групитѣ. Тая недопустимостъ, се много при най-должитѣ отдѣления — дѣто всичко трѣбва да се обрабѣ себе си. Новопосталинитѣ възрасти нѣмагъ абсолютно никакви познания по смѣтане, но изобщо по всичко. Тази е възрастта, която изиска па внимание, затова пѣкъ и най-много непосредно занимание отъ учителя, което нѣма още никакви понятия и числа, не може да дружи съ още вече смѣта съ числата до 10 пѣкъ, което смѣта до 20, не може пѣтъ на другичето си, което вече рѣшиширокия кръгъ до 100. Въ самото дѣ би се разсѣждало и за пѣтъ пѣтъ уч. години и въ заключение би трѣбѣши, шото всѣка уч. година да се отдѣлно сама за себе; отъ друга страна, късото врѣме — 1 часъ, въ което трѣбна да се занимае съ всички и всички да даде по нѣничко ново, да сподѣли по нѣколко мисли върхъ, спѣва нашето първо рѣшение и го се отдрѣдне настрана; мѣстото па години се заема отъ задружнитѣ. И число групи, които могатъ се доучитането, е 4; то е взето и при тукатѣ по едно класно ученике. Долната раздѣленъ на 2 групи: I обхваща пѣтъ година, II — втората и третата учеб.

куртъ работи задружно и обхваща сжато горния работи задружно IV-та група. При постепенното възтия 4 групи отъ първата към възблъзнаме и едно ученичиие броя: I-та има само 1 учебна година. II-та — 2, IV-та — 3. Съ това ставя много отиваме напредъ, толкова попустимо става сливането и обратно — по на ниско сжало, толкова сме ни и затруднени въ това отношение ученигъ 4 групи работата на учителя тежна: тя се свежда до такава стъ. Първата група разполага съ една на, въ което време има да се запознае съ 5 дѣйстви: събиране, изваждане, умножение и дѣлене, но само съ числата рата група разполага съ 2 уч. години работи съ числата до 100; тази ъ е разпрѣдѣлена на два отдѣла както по законъ божии, т. е. прѣвъ еднага се учатъ числата 1—30, въ друго, или пъкъ първата година да се първите два дѣйстви съ числата отъ втората година останалитъ три пакъ числа. Но цялата дълга ивица материя нѣмъ отдѣла, който се обработва и втората година. Два отдѣла не могатъ бѣго, понеже въ таквъ случай бихме свършено съ еднага половина отъ. Ако допустимъ една работа съ по-е две отдѣла 1—30 и 30—100, или не и изваждане, В — умнож., дѣлене то както при първото, така при второто дѣлене, бихме могли до дѣлва да сѣвиваме по-нататъкъ. Първата година, напр., кръга на числата 1—30, ниятъ събиране и изваждане въ цѣлия 100, втората година рѣбна да сѣдѣтъ сѣ прѣвъ 30—100 или останалитъ дѣйстви въ кръга 1—100; въ втора, обаче, изникватъ отпрѣтъ ни заетко и напалъ една материя и двои ученици, а останалитъ две съ това го сме мнѣ по-дълга, нѣматъ основнитъ знания, и се въ мнѣнитъ тече отдѣли, не мов., да се обучаватъ четию съ по-длинитъ тая е именно причината, която дѣлитъ при тая група, а остава повто-рѣната материя два пѣти. Това по-е свършено съ таква отекление, въ божии такъ изживатъ инаи все и упражнения и задачи, макаръ и съ ни числа.

Група прѣдетон да работи съ числата ая обработка трае сжато 2 години и два пѣти, които нѣматъ при II-та група, 1—1000 се минава два пѣти. Такъ, II-та група особно внимане се обрѣта дѣ отъ втората година; тѣ трѣбватъ изучаватъ и усвояватъ безъ което не мислели въ сѣдѣнитъ група, за първата година не се припада никава

строгостъ, понеже тѣ иматъ още едно минаване прѣвъ сжия пѣти

Четвъртата група работи въ кръга на неограниченитъ числа: запознаватъ се ученицитъ съ проститъ и десетичнитъ дроби и дѣйствиата съ тѣхъ; прѣдетъ не дробни, тройно правило и др. т. При тая група учебната материя се обработва 3 пѣти.

3. Четене.

Ученицитъ, поставили за прѣвъ пѣти въ училището, не сѣ въ състояние да сѣдинатъ нѣколко думи въ едно изречение, нито пъкъ могатъ съ сигурностъ да именуватъ отдѣлитъ прѣдмети, нито ги окръжаватъ. Всичко у тѣхъ, дѣбито прѣвъ слуха и самообмисленieto, е по-крѣпостно, неясно, криво, всичко съ такова, че трѣбна да по-учи здрава основа, която да може да удържи бѣделитъ постройката. Задачата на първитъ ученички дни, сѣтователно, не може да бѣде никаква друга, освѣтъ да се уведатъ ученицитъ въ разпознаване и именувание отдѣлитъ прѣдмети, въ правилно и ясно изказване кратки изречения, думи и срички, да ги запозная съ обѣдѣлането на всички звуци, а заедно съ това да ги уведатъ въ писане срички, думи и изречения, да имъ даде понятие за необходимитъ пространствени отношения, безъ които едва би било мисливо едно ученичиие обучение. Сѣтъ всичко това може да се постигнѣ къмъ по-сериозна ученичииа работа. Прѣвъ тая периодъ време прѣдетон на-тежката задача на учителя, която при това, да да се изплати, никаква неговата директна работа. На тая възраст дѣтето не може да се остави насамѣ, нито пъкъ да му се прѣдстави нѣкаква тиха работа, въ това време то е неспособно да стори това. Ето защо прѣвъ първитъ дни на ученичиие животъ около на учителя трѣбна най-много да бѣде върѣта новостановитѣ. Когато тѣ научатъ нѣколко бжии, когато започнатъ да образуватъ срички и думи, когато започнатъ да четатъ и пишатъ, тогава вече учителятъ може съ спокойствие да ги оставя по-много минути въ тяхъ занимаване, а той да се занимава въ сжното време съ останалитъ групи директно.

Въ на-големата си частъ различieto междо отдѣлитъ уч. години при четенето, както и при сѣтването, се ограничава въ първитъ три години: въ 1. учебна година учатъ да разпознаватъ и пишатъ буквитъ, въ 2. год. продължаватъ сжнитъ упражнения, въ 3. година пристъпватъ къмъ прочитъ въ I-та читанка, така че букварѣтъ и първата читанка се минаватъ една въ течение на първитъ три години. Защо става това и отъ дѣ произлиза тази забѣла при четенето въ едно-класното училище, ще ни уясни по-нататъкъ разчѣтането сѣмичната програма за сжното училище. На подготвенитъ ученици въ прочитане не прѣдетон нито друго по-нататъкъ, освѣтъ да се упражняватъ въ четене. Въз основа на това всички ученици, които могатъ

за четане, се обучаватъ заедно. Групите при четенето споредъ това се явяватъ съ една по-малко отъ ония при съставянето: въ I група влизатъ учениците отъ първата учебна година, въ II група учениците отъ втората и третата учебни години, въ III група сѣдмичия и горния курсове заедно. Първата група, както споменахъ вече, учи буквите. II-та продължава въ това направление и прѣминава въ читанката; материалътъ за II група, обаче, не е раздѣленъ на две части, следващи една следъ друга, както би се разбрало отъ горното, но съставя една цѣлостъ, която се повтаря два пѣти — първата година образуватъ първоначално срички и думи, като прѣминаватъ постепенно къмъ четене къси статийки, втората година се повтарятъ сжичитѣ тия упражнения, като се мѣняватъ само четивата.

Третия група (сѣдмичия и горния курсъ) трае 5 пѣти години. Всички четива сж разпрѣдѣлени на 2 отѣла (А, В) и следватъ сжичия пѣтъ, който вилѣхъ при законъ божий. Отѣлитѣ при четивата сж два, а не повече, понеже повечето четива сж взети изъ областта на естествознанието, отечествознанието и историята, и се обработватъ въ свързка съ поменатитѣ прѣдмети, при които материалътъ е сжщо на 2 групи разпрѣдѣленъ.

4. Граматика.

Граматическитѣ упражнения се осланятъ на обработенитѣ четива. Въ повечето случаи всѣко четиво се последва отъ граматическо упражнение. За граматиката нѣма опредѣлени особени часове въ програмата, тя не фигурира като отдѣленъ прѣметъ, а се минава въ свързка съ четенето. Упражненията траятъ само по нѣколко минути въ часа и се ограничаватъ върху необходимата материя. Даватъ се общи познания за сжществителни, прилагателни и мѣстоимения, правятъ се упражнения върху употребата на прѣдлозитѣ и врѣмената на глаголитѣ. Всичката материя състави единъ отѣлъ и се повтаря всѣка година, т. е. 5 пѣти прѣзъ траянето на групата.

5. Писане.

Къмъ писането спадатъ прѣписването, диктовката, описанието и съчинението, а въ свързка съ тѣхъ се минава и правописътъ. Разнитѣ видове писане не се явяватъ при всѣка година: 1., 2 и 3 уч. години иматъ само прѣписване и диктовка, останалитѣ 5 иматъ всичкитѣ видове, освѣтъ прѣписване. Диктовката служи като най-сигурна основа за правописа, затова и доста внимателно е застъпена при последнитѣ два курса. Описанието и съчинението се смятатъ като особенъ видъ писмена работа и се явяватъ въ повечето случаи като тихо занимание при разнитѣ клонове на обучението. Обработва се, напр., чукулитѣта. Къмъ край на часа, или пъкъ въ слѣдния часъ, когато учителятъ ще бжде

завлѣтъ съ домин курсъ, задна писмена горнитѣ два да описатъ вилѣхъ на чукулитѣта, или пъкъ да напишатъ върху нейния животъ.

Последнитѣ две работи се полагатъ сѣдмичия и горния курсъ, вървятъ въ среалнитѣ прѣмети, заговя и тѣхната сжотвѣтствува на оная при естествогеографията и историята. Прѣписването сж разпада на 4 групи: 1. група — 1. учебна година, 2. група — 2 и 3. учебни години, 3. група — сѣдмичия курсъ, 4. група — горния курсъ. Първа въ началото на годината просто сж на букви, слѣдъ това доложда прѣписватѣлни букви, срички, думи и наредъ буквари или таблати, които се сжичатъ съ диктовка на сжщи такива букви, срички, думи. При II и III групи диктовката като директно занимание, а прѣписването сжхожда съсѣмъ рѣдко. Това, което сжлено да се постигне посредствомъ диктовки повтаря всѣка година; ако иска учителятъ да упражни употребата на числа за мѣсто число, той не се задоволява само съ естествено минаване това приложение, но и всѣка година, само че не винаги въ едни и сждържане, а въ различни.

6. Краснописъ.

При краснописа се упражняватъ въ хубаво, красиво писане отдѣлнитѣ азбуката, съ което си изработватъ сивъ почеркъ. И при тоя прѣметъ въ всичкитѣ години да извърятъ заедно цитѣ не сж заучили още всичкитѣ буквинитѣ курсове иматъ да се запознаятъ латинската азбука, затова сж раздѣленитѣ на 4 групи: 1. група — 1. уч. година, — 2. и 3. уч. години, 3. група — сѣдмичия курсъ, 4. група — горния курсъ.

7. Реални прѣдмети.

Изучаването на реалнитѣ прѣмети до сѣдмичия курсъ и трае до завършването на II двата курса се обучаватъ едновременно при реалнитѣ прѣдмети сжществително една група. Материалътъ при всѣки отъ прѣдмети (естествознание, отечествознание, история) е раздѣленъ на групи А и В и се по сжщия начинъ както они при еднотъ изключение се прави само при географ. Понеже начинающитѣ да учатъ географматъ още основнитѣ понятия, то прѣзъ грѣбва да имъ се дадатъ такива, та да слѣдватъ по-нататѣшното развитие на географското обучение, елементитѣ на географското сж заключаватъ въ изучаване родното околностѣта му, затова всѣка нова година различно кой отѣлъ отъ географията прѣдварително се изучава родното и сж прѣдвидената въ отѣла А материя сж

а оная въ отѣла В — 3 пѣти и обратно, а мѣсто се изучава 5 пѣти. И макаръ че това се прави за ученици, които за пръвъ гаватъ въ областта на географията, то учението върху родното мѣсто се спорѣдимно отъ ученицитѣ на послѣднитѣ ни, а тия, за които е прѣдначено, се като неучастни.

8. Рисуване.

ането е прѣдвидено сжко само за срѣдния курсъ. Най-долната уч. година започва рѣлно съ отѣлнитѣ елементи, рисува рти въ разнитѣ положения по отѣлно но, слѣдъ това чрѣзъ спойка отъ сжнитѣ а прости геометрически фигури. Втората а години ученицитѣ рисвагъ по-сложни ейни фигури върху тетрадки съ мрѣжа, а и петата години рисуватъ фигури а и криви линии, но не вече съ помощта атата, а върху чисто бѣло поле съ сво ажа. Двата курса, слѣдов., сж раздѣлени групи; при 1. група материята се минава адина, при 2. и 3. за 2 години. При итѣ групи не се повтарятъ едни и сжци въ течение на 2-гѣ години, но се обра а различни, съставягъ и общата кон а на които по отношение мажнотията, аха срѣснали ученицитѣ, е приблизи еднакъвъ. За II група сж прѣдвидени инки; 20 отъ тѣхъ се минаватъ прѣзъ а и 20 прѣзъ втората. Ако първата отъ 20 прѣдставя квадрата съ известна въ вжтрѣшността, то и първата фигура ритѣ 20 прѣдставя сжко квадрата съ сжната вжтрѣшность. Въ такава сход арватъ и останалитѣ 19 фигури за всѣка апа. За третата група сж опрѣдѣлени аки съ по-сложна конструкция. Тѣ сж ни на картонъ, прѣдставятъ се на уче дава имъ се кратко обяснени и се оста ни да рисуватъ.

9. Пѣние.

ето обхваща и третѣ курса на задължи обучение — започва съ първата учебна и завършва съ послѣдната. При него отѣления сж подраздѣлени на 2 групи: се занимава съ ученицитѣ отъ долния втората съ ония отъ срѣдния и горния. аякнето на втората наредъ съ пѣснич ехожда запознаването съ разнитѣ тонове, означение съ ноти и изпълнение. При група се повтарятъ всѣка година едни пѣснички, при втората група прѣдв аотни упражнения и задължителни пѣни ѣлени на 2 отѣла и се редуватъ въ ани, както едѣлнитѣ при законъ божн итѣ прѣдмети.

10. Гимнастика и ржкодѣлие.

а) *Гимнастика.* Долниятъ курсъ има само сво бодни игри, а срѣдниятъ и горниятъ — строеви упражнения и упражнения на уреди. Долниятъ курсъ съставя първата група по гимнастика и се занимава съвѣтъ отѣлно отъ другитѣ два, срѣдниятъ и горниятъ курсъ съставятъ вто рата група. При строевитѣ упражнения, които обхващатъ първитѣ 15 минути отъ учебния часъ, всички ученици отъ II група се обучаватъ за аружно, при упражненията на уреди се раз дѣлятъ на 4 подгрупи; строевитѣ упражнения се изпълняватъ подъ командата на единъ семи нарислг-практикантъ, а на уредитѣ подъ коман даата на 4 практиканти — за всѣка подгрупа по единъ.

Освѣтъ това нека се забѣлѣжи, че при часа по гимнастика присѣствуватъ и ученицитѣ отъ етоокласното училище, тъй че всички ученици отъ срѣдния и горния курсъ на образцовото училище се обучаватъ заедно. Сжко и учени цитѣ отъ долния курсъ на етоокласното учи лице се упражняватъ въ игритѣ заедно съ долния курсъ на етоокласното училище. При часоветѣ по гимнастика се явяватъ винаги не единъ, но 5 души практиканти; такива при семинара има и повече, но въ село всичката работа бива прѣдоставена на учителя; въ случая този по слѣдниятъ трѣбна или да опрѣдѣли за игритѣ на долния курсъ отѣленъ часъ, или пъкъ съвѣтъ да отстрани часа по гимнастика за тоя курсъ.

б) *Ржкодѣлие.* Момичетата вмѣсто гимнастика иматъ ржкодѣлие, което се прѣподава отъ особна учителка. При тоя прѣметъ взематъ участие само ученицитѣ отъ срѣдния и горния курсъ и сж разпрѣдѣлени на 4 групи: първа група — 1. год. отъ срѣдния курсъ, втора група — втора год. отъ срѣдния курсъ, третя група — първа год. отъ горния курсъ, четвърта група — 2. и 3. години отъ горния курсъ.

Отъ даленитѣ до тукъ разяснения за всѣки прѣметъ по отѣлно се вижда, че тамъ, дѣто възможността допуска, сливатъ се повече го дини въ едно, а дѣто това е невъзможно, групитѣ оставатъ повече. Освѣтъ това се вижда сжко, че при нѣкои прѣдмети, каквито сж напр. законъ божн, четене на срѣдния и горния курсъ, естествознание, география и история, макаръ и една група да се явява, всичката материя, прѣ двидена да се мине за 5 години, не е разпрѣдѣ лена на 5 отѣла за всѣка година по единъ, а само на 2, които се повтарятъ и по третиятъ; такова разпрѣдѣление на материята се нарича *«двугодишно разпрѣдѣление»*, т. е. всичката ма терия се обработва въ 2 години и слѣдъ това се повтаря. При другитѣ пъкъ прѣдмети, напр. при смѣтане, четене на долния курсъ, писане, краснорѣчие и т. н. разпрѣдѣлението на мате риала носи названието *«епогодишно разпрѣдѣление»*, понеже всѣки отѣлъ отъ материала се минава въ една година и се повтаря толкова пѣти, колкото сж годинитѣ на съотѣлната група.

I.

Разпределение еднокласното училище на групи.

№ по редъ	Учебни прѣдмети	Колко групи	Доленъ курсъ		Срѣд. и горенъ курсъ	
			1. уч. година	2.—3. уч. години	4.—5. уч. години	6.—8. уч. години
1.	Законъ божий	2	1 отдѣлъ		2 отдѣла	
2.	Смѣтане	4	1 отдѣлъ	1 отдѣлъ	1 отдѣлъ	1 отдѣлъ
3.	Четене	3	1 отдѣлъ	2 отдѣла	2 отдѣла	
4.	Писане	4	1 отдѣлъ	1 отдѣлъ	1 отдѣлъ	1 отдѣлъ
5.	Краснописъ	4	1 отдѣлъ	1 отдѣлъ	1 отдѣлъ	1 отдѣлъ
6.	История	1			2 отдѣла	
7.	География	1			2 отдѣла	
8.	Естествознание	1			2 отдѣла	
9.	Рисуване	3			За всѣка група по единъ	
10.	Пѣние	2	1 отдѣлъ		2 отдѣла	
11.	Гимнастика	2	Игри		Строеви и уреди	
12.	Ръководѣние	3			За всѣка група по единъ	

II.

Часове	Курсове	Понеделникъ	Вторникъ	Срѣда	Четвъртъкъ	Петъкъ	Събота
7—8	Горенъ	Зак. божий д.	Зак. божий д.	Декламация д.	Зак. божий д.	Зак. божий д.	Зак. божий д.
	Срѣденъ						
	Доленъ	—	—	—	—	—	—
8—9	Горенъ	Рисуване т.	Краснописъ т.	География д.	Рисуване т.	Краснописъ т.	География д.
	Срѣденъ						
	Доленъ	Зак. божий д.	Зак. божий д.	Мат. езикъ т.	Зак. божий д.	Зак. божий д.	Мат. езикъ т.
9—10	Горенъ	История	Смѣтане	Смѣтане	История	Смѣтане	Смѣтане
	Срѣденъ						
	Доленъ	Мат. езикъ			Мат. езикъ		
10—11	Горенъ	Мат. езикъ	Естествовѣд.		Мат. езикъ	Естествовѣд.	
	Срѣденъ						
	Доленъ		Мат. езикъ			Мат. езикъ	
2—3	Горенъ	Мат. езикъ	Мат. езикъ		Мат. езикъ	Геометрия	
	Срѣденъ						
	Доленъ	—				Мат. езикъ	
3—4	Горенъ	Гимнастика и Ръководѣние	Пѣние		Гимнастика и Ръководѣние	Пѣние	
	Срѣденъ						
	Доленъ	—*)	Пѣние и м. ез.		—*)	Пѣние и м. ез.	

*) Споредъ общиятъ распорѣдка на министерството, въ този курсъ не се прѣдвижда гимнастика, затова въ програмата не фигуриратъ такива; въ сѣщность обаче ученицитѣ отъ тоя курсъ иматъ едновременно съ другите курсове 2 пѣти прѣзъ седмицата по 1/2 часъ свободни игри.

горния курсъ: «вие пъкъ ще пишете ония, които сж на дясната табла». Следъ това ученицитѣ, на които се зададе работа, започватъ тихитѣ занятия, а учителятъ се занимава съ долния курсъ. Сжщата почти работа се явява, когато горнитѣ два курса вмѣсто краснописъ иматъ рисуване: рисункитѣ на долнитѣ двѣ групи сж наричвани на таблага, а на горната група се прѣдставятъ върху особна картонена табла. При тия часове съ една малка разлика обучението се почти приравнява съ онова по законъ божи за горнитѣ 2 курса, т. е. съ часоветѣ на раздѣлното училище.

При часоветѣ по «география-матеренъ езикъ» едната половина отъ часа се минава въ директно обучение по география, а другата въ директно обучение по матеренъ езикъ — когато горнитѣ два курса се обучаватъ директно, долниятъ курсъ има прѣписване, когато пъкъ долниятъ курсъ има директно занимание (четене), ученицитѣ отъ горнитѣ два курса написватъ въ общитѣ си тетрадки това, което сж научили прѣзъ сжщия часъ при директното занимание. Сжщата тая разлика междо отдѣлнитѣ курсове се явява и при часоветѣ «естествопѣлѣние-матеренъ езикъ» и «история-матеренъ езикъ». Една разлика само се съзира при последния видъ часове, които се являва въ това, че вмѣсто четене долниятъ курсъ заучаватъ стихотворения.

Часоветѣ «матеренъ езикъ», при които присъствуватъ само горнитѣ два курса, се минаватъ въ четене и граматика; следъ заучване на четивото се прѣминава къмъ граматически упражнения, които се минаватъ съвсѣмъ накратко: учителятъ разяснява съ нѣколко примѣри материала, който иска да вземе съ ученицитѣ и веднага прѣминава къмъ приложението му въ читанката.

Часоветѣ «матеренъ езикъ», при които присъствуватъ всички курсове, се явяватъ въ двѣ форми: въ два отъ тѣхъ прѣзъ първата $\frac{1}{2}$ на часа горнитѣ два курса иматъ непосредно занимание (четене), а долниятъ курсъ има прѣписване, въ втората $\frac{1}{2}$ на часа обратното — горнитѣ два курса написватъ въ тетрадкитѣ си наизустъ това, което сж прочели прѣзъ първата $\frac{1}{2}$ на часа, а долниятъ курсъ има четене; въ други два часа горнитѣ курсове иматъ писане, долниятъ — четене. При тия два часа писането бива или диктовка, или съчинение. Когато е диктовка, учителятъ написва прѣди часа всички мѣчни и съмнителни думи отъ прѣдстоящата диктовка на таблата; прѣзъ първата $\frac{1}{2}$ на часа ученицитѣ, които ще иматъ диктовка, написватъ думитѣ отъ общитѣ си тетрадки и ги заучаватъ, а ученицитѣ отъ долния курсъ иматъ прѣзъ това врѣме четене; прѣзъ втората $\frac{1}{2}$ на часа горнитѣ курсове изпълняватъ своята диктовка при непосредното обучение отъ учителя, а долниятъ курсъ иматъ прѣписване. Когато пъкъ вмѣсто диктовка има да се обработи нѣкое съчинение, тогава двѣтѣ половинки раздѣлятъ таблата си — прѣзъ първата $\frac{1}{2}$ на часа горнитѣ курсове приготвятъ съ помощта на учителя

съчинението, долниятъ курсъ прѣписватъ читанкитѣ, а прѣзъ втората $\frac{1}{2}$ първитѣ ватъ писаната си работа тихо, вторитѣ ватъ въ четене.

При смѣтането часоветѣ се разподелитъ на двѣ, но на 4 части. Прѣварително сж опрѣдѣля упражненията, които се даде като тиха работа на отдѣлнитѣ началото на часа задава тихитѣ задания три групи, като имъ ги опрѣдѣлять написване страницата и № № упражненията върху таблата, а следъ това къмъ директно занимание съ долния курсъ. (Следъ $\frac{1}{4}$ часъ учителятъ задава тихо занимание на тая група и прѣминава втората, на която следъ 10 минути занимание задава писмена работа и къмъ III група, съ която работи сжщо и огива най-послѣ при четвъртата, която врѣме сж имала $\frac{3}{4}$ часа тихо занимание и следъ $\frac{1}{4}$ часа тихо занимание.) Следъ $\frac{1}{4}$ часъ учителятъ задава тихо занимание на тая група и прѣминава втората, на която следъ 10 минути занимание задава писмена работа и къмъ III група, съ която работи сжщо и огива най-послѣ при четвъртата, която врѣме сж имала $\frac{3}{4}$ часа тихо занимание и следъ $\frac{1}{4}$ часа тихо занимание.

При часоветѣ по пѣние, когато курсове иматъ директно занимание, курсъ има прѣписване, когато пъкъ курсъ има директно занимание, другитѣ заучаватъ текста на нѣкоя нова пѣснь.

При часа «геометрия-матеренъ езикъ» първата $\frac{1}{2}$ се посвещава за непосредно обучение по геометрия. Въ това врѣме отъ сръдния курсъ написватъ наизустъ което сж учили въ естествознанието, или географията, а ученицитѣ отъ I и II иматъ прѣписване; прѣзъ втората $\frac{1}{2}$ ученицитѣ отъ горния курсъ сжщо нѣщо учено по естествопѣлѣние, история, география, тия отъ сръдния курсъ прѣд своята работа, а ония отъ долния иматъ четене.

Всичката тая работа при изпълнениитѣ часове ще се види отъ прѣдставената стр. 81. таблица.

Тихо и директно обучение

Отъ приложения планъ за седмичния при образователното еднокласно училище в Раднебург, освѣтъ разновидното слияние на отделнитѣ прѣдмети се изгява твърдѣ ясно и прѣзъ което трае обучението при всѣхъ отъ тия последнитѣ. Часоветѣ, прѣзъ всѣки курсъ по отдѣлно, не се минаватъ въ непосредно (директно) обучение, последното е въ постоянна сѣба съ занятия, които поглѣщатъ доста частъ отъ общото число на пѣтъ седмични часове. За да се види приложението на врѣмето, употребено за обучение спрямо онова на тихитѣ занятия, таблицата на стр. 82. съставена е отъ седмичния планъ при сжщото училище, близително казвамъ, понеже врѣмето е

УРЕДА НА УЧИТЕЛСКИЯ СЕМИНАРЪ ВЪ РАПСБУРГЪ

Часове	Понедѣльникъ	Вторникъ	Срѣда	Четвъртъкъ	Петакъ	Сябота
1. часъ 55' (5' пауза)	I } Зак. бож. 55' д. II } III }	I } Зак. бож. 55' д. II } III }	I } Деклам. 55' д. II } III }	I } Зак. бож. 55' д. II } III }	I } Зак. бож. 55' д. II } III }	I } Зак. бож. 55' д. II } III }
2. часъ 55' (15' пауза)	I } Рисув. (5' д. — 50' т.) II } III } Зак. бож. (50' д.)	I } Красноп. (5 д. — 50' т.) II } III } Зак. бож. (50' д.)	I } Географ. 30' д. II } III а. } Публнс. 30' д. III б. } II } Писане 25' т. III а. Четене (15' д. — 10' т.) III б. " (15' т. — 10' д.)	както понеделникъ	както вторникъ	както срѣда
3. часъ 45' (5' пауза)	I } История (30' д.) II а. } II б. } Публнс. (30' д.) III } I } Писане (15' т.) II а. } II б. } Деклам. (15' д.) III }	I Смѣт. (10' д. — 15' т.) II " (10' д. — 15' т.) III а. " (10' д. — 15' т.) III б. " (15' д. — 30' т.)	както вторникъ	както понеделникъ	както вторникъ	както вторникъ
4. часъ 55' —	I } Диктовка (30' т.) II } III а. } Четене (15' д. — 15' т.) III б. } " (15' д. — 15' т.) I } Диктовка (25' д.) II } III а. } Публнс. (25' т.) III б. }	I } Естествоз. (30' д.) II } III а. } Публнс. (30' т.) III б. } I } Писане (25' т.) II } III а. } Четене (15' д. — 10' т.) III б. " (10' т. — 15' т.)		I } Съчинение (30' д.) II } III а. } Публнс. 30' т.) III б. } I } Съчв. (25' т.) II } III а. } Четене (15' д. — 10' т.) III б. " (15' т. — 10' д.)	както вторникъ	
5. часъ 55' (5' пауза)	I } Четене II } III } Грамат.	I } Четене (30' д.) II } III а. } Публнс. (30' т.) III б. } I } Писане (25' т.) II } III а. } Четене (15' д. — 10' т.) III б. " (15' т. — 10' д.)		както понеделникъ	I } Геометрия (30' д.) II } Писане III а. } Публнс. (30' т.) III б. } I } Писане (25' т.) II } III а. } Четене (15' д. — 10' т.) III б. " (15' т. — 10' д.)	
6. часъ 55' —	I } Гимн. II } III } Ржодѣл. III } Игри (30' д.)	I } Публнс. (30' д.) II } III а. } Публнс. (30' т.) III б. } I } Учатъ текстъ (25' т.) II } III а. } Публнс. (25' д.) III б. }		както понеделникъ	както вторникъ	

*) I означена горния курсъ, II — срѣдния, III а. и б. — долния курсъ, III б. — I год. на долна к. ; буква «д» означава директно заимане, буква «т» — тако.

15 минути означаватъ съ $\frac{1}{4}$ часъ, онова отъ 25 минути съ $\frac{1}{2}$ часъ, а това отъ 50 или 55 съ пълъ часъ.

П Р Ъ Д М Е Р И	Директно занятие		Тихо занятие		Всичко часове		
	Д. л. к.		Ср. к.		Д. л. к.	Ср. к.	Гор. к.
	Д. л. к.	Ср. к.	Гор. к.	Д. л. к.	Ср. к.	Гор. к.	Гор. к.
1. Законъ бож.	4	5	5	—	4	5	5
2. Чтене и граматика	3+1	3+1	3+1	1/2	3	4	4
3. Писане	—	—	—	1/2	6	1	1/2
4. Диктовка и съчинение	—	2/2	2/2	2/2	—	2	2
5. Съставне	4/4	4/4	4/4	12/4	4	4	4
6. Естествознание	—	2/2	2/2	2/2	—	2	2
7. География	—	2/2	2/2	2/2	—	2	2
8. История	—	2/2	2/2	2/2	—	2	2
9. Геометрия	—	1/2	1/2	—	—	—	1/2
10. Рисунане	—	—	—	2	—	2	2
11. Кръстошмет.	—	—	—	2	—	2	2
12. Умножител и разкождане	—	2	2	—	—	2	2
13. Писане	2/2	2/2	2/2	—	—	—	—
	9	16	17	11	1	20	30

Отъ прѣдвиденитѣ 20 седмични часове за долния курсъ само 9-тѣ се минаватъ въ директно обучение, а останалитѣ 11 часа се използватъ отъ тихи занятия; освѣнъ това пѣли 4 часа, а именно въ 9-тѣ директни часове се даватъ на законъ бож., слѣдовъ за всички други учебни прѣдмети оставатъ само 5 пѣли часове.

За неналично считамъ за направя едно намекване върху тихитѣ занятия изобщо, а прѣимуществено върху ония при долния курсъ на обучението. Дѣлата отъ тоя курсъ, най-вече ония отъ първата учебна година, особно прѣзъ началнитѣ мѣсеци, сж почти неспособни за самостоятелна работа; всѣко отстранение на учителското око отъ тѣхната срѣда дѣйствиува най-пагубно върху

полаганата се у тѣхъ основа: оставенъ себе, биха си повече повѣдали, откоз зували. Но да видимъ какви биха били занятия съ подобни ученици. За тихи по смѣтане и дѣла не може да стана та да има само тогава, когато сж дадени за първитѣ числа и тѣхнитѣ цифри, и усвоила ловкостта за съчетаването и нитѣ прѣзъ съответнитѣ аритметически дѣйствиа; ако нѣма това, нѣма и тихе. Още по-малко можемъ да прѣдполагамъ стойно четене на тая степенъ: току що работа съ откриване буквитѣ не с дава сигурностъ на дѣлата, съ която биха вали безъ надзоръ въ прочитане о букви и срички. Първото четене грѣбъ винаги подъ контролъ, трѣбва недрѣто което чете да извършва първитѣ онения при батненето на вѣщо око, бѣтето се поставя върху несиурни п се намира винаги въ колебание, зауча невѣрно, замѣня ги една съ друга и о това вмѣсто прѣдполаганата потѣа се неканепата вѣзда, която още повече спуснѣнатата работа на учителя. За тихе мание, слѣдовъ, не можемъ та ослѣн смѣтането, нито четенето; нему не оста друго, освѣнъ да се вземе съ прострване отѣбни заучени вече букви или написани върху таблата. Но и при тѣ дѣтето не може да се държи въ постояннавка, и то написаню 4, 5 букви, или перото настрана, бѣтва плочата на дѣбравя, че се намира въ училището, почва за доскорошния си неограниченъ аюулицата между другарчета все весел и прѣдстави си за мигъ, че стои между тѣ неволно отъ строго опрѣдѣленото се изпуска съсѣлмъ невинно нѣкой викъ, ржнѣ и иска да продължи играта, която часъ или два е прѣвѣснѣло. Учителитѣ съ другитѣ курсове, се принуждава да за нѣколко минути захванатото обучение прѣнася на другага страна за усмиряване волнитѣ, оставени на тихо занимание, пѣкъ промелкутъкъ напуснатитѣ мѣсѣ сж оставени на отдиохъ, започватъ обиксѣ дѣтски закачки и шени, малкитѣ отъ една страна, тѣя послѣднитѣ отъ дѣгелтъ си дере гърмото, мжчи се да е единитѣ и другитѣ, но напрасно, дѣта остава шумъ, даже и нѣщо повече, а наипослѣтъ отъ себе си, учителитѣ се вѣда да употребѣи послѣднѣо срѣдство за ваване дисциплината — взема прикладъ да дава наградата всѣкому, който не с о отъ думата. И това се повтаря всѣки всѣки часъ; не трѣбва обаче да прѣвѣнатата на всичко това далечо: тя лежи въ система, въ самото устройство на училище. Нѣма по-отѣма мжка за дѣтето да го поставимъ на единъ столъ бѣтъ влѣченъ вниманието въ нѣкоя заннѣ

тъкъ дохождаме до тихото занимание на и горния курсъ, такова имагъ при 2-а, при диктовка и съчинение 2-а, 3-а, 4-а и 5-а, при естествознание, история и пѣние по 2-а, при геометрия, рисунане и красноречие по 2 часа. Състои тая тиха работа при всичкихъ предмети — пакъ въ писане. При четенето, географията и историята написватъ въ си тетрадки това, което сж учили въ на директното занимание, при диктовката думитъ, които ще имъ правятъ при изпълнение самата работа, при то изпълняватъ подготвената тема, при изучаватъ текстъ, при рисуването и красноречиятъ прѣдметъ зададени задачи, последна прѣтърсване, сериозно прѣдиз работата, тамъ се работи ревностно, ученицитъ сж заняти; тамъ обаче дѣтото не се последва отъ строгата ученизция и отбѣнка, тамъ всичко се дѣла прѣдметъ се прѣкарва въ безполезна работа, красноречие диктовката и съчиняването минава въ порядъкъ, при смѣтане, естествознание, география, история и пѣние минава въ празно.

Сѣдковъ, се не мисли, че фигуриранитъ дѣла даватъ своята полза: повечето отъ да нечъ отъ мисълта да дадатъ таква, се явяватъ съвѣтъ измисли. Много се намали числото на седмичнитъ часове тая, или пакъ тѣхното траяне, като се горния курсъ свършено отъ горнитъ даде съ това по-голямъ просторъ на то занимание. Тамъ мисля въ донехда по така нареченото полудневно учение обаче не говоря накрай, когато клонителнитъ си бѣлѣжки.

Петокласното обр. училище.

Разпределение. Разпределението на такава класно обр. училище е почти сжното и семинара въ Зсchorau: V-то отделение 1. учебна година, IV-то отделение 2. и 3. учебна година, III-то отделение 3 и 4. учебна година, II-то отделение 4. и 5. учебна година, I-то отделение 6. и 7. учебна година. Единъ класъ (отделение) момчетата въ отделение отъ момчетата. Петокласното училище, сѣдковъ, се състои отъ двѣ раздели (отделения) и три сѣсти, образувано по 2 отделения. Че последнитъ сж забѣлѣжава само при смѣтането, дѣто се води съ двѣ отделения групи, прѣдиз отъ всѣхъ година по отделение; си други прѣдмети обучението върши двѣ въ учебна година, при които материята сѣдена на по 2 групи и се обработва начинъ както групитъ при сжнитъ въ еднокласното училище.

Четене. Обучението по отделнитъ прѣдиз въ всички отделения, изключая прѣдиз

аритметикъ упражненія по писане, четене и смѣтане въ V отделение, се води по единъ и сжний методи. Не намирамъ за нужно да влизамъ въ подробности при изложение хода на обучението за всѣхъ прѣдметъ по отделно, ще дамъ само общи скици, отъ които ще се види пѣлата методическа разработка по прѣдметитъ. (Това важи и за еднокласното училище.)

1. Исторически прѣдмети. Подъ това име се прѣдиз прѣдметитъ съ историческо съдържание, т. е. такива, които обхващатъ исторически данни. Такива въ основното училище сж история и законъ божий, при които разработката на материала става по единъ и сжния форма. Цѣлата методическа работа се заключава въ двѣ главни точки: 1. изпитване и 2. прѣдиз Изпитването е винаги въ началото на часа и се състои въ повторение миналия урокъ, или пакъ нѣкой по-ранни; изпълнението на тая точка се състои главно въ нѣколкократното разказване миналия урокъ по части, или изцѣло отъ ученицитъ (за горнитъ два курса), или пакъ въ изведени сѣдѣния за повторение урокъ съ въпроси (за долния курсъ). Прѣподаването обхваща сѣдѣнето: 1. разказване пѣлия урокъ отъ учителя и 2. заучаване. При заучаването урокътъ се раздѣля на части. Разказва се всѣка часть на ново отъ учителя, извежда се съ въпроси, дава и се надписъ, които се занесва на таблата и най-послѣ се разказва отъ ученицитъ. Въ края се схвататъ всички части по надписитъ и се дава пѣлиятъ разказъ отъ ученицитъ.

2. Естествознание. И тукъ на първо мѣсто стои изпитването върху миналия урокъ. То съ нищо не се отличава отъ прѣподаването. При всичко че въпроситъ, трѣбва да бѣдатъ экзаменаторски, то тѣ си сѣлѣватъ сжния пѣтъ, който сж минали при прѣподаването. Когато се прѣподава ново животно или растение, прѣдиз се най-първо картината, по която става заучаването. Изхожда се отъ мѣстоназначението, дѣто животно или растението расте или вирѣе, прѣмивава се на храненето и начина на живота; въ свързка съ това пакъ се разглеждатъ отделнитъ части на животно или растението, тѣхното устройство и приспособение при изпълнение прѣдизначената за тѣхъ служба; най-послѣ се разглежда начина на размножаване и се завършва съ едно общо схващане.

3. География. Начална точка при географията е картата. По нея става описанието на отделнитъ провинции или пѣли държави. Редътъ и при двата вида лекции е общъ — общо положение на страната, голѣзина въ сравнение съ учени вече страни, граници, повърхнинна и наповане, климатъ, градове и забѣлѣжителности за всѣхъ отъ тѣхъ. При всѣка една отъ тия точки се илюстрира обучението съ картини или разкази, ако има такива.

4. Четене. Разработката на четивата и стихотворенията слѣдва пакъ на историческитъ прѣдиз — прочита се четивото или стихотворението отъ ученицитъ, разяснява се и схваща съдържанието му, за която цѣлъ се раздѣля на части

Всѣка частъ се прочита нѣколко пѣти, разясняватъ се отдѣлнитѣ думи и цѣли фрази, употребени въ прѣдпосна смисълъ, дава се надписъ, отбѣлѣна се той на таблата, разказва се надписаната частъ и се прѣминава къмъ слѣдвателната. Накрай дохожда схващане на всичкитѣ части — разказва се четивото на всички надписи. Отработката на едно четиво трае 1, 2, а често и повече часове; това зависи отъ обема и характера на четивото.

5. *Смѣтане*. Особно мѣсто се дава на умственото смѣтане, което се развива въ ущърбъ на писменото. Ученицитѣ се измѣняватъ всѣки частъ прѣзъ цѣлото почти време съ умствено прѣсмѣтане голѣмитѣ числа; писменото е съвѣтливъ занаято. Частъ при горнитѣ отдѣления се минава въ слѣдното: 1. нѣколко минути умствено смѣтане съ цѣлитѣ числа, 2. нѣколко минути умств. смѣтане съ проститѣ дроби, 3. нѣколко минути умств. смѣтане съ десетичнитѣ дроби, 4. повторение мѣрнитѣ и тегилнитѣ, 5. умствено прѣсмѣтане лихви, 6. прѣдставяне нѣкое ново упражнение, разяснено съ нѣколко примѣри отъ учителя и последвано веднага отъ други подобни отъ страна на ученицитѣ, 7. писмена работа върху новото упражнение.

При долнитѣ отдѣления, дѣто нѣма още нито прости, нито десетични дроби, нито пакъ прѣсмѣтане лихви, се изпълнявагъ по-леки упражнения, съответствени на степенята: 1. умствено събиране и изваждане съ най-малкитѣ числа, 2. умств. умножение, дѣление и мѣрене въ кръга на сжжитѣ числа, 3. прѣдставяне новата задача, 4. упражнения.

6. *Рисуване*. Рисуването при петокласното училище напуска еднообразнитѣ черти и схващането имъ въ геометрически фигури, а се занимава въ рисуване отъ натура. Прѣдставя се на ученицитѣ извѣстенъ прѣдметъ, наблюдава се, даватъ имъ се кратки упътвания върху външния му изгледъ и начина за изображаването му на книга, слѣдъ това всѣки ученикъ прави опитъ да го нарисува. Рисувагъ съ вжгленъ върху сива книга. Всѣки ученикъ има парче сукно, или друга нѣкоя материя, съ която лесно избѣрва неопѣрно нарисуваната форма; докато най-послѣ добие правилната, удобрена отъ учителя. На нарисуваната скица се дава извѣстна окраска: ученицитѣ иматъ прости цвѣтни моливи — съ тѣхъ напирватъ разнитѣ части на рисунката споредъ показаніята на учителя, а често пѣти се оставятъ и на собствения имъ вкусъ.

7. *Гимнастика, красеносъ и писане*. За тия прѣдмети вече споменахъ при еднокласното училище. Не даватъ нѣкоя особнякъ, която би заслужила внимание.

8. *Пѣние*. Пѣнието, като учебенъ прѣдметъ, е застъпено доста добръ. Освѣтъ общитѣ задължителни, прѣдвидени отъ програмата мелодии, се даватъ познания по нотното пѣние. При всѣки частъ на първо мѣсто дохождатъ упражненията върху отдѣлнитѣ тонове и интервали отъ разнитѣ гласи, точното и вѣрното изпълнение на

видовегѣ ноти: четвъртинка, четвърта точка, осмина, осмина съ точка, ноти съ или стакато и т. п. Слѣдъ това идва новата мелодия по ноти. Изобщо изпълняватъ доста вѣрно отдѣлнитѣ то

IV. Общи заключителни бѣлки

Въ заключителнитѣ си бѣлки ще опиша изключително върху два основни: 1. водене хоспитираніята и практик. образцовото училище и 2. уредбата на училище, като при всѣки единъ отъ постарая да използвамъ илюст. и изр.

1. Хоспитираніята и практи

а) *Хоспитираніята*. Самата идея да се голѣма възможност на бѣднитѣ уч. нагледъ въ полето на практиката е по похвална, обаче самиятъ начинъ на нейното изнесие, който вече видѣхъ по-горѣ, нѣкоякъ и до минимумъ. «Малко, но казва единъ много важенъ дидактически принципъ. «Не въ многото се заключава божата прибавя вторъ единъ. Често пѣти отъ се ражда нишожното, а отъ малкото и финното. «Това не важи въ кръга на педагог. може би, ще ми възрази нѣкой: прак. изкуство, и като такова, изисква свои упражнения.» Напълно съгласенъ; че обаче и отъ най-дългогодишната практика на край една цѣла, при това твърдъ пула. Въ що се корени причината на Вѣ нищо друго, освѣтъ въ това, че при или съвѣтъ неправилно водена, или въ до неимовѣрностъ занеярана при извъ отговарямъ азъ. Прѣди всичко нека се «Какво носятъ съ себе си семинариститѣ лото на годината, когато имъ се повѣ цѣло практиката на отдѣленята? нишожни познания за отдѣление и прѣзъ течение на прѣдпослѣдната год. ученици въ II семин. класъ сж под образовни лекции и сж държани съ 120 пробни урока; всичко това е лѣла да ги уведе въ едно отдѣление, помехи и лекциитѣ, които сж прѣживѣли, сж въ присѣствіето само на 4 ученици и отдѣлението. Въвъ отъ това не при никакви познания по специална мето се изучава въ послѣдния класъ), нѣматъ понятия отъ методиката на първата уч. и при всички тия липси, да имъ се отдѣленята, е повече отъ рискъ. Хуба не трѣбва да се изкупва съ толкова много Жертви казвамъ, защо всички нѣматъ отъ образцовитѣ отдѣления, а измѣ които сж имали нещастіето да по еднокласного училище, ставатъ жертви за повече практика. Тая е и единств. мина за тѣй голѣмата спѣхъ при по еднокласно образцово училище. Самъ

а и другитѣ г. т. учители, по пѣколко намекнаха, че еднокласното училище е особено отдалѣнение. «Никой отъ гражданъ не позволява на дѣтето си да постъпи да добавятъ тѣ, «и най послѣ сме били да съберемъ най-бѣднитѣ, най-невъздѣла изъ краищата на града, и то съ се ще имъ се даватъ всички учебници отъ училището». Най-трудната работа, на при подобни ученици, става почти на. И дѣйствително, жалка картина еднокласното училище. И тая трудна нито изисква своя майсторъ, се повѣршителитѣ, на нечулитѣ нищо още за о училище, практиканти: тѣ не сж нито единъ образецъ урокъ при това нито пъкъ сж държали нѣкоя пробна

практиката си неподготовеностъ, практикантаватъ на собствени сили, на собствено и приложение. Никакви упътвания даватъ. Да се даватъ подробни упътвания отдалѣнитѣ уроци при всѣко отдалѣна се основно познание на цѣлата въ основното училище; учителитѣ натоводенето на тая практика, като не боря подобна, не познаватъ нейнитѣ тайни и могатъ да дадатъ нуждитѣ упътвания, да направятъ належанитѣ критически слѣдъ свършека на всѣки урокъ, бѣнито сж отъ не малка важностъ. За да е такива, необходимо е прѣживяване на лекция; този, който ще ги прави, трѣбва усненъ въ подробноститѣ на учебната нито не въ откъслечи, но изобщо въ трѣбва да може да обуслови всѣка изнестъ на научни и тактически начала, а винаги правитѣ пѣтица — само въ учай би било полезно присѣтствието. Явяването му обаче като ревизоръ, се отъ стая въ стая, е повече въ ущърба нѣма, отколкото да донесе очакваната

къмъ дошли до единъ по задоволителнитѣ? — Прѣди всичко изкуството да види своя образецъ и слѣдъ това да му да го постигне. На бъдещия ученикъ се прѣдставятъ редъ образци, по които да изпълнение, които да прѣдставятъ страна на обучението; нека съ тѣхъ истинската картина за едно моление не, пропито съ най-изискателнитѣ понятия изкуството «обучение», съ една тия образци бждатъ въ пѣната смисълъ «образцови уроци», нека служатъ като идеали, които да погледна цѣлото на бъдещия мислъ учителъ, нека за въ себе си най-високата точка на му стреми. Слѣдъ прѣдставянето слѣдъ различното схващане неговата може вече да се постигнатъ нѣма неговане — нѣма практиката.

За да могатъ да постигнатъ хоспитирани въ своята крайна цѣль, неминуемо трѣбва всѣка хоспитирана лекция да бжде послѣдвана отъ своя рефератъ. При тоя послѣдния само ще може да се влѣзе въ поимата на прѣдставената лекция и то слѣдъ като се даватъ нуждитѣ уяснения на съставнитѣ и части. Тукъ ще се уяснятъ най-нагледно разнитѣ методически постѣпъци при всѣки урокъ, ще се прослѣдятъ отдалѣнитѣ етапи при методическитѣ единици, ще се види какъ тѣ слѣдватъ и се развиватъ една отъ друга въ една непрекъснатата послѣдователностъ, а въ край на всичко, ще се добие пѣна на самата лекция, изложенъ въ главнитѣ си точки върху черната дъска. Въ първитѣ часове тоя послѣдния ще се дава отъ учителя, въ по-послѣшнитѣ обаче ще се изважда отъ ученицитѣ. По тоя начинъ полека лека бжденигѣ практиканти ще могатъ да дадатъ сами пѣна на хоспитирана вече лекция, а и обратното — по даденъ планъ да разнитъ слотъ нѣтъствена такава. Въ тия двѣ главни работи се състои всичката философска издростъ на подготвителната степенъ за едно разумно обучение. Сѣ тия упражненія ученицитѣ ще могатъ отъ една страна съ пѣна сигурностъ да нагледатъ въ практиката, отъ друга — върху здрава и разумна основа ще започнатъ градежа на специалната методика.

Явява се въпросъ: кой трѣбва да води хоспитиранитѣ и рефератитѣ? Дали този, който дава практиката, или она, който държи методиката? Въ отговора на тия два въпроси се заключава въ всички области, които се биха очаквали отъ педагогическото училище, като специално изведение. Методика и практика — това сж едно общо, прѣдставено въ двѣ различни форми: методиката говори върху обучението, и практиката работи върху сжщото; методиката дава теоритическитѣ наставления, практиката прави онититѣ; методиката изнамира пѣтищата, практиката трѣгва по тия сжщитѣ; методика и практика — това сж двѣ неразлѣлности, които, колкото повече се сплотяватъ, толкова по-добри резултати даватъ; и обратно — колкото повече се раздалечаватъ, толкова по безцѣлни ставатъ. Ако практиката се дава отъ едно лице, методиката отъ друго, първата би вървѣла по свои собствени пѣтища, втората би уназвала съвсѣмъ противоположни; хоспитантитѣ и практикантитѣ биха слушали при методиката извѣстни наставления, а биха срѣщали при практиката съвсѣмъ противни; би се явило разцѣление върху двѣ страни, би се запитало: «Кой е правъ, кой кривъ?» а слѣдъ това би послѣдало: «Ами кого пъкъ трѣбва да върваме? Дали практиката, или теорията?» Често пѣти стѣжковението е такова, че докарва до отчаяние, па се завършва отъ страна на ученицитѣ съ твърдѣ умѣстната въ случая фраза: «Всичко е фалшивъ! само да се мине прѣвъ това положение!» Това не сж само думи, но факти, които сѣмъ имамъ честта да прѣживѣя у насъ въ България, а не вслѣдъ ми се изпрѣчваха и тукъ въ Германия, прѣвъ

очитъ. Нищо по-грозно отъ това — да се надсмиватъ ученицитъ прѣзъ лицето на оня, който иска да ги упжтва, пъкъ не умѣе да стори това.

За избѣгване всички тия неприятности, а и за подобрене положението на самата работа, трѣбва да се повѣри методиката и практиката за винаги въ един и сѣщи рѣжѣ. Съ това въпросътъ кой трѣбва да води хоспитиранията и рефератитѣ? пада самъ по себе си. Съ поставяне горното положение, хоспитирания, реферати, практика, методика — съставляватъ едно цѣло. Въ образцовитѣ училища, обаче, има нѣколко отдѣления, при това и нѣколко учители; всѣки учител на отдѣлението дава своитѣ хоспитирания лекции, всѣки сѣщо ръководи своитѣ практики; би трѣбвало, слѣдователно, и всѣки да вземе участие въ методиката. Съ това дохождаме до сѣщото разединение, което намирамъ при текущия семинаръ. Въ подобенъ случай не може да се запази изискуемото се единство въ цѣлата област на методиката, нито пъкъ би се запазило такова въ областта на практиката.

За отстранение на това зло, прѣдлагамъ въ името на общинарското благо въ образователно отношение слѣдната мѣрка: да се назначи при всѣко образцово училище по единъ извънрешенъ учител — практикъ-теоретикъ, който да се постави като началникъ на цѣлото образцово училище при слѣднитѣ обязанности:

1. Ще носи названието «директоръ на образцовото училище» и ще бѣде отговоренъ за него въ всѣко отношение.

2. Въ началото на учебната година, въ присѣдственото на всички образцови учители, извършва записването на ученицитѣ и открива училището; прѣдставя за всѣко отдѣление разпрѣдѣление на учебната материя за цѣлата година, направено въ единъ и сѣщъ духъ за всичкитѣ отдѣления.

3. Нему се прѣдоставя методиката въ педагогическитѣ курсове.

4. По негово прѣдложение, въ свръзка съ методиката, ще се държатъ образцовитѣ уроци отъ образцовитѣ учители. Прѣди държането на тия, той дава плана на образцовия учителъ и присѣдствува при изпълнението на лекциитѣ.

5. Ще води рефератитѣ на хоспитиранитѣ лекции. Въ тия часове присѣдствуватъ всички образцови учители.

6. Води общитѣ практики и конференциитѣ за тѣхъ. При конференциитѣ сѣщо присѣдствуватъ всички образцови учители. Упжтванията за общитѣ практики дава сѣщо той самъ.

7. Надзирава групнитѣ практически упражнения. При тоя надзоръ, обаче, не сѣе въ течение на часа да обикаля по всички отдѣления, но да остане прѣзъ цѣлия часъ само при едно, да изслуша цѣлата лекция и въ края, заедно съ образцовия учителъ, да даде своето заключение.

8. Грижи се за домакинската частъ на училището; съ согласieto на директора отъ педагогическото училище набавя всички необходими помагала и пособия.

9. Счита се членъ отъ учителското педагогическото училище, присѣдствуватъ цѣлитѣ съвѣти.

10. Слѣди съ най-голямо внимание за новитѣ вѣяния въ областта на методиката изучава нови методи и съ подробни тѣ ги прѣдлага на образцовитѣ учители за решение. Опититѣ ставатъ при негово при

11. Грижи се да запази единство въ практика, което единство да владѣе у учителя.

12. За такъвъ трѣбва да бѣде назначенъ, който дълго е боравилъ съ практиката въ основното училище, който я познава и владѣе добръ методиката на отдѣлението.

б) *Практики.* За практически упражнения послѣдния курсъ да се прѣдвизватъ седмично, отъ които 8 за групни и 2 за прѣподавания. Групнитѣ упражнения извършватъ по 2 часа въ понеделникъ, вторникъ, четвъртъкъ и петъкъ, отъ които единъ единъ слѣдъ обѣдъ; за общитѣ — по 2 часа въ сряда и сѣбота.

Всѣка обина лекция ще бѣде послѣдвана една конференция. Часовѣтъ за които ще бѣдатъ сѣщо въ сряда и сѣбота 12 ч.; по държаната лекция въ сряда, конференцията въ сѣбота, по държаната лекция въ сѣбота, по държаната лекция въ сряда. Редътъ на групнитѣ лекции ще се опрѣдѣля отъ директоръ на образцовото училище. Прѣзъ първия мѣсечина, когато траятъ прѣдварителнитѣ уроци въ I отдѣление, да се ограничи цѣлата изключително при него, като бѣдатъ всички практиканти въ една единствена група; това практиканти ще получатъ отъ познания върху основата на цѣлото, ще ги свържатъ съ ладенитѣ имъ работни години разяснения и упжтванията ратитѣ и съ пълненъ успѣхъ ще разбератъ методиката. При раздѣленieto на групи ученици биха имали възможность да внимателно видоизмѣненията на групнитѣ упражнения.

Слѣдъ това ще се раздѣли курсътъ на число на които ще отговарятъ на отдѣленията. Всѣка група ще получи възможность по-дълго време по единъ прѣдметъ въ едно и сѣщо отдѣление. Пировката може да се даде такова решение, шото всѣка група прѣзъ извѣстенъ време да има практикитѣ по единъ прѣдметъ въ разнитѣ отдѣления, и да практикува по разнитѣ клонове на общото едно и сѣщо отдѣление. Ако припомнимъ, не бихме имали никаква полза, бихме търсили нѣкаква органическа връзка естественото развитие на материята и нѣматъ едни и сѣщи прѣдмети при раздѣленieto — всѣко отдѣление слѣдва своя пъкъ. Искаме ли, напротивъ, да дадемъ

онеръ една прѣдметностъ отъ цѣлата въсѣка година, да му прѣдстави прѣзка между отдѣлнитѣ клонове на живо, да го запознаемъ съ най-тѣснитѣ между тия сжиги, да го уведемъ въ центъра, отъ който излизатъ житѣ знания, като си услужватъ и едни други — трѣбва да приемемъ живие, т. е. да дадемъ на практикантъ возможность да прослѣдятъ прѣзъ извѣстно то обучение само въ едно отдѣление. Но е щото това време да бѣде по възможностъ дълго. Като оставимъ мѣсець септември обща класова група, оставатъ ни на ноември 8 мѣсеца, включая и май. Разпореждане бихме казали да се даде единъ периодъ отъ 2 мѣсеца за всѣка отъ отдѣления. Значи всѣка отъ четиритѣ може да практикува по 2 мѣсеца едно отдѣление. Всичкитѣ прѣдмети отдѣление въ прѣдвиденитѣ 10 часа на практика не могатъ да се взематъ; не трѣбва да дадемъ отъ всѣки прѣдметъ или 2 часа седмично, та съ това да достигне общото число 10, но трѣбва прѣзъ тия периодъ за това отдѣление да се даде всички часове по извѣстни прѣдмети, т. е. да прослѣди цѣлото развитие на прѣдметъ, а не да получи само откъсци. За уяснение, единъ прѣдметъ: математика има напр. 4 часа прѣзъ седмицата. Не трѣбва отъ тия 4 часа само единъ или 3 да се вадатъ на практиката, а да се минатъ отъ учителя, но всичкитѣ да бѣда да се минатъ въ практика. Ако не дадатъ часоветѣ по смѣтане въ II отдѣление, тѣхното число до 10 да се попълни сѣмнитѣ прѣдмети въ сжщото отдѣление такива, седмичнитѣ часове, на които е разположено съ 22 часа седмично; ако имамъ 10-тѣ отъ тѣхъ прѣзъ цѣлия периодъ отъ 2 мѣсеца, не ще имаме вече случаи да практикува по останалитѣ прѣдмети въ сжщото отдѣление. Затова азъ раздѣлямъ 2 мѣсеца на 2 отдѣлни срока, а на прѣдметитѣ при всѣко отдѣление на два, отъ които всѣки ще се мине въ прѣдвиденитѣ срокове. При това раздѣлене изоставямъ само рисуването въ I отдѣление, което ще се види при I отдѣление, а и естествознаніе въ III отдѣление, а се практикуватъ въ IV отдѣление, и отдѣление красноречіе, и въ законъ и естествознаніе, обработката на които ще се даде въ III отдѣление.

Прѣдметитѣ при всѣко отдѣление раздѣля на 2 групи. А и В; всѣка отъ тѣхъ да се даде седмично. Когато прѣдметитѣ отъ се минатъ отъ практиката, ония отъ при сжщото отдѣление ще се обработватъ образцовия учителъ. И обратно, когато даде на практиката, група А ще се

заеме отъ учителя. Дѣйтѣ групи не могатъ да бѣдатъ едновременно взети отъ практиката: въ такъвъ случай трѣбва цѣлото обучение въ отдѣления да се прѣдостави на практикантитѣ. Група А ще обработва прѣдметъ единъ мѣсець, група В — сжщо единъ мѣсець. Когато една група практиканти завършатъ съ прѣдметитѣ отъ група А, трѣбва да прѣминаватъ къмъ прѣдметитѣ отъ група В въ сжщото отдѣление. Но за по-голямо разнообразіе азъ не правя това, а прѣхвъргамъ веднага завършилата група практиканти съ отдѣла А въ друго отдѣление, а слѣдъ нѣколко мѣсеци я повръщамъ при сжщото отдѣление за група В.

Разпрѣдѣлението прѣдметитѣ по групи А, В, и движението группитѣ практиканти по отдѣления ще прѣдставя въ слѣдващитѣ таблици а) и б).

а) Разпрѣдѣление прѣдметитѣ при образцовитѣ отдѣления на групи А, В.

Отдѣленіе	Групи	Прѣдмети	Часове
I	А.	Изсметане	8
		Прѣметно обучение	2
		Рисуване	2
	В.	Смѣтане	6
		Гимнастика	2
		Рисуване	2
II	А.	Четене	4
		Граматика	2
		Писане	2
	В.	Прѣметно обучение	2
		Смѣтане	4
		Красноречіе	2
III	А.	Писане	2
		Четене	4
		Граматика	2
	В.	Писане	2
		Четене	4
		Отечествознаніе	2
IV	А.	Законъ-Божи	1
		Красноречіе	1
		Рисуване	2
	В.	Четене	3
		Граматика	2
		Смѣтане	4
V	А.	Геометрия	1
		Естествознаніе	2
		Отечествознаніе	2
	В.	История	2
		Гимнастика	2
		Рисуване	2

Прѣзъ първитѣ 4 мѣсеци (октомврий, ноемврий, декемврий и януарий) практикантитѣ се мѣстятъ отъ едно отдѣление въ друго твърдѣ правилно. Съ прѣминаванетоъ отъ мѣсець януарий къмъ февруарий тази правилностъ се нарушава. Би трѣбвало прѣзъ февруарий I група практиканти да бѣде въ I отдѣлъ и да има отъ прѣдметитѣ група В. Но това не правя само поради естественото съображение — да не се пакоси на пътя отъ образцовитѣ отдѣления. Отдѣла В отъ

б) Разпрѣдѣленіе групѣ практиканти по отдѣлення.

Мѣсецъ	Година	I група	II група	III група	IV група
Октомврий	4	I A	II A	III A	IV A
Ноемврий	4	II B	III B	IV B	I B
Декемврий	3	III A	IV A	I A	II A
Януарий	3	IV B	I B	II B	III B
Февруарий	4	II A	III A	IV A	I A
Мартъ	4	III B	IV B	I B	II B
Априлъ	4	IV A	I A	II A	III A
Май	4	I B	II B	III B	IV B

прѣдметитѣ въ I отдѣленіе с обработванъ отъ практиканти прѣзъ мѣсецъ януарий. Прѣзъ слѣдния мѣсецъ не трѣбва да се дава пакъ на практиката, но по възможность да се остави на образцовия учителъ. Отъ приложената таблица б) се види, че обработката на всѣки отдѣлъ прѣдмети при разнитѣ отдѣлення не е прѣдоставена винаги на практиката, но минава ту въ ръцѣтъ на образцовия учителъ, ту въ ония на практикантигъ; това прѣхвъргане става твърдѣ прѣзъмливо: смѣната доаждва всѣки мѣсецъ. Тая е единствената, причина дѣто послѣдователността на групѣ по отдѣлення се нарушава при встъпването въ мѣсецъ февруарий.

Отъ горнитѣ двѣ таблци може да се опрѣдѣли часовото число за всѣка група по отдѣлнитѣ учебни прѣдмети въ всѣко отдѣленіе и изобщо въ всички отдѣлення нацѣло. При това изчисление се сѣзира едно неравенство при часовегъ по едни и сѣщи прѣдмети въ разнитѣ отдѣлення. Това произлиза отъ намаление учебнитѣ седмици прѣзъ мѣсецитѣ декемврий и януарий отъ 4 на 3. Първата група, напримѣръ, въѣсто да има прѣзъ януарий 4 седмици, има само 3 такива — по 2 часа история въ IV отдѣленіе, догато II група има 4 или по 2 часа история прѣзъ мѣсецъ мартъ.

Всѣка група ще има годишно по 340 часа практика въ разнитѣ отдѣлення. Ако прѣдпо-

ложимъ, че ученицитѣ отъ послѣдния 24, т. е. по 6 въ група, то при сѣдѣжъ советѣ ще се припадне всѣкому прѣзъ 56—57 часа, минати въ непосредна. При сѣщото число ученици въ послѣдния при семинара въ Ratzeburg, при такавната за волене практикитѣ, всѣки семинаръ седмично 6, годишно 140 часа практика смѣтати за 40 седмици (11 учебни). Ако приравнимъ такавната учебна година на нашата въ България, т. е. като прѣдметъ единъ мѣсецъ още като ваканционенъ, немъ отъ практиката мѣсецъ юний. И нась сѣщо не с прѣсметнатъ като та практика, ще трѣбва да наматимъ 8 отъ общото число 40 седмици, сѣ хомъ лага учебната година при германскитѣ. Остава сѣдѣ това изравняване учебни за всѣки семинаристъ-практикантъ само 192 часа годишно. Осѣвъ въ това да изпускаме изъ прѣдѣ видѣ и друго обстоятелство, което увеличава часовегъ ската практика; като такова вземамъ увеличено отѣлення при образцовото училищнариститѣ тукъ се приготвяватъ отѣлення, както у нась, но за 7 които въ сѣщность прѣдставятъ 8 учебни. Отъ тая гледна точка трѣбва и число на практиката у нѣмския семинаръ бжде двойно, а даже и нѣщо повече отъ това на нашия педогогистъ. За да бжде при оцѣнката си, ще спадна числото на скитѣ отѣлення до уравновѣсяването онова на българскитѣ. Ограничена прѣзъ първитѣ 4 отѣлення при седмично равни сѣ ония на нашитѣ отѣлення (20 26), получаваме общо 94 часа седмично разпрѣдѣлени между 24 практиканти, бже не вече 6 или 7, но само 4 часа всѣки 128 часа годишно.

При еднакво число отѣлення и равни практиканти при двѣтѣ разни наредби на практиката, описаната по-горѣ при т семинаръ и тая, която азъ прѣдлагамъ нѣмския семинаристъ получава 128 часа седмично единъ български педогогистъ сѣзъ 57 часа. Но да се не забравя, че при ншитѣ се непосредни 56—57 часа на нския педогогистъ лежатъ и множесове още, които се минаватъ покрѣпшиятъ бждещъ учителъ ще получава непосреднитѣ 56—57, но 340 часа годишно, т. е. три пѣти повече отъ часовегъ на н. Всички тия 340 часа, минати подъ управленіе на единъ вѣщъ образцовъ учителъ сѣ пропити сѣ най-подробни объясненіи и лѣжки, подсласени и свързани сѣ общатѣ глеждания, ще бждатъ стократно по-ефективни, нежели двойното число непосредни часовески часове, минати насамѣ отъ нѣмския семинаристъ безъ никакви утѣхвания и въз-

Таблица за годишнитѣ часове на практиката по предмети и отдѣления.

Предмети	Г р у п п и																			
	I					II					III					IV				
	О					т					д					а				
	I	II	III	IV	вс.	I	II	III	IV	вс.	I	II	III	IV	вс.	I	II	III	IV	вс.
Предъ. упражнение . . .	40	—	—	—	40	40	—	—	—	40	40	—	—	—	40	40	—	—	—	40
Считане	24	16	16	16	72	18	16	16	12	62	24	12	16	16	68	24	16	12	16	68
Геометрия	—	—	—	4	4	—	—	—	3	3	—	—	—	4	4	—	—	—	4	4
Четене	24	16	12	12	64	24	16	16	9	65	18	16	16	12	62	24	12	16	12	64
Граматика	—	8	6	8	22	—	8	8	6	22	—	8	8	8	24	—	6	8	8	22
Писане	—	8	6	—	14	—	8	8	—	16	—	8	8	—	16	—	6	8	—	14
Законъ Божи	—	—	4	—	4	—	—	4	—	4	—	—	4	—	4	—	—	3	—	3
Естествовѣдѣние	8	8	—	6	22	8	8	—	8	24	6	8	—	8	22	8	8	—	8	24
Отечествовѣдѣние	—	—	8	6	14	—	—	8	8	16	—	—	8	8	16	—	—	6	8	14
История	—	—	—	6	6	—	—	—	8	8	—	—	—	8	8	—	—	—	8	8
Краснописъ	—	8	4	—	12	—	8	4	—	12	—	6	4	—	10	—	8	3	—	11
Рисование	8	—	8	6	22	8	—	8	8	24	6	—	8	8	22	8	—	6	8	22
Пѣние	8	8	6	—	22	6	8	8	—	22	8	8	8	—	22	8	8	8	—	24
Гимнест. и ржодѣтѣ . . .	8	8	—	6	22	6	8	—	8	22	8	8	—	8	22	8	8	—	8	24
Всичко	120	80	70	70	340	110	80	70	70	340	110	70	80	80	340	120	70	70	80	340

ри прѣдлагания отъ менъ начинъ за водене стикитѣ, освѣтъ многото други прѣимущества, една и много важно е единство между цялата практика, единство въ общата подготовка на всички общини.

2. Слѣтото училище.

Общъ погледъ. Слѣтото училище е рожба обстоятелствата, които обусловватъ общия режъ на всяка културна страна. Искаме ли прѣмахнемъ първото, трѣбва безъ друго да имамъ борба съ послѣднитѣ, трѣбва прѣдвидѣно да прѣмахнемъ всички ония условия, които го създаватъ и крѣпятъ; най-мощни въ отношение се явяватъ икономическитѣ условия, слѣдователно, съ тѣхъ да започнемъ. Въ общини, които не разполагатъ съ високи жетви, не могатъ да иматъ повече отъ единъ жетъ, не могатъ да избѣгнатъ, слѣдователно, нието на слѣтото училище. Бихме ли пожелали въпреки самитѣ условия прѣмахването на едно, бихме указали най-мощното средство върху по-скорошното разорение общини, при които то си е свило гнѣздо. Не само малката България се изпита гнета на тогото обучение, не само у насъ се правятъ ли за погубването на това сѣщото; много други страни, като Германия, отдавна още обхванати отъ неговото владичество, отдавна вече сж водили и продължаватъ да водятъ борба противъ неговото господство, като не само да го отстранятъ, но и за винаги

да го заличатъ отъ прѣдѣлитѣ на педагогическия свѣтъ — и до денъ днешенъ, а и за дълго още, ще остане слѣтото училище господствуващо за бѣднитѣ общини.

Като казвамъ това, не се явявамъ защитникъ на слѣтото училище, нито пъкъ бихъ желалъ да се задържи то у насъ. Колкото по-рано се освободи една страна отъ неговия товаръ, толкова по-добре за нейния културенъ стремежъ. Мнозина господа, познаващи нѣмската педагогическа литература, запитвани по-рано отъ менъ върху положението на слѣтитѣ училища, ме увѣряваха, че то е единственото заведение, което погледна всецѣло вниманието на учения свѣтъ въ днешнитѣ врѣмена, къмъ него сж насочени всички погледи на педагози и методици, и че то ще бѣде единъ денъ единственото учебно заведение въ най-просвѣтенитѣ страни, като за подкрѣпление на това ми наведоха примѣръ за просвѣтена Германия. Въ Германия, казваха тѣ, и въ градоветѣ, дѣто иматъ пълна възможность за чистото (раздѣленото) училище, прѣгръщатъ днесъ слѣтото, и и да видете успѣхъ, да видете обучение . . . и пр. и пр. хвалби за сливането Днесъ виждамъ, обаче, че всичко говорено, излизло не отъ дѣйствителната практика, а отъ мъртвитѣ писани книги, днесъ се увѣрявамъ, че всичко е било криво схващано и криво прѣдавано, днесъ сж казвамъ: «Горко сте се мамили вне господа, а и горко сте мамили другитѣ, жадни да чуятъ нѣщо отъ васъ, като не сте се проучвали нестерпиво проповѣдитѣ си!» — Вицата писаното си остава писано, а практиката, живата практика, да

дѣйствиелниѣ картини, обогрени въ най-ярки краски. Нека ли нѣкой да си състави най-ясно понятие за сѣга съществуващото слѣто училище въ Германия и отъ тамъ да направи своитѣ сжжделения за прѣимущества или недостатѣцитѣ на сжжното, а заедно съ това да се яви сжж или «протива», некий-сѣмъ трѣбва да прѣжива сжжната дѣйствиелность. Тая послѣдната не сжжвършено разочарова и насилствено принуди да се обявя най-вѣръзъ противникъ на слѣтото училище.

Каго казвамъ слѣто училище, не трѣбва да се подразбирагъ всички ония училища, при които се обучаватъ сжжвѣстѣно двѣ или повече отдѣления. Трѣбва да се прави разлика между за-дружно и слѣто обучение. Тамъ дѣто ученицитѣ отъ двѣ различни отдѣления сжж заняти въ едно и сжжно врѣме не съ една и сжжна, но различна учебна материя, тамъ не сжжествува слѣто обучение; тамъ обаче, дѣто двѣ или повече отдѣления сжж заняти едноврѣменно съ една и сжжна материя отъ единъ и сжжн учебенъ прѣдметъ, тамъ намираме въ нѣлостъ приложение на слѣтото обучение — тамъ сжжествува слѣтото училище. Първиятъ видъ обучение наричамъ «за-дружно обучение», когато вториятъ съ нѣлно право взема името «слѣто обучение». Задружното обучение се явява винаги, когато еднага половина има тихо, а другата директно занимание, напр. красносѣсъ и законъ божий; слѣтото се явява когато и двѣтѣ половици се занимаватъ директно, и двѣтѣ иматъ едноврѣменно напр. урокъ «притчи за сѣлчача». При слѣтото обучение учителътъ не прави разлика между отдѣления, за него не сжжествувагъ двѣ или три, но просто само едно отдѣление, когато при задружното обучение числото на отдѣленията си остава сжжщото и всѣко отдѣление работи само за себе си по отдѣлно.

Възможнитѣ сливания при сжжествуващото нѣмско слѣто училище описахъ при разделване слѣтото еднокласно училище въ Ratzburg-ския семинаръ; тукъ ще укажа вкратцѣ, дали тия биха били възможни и у насъ при четиригодишния курсъ на основното образование.

При сжжтането не може да се помисли даже за нѣкакво сливане. Първото отдѣление учи до 20, второто до 100, третото до 1.000, а четвъртото отъ 1.000 нагорѣ; численитѣ кръгове при всѣко отдѣление сжж нѣй-разнообразни, не допускатъ, слѣдователно, никакво сливане. Да прѣдположимъ, че III и IV отдѣления могатъ да се слѣятъ въ едно, въ такъвъ случай трѣбва първата година да се обработи не само кръга на числата, прѣдвиденъ за III отдѣление, но единъ по-широкъ, който да обхваща и оня, прѣдвиденъ за IV отдѣление, само че въ по-сбита, по-ограничена форма; слѣдната година нѣма да се пристаива къмъ по-висшия кръгъ, но ще се повтори сжжния двосѣмъ още веднажъ, като си послужимъ за разнообразие съ други задачи и прихѣри. Подобно сливане би било сжжвѣстѣмъ неестествено за дѣтското развитие. Може би да

помисли нѣкой, че при втората година, вторното минаване сжжщия кръгъ, не нѣкои разширения и допълвания, обаче се измамили въ прѣдположението си, разширения не сжж мислими, понеже едина постживатъ за сжжщата разработка ученици отъ II отдѣление. Да допустимъ разширение, значи сжжвѣстѣмъ да занемаримъ шлитѣ. Въ случая бихме дошли до сжжзультатъ, който видѣхме при сжжтото сливане: три учебни години за едно, пѣтъностъ работи само послѣдната, другитѣ стиватъ като свидѣтели на обучението, думи казано, тригодишната материя се само въ послѣдната година. Отъ глѣгъ гадимъ заключението: прѣвъ първитѣ дини дѣтето зрѣе, въ третата достига въ за сжжгавѣната материя и започва об- бихме направили непростима грѣшкѣ, телно, ако си позволимъ нѣкакво сли- сжжгането.

Почти до сжжщото заключение ни до- четенето. Обработката му въ I отдѣ- остава сама за себе, II отдѣление сжж- почти въ една прѣходна форма, така сжж съ III отдѣление би се сжжвърше- вила работата и на двѣтѣ отдѣления; шлитѣ второто отдѣление елва срѣщатъ върватъ така бавно, че съ своята непод- била отекичи ония отъ III отдѣления; слѣднитѣ пѣкъ, съ своята напѣданагъ отчаяли първитѣ; искаме ли, сжжловатъ запазимъ и единитѣ и другитѣ, трѣбва да жемъ отъ сливането, а да дадемъ просто- дружното обучение. Другъ е въпросъ за и четвъртата година. Тукъ вече бихме- или едно сливане. Придобитата малко- тене не поставя такава граница между- отдѣления, както при първитѣ. Единъ- личие, което ще срѣщнемъ тукъ, не е въ самата техническа разработка, но въ- ната страна, въ скритото съдържане- ната. Не тѣй добръ би се схванало- четиво отъ трето отдѣление, както- Въпрѣки това, грѣшката при подобно- ве би била толкова готѣма, та да я до- застрашаваща опасностъ; можемъ, телно, безъ много колебание, да допуста- тогто обучение по четене за III и IV от-

Изобщо, при прѣдмети, които разпо- материя, естеството на която до- нировка въ два отдѣла, стоящи на е- сота по отношение трудности на сжж- тие, свободно бихме дали прѣемъ на сжж- дѣто обаче тия условия липсватъ, та- разирѣдѣлената въ подобни групи нѣ прѣдлага всѣка частинѣ отъ едната, нѣ- нествуваща отъ другата въ противоп- група, а въ сжжщото врѣме като тажнѣ една друга се обусловватъ и допълватъ, които безъ знанието на първата не сжж- брала втората, — при такива прѣдмети- безуспѣшно бихме правили ошитѣ да сжж-

Такива допускатъ само една група, която обработи два или няколко пъти по съществува; на се улеснява учителя, но пъкъ извънредно се пакости на учещитъ се. Нека си не приликуватъ за никакво сливане при подобности, а ги предоставимъ веднажъ за винаги дружното обучение.

Въ всичките прѣдмети въ нашето основно училище единъ се явявагъ за сливането, втори дружното обучение, трети допускатъ отъ първото, отчасти второто; при първитъ учатъ отдѣленята въ 2 групи, при вторитъ въ 4, при третитъ въ 3. Видѣхме вече тая разлика при смѣтането и четенето; да видимъ какъ къмъ кои отъ тия видове ще се прилагатъ останалитъ прѣдмети.

Естествовѣдѣнието въ III и IV отдѣления и отечествовѣдѣнието въ I и II отдѣления, разглеждатъ единъ и същъ прѣдметъ «естествовѣдѣние», биха допуснали едно сливане на отдѣленята по два: I съ II и III съ IV. Въ случая имали 2 групи. Законъ Божи въ III и IV отделение също би се схваналъ въ една група, материалътъ се раздѣли въ два съвѣтѣхъ независимо единъ отъ другъ отдѣли, именно, ако имамъ се ограничи въ стария завѣтъ, втория новия. Безразлично ще бжде дали се заучава стария, или пъкъ съ новия завѣтъ. Важното е, двата отдѣли се минаватъ въ една по-

слѣдователностъ — всѣки се обработва прѣзъ течение на пълната година, а най-вече, че не се явява никакво повторение. Единичната разлика при отдѣленитъ випуски ще бжде тая, че единъ отъ ученицитъ ще учатъ първата година новия завѣтъ, а втората година — стария завѣтъ, а при другитъ ще бжде обратното: първата година — стария, втората — новия завѣтъ.

При отечествовѣдѣние, история, граматика и геометрия всѣко сливане би било насилствено и безполезно.

Понеже прѣдметитъ за рисуване ще се взематъ изъ областта на естествовѣдѣнието и прѣдметното обучение, то при рисуването може да се слѣятъ отдѣленята въ съжитѣ двѣ групи както поменатитъ прѣдмети. Същото ще се допустне и при гимнастиката и пѣнието. Писането се явява заедно съ четенето: I и II отдѣления оставатъ отдѣлни, III и IV може да се слѣятъ; на това сливане обаче ще се даде малко по-другъ отъенѣжъ, откогато онова при четенето. При диктовката, напр., и двѣтѣ отдѣления ще обработватъ една и съща тема, но самата разработка ще бжде въ разни рамки поставена: за III-о отдѣление ще се дава въ по-проста форма, когато за IV-о въ по-пространна и сложна. Тукъ ще се взема подъ внимание минатата материя по граматика, като основа на правописането.

Таблица за слѣдното и задружното обучение:

Прѣдмети	Група	О т д ѣ л е н и я			
		I	II	III	IV
Смѣтане	4	1 група	2 група	3 група	4 група
Четене	3	1 група	2 група	3 група	
Граматика	3		1 група	2 група	3 група
Писане	3	1 група	2 група	3 група	
Законъ-Божи	1	—	—	1 група	
Естествовѣдѣние	2	1 група		2 група	
Отечествовѣдѣние	2	—	—	1 група	2 група
История	1	—	—	—	1 група
Геометрия	2	—	—	1 група	2 група
Краснописане	4	1 група	2 група	3 група	4 група
Рисуване	2	1 група		2 група	
Гимнастика	2	1 група		2 група	
Пѣние	2	1 група		2 група	

и краснописането могатъ да бждатъ груповѣ, но понеже има часове, каквито напр. естествовѣдѣние и геометрия, които трѣбва да се обработватъ по отдѣлно, а при това въ то време да присѣствуватъ и другитъ отделения, то прѣдметитъ краснописъ ще се взема заедно съ всѣко отдѣление и ще се минава тихо занимание.

б) Програма. Съобразно дадената группировка за сливане и задръжаване, трѣбва да се нареди и програмата за седмичното разпределение на часоветъ. Досегашната програма у нашитъ селски учители, погрѣшно именувани слѣти, ни най-малко не носи характера на програмата за едно слѣто училище: въ нея се не съзира ни слѣдъ отъ сливане, а пълното обучение върви задружно. При ноната,

която ще прѣдставя тукъ, прѣобладаване се явява пакъ задружното обучение; сащото се явява само при четене, писане и законъ божий въ III и IV отдѣление, и при естествовѣдѣние, рисуване, гимнастика и пѣние въ I, II, III и IV отдѣления,

макаръ и въ ограничена форма да се явява; училището, което би пригърнало подобна програма, съ право би се нарекло училище.

Програма за слѣдото училище съ 4 отдѣления.

Часове	Понеделникъ	Вторникъ	Среда	Четвъртъкъ	Петъкъ	Събота
9—10	I } II } Считане III } IV }	I } II } Считане III } IV }	I } II } Считане III } IV }	I } II } Считане III } IV }	I } II } Считане III } IV }	I } II } Считане III } IV }
10—11	I } Писане II } III } Отечествов. IV } Красношисъ	I } Писане II } III } Красношисъ. IV } Отечествов.	I } Писане II } III } Естествов. IV }	I } Писане II } III } Отечествов. IV } Красношисъ.	I } Писане II } III } Красношисъ. IV } Отечествов.	I } Писане II } III } Естествов. IV }
11—12	I } — II } III } Четене IV }	I } — II } III } Граматика IV }	I } Четене II } III } Четене IV }	I } — II } III } Четене IV }	I } — II } III } Граматика IV }	I } Четене II } III } Четене IV }
2—3	I } Четене II } III } Рисуване IV }	I } Четене II } III } Писане IV }	I } — II } III } Зак. божий IV }	I } Четене II } III } Рисуване IV }	I } Четене II } III } Писане IV }	I } Четене II } III } Писане IV }
3—4	I } Гимнастика II } III } — IV }	I } — II } III } Гимнастика IV }	I } — II } III } Геометрия IV }	I } Пѣние II } III } — IV }	I } — II } III } Пѣние IV }	I } — II } III } Пѣние IV }

При бѣгълъ погледъ върху прѣдставената тукъ програма би се заключило, че дѣйствително часоветъ за всѣко отдѣление сж достатъчни: I и II иматъ по 20, III и IV по 26 часа; при внимателно разгледване самата разпрѣдѣлка на врѣмето при всѣки часъ, ще видимъ, че учителътъ се занимава директно съвсѣмъ малко врѣме съ ученицитъ отъ I и II отдѣление, а сжщо недостатъчно съ ония отъ III и IV. За неподовитостта на тихитъ занятия въ широкъ размѣръ се изказахъ вече, така че на тѣхъ ще гледаме като на съвсѣмъ не ползотворни; при едно ограничение, не биха били тъй опасни. Когато става дума за числото на седмичнитъ часове, съ които разполага всѣко отъ отдѣленията при слѣдото училище, нека вземаме въ съображение само ония на директнитъ занятия, а часоветъ, минати

въ тихо занимание, да се считатъ просто такива, които допълватъ общото число, прѣдвидено отъ задължителната програма. Ще прѣдставя таблица за директното занимание, като означа колко минути в първото и колко второто, при всѣки учебенъ часъ.

При 10 и 15-минутно директно обучение при най-важнитъ учебни прѣдмети, да се очаква никакъвъ успѣхъ, колкото бжде голѣмо увѣрението, подкрепено съ бройни доводи и факти, илестрирано отъ на комбиниращата фантазия; ни най-малко трѣбва да се самооболцаваме, нито да очакваме плодетъ на подобно обучение. Най-голѣмо желание не би се удавало на ния учителъ да приложи на практиката ония методически изисквания, които бидатъ

Часове	Понеделникъ	Вторникъ	Среда	Четвъртъкъ	Петъкъ	Сабота
9—10 50'	I Свѣтане (15' g. — 35' m.) II " (15' g. — 35' m.) III " (20' g. — 40' m.) IV " (10' g. — 40' m.)	I Свѣтане (10' g. — 10' m.) II " (10' g. — 40' m.) III " (15' g. — 35' m.) IV " (15' g. — 35' m.)	както понеделникъ	както вторникъ	както понеделникъ	както вторникъ
10—11 50'	I Писане (10' g. — 40' m.) II " (10' g. — 40' m.) III Отечество (40' g. — 10' m.) IV Красноризъ (50' m.)	I Писане (10' g. — 40' m.) II " (10' g. — 40' m.) III Красноризъ (50' m.) IV Отечество (40' g. — 10' m.)	I Писане (10' g. — 40' m.) II " (10' g. — 40' m.) III Естество (40' g. — 10' m.) IV " (10' g. — 40' m.)	както понеделникъ	както вторникъ	както среда
11—12 50'	I — II — III Четене (50' g.) IV " (50' g.)	I — II — III Грамматика (25' g. — 25' m.) IV " (25' g. — 25' m.)	I Четене (15' g. — 35' m.) II " (10' g. — 40' m.) III Четене (25' g. — 25' m.) IV " (25' g. — 25' m.)	както понеделникъ	както вторникъ	както среда
2—3 50'	I Четене (20' g. — 30' m.) II " (20' g. — 30' m.) III Рисуване (10' g. — 40' m.) IV " (10' g. — 40' m.)	I Четене (15' g. — 35' m.) II " (10' g. — 40' m.) III Писане (25' g. — 25' m.) IV " (25' g. — 25' m.)	I — II — III Законъ божий (50' g.) IV " (50' g. — 25' m.)	както понеделникъ	както вторникъ	
3—4 50'	I Гимнастика (50' g.) II " (50' g.) III — IV —	I — II — III Гимнастика (50' g.) IV " (50' g. — 25' m.)	I — II — III Геометр. (25' g. — 25' m.) IV " (25' g. — 25' m.)	I Пѣние (50' g.) II " (50' g.) III — IV —	I — II — III Пѣние (50' g.) IV " (50' g.)	

нали обучението въ любимо занятие за ученика; при каквото време се отишаватъ насилствено всѣкакви добри методи, заглъхватъ въ бурени всѣкакви добри пѣтища, само единъ остава отворенъ — пътятъ на уморителния акроматизъмъ. Ученикъ учи форми безъ да разбира тяхното значение, изказва на изустъ пѣли текстове безъ да вникне въ тяхното съдържание. Всѣко подобно знание, придобито машинално безъ съдѣйствието на разсъдъка и въ отсъствието на живия интересъ, е мъртво знание и остава за винаги такова, докато най-послѣ свършено се заличи изъ паметта. Най-новитѣ модерни пѣтища, по които крачи свършенната методика, ще останатъ до гогава чужди за слѣтото училище, до когато това послѣдното си извоюва по-дълго време за директното занимание. Всичкиятъ ни стремежи, слѣдов., въ областта на борбата, трѣбва да се отправятъ въ това направление; само съ продължение директното обучение бихме поставили слѣтото училище на добра основа. Всички усилия за свършенното му прѣмахване сж напразни.

а) *Подобряния.* И така нагазваме въ областта на подобряния, които биха смегчили тежестта на слѣтото училище. Като първа мѣрка въ това отношение се явява полудневното слѣто училище. Такова съществува въ кралство Прусія, но се прилага само тамъ, дѣто скромното училищно помѣщение е далечъ да задоволи съ приема си всички, подлежащи на задължително обучение. За извоюване, обаче, продължителностъ за директните занятия, полудневното училище се явява като първъ борецъ, който дава своето съдѣйствие. Съ въвеждане полудневното училище, дава се на учителя възможностъ да занимае отдѣлно начинающитѣ науки си отъ една страна и отъ друга — да продължи директните си занятия и съ единитѣ и съ другитѣ. Най-сгодното разпрѣдѣление въ случая е да се оставятъ винаги III и IV отдѣл. да посѣщаватъ прѣдобенитѣ часове, а I и II — слѣдобенитѣ. За да се успѣе до пълното число часове, прѣдвидени отъ програмата, ще трѣбва да стане увеличение на прѣдобенитѣ и слѣдобенитѣ дневни часове. За да не бѣде съвсѣмъ чувствителна разликата въ учебното време, възникнала отъ увеличението, ще трѣбва да се намачи продължителността на учебния часъ отъ 50 или 55 минути, който часъ сега е на 40 минути. Въ случая при часоветѣ на задружно обучение, ще разполага всѣко отдѣление съ по 20 минути, а при ония на слѣтото — съ пълнитѣ 40 минути.

Разликата въ часоветѣ при двѣтъ програми е доста чувствителна: когато чистото слѣто училище прѣдвижда за I и II отдѣл. по 20 часа седмично, полудневното ги ограничава на 15; 5 часова седмична разлика дава приблизително 160 часа годишно — време доста завидно; при подробно изчисление, обаче, намираме съвсѣмъ обратното. За насъ не важи, както казахъ и по-рано общото число на часоветѣ, но онава, което ни дава директното занимание. При справедлива оцѣнка, слѣдов., върху двѣтъ програми,

ще гледаме дѣ прѣдолява това послѣдното дѣйствиелно число на директните занятия. Явява обратно пропорционално на общото седмично число часове, ще покажа съ слѣд пробна таблица, при която правя изчисление времето въ минути; съ нея ще покажа пѣти седмично се обработва всѣки прѣметъ по колко минути трае обработката всѣка

Програма за полудневно слѣто училище съ 4 отдѣления.

Часове	Понедѣльникъ	Вторникъ	Среда	Четвъртъкъ	Петтъкъ	Събота
8 ³⁰ —9 ¹⁰	III } Свѣтлане IV }	III } Свѣтлане IV }	III } Геометрия IV }	III } Зак. божъ IV }	III } Свѣтлане IV }	III } Свѣтлане IV }
9 ³⁰ —10	III } Естествов. IV }	III } Краснорос. IV } Отечества	III } Отечества IV } Краснорос.	III } Естествов. IV }	III } Краснорос. IV } Отечества	III } Отечества IV } Краснорос.
10 ¹⁰ —10 ³⁰	III } Четене IV }	III } Рисуване IV }	III } Четене IV }	III } Пѣние IV }	III } Четене IV }	III } Прирѣска. IV } История
11—11 ⁰⁰	III } Граматика IV }	III } Пѣние IV }	III } Пѣние IV }	III } Граматика IV }	III } Гимнаст. IV }	III } Пѣние IV }
2—2 ⁰⁰	I } Свѣтлане II }	I } Свѣтлане II }	I } Свѣтлане II }	I } Свѣтлане II }	I } Свѣтлане II }	I } Свѣтлане II }
3 ¹⁰ —3 ³⁰	I } Пѣние и II } Четене	I } Пѣние и II } Четене	I } Пѣние и II } Четене	I } Пѣние и II } Четене	I } Пѣние и II } Четене	I } Пѣние и II } Четене

Отъ лѣвата страна на всѣки отвѣсенъ стоиць подъ римскитѣ цифри I, II, означаващи отдѣленията, е обозначено пѣти прѣвъ седмицата има обучение по нитѣ прѣдмети и колко минути трае всѣки пѣтъ, отъ дѣзната страна пѣтъ съ общото число минути за всѣки прѣметъ седмицата. При нераздѣлното слѣто

Прѣдмети	Нераздѣлно сѣто училище				Полудневно сѣто училище			
	I	II	III	IV	I	II	III	IV
1 Сметане	$\left. \begin{matrix} 4.15' \\ 2.10' \end{matrix} \right\} = 80'$	$\left. \begin{matrix} 4.15' \\ 2.10' \end{matrix} \right\} = 80'$	$\left. \begin{matrix} 4.10' \\ 2.15' \end{matrix} \right\} = 70'$	$\left. \begin{matrix} 4.10' \\ 2.15' \end{matrix} \right\} = 70'$	$5.20' = 100'$	$5.20' = 100'$	$4.20' = 80'$	$4.20' = 80'$
2 Четене	$\left. \begin{matrix} 2.20' \\ 4.15' \end{matrix} \right\} = 100'$	$\left. \begin{matrix} 2.20' \\ 4.10' \end{matrix} \right\} = 80'$	$\left. \begin{matrix} 1.50' \\ 2.25' \end{matrix} \right\} = 150'$	$\left. \begin{matrix} 2.50' \\ 2.25' \end{matrix} \right\} = 150'$	$5.20' = 100'$	$5.20' = 100'$	$3.40' = 120'$	$3.40' = 120'$
3 Граматика	—	—	$2.25' = 50'$	$2.25' = 50'$	—	—	$2.20' = 40'$	$2.20' = 40'$
4 Писане	$6.10' = 60'$	$6.10' = 60'$	$2.25' = 50'$	$2.25' = 50'$	—	—	$2.40' = 80'$	$2.40' = 80'$
5 Законъ божъ	—	—	$1.50' = 50'$	$1.50' = 50'$	—	—	$1.40' = 40'$	$1.40' = 40'$
6 Естествознаніе	—	—	$2.40' = 80'$	$2.40' = 80'$	$2.40' = 80'$	$2.40' = 80'$	$2.40' = 80'$	$2.40' = 80'$
7 Отечествознаніе	—	—	$2.40' = 80'$	$2.40' = 80'$	—	—	$2.40' = 80'$	$2.40' = 80'$
8 История	—	—	—	—	—	—	—	$1.40' = 40'$
9 Геометрія	—	—	$1.25' = 25'$	$1.25' = 25'$	—	—	$2.20' = 40'$	$2.20' = 40'$
10 Красноречіе	—	—	—	—	—	—	—	—
11 Гимнастика	$1.50' = 50'$	$1.50' = 50'$	$1.50' = 50'$	$1.50' = 50'$	$1.40' = 40'$	$1.40' = 40'$	$1.40' = 40'$	$1.40' = 40'$
12 Пѣние	$1.50' = 50'$	$1.50' = 50'$	$1.50' = 50'$	$1.50' = 50'$	$1.40' = 40'$	$1.40' = 40'$	$2.40' = 80'$	$2.40' = 80'$
13 Рисуване	—	—	$2.10' = 20'$	$2.10' = 20'$	$1.40' = 40'$	$1.40' = 40'$	$1.40' = 40'$	$1.40' = 40'$
Обща сума:	$\left. \begin{matrix} 8.10' \\ 8.15' \\ 2.20' \\ 2.50' \end{matrix} \right\} = 340'$	$\left. \begin{matrix} 12.10' \\ 4.15' \\ 2.20' \\ 4.50' \end{matrix} \right\} = 320'$	$\left. \begin{matrix} 6.10' \\ 2.15' \\ 7.25' \\ 4.40' \\ 5.50' \end{matrix} \right\} = 575'$	$\left. \begin{matrix} 6.10' \\ 2.15' \\ 7.25' \\ 4.40' \\ 5.50' \end{matrix} \right\} = 675'$	$\left. \begin{matrix} 10.20' \\ 5.40' \end{matrix} \right\} = 400'$	$\left. \begin{matrix} 10.20' \\ 5.40' \end{matrix} \right\} = 400'$	$\left. \begin{matrix} 8.20' \\ 14.40' \end{matrix} \right\} = 720'$	$\left. \begin{matrix} 8.20' \\ 15.40' \end{matrix} \right\} = 760'$

напр., се вижда, че I отделение има 6 пъти смѣтане седмично, отъ които четиритѣ траятъ по 15 минути, двата по 10, всичко 80 минути прѣзъ седмицата.

При най-долния хоризонталенъ редъ пъкъ, подъ всѣки отдѣленъ стълбецъ отдѣлено — сж изразени общитѣ минути за всѣко отделение прѣзъ седмицата, а отдѣлно сж пѣтъ сж разпрѣдѣлени въ нѣколко категории споредъ траянето на директнитѣ занимания всѣки пѣтъ. Подъ отдѣлния стълбецъ при нераздѣлното училище, напр., стои общото число 320: тия 320 минути прѣзъ седмицата се минаватъ на 20 пѣти, отъ които 8 по 10 минути, 8 по 15 м., 2 по 20 и 2 по 30 минути.

Сравнени общитѣ цифри подъ всѣки отдѣленъ стълбецъ отъ лѣвата половина на таблицата съ съотвѣтнитѣ си отъ дѣсната половина, ни допекдаватъ до заключение, че врѣмето за директно обучение при полудневното слѣто училище въ всѣко отделение прѣвишава онова на нераздѣлното, и то за I отдѣл. съ 60 минути, за II съ 80, за III съ 45, за IV съ 85. Би се възразило, че подобна малка разлика — 60 или 80 минути седмично, не заслужава такава реформа, но повторимъ ли тия дѣствително малко на брой седмични минути 32 пѣти, ще добиемъ за всѣко отделение не вече малката разлика 60, 80, 45, 85 минути, но граматната 1920, 2560, 1440, 2720 минути; разграничимъ ли тия послѣднитѣ на части, обхващащи по 20 минути, ще получимъ за I отделение 96, за II — 128, за III — 72, за IV — 136 двадесетминутови часа повече. Въ 96 двадесетминутови часа за I отделение и 136 за IV-то би се постигнало въ материално и формално отношение много повече, отколкото при пѣлокуинитѣ 640 за I-во и 768 за IV-то десетъ, петнадесетъ, двадесетъ и т. н. минутови часове при нераздѣлното слѣто училище.

Само въ едно отношение може да се възстава противъ полудневното слѣто училище, именно противъ увеличението седмичнитѣ часове за учителя, които и безъ това ги има доста на брой. Когато при нераздѣлното слѣто училище седмичнитѣ часове се спиратъ на цифрата 28, при полудневното се възкачатъ до високата цифра 39. Дѣствително, само отъ изговора на това число би се разкошебать човѣкъ и би всецѣло възстаналъ противъ полудневното училище. Сравнимъ ли, обаче, учебното врѣме, прѣзъ което учителятъ трѣбва да обучава и при двата вида училища, ще видимъ, че огромното число 39, което толкова много ни изплаши, не е тъй страшно въ дѣствителностъ. При нераздѣлното слѣто училище учителятъ има 28 седмични часа по 30 минути всѣки единъ, при полудневното 39 часа по 40 минути; общото число (1560) седмични минути при полудневното слѣто училище прѣвишава онова (1400) на нераздѣлното само съ 160, съ други думи казано полудневното училище повишава седмичнитѣ учебни часове за учителя не съ разликата отъ 39 и 28, но само съ нищожнитѣ 160 минути или 2 пѣти часа и 40 минути. Разхвърлена тая разлика върху седмичнитѣ дни,

понишава дневно учебното врѣме само минути за първитѣ 5 дни на седмицата за послѣдния — съботата. При нераздѣлното училище прѣдобѣдното обучение трае 6 т. е. 3 часа, слѣдобѣдното отъ 2—4, т. е. при полудневното ще трае сутринъ отъ 11 ч. 40 мин. т. е. 3 ч. 10 мин. и слѣдъ отъ 2—4 ч. 20 м. т. е. 2 ч. 20 м. Прѣдъ повишение е само 10, слѣдобѣдното дневно всичко 30 мин. Тридесетминутна разлика въ врѣмето, която отъ друга страна даде най-зрѣли плодове накрай, и да ни отчайва, нито пъкъ да ни настрѣтивъ нововъведението.

Но азъ не се задоволяватъ самъ съ прѣвина по-нататѣкъ къмъ друга още по-важна положението мѣрка. Ако има бѣ при слѣтото училище, противъ която трѣба да възстава, то тя е отъ една страна несправедливостта на самия учителъ съ извънредна работа и отъ друга — нѣсото врѣме на директното обучение. Съ приемане полудневното директното обучение се поставя на нѣкакво положение: 10-тѣ или 15-тѣ минути се вѣтъ на 20 и 40. Прослѣдимъ тѣ учебни часове прѣзъ всѣки единъ денъ, ще видимъ себе си: дѣствително, тежка е работата на учителя, който е ималъ нещастieto да поеме слѣтото училище! Като казвамъ «тежка», мамъ прѣдъ видъ не само училищната работа 5-тѣ дневни часа, но и извънкласовата работа за подготовка къмъ учебнитѣ занятия оная за общото повишаване на масата. Всяка работа въ едно, дава ни едно отъ отъ границитѣ на човѣшкитѣ сили. Това е обаче, само тамъ, дѣто има чиста съзнателна изпълнението, тамъ дѣто не се поставя развитието, нито пъкъ се отождествява на учителя въ училището съ онова на съвремененъ гостъ.

За избѣгване тая голѣма прѣтрупаностъ, която ще се даде на учителя пълна работа за по-добра подготовка прѣзъ обучение на една страна и отъ друга ще се увеличи директния часъ до максимумъ, като смѣстимъ тихото занимание отсѣжко всецѣло въ на директното, въ които случаи ще се прилагатъ и всички методически изработки при обучението, азъ прѣдлагамъ слѣдното.

Приемането подлежащитѣ на задължително обучение да става не цѣла година, а прѣзъ 2 години. Въ този случай ще имаме всѣка година само 2 отделения. За да запазимъ числото 2, трѣбва да се нареди така последователно да не дохождатъ въ послѣдния редъ, но прѣзъ едно. Още първата година да се свършватъ да има само I и II отделения, слѣдъващата год. нѣма да има прѣзъ учебни: тия отъ I отд. минаватъ въ II, отъ II въ IV, така че прѣзъ тая година имаме II и IV отд. Третията година прѣзъ учебни: II отделение става III, IV-то училището, имаме слѣдъващо, пакъ двѣ отъ

и т. н. — редътъ си остава завинаги зала-
Това ще изрази и още по-нагледно:

1. год. I отд. — III отд. —
2. " — II отд. — IV отд.
3. " I отд. — III отд. —
4. " — II отд. — IV отд.

мѣрка ще важи само за села, които иматъ
учителъ. При онѣя съ двѣма положението
ще бѣде наравно съ онова на учителя самъ
т. е. ще иматъ както първия по двѣ
ния: първиятъ ще води I и III, другиятъ
II. Тази группировка е най-цѣлѣсообразна
организацията на полудневното училище.
Намалявамъ числото на отдѣленията за самъ
въ село, а и за двѣма такива при едно учи-
ще изпускамъ изъ прѣдъ видъ полудневното
ще. Това си остава въ сила, но не вече като
а като съвсѣмъ раздѣлно: винаги учи-
ще има работа само съ едно отдѣление —
добѣднитѣ часове ще обучава напр. III-то
отд., въ слѣдобѣднитѣ — I-то или II-то.
атагикъ, ако при двѣма учители допуст-
друга группировка на отдѣленията, именно I
III и IV, то би било отъ една страна
съ несправедливо по отношение седмичнитѣ
а отъ друга не би могълъ да се спази
и редъ, който гласи: «всѣки единъ учителъ
да води своитѣ ученици отъ първото до
второто отдѣление». При группировката I съ
II съ IV отд. се спазва това послѣдното
и общиятъ редъ си остава завинаги
тъ; тоя ще прѣдставя въ слѣдната скица:

Първи учителъ	Втори учителъ
I отд. и III о отд.	II о отд. и IV отд.
II " " IV "	I " " III "
III " " I "	II " " IV "
и т. н.	и т. н.

же условията, както на учителя самъ
а, така и на двамата при едно училище.
клатъ подъ еднакъвъ знаменателъ, то и
ната програма за обучение ще бѣде сжщо
на двата вида селски училища.

по по-труденъ се явява въпросътъ при 4 от-
съ 3 учители. Не въ интереса на общата
е да се натовари единъ отъ тримата съ
дѣления, а другитѣ двѣма да останатъ съ
о. Най-справедливото разпрѣдѣление въ
ще бѣде слѣдното: учителъ А да вземе
еняе, учителъ В — II, учителъ С — III, а
съ на IV отд. не се разхвърлятъ между
по равно. За I и II отдѣл. при 4 отдѣл.
учители прѣдвѣждамъ по 18 часа, за III и

IV по 24 седмично. Ако всѣки отъ тримата по-
лучи по 8 часа отъ IV-то отдѣление, ще има
пакъ неравенство: А ще получи 26, В сжщо 26,
а С — 32 часа; за да получатъ всици по равно,
ще се взематъ отъ III-го отдѣление 4 часа и ще
се разпрѣдѣлятъ между учителитѣ А, В; А ще
има тогава $26+2$, В — $26+2$, за С оставатъ $31-4$.
Взетитѣ часове отъ III отд. ще бждатъ 2 по
естествов., 1 рисване и 1 зак. божии.

Би трѣбвало С да вземе само 4 часа отъ часо-
ветѣ на IV отдѣл., а А и В по 10, за да не става
разпокъсване и между III-то отдѣление. Самото
часово разпрѣдѣление, обаче, не позволява това.

Тукъ ще прѣдставя седмичната програма на
училища съ трима и двѣма учители; послѣдната
важи и за училище съ 1 учителъ.

Слѣдъ като допустимъ прѣдложената мѣрка,
т. е. да се намали всѣкидневното число на отдѣ-
ленията, трѣбва да се погрижимъ същевременно
за полагането сжщата въ порядъкъ. Изпжива
въпросътъ: «какъ бихме приравнили сжществую-
щитѣ 4 отдѣления съ изискванията на новата
мѣрка, или другояче изразено, какъ бихме
свѣдали отъ 4-тѣ отдѣления само двѣ?» — Ре-
формата заварва 4 отдѣления; първата година
на реформиране при приемане нови ученици
оставатъ само три отдѣления: II, III, IV, втората
година при приемане нови ученици ще имаме
сжщо 3 отдѣления: I, III и IV, третата година
ще имаме само двѣ: II, IV, четвъртата сжщо
двѣ: I и III; приравнение се явява значи на
третата година. Но сжществуватъ и такива села,
дѣто има само 2 или 3 отдѣл. Изравненето при
такива ще стане сжщо въ третата година отъ
нововъведениета. Приравнението на тритѣ вида
училища ще прѣдставя въ слѣдната таблица:

год.	2 отдѣления	3 отдѣления	4 отдѣления
0.	I II	I II III	I II III IV
1.	— II III	II III IV	— II III IV
2.	I — III IV	I — III IV	I — III IV
3.	— II — IV	— II — IV	— II — IV
4.	I — III —	I — III —	I — III —
5.	II — IV	— II — IV	— II — IV
	и т. н.	и т. н.	и т. н.

Искаме ли да стане приравнението още пър-
вата година, ще трѣбва да допустимъ едно повто-
рение за нѣкои отдѣления, което при това нѣма
да бѣде въ ущрѣбъ на повторящитѣ, а напротивъ
ще имъ бѣде доста полезно. ще имъ положи
една по-здрава основа за по-сигурно слѣждане
при новата форма на учебнитѣ занятия, които,
разбира се, разполагайки съ повече време, ще
бждатъ по-строги, по-взискателни, ще изискватъ
слѣдов., и по-сигурни основни знания.

напр., се вижда, че I отделение има 6 пъти смѣтане седмично, отъ които четиритѣ траятъ по 15 минути, двага по 10, всичко 80 минути прѣзъ седмицата.

При най-долния хоризонталенъ редъ пъкъ, подъ нѣки отиѣсенъ стълбецъ отдѣсно — сж изразени общитѣ минути за всѣко отдѣление прѣзъ седмицата, а отдѣсно сжшитѣ сж разпрѣдѣлени въ нѣколко категории споредъ траянето на директнитѣ занимания всѣки път. Подъ отиѣсния стълбецъ при нераздѣлното училище, напр., стои общото число 320; тия 320 минути прѣзъ седмицата се минаватъ на 20 пѣти, отъ които 8 по 10 минути, 8 по 15 и, 2 по 20 и 2 по 50 минути.

Сравненіи общитѣ цифри подъ всѣки отиѣсенъ стълбецъ отъ лѣвата половина на таблицата съ съответнитѣ си отъ дѣсната половина, ни довеждатъ до заключение, че врѣмето за директно обучение при полудневното слѣто училище въ всѣко отдѣление прѣвишава онова на нераздѣлното, и то за I отдѣл. съ 60 минути, за II съ 80, за III съ 45, за IV съ 85. Би се възразило, че подобна мажка разлика — 60 или 80 минути седмично, не заслужава такава реформа, но повторимъ ли тия дѣйствително мажко на брой седмични минути 32 пѣти, ще добиемъ за нѣко отдѣление не вече мажката разлика 60, 80, 45, 85 минути, но грамадната 1920, 2560, 1440, 2720 минути; разграничимъ ли тия послѣднитѣ на части, обхващани по 20 минути, ще получимъ за I отделение 96, за II — 128, за III — 72, за IV — 136 двадесетминутови часове. Въ 96 двадесетминутови часа за I отделение и 136 за IV-то би се постигнало въ материално и формално отношение много повече, отколкото при цѣлокупнитѣ 640 за I-но и 768 за IV-то десетъ, петнадесетъ, двадесетъ и т. н. минутови часове при нераздѣлното слѣто училище.

Само въ едно отношение може да се възстава противъ полудневното слѣто училище, именно противъ увеличението седмичнитѣ часове за учителя, който и безъ това ги има доста на брой. Когато при нераздѣлното слѣто училище седмичнитѣ часове се спиратъ на цифрата 28, при полудневното се възкачатъ до високата цифра 39. Истинително, само отъ изговора на това число би се разколебалъ човѣкъ и би всецѣло вѣнчалъ противъ полудневното училище. Сравнимъ ги, обаче, учебното врѣме, прѣзъ което учителятъ трѣбва да обучава и при двата вида училища, ще намѣримъ, че огромното число 39, което толкова много ни изплаши, не е тъй страшно въ дѣйствителностъ. При нераздѣлното слѣто училище учителятъ има 28 седмични часа по 50 минути всѣки единъ, при полудневното 39 часа по 40 минути; общото число (1560) седмични минути при полудневното слѣто училище прѣвишава онова (1400) на нераздѣлното само съ 160, съ други думи казано полудневното училище повишава седмичнитѣ учебни часове за учителя не съ разликата отъ 39 и 28, но само съ нищожнитѣ 160 минути или 2 пѣти часа и 40 минути. Различна тая разлика върху седмичнитѣ дни,

повишава дневно учебното врѣме само минути за първитѣ 5 дни на седмицата за послѣдния — съботата. При неучилище прѣдобѣдното обучение трае т. е. 3 часа, слѣдобѣдното отъ 2—4, т. е. при полудневното ще трае сутринъ 11 ч. 40 мин. т. е. 3 ч. 10 мин. и слѣдъ отъ 2—4 ч. 20 м. т. е. 2 ч. 20 м. При повишение е само 10, слѣдобѣдното дневно всичко 30 мин. Тридесетминутата разлика въ врѣмето, която отъ друга ни даде най-арѣли плодове накрай, да ни отчайма, нито пъкъ да ни настѣпва нововъведението.

Но азъ не се задоволяватъ самъ съ прѣмина по-нататѣкъ къмъ друга още по-чужда положението мѣрка. Ако има бѣ при слѣтото училище, противъ която трѣба да възстава, то тя е отъ една страна ностъта на самия учителъ съ извънредна работа и отъ друга — късото врѣме на обучение. Съ приемане полудневното директното обучение се поставя на положение: 10-тѣ или 15-тѣ минути ватъ на 20 и 40. Прослѣдимъ ли усове прѣзъ всѣки единъ денъ, ще видимъ себе си: «дѣйствително, тежка е работата, който е пмалъ нещастieto да поизслѣтото училище!» Като казвамъ «тежко» мамъ прѣдъ видъ не само училищната работа, 5-тѣ дневни часа, но и извънкласовата работа за подготовка къмъ учебнитѣ занятия за общото повдигане на масата. Вката работа въ едно, дава ни едно отъ границитѣ на човѣшкитѣ сили. Това обаче, само тамъ, дѣто има чиста съизпълнението, тамъ дѣто не се поставя развитието, нито пъкъ се отождествява на учителя въ училището съ онова на чуждъ гостъ.

За избѣгване тая голѣма прѣтрупаностъ, която ще се даде на учителя пѣлва въ за по-добра подготовка прѣзъ обучение една страна и отъ друга ще се увеличи ректния часъ до максимумъ, като съединимъ тихото занимание отстѣпни всецѣло на директното, въ които случаи ще се прилагатъ и всички методически при обучението, азъ прѣдлагамъ слѣдното.

Приемането подлежащитѣ на занимание да става не ежика годишно, а трѣгодишно. Въ този случай ще имаме всѣка година само 2 отдѣления. За да запазимъ числото 2, трѣбва да се нареди така разположеніята да не дохождатъ въ послѣднитѣ редъ, но прѣзъ едно. Още първата година да се опредѣли да има само I и слѣдващата год. нѣма да има прѣдученици: тия отъ I отд. минаватъ въ II, отъ II въ IV, така че прѣзъ всяка година имаме II и IV отд. Третата година при ученици II отделение става III, IV-то училището, имаме слѣдъ, пакъ двѣ

и т. н. — редътъ си остава завинаги запа-
Това ще изрази и още по-нагледно:

1. год. I отд. — III отд. —
2. " — II отд. — IV отд.
3. " I отд. — III отд. —
4. " — II отд. — IV отд.

мѣрка ще важи само за села, които иматъ
учителъ. При онѣя съ двамъ положението
ще бѣде наравно съ оноу на учителя сами-
то, т. е. ще иматъ както първия по двѣ
отделения: първиятъ ще води I и III, другиятъ
II и IV. Тази группировка е най-цѣлесъобразна
организацията на полудневното училище.
Намалювамъ числото на отдѣленията за самъ
въ село, а и за двамъ такива при едно учил-
ще изпускамъ изъ прѣдъ видъ полудневното
училище. Това си остава въ сила, но не вече като
а като съвсѣмъ раздѣлно: винаги учи-
тель има работа само съ едно отдѣление —
добѣднитѣ часове ще обучава напр. III-то
и IV-то отд., въ слѣдобѣднитѣ — I-то или II-то.
Затѣмъ, ако при двамъ учители допуст-
друга группировка на отдѣленията, именно I
и III и IV, то би било отъ една страна
съ несправедливо по отношение седмичнитѣ
а отъ друга не би могълъ да се спази
редътъ, който гласи: «всѣки единъ учителъ
да води своитѣ ученици отъ първото до
четвъртото отдѣление». При группировката I съ
II съ IV отд. се спазва това последното
и общиятъ редъ си остава завинаги
тъ; тоя ще прѣдстави въ слѣдната скица:

Първи учителъ	Втори учителъ
I отд. и III отд.	II отд. и IV отд.
II " " IV "	I " " III "
III " " I "	IV " " II "
и т. н.	и т. н.

иже условията, както на учителя самъ
а, така и на двамата при едно училище,
идатъ подъ еднакъвъ знаменателъ, то и
ната програма за обучение ще бѣде сжщо
за двата вида селски училища.

ко по-труденъ се явява въпросътъ при 4 от-
а съ 3 учители. Не въ интереса на обща-
е да се натовари единъ отъ тримата съ
а отдѣления, а другитѣ двамъ да останатъ съ
о. Най-справедливото разпрѣдѣление въ
ще бѣде слѣдното: учителъ А да вземе
сега, учителъ В — II, учителъ С — III, а
тъ на IV отд. ще се разхвърлятъ между
по равно. За I и II отдѣл. при 4 отдѣл.
учители прѣдвиждамъ по 18 часа, за III и

IV по 24 седмично. Ако всѣки отъ тримата по-
лучи по 8 часа отъ IV-то отдѣление, ще има
пакъ неравенство: А ще получи 26, В сжщо 26,
а С — 32 часа; за да получатъ всѣки по равно,
ще се взематъ отъ III-то отдѣление 4 часа и ще
се разпрѣдѣлятъ между учителитѣ А, В; А ще
има тогава 26+2, В — 26+2, за С останатъ 31—4.
Взетитѣ часове отъ III отд. ще бждатъ 2 по
естествен., 1 рисуване и 1 зак. божии.

Би трѣбвало С да вземе само 4 часа отъ часо-
ветѣ на IV отдѣл., а А и В по 10, за да не стана
разпокосване и между III-то отдѣление. Самото
часово разпрѣдѣление, обаче, не позволява това.

Тукъ ще прѣдстави седмичната програма за
училища съ трима и двамъ учители; последната
важи и за училище съ 1 учителъ.

Слѣдъ като допустнемъ прѣдложената мѣрка,
т. е. да се намали всѣкидневното число на отдѣ-
ленията, трѣбва да се погрижимъ същеврѣменно
за полагането сжщата въ порядъкъ. Изпжива
въпросътъ: «какъ бихме приравнили сжществува-
щитѣ 4 отдѣления съ изискванията на новата
мѣрка, или другояче изразено, какъ бихме
свъртали отъ 4-тѣ отдѣления само двѣ?» — Ре-
формата завърва 4 отдѣления; първата година
на реформиране при приемане нови ученици
останатъ само три отдѣления: II, III, IV, втората
година при приемане нови ученици ще имаме
сжщо 3 отдѣления: I, III и IV, третата година
ще имаме само двѣ: II, IV, четвъртата сжщо
двѣ: I и III; приравнение се явява значи на
третата година. Но сжществуватъ и такива села,
дѣто има само 2 или 3 отдѣл. Изравнението при
такива ще стане сжщо въ третата година отъ
нововъведенията. Приравнението на тритѣ вида
училища ще прѣдстави въ слѣдната таблица:

год.	2 отдѣления	3 отдѣления	4 отдѣления
0.	I II	I II III	I II III IV
1.	— II III	II III IV	II III IV
2.	I — III IV	I — III IV	I — III IV
3.	— II — IV	— II — IV	— II — IV
4.	I — III —	I — III —	I — III —
5.	II — IV	II — IV	II — IV
	и т. н.	и т. н.	и т. н.

Искаме ли да стане приравнението още пър-
вата година, ще трѣбва да допустнемъ едно поно-
рение за пѣкон отдѣления, което при това нѣма
да бѣде въ ущърбъ на повторящитѣ, а напротивъ
ще имъ бѣде доста полезно: ще имъ положи
една по-здрава основа за по-сигурно слѣване
при новата форма на учебнитѣ занятия, които,
разбира се, разполагайки съ повече вѣрне, ще
бждатъ по-строги, по-взискателни, ще изискватъ
слѣдов., и по-солодни основни знания.

Програма за училище отъ 3 учителя — 4 отдѣления.

Часъ	Отдѣл.	Понедѣльникъ		Вторникъ		Среда		Четвъртъкъ		Петъкъ		Слѣбота	
		Предмети	У-лъ	Предмети	У-лъ	Предмети	У-лъ	Предмети	У-лъ	Предмети	У-лъ	Предмети	У-лъ
8 ³⁰ - 9 ¹⁰	I	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	II	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	III	Смѣтане	С	Естествовѣд.	В	Смѣтане	С	Смѣтане	С	Естествов.	В	Смѣтане	С
	IV	Смѣтане	А	Смѣтане	А	Пѣние	А	Смѣтане	А	Смѣтане	А	Пѣние	А
9 ¹⁰ - 10	I	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	II	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	III	Отечеств. четене	С	Законъ божий	А	Четене	С	Отечеств.	С	Рисуване	А	Четене	С
	IV	Четене	В	Граматика	В	Четене	В	Граматика	В	Четене	В	Четене	В
10 ¹⁰ - 10 ³⁰	I	Смѣтане	А	Смѣтане	А	Смѣтане	А	Смѣтане	А	Смѣтане	А	—	—
	II	Смѣтане	В	Смѣтане	В	—	—	Смѣтане	В	Смѣтане	В	Смѣтане	В
	III	Четене	С	Граматика	С	Писане	С	Четене	С	Граматика	С	Писане	С
	IV	—	—	—	—	Геометрия	В	—	—	—	—	Зак. божий	А
11 - 11 ⁴⁰	I	Писане и четене	А	Писане и четене	А	Писане и четене	А	Писане и четене	А	Писане и четене	А	—	—
	II	Четене	Б	Граматика	В	—	—	Четене	В	Писане	В	Четене	В
	III	Геометрия	С	Пѣние	С	Гимнастика	С	Краснореч.	С	Пѣние	С	Гимнастика	С
	IV	—	—	—	—	Рисуване	В	—	—	—	—	Краснореч.	А
12 - 12 ⁴⁰	I	Пѣн. обуч.	А	Рисуване	А	—	—	Пѣн. обуч.	А	Рисуване	А	—	—
	II	Пѣн. обуч.	В	Писане	В	—	—	Рисуване	В	Пѣн. обуч.	В	—	—
	III	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	IV	Отечеств.	С	Естествов.	С	—	—	Отечеств.	С	Естествов.	С	—	—
13 - 13 ⁴⁰	I	Гимнастика	А	Пѣние	А	—	—	Гимнастика	А	Пѣние	А	—	—
	II	Пѣние	В	Гимнастика	В	—	—	Пѣние	В	Гимнастика	В	—	—

— Годишен отчет за учебната 1900—1901 г.

Часове	Понеделникъ		Вторникъ		Среда		Четвъртъкъ		Петъкъ		Събота	
	A	B	A	B	A	B	A	B	A	B	A	B
	III	IV	III	IV	III	IV	III	IV	III	IV	III	IV
8 ³⁰ —9 ³⁰	Смѣтане	Отечеств.	Смѣтане	Смѣтане	Смѣтане	Смѣтане	Смѣтане	Отечеств.	Отечеств.	Смѣтане	Смѣтане	Смѣтане
9 ³⁰ —10 ³⁰	Естеств.	Естеств.	Четене	Четене	Четене	Четене	Естеств.	Естеств.	Четене	Четене	Четене	Четене
10 ³⁰ —11 ³⁰	Красноп.	Красноп.	Граммат.	Граммат.	Писане	Писане	Геометрия	Геометрия	Граммат.	Граммат.	Писане	Писане
11 ³⁰ —12 ³⁰	Пѣние	Гимнаст.	Гимнаст.	Пѣние	Зак. бож.	Зак. бож.	Пѣние	Гимнаст.	Рисуване	Рисуване	Гимнаст.	Пѣние
	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II
2—2 ³⁰	Смѣтане	Смѣтане	Смѣтане	Смѣтане	Смѣтане	Смѣтане	Смѣтане	Смѣтане	Смѣтане	Смѣтане	—	—
2 ³⁰ —3 ³⁰	Писане и четене	Четене	Писане и четене	Писане	Писане и четене	Четене	Писане и четене	Граммат.	Писане и четене	Четене	—	—
3 ³⁰ —4 ³⁰	Прѣдм. обуч.	Прѣдм. обуч.	Гимнаст.	Гимнаст.	Рисуване	Рисуване	Прѣдм. обуч.	Писане	Пѣние	Пѣние	—	—

Приравнението въ първата год. ще стане по следния начинъ

год.	2 отдѣления	3 отдѣления	4 отдѣления
0.	I II	I II III	I II III IV
1.	— II	— II — IV	— II — IV

Приложение.

а) Шестгодишенъ курсъ на задължителното обучение.

Имайки прѣдъ видъ краткото врѣме, съ което разполага за сега задължителното основно образование у насъ, вслѣствие на което прѣминалитѣ тоя курсъ (въ по-голѣмата си частъ) нѣколко години слѣдъ напушане училищната ограда, щомъ като имъ се не улава повече случай за по-нататъшно четене, забравятъ всичко онова, което въ една незаздравена форма изнасятъ съ себе си отъ училището; имайки прѣдъ видъ по-нататъкъ благоденствието и народниѣ облаги, що произлизатъ отъ една по-висока култура, основитѣ на която лежатъ въ народното образование, а отъ друга страна почти благоприятнитѣ условия, създадени съ въвеждане горѣпрѣложената ми мѣрка за реформиране слѣдното училище, азъ се осмѣлявамъ да прѣдложа и единъ по-широкъ курсъ на първоначалното народно образование, като повишавамъ четиритѣ години въ шестъ. Почитаемото Министерство на Народното Просвѣщение въ страната ни дѣйствително се опита прѣди десетина години да разшири тоя курсъ, но опитътъ излизе несполучливъ. Това, обаче, не казва още, че трѣбва да се тури точка и да не се пристъпва къмъ никакъвъ по-нататъшенъ опитъ. «Опитай се пакъ!» казва народната поговорка, «ако първия пътъ не ти се е удало, може би втория ще успѣешъ!»

Единствената най-голяма и най-нерѣшителна стѣпка за по-раншното неуспѣване въ опита лежеше въ самия народенъ учителъ, а най-вече въ мѣста, дѣто той се явяваше самъ или пѣкъ чифтъ. Този, отъ когото зависѣше реформното приложение, се яви всецѣло противъ. Това противопоставяне, обаче, не се диктуваше отъ зла воля, но напротивъ отъ неопрѣдѣлеността, при която бѣше поставенъ и безъ това не тъй добръ ориентирани въ работата си народенъ пионеръ. Въ него врѣме имаше учебни окръжи, дѣто почти пѣлото селско, да даже и градско учителство, се състоеше отъ волновзекни учители съ III и IV класно образование, учители, които даже и при най-подробни наставления, биха се указали неуслужливи въ случая. Днесъ, когато мѣстото на повечето отъ тия се заема отъ педагогисти, днесъ, когато нашего селско учителство съ най-голямо въздушенение се стреми да прояви своята дѣйностъ въ най-различни направления, само и само

да помогне на народа си, като гледа да постави на по-завидна висота, сравнително жалнитѣ го съѣди, днесъ, когато поддържане на учителство, прѣлагайки своитѣ услуги, кратки онжвания и наставления би се и въ всѣка нова реформа, днесъ мисля, врѣме да се разграничи стѣсненитѣ до нѣмъ окръжъ на основното ни първоначално образование.

Съ увеличение курса на задължително образование, мѣрката за приемане подлежащо на задължително обучение ще важи за всички села, които иматъ единъ, двама или трима учители; въ такъвъ случай учителътъ самъ ще има 3 отдѣления (I, III, V или II, IV, VI) отъ които двѣтъ ще занимава прѣдъ едното слѣдъ обѣдъ; двамата учители въ село ще иматъ по едно самостоятелно отделение, а третото ще бѣде общо; тримата пѣтъ само по 1 отдѣл. Тамъ, дѣто за сега учителски персоналъ е четиричленъ, трѣбва да се или да се увеличи съ единъ; въ първите отдѣленията оставатъ ежегоднише втория шестъ, т. е. приемането за първа ще бѣде прѣзъ, а за втория — всѣка година.

Приравнението сегашнитѣ отдѣления ще стане по посочения вече начинъ, а ишитѣ отъ IV отдѣл. ще трѣбва да по-

год.	2 отдѣления	3 отдѣления	4 отдѣления
0.	I II	I II III	I II III IV
1.	— II	— II — IV	— II — IV
2.	I — III	I — III — V	I — III — VI
3.	— II — IV	— II — IV — VI	— II — IV — VII
	и т. н.	и т. н.	и т. н.

б) Срѣдно образование.

Съ увеличение курса на основното образование слѣдватъ нѣкои реформи и при срѣдно основното училище да се постави на педагогическото или гимназията, курсъ слѣднитѣ двѣ срѣдни учебни заведения увеличи, тоя на педагог. училище да трѣдини, оня за гимназията също 6. Учбегерия да се нареди така, щото прѣдъ основното училище въ педагогическото училище да бѣде най-естественъ.

Въключение. Всички подобрѣния, които да станатъ въ сега съществувалата система у насъ, се отнасятъ до 4 точки:

1. Даване шестгодишенъ курсъ на основно образование,
2. Приемане подлежащитѣ на задължително обучение прѣзъ година;
3. Увеждане полуакадемичното училище,
4. Реформиране образцовото училище

лѣдъ всички тия мѣрки слѣдното училище
остава завинаги отъ програмата на основното
училище. Само въ села съ единъ учителъ виж-
да да остава задружното обучение въ 2 отдѣ-
ла. Съобразно съ това и откриването слѣди
изцови отдѣления при педагог. училища пада
по себе си. Всичкото внимание за подгот-
ва: учителски сили за народното училище
бъва да се насочи *върху подобруването на образ-
цѣта училища*. Тия сѣ разсадниците, отъ които
бъва да се прѣскаатъ всички най-нови вѣяния

изъ областта на методиката и практиката, тия
сѣ източниците, които даватъ духовната храна
на цѣли поколения посредствомъ подготвените
отъ тѣхъ народни учители. Хиляди ли сѣ прѣ-
виги, хиляди ще бѣдатъ и послѣдните, такива
ще бѣдатъ и поколенията, които се ославятъ
на тѣхъ. Всички облаги лежатъ въ ръцѣта на
образцовото учителство. Ето защо, прѣди всичко
трѣбва подобруване на образцовия персоналъ, а
всичко друго ще послѣдва само по себе.



Организацията на учителските семинари и народните училища въ Баденъ (Германия).

Отъ Д. Цонковъ.

Учителъ въ 1. Софийска мъжка гимназия¹⁾.

Възползуванъ отъ благосклонното разпореждане на почитаемото Баденско Министерство der Justiz, des Kultus und Unterrichts, да ми даде свободенъ достъпъ до всички учителски семинари въ великохерцогство Баденъ, и отъ учителските покани на нѣколко г. г. селски и градски учители, не изпуснахъ случая да посетя то належащитѣ се въ столицата на споменатото херцогство два учителски семинара, така и само градски и селски народни училища. Въз основа на направенитѣ ми посѣщения тукъ и тамъ, помислихъ отъ проучването на дѣйстващитѣ законни закони въ страната и статистиката на народнитѣ училища за настоящата учебна година, даде ми се възможностъ да изуча отъ близко устройството и управлението на двата напълно-стоящи народообразователни институти въ херцогство Баденъ.

Въ настоящия си рапортъ ще се огранича до слѣднитѣ три съществени пункта:

1. Организация на Баденскитѣ учителски семинари;

2. Организация на Баденскитѣ народни училища изобщо;

3. Организация на народнитѣ училища въ Karlsruhe, столицата на херцогството Баденъ.

А. Семинари.

Всички семинари въ Баденъ, на брой 4, сѣ семинари-интернати, но по недостигъ на помещения нѣкои отъ възпитаницитѣ, прѣмущено тия отъ послѣдния курсъ, живѣятъ въ домовете. При семинаръ II., напр., въ Karlsruhe 218 семинаристи 140 живѣятъ въ интерната, а останалитѣ 78 екстерно — въ частни квартири. Въ семинарното образование въ Баденъ сѣ сжщо, както въ Прусиа, 3 години. За семинаристи се приематъ ученици, свършили съ изучаването въ единъ отъ 4-тѣ Vorseminar-и въ страната, или въ такива, които сѣ свършили основното образование въ нѣкоя отъ сѣ били частно подготвени най-

малко 2 години. Вънъ отъ това се приематъ и ученици отъ останалитѣ срдни учебни заведения: гимназия, реална гимназия, реално училище, първо-реално училище, ако изиятъ желанието да се посветятъ на учителско звание. Vorseminar-ътъ въ Баденъ, съответствуващъ на преподавателската въ Прусиа и на трикласното училище въ насъ, трае не 3 години както въ Прусиа и въ насъ, а само 2, тъй че общото число учебни години на единъ баденски основенъ учител до завършване срдного му семинарно образование — 8 години основно училище, 2 години Vorseminar, 3 години Seminar — е съ една по-малко отъ она на общитѣ години за пруския и саксонския народенъ учител.

По отношение на домакинската частъ интернатитѣ сѣ устроени почти тъй както саксонскитѣ и прускитѣ, но по отношение на подготовката, давана на бъдещия учител, тѣ се различаватъ сравнително много отъ първитѣ. Затова ще се задоволя само да изложа важния за насъ въпросъ относително подготовката на баденскитѣ народни учители. Тукъ различаваме двѣ страни: 1. *общообразователна* и 2. *частна или специална*. Първата дава знания за едно общо образование, необходимо на всѣки интелигентенъ човѣкъ, втората се занимава съ чисто професионалната страна, поставя учителя въ рѣшителна на бъдещето му звание, указва на грѣшкитѣ, които историята е правила, прѣдупрѣжда да не се правятъ сжщитѣ, да се не губи време върху това, което миналото е изпитало, а веднага да се трѣгне по отпаканитѣ пътища хато сжневрѣменно съ продължаване указаното отъ тѣхъ направление се положи и особна грижа за поправката и заздравяването на разстроенитѣ тукъ-тамъ по тѣхното продължение мѣста; съ други думи казано, първата дава градивото, върху което бъдещиятъ учител ще има да работи, втората му посочва начина, по който трѣбва да направлява своята работа, за да постигне желаната цѣль. Често пакти срдшаме върху полето на работата личности, притежаващи солидни знания, на съ лица на похватъ да ги прѣвдаватъ

¹⁾ Командированъ съ законъ № 1143 отъ 21. VIII. 1904.

другиму и обратно, такива, които са въ състояние да предават най-абстрактното, най-неотстъпното въ най-ясна, разбираема, схватлива форма, обаче притежаващи съвсем ограничени знания. За оплакване са носителите на културата, притежаващи нужния такт и похватъ за преподаване при липса на нужните знания, но още по-жалко е положението на мнозинството, посещаващо името високоучени, без да могат да бъдат полезни на тѣзи, за които са повикани. Не само знания, но и такт, умѣние, начинъ за преподаване трѣбва да добие подготвящия се за бъдещата кариера младъ учител. Това не важи, обаче, само за народния учител: още повече трѣбва да го изискваме отъ оня, който се е нагърбилъ съ тежката задача да даде подготовка на първия, отъ тоя, който се грижи за общообразователната и чисто професионалната страна на бъдещия основенъ учител.

Назадничавостта, закъснѣлостта, не доброто състояние на основното училище при една страна не трѣбва да се счита като грѣхъ, като слѣдствие отъ незаинтересованостъ, неумѣлостъ, непрактичностъ на основното учителство, а всѣцѣло трѣбва да се припише на неговите майстори, които знаятъ само да сииятъ укори, да изказватъ незадоволство, да осмиватъ и подиграватъ издѣлките отъ ръцѣтъ имъ народенъ труженикъ, безъ да се позамислятъ съ нужната сериозностъ върху съществуващия недѣлъ на народното образование. Съ пълно право ида да признаемъ, че всичко достигнато до сега въ областта на основното образование се дължи не на майсторите, а на самия основенъ учител. Да, но да се доиде до тия резултати, е трѣбовало да се губи много и много време, което при добри сили въ педагогическите училища би се употребило не въ изпитване изпитаното, не въ изследване изследваното, не въ пропътуване пропътуваното, а въ единъ колко-годѣ скроменъ приносъ къмъ започнатата отъ вѣкове научна постройка. Жалко основно учителство, изпаднало въ ръцѣтъ на неопитни майстори! И какво добро може да се очаква отъ хора съ III-класно образование, влѣзли слѣдъ войната въ редовете на педагогическите майстори? Какви облаги ще извлече бъдещиятъ учител отъ личности безъ всѣкакви познания? И тѣ иматъ въ ръцѣтъ си прѣдмети не отъ втора или третя величина, ако можемъ така да наречемъ пѣкон, а отъ първа необходимостъ. Подобни личности са само денгуби, ограбвани напразно златното време на младия, жеденъ за наука народенъ учител! Какъ ще мога да дамъ знания на възпитаниците си, напр., върху математика или математическа география, когато сами не приеждамъ такива? Какъ ще ги опятамъ методиката на смѣтането, когато сами не съмъ миналъ по нея ни това, което тѣмъ ще трѣбва да дамъ? Или да се каже само: вижте ме и азъ съмъ математикъ, и азъ съмъ методикъ, и азъ съмъ специалистъ, преподавамъ въ III. и IV. курсъ! Това не са само думи, но горчиви

факти, срѣщани не само у насъ, но и въ отечеството на великите педагози. Да не празднословенъ, ще си позволимъ единъ колкото забавителенъ, толкова и напътенъ въ душата на народоучителския добротворецъ.

Присѣтствувахъ веднажъ при едно практическо преподаване въ II. отделение (II. въ практикантътъ имаше за цѣль «раздѣлене на отъ 1—80 на 8 равни части.» Като началъ за урока, разбира се споредъ дадените указания, взема операциите: 1×8 , 2×8 , 3×8 , 4×8 . Това бѣ така нареченъ степенъ, отваряща вратата на слѣдвателната при която учениците трѣбваше да се заематъ съ новите операции: $8:8$, $16:8$, $24:8$, $32:8$, $40:8$, $48:8$, $56:8$, $64:8$, $72:8$, $80:8$. Да се види по жокъ работата въ работата, ще изложимъ операциите двата вида една подъ друга:

$1 \times 8 = 8$	$8:8 = 1$
$2 \times 8 = 16$	$16:8 = 2$
$3 \times 8 = 24$	$24:8 = 3$
$4 \times 8 = 32$	$32:8 = 4$
...	...
...	...
...	...
...	...
$10 \times 8 = 80$	$80:8 = 10$

Отъ представеното разположение на вида операции се вижда много ясно, че да не могатъ да се взематъ като раздѣленіе вторите, нито пъкъ вгорите да се взематъ основа на първите. Третиятъ операция е умножението казва: ако имаме на 3 точки, получаваме 24 точки, т. е. на 24 точки са произведени отъ 8 точки вторите 3 пъти. Съотвѣтната ѝ операция дѣленето гласи: 24 точки, раздѣля на 8 мѣста, даватъ въ резултатъ 3, т. е. на мѣсто по 3 точки, значи получените 3 като частно, са резултатъ отъ раздѣлената сума точки не на 3, а на 8 мѣста по 3. Сравнени двѣте операции, даватъ:

първата: 3 мѣста по 8 точки на всяко мѣсто
втората: 8 " " 3 " " " "

Слѣдователно при извеждане операциите можемъ си послужити съ операцията 3×8 , а да вземемъ обратната ѝ «на 8 мѣста по 3» при цѣлата работа обратните операции: 8×2 , 8×3 , 8×4 , ..., 8×10 . Не да вземемъ случая «дѣлене на 8 равни части» трѣбва да си послужимъ съ съотвѣтните умножението «умножение числата отъ на 8». Операциите, съ които практикантътъ послужи, са основа на мѣренето съ 8, най-малко на дѣлещето съ същото число операцията « $3 \times 8 = 24$ » служи за извеждане операцията «8 въ 24 се вмѣсти 3 пъти» вѣнната съзнателно груба грѣшка при правенето ми направи съвсемъ лошо впечатление. Слѣдъ завършване на часа занимахъ родния учител-методикъ: «Правите ли разлика между дѣленето и мѣренето?» — «Грѣ-

и също дѣйствиe, но все има една разлика,» ми отговори той. Следъ това мекнахъ за направената грѣшка при прак- та, като му обърнахъ вниманието, че разли- между дѣленето и иѣренето е деликатна не съ едни и същи операции можехъ си- ржи и при двѣте, като му наведохъ и ективитѣ приѣри за това. «Да, това е ака,» продължи сжиятъ, «върху това не да да говоря въ конференцията.» И дѣй- ствено първата му работа при конферен- та бѣ да разясни разликата между выпро- снитѣ аритметически дѣйствия. При задде- ния въпросъ на практиканта: кажеге, съ кои опе- рации отъ умножението си послужихте за из- яне съотвѣтнитѣ отъ дѣленето и дали бѣ върно, практикантъ не можа да от- нишно върху погрѣшността, не можахъ и ялитѣ 25 семинаристи отъ класа. Ржково- вѣтъ бѣ принуденъ да довърши, че при дѣче- ниеме два вида операции, едни съставятъ нареченото сжиянско дѣлене, други иѣ- то; кажете тогава, коя е разликата между тѣ и другитѣ? Малко бѣ, че отъ 26 семи- ститѣ въ класа пито единъ, ама абсолютно нишъ, не можа да намѣри разликата между него и дѣленето. Ржководещиятъ конфе- яния употреби всичкото си изкуство да ги е върху въпросната разлика, обаче и той не можеше да я намѣри и прѣкрати спор- въпросъ безъ въско разрѣшение. Следъ ми проговори: «Таки глави, като не раз- я, не може човѣкъ нищо по-нататѣкъ да ги.» — Да прѣподавашъ математика въ I, III курсъ на единъ педагог. семинаръ и да можешъ да направяшъ разлика между иѣрене- ене, ще рече, че притежавашъ солидни я по специалността си, че умѣешъ да прѣ- я и на другитѣ това, което знаешъ! Не ялаше нищо друго, освѣнъ вътрѣшно да ка шюето съжаление надъ семинариститѣ, или въ подобни ржѣти. Ако едно 7-го- о дѣте е въ състояние да схване разликата у дѣленето и иѣренето, ви най-малко ѣбна да се съмѣваме, че това биха сторили 20-годишни семинаристи, стоящи въ прѣд- него на своя учителски животъ. Да, това а много добрѣ да извършатъ, бѣха съвсѣмъ о информирани върху въпроса, не можеха да яти посоката, която тѣхниятъ водител им яше, трѣваха, слѣд., по съвсѣмъ друга, аположна на исканата. Ако това се случя ани-елементарнитѣ въпроси, добрѣ може да яючи, какво би било положението при си отъ по-висшъ характеръ, каквито щуди- яти математиката срѣща на въска крачка. аатъ наведения примѣръ, заслужаващъ съжа- а, ама още веднажъ да призная, че при- а на застоя, често пжти и регресъ, по- епне народното образование въ отдѣл- ястрани сж гнѣздата, прѣскащи творцитѣ родното благоденствие. Не още съ нужд- а-серioзность се гледа на педагогическитѣ

училища. Ако отъ единъ основенъ учителъ се изисква разбиране, тактъ и умѣние, стократно повече трѣбва да се изисква сжиято отъ учи- теля на педагог. училище. Ако отъ основния учителъ се изисква основно познаване методи- ката на разнитѣ учебни прѣдмети, ако му се постоянно напомня, че не съ това сѣмо трѣба да се задоволи, що е изучилъ прѣди десетки го- дини, а и зорко да слѣди новитѣ вѣяния въ областята на науката за разумното обучение, ако отъ него се изисква най-послѣ да бжде цѣлъ енциклопедистъ, всичко да знае, да може, поне едно трѣбва да се изисква отъ неговия майсторъ — основно познаване специалността, съ която се е нагѣрбилъ. Врѣме е да се призвие високото значение на учителя при педагогиче- ското училище. Своитѣ знания той дава на бж- денния народенъ учител, които пжтъ ги разсаяла между дѣцата на народа. Снабдени ли сж съ жизнена сила сѣменцата, що ирвиятъ приготвя за посѣви, съ сигурность трѣбва да очакваме богата жетва върху народното поле, снабдени ли сж, обаче, само въикашно съ една лѣскава, не съдържаща никаква жизнєность цѣлина, на- правдо бихме очаквали тѣхния плодъ? Жизнена сила, слѣдов., трѣбва да съдържатъ знанията, съ които се въоржжава приготвяниятъ се за работа върху народното поле; не мъртви, но живи, ясни, дѣйствителни знания трѣбва да получи прѣди да напусне оградата на специално-под- готовителното заведение; не само съ знания по бждената си специалность трѣбва да бжде снаб- денъ, не само съ познаване педагогическитѣ прѣдмети пжтъ практиката, но трѣбва и основно да познава останалитѣ, така нареченитѣ общо- образователни прѣдмети: първитѣ ще му по- сочатъ начинитѣ, вторитѣ материята за бжде- ната му дѣиность. Ето защо не трѣбва да мислимъ, че педагогическитѣ училища, снабдени съ добри сили по специалната частъ, сж най- добритѣ, или обратното. Всѣка отъ дѣтѣ страни трѣбва умѣло да бжде застапена. Трѣбва, слѣдов., да се даде сериозно внимание както на силитѣ, които да работятъ върху общообра- зователната подготовка на бжденния народенъ учителъ, така и върху работитѣ надъ чисто специалната. При все че силитѣ при туканитѣ семинари иматъ въ ржѣтитѣ си части и отъ ед- ната и отъ другата страна на учительската под- готовка, даватъ общообразователни познания, опжтватъ и въ разсаяване сжиятъ всрѣдъ мла- дото поколение, то пакъ ще разгранича тия двѣ страни, ще направя бѣлѣжкитѣ си върху всѣка отъ тѣхъ по отдѣлно.

I. Общеобразователна часть.

Учебнитѣ прѣдмети отъ общообразователенъ характеръ при баденскитѣ семинари сж слѣд- нитѣ: религия, матеренъ езикъ, френски езикъ, аритметика, математика и геометрия, география, история, естествена история, физика, химика, рисувание, музика, гимнастика и физена. Макарь

другиму и обратно, такива, които са въ състояние да предават най-абстрактното, най-недостъпното и най-ясна, разбираема, схватлива форма, обаче притежават съвсѣмъ ограничени знания. За оплакване са носителитѣ на културата, притежават нужния тактъ и похватъ за преподаване при липса на нужните знания, но още по-жалко е положението на мнозинството, носеще името високоучени, безъ да могатъ да бъдатъ полезни на тѣзи, за които са повикани. Не само знания, но и тактъ, умѣние, начинъ за преподаване трѣбва да добие подготвения се за бъдещата кариера младъ учител. Това не важи, обаче, само за народния учител: още повече трѣбва да го изискваме отъ оня, който се е нагърбилъ съ тежката задача да даде подготовка на първия, отъ тоя, който се грижи за общообразователната и чисто професионалната страна на бъдещия основенъ учител.

Назадничавостта, закъснѣлостта, не доброто състояние на основното училище при една страна не трѣбва да се счита като грѣхъ, като слѣдствие отъ незаинтересованостъ, неумѣлостъ, непрактичностъ на основното учителство, а всѣѣщо трѣбва да се припише на неговитѣ майстори, които знаятъ само да сииятъ укори, да изказватъ незадоволство, да осмиватъ и подиграватъ излѣзлия отъ ржцѣтъ имъ народенъ труженникъ, безъ да се позамислятъ съ нужната сериозностъ върху съществуващия недѣлъ на народното образование. Съ пълно право ида да признаемъ, че всичко достигнато до сега въ областта на основното образование се дължи не на майсторитѣ, а на самия основенъ учител. Да, но да се доиде до тия резултати, е трѣбвало да се губи много и много врѣме, което при добри сили въ педагогическитѣ училища би се употребило не въ изпитване изпитаното, не въ изслѣждане изслѣданото, не въ пропътуване пропътуваното, а въ единъ колко-годѣ скроменъ приносъ къмъ започнатата отъ вѣкове научна постройка. Какво основно учителство, изпаднало въ ржцѣтъ на неопитни майстори! И какво добро може да се очаква отъ хора съ III-класно образование, влѣзли слѣдъ войната въ реловетѣ на педагогическитѣ майстори? Какви области ще извлѣче бъдещиятъ учителъ отъ личности безъ всѣкакви познания? И тѣ иматъ въ ржцѣтъ си прѣдмети не отъ втора или третя величина, ако можемъ така да наречемъ нѣкои, а отъ първа необходимостъ. Подобни личности са само дензуби, ограбвани напразно златното врѣме на младия, жеденъ за наука народенъ учител! Какъ ще мога да дамъ знания на възпитаницитѣ си, напр., върху математика или математическа география, когато самъ не притежавамъ такива? Какъ ще ги опята въ методиката на смѣтането, когато самъ не съмъ миналъ по нея ни това, което тѣмъ ще трѣбва да дамъ? Или да се каже само: вижте ме и азъ съмъ математикъ, и азъ съмъ методикъ, и азъ съмъ специалистъ, преподавамъ въ III и IV. курсъ! Това не са само думи, но горчиви

факти, срѣщани не само у насъ, но и въ отечеството на великитѣ педагози. Да не празнословимъ, ще си позволимъ единъ колкото забавителенъ, толкова и напѣтъ въ душата на народоучилищния добротворецъ.

Присѣстствувахъ веднѣжъ при едно практическо преподаване въ II. отделение (II. уч. практикантъгъ имаше за цѣль ораздѣленето отъ 1—80 на 8 равни части). Като изхождаше за урока, разбира се споредъ даденитѣ условия, взема операциитѣ: 1×8 , 2×8 , 3×8 , \dots , 10×8 . Това бѣ така нареченъ степенъ, отваряща вратата на слѣдвателната при която ученицитѣ трѣбваше да се заематъ съ новитѣ операции: $8 : 8$, $16 : 8$, $24 : 8$, \dots , $80 : 8$. Да се види по ясно работата въ работата, ще изложимъ операциитѣ двата вида една модъ друга:

$1 \times 8 = 8$	$8 : 8 = 1$
$2 \times 8 = 16$	$16 : 8 = 2$
$3 \times 8 = 24$	$24 : 8 = 3$
$4 \times 8 = 32$	$32 : 8 = 4$
\dots	\dots
\dots	\dots
\dots	\dots
\dots	\dots
$10 \times 8 = 80$	$80 : 8 = 10$

Отъ представеното разположение на вида операции се вижда много ясно, че не могатъ да се взематъ като равни вторитѣ, нито пъкъ вторитѣ да се поставятъ основа на първитѣ. Третия операция е умножението казва: ако имаме на 3 точки, получаваме 24 точки, т. е. на 24 точки са произведение отъ 8 точки вторитѣ 3 точки. Съответната ѝ операция дѣленето гласи: 24 точки, раздѣля на 8 места, даватъ въ резултатъ 3, т. е. на 3 места по 3 точки, значи полученитѣ 3 като частно, са резултатъ отъ раздѣлената сума точки не на 3, а на 8 места по 3. Сравнени двѣтѣ операции, даватъ:

първата: 3 места по 8 точки на всѣко
втората: 8 а о з а а а

Слѣдователно при извеждане операциитѣ можемъ си послужити съ операциитѣ 1×8 , а да вземемъ обратната ѝ «на 8 места по 1» при нѣмата работа обратнитѣ операции 8×2 , 8×3 , 8×4 , \dots , 8×10 . Ида вземемъ случая «дѣлене на 8 равни» трѣбва да си послужимъ съ съответната умножението «умножение числата отъ на 8». Операциитѣ, съ които практикантъ послужилъ, са основа на мѣренето съ 8 най-малко на дѣленето съ 8 и мѣренето операцията « $3 \times 8 = 24$ » служи за извеждане операцията «8 въ 24 се вѣдѣтъ 3 пъти» вената съзнателно груба грѣшка при нването ми направи съвсѣмъ лошо впечатление. Слѣдъ завършване на часа застанахъ рѣния учител-методикъ: «Правитѣ ли между дѣленето и мѣренето?» — «То

жко дѣйствиe, но все има една нѣка,» ми отговори той. Слѣзъ това азъ за направената грѣшка при практичното му обрѣнахъ вниманието, че различно дѣленето и мѣренето е деликатна въ едни и същи операции можешъ си при дѣлѣ, като му наведохъ и съ примѣри за това. «Да, това е продължи смислитъ,» върху това не говоря въ конференцията.» И дѣлпървата му работа при конференцията разясни разликата между въпросаритметически дѣйствиa. При зададената на практиканта кажете, съ кои операциями умноженето си послужихте за изготвянето отъ дѣленето и дали върно, практикантъ не можа да отговори върху погрѣшността, не можаха и въ 25 семинаристѣ отъ класа. Ръководителъ принуденъ да допълни, че при дѣленето два вида операции, едни съставляватъ чистото ежичинско дѣлене, други мѣрете тогава, коя е разликата между другитѣ! Жалко бѣ, че отъ 26 семинаристѣ класа нито единъ, ама абсолютно не можа да намѣри разликата между дѣленето. Ръководителятъ конференцията въспикото си изкуство да ги върху въпросната разлика, обаче и тогѣжъ не да я намѣри и прѣкрати спорокъ безъ въско разрѣшение. Слѣдъ отговори: «Тѣжи глави, като не разбирате може човѣкъ нищо по-нататъкъ да да преподавашъ математика въ I класъ на единъ педагог. семинаръ и да да направилъ разлика между мѣрене и рѣше, че притежавашъ солидни специалността си, че умѣешъ да прѣдпа другитѣ това, което знаешъ! Не че нищо друго, освѣнъ вътрѣшно да рече съжаление надъ семинариститѣ, въ подобни рѣши. Ако едно 7-го класъ е въ състояние да схване разликата между дѣленето и мѣренето, ни най-малко да се съмнѣваме, че това биха сторили единични семинаристи, стоящи въ прѣдпа своя учителски животъ. Да, това е го добръ да извършатъ, бѣха съвсѣмъ формиранѣ върху въпроса, не можеха да досоката, която гѣхиятъ водители имъ прѣдпа, слѣдъ, по съвсѣмъ друга, можна на исканата. Ако това се случва семинариститѣ въпроси, добръ може да и, какво би било положението при въ по-висшъ характеръ, каквито шудиматематиката срѣща на всѣки кракъ наведения примѣри, заслужава съжаление още веднакъ да признае, че при въпроса, често ишти и рѣресъ, по народното образование въ отделни сѣ гѣзлата, прѣскащи творчеството благодарение. Не още съ нуждата се гледа на педагогическитѣ

училища. Ако отъ единъ основенъ учителъ се изисква разбиране, тактъ и умѣние, ежичинско повече трѣбва да се изисква ежичето отъ учителя на педагог. училище. Ако отъ основния учителъ се изисква основно познаване методиката на различитѣ учебни прѣмети, ако му се постоянно напомня, че не съ тѣмъ само трѣбва да се задоволи, шо е научилъ прѣди десѣтка години, а и зорко да слѣди новитѣ вѣшния въ областта на науката за разумното обучение, ако отъ него се изисква най-послъ да бѣде дѣлъ енциклопедистъ, всѣко да знае, да може, поне едно трѣбва да се изисква отъ негошния майсторъ — основно познаване специалността, съ която се е намѣрилъ. Врѣме е да се признае високото значение на учителя при педагогическото училище. Своитѣ знания той дава на бѣдещия народенъ учител, който пакъ ги разскажа между дѣла на народа. Снабдени ли сѣ съ жизнена сила сѣменната, шо прѣдпа приготвя за посѣвъ, съ сигурностъ трѣбва да очакваме богатъ жетва върху народното поле, снабдени ли сѣ, обаче, само съкашио съ една дѣскава, не съдържаща никаква жизненостъ нишпа, на празно бѣхме очаквали гѣхия плодъ. Жизнена сила, слѣдовъ, трѣбва да съдържа въшания, съ които се въоръжава приготвящия се за работъ върху народното поле; не мъртви, но живи, действителни знания трѣбва да получи прѣдпа да науче народа на специално-подготвителното наведение; не само съ знания по бѣдещата си специалностъ трѣбва да бѣде снабденъ, не само съ познаване педагогическитѣ прѣмети пакъ практиката, но трѣбва и основно да познава останалитѣ, така нареченитѣ общообразователни прѣдмети: първитѣ ще му посочатъ начинитѣ, вторитѣ материята за бѣдещата му дѣлностъ. Ето защо не трѣбва да мислимъ, че педагогическитѣ училища, снабдени съ добри сили по специалната частъ, сѣ най-добритѣ, или обратното. Вѣска отъ дѣлѣ страни трѣбва умѣно да бѣже съжана. Трѣбва, слѣдовъ, да се даде сериозно внимание както на силитѣ, потикани да работятъ върху общообразователната подготовка на бѣдещия народенъ учителъ, така и върху работитѣ надъ чисто специалната. При все че силитѣ при тѣхнитѣ семинари иматъ въ рѣшитѣ си части и отъ едната и отъ другата страна на учителската подготовка, даватъ общообразователни познания, опжнати и въ разскажане ежичитѣ всрѣдъ младото поколение, то пакъ ще разгранича тѣ двѣ страни, ще направя бѣлѣжитѣ си върху всѣка отъ гѣхъ по отделно.

I. Общобразователна частъ.

Учебнитѣ прѣмети отъ общобразователна характеръ при бѣдещитѣ семинари сѣ саѣнитѣ рѣшния, матеренъ ежикъ, френски ежикъ, аритметика, математика и геометрия, география, история, естествена история, физика, химика, рисуване, музика, гимнастика и хигиена. Матери-

че всѣка отъ споменатитѣ, прѣдписани отъ общия учебенъ планъ, дисциплини, прѣдлага своитѣ научни богатства, все пакъ констатирачъ при посѣдението си, че все всѣка указва въздѣйствието върху душата на ученика. Повърхностниятъ експериментаторъ, вземащъ само резултатитѣ подъ внимание, безъ да се вгледа въ самата дѣйствителностъ, горко би се издѣлалъ въ излюзорното си заключение: не всички знания могатъ да повлияятъ върху образуването на учениковия характеръ. Върху това може да се произнесе само плаваниятъ по повърхността, само този, който не знае, що се крие вътрѣ подъ сжщата. Вникващиятъ, обаче, въ вътрѣшната страна на прохвѣтъ, поставящъ всѣка прохвѣта надъ повърхността като резултатъ отъ скрити вътрѣшни сили, познаващъ тѣсната зависимостъ между проявата и въздѣйствието, слѣдствието и причината, продукта и производителната сила самоуверено би заключилъ: всѣко знание, всѣка частичка отъ науката указва известно въздѣйствието, дѣ въ по-висша, дѣ въ по-ниска степенъ върху човѣшката душа, стига само да се тиде по прѣдначертанитѣ пѣтици на въздѣлването. Никакво въздѣйствието не може да има тамъ, дѣто богатството на науката се дава като логика, тамъ дѣто трѣбва просто механически да се запомни безъ всѣко душевно участие отъ страна на този, комуто се прѣдлага. И наистина, срѣщаме добри разказвачи, такива, които сж въ състояние да реципирачъ десетки страници отъ неопределенъ, да продекламирачъ най-дългото стихотворение, да научатъ или откъсели отъ известно поетическо произведение и др. подобно, запаметили, обаче, върху вътрѣшната страна на разказването, върху личната стойностъ на продекламираното, върху тенденцията на звучения поетически разказъ, не отговарятъ или съ нѣкоя сжщо тъй обемиста както дългия исторически разказъ, километричното стихотворение или поетическия откъселекъ. Изказана може би сжщо поетически, глупостъ, или нѣкъ, което най-често се срѣща, съ красноречивото си мълчание. И не е ли жалко да гледа човѣкъ подобна перспектива, да слуша какъ 18, 19, 20 годишни юноши говорятъ като малко дѣте, не сж въ състояние да направятъ най-елементарнитѣ заключения, да сжлятъ, да размишляватъ? Но кой е виноватъ за това? Да ли ученикитѣ-семинаристѣ, че е изгубилъ нѣколко часове върѣе да научи дългия исторически разказъ, трудното стихотворение, сложния поетически откъселекъ тогъ въ тогъ както стоятъ въ учебника му или пѣкъ този, който изисква това, което самъ не съзнава? Както ти свирить, така ще играешъ, казва една стара поговорка. И много вѣрно. Ако младежитѣ биха въ състояние да сторить сами това, не биха прибѣгнали до училището, ако нѣкъ учителъ не умѣе да даде нужното опитване, ако не е съзналъ още, че знанията, които дава, прѣдсѣлватъ пазвѣстна цѣль, ако му сж неизвестни пѣтищата за постигане прѣдначертаната цѣль, ако самъ се движи

въ неопредѣленостъ, вслѣствие на държи о учебника като слѣдствъ о този и изисква разказаното съ почти сжщо както въ книгата, то винаги ще слуша говорятъ работи, които не се раздѣлватъ се губи сжщото юношеско прѣие километрически разкази безъ нѣко да се задуша всѣка самостоятелностъ, инициатива, всѣка продуктивностъ у младъ. Не само безполезна, но и вредно подобно заучване. Не въздѣйствието, не осакатяване върху душевното развитие знанията, давани по такъвъ начинъ. Не слѣдовъ, не частичитѣ на науката, но на даването, методътъ на прѣподаване, яснотата, верѣтъ която се движатъ вателитѣ, неосновното познаване ителитѣ и въздѣлствията, попълняване карьера, за която се приготвятъ инициатива, незанимателността, липсата любовъ къмъ званието, нежеланието да може на общото народно образование сж причината за неуказаното въздѣлване развитието на юношеската душа, за резултати при общообразователната учителската подготовка.

И наистина, какво различие, какъвъ едни и сжщи учебни прѣдмети, една материя въ различни прѣподавателски Тукъ гледашъ сладка дръвка при отпуснатостъ, отчаяностъ, като че отива къмъ смѣтъ, тамъ — живи отива, свѣжъ, бодръ говоръ, изпитателностъ, надничване по пѣтици, всѣко търпи, събира, открива, споредъ колкото му силитѣ позволява сжщата она сжжестъ и бодростъ и която настѣпва слѣдъ благотворната мора, като че ли всичко се пробужда се стреми да вземе участие въ общото. И какъ незабѣлъзано прѣминаваха минувания учебния часъ! Какъ приятно се постоющиятъ настрана въ класъ! Да би би срѣлъ движението на часовата стрѣлка продължитъ съ още толкова учебния дръвка и бодростъ отпуснатостъ и отчаяностъ и надничване, отиване къмъ пробуждане, — това сж цѣли контрасти! последнитѣ ме прѣдразполагаха, прѣ толкова първитѣ ме отчаяваха, рани, принуждаваха да желая съкрапанитѣ часове. Подобно благотворно на на обучението намеришъ само при прѣподавателитѣ по история, рисуване, а особено по естествена история (звѣе въ противоположностъ на останалитѣ бѣ всичкитѣ си направления, прѣдаваха съ заинтересованостъ, всестранино основно материята, методично прѣподаване съ истинскости, познаване новитѣ вѣщности по методиката. Но да чуемъ по пѣтици отъ

История. Учителъ по история не воляваше само да съобщава фактитѣ,

зване историческите събития. Въ началото на ниваги повтаряше миналия урокъ, стоящ въ зависимост отъ слѣдвация го. Но искаше да каже, че това повторение се правеше не така, както го намираме при многомото. Учениците не се оставяха да разчитат по книгата, но имъ се задаваха съществени въпроси. Тѣ бѣха отъ такова естество, че минаватъ своите отговори, изискваха основно познаване съдържанието, здраво разсъждаване, свързване фактите, разумно изнаждане заключенията. Всеки единъ въпросъ се задоволяваше с отговори, което показваше, че действителното съдържанието на урока се владѣе най-пълно. Отъ отговорите на учениците се забѣляваше на първо мѣсто пълна самостоятелност, а това зрѣло съпоставяне фактите единъ до други, умѣло извеждане органическата връзка между причината и слѣдствието. Учениците бѣха доволни, учителятъ още по-малко. Следъ изминалия разпитъ прѣминаваше учителятъ къмъ съставяне новата материя. Какъ ставаше това? — Първо се пакъ чрезъ разказване, както се правеше по-рано, но и тукъ бѣше отпечата на паметта различие. Разказътъ не се съобщаваше само дахъ, не траеше 30-40 минути безъ прѣсичане се носеше само изъ въздуха, не се случваше на мѣстности, рѣки, планини и пр. на сѣнь, не се съобщаваха сцени и събития на мѣсто на разиграване, не се описваха герои, стоящи мъртви трупове, дѣйстващи безъ мисли и побуждение, не се наброяваха знания редъ и значение въ главите на слушателя всичко, всичко минаваше своята точност и пѣть, постигаше отъ по-рано описаната си пѣть. — Прѣди часа още, единъ отъ учениците натѣргаша картата на мѣстността, на която се разиграва историческия разказъ (това е работка на учителя). Учителятъ разпрѣдѣляше картата си на няколко части и разработваше всяка частъ пълно въ най-пълна последователност, а се припържаше о всички изисквания на новата методика. Всяко сръбнато име бѣше разяснено, всяка произнесена планина, гора, долина и пр. показани на картата. Учениците иматъ исторически атласи прѣдъ себе си. Следъ запържаване на всичките части се правеше внимаването въ съдържанието, свързването на фактите, обясняването, слѣдствителните причини, даването характеристичния образъ и т. н. Въ края на часа урокъ се раздели на части отъ учениците безъ въвеждане. Урокъътъ е заученъ, часътъ не е изминалъ напразно, не е прѣживенъ въ полнота или сѣнь, учениците нѣма да бѣдатъ изказващи слѣдъ това съ часове да заучаватъ исторически прѣдложения имъ разказъ, а ще се разчитатъ само съ едно тихо прочитане.

Приключение се поражда у менъ, кога се прѣбрахъ обратния лагеръ, или си спомнихъ дежурното даване историческата при паметта и тукашните отъ училища. Често имати учителятъ разказъ исторически, вършени при съществъ друго

политическо устройство на народите, сръбнати се географически мѣстности, които днесъ носятъ съществъ други имена, такива които учениците ниваги не сж чули въ географията, прѣминава се отъ една страна въ друга, разказва се за царе, папи, патриарси и пр. и пр., безъ да се посочи всичко това на картата, безъ да се разясни на учениците, че тия страни сѣществуватъ и днесъ, само че носятъ други названия, безъ да се посочатъ въ тогавашното имъ и сегашно политическо положение, безъ да се схване стремжата и духа на миналите вѣкове. «Различавамъ ти, не ми разказвашъ и ти!» бѣ и с още днесъ лозунга на прѣподавателите-исторични; механизирване, затѣжаване, дежурни бѣха и сж още послѣдствията отъ подобни прѣподаване.

Пѣние и рисуване. Пѣнието и рисуването при двамата г. г. прѣподаватели имѣше на онова стапало, на което би било желателно да ги видимъ и у насъ. Тия изкуства се учатъ не въ да се убие прѣмето, но за да се задоволи една насѣщна нужда, да се подготви учителя за бъдещата си работа. И действително още въ I. курсъ учениците можаха самостоятелно да изпѣляватъ леки упражнения по ноты, да нарисуватъ извѣстенъ прѣметъ отъ паметъ по зададена задача. Часовете не се минаваха въ говорене, но въ упражнение: при пѣнето владѣха приятни мелодични тонове, при рисуването мъртва тишина, нарушавана сегизъ-тогизъ отъ тихия шепотъ на прѣподавателя. Како слушахъ и гледахъ отъ страна, спомнихъ си за часовете, които съмъ прѣживявалъ нѣвага като ученикъ при едно отъ нашите педагогически училища; три години учихъ нотно пѣние, три ноти не можахъ да изпѣя слѣдъ напущане училището, три години рисувахъ, и тритѣ бѣха напущено приминати. Пѣнието се прѣподаваше като история, рисуването безъ всяка пѣть и направление. Губѣ и джамата г. г. имаша нѣщо прѣдъ очи, имаша една прѣцѣтна точка, къмъ която бѣше, но сигурно пристѣпаша крачка слѣдъ крачка. И единиятъ и другиятъ си казваха: «азъ подготвямъ хора, които слѣдъ година, двѣ, или-кѣсно три ще бѣдатъ учители на народа, като такива ще иматъ нѣща отъ изкуството, съ което ги занимавамъ, слѣдователно да си дамъ трудъ и ги подготвя до колкото ми силите и времето позволяватъ». Тѣ познаваха тѣхните добри бъдещи нужди на учениците си и се стараяха още отъ тога да ги задоволятъ. Учителятъ по-рано се споредъ по-рано бѣше имати народенъ ученикъ, не трѣбаше да подготви нотата, и то не само да го подготви, но и да ги изпълнява; 2. не трѣбаше да разказва съ учениците си пѣнички на единъ, два или повече гласа; а учителятъ по-рано рисуваха прѣподаваха: 1. своя възнитателна като бъдещъ учител, не прѣподава и рисуване въ основното училище, обаче нѣма да рисува прикмети отъ древните времена, египетски пирамиди, или римски и гръцки стили, но ще има да прѣдстави на дѣцата най-обикновените прѣмети отъ близката околностъ, именно тия, съ които тѣ сж въстоичава

въ съприкосновение, които ще има да срѣщнатъ при нагледното обучение, естествознанието, географията, при разнитѣ четива, разкази, приказки и т. н. и съобразно това направляваха своето обучение. И дъждата бѣха тъй любими, че съ най-голямо удоволствие ми разказаха, какво прѣсѣдватъ и какво минаватъ прѣзъ цѣлия семинаренъ курсъ. Това ще прѣламъ въ нѣколко думи:

а) Пѣние. Първите упражнения по пѣние се простиратъ върху образуването на гласа. Тукъ ученицитѣ научаватъ, какъ трѣбва да се държатъ при пѣнието: положението на устата и езика при изпълнение разнитѣ тонове съ всевъзможни гласни изсамѣ или въ съединение съ съгласнитѣ, правилно вдихване и издишване и т. н. Учителитѣ обясняваше твърдѣ ясно, какъ трѣбва, напр., да се положи езикътъ при изпълнението на тона а, или о, какви бива били слѣдствията отъ едно неправилно поставяне и т. н., всичко прѣставяше нагледно съ чертежи върху таблата и го обясняваше съ помощта на физиката (отражение, прѣсичване въздушнитѣ вълни). Но нека се забѣлѣжи, че не само се обясняваше, но се и изпълняваше. Ученицитѣ изпълняваха разнитѣ упражнения въ хорѣ, по групи и изсамѣ, учителитѣ само наблюдаваха и задаваха упражненията. Тѣ се състояха не само въ отдѣлни тонове, но и въ отдѣлни интервали на заченитѣ гами и нивани на два гласа. Следъ прѣдварителнитѣ упражнения, траящи почти единъ семестъръ, се прѣминава къмъ изпълнение разни народни и ученически пѣсни въ хорѣ, именно такива, които се учатъ въ основното училище. Заедно съ тия се разширяватъ и званията върху разнитѣ гами и тѣхнитѣ интервали. Всички теоритически знания се извеждатъ въз основа на пѣснитѣ.

б) Рисуване. Прѣзъ цѣлия курсъ на семинарното образование прѣподавателятъ взема два вида рисуване: *концептно* и *рисуване отъ памет*. Въ I. курсъ започва съ най-проститѣ прѣмети и върви последователно до закрѣпването на II. курсъ. Въ III. курсъ взема рисуване съ бои и лава теоритически разяснения върху разнитѣ стилове. При обучението ученицитѣ раздѣлени на 4 групи, разположени всѣка на отдѣлно мѣсто въ рисуващия салонъ, изпълняватъ отдѣлни задачи. Първата група има за задача, напр., да нарисува една коничка, поставена ниско на земята, втората — една отворена книга, положена на известна височина, третата — една кутийка за цигари, четвъртата — една малка кръгла масичка. Прѣметътъ за рисуване се поставя въ срѣдата на групата, ученицитѣ, насѣдали на своитѣ подвижни столчета (не на чиниовѣтъ), се нареждатъ около му въ кръгъ и всѣки го рисува така, както го гледа. При рисуването отъ памет се задаватъ разни задачи, въ началото разбира се съвѣтъ прости, по-късно по-сложни, комбинирани. Учителитѣ казва: прѣставете си три куба, наредени единъ слѣдъ другъ съ известна дистанция помежду имъ, вие стоите прѣдъ тѣхъ, или малко отъ страна, нарисуйте ги; или пъкъ по-сложна: прѣставете си една дървена кутия,

вдърѣ съ поставени чукъ и гесла и показва дръжката, на теслата — жетѣ нарисуйте ги и др. подобни. Разни прѣдмети, влизали въ комбинация, сѣж рисувани по-рано по отдѣлно. Въ минута въ часа ученицитѣ рисуватъ дадени задачи върху черната дъска. Тѣ на рисуватъ, зала сѣ окачени нѣколко цѣлото едновременно да могатъ се въртѣ или 8 ученици. Всичко извършватъ самостоятелно. Между разгледанитѣ рисунки и нѣколко изображения на домашни нарисувани по моделъ, и една изобразителна ловка. — Не се минава мѣсто, но минава е отъ голѣма полза за бъдеще.

Естествена история. Цѣлния образъ е материята, която живата природа не остава безъ всѣко значение за прѣдметъ природнитѣ страници, бѣжватъ знанитѣ, съ които тѣ сѣж изпълняватъ да разбиратъ говора, посредството имъ шепне на ушитѣ. Да, природата хиляди езици, въ по-лека, и въ форма за разбиране, съобразно схвататъ способности на нейнитѣ дѣца. Както мѣзучва постепенно майчиния си езикъ, вслушва въ това, което истовата умидневно повтаря, както по-късно научава знанитѣ, посредството които тѣ се писмено и устно, тѣ изучава и всѣ езика на общата майка, природата, кажедневно се вслушва въ това, което та е най-разнообразни начини. Както на хлае нужно прѣди всичко здраво ухото схваща елементитѣ, звучитѣ на майчиния и то само при вслушване съ интересъ, за разбиране звучитѣ, посредството природата прѣдава своитѣ знания, е не здраво око, тѣка наблюдателностъ. За дадениятъ да извлече полза отъ прѣ богатствата на природата, трѣбва да притее всичко здраво око, т. е. да се въоръжи тѣка наблюдателностъ. Единственото средство, което естествената история е за цѣлъ е печелене знания посредството срѣдно наблюдаване природнитѣ тѣка. Старата методика се задоволяваше съ подобно поставяне на прѣдметъ, като мѣсто поставяше *количеството* на обекта новата стои на съвѣтъ прѣдметъ, тя казва: положителни знания едни, и съвѣтъ прието, дори отъ то чение е, много да се знае, но въ закочава въ множеството на знания по-важно е, прѣдметъ сѣж, а начинъ сѣж произведени тия знания въ отношение сѣж поставени едно срѣдно изпълно въ унисонъ съ тѣхнитѣ bold: «Не въ числеността, но въ фактитѣ се започа богатството естепата наука» — Несвързанитѣ мѣ ставления сѣж не сѣмо безъ значение, но за душевното развитие. Фактитѣ и

двата иматъ само една зависима връзка, една ина, слѣдов. трѣбва да се вмъкне въ и въта на естествената история «познаване причинната и за-връзка въ природата». Който е убѣденъ, че дната е едно добръ устроено, чрезъ точно едени закони управлявано, цѣло, който че всѣко отдѣлно същество е сътворено въ видъ, че всѣки органъ има своитѣ съот-ности и т. н. — той само може да схване зна-ко на нисоката, поставена отъ модерната ме-та, цѣлъ въ областта на естествената история *«схващане единството на живота средъ приро-да»* — само той може да схване духа на нейния съз-да — прѣдания работникъ на науката Friedrich и не може да използва неговитѣ добри-ти, като даде особенъ отпечатъкъ на обуче-ни въ това направление. *«Схващане единст-ва на живота средъ природата, познаване зако-нотворения това единство»* — това е послѣд-на на модерната методика, това трѣбва да прицѣлната точка на всѣки разсуждачъ на дната наука, това трѣбва да получи на-итъ учителъ отъ своя майсторъ при педаго-ното училище.

Майсторъ, народенъ учителъ, дѣла на народа, да е каналътъ, по който трѣбва да мине раз-но, този е най-краткиятъ, най-плодотвор-пѣлниятъ съ успѣхъ и облаги пъкъ на на-Фактигъ, обаче, говорятъ съвсѣмъ против-Отавна вече се слуша между народното-ство гласътъ на това ново вѣнне, полагатъ-ния, правятъ се опити за неговото прила-за жа постъ, обаче, тѣ сж все не напълно задо-елани, сж и ще оставатъ такива дотогава,-то и респективнигъ прѣподаватели при-иническитѣ училища се вълшатъ въ това-еление, дадатъ своята подкрѣпа още въ-товителната орада. Учителитѣ по мето-е споменаватъ вече за новото направление-ствознанието, загатватъ за законитѣ на-даватъ и методически опжтвания за-но общаване, додгтъ ли, обаче, до самата-ика, спиратъ хода на своето въздушаване,гтъ първитѣ удари на разочарованието. Но-тона? Да ли че неясно сж схващали изисква-на това течение, или пъкъ затова, че не-сж усвѣдомили тия, които правятъ при-ието? — Нито самото, нито другото, при-а лежи съвсѣмъ другадѣ — тѣмъ липсватъ-динитѣ знания, тѣмъ не се е притекатъ-нощъ прѣподавателтъ по естествена исто-Гѣдов. причинната за неуспѣшността, или-орѣ казано, бавността, закъснѣлостта въ-жението е голѣмата незаинтересованостъ на-вешинитѣ при педагогическитѣ училища-е, че основното учителство заговарва за това-уска въ полето на това направление, а не-тъ майсторъ, специалистъ немѣе, нѣма ни-понятие върху това! Срамъ е, че отдале-отъ родината на апостола въ това на-ание българско учителство отъ години-пропнася името му, чете откъсници отъ-еденията му, а най-близкостоящитѣ до

него, неговитѣ съотенственици, имащи най-пѣлана възможностъ да почерпятъ вода отъ самия-изворъ, не сж чули още името му! Не само-основни селски и градски, но и образцови учи-тели, а и естественици не знаятъ кой е Jungk. Приятно изключение въ това отношение прави-прѣподавателтъ по естествена история при се-минара II въ Karlsruhe. Обучението на тоя гос-подинъ говори твърдѣ ясно за самия си май-сторъ. Тукъ за пръвъ пжтъ виждамъ какво ще-рече интересъ. Прѣзъ течение на цѣлия часъ-ученицитѣ биваха така устремени, така увлѣ-чени отъ общото течение, така обхванати отъ-една и сжца мисль, щото за слушателя съ-затворени очи би се сторило, че едни и сжщи-уста съ различни гласове даватъ отговоритѣ на-зададенигъ въпроси. Да, по учителтъ не даваше-само влищни описания на животнитѣ, нито пъкъ-разказваше; всичко се работѣше въ духа на-Юнге: учителтъ опжтваше само, ученицитѣ-издирваха, откриваха, съобщаваха. Послѣнитѣ-уроци бѣха върху живота на птицитѣ. Нищо-не минаваше незабѣлѣзано. Тукъ усмихнато по-даваше своята рѣка за помощъ и рисуванieto. Всичко наблюдавано по моделитѣ (скелети отъ-разнитѣ птици) бѣ посочено и нарисувано. Въ-подробности се разгледваше и описваше всѣка-часть, всѣки органъ въ зависимостъ отъ оста-налитѣ. намираше се причинната връзка между-устройството и службата имъ, схващаше се най-послѣ и общото устройство на тѣлото въ зави-симостъ отъ начина на живѣене.¹⁾

II. Специална часть.

Както вече споменахъ, специалната часть на-подготовката се занимава съ чисто професно-

1) *Учебна книга* Съ прѣдставенитѣ тукъ очертания итѣмъ-за цѣлъ да научатъ на естество и методитѣ на специа-литѣ учебни прѣмети, нито дгдъ да тѣмъ подробности-върху самото обучение, а просто искаха да изтъчна радост-ния фигу, че жкаръ и малнина, все се срѣщата сили,сжвали видовете значение на педагогическото учение,такива които четатъ въ ясни очертания неговата иде-тпа цѣлъ прѣдъ себе си и съобразно ней направлени-хота на своитѣ постжжи и дѣйствиавани. Отъ постъ-тка на тия ижежко тосиода, на които нахлѣкамъ и ята-и въспречена благодаритѣ тѣкъ, ясно личише, че освѣтъ-общообразователната цѣлъ на специалноститѣ имъ, про-боща и една ене пазана, тѣмъ пакана, какъто възможна-на съ общото естество на естество; старитѣ се да дадатъ-общо образование на възпитанитѣ си, но не изпиратъ-нощъ прѣдъ вѣтъ и карьерата, на която ги приготвяватъ. Въ тѣкъ имѣрихъ посмѣта, които трѣбна да се даде-на педагог. училище въ общообразователно отношение-сж рѣкъ качествата, които трѣбна да протекатъ въ-р бѣ силнѣхъ, поето на јан естѣ за естѣтка, ивение.

2. *Общобразователната страна на учителската подготовка* трѣбна да носи специална на професионалната, да-се съотрѣзва съ идущитѣ и прѣдшнѣ естѣта на педагог.-училище.

3. *Всѣмъ естѣ прѣдшнѣ естѣта, нагирѣватъ се съ разра-ботката на дѣла страна, трѣбна прѣдъ всичко да бжде ука-нощъ въ рѣтитѣ, какъ които ще рѣзи дѣтитѣ възпита-ние, да бжде добръ ориентиранъ въ бжлешата имъ-р бѣтъ, да тѣмъ и въ естѣвно прѣлѣта си, да тѣмъ сж-интересъ развитието му, да бжде имѣти въ течение на-показваденията най-послѣ, да подобри идуща му мѣ-лодаването си.*

налната страна на бъдещата учителска кариера и като такава си служи съответния за избраната цел главен предмет — педагогиката, плус хоспитиранцията и практическите преподавания на образователното училище. Успехът на тази страна е обусловен твърде много от съпоставянето отделните клонове на главния и предметът един спрямо друг, от това да ли се съблюдава органическата връзка между тях, да ли зависимостта на частите е въ право или обратно отношение, да ли си подават ръка за общо задружен труд, да ли най-после всички имат една и съща високата цел — поставяне на основата за едно разумно-възпитателно обучение. Ако естествената история може да си позволи едно разкъсване на своите клонове без да изправи стъпка по отношение успеха при тяхната разработка, ако може, напр., да предприеме реда: зоология, ботаника, минералогия, антропология, геология, или пък: антропология, ботаника, зоология, минералогия, геология и т. н., то ни най-малко не може да си позволи педагогиката въ това отношение. Клоновете на последната лежат въ най-тесна зависимост по между си, изхождат един от друг, взаимно обуславят своите знания; без знанията на един от тях не могат се схванати на втория, без тях на втория, ония на третия и т. н. При наредбата им, следов., трябва да се обърне сериозно внимание върху тяхната естествена последователност, да се определи точно, кой трябва да вземе първото място по реда, кой да дойде след него, кой да постави трети и т. н. Ни най-малко внимание не трябва да се обърне въ това отношение върху трудността за схващане отделните клонове; ръководният принцип трябва да бъде естествената последователност на учебното градиво. Преди да правя по-нататъшни разсъждения върху общата връзка и разположение на педагогическите клонове, ще изложа техния порядък, при който ги намирам при баденските учители семинари. Той е следният:

II. курс: Дидактика.

III. курс: а) Теоретическа част:

1. Антропологически и психологически познания до колкото могат да послужат като нова за науката на възпитанието и обучението.
2. Общо възпитание. Дисциплина.
3. История на педагогиката от 1500 г. след Христа.

б) Практическа част:

1. Практически преподавания въ обр. отдѣления,
2. Методика на отделните предмети.

На първо място при баденските учителски семинари, както се види от представения планъ, дохожда този клонъ от педагогиката, който излага учението за общото обучение, така наричанният обща методика или дидактика; след дидактиката се явяват едновременно: науката за възпитанието, подпомагаща съответните антропологически и психологически знания, история на педагогиката и методиката плус

практиката. Нека видимъ преди всичко дидактиката може да вземе първо място. За разрешението на този въпрос и служи само съ няколко места, взети от тази област. Преди всичко, тя като даваща общи знания върху обучението да се впуска въ подробности по отделни клонове, говори за формалната и материалната страна на същото, и по-после определят предмети които трябва да мине обучението въ всички учебни часъ, или така наречената съдържателна страна на обучението; още по-късно дава знания върху наредбата и групировката на учебното градиво (концептуалски кръгове, централния на обучението) и т. н.

Знания, но и будене, закрепване, всестранно развитие на всички душевни способности, техника, проповѣда първия от наредените пасуса из дидактиката; репродукция, асоциация на представените вторият; всестранен интерес при обсъждане, провиква третият. Само тях три изтерни пасуса из дидактиката говорят ясно върху знанията, съ които трябва да се лага всички едини преди тяхното въвеждане въ обучението не е целъ, а само сръбство стигане най-висшата целъ «възпитание на децата» и като такова преди да изберемъ петия, преди да отирани техниятъ иш трябва да знае какъ да, ао какъ, и защо да се стреми. Да говоримъ за всестранно развитие на душевните способности, безъ понятие за човѣшката душа, за този процес на обучението, именно за оня, който добри би въздѣлваха за развитието на човѣка, бечъ да имаме най-елементарни знания върху взаимните отношения на духа, безъ да имаме понятие за промененията, възприятията, прѣдставителността, да говоримъ върху развитието на човѣка безъ да познаваме трити напрѣдъ душевния животъ, интелектъ, чувство, пр. и пр., ще рече да строимъ частъ на зданието преди да сме полагали основитѣ му. Не на дидактиката, се пада първо място въ общия редъ.

Даденото й първенство е обусловено обстоятелства: 1) материалътъ прѣдлага се въ всѣко отношение по-лесно схваща отъ она въ първата частъ на педагогическото възпитание; 2) въ началото на семинаристиче започватъ практическите преподавания въ отделенията, следов. трябва чатъ поне най-необходимитѣ наставнически знания по обучението. Не може да се че първата частъ на педагогиката е трудно схваща отъ семинаристиче, а вече кога се постави като първа по реда поставянето и не се намаляватъ трудността за нейното схващане на второ място присъединява къмъ тяхъ още единъ аспектъ отъ лекко схватливата дидактика, въ върху прѣварителнитѣ знания на въз

вжана от психологията и антропологията, става една наука със съвсем тъмни, неосъществени, излагаща силуети без вътрешности. Следов. не дидактиката, а първата педагогика — общото възпитание, трябва да бъде първо място при разпределянето, та тя да дойде дидактиката, после метода и историята на педагогиката. Да се спазва редът при баденските семинари трябва да се започне с педагогическия предговор в I. курсъ. Мимолетността по шенис предлаганата учебна материя би се спазвала само с едно умело водене обучение от страна на респективните преподаватели. Естествено е, че съвсем неразбрана би била всяка частичка от учебната материя, ако се предлага в същата онази форма, както я дава в учебниците и ако тя, който я дава, често самъ я не разбира. Всъщност скрътъ от материала, билъ той и най-отвлъченъ, би могълъ да се представи въ най-професионална форма, стига само представителът да даде стори това. Често пакти учениците сж вжани да изучаватъ цели параграфи буквално и ги предаватъ съ запетави, точни всички други знаци на интерпунктуация. Това съвсемъ не е по тяхната воля, но принудени да го вършатъ, защото не сж вжани да го предаватъ самостоятелно. Това едното именно е следствие отъ метода на преподаването. Учителътъ разказва, учениците сжатъ, но не чуватъ. И какво послъдва следъ — Буквално изучаване на уроците. Но и още едно неразбиране — казано е: за улесняване разбиране материала отъ общата педагогика, трябва да се дадатъ необходимите знания антропологията и психологията; подобни сж, обаче по такъвъ начинъ, щото би се получило: каквото съ тяхъ, такова и безъ тяхъ. Сега се даватъ, напр., знанията за мозъка и нервите? Просто се съобщава, че имало два вида мозък: главенъ и гръбначенъ, че нервите сж също два вида: чувствителни и двигателни и нищо повече — сжщото онази, което се дава съ учениците отъ III. отделение. Семинарите знаятъ вече, че има два вида мозъци по толкова видове нерви, какво, обаче, е отношението между главния и гръбначния мозък — между нервите, излизачи отъ единъ и другъ, между чувствителните и двигателните — какви промъти ставатъ въ нервната система при всяко раздражение, въ какъ катче на мозъкъ лежи зрителното поле, въ какъ на говора, на слуха, мириса, пиането, въ отношение сж поставени по между си и др. такива, — всичко това си остава тайна за учениците.

Преподаването на общата педагогика, дидактиката и историята на педагогиката е по право оставено на г. г. директорите, методиката разселъ съ практиката е разпредълена между активните преподаватели, сжщо тъй както русия. Преподаването на първите три клона

не ми даде нищо ново: то върви както обучението по истории при болшинството преподаватели, затова няма да кажа нищо повече върху тяхъ, а ще спомена само, какъ се води методиката и практиката.

1. Методика и практика.

Методиката и практическите преподавания, както се видъ отъ представения по-горе планъ на разпредъление педагогическите клонове по години, започватъ въ началото на III. педагог. курсъ, но не трябва пръзъ течението на учебната учебна година, а само пръзъ първия семестъръ; пръзъ втория семестъръ часовете имъ се използватъ въ преподаване съотвълнитъ предмети отъ общообразователната частъ. Заеждующиятъ, напр., практиката и методиката по смътане, употребя пръдвидените за тяхъ пръзъ втория семестъръ часове за преподаване математика, она по реалните предмети — за естествена история и география и т. н. Но понеже това се различно практикува при посътените отъ мене два семинара въ Karlsruhe, ще дамъ сжкия ходъ на работата по отдълно и за двата.

Семинаръ I.

а) Общи положения. За методика и практически преподавания при семинаръ I. сж пръдвидени слъдобълнитъ часове и то въ последнитъ и вторникъ по 2, въ четвъртъкъ и петъкъ по 3, всичко 10 часа седмично, отъ които 8-те за практика, 2-та за методическо опжтване въ преподаване. Като казвамъ 10 часа, не трябва да се мисли, че всички сж пръдвидени за единъ единиченъ курсъ. При тоя семинаръ учениците отъ III. курсъ сж раздълени на 2 паралелни курса — III.а и III.б, така че всъки отъ тяхъ има седмично по 4 часа практика и 2 за методически опжтвания. При практическите преподавания учениците отъ всъки паралеленъ класъ сж раздълени съобразно числото на образцовите отдъления; има само 4 образцови отдъления, първите 4 учебни годишинни — на 4 групи и всъка практикува въ едно отъ образцовите отдъления. При методическите опжтвания всички групи отъ единъ класъ присъствуватъ заедно. Въ това връме когато III.а курсъ има методически опжтвания по законъ божий и матеренъ езикъ, III.б има такива по реалните предмети и смътане, отгукъ пропъзлия и запазване числото на часовете за методически опжтвания и за двъте паралелки на 2. Семинаристите практикуватъ и се опжтватъ въ практиката само по предметите: законъ божий, немски езикъ (четене, граматика, правописъ, писане), реалните предмети (пръдметно обучение въ I. и II. отдъления, естествознание и отечествознание въ III. и IV. отдъления) и смътане; по останалите предмети на основното училище не получаватъ нито теория, нито практика. Пръдвидените предмети за практика сж разпредълени сжщо на 4 групи и

видимъ ли движението на отделните групи в таблицата, ще видимъ че всѣка отъ дѣйствиена послѣдователно отъ едно отдѣленіе друго и заема прѣзъ продължение на дни все едни и сѣщи учебни прѣдмети. напр., първата група отъ III-а курсъ прѣзъ първите 13 седмици по реалнитѣ и смѣтане и то въ първите три отдѣленія II и III, по 4 седмици, въ IV-о само прѣзъ вторитѣ 13 седмици напуска първитѣ прѣдмети — реалнитѣ прѣдмети и смѣтането, оставалитѣ двѣ групи отъ прѣдвиденитѣ четири учебни прѣдмета — езикъ и законъ божии, като слѣдва сѣщиятъ при първите два прѣдмета. Сѣщиятъ минава и всѣка отъ останалитѣ три групи. Интересно ще бже да видимъ и общото число часове, припадащи се за практическитѣ занятия при всѣки отдѣленъ учебенъ прѣдметъ ще дамъ въ слѣдната таблица:

Мѣсечен курсъ	I група		II група		III група		IV група		V група		VI група	
	прѣдмети		прѣдмети		прѣдмети		прѣдмети		прѣдмети		прѣдмети	
	реалитѣ	смѣтане	реалитѣ	смѣтане	реалитѣ	смѣтане	реалитѣ	смѣтане	реалитѣ	смѣтане	реалитѣ	смѣтане
Септември	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
Октомври	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
Ноември	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
Декември	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
Януари	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
Февруари	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
Мартъ	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2

С. Общо число на часоветѣ по практиката за всяка група.

стоящата уч. година всѣки отъ двата паралелни курса има по 26 семинаристи, така че двѣ отъ групитѣ иматъ по 6, а двѣ по 7 практиканти. Общото число 104, разпрѣдѣлено между числото практиканти отъ всѣка група, дава въ резултата 15 или 17, или средно 16 часа. Всѣки практикантъ, слѣдомъ, прѣзъ цѣлия семестъръ за практика има на разположение за собствено използване 16 часа практика. Тия часове се разпрѣдѣлятъ по отделнитѣ прѣдмети и то по равно за всѣки, т. е. по 3. Значи всѣки практикантъ има 4 часа практика по реалнитѣ прѣдмети, 4 по смѣтане, 4 по немски езикъ и 4 по законъ божии. Тия 4 часове е задълженъ да прѣмине безъ прѣкъсване и понеже групата прѣбивава по 4 седмици въ едно отдѣление, то припадашитѣ се 4 часа практика по извѣстенъ прѣдметъ се минаватъ не въ различни, а въ едно и сѣщо отдѣление. Споредъ това практикантитѣ не практикуватъ по единъ и сѣщъ прѣдметъ въ разнитѣ отдѣления, а само въ едно; нѣкои минаватъ часоветѣ си, напр., по законъ божии въ I-о, други въ II-о, трети въ III-о, четвърти въ IV-о отдѣление. Само едно се съблюдава, а именно да се даде възможностъ всѣкому да практикува и въ четиритѣ отдѣления. Ако напр. е миналъ практиката си по законъ божии въ I. отдѣление, то да не вземе и часоветѣ по смѣтане въ сѣщото отдѣление, а въ едно отъ останалитѣ три, ако смѣтането е миналъ въ III. отд., то да не взема реалнитѣ прѣдмети въ сѣщото или въ оноуа, въ което е миналъ законъ божии, а да избере едно отъ другитѣ двѣ отдѣления и т. н. Колкото и да се съблюдава това правило, все се случва щото нѣкои отъ практикантитѣ да минаватъ практикитѣ си по два разни прѣдмета въ едно и сѣщо отдѣление.

б) Ръководене и изпълнение. Както споменавъ вече, ръководенето на практическитѣ прѣдложения въ свръзка съ методическитѣ наставления е прѣдоставено на четирима семинаристически учители, отъ които всѣкой ръководи практикитѣ по своята специалностъ — математиката, тия по смѣтане, естественикъ по реалнитѣ прѣдмети, геологътъ по законъ божии, филологътъ по материята езикъ II. Както се виждатъ отъ прѣдметнитѣ по-горе таблички четиримата ръководители не прѣбиваватъ едновременно въ единъ и сѣщи паралеленъ класъ; прѣзъ първите 13 седмици естественикътъ и математикътъ работятъ съ III-а курсъ, геологътъ и филологътъ съ III-б. Прѣзъ този периодъ отъ време завършватъ всичката си работа — теория и практика — въ съответнитѣ паралелни курсове, а съ настѣпането на 14-та седмица размѣнятъ мѣстата си, за да започнатъ отново своитѣ наставления: първитѣ два минаватъ въ III-б, вторитѣ въ III-а курсъ. Всѣки има прѣзъ седмицата 2 часа за практика и единъ за въвеждане практикантитѣ въ методическо прѣподаване. Но нека видимъ по-отблизко въ що се състои всичката нѣм дѣйностъ. При това на практиката всѣки отъ ръководителитѣ е длъженъ да посѣти и 4-ти групи, практикуващи

отъ групитѣ има прѣзъ цѣлия семестъръ 16 часа практика за всѣки отдѣленъ прѣдметъ, по 104 часа. Това общо число часове се дѣля равномерно между практикантитѣ, които се всѣкому часове сѣ въ зависимостъ броятъ на семинаристическитѣ. Прѣзъ на-

въ 4-ти разни отѣления. За да направи това, се движи отъ отѣление въ отѣление, като прѣстои въ 10, въ 5 минути, влиза въ отѣлението, сменя си шапката, полага я на катедрата (съответствува на панната учил. маса), сѣда на стола, разгрѣжда тетрадката на практиканта, прочита написаната му лекция, слѣдъ това налага шапка и прѣминава въ друго отѣление, при друга група, за да повтори сжщото. Въ това се състои всичкиятъ надзоръ надъ практикантѣ. Дохожда часа по методиката, часа, въ който всички отъ практикантѣ ще получи наставления за методическо преподаване, ще чуе думата на методиката, ще почерпи куражъ за бъдещата си кариера. Въ учебния планъ на семинара подъ графата «Религия» стои изрично: *Anweisung zur Erteilung des Religionsunterrichts in der Volksschule mit praktischen Übungen in der Seminar-schule (образцовото училище) — 3 часа седмично (2 за практика, 1 за методика); подъ графата «Аритметика» стои: Methodik des Rechenunterrichts in der Volksschule in Verbindung mit praktischen Übungen in der Seminar-schule — 3 Stunden wöchentlich (2 за практика, 1 за методиката); сжщото стои и подъ графитѣ на нѣмски езикъ и религиѣ прѣдмети. Въ седмичната програма за курсоветѣ стоятъ часове: практика и конференция, а часове по методика не намѣрихъ. При запитването г-на директора, какъ трѣбва да се разбира тая работа и да ли нѣма специални часове за методиката, отговори ми се: методиката се минава въ часоветѣ по «конференция». Слѣдъ това разяснение изгласахъ изъ съзнанието си първата мисль на конференциитѣ и схванахъ, че това не сж нашиятъ конференции за произвеждане критикитѣ на общитѣ лекции въвъ основата на методическитѣ познания, нито пъкъ прѣсѣкитѣ, въ които се даватъ общи наставления върху практиката, а часове специално за методиката, както стои въ учебния планъ на семинара. При първия посѣтенъ часъ, обаче, бѣхъ изненаданъ въ прѣдположенieto си, бѣхъ наново повѣрнатъ върху първата си мисль, но все пакъ бѣхъ въ надежда, че слѣднитѣ часове ще донесатъ очакваното. Дойдоха и тѣ, работата заемаше все първия си характеръ, а за методиката, като наука за чисто методически въпроси и дума не славаше, всичко се минаваше въ случайни, съвсѣмъ маловажни, отъ никаква полза за практиката разговори. Изключение правѣха само часоветѣ по езика; респективниятъ ръководителъ зачекна отъ началото нѣколко методически въпроси, обаче и тѣ бѣха така общо минати, щото се слушахъ да говори не гласа на специалната методика, а она на дидактиката. Въ първия часъ говори върху приложението на формалнитѣ степени при обработката на четивата и стихотворенията, втория и третия часъ върху правописа, четвъртия върху писменитѣ упражнения и слѣдъ това прѣмина въ кригичуване преподавания лекции. Знанията, които даде върху приложението на формалнитѣ степени, бѣха сжштитѣ, които дава и общата методика — дидактиката,*

само че прѣписания на четивата и стихотворенията пъкъ по правописа и писменитѣ упражнения мѣстото си по-скоро въ часа по езикъ, но не и въ она по методика. Нариситѣ липсваха всѣкакви методически познания; тѣ плаваха само върху общи критически опактивания; никаква самостоятелна работа не проявитѣ, което бѣше въ практикитѣ и при критикитѣ.

Всички останали часове и при четиритѣ ръководители се минаваха въ критикѣ, бѣше въ часоветѣ по методика, а по Начинитѣ на воденето имъ и положението, което се произведоха, ги правятъ съвсѣмъ пѣли. Отъ тѣхъ не може да се очаква най-малка ползина. За потвърждение на мисль ще оставя да говори самата лекция. Прѣди всичко ще оставя да се види слѣдната таблица, съ какво има да се

Д. Таблица за седмичнитѣ практики при семинаръ I.

Д и и	Часове	Курсове	Предмети	1. група		2. група		3. група		4. група	
				отд.	предмети	отд.	предмети	отд.	предмети	отд.	предмети
Понедѣлникъ	2—3	III	Религия	I	Нагл. обуч.	II	Нагл. обуч.	III	Естествов.	IV	Естествов.
	2—3			I	"	II	"	III	Отечеств.	IV	Отечеств.
Вторникъ	2—3	III	Религия	I	Свѣтане	II	Свѣтане	III	Свѣтане	IV	Свѣтане
	2—3			I	"	II	"	III	"	IV	"
Понеделникъ	3—4	III	Религия	I	Пис. и четене	II	Четене	III	Четене	IV	Четене
	3—4			I	Пробаване	II	Диктовка	III	Диктовка	IV	Диктовка

ференцията прѣзъ всѣки свой седмичен ден, т. е. колко и какви лекции има да разгледатъ споредъ заведената тука практика, а отъ малко ще се наключи за облагите отъ тѣхъ бии часове.

Въ всѣка конференция има да се разгледатъ и минали прѣзъ седмичната практика; при конференцията по реалнитѣ прѣдмети има да разгледатъ 2 лекции по нагледно обучение (1 отдѣление, 2 такива въ II. отдѣление, 1 естествовѣдѣние (едната въ III., другата въ II. отдѣление) и 2 по отечествовѣдѣние (едната въ II., другата въ IV. отд.), т. е. всичко 8 различни лекции; конференцията по сѣѣтане има да произнесе сѣщо така върху 8 най-разнообразни лекции, по 2 отъ всѣко отдѣление; а така съ 8 различни лекции има да се даватъ и конференциитѣ по нѣмски езикъ — онѣ божии. Общоказано всѣки часъ на конференцията има да насочи вниманието си върху лекции. И тъй заведующиятъ реалнитѣ прѣдмети има да разгледа, какъ става обработката на отдѣлитѣ методически единици по нагледно обучение въ I. и II. отдѣление, какъ се обработва реалната по естествознание въ III. и IV. отд., какъ по изучаване родното мѣсто (III. отд.) и отечеството (IV. отд.); онѣ по нѣмски езикъ има да говори върху писането и четенето въ I. отд., да обясни значението и прѣподаването на приказки върху разработката на четивата и стихосбиранията въ разнитѣ отдѣления, върху разни видове писмени упражнения и пр.; по заветъ божии — да се прослѣдятъ степенитѣ на преподаване въ разнитѣ отдѣления; по сѣѣтане — какъ се схващатъ и разработватъ разни числени връзки.

Всѣми лекциитѣ да се рецензиратъ въ единъ часъ отъ 50 минути, т. е. всѣка въ 6 1/4 минути! Въ основа на тѣхъ да се съгради методиката. Прибавено при това и обстоятелството, че при конференциитѣ присѣствуватъ 4 различни групи, практикували въ 4 различни отдѣления, слѣдов., обща цѣль прѣдъ очи, която се разгледватъ лекциитѣ на сѣѣтане тѣхъ, останалитѣ три стоятъ въ пълна заинтересованостъ, прѣкарватъ врѣмето си въ безцѣлностъ — никакъ нѣма да ни стане чудно, че нѣматъ, че семинариститѣ отъ послѣдния варненъ курсъ не сѣ въ състояние да бесѣдватъ нито върху най-обикновенитѣ въпроси практическо характера, въпроси, върху които нашитѣ педагогисти въ България добиватъ най-добра ориентировка още въ прѣдпослѣдния курсъ. Затова обаче е виновното самото водене, самото положение на практиката на конференциитѣ. Тамъ, дѣто нѣма ни каква заинтересованостъ отъ страна на ръководителя, не интересуватъ и най-елементарнитѣ педагогически, методически и психологически познания, не се познава що е дѣте и основно неясно, дѣто отсѣдствува точно опредѣлена цѣль, дѣто се крачи безъ цѣль и направление да се убива врѣмето, дѣто съвѣстѣта ниси

окачена на гвоздѣя, тамъ не може да има напредѣкъ, не може да се очаква ни най-малѣкъ привоствъ къмъ общия прогресъ, напротивъ — ще се слушатъ да глѣчатъ на едно мѣсто крачкитѣ на застоѣ, или пъкъ на регреса.

На това мѣсто не мога да не спомена за илестративния начинъ на водене хоспитиранията, практикитѣ и конференциитѣ, които уважаваниятъ г-нъ д-ръ В. Николчовъ за прѣвъ пътъ въведе у насъ още прѣзъ учебната 1898-99 год., като заведующъ методиката и практиката при Казанлъжкото педагог. училище, прѣзъ което врѣме имаше частното да понася между речовитѣ на образцовитѣ учители при сѣѣдното училище, не мога да не спомена за живия интересъ отъ страна на възпитаниитѣ, за надгледването имъ по дадено направление, за най-живитѣ и бурни разисквания на конференциитѣ, при които двойнитѣ часъ минаваше съвсѣмъ незабѣлвано, за самостоятелното мислене и дѣйствиелно, за тѣсното свързване теорията съ практиката, за единството между методиката и прѣподаванията въ образованитѣ отдѣления, за единодушното между заведующия методиката г-нъ д-ръ В. Николчовъ и работещитѣ върху практиката — образцовитѣ учители. Да, това бѣ най-наистинитѣ периодъ отъ моето учителуване! Всѣка минута ме въодушевляваше и полтикваше къмъ двоенъ и троенъ ползотворенъ трудъ. Г-ну Николчову дължа прѣломъ въ моята училищна практика, нему дължа усѣхитѣ, до които ме доведе даденото отъ него направление. Даденитѣ идеи бѣха разработени и отъ година въ година допълнени и усѣтѣршенствувани. Моята най-сърдечна признателностъ, моятъ високъ почитъ къмъ труда, интереса, самостоятелността, въодушевението, доброжелателството и стремежа къмъ повнѣгане народното образование!

в) *Задаване темитѣ.* Темитѣ за практически прѣподавания се задаватъ отъ образцовитѣ учители, но не се разработватъ отъ всички семинаристи на групата, а само отъ ония, които сѣ опредѣлени да практикуватъ. Въ края на всѣки часъ се задава темията за слѣдния. Значи всѣка лекция се развива писмено само отъ единъ семинаристъ, а останалитѣ не обръщатъ никакво внимание върху нея, дори и при прѣподаването едва ли слѣдятъ хода на развитието ѝ. Това обстоятелство или да покаже още веднажъ, какъвъ интересъ може да владѣе при конференциитѣ, и отъ друга страна да потвърди практическата подготовка на всѣки отдѣленъ семинаристъ. Като изключимъ всѣки лекции, минали въ безучастие на цѣлата група, то общото число лекции на всѣка група не може да е по-малко въ всѣки учебенъ членъ, всѣкиму ще се отладе неговото, което самъ е изработилъ, за което е положилъ трудъ и врѣме, а то не е общото число 104, а увеличеното до минимумъ 16, ст. други думи казано всѣки семинаристъ при разглежданія семинари завършилъ своята практическа подготовка съ случаенъ, безконтролно разработване 16 практическо лекции. Безконтролно, казвамъ, защото

методиката по сѣдмнитѣ прѣдмети; тия сѣдмѣ се минаватъ въ допълнение върху практиката въ сѣдмнитѣ 4 съ които образцовото училище при се разполага.

а, които се даваха като методика по пѣкъ и естествознание, иматъ чисто характеръ. Тѣхното значение е много би било желателно да станатъ по-тѣкни, който се готви за учителска баче давали като методически опитъ съответнитѣ прѣдмети нѣматъ си това сѣм знание чисто психологически, а имаатъ своето мѣсто при часовѣтъ рогия, възпитание и отчасти дидактика и при тия на специалната методика. Методически знания напълно липсватъ. По сѣдмѣ, използвани въ допълнение за останалитѣ 4 горни отдѣлъ сѣмъ съвсѣмъ комиченъ характеръ. Ръководителъ ми напомни единъ нашъ преподавателъ по методика при едно отъ сѣдмѣтѣ ни училища. Но нека видимъ състои ли приносъ отъ подобенъ. Преподавателъ взема на ръка учебно по сѣдмѣ за основното училище, отива въ отдѣленіе, и разработва по учебната материя, както би трѣбвало да мине въ отдѣленіята. Той диктува, а нѣматъ записватъ въпроситѣ, а често и въ. Така приготвенитѣ лекции се зазвустъ и въ слѣдния часъ се прѣотъ семинаристѣтъ пакъ на семинаръ III. курсъ заема мѣстото на отдѣленіе учебната материя, която съ ученицитѣ сѣдмѣта едва би могла да се мине въ се обработваше въ нѣколко минутки нѣматъ разработка прѣдаване отъ методически знания по прѣдмета, семинарниятъ върху дѣтската душа. И нѣматъ положение заемаше всѣки изобучава, а още повече оная, които сѣдмѣни да отговарятъ! Какъ липсваше нѣматъ съобразителностъ! Въпроситѣ се както бѣха продиктувани отъ майстора. нѣматъ си прѣдполагаха, че сѣмъ тѣ работата и въ отдѣленіето, че сѣмъ ще бѣде усвоенъ материалътъ и отъ какво заблуждение се внася въ душата на учителъ! Какъ се откъсва отъ дѣтѣта и се прѣдава на измамата! Какво нѣматъ му се готви съ подобни майсторски уроци! И защо всичко това? Математиката, най-важната частъ на науката, тая която отваря вратата на науката, е прѣдоставена на случая, прѣдава нѣматъ на майстори, които я съвсѣмъ нѣматъ, съвсѣмъ я изтласкватъ изъ педагогическитѣ клонове.

2. Хоспитирания.

Е видѣ отъ цѣлото изложение до сега нѣматъ и дума не стана, които може

да се каже липсватъ напълно. Въ началото на семестъра за практика, прѣди да започнатъ семинаристѣтъ своитѣ практически прѣподавания, слушатъ по една лекция отъ образцовитѣ учители по разнитѣ прѣдмети и то при семинаръ II. всички заедно, при семинаръ I. на групи. Въ това отношение не се обръща внимание на отдѣленіето, при което се извършва хоспитирането, важното е да се чуе по една лекция отъ прѣдметитѣ, безразлично въ кое отъ отдѣленіята. Нѣматъ повече за групитѣ при семинаръ I. Първата група при тоя семинаръ прѣживѣ хоспитираната съ лекция по законъ божий, сѣмъ и оная по нѣмски езикъ въ I. отдѣленіе, втора група прѣживѣ сѣдмѣтъ двѣ лекции въ II. отдѣленіе, третя група въ III, четвърта въ IV отдѣленіе. Всѣка група има само по 2 хоспитирани лекции: една по законъ божий, друга по нѣмски езикъ. Това се отнася само за единъ паралеленъ курсъ; групитѣ отъ другия слушатъ сѣмъ по 2 лекции — една по реалнитѣ прѣдмети, друга по сѣдмѣта — сѣмъ тѣ въ разнитѣ отдѣленія. Би трѣбвало и при сѣдмѣта на курсоветѣ по прѣдмети, т. е. съ настѣжването на 14-та седмица отъ семестъра да прѣживѣятъ още по 2 образцови лекции — тия, които въ началото слушаха реалнитѣ прѣдмети и сѣдмѣта, да чуятъ сега по законъ божий и нѣмски езикъ, другитѣ пъкъ, които слушаха по-рано законъ божий и нѣмски езикъ да хоспитиратъ сега по реалнитѣ прѣдмети и сѣдмѣта; това обаче не се случва, така че всичко на всичко нѣматъ се даватъ отъ страна на образцовитѣ учители само по 2 образцови лекции. Затова и казвамъ: хоспитираніята почти липсватъ и тая страна съвсѣмъ е занемарена.

3. Обща забѣлѣжка.

Практиката и методиката и при двата семинара въ Karlsruhe сѣмъ съвсѣмъ зѣмъ застъпени. съвсѣмъ неудовлетворителни. Бѣдешитѣ учители не получава нищо, ама абсолютно нищо по своята специална подготовка. Всичко това произлиза отъ липсата на специални учители по педагогическитѣ клонове, вслѣдствие на което всѣки Fachlehrer е и педагогъ, прѣподава методиката на своя прѣдметъ. Това призна и самиятъ, станалъ почти извѣстенъ у насъ Dr. Lay, учителъ при семинаръ II. При единъ разговоръ върху учебното дѣло у насъ, слѣдъ като му описахъ успѣхитѣ, които нашата млада България е направила въ продължение на свободния си 28 годишенъ животъ, като му споменахъ, че не всѣки учителъ при нашитѣ педагогически училища сѣмъ да прѣподава методика, че съ нея и практиката сѣмъ натоварени хора специалисти, че нѣматъ методика и практика при единъ семинаръ сѣмъ събрани въ рѣнитѣ само на едноно, че директорскитѣ мѣста при нашитѣ педагогически училища се заематъ вече отъ хора съ висше педагогическо образование, като му напомнахъ най-послѣ, че България по настоящема сѣ

гордѣ съ единъ достоенъ Министъръ на Народното Просвѣщение, който, обхванатъ отъ желанието да постави народното просвѣщение въ страната ни на подобаващата висота, прави прѣди всичко огледъ на онова въ по-високостоящите въ културно отношение страни, като напр. Германия, Франция, Италия и др., за които нѣмъ праша нарочни лица въ споменатитѣ страни, за да се запознаятъ отблизо съ учебното нѣмъ дѣло, че тоя сжиятъ има за свои съвѣтници не стари консерватори, не теолози, а хора съ више педагогическо образование, такива които добръ познаватъ нуждитѣ на врѣмето. Любезниятъ г. D-r Lay ми отговори съ въздишка: «Да, съвсѣмъ вѣрно! България е една млада държава, такава която сега цвѣти и се развива, вслѣдствие на това взема и всичко най-модерно, при насъ обаче всичко върви по старому, старото се държи здраво, на новото се гледа съ недоверие, всѣко ново много мѣчно си пробива път и т. н.» Освѣтъ това съвсѣмъ чудно му стана, като чу, че въ България, съществуваща едва отъ 28 години като самостоятелна политическа единица, има учителски сили, които иматъ като главенъ прѣдметъ педагогика, а въ Баденъ, въ цѣла Германия — не. «Тукъ лежи и най-голямата грѣшка на управляващитѣ, тукъ е най-болното мѣсто на нашата педагогическа система,» прибави сжиятъ.

Нѣколко седмици слѣдъ тоя разговоръ излизе втория томъ свитѣкъ 3. и 4. отъ Experimentelle Pädagogik, издавана отъ сжия D-r W. A. Lay и D-r Meumann, дѣто между другото при съобщението върху «Lehrerbildungsfrage und pädagogisches Laboratorium in Sachsen, mit einem Beick auf Baden,» дадено отъ сжия D-r Lay, се чете и слѣдното: . . . und es ist ganz natürlich, wenn Bulgarien, Rumänien u. a. aufstrebende Staaten geeignete Schulmänner an die Universitäten Jena und Zürich senden, die daselbst pädagogische Studien betreiben, wenn Italien — den deutschen Staaten voraus — an seinen Universitäten pädagogische Lehrstühle und pädagogische Laboratorium eingerichtet hat. (срп. 255).

Б. Основното образование въ Баденъ.

І. Задължителностъ.

Задължителното първоначално образование въ гротекриогство Баденъ трае 8 години — отъ шестъ навършена до сключването на 14-та. Съобразно съ това опрѣдѣление числото на класоветѣ (отдѣленията) при баденскитѣ основни народни училища е сжко както на задължителнитѣ години — 8 задължителни години 8 отдѣлни класа, за всѣка учебна година по единъ. Нумерацията, имъ започва отдому нагорѣ; новопостъпилитѣ ученици, т. е. тия отъ първата училишна година съставятъ най-долния, първия класъ, слѣднитѣ, една година по-старитѣ, съставятъ II. класъ, още по-старитѣ III. и т. н. учението се

започва съ I. и се завършва съ VIII. всички дѣца, обаче, принадлежащи на поданство, иматъ щастието да вкаса доветѣ, до имъ потвѣтъ осемтѣ класа жителного основно образование: първиятъ учено си съ свършването на втори съ завършването на VI, трети съ IV, а има случаи на завършване съ III-я класъ. Тази недостигаемостъ до IV-я класъ се обуславя отъ прилежанието на ученици, послѣдното пъкъ отъ семействата — болестъ, семейно положение, душевни способности, немарливостъ, неосетливостъ отъ страна на родителитѣ и т. н. даденото разяснение става ясно, че задължителността при баденскитѣ основни училища не до учебнитѣ класове, а до 8 години; прѣстои ли ученикътъ 8 години въ основното училище безъ огледъ на тоя който е достигалъ, той е изпълнилъ писаното отъ закона задължение отъ задължителното първоначално образование, слѣдовъ, да напусне редовното училище.

II. Видове училища.

При опрѣдѣляне развитѣ видове основни училища въ Баденъ ще имаме прѣдъ видъ три обстоятелства: 1. броятъ на учебните часове при обучението и 2. слияването отъ години по класове, и понеже тия отъ първата категория и ония отъ втората категория очевидно различаватъ по устройството училищата въ кралство Пруссия, то изпра по отдѣлно върху всѣки видъ и въ кратецъ характернитѣ му особености.

1. Споредъ броя на седмичнитѣ часове имаме главно два вида училища:

- а) Съкратени основни училища и
- б) Разширени основни народни училища.

При първитѣ всѣки класъ има на разположение 16, при вторитѣ 26—30 учебни часа седмично. Вънъ отъ това при съкратените училища съ разрѣшение на окръжнитѣ власти числото на часоветѣ за доплитъ може да се намали съ 2, а онова пъкъ да се увеличи съ 2.

Отъ тия два вида училища сж само първитѣ; никоя община не се прѣдъ отъ закона да си устройва училища съ разширено врѣме (разширени училища), отъ които е право на общината и стопанството отъ числото на учителскитѣ семинаристѣ помѣщение и мѣстнитѣ обстоятелства. § 13. отъ правилника за вътрѣшното устройство на основнитѣ училища въ Баден отъ 1869 год. гласи: учителъ, който има за два класа, води съкратено учебно врѣме седмично за всѣки класъ; § 14. отъ правилникъ пъкъ казва: учителъ, който води само единъ класъ, вържи разширено врѣме (26—30 седмични часа), но това е

ение. Изобщо всички училища въ селата съкратено учебно време, слѣдов. сж основни училища; въ градоветъ има два вида училища — съ съкратено и съ пълно учебно време. Това ще видимъ по-късно при разглеждане основнитѣ училища въ Karlsruhe.

Слѣдъ сравнението отдѣлнитѣ учебни години различаваме сжщо два вида училища: *или или раздѣлни училища и пълно учебни училища.*

Първитѣ ще разбираме такива училища, въ всѣка учебна година съставя особено село, а подъ вторитѣ такива, при които сж групирани отъ двѣ или повече села едно. При раздѣлнитѣ училища сж винаги 8 отдѣлни класове, съставлява 8-тѣ учебни години на задължително образование и всѣки се обучава отъ единъ учителъ, а при слѣтитѣ училища минимален брой на класоветъ е 2, максималниятъ е 8, обусловва отъ числото на учениците въ всѣко училище. Отъ послѣдното се вижда, че най-малкото число класове при баденските народни училища ни показва, т. е. най-долното стъпало на слѣдното е *доуекласното сѣтно училище*; едно-класно, както въ Прусия, въ Баденъ сж такива. Общиятъ принципъ при раздѣленіе учебнитѣ години при слѣтото училища е: *всѣки учителъ води два класа* по учебно време. Споредъ това училища съ единъ учителъ слѣтото училище е *доуекласно*, при училища съ 2 учители е *двукласно*, при 3 учители е *трѣхкласно*, при четирима се дохожда до *четирекласно* училище. Разпрѣдѣлението на учебни години по класове при раздѣленіе слѣти училища ще видимъ отъ следната таблица:

Представената таблица се указва, че числото на слѣтитѣ въ едно учебно години се съ увеличаване онова на учителскитѣ сили, което е много важно, че съ прѣкъснато 4-ма учители прѣстава въско слѣти училища, слѣдов., сжществуватъ сѣла, които разполагатъ съ една, двѣ, трѣх или четири учители, а въ сѣла съ повече отъ четири учители, училищата сж чисто раздѣлни. Сжществата, които намираме при организираніе баденскитѣ основни училища въ сѣла по отношение сливането се дължатъ на съкратеното учебно време, като слѣдъ което израства *полудневното училище*. При всѣко училище *въ сѣло*, казва пруската организация; *полудневно използвано*, се провиква баденската организация, която казва, че да се даде право, да сж резултати отъ обучението. Това ще се повтори по-надолу. Тукъ не казва само радостниятъ фактъ, че полудневното училище, рожба на съкратеното учебно време въ пълното си владѣние. Не само въ

селата, но и въ градоветъ при училища съ съкратено учебно време изглежда полудневното училище. При училища съ разширено учебно време полудневното училище отстъпва мѣстото си на *цѣлдневното*, но само въ градоветъ.

Таблица за разпрѣдѣленіе учеб. години при слѣтото училище по класове:

Училища	имать	Учебни години за всѣки класъ:							
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
1	1	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8
2	2	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8
3	3	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8
4	4	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8

Съ загатването за полудневно училище е съвсѣмъ лесно да се разбере и времето за обучаване, прѣдписано за всѣки отдѣленъ класъ. Учителъ, който води 2 раздѣлни класа съ съкратено време, обучава една прѣдъ, другия слѣдъ обѣдъ. Сжщото се случва и съ тия, които водятъ слѣтитѣ класове. Общиятъ принципъ: *всѣки учителъ обучава 2 класа* се запазва за всички.

Увеличаването броя на учителскитѣ сили става не въз основа на числото на класоветъ, а въз основа на броя на ученицитѣ, подлежащи на задължително обучение. Съгласно § 14. отъ закона за основното образование въ Баденъ отъ 13. V. 1892 год., при всѣко училище се назначаватъ толкова учители, щото всѣкому да не се припаднатъ повече отъ 100 ученици за обучаване. Сжщиятъ членъ казва по-нататъкъ: по твърдѣ уважителни причини могатъ да се прѣдоставятъ нѣкому и то само съ разрѣшеніе на висшитѣ училищни власти за неопрѣдѣлено време и повече ученици, но при все това тѣхното число не трѣбва да прѣвишава числото 130. При цитирането този членъ отъ баденския законъ за основното образование считамъ за нужно да дамъ

и едно кратко разяснение върху същия. Определяното число ученици, принадлежащи се на всеки учител, не трябва да се смята като число, определящо нормалния брой на учениците за един клас (отделение). Не трябва да се изпуска изъ прѣтъ видъ, че всеки учител обучава два класа въ отделно време, значи срѣдно за всеки клас се падат по 50 ученици. Достигне ли брой на учениците, подлежащи на задължителното обучение, числото 180, общината е длъжна да си набави 2 учители, при 280 трима и т. н.

Съ растежа на числото на учениците при една община расте и онова на учителите, расте споредъ това и броятъ на отделенията. Броятъ на послѣднитѣ е винаги 2 пѣти по-голямъ отъ оня на учителските сили. Така че като се каже, какво една община разполага съ 8, 9, 10 и т. н. учителски сили, не трябва да се мисли, че общината има училище съ разширено учебно време, а и споредъ това 8, 9, 10 и т. н. отделни класове (паралелки), но не и винаги пъкъ трябва да се мисли, че класовете сж двоино повече отколкото учителските сили. Макаръ и рѣко, все пакъ се срѣщатъ тукъ-тамъ изключения отъ общото правило. Мотивитъ за това сж два: 1. изявеното желание на общината да се ползватъ нѣкои отъ класовете съ разширено учебно време и 2. обучаване двата пола при горните класове по отделно. При все че това, както споменахъ вече, се срѣща много рѣдко, все пакъ е прѣдоставено като право на общините. § 92. отъ закона за народното образование отъ 13. V. 1892 год. гласи: на общините се прѣдоставя пълна свобода, што заедно съ прѣдписанитѣ отъ закона нормални основни училища (съкратенитѣ училища) или вмѣсто тѣхъ да си устройватъ *разширени основни училища*, при които, при продължено учебно време, обучението може да се простре по-обстойно върху прѣдвиденитѣ отъ закона учебни прѣдмети за основното училище и върху други нѣкои нови, съответни на елементарното образование; споредъ това числото на учителите може да прѣвиши указаното въ закона. По-нататъкъ същиятъ членъ добавя: сжщо при всѣко основно училище могатъ да се устройватъ и отделни класове съ разширено учебно време. Тоже могатъ да се образуватъ особни, отделни за нѣкои нови прѣдмети, като напр. чуждитѣ езици, рисуване и пр. При все че законътъ е шедъръ и се явява равноправенъ къмъ всички подданици въ страната, все пакъ облагите отъ горѣцитирания членъ вкусятъ само градските общини. Училища, при които всичкиятъ класове иматъ разширено учебно време, носятъ названието *«разширени основни народни училища»*, такива пъкъ, при които се въвеждатъ и нѣкои нови прѣдмети, като напр. модернитѣ езици: френски и английски, рисуване, рѣчна работа и пр. и иматъ за цѣлъ да дадатъ по-широко образование на учениците, споредъ което иматъ и особенъ учебенъ планъ, носятъ и особнитѣ имена:

1. *Bürgerschule für Knaben* (Гражданско за момчета),

2. *Bürgerschule für Mädchen* (Гражданско за момичета). Подобни училища приложение само въ градовете; върху се повърна при разглеждане на карлсрудски училища.

Отъ цитирания по-горѣ членъ се има и такива училища, при които въ класовете водятъ съкратено (16 часа) пъкъ разширено (26—30 часа) учебно време. Такива могатъ да иматъ общини, разсѣ въ 3 и повече учителски сили. Тамъ, двама, или само единъ учителъ сѣ съ учебно време. При 3 учители 8-те учебни могатъ да се раздѣлятъ или на 6, или пъкъ на 4 отделни класове. При 6 класовете ния съкратено учебно време; при горните 3 години, стѣтавши V класъ сѣ ватъ съ разширено учебно време, останалите учебни години образувани IV класъ, 3-ти класъ, втората втори класъ, първата първа съкратено учебно време; разпрѣдѣленитѣ советѣ между тримата учители с право тѣхъ: първиятъ може да вземе I. и II. вториятъ — III. и IV. класъ, третиятъ третиятъ, V-я класъ съ разширеното учебно време; първите двама иматъ въ случая по 2 съкратено учебно време, т. е. $2 \times 16 = 32$ часа, третиятъ има 26—30 седмични V. класъ; или пъкъ всѣки може да вземе единъ отъ първите 3 класа съ съкратено (16 часа) и часовете на IV. класъ (16—26—30) да си разпрѣдѣлятъ по равно. Третя една комбинация, която сѣ явява като само че за уравнение часовете на тримата, водящиятъ V-я класъ съ разширено време, може да вземе 1 или 2 часа отъ първите на първите двама. Да ли и на зависи отъ часовото число на V-я класъ; той има 26 седмични часове, тогава 2 часа отъ първите двама, $26 + (2 \times 16) = 58$ първите получаватъ въ случая $32 - 2 = 30$ При по-високо число часове на V-я класъ (28, 29) третиятъ уч-ль може да вземе отъ първите двама, при число 30, не е какви допълнителни.

При 4 класа обучението за всички може да се ползува съ съкратено учебно време или пъкъ първите, долните два да иматъ гено, а горните два разширено учебно време. Първиятъ случай се явява тамъ, гдето изявятъ желание, што двата пола при класове да се обучаватъ по отделно. Вториятъ изявено желание разпрѣдѣленитѣ годишнини по класове взема слѣди:

I класъ	1 учебна година (двата пола)
II	» 2. и 3. учебни години. (»
III-а	» 4. и 5. » » момчета,
III-б	» 4. и 5. » » момичета,
IV-а	» 6., 7. и 8. » » момчета,
IV-б	» 6., 7. и 8. » » момичета,

за разпрѣдѣление работата се свежда училища съ 3 учители при 6 отдѣлни класове III. и IV. класове се явяватъ съ елки. Разпрѣдѣленето класовѣ между е сжщото както при училища съ 6 елки взема по 2 класа.

Въ случай пъкъ се явява тамъ, дѣто, безъ да проявятъ желание за раздѣлно двата пола, изказватъ такова за раздѣлно време. При подобно обстоятелствѣ дѣленieto взема слѣдния характеръ:

1. учебна година — съ съкрат. уч. време, и 3. учебни » — » » » , и 5. » — съ разш. » » , 7. и 8. » — » » » » .

Въ случай единиятъ отъ тримата учи-

и I. и II. класъ (2×16 часа), вториятъ класъ съ разширено време, третиятъ класъ сжщо съ разширено време.

Така могатъ да се устройватъ при едно училище класове съ и безъ разширено време, дѣто учителскитѣ сили надмилото 3. Общото правило обаче: *числото е два или по-големо отъ онова на*

и, си остава господствуваще. Това е въ приложено. Въ този случай при по-малкото учители нѣкои отъ класовѣ виси отъ числото на ученицитѣ — се ятъ на паралелки. Едно подобно раздѣлно учебнитѣ години по класове и ще се види отъ слѣдната таблица:

Вдъстарената таблица се вижда, че при съ 8 учители всички учебни години 2 паралелни класа, при училища съ 8 учители нѣкои уч. години иматъ паралелни класа. Това обаче не е общо.

Случва се щото нѣкои години да 3, 4 или 5 паралелки, когато други само или 2. Така напр. при съкратеното училище въ Карлсруе (мжжкото) пър-едини (1., 2., 3., 4., 5. и 6.) иматъ паралелни класа, 7-та има 3, 8-та само едно училище за момичета първата и одини иматъ по 5, третата, петата, седмата по 4, четвъртата 6, осмата ни класа.

Учителѣ училища обикновено двата пола дѣтѣ по отдѣлно и то не само въ от-сове, но и въ отдѣлни учил. помѣщения; при паралелни класове, ако разбира се а двата пола е приблизително равно, се обучаватъ отдѣлно отъ момичетата. учебна година, напр., при едно селско има 92 дѣца; ако отъ тия 50 сж мом-момичета, постѣдва раздѣлно обу-двата пола, ако обаче момчетата сж етата 22, въ такъвъ случай се разпрѣ-ото число 92 по равно за двата пара-са, безъ да се прави раздѣление на

казано за видоветѣ основни народни въ гротшерцогство Баденъ, можемъ да въ слѣднитѣ 7 точки:

1. Задължителното основно народно училище въ Баденъ е «съкратено основно училище», т. е. такова, при което обучението има съкратено учебно време — 16 седмични часа за всѣки класъ.

Таблица за класовѣ и паралелкитѣ при училища съ повече отъ 4-ма учители.

Брой на учители	Брой на класовѣ	Класове и паралелки отъ всѣка учебна година:							
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
5	10	I-a, I-б	II-a, II-б	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.
6	12	I-a, I-б	II-a, II-б	III-a, III-б	IV-a IV-б,	V.	VI.	VII.	VIII.
7	14	I-a, I-б	II-a, II-б	III-a, III-б	IV-a, IV-б	V-a, V-б	VI-a, VI-б	VII.	VIII.
8	16	I-a, I-б	II-a, II-б	III-a, III-б	IV-a, IV-б	V-a, V-б	VI-a, VI-б	VII-a, VII-б	VIII-a, VIII-б
9	18	I-a, I-б, I-в	II-a, II-б, II-в	III-a, III-б	IV-a, IV-б	V-a, V-б	VI-a, VI-б	VII-a, VII-б	VIII-a, VIII-б
10	20	I-a, I-б, I-в	II-a, II-б, II-в	III-a, III-б, III-в	IV-a, IV-б, IV-в	V-a, V-б	VI-a, VI-б	VII-a, VII-б	VIII-a, VIII-б
и т. н.	и т. н.								

2. Училището съ разширено учебно врѣме (26—30 седмични часа) или така нареченитѣ «разширени основни училища» (Erweiterte Volksschulen) не се задължаватъ отъ закона, отварянето имъ е право на общинитѣ.

3. Разширенитѣ основни училища, имащи за цѣль да дадатъ едно по-широко образование на ученицитѣ, или така нареченитѣ «граждански училища» (Bürgerschulen) сж също право на общинитѣ. Числото на учебнитѣ часове, седмичниятъ и учебниятъ имъ планове сж право на мѣстнитѣ училищни власти.

4. Слѣдното училище има най-малко 2 класа, обучавани по отдѣлно; еднокласно слѣдното училище въ Баденъ не съществува.

5. Възъ основа на съкратеното учебно врѣме полудневното училище намира най-широко приложение. Всѣки учителъ води по 2 класа, отъ които едина обучава прѣдъ, другия слѣдъ обѣдъ.

6. Числото на класоветѣ при всѣко училище е въ зависимостъ отъ онова на учителитѣ; въ всѣки случай първото е два пжги колкото второто.

7. Числото на учителитѣ за всѣко училище се опрѣдѣля възъ основа на броя на ученицитѣ, подлежащи на задължително обучение.

III. Учебни прѣдмети.

За постигане прѣдписаната съ § 20. отъ закона за народното просвѣщение (13. V. 1892 г.) цѣль — *обучението въ основното училище има за цѣль да подготви отъ ученицитѣ разумни, нравствено-религиозни, достойни членове на обществото* — основното училище си служи съ слѣднитѣ учебни прѣдмети:

1. Религия (библ. история, катихизисъ, черковни пѣсни, библия);
2. Четене и писане;
3. Граматика;
4. Сметане;
5. Пѣние;
6. Рисуване;
7. Геометрия;
8. География;
9. Естествена история;
10. Физика;
11. История;
12. Гимнастика за момчетата.
13. Ржкопѣние за момчетата.

Прѣдвиденитѣ учебни прѣдмети сж различно застъпени въ разнитѣ видове основни училища; училищата съ съкратено учебно врѣме иматъ сравнително много по-малко седмични часове за всѣки учебенъ прѣдметъ отколкото разширенитѣ училища. При все това часоветѣ за всѣки учебенъ прѣдметъ, както при еднитѣ, така и при другитѣ училища не сж строго опрѣдѣлени отъ закона, които поставя само една норма, споредъ която се дава право на учителя да повишава

или понижава часоветѣ за нѣкои прѣдметы, като разбира се винаги запазва самото общо число седмични часове. Кратеното, 26—30 за разширеното училище норми ще ни прѣдстави слѣдната таблица.

Таблица за седмичнитѣ часове по прѣдметы

Учебни прѣдмети:	Съкратени училища	Разширени училища
1. Религия	2	3
2. Писане и четене	2—3	3
3. Крѣпопись ¹⁾	—	1
4. Сметане	3—4	4
5. Пѣние	1	1
6. Реални прѣдмети: ²⁾		
а) На редно обучение	2—3	3
б) Геом. съ рисуване, геогр., естеств., физика	3—4	4

Дѣлитѣ цифри въ прѣдставената тукъ изразяватъ седмичнитѣ часове за едно основно училище, дѣлитѣ за разширено училище и то за този видъ отъ него, който избралъ най-малкото отъ прѣдвиденитѣ коня седмични часове (26). Отъ сжизнѣ виждаме, че както за еднитѣ, така и за разширенитѣ училища само часоветѣ по религия и сметане опрѣдѣлени, по останалитѣ може да се вземе или първото или второто указанитѣ за тѣхъ числа. За точното сравнение на седмичнитѣ часове за едно училище прѣдоставя свобода на учителитѣ да си избератъ една отъ възможнитѣ комбинации, съгорѣпосоченитѣ седмични часове за прѣдметы. Ако, напр., учителското тѣло при даденото училище опрѣдѣли за нѣмски езикъ то за сметане въ горнитѣ класове, да имъ малкото число часове за реалнитѣ прѣдметы (точка б) е 3, обязателно трѣбва да взематъ по-малкото отъ прѣдвиденитѣ за сметане число 3, а за долнитѣ класове, дѣто са нѣмскитѣ прѣдметы може да се вземе и второто число на часоветѣ по сметане (4); въ първото (3), или второто (4); въ случай за реалнитѣ прѣдметы ще се вземе първото (3), въ втория 2 часа.

Разнитѣ комбинации, които могатъ допуститъ при опрѣдѣляне седмичнитѣ часове за двата вида основни училища — съкратени и разширени³⁾ — ще покаже съ слѣдната таблица.

¹⁾ Часоветѣ по крѣпопись за училищата съ съкратено учебно врѣме влизатъ въ часоветѣ по нѣмски езикъ.

²⁾ Реалнитѣ прѣдметы подъ буква а) сж по класове (1., 2., 3. година), пѣдъ буква б) по полугодия (4—8 уч. години).

³⁾ Часоветѣ по реалнитѣ прѣдметы за разширенитѣ училища сж пѣдѣлявани за въ полза на часоветѣ по нѣмски езикъ на 4.

⁴⁾ Отъ разширенитѣ училища вземамъ тѣхъ които имъ 26 седмични часа.

а за комбинациите при седмичните часове.

Учебни предмети:	Съкрат. училища:						Раздѣл. училища съ 26 класа:					
	Долни класове			Горни класове			Долни класове			Горни класове		
	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III
Математика	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Немск. езикъ	5	6	6	5	5	6	11	10	7	8	8	8
История	—	—	—	—	—	—	2	2	2	2	2	2
Право	4	3	4	3	4	3	4	5	5	4	5	5
Физика	1	1	1	1	1	1	2	2	2	2	2	2
Химия	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Натр. обучение	3	3	2	—	—	—	1	4	—	—	—	—
Геом., рис. геогр., ест., физика.	—	—	—	4	3	3	—	7	7	6	—	—
	16	16	16	16	16	16	26	26	26	26	26	26

училища съ разширено време, които си дават повече седмични часове, добавяват и движат за реални предмети; там напр., се определят 30 седмични часа, а за предмети ще имат на разположение седмични часове.

Интересно ще бъде да видимъ и времето за започване, а също така и периода, който се продължава обучението по учебни предмети презъ траянето на учебното обучение. За тая цѣль ще си дадемъ пакъ съ друга една таблица.

а за началото и траянето на обучението по разнитѣ учебни предмети.

Учебни предмети.	Кои предмети въ кои класове се учатъ:							
Математика	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
Немск. езикъ	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
Право	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
Историческо обучение ¹⁾	I	II	III	—	—	—	—	—
Физика и рисувание	—	—	—	—	—	VI	VII	VIII
Химия	—	—	—	IV	V	VI	VII	VIII
Активност ²⁾	—	—	—	IV	V	—	—	—
Горня	—	—	—	—	—	VI	VII	VIII
Всичко	—	—	—	—	—	—	—	VIII

IV. Учебенъ планъ.

Правящиятъ за сега учебенъ планъ при тѣхъ основни народни училища датира отъ 1869 год. Той не е общъ за всички училища. За основа на разнитѣ видове планове служи само единъ, така именуванъ *нормаленъ учебенъ планъ*. Той е определенъ за училища съ съкратено учебно време и за тия отъ тѣхъ, при които всѣка учебна година образува отделенъ класъ, се обучава

отдѣлно отъ другитѣ, т. е. за раздѣлното съкратено основно училище. За всѣки другъ видъ училища нормалниятъ учебенъ планъ прѣтърпява известно модифициране, като се нагоява съобразно вида и времето, съ което разполага училището. Споредъ това при баденскитѣ основни училища съществуватъ слѣднитѣ видове учебни планове:

1. Нормаленъ учебенъ планъ за раздѣлното съкратено училище;

2. Учебенъ планъ за слѣти училища съ 1 учителъ при първия видъ разпрѣдѣление учебнитѣ години по класове (I класъ: 1., 2. и 3.; II класъ: 4.—8. учебна година),

3. Учебенъ планъ за слѣти училища съ 1 учителъ при втория видъ разпрѣдѣление (I класъ: 1.—4. уч. година; II класъ: 5.—8. уч. година);

4. Учебенъ планъ за слѣти училища съ 2 уч.;

5. " " " " " " " 2 "

Плановетѣ 2., 3., 4. и 5. сж сжиятъ нормаленъ планъ (1), различно модифициранъ съобразно съ разнитѣ видове училища.

Учебниятъ планъ за разширеното основно училище прѣписва сжиятъ учебни предмети, както тоя за съкратеното училище, само че въ поширокъ обемъ, прѣимуществено за реалнитѣ предмети.

Учебниятъ планъ за *гражданскитѣ училища* (Burgerschulen) се съставя при устройването на всѣко такова и влиза въ сила слѣдъ одобрението му отъ училищнитѣ власти. Понеже тия училища въ разнитѣ градове си поставятъ разни цѣли, то и учебнитѣ имъ планове споредъ това биватъ съвсѣмъ различни.

Тукъ нѣмамъ за цѣль да излагамъ разнитѣ учебни планове, а ще се задоволя само съ схващането вкратцѣ разнитѣ модификации, които прѣтърпява нормалниятъ учебенъ планъ (1) при слѣтитѣ училища, отъ изложбата на които пакъ ще се види групировката на отделнитѣ учебни години по класове и групи при отделнитѣ предмети. Ще разгледамъ, слѣдов., учебнитѣ планове (модифицирания нормаленъ учебенъ планъ) за училища съ единъ, двама и трима учители.

1. Учебенъ планъ за училища съ 1 учителъ.

Всички училища съ единъ учителъ сж двукласни и учениитѣ отъ 8-тѣ учебни години при тѣхъ сж раздѣлени на два класа — доленъ и горенъ. При това разпрѣдѣление, както се видѣ по-горе при разгледването на доветѣ училища, съществуватъ два случая: въ първия случай долниятъ класъ обхваща първитѣ 3 учебни години, горниятъ останалитѣ 5, при втория случай първия класъ обхваща първитѣ 4, вториятъ (горниятъ) останалитѣ 4 години.

Първи случай:

Втори случай:

I класъ: 1., 2. и 3. уч. г. II класъ: 4., 5., 6., 7., 8. уч. г.
II класъ: 4., 5., 6., 7., 8. уч. г. I класъ: 1., 2., 3., 4. уч. г.

скиѣ цифри означаватъ разнитѣ комбинации. Въ III класъ се учи въ свързка съ II класъ. Въ VI, VII и VIII класове се въема само I класъ.

Съобразно тия два случая нормалниятъ учебенъ планъ прѣтърпява двѣ различни модификации, слѣд. е отчасти различенъ за двата вида двукласни училища, поради което и азъ ще го прѣдамъ по отдѣлно и за двата случая.

а) Първи видъ двукласни училища.

При първия видъ двукласни училища долниятъ класъ обхваща 1., 2. и 3. учебни години, горниятъ 4., 5., 6., 7. и 8. Тия два класа се обучаватъ по отдѣлно и то единиятъ, (прѣимуществено горниятъ), прѣдъ обѣдъ, другиятъ, (долниятъ), слѣдъ обѣдъ. При обучението се внимава щото ученицитѣ отъ всѣки класъ да бъдатъ раздѣлени по възможностъ на по-малко групи, обикновено на двѣ. При нѣкои учебни прѣдмети се дава пълна възможностъ, щото материалътъ да се вземе по нормалния учебенъ планъ, при други обаче може да се обработи съ съотвѣтнитѣ групи само като се разпрѣдѣли на два или повече турнуси (отдѣли). Какъ се приспособява това при отдѣлнитѣ прѣдмети, ще видимъ по отдѣлно за всѣки отъ двата класа.

Доленъ класъ.

Първата учебна година образува една напълно самостоятелна група по всички учебни прѣдмети; втората и третата учебни години по всички прѣдмети, изключая смѣтането и граматическитѣ упражнения, се обучаватъ задружно и образуватъ втората група на долния класъ. Долниятъ класъ, слѣдов., съ изключение на смѣтането и грамат. упражнение, се обучава като сгруппиранъ не отъ 3, а отъ 2 учебни години. При смѣтането групитѣ се увеличаватъ на 3. Когато една отъ групитѣ се обучава директно, другата (по смѣтане другитѣ) има тихо занятие. Понеже първата учебна година съставя самостоятелна група, то обучението за нея се води по нормалния учебенъ планъ. Втората и третата уч. години, слѣти въ едно, се обучаватъ по отдѣлнитѣ прѣдмети както слѣдва:

Четене. Обучението по четене се води общо и за двѣтѣ уч. години: съ всички ученици се обработватъ едни и същи четива. При тая задружностъ ученицитѣ отъ III. уч. година служатъ за образецъ на ония отъ втората.

Граматически упражнения. Изучаването на тѣзи упражнения започва въ III. година, споредъ това се минаватъ само съ ученицитѣ отъ третата година.

Ортография. При все че ортографскитѣ упражнения сѫ общи за 2. и 3. уч. година, все пакъ се обръща особено внимание върху сръчността и знанието на ученицитѣ отъ двѣтѣ години; когато напр. едно разработено общо и съ двѣтѣ уч. години четиво има да се прѣчише отъ ученицитѣ, спаданъ къмъ втората година, то ония отъ третата могатъ да изпълнятъ същата работа или подъ диктовка, или пъкъ да го напишатъ наизустъ. Значи встъпителната

работа, подготовката къмъ писането, се я общо съ двѣтѣ години, изпълнението яз разклонение: втората година прѣписватъ пишатъ подъ диктовка или наизустъ.

Краснописъ. Краснописътъ се води съ двѣтѣ години.

Смѣтане. При обучението по смѣтаниятъ класъ се раздѣля на 3 групи—въ година съставя отдѣлна група, обучава дѣлно. Споредъ това, когато едната гр директно занимаше, другитѣ двѣ яватъ При всѣки учебенъ часъ всѣка група минути директно и 40 минути тихо за

Нагледно обучение. Прѣдписаниятъ материалъ по нагледно обучение за третата учебна година се минаватъ въ двугодишентъ турнусъ общо съ двѣтѣ дини. Прѣзъ първата година на турнуса с ботва общо съ всички ученици прѣдмв материалъ за втората учебна година, слѣдната година пъкъ прѣдвидениятъ тата учебна година.

Горенъ класъ.

Съставляящитѣ горния класъ 5 учебни се раздѣлятъ на двѣ групи—долна и горната група влизатъ 4. и 5., въ горня и 8. учебни години. Учебнитѣ години и група се обучаватъ общо, тъй че горенъ класъ взема видъ на слѣтъ класъ вѣн не отъ 5, а само отъ двѣ отдѣли. Съобразно съ тази группировка повеч учебнитѣ прѣдмети при долната група ватъ съ *двугодишентъ*, а при горната съ *ишентъ турнусъ*, т. е. прѣдписаната отъ и учебенъ планъ учебна материя за 4. година ни се схваща въ два отдѣла: А и обрабoтвa общо съ двѣтѣ уч. години—0 А прѣзъ първата, отдѣлтѣ Б прѣзъ година; оня пъкъ за 6., 7- и 8. учебни нини се раздѣля на 3 отдѣла: А, Б, които всѣки се обработва сѫщо общо с иринаданъ се на групата ученици въ година: първата година се обработва от втората отдѣлъ Б, третата В. При това забѣлѣжки, че при образуването на тия нормалниятъ учебенъ планъ не остава и нентъ, т. е. не трѣбва да се разбира, че и зуването на отдѣлитѣ А, Б, В, всѣки точно прѣдписания отъ нормалния учебен материалъ за съотвѣтнитѣ учебни год група А напр. обхваща материала за групата Б за селмата, групата С за осмат година. Именно тукъ се състои модифици на нормалния учебенъ планъ. 4. и 5. годишнини се смятатъ като единъ клас трае 2 години, 6., 7. и 8. пъкъ като който трае 3 години. Споредъ това п ното отъ нормалния учебенъ планъ за уч. година учебно градиво се минава с ята група въ течение на 2 години, и обаче посочения редъ на нормалния а

съвѣтъ друга форма, тукъ ставатъ такива задачи, които правятъ обучението за единъ учебенъ годишнъ въ единъ възможностъ се спазва и съ горния група. Така горниятъ материалъ въ 2 или 3 отдела, минава се съ собствената група въ 2 или 3 години, въ единъ *турнусъ*, който споредъ трайната връжето, прѣзъ което има да се минае, или нѣмъ *тригодишенъ*. Затова се казва и по-точно нѣкои отъ предметитъ имать двегодишнѣ или пакъ тригодишенъ турнусъ. Това значи за всѣки предметъ при двѣтъ групирания класъ по отделно.

Долна група.

Долната група на горния класъ спазватъ принципъ отъ 4. и 5. учебна година. При нѣщо отъ предметитъ учебното градиво се дава единъ двегодишенъ турнусъ, а при нѣмъ турнусътъ е едногодишенъ, повторенъ два

раза. Обучението по четене се води съвѣстно и за двѣтъ уч. години. Разбира се, не се казва изъ прѣдметъ обстоятелството, нѣщо да учебна година да се прѣдизвятъ особени задачи. При все че тукъ де може да стане дума за турнусъ, понеже материалътъ не е прѣдизведенъ, все пакъ съществуватъ единъ годишенъ турнусъ. Учителитъ си разпредѣлящата на два отдела — А, Б и въ така, като нѣматъ да работятъ приобщително еднакъ по четива. При подобно групиране обработитъ прѣзъ първата година четива нѣма да се дава за повторение прѣзъ втората и обратно, докато единъ прѣзъ третата — при започването на новия турнусъ съ нови четива.

Граматика. При граматиката е застъпено единъ турнусъ. Материалътъ за 4. и 5. учебна година е така разпредѣленъ, като нѣматъ да въ всяка година отъ турнуса се даватъ основнитъ знаения, безъ които е немислително разширение и слѣдъ това даватъ прибавения отъ естеството, което е дава тѣхното минаване и въ първата и въ втората година на турнуса. Значи първата половина материала, прѣдизведенъ за въ всяка година турнусъ, е обща и за двѣтъ години, втората половина. Първата половина на турнуса обхваща писаната споредъ норматива учебна материя, а материя за 4-та учебна година съ малка частъ отъ материала на 5-та година, именно именитъ и съществителнитъ имена въ свързаностъ и нѣматъ въ фраза една обхваща прѣдметната материя отъ 5-та учебна година съ малка частъ отъ 4-та. Втората половина на турнуса е обща и за двѣтъ години, втората половина. Първата половина на турнуса обхваща писаната споредъ норматива учебна материя, а материя за 4-та учебна година съ малка частъ отъ материала на 5-та година, именно именитъ и съществителнитъ имена въ свързаностъ и нѣматъ въ фраза една обхваща прѣдметната материя отъ 5-та учебна година съ малка частъ отъ 4-та. Втората половина на турнуса е обща и за двѣтъ години, втората половина.

Писане. Писането се води общо и за двѣтъ учебни години въ свързка съ четенето.

Смѣтане. Обучението по смѣтане се води общо и за двѣтъ учебни години; тукъ се явява за пръвъ пътъ така наречения *согодишенъ турнусъ*. Долниятъ материалъ, прѣдизведенъ за 4. и 5. учебна година, схванатъ въ единъ отделъ (А), се обработва двѣ пъти съ едни и същи четива; съ други думи казано, материалътъ, който при раздѣлянето училище се минава въ 2 години, тукъ при свързаното се минава само въ една, повторенъ два пъти. Съществителнитъ прикрития и числителитъ и смѣтането, допуснати прѣзъ първата година, се допълватъ и коригиратъ прѣзъ втората.

География. За минаване прѣдизведения за 4. и 5. учебна година учебенъ материалъ по география се образува също двегодишенъ турнусъ, както слѣди.

1. година — повторение за родното мѣсто (материалътъ отъ 3. година). Запознаване съ окръжия, въ който спадатъ родното село или градъ. Общо описание на грохерцството Баденъ. Подробно изучаване северната частъ отъ грохерцството Баденъ.

2. година — повторение за родното мѣсто (материалътъ отъ 3. учебна година), запознаване съ окръжия, въ който спадатъ родното село или градъ, общо описание на грохерцството Баденъ и подробно изучаване южната частъ на грохерцството Баденъ.

И тукъ, както при граматиката, първата половина отъ всяка учебна година на турнуса съдържа една и съща материя, новата материя, т. е. тѣмъ, които се явява само въ никакъ прѣзъ трайността на турнуса, характеристична за всяка отъ тѣмъ и тѣмъ, се съдържа въ втората половина на турнуса и въ 5-та година на турнуса материалъ. Грамматиката, което се обработва и за двѣтъ години на турнуса, е 1. Повторение отъ естество за родното мѣсто, 2. Запознаване съ окръжия, въ който спадатъ родното село или градъ и 3. Общо описание на грохерцството Баденъ. Характеристична за всяка година на турнуса, т. е. тѣмъ, които се обработватъ само въ една материя, се явява за пръвъ пътъ въ турнуса.

1. година — повторение за родното мѣсто (материалътъ отъ 3. година). Запознаване съ окръжия, въ който спадатъ родното село или градъ. Общо описание на грохерцството Баденъ. Подробно изучаване северната частъ отъ грохерцството Баденъ.

2. година — повторение за родното мѣсто (материалътъ отъ 3. учебна година), запознаване съ окръжия, въ който спадатъ родното село или градъ, общо описание на грохерцството Баденъ и подробно изучаване южната частъ на грохерцството Баденъ.

И тукъ, както при граматиката, първата половина отъ всяка учебна година на турнуса съдържа една и съща материя, новата материя, т. е. тѣмъ, които се явява само въ никакъ прѣзъ трайността на турнуса, характеристична за всяка отъ тѣмъ и тѣмъ, се съдържа въ втората половина на турнуса и въ 5-та година на турнуса материалъ. Грамматиката, което се обработва и за двѣтъ години на турнуса, е 1. Повторение отъ естество за родното мѣсто, 2. Запознаване съ окръжия, въ който спадатъ родното село или градъ и 3. Общо описание на грохерцството Баденъ. Характеристична за всяка година на турнуса, т. е. тѣмъ, които се обработватъ само въ една материя, се явява за пръвъ пътъ въ турнуса.

За 1. година — подробно описание северната част на Баден, а за 2. година — подробно описание южната част на Баден.

При подобна групировка учениците от 4. учебна година не срещат никаква спънка при обучението, понеже в началото се явява тази материя, която подхожда на тяхната възраст и развитие, а колкото се отнася до втората част, характерната за всяка година от турнуса, съвсем безразлично е за учениците да ли ще започнат изучаването на своето отечество съ северната или южната му половина. Досадно е само повторението, което се прави в началото на всяка година, но то е неизбежно.

Естествознание. И естествознанието се минава по един двугодишен турнус; при него разглежданите естествени предмети се минават за всяка година, само учението за човешкото тяло се повтаря два пъти.

1. година — описание известно число животни, растения и минерали, взети като представителни на развитите класове, видове и фамилии, съпоставянето им по родство и учение за човешкото тяло.

2. година — описание известно число животни, растения и минерали, обаче не срещат, които се минават в 1. година и учене за човешкото тяло (както в 1. година).

Пѣние. Гласовите и слухови упражнения се изпълняват общо и съ двѣте учебни години, а често биват общи и за двѣте групи на горния клас. Пѣсните се пѣят общо от двѣте групи (4—8 учебни години), а при по-трудните учениците от 4. и 5. година (долната група) пауират в началото, докато постепенно се привикнат и сдружат съ общото течение.

Горня група.

Горната група на горния клас обхваща последните три учебни години на задължителното обучение, 6., 7. и 8. Разпрѣдѣлението материала по разниги предмети при нея се явява въ по-големата си част съ тригодишен турнус.

Четене. Четенето се води по подобие на онова при долната група общо и за трите учебни години. Всяка година се обработват нови четива и стихотворения.

Граматика. Материалът по граматика се раздѣля на три отдѣла, всеки от които се обработва през течение на една учебна година, трите въ продължение на три, турнуса е, следователно, тригодишен. Въ началото на всяка година от турнуса се повтаря учението въ долната група (4. и 5. учебна година) и следъ това се минава по известна част от новата, припаднала се за горната група материя.

Писане. Сжщо общо за трите учебни години въ свързки съ четивата.

Сметане. Предвиденият от нормалния учебен планъ за трите учебни години на горната група учебен материал се слива въ единъ общъ отдѣлъ и се обработва съ цялата група

всяка година, т. е. повтаря се 3 пъти и е едногодишен повторенъ 3 пъти.

Геометрия и рисуване. Редовен при геометрията не може да се има материалъ за трите учебни години (не се слива въ съществения си част и ботва всяка година, както при сметане повтаря се 3 пъти. При тая обработка е внимание върху подготовката на ученика, което се изисква от учениците дини, не се налага и на ония от които оне повече от шестата учебна година не обучението е общо, цялостъ за всяка се запаватъ съ шестата учебна година ват отново знанията върху линията съ седмата — повърхнините, съ осматческото съдържание на тѣлата.

При рисуването се разпрѣдѣлятъ въ групи и съ всяка се поставя въ подготовката ѝ.

География. И при географията се трите учебни години общо, значи не се минава въ единъ тригодишен турнус нормалния учебен планъ само общата география се предвижда за 6. година, друга за 7-та. Като материалъ за 6. година въ добавкъ на общата география предвижда подробното описание на Германия, а като такъвъ за 7-та — обща за Европа. При сливането трите учебни въ едно нормалния учебен планъ е едно измѣнение, като се схваща всматъ от общата география въ едно и се два пъти презъ целия турнус. Разпрѣдѣленето е следното:

1. година — обща география (през материалъ споредъ нормалния учебен планъ за 6. и 7. години); подробно описание на Австроунгария.

2. година — обща география (както за 6. година); общи познания за Европа.

3. година — познания за останалите земното кълбо. Азия, Америка, Африка (материалъ предвиденъ споредъ планъ за 8. година.)

Физика. Обучението по физика се съ трите учебни години и понеже нормалния училищенъ планъ физика вижда само за 8-та година — въ 6. учи — го презъ периодъ отъ всички години само презъ една отъ тѣхъ физика, а презъ останалите 2 не сжже какъвъ часъ по тия предмети въ програмата. Едно кратко разяснение: отъ 6. и 7. учебна година не сжже учатъ физика, обаче презъ видъ на състоято, при което сж поставени, единъ видения материалъ по физика заедно снитъ отъ 8. учебна година; това се е веднажъ презъ трите години, съ която горната група на горния класъ. примѣръ: презъ 1900/1901 учебна година снитъ отъ 6., 7. и 8. учебна година учатъ

отъ 8-та годишнина минаватъ прѣдъ тѣхъ материалъ по физика, следователно своя дългъ свършо така, както върѣме и оння отъ 6 и 7 учебна макаръ и година или два по-рано, тѣ своитѣ задължения свършо физиката значи се завършва всичко година. Следната 1901/1902 учебна се учи физика. Отъ влиза цитѣ прѣдъ въ групата учебни години само една не е учила още физика, а 7. и 8. години, които прѣзъ итеклата 1900/1901 година бѣха 6. и 7., сж прѣминали вече по физика. Само така прѣзъ втората година 1902/1903 не се учи физика, а се явива още една учебна година — шеста, която не е учила физика, или физика за тая година сж 6. и 7. години. Една година слѣдъ това, прѣзъ год. неучилинѣ физика учебни години сж, именно: 6., 7. и 8., слѣдователно върѣме да се учи физика; споредъ това дна се учи физика сжщо така, както 1901/1902 год. Всичко това ще се види по отъ слѣдната скица:

01 г. 6., 7., 8. учебни години учатъ
02 г. 6., 7., 8. учебни години не учатъ
03 г. 6., 7., 8. учебни години не се учи
04 г. 6., 7., 8. учебни години учи се

05 г. 6., 7., 8. учебни години не сж учили

06 г. 6., 7., 8. учебни години не сж учили

Това, което се казъ за пѣтното при

рупа, важни и за двѣтѣ групи.
я. Материалътъ по история се минава въ
ентъ турнусъ — всѣка година се обра-
до съ всички ученици на групата по
тритѣ отдѣли А, Б, В

б. божии. Всичко относение се до рели-
обучение се опрѣтѣля и прѣдписва не
иниитѣ, а отъ черковнитѣ власти.
това учебниятъ планъ по законъ
двѣтѣ отдѣленя отъ общия учебенъ
понеже въ просекерпогство Баденъ,
Германия, сжществуватъ двѣ борещи
повѣдания — католическо и протес-
споредъ което и ученицитѣ, прина-
да всѣко отъ тѣхъ, трѣбва да получатъ
то на своето въроизповѣдане рели-
учение, то всѣка една на двѣтѣ въро-
ния висша черковна власть се грижи и
сичко необходимо досѣжно религиоз-
ление на своето паство. Вѣтѣстние
рано намираме при баденскитѣ основни
два съвсѣмъ отдѣлни учебни планове
озното обучение — учебенъ планъ за
кото и учебенъ планъ за протестан-
гиозно обучение. Дѣйстващитѣ за
са сж въ сила отъ една сравнително
късна дата, отколкото общия учебенъ
училищнитѣ власти; католическиятъ е

въ сила отъ 13. VIII. 1888 год., протестанскиятъ
отъ 12. III. 1894 год. Католическиятъ учебенъ
планъ както по учебната си материя, така и по
групированитѣ ѣ и развитѣ възросе училища, се
сжществено различава отъ протестанския. При
разпрѣдѣлението, обаче, учебната материя по клас-
сове и групи и двата се съобразяватъ съ раз-
прѣдѣлбата на училищнитѣ власти. Тукъ ще
наложка само изискванията на двата учебни
плана относително приложението имъ при първия
видъ двуklassни училища.

Католически учебенъ планъ. Той дава прѣди
сичко слѣднитѣ общи наставления: 1. Всички
ученици отъ единъ класъ трѣбва да бждатъ
едновременно обучавани върху една и сжща
тема, споредъ това обучението ще се разширява
по учебни години съласно принципъ на кон-
центрическитѣ кръгове. 2. Всички ученици,
които се обучаватъ едновременно, трѣбва да се
ползуватъ отъ едни и сжщи учебници, едни и
сжщи библейски истории и катихизиси. 3. Раз-
нитѣ клонове на религиозното обучение (биб-
ленска история, катихизисъ, пѣсники, богослу-
женне) трѣбва да се привеждатъ винаги въ най-
тѣсна връзка по между си, единъ другъ да се
допълнятъ и освѣгляватъ, дори тѣмъ дѣто за
катихизисъ и библейска история сж прѣдвидени
особни часове и обучението по катихизисъ се
води отъ свещеникъ, а по библейската история
отъ учителъ, трѣбва да сжществува само разпрѣ-
дѣление на работата, но не и вътрѣшно разпо-
кладване на срѣднитѣ прѣдмети; винаги при
обучението по катихизисъ да се обясняватъ раз-
гледванитѣ истини въз основа на библейскитѣ
разкази и обратно

Долненъ класъ — 1., 2. и 3. учебни години.
За първитѣ 3 учебни години нормалниятъ уче-
бенъ планъ прѣдвижда 17 библейски разкази
отъ стария и 21 отъ новия завѣтъ. При слива-
нето на тритѣ учебни години въ единъ класъ
се сливатъ и прѣдвиденитѣ библейски разкази
(17+21) въ едно, образуващъ единъ отдѣлъ,
който се обработва не въ продължение на 3 го-
дишенъ периодъ, както при раздѣлитѣ училища,
а въ периодъ отъ една година, т. е. така образу-
ваниятъ отъ 38 разкази отдѣлъ се минава 3 пѣти
съ едни и сжщи ученици, знаи турнусътъ е
едногодишенъ потретенъ. Макаръ че обучението
е общо за тритѣ възрасти, образуващи долния
класъ, все пакъ не се раздава равномерно по-
между имъ. Ученицитѣ отъ първата уч. година
заучаватъ само главнитѣ истини отъ разказитѣ,
схващати въ кжси прости изречения; тия отъ
2-та учебна година получаватъ сжщитѣ въ по-
широка форма; оная пакъ отъ третата, послед-
ната учебна година на класа заучаватъ разказитѣ
подробно, като се упражняватъ и въ ловко раз-
казване. Отъ всѣки разказъ се изваждатъ изрѣ-
чения, формутирани споредъ изискванията на
катихизиса, и се изучаватъ наизустъ.

Горненъ класъ — 4., 5., 6., 7. и 8. учебни
години. Този класъ се раздѣля на двѣ групи:

първата обхваща 4. и 5. учебна година, втората 6., 7. и 8. И двѣтъ групи се обучаватъ едновременно върху една и съща материя. Споредъ това материалътъ по катихизисъ и библейска история се обработва прѣзъ врѣмето, съ което разполага класа (5 години) по 2, отчасти 3 пкти. Обучението се ползува съ двугодишенъ турнусъ съ повторено, а за нѣкои учебни и години потребено минаване. Материалътъ е раздѣленъ на два отдѣла - А и Б. Прѣзъ първата година на турнуса се обработва отдѣла А общо съ цѣлия класъ, прѣзъ втората се обработва отдѣла Б. Обучението по библейска история е съвсѣмъ общо за двѣтъ групи, а онова по катихизисъ прави различие между възраститѣ както прѣзъ втората, така и прѣзъ първата година на турнуса — на ученицитѣ отъ втората група дава по-голяма тежестъ. Прѣзъ 3. и 4. учебни години турнусътъ получава своето повторение, отдѣлитѣ А и Б, се минаватъ втори пкти. Прѣзъ 5. година турнусътъ започва своето потребване, което става не въ цѣлостъ — нѣкоя година не получава цѣло потребване, а само откъслечно — нѣкои потребватъ отдѣла А, нѣкои отдѣла Б.

Протестанскиятъ учебенъ планъ дава съвсѣмъ друго разпрѣдѣление на материята:

Доленъ класъ (1—3 години). Прѣдвиденитѣ за първитѣ 3 години разкази се разпрѣдѣлятъ на 3 отдѣли и всѣки се минава прѣзъ течение на една година общо съ цѣлия класъ. Турнусътъ е тригодишенъ: 1-ва година отдѣла А, 2-ра година отдѣла Б, 3-та година отдѣла В.

Горенъ класъ (4—8 години). Този класъ е раздѣленъ също както при католицитѣ и всѣка група се обучава по отдѣлно. Когато едната група се занимава директно отъ учителя, другата има тихо занимание като прѣписва нѣкои заучени по-рано афоризми или извлѣчение отъ разказитѣ, или пъкъ внимава въ обучението на другата група, като се задаватъ сегисъ-тогисъ въпроси и ней. Споредъ това материалътъ за долния група (4. и 5. учебни години) има двугодишенъ турнусъ, също и она за горния група има двугодишенъ турнусъ, като се потребва единъ отъ отдѣлитѣ А и Б, както става при католическия учебенъ планъ.

* * *

Слѣдъ тия указания върху модифицировката на нормалния учебенъ планъ вѣдѣствие на приложението му при първия видъ двукласни основни училища, ще си позволя да схвана всичко казано върху това въ една прѣгледна таблица. Тя ще прѣдстави въ обща форма отъ една страна групитѣ, на които се раздѣля всѣки класъ при разнитѣ учебни прѣдмети, отъ друга — видоветѣ турнуси за всѣки класъ или група. На това мѣсто считамъ за необходимо да направя още една забѣлжка върху схващането на «турнуса» и неговитѣ форми. Подъ понятието «турнусъ» се разбира периодътъ отъ врѣме, прѣзъ който има да се обработи единъ прѣдвиденъ отдѣлъ отъ

учебното градиво за извѣстенъ класъ този периодъ може да бѣде едного или тригодишенъ; споредъ това ко по-горѣ, различаваме три вида тур годишенъ, двугодишенъ и тригодиш всички прѣдмети тѣ не се явяватъ въ една форма. Едногодишниятъ тур при отдѣлитѣ класове или групи, полагатъ съ 1, 2, 3 или повече учебни години, двугодишниятъ изпжква при периодъ 4 и 5 учебни години, тригодишниятъ периодъ отъ 3, 4 и 5 години. Съ едногодишни турнуси, каквито сж обучението въ 1. учебна година и прѣзъ 2., и 3. уч. години, които запази форма на нормалния учебенъ планъ допускатъ никакви речетирания; в динни турнуси (сжѣтане въ 4. и 5. които се минаватъ 2 пкти, повтарягъ поодъ редъ; има и такива, които се (сжѣтане въ 6., 7., 8. години). случаватъ и съ двугод. и тригодишнитъ Нѣкои отъ тѣхъ се минаватъ единъ и се повтарятъ изцѣло или само отчас

Друго освѣтаение. При едногоди турнуси цѣлата учебна материя за с група или класъ е разпрѣдѣлена самъ отдѣла и се повтаря толкова пкти години на разположение има групата. При двугодишнитѣ турнуси учебното разпрѣдѣлено на два отдѣла — А и Б, и толкова пкти, колкото пкти числото държа въ числото означаващо години които разполага съответната група. Споредъ това опрѣдѣление при нѣ двугодишнитѣ турнуси не прѣтърпяватъ повторение, но при нѣкои се повтарятъ.

Друга забѣлжка. Двата отдѣлни двукласното училище въ Баденъ не се смятатъ като курсовѣтѣ при едн училище въ Пруссия: тѣ сж два съвсѣмъ класове, обучаваани по отдѣлно. Това: при разглеждане седмичния планъ.

Разяснение на таблицата I. Цифритъ подъ графата «групи», както въ лѣвата класъ), така и въ дѣсната (горенъ класъ) вина на таблицата показватъ броя на които се раздѣля всѣки класъ при о по отдѣлитѣ прѣдмети. При внимателно сѣждане общитѣ виждаме, че числото нѣтъ за долния класъ, изключая сжѣдникъ между 1 и 2. Класътъ, раздѣленъ на групи, приема видъ на класъ, образъ двѣ различни възрасти; при такъвъ класъ се обучава така, като че има на ученици не отъ 3, 4 или 5 уч. години, стояща съ горния класъ, а такива само отъ едни възрасти. Едната група се занимава, другата тихо. Тамъ дѣто образува само една група, смята се на раздѣлно училище, т. е. класъ сжѣтане само отъ една учебна година, една възраст. Въ този случай обучението е

отъ тихото не се указва нужда. Три групи дохождатъ само при смѣтане въ долния класъ и тогава всѣка уч. година се обучава по отдѣлно.

Една група се явява: въ *долния класъ* при законъ божии, граматика и пѣние, въ *горния класъ* при католишкия законъ божии, естествознание, пѣние, физика, геометрия съ рисуване и история.

Две групи се явяватъ: въ *долния класъ* при четене, ортография, и нагледно обучение, въ *горния класъ* при протестанския законъ божии, четене, граматика, ортография, смѣтане и география.

Три групи — само при смѣтане въ долния класъ.

2. Подъ графата *«колко годишенъ турнусъ?»* се указва вида на турнуситѣ при разнитѣ прѣдмети.

Едногодишенъ турнусъ намираме по всички прѣдмети на долната група отъ долния класъ, изключая протестанското религиозно обучение, по граматика и смѣтане на горната група отъ долния класъ, по смѣтане при долната група на горния класъ и по смѣтане, физика и геометрия при горната група на горния класъ.

Двугодишенъ турнусъ иматъ: четенето, ортографията и нагледното обучение при горната група на долния класъ, религиозното обучение, четенето, граматиката, ортографията, географията и естествознанието при долната група на горния класъ и религиозното обучение при горната група на горния класъ.

Тригодишенъ турнусъ иматъ: протестанското религиозно обучение въ долния класъ, четенето, граматиката, писането, географията и историята при горната група на горния класъ.

3. Подъ графата *«колко отдѣли»* сж означени отдѣлитѣ, на които се раздѣля учебното градиво по всѣки прѣдметъ. Тѣ съответствуватъ на турнуситѣ: при едногодишнитѣ турнуси се явява само единъ отдѣлъ (А), а при двугодишнитѣ турнуси изпжкватъ два отдѣла (А и Б), при тригодишнитѣ три (А, Б и В).

4. Подъ графата *«колко пѣти се минава?»* е показано колко пѣти прѣзъ течение на врѣмето, съ което разполага класа или групата, се минава всѣки турнусъ, т. е. колко пѣти се повтарятъ отдѣлитѣ, на които се разпада учебната материя.

б) Втори видъ двукласни училища.

Числото на ученицитѣ отъ долнитѣ класове при всѣко училище бива обикновено по-големо отколкото онова на горнитѣ, често обаче се явяватъ случаи и съ обратенъ характеръ — при нѣкои училища подлежащитѣ на задължително обучение дѣца сж така сгруппирани, што долнитѣ три уч. години броятъ въ редоветѣ си едно незначително число ученици, когато горнитѣ двойно или тройно повече. Подобни случаи обусловатъ създаването на втория видъ двукласни училища; при тѣхъ разпрѣдѣлението на 8-тѣ години между двата класа е слѣдното:

Доленъ (първи) класъ 1., 2., 3. и 4. уч. години.
Горенъ (втори) » 5., 6., 7. и 8. » »

Характерниятъ бѣлѣгъ на втория класни училища се заключава само в лянето на четвъртата уч. година о класъ въ долния. При все че разлик двата вида двукласни училища се с въ причисляване четвъртата година к или горния класъ, то модификации прѣтърпява нормалниятъ учебенъ план ложението си тукъ и тамъ взема особ теръ. По подобие на изложението на рания учебенъ планъ за първия видъ училища ще дамъ съвсѣмъ кратко втория видъ.

Доленъ класъ (1—4 уч. год

Долниятъ класъ при втория видъ училища се раздѣля на 2 групи: първата група обхваща първата учебна година горната група — 2., 3. и 4-та учебн. Всѣка отъ групитѣ се обучава по отдѣл. уч. години на втората група, съ изкл. смѣтането и граматиката, се обучава. Понеже първата учебна година състае група и се обучава сама за себе си, малниятъ учебенъ планъ за нея не пр никакви модификации. Модифициро останалитѣ 3 уч. години е слѣдната:

Четене. Обучението по четене се во. съ тритѣ уч. години сжщо така, както пр видъ двукласни училища. Четивата се п въ три отдѣла (А, Б и В), по единъ з отъ 3-тѣ години, съ които разполага ку групата.

Граматика. По граматика се обучава 3. и 4-та уч. години. Нормалниятъ учебен се модифицира така, што се обработ материалътъ за третата уч. година, като се 2 пѣти. Турнусътъ е едногодишенъ.

Писане. Писането се води въ свр четенето и граматиката както при първи двукласни училища. Турнусътъ е трито

Смѣтане. Понеже всѣка уч. година се по отдѣлно, то нормалниятъ учебенъ п прѣтърпява никаква промѣна. Въ вс 4-тѣ прѣдвидени седмични часове за с обучава въ непосредно (директно) сам групи на класа, а едната прѣживѣва цѣ въ тихо занятие.

Нагледно обучение. Тритѣ уч. го. обучава въ общо. Материалътъ се минава годишенъ турнусъ. Прѣдвидената ма отечествознание и естествознание за 4-та уч не се минава, а оставя се за горния кл

Пѣние. Както за долния, така и за класъ пѣнието се води сжщо както при видъ двукласни училища.

Горенъ класъ (5.—8. уч. годи

Този класъ се раздѣля сжщо на дв 1 долния и горния. Долната обхваща 5. и 6, 7. и 8. учебни години. Модификация малния учебенъ планъ е слѣдната:

на група (5. и 6. години).

Четене, граматика и писане обучението се състои общо съ двугодишенъ турнусъ.

Четето има също двугодишенъ турнусъ. Половина се минава предвидената материя една година, втората она за 6-та, като вся изучаващото на десетинишнѣ дробнѣ.

География. При тоя видъ двукласни училища, географията започва вмѣсто четвѣтната учебна година. Минава се въ единъ турнусъ. Първата година се изучава отечеството (общо описание на гресъ на Баденъ, подробно изучаване съвершната частъ на Баденъ); втората година кратко повторение на миналия материалъ първата година на турнуса и сѣбѣ правятъ общи познания отъ общата география за Германия.

Историческо познание. Понеже и естествознанието, и географията, започва вмѣсто четвъртата година, то при него турнусътъ е двугодишенъ, който видѣме при първия класни училища (4. и 5. години).

Аритметика и Геометрия при тая група не се

рня група (7. и 8. години).

Четето по четене, писане и пѣние при не се различава съ нищо отъ онова

така и при двукласни училища; всѣки предметъ се минава въ двугодишенъ

При останатите предметъ учебниятъ въгварява слѣдните измѣнения:

География. Материалътъ на седмата и осмата не се схваща въ единъ отдѣлъ и се дава въ два, значи турнусътъ е едного-

Четене. Предвидениятъ материалъ за двѣтъ не слива също както при граматиката въ единъ отдѣлъ и се минава 2 пѣти — едного-

География. Минава се съ двугодишенъ турнусъ. Първата година се взема предвидената отъ общата география плюсъ познанията на втората година се обработватъ останатите на земното кѣло.

Физика. Предвидениятъ материалъ по физика въ двѣтъ уч. години общо и то всѣки не веднажъ. Първата година се учи втората не; това година на сѣдмѣтъ на които и първиятъ видъ двукласни

История. Понеже историята при 6-та година започва, то тукъ тя се прибавя къмъ отъ 7-та уч. година и се минава съ то прѣзъ първата година на турнуса, а втората година се минава предвидената за 8-та уч. година. Слѣдов. Турнусътъ е двугодишенъ.

Аритметика. Кѣкто при първия видъ двукласни

Илюстрираното разпрѣдѣление на учебните предметъ при втория видъ двукласни училища по класове и групи съ съответните турнуси и отдѣли ще дамъ също така въ една прѣгледна таблица, както при първия видъ двукласни училища.

2. Учебенъ планъ за училища съ 2 учители.

Всички училища съ двама учители съ четирикласни, ученицитѣ отъ 8-тѣ учебни години на задължителното обучение при тѣхъ съ разпрѣдѣлени въ 4 отдѣлни класа, както слѣдва:

I класъ	1. учебна година.
II "	2. и 3. " "
III "	4. и 5. " "
IV "	6, 7. и 8. " "

Всѣки отъ учителитѣ обучава по 2 класа и то всѣки класъ прѣзъ отдѣлно врѣме на деня (полудневно училище). Понеже при сливането на 2 учебни години въ единъ класъ се образуватъ двѣ групи, всѣка отъ които се обучава по отдѣлно, то при всѣки учебенъ часъ всѣка отъ групитѣ минава едната половина отъ врѣмето си въ директно, а другата въ тихо занимание. Известна молификация на нормалния учебенъ планъ се случва само при приложението му за горния, четвъртия класъ. Осигнѣнъ го ва, тамъ дѣто учебната материя позволява сливане при съставенитѣ отъ по 2 учебни години класове, обучението се води общо и за двѣтъ години. Учебната материя при тоя видъ училища се групира и обработва по сѣщия начинъ, както при първия видъ двукласни училища съ тая разлика само, че всѣка група на двукласовото училище съставя отдѣленъ класъ при четирикласното. Велѣителне на това, врѣмето, което се прина за на всѣка учебна годишнина е неспрашено подѣлнотрайно отколкото при двукласното училище.

Първи класъ — 1. учебна година.

При този класъ, като съставенъ само отъ една учебна година, нормалниятъ учебенъ планъ не прѣгварява никакво измѣнение — обучението се води както при раздѣлните основни училища

Втори класъ — 2. и 3. учебна година.

Всички сливания и групировки на учебната материя за 2. и 3. уч. година ставатъ по сѣщия начинъ, както при горната група на долния класъ отъ първия видъ двукласни училища. Обучението по всички предметъ, изключая сѣтането, се води общо; при сѣтането се раздѣля на 2 групи. При граматиката, понеже тя се учи само съ третата учебна година, ученицитѣ отъ втората година или се занимаватъ тихо, или пѣкъ взематъ участие въ общото обучение — разбира се незадължително.

Трети класъ — 4. и 5. учебна година.

Учебниятъ планъ за тоя класъ е сѣщъ както на долната група отъ горния класъ при първия видъ двукласни училища.

№ по редъ	Учебни предмети:	Долна група										Горна група									
		1. учебна година					2, 3, и 4. учебни години					5, и 6. учебни години					7. и 8. учебни години				
		колко годишенъ турнусъ?	колко годишенъ отдѣлъ?	колко пѣти се минава?	колко годишенъ турнусъ?	колко годишенъ отдѣлъ?	колко пѣти се минава?	колко годишенъ турнусъ?	колко годишенъ отдѣлъ?	колко пѣти се минава?	колко годишенъ турнусъ?	колко годишенъ отдѣлъ?	колко пѣти се минава?	колко годишенъ турнусъ?	колко годишенъ отдѣлъ?	колко пѣти се минава?					
1.	Законъ божъ (католически) .	1.	Едногодишенъ турнусъ, отдѣлъ А, повтаря се 4 пѣти.					1.	Двугодишенъ турнусъ, отдѣли: А, Б, повтаря се 2 пѣти.					1.	Двугодишенъ турнусъ, отдѣли: А, Б, повтаря се 2 пѣти.						
2.	Законъ божъ (протестански) .	1.	Четиригодишенъ турнусъ, отдѣли: А, Б, В, Г, минава се 1 пѣтъ.					2.	2 годиш.	А, Б.	1	2 годиш.	А, Б.	1	2 годиш.	А, Б.	1				
3.	Четене	2.	1 годиш.	А.	1	3 годиш.	А, Б, В.	1	2.	2 годиш.	А, Б.	1	2 годиш.	А, Б.	1	2 годиш.	А, Б.	1			
4.	Грамматика	1	—		1 годиш.	А.	2	2.	2 годиш.	А, Б.	1	1 годиш.	А.	2	2.	2 годиш.	А, Б.	1			
5.	Ортография	2.	1 годиш.	А	1	1 годиш.	А, Б, В.	1	2.	2 годиш.	А, Б.	1	2 годиш.	А, Б.	1	2 годиш.	А, Б.	1			
6.	Сметане	4.	Всѣхъ годишника се обучава по отдѣлно.					2.	2 годиш.	А, Б.	1	1 годиш.	А.	2	2.	2 годиш.	А, Б.	1			
7.	Нагледно обучение	2.	1 годиш.	А.	1	3 годиш.	А, Б, В.	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
8.	География	—	—		—	—	—	—	2.	2 годиш.	А, Б.	1	2 годиш.	А, Б.	1	2 годиш.	А, Б.	1			
9.	Естествознание	—	—		—	—	—	—	1.	2 годиш.	А, Б.	1	—	—	—	—	—	—			
10.	Пѣние	1.	Общо обучение.					1.	Общо обучение.					1.	Общо обучение.						
11.	Физика	—	—		—	—	—	—	1.	—	—	—	—	—	1.	1 годиш.	А.	1			
12.	Геометрия и рисование	—	—		—	—	—	—	1.	—	—	—	—	—	1.	1 годиш.	А.	2			
13.	История	—	—		—	—	—	—	1.	—	—	—	—	—	2.	2 годиш.	А, Б.	1			

ти класъ — 6, 7. и 8. уч. годишници.

ниятъ планъ за тоя класъ пакъ е както пята група отъ горния класъ при първия двукласни училища.

Учебенъ планъ за училища съ 3 учители.

Училища съ трима учители ученицитъ да бъдатъ разпредѣдени, както видѣхме отъ таб. «Видове училища» или въ 6, или въ 4 класа; и при третѣ случаи сина отдѣлнитъ уч. години по класове се подъ общия знаменателъ на сливането първия видъ двукласни училища; при слѣдъващите класове се явяватъ съжитѣ учебни години при двукласното училище. Споредъ учебниятъ планъ за тия училища е отчасти ниятъ планъ, отчасти тоя за двукласното училище. Тамъ, дѣто се явяватъ класове съ по-малка година, бива застъпенъ нормалниятъ при класове, съставени отъ 2 и 3 уч. години. Тамъ, гдето се явяватъ класове съ по-голяма година, бива застъпенъ модифицираниятъ планъ за групата на долния класъ отъ първия видъ училища; при класове, образуващи отъ 6, 7 и 8 години, се застъпва за първитѣ модифицираниятъ планъ на долната, за вторитѣ — пята група отъ горния класъ при първия двукласни училища.

V. Седмична програма.

По-ясно схващане практическото приложение на гортописанитѣ учебни планове, а още по-ясно приложението на полудневното училище, е необходимо да спомена нѣщо и върху седмичната програма при баденскитѣ народни училища. Всѣки учителъ е длъженъ да си състави седмичната програма самъ, прѣди обаче я приложи въ изпълнение, я прѣдстави прѣдъ училищни власти за одобрѣние. При неумѣлото съставяне на програмата инспектори биватъ принуждавани да я повръщатъ по нѣколко пѣти на респективнитѣ учители, докато най-послъ я получатъ една удовлетворителна форма, или ако самитѣ я сами и я прѣпращатъ за приложението. Въследствие на това послѣданото въ нѣкои окръзи се срѣщатъ при всички училища едни и същи седмични програми.

Програмитѣ за разширениитѣ, а също и за общинскитѣ училища (Bürgerschulen) не прѣдвидѣтъ нѣкои особености, които биха припѣлвали внимание: тѣ сѣ обикновени седмични програми при раздѣлнитѣ училища, затова ще ги представимъ; на това мѣсто ще се ограничи внимателно върху програмитѣ за съкратеното училище.

Изобщено, както видѣхме по-горе, съкратените народни училища биватъ 4 главни: двукл., четирекл., шестокл. и осемкласни, а само това и седмичнитѣ програми биватъ

също 4 вида: програми за двукласнитѣ училища, програми за четирекласнитѣ училища, за шестокласнитѣ и осемкласнитѣ училища. Прѣди да изложимъ образци отъ отдѣлни програми, ще посочимъ главнитѣ точки, на които се внимава при тѣхното съставяне. Всѣки съставителъ на споменатитѣ 4 вида програми трѣбва да се съобрази съ слѣдитѣ 4 пункта:

1. Прѣди всичко трѣбва да вземе подъ съображение законното число часове, прѣдвидени за всѣки учебенъ прѣдметъ, като си избере една отъ възможнитѣ комбинации, които указавъ по-горе при отдѣла «учебни прѣдмети».

2. Никога не трѣбва да допуска единъ и същи класъ да има часове и прѣдъ и слѣдъ обѣдъ.

3. При разпредѣление часоветѣ винаги да внимава, щото прѣдлобѣнитѣ, респективно първитѣ, да бъдатъ прѣдвидени за горния отъ опредѣленитѣ му за обучаване два класа, а слѣдлобѣнитѣ, респективно по-послѣднитѣ — за долния класъ.

4. Часоветѣ по гимнастика и ржкодѣлие не влизатъ въ общото законно число (16 часа); тѣ се взематъ екстра: седмично 2 часа за гимнастика и 2 за ржкодѣлие.

I. Седмична програма за 2-класното училище.

Въ лицето на седмичната програма за едно двукласно училище се явява най-комплицираната програмна форма при баденскитѣ основни училища. Тя съответствува на пруската седмична програма при енокласното училище. Различието межау пруското енокласно и баденското двукласно училище се обуслова отъ полудневното и цѣлодневното обучение. При цѣлодневното обучение въ Прусія всички 8 учебни години на енокласното училище се обучаватъ едновременно, при полудневното обучение въ Баден 8-тѣ уч. години се раздѣлятъ на 2 класа, обучавани по отдѣлно. За горния, втория класъ, обхващатъ послѣднитѣ 5 учебни години (4—8) сѣ прѣдвидени винаги прѣдлобѣнитѣ часове. Въ срѣда и сѣбота, прѣдъ и слѣдъ обѣда на слѣдлобѣното обучение, горниятъ класъ се обучава прѣзъ пърнитѣ 2, долниятъ прѣзъ слѣдлобѣнитѣ 2 прѣдлобѣния часове.

Прѣдлобѣното обучение трае: въ понеделникъ, вторникъ, четвъртъкъ и петъкъ по 3 часа — прѣзъ зимния семестъръ 8—11, прѣзъ лѣтния 7—10, въ срѣда и сѣбота по 4 часа — прѣзъ зимния семестъръ 8—12, прѣзъ лѣтния 7—11; слѣдлобѣното обучение трае също по 3 часа и винаги — зимѣ и лѣтѣ — отъ 1—4 часа.

За образецъ ще прѣдставимъ седмичната програма на двукласното училище въ с. Baching. Това сѣ сѣ брой всичко 283 жители, а подлежитъ на задължителното обучение прѣзъ настоящата 1905—1906 учебна година ученици сѣ 59. Тия 59 ученици отъ 8-тѣ разни възрасти сѣ разпредѣлени на 2 класа и се обучаватъ по отдѣлно отъ 1 учителъ.

Часове:	Понеделникъ	Вторникъ	Сряда	Четвъртъкъ	Петък	Сабота	Общи часове:
	предмети: кл.	предмети: кл.	предмети: кл.	предмети: кл.	предмети: кл.	предмети: кл.	
Първи учителъ — класове: I. (1. уч. год.) и IV. (6., 7. и 8. уч. год.)							
8—9	Чет. и грам. IV	Зак. божии IV	Четене и красн. IV	Зак. божии IV	Чет. и грам. IV	Зак. божии IV	I, IV
9—10	Писане IV	Смѣтане IV	Писане IV	Смѣтане IV	Физика IV	Смѣтане IV	Зак. божии 3, 3 Нѣмски . . 6, 6 Нагл. об. . . 3, 3 Редни пр. . . 4 Смѣтане . . 3, 3 Пѣние . . . 1, 1
10, 11—12	Геом. и пѣние IV	Геогр. и истор. IV	Пис. и четене I	Геогр. и истор. IV	Геом. и пѣние IV	Четене и пѣние I	Зак. божии 3, 3 Нѣмски . . 6, 6 Нагл. об. . . 3, 3 Редни пр. . . 4 Смѣтане . . 3, 3 Пѣние . . . 1, 1
11—12	—	—	Зак. божии I	—	—	Смѣтане I	—
1—2	Четене и пѣние I	Чет. и писане I	—	Чет. и писане I	Четене I	—	—
2—3	Нагл. обуч. I	Нагл. обуч. I	—	Нагл. обуч. I	Писане I	—	—
3, 11—4	Зак. божии I	Смѣтане I	—	Смѣтане I	Зак. божии I	—	—
Втори учителъ — класове: II (2. и 3. уч. год.) и III (4. и 5. уч. год.)							
8—9	Зак. божии III	Ест. и геогр. III	Чет. и красн. III	Зак. божии III	Писане III	Зак. божии III	—
9—10	Чет. и грам. III	Писане III	Ест. и геогр. III	Чет. и грамат. III	Ест. и геогр. III	Чет. и красн. III	—
10, 11—12	Смѣтане III	Смѣтане III	Чет. и красн. II	Пѣние III	Смѣтане III	Чет. и красн. II	—
11—12	—	—	Смѣтане II	—	—	Нагл. обуч. II	—
1—2	Чет. и грам. II	Чет. и писане II	—	Чет. и грам. II	Чет. и писане II	—	—
2—3	Смѣтане II	Нагл. обуч. II	—	Нагл. обучение II	Смѣтане II	—	—
3, 11—4	Зак. божии II	Пѣние II	—	Зак. божии II	Зак. божии II	—	—
Общи часове:							
							Зак. божии 3, 3 Нѣмски . . 6, 6 Нагл. об. . . 3, 3 Редни пр. . . 3 Смѣтане . . 3, 3 Пѣние . . . 1, 1
							16, 16

Седмична програма на 6-класното училище въ с. Grünwettersbach.

	Понеделникъ	Вторникъ	Срѣда	Четвъртъкъ	Петъкъ	Събота
2:	прѣдмети: кл.	прѣдмети: кл.	прѣдмети: кл.	прѣдмети: кл.	прѣдмети: кл.	прѣдмети: кл.

Първи учителъ — класове: I. (1. уч. год.) и IV. (4. и 5. уч. години).

9	Зак. божи IV	Ест. и геогр. IV	Чет. и красн. IV	Чет. и грам. IV	Писане IV	Зак. божи IV
10	Чет. и грам. IV	Писане IV	Ест. и геогр. IV	Зак. божи IV	Ест. и геогр. IV	Чет. и красн. IV
11	Смѣтане IV	Смѣтане IV	Пис. и чет. I	Пѣние IV	Смѣтане IV	Чет. и пѣние I
12	—	—	Зак. божи I	—	—	Смѣтане I
2	Чет. и пѣние I	Четене I	—	Четене I	Писане I	—
3	Нагл. обуч. I	Нагл. обуч. I	—	Нагл. обуч. I	Четене I	—
4	Зак. божи I	Смѣтане I	—	Смѣтане I	Зак. божи I	—

Втори учителъ — класове: I. (2. уч. год.) и VI. (7. и 8. уч. години).

9	Четене VI	Зак. божи VI	Четене VI	Зак. божи VI	Четене VI	Зак. божи VI
10	Писане VI	Смѣтане VI	Писане VI	Смѣтане VI	Физика VI	Смѣтане VI
11	Геом. и пѣние VI	Геогр., истор. VI	Чет., красн. II	Геогр., истор. VI	Красн., пѣние VI	Чет., красн. II
12	—	—	Смѣтане II	—	—	Смѣтане II
2	Четене II	Чет., писане II	—	Четене II	Чет., писане II	—
3	Нагл. обуч. II	Зак. божи II	—	Зак. божи II	Зак. божи II	—
4	Смѣтане II	Нагл. обуч. II	—	Нагл. обуч. II	Пѣние II	—

Трети учителъ — класове: III. (3. уч. год.) и V. (6. уч. години).

9	Чет., грам. V	Зак. божи V	Чет., красн. V	Зак. божи V	Писане V	Зак. божи V
10	Ест., геогр. V	Писане V	Ест., геогр. V	Чет., грам. V	Ест., геогр. V	Чет., красн. V
11	Смѣтане V	Смѣтане V	Чет., красн. III	Пѣние V	Смѣтане V	Чет., красн. III
12	—	—	Смѣтане III	—	—	Нагл. обуч. III
2	Чет., грам. III	Чет., писане III	—	Чет., грам. III	Чет., писане III	—
3	Смѣтане III	Нагл. обуч. III	—	Нагл. обуч. III	Смѣтане III	—
4	Зак. божи III	Пѣние III	—	Зак. божи III	Зак. божи III	—

	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.
1. Законъ божи	3	3	3	3	3	3
2. Нѣмски езикъ	6	6	6	6	6	5
3. Нагледно обучение	3	3	3	—	—	—
4. Реални прѣдмети	—	—	—	3	3	4
5. Смѣтане	3	3	3	3	3	3
6. Пѣние	1	1	1	1	1	1
	16	16	16	16	16	16

Числото на главните учители, а също и онова на подучителитѣ при всѣка община е опрѣделено отъ закона. Общини, на които училищата разполагатъ съ 2—5 учителски мѣста, емото отъ тѣхъ се взема отъ подучителъ, останалитѣ отъ главни учители, а при 2 учители единътъ е подучителъ, другиятъ главенъ учителъ, при 3, 4 и 5 единътъ е подучителъ, останалитѣ 2, 3, 4 главни учители. При училища съ 6—10 учителски мѣста двѣтъ се прѣдвиждатъ за подучители, при училища съ 11—15 учителски мѣста тритѣ и т. н.

При училища съ повече главни учители единъ измежду нитѣ, обикновено най-стариятъ, се назначава отъ училищнитѣ власти като *Oberlehrer* (*пръвъ учителъ*), нему се прѣдоставя ръководството и управлението на училището. *Oberlehrer*-тъ съотвѣтствува на главния учителъ у насъ. Всѣки назначенъ за оберлереръ по какви учебни служебни причини може на всѣко врѣме да бѣде уволненъ и замѣненъ съ другъ.

Учителки се назначаватъ тамъ, дѣто има най-малко 3 учителски мѣста. Тѣхната учителска дѣйностъ се ограничава само при долнитѣ 4 уч. години на задължителното обучение и то само при класове чисто дѣвически или пѣтъ смѣсени (момчета и момичета). Прѣдставителитѣ права на *Oberlehrer*-а не могатъ да се изпълняватъ отъ учителкитѣ, т. е. никоя учителка не може да бѣде назначена като ръководителка на извѣстно училище. Общото число на учителкитѣ въ Баденъ не може да бѣде повече отъ 10% отъ общото число на учителскитѣ мѣста въ цѣлата страна.

При назначаване учители се обръща внимание и на вѣроизповѣдането, къмъ което тѣ се числятъ. За чисти общини, т. е. такива, които се числятъ или само къмъ католическото, или само къмъ протестанското вѣроизповѣдане се назначава учителъ отъ съответствената конфесия. За смѣсени общини, т. е. такива, които броятъ въ състава си членове и отъ двѣтъ вѣроизповѣдания, се взема подъ съображение тѣхното болшинство; при подобни общини съ единъ учителъ той принадлежи къмъ конфесията на болшинството, при двама — единътъ се взема отъ едната, другиятъ отъ другата конфесия, при повече учители числото на еднитѣ и другитѣ — протестанти, католици — се опрѣдѣля съразмѣрно числото на населението, принадлежали къмъ разнитѣ вѣроизповѣдания.

2. Втори учителски изпитъ. (*Zweite Lehrerprüfung*).

Всѣки кандидатъ, приетъ на служба при баденскитѣ основни народни училища, за да се признае за редовенъ учителъ, е длъженъ най-рано 3, най-късно 6 години слѣдъ матурирания си изпитъ да издържи така наречения *Dienst* (служебенъ) или *Zweite Lehrerprüfung* (втори учителски изпитъ). Той съотвѣтствува на държавния изпитъ у насъ и има за цѣлъ да констатира прѣимуществено практическото образование на кандидатитѣ. Споредъ това послѣд-

нитѣ има да покажатъ при издържане и да даватъ една самостоятелностъ издѣлтитѣ въ семинара знания, разширени, осъвършенствувани чрезъ самостоятелностъ.

Министерскитѣ разпореждания за изпитъ сж слѣднитѣ:

§ 1. Допущането до служебенъ изпитъ, изпитъ за получаване на (послѣдна или-рано три години първия учителски изпитъ (Кандидатски матурирания изпитъ), отъ които издържана поне двѣтъ да е прѣживяла, е сѣтско учение.

§ 2. Кандидати, които слѣдъ изпитъ шестата година не сж се явили на учителски изпитъ, очакватъ уволнение отъ служба.

Допускане до изпита слѣдъ шестата година може да се случи само при сжестествено особено важни извинителни причини, разрешението на Министерството на вътрешнитѣ дѣла и Просвѣта.

§ 3. Кандидати, които при първото изпитъ не могатъ да издържатъ изпита, се явятъ слѣдъ едногодишенъ срокъ за повторенъ изпитъ.

Простира ли се неостатъчнотъ на ученика върху единъ или два отъ маловажнитѣ, то върховната училищна власть направи снисхождение, като позволи *телефон* изпитъ по прѣметитѣ, по които изпитъ е показалъ неудовлетворителенъ резултатъ, той се държи слѣдъ $\frac{1}{2}$ години отъ изпита.

Поправителниятъ изпитъ не може да се даде на кандидати, които не могатъ да издържатъ изпита и слѣдъ второто си явяване, не показали неудовлетворителенъ резултатъ, или изобщо не сж могли да издържатъ на 8-та си година като кандидати да даватъ съ свидетелство за служебна служба, не могатъ по-нататкъ да останатъ на училищна служба.

§ 4. Служебниятъ изпитъ става по единъ пѣтъ въ годината при всѣки семинаръ въ страната. Изпитната комисия състои отъ единъ комисаръ, назначенъ отъ върховната учителска власть като прѣдседателъ на учителското тѣло на семинара, и се произвежда изпитъ.

Върховната учителска власть има право да извика на нужда да призовава и другъ членъ на изпитната комисия.

§ 5. Слѣдъ завршване изпита кандидатъ прѣвраща въз основа на писменитѣ и единъ списъкъ, въ който сж издѣлхитѣ на кандидатитѣ по прѣметитѣ, списъкъ на върховната училищна власть. Тази власть дава своитѣ заключения върху изпитъ на издържалитѣ свидетелства за умствена способностъ съ обилъ успѣхъ „тавър“, „добъръ“, „почти добъръ“, „удовлетворителенъ“.

§ 6. Служебниятъ изпитъ е прѣдвиденъ за признаване прѣимуществено за узнаване практическото

кандидатите. Той изпитва сжичеръ-
можителните знания на сжичитѣ по
прѣдмети, доколкото изпитната коми-
на е необходимо.

служебния изпитъ кандидатътъ може
свидѣтелство за способностъ, или за
при проститѣ, или при разширенитѣ
илища.

а) за простото основно училище.

изпитъ за съкратеното основно
обхваща.

отване една тема върху нѣкой поз-
прѣдположение — на кандидатитѣ

отване една пробна лекция въ прѣд-
опрѣдѣлена учебна форма върху
во отъ читанката, или нѣкое кжсо
върху нѣкой прѣдметъ изъ училищ-
ка;

ване нѣколко аритметически и геоме-
дачи изъ областта на гражданския

произвеждане нѣкоя рисунка

изпитъ обхваща:

божи. По този прѣдметъ изпитватъ
назначени отъ върховнитѣ черковни
редъ мѣрката на прѣдписанията отъ

та за възпитание и обучение (заедно
та на сжичитѣ) съ огледъ къмъ учи-
практика, най-важнитѣ учебни срѣд-
вазната методика и основнитѣ закони
изпитъ училища въ страната.

из езикъ (четене, граматика и литера-

етика и геометрия;

рия;

отъ реалнитѣ прѣдмети (география,
история и физика) споредъ избора

та.

при появата на нѣкое побуждение,
и кандидатъ, които при първия си

изпитъ (матуритетния) едва сж били
ни, вслѣдствие на което при встъпва-
въ редоветѣ на кандидатитѣ за на-

тели имъ е обърпало вниманието върху
та на настоящитѣ параграфи отъ пра-

служебния учителски изпитъ, изпитъ
се упълномощава да разшири усъ-

върху всичкитѣ задължителни учебни
които се изучаватъ при учителскитѣ

сжщо да зададе писмени задачи и
коменатитѣ въ § 8. научни области.

искванията върху познанията на кан-
до отдѣлнитѣ прѣдмети съдържатъ
ко: върху цѣлата материя, прѣдвидена
житѣ семинари; история: историята

ния народъ и баденската родина до

аритметика, геометрия и останалитѣ

рмети — или малко учебната материя,
за разширенитѣ основни училища.

Това послѣдното ограничение не се отнася
до избора на кандидата съгласно § 9. реал-
ленъ прѣдметъ.

§ 12. При изпита по нѣмски езикъ се дава
на экзаминаритѣ случай да докажатъ своитѣ
точни познания върху отдѣлнитѣ произведения
на класическата литература отъ 18. и 19. вѣкъ,
въ особностъ Lessing, Goethe и Schiller, така
сжщо и знанията си върху най-новата младеч-
ческа и народна литература.

§ 13. Запималъ ли се е кандидатътъ основно
съ единъ или повече отъ задължителнитѣ учебни
прѣдмети на семинара, то изпитъ може да се
простре нѣтъ отъ прѣдписанитѣ въ § 11. мѣрки.

Указаната способностъ се взема подъ внимание
при общата оцѣнка на неговитѣ способности.

§ 14. Кѣмъ практически изпитъ снабди:

1. Една пробна лекция; тая се съобщава на
кандидата единъ день по-рано;

2. Изпълнение нѣколко народни и черковни
мелодии на цигулка;

3. Изпълнение нѣкой Präludium (въведение
въ нѣкой музикаленъ откъслекъ) на органа;

4. а) За католицитѣ: изпълнение нѣкой от-
къслекъ отъ Missae, по възможностъ безъ хар-
монично прѣдложение;

б) За протестантитѣ: изпълнение нѣкой от-
къслекъ отъ сборника на мѣстната черква, който
трѣбва да бѣде избранъ измежду по-известнитѣ

мелодии и изпълненъ по възможностъ наизустъ;

5. Четиригласови модуляции по ладенъ ходъ
на пѣяното или органа.

Отъ означенитѣ подъ точки 3—5 изисквания
евреитѣ се освобождаватъ.

В. Изпитъ за разширеното основно училище.

§ 15. При изпита за разширеното основно
училище кандидатътъ има да осънови не само
по-високо научно състояние, но наравно съ сж-
щото крачуца умствена зрѣлостъ и бистрота, отъ
която само може да се очаква по-нататъшно
успѣшно развитие. При оцѣнката на общата спо-
собностъ се взема подъ съображение на първо
мѣсто качествената работа на изработената тема.

§ 16. Писмениятъ изпитъ прибавя къмъ прѣд-
виденитѣ въ § 8. прѣдметно § 10. задачи
по-широки такива отъ областта на педагоги-
ката, аритметиката и геометрията

§ 17. Устниятъ изпитъ обхваща заедно съ спо-
менатитѣ въ § 9. прѣдмети и единъ краткъ
свободенъ говоръ върху една три часа по-рано
опрѣдѣлена, позната на кандидата, тема. Като
познатъ материалъ се считатъ четивата въ читан-
китѣ за основнитѣ училища.

§ 18. Изискванията на § 10. отъ настоящия
правилникъ иматъ значение и върху изпита за
разширеното училище.

§ 19. Изискванията върху знанията на канди-
датитѣ за разширенитѣ училища се простиратъ
върху цѣлата учебна материя за учителскитѣ
семинари.

§ 20. Определенията на §§ 12., 13., и 14. от този правилник намират приложение и при изпита за разширението училища.

Съобщение за изпита.

§ 21. Върховната училищна власт обнародва въ своя органъ за разпорежданята винаги най-малко 6 седмици прѣдъ прѣдвидения за изпита срокъ изискванията на съобщението.

§ 22. Въ заявленията за допускане до изпитъ трѣбва да се укажатъ: деня на раждането, възражението, мѣстата и заведеніята за първия изпитъ (матуритетъ), възражето на държането му, училищата, при които е учителствувалъ.

Освенъ това кандидатитѣ сж длъжни да съобщатъ, кои съчинения отъ класическата литература сж прочели слѣдъ първия си изпитъ, съ кои отъ тяхъ сж се занимавали най-отблизо, а също така, съ кои педагогически произведения сж се запознали.

При съобщенията се прилагатъ прѣписи отъ служебнитѣ и матуриетнитѣ свидѣтелства, завѣрени отъ окръжния училищенъ инспекторъ.

§ 23. Екзаменинитѣ прѣдаватъ своитѣ заявления за допускане до изпитъ, заедно съ споменатитѣ въ § 22. документи, на окръжния училищенъ инспекторъ, подъ вѣдомството на когото служатъ.

Той прибавя при сжитѣ свои забѣлѣжки върху учителовата способностъ, дѣйностъ и похватъ.

Кандидати, които прѣзъ врѣме на съобщаването не сж на учителска служба, изпращатъ заявленията си направо до висшата училищна властъ.

§ 24. Допускането до изпитъ може да се отлага отъ висшето училищно началство, ако просителътъ даде поводъ за това чрѣзъ недостатъчна дѣйностъ, прилежание или чрѣзъ неумѣлость въ практиката.

3. Учителски заплати.

а) *Размѣръ.* Всѣки учител (учителка) при баденскитѣ народни училища е длъженъ (длъжна) да вземе до 32 часа седмично. Като възнаграждение за този трудъ получаватъ годишна заплата:

подучителитѣ 900 марки
главнитѣ учители . . 1250—2150 марки
" учители . . 1250—1650 "

Заплатитѣ на подучителитѣ и подучителкитѣ (900 марки) се повишаватъ слѣдъ изтържането на втория учителски изпитъ съ 100 марки годишно. Първоначалната заплата на главнитѣ учители (уч-лки) се повишава съ по 100 марки слѣдъ всѣки 3 прослужени години, вачиная отъ първия денъ на признаването имъ като главни учители (уч-лки) до достигането послѣдната, най-високата стация на заплащане: 2150 марки на учителитѣ, 1650 за учителкитѣ.

Вънъ отъ заплатата всѣки учител получава безплатна квартира или вѣсто нея квартирни пари. Послѣднитѣ се опредѣлятъ съобразно

мѣстото на учителствуване и биватъ перани въ 4 класа: I. класъ 350 марка, II. класъ 260, III. класъ 200, IV. класъ 150 марка.

Оберучителитѣ получаватъ и едно възнаграждение отъ 100 марки прѣзъ 4 учителски мѣста, отъ 200 марки лице съ по-вече отъ 4 учителски мѣ

За всѣки учебенъ часъ вѣнъ отъ кото законно число седмични часове изключени часоветѣ по гимнастика, лие, се плаща екстра по 50 марки годишъ единъ учителъ има напръ 3 подобни сове прѣзъ седмицата, общото численитѣ му часове 32+3, получена добавкъ отъ една сума $5 \times 50 = 250$ отъ законната си заплата. За часоветѣ гимнастика се плаща по 25 марки годишъ по ржководѣние и домакинство, за естетикъ съ контрактъ, се плаща по 20 дишно за всѣки седмиченъ часъ, и нието трае прѣзъ цѣлата година, и марки, ако трае само прѣзъ лѣтния

Всѣки тия опредѣления върху заплати, макаръ засѣгащи всѣки отъ страната — селски и градски — се изключително то селското учителствитѣ въ градоветѣ, плащани отъ самитѣ получаватъ двойно и тройно по-високъ отъ прѣдвиденитѣ въ закона; поимитѣ мѣра на тия ще си съستانی при раз училищата на града Karlsruhe

б) *Изплащане.* Цѣлитѣ заплати на учителство се изплащатъ отъ държавата, това всѣка община е длъжна да плаща годишна въ държавната каса:

г. Годишенъ вносъ за всѣко учителство и то:

а) За всѣко главно учителско мѣсто въ съ по-малко отъ 500 жители по 40
" 500—1000 " " 80
" 1000—2500 " " 120
" повече отъ 2500 " " 160

б) За всѣко подучителско мѣсто въ съ не повече отъ 2500 жители по 60
" " " 2500 " " 70

с) За учителски мѣста, вѣнъ отъ ното въ закона число, всѣка община се взема въ съображение числото на ѣ, внася въ държавната каса годишно за всѣко главно учителско мѣсто по
" " подучителско " "

2. Втори вносъ, опредѣленъ за всѣки 10-годишенъ периодъ врѣме, за всѣки ученикъ, изетъ отъ срѣдната послѣднитѣ 3 отъ всѣки 10 учебни години, общината заплаща по 2 на държавната каса. Напр. за периода отъ 1892 год. прѣзъ послѣднитѣ 3 години девета и десети) сж посѣщавали училищъ известна община: прѣзъ 8-та година 240, прѣзъ 9-та 260, прѣзъ 10-та 280 срѣдното имъ число за прѣзъ триъ $(240 \times 260 \times 280) : 3 = 250$; общината

на на държавната каса за голямо годинъ — 1882 до 1892 — една 250×280 марки.

Въпреки това разходът по изплащане на заплати държавата добавя останалите учители получават заплати си от общината. Споредъ това градският общински никакви вноски на държавната каса, — държавната каса дава известна общините по изплащане учителските пенсий и разни други помощи плаща

сума на прѣдвидена споредъ точна сметка, посѣщаващ училището, плаща 20 марки училищна такса. Учениците, посѣщаващи градски училища плащатъ по-малка такса, раздѣля на която се отъ градският училищни комисии. При всички училищната такса се отъбя.

VII. Управление.

За вътрѣшната уредба, надзора и то на баденските основни народни училища е сполѣя между три вида училищни власти (общинска), окръжна (kreis-schulrat) училищна власт (Oberschulrat). Върховна власт е Министерството.

Училищна власт. Мѣстният на различните училища, както и управленски, включая и конфесионални, или имоти, които приходи принадлежатъ на основното училище, се застъпва общинския съветъ съ добавка отъ мѣстните свещеници на всѣко въ общината религиозно възражение «оберучители» на всички на общината народни училища. По общинския съветъ, потвърдено външната власт, за водене училищните да се устройватъ особни училищни комитети съставъ и кръгъ на дѣйствието отъ особенъ статутъ. Въ състава на комисия влизатъ: 1. единъ отъ общинските като прѣдседателстваващ, два отъ свещениците на застъпникъ, два въпроизводителния и 3. Нѣколко избрани измежду учителските сили при община. За въвеждане на градските устройватъ за отѣлните клонове на общинското управление отѣлните постоянни комитети съставъ и кръгъ на дѣйствието съ особенъ правилникъ, или пъкъ по мнѣния на общинския съветъ, потвърдено министерството на вътрѣшните работи подобна комисия има по единъ въ градския общински съветъ като членъ, останалите й членове сж членове общинския съветъ, градски народни представители и частни граждани. Всички членове назначаватъ отъ градския съветъ. За да на всѣка комисия винаги се въве-

тъмива гражданския кметъ, за да присѣдствуватъ, или ако е нужно да члене прѣдседателското мѣсто.

Подробни постановления върху отношенията на общото учебно тѣло въ единъ градъ се уреждатъ прѣзъ особенъ мѣстенъ правилникъ, потвърденъ отъ върховната училищна власт. Той обхваща

- а) Уреждане на училищната комисия — съставъ и длѣжности;
- б) Разпрѣдѣленіе гражданските народни училища на сѣкционни и разширени;
- в) Положението на учебния планъ за всѣки видъ разширени училища;
- г) Опредѣленіе размера на училищната такса;
- д) Число и степени на учителите;
- е) Заплатите и всички други отношения по учителския персоналъ;

За техническо ръководене на основните училища въ градовете се назначаватъ отъ общинската училищна власт по предложението на общинския съветъ особни длѣжностни лица наричани «Ректори». Ректорътъ е чиненъ членъ отъ училищната комисия. Ректорската длѣжностъ може да бъде заета отъ лица назначени специално за нея, или пъкъ да се даде като добавка на нѣкой стоящъ подъ държавното училищно управление чиновникъ. Ректорски длѣжности има само въ голѣмите градове. До сега въ Баденъ сж открити такива въ слѣдните 11 града и се заематъ отъ разни длѣжностни лица, както е показано въ таблицата:

Ректорати при баденските градски училища.

Въ кои градове.	Отъ какво лице е заета ректорската длѣжностъ	Видъ на длѣжбата:
1. Mannheim .	Проф. и град. инспекторъ	Главна
2. Wiesbaden .	Ректоръ и град. инспекторъ	"
3. Freiburg . .	Проф. и град. инспекторъ	"
4. Pforzheim . .	" " " "	"
5. Bruchsal . .	Професора	Добавка
6. Karsl	" " " " " "	"
7. Baden-Baden .	Гимназически директоръ	"
8. Weidenberg .	Окръженъ инспекторъ . .	"
9. Lahr	" " " " " "	"
10. Offenburg . .	Директоръ	"
11. Kitzingen . .	Главенъ учител	Главна

Замѣтка. Съ титлата «И. офицеръ» се издѣляватъ въ Баденъ всички отъ учителите при сѣдателски училища — гимназии, семинари, които иматъ въше «граждански» и сж се отнасятъ до нѣщо въ сѣдателската практика. Титлата «граждански» и семинари имъ по двата професора. Титлата «професора» принадлежи на «граждански» лица. Oberschulrat (Оберучитель).

2. Окръжна училищна власт. За надзора на голѣмо число училища се назначаватъ окръжни училищни инспектори. Тѣ вѣлятъ посреднически за служебнитѣ отношения на мѣстнитѣ училищни власти и учителитѣ съ висшата училищна властъ. Вънъ отъ надзора и посредничесвото тѣхнитѣ права се простиратъ и върху слѣднитѣ 2 пункта: 1. освобождаватъ отъ посѣщение училищата всички ония лица, които се обучаватъ частно, или пъкъ призоваватъ сѣщитѣ въ регионетѣ на общото задължение, ако се утѣрятъ въ нецѣлостатъностъ на частното обучение; 2. въ съгласие съ черковнитѣ власти разпореждатъ часоветѣ по религиозно обучение между духовнитѣ лица и учителитѣ.

По отношение на училищното управление гротерцовство Баденъ е разпореждено на 18 учебни окръга, всѣми отъ които, изключая столичния, е съставенъ отъ по три административни околии; учебниятъ окръгъ Karlsruhe брои въ състава си само двѣ такива.

Въ слѣдната таблица ще видимъ, какъ е разпореждана цялата страна на учебни окръзи, каква частъ отъ пространството и общото население се припада на всѣки отъ тѣхъ, а така сжщо числото на общинитѣ и учителскитѣ имъ сили.

Таблица за учебното разпореждане на гротерцовство Баденъ:

О к р ъ з и	Обрѣзи	Квадр. километри	Жители:	Общини	Учителск.
1. Konstanz . . .	3	1.054	101.794	125	265
2. Stockach . . .	3	800	58.236	71	111
3. Villingen . . .	3	1.067	42.384	89	188
4. Waldshut . . .	3	1.076	71.342	136	169
5. Schopfheim . . .	3	636	58.434	89	151
6. Lörrach . . .	3	741	82.383	103	190
7. Freiburg . . .	3	955	125.768	97	287
8. Emmendingen .	3	899	90.969	86	200
9. Lahr	3	917	91.993	81	217
10. Ottenburg . . .	3	848	102.745	85	231
11. Baden Baden .	3	861	121.059	90	287
12. Karlsruhe . . .	2	138	166.767	12	419
13. Pforzheim . . .	3	695	144.736	77	363
14. Bruchsal	1	644	106.180	63	252
15. Mannheim . . .	3	482	218.338	34	659
16. Heidelberg . . .	3	916	139.984	102	342
17. Mosbach	3	1.072	70.179	107	193
18. Gr. Bircoltsheim	3	691	64.962	102	189
		14.901	1.887.003	1.482	4.713

Не ще бже безинтересно да се види учебното разпореждане на Баденъ на разнитѣ видове училища, припаятъ всѣки учебенъ окръгъ. За тая цѣль слѣдватъ тукъ таблица, въ която по колко училища съ единъ, двама, трима и т. н. учители сжществуватъ въ окръгъ, а заедно съ това и общото за цялата страна. Учебнитѣ окръзи о само съ съотвѣтнитѣ имъ цифри, им могатъ да се видятъ отъ по-първата

Таблица за броя на разнитѣ видове въ Баденъ:

Учебни окръзи	Училища съ учители (колко)									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	79	34	5	2				1	—	—
2	43	23	1	1	2	1	—	—	—	—
3	44	28	6	1	4	1	—	3	—	1
4	111	18	1	2	—	—	—	1	—	—
5	64	13	4	3	1	1	2	—	1	—
6	59	25	14	3	1	—	—	—	—	—
7	55	34	3	2	1	1	—	—	—	—
8	31	27	15	10	2	—	1	1	—	1
9	29	24	20	5	3	1	—	—	1	—
10	28	23	20	8	3	—	—	1	1	—
11	26	27	16	11	4	—	2	2	—	—
12	7	10	5	10	1	—	2	1	1	—
13	16	27	14	11	3	—	1	1	2	—
14	6	17	16	8	6	3	3	2	1	—
15	4	4	1	7	5	1	2	2	1	—
16	41	32	14	2	3	4	1	3	—	—
17	58	30	12	3	2	—	1	—	—	1
18	50	41	5	3	—	1	—	—	1	—
Всѣ	751	437	170	92	44	14	35	16	9	1

Отъ прѣдставената таблица се вижда половината отъ баденскитѣ основни училища сж училища съ единъ учителъ и класни. Училища съ повече отъ 20 сили има само въ 24 общини (градока), както на населението, така и на учени сжстващи училището прѣзъ настоящъ 1905/906 год., а и учителскитѣ сили 32

общини ще представя въ съдебната

ица за общините от повече от
10 учителски сили.

и с	брой на населението	брой на учениците	учители	средно на едно училище	забелжително
ein	161,000	24,455	516	17	
ruhe	107,056	11,338	269	12	
heim	19,618	7,252	152	47	
burg	61,304	6,354	111	15	
berg	44,003	1,807	101	10	
berg	21,145	2,088	42	50	
sal	13,555	1,711	32	41	
in Baden	15,718	1,520	34	15	
burg	13,064	1,375	34	16	
ati	13,577	1,603	31	53	
	13,941	1,100	25	41	
heim	11,167	1,064	29	67	
sborg	—	—	22	—	
ach	11,354	1,938	25	77	
ach	10,347	1,563	19	82	
agen	8,040	1,145	17	67	
bach	5,858	1,016	15	67	
etlingen	6,435	1,020	13	78	
agen	7,819	1,212	12	101	
ellzell	4,159	574	12	18	
bach	3,678	510	10	51	

сфрити въ таблицата, изразяващи средно ученици, припадащи се на всички въ означените градове, се вижда, че разликата между 41 и 101. Това му повишение обуслова от съществуването на двете основни училища — училищата с 16 учебно време (16 часа седмично), числото на учениците, припадащи се по тези класове, значително се намалява, по-малки градъ има училища и от двата съкратени основни училища и разширени училища. Искатъ само да обърнат внимание да не би да се помисли, че указаните числа означаватъ средното число на отделините класове.

Училищна власт (Oberschulraht). Власт сж натоварени така наречените училищни съветници (Oberschulrahte); прижати за уреждането и повдигането на училищата въ страната.

Горновната учил. власт се упражнява от горновното на народното просвещение. Прижи за:

1. общо задължително въвеждане повишение;

2. пускане помощи за нови училищни сгради;

3. работване и обнародване разни законоуказания върху училищното дело въ страната, и отнасява отварянето на частни училища.

III. Допълнително училище.

Допълнителното учение въ Баденъ се явява една част отъ основното образование.

Всички ученици и ученички следъ завършване задължителното си основно образование сж длъжни да посещаватъ още 2 години — до навършване 16-та си годишна възраст допълнителното училище. Съществувашето неравенство между първоначалното образование въ селата и градовете, изживява и при допълнителното училище. Въ големите градове при обикно число седмични часове за обучение, при илестообразно класово разпределение учениците, съобразно техните занятия, намаленото класово число и др. подобни благоприятни обстоятелства даватъ пълна възможност да се даде на разните класове отъ допълнителното училище чисто професионален характеръ. Въ малките градчета и селата, дѣто всичко трѣбва да бъде подведено подъ общъ знаменателъ, при допълнителните класове, често 50—60 ученици въ единъ, при задружното обучение на младежи съ най-разнообразна подготовка, при която задружностъ се явяватъ и такива, които сж завършили първоначалното си образование съ най-ниска цензура — често съ 3 и 4 класъ, при малкото число седмични часове (2) и т. н. — не може да се постави за постигане същата цѣль, както при допълнителното училище въ големите градове. Единичката цѣль на допълнителното училище въ малките градчета и селата е да издрави и допълни придобитите въ първоначалното училище знания, да въведе учениците въ дѣйствителния животъ. Предметите за допълнит. училище въ селата и малките градове сж: сѣтане, четене, исометрия, сочинение и зак. божи. Четивата обхващатъ разкази изъ географията, историята и естествената история. Въ големите градове на всичко преподавано въ тия училища се дава специален характеръ, учениците сж раздѣлени на класове по занятия и съобразно това имъ се даватъ съответните на техните професии олжтавания.

В. Основните училища на града Karlsruhe.

I. Видове училища.

Въпросътъ за дѣлежа на основните училища въ Карлсруе, т. е. да ли тѣ трѣбва да запазятъ въ редоветъ си и съкратеното основно училище или пъкъ да се сведатъ всички подъ знамето на разширеното основно училище, е занимавалъ много пжти натоварените съ ръководенето и управлението имъ училищни комисии, обаче и до днесъ съкратеното училище намира приемъ между общото число градски училища. Искон отъ комисията сж се изказвали да се въведе изобщо разширеното училище, искон сж били за запазването и на пърното — съкратеното. И едините и другите сж имали своите основания. Привържениците на първото мнѣние градътъ своето искане върху следното: «По принципъ съществува само едно убѣждение — съ името и честта на града Karlsruhe трѣбва да се свърже само характерътъ на разширеното училище, само

така се подразбира отъ само себе си, че въ разширеното училище трѣбва всѣки да бжде допуснатъ, още повече че то прѣдлага за бѣднитѣ единъ неизчерпаемъ капиталъ за прѣкъ цѣлия ний животъ. Привърженицитѣ пъкъ отъ втория лагеръ, като взематъ прѣкъ видъ дѣйствителнитѣ нужди на живота отъ една страна и социалната нѣжа на народното училище отъ друга, се поставятъ тѣкмо на противоположното мнѣние; тѣ казватъ: «Училището трѣбва да подготвя за живота, ако обаче бждещото положение на отделнитѣ индивиди поставя безкрайно число най-разнообразни изисквания, то и училището е длъжно да вземе полъ съображение това обстоятелство, и колкото и да е за съжаление, че не всички човѣци сж призовани за еднакво умствено усъвършенствуване, то и опитътъ да се отстраня това ще бжде опитъ на невъзможното, ще бжде глупостъ. Че социалнитѣ противоположности биха могли да се смежатъ чрезъ възсклане едно общо училище, обхващащо всички класи на населението, е съвсѣмъ за недопускане. Прѣди всичко опитътъ показва, че дѣто съществуватъ подобни устройвания, всички ония дѣца, които биха искали да посѣтятъ по-високо училище за въ бждеще, се напращатъ въ частни възпитателни институти, вследствие на което съвсѣмъ не се постига желаното спощение на разнитѣ народни класи».

Вследствие на послѣдното мнѣние, показано въ сѣданитѣ на училищната комисия на 28. януарий 1877. год. раздѣлението на градскитѣ училища на съкратени и разширени си остава неизбѣжно и до днесъ.

Внѣ отъ тия два вида народни училища нуждата за едно по-високо образование, не такова обаче каквото се добива въ гимназиитѣ, а нѣщо срдѣно между тѣхъ и разширеното училище, е навикнала създаването на така нареченитѣ «граждански основни училища» (Bürgerschulen) — едно за момчета, друго за момичета. За ученицитѣ пъкъ, желаещи да посѣщаватъ за въ бждеще по-високо училище — гимназия, реална гимназия, външе гражданско училище — се е устроило другъ единъ видъ училище — така нареченото «подготовително училище» (Vorschule) сжщо съ два отдела, единъ за момчета, другъ за момичета. Сжщо така за слабонадаренитѣ дѣца сж устроени отделни класове, носени названието «спомогателни класове» (Nachhilfeklasseen), които се съвждатъ въ особно училище, наричано «спомогателно училище» (Hilfsschule)». Така че днесъ за днесъ града Карлсруе, столицата на велико херцогство Баденъ, се рава на слѣдитѣ видове училища:

1. Едно съкратено народно училище за момчета;
2. » » » » » момичета;
3. » разширено » » » момичета;
4. » » » » » момичета;
5. » подготовително училище (Vorschule) за момчета;

6. Едно подготовително училище (Vorschule) за момичета;

7. Едно гражданско училище за момчета (Bürgerschule);

8. Едно гражданско училище за момичета (Tochterschule); и

9. Едно спомогателно смѣсено училище за слабонадаренитѣ.

1. **Съкратени народни училища.** Народни училища на града Карлсруе останали все на една и сжща висота развитис. Споредъ новата училищна сн на гр. Карлсруе отъ 28. януарий 1888. кратенитѣ училища сж прѣдвидени 12 часове, за горнитѣ два класа по 20 едитѣ и другитѣ се добавятъ по 20 стика — съ полудневно обучение. Ученицитѣ, посѣщаващъ сжнитѣ училища, платятъ да плаща годишно 4 марки такса. Съласно направенитѣ измѣненсния градски статутъ по управлението нитѣ училища отъ 1903 год. всички съкратенитѣ народни училища въ града се освобождаатъ отъ училищна такса година (1903) имася едно увеличение нитѣ часове за обучаване. За горнитѣ гр. VI, VII, VIII, вмѣсто дотогвашинитѣ 22 часа (включая гимнастиката) се опитъ момчетата 28, за момичетата 32 часа; въ на послѣднитѣ имзатъ часоветѣ по гр. VI и ржкодѣние. Посвѣтеничѣ часове за прѣдмети се удояватъ отъ това врѣме а тия за матеренъ езикъ и смѣтане се ниватъ съ часоветѣ на разширеното училище.

2. **Разширенитѣ народни училища.** прѣтрѣбли почти никакво измѣненс от дането на новата училищна организация. Тѣ иматъ цѣлодневное обучение, прѣдъ общо съ 28—32 седмични часове. И щитѣ ги ученици плащатъ годишно по училищна такса. Много пжти се е имчрезъ пресата въпроса за освобождѣние училища отъ училищна такса, сжщо и съвѣтъ въ едно отъ миналоготинитѣ дания е изказалъ мнѣние за нейното от обаче, по финансови причини, то не е се реализира. При все това на много щитѣ при тия училища напчнзатъ отъ прави значително намаление въ разпорска, а мнозина сж и съвсѣмъ освобо

3. **Гражданското училище за момчета.** срдѣно мѣсто между разширеното народно училище и вишето гражданско училище (Bürgerschule). То е свързано съ подготовително училище (Knaben Vorschule), заедно обхващащъ 8-годишнитѣ курсъ. сското училище за момчета имз порѣбенъ планъ на разширеното народно училище, съ добавка на *френски езикъ*, начинающаго задължителенъ учебенъ прѣметъ това на рисуването и аритметиката съ особно внимание. Училищната такса училище е 28 марки годишно. За курсъ на гражданското училище мѣ

таватъ отъ посещение допълнителното
гражданско училище (Töchter-
schule) преследва почти същата целъ, както
гражданско училище, и то е имало
нормалния учебенъ планъ на раз-
личните училища съ добавка на *френски езикъ*
съ планъ на рисуване и ръкоделие.
Т. е. има новъ специаленъ учебенъ планъ
въ горните 2 класа се изучава и
езика като факултативенъ учебенъ
предметъ. Отъ 1885 г. вместо допълнителното
училище се отваря при това училище единъ
месенъ курсъ като 9. класъ. Той дава
възможностъ на завършващите училище
добиватъ специални познания по отгле-
ждането, и съ това да се подготвятъ за
си дѣйностъ въ живота.

Подготвително училище (Vorschule). Отъ
подготвителни училища само мъжкото
като особно отделно училище, а дѣвче-
ското счита като неразрѣдна частъ отъ
гражданското училище. И двѣтѣ тѣхъ
иматъ за целъ да подготвятъ учени-
ците за посещение едно по-висше училище.
Подготвително училище обхваща
учебни години плюсъ лѣтния семе-
нъ 4-та година, а дѣвическото обхваща
първи учебни години. Училищата
платѣ е 28 марки. Ученицитѣ, завър-
ша на подготвителното училище, по-
сле по-нататъкъ въ едно отъ граждан-
ското училище, или пъкъ — което се изко-
случва — въ едно отъ по-висшитѣ учи-
лища за момчетата първо гражданско учи-
лище (bürgerliche Schule), гимназия, реална гимна-
зия, момчетата въше дѣвическо училище
(Töchterchule), което съответствува на
дѣвическа гимназия.

Магистратното училище има за целъ да
не до известна степенъ развитието на
учениците, които поради своята закъснѣ-
ло умствено отношение не могатъ да съ-
вършатъ нито на едно нормално обучение,
въ своето време и съвсемъ такова
не могатъ се изкачати отъ затъже-
ното народното училище. Като се по-
дготвятъ за отделно обучение, важно са-
мостоятелна степенъ на самостоятелностъ, се
отъ редоветѣ на ония, които по-
сле умствена глупостъ сж твърди на

Безъ тоя видъ училище въпроси-
та, повелени по въ общото обучение,
начали само отъ класъ въ класъ, както
и друга дѣло липсватъ подобно
до завършване за въ висшето училище
то образование безъ да приобщавъ
каква полнина за себе си

начално не е съществувало отделно
училище даваща на момчетата, т. е.
се с ограничаван само върху отъ
семеично отделно отъ общото
Въ 1888/1889 уч. година първожъ се

устройватъ специални класове за слабо-
развититѣ ученици, съставляти на дотѣ три класа
на основното образование. По настоящемъ спо-
менатото училище брое 4 класа: 1., 2., 3. и 4.
Първъ послѣдната учебна година е било посѣ-
тено отъ 107 ученици и ученички, разпреде-
лени въ 6 паралелни класа: 2 първи, 2 втори,
1 трети и 1 четвърти

7. Освѣта споманатото училище за слабо-
развититѣ въ умствено отношение дѣца при Кар-
лсруескитѣ основни училища се дава отделно
обучение и на страданиетѣ въ езиково отноше-
ние. *Заквациитѣ* при говоренето и *пелтецитѣ*
ученици получаватъ нѣкъ отъ общото число
семеични часове и по нѣколко часа частно обу-
чение по говора. Подобни ученици се намиратъ
по нѣколко при всѣко квартално училище, съ
обучението на които се натоварватъ отъ единъ
и единъ учител. Отъ обучаващите прѣвъ посѣд-
ната 1904-1905 уч. година 36 ученици сж биле
закваци (1 момче, 11 момчета) и 24 *пелтеци*
(15 момчета, 9 момчета). Заквациитѣ сж обуча-
вани 1 часъ седмично, а пелтецитѣ по 4

Следъ краткото изложение видоветѣ народни
училища на града Карлсруе ще си позволя още
нѣколко общи думи върху сжизнитѣ, именно по
отношение въпроса, отъ какви дѣца се посѣ-
щава всѣки видъ отъ тѣхъ. Сократенитѣ на-
родни училища се посѣщаватъ отъ дѣцата на
най близката градска класа, именно такива, които
отдѣлятъ известна частъ отъ дневното си време
за помощъ на своитѣ родители. Разширенитѣ
училища се посѣщаватъ отъ дѣца на сѣбнитѣ
класа, такива които до освобождението си отъ
затѣжението на основното образование сж осво-
бодени отъ всѣко друго занятие. Гражданскитѣ
училища се посѣщаватъ отъ дѣца на родители,
които искатъ да имъ дадатъ по-обширно обра-
зование, безъ обаче да иматъ намерение да ги
приплатятъ за въ бъдеще въ нѣкое по-висше учебно
завѣщение. Подготвителнитѣ училища се посѣ-
щаватъ отъ ония дѣца, които признаватъ
та посѣщаватъ за въ бъдеще въ по-висше училище.
Първитѣ три вида народни училища сж завър-
шени, посѣданото, подготвителното — не завър-
шено отъ него се прѣминава по-нататъкъ.

Въ прѣставената отъ насъ таблица се вижда
цѣлата организация на Карлсруескитѣ основни
народни училища.

II. Учебна програма.

По-горе при разглеждане видоветѣ училища, а
така сжщо и при отделна «Основни училища»
счужахъ, че всѣки видъ отъ градскитѣ учи-
лища си има и специаленъ учебенъ планъ, но тукъ
не си поставямъ за целъ да излагамъ, нито пъкъ
да разглеждамъ всѣки единъ отъ тѣхъ въ по-
дробности, а ще се задоволя само да указа до
како всѣки отъ учебнитѣ предметѣ е заста-
венъ при отделнитѣ видове училища

1. За *законъ божъ* се изучаватъ за всѣки класъ
при всички видове училища *законикътъ* 3 сед-

Класове: (учеб. годиш.)	1. Съкратено народно училище		2. Разширено народно училище		3. Подгот. училище		4. Гражданско народно училище		5. Сократ. училище		Обща сума за всички училища
	мжко	жеско	мжко	жеско	мжко	жеско	мжко	жеско	мжко	жеско	
	пар. учен.	пар. учен.	пар. учен.	пар. учен.	пар. учен.	пар. учен.	пар. учен.	пар. учен.	пар. учен.	пар. учен.	
I	168	5	206	12	505	12	518	6	267	—	—
II	153	5	197	11	484	12	513	5	250	—	—
III	172	4	191	10	411	11	494	6	318	—	—
IV	146	6	216	8	341	8	372	4	204	3	133
V	137	4	180	7	288	8	341	—	—	2	89
VI	144	4	202	6	258	7	304	—	—	2	87
VII	110	4	146	6	275	6	254	—	—	2	65
VIII	101	2	131	4	184	3	123	—	—	1	31
29	1,131	34	1,391	64	2,766	67	2,943	21	1,039	10	407
											26
											1,015
											6
											107,257
											10,799

мични часа, разпрѣдѣлени между учители и съвѣтника.

2. За обученето по *матеренъ езикъ* сж прѣдвидени за съкратеното училище по 6, за разширеното по 8 седмични часове за всѣки класъ; подготовителното училище има въ долнитѣ си 2 класа по 8, въ третия 9 въ четвъртия 10 часа за матеренъ езикъ; градското училище за момчета има 5—7, а за момчетата 5—6 часа. Всички класове на разнитѣ видове училища иматъ за читанка въведената отъ министерството за всички класове обща читанка за баденскитѣ основни училища; въ горнитѣ класове се чете Шиллеровия «Вилхелмъ телъ».

3. За *киселеникъ* сж прѣдвидени сръдно по 2 часа за всѣки класъ. Отъ 1892 год. по съвѣтитѣ на лѣкаритѣ, като мощно сръдно въ борбата противъ толкова широко-разпространеното напостѣдѣкъ между ученицитѣ при основнитѣ училища *киселеникъ*, е въведено отъ сѣсно писмо. Къмъ рѣшението на мелнишкия съветъ

въ това отношение, взето слѣдъ напр. масови изслѣдвания върху причинитѣ дѣтски бичъ, се е присъединила и уч. конференция при едно отъ засѣданията, което е била занимана съ обстоенъ р. върху отъ сѣсно писмо, държанъ отъ д-на П. педагогически семинаръ.

4. За *сметането* сж прѣдвидени въ ното училище 4, въ разширеното 5—6, готовителното и гражданското мжко (тиритѣ доли класа на гражданското д-но училище сжщо 6, а въ четиритѣ му гор. седмични часове. Отъ тия се отдѣлятъ нитѣ класове по 1 герср. 2 часа за по геометрия.

5. Обучението по *рисуване* започва въ товителното и градското училище въ I. въ простото и разширеното училище въ него се прѣдвиждатъ 1—3 часа седмично.

6. За *реалнитѣ прѣдмети* (география, естествознание) се прѣдвиждатъ въ сѣк училище 2 или 3 часа, въ разширенот VIII. мжко класъ 4), въ подготовител. (само естествознание), въ гражданското училище за IV. класъ 3, за V.—VIII. кл. 5 часа седмично. Гражданското дѣвичес. лише има въ IV. класъ 3, въ V.—VIII. по 4 часа.

7. За *танци* сж прѣдвидени по 2 часа за класъ.

8. За *гимнастика* сж прѣдвидени по мични часа за всѣки отъ четиритѣ гор. сове на разнитѣ видове училища (мжко вически); долнитѣ 4 класа не се обучав. гимнастика.

Въ тѣсна свѣрзка съ гимнастиката се я *плаването и ширитѣ*. Курсовѣтъ по плаването открити прѣвъ пѣтъ прѣзъ 1904 уч. г. Тѣ сж траяли прѣзъ течението на лѣт. мѣсени и сж били посѣщавани отъ 160 уч. Врѣмето за плаване е траяло отъ 11—1 сутринь и отъ 4½—7½ послѣ обѣдъ. С. нитѣ игри стоятъ подъ прѣмния надзоръ ш. ския инспекторъ по гимнастика и се р. дятъ отъ 6 учители. За игрище се изв. едно широко мѣсто прѣдъ едно отъ гра. училища. Прѣзъ лѣтото на 1905 г. въ 6 за игри сж взели участие 1951 ученици.

9. За *ржководѣне* сж прѣдвидени по седмично. То се учи въ всички класове 1 нитѣ видове училища; изключение прав. първия класъ (1. учебна година).

10. Обучението по *френски езикъ* е за. тено само за ученицитѣ отъ гражданско. лише; минава се въ 4—6 седмични часо

Таблице на разпрѣдѣленіе ученицитѣ при Карлсруеускитѣ народни училища по видове училища и класове:

III. Училищентѣ правилникъ

За правилния вървежъ на обучението вото поощряване спомага твърдѣ много добъръ училищентѣ правилникъ. За Карлсруеускитѣ народни училища такъвъ е избранъ сж въведенето новата училищна органи

аще презъ 1877 год. отъ тогавашния ректоръ. Въ него сж схватати и най-подробности досѣдно служебнитѣ отъ учителитѣ, началото и края на обучаващението на училището, отсѣжъ-ваканциитѣ, свидѣтелствата, изпититѣ училищнитѣ ваканции сж били по-рано — по вѣтве училища, но по настоя-приравнени съ тяхъ на срѣднитѣ училищеската ваканция трае 11 дни, дѣт-амини — отъ 15. юлий до края на колелната 17 дни.

IV. Учебно врѣме.

Въ врѣме за всички народни училища Карлсруе трае отъ 8—12 часа презъ 4 часа слѣдъ обѣдъ, но въ срѣда и има слѣдобѣдно занятие. Въ отдѣлни стожелствата налагать както отъ 4—5 чъ обѣдъ, така и отъ 12—1 и отъ 4 обѣдъ да има обучение. Въ послѣд-ани е правено опитъ за приравняване врѣме на народнитѣ училища съ онова нѣ (гимназиитѣ, вишето гражданско т. е. обучението да трае само презъ зимъ отъ 8—1 ч., лѣтъ отъ 7—12 ч., итѣтъ доказалъ, че заведеніята отъ едъ трѣбна да се запази като тѣтъ, оваръ нанѣлно както на училищнитѣ така и на домашнитѣ и значителски на на родителитѣ.

V. Училищни здания.

Въ отъ училищнитѣ здания на града сж строени въ послѣдно врѣме Презъ градътъ е разполагатъ само съ 4 такива, рон 14 колосални училищни сгради съ ни приспособения. Всички сж снаб-вѣли, пространи учебни стаи, широки цѣлесобразно вътрѣшно устройство. ето въ нѣкои е газочо, въ нѣкои сж жглища Въ повечето отъ новитѣ сгради тѣ и обширни гимнастически зали, а въ а етажъ на новитѣ здания се помѣща-илищнитѣ бани и кухни — За разви-етическитѣ чувства стѣнитѣ на всички помѣщения сж украсени съ най-живо-отини.

Разноски по постройката на училищ-ния въ Карлсруе възлизатъ на почег-а 4,085,755 марки, отъ които само марки сж изразходвани до 1870 год., а часть е изразходвана отъ 1870 до ана.

VI. Училищни бани.

тивата за училищнитѣ бани се дължи а медицински съвѣтъ Презъ 1886 г. ратилъ одного отъ членовѣтъ си на

станалото презъ сжщата година събрание на нѣмското дружество «за общественото здраве» въ Breslau (Preussen), да се информира върху въпроса за училищнитѣ бани. Въз основа на прѣдставения отъ него рапортъ мѣстнитѣ меди-цински съвѣтъ е направилъ прѣдъ градския съ-лѣтъ прѣдложение за устройване училищни бани при градскитѣ народни училища. Град-скиятъ съвѣтъ отпусналъ велвала една известна сума и още презъ слѣдната 1887 год. е била устроена първата училищна баня при едно отъ градскитѣ училища. Презъ 1888 г. се открила втора такава при друго училище и е коштувала 2,300 марки. Въ сжщата година се устройва и третъ такава. Презъ миналата 1905 год. сж строени още 7 училищни бани при 7 разни училища, така че, сега за сега народнитѣ уни-лища въ града Карлсруе сж снабдени съ 10 училищни бани.

Презъ течение на 1893/94 год. сж напра-вени при училищнитѣ бани всичко 32,708 от-дѣлни кпанія, презъ 1897/98 г. — 50,759, презъ 1901/02 г. — 56,782, презъ прѣдпослѣдната 1904/05 уч год. — 73,257 кпанія.

VII. Училищни убѣжища (Die Schulhorte).

Друго едно ново устройство презъ послѣд-нитѣ години сж така наречениѣ училищни убѣ-жища (Schulhorte). Тѣ иматъ за цѣль да доста-вятъ уютно убѣжище на ония ученици, които родители вслѣствие цѣлодневното си занятие въпъ отъ собствения си домъ нѣматъ възмож-ностъ да положатъ прѣвъ възпитанието сво-бодни часове никакви грижи върху възпитанието и надзора на с оитѣ дѣца. Училищнитѣ убѣ-жища се притичатъ въ случая на помощъ; въ тѣхъ отстранениѣ отъ родительския надзоръ дѣца извършватъ училищнитѣ си задачи и презъ останалото врѣме се занимаватъ съ други леки работи и игри. По прѣдложение на градския съвѣтъ е билъ направенъ презъ есенъта на 1888 год. ректорътъ на народнитѣ градски учи-лища да изучи училищнитѣ убѣжища на града Frankfurt a/M. Презъ слѣдната 1889 г. е билъ строенъ и въ Karlsruhe първото убѣжище за момчета. Презъ 1891 г. се устройва второто такова за момчета. Сега за сега числото на училищнитѣ убѣжища се възкачва на 5 — дѣъ за момчета, гри за момчета. Вѣко отъ убѣжищата се по-сѣщава срѣдно отъ по 50 ученици. При присе-чането се обръна внимание на нуждата. Глав-ната часть на издрѣжкитѣ — всѣки възпита-никъ плаща по 10 ифенига (12¹/₂ ст) седмично — се състои въ доставяне хлѣбъ и мѣтко; всѣки д дѣца получаватъ 1 литра мѣтко и 700 грама хлѣбъ дневно — Покрай врѣмето опрѣдѣлено за извършване домашнитѣ задачи се прѣд-нижда и такова за игри, общи и единични. Презъ лощо врѣме ученицитѣ се занимаватъ въ обшир-нитѣ убѣжищни стан (Hortzimmer) съ уаща работа.

дина; споредъ него размѣрътъ на учител-
заплати е слѣдния:

Училищнитъ заплати на главнитъ учители
сѣватъ отъ 2100 марки първоначална до
послѣдняя заплата по слѣдния редъ;
1. служ. год. включително 2100 марки,
2. 12. служебни години по 2250 „
3. 14. „ „ „ 2400 „
4. 16. „ „ „ 2550 „
и слѣдующитъ години по 2600 марки
Училищнитъ заплати на главнитъ учители
сѣществуватъ отъ 1895 год.) се движатъ
до (първоначална) до 2200 марки (по-
по слѣдния редъ:

1. служ. год. включително по	1500	марки.
2. 12. служебни години по	1600	„
3. 14. и 15. служебни год. по	1800	„
4. 17. и 18. „ „ „	1950	„
5. 20. и 21. „ „ „	2100	„
6. слѣднитъ „ „ „	2200	„

Училищнитъ заплати на помощителитъ се дви-
жатъ 1200 до 1300 марки годишно; тия на-
тити по ржина работа се опредѣлятъ по
начинъ за 1. 2. и 3. служебни години
марки, за 4. 5. и 6. години по 1000 марки,
и 9. по 1100, за 10-та и слѣднитъ
марки.

XI. Управление.

Всѣтъ надзоръ на градскитъ народни учи-
Карлсруе е прѣдоставенъ при всѣко
на одного отъ главнитъ му учители,
титлата Oberlehrer (примъ учитель)
надзоръ на всички лежи въ ржнитъ
ишката комисия и ректора, който е

сѣшевременно членъ отъ сѣщата комисия. Длъж-
ността на „oberlehrer“ сѣотвѣствува на длъж-
ността на главенъ учитель у насъ, а тая на ректора
се равнява съ длъжността на единъ градски
инспекторъ; училищната пъкъ комисия сѣжда съ
училищното настоятелство у насъ.

Членове на училищната комисия сѣ: 1. град-
скитъ кметъ или неговиятъ замѣстникъ, като
прѣдседателъ, 2. градскитъ училищенъ свѣтъ-
никъ (инспекторъ-ректоръ), 3. по единъ отъ
свещеницитъ на застъпени въ града религиозни
възгледания (протестанско, католичко, ев-
рапейско), 4. директоритъ на сѣднитъ учи-
лища въ града, 5. единъ отъ главнитъ учители,
избранъ за 3 години, и 6. дванадесетъ граждани,
назначени отъ градския свѣтъ — изъ между тѣхъ
единъ лекаръ и единъ инженеръ.

Училищната комисия се грижи за всички
нужди на градскитъ училища: почитание, раз-
прѣдѣление на училищата, набавяне учебни по-
магала, училищна такса, учителски персоналъ,
учителски заплати и т. н. Ректорътъ, като членъ
отъ сѣщата, има специалната грижа за въ-
трѣшния редъ и управление. Неговитъ права се
простираатъ върху слѣдното: 1. надзирава и
ръководи всички градски училища; 2. ревизира
учителитъ и имъ дава наставления относително
обучението и възпитанието; 3. свиква сѣдитъ
на конференции; 4. прави прѣдложение за отар-
ване нови учителски мѣста съобразно числото
на ученицитъ; 5. всички заявления на градскитъ
учители се пращатъ първомъ нему и той ги
прѣдставя на училищната комисия; изобщо
всичко необходимо за добрия върежъ на учи-
лищата е прѣдоставено ректору.

Ректорътъ се назначава отъ министерството
по прѣдложението на градския свѣтъ.





Б.

Уредба на учителските семинари въ Саксония.

Отъ Ив. Нръстевъ,

учителъ въ Силмстренското педагогическо училище.

Обстоятелството, че азъ можахъ да посетя различни семинари, ми дава право, мисля, да за саксонските семинари изобщо, безъ да вярвамъ на особеностите имъ, които и да не сж много различни.

1. Външна уредба.

Напрѣдка на една страна може да се каже, какъ тя гради и облѣзва училищното безсмыслие Саксония би зела едно първото мѣсто. Казаното се отнася до градските и селските, основните и вторичните училища. Навсѣкждѣ човѣкъ срѣща обидни и сѣзли сгради, въ които хубавото сж доведени до най-големо унижение; тѣ сж и най-живото доказателство за упадъка на страната. Било е дори когато на Министерството сж подмѣтани прѣскаването държавните суми по изграждане на «училища-палати», обаче сега всѣки е съгласенъ, че туй и укоритѣ биха се явили по-рано, ако не бѣ така. Всички семинарни здания сж сж парно отопление и газово, електрическо, осветление.

Училищата. — При едно население отъ 14 души сж жители Саксония поддържа 21 мъжки и 21 женски учебни семинари. По силата на всички тѣ сж свързани съ интернативния Дрезденски семинаръ прави едно единство: поради липса на помѣщение интернативна за сега, но стѣдъ нѣкоя и друга година ще се прѣмѣсти въ нова сграда. Недалече сж интернати и дѣвическиятъ семинаръ въ Дрезденъ и Лайпцигъ.

Съ тѣхъ мѣстото да се впускамъ въ разглеждането или недостатѣтъ на тѣхъ. Обстоятелството, че всички саксонски семинари сж свързани съ интернати,

говори, какво тукъ сж убѣдени напълно въ тѣхната полезностъ. Да ли това е наистина тъй, мъчно е да се рѣши. Особено по възпитателната стойностъ на интернатите може да се каже толкова за, колкото и противъ — главно, че е много близко опасността, разумниятъ къщенъ редъ да се изроди въ монастирско-казарменъ или въ разюздана свобода. Само едно лежи вънъ отъ всѣко съмнѣние: износността, ефикасността на интернатския животъ; тукъ лежи и най-главната опора на интернатите.

Отмечане. — Прѣди всичко азъ ще се спра на грижитѣ за тѣлесното отглеждане и развитие на възпитаниците, на което тукъ се обръща най-големо внимание. Първото сабѣствие отъ това е, че за ученици се приематъ само напълно възрастни и добре развити младежи. Стѣтъ като привѣржни приемниятъ изпитъ, издържалитѣ го съ успѣхъ се подлагатъ на грижливъ медицински прѣгледъ отъ страна на семинарния лѣкарь. Само вънъ основа на задоволителния резултатъ отъ тоя прѣгледъ кандидатътъ може да се счита за напълно приетъ.

На чистотата се обръща най-големо внимание. Долнитѣ дрехи се мѣняватъ всѣка седмица, покривките — всѣки 3—4 седмици. Сутринното миене се простира по шѣлата горна половина на тѣлото. Въ омивалницитѣ, винаги до сапунитѣ стаи, всѣкому е отредено особено мѣсто. Ученицитѣ сж длъжни да си купуватъ сапунъ и четка (често и пръхъ) за зѣбнитѣ. Палатитѣ помѣщения иматъ и бани (вани и душове), тѣхъ че всѣки ученикъ се каже поне веднѣжъ въ седмицата, разбира се, че мѣтъ това стана по често и винаги на отворено. Зѣбнитѣ сж впитъ два пѣти на денъ: сутринъ и вечеръ прѣзи лѣгане. За да се слѣди за здравословното състояние на ученицитѣ, единъ отъ градските лѣкари се услѣня за ученическия лѣкарь, за което държавата му плаща отдалечено възнаграждение. За изкозработитѣ ученици сж отредени въ семинара особени болнични стаи, гдѣ тѣ се наглеждатъ отъ училищнитѣ студенти и дежурнитѣ ученици, по-тежкозработ-

Сиреванъ съ законъ № 111 отъ 21 VIII 1901 г. въ Саксония има още 19 хуманистични гимназии 30 реални училища и 1 градско училище (adhere Maderhenseelen).

литѣ се изпращатъ въ мѣстната болница, а заболялиятъ отъ тежка и дългоизлѣчима болестъ се изпращатъ въ бащината имъ къща.

За храна се плаща годишно 168—172 марки. Срѣщу това възпитаницитѣ получаватъ колкото здрава, толкова и обилна храна. Министерството е одобрило слѣдното, общо за всички семинари, разписание:

А. Сутринъ като първа закуска — 3 чаши кафе съ мляко (безъ захаръ) и хлѣбъ. По лѣкарско прѣписаніе сжщото може да се замѣни съ $\frac{1}{2}$ литъръ топло доброкачествено мляко и 80 гр. прѣснопеченъ пшениченъ хлѣбъ.

Б. Като втора закуска (9 ч. прѣтъ пладнѣ) и пладнишка (4 ч. слѣдъ пладнѣ): рѣженъ хлѣбъ съ масло (н. Е).

В. За обѣдъ.

а) Въ недѣлнитѣ и празнични дни 166 $\frac{1}{2}$ гр. говеждо месо (или 200 гр. телешко печено, или 150 гр. свинско печено, или пѣкъ 120 гр. свинско пушено) съ варени картофи и салата или компотъ, или пѣкъ плодове (понѣкога брашнени иликартофени кюфтета съ соусъ).

б) Прѣзъ 4 дѣлнични дни: 166 $\frac{1}{2}$ гр. говеждо или овнешко месо или 125 гр. свинско месо съ сваренъ въ месния бульонъ или иначе приготвенъ зеленчукъ — $\frac{1}{2}$ или $\frac{3}{4}$ кг., споредъ вида и храносмилателността му. Вслучай че прѣзъ недѣлята не пада никакъвъ празниченъ день, може да се подаде понѣкога печено или кюфтета, съответни по тегло на 166 $\frac{1}{2}$ гр. говеждо месо съ картофена салата, варени картофи или пѣкъ друга салата отъ плодове.

в) Въ единъ седмиченъ день: 83 $\frac{1}{2}$ гр. надѣлница съ картофена каша или сваренъ бобъ, леща и пр.

г) Въ останалния седмиченъ день: картофени или брашнени кюфтета съ соусъ (200 гр. прѣсна риба съ варени картофи или 1 селюдка съ 12 $\frac{1}{2}$ гр. прѣсно масло и картофи, или селюдка съ плодове, мляченъ оризъ, или 3 опражени яйца съ картофена салата и пр.

Г. За вечеря. а) Хлѣбъ споредъ потреббата. б) Споредъ годишното врѣме: 1) бирена или млячна супа (по $\frac{1}{2}$ литра бира или доброкачествено мляко), или 2) $\frac{1}{2}$ литръ брашнена, булгурена, картофена, грахова, хлѣбна или друга подобна супа, топла бира или шоколадъ, или 3) варени картофи съ $\frac{1}{2}$ маринувана селюдка, или 4) $\frac{1}{2}$ солена селюдка съ отвара или славина (по за 5 пфенига). Вслучай че не се подадатъ картофи, то, като добавка къмъ хлѣба, се подава по изборъ: сирене (за 3 пфенига), 50 гр. прѣсна или опушена надѣлница, надѣлничка за 5—7 пф., $\frac{1}{6}$ пушена селюдка, плодове за 5 пф. Видътъ на тая добавка се опрѣдѣля въ седмичното разписание, одобрявано прѣварително отъ семинарни директоръ.

Е. Хлѣбъ (за 2 закуски, пладнишката и вечерята) се дава въ неограничено количество; той се пече на цѣли или $\frac{1}{2}$ сомъни, та всѣки може да си отрѣже споредъ потреббата.

Покрай гимнастиката, която се прѣкрасно води и отпечжда, взети сж всички мѣрки да се даде

ва ученицитѣ най-голѣмата възможност чивка и свободно движение. Семинарите дагътъ, освѣтъ съ обширна и вѣнати обдѣриана градина, и съ широко мѣсто и гимнастически упражнения. Всѣки денъ като се свършатъ занятята, учениците биратъ на общи н.ри. Тукъ присѣда ръководителъ и непосредствено съчастни отъ учителитѣ по гимнастика.

Въ служба на тѣлесното отпечжда още: плуването, пързалането, излетитѣ нията. На плуването, особено въ послѣдъ се обръща голѣмо внимание. Тамъ, гдѣ градека кжпалня съ басенитѣ, се плава на отворено. Всѣкому е дадена възможностъ плува 1—4 часа селмично. Повечето плува слѣдъ свършека на учебнитѣ занятия, кога за това се употребяватъ и чл гимнастика. Зимѣ (обикновено въ слѣдъ бота слѣдъ пладнѣ) ученицитѣ ходятъ пързалатъ, за която цѣль се взематъ часоветѣ по гимнастика. Пързалането толкова повече, че не всѣкога селскитѣ иматъ гимнастически салони, та прѣзъ зима гимнастическитѣ упражнения би да се изоставятъ; една пързалка би замѣсти, обаче, напълно липсата отъ чески салонъ.

Нека спомена още и за излетитѣ нията, които, макаръ че се прѣдварно опрѣдѣлена научна цѣль, въ основата иматъ на тѣлесното развитие. Малки правятъ много често, такива се прѣдвар въ раннитѣ недѣлни часове. Едважъ ната се прѣдприема и едно по голѣмо, което трае 1—3 дни споредъ възрастеніитѣ и врѣмето, що се има на разго Разносикитѣ за пжтуване и прѣнощаватъ отъ семинарната ученическа каса.

Кжшния редъ. — Кжшниятъ редъ е уредъ съ особенъ правилникъ, глѣто сж опсъ най-голѣма точностъ прапата и задъ на всѣкиго.¹⁾ Нека прѣкарвамъ миселъ день въ семинара. Още въ ранни зори звънецътъ удря за отиване. Дежурнитѣ ставатъ първи, тѣ будятъ по-малкитѣ спящитѣ тѣхни другари и не се миятъ нутѣ спалнята стая, съ отворени прозоръ празна. Всѣки тича къмъ омивалнитѣ омиването почва почистката на дрехи.

¹⁾ За примѣръ прѣдавамъ тукъ съкратенъ семинаренъ правилникъ въ Франкенбургъ.

1. Общи постановления. 2. Постановления въ 3. ученичната каса. 4. Постановления о здравитѣ ск. ерли. 5. Дневния редъ. 6. Слѣдъ отъ 7. Постановления. 8. Молитви. 9. Холоне на селитѣ врѣме. 10. Работно врѣме. 11. Слѣдъ отъ 12. Слѣдъ отъ 13. Музикални упражнения. 14. Чистота на 15. Обѣдъ. 16. Обѣдъ. 17. Нощна отпечжда. 18. Слѣдъ. 19. Отпечки. 20. Улеселения. 21. Чистота на 22. Слѣдъ отъ 23. Слѣдъ отъ 24. Слѣдъ отъ 25. Слѣдъ отъ 26. Слѣдъ отъ 27. Слѣдъ отъ 28. Слѣдъ отъ 29. Слѣдъ отъ 30. Слѣдъ отъ 31. Слѣдъ отъ 32. Слѣдъ отъ 33. Слѣдъ отъ 34. Слѣдъ отъ 35. Слѣдъ отъ 36. Слѣдъ отъ 37. Слѣдъ отъ 38. Слѣдъ отъ 39. Слѣдъ отъ 40. Слѣдъ отъ 41. Слѣдъ отъ 42. Слѣдъ отъ 43. Слѣдъ отъ 44. Слѣдъ отъ 45. Слѣдъ отъ 46. Слѣдъ отъ 47. Слѣдъ отъ 48. Слѣдъ отъ 49. Слѣдъ отъ 50. Слѣдъ отъ 51. Слѣдъ отъ 52. Слѣдъ отъ 53. Слѣдъ отъ 54. Слѣдъ отъ 55. Слѣдъ отъ 56. Слѣдъ отъ 57. Слѣдъ отъ 58. Слѣдъ отъ 59. Слѣдъ отъ 60. Слѣдъ отъ 61. Слѣдъ отъ 62. Слѣдъ отъ 63. Слѣдъ отъ 64. Слѣдъ отъ 65. Слѣдъ отъ 66. Слѣдъ отъ 67. Слѣдъ отъ 68. Слѣдъ отъ 69. Слѣдъ отъ 70. Слѣдъ отъ 71. Слѣдъ отъ 72. Слѣдъ отъ 73. Слѣдъ отъ 74. Слѣдъ отъ 75. Слѣдъ отъ 76. Слѣдъ отъ 77. Слѣдъ отъ 78. Слѣдъ отъ 79. Слѣдъ отъ 80. Слѣдъ отъ 81. Слѣдъ отъ 82. Слѣдъ отъ 83. Слѣдъ отъ 84. Слѣдъ отъ 85. Слѣдъ отъ 86. Слѣдъ отъ 87. Слѣдъ отъ 88. Слѣдъ отъ 89. Слѣдъ отъ 90. Слѣдъ отъ 91. Слѣдъ отъ 92. Слѣдъ отъ 93. Слѣдъ отъ 94. Слѣдъ отъ 95. Слѣдъ отъ 96. Слѣдъ отъ 97. Слѣдъ отъ 98. Слѣдъ отъ 99. Слѣдъ отъ 100. Слѣдъ отъ 101. Слѣдъ отъ 102. Слѣдъ отъ 103. Слѣдъ отъ 104. Слѣдъ отъ 105. Слѣдъ отъ 106. Слѣдъ отъ 107. Слѣдъ отъ 108. Слѣдъ отъ 109. Слѣдъ отъ 110. Слѣдъ отъ 111. Слѣдъ отъ 112. Слѣдъ отъ 113. Слѣдъ отъ 114. Слѣдъ отъ 115. Слѣдъ отъ 116. Слѣдъ отъ 117. Слѣдъ отъ 118. Слѣдъ отъ 119. Слѣдъ отъ 120. Слѣдъ отъ 121. Слѣдъ отъ 122. Слѣдъ отъ 123. Слѣдъ отъ 124. Слѣдъ отъ 125. Слѣдъ отъ 126. Слѣдъ отъ 127. Слѣдъ отъ 128. Слѣдъ отъ 129. Слѣдъ отъ 130. Слѣдъ отъ 131. Слѣдъ отъ 132. Слѣдъ отъ 133. Слѣдъ отъ 134. Слѣдъ отъ 135. Слѣдъ отъ 136. Слѣдъ отъ 137. Слѣдъ отъ 138. Слѣдъ отъ 139. Слѣдъ отъ 140. Слѣдъ отъ 141. Слѣдъ отъ 142. Слѣдъ отъ 143. Слѣдъ отъ 144. Слѣдъ отъ 145. Слѣдъ отъ 146. Слѣдъ отъ 147. Слѣдъ отъ 148. Слѣдъ отъ 149. Слѣдъ отъ 150. Слѣдъ отъ 151. Слѣдъ отъ 152. Слѣдъ отъ 153. Слѣдъ отъ 154. Слѣдъ отъ 155. Слѣдъ отъ 156. Слѣдъ отъ 157. Слѣдъ отъ 158. Слѣдъ отъ 159. Слѣдъ отъ 160. Слѣдъ отъ 161. Слѣдъ отъ 162. Слѣдъ отъ 163. Слѣдъ отъ 164. Слѣдъ отъ 165. Слѣдъ отъ 166. Слѣдъ отъ 167. Слѣдъ отъ 168. Слѣдъ отъ 169. Слѣдъ отъ 170. Слѣдъ отъ 171. Слѣдъ отъ 172. Слѣдъ отъ 173. Слѣдъ отъ 174. Слѣдъ отъ 175. Слѣдъ отъ 176. Слѣдъ отъ 177. Слѣдъ отъ 178. Слѣдъ отъ 179. Слѣдъ отъ 180. Слѣдъ отъ 181. Слѣдъ отъ 182. Слѣдъ отъ 183. Слѣдъ отъ 184. Слѣдъ отъ 185. Слѣдъ отъ 186. Слѣдъ отъ 187. Слѣдъ отъ 188. Слѣдъ отъ 189. Слѣдъ отъ 190. Слѣдъ отъ 191. Слѣдъ отъ 192. Слѣдъ отъ 193. Слѣдъ отъ 194. Слѣдъ отъ 195. Слѣдъ отъ 196. Слѣдъ отъ 197. Слѣдъ отъ 198. Слѣдъ отъ 199. Слѣдъ отъ 200. Слѣдъ отъ 201. Слѣдъ отъ 202. Слѣдъ отъ 203. Слѣдъ отъ 204. Слѣдъ отъ 205. Слѣдъ отъ 206. Слѣдъ отъ 207. Слѣдъ отъ 208. Слѣдъ отъ 209. Слѣдъ отъ 210. Слѣдъ отъ 211. Слѣдъ отъ 212. Слѣдъ отъ 213. Слѣдъ отъ 214. Слѣдъ отъ 215. Слѣдъ отъ 216. Слѣдъ отъ 217. Слѣдъ отъ 218. Слѣдъ отъ 219. Слѣдъ отъ 220. Слѣдъ отъ 221. Слѣдъ отъ 222. Слѣдъ отъ 223. Слѣдъ отъ 224. Слѣдъ отъ 225. Слѣдъ отъ 226. Слѣдъ отъ 227. Слѣдъ отъ 228. Слѣдъ отъ 229. Слѣдъ отъ 230. Слѣдъ отъ 231. Слѣдъ отъ 232. Слѣдъ отъ 233. Слѣдъ отъ 234. Слѣдъ отъ 235. Слѣдъ отъ 236. Слѣдъ отъ 237. Слѣдъ отъ 238. Слѣдъ отъ 239. Слѣдъ отъ 240. Слѣдъ отъ 241. Слѣдъ отъ 242. Слѣдъ отъ 243. Слѣдъ отъ 244. Слѣдъ отъ 245. Слѣдъ отъ 246. Слѣдъ отъ 247. Слѣдъ отъ 248. Слѣдъ отъ 249. Слѣдъ отъ 250. Слѣдъ отъ 251. Слѣдъ отъ 252. Слѣдъ отъ 253. Слѣдъ отъ 254. Слѣдъ отъ 255. Слѣдъ отъ 256. Слѣдъ отъ 257. Слѣдъ отъ 258. Слѣдъ отъ 259. Слѣдъ отъ 260. Слѣдъ отъ 261. Слѣдъ отъ 262. Слѣдъ отъ 263. Слѣдъ отъ 264. Слѣдъ отъ 265. Слѣдъ отъ 266. Слѣдъ отъ 267. Слѣдъ отъ 268. Слѣдъ отъ 269. Слѣдъ отъ 270. Слѣдъ отъ 271. Слѣдъ отъ 272. Слѣдъ отъ 273. Слѣдъ отъ 274. Слѣдъ отъ 275. Слѣдъ отъ 276. Слѣдъ отъ 277. Слѣдъ отъ 278. Слѣдъ отъ 279. Слѣдъ отъ 280. Слѣдъ отъ 281. Слѣдъ отъ 282. Слѣдъ отъ 283. Слѣдъ отъ 284. Слѣдъ отъ 285. Слѣдъ отъ 286. Слѣдъ отъ 287. Слѣдъ отъ 288. Слѣдъ отъ 289. Слѣдъ отъ 290. Слѣдъ отъ 291. Слѣдъ отъ 292. Слѣдъ отъ 293. Слѣдъ отъ 294. Слѣдъ отъ 295. Слѣдъ отъ 296. Слѣдъ отъ 297. Слѣдъ отъ 298. Слѣдъ отъ 299. Слѣдъ отъ 300. Слѣдъ отъ 301. Слѣдъ отъ 302. Слѣдъ отъ 303. Слѣдъ отъ 304. Слѣдъ отъ 305. Слѣдъ отъ 306. Слѣдъ отъ 307. Слѣдъ отъ 308. Слѣдъ отъ 309. Слѣдъ отъ 310. Слѣдъ отъ 311. Слѣдъ отъ 312. Слѣдъ отъ 313. Слѣдъ отъ 314. Слѣдъ отъ 315. Слѣдъ отъ 316. Слѣдъ отъ 317. Слѣдъ отъ 318. Слѣдъ отъ 319. Слѣдъ отъ 320. Слѣдъ отъ 321. Слѣдъ отъ 322. Слѣдъ отъ 323. Слѣдъ отъ 324. Слѣдъ отъ 325. Слѣдъ отъ 326. Слѣдъ отъ 327. Слѣдъ отъ 328. Слѣдъ отъ 329. Слѣдъ отъ 330. Слѣдъ отъ 331. Слѣдъ отъ 332. Слѣдъ отъ 333. Слѣдъ отъ 334. Слѣдъ отъ 335. Слѣдъ отъ 336. Слѣдъ отъ 337. Слѣдъ отъ 338. Слѣдъ отъ 339. Слѣдъ отъ 340. Слѣдъ отъ 341. Слѣдъ отъ 342. Слѣдъ отъ 343. Слѣдъ отъ 344. Слѣдъ отъ 345. Слѣдъ отъ 346. Слѣдъ отъ 347. Слѣдъ отъ 348. Слѣдъ отъ 349. Слѣдъ отъ 350. Слѣдъ отъ 351. Слѣдъ отъ 352. Слѣдъ отъ 353. Слѣдъ отъ 354. Слѣдъ отъ 355. Слѣдъ отъ 356. Слѣдъ отъ 357. Слѣдъ отъ 358. Слѣдъ отъ 359. Слѣдъ отъ 360. Слѣдъ отъ 361. Слѣдъ отъ 362. Слѣдъ отъ 363. Слѣдъ отъ 364. Слѣдъ отъ 365. Слѣдъ отъ 366. Слѣдъ отъ 367. Слѣдъ отъ 368. Слѣдъ отъ 369. Слѣдъ отъ 370. Слѣдъ отъ 371. Слѣдъ отъ 372. Слѣдъ отъ 373. Слѣдъ отъ 374. Слѣдъ отъ 375. Слѣдъ отъ 376. Слѣдъ отъ 377. Слѣдъ отъ 378. Слѣдъ отъ 379. Слѣдъ отъ 380. Слѣдъ отъ 381. Слѣдъ отъ 382. Слѣдъ отъ 383. Слѣдъ отъ 384. Слѣдъ отъ 385. Слѣдъ отъ 386. Слѣдъ отъ 387. Слѣдъ отъ 388. Слѣдъ отъ 389. Слѣдъ отъ 390. Слѣдъ отъ 391. Слѣдъ отъ 392. Слѣдъ отъ 393. Слѣдъ отъ 394. Слѣдъ отъ 395. Слѣдъ отъ 396. Слѣдъ отъ 397. Слѣдъ отъ 398. Слѣдъ отъ 399. Слѣдъ отъ 400. Слѣдъ отъ 401. Слѣдъ отъ 402. Слѣдъ отъ 403. Слѣдъ отъ 404. Слѣдъ отъ 405. Слѣдъ отъ 406. Слѣдъ отъ 407. Слѣдъ отъ 408. Слѣдъ отъ 409. Слѣдъ отъ 410. Слѣдъ отъ 411. Слѣдъ отъ 412. Слѣдъ отъ 413. Слѣдъ отъ 414. Слѣдъ отъ 415. Слѣдъ отъ 416. Слѣдъ отъ 417. Слѣдъ отъ 418. Слѣдъ отъ 419. Слѣдъ отъ 420. Слѣдъ отъ 421. Слѣдъ отъ 422. Слѣдъ отъ 423. Слѣдъ отъ 424. Слѣдъ отъ 425. Слѣдъ отъ 426. Слѣдъ отъ 427. Слѣдъ отъ 428. Слѣдъ отъ 429. Слѣдъ отъ 430. Слѣдъ отъ 431. Слѣдъ отъ 432. Слѣдъ отъ 433. Слѣдъ отъ 434. Слѣдъ отъ 435. Слѣдъ отъ 436. Слѣдъ отъ 437. Слѣдъ отъ 438. Слѣдъ отъ 439. Слѣдъ отъ 440. Слѣдъ отъ 441. Слѣдъ отъ 442. Слѣдъ отъ 443. Слѣдъ отъ 444. Слѣдъ отъ 445. Слѣдъ отъ 446. Слѣдъ отъ 447. Слѣдъ отъ 448. Слѣдъ отъ 449. Слѣдъ отъ 450. Слѣдъ отъ 451. Слѣдъ отъ 452. Слѣдъ отъ 453. Слѣдъ отъ 454. Слѣдъ отъ 455. Слѣдъ отъ 456. Слѣдъ отъ 457. Слѣдъ отъ 458. Слѣдъ отъ 459. Слѣдъ отъ 460. Слѣдъ отъ 461. Слѣдъ отъ 462. Слѣдъ отъ 463. Слѣдъ отъ 464. Слѣдъ отъ 465. Слѣдъ отъ 466. Слѣдъ отъ 467. Слѣдъ отъ 468. Слѣдъ отъ 469. Слѣдъ отъ 470. Слѣдъ отъ 471. Слѣдъ отъ 472. Слѣдъ отъ 473. Слѣдъ отъ 474. Слѣдъ отъ 475. Слѣдъ отъ 476. Слѣдъ отъ 477. Слѣдъ отъ 478. Слѣдъ отъ 479. Слѣдъ отъ 480. Слѣдъ отъ 481. Слѣдъ отъ 482. Слѣдъ отъ 483. Слѣдъ отъ 484. Слѣдъ отъ 485. Слѣдъ отъ 486. Слѣдъ отъ 487. Слѣдъ отъ 488. Слѣдъ отъ 489. Слѣдъ отъ 490. Слѣдъ отъ 491. Слѣдъ отъ 492. Слѣдъ отъ 493. Слѣдъ отъ 494. Слѣдъ отъ 495. Слѣдъ отъ 496. Слѣдъ отъ 497. Слѣдъ отъ 498. Слѣдъ отъ 499. Слѣдъ отъ 500. Слѣдъ отъ 501. Слѣдъ отъ 502. Слѣдъ отъ 503. Слѣдъ отъ 504. Слѣдъ отъ 505. Слѣдъ отъ 506. Слѣдъ отъ 507. Слѣдъ отъ 508. Слѣдъ отъ 509. Слѣдъ отъ 510. Слѣдъ отъ 511. Слѣдъ отъ 512. Слѣдъ отъ 513. Слѣдъ отъ 514. Слѣдъ отъ 515. Слѣдъ отъ 516. Слѣдъ отъ 517. Слѣдъ отъ 518. Слѣдъ отъ 519. Слѣдъ отъ 520. Слѣдъ отъ 521. Слѣдъ отъ 522. Слѣдъ отъ 523. Слѣдъ отъ 524. Слѣдъ отъ 525. Слѣдъ отъ 526. Слѣдъ отъ 527. Слѣдъ отъ 528. Слѣдъ отъ 529. Слѣдъ отъ 530. Слѣдъ отъ 531. Слѣдъ отъ 532. Слѣдъ отъ 533. Слѣдъ отъ 534. Слѣдъ отъ 535. Слѣдъ отъ 536. Слѣдъ отъ 537. Слѣдъ отъ 538. Слѣдъ отъ 539. Слѣдъ отъ 540. Слѣдъ отъ 541. Слѣдъ отъ 542. Слѣдъ отъ 543. Слѣдъ отъ 544. Слѣдъ отъ 545. Слѣдъ отъ 546. Слѣдъ отъ 547. Слѣдъ отъ 548. Слѣдъ отъ 549. Слѣдъ отъ 550. Слѣдъ отъ 551. Слѣдъ отъ 552. Слѣдъ отъ 553. Слѣдъ отъ 554. Слѣдъ отъ 555. Слѣдъ отъ 556. Слѣдъ отъ 557. Слѣдъ отъ 558. Слѣдъ отъ 559. Слѣдъ отъ 560. Слѣдъ отъ 561. Слѣдъ отъ 562. Слѣдъ отъ 563. Слѣдъ отъ 564. Слѣдъ отъ 565. Слѣдъ отъ 566. Слѣдъ отъ 567. Слѣдъ отъ 568. Слѣдъ отъ 569. Слѣдъ отъ 570. Слѣдъ отъ 571. Слѣдъ отъ 572. Слѣдъ отъ 573. Слѣдъ отъ 574. Слѣдъ отъ 575. Слѣдъ отъ 576. Слѣдъ отъ 577. Слѣдъ отъ 578. Слѣдъ отъ 579. Слѣдъ отъ 580. Слѣдъ отъ 581. Слѣдъ отъ 582. Слѣдъ отъ 583. Слѣдъ отъ 584. Слѣдъ отъ 585. Слѣдъ отъ 586. Слѣдъ отъ 587. Слѣдъ отъ 588. Слѣдъ отъ 589. Слѣдъ отъ 590. Слѣдъ отъ 591. Слѣдъ отъ 592. Слѣдъ отъ 593. Слѣдъ отъ 594. Слѣдъ отъ 595. Слѣдъ отъ 596. Слѣдъ отъ 597. Слѣдъ отъ 598. Слѣдъ отъ 599. Слѣдъ отъ 600. Слѣдъ отъ 601. Слѣдъ отъ 602. Слѣдъ отъ 603. Слѣдъ отъ 604. Слѣдъ отъ 605. Слѣдъ отъ 606. Слѣдъ отъ 607. Слѣдъ отъ 608. Слѣдъ отъ 609. Слѣдъ отъ 610. Слѣдъ отъ 611. Слѣдъ отъ 612. Слѣдъ отъ 613. Слѣдъ отъ 614. Слѣдъ отъ 615. Слѣдъ отъ 616. Слѣдъ отъ 617. Слѣдъ отъ 618. Слѣдъ отъ 619. Слѣдъ отъ 620. Слѣдъ отъ 621. Слѣдъ отъ 622. Слѣдъ отъ 623. Слѣдъ отъ 624. Слѣдъ отъ 625. Слѣдъ отъ 626. Слѣдъ отъ 627. Слѣдъ отъ 628. Слѣдъ отъ 629. Слѣдъ отъ 630. Слѣдъ отъ 631. Слѣдъ отъ 632. Слѣдъ отъ 633. Слѣдъ отъ 634. Слѣдъ отъ 635. Слѣдъ отъ 636. Слѣдъ отъ 637. Слѣдъ отъ 638. Слѣдъ отъ 639. Слѣдъ отъ 640. Слѣдъ отъ 641. Слѣдъ отъ 642. Слѣдъ отъ 643. Слѣдъ отъ 644. Слѣдъ отъ 645. Слѣдъ отъ 646. Слѣдъ отъ 647. Слѣдъ отъ 648. Слѣдъ отъ 649. Слѣдъ отъ 650. Слѣдъ отъ 651. Слѣдъ отъ 652. Слѣдъ отъ 653. Слѣдъ отъ 654. Слѣдъ отъ 655. Слѣдъ отъ 656. Слѣдъ отъ 657. Слѣдъ отъ 658. Слѣдъ отъ 659. Слѣдъ отъ 660. Слѣдъ отъ 661. Слѣдъ отъ 662. Слѣдъ отъ 663. Слѣдъ отъ 664. Слѣдъ отъ 665. Слѣдъ отъ 666. Слѣдъ отъ 667. Слѣдъ отъ 668. Слѣдъ отъ 669. Слѣдъ отъ 670. Слѣдъ отъ 671. Слѣдъ отъ 672. Слѣдъ отъ 673. Слѣдъ отъ 674. Слѣдъ отъ 675. Слѣдъ отъ 676. Слѣдъ отъ 677. Слѣдъ отъ 678. Слѣдъ отъ 679. Слѣдъ отъ 680. Слѣдъ отъ 681. Слѣдъ отъ 682. Слѣдъ отъ 683. Слѣдъ отъ 684. Слѣдъ отъ 685. Слѣдъ отъ 686. Слѣдъ отъ 687. Слѣдъ отъ 688. Слѣдъ отъ 689. Слѣдъ отъ 690. Слѣдъ отъ 691. Слѣдъ отъ 692. Слѣдъ отъ 693. Слѣдъ отъ 694. Слѣдъ отъ 695. Слѣдъ отъ 696. Слѣдъ отъ 697. Слѣдъ отъ 698. Слѣдъ отъ 699. Слѣдъ отъ 700. Слѣдъ отъ 701. Слѣдъ отъ 702. Слѣдъ отъ 703. Слѣдъ отъ 704. Слѣдъ отъ 705. Слѣдъ отъ 706. Слѣдъ отъ 707. Слѣдъ отъ 708. Слѣдъ отъ 709. Слѣдъ отъ 710. Слѣдъ отъ 711. Слѣдъ отъ 712. Слѣдъ отъ 713. Слѣдъ отъ 714. Слѣдъ отъ 715. Слѣдъ отъ 716. Слѣдъ отъ 717. Слѣдъ отъ 718. Слѣдъ отъ 719. Слѣдъ отъ 720. Слѣдъ отъ 721. Слѣдъ отъ 722. Слѣдъ отъ 723. Слѣдъ отъ 724. Слѣдъ отъ 725. Слѣдъ отъ 726. Слѣдъ отъ 727. Слѣдъ отъ 728. Слѣдъ отъ 729. Слѣдъ отъ 730. Слѣдъ отъ 731. Слѣдъ отъ 732. Слѣдъ отъ 733. Слѣдъ отъ 734. Слѣдъ отъ 735. Слѣдъ отъ 736. Слѣдъ отъ 737. Слѣдъ отъ 738. Слѣдъ отъ 739. Слѣдъ отъ 740. Слѣдъ отъ 741. Слѣдъ отъ 742. Слѣдъ отъ 743. Слѣдъ отъ 744. Слѣдъ отъ 745. Слѣдъ отъ 746. Слѣдъ отъ 747. Слѣдъ отъ 748. Слѣдъ отъ 749.

въ 5:30 ч. втори звън вика учениците една закуска. Следъ закуската, която е повече отъ 10 минути, всички стада да приурочитъ си за прѣвъ деня. Точно са всички ученици и учители се прибиратъ в празничната зала на обща молитва. Молитвата класниятъ дежурни ученици въ директору имената на отсъствающии заболѣли тѣхни другари и следъ оклонъ всички ученици се отправятъ въ учебните стаи. Точно въ 7:10 ч. дневното обучение. Въ голѣмата пазва (2 учебенъ часъ) учениците закусватъ, а въ 12:10 ч. следъ обща молитва идатъ. До 2 ч. учениците сж свободни, разходка, било за разни покупки въ удобното обучение почва въ 2:10 ч. а разнитъ класове различно — до 4 или въ 4 ч. учениците правятъ пакъ лека а въ 6 ч. се събиратъ на общи гимназички игри; нѣкои играятъ кегелбанъ, а по-се забавляватъ въ училищната градина. Се вечеря. отъ 7—9 ч. се приготвяютъ уроците и задачите за следния денъ, а 15 ч. се чете обща вечерна молитва, което всичко утихва: учениците се отна отпочинка, за да заработятъ слѣдния нови и пресни сили. Така времето е дадено до най малките му подробности, какаръ че би се поучаствувало като гнетъ нити и самостоятелни натури, не остава нѣтъно благотворно влияние върху по-и посредствени ученици.

Голѣмата частъ отъ дневното прѣме учепрѣкарватъ въ работните стаи. Това торни помѣщения по за 30 ученика съ столове за сѣдане. Въ всѣка стая сж ученици отъ разни класове, значи и и. Въ опредѣленото за работа време еди на мѣстото си и работи; по-въз-волятъ надзора. Въ спалните, обикно-най-горния катъ, учениците сж само въ еното за спане време. Прѣзъ цѣлия зорантъ тукъ сж отворени, а въ че са-мѣшение, както и цѣлата на учениците ожени на постоянно провѣряване. Сидатоплятъ само въ нѣ-, еди случаи и то една порѣдка отъ директора.

Въ надзоръ се води отъ семинарни ди-който живѣе винаги въ семинара. Нитъ неговъ помощникъ е помощникъ-учи- (Hilfslehrer), който живѣе сжщо въ семи-номѣщение. Вънъ отъ това всѣки денъ до вечерната молитва единъ отъ сечи-учители води специалнъ инспекция (за учители се редуватъ поседмично) сениците взематъ най-живо участие въ то на класния рѣтъ, измежду тѣхъ се въ сѣмични инспектори, текони въ работните и учебни стаи, надзорници потеките (учителска и ученическа), ка-мъ музикалните инструменти, гимнасти-уреди и пр.

Учеления. — На учениците е забранено да пушатъ «по улиците на града и въ семинарното помѣщение и градина» обаче позволено имъ е да взиматъ обучение по танцъ (отъ III. кл. на-горѣ). Повечето отъ семинарите иматъ и специални ученишки читални, гдѣто се получаватъ и четатъ прѣдимно педагогически списания и рѣстници, а често и нѣкои отъ по-първите по-литически вѣстници. Ученишките сдружавания сж безусловно забранени. За такива се сѣбятъ овсички покторящи се събрания на едни и сжнии ученици, които ставатъ на опредѣлено мѣсто и време вънъ отъ училището и безъ позволенieto на семинарни директоръ. Членостъ на подобни сдружавания се наказватъ най-строко. Едно ми-нистерско окръжно отъ 13. май 1878 год гласи по тоя поводъ:

«Министерството забѣлѣзва отъ специални случки при нѣкои отъ срѣдните учебни заве-дения, че ученишките сдружавания сжществуватъ още на нѣкои мѣста и че нѣкѣждъ въ тѣхъ вли-затъ дори и учениците отъ срѣдните и долните класове. Отъ опитъ е познато, че ученишките сдружавания сж отъ най-врѣдно влияние за учениците, понеже отвлечатъ къмъ други нѣща тѣхния интересъ, — който въ сжщность би трѣб-вало да бжде посветенъ изключително на училището — и води къмъ разни прѣкалявания, а особено врѣди най-тежко моралната страна на учениците, като ги подбужда къмъ неприлеж-ностъ и нередовностъ или като ги приивква къмъ скритостъ и лъжа. Затова министерството с подкрѣпяло досега най-живо директорите и учи-телските колегии въ борбата имъ съ лошите приивки на ученишките сдружавания. Сегѣ обаче министерството се вижда принудено да подкани специално директорите и учителските колегии да се отнесатъ къмъ сдружаванията на учениците съ най-голѣмата сериозностъ и да гледатъ да ги управляватъ геср прѣвземаатъ съ най-голѣмата енергия.

Не по-малко семинарътъ се грижи и за от-урната на учениците. Въ редица дни ногопо-стѣпилите семинаристи се поставяватъ, какъ да се държатъ въ училището и по улиците, въ съ-брацията и въ фамилиите и др. кракове (за цѣлата се употребяватъ прѣдимно часовете по гим-настика). Затова пакъ и резултатите сж на лице. съ своята внимателностъ, съ учтивостъта и услуж-ливостъта си, послѣ съ държането си спрямо учители и другари саксонските семинаристи про-извеждатъ най-отлично впечатление.

II. Вътрѣшна наредба.

Семинарното учебно тѣло въ Саксония е уре-дено съ закона за семинарите, реалните учи-ища и пр. отъ 22. августъ 1876 год и инструк-цията за неговото прилагане отъ 23. януари 1877. год. Разбира се, че оттогава семинарите сж собрали голѣмо скопѣ въ тѣхното развитие - било откъмъ външната имъ уредба, било относно учението и учебния планъ. Цѣлаа картина на

сегашното развитие и състояние на саксонските учителски семинари дава пълното съчинение на А. Грюлиха, недавнопочиналият началникъ на семинарното учебно дѣло.¹⁾

Задача. — Задачата на саксонския учителски семинаръ е да подготви способно основно учителство, което да е въ състояние да разреши задачите на основното училище въ неговото трояко дѣленіе. При тая главна се прибавя още една второстепенна задача: да се подготвятъ бъдещитѣ учители и за черковната служба — отглеждане и поднеса общественото черковно пѣние и порядъчно свирене съ органъ. Вижда се прочее, че съ втората отъ тия задачи има да се разправя само единъ отъ учебнитѣ прѣмети, музиката.

Особености на саксонския учителски семинаръ. — Двѣ сж свойщинитѣ, що даватъ особенъ отпечатъкъ на саксонския учителски семинаръ: увещането латинския езикъ като учебенъ прѣметъ и непрѣкъснатиятъ ученически курсъ; въ замѣна на пруското дѣленіе на 3 преподавателски и 3 семинарни класове, въ Саксония намираме цѣлостенъ семинаренъ курсъ отъ 6 години. На туй послѣдното се гледа тукъ като на готѣмо прѣдимство, защото: а) при градежа на учебния планъ може да се застѣпи до най-голяма степенъ послѣдната наредба, като се избѣгватъ излишнитѣ повторителни и подготвителни курсове; б) така семинарътъ се поставя въ най-тѣсна връзка съ народното училище, преподавателитѣ въ него могатъ използвава най-добри добивкитѣ на основното училище и да гравятъ върху тѣхъ; в) така е възможно едно по-добро подбиране на ученишкия материалъ — неговитѣ елементи се по-свѣтше узнаватъ и отстраняватъ. Разбира се, че не е изключенъ и поставенъ отъ другитѣ учебни заведения (главно реалнитѣ училища), възпитаниитѣ на които се приематъ въ съответнитѣ на тѣхната подготовка семинарни класове.

Постъпване въ семинара. — Постъпването въ семинара стаа напирво отъ основното училище; за поруха е вѣето така на: *Lehramtsmittler Volksschule*, основно училище съ повече раздѣлни класове.²⁾ Капиталътъ въ тѣхъ да е малъ, а възрастъ 13 и да не е по-старъ отъ 14 години. Приемането стаа въз основа на усѣлно-проверенъ приемъкъ изпитъ. Такавъ се правя по прѣметитѣ: реторика, латинскъ езикъ, аритметика съ геометрия и музика, когато въ Прусія се правя почти по единъ прѣметъ на сегоднешното училище. Тукъ се правятъ четири класа, а отъ това отъ първото до четвъртото въ се поставяетъ въ се всички

семинаръ би било по-лесно отъ онова въ Прусія. Напротивъ, на кандидатитѣ тукъ се много по-голям искания, още тукъ про ното качество на саксонския семинаръ чежъ надълабоко. Тѣй напр. по религи пълна сигурностъ въ материята по свещи и катехизисъ, по матеренъ езикъ из на едно съчинение, безъ какво и да е и написване една диктовка, по мате мено рѣшаване редица аритметически триески задачи; усното изпитване л тика състои въ бързо рѣшаване задачи това по матерния езикъ обхваща цѣлост на граматиката (синтаксисъ и етимолог това, отъ ученицитѣ се иска още би хубаво четене. Неудовлетворително ниятъ изпитъ по музика не съставя и приемането, при все туй и по музика титѣ се явяватъ отлично подготвени.³⁾

¹⁾ Тукъ слѣдватъ задачитѣ за държания и приемъкъ изпитъ при втория дрезденски семинаръ — Пизенъ.

а) *Съчинение:* «Весели дни изъ моя школенъ изработено подъ надзоръ въ време отъ 3 часа».

б) *Аритметика.*

аа) *въ писменния изпитъ:*

1. $(11^{\circ}07' - 3^{\circ}5' - 3^{\circ}89' - 5^{\circ}8') : (0^{\circ}28416 : 0^{\circ}037 - 93^{\circ}91)$

2. Отъ една сума получили: А 1526⁰⁵ марки, В. С. 1307⁸⁵ м. Колко повече или по-малко би получ ако сумата бѣ раздѣлена на 3 равни части?

3. $(25^{\circ}12' - 8^{\circ}14' - 9^{\circ}10' + 8^{\circ}11') : (39^{\circ}14' - 28^{\circ}21' - 2^{\circ}11')$

4. $14^{\circ}12' - 15^{\circ}14' - 2^{\circ}11' = ?$
 $8 - 1^{\circ}12'$

5. 600 марки били дадени подъ лихва за 2¹/₂ и 6⁰⁰/₁₀₀ 425 м. за 3 години съ 4⁰⁰/₁₀₀, а 550 м. за Трѣтъ капиталъ донесли заедно 190⁵⁰/₁₀₀ м. лихва. (процентъ е бихъ даденъ третиятъ капиталъ?

6. За постигането на единъ подъ били потъ иточн съ по 40 см. дължина и 30 см. широча отъ дѣбриката могатъ се получи само плочи дължина и 20 см, широчина. Колко такива плочи потребни за сжщата цѣль?

7. Отъ една стока купили: А $\frac{1}{4}$, Б $\frac{1}{3}$, В $\frac{1}{6}$ тика; А и Б получили за едно 945 кгр. Колко получили всѣки отъ тѣхъ?

8. Единъ търговецъ получилъ кафе, като в 318 кгр. 700 м.; при това трѣбвало да плати и за 1120 м.; той продалъ първо 68 (фунта¹⁾ по оскѣлка цена да продаде на постове отъ по 11, колко трѣба да продава всѣки постъ, ако се ечи отъ останалото кафе още 100 м.?

9. Една сѣтка била изплатена съ 305 м. отъ сѣтка. Колко годѣма е била сѣтката първонач

а. Съ колко ⁰⁰/₁₀₀ е билъ даденъ капиталъ отъ колко сѣтъ 1 год. и 4 мѣс. е билъ изплатенъ съ?

10. Единъ отворенъ отгортъ сандѣкъ, дълъ ширинъ 075 м. и дълбокъ 080 м., трѣба да се покрива тенекия. Колко те коштува обикл покривъ отъ тенекията струва 10³⁰/₁₀₀ м.?

11. Единъ кръгълъ дворъ съ диаметръ 94 м. е ограда съ плочи. Колко марки надлишиа покривъ се платятъ, ако за всѣки кв. м. се плати 1⁵⁰/₁₀₀?

12. *Съчинение и изпитъ по аритметика състои отъ 20 въпроса и слѣдующитѣ 20 задачи. Тия се сж ученицитѣ трѣбване да напишатъ само отъ*

1. $10^{\circ}00' - 7^{\circ}00' = ?$ кгр.

2. $10^{\circ}00' - 7^{\circ}00' = ?$ чета (1 чарко = 1²⁵/₁₀₀ лт. австр чаро)

¹⁾ Числото фунта въ Прусія е равно на 32 лт. австр чаро, а въ Саксония на 36 лт. австр чаро. Въ Прусія се правятъ четири класа, а отъ това отъ първото до четвъртото въ се поставяетъ въ се всички семинарни класове. Въ Саксония семинарътъ е сж едно учебно заведение, въ което се правятъ четири класа, а отъ това отъ първото до четвъртото въ се поставяетъ въ се всички семинарни класове.

все тъй напливът към семинарите се по увеличава. Въ началото на 1904/05. уч. напримѣръ, сж се явили на приемните 455 кандидати, а сж били приети само и само половината; единъ отъ дрезден-еминари е приелъ миналата година отъ идати 29, тая година отъ 85 само 25.

Учение. Учебенъ планъ.

зтъ съ пруския, учебниятъ планъ на ия учителски семинаръ би трѣбвало да и по-горѣ, защото той поставя по-високи телни цѣли и въ по-научна форма; ако т учебенъ планъ се стреми по-нашироко, иятъ отива по-надълбоко. За това му тавно цѣлиятъ учебенъ курсъ, при който ското изграждане на учебната материя но възможно. Общото качество и на пълното зачитане на националния жи-култура.

о на всички задачи отне само 20 минути, тая а задача се употребѣи сръдно не повече отъ

3): (9-5) · 101 : 6 = ?
+ 313 · 75 + 399 : 9
39 = ?
10) × 37 — 33 = ?
0 · 63 — ?
5 · 70 = ?
0 1 · ?
5 · 6 = ?

Слѣдната таблица иде да покаже въведенитѣ въ саксонскитѣ учителски семинари учебни прѣд-мети и прѣдвиденитѣ за всѣки прѣдметъ сед-мични класове.

9. $36:8:8=?$
10. $(\frac{1}{2}+\frac{1}{3}+\frac{1}{6}):5=?$
11. Какъвъ капиталъ, даденъ съ 5% би донесълъ въ 8 години 720 м. лихва?
12. Колко китограма биха се получили отъ 1 кгр. кафе, намалено съ 6%?
13. В има прихолъ 2400 м., а плаща общи даждия 80 м. Колко % сж даждията?
14. 3 хл. ралина сж продадени за 54 м. съ $33\frac{1}{3}\%$ печалба. Колко е сгрувалъ единиятъ хл. първоначално?
15. Какъвъ капиталъ, даденъ съ 5% донесе годишна лихва 120 м.?
16. Съ колко % сж дадени 3000 м., ако за 1 година донесатъ 135 м. лихва?
17. Нѣкой си продаде стока за 960 м. Колко е спече-литъ купувачтъ, ако му е направенъ отбивъ отъ 40%?
18. Колко % отбивъ е направенъ, ако една ситѣка отъ 36 м. е заплатена съ 33 м.?
19. Единъ подъ има дължина 9 м., а широчина 6·50 м. Колко голѣмъ е той?
20. Една вловница има вложени 750 м. по 4% и 800 м. по $3\frac{1}{2}\%$. За годината си тя плаща вземъ по 60 м. го-динно. Колко трѣбва да прибави при лихвитѣ, за да заплати взема?

1) Всички приведени тукъ данни сж черпени било изъ Sächsisches Seminarbuch, издаденъ въ края на 1905 год. отъ управителния комитетъ на съюза на саксонскитѣ семи-нарни учители, било изъ: Fünfter Bericht über die gesammten Unterricht- und Erziehungsanstalten im Königr. Sachsen. Veröffentlicht in Auftrage der königl. Ministerien des Kultus der Innern, der Finanzen und des Krieges. 1905.

Вни прѣдмети	Кл. VI		Кл. V		Кл. IV		Кл. III		Кл. II		Кл. I		Забѣлѣжка
	задѣлн.	факулт.	задѣлн.	факулт.	задѣлн.	факулт.	задѣлн.	факулт.	задѣлн.	факулт.	задѣлн.	факулт.	
глия	4	—	4	—	4	—	4	—	4	—	4	—	Приоритетъ по класовѣ е вѣрната на класъ VI съ задѣлнотъ 1 — достатъчно съ единъ класъ.
тя	2	—	3	—	2	—	2	—	2	—	2	—	
нѣ езикъ	4	—	4	—	4	—	4	—	4	—	4	—	
ки или френски	6	—	6	—	4(5)	—	4(1)	—	2	—	2	—	1) При това тѣ сж практ. упражнен.
фия	2	—	2	—	2	—	2	—	2	—	2	—	
возпаише	2	—	2	—	3	—	3 ¹⁾	—	2 ¹⁾	—	2 ¹⁾	—	
тика	1	—	1	—	3	—	1 ²⁾	—	4 ²⁾	—	3 ²⁾	—	2) Въ тая метод. упражнени.
ика	3(2)	—	3	—	3	—	3 ³⁾	—	3 ³⁾	—	3(2)	—	3) Въ т. метод. упражн. и упражнени.
ния	1	—	1	—	1	—	1	—	1	—	1	—	4) Или павно малѣи итемо.
та	1	—	1 ⁴⁾	—	1 ⁴⁾	—	—	—	—	—	—	—	
.	1	—	1	—	1	—	1	—	1	—	1	—	
.	—	—	—	—	1	—	1	—	1	—	1	—	
ше	2 ²⁾	—	2 ²⁾	—	2 ²⁾	—	2 ²⁾	—	2 ²⁾	—	2 ²⁾	—	
иисъ	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
ра	—	—	—	2 ¹⁾	—	1	—	—	—	—	—	—	
тика	3 ³⁾	—	3 ³⁾	—	3 ³⁾	—	3 ³⁾	—	2 ³⁾	—	2 ³⁾	—	
агоника	—	—	—	—	—	—	5	—	5	—	5	—	
ина практика	—	—	—	—	—	—	5	—	4(5)	—	4(5)	—	
	37 (30)		35	3	33 (34)	1	35	3	36	2	34 (31)	2	

Отъ приложената таблица се вижда, какво гражданското учение, политическата економия, ражната работа и стопанството не фигуриратъ между учебните прѣдмети.

Официалниятъ учебенъ планъ дава самъ общи указания, та въ избора и наредбата ще повече въ обработката на учебната материя, учителитѣ се ползватъ съ най-голямата свобода. Концентрацията на обучението се постига трояко; а) чрезъ еднообразието на изучаване на едни учебни материи, напр. по история и география, по всеобща и библейска история отъ една и история на педагогиката отъ друга страна, по антропология и психология; б) чрезъ даване сроднитѣ учебни прѣдмети на единъ и същъ учителъ, докогато туй е възможно, защото голѣма прѣка въ случая е синхронизацията специализация на учителитѣ; в) по точно средство сж и свързанитѣ учебни прѣдмети и материи четивата по материя съзкъ, история и история на педагогиката, очеркитѣ изъ историята на художеството, послѣ само обучението по рисуване, което взема своята материя било изъ културата на старитѣ и сръднитѣ вѣкове, било изъ родното изкуство, било изъ растителния и животинъ миръ. По-добъръ ще се вида това при плановетѣ на разнитѣ учебни прѣдмети.

Както вече споменахъ пѣлнитѣ 6 годишенъ курсъ дава възможностъ за най-добрата наредба на учебната материя. При все туй пропетвическиятъ курсове още не сж свършено прѣмислени. Такива има запазени по религия, история и донѣкъ и по география. Въ посоа на действителния курсъ по история може да се напече мислятъ, че много равното разглеждане на историческата старина, което иска малко по-развити умове, би погубило къмъ тѣтинско скрапване. Не сжщото може да се рече, обаче, и за върочението; саксонското основно училище минава свещената история и катехизиса по на два пѣкти, като не смѣтаме изучаването на отгѣлни библейски разкази и откъсци изъ катехизиса презъ първитѣ 4 учебни години, та трето едно повторение презъ първитѣ двѣ семинарни години се явява вече излишно, семинаритѣ може да тради спокойно на положената въ народното училище основа.

Единъ по-близъкъ погледъ въ материята по разнитѣ учебни прѣдмети не ще бъде излишенъ.

а) Общеобразователнитѣ учебни прѣдмети.

1. *Върочение* — Както се вижда отъ отреденитѣ за него седмични часове, върочението гѣрки доминирва по тожение въ учебния планъ. Това е леснообяснимо, защото въземемъ въ внимание, че то, подпомогнато донѣкъ само отъ историята, е единствениятъ изпитателенъ прѣдметъ, — философската етика още не е могла да се прѣдмет между учебнитѣ прѣдмети въ саксонския учителски семинаръ. При това има още една друга причина — силното на историческото

разниие, продължение на онѣва влияе, черквата е упражнявала върху учебното. Отъ 23-ти семинарни директори, 13 сж теолози (съ хуманистично акъ образование), а 10 съ семинарно акъ образование (Впрочемъ, и отъ тѣхъ религията межъ прѣдметитѣ на тѣхъ ране) Искъ забѣлѣжа още, че давателскитѣ мѣста на теолози датира отъ тѣлно кжсо вѣрме. Не може да се прѣста случайността и обстоятелството, нинитѣ на семинарното дѣло се подобновено измежду теоложитѣ семинарни.

Една конференция отъ семинарни и прѣдставители на отечествената църквистория е формирувала цѣлата на нито въ учителскитѣ семинари тѣ: едно по-дълбоко опознаване на християнския и убѣждението въ нейната и ствѣтското възраждание истинностъ, магане християнската набожностъ, втвърти морални възгледи и правила и посочване изворитѣ, отгѣлно учителитѣ черпи материята по върочение въ училище. Цѣлата на върочението, сѣдѣ е двойка: да подготви семинариста да бѣръ християнитѣ и добръ учителъ.

Първиятъ курсъ носи подготвителенъ характеръ. Неговата задача е ала постави на общъ постигнитѣ отъ разни училища и семинари да подготви и почвата за по-натѣ религиозно обучение. Обработката на материята споредъ това носи тѣкъ повече характеръ.

Свещеная история. — Въ VI кл. свещената стария завѣтъ съ четене и обяснение (2 ч. седм.), въ V. кл. свещеная история завѣтъ; животътъ и учението на И. споредъ евангелиститѣ (2 ч. седм.)

Катехизисъ — по 2 ч. седмично VI. дробна обработка на първия кжсъ отъ зиса (10-ти заповѣди) и първия членъ вола на вѣрата. V. кл. сѣдѣ кжсо по на чинатото въ VI. кл. се взема повторение на останалитѣ класове отъ (символа на вѣрата, отче нашъ, тайнство цение, свѣтостъ на олтаря). При двата класа се повтаря и донѣкъ материя отъ основното училище (свещеноевангелиски стихове и парави).

Срѣднитѣ курсъ има за задача да изучитѣ все по-дълбоко въ свещеното писанителскитѣ и апостолскитѣ писания и нито, свещената история и свещеното обаче безъ да навлиза въ спорната общиблейската критика, та съ това да изотъ смѣстивеното. Така ученицитѣ и бжжение върочение се поставятъ на основа на словото божие, а съ това се почвата на християнското върочение въ горния курсъ.

Въ IV. кл. се минава библейското учение (завѣтъ) съ 4 часа седмично (до Коледа).

въ новозавѣтното учение, историческа история за живота и учението на II. Христа (туй въ 1 седмиченъ часъ се взема и на св. апостоли (начало на църковната история)). Въ III. кл. се взема тогата проба за живота и учението на II. Христа, брани мѣста изъ апостолскитѣ писания (и), църковна история до реформацията (лично).

Основа на добитиѣ до сега знания въ курсъ се минава, и то по-вече научно правоучението, «съ което ученикътъ ще се въоръжи противъ скептицизма и въ на живота». Сжшото има още за да доведе ученицитѣ до положението, въ присъжда отъ християнско гледище нитѣ движения и възникналитѣ спорове изъ областта на социалния, църковенъ и животно. Съ други думи горнитѣ за задача закрѣпването и вътѣбнато християнското мировъзрѣние.

Християнското въроучение споредъ евангелеранското изповѣдане (2 ч. седм.), то на св. Йоана и писмата до римлянитѣ (и) и църковна история (пакъ 1 ч. седм.) продължение на въроучението, послѣ християнства (при постоянно указание на подготвителитѣ — 2 ч. седм.), църковна до най-новото вѣкове.

Делението е въ постоянна връзка съ свѣтъ история. Въ долния курсъ (VI. кл.) наредъ ляга на Израилъ и въри старата история. Въ курсъ (III. кл.) редомъ съ историческото постоли и църковната история се разупадѣка на гръко-римския свѣтъ. Въ курсъ редомъ съ църковната история свѣтската и литературната история, па и на педагогиката.

ория. — Цѣлѣта на обучението по история е обширно запознанство съ развитието нѣчестного (въ лицето на културнитѣ а главно съ историческата на нацията, къмъ спитаниитѣ принадлежатъ.

Въ курсъ се разглежда историческата на народъ и на културнитѣ народи на стария разбира се, че главната тежестъ пада на а на нѣмската нация, особено саксонския Въ VI кл. стѣдъ краткъ погледъ въ а на източнитѣ народи се минава истоса стара Гърция и Римъ, послѣ първитѣ германитѣ съ Римъ, великото прѣселенародитѣ, края на западното римско V. кл. кжсъ прѣледъ на историческата на то царство, нѣмско-саксонската история римляна, а послѣ прѣледъ на историческата нитѣ прѣвѣна. Съ това е сѣтано да се основата за добиване едно по-дълбоко едно съвѣщане въ горнитѣ класове. Така о още да се добие възможността за еско на концентрация на историческитѣ и въ IV. кл.

к. кл. изе повторна обработка на прѣдза VI кл. материя (до края на великото

прѣселение), въ III. кл. — продължение до реформацията. Успоредно съ това върви и материята на християнската църква въ срѣднитѣ вѣкове; литературната история пакъ разглежда развитието на нѣмската литература отъ началото до цѣлѣжа на народния епосъ.

II. и I класове иматъ за прѣметъ историческото развитие отъ реформацията до най-новитѣ вѣремена. Главна тежестъ се полага тукъ на историческата на нѣмската нация, при която разбира се и историческата на другитѣ народи намира прилично значение.

3. Материя езикъ. — На ученицитѣ, бждени учители, трѣбва да се отвори погледа въ характера на нацията и развитието и — посредствомъ неината литература и езикъ. По-нататѣкъ тѣмъ трѣбва да се даде и нѣнъ подборъ отъ творенията на великитѣ отечествено-литературни мавтори, у тѣмъ трѣбва да се развие и вкусъ за хубавото и благородното въ литературата. Ученицитѣ се трѣбва да усвоятъ и ръководнитѣ езикови закони, па и хода на езиковото развитие. Наредъ съ знанията върви умѣннето, както въ усното прѣдаване, тъй и въ писменото изложение на мислитѣ. По тоя начинъ тѣ ще бждатъ въ състояние да разрѣшатъ тежката по отношение на майчиния езикъ задача на основното училище.

Долнитѣ курсове иматъ задачата да снабдятъ ученицитѣ съ необходимата материя за литературна история (въ горнитѣ класове). Тукъ се даватъ и необходимитѣ познания за най-важитѣ стилистични и поетични форми Нѣмски и латински (френски) езикъ се водятъ обикновено отъ едно и също лице.

За центъръ на обучението на материя езикъ, особено въ долнитѣ класове, служатъ четивата. Въ VI и V. класове се полага по-голяма тежестъ на творенията изъ слѣдкласическия периодъ. Прозаичнитѣ класове се подбратъ съ огледъ на другитѣ учебни прѣмети, та така служатъ като съгласно концентрационно сръдство.

Въ срѣдния курсъ се четатъ прѣдими баадинѣ и романиитѣ (IV), а по-послѣ лириката на Шилера и Гьоте (III. кл.). Въ IV. кл. се минава въ и нѣкои отъ писнитѣ на Хомера, послѣ Херманъ и Доротея, въ III кл. се повтарятъ нѣкои отъ стихотворенията на слѣдкласичнитѣ, послѣ се четатъ: Минна ф. Бархеламъ, Телъ, Орлеанска дѣва.

Въ горния курсъ: нѣколко проби изъ приговорния епосъ, нѣкои отъ писнитѣ на Валтера Фогелмайде, Гьотѣ ф. Берлихингенъ, Егмонтъ, Мария Стюартъ, Валентинъ. При това — откъсели изъ класическата проза (II кл.) Въ I кл. идатъ тогава Шекспировитѣ Юлиъ Цезаръ, Натанъ Мажарий, Пирсения или Месинската невяста, Тасо или Фаустъ, откъсели изъ слѣдкласическата проза.

Въ свързка съ четивата се взема въ срѣдния курсъ необходимото изъ метриката и поетиката, кжсъ погледъ въ строежа на драмата.

Отъ III. кл. почва *литературната история* — отъ началото до цъвтежа на народния епосъ (III.), послѣ отъ сръдненѣковния художественъ епосъ до началото на златното врѣме въ 18. столѣтие (II. кл.). Прѣдметъ на литературната история въ I. кл. е врѣмето на цъвтежа на нѣмската литература, послѣ слѣдкласичното врѣме и развитието на литературата въ днешно врѣме. Че обучението по литературна история стои въ най-тѣсна връзка съ това по свѣтската и църковната история и съ историята на педагогиката, съ което то служи като най-сгодна съединителна нишка, споменахъ по-рано.

Граматика. — Силнозастѣпваниятъ досега сухъ граматиченъ ходъ, споредъ който за прѣдметъ на разглеждането служатъ повече граматичните закони, отколку живиятъ езикъ, е вече съвсѣмъ изоставенъ. Въ долния курсъ, слѣдъ кжсо повторение на минатото въ основното училище по синтаксиса и съ него свързаното учение за интерпункцията, се взема етимологията (части на рѣчта въ свръзка съ словообразуването и словопромѣнението — VI. кл.), послѣ по-подробно синтаксиса, главно учението за сложното изречение (за по-добро усвояване интерпункцията — V. кл.). Къмъ казаното се завръзватъ и въ двата класа орфографични поучения и упражнения. Въ сръдния курсъ нѣма специални часове по граматика. Въ IV. кл. се взема кжсо повторение на минатото въ долните класове, сетнѣ по-основно въдълбочаване въ звука словопромѣнението и въ словообразуването. Въ III. кл. — учение за стила съ кжсо повторение главното изъ синтаксиса и етимологията (възъ основа на четивата). Въ горния курсъ граматичното обучение носи вече чисто метоиченъ характеръ. Тукъ се разглеждатъ съчиненията на Weise, Unsere Mittersprach, а главно Hildebrand, Vom deutschen Sprachunterricht.

Голяма тежестъ се полага и на упражненията въ *усно излагане на мисли*. Въ долния курсъ тия носятъ повече практически характеръ: учениците прѣдаватъ свои или чужди, но добръ усвоени мисли съ въренъ, съзнателенъ изговоръ, послѣ четатъ статии, декламиратъ стихотворения и прѣдаватъ свързано прочетеното или заученото. Въ сръдния курсъ намираме вече повече или по-малко обстоятелни реферати възъ основа на писмена обработка. Учениците рефериратъ поредно въ опрѣдѣленъ седмиченъ часъ. Въ горния курсъ рефератите иматъ за прѣдметъ съдържанието на свободно прочетено педагогическо съчинение, драма и пр.¹⁾

¹⁾ За по-добро пояснение на прѣдизказаните теми, учениците върху които се рефериратъ, аръ 2-о издание на монографията на В. фон Штудницъ отъ д-ръ Крестевъ въ семинарията. Крестевъ, М. фон Штудницъ: Показатели за възрастенъ и детски епосъ, стр. 12—13.

²⁾ Крестевъ, М. фон Штудницъ: Бернхардъ фон Саксония, стр. 12—13. За по-добро пояснение на прѣдизказаните теми, учениците върху които се рефериратъ, аръ 2-о издание на монографията на В. фон Штудницъ отъ д-ръ Крестевъ въ семинарията. Крестевъ, М. фон Штудницъ: Показатели за възрастенъ и детски епосъ, стр. 12—13.

³⁾ Крестевъ, М. фон Штудницъ: Бернхардъ фон Саксония, стр. 12—13. За по-добро пояснение на прѣдизказаните теми, учениците върху които се рефериратъ, аръ 2-о издание на монографията на В. фон Штудницъ отъ д-ръ Крестевъ въ семинарията. Крестевъ, М. фон Штудницъ: Показатели за възрастенъ и детски епосъ, стр. 12—13.

⁴⁾ Крестевъ, М. фон Штудницъ: Бернхардъ фон Саксония, стр. 12—13. За по-добро пояснение на прѣдизказаните теми, учениците върху които се рефериратъ, аръ 2-о издание на монографията на В. фон Штудницъ отъ д-ръ Крестевъ въ семинарията. Крестевъ, М. фон Штудницъ: Показатели за възрастенъ и детски епосъ, стр. 12—13.

Двѣ думи и за *писменитѣ упражнения* на писменитѣ работи, които разни има да обработятъ, е различно въ разнири. Така въ двата начални класа въ бергския семинаръ се изработватъ по работи. Отъ тѣхъ 12 сж самостоятелни и иматъ за прѣдметъ схематично прѣдържанието на прочетени кжсове, а тати, главно отъ орфографиченъ хар сръдания курсъ се изработва по 1 го нение всѣки 3 (IV. кл.) или 4 (III. кл. за горния курсъ пкъ тия сж: 8—10 годишно за II. и 6 за I. класъ. Прѣз година сж обработени въ II. кл. теми

1. Доколко Брутъ се явява като г. заклетниците въ Шекспировия Юли

2. Тържествена рѣчь по случай на повторното въздигане на нѣмското и 18. столѣтие.

3. Що разбираме подъ думата харак свръзка съ Гьотения Тасо).

4. Изкуството като възпитател на ството (въ свръзка съ «Художници» лера).

5. Кои сж причините да се прѣпорж ното положение за религиозната търп Лесниговия Натанъ?

5. Леснигъ, Емилия Галоти: Трагическата вин.

6. Леснигъ, Емилия Галоти: Характеристика

7. Леснигъ, Натанъ Мждрий: Лесниговия и влеството споредъ Натанъ.

8. Леснигъ, Натанъ Мждрий: Израждане и ството въ Натанъ.

9. Леснигъ, Натанъ Мждрий: Прѣладени мисли: характеристичните личности на прѣдизказаните реалити?

10. Леснигъ, Изгнанието на човѣчеството: мисловия ходъ.

11. Херцъ, Размисление върху легендата мисль.

12. Херцъ, Прѣдговоръ къмъ «Народни Галата мисль».

13. Херцъ, «Истинскиятъ поетъ грѣши: своя езикъ», «Мисльта и прѣдаването и сж и мисльта». Възбужди върху нѣмския начинъ на

14. Херцъ, «Върху развитието на говори и редъ училищната рѣчь по тѣ сжщия пасловъ»: Г и принари.

15. Кантеръ.

16. Гьоте, Гьонцъ ф. Бернхардъ: Хар

17. Шилеръ, Разбойници.

18. Гьоте, Цигения въ Таврисъ.

19. Еврипидъ, Цигения въ Таврисъ.

20. Сравнение на главните бразани между двѣ

21. Хебелъ, Продъ и Мариамна: Изложението съ изтъкване на трагическия конфликтъ

22. Хебелъ, Агнеса Бернауеръ: Трагическиятъ

23. Канетъ, Принцъ ф. Хомбургъ: Какъ с

погнението на Принцъ ф. Хомбургъ по тѣ на Курфюрета?

24. Ото Лудвигъ, Писовладѣлецъ: Какъ сръз ери на Писовладѣлецъ е причината на нигване?

25. Шварцъ, Мориакъ като лирикъ: Изборъ

26. Шварцъ като лирикъ: Изборъ на нѣкои

27. Шелеръ, Трѣбачъ изъ Секингенъ: Прѣ

28. Шелеръ, Трѣбачъ изъ Секингенъ: Прѣ

29. Шелеръ, Трѣбачъ изъ Секингенъ: Прѣ

30. Шелеръ, Трѣбачъ изъ Секингенъ: Прѣ

31. Шелеръ, Трѣбачъ изъ Секингенъ: Прѣ

32. Шелеръ, Трѣбачъ изъ Секингенъ: Прѣ

33. Шелеръ, Трѣбачъ изъ Секингенъ: Прѣ

34. Шелеръ, Трѣбачъ изъ Секингенъ: Прѣ

35. Шелеръ, Трѣбачъ изъ Секингенъ: Прѣ

36. Шелеръ, Трѣбачъ изъ Секингенъ: Прѣ

37. Шелеръ, Трѣбачъ изъ Секингенъ: Прѣ

38. Шелеръ, Трѣбачъ изъ Секингенъ: Прѣ

се поставяме ни директо влизателт,
попика от 16 17. и 18. стъпене
в отношение накланялата въ учти-

1845. — Отъ 1845. годъ саксонскія семинаріи съписали и латинския с писъ-
ла писатели учебни предмети. Благодаря
тогда основното учительство такъ съ-
знано, мисля и съ тогѣмъ ограни-
чаванъ университетъ. Училищниятъ
Gallisch обѣща съ право, че «ла-
тинскъ е напълно на мѣстото си въ
семинарь, че той указва учите-
лѣ въ живота, въ съобщителното обще-
ство, при четенето на педагогиче-
ски, и не по-малко и въ допускането
университета.» Задачата на обучението по-
дига се да въдвобочи и уясни позна-
вателния езикъ, а край това да раз-
вие въ старата римска култура. Въ
крѣпѣнъ курсъ обучението имѣе по-
литиченъ, въ горния — литературно-лек-
ционъ характеръ.

новното учителиство въ Саксонии из-
то високо гласа си за въвеждане оне-
ствъ единъ, именно модернитѣ. За да
блгожелание на учителството, за да
покоистъ и на възпитаниците отъ дру-
го (по реалнитѣ) училища да поставятъ
ритѣ и, най-послъ, за да направи по-
рѣдварителни опыти, да ли не ще е
да се заведе латинския езикъ съ
модернитѣ (френски или английски).
истериството е разбрало на нѣкои
аритѣ да уведатъ краи латинския и
езикъ. Какъ стоятъ сегѣ саксонскитѣ
по отношение не обучението на чужди
езикъ среднитѣ дѣцки

904/905 учебна година е имало всичко
триста, обхванати в 152 класа; от
7 класа) се имали задължителен та-
къ.

класа) сж имали задължит. френски
класа) сж имали задължит. френски и
матем. (абитуриентите отъ. реалните

Това 427 ученика са изучавали край
всичко латински и френски език (не-
мно).

24) Учениците сж имали право да дават своите
лични оценки на работата на учителите.

Села 34 села 16' 11", отъ вѣнчанъ семи-
у мѣстъ 2 пунжи сѣлка. Разбира се,
ако би велика парастия, ако уч-
мѣхъ поне малко обдѣление отъ
сѣбѣ прѣдѣла

Въ дѣвическитѣ семинари се изучаватъ задължително философията и латински езикъ.

[illegible]

Удебняти хомъ е чисто зланинитъ. В особености удебняти паянъ прѣдизвиква:

То е въ курсъ Земята като небесно тѣло Глобуса и картата Погода въ рѣху земната покривнина Прѣдѣлъта на Европа и Германия, а сѣдѣ годъ потребна обработка на Саксония и Германия (VI. класъ). Въ V' класъ иде противъ земие за Германия, послѣ Швейцария и Австро-Унгария.

1) Тези курсъ. Повторение на първото или елементарната математическа география. Повторителен курсъ върху света. Преглед на Европа. Повторителен курсъ на сръбна Европа. Научно-географски курсъ из историческия европ. земн. (IV, 44). Частни земни части са особено и таки не: римският колониат. Повторителен курсъ върху световия географски план на светските, исторически събития, при особено отбелязване на римско-саксонската светска история (III, 44).

Въ горния курсъ имѣе нѣм. а (само въ II кв.) обилие (математическа и физическа) географич. интересни съ обществ. изъ устояваема по география въ въостроуто изучение

Учительство, облик, с несомненным отблеском. Многократные повторения, ослепляя не замыкая, в это время, ступив на ступеньки, не позволяя, с тою свирелью и ослепно р. б. е. е. на поочередности, объекти. Саса се и ступи, ступенчато, сасе не в прохари, ето на ступи, ния холд.

Въ дотия курсъ — отечественна география (Самъ или дъ VI кл.) и Германъ (V кл.), в средния курсъ — география на Европа (IV кл.) и физическа земл. части (III кл.); за горния курсъ остава тогава обща география (II кл.).

Тук е и частта за спомени и за един
успешен и пълен нагледен семинарен уни-
верситет. Още няколко години след кражката
отъ сесии дни учите и спечелвате работно
вълну само капитално състояние, и, което е
което е основното, да не каже на родителите
и не да се дава от вас. Това е и един
напълно обществено божие разглеждане на

сония въ геологическо, историческо и етнографско отношение. Съ тоя си трудъ саксонското семинарно учителство прави цененъ приносъ къмъ отечествената литература и неопитима услуга на основното учителство. Защото само оня, който се е омитвалъ да внесе нещо ново въ училищната си работа, а не е намиралъ откъдѣ да почерпи потребната материя, знае, колко голѣма е необходимостта отъ подобни сличения.

6. *Ботаническа история.* — Изобщо взето на естественонаучното обучение, особено описателното, е отредено съвсѣмъ нѣско грѣше. За него сж прѣдвидени, както таблицата на страницата 13, показва, 2, 2, 3, 3, 2, 2, часа седмично. Това се хвърля въ очи още повече, щомъ сравнимъ отреденитѣ за другитѣ учебни прѣдметни часове отъ една страна, а отъ друга — развитието, което естественитѣ науки достигнаха днесъ и тѣхното приложение и значение за живота Саксонския семинаръ, както всички нѣмски семинари, полага по-голѣма тежестъ на исторично-назидателнитѣ прѣдмети. Кои сж причинитѣ на това, не му е мѣстото тукъ да се разглежда. Обаче не мога да не отбѣлѣжа, че по отношение реалното обучение новиятъ учебенъ планъ е сторилъ голѣма крачка напредъ. Иа и сами учителитѣ се силѣтъ всячески да изравнятъ недостига отъ нрѣме съ начина на обработката, което имъ се изпълно удава.

Клопветѣ на естествено-научното обучение сж разпрѣдѣлени така: въ долния курсъ е застъпено естествено-историчното обучение (зоология и ботаника), въ срѣдния курсъ се взема антропология, минералогия и геология (IV. кл.); въ сжщия курсъ почва и естествознанието въ по-ограниченъ смисълъ на думата (химия и началата отъ физиката — III. кл.). За горния курсъ остава само физика. Долниятъ курсъ гради на знанията отъ основното училище. Той има задачата да разшири, ясни и попълни тия сжщитѣ. Не ще е излишенъ, мисля, единъ по-подробенъ погледъ въ материята, която естествено-историчното обучение обработва.

Ботаника (прѣзъ лѣтното полугодие). Разглеждане на нѣкои отъ проститѣ, но типични прѣдставители на отечествената флора. Къмъ типичнитѣ прѣдставители се заврзватъ сроднитѣ индивиди, като се нареждатъ въ родове, видове и фамилии (VI кл.). Въ V. кл. иде тогава разглеждането на по-сложнитѣ цвѣтни и безцвѣтни растения.

Зоология (прѣзъ зимното полугодие). Разглеждане гръбначнитѣ животни. Нареждане видоветѣ въ родове и фамилии, както при растенията, прѣдливо прѣдставителитѣ на отечествената фауна (VI. кл.). Въ V. кл. се разглеждатъ главно безгръбначнитѣ животни. Накрая се взема необходимото изъ развитието и разпространението на животинския и растителенъ миръ (животинска и растителна география).

Заслужава да се отбѣлѣжи и ходътъ на естественоисторичното обучение въ V. класъ. При ботаниката (прѣзъ лѣтния семестъръ) се върви

отъ по-развититѣ къмъ по-проститѣ. Зоологията почва шкъ съ нѣ во образлава възможностъ да се изтъкне тѣлоношение между растителния и животинския, да се нагърне въ оня пунктъ, гдѣто е ствено различие между растение и животинство.

Срѣденъ курсъ. *Антропология*: строежъ и отглеждане на човѣшкото тѣло и огледъ на хигиената. *Минералогия*: разглеждане важнитѣ за човѣка и дѣло на отечествената почва минерали съ огледъ на важнитѣ основни химиче геологическо разглеждане на близката родина съ огледъ на важнитѣ прояви въобие и опознаване на дѣ сили (IV. кл.). *Химия*: разглеждане за органическия миръ, индустрията гията, па и за природното цѣло, стелнения; погледъ въ произхода скитѣ явления (III кл.). Въ сжщия и физиката — общи свойства на тѣло. *Физиката* продължава и въ горния курсъ учение за звука, свѣтлината и топлина, магнетизмъ и електричество (I кл.).

Антропологията се минава обикновено частъ седмично; нѣкои учители обаче, лѣтъ 2, а зимѣ 1 часъ въ седми подава се тя отъ сжния учител-ест. Това води къмъ силното изтъкване мията, често за смѣтка на хигиената.

Всички семинари безъ изключение сж пълни и винаги прѣкрасно обдѣлвани по естествена история и естествознание, логически и геологически сборки и пр. Праздно Германия се слави съ синопичъ учебнопомагална индустрия.

При задължителнитѣ часове нѣкои прибавятъ и добавъчни часове за тѣло естественонаучни упражнения. Раздѣлюва ученицитѣ се упражняватъ тукъ въ морфологично-биологичнитѣ особености чени растения (класифициране по ест система), приготвяне микроскопическихъ препарирани животи и пр. По физикѣ ученицитѣ се упражняватъ въ употребитѣ, послѣ произвеждатъ сами въ (прѣдливо потребнитѣ за основното). Въ Франкенбергъ е почната още изрѣ рельефъ на околността. Въ единъ отъ скитѣ семинари азъ намерихъ още много умѣтна наредба. Върмето не се поставятъ специални часове за научни наблюдения, но затова нѣкогъ (веднажъ въ VI., а послѣ въ IV. кл.) дава по единъ обектъ (растение или животинка) за наблюдение. Въ продължение на тоя прѣслѣдва всички промѣни въ обекта, като нотира грижливо всѣ лѣжено. Разбира се, че ученицитѣ сж въ всѣко врѣме да поиска помощъ отъ учителя. Въ края на годината тоя учителю обстойна писмена изложба, а

са направените наблюдения, придружена с нужни чертежи, рисунки, а по-малко фотографии, препарирани части (цвятотелата и изриси от растенията) и пр. частичното разглеждане на растенията и животните изтъква главно *биологическия* аспект.

При растенията се гледа да се схване не само строежа и дѣлението (добиване на материя за терминологията), но и отношението на органите, взаимните отношения и действия между индивиди, неговата роля в животния мир, значението на индивидите за растителното цѣло и човѣка; при животните — отношението между строежа на тѣлото, жизнените прояви и мѣстопребиванieto, значението на животното за природното цѣло и човѣка. Въ всички случаи са дадени прѣкрасни рисунки на професора Шмайля (зоология и анатомия).

Строежа и съставянето на *хербарии* е наредено, ако не и съвсѣмъ изчезнало. И съвсѣмъ, щога вземемъ подъ внимание оуменето, на което се подлага растителността в своята околност, особено по-рѣдките и обекти, щога си спомнимъ, че то се явява страна на една отъ главните задачи на историческото обучение: булене обикновено природата, зачитане и запазване на природата. За това пъкъ *училищната градина* има особено значение — биологичното не е немислимо безъ трайно наблюдение на живите обекти. Въ Саксония нѣма семинарни градини безъ своя — по-добър или по-простъ — градина. При уредбата на семинарните градини играе главна роля биологическите точки; тѣ служатъ главно за научни, по-малко практични цѣли. Нека забѣлѣжа пакъ, че земледѣлнето не фигурира между задачите на учебни прѣдмети въ плана на саксонския семинаръ, което е лесно обяснимо, вземемъ подъ внимание гигантския изпрѣкож, който Саксония е сторила въ полето на земедѣлството.

Градина граничаща съ Франкфуртъ — Прибавимъ тукъ скица на семинарната градина въ Швергъ иде да покаже, какъ се редятъ въ училищните градини въ Саксония. Тя е особено интересна за биологичните цѣли, отъ които иде да покаже особената ѝ или приспособеността на групата растения. Лѣха I. и IX. съдържатъ растения, които особено защитни сѣдства противъ изядане отъ животните.

II. и XIII — защитни сѣдства противъ вредното водонасяне.

III. XIV б и XV б — особени сѣдства за хранение плодонетѣ и сѣмената.

IV. и VIII — отглеждане дървовидната водна растителност чрезъ листата.

V. и XVI. — помощни сѣдства на водната растителност.

VI. и XIV а — защита на цвѣтния прѣдметъ влагата.

Лѣха VII. и XV. а — прѣнасяне цвѣтния прѣдметъ отъ насекомитѣ.

Лѣха X. — прѣнасяне цвѣтния прѣдметъ отъ вѣтра.

Лѣха XI. и XII — сѣдства за принасяне на насекомитѣ, които прѣнасятъ цвѣтния прѣдметъ; скалната група има за прѣдметъ сѣдната тема, както и лѣхитѣ подъ II. и XIII, сѣдната и прѣдметъ теми (1—6). Въ всички лѣхи (а — в) са дадени прѣдметни сѣдства растения.

Къмъ горните въ най-близко време ще се прибавятъ още лѣхи за жителитѣ плевели, виръ и до него блато за отглеждане на чисто блатни растения и животни, лѣхи за по-далечните отечествени, а доколкото обстоятелствата помагатъ и чужди растения.

Отъ приложеното се вижда, че често двѣ и повече лѣхи застъпватъ една и сѣдната тема, обаче не едни и сѣдни растения. Това е продиктувано отъ различието въ мѣстонахождението, несъизмеримото развитие, несъизмеримото трайне (едно, двѣ и многогодишни растения), а сѣдната и отъ отношението на растенията къмъ слънчевата свѣтлина.

7. *Математика*. — *Аритметика и алгебра*. Додатъкъ курсъ. Началниятъ класъ (VI.) носи подготвителенъ характеръ, тукъ се взема свѣтането съ прости и десетични дробни и външето търговско сѣтане. V кл. — 4-ти дѣйствиелъ съ буквени числа, негативни и дробни числа.

Среденъ курсъ. Дробни, дѣлимостъ на числата, пропорции, уравнения отъ I. степенъ съ едно неизвестно; рѣшаване задачи изъ търговските сѣдания съ помощта на уравненията, или чрезъ привеждане къмъ единица (сѣдната продължава и въ всички слѣдующи класове). Потенции (IV. кл.). Корени, разширение на алгебричeskото сѣтане, уравнения отъ I. степенъ съ 2 и повече неизвестни. Вводъ въ логаритмитѣ.

Горенъ курсъ. Уравнение въ сѣтане съ логаритмитѣ, уравнения отъ II. степенъ, прогресии, прѣсѣтане сложни лихви и ренти (II. кл.). Сложни лихви и ренти; общи повторения, обработка на нѣкои методически задачи, напиримѣръ, значението на таблицата за събиране за дѣйствиелта събиране и изваждане, значението на таблицата за умножението за дѣйствиелта умножение и дѣление, дробитѣ като именувани числа, рѣшаване лихвени задачи чрезъ привеждане къмъ единица и пр. (I. класъ).

Геометрия. — Додатъкъ курсъ. Планиметрия, основни понятия; правиленъ линии, въобще за кръга. Лѣги, учение за триаголника (VI. кл.). Четириаголници и многоаголници, елементитѣ на учението за кръга; конструкцията чрезъ геометрически анализъ (V. кл.).

Среденъ курсъ. Сравнение на фигуритѣ, пропорционалностъ на фигуритѣ (прѣдметитѣ). Изчисляване разстояния и плоскости, пропорционалностъ на разстоянията (IV. кл.). Учение за подобие, пропорционалностъ на разстоянията въ кръга; конструкцията чрезъ алгебрически анализъ.

Прѣсмѣтания на разстояния и праволинейни плоскости, прѣсмѣтане на кръга.

Горенъ курсъ. Площна тригонометрия (потрѣбното за прѣсмѣтане тригълника) Стереометрия. Накрая методически задачи, като по аритметика и алгебра.

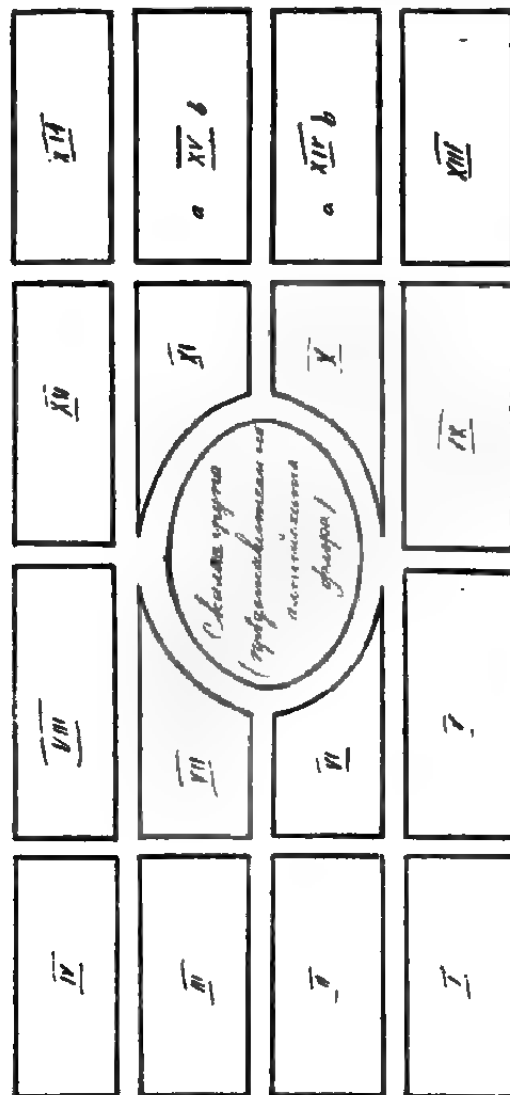
6. Изкуства и сръчности.

1. Музыка. — Както въ Прусия, тъй и тукъ музиката се отглежда повече отъ добръ.

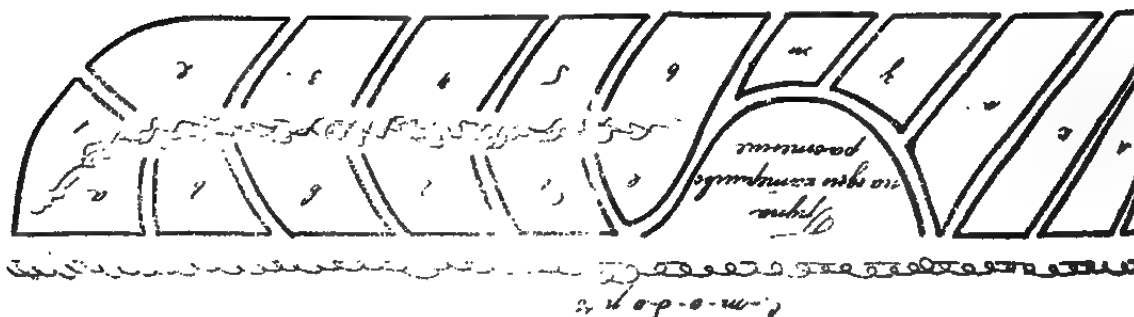
Покрай главната цѣль, по-дълбоко роко естетическо развитие, музикално чение има още задачата, да подготви у за успѣшното водене на обучението въ основното училище (добръдаренитѣ пълнението на органистиката и каптовковна служба), а послѣ и къмъ цѣне глеждане музиката въобще, а особено пѣсенъ и пѣне.

Прѣдметитѣ на музиката сж: пѣне (хорово), музикална теория и свирене с

Франк
на



семинарната училищна градина
в Драмхенбургъ



музика. По рѣшенieto на учителския бодаренитѣ, ученици могатъ да бъдатъ освободени отъ нѣкои предметъ по музикално отъ хармония и свирене съ гугла; въ музикалната теория, обаче, да добиятъ необходимитѣ познания. То водене на пѣнето въ основното директору е дадено още правото да на пѣщи ученици отъ свиренето съ пиано и клавиръ; на всѣки случай стѣнъ инструментен остава задължителенъ до нѣмното.¹⁾

Музикална теория. — Довелъ курсъ. Елементарни познания изъ то нката, ритмическата и учението за изпълнението (те). Началъ отъ хармонията: свързване на второстепенни мажорни и минорни (въ тѣсно и широко положение); на трезвучията, и то всички съ приложение: устно (пѣне), писмено (къмъ 3 или 4 тактови предложени) и (на пиано). Доминансентимиянтъ основно положение

устно обучение (за участниците въ музикално обучение) има на прѣметъ: на доминантния септимакордъ второстепенни мажорни (въ основно и обрнато), дитероновани акорди, нонакорди, ноналостъ начала отъ контрипункта и пр. необходимото изъ инструменталната и на пикалната и инструментална музика. То съ устно почва отъ IV. кл. (2. семинария), свиренето съ клавиръ и пиано на прѣдъ цѣлия семинаренъ курсъ. Ученици раздѣлени на групи, всѣка отъ които часъ седмично обучение; вънъ отъ всѣки ученикъ се ползватъ опрѣдѣленъ въ на упражнение. Всички семинари съ нужното число органи и клавиръ; никъ е длъженъ да си има собствена

засма въ всички класове по 3 часа отъ които 2 сж за хорво и 1 за пѣне. Тамъ, гдѣто може да се състави: VI кл. 2 ч. класно и 1 ч. хорво; V кл. 1 ч. класно, 1 ч. свѣсенъ хоръ и 1 ч. хоръ. Ако ли нѣма свѣсенъ хоръ, има 2 ч. класно пѣне, а 1 ч. пѣне V. кл.; V.—I. класове иматъ по 1 ч. хорво пѣне (V. кл. 1 ч. съ VI. кл. 1 ч. общо хорво пѣне). Въ нѣмъ подробности, за да покаже, че тукъ е еднакво внимание на единичното, общо пѣне.

Ученици, които мутиратъ се освобождаватъ отъ хорвото пѣне

директоръ органи, органи, дитероновани, нонакорди, ноналостъ начала отъ контрипункта и пр. необходимото изъ инструменталната и на пикалната и инструментална музика. То съ устно почва отъ IV. кл. (2. семинария), свиренето съ клавиръ и пиано на прѣдъ цѣлия семинаренъ курсъ. Ученици раздѣлени на групи, всѣка отъ които часъ седмично обучение; вънъ отъ всѣки ученикъ се ползватъ опрѣдѣленъ въ на упражнение. Всички семинари съ нужното число органи и клавиръ; никъ е длъженъ да си има собствена

При общото пѣне ученицитѣ пѣятъ по класно, безъ да се дѣлятъ на класови групи.

Гласовата школа на пѣнето е култивирането на гласа. Въ това отношение нѣмцитѣ постигнати удивителни резултати. Азъ споменахъ по-горѣ, че тукъ се обрнана еднакво внимание на стѣнъ пѣнето, както и на единичното пѣне. Въ началния курсъ²⁾ се ползватъ главни мутация на развнението на слуха и гласа, на принажането, а нѣмъ всичко на наговора; пѣнето си служи тогава съ свѣсенъ малко тонове, ученицитѣ пѣятъ стѣнъ тихо, като се гледа, да взематъ частъ тонове и да доворятъ прилично и хубшо. Така пѣнето подпомага на най голѣма стѣнъ чисти и прилично и наговора. Особено систематично се пѣятъ токовитѣ упражнения. Вниманието на ученицитѣ се насочва еднакво на положението на езика и другитѣ, отвора на устата и на общото изражение на лицето. Всѣки има въ ржката си малко огледаще, за може да вижда и поправа себе си. Въ нѣкои училища се употребяватъ и особени стѣнъ таблични (издание за училищата за глухонѣми), прѣставляещи израза на лицето и положението на устнитѣ части при всѣки звукъ (see face и въ профилъ). Така сѣмъто, когато мутацията е въ нѣмния си ходъ се използва по най-нѣлесходенъ начинъ, така и учениковиятъ гласъ е запазенъ отъ толкова опасното за по-нататъшното негово развитие прѣсичане.

Много живо се разисква тукъ въпросътъ за пѣнъ школа. Истината, по характера на немния тонъ тя най-подхождатъ къмъ дѣтския гласъ, посятъ е свѣсенъ отъ най-лесноупотребителнитѣ инструменти, по гласа и къ единъ отъ най-малкиятъ и само добродѣтелнитѣ музикално жонгъ се научи да свиритъ правилно съ нея. Щомъ е тъй, не удѣ ли учителитѣ да я нагласна правилно, тя прѣстава да бъде немощно сѣдство при училищното пѣне. Инакъ по-бече: тя сама спомага за несправителното и нечистото пѣне. Затова и гласовитѣ за култивирането на пѣнъката изъ семинаритѣ или поне увѣжлянето и само факултативно се постепенно множатъ. Като студентъ нѣмъ, умѣнтѣ, които би адмѣститъ адмѣтно пѣнъката, се по-отъ ржчиниятъ хармоничнѣ. Прѣди всичко съ хармоничнѣ могатъ се свиритъ акорди и хармоничнѣ, свиренъ това той подхожда напълно за приручаване ученичкото пѣне; нѣмънитѣ тонъ е въ всѣка чистъ и съ прилично тембъръ, свиренето съ него нека една много по-малка техника, може да се усвои, значи, въ несправено по-малко прѣне, толкова повече, че семинаристѣ сж учени и учатъ клавиръ. На и цѣната му (35—40 м.) не е много по-висока отъ тая на една порядочно хубша пѣнъката. Дѣа отъ семинаритѣ сж нѣмъни пѣне за опитъ свиренето съ ржчинъ хармоничнѣ.

Гласовитѣ семинари иматъ само пѣне и гласовитѣ

¹⁾ Тамъ мутацията е въ нѣмния си ходъ.

Рисуване. — Подновеният учебен план поставя като задача на рисуването преди всичко развитие на естетическото чувство у учениците, тъй тръбва да станат апостоли на картинното изкуство, а после и да ги доведе до положението да си служат сами съ рисуваната изразност; край това от семинаристите тръбва да излезат способни учители-рисувачи, които да сж въ състояние да разрешат художествените задачи на основното училище от една страна и да посрещнат потребител на индустриалния и домакински живот от друга страна.

Ключоветъ на семинарното рисуване сж: *свободнорочно рисуване* (рисуване от натура, стилизиране и наброски на орнаментни композиции, скициране, рисуване от памет, рисуване на таблата), *конструктивно рисуване* и *художествено-исторически очерки* съ наброски на стилиски скици (орнаментно рисуване).

Главна тежестъ се полага на свободнорочното рисуване. Въ долния курсъ е застъпено предишно плоското представяне рисуване (фигури, листа, неперуди, бръмбари), догдъ въ срѣдния курсъ почва перспективното изображение съ предаване осветлението, сѣнкитъ и бонтъ. Рисува се винаги отъ натура, въз основа на грижливо наблюдение, употребата на прѣложки принадлежи вече изцѣло на историята.

Художествено-историчните очерки засѣгатъ изкуството на рогината (VI кл.), антиката (V кл.), срѣдновековното изкуство (IV кл.), изкуството на 15 и 16. (III кл.), 17. и 18. (II кл.), 19. и 20. столѣтието (I кл.).

Редомъ съ това отъ III кл. нагорѣ почватъ и методичните поучения по рисуване въ основното училище.

Повече върху рисуването ще бъде казано въ втората половина на изстоящия рапортъ.

3. **Гимнастика.** — Ако музиката и рисуването мѣрятъ естетичното развитие въ духовенъ смисълъ, то гимнастиката има за цѣль нѣкъ хармонично тѣлесно развитие; тя подава ръка на първитъ дѣй за пълното художествено възпитание. Край това обучението по гимнастика има задачата още да подготви семинаристите и като добри учители по гимнастика.

Гимнастическите упражнения сж: строеви, свободни и машинни. Свободните упражнения, като основа на обучението по гимнастика, сж застъпени предишно въ долния курсъ, машинната гимнастика съставя, обаче, ядка на гимнастическото обучение въ всички класове.

Силно развитие е достигнала тукъ и гимнастиката за момичета. Въ машинната гимнастика момчетата съвсѣмъ не стоятъ по-долу отъ момчетата; като изключимъ нѣкои специални уреди, гимнастическите салони въ дѣвическите педагогически училища разполагатъ съ сжкитъ гимнастически машини, уреди и помагала, както и тия въ мъжките. Нека забѣлжжъ пажомъ, че несподитъ въ женското обѣкло сж избѣгнати по най-цѣлесходенъ начинъ

Красноречивъ се преподава само въ семинарени класъ. Презъ двѣтъ първи години се изучава незаблжително и *физика*. Презъ изтеклата година, извънъ, изучавали въ обучението по топография отъ всички семинаристи (1366 ученика).

Въ нѣкои семинари е въведена *факултативна работа*. Въ Франкенбергъ тя подава само въ VI. (картонажъ) и V. (реле) класове съ по 1 ч. седмично; по време не позволява да се отиде почива. На други мѣста е въведено само дърво (изработка на нѣкои физически уреди и помагала).

Дотукъ изложеното имаме задачата да само, докдѣ отиватъ изискванията, консонскиятъ семинаръ поставя по отношение образователните и техническите прѣдмети намирамъ него за достатъчно, минавамъ

въ Прѣдметите на специалната ретическа и практическа подготовка.

1. **Психология.** — Изучаването на психологията почва както и въ Прусия отъ III. класъ (първа година). Въ разпрѣдѣлбата на класъ сжществуватъ най-голямото разнообразие семинаръ върши това за себе си, та сж се даде една обща скица. Признатата разнообразие лежи въ самия характеръ на предмета отъ една страна и въсготата на специалната подготовка отъ друга страна.

Психологията почва въ III семинарени но не намира тукъ своя завѣршкѣ. Главни извъ нея се минаватъ въ II. класъ (I класъ). Логиката се минава въ свързъ сж психологията. Дидактиката почва въ II класъ сж се завързва и специалната методичното за възпитанието остава изцѣло за история на педагогиката почва на II класъ и продължава дори до края на курса.

Подновеният учебен планъ съдържа въ III кл. Психология (логика). Уводъ въ възпитанието. Най-важното извъ обща дидактика (учебна форма, учебенъ ходъ). Учението за отглеждането и училищната дисциплина.

II кл. Протължение и завѣршкѣ на психологията. По-важните глави извъ общата до сжкъ това специална методика. История на педагогиката (само 1 ч. седмично).

I кл. Ако е потребно продължение на психологията извъ специалната методика. Обучението на психологията, после учението за отглеждането и дисциплината. История на педагогиката (2 ч. седмично). Най-важното извъ обща дидактика (учебна форма, учебенъ ходъ). Учението за отглеждането и училищната дисциплина.

Въ Франкенбергъ е установена следна прѣдѣлба:

Психологията почва въ III класъ II. класъ полугодие тя заема всички 3 семинарени класове, за да се постигне едно по-обстойно изучаване съ усѣтния и прѣдставно-идеин

тъ. Въ 3. кварталъ (Архангеловденъ) почватъ съ по 2 часа седмично дълга дидактика (сжичиестъ и пблъ на изборъ, наредба и разпрѣдѣлене на материя; сжичиестъ, стойностъ и метода: учебенъ ходъ, методически учебна форма. — При увода въ обдана ученицигъ се запознаватъ и съ Дида на Комениуса). Четиятъ часъ служи проби (упражнение въ разказване, развазване на учебната материя винаги съ ученията на дидактиката). Последната (Коледа до Великденъ) се взема 3 седмични часове — специална ме-

теоретическата педагогика взема 3 селове. Прѣвъ първигъ 1—1½ месеци се въ практическата педагогика (проми завършекъ на общата дидактика: го здание, учебната стая, училищна поа помага; класове и курсове на осичиесте, учебенъ планъ, седмично разе и пр.) Слѣтъ това почва пакъ псислѣ кратко повторение на миналото дната година се пристѣпва къмъ разе тежкитъ глави изъ учението за прѣдвотъ (прѣдстави религия, прѣстава и пространство, прѣдстава за личното ески механизми, говоръ, илен), а стѣтъ итѣ на чуждестрания и човечъ животъ. Меда почва история на педагогиката; въ полѣтъ върху възпитателното дѣло и размянитѣ, поствъ въ срѣднигъ вѣнието, косто християнството е упражу възпитанието ижбѣто, църковнитѣ дини заведения, училищната реформа Велики, рицарското възпитание, хмаадскитѣ училища въ края на срѣднигъ вѣтъ основа и въ свързка на минаитическата и културната история — се главно брѣмето на реформацията — въ до Коменски, или ако е възможно, на и Франке. Така, ранното застѣпване на педагогиката и постигането на часове, е продиктувано отъ слѣднитѣ жения: а) да се постави тя въ найа въ свѣтската, църковната и литератория и б) да се обоснови последниятъ много историческа материя, та тъй е нове-е вѣрие за разлождане учебношото дѣло въ лиецигитѣ вѣремена.

Теоретическата педагогика сж опре три часа (прѣвъ дѣтното полугодие педагогика и единъ за история ита, зимѣ обратно). Съ разглеждането на човечъ животъ психологията наизагварскъ. Прѣвъ това и чрѣтъ на първипа увода въ етика е датеа колимата основа за разбиране човечето днесто въ ограниченъ сжичиестъ. Поствъ, запознаватъ добитигъ познания върху о развитието на дѣтската душа, се прѣдкрая и опита да се запознаятъ уче-

ницитѣ съ най-важнитѣ патологически състояния прояви въ дѣтския душевенъ животъ. По история на педагогиката се минава историча на възпитанието отъ Русо до най-последнитѣ вѣремена. Накрая се взема необходимото изъ училищното законодателство.

При история на педагогиката е застѣпненъ поствѣдово-хронологическиятъ ходъ. Каго обрѣща достатъчно внимание на състоянието на ученивазпитателното дѣло въ разнитѣ вѣремена (връзка съ културната, свѣтската и църковната история), обрѣтението разглежда монографически бѣдѣжитѣ въ него личности; за изходенъ пунктъ служитѣ истертурнитѣ творения на великитѣ педагози. Каго помагало служи педагогическата литература отъ Остермана (Ostermann, Pädagogisches Lesebuch).

1. *Общо разноеобразие* — по отношение въведенитѣ учебници по педагогика. Дори между самитѣ дрезденски семинарии не е постигнато едно състояние въ това отношение. Въжжѣ се колѣтъ по учебницигъ на Ф. Лютца, докторовенъ директоръ на евангелския учителски семинаръ въ Карлсруе, другитѣ по учебницигъ на Остермана и Вегенера; въ Франкенберъ и въ първия дрезденски семинаръ сж въведени учебницигъ на Д. Хаймонъ, директоръ въ Риебургъ.

2. *Специална методика*. — Специалната методика почва отъ II. класъ (въ Франкенберъ още въ III. класъ). Въ нѣкои семинарии тя се прѣполага само въ тоа, въ други и въ I. класъ. Главното отличие отъ прѣската наредба состои въ това, че въ Саксония методиката е съсрѣдоточена въ по-малко или въ единъ рѣкъ. Впрочемъ, методиката на техническитѣ учебни прѣмети се прѣподава и тука съ самитѣ учителски-спецалисти въ свързка съ обучението по тя и, въжжѣ, а методиката на елементарното обучение се води често отъ учители на I. образцово отделение. За основа на методическитѣ поучения служатъ официалниятѣ учебенъ планъ; тоя съдържа само общи максими бѣтъ да се въпуска въ подробното излагане на учебната материя, по разнитѣ прѣдмети, та най-близо похожда за пблъ.

3. *Образцово училище*. — За цѣлитѣ на училищната практика съ всѣки семинаръ е свързано и по едно образцово училище. По организацията имъ тѣ сж съставъ различни. Прѣвъ миналата година, напр., е имало: 9 четирекласни, 7 петокласни, 3 шестокласни, 2 седмоякласни и 1 осмоякласно образцово училище (дѣвическитѣ семинарии въ Дрезденъ). Партеитѣ семинарии въ Айнберъ е имали само непунообразцово училище съ 2 класа (3. и 6. учебна година); а дѣвическитѣ семинарии въ Липшигъ сж служили съ единъ отъ практическитѣ основни училища. Въжжѣ на образцовото училище броятъ по 24 дѣца, обикновено момчета и момичета взедно, само тамъ, гдѣто помѣщенieto позволява, броятъ на дѣцата може да се увеличи на 30. И по отношение образцовитѣ училища, значи намиране една сжичиестъ разлика между саксонския и дрезденскъ се-

минаръ, където край раздѣлното непрѣмънно трѣбва да има и едно еднокласно (пълно слѣто) образцово училище. Само обстоятелството, че като най-просто образцово училище е взето четирекласното (гдѣто въ всѣки класъ сж слѣти само по 2 учебни години), говори за едно много по-високо развитие на саксонското основно училище — щомъ приемемъ, че по организацията му образцовото училище трѣбва да отговаря на най-разпространения типъ основно училище въ страната, та съ това служи и за огледало на общото състояние, въ което се намира елементарното и учебно дѣло.

Учителитѣ въ образцовото училище сж сжщевременно учители въ семинара; разлика въ положението и заплатитѣ на образцовитѣ и семинарни учители тукъ съвсѣмъ не съществува.

4. *Училищна практика.* — Начинътъ, по който става въвеждането на ученицитѣ въ училищната практика, е на всѣкъждѣ различенъ. Въобще може да се забѣлѣжи слѣдното:

Практикуването става прѣдизмно по групи и почва още въ II. семинаренъ класъ съ по 4 часа седмично. (При това повечето отъ семинаритѣ иматъ и специаленъ часъ за общо (по класно) практикуване по катехизисъ). Семинариститѣ се раздѣлятъ на групи, всѣка отъ които работи по опрѣдѣленъ прѣдметъ въ нѣкое отъ отдѣления на образцовото училище. Нѣколко пати въ годината става мѣняване на отдѣленията, значи и прѣдметитѣ. Въ началото на всѣки срокъ учителтъ по прѣдмета — дѣление на прѣдметитѣ по специальности още въ образцовото училище е застъпено въ най-голъма стѣпенъ — държи по нѣколко образцови уроци, веднага слѣдъ което почва прѣподаването на семинариститѣ. Ученикътъ, комуто е редъ да прѣподава, изработва първо скица на урока, която се прѣглежда и коригира отъ надлежния учителъ; възъ основа на тѣй поправената скица ученикътъ изработва подробна препарация и прѣподава по нея. Специални часове за критика нѣма, за тая цѣль се употребяватъ послѣднитѣ 5—6 минути отъ часа.

За по-голъма яснотъ азъ прѣдавамъ тукъ нѣкои отъ плановѣтъ, по които става практикуването.

А. Дѣвическиятъ семинаръ въ Дрезденъ.

За практика сж отредени само 3 часа седмично (понеделникъ, вторникъ и срьда, 8—9 ч. пр. п.). Ученицитѣ отъ II. и I. класове сж раздѣлени по на 3 групи, годината е раздѣлена сжко на 3 срока: I.V. — 27.VIII, 3.IX. — 3.XII. и 10.XII. — 18.III. — за II. класъ; I.V. — 13.VIII. 20.VIII. — 5.XI. и 12.XI. — 11.II. — за I. класъ.

Има да обучаватъ:

II. класъ. I. група:

1. срокъ — по смѣтане (понеделникъ), география (вторникъ) и библ. история (срьда) въ 5. класъ;

2. срокъ — по смѣтане, библ. история и ролно-знание въ 6. кл.;

3. срокъ — по библ. история, смѣтане и нагл. обучение въ 7. класъ.

II. група:

1. срока — по прѣдметитѣ на I. група,

2. » » » » I. »

3. » » » » I. »

III. група:

1. срокъ — по библ. история (понеделникъ) въ 7. класъ нагл. (срьда) въ 8. класъ;

2. срокъ — по прѣдметитѣ на I. група,

3. » » » » I. »

I. класъ. I. група:

1. срокъ — по катехизисъ (понеделникъ) и смѣтане (вторникъ) въ 7. класъ;

2. срокъ — по катехизисъ, матер. ези история въ 3. класъ;

3. срокъ — по катехизисъ, френски история въ 4. класъ.

II. група:

1. срокъ — по прѣдметитѣ на I. група

2. » » » » I. »

3. » » » » I. »

III. група:

1. срокъ — по прѣдметитѣ на I. група

2. » » » » I. »

3. » » » » I. »

Б. Първиятъ дрезденски семинаръ.

Образцовото училище е 7-класно (

1. уч. година, 6. кл. — 2. уч. година, 3. и 4. уч. година, 4. кл. — 5. уч. година, 6. уч. година, 2. кл. — 7. уч. година и 8. уч. година); семинариститѣ отъ II. и сж раздѣлени по на 7 групи (а—ж).

II. семинаренъ класъ.

Гр. на семинаристѣ, по които се практикува	Прѣдметитѣ, по които се практикува	II. класъ						
		а	б	в	г	д	е	ж
4 часа	Матеренъ езикъ	7. кл.	6. кл.	6. кл.	3. кл.	4. кл.	1. кл.	
2 часа	Нѣне							
2 "	Краснотъ							
4 часа	Матеренъ езикъ							
2 часа	Свещена история							
2 "	Гимнастика (съ момчета)							
4 часа	Матеренъ езикъ							

Брой на часовете	Прякметия, по които се практикува	Семестроен резултат											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1 час	Математика												
2 часа	Физика												
3 часа	Химия												
4 часа	Светлинна физика												
5 часа	Електрическа история												
6 часа	Електрическа история												
7 часа	Електрическа история												
8 часа	Електрическа история												
9 часа	Електрическа история												
10 часа	Електрическа история												
11 часа	Електрическа история												
12 часа	Електрическа история												

днешната страна на обучението, ловър преподаването, пруските семинари по задължителни резултати, като разбира се, че туй всичко стана за бича. Саксонската практика, както учебен план, сочи стремеж по-по-не е по-щастлива въ постигнати. Общият недостатък на днешната практика — не само в Саксония — е, че тя борави повече съ учебната материя, отколкото с днешния живот. (Днешният живот, днешното развитие, днешната практика от гледище уроци, трябва да му покаже пътя на работата. Това лежи въ права противоположност на исканията на модерната педагогика: обучението не като държане, а като една трайна, последователна дейност. Туй, което се днес, то да стане и ако днешната страна на педагогиката се иска да знае, какъ да работи урокът, но да ли той ще развитието на днешното, да ли днешното на преподаване поддържа тукъ, които има да се работи, и после, по-малко стои той урокът съ по-рано, а и съ днешното съ днешното — всъщност мисли. И що се получава? Схематизъм, който спъва работата у бъдещия учител. От

училището той започва съ себе си: планъ за обработката на библиеските или исторични разкази, схема за обработката на растенията, диспозиция, какъ да се разглеждат животните, схема за обработката на гатанките или пословиците, и най-накрая диспозиция за обработката на поезиите творения! Така днешното, по-малко се отира само на външността, чистостта. Азъ неведнъж съмъ ималъ случая да се уверя, че практикантите съ все по-малко въ приобщаването на отдалените и нови уроци; днешно, обаче, да се затърже и да научи въ по-рано приобщаване, тукъ съвсемъ безпомощни. Азъ единъ още по-слаба страна на днешната училищна практика е, че тя, рече, съвсемъ игнорира въ приобщаване дейността на учителя. «Обучението е средство, възпитанието целъ», казва днешната педагогика. За уържението въ приобщаването съ отредени часове: по практика, по що се прави, за да се уържи бъдещия учител и въ дейността му като възпитател? Има учителя, възпитана само, като преподавател? Това показва, че още не е отстъпено ни на дота отъ старото онова гледище, което търси и очаква всичко отъ учебната материя. Колко е далечъ то отъ исканията на модерната педагогика, която търси въ учителя повече възпитателъ, отколкото преподавателъ на грамота и елементарно съзнание, която иска да види въ него психологъ, свободенъ творчески художникъ!

Въ пруската консерватория (благодарение на близостта на едно отъ професорите, съвремененъ и семинаренъ учител) азъ имамъ възможността да констатирамъ въ няколко теоретически и практически човека въ отдалеността, както се подготвятъ бъдещите учители по музика, азъ срещнахъ съзнателна и преобладаваща теоретическите и техническите знания на всяка училка се дава и по едно дъте, което тя не трябва да занимава въ продължение на 5 месеца теоретически (музикална теория) и практически (свиране съ пиано и пение), по постигнатите тукъ резултати именно се пълни и нейното достойнство като училка. Да ли не е това пътят, по който би трябва да тръгне днешната днешна училищна практика? «Който иска да се научи да пее, трябва да бъде въ податъ, а който стариятъ майсторъ Коф. Учителски и още повече възпитателски въ днешна се добива само подготвеността на обучението съ днешната, и професоръ Хайманъ уърчва тукъ истината съ съзнателно си думи: «Съ дружението съ днешното семинаристата трябва да започне, развие и завърши специалното си образование.»

Съ това азъ дохождамъ до спорния въпросъ за начина на възпитанието учениците въ училищната практика. Всяка наредба, която би имала претенцията да бъде добра, трябва да въведе асистентъ въ класите при професорите. Тя трябва да дава възможност на педагогиката за доста-

ка ли да постави практикантите самостоятелно на учениците в служба на обучението и развитието прави и откъде ли обучението въобще на исканията така?

Може ли практикантите да бди и за внимателността на децата и може ли да ги държи самостоятелни в служба на това?

Вече ли учителят да възбуди подготвеността у учениците?

Може ли постигнато съвкупно? (Зв. д-р учителят?)

Учениците вписват в тетрадките си каква е всяка чула (пробна или образцова) първо, за да им остане като споменъ за по-послѣ, второ, за да се привикнатъ да пишатъ и използватъ бѣло и хвърлящи, и най-послѣ, за да се привикнатъ в училището да схващатъ и излагатъ парични лекции (водене бѣлженици). Къмъ всеки срокъ се поставя по една тема, която трѣбва да се приготвятъ всички учители прѣглежда и коригира всички. Въ началото на учебния часъ учениците даватъ едно отъ семинарните, които бидатъ да държи цялата лекция, или пъкъ за едното само съ една ценна частъ, а за другото продължението ѝ.

Вече споменахъ, особена тежестъ се поема отъ децата. Съ това се гледа внимателно практикантите и въ началото на деня, с. правилението и дисциплината, при което основно начало важи: всички да се издигнатъ отъ прѣходните средства, които се употребяватъ и въ употребата на въ поматата; тъй се покрива оне и кога на ученическите тетрадки, обаче учениците прѣглежда всички всяка седмица, за да има нужната критика върху вида и на коригирането и за да се грижи за прѣходните. Съ по тѣ семинарните, като надзорници при всичките излети всички съ децата. Така тъй се дава възможностъ да сторятъ началото въ наблюдението на дѣтската фигура.

Лекции. — Освѣтъ двата часа за общи и пробни уроци, въ II. класъ съ отъ 2 часа въ седмицата за групни прѣдметы. Учебната година е раздѣлена на 5 годишно прѣдметитъ на специалната месечка отъ паралелки I (II. класъ имаше въската год. 2 паралелки) и II. класъ по отъ 4—7 ученика. Всяка група обучени прѣдметъ въ нѣкое стабна образцовото училище. Съ промѣня-срѣжките става и едно промѣнение на дметитъ, съ по и на класовите, както се и излиза отъ следната таблица.

Наредба се е с. и. м. прѣдметъ след-

1. Всяка група да остане по възможностъ по-дълго време въ единъ и същъ класъ на обр. училище, съ което учениците добиватъ по-голямъ интересъ и разбиране на дѣтската индивидуалностъ, а въ същото време

2. На всички практиканти да се даде възможностъ да работи въ повече отдѣлния и при повече учебни прѣдмети;

3. Въ послѣдните срокове да настѣпятъ по-тежките учебни прѣдмети (библейска история, история, граматика), и

4. Да се практикува само по ония прѣдмети, които сж минати вече при специалната методика, по които, значи, сж държали вече образцови и общи пробни лекции, критикувани сж и сж вписани въ лекционната тетрадка. Учениците обучаватъ поредно, така сж заняти всички равномерно.

И при групни прѣподавания учениците, както и учителят на отдѣлението, си водятъ критични бѣлженици. Бѣлжиките върху учениковото прѣподаване се правятъ въ послѣдните нѣколко минути на часа. За задаване темите за групни прѣподавания, а сжщо и за общи бѣлженици по прѣподаването, както и по цялостната училищна работа, е отреденъ специаленъ седмиченъ часъ.

Въ началото на всеки срокъ учителят на отдѣлението държи сжщо нѣколко образцови уроци, при които се гледа да се застъпятъ всички клонове на въпросния учебенъ прѣдметъ. Следъ това почва веднага прѣподаването отъ учениците.

Една друга добра страна на тѣя наредба — за тѣхната отъ образцовото училище именно — лежи въ това, че ни единъ отъ учебните прѣдмети не остава въ рамките на практикантите прѣдметъ цялата година (р. плановите на I-я презденски и особено на дѣвическия семинаръ, стр. 37—39). Съ мѣняване на учебните прѣдмети учениците мѣняватъ и класовите, тъй че на учителя на отдѣлението се дава възможностъ да попълни всички допуснати при прѣподаването на практикантите празноти.

1. класъ Въ тоя класъ се минава по методика следното:

1. Методика на обучението по география и релативност (нагледно прѣставяне на отдалечените по пространство прѣдмети) и като завършекъ на учебните прѣдмети.

2. Методика на обучението по катехизисъ (употрѣба на живитѣ библейски разкази и идейните прѣдстави за закрѣпване на нагледната материя по възражение и за познаване основата на християнското мировъзрѣние).

3. По-нататъшната обработка на методическите единици (III, IV. и V. степени), съ особенъ огледъ на IV. методическа степенъ — степенята на образуване понятията при развити учебни прѣдмети, по сѣ история на методиката, литературата по развити учебни прѣдмети, обучението въ допълнителното училище. Следъ и разширяването обучение — нагледно развиване по сѣ за добиване на конкретни прѣдстави, чиста развиването за добиване на абстрактни прѣдстави

[illegible]

и показвателно развѣнителното за произвеждане на конкретни и обстрактни прѣстави — намира тукъ своето разглеждане.

Обща и групна практика въ I. класъ. — Часоветѣ по практика въ послѣдния семинаренъ класъ сѫ така разпрѣделени, че всѣкому отъ практикантитѣ се даватъ по 4 часа въ седмицата групно прѣподаване. Вънъ отъ това отреденъ е и особенъ часъ за обрѣзови лекции и общи пробни прѣпоавания. Редътъ при общитѣ проби и критиката е сжщиятъ, както и въ II. кл. съ разликата само, че на първокурсникитѣ е прѣдставена по-голяма на свобода самостоятелностъ; тѣхната работа трѣбва да се прѣобърне постепенно отъ мисълта, че той е съработникъ въ общото дѣло на възпитанието и че, слѣдователно, и той носи частъ отъ общата отговорностъ.

Кога и по кои прѣдмети става практикуването по групи, не се види отъ таблицата на слѣдната страница. Въместо на 5, гдината е раздѣлена на 4 срока — послѣдниятъ кварталъ, поради зрѣлоститѣ изпити, ученицитѣ се свободожаватъ отъ практика. Ученицитѣ отъ класа сѫ раздѣлени на 4 групи отъ по 11 ученика.

Бѣлѣжка 1. Както и по-рано наметнахъ, методиката по краснорѣчие, рисуване, гимнастика и пѣене се прѣподава отъ самитѣ учители специалисти, въ свързка съ обучението по прѣдмета.

Бѣлѣжка 2. Образцовото училище въ Франкенбергъ е само отчасти слѣго съ 5 класа, а именно: 5. кл. — 1. уч. год., 4 кл. — 2 уч. год., 3. кл. — 3. и 4 уч. год., 2. кл. — 5 и 6. уч. год. и 1. кл. — 7. и 8. уч. години.

IV. Психологичесни наблюдения.

Редовноорганизирани психологически наблюдения азъ не намѣрихъ въ никой отъ посѣтенитѣ отъ мене семинари. Впрочемъ, тукъ не е въясненъ още окончателно и самиятъ въпросъ, що се разбира и какво се иска собствено съ психологическото наблюдение — такова е поне моето заключение слѣдъ станалитѣ въ конгреса на основнитѣ учители разисквания по въпроса за образованието на учителитѣ, въ свързка съ който се развѣвиха мисли и по отношение психологическитѣ наблюдения въ учителскитѣ семинари. Догдѣ едни очакватъ отъ тѣхъ най-големитѣ облаги, други изтъкватъ, и съ пѣтно право, че е още рано да се мисти за подобно нѣщо, че постигнатитѣ резултати, ако такива могатъ се постигна въобще при сегашнитѣ обстоятелства, едва ли би възнаградили изгубеното за тѣхъ време, че учебното дѣло е прѣпълнено още съ редица въпроси, които чакатъ своето разрѣшение, че експериментирачното съ дѣлата е една опасна игра — за него се искагъ специално подготвени учители, и че най-послѣ съ тоя въпросъ би трѣбвало да се земагъ собствено университетитѣ, мѣстата гдѣто се подготвятъ учителитѣ за педагогическитѣ училища.

V. Художествено възпитание.

Ще говоря специално и за художественото възпитание въ саксонскитѣ учителски семинари,

защото намирамъ, че общинитѣ изрѣческа подготовка е много слаба, постигнатитѣ въ това отношение въ саксонското училище се вълагатъ и дежки за художественото прѣвъзитане. Това послѣдното се сѣбѣ за тѣкоходимо днесъ, когато грубиятъ материкусно забурвалъ съ хубавото начало за живота, се шири повече и повече той мѣри да натурне съвѣтъ и тѣмъ малко остатъци на много по-изѣдѣстало, когато погонката за материалистички мѣри да погълне всичко. Хубиничи съ доброго; пропадне ли хубото, шака се и доброго.

Койго има младостта, има пѣлото, бждещето не жѣне това, което мѣсто покло. Въ никоя друга областъ не е тѣмо влиянието на самата учителска никжѣв другдѣ не е по-пѣлѣто. «бждещето на народа е въ ржѣтѣ. Огъ това се опрѣдѣли и голѣмата очкѣкъмъ отечеството, която педагогическо лице поема. Защото висяче художѣ училището и съ тава художествено танне на нацията е немѣстимо, то остра ирония при художествено-хрѣтел учители.

Важното е, че въ Саксония сж въпото мѣсто и сж висли мѣрки за куване. Саксонскитѣ семинари се само за физическото и умственото развѣнителнитѣ си, той възпитаватъ, и усѣхатъ, и художествено.

И кон сж срѣдствата, съ които то сж сж сжнитѣ, съ които би трѣбѣ служи всѣко подготвително за учите. Първото и най-мо цно срѣдство е нѣ създадено отъ цѣлостната възпитане. Оше съ прѣкраване прага на училищепознава, че се намира въ дѣла, съ които стои малко по-горѣ отъ дѣлѣвъсканевания животъ. Саксония има като не жалѣ сумитѣ за изиражѣне и хубави училищни згради; изиражѣта капиталѣ се награждаватъ стѣмъ второ мѣсто иде картинната украса. Сидатъ и прѣдметитѣ, които нѣмѣ за задача художественото възпитанне рисуванieto, а догдѣ и гимнастикъ е дѣла за хармоничното тѣлесно развѣнителника.

И да не се мисли, че семинаритѣ си за цѣлъ подготвянето на външнѣмъ художници-рисувачи? Това е нѣмѣ за едно повече общеобразователно, каквито сж учителскитѣ семинари, иение поставенитѣ цѣлитѣ сж мѣсто и това, което тѣ постигатъ, е нѣмѣ тѣмъ. То е разбиране и пѣене на насада отъ художественитѣ творѣна чувството въ говорѣ, пѣсенѣ и благородна задача, която всѣко зж

и могло и би трябвало да постига ритъм отиват далеч и въ разлитие то у възпитаниите, показватъ ученици, за това свидетелствува и нивото на музикалните творения. Първи плането на музиката са семинарите — човек познава тук, че стои в музикалната дрезденска почва. Всички има прекрасно уреден хор, единични и пълен струнен оркестър, възвдигатъ всички добродарени ученици (отъ 60); азъ бѣхъ смятил, като се изпълняватъ тукъ симфонии на Бетховена. До колко се отизменила картината украса, — показва въ Фрайкенбергъ; мажата Дрезден тукъ пълната своя младостъ. Въ прагъ е огромната оригинална картина — «какъ Карлъ велики произвежда единственъ изпитъ», изпълнена по повелението на министерството за смѣтка на «художествения фондъ». Стѣнитъ въ стѣнитъ и по стѣни са украсени съ множество хубави картини, подарени отъ краевската галерия и художествено-индустриалния музей в Дрезденъ, художествената академия въ и частни лица; не са малко и тукъ самия учител по рисование, еднакъв методикъ, както и художникъ-рисувачътъ творения се намиратъ, обаче гдѣто учителскиятъ стѣтъ държи съдания. Като най-новъ, семинаръ въ Фрайкенбергъ е първото училище въ Саксония има собствена картинна галерия тукъ картини илюстриратъ разнитѣ, то и разнитѣ технически особености много изкуство. Отъ тѣхъ азъ ще отбележа: Марин като привидѣние (по Ботичелли) и Апотеозътъ на Венеция (по Веронезе) огромната картина съ реална сценичност (Фаустъ.) Много значение са и дневните общности по начина на изпълнението имъ — сръчно за будене и крѣпене на то настроение; има нѣко наистина гично въ тия общи моменти, приручаватъ съ училищния оркестъръ. На и самия животъ дава често случаи за постигнатото настроение. Нѣколко въ годината се уреджатъ училищни общини концерти.

VI. Обучение, изпити.

Табата на учениците по класове дава възможностъ за най-успѣшната работа. Споредъ въ класъ трѣба да броятъ повече нима. По-късно, поради недостига отъ нима, това число е увеличено на 30;

за отъ м. т. на Pädagogische Blätter (на славянскъ дѣто подробнѣе въ сѣкъ за художествено на семинара въ Фрайкенбергъ). G. Mehlert (Zerimberg). Lehr- und Erziehungs-Verfahren, S.

сжното е накарало министерството да отвори при дѣтенето отъ семинарите и паралелни класове. Задача на тия послѣдните, отива и много по-далеко отъ тукъ се приега и необходимите опити, да ли не ще е възможно латинскиятъ езикъ да се изхвърти и замѣти съ отъ кой отъ модерните езици; за това и въ паралелните класове им. латински се преподава френски, италиански и английски езикъ.

Годното обучение трае при градъ отъ 7 (зимъ 8) до 4 ч., сѣлъ отъ 6 до 5 ч. по разлитие; нѣкои класове почватъ въ 2 (1) ч., нѣкои по-късно. Обстоятелството, че семинарите са свързани съ интернати, учениците живѣятъ, значи, у дома си, би даю възможностъ за най-успѣшната изработка на учебните часове. При все че оалма прѣка въ случая е синхронизиратата система на специалности, по-новите сѣмични разпрѣдѣления сочатъ ясна тенденция, да се прѣнесе обучението по научните прѣмети само при дневни, а за сѣдобѣдните да се оставятъ само техническите учебни прѣмети. Дѣвическиятъ семинаръ въ Дрезденъ е уреденъ пълно неразрѣтно учебно време: обучението трае отъ 7—1 часа (зимъ 8—2); сѣлъ 2 я и 4-я уч. часъ пачитъ са отъ по 20 минути, тогава е времето и за 1 и 2 закуски.

Най-успѣшната форма на обучението е свободниятъ учителски показъ. Показването съ помощни сръства (думата е за учителя) — бѣтъжки или учебникъ — е изключено, освенъ въ случаите, гдѣто това се налага отъ самото естество на прѣмета (математика, история). Много често се прилага и катехетичната учебна форма, разговоръ между учителъ и ученици, въ които случаи ролята на учителя е само да направлява хода на мислитѣ. Най-успѣшна се указва тия форми при обучението по въпроси и практическо учение, естествена история и особено психология. Материята, която учителя дава, изразява пълно отъ рамките на въведения учебникъ, та учениците си водятъ и бѣтъжки, въ който случай стенографията имъ указва самото естество на прѣмета.

По време на обучението владѣе общинова дисциплина. Да не се мисли, че за това време, може би, присъствието на нима е лице? — По нѣкои прѣмети азъ бѣхъ сѣмични подготвени общинови гостици. Желанието да отвори учениците явилъ съ втигане на раки. Учениците, който се явилъ въ класъ неармотивенъ, се извинява прѣдварително.

Изпити. Прѣвеждането отъ класъ въ класъ става въкъ основа на успѣшноположение по годишните и годишни изпити. Изпити са само писмени и практически, учениците показватъ добитата по техническите прѣмети сръчно. Годишниятъ изпитъ са писмени и усни и се правятъ въ присъствието на пълна учителски колегия. Усното изпитване трае за нѣколко класъ 2—3 часа. Много строгъ са и по-дългоплетията на законъ отъносително слабите ученици. Повтаряне на класъ е изключено само подготвени прѣвъ пълна семинаренъ курсъ. Какъто е вече казано,

еския изпитъ състои: а) въ изра-
тържането на една практическа лекция,
държането на катехетичната проба
стр. 54); б) въ показване придобитата
по красноречие, гимнастика, рисуване
китъ и ръководяне) и музика (пѣние,
цигулка, пиано и органъ).

за практическитъ уроци се задаватъ
но; държането на всѣка лекция или
ба не трѣбва да заеме повече отъ

изпитване става публично; то трѣбва
кандидатитъ възможностъ да покажатъ
ема на тѣхнитъ знания, но и степенъта
та и душевната имъ подвижностъ.
се то върху научнитъ прѣдмети на
о учение, обаче трѣбва да засѣгне
сродни тѣмъ прѣдмети.

на устното изпитване не трѣбва да
часа за всѣка секция. Точното време
не по всѣки прѣдметъ, а често и из-
ми се опредѣлятъ отъ министерския

учване на устния изпитъ кандидатитъ
пратенику съ ръководяне, че при из-
на свободнитъ писмени работи (1 и 2)
ползували отъ ничия чужда помощъ.
има се наказва съ незабавно отстра-
нишия; откриването на сжщата по-
не слѣдъ себе си спиране resp. унищо-
изпитното свидетѣлство.

и диаметрално-противоположни страни. Какъ
една къмъ друга повърхнинитъ на двѣтъ
глава?

конусъ, на който височината и диаметрътъ
жрѣвни, стои въ едно кѣло. Какъ се отнася
конуса къмъ обемъ на оня изобовъ сегментъ,
дани отъ основата на конуса?

конусъ има височината отъ 90 к. см. Развиемъ
покривка, то се получава централенъ жгѣлъ
ако голѣма е горниятъ покривка на конуса?
иски езикъ.

Всѣте (или употребата на словаря) четъ отъ
The system of signs. III. книга (спасяването
Ромулуса), а именно:

1. въ разбрѣнитъ тѣхнитъ текстъ.

2. въ 38-и пѣстиетъ пѣсенъ езикъ.

3. въ 39-и пѣстиетъ

съ (инструментъ) на единъ хоралъ съ въодъ,
и пѣстиетъ: мотула: III. C. E. C. E. E. F.

дѣти на устния изпитъ при семинара, а
въ тумата. Изпитването по всѣки прѣдметъ
по 10-15 минути за сѣдания (6-7 ученика),
я въ 1-и и 2-и групи.

зидъ — сѣдания

пѣсти

рупа — 1. въ 1-и и 2-и сѣдания педагогика,

2. въ 3-и и 4-и сѣдания история на педагогиката
и методика,

3. въ 5-и и 6-и сѣдания гимнастика,

4. въ 7-и и 8-и сѣдания обща педагогика.

група 2. въ 1-и и 2-и сѣдания въ всѣхъ 4 групи.

3. въ 3-и и 4-и сѣдания

4. въ 5-и и 6-и сѣдания

5. въ 7-и и 8-и сѣдания въ II. и IV. група.
6. въ 9-и и 10-и сѣдания въ I. и III. група.
7. въ 11-и и 12-и сѣдания въ II. и IV. група.
8. въ 13-и и 14-и сѣдания въ I. и III. група.

Повторение на зрѣлостния изпитъ се позво-
лява само веднажъ — слѣдующата година.

Заслужава да се отбѣлѣжи и начина на устното
изпитване. Кандидатитъ насѣдатъ въ тѣсенъ
крѣгъ около масата, гдѣто е изпитната комисия.
Тѣмъ не се задаватъ отдѣлни въпроси; изпит-
ването е повече свободна бесѣда между экзаме-
наторъ и экзаменуеми.

Семинарното учение въ Саксония е безплатно.
Затова пъкъ всѣки отъ свършилитъ педагогич.
училище е длъженъ да учителствува първитъ
3 години тамъ, гдѣто училищната властъ му опре-
дѣли. Новопостъпилитъ носятъ тукъ името «по-
мощни съ-учители» (Hilfslehrer). Слѣдъ 3-тъ го-
дини всѣки е длъженъ да се яви на държавенъ
изпитъ, който тукъ носи названието «Изпитъ
за добиване право на изборъ» (Wahlfähigkeits-
Prüfung) — слѣдъ успѣшното полагане на тоя
изпитъ учителътъ има вече право да си избира
самъ учителското мѣсто.

VII. Учители.

Право е казано, че душа на училището е
учителътъ. Въ тоя случай се има прѣдъ очи по-
вече влиянието на учителската личностъ върху
духа на обучението. Стане ли дума, обаче, за
висотата, на която едно училище или по-право
една училищна система стои, то за най-върно
мѣрило могатъ ни послужатъ условията, на които
учителството би трѣбвало да отговаря, неговата
подготовка. Семинарнитъ учители въ Пруссия се
подготвятъ повече самостоятелно, като се иска да
покажатъ добититъ знания въ специални изпити
(изпитъ за учителъ въ сръдно училище — съот-
вѣстенъ на нововъведенния у насъ изпитъ за учителъ
въ горенъ курсъ на основното училище — послѣ
ректорски изпитъ). Безъ да умалявавамъ
стойността на добитата автопдактическа под-
готовка, азъ не мога да не призная, че по отно-
шение образованието на семинарното учителство
Саксония стои много по-добре. Азъ нѣмамъ на
ракка статистика на семинарното учителство въ
Пруссия, но едно сравнение на семинара въ Хал-
берштадтъ и тоя въ Франкенбергъ би послужило
поне отчасти за една иллюстрация. Отъ 12-тъ
учители въ Х. само двама бѣха съ академическо
образование (директорътъ и първиятъ учителъ),
останалитъ — съ семинарно образование. Отъ
тѣхъ 5-ма бѣха издържали всѣхъ полагаеми за
семинарнитъ учители изпити (2-ма бѣха държали
и специални изпити по гимнастика), единъ бѣ
държалъ изпитъ по музика, а останалитъ 4-ма
имаше да държатъ по единъ изпитъ. Отъ 20-тъ
учители въ Франкенбергъ 3-ма бѣха пълни ака-
демици (хуманистична или реална гимназия —
университетъ), 7 бѣха съ академично образование
(учителски семинаръ-университетъ), 1 бѣ по-
сѣщавалъ университетъ, безъ да положи прѣдпи-
тени за всѣхъ пълни и непълни академични
«педагогически изпити»; отъ останалитъ 9 (съ
семинарно образование) бѣха положили следни из-
пити: по музика 3-ма, по рисуване 1, по лжи-

настика 2-ма, по чуждите (френски) езици 2-ма, а само съ семинарно образование 1.

Законът за семинарите въ Саксония поставя като необходимо условие за заемане учителско място въ всеки семинаръ академическото образование, обаче, съ огледъ на практическитѣ преподавания и потребитѣ на образцовото училище тукъ трѣбва да се назначаватъ и способни основни учители безъ университетско образование. Числото на тия послѣднитѣ не трѣбва да надвишава третия частъ отъ общия брой на учителитѣ при семинара.

Въпросътъ за посѣщеніето университета отъ педагогиститѣ е разрѣшенъ тукъ почти удовлетворително: тия отъ тяхъ, които на държавни изпити получаватъ първата бѣтѣжка, се допускатъ чимъ сѣдаване безъ условие, получилитѣ втората бѣтѣжка — съ специално разрѣшение отъ министерството. Слѣдъ 6 семестри най-малко педагогиститѣ могатъ да се явятъ на педагогическия институтъ, задължителенъ и за пълнитѣ академии. Така Саксония е могла да се сдобие съ семинарно учителство, изтѣкло само изъ срѣдата на семинаритѣ, което познава, значи, отъ непосредствено наблюдение работата, за която има да готви учащитѣ се — прѣимствено, което не трѣбва да се малочисли. Наистина, обстоятелството, че за педагогиститѣ се полагатъ непълнѣ университетски курсъ (6 им. 8 най-малко семестри), иже да приравни семинаритѣ съ реалнитѣ училища (въ истото, гдѣто се подготвява срѣдното чиновничество), а ги постави задъ класическия и реални гимназии; при все туй въведената въ Саксония прѣтѣла е значителна крачка напредъ, съ това тя е изправяла почти всички нѣмски държави. Саксония нѣма защо и да се кае, че е поразиторила вратата на университета за педагогиститѣ; нѣмски които посѣти Саксонския семинаръ, излиза съ измъното убѣждение, че педагогиститѣ академии не стоятъ съ нищо по-долу отъ пълнитѣ академии — добавимъ, еднакво въ училищната работа както и въ литературното поле.

Какъ стои Саксония сега съ семинарното учителство, ще се види отъ слѣднитѣ данни:

Прѣвъ извѣстията 1904/05. учебна год. е имало всичко:

	Директоръ	Oberlehrer	Relevierlehrer	Hilfslehrer	Искани	Всѣхъ наемни
Учителитѣ	23	286	798	21	5	1
Учителски		14	12	4		37

1) Oberlehrer (първи учител) е само една тѣсна категория и се явява въ всѣхъ държави, които се считатъ за правни и наистина (сѣга 27 държави и възрасти).

2) Hilfslehrer (въспитателни учители) се явява въ всѣхъ държави, които се считатъ за правни и наистина (сѣга 27 държави и възрасти). Слѣдъ държавни учители, съ които се работи въ всѣхъ държави, слѣдъ това слѣдъ на дѣлнѣ, всѣхъ тѣхъ се счита за помощни — като помощни учители.

Волнонаемнитѣ учители (учители 8 по рѣчна работа, 23 по рѣководство настика, 2 по рисуване и 1 по танци).

Относно образованието имъ учители

	Директоръ	Oberlehrer
Съ хуманистично академическо образование	13	66
Съ семинарно академическо образование	20	107
Съ семинарна подготовка	—	17
Съ гимназиална подготовка	—	—

Отъ 173-тѣ учители съ семинарна само сж издържали специални изпити

	Oberlehrer
Музика	39
Рисуване	34
Танци	18
Модернитѣ науки	12
Остатъ само съ семинарна подготовка	48

Отъ учителитѣ по модернитѣ науки да сж прѣживили въ странство по-малко учители по музика трѣбва да сж въ консерваторията (въ Дрезденъ или поне 1 година, а учителитѣ-рисуващи въ художественото училище въ Дрезденъ (или най-малко). Учителитѣ и учителитѣ настика минаватъ по единъ 6-месеченъ теоретически и практически курсъ при гимнастическо заведение въ Дрезденъ.

Нека спомена още, че 39 отъ тѣхъ учители съ семинарно академическо образование сж получили титлата doctor philosophiae, заслуги на семинарнитѣ учители се даватъ титла «професоръ». За сега такава е 11 отъ учителитѣ теоретични, 7 съ семинарно-академическа подготовка.

Относно платитѣ имъ семинарни въ Саксония стоятъ особено въ срѣднитѣ повече отъ добри. Така учителитѣ получаватъ 1500, 1600, 1800 годишно, при това свободна квартирно парното здание (стр. 7); волнонаемни 2100 и 2400 марки; релевиеритѣ учители 2300, 2500, 2700, 2900, 3100 и 3300; помощнитѣ учители (отъ 27 год. възрасти) 2700, 3000, 3400, 3800, 4200, 4600, 5000; освѣтъ това сж издържуватъ (срѣднитѣ съ висше образование) и тѣхъ «избранни» (herausgehobene) и сж сж 5100, 5400, и 6000 марки. При това

ава и квартирни пари 60—240 м. Директоритѣ получаватъ по 6000, 6300 при свободна квартира въ семинаръ. Ето на заплатитѣ става първитѣ два 4, послѣ всѣки 3 години.

Реформени стремени.

Коего Саксонскиятъ семинаръ сега е въ време прѣходно. Реформитѣ се ва еднакво належащи както отъ учителя и отъ централната училищна сѣчинението на тѣния свѣтъникъ на неофициаленъ характеръ, неговата хвърли свѣтлина върху сегашното на учителскитѣ семинари, та така да го голѣмъ интересъ къмъ тоя въпросъ прокири кракове. Въ тоя случай не интересно да се види какъ ли сочатъ тѣ стремени. Менѣ е толкова по-лесно това, защото благодарение на случая да гостувамъ и въ двата държани конгреси на семинарнитѣ и основнитѣ въ двата въпросъ за реформа на образованието бѣ поставенъ на дневна закаръ и по разни пактица, и въ двата едно и също заключение — прона семинарния курсъ.

Основнитѣ учители иматъ правото да се въ реформитѣ, отъ които учителскитѣ ни заведения се нуждаятъ, не подлежи не: основниятъ учителъ е първиятъ, а най-прѣко прѣдимствата или нелюба учителската подготовка. Нѣщо по-се струва, че основното учителство обективно при обсъждането на тоя одѣ семинарното не ще може — и то естествено — да абстракира съвсѣмъ собствената си участъ. (Такъво сѣдението ми стѣлъ чутитѣ разисквания конгреса).

ама на учителскитѣ семинари се го- Прусия, обаче съвсѣмъ различно е на пруското и саксонското учителство естествентѣ семинари. Изобщо взето о учителство се отнася съ много по-спектъ, то е много по-доволено отъ а това показва, че и въ сегашния саксонскиятъ семинаръ стои много по-целаното.

а да се постави въпросъ за образо- учителитѣ на дневенъ редъ отново, а на Йенския професоръ д-ръ Сайнъ. ский учителски съборъ въ Бреслау той е държалъ главния рефератъ по тѣ, слѣдъ което всички нѣмски учи- зи сѣ го вписали въ тѣхната про- държания тогава рефератъ, послѣ въ ята си по акulturната работа на шей съответната училищна органи- фесоръ Райнъ поставя реалното учи- два чужди езика) за основа на семи-

нара, който той сѣмѣта като висше специално училище съ 4 годишенъ курсъ. Въ Саксония, обаче, проектътъ на професора Райна намира съвсѣмъ малко одобрение. Семинарътъ подбира най-годния си материалъ измежду младежитѣ отъ селското население; постави ли се между основното училище и семинара друго нѣкое учебно заведение, изгубва се връзката помежду имъ, а съ това се поставя голѣма прѣчка да намирятъ достатъкъ въ семинара и способнитѣ макаръ и бѣли младежи отъ широката народна маса.

Въ Саксония не може и дума да става за прѣ- какво си прѣмахване или прѣтопяване на учи- телскитѣ семинари. Главното искане на саксон- ского основно учителство — въ това го намира най-голѣмата поддрѣпа и у семинарното — е: прибавяне къмъ семинарния курсъ още една, 7-а учебна година. Така семинарътъ, доколкото той има да се разирая съ общата подготовка, се приравнява съ гимназитѣ, така ще могатъ се отдѣли общата и специална подготовка на учи- теля, най-послѣ така ще могатъ се постави и двѣтѣ по-дълбоко и по-широко, нѣщо, което се налага отъ наирѣдъка въ областъта на наукитѣ, което се налага още повече отъ изчекванията на модерната педагогика. Продължението на се- минарния курсъ ще позволя да се уведатъ въ него и 2 чужди езика, а тогава не ще сѣще- ствува вече никаква прѣчка да се разрѣши на всѣки педагогистъ да продължи образованието си въ университета.

Добъръ тълкувателъ на желанията му основ- ното учителство намира въ лицето на д-ръ Зай- жерта, учителъ при II. (сегга Лайпцигски) учи- телски семинаръ въ Анабергъ. Въ една, изда- дена миналата есенъ брошура¹⁾ д-ръ З. като изтъква слабитѣ страни на сегашната подготовка на основния учител, излага редица цѣлни мисли върху прѣобразуванята, които би трѣбвало да се сторятъ. Нѣщо повече: той дава и нѣла картина на бъдещата семинарна организация. Мислитѣ на д-ръ З. заслужаватъ толкова по- голѣмо внимание, че сѣ измѣзали изподъ перото на лице, запознато еднакво добръ съ потребитѣ на основното и семинарното учебно дѣло, лице, което познава семинарната работа отъ собствени- опитъ

Основнитѣ мисли на д-ра Зайферта сѣ:

- 1) Прѣваръване учителския семинаръ въ самостоятелно общеобразователно сръдно учебно зведе- ние съ 5-годишенъ курсъ, завързавъ непо- сръдно съ раздѣлното 8-класно основно училище;
- 2) веднага слѣдъ семинара слѣдва педагоги- ческата академия съ 2-годишенъ курсъ, като специално учебно заведение;
- 3) слѣдъ свършване академията желаетитѣ могатъ да продължатъ образованието си въ уни- верситета, за което не ще има вече никакви прѣчки. Тукъ виждаме, значи, желанията на основ-

¹⁾ Dr. K. Seyfert, Vorschläge zur Reform der Lehrerbildung etc.

равило отъ всички семинарни учители, послѣ
тъ всички учители специалисти; така ще се
игне ненормалното състояние да се назна-
тъ за учители на педагогиститѣ лица, само
достатъчна педагогическа подготовка.

Знататъкъ д-ръ З. говори за организацията на
тическитѣ занятия, за уредбата на образ-
то училище, за подготовката на учителитѣ

и директоритѣ въ педагогическитѣ академии
или др.

Да ли проектътъ на д-ръ Зайферта ще бжде
реализиранъ и да ли въ тая му форма именно,
още не може да се прѣдрече. Съ изложеното
азъ искахъ да покажа само, че въ Саксония
умѣятъ да цѣнятъ настоящето, но въ сжщото
врѣме гледатъ съ грижа и на бъдещето.



1. The first part of the document is a list of names and dates, which appears to be a record of some kind. The names are written in a cursive script, and the dates are in a more formal, printed style. The list is organized into two columns, with names on the left and dates on the right. The names are: John Smith, James Brown, William Jones, and Thomas White. The dates are: 1812, 1813, 1814, and 1815. The list is followed by a section of text that is mostly illegible due to the quality of the scan. The text appears to be a description of some kind of event or transaction, but the details are too blurry to read. The text is written in a cursive script, and the ink is very faded. The text is organized into several paragraphs, but the structure is not clear. The text is followed by a section of text that is also mostly illegible. The text appears to be a continuation of the previous section, but the details are too blurry to read. The text is written in a cursive script, and the ink is very faded. The text is organized into several paragraphs, but the structure is not clear. The text is followed by a section of text that is also mostly illegible. The text appears to be a continuation of the previous section, but the details are too blurry to read. The text is written in a cursive script, and the ink is very faded. The text is organized into several paragraphs, but the structure is not clear.

учитель въ Шужевското педагогическо училище.¹⁾

Breitsprecher.

Исторически бѣлѣжки.

мартъ 1774. г. бѣха приети за пръвѣ лица въ ерфуртската гимназия, които бѣха нищо, а се подготвѣха за даскали (ster) и общински писари. Понеже и години се явяваха такива лица, устройленъ класъ, нареченъ семинаренъ, въ обшнѣ учители прѣподаваха педагогика (ав.²) Отъ тия редове узнаваме, кога то начало на семинара. Тѣ ни показватъ, кога въ учителското звание се привива новона на занаятчийтъ — майстори, а та подготовка — съ оная на общин- сари. Не е могло и да бѣде иначе въ та, когато повечето учители въ Прусія бѣши унтерофицери, дребни службашни и сѣд получавали въ натура и брой го- доо—300 марки. — състояние подобно го въ епохата прѣди освобождението ни. Ириия класъ се прѣподавали общеобра- би прѣдмети, каквито и въ гимназията, ака на откъслечни знания по педаго- гика, земледѣлие, овощарство и чер- чика — главно хорова пѣние. Системность

Einrichtung des Volksschullehrerseminars zu Erfurt.

Въ началото на XIX столѣтие, подъ влиянието на Песталоци и поради угнетеното политическо състояние на Прусия, интересътъ къмъ народното образование и къмъ свързанія съ него въпросъ за подготовкѣ добри учителски сили се повдига силно. Голямо число млади ученици дѣйствително били изпратени при Песталоци, за да изучатъ отъ самия източникъ великитѣ му принципи. Следъ завръщането имъ по-голямата частъ отъ тѣхъ били назначени за учители, а отчасти и за директори на рѣзни учителски семинарии. Тѣ се заематъ горещо съ присаждането на педагогикитѣ и свободолюбиви идеи на именития си учителъ. Почва се силно тѣжненіе, силна полемка у току що освободения отъ чуждо опекунство нѣмски народъ. Въ това врѣме е направено твърдѣ много за народната просвѣта: основава се специално министерство на народното просвѣщение, законътъ за задължителното образование почва да се прилага по-широко, поради което и недостигътъ отъ учители нараства и пр.

Нараствалата нужда от добър подготвени учители, от една страна, и неурегулираното положение на семинарния клас при гимназиите, от друга, са причина да се заговорят за откриване в Ерфурт на отделен семинар. Тази

идея могла да се изпълни на 22. юни 1820. г., като се прѣмѣстятъ семинарниятъ класъ въ свободниятъ стай на единъ бившъ градски манастиръ, и като му се опредѣлило особени директоръ и учители. Въ следващитъ две години се откриватъ още 2 класа, тъй че семинарътъ става трикласен. По-голямата частъ отъ семинаристѣтъ се прибиратъ да живѣятъ подъ учителски надзоръ въ свободниятъ стай на манастира. Открива се за пръвъ пътъ и образцово училище, оня което из семинаристѣтъ отъ послѣдния класъ се показватъ отъ учителѣтъ, какъ става първото ръководене на ученицитѣ по четене, сѣтане и нѣмски езикъ, и такъ може да се възбуди у дѣтца религиозно и нравствено чувство. По далечни образи семинаристѣтъ се опитватъ да обучаватъ и така се подготвятъ за бъдещето си учителско звание.¹⁾ Семинарътъ е билъ подъ надзора на министерството за народната просвѣта, но дори то 1851. год. е запазилъ самостоятелното си вътрѣшно устройство. Той си ималъ отлѣчно изработени правилници и програма, въ които сж застъпени учебнитѣ дисциплини, каквито и сега се учатъ, — разбира се, въ по-ограниченъ размѣръ. Учителското тѣло е било свободно да прави подобрѣния и измѣненія въ учебния планъ, затова новитѣ тридобишки намирали по-скоро достъпъ въ него. Това, съ което се е отличавалъ най-вече семинарътъ, е вниманието отдавано на хорото пѣене. Добри подготовлениятъ семинаренъ хоръ, подъ директството на учителъ — музикантъ, е пѣялъ въ тържествени и празнични дни по училищъ, пюнади, сватби, именни дни и др. п. А до 1867. год. хорътъ си е запазилъ правото да припужава пѣсненъ смъртнитѣ останки на покойници. Разбира се, че затова му се е платило, и то доста добръ.

Изобщо семинарътъ се развивалъ правилно до 1854. год., когато пруското министерство издало «триѣ регулативи», призь които той се поставя въ много по-сна зависимостъ отъ църковната властъ. Издадени скоро следъ бурната 1848. год., тѣ имѣли между друго да изгонятъ всѣки свободенъ и напѣдничавъ духъ отъ училищата. Споредъ тѣхъ семинаристѣтъ трѣбвало да се прѣпазватъ отъ обстрактни идеи и науки, които отдалечаватъ мисълта отъ обикновенния редъ на нѣщата. Понеже педагогиката се смятрѣла за такава наука, нейниятъ обемъ се ограниченъ. Всички прѣдмети подъ рубричитѣ педагогика, методика, дидактика, антропология и психология се сливатъ въ единъ (Schulkunde), за който се опредѣлятъ 2 часа седмично. За срѣдище на учебния планъ се поставя отечествената история и географията. Дори класичнитѣ Гьоте, Шилеръ и др. не можали да се четатъ въ семинаръ, понеже въ творенията имъ се срѣщатъ много свободни идеи.²⁾ Изобщо, следъ регулативитѣ, вътрѣшната наредба на семинара била

гласната много назадъ. Добрата страна на тогавашното положение е, че отъ поставяне на семинаръ се иска прѣдварителна подготовка на преподаватѣля, уредено се едно слѣдство за отлѣчение, каквото дотогава нѣмавало, се материалната му поддръжка и пр.

Съ малки измѣненія такова е било и по-послѣдното до 1872. г., когато есфуртскиятъ директоръ Hahn, името на когото и до сега живее въ искрена почитъ отъ учителите, новитѣ «общи опредѣления» за народната просвѣта, преподаватѣлитѣ и семинаристѣтъ, подъ името Allgemeine Bestimmungen за прускитѣ училища се уреджатъ до сега въ силѣ, който е служилъ за примѣръ на други страни, та и намъ. Общиятъ дѣлъ на тагавашната уредба е билъ либераленъ и е отъразилъ тогавашното състояние на научната мисль. Учебниятъ планъ на семинара постепенно и наредба системно, като се педагогиката отново за негово срѣдище, опредѣления сж въ сила и досега (сж тѣхъ и съ нѣкои по-послѣднитѣ измѣненія е уреденъ и досега семинарътъ свързаното съ него пробно училище).

Въпреки дългото си съществуване, семинарътъ не се отличава нито въ външна особеностъ, нито съ свои външни качества. Въ неговото минало нѣма назадъ, както въ онова на други семинари, въ които нѣмаме имената на такива като Харини, Дистервегъ, Керъ, Рау, Никой отъ директоритѣ му не е ималъ подхотно да се възползува отъ призиване годишенъ отчетъ, съ което е известна въ по-широкъ кръгъ семинарътъ. Безшумно и скромно съ работата водителитѣ му призь единъ тъй дълго въ който сж излѣзали отъ него близо 100.000 души труженици.

II. Здание, покщнина, пособ

До 1881. г. за помѣщение на семинаръ билъ помѣнатиятъ манастиръ «съ своитѣ малки прозории и поругени покщини».¹⁾ Отъ тая година семинарътъ живѣя въ собствено, внушително по тогавашно време, изградено по модерно-романски стилъ. Семинарното здание е триетажно, а въ него, що е наполовина въ земята, е реетажно. Основата му има форма на жгълникъ, съ дължина отъ изтокъ къмъ западъ 43 и широчина 17 метра. Откъмъ северъ то е отлѣлено отъ улицитѣ отъ дѣла, широка 13 метра; на западъ е отлѣлено за минуване, а откъмъ южна страна е отлѣлено отъ двора. Въ еднаа жгълъ на двора е отлѣлено гимнастически салонъ, а въ

¹⁾ Hahn, Einrichtung des V. Henschallehrerseminars in Esfurt, 1882, с. 19.

²⁾ Hahn, Einrichtung и др., стр. 6.

¹⁾ Dr. W. Jutting, Geschichte des Esfurt. neuen Seminargebäudes zu Esfurt 1882, стр. 1.

рижливое построение отходни мѣста. Го-
остранство отъ двора е обърнато на
една частъ отъ която се използва отъ
а, оберъ-учителя и кастелана (учител
друга е опрѣдѣлена за практически
семинаристѣ съ стоизанство Въ единъ
двора сѣ засапени миниатюрни сакова,
до гори.

етажи на златието сж разположени чрезъ
отъ изтокъ къмъ западъ, тъй щото
половина отъ етажѣ имать южно, а
— сѣверно изложение. Въ една части
на етажъ живѣе кастелянтъ, а дру
ги за складъ. Въ половината отъ първия
сж разположени 6-тѣ учебни стаи на
училище, една работна стая за учители
ведущи и една библиотечна а остан
овина е жилище на оберъ-учителя. Въ
половина отъ втория етажъ сж двѣ
стаи за семинариститѣ, една учителска,
биотечна и 3 музикални, а въ другата
ректорътъ. Въ третия етажъ е простор
на, 2 учебни стаи, 3 музикални, една
на единъ кабинетъ за преподавателъ и
пособия по физика, химия и естествена
и една съседна съ нея — за препода
мидитѣ прѣдмети. Постѣдната е слабо
широка маса и амфитеатрано разполо
жена. Коридоритѣ сж поклаени съ циментъ,
съ дъски, които веднѣжъ въ 2—3
мажатъ съ особено немиризиливо масло,
а свойство да задържа праха, тъй че
въ стаитѣ почти никога не е пра
хитѣ въ учебнитѣ стаи до 1', метъръ
а сж оковани съ дъски. Това устрой
прѣдпазва отъ рушене и ги показва
ости.

нието се поддържа чрез каменни въг-
лувени печки. Около всяка печка е
въз полукръгла форма черна лачарина
зва близките ученици да не се "пекатъ",
нието около тях през студентите дни
сно. Въ учебните стаи на семинари-
тастните жилища е инсталирано газово
те, а въ всички коридори и кухни и ю-
да Чиповетъ въ семинарните класове
собена желязна и дървена конструкция
ка устроени, че и блата писалинна дъска
та, а сдала нието за всеки ученикъ се
мо за себе назадъ. Цѣната на такъв
ат за 4 ученика е 60 марки Чиповетъ
ото училище сж отъ обикновена дър-
струкция Писалинните дъски на всички
а боядисани черно и сж снабдени съ
мастилници, които се пълнятъ отъ
а на заведението Това устрѣненству-
зва тетрадкитъ на учениците и самите
една завидна чистота Въ рисуваната
оставени маси, всяка отъ които струва
жк. Въ прѣдната частъ на масата е при-
особенъ подвиженъ апаратъ, на които
въ рисуваните модели, картини и др
Отъ пространството, що е между

посети два съседни прозорци до нарисованата стена, съж. окачени подвигени тъмни завеси, които се простиратъ при желание да се освети рѣкувания предметъ само отъ една страна. Витките учебни стѣни съ съ по два табла отъ французки черт-камъкъ (Schiefer). Едната отъ тяхъ (сѣрва 37 марка) е издолвакико прикована на предвѣстѣна, а другата (42 м.) е поставена въ едниъ стѣна така, че може да се обрѣна, за да се пише отъ еднѣтъ ѝ страни. За упражняване на семинаристите съж. поставени въ музикалните и други стѣни 5 пиани и 3 органа. Както коридорите, също и всички стѣни съж. украсени съ картини и бюстове на сѣгащните и бивши нѣкои членове отъ императорската фамилия, на нѣкои видни педагози и заслужили мъже, като Метастаси, Дистервертъ, Лютеръ, Бисмаркъ и др. Особѣнъ тона, учебните стѣни съж. снабдени съ катедри, оминалници, шкафовѣ, констати за хѣртия и пр.

III. Учебно време.

Учебната година започва за семинарни Българове от 1. октомври, а за пробното училище от Великден. Учебните дни въ нея сж 240—245. Освенъ педѣлните, 3 или 4 празнични и единъ официаленъ дѣнъ, ученицитѣ не учатъ прѣзъ лѣтната ваканция и седмици, св. Троица 8 дни, есенна ваканция 14 дни, коледна 14 и великденска 14 дни. Ползуватъ се още въ всѣки мѣсецъ съ единъ сподобенъ дѣнъ, прѣзъ които по нѣкога се правятъ ескурзии. Интересно е подраздѣленіето на учебната година въ пробното училище. Четиритѣзъ ваканции, лѣтна, есенна, коледна и великденска я раздѣлятъ на 4 квартали, всѣки отъ които има около 10 седмици. Тия квартали отговарятъ приблизително и на годишнитѣ врѣмѣнъ, затова се наричатъ пролѣтенъ, лѣтенъ и пр. Такава подѣлка се явява въ учебно отношение много пригодна и практична. Материалътъ за всѣкъ отъ тѣхъ е съобразно (соинини) врѣмѣнъ и насложаваніи празнични е раздѣленъ на 4 равни отѣла, а всѣки отъ тѣхъ по на 10 равни части. При проверка количеството на изучени или пензирания материалъ, при дѣленето му на годишески единици, при прѣговоритѣ и пр. се има предъ видъ учебното прѣмѣ отъ 40 седмици сподѣлени въ четиритѣзъ години врѣмѣна. Редуването на семинариститѣ при практиката се води тоже съоредъ това подраздѣленіе.

Зимѣ занятіи и научати въ 8 и се продол-
жаютъ до 12 часа въ пробното училище, а до
1 часа семинариитѣ. Слѣдъ обѣдъ въ пробното
училище отъ 2—4 (тѣхъ пактѣ семинарно до 5),
а въ семинариитѣ класе отъ 3—8. Лѣтъ, зимѣ
се записуи и часъ по-ранѣ. Събѣтъ слѣдъ обѣдъ
всички съ свободни, а въ срдѣ — само 2 часа
отъ пробното училище. Часовѣтъ преподаваніи
точно 50 минати. Именѣ се тѣхъ занятіи знаи
работата преподаи, класатъ и тѣхъ (указъ са-
ватсиги) въ срдѣ, минати съ часъ минѣ въ срдѣ.

себе и спорелъ врѣмето си водятъ лекцията. Междучасията продължаватъ 10 минути, съ изключение на онова слѣдъ втория часъ заранъ, което е двойно по-голямо. Въ него всички правятъ втората си закуска. Последните 5 минути отъ антракта сж опредѣлени за нареждане на учениците и завеждане до мѣстата въ учебните стаи, тъй щото врѣмето за свободни игри е свършено кратко. При влизане и излизане се пази образцова тишина и точностъ. Седмичното учебно врѣме за всеки класъ ни показва лодната таблица.

Часове:	Класове на пробното училище				Семинарни класове			
	IV	III	II	I	III	II	I	
Редовни	22	28	28	32	38	38	36	
Работни ¹⁾	—	—	—	—	4	3	23	
Извънредни ²⁾	2	2	2	2	—	—	—	

Ако сравнимъ изобило днитѣ прѣзъ годината, часоветѣ въ седмицата и минутитѣ въ часа, прѣзъ които се работи въ нашитѣ училища съ показанитѣ горѣ, ясно е, че тукъ учебното врѣме е много по-голямо. При все това материалътъ въ всички тукашенъ класъ и за всички отѣменъ прѣдметъ, съ изключение оня по религия, е значително по-кратъкъ отъ оня, който нашитѣ ученици изучаватъ прѣзъ *всяка* година. Въ случая азъ имамъ прѣдъ видъ най-вече работата на Шуменското педагогическо и образцово училище.

IV. Управление и персоналъ.

Семинарътъ е подъ вѣдомството на училищното управление (Schulcollegium) за провинция Sachsen,³⁾ което дѣйствува като самостоятелно учрѣждение, обаче за по-важни въпроси изисква одобрение отъ министерството. Начело на семинара е директорътъ, властта на когото, сравнена съ она на ректоритѣ у насъ, е много по-голяма. Отъ него зависи не само външния редъ на заведението, но често и направлението и характера на чисто вътрѣшната класна работа.

Всѣки двѣ седмици се държатъ учителски съвѣти, въ които се обсъждатъ въпроси относительно изпититѣ, бѣлѣжкитѣ на ученицитѣ, жилищата имъ и др. под. Тия съвѣти въ нѣкои случаи иматъ видъ на съвѣщателно тѣло. По-

¹⁾ Ученицитѣ прѣзъ това врѣме сж длъжни да стоятъ въ учебната стая и да се занимаватъ самостоятелно. Нѣкои само работятъ въ пробното училище, отиватъ въ училището за глужѣлки или сиритѣ на пияно или оргетъ въ отдѣлни стаи.

²⁾ Тия часове сж за образцови и пробни лекции. Въ нѣкои седмици и дѣлата сж свободни прѣзъ това врѣме.

³⁾ Пруссия е раздѣлена на 12 провинции, една отъ които е Sachsen, съ население почти колкото въ България. Въ нея има 13 семинари и 13 пропарандии. Провинция Sachsen имва много общо съ същата държава — кралство Sachsen.

висшата учебна власть рѣдко се обръща за вѣдомството. Кореспонденцията и другъ целарска работа е твърде малко, затова торътъ я върши самъ, като си служи съ нѣкои семинаристи.

Учителитѣ сж 9, отъ които единитѣ (оверъ учитель), 6 сж редовни и двама (Kommissarisch). Съ изключение на оверъ учителя, никой не притежава университетско образование. Единъ е сѣверни мандировка курсоветѣ по рисуване а ги въ Берлинъ, а други — курсоветѣ за френски езикъ въ Марбургъ и Франкфуртъ.

Условието, на които трѣба да отговарятъ за учителя въ пруски семинаръ е свършилъ университетъ, сж: никой не учителство като редовенъ основенъ изтържане изпититѣ за Rector и Mithel. По-голямата частъ отъ учителитѣ въ семинаръ сж съ семинарно образование, дошли стъпало чрѣзъ своя трудъ и способностъ. Понякога учителитѣ се назначаватъ най-прѣзъ врѣмения и само слѣдъ нѣколко годажене, ако докажатъ своята вѣщностъ, биватъ ставяни за назначение като редовни. На когато врѣмения учители сж отстранени отъ семинара.

При хоспитирането си въ семинарнитѣ имамъ случай да се убѣдя, че повечето водятъ обучението съ умѣние и широкъ по учебната материя. Силно впечатлени прави формата на обучението. Рѣдко прѣподава догматично или остава въ разказва дълго врѣме. Какво при прѣдметъ тоже и при изпитването въ обучението ватъ всички ученици, затова внимателно къмъ класната работа е винаги будно. Изкуснитѣ учители новиятъ урокъ се обикновено отъ нѣмния класъ.

Седмично иматъ часове както слѣдъ:

	Въ семинарнитѣ класове	Въ пробното училище
Директорътъ	10	2
Оверъ-учительтъ	12	0
Другитѣ учители	12—19	3—12

Вънъ отъ тая редовна работа, учителитѣ сж длъжни да вършатъ и оное дежурство, ревизиране ученишки класове, веждане кабинети, прѣглеждане прѣдметъ и пр.

Понеже по образование не сж специално разпрѣдѣлението на прѣдметитѣ въ семинара.

⁴⁾ Ректорътъ вѣдва въ градскитѣ училища, средно между нѣмния главенъ учитель и оверъ-учитель е училище за нѣмни деца отъ 6 до 12 години съ програма по обшарна, откождато въ нѣкои редовни училища.

пробното училище, учителите засмат
прията на които се чувствуват по-
отвешени. При това, специалистът по-
прѣмъжъ въ семинара е длъженъ да
и неговата методика на най-горния
що да бжде образецъ, учителя не
въ пробното училище. При тази
подаването въ пробното училище
или изначално въ свързка с по-
сходните материи, т. е. не може да
изпадне на някои отъ принципите
анията на учебното тръгиво, но за-
съществувъ много единство и послѣ-
всичко, що се отнася до единъ
кото позволява на семинариста да си
сень възгледъ за ръководенето му
на основенъ курсъ — резултатъ не-
при рѣта у насъ, гдѣ теоритичното
то ръководство на педагогистите
кано.

Малко отношение учителитѣ и прѣ-
вари сѣ нѣста добръ поставени. За
и въ марки сѣ слѣднитѣ:

	Hydrogen	Carbon	Nitrogen	Oxygen	Hydrogen	Carbon	Nitrogen	Oxygen
4000	4000	6000	6000	6000	6000	6000	6000	6000
1000	1000	1500	600	1000	1000	1000	1000	1000
2000	2000	3500	1000	2000	2000	2000	2000	2000
3000	3000	5000	1000	3000	3000	3000	3000	3000

жидението на прѣменниѣ учители с
вамага въ гукѣщия семинарь полу-
и 2100 марки и квартирни.

ката занаята, до която може да до-
йде учитель въ Ерфуртъ слѣди 24 го-
дине като ремесленъ, с 4632 марки
сва.

V. Семинаристи.

ният семинарът е трикласен съ съ-
що имеизващи сурфмо напипт. Въ-
приематъ ежегодно 30 ученика отъ
на въ Wanderleben, следъ като съ-
тама установления за това изпитъ
то на преподаванията е съвършено не-
онова на семинара. При записва-
семинаръта, учениците трябва да удо-
ръватъ кръщелно свидетелство, че съ-
отъ 17 и не по-стари отъ 24 години.

...отъ обилия бранъ, които ся по старинъ

а прѣвъ медицинско — че сѣ тѣлесно здрави. Тѣ сѣ дължини оице да прѣдставятъ отъ родителитѣ си изължение, че издържката имъ не се праца редовно, а сами се зацѣлжватъ да учителствувать слѣдъ свършването на семинара най-малко 5 години тамъ, слѣто имъ посочи провинциалното училищно управление.) Ако не изпълнятъ послѣдното издължение, ако напуснатъ доброволно семинара или ако бъдатъ отстранени отъ него по слаба полготовка, семинариститѣ сѣ дължини да повтарятъ всички помощи, каквито сѣ получили, и така сѣ отъ 30 марки да вѣско полугодице, отъ която интъ сѣ освободени

Понеже въ прогимназията всички има недостигът от около 100 парцели учители, при повечето нейни семинари се основават навръщени паралелни класове, какъвто има и тукъ отирѣти 3 години. Въ него са приети изличнигѣ ученици отъ 6 различни преподавания. Той е устроенъ 6 мѣсеца по-рано отъ редовния, затова въ обучението го извървява съ толкова време. Паралелнигѣ класъ е поставенъ подъ сѣжигѣ условия, както и редовния Въ семинара значи има една паралелка отъ III. и II и 2 паралелки отъ I. класъ.

На дошлите от други места семинаристи, каквито сж сега ^а от общото число, се определя квартира от дирекцията. Присъстването става тоже и е посочено от директора квартири. Всеки сж настанен 3—6 ученика въ една квартира (пансионъ). Тамъ тѣ получаватъ утринна закуска, обѣдъ, а нѣкъдѣ и вечеря. Живнотѣ на ученицитѣ въ пансиона, както и въ свѣтрено свободно арише, е точно определена: аризи единъ обстоятелственъ правилникъ. Въ правилника сж предвидени длжноститѣ на домакина по отношение на училищната уава, живнотѣ и жилището, както и ония на семинариститѣ — по отношение на другаритѣ, домакина и себе си. Прѣдписано е аримето за стаане, занимаване и разходка, посочени сж длжении познаниа за посѣщение и пр.

Наблюдението за извършване на дисциплина е възложено на всички учители. Всякому от тях са поръчвани няколко пансона, които той най-малко веднъж в седмицата е длъжен да посещава. Резултатите се вписват в особени книги, които се проверяват от директора. Във тия книги съвършено рядко е отбелязана передовицата. Такова е напр. връщането на пансона по-късно от 6 часа, до когато семинаристът има разрешение да се разхожда и то само 2 или 3 пъти седмично. Пообщо животът, времето и заниманието на семинаристите се регулира чрез най-подробни указания, за изпълнението на които се строго следи. Сравнително малките дисциплини, ги разполагат със съвършено малко свобода да вършат това, което искат, и тъй, както им се иска.

Спорът бѣдността и успеха си, семинаристѣ получаватъ по разпрѣделение отъ учителя.

1944-1945

повишаване на де мошавски работ-
убавна страна на тази област е,
че да пратиш детето, което не
е токо, но ех, въпреки това на-
предъл доп, което е направено до
тъ се развива сво рачни качества.
на за паченото приподна е. т. е. то
разно, ани ки са ди. На края на
предп. нѣмо бо нѣки, прѣ-
отъ ученика. При самите обра-
бани! лекции, ученикът не от-
важето нѣматъ частъ «реферти»
на, както у нѣкоѣ педагогически
долното учи въ края на сѣция
с собственото разглеждане, как ото-
ни. Образува лекци, се даватъ
всяко учение. Срѣшно се паати
на. Приими лекции се правятъ
сѣмъно, тѣ не трудна на из-
сѣмъно е св 4 часа седмично при сѣ

а чия реч, само че въ трюбата
 обръщамъ отъ мене, се държатъ
 отъ I. самъ пакъ образи
 ина и сущини! се гурать
 прости ти и въ сущности
 въ кождка отъ въ реч на пакъ,
 въ речка форма

[illegible][illegible]
$$\begin{aligned} \frac{\partial}{\partial t}(R_0 + R_1) &= -R_0(R_0 + R_1) + R_1(1 - R_0 - R_1) \\ &= -R_0^2 - R_0R_1 + R_1 - R_0R_1 - R_1^2 \\ &= R_1(1 - 2R_0 - R_1) \end{aligned}$$

о е заблѣтанъ въ неговото обучение. Слѣдъ
ова похована материята за стѣнява селанина,
кава да не нѣтъ причина, които могатъ да се
отказватъ и да укаже за причина въ прѣ-
дизначено (съобразно тия унѣствания курси-
стичѣ) подготовител лекциитѣ си писмено и ги
дава въ унѣство, които ги прѣглежда, прави
добришки и верни тѣхъ и редатъ имъ ги по-
верена. Така подготовени и укачени, ученицитѣ
се оставитъ да работятъ въ пробното училище
сами. Прѣвъ своя часъ ги сѣдѣтъ пѣли то-
сподоритѣ пѣли бѣлѣжки за усѣтъ и пове-
дѣние, наважѣтъ по рачички начини, водятъ
имъ и да дава, пѣматъ пѣрацитѣ по пи-
сменѣ са домино прѣвѣждане и пр.

Учителството на семинаристите не се сгъбнава
съгласно дотукъ. Програмата въ пробното
училище е така изредена, че въ едно и също
ръбче даже да имаме единъ и също предметъ.
Това помага на учителя, ръководещъ тия
предмети, да ходи въ всички етаи за инспекти-
ране където е, кога ти работятъ. При тази
инспекция учителитѣ се вжидать въ урока и
сега измѣнятъ дѣлова хлѣбъ по начинъ, ка-
квото имать за по-подходящъ. Нерѣдко,
даже и преди дѣцата, тѣ правятъ строги за-
бѣлки върху преподаването, обаче тия прѣ-
звѣстия и забѣлки не измѣняваха духа
на обучението. Вина се, дѣцата и семинари-
стите са изпитвали на подобни отношения.

Важна е и задачата се произвеждат ли всички задачи от адекватен съизмерител и по какъв принцип се измерват? — В отговор — илюстри. На тия изпити трябва да работят директорът и всички учители. Всички отъ същевременно, то еж разколадили всички предмети в достатъчен изглед, изпитът въ рода диктото на 15—25 минути изключва частта отъ учебни материали. Спорете себеси на диктото то тоя предмет и спорете сяс, бясства, която трябва да, на семантичност, се обяснява отъ директора бясства, изразува то пак, се говори въ учебника бясства. Обясняват, на то илити тържи на прехв се ии, а не ии, а протъжение на цѣлия а арта. То еж и диктото диктото, която не ги оставя да диктото на прѣподаването си въ пробното учение не спѣтъ прѣсти, а, напроишь, прѣзъ честитѣ, обяснява и чистотичность да се старатъ да бясства успѣсна прѣподаването катѣрия. При тия изпити ставатъ и едно взаимно съдѣжане между учителитѣ. То еж диктото видо ревизия и диктото, почеса то еж диктото извѣстность прѣдѣсти и диктото на развѣдѣност му — до който то еж може диктото видо — се еж ии и диктото умѣние въ учѣването на ку, систитѣ и прѣдѣжностъ на учѣването на ии.

Благовісний час самостійно се доводити неможливо і кожен перекладач, обравши ті чи інші характеристики мови оригіналу, повинен пам'ятати про те, що це лише один із способів її передачі. Вибір жодного з них не є безпечною справою на гроші отримані за виконання цього характеру, але значущою потребою, яку

нитѣ власти, начинатъ да поставяне стрѣмо захвърлени и откъснати дѣла, разпрѣдѣляне предметитѣ въ пробното училище и пр. п. Подобни бѣсъди ставатъ по-често въз основа на Allgemeine Bestimmungen, една частъ отъ които семинаристѣ съ длъжни да познаватъ, а друга — да знаятъ наизустъ.

Отъ дѣйствието отъ почина, което се каз до- тукъ за практическата подготовка на семинари- ститѣ е че тѣ добиватъ много прѣдставление за общата училищна работа, а тоже — довкостъ и самообладание при ръководене обучението въ отдѣленъ частъ, — качества почти невъзможни при порядъка у насъ. Още докато сж въ се- минара, макаръ и не образцово, по спокойно и сачоучрено работятъ като всѣки учителъ. И, когато тия малежи излязатъ въ учител- ското поприще, не ще бждатъ поставени, като нашия педагогитѣ, прѣвъ купъ отъ дребни и едри въпроси, които да спъватъ класната на- работа — още отъ пърния дѣнь тѣ ще могатъ завладѣти класа си и да го водятъ съ по-голяма или по-малка вѣщина.

Като изтъквамъ прѣвъзходството на такива ния ученикъ въ теоритичното владѣне на всички учебни материали и въ довкостъта му при при- куването, грѣбни да припомнимъ и обстоятел- ството, че той постигна въ изведенето 4 го- дини по-възрастенъ отъ нашия, значи съ по- добра подготовка и по-развити способности. Новопостъпващиятъ тукъ семинаристъ има задъ себе 8 години основно образование и 3 години слѣждане въ препарандия, а нашиятъ прѣди по- стъпването си всичко 7 год. образование. Свър- шиващиятъ тукъ семинаристъ има минимумъ 20 го- дини, а нашиятъ 17 години.

На свършване тази глава ще спомена върху подготовката на семинаристѣ отъ ерфуртския семинаръ за учители на глухонѣми. Въ време на «работнитѣ часове» ученицитѣ отъ I класъ отиватъ по групи 2 пати сѣмично въ мѣстното училище за глухонѣми. Въ една часъ се слуша теория, а другия е за хоспитиране. При тая по- готовка тѣ могатъ да бждатъ назначени по-къслѣ като помощници учители въ училищата за глухо- нѣми, а при издържане специалния 12 год. из- литъ — за редовни.

VII. Уредба и ръководене на пробното училище.

Задължителното основно образование въ Гер- мания трае 8 години, но разпрѣдѣляне учени- цитѣ въ 8 отдѣлни стая, отговарящи на всѣка възраст, се срѣща рѣдко. Понѣкога и въ гра- дове голѣми, гдѣто е възможно това, дѣла отъ различна възраст се поставятъ въ една стая, — слѣдователно отдѣленията сж най-често — по- нѣмъ изразъ — слѣти. Въ най-малкитѣ села всичкитѣ дѣла отъ 6 до 14 годишна възраст се обучаватъ отъ единъ учителъ, въ една стая, въ по-голями села работата се сподѣля между двама

и т. и. Училище съ единъ учителъ (Einclassige Schule), съ двама учители (Zweiclassige Schule) и пр. Въ «класъ» се употребя въ смѣна стая». При всички тия разпрѣдѣ- отъ I, II и III учебни години об- чило — първи курсъ (Unterstufe), IV и V уч. год. — средния курсъ а ония отъ VI, VII и VIII учебна курсъ (Oberstufe).

Allgemeine Bestimmungen прѣд- лаването на едно еднокласно и с- пробно училище при всѣки семина- особеностъта и важностъта на раб- годишнитѣ (Elementarklasse), тѣ- тукъ въ отдѣлна стая. Освенъ то и момчетата въ горния курсъ сж двѣ стая, слѣдователно прохвѣне 6 класа, които се именуватъ IV, единъ класъ въ дѣла отъ всички ницитѣ отъ всѣки курсъ сж раздѣ- ления (Abteilungen), въ първото числятъ тия, които го повтарятъ. Члене зема заднитѣ чинове, а ето- нитѣ. Всички класове, съ изключе- сж смѣсени. Момчетата зематъ сж отъ чиноветъ I, а момчетата — при прѣдстава за поддѣбата въ проб- може да ни даде слѣдната таблица

Курсове Stufen	Юноши Jungen	Срѣшни Mädchen			
Класове Klassen	IV	III	II		
Учебни години Schuljahre	I	II	III	IV	V
Отдѣления Abteilungen	II	I	II	I	

Въ класа Einclassige Schule, въ таблицата, ученицитѣ отъ всички чения сж слѣти въ едно.

Отъ горното се вижда, какво опитното училище не отговарятъ «отдѣления» — тъй както сме свѣ- трѣбваме тая дума при поддѣбата у насъ, затова ние ще си служи- нтското имъ наименование.

Както ни показва таблицата, въ съ изключение на IV, сж слѣти; а въ III, II, или I, ще забѣлжимъ, нето е така наредено, че по- личава отъ онова въ раздѣлитѣ уч- начинъ на сливане ме заинтересу- юрудикъ да разбере неговата сж се изяснилъ добръ при една по-на учебнитѣ планове (Lehrpläne) въ класъ, но, струва ми се, тѣ не по- зацото, както и самитѣ учители иматъ много недостатъци.

отко ето какъ се упрости́ва работата въ I класове:

Учителятъ се занимава *исключително* само съ *една* отъ учениците. Другитъ въ това иматъ тихи занятия или почиватъ. Такова е некое въ *Einklassige Schule*, гдѣто учители работи извѣстно време съ единъ или курсъ, или само съ първогодишнитъ, а на I е дадена тиха работа. Въ слѣдното отъ часа той прѣминава къмъ друга отъ ученицитъ и т. н. Въ такива часове тога се назначаватъ помощници отъ гор. класове, които да наблюдаватъ и опазватъ работитъ при тихото имъ занимаване. Работата въ този класъ върви извънредно трудно и Учителятъ, комуто е възможно инспектирало често влиза въ класа за да подпомогне семинариста и обучава нѣкои части отъ ученицитъ, че едновременно се говори на двѣ. Все пакъ голѣма частъ отъ прѣдвидения материалъ оставя не минатъ или се минава когато они

се работи и въ I. и въ II класъ, но само еднѣ. Прѣвъ първата половина отъ часа наблюдаватъ всички ученици съ една и съща работа, а прѣвъ втората — на II Abteilung се даватъ нѣкои по-малки случаи.

Материалътъ отъ нѣколко години се слива и *всѣмъ* година.

Напримеръ, ученицитъ, що поставятъ въ I класъ изучаватъ двѣ години наредъ едни и същи материалъ по законъ божии, граматика и познание; ученицитъ въ II класъ по 2 пѣти материала по катехизисъ, граматика, отечествознание и история, а ония въ III класъ учатъ 3 години наредъ еднакъ материалъ по катехизисъ, граматика и геометрия. Имаме, че при такова сливане става прѣтрупаностъ материала и, като се бърза да се мине напредъ, той се учи повърхностно. Понеже въ *Einklassige Schule* е прѣдвидено за учене всичко, то се учи въ другитъ класове, тамъ се по-голямитъ, а и още по-голями неудобства.

Сливане материала отъ нѣколко години и *всѣмъ* му *чръто* *резултатъ*. Материалътъ отъ повече години се слива на едно. Прави се нова негова подѣлба, като се гледа въ отъ новополученитъ части да бѣждатъ по застъпени всички негови особености. Това се прави напримеръ съ материала по познание, въ новополученитъ части се прѣдѣля по равно число витове отъ еднакви работности. Така се изучава въ III и въ II класъ и естествознанието. Очевидно е, какво става въ тоя случай губи най-малко, понеже всичко, каквото би изучава, ако бѣше дадено ученице. Това сѣдѣство използва по-широко, би упростило работата въ отѣделения безъ употреба на учебното

сѣдѣство е комбинацията въ I класъ, гдѣто работятъ по четене, история, география и познание е сѣдѣство и сподѣленъ на двѣ

части. Резултатътъ е, че ученицитъ учи едната отъ тия части два пѣти, а другата *всѣмъ*.

4. *Оставане въ класа и изучаване само частъ отъ учениците*. Това сѣдѣство се употребява само въ *Einklassige Schule*, но много рѣдко и при нѣкои неудобства. То не е въ вѣрда на работата, понеже ученицитъ въ тоя класъ иматъ седмично неоднакъвъ брой часове. По-широко и, струва ми се, по-практично видѣхъ използвава то това сѣдѣство въ едно селско училище, гдѣто бѣ заведенъ редътъ ученицитъ отъ сѣдѣство и първия курсъ идватъ винаги въ 8 часа, а ония отъ долия — въ 10. Отъ 8—10 учителя работи само съ долиятъ, които по нѣкои прѣмети се сливатъ наедно.

При съставяне на програмата се е мѣрило спазване удобството при инспектирането, за това винаги всички класове и всички ученици въ класа иматъ едни и същи прѣдмети. Нито въ единъ часъ не сѣ прѣдвидени 2 работи, при една отъ които по-прибѣла да се занимаватъ тихо дѣцата, напр. едни да четатъ, а др. да рисуватъ, едни да учатъ отечествознание, а други да пишатъ и др. под. Въ *Einklassige Schule* такова разпрѣдѣление е тѣхрѣтъ необходимо. Тамъ то би могло да се прѣдвиди безъ обиркване на инспектирането, което въ повечето часове се извършва отъ учители, които нѣматъ работа въ другитъ класове. Обаче и тамъ е смѣниятъ редъ всички рисуватъ или всички четатъ и пр. Правилото за гургане по-малкитъ часове по-рано не е всгѣдѣ спазвано, смѣтането, напримеръ, въ всички класове и дни е поставено на I-ия часъ прѣвъ обѣдъ.

Административната работа и обикнатъ надзоръ върху пробното училище сѣ възложено на едного отъ редовнитъ учители — *Ordinarius*-а. Той разпрѣдѣля семинариститъ въ пробното училище, слѣди за редовното постѣпение, надзирава постѣпето на материалната, присѣдственика и др. книги и пр. Негови помощници въ това сѣ класнитъ наставници (*Klassenlehrer*) за всѣки класъ, които се опрѣдѣлятъ за една година измежду по-по-малкитъ семинаристи отъ I класъ. Надзоритъ и занимаването на дѣцата прѣвъ ентракта и работата на всички. Нѣколко минути прѣди спрѣпането на часа влиза оня семинаристъ, който не прѣподава въ слѣдния часъ, извежда подъ редъ дѣцата и при звысненния знакъ отново ги извежда наредени въ стаята. Така не за всѣко време и за всичко, що се отнася до пробното училище, има отговорни семинаристи. Връзката въ работенето и въ обучението не се прѣкъсва никога.

Назначени сѣ още дежурни семинаристи за твора, за наврѣмешното притворяне на нѣкои брати и пр. Върху работата на почечето отъ 15 дежурни и отговорни, слѣди, освѣтъ отъ семинаристовъ и тежурниятъ учителъ, а нѣтъ *всѣмъ* изобило — директоритъ. Вѣсѣкию е томо опрѣдѣлена тѣжкостъ, всѣки е отговоренъ и надзираванъ. Дисциплината е сурова, но *всѣмъ* нисто — гоно. Имената на учителя и ученицитъ, наговарени съ дежурство или други *всѣмъ*

Въ същото време тая дума е нише отъ другъ ученикъ на таблата.

6. *Естествознание.* По тоя важенъ предметъ има да се каже твърдѣ малко. Въ учебната методическа литература съществуватъ много добри и удобоприложими планове за изработката и обработката на материала по естествознание, но тукъ не видяхъ нищо ново и особено. Методическите единици се редятъ една слѣдъ друга повечето случайно. За някои растения и животни само е дадено да се учатъ прѣзъ времето на проявяването и развитието имъ. Система между отделните шидове не се прокарва, нито се изтъква. Нѣкои отъ биологическите закони. Ако училището разполага съ картината на изучавания екземпляръ, тя се донася и се показва винаги въ началото на часа. Екскурзии прѣзъ лѣтѣхъ, мѣсеци, отъ когато стѣхъ тукъ, не сѣ правени. Нищо, макаръ теоритически да се учи много прилежно за значението на нагледността, при обучението, въ практика се поставя доста *малко*, както при естествознанието сѣщо и при други предмети.

7. *География.* Материалътъ по география слѣдѣна концентрично-аналитичния учебенъ ходъ и начева отъ III. класъ съ изучаването на родното мѣсто. Заточва се съ движението на слънцето и странитѣ на свѣта, слѣдѣна запознаването съ учебната стая, училището, двора, града и се завършва съ обстойно изучаване околноститѣ на града, при което на дѣцата се изясняватъ разнитѣ видове земни повърхнини, даватъ имъ се елементарни свѣдѣния по хидрографията и пр. Въ II. класъ се учи за околната, окръжта и пр. и се завършва съ прѣгледъ на кралство Пруссия. За нагледни помагала служатъ тукъ обикновените стѣнни карти. Репетиционни и релефни карти не се употребяватъ. Въ I. класъ се започва съ чуждитѣ материци и на край се учи за Европа, като се спиратъ прѣдимно на Германската империя. Въ тоя класъ се минава и единъ малъкъ курсъ отъ физическата и математическата география. Нагледни помагала сѣ сѣщитѣ както въ по-долния класъ. Особено внимание се обръща на *четенето* на картитѣ. При нѣкои по-добри уроци ученицитѣ биваха така ръководени, че сами по картата прѣдаваха повечето свѣдѣния за дадена страна.

8. *Историята* започва отъ II. класъ и е направена въ хронологично-концентриченъ учебенъ ходъ. По изборъ на учебното градиво е политична, а по начинъ на преподаване патриотична. Въ II. класъ се започва отъ старитѣ времена и хронологично се идва до новитѣ, които се изучаватъ най-подробно. Същия урокъ въ по-широкѣ кръгъ се повтаря въ I. класъ. Прѣзъ време на което хосинтиране и въ двата класа се работи съ историята на XIX. столѣтието. Въ този урокъ прѣдставляваше биографията на нѣкои аръ. Заточва се съ датата на рождението, съ даватъ свѣдѣния за неговото дѣство, младежство и пр. и се завършва съ датата на смъртта. Историята, която слушахъ, бѣше история на кня-

дѣщата династия. Отъ ученицитѣ се изисква строго знанието на твърдѣ много дати и подробности изъ царския животъ, напиримѣръ отъ болести е тежко, какви цѣлѣта обичалъ, съ повече отрасли, кой е билъ началникъ на ралиния му щабы, кои сѣ били по-бѣжителни генерали въ всѣко сражение и прочее.

Толѣко внимаване се обръща на изработката отъ отделитѣ части въ методическата сѣ. Споредъ съдържанието си, урокътъ се разпорежда на нѣколко части, напр. урокътъ за Фридриха IV. бѣ разделенъ на слѣднитѣ: дѣто младежеството, женитба, войни, грижа за внигата и изкуството, добротѣ му дѣше чества, болести, смъртъ. Слѣдъ всѣка отъ части отъ ученицитѣ се изискване нейното главяване и повторение и само слѣдъ то неето и се минаваше къмъ слѣдната. Въ всичкитѣ заглавия се повтарятъ и по тоя се получава за цѣлата метод. единица прѣзъ планъ, който бива изходенъ пунктъ при рѣшенята въ слѣднитѣ часове. За учебни помагала обикновенитѣ стѣнни карти, а въ кога припомнятъ и съществующитѣ въ паметини.

9. *Краснописъ.* По тоя предметъ, които се ползува съ прѣнебрѣжение, тукъ сѣ нѣкои хубави страни. Тѣ се отнасятъ къмъ разработката на отделни методически единици и въ извѣстенъ редъ спазванъ прѣзъ основенъ курсъ. Краснописътъ, както и писането започватъ отъ III. класъ. Въ всички класове ницитѣ пиатъ по 2 тетради за краснописъ една пробна и една чиста. Въ I. класъ се и една особена. Пише се наклонно.

Ще приведа хотѣтъ на една лекция, гласящата въ точка:

1. *Zugübungen.* Въ началото на часа давателътъ написва на черната табла една безкрайна чѣрта, комбинирана отъ всички нивки на новата буква. Тая чѣрта или бѣ нѣма никакво подобие съ буквата. Дѣцата писватъ по части на пробнитѣ си тетради, което безспирно теглятъ по нея перото и повторятъ това десетки пати. Тия упражнения правятъ съ цѣлъ да свикнатъ прѣститѣ на движения, прѣзъ които се пише новата

2. *Прѣдставяне.* Разглеждаме елементитѣ на буквата. Пишенето имъ по отделно на таблата.

3. *Взаимно положение на елементитѣ.* Спрѣмо другъ и спрѣмо хоризонталнитѣ. Пишене цѣлата буква въ междупространствата на таблата.

4. *Пишене отъ ученицитѣ:* а) въ въздухъ; б) въ пробнитѣ; въ чиститѣ тетради.

5. *Свързване съ други букви.* Въ слѣд часове пишене дузи и изречения съ новата

Една много хубава страна при писане на краснописа е еднообразието въ междупространствата на буквитѣ въ всички класове. Нѣма оня скокъ въ височината на буквитѣ, правятъ нашия първогодишникъ при писане въ II. отделение, нито онова равнище въ

и големината на буквите при красноречивостта на дъската. Чини ми се, че тази причина за сравнително красивия нарисоваността на учениците.

От 1. клас водят пръв второто е една особена тетрадка — Post-Heft. В нея представени изначално образци от пощенски карти със най-разнообразни и е оставено една голяма празно място за подоби адреса. По-нататък са дадени в действителности цвят и форма пощенски карти, записи за изпращане др. по, като е оставено празно местото за адреса от изпращача. При писане в дъската на учениците се указват начините на точни адреси, обясняват им се разни и знаци, които се употребяват при изпращане на карти за разни др. п.

Създаване. От 1903. год. този предмет е станал по новата — Берлинска методика. Този учебния план е прѣпорѣчан от същото почита от III. клас, от когото дъската се прѣдвиждат отделни часове. В класа дъската рисуват на плочите си. Тъй рѣдко и го при часовете по нагледно

учението със свободна ръка, дъката на което правят дъката към внимателно наглед на предметите и върно прѣставане форма само по очно схващане, без по-рѣдства, е застъпено въ всички класове. Този и проекционното рисование — само. Първата степен от рисуванието със свободна ръка е рисуванието от памет. Водено от III. клас. Ходът на повечето е следният: донесат се въ стаята предмет и се показва прѣд учениците колко пъти, след което се скрива предметът рисуват предмета тъй, както си го виждат. Учителят ходи между чиновете, да разни рисунки и схваща най-важните. Върху тях се прави кратка беседа, по по някога се посочва прѣз рисунка или прѣз повторно показване на предмет, какъ сѣ грѣшките и какъ могат да се избегнат. След това дъката си поправят и рисуват изново. Тая степен на рисование се счита за подготвителна. Втората е дъката ръката и око. На художествеността на рисунка не се обръща внимание. Обучението

е класно. Учениците рисуват на сива или бѣла груба хартия, вѣнната въ особени блокове, изпращани почти отатом върху писалищната дъска на чина. Двама ученика рисуват висати на таблата. При рисуванието на книга си служат със вертикални и хоризонтални моливи, а на таблата — със обикновени тебешири.

Въ II. клас предметът се прѣдварително много време наблюдава и върху неговите форми, характеристични бѣлки става обстойна беседа. След това предметът се рисува от ученици и учителя на таблата, като се упражняват върху кривите линии. Слѣва изгиването на рисунката и рисуването върху блоковете, като се наблюдава съвкупно самият предмет. При по-дребни предмети повечето ученици държат прѣд себѣ си такива. Тѣ сѣ упътени още прѣд дъката какъ да се направи, по който могат да си запазват переруди и пр. Въ тоя клас се върху развиване и на естетическото чувство, за това от учениците се изисква по-грижливостта. Рисуват се прѣимуществено предмети плоски, съ дълги измѣрвания, а главно листа от растения и переруди. Повечето от рисунките се напастиват със цветни моливи и волни бои. Воденето на обучението и учебните средства сѣ сащи, каквито и въ по-горния клас.

Въ I. клас се продължават и разширяват досегашните придобивки. Обучението се води по групи и единично. Едни рисуват плоски, по-сложни предмети, други — предмети съ измѣрвания, трети свикат плановете от класните прозорци и др. п. Тукъ въ някои случаи се прави разлика между рисуванието за момчета и момичета. Първите имат масшабно и проекционно рисование, което има значение най-вече за бъдещи работници и занаятчици, а вторите се упражняват въ рисование на листи и цвята върху начертанъ на дребни квадратчета листи (Stickmusterzeichnen). Кога се рисуват предмети, първоначално се прави скица, а след това става напастиване със светли моливи или бои. Изисква се красива и чиста изработка. Участието на учителя се свежда въ посочване и изправяне на грѣшките. Някои от учениците рисуват на блокове, а други върху листи, обтѣнати на дъската.

Въ обучението по останалите учебни предмети не забѣлжиха нищо различно от обикновения и познатъ начинъ на преподаване.

Ерфурт, 20. мартъ 1906.



1

2

3

7.

на народните училища и учителския семинаръ въ Любекъ

отъ А. Янковъ,

учителъ въ Шуменското педагогическо училище.*)

Предварителни бѣлѣнки.

Исторически бѣлѣжки.

Любекъ вселено съ малката си областъ имало 105 хиляди жители. Това не е да бѣде самостоятелна и свободна — една отъ 26-тъ, що образуватъ империя. А понеже държавата Любекъ и много други отношения се вършено самостоятелно, тя е запазила своени само нец, особености.

Нѣмски градове сж останали тъй жи, както въ старата славянска «Любъ» Любекъ; ако се говори пѣкъ архитектурни старини, Любекъ се надалъ отъ *сина* градъ. Още при първо града, хвърятъ се на очи нѣколко окви, градскиятъ домъ и други обществни здания, обиччени съ чудно хубавици и други старовѣмски украшения спомнятъ епохата на неговата слава, а бить глава на съюза «Ханза», съ сегашнитѣ 3 свободни и 80 други да откриванетъ на Америка и отъ якорски пжтица и области, Ханзата слава, а вселено съ това ослѣва и на Любекъ. Политическата си независимостъ си на самостоятелна дързапазилъ и досега.

на града се е огнечала не само жбести стѣни и високи кули, — явала и продължава да упражнява ано влияние върху духа и миропледа. Ако тѣ сж сега тъй горди и самовн много отношения се държатъ о на старото, причинитѣ сж сменитѣ старото величие, който тѣхъ върху рвите по тѣснитѣ му улици, кога оя перемония или кога откривате историческа книга, а по-нататѣкъ, ани на една свободна съюза дървъ на една немска империя

Исторически бѣлѣжки върху любекскитѣ училища.

Свършено стари традиции и сръдновековни уредби сж се запазили и въ училищата до половината на XIX столѣтие. По пжта на училищнитѣ прѣобразования, гдѣто първа върви Саксония, Любекъ е тръгналъ сравнително много късно. И това е било, може би, по-добрь: кога любекци рѣшаватъ да прѣустроятъ училищната си система, да издигнатъ училищни държавни здания, да ги снабдятъ съ нужната покжжнина и пособия, тѣ имаха вече прѣдъ очи отъ една страна опититѣ и резултатитѣ на съсѣлнатѣ държави, а отъ друга — плановитѣ за реформи и изенитѣ на поновитѣ педагогически дѣйци. До 1857. г. всички училища сж били частни, основавани отъ нѣколко общества и частни лица. Обикновено учителтъ е учаль кръгъ отъ ученици на тежаванитѣ поуки и науки сръщу извѣстна такса, отъ която се и прѣхранвалъ. Едва слѣдъ тая година, когато е бить назначенъ за Schulrat енергичниятъ D-r Schroder, се почна коренно реформиране. Едно по едно училищата се обрънатъ въ обществени, държавни, строятъ се образцови училищни сгради, увеждатъ се програми и пр.

Покѣдното учебно заведение, прѣобразувано отъ частно въ държавно, е учителскитѣ семинаръ. Основанъ отъ многозаслужилото мѣстно «Дружество за поощряване общеполезната дѣйность» въ 1807. г., той е издържанъ отъ сжшото до прѣди 3 години. За старата семинарна уредба не заслужва да се говори много. Персоналъ постояненъ при него е нѣмало. Ученицитѣ се подготвляли теоретично, като ходѣли да слушатъ лекциитѣ на разни учители ту въ едно, ту въ друго училище — рѣдко въ своето, а практически, — като прѣкарвали въ разни училища до голяма частъ, гдѣто ходитирали и слушали поученията на главнитѣ учители. Давало имъ се и възможность да практикуватъ — по-малко въ прѣдпослѣдния, а повече въ послѣднитѣ си класъ. За работата си пукаъ послѣдната година получавали възнаграждение годишно 240 маркки, а за прѣдпослѣдната — 120 маркки.

* Печатъ на овѣда № 1882 отъ 2. IX. 1905 г.

младешка желаятъ да бждатъ: търговци 48, учители 21, чиновници въ пощата 6, машинни инженери 4, капитани на параходъ 3 и пр. Въ дѣвическитѣ училища отъ 99 момичета: да останатъ у дома си 76, учителки 15, писарки 3 и пр. Въ Mittelschulen хотятъ кръгло 15% отъ общото число на дѣцата. Добриятъ изборъ на ученици постигатъ чрезъ таксата, увеличениятъ съ една година курсъ, по-добритѣ учителски сили и повечето часове даватъ възможностъ за едно разширение въ учебния планъ. Тукъ се взима още въ първата учебна година повече материалъ, а по-послѣ се отдѣли много време (3 години по 6 и 2 години по 5 часа седмично) за учене на френски.

Учителскиятъ персоналъ въ тия училища се отличава особено. Тамъ може да се назначи само оня, който е издържалъ специалния за това изпитъ, много близкъ съ поведението у насъ изпитъ за учители въ горенъ курсъ на основнитѣ училища. Заплатитѣ на учителитѣ нѣматъ голѣма разлика отъ ония на обикновенитѣ, при все това голѣма частъ отъ учителитѣ се явяватъ на тия изпити. Причината е, че издържалиятъ Mittelschullehrerprüfung си отива нѣкъ за заемане и на други по-високи длѣжности.

Други училища за 6—14 год. дѣца.

Около 15% отъ 6—14 годишнитѣ дѣца хотятъ въ гимназиитѣ (момичетата въ Höheren Mädchenschulen) и въ тѣхнитѣ подготовителни училища. Постъпването въ гимназиитѣ не започва тукъ (и въ Прусія е сѣщото) слѣдъ свършването на основния курсъ, а слѣдъ 3 годишна подготовка, т. е. къмъ 9—10 година. За да снабди дѣцата съ знания, които отговарятъ на по-послѣдния градежъ, всѣка отъ гимназиитѣ си има свои подготовителни училища, въ които работятъ обикновени основни учители, но по особенъ учебенъ планъ. Сѣщо е и съ дѣвическитѣ, подобни на гимназиитѣ, училища. Дѣцата отъ тия подготовителни училища се приематъ направо въ гимназията, а ония, дошли отъ другаде, — съ изпитъ. Таксата, която се плаща въ подготовителнитѣ училища и гимназиитѣ за различнитѣ тукъ учебни заведения, е различна. Тя се движи между 80—120 марки за подготовителнитѣ три години, и 120—200 за по-сетнѣшнитѣ класове. Разбира се, че въ тия училища могатъ да ходятъ дѣцата на най-сѣмъстоятелнитѣ родители. И не само горната такса е причината за това. Гимназиитѣ сѣ единственитѣ заведения, които даватъ пропускъ за университета, а, разбира се, за университетъ може да мисли въ Германия само оня, който има тѣхнѣ много сръдства. Една само отъ тукашнитѣ гимназии не дава възможностъ за слѣждане въ университетъ, понеже тамъ не се учи латински и старогръцки. Въ нея таксата е по-малка.

Отдѣлятъ още 10% отъ дѣцата. Тѣ сѣ повече момичета и сѣ разпрѣснати въ нѣколко различни училища: за идноти, глухонѣми, слабоумни,

такива, въ които се взима прѣдими дѣлие и пр.

Азъ пожелахъ отъ Ober-Schulbehörden се даде право да хоспитирамъ въ всички и го използвахъ, като посетихъ нѣколко, негдѣ за по-кратко време, всичките упоменати видове.

Материално положение и условия

Наблюдавахъ самъ и запитвахъ честитѣ, за да си обясня въпроса за влиянието на материалното положение върху успѣхъ. Тукашната уредба, която ги тѣхъ строгости, улѣсняваше такова едно наблюдение: върѣтъ, що получавахъ отъ всѣкъ, бѣ като не се взимагъ въ съображение нията отъ единичности, дѣцата на по-бѣнитѣ родители показватъ по-много способи и могатъ поради помалки причини и имуществна да достигнатъ до по-добри резултати. За мене бѣха, въ случая, най-бѣнитѣ момичета, които сѣ били учители въ разни училища.

Всички любекски училища сѣ отъ момчета и момичета. Въ града нѣма нѣмало отѣление. Обикновено младежескитѣ основни училища сѣ били до друго или въ едно голѣмо здание, нѣмало така прѣградени, че никогъ не идватъ въ сѣприкосновение съ момичетата. Дѣвическитѣ училища има винаги отделно въ мѣститѣ — само въ анъ училища една учителка.

В. Учителски персоналъ.

Общи бѣлѣжки.

При прѣглеждане закона и правилницъ, носещи се до учителския персоналъ, виждашъ, прѣдъ всичко, оная голѣма разлика въ права и заплати, която се прокарва между учителката и учителката. Вижда се, че и тукъ дражавано на прускитѣ законоположения поставятъ учителката дѣло за въ учителски сѣ семинарниотъ и образователни условия съ нейната пенсия.

Всѣки кандидатъ, който желае да работи въ тѣло въ Любекъ или обикновено трѣбва да е свършилъ специално звание за учителитѣ е семинаръ, а за учителки специални педагогически курсове. Държавни за учителки, сѣ сѣщото положение за учителитѣ, въ цѣла почти Германия. Обикновено, бждешитѣ учителки получаватъ педагогическото си образование въ цѣло въ Privat — училище съ 3-годишенъ курсъ, долия отъ които се приематъ, сѣ сѣ свършили Volks или Mittelschule. Но за учителки нѣма, тѣмъ че тѣ сѣ нѣмало получаватъ отъ колѣнитѣ си — училища. Любекъ има едно 3-годишно Privatschule.

тъ момичета съ най-малко 8-годишно възраст, получено въ Volks, Mittel или друго училище. По уредба то е почти също семинаръ, какъвто е билъ мъжкия, и става държавенъ.

Класи и заплати.

Учителите и учителките се назначаватъ първоначално, и годишнитъ прикарани въ тая степенъ се зачитатъ нито при степенуване, нито понижение. Тѣхното число не е прѣдписано отъ открититъ вакансии, но извънъ учителитъ е най-често 4—6, а за учителките — никога по-малко отъ 10. Слѣдватъ постоянни (festangestellt), при която повишенията. Числото на постояннитъ не точно опрѣдѣля съ слѣдното положение. Въ всѣко основно училище има единъ учителъ, 5 постоянни, а другитъ съ вѣроятна ли училището повече отъ 8 класа (8 стаи ученици), за всѣки два отъ тѣхъ се назначава по единъ постояненъ. На постояннитъ учителки се опрѣдѣля положение, което не е както горното, а въ едно «окръжно». Тамъ е и тѣхниятъ брой (въ нѣкое тѣмъ не може да бъде тъй голѣмъ, че по брой на учителитъ въ това училище дава пропорцията 2—3. За това «постоянни» има тукъ свършено малко живане ваканция за «постояненъ» назначенъ отъ вѣременитъ, който е издържалъ си изпитъ и който, между другитъ, много години на учителство. Първото условие не е валидно за учителитъ, а, както и въ Прусія, не държатъ изпитъ, освѣнъ она при свършването на то. Държавенъ изпитъ за тѣхъ нѣма. Постоянни учители съ раздѣлени по години на учителство (като «постояненъ» години не се зачитатъ) по половини. Оная, които влизатъ въ «постоянни», съ отъ I. класа, а другитъ — II. Първа класа дава значително по-голяма. Отношението между числото на другитъ никога не се измѣнява. Шомъ или напусне нѣкой отъ първа класа, а се въ нея по списъкъ нѣкой отъ по-малка, а неговото мѣсто се заема отъ нѣкой. Подобно раздѣляне, както въ миналитъ упоменахъ, е въведено прѣди нѣколко въ Прусія за учителитъ и директоритъ. Тамъ е много по-просто и практично (по животъ, а не години на то) получаватъ опрѣдѣлено възнаграждение въ Любекъ единъ учителъ се прѣдѣля I. класа, получава не най-голямата заплата, а оная, която съотвѣтствува на нѣкитъ му години на учителство. Другитъ не се дѣлятъ на класи. Само оная, действуватъ въ Mittelschulen и други по-голями училища, получаватъ по-високи заплати.

Учителитъ въ Mittelschulen вървятъ по степени и заплати съ другаритъ си отъ другитъ основни училища, но въ всички степени получаватъ 200 марки годишно повече. Главнитъ учители иматъ същото положение на прускигъ Ректоръ. Тукъ тѣ получаватъ значително по-голямъ заплата и живятъ обикновено въ училището. Ако училището нѣма достатъчно за това стаи, тѣмъ се даватъ квартири. Тѣ иматъ и по-малко часове. Властѣта имъ е подобна на оная у нашитъ английски инспектори.

Общи прѣгледъ на заплатитъ ни дава слѣдната таблица за заплатитъ на учителитъ и учителките въ Любекъ.

	Квартири		Максимална заплата		Слѣдъ колко години се назначава послѣдното повишение		Първа заплата		
	учители	учителки	учители	учителки	учители	учителки	учители	учителки	
Временни	—	—	1200	1000	3	3	700	1000	Временни
II. класа	—	—	1800	1500	20	20	1400	1600	II. класа
I. класа	—	—	—	—	—	—	—	—	I. класа
Учителъ въ Mittelschule	—	—	2400	2000	20	20	1600	2200	Учителъ въ Mittelschule
Глав. уч. въ обикн. школе	—	—	—	—	—	—	—	—	Глав. уч. въ обикн. школе
Глав. уч. въ Mittelschule	—	—	—	—	—	—	—	—	Глав. уч. въ Mittelschule

Отъ таблицата се вижда, че учителитъ съ доста добръ възнаграждени. Слѣдното не може да се каже за учителките, които въ повечето случаи получаватъ заплата между 1^а и 1^в отъ оная на която си по години. Обирѣдѣти въ нѣкове най-голямтѣ заплати, до които достигатъ тукъ учителитъ и учителките, ще бжедемъ.



7.

а на народнитѣ училища и учителския семинаръ въ Любекъ

отъ А. Яиновъ,

учитель въ Шуменското педагогическо училище.*)

ѣдварителни бѣлѣжни.

исторически бѣлѣжки

Любекъ заедно съ малката си областъ рѣгло 105 хиляди жители. Това не баче, да бѣде самостоятелна основана — една отъ 26-ти, що образуватъ империя. А понеже държавата Любекъ и много други отношения се свършено самостоятелно, тя е запазила истински само ней, особености.

и нѣмски градове сѣ останали тѣй ни, както въ старата славянска «Любегъ», ако се говори пѣкъ специфични старини. Любекъ се налѣ отъ сѣмъ градъ. Още при първо градъ, хвърлятъ се на очи нѣколко еркви, градскиятъ домъ и други обществени здания, обикчени съ чудно художбни и други старовѣжски украшениятъ епохата на неговата слава, е битъ глава на съюза «Ханза», съ сѣмъ сѣмъ и 80 други бѣдъ откриването на Америка и отнаряиорски лѣтница и области, Ханзата слава, а заедно съ това ослава и на Любекъ. Политическата си независимостта си на самостоятелна дър е запазилъ и досѣга.

е на града се е отпечатала не само въ жбестни стѣни и високи кули, — явявала и продължава да упражнява едно влияние върху духа и мирослѣда. Ако тѣ сѣ сега тѣй горди и самгъ въ много отношения се държатъ о на старото, причинитѣ сѣ споменитѣ старото величие, който тѣка върху дървите по тѣснитѣ му улици, кога коя перемония или кога откривате историческа мѣстна, а по-нататѣкъ, класи на една свободна съвѣзна дър ень на една велика империя

Исторически бѣлѣжки върху любекскитѣ училища.

Свършено стари традиции и сръднѣвѣковни уредби сѣ се запазили и въ училищата до половината на XIX столѣтие. По пѣтя на училищнитѣ прѣобразования, гдѣто първа върви Саксония, Любекъ е триналъ сравнително много късно. И това е било, може би, по-добрѣ: кога любекски рѣшаватъ да рѣустроятъ училищната си система, да издигнатъ училищни държавни здания, да ги снабдятъ съ нужната покъщнина и пособия, тѣ нѣаха вече прѣдъ очи отъ една страна опититѣ и резултатитѣ на сѣсѣднитѣ държави, а отъ друга — плановѣтѣ за реформи и илѣитѣ на поновитѣ педагогически лѣйци. До 1857. г. всички училища сѣ били частни, основавани отъ нѣколко общества и частни лица. Обикновено учителтъ е учалъ кръгъ отъ ученици на тогавашнитѣ поуки и науки сръцу извѣстна такса, отъ която се и прѣхранвалъ. Едва слѣдъ тая година, когато е битъ назначенъ за Schulrat енергичниятъ D-r Schroder, се почва коренно реформиране. Едно по едно училищата се обрънатъ въ обществени, държавни, строятъ се образцови училищни сгради, увеждатъ се програми и пр.

Послѣдното учебно заведение, прѣобразувано отъ частно въ държавно, е учителскитѣ семинаръ Основанъ отъ многозаслужилото мѣстно «Дружество за поощряване общепомезната дѣйностъ» въ 1807 г., той е издържанъ отъ сѣмъшото до прѣдъ 3 години. За старата семинарна уредба не заслужа да се говори много. Персоналъ постояненъ при него е нѣмало. Ученицитѣ се помотвяли теоретично, като ходѣли да слушатъ лекциитѣ на разни учители ту въ едно, ту въ друго училище — рѣдко въ своето, а практически, — като прѣкарвали въ разни училни до 10¹/₂ часѣтъ, гдѣто хоспитирали и слушали поученията на главнитѣ учители. Давало имъ се и възможностъ да практикуватъ по-малко въ прѣдпослѣдния, а повече въ послѣдния класъ. За работата си прѣвъ послѣдната година получавали възнаграждение голѣмине 240 марки, а за прѣдпослѣдната — 120 марки.

* Печатъ въ Шуменъ. № 1882 отъ 2. IX. 1903 г.

равена и въ Бременъ. Въ това отношение демократичната си уредба може да се образува за външния. Любекци именуватъ държавната си република уредбата на основните си и др. сж погледнали на системата, която е от републиканството — она е по-голямата частъ отъ любекскитъ дѣла посвѣтаватъ училищата сѣрцу и сж твърди различни, а това има за едно разпрѣдѣлене на дѣлата по ученично имотното състояние на родителите.

Въ това степенуване на училищата не само острото икономическо разкласиѣ, но и кастовитѣ възгледи, ако се чуватъ, по-рѣдко се пишатъ, виждатъ.

Свободни училища.

То стоятъ свободните училища — за посѣщението на които не се дава такса. Тукъ ходятъ около 30% отъ число на 6—14 год. дѣца. Това сж дѣцата бѣлотиата, Armen-schulen, както ги наричатъ. При влизане въ учебна таква училище, мизерията на дѣцата въ оне и други сухи лица, сж груби обращения, — сж една рѣчь итещи отъ най-долния общественъ класанията на учителитѣ въ тия училищеници имъ сж неприежливи, резултатиродителитѣ немарливи и др. и сж зовено II естествено. Вънъ отъ учебна тия дѣца или вършатъ дребни работни изнаграждение, или сж дѣлжници на родителитѣ си, или прѣкарватъ сж подобни на себе. За томанна бол, пооро хранене и грижливо възпитание може свършено малко да се говори. Въ кръжъ и материяното положение въ Freischulen може да се гледи отъ фактъ: тукъ е заведена практика въ учебната година да се зачитвагъ прѣзъ свършаванитѣ основния курсъ, на каква желаятъ да се посветятъ по-послѣ. Въ 1904/05 уч. г. отъ 305 такива момчета, че искатъ да станатъ: слуги 11, др. 99, жетѣзарски работници 25, артисти 18, търговци 13, джогери 13, а 303 момиче джогеритѣ желане и джогери по момчетѣ 243, да останатъ 54, шивачки 2 и пр. Ими разпрѣдѣлеността на персонала, за свободнитѣ е оставатъ прѣимуществено по-слаби дѣца, че това нито е правило, нито изключение.

Въ това отношение училище е то не Freischule училища, че то каквото обучение има малко образцово. Между друго, то нѣ силно настоява да се явятъ сѣрцу отъ свободнитѣ училища.

Платени училища.

Блико положение заематъ сѣрцу свободнитѣ, така наречени платени училища Zink-schulen, въ които годишната такса за посѣщението е 12 м. Тукъ ходятъ тоже около 30% отъ дѣцата и то ония на малко по-состоятелни хора, по-добри чиновници и др. и. При изследванията въ края на учебната отъ 287 свършавши тия училища момчета, искали да станатъ: търговци 62, машинни работници 19, писци 19, жетѣзари 15, слугари 14, слуги 13, джогери 12, моряци 9, боярски и пр. Отъ 292 глѣхъ момичетата искали да станатъ: слугини 147, да останатъ у дома си 121, писарки 7, баначки 7, учителки 4 и пр. Макарь сж статистика да не е мѣроуважна, но все нѣкако дава едно понятие за сѣрцу, отъ който и вѣдѣ тия дѣца. Въ тогѣмото число на желателнитѣ да ставатъ слугини се отразява единъ печален фактъ. Оттамъ се види, какви мисли и разговори възбуждатъ тия 13—14 годишни дѣца. Фактъ е, че слугинитѣ иматъ най-голямата възможностъ да прѣкарватъ свободното си време както щатъ и съ когото щатъ. Учебниятъ планъ, учебното време и пр. въ Zink-schulen сж сжеститѣ както и при свободнитѣ. Помещенията въ повечето отъ глѣхъ сж много добри, на и нѣкои отъ свободнитѣ иматъ прѣкрасни здания.

Mittelschulen.

Едно особено устройство иматъ училищата наречени Mittelschulen. Тѣ не отговарятъ на названитѣ сѣрцу училища, както отъ наименованието имъ може да се помисли. Но въ имената Mittelschulen, Bierschulen, Rektorschulen, Hohen-schulen и пр. глѣхъ сжществуватъ въ дѣла Германия, иматъ разнообразно устройство и разногодишенъ курсъ, но сж пакъ основни училища, само че сж по-висока цѣна. Осѣнъ нѣкое отъ горнитѣ мѣстни названия, тѣ се наричатъ винаги и всждѣ. Hohen Volksschulen — по-високи народни училища. Тия училища приематъ дѣцата отъ 6. година и иматъ 7, 8 или 9 годишенъ курсъ. Любекскитѣ Mittelschulen заематъ сравнително едно добро положение: тѣ иматъ 9 годишенъ курсъ — отъ 6-та до 15 навършена година. Училищната годишна такса за тия училища въ Любекъ е 40 марки за пърнитѣ 3 учебни години, 50 за сѣрцонитѣ и 60 за горнитѣ три. Разбира се, че такава една такса ги прави достъпни за хора приближително отъ сѣрцоното състояние. Това се употребява и въ дѣцата имъ турена начело въ програмата (заета буквално отъ прусскитѣ Allgemeine Bestimmungen), тѣ е казано: «това училище е мѣри да даде на ученицитѣ си едно по-високо образование, отъ което онова въ семействата то прѣдѣло училище, като взема въ съображение, било погледнато погледомъ на възможността на тия нарѣченото сѣрцу състояние. Училищнитѣ изследвания за сѣрцоната година сж такава, че можатъ, училища резултата, че отъ 10

младешка желаятъ да бъдат: търговци 48, учители 21, чиновници въ пощата 6, машинни инженери 4, капитани на параходи 3 и пр. Въ дѣвическитѣ училища отъ 99 момичета: да останатъ у дома си 76, учителки 15, писарки 3 и пр. Въ Mittelschulen ходятъ кръжо 15% отъ общото число на дѣцата. Добрниятъ изборъ на ученици постигнатъ чрезъ таксата, увеличениятъ съ една година курсъ, по-добритѣ учителски сили и повечето часове даватъ въ-можностъ за едно разширение въ учебния планъ. Тукъ се взима още въ първата учебна година повече материалъ, а по-послѣ се отдѣля много време (3 години по 6 и 2 години по 5 часа седмично) за учене на френски.

Учителскитѣ персоналъ въ тия училища се побира особено. Тамъ може да се назначи само оня, който е издържалъ специалния за това изпитъ, много близкъ съ нововедения у насъ изпитъ за учители въ горенъ курсъ на основнитѣ училища. Знаниятъ на учителитѣ нѣматъ голѣма разлика отъ ония на обикновенитѣ, при все това голѣма частъ отъ учителитѣ се явяватъ на тия изпити. Причината е, че издържалитѣ Mittelschullehrerprüfung си отвара пътъ за заемане и на други по-високи длѣжности.

Други училища за 6—14 год. дѣца.

Около 15% отъ 6—14 годишнитѣ дѣца ходятъ въ гимназиитѣ (момичетата въ Hoheren Mädchenschulen) и въ тѣхнитѣ подготовителни училища. Поглаването въ гимназиитѣ не започва тукъ (и въ Прусія е сѣщото) слѣдъ свършването на основния курсъ, а слѣдъ 3 годишна подготовка, т. е. къмъ 9—10 година. За да снабди дѣцата съ знания, които отговарятъ на по-послѣдния градежъ, всѣка отъ гимназиитѣ си има свои подготовителни училища, въ които работятъ обикновени основни учители, но по особенъ учебенъ планъ. Сѣщо е и съ дѣвическитѣ, подобни на гимназиитѣ, училища. Дѣцата отъ тия подготовителни училища се приематъ направо въ гимназията, а ония, дошли отъ другаде, — съ изпитъ. Таксата, която се плаща въ подготовителнитѣ училища и гимназиитѣ за различнитѣ тукъ учебни заведения, е различна. Тя се движи между 80—120 марки за подготовителнитѣ три години, и 120—200 за по-сетѣшнитѣ класове. Разбира се, че въ тия училища могатъ да ходятъ дѣцата на най-сѣстоятелнитѣ родители. И не само горната такса е причината за това. Гимназиитѣ сѣ единственитѣ заведения, които даватъ пропускъ за университета, а, разбира се, за университетъ може да мисли въ Германия само оня, който има твърдѣ много ерѣдства. Една само отъ тукашнитѣ гимназии не дава възможностъ за слѣдване въ университетъ, понеже тамъ не се учи латински и старогръцки. Въ нея таксата е по-малка.

Останатъ още 10% отъ дѣцата. Тѣ сѣ повече момичета и сѣ разпрѣснати въ нѣколко различни училища: за идиоти, глухонѣми, слабоумни,

такива, въ които се взима прѣдизлѣние и пр.

Азъ пожелахъ отъ Ober-Schulbehörde да даде право за хоспитирамъ въ всички и го използвахъ, като посетихъ нѣколко, негдѣ за по-кратко време, всичките упоменати видове.

Материално положение и условия

Наблюдавахъ самъ и запитвахъ честитѣ, за да си обясня въпроса за външното материално положение върху условията тукашна уредба, която ги тъй строга, улѣсняваше такова едно наблюдение. Върху, що получавахъ отъ всѣкъ, като не се взима въ съображение нията отъ сличности, дѣцата на по-малки родители показватъ по-много сѣ и могатъ поради домашни причини и имуществва да достигнатъ до по-добри. За мене бѣха, въ случая, най-малки ония, които сѣ били учители въ разни училища.

Всички любекски училища сѣ отъ момчета и момичета. Въ града нѣма смѣсено отдѣление. Обикновено младешкитѣ основни училища сѣ близки до друго или въ едно голѣмо здание, сѣ чинно така прѣградени, че нивко не излизатъ въ съприкосновение съ момичетата. Дѣвическитѣ училища има винаги отделно въ мѣсткитѣ — само въ дѣтѣ училища една учителка.

В. Учителски персоналъ

Общи бѣлѣжки.

При прѣглеждане закона и правилника, носещи се до учителския персоналъ, става на очи, прѣди всичко, оная голѣма разлика между права и задати, която се прокарва между учителката и учителката. Вижда се, че и тукъ дражавано на прускитѣ законоположения поставятъ учителката да чети задъ учениците, а не да имъ дава външния сѣ сѣмнарното и образотитѣ външности съ нейната пенсия.

Всѣки кандидатъ, който желае да работи въ тѣло въ Любекъ или обикновено, трябва да е свършилъ специално заведение за учителитѣ е семинаръ, а за учителката специални педагогически курсове. Държавата нари за учителки, съ сѣщото положение за учителитѣ, въ цѣла почти Германия. Обикновено, бѣженитѣ учителки получаватъ педагогическото си образование въ нѣколко Privatschulen — училища съ 3-годишенъ курсъ, долния отъ които се приема, сѣ сѣ свършилъ Volks или Mittelschule. Прѣдъ учителки нѣма, тѣмъ че тѣ сѣ, само по-малко отъ колкитѣ си — учителите. Въ Любекъ има едно 3-годишно Private-Schule.

тъ момичета съ най-малко 8-годишно възраст, получено въ Volks, Mittel или друго училище. По уредбата е почти също семинаръ, какъто е билъ мъжкия стан държавенъ.

Класи и заплати.

Тѣ и учителскитѣ се назначаватъ първоначално, и годишнитѣ прѣкарани въ тая степенъ зачитатъ нито при степенуване, нито при пенсиониране. Тѣхното число не е прѣдписано отъ открититѣ вакансии, но изчислява се по-често 4—6, а за училищата никога по-малко отъ 10. Слѣдната е постоянна (festangestellt), при която повишенията. Числото на постояннитѣ е точно опредѣлено съ слѣдното положение: всѣко основно училище има единъ учителъ, 5 постоянни, а другитѣ съ вѣтъ ли училището повече отъ 8 класа (8 стаи ученици), за всѣки два отъ се назначава по единъ постоянненъ. За постояннитѣ учителки се опредѣля положение, което не е както горното, а въ едно «окръжно». Тамъ е тѣхниятъ брой (въ нѣкое нѣмческо не може да бѣде тъй голѣмъ, че по брой на учителитѣ въ това училище дава пропорцията 2—3. За това «по-учителки има тукъ съвършено малко. Даване ваканция за «постояненъ» назначава отъ временнитѣ, който е издържалъ си изпитъ и който, между другитѣ, много години на учителство. Първото условие не е валидно за учителскитѣ, както и въ Прусія, не държатъ нипитъ, освѣнъ оная при свършването на Държавенъ изпитъ за тѣхъ нѣма. Постоянни учителки съ раздѣлени по години на учителство (като «по-временнитѣ години» не се зачитатъ) години. Оная, които влизатъ въ «старовина», съ отъ I. класа, а другитѣ — въ II. класа дава значително по-голяти. Отношението между числото на другитѣ никога не се измѣнява. Шомъ или напусне нѣкои отъ първа класа, се въ нея по спастъкъ нѣкой отъ втора класа, а неговото мѣсто се заема отъ третата. Подобно раздѣляне, както въ миналия въ упоменатъ, е въведено прѣди нѣколко въ Прусія за учителитѣ и директоритѣ. Тамъ е много по-просто и практическото (по животъ, а не години на учителство) получаватъ опредѣлено възнаграждението въ Любекъ единъ учителъ се прѣдъ I. класа, получаване не най-голямата заплата, а оная, която съответствува на нѣмнитѣ му години на учителство. Другитѣ не се дѣлятъ на класи. Само оная, действуватъ въ Mittelschulen и други училища, получаватъ по-високи заплати.

Учителитѣ въ Mittelschulen върватъ по степени и заплати съ другитѣ си отъ другитѣ основни училища, но въ всички степени получаватъ 300 марки годишно повече. Главнитѣ учители иматъ съ цого положение на прускитѣ Rektorin. Тукъ тѣ получаватъ значително по-голямъ заплати и живѣятъ обикновено въ училището. Ако училището нѣма достатъчно за това стаи, тѣмъ се даватъ квартири. Тѣ иматъ и по-малко часове. Властѣта имъ е подобна на оная у нѣмцитѣ околийски инспектори.

Общи прегледъ на заплатитѣ ни дава слѣдната таблица за заплатитѣ на учителитѣ и учителскитѣ въ Любекъ.

	Първа заплата		Слѣдъ колко години се получава по-голямото повишение		Максимална заплата		Квартири	
	учители	учителки	учители	учителки	учители	учителки	учители	учителки
Временни	1,000	700	3	3	1200	1000	—	—
II. класа	1,500	1,400	20	20	1500	1300	—	—
I. класа	2,000	—	20	—	3500	—	—	—
Учителъ въ Mittelschule	2200	1600	20	20	3700	2000	—	—
Глав. уч. въ общин. уч.	1200	—	12	—	4800	—	600	—
Глав. уч. въ Mittelschule	1500	—	12	—	5100	—	600	—

Отъ таблицата се вижда, че учителитѣ съ доста добръ възнаградени. Сѣмното не може да се каже за учителскитѣ, които въ повечето случаи получаватъ заплата между 1,000 и 1,500 отъ гния на колета си по години. Обирнати въ нѣмке най-големитѣ заплати, до които достигатъ тѣхъ учителитѣ и учителскитѣ, ще бѣдатъ:

когато учители са давани по външния при налагане на наказание, не е оправдавали. И такива факти се дават и педагогически изпитания и дневни вѣстници обикновени или съ възмущение извадени учители и авторитетът ропотъ повечето нѣмски учители дръжало една класа за съотпроизводството на която е да плаща на учителя и разноска, кога той се сяди държавна или родителитѣ. А следителитѣ е обикновено порали нарастваната имъ. Едно не може, обаче, да се прѣзъ такива сурови срѣда е образована дисциплина — разбираме мисълъ на думата. Рель, типична, по-внѣшнѣ чуждѣ и при класното прѣзъ авторитетѣ. Изключенията сж сѣди.

В. Учебно врѣме.

Вме се учи турѣ и у насъ. Година започва веднага слѣдъ Великденско 240—245 учебни дни. Освѣтъ 2 официални, 2 черковни неработни дни не учатъ прѣзъ лѣтната ваканция св. Троица 3 дни, есенна ваканция 13 и великденска 14 дни. Както въ четирѣтъ голѣми ваканции разучебната година на 4 тримѣсечия отговаряйки на годишнитѣ врѣмена, има 10 седмици учебно врѣме. Годишнѣ сж прѣзъ кварталъ. За добротата уредба писахъ вече въ миналния. Ще се възползуватъ сега отъ свѣтлото имамъ, за да направя едно срѣзъ учебното врѣме на Шуменското лице и тукашното семинарно пробоно. сж и за двѣтъ училища за 1905/06 г.

учебни дни 204, което се равнява на общи дни 213 или 40¹/₂ седмици. димната тука и у насъ отделенията по число часове. Ще приведа онии 4 учебни години

	Шуменско обр. училище				Любекско прѣбно училище			
	I	II	III	IV	I	II	III	IV
1	22	24	25	20	22	22	20	20
2	22	24	25	20	22	22	20	20
3	22	24	25	20	22	22	20	20
4	22	24	25	20	22	22	20	20
5	22	24	25	20	22	22	20	20
6	22	24	25	20	22	22	20	20
7	22	24	25	20	22	22	20	20
8	22	24	25	20	22	22	20	20
9	22	24	25	20	22	22	20	20
10	22	24	25	20	22	22	20	20

Вѣжда, че при лѣтнѣскитѣ училища врѣме е още по-големо, тоже и при н. Като умножимъ числото на седмично (падени въ една таблица по седмици) не имаме.

Въ лѣтнѣскитѣ обикновени училища общото число е 4174.
Въ малкиятъ Мителсхуле общото число е 1291.
Въ лѣтнѣскитѣ Мителсхуле общото число е 1050.

Всѣки часъ и тука, както и у насъ, трае 15 минути. Паузитѣ сж тука различни, но винаги врѣмето за влизане, нареждане и излизане е за сметка на паузата. У насъ врѣмето за влизане се отнема отъ 15-тихъ минути, тъй че часътъ се малко скратява. Ако вземемъ за сравнение горнитѣ онии числа, както и тия съкратявания, ще излизе, че нашитѣ ученикѣ работи въ статията най-малко $\frac{1}{4}$ повече врѣме отъ тукашнитѣ. Сравнително ще даде още по-големъ разлика за селата, понеже тука се иската учебна година е само нѣколко дни по-късна, а у насъ, ако се не пожеме, има села, гдѣто учебната година има повече отъ 170 дни.

Взето горното подъ внимание, мене се струва, че ние имаме малко праго да се оплакваме отъ прѣгруване на ученицитѣ съ училищна работа. Въ нашия печатъ често се привеждатъ доводи противъ прѣгруване, но вижда се, че авторитѣ имъ излизатъ отъ свѣтлѣ, а не отъ нашитѣ условия. И не само въ училището, но и съ домашни работи е прѣгруванъ тукашниятъ ученикъ повече отъ нѣмския. Ние би трѣбвало да искаме увеличаване на учебното врѣме, още повече, че курсътъ у насъ е само 4-годишенъ.

Прѣдобѣдни училищни занятия.

Прѣзъ лѣтното 6-мѣсечие въ всички любекски училища занятията сж само прѣдобѣдни. Тая наредба е била въведена извѣрно въ по-високитѣ, а прѣди 4 години и въ основнитѣ училища. Кога запитахъ учителитѣ за мнѣнието имъ по тоя въпросъ, всички безъ изключение се изказаха за прѣдобѣднитѣ занятия. По подражание на Хамбургъ, запитани сж и тука прѣзъ листчета родителитѣ на ученицитѣ. Въ болшинство и тѣ сж се изказали за поия релъ и сега азъ отбѣняване не се и пожема. Най-главната причина за въвеждане на тоя релъ е, да не се каратъ ученицитѣ да взиматъ учил. пактѣ 4 пкти, понеже той за нѣкои е много дълъ и уморителенъ. Поради сжната причина прѣдобѣднитѣ занятия сж въведени и въ нѣкои села, въ които училищната сграда за частъ отъ дѣлата е далече. Като втора причина се посочва неудобството, да се работи прѣзъ тоя лѣтенъ дѣнь слѣдъ обѣтъ. Счита се, че е вѣрно да се работи при висока температура, за това на учителитѣ е прѣписано да разпушатъ ученицитѣ, ако на 10 ч. прѣди обѣтъ станната температура е 22° С. Такива случаи има тука въпрочемъ твърдѣ рѣдко. У насъ температурата достига и до 30° — особено слѣдъ обѣдъ, но и ученици, и учители, обтнати въ потъ, продължаватъ да работятъ . . . Трета причина е, че много отъ родителитѣ се пужатъ отъ помощта на дѣлата си при тоя лѣтенъ и поженитѣ лѣтни занятия. Съдобѣдното врѣме, употребено на такова мѣсто, се счита като не-обходимо за здравето. Прѣзъ врѣмето . . .

обѣлъ, незанятитѣ около родителитѣ си тѣна, каквито сж повечето, иматъ по-голяма възможность да си отлѣхнатъ. За четвърта причина ми се привежда констатираната отъ всѣки учитель умственъ ученическа ленивость, която настѣпва сѣбѣ обѣда въ лѣтнитѣ мѣсечи.

За влиянието на новата уредба върху умствената умора и успѣха на ученицитѣ, нѣма обстоятелни изслѣзвания отъ вѣщи лица. Тукъ училищни дѣкари нѣма. Отъ лично наблюдение учителитѣ твърдѣха, че ученицитѣ нѣмъ минавалъ сжзната учебна материя и сжзлия успѣхъ, както и при старата уредба.

Началото и краятъ на дневнитѣ учебни занятия сж различенъ за разнитѣ училища. Въ нѣкои, напр., тѣ започватъ въ 7, въ други въ 8, а въ трети (за I—III ч. год.) въ 9. Паузитѣ сж сжщо разни. Въ повечето училища сѣбѣ часа отъ 45 минути или 10 минути пауза. Въ нѣкои паузата сѣбѣ I, II, III, и IV часъ е само 5 минути, прѣвъ което врѣме на ученицитѣ не се позволява излизане, тъй че въ сжщностъ частъ е двоенъ. Понеже часоветѣ сж много, обѣдието се свършва обикновено между 1 и 2 сѣбѣ обѣлъ. Такова закѣснение не накарва домашния редъ, както у насъ става, понеже и другитѣ учрѣждения работятъ до 1, а храненето става между 1 и 2. Всѣко дѣте, тоже и учителитѣ, отиватъ на училище съ закуска. Въ нѣкои училища има устроени и мѣкарници, въ други има автомати, отъ които се добива мѣко, шоколадъ и пр.

Задължително учебно врѣме за учителитѣ.

Работното врѣме на учителитѣ е сжщо по-голямо отъ онова на нашитѣ и не само, защото учебнитѣ дни сж повече, но и защото длѣжноститѣ нѣмъ седмични часове сж по-много. Кѣкто и въ Прусія, учителтъ тукъ има задължителни часове (Pflichtstunden), които сж 28—32. На по-старитѣ учители то се намалява и до 26. Въ Прусія сж 28, но всѣки 10 години се намаляватъ съ 2, докато достигнатъ до 24. Щомъ учителтъ се ангажирва съ много часове, естествено е, че нѣкои ще се прѣподаватъ въ чужди отдѣления. Редътъ е: всѣки учитель прѣподава въ своето отдѣление смѣтане, религия и нѣмски, а съ другитѣ прѣдмети могатъ да станатъ размѣнявшия по наклонность и способность. За да се достигне до нужното число задължителни часове, нѣкои прѣподаватъ въ други училища. Изобщо голѣма частъ отъ учителитѣ работятъ въ други (не основни) училища, но ако числото на часоветѣ имъ е по-голямо отъ задължителното, получаватъ 80—100 марки годишно възнаграждение за седмиченъ прѣвипленъ часъ.

Г. Учебни планове.

Учебнитѣ прѣдмети туютъ и у насъ.

Както, доколкото ми е извѣстно, вжѣлъ въ Германия, любекскитѣ учебни планове се изра-

ботватъ отъ главнитѣ учители на училища. Прѣглеждатъ се отъ учители и се одобряватъ отъ училищната управа въ много отношения тѣ носятъ мѣтеръ. Понеже сегашнитѣ планове сж прѣди 18—12 години, практиката много тѣхни слаби страни, за тов прѣглеждатъ и въ скоро врѣме се одане на погн. Промѣнитѣ ще бѣ относно измѣняването и прѣдваряване учебни материали отъ единъ въ другъ.

За Frei и Zahlschulen плановетѣ сж различни за дѣвическитѣ и мъжскитѣ. Разликата е най-голяма при прѣдметы: история, смѣтане, гимнастика, гѣбене и пр. При първитѣ 4 момчетата изучаватъ материя и съотвѣтно на това сж нѣгдѣ повече часове. При послѣднитѣ мета момчетата минаватъ по-голяма. Постѣднитѣ прѣдметы собствено сж чужди. Съотвѣтнитѣ му «аржна работа» не въ мъжкитѣ училища. Особено то засма въ дѣвическитѣ училища прѣдметъ лѣпис. За него сж отдѣлени въ първатъ въ сѣбѣнитѣ 3 по 4—8 часа седмично. Училища въ тоя прѣдметъ язва и изкуство. За тая цѣль сж направени и «училищни кухни». Сжщата уредба въ дѣвическо основно училище въ Ерфуртъ.

По прѣдметитѣ история и Naturgeschichte (и химия) разликата е въ самата учебна материя. При първия прѣдметъ, например, учатъ обстоятелно за нѣкои отличивши ерията жени, а момчетата повече за германски и войни. Naturlehre момчетата учатъ за времето, огня, солта, въздуха, лацията на жилищата, сждоветѣ и т. п. назване и др. под. относещи се до домакинството, а момчетата — за паричеството, лоста, помпи и пр.

Плановетѣ за Mittelschulen сж съвсѣмъ и общо взето по-обширни отъ онитѣ на нѣмскитѣ училища. Минаването на материя сж постига прѣвъ добрия прѣдметъ и учителя, прѣвъ повече часовъ увеличение курса. Материята тамъ телно по-обширна при езика (италианска) и смѣтане (алгебра). Тукъ сж доста много часове французски езикъ. Училища плановетѣ между мъжскитѣ сж различни. Разлитѣ сж и както при другитѣ основни училища на езика, както и увеличението на по много прѣдметы, не става на смѣлитѣ. Никой прѣдметъ не се взема въ форма, отколкото въ свободнитѣ и въ училища. Въ нѣкои прѣдметы се одималение на часоветѣ за първитѣ години се наваксува прѣвъ по-послѣднитѣ. Въ прѣдметъ на седмичнитѣ часове и въ разнитѣ видове основни училища сж нашитѣ ни дава сѣбѣната таблица.

	Мажки свободни и плащани								Мажки — Mittelschulen									Дъщерски — Mittelschulen									Участъ			
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	I	II	III	IV
Учебни години	2	2	2	2	3	4	4	4	2	2	2	3	3	2	2	2	2	2	2	2	3	3	3	2	2	2	1	1	1	1
Религия	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Безжъ	14	12	10	12	11	9	7	5	14	12	9	11	5	5	4	4	5	13	12	7	7	6	6	6	6	6	14	11	10	8
Краснопись	—	2	2	3	2	2	2	2	—	2	2	4	1	1	1	1	1	—	2	2	2	1	1	1	1	—	—	2	2	1
История	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Отечест.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Географ.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Naturbe- schreib.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Natur- lehre	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Смѣтане	4	4	4	5	5	5	5	3	6	6	6	6	6	4	4	5	5	4	4	4	4	3	2	2	2	3	3	4	4	4
Геометрия	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Рисуване	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Пѣние	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Гимнастика	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ръчна работа	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ръководение	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Всичко	22	22	26	30	30	32	32	32	32	24	24	28	40	32	32	32	32	32	22	24	26	28	32	32	32	32	22	22	25	26
Итого	100								106								100								95 (97)					

въпросътъ за най-подходящото образо-
у трѣбва да има семинарниятъ учи-
тавши ратисквал. Двѣ посоки се
кога непосредствено една срѣщаватъ
странитъ дори твърдо, че единъ
тель, който е прилежно работилъ,
не тона мѣсто нѣколко достойно
извържването изпитиетъ за Mittel-
Ректоръ сж изливни. Призиви с
академицитѣ не винаги притежаватъ
и методически похвати, каквито
аретъ, когато пѣкъ на учителитѣ
образование липсва въдоболването
познания. Най-послѣдствитѣ би били
яго учителитѣ притежаватъ едно-
минарно и университетско образо-
вѣски случаи за образованието
тъкъ се изискватъ редъ сити, които
похвати добити въ семинаръ, но не
включва и академическия моментъ
аностъ на учителни академии и съ
образование е, която е указала до-
а правилното развитие дѣлото на
образование.

тно врѣме и заплати.

врѣме на прѣподавателитѣ споредъ
ректоръ 12—16 часа, Ober-учи-
учителъ отъ I. класа 20—24 часа,
—28. Отъ тия цифри се види, че
ботятъ доста много. При нужда или
не на колежъ, тѣмъ се даватъ и
асове. За такива часове получаватъ
не 120—150 марки за седмиченъ
тия извънредни часове сж доходни
странни — учители и дѣржава —
се обилно Едини отъ семинарниѣ
р. има 34 часа, Ober-учителитѣ 32
раждението въ марки се види отъ
аща.

Парни	Моси	Минимумъ	Гор-
заплата	малти за	отъ 18 до 22	до 28
Класа	плата	години	години
1	6000	8000	12
2	1000	1400	20
3	1500	2000	30
4	3200	4500	20

ти може да се доплати, че учите-
рѣ изплащатъ

отържки, както и при основнитѣ,
ни се получаватъ.

В. Ученици.

Любекскиятъ семинаръ има 3 класа, въ всѣки
отъ които споредъ правилника се приематъ най-
много 30 ученика. Това число, обаче, се счита
за голѣмо и фактически класовѣтѣ иматъ най-
много 27 ученика. Класовѣтѣ се броятъ обратно
на нивнитѣ, т. е. I. е най-високиятъ, а III е нѣмнитѣ
иритъ. Въ III. класъ се приематъ ония, които
сж свършили любекската препарандия. Нѣколко
думи за нея.

Препарандия. Допрѣди нѣколко години лю-
бекската препарандия е била отдѣлно управлявано
заведение съ отдѣлно изработенъ учебенъ планъ.
Отъ 1903 започва приближаването ѝ до семи-
нара, като най-първо за неинъ директоръ се
назначава директорътъ на семинара. Въ адми-
нистративното водене нему му помага ржково-
дителятъ на препарандията, за какъвто е опрѣ-
дленъ сити отъ семинарниѣ учители. Въ
1904. год. чрезъ взаимната работа на всички
учители — въ семинара и препарандията — е
изработенъ общъ учебенъ планъ, който започва
съ най-долния (III-ия) препаранденъ и свършва
съ I-ия семинаренъ класъ. Наскоро се очаква
помѣстването на двѣтъ учебни заведения въ едно
здание и сливането имъ въ всѣко отношение.
Тѣ ще образуватъ едно цѣло, както въ Саксония,
гдѣто семинаритѣ се наричатъ просто шестокласни.
Тенденция обратна на оная у насъ. Главната
пѣкъ на това централизиране е: въ семинара
(или въ горнитѣ му 3 класа) да се приематъ
ученици, които сж всички специално и едно-
образно за това подготвени, тази подготовка пѣкъ
да бжде съобразна съ цѣлитѣ и материятъ, що
се взиматъ въ семинарниѣ класове.

Съ изискването за еднообразна (и по-висока)
подготовка се отива още по-далечъ. Досега
въ препарандията сж приемани ученици отъ
всѣки видове основни училища, както и такива,
напуснали други учебни заведения. Отъ дѣт. го-
дини, обаче, се прѣлитатъ ония свършили Mit-
telschule и въ сегашния III. препаранденъ класъ
85% сж такива. Вероятно е, че тоя подборъ ще
се утвърди. Въ такъвъ случай учебниятъ планъ на
препарандията ще поѣва оттамъ, гдѣто свършила
оня на Mittelschule, а той, както указавъ, е доста
широкъ. Съ това не се разшири материята, но
се взема по-сѣдователно въ по-горнитѣ класове.
Резултатътъ ще бжде въ препарандията се прие-
матъ ученици, свършили 9-годишния курсъ на Mit-
telschule, т. е. 15-годишни малдежи; въ семинара
идватъ ония, свършили 3 годишния препаранденъ
курсъ, т. е. 18-годишни малдежи. Това поло-
же не съществува фактически, но, споредъ пра-
вилника, въ препарандията се приематъ свър-
шили 8-гог. основенъ курсъ, а зати въ семи-
нара — $6 + 8 + 3 = 17$ годишни. Припомнятъ си,
че въ нѣмнитѣ педагог. училища се приематъ
14-годишни. Наиза, че ученикъ въ нѣмнитѣ по-
курсъ нѣка задръ себе си дори толкова години
учение, колкото гжашиния постигналъ въ пре-
парандията. Съ други думи: препарандията е нас-

лился. При свършване на семинара тукашниятъ младежъ е 20-годишенъ (фактически 21), а нашиятъ може да бжде и 18 годишенъ.

Общи бѣлѣжки за семинара и ученицитѣ.

За приемане въ семинара ученицитѣ не държатъ никакъвъ изпитъ. Въ бждещия директоровъ планъ такъвъ се прѣдвижда за ония, които не сж свършили тукашната препарандия. При записването си ученицитѣ прѣдставя задължително отъ родителитѣ си, че ще го издържатъ редовно. Годишната такса е 80 марки, отъ която се освобождаватъ най-много 1¹⁰ отъ ученицитѣ. Вънъ отъ това, всѣки ученикъ внася за всѣко тримѣсечие 1² марка библиотеченъ взносъ. И това не е отъ нѣмане, защото инакъ семинарътъ на случая е „човѣкъ се интересуна повече за онова, което му струва нѣщо“. Следъ свършване на семинара младежътъ е свободенъ да учителствува или да не.

Любекскитъ семинаръ, както всички ново основани въ Германия, е екстернатъ. Повечето отъ ученицитѣ (8¹) сж вънкашни. Квартиритѣ на такива се посочватъ отъ дирекцията — сжщо и при прочѣтната имъ. Прѣзъ прѣмето, когато сж вънъ отъ семинара, ученицитѣ сж много свободни и дори понекога тая свобода се злоупотребява. Въ това отношение въ Ерфуртъ бѣ глѣмо обратното.

Учебната година започва и свършва сжщо, както оная за основнитѣ училища. Само лѣтната наканция за семинариститѣ е съ една седмица по-голямъ. Няколко дни се употребяватъ за екскурзии и др. под., тъй че учебнитѣ дни сж 230—235. Занятията сж прѣдобѣдни, но защото числото на седмичнитѣ часове е голѣмо, прѣдвидени сж и за слѣдъ обѣдъ нѣкои, но изключително технически. Обучението започва въ 7³⁵ и свършва въ 1¹⁵. Това врѣме се разпрѣдѣля на 6 часа по 45 минути съ паузи отъ 10 минути между тяхъ. Седмично иматъ III. класъ 41 уч. часъ, II класъ 41, а I. класъ 44 часъ. Това число за нѣкои ученици е съ 1—3 по малко, понеже часовитѣ по оргелъ и английски не сж задължителни и голѣмъ брой отъ ученицитѣ не ги взиматъ.

Интересна е слѣдната уредба, подобна на която бѣ и въ Ерфуртъ. Всѣки класъ си има свой „кастѣлникъ“, избранъ отъ учителския съвѣтъ между по-силнитѣ и уважавани ученици за една година. Той е отговоренъ прѣдъ директоръ и учителъ за реда, тишината, наврѣмненото влизане и излизане на учебнитѣ пособия и пр. Той само прѣдставяя общитѣ желанія на класа прѣдъ директоръ и класния наставникъ. Въ много случаи изобщо той е срѣдната инстанция между ученици и по-горни. Всички други семинаристи дежурятъ по една седмица. Дежурниятъ е помощникъ на застапника и се грижи глѣвно за чистотата, провѣтриването и пазенето температурата.

При свършване на курса държи по всички прѣдмети безъ изключение подраздѣля на:

а) Писменъ: съчинение безразликава тема, за да се види стилътъ, френски, английски, религия, педагогика, география, биология, химия, минералогия. Изпититѣ по всѣки прѣдметъ 5 часа.

б. Устенъ по всички прѣдмети;

в. Технически по гимнастика, пѣние, оргелъ; и

г. Практически: пробна лекция.

За показания успѣхъ получаватъ съ бѣлѣжки 1—4, при което 1 е най-слаба бѣлѣжка.

Съ рѣдки изключения ученицитѣ благополучно изпита. Оставане въ класъ се случва тъй свършено рѣдко и е аномалия. Въ правилника е казано: „ако ученикъ остане два години наредъ въ една класа, той се счита неспособенъ и се съжалява“. Сжщото постановление е и за основнитѣ училища. Сѣмъта се, че въ обикновенитѣ училища нормално развити дѣца, а за слабоумнитѣ и пр. има специални за това.

В. Общо образование.

Общи мисли.

По-близкото запознаване съ работитѣ планове на семинаритѣ ни показва, че има два посоки: отъ една страна се глѣмо учениково развитие, а отъ друга — вънъ отъ основнитѣ елементи на бждещата професия. Общото образование обхваща религиозното, националното, социално-етическото, интелектуалното и тѣлесно-физическото и се постига чрѣзъ всички ония линии, що носятъ наименованите области. Професионалното образование е зависимо отъ общото и се постига чрѣзъ теоритичното изучаване на педагогическите дисциплини и практическитѣ занятия въ училище. Върху обема и прѣдметното обхождане на общото образование, като послѣдовното имъ поставяне и съотнасяване, се пише напоследѣтъ много.

Спорътъ има за начало въпроса: въ резултатъ по-добри учители, обстойно образование, къмъ което да се приложи малко практическо, или едно основно и най-вече професионално, образование. Въпросъ не е чуждъ и у насъ. Въ прѣди години дори и отъ най-застарѣлото се хвърли укоръ на педагогическата класа, какво тѣ не давали добри резултати, и че гимназитѣ излизали по-добри. Нуждата да се разшири образоването на бждещия нашъ учител, увеличаване годинитѣ, било на същата професионална, се изтъква често. Единъ отъ

ози изказва дори мнѣние, че нѣмаше педагогически училища въ сегашната ма: нѣка ученикътъ получи общото си ис съ свършване на нѣкоя гимназия и ова достатъчно му е да свърши единъ шенъ педагогически курсъ, за да по-рофесионалною. Къмъ такава реформа Любекскиятъ семинаръ. Въ края на иска се отхлѣянето на посѣланата го-нѣшно само за себе — единъ видъ педа-курсъ. Въ прѣдвидѣната да се завършна о образование, като се полага и изпитъ

вниятъ семинаръ и въпросътъ за общото образование.

се разбере, какво мѣсто зема Любек-минаръ по въпроса за повдигане обра-що се получава въ него, ще прива-статия мислитъ на директора му по-а, които по характера си иматъ зна-на нашитъ условия.

акто е било въ прѣдшнитъ времена, на учителя е било само въ това да на-та на четмо и писмо и имъ разкаже рѣзки и исторички, готави истинна-ало нужда да се напргатъ семинари-своето научно образование. Въѣствие развитието на културния и общественъ обаче, учителятъ се оставя сега прѣт-ѣмъ друга задача. Разгърнете учебния основното училище и ще видите а голѣма и обширна учебна материя, бна да се втѣлпи на тѣщата съобразно-ята и отношенията на днешната наука въ животъ. Нека скромно приемемъ, че за да бжде дѣйствиетно добръ учи-бла да влатъе самъ най-малко три пати-терия отъ она, която ще прѣподзва, насъ ще се яви единъ голѣмъ обемъ-ния, който семинаристътъ безусловно е научи.

е, че учителитъ не работятъ винаги-новнитъ училища: единъ голѣмъ брой, сѣдѣ издържане на разни изпити, това, заематъ други длѣжности, гдѣто се изискватъ оне повече познания-р-нататикъ да имаме прѣдъ видъ, че въ подготовка учителн не точно за сегаш-ния но и за бъдещето, когато изисква-това отношение ще бждатъ още по-

горно ни дава прѣдстава за изисква-изходещи отъ самата длѣжностъ, взета-сенъ смисълъ на думата, но съ това се очертава културната учителна въ наше прѣме, когато и най-долнитъ-гласове — именно най-много тѣ се нуж-едно по-високо умствено равнище, се отъ много рѣжѣ, които да взематъ култура и я разпрѣснати въ широки-авниятъ работни въ това поле учи-

тельтъ, а тамъ той може да бжде толкова по-полезенъ, колкото по-добро образование прие-жава. Би се отишло далече въ изброяване всички случаи, гдѣто учителятъ служи на обществото чрезъ своитъ духовни сили. Въ поветето дру-жества, комитети и пр. учителятъ е на най-виднѣо мѣсто, той е душата на най-виднитъ почини. А ако, както виждаме напоследѣкъ, само учи-телството се стреми да получи по-обстояна ду-ховна храна, не доказва ли това, че семинарътъ при гдѣни рамки поставенъ, не му дава такава въ достатъчно количество? — Кратко: на бж-дещия учителъ е достатъчно само най-доброто образование.

Изхождаю отъ такива мотиви учебниятъ планъ на тукашния семинаръ, и то въ она страна, която дава едно общо образование, е разширенъ твърдъ много. Той не само, че далечъ замисли нашитъ, но стои по-горѣ и отъ прускиятъ, които, както въ първия си рѣпортъ указахъ, може ни задминаватъ. Разширението въ Любекъ е най-голъмо при реалнитъ: естествени науки и мате-матика. По алгебра наприкладъ тукъ се взима въ 1-то полугодие на прѣдпоставления класъ това, което въ Пруссия се минава въ края на последния. Азъ не привеждамъ тукъ учебния планъ, но приложенъ при настоящето прилагамъ единъ докладъ, гдѣто той и она на прѣпарацията еж-напечатани на стр. 5—27. Шомъ се ученикъ да се приема въ прѣпарацията само ученикъ, свър-шити mittelschule, той ще бжде донѣкъ нѣм-малко съ голѣма материя, която може се изучи за една година.

Нови прѣдмети въ учебния планъ.

Въ учебния планъ се прѣвизждатъ съвършено новитъ за семинаръ прѣдмети: история на из-куството (Kunstgeschichte) и естествоистори-чески упражнения (Naturwissenschaftliche Uebungen).

Напоследѣкъ се чуатъ особено отъ хамбур-ското учителство — ситни гласове на естети-ческото възпитание. За значението на изкуството и начинътъ за приближаването му дори до дѣ-ната отъ първитъ учебни години, се пише тамъ много, както, може би, по никой другъ педаго-гически въпросъ. Голѣмъ брой отъ статии, книги и пр. върятъ цѣлата да внесемъ изкуството въ училището, да дадемъ възможностъ на дѣтва да чувствуватъ и се наслаждаватъ отъ хубо-ститъ, що ни е далъ творческии човѣчки и при-родния гений. А какъ може да служи учителятъ на тая задача, ако той самъ не е подготвенъ да чувствуватъ и се наслаждава? Чувствуватъ все пакъ той, който разбира. Отговоритъ на това дви-жение тукашниятъ семинаръ, може би првъ, опрѣдѣля въ учебния си планъ дѣянето на учи-нитъ отъ II. класъ съ 14 седмици кратки-основни понятия отъ разнитъ клонове на из-куството. Азъ самъ присъгласувахъ на много отъ тия часове и виждахъ, съ каква наслада се въпрѣкване она, което чрезъ дѣла и

постепенно развитие. Историата на пета-
те книга въ много по-високъ размеръ
у насъ. Възпитанието въ старинѣ и
ръцковѣ минава много бързо. Започ-
ва съ реформацията и сѣга това е
всѣхъ петаголи — нѣмци, Русо и Лока.
Упоменаватъ. Огъ не нѣмскитѣ не можо-
у за Коменски се говори това е и само-
мукъ, както и въ много други случаи,
изразътъ на латинския духъ, който
всѣхъ училищна работа.³ И въ този чести-
тенаватъ, своето прѣдвѣятъ и подробно
знатно знаятъ добръ, че се обича
ето се познава.

Пробното училище.

има да се каже за уредбата на практи-
кувания. За пробно училище съди
практикът Freischalen и така се слу-
же както онова, въ което има най-голям
съставъ. Обемът и редът на изуча-
ния, положението на учителитѣ, плато-
тътъ и пр. е също както въ другитѣ
училища. Разбира се, че всяко горно-
училище и на работата съ него, която
е много висока. Въ политѣ си прѣсто-
пекторътъ между другото настоява и
за съвѣднението: да се вземе за
основното Mittelschule, да се опре-
дѣли числото на образцовитѣ учители
и числото на ученицитѣ въ класовѣтъ
и право на образцовото училище да прави
и да бѣде не само пробно, но и опитно-
о училище и пр. Училището се състои
сега, отговарящи на 8-тъх учебни го-
дасовѣтъ се броятъ обратно на нѣмцитѣ
година се нарича VIII. класъ, II година
и т. н. То се помѣщава въ зданието
и е прѣдоставено на рѣководството
и надзоръ на директора.

датель на прѣсто уѣздице.

В той се подпомага от ръководителя на училище — длъжност, отговаряща на тази в Прусия. На тази длъжност се дава много значение и съответно право. Ръководителят само 5 часа в семинариите, а в първо друго време работи в пробното училище, ръководи административната и др. практическите. Той е също много много в образователната. При поставяне на пробното училище — тя. В големите степени, той е ръководител на семинариите при държавните инспекции. Често и образователните учители от единността, а му по въпроси от административен характер. При по-малко пробното училище не са в мислеността на директорите, а най-важните се решават от образователните учители, председатели от него или от ръководителя.

Когато бивах свидетел на хубавия реч и голямото пригласително и водително разпръскване на времето и знанията, сравниха го с онова на нашите образователни учения, и тогава прена и трудности на професора, бедните учители и образованите учители се посрещнаха, а от това пронахождат бедната дъщеря, сиромашката, пълноценната из възможностите. Мисля се струва ми, за да бъде плодотворна работата на нашите образователни учения и за да се придоизвратят нежеланите се ризици, които убиват охотата за работа, трябва да се въведе речта на голямо отношение.

«Велики е заслуга на пробното училище си има
свои учители, които носи отговорност за ниво-
мислеността и сдържаността на обучението и на-
правя в помощ на околната среда, което на наши
нашегич да практикуват не се удава. По такъв
начин, по негов интереси, на семинара, свързан
се и интереси на пробното училище». До то-
които дни, Любосекското пробно училище е слън-
ствено в Германия с такава мисъл.

Практические задания № 11 2019 г.

Практическит аспект (различно хос и ниво на практика) зависи от както се класифицира класът и то още от самото ниво на големината. Така се определят класовете 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 83

Що се отнася до учебните предмети по които се практикува или усвояват, срещаме тук съ една строгата равномерност. Часовете на отпущане в пробното училище са в вторник, четвъртък и събота 9—10. В програмата на пробното училище за всички класове в вторник е предвидено от 9—10: език (четене, писане, граматика), в четвъртък през сажното време и в всичките класове религия или история а в събота съзнание или естествена история. Налица, че макар семинаристите да са разпределени в 8 класа, слушат или работят по един и същ предмет. В 15-тият час, преподават един клас, т.е. работят по равномерно часове върху всички от горните предмети, а тамъ са предвидени всички знания. По другите предмети, като гимнастика, пение, рисване, курсистите от II кл. не работят.

Рапределенного на предметите на својот предмет
е во савршенство со савршенство 1721 (1721).
четвртик. себаста 10-11), които е нивни...

методика. Методиката е разпределена между трима учители, единият от които има оная по етика, другият по религия и история, а третият по сѣтане и естествена история. По другитѣ предметни не се учи. Часоветѣ по методиката се водятъ извръзка съ държавнитѣ лекции, като се гледатъ върху тѣхъ или наопаки лекциитѣ се нагледатъ споредъ прѣдидущия часъ по методика. Учителитѣ по методика въ 9-то нѣмни присѣдствуватъ въ нѣкой класъ при нѣкой отъ групитѣ, за да използватъ или слѣди работата имъ.

При лекциитѣ се държи винаги протоколъ, въ който, подобно нахотнитѣ точки за обсъждане на държавнитѣ лекции, напечатани на самата имъ тетрадка, бѣлжатъ направенитѣ грѣшки. Критиката слѣдва на края на самия часъ. Напѣниятъ часъ преферативно тукъ не съществува. Ако има важни грѣшки отъ общъ характеръ, методиката си ги отбѣлжава и говори върху такива въ слѣдния часъ. На часоветѣ на II. класъ присѣдствуватъ и ръководителитѣ при нѣкой отъ групитѣ.

Часоветѣ, що прѣкарватъ семинариститѣ въ пробното училище, сж за практика и хоспитиране. Отношението между единия и другия е слѣдното: прѣвъ първия периодъ (5 седмици) се само хоспитира. Лекциитѣ се държатъ винаги отъ образцовитѣ учители. Въ слѣдния периодъ се хоспитира прѣвъ първата седмица само, а въ слѣднитѣ 4 се поредно практикува. Въ редукцието влиза въ свѣтка и образц. учители. Примеръ. Нека семинариститѣ бжтъ а, б, в, а учителитѣ Ж. Прѣвъ първия часъ отъ втората седмица на втория периодъ Ж работи, а а, б, в слушатъ. Въ слѣдния часъ а работи, б, в, Ж слушатъ. По-нататкъ б работи, а, Ж, а слушатъ, в работи, Ж, а, б слушатъ; Ж работи, а, б, в слушатъ, и т. н. Въ третия периодъ редътъ е същия, както въ втория. Въ слѣднитѣ 5 периода работятъ учитель и семинаристи развѣдно, както се показва горѣ за втората и слѣднитѣ седмици отъ II. и III. периодъ.

Колко се работи тукъ и у насъ.

Въ резултатъ ще имаме, че всѣки семинаристъ е слушалъ работата на образцовия учитель прѣвъ първия периодъ 15 часа, втория и третия по 6, а слѣднитѣ по 4, общо 47 часа. Отъ сѣдмичитѣ 73 той самъ е работилъ въ 26 часа, а е слушалъ работата на другаритѣ си прѣвъ 47. Нека сравнимъ тоя резултатъ съ оня у насъ. Азъ имамъ свѣдѣния за практическитѣ занятия на III. курсъ при шуменското държавно педагогическо училище за последната учебна година. Като образцовъ учитель при същото въ продължение на 3 години припомнямъ си таже и числа отъ по прѣли.

У насъ единъ третокурсникъ хоспитира при образцовитѣ учители сѣдно 48 часа, при своите другари 25 часа, а самъ практикува 1 часъ. Въ същностъ не помня да сж се изрели и всички въ практикуване, т. е. всички не могатъ да иматъ

1 часъ практикуване. Както се вижда, тукъ е най-голяма при практикуване по-малко при слушане другарева лекция, а тукъ при слушане лекциитѣ на учители (48-1). И тая разлика се е еднакво число седмични часове, отпратъ и тамъ за практически занятия. При 1) не тукъ и третия часъ сж за работното училище, 2) че винаги се работи, 3) класоветѣ на пробното училище, 4) учебното време е по-дълго.

Практическитѣ занятия на

Резултатътъ, до които доведоха въ II. класъ, е: пазене себе си и навърхменно употребяване на учебно и др. педагогически приеми и свръзване лението на класа, т. е. резултатъ, до достига приблизително при сѣрпна слѣдния класъ у насъ. Съ тѣхитѣ обаче не се идва до същността на учителската работа. Отдѣли е много малко да се изкарватъ блѣскава, значи, не тѣхнитѣ майсторъ е вече да бжде дѣйствиеленъ учитель-майсторъното извършване на такива лекции е често отъ причини лежалъ имъ откупления: до колко дѣната гледища материя, на която се наслади лекциитѣ, сѣли не сж и черпани, отъ практикуващиятъ несмателъ, т. е. ли е ли лекцията или, както у насъ се изненаданъ съ назначаването му тукъ-часа и др. подобно. Подобни лекции видъ парализиране, послѣдната е тѣ емоция на неподготвени ученици — въ всѣки случай тѣ сж само едно блѣсване на класната работа, безъ да работещия съ дѣйствиелитѣ и тѣхитѣ такова запознаване е нужно едно работата на отдѣлението. Погледане въ му форма видѣме въ прускитѣ семинари не се оглява толкова далече, понеже класоветѣ на пробното училище сж учитель, а не както въ Пруссия, за се не изключително отъ семинариститѣ, но направено е въ тая посока при сж условия много.

II семинариститѣ отъ първия класъ дѣлени на 3 групи отъ по 3 (въ 3-ти и 4-ти). Учебната година по практика дѣли за тѣхъ на 4 периода — краятъ отъ които има 10 седмици, тѣ сж работи прѣвъ пълната година въ 4 отъ единъ кварталъ. Понеже отдѣленитѣ пробното училище сж 8, групата минава отъ прѣскачанки единъ, т. е. ако е въ VIII, въ слѣдния периодъ чинва послѣ IV. и на край II. класъ; всѣки отъ заема въ класа единъ, рѣже 2. Практикитѣ сж винаги на I. и II. часъ

дни. Понеже групите сж отъ 4 часоветъ по практика 12, всѣки боти прѣзъ седмицата (практикува) прѣдметното на прѣметитѣ между сѣ е работа на ръководителя, който да подробни таблици. Гледа се всѣки получи прѣзъ годината прѣметитѣ, сѣ и смѣтане, които се смѣтатъ като тиятъ прѣдметъ се ръководи цѣло. Постѣдното е причина за се при- жати, съвсѣмъ близо до бъдещата си учителъ. Неговото старание не е да а блестяща лекция, оне повече, че азинитѣ тържествени общи лекции, дни присми да научи ученицитѣ, въ черпката на работата, т. е. раз- на частитѣ, начинъ за изказване ормални степени и тр. подобни, а въ ието и ученицитѣ. Не усвоить ли рнала, това е въ негова тежестъ, сѣдвния часъ по сѣция прѣдметъ жиниятъ семинаристъ. Той не внима- нога методическа единица, а често употребява само за полурение и. На дисциплината се обръща по- иание, защото безъ нея успѣхътъ се вѣнъ тога, изгубена ли е въ тоя часъ, а се надѣваме, че ще я има въ иралки по писане за редовни по- оставяне оцѣнка сж негова работа помата на учителя въ коленето на а, а нѣкои и дѣлѣтъ сажъ да води въ работата се така слава, че семина- ставенъ да влѣзе въ ролята на учи- въ извърежни с учам, образцовиятъ помата било при държане на самата о въ сѣдвния часове сж изправяне на нѣкои неясности.

каза, прѣзъ течението на цѣлата ата минава въ 4 класа, гдѣто всѣки ат прѣдметъ и преподава. За да се ученицитѣ сж работата на дрънитѣ ходятъ тамъ да хоспитиратъ всѣки не преподаватъ. Ще обяснимъ сж ка ичаме групата, която въ началото е влѣзла въ VIII класъ, гдѣто ще въ кварталъ. Когато ученицитѣ а отъ практикува, дрънитѣ му б и в ои- спитиратъ въ класъ VII. Ако въ работи ученицитѣ а, тогава а и в класъ VII и т. н. Това се продъл- цѣния кварталъ. Въ втория кварталъ то се упомена, прѣкача класъ VII и сѣ VI, а прѣзъ другитѣ часове (кога у практикуватъ), хоспитира при ра- бнимъ, до сж въ класъ V. Сж тога ни групи. Така чрезъ практикуван- не нѣкои ученикъ прѣминава прѣзъ еления. Въ резултатъ ще имаме, че тримѣсе не е единъ семинаристъ прак- тически отгѣляне 10 : 4 = 10 часа, а сѣдвното двайно пѣти повече, г е работата сѣдѣла така прѣзъ тритѣ

квартала и половина отъ IV, когато се за- початъ четиристотнитѣ изпити.

Общи практики и конференциии както у нас), гукъ нѣма. Семинаристътъ по учава прѣдварителни изпитвания отъ образцовия учителъ, написва си лекцията, дава я на сѣция за прѣгледъ и поправка и, сѣдѣ като я получи обратно, при- стѣпва къмъ практикуване. Сжщото е и съ ония отъ II класъ. Ония, които хоспитиратъ, тържатъ протоколъ, както въ II класъ, сжмо че въ по-скрафена форма. Сѣдѣ практиката сѣдѣла кратка критика, водена отъ ръководителя или образцовия учителъ. Ръководителятъ присѣт- ствува винаги въ нѣкой отъ класоветѣ. По извѣ- стень рѣтъ той обикаля прѣзъ годината поредно всички групи, слуша работата на всѣкитѣ, прѣ- глежда протоколитѣ, критикува и поставя оцѣнка. Въ останалитѣ 7 класа практиката се оцѣнява отъ образцовия учителъ.

Практикитѣ и резултатитѣ въ Ер- фуртъ, Любекъ и Шуменъ.

Едно съпоставяне между практикитѣ на по- сѣдния класъ въ тритѣ познати мене семинари: Ерфуртъ, Любекъ и Шуменъ.

а) По общата имъ уредба и разпрѣдѣляне на прѣдметитѣ.

Ерфуртъ. Прѣподаването въ пробното учи- лище се води отъ семинариститѣ, между които прѣдметитѣ сж разпрѣдѣлени сажо така, както у насъ се прави въ класнитѣ училища. Въ нѣ- лото пробно училище само 2 часа седмично прѣподаватъ учителитѣ методици. Семинаристътъ е сажъ въ класа и сѣ всички права и длѣж- ности на учителъ. Немъ се дава възможность да ръководи прѣметитѣ ревизия, сѣжъ и смѣтане и нѣкои отъ второстепеннитѣ. Рѣнитѣ прѣдметъ се водятъ 10 седмици, сѣдѣ което сѣдѣла илнитъ по тоя прѣдметъ. Тоя изпитъ, както и постанови- нитѣ ревизии на учителитѣ методици, държатъ постоянно на прѣкъ семинариста. По прѣдметитѣ, които не е ималъ възможность да вземе, той хоспитира въ края на годината при другитѣ сж по нѣко до класа.

Любекъ. Класоветѣ на пробното училище си иматъ свои учители. Тѣ работятъ прѣзъ онова врѣме, когато не работятъ семинаристи, а семи- нариститѣ (I и II кл.) влѣзатъ въ всѣки тѣхенъ класъ 14—15 часа седмично. Всѣки ученикъ по 10 часа, кѣто горѣ, тритѣ главни прѣдмети и нѣкои второстепенни. Прѣметитѣ се водятъ нѣтъ кварталъ — 10 седмици. На края не се про- изведѣла изпитъ. Семинаристътъ ръководи класа въ присѣдствението на образцовия учителъ, нѣколко свои другари, а по нѣкога цѣла и ръководителятъ. Образцовиятъ учителъ по нѣкога му подпомага. Въ класа семинаристътъ има правата и длѣжко- ститѣ на учителъ, но не въ оная степенъ, както въ Прусия, понеже сѣжиниятъ учителъ из класа е въ стаия. Чрѣзъ точно разпрѣдѣление спазена

отъ строителното изкуство и училищна. Като посещавахъ нѣкои отъ тия палати, припомняхъ си често паметитѣ печки, издѣлени отъ самитѣ учители и пинии прозорчени промежутъни, кесинове, омажнитѣ маси и пр. на Шкообразцово училище. Сега ми стана при какви мизерни условия е поставенъ българскиятъ учителъ. Сега ми е лесно причината за голѣмото разпространение фловата чрѣзъ нашитѣ училища.

Че почти всички наши учители мратъ туберкула, е такъвъ, надъ който има много мн. Какво бѣше мосто очудване, когагостатистика за смъртността на учителитѣ ния, имаша учители повече отъ двойно на ония у насъ, бѣ отбѣтвано, че нивитѣ 1903/004. и 1904/005 само 1 се спаси отъ туберкулоза! Но Саксония се най-добритѣ си училищни сгради; въ тѣхъ се харчи най-много за учебното дело.

Външнитѣ редове, азъ нямъ прѣла, оже отъ най-добритѣ любекски училища, специалнитѣ законоположения до една статия относяща се до жилищитѣ.

Жилищнитѣ огради изобщо.

Се избира мѣсто за училищна сграда, се да бѣде отстранено отъ училища, и др. тѣмъ. Това условие, у насъ нѣма, рѣдко е тукъ спазено, защото като фабриченъ и пристанищенъ, е много шуменъ. Гледа се тоже избраното мѣсто широко, за да има достатъчно мѣсто денъ дворъ и училищна градина, но, при тѣхъ условия, това условие въ много не е могло да се спази. Училищнитѣ сѣ въ Любекъ, както и всички изобщо, сѣ вилитѣ въ германски градове, сѣ го голѣми — училищни казарми. Въ едно обикновено най-малко 16 учебни стаи, таква сѣ повече отъ 30. Каго се вземе да, че има оквѣнъ класнитѣ и други издѣл, че общото число на стаитѣ не е отъ 25, а достига и до 40. Средно любекско държавно училище (основно) има 620 ученика. Има нѣколко сѣ нѣма, но нѣма нѣ сѣ повече отъ 1000. Труване, обаче, нѣма за слѣдствие я шумъ, едно, аното потонитѣ сѣ бени, че не прѣдватъ шума къмъ сѣ етаж, и второ, аното дѣлата сѣ е по-шумни, а учителитѣ по-строги. а на зданието има нѣкои добри страни, или паметитѣ сѣ ефтинията при по-а по-малко число сгради и възмож-а сѣ страни оточнение. Като е, се може да бѣже най-много 3-етажно, при етажъ сѣ сѣмѣта оня сѣ учебни стаи, ходимостъ, на нѣкои е построени още нѣ.

При поставянето на зданието, издѣква въпроситѣ за положението на учебнитѣ стаи спрямо слънитѣ на свѣта. Както е извѣстно, познатитѣ хигиенистѣ D-r Frisemann, чрѣзъ реферата си, държанъ въ I. Нюрнбергски конгресъ, се изказва за сѣверно, сѣверо-източно и сѣверо-западно изложение. Болшинството на конгреса, слѣдъ доволитѣ на нѣкои оми лѣкари, архитекти и др., припорожда, върѣки това, южно, юго-източно и юго-западно изложение. Въ всѣки случай, въпроситѣ е споренъ и се сѣмѣта сега за не тѣмъ важенъ, както прѣла.

Въ любекскитѣ училища учебнитѣ стаи имагъ най-различно изложение. Обикновено основната форма на зданието е тѣмъ четириножнитѣ сѣ коридоръ, простирагъ се по сѣдлата отъ едната къса до противоположната ней страна. Отъ двѣтѣ страни на коридора, т. е. по широкитѣ страни, сѣ наредени учебнитѣ и др. стаи, тѣмъ че винаги едната половина отъ стаитѣ е обрната повече или съвсѣмъ къмъ слънчевата страна, а другата — наопаки.

Освѣтъ нужното число класни стаи, всѣко училище има една за главния учителъ или директора, друга за учителитѣ (за учителитѣ отдѣла), за учебнитѣ пособия и училищния студъ, който живѣе обикновено тамъ. Въ повиспитѣ (не основни) училища има стаи за физически кабинетъ, аула, библиотека, за рисуване и пр. Въ учителския семинаръ, напримѣръ, има 12 учебни стаи, 10 други и всичъ отъ това земетъ етажъ, въ който е жилището на студента. Тамъ, машиннитѣ отдѣления и работилницата.

Зданията сѣ отъ много здрава конструкция. Зидовѣтѣ сѣ гранитни, а по-нагорѣ тухли, обикновено червени, безъ пластъ хоросантъ връхъ тѣхъ отъ атинната страна на зданието. Покривитѣ сѣ, сравнително нашитѣ, много наклонни и послани обикновено сѣ тухли. Металлитѣ постилки сѣ избѣгватъ. Къжигитѣ сѣ отдѣлени етажъ отъ другъ чрѣзъ тебели стони. Потонитѣ надъ земния етажъ е често бетонирани, а горнитѣ сѣ изградени отъ тухли между държаниитѣ ги жѣлѣзни греди. Такъвъ потонъ не прѣдлаа никакъвъ горенъ или доленъ шумъ, произведенъ при обучението. Вѣншитѣ изходни врата сѣ отварятъ навънъ. Въ по-новитѣ здания гѣ и голѣмитѣ коридорни сѣ снабдени съ особѣнъ помпооб, азѣтъ урелъ, които не позволяватъ бързото имъ затваряне, а сѣ това се изключва атакитѣ шумъ, какъвто обикновено произвеждатъ. Стѣбитѣ сѣ отъ камъни или особени цементни маси, наслани върху дѣлни жѣлѣзни греди. Такова устройство е издѣжигитѣ прѣтъ вѣтъ на усчитѣ, които може да укаже въ врѣме на пожаръ. Отварянето на вѣншитѣ врата вѣтътъ има сѣното значение. Широчината и числото на стаитѣ е въ зависимостъ отъ числото на учениитѣ, които минватъ по тѣхъ. Ако това е около 10 класа (т. е. около 500 ученика) гѣ сѣ 250 до 3 метра широки или сѣ по-широки, до сѣ дѣтъ; ако минуватитѣ по тѣхъ ученици сѣ по-малко, широчината имъ е около 2 метра.

Коридоритѣ не сѣ никога дървени, а тухлени, циментови или асфалтови. За най-практични се считатъ пистъчно-асфалтовитѣ, понеже сѣ трайни, не пропушатъ вода и не ставатъ хлъзгави, колкото и да се изтриватъ. Полюветѣ отъ гладки мозайки, тухли и др. под. се избѣгватъ, защото на тѣхъ, особено зимѣ, често се случватъ неприятни чрѣзъ подхлъзване. Избѣгватъ се и ония отъ гравирани тухли, тъй като по тѣхъ слѣдъ прѣме се образуватъ пакъ гладки пуктеки, които ги ирози. Коридоритѣ се освѣтлява обикновено отъ прозорцитѣ, то сѣ отъ нѣктѣ му страни. По стѣнитѣ му сѣ поставени закачалки за дрехитѣ на дѣцата, а по дъгъ сѣ практични подставки за чадиритѣ така устроени, че събиратъ водата въ единъ сѣдъ. На едно или повече мѣста въ коридора има кранъ за водата която е инсталирана въ всички етажи. Въ нѣкои училища по неговитѣ жгли или по прозорцитѣ сѣ наредени аквариуми, саксии съ цвѣта и други подобни.

Учебната стая.

Най-важната частъ отъ училищната сграда е, безъ съмнѣние, учебната стая. При нейния градежъ има да се внимава на много условия: голѣмина абсолютна и относителна, мѣсто и поврхностъ на прозорцитѣ и пр. Въ специалнитѣ наредби за любекскитѣ училищни сгради нѣма опредѣления за абсолютната голѣмина на стаята. Въ прускитѣ Allgemeine Bestimmungen, които служатъ за образецъ въ това отношение, има множество и точни опредѣления. Тамъ се казва: учебната стая може да бѣде най-много 970 дѣлта и 630 метра широка, стѣната къмъ свѣтлата страна трѣбва да има най-малко 320 м. височина, на всѣко дѣте трѣбва да се прѣсѣмъта 525 кубически метра издължително пространство. Любекскитѣ училища сѣ съ достатъчно голѣми и добри освѣтени стая. При постройката имъ е спазвано плоскостта на прозорцитѣ да бѣде не по-малка отъ 1/2 отъ оная на потона. Прозорцитѣ сѣ снабдени съ завѣси, които въ мигъ време се събиратъ навъ тѣхъ, така што ни най-малка частъ отъ злъбата не прѣчи за влизането на външната свѣтлина. Прозорцитѣ сѣ винаги отъ едната и то лѣвата страна на ученицитѣ. При разпрѣдѣлението имъ по стѣната, се пази да не бѣдатъ да сѣдъ единъ отъ другъ или отъ крайнитѣ ъгли, за да не оставатъ между тѣхъ не добри освѣтени мѣста. Високи сѣ най-малко единъ метъръ отъ потона. Никѣдъ не видѣхъ двойни прозорци, но не видѣхъ и проуки между частитѣ имъ. Въ нѣкои по-нови сгради, всѣки прозорецъ е снабденъ съ практично приспособление, чрѣзъ което той се притиска при затварянето на нѣколко мѣста и много нѣтъко. Горната частъ или частъ отъ нея се отваря чрѣзъ друго приспособление. То се управлява отъ телена връв, която постига до височина, достатъчна за дѣцата. Тази частъ отъ прозореца се държи отворена чрѣзъ релакното време, когато въ стаята нѣма обучение.

Потони и подържането имъ

Подътъ на учебнитѣ стая въ повечина е чамовъ. Дѣскитѣ му сѣ ко страни, тъй што отгорѣ не се ви и гвоздей. Всѣки 2—3 мѣсеца такъвъ потъ сѣ особено нечиризиливо масло, което, вили, се употребява много въ Германіи едно съобщение въ „Учил. Пригледъ“ че то се употребява вече и въ Бѣлорусіи не е още познато. Маслото сѣ Dilsenol или Staub-trenn и може да се отъ F. Kayser, Lübeck, Breisemgrasse. То прониква дълбоко въ дѣскитѣ и нѣ слѣдитѣ свойства: 1) прави ги непрѣзъ влагата; 2) понеже дѣскитѣ не между тѣхъ не се образуватъ познати процѣпи-складове на най-опасни организми; 3) запазва ги винаги чистъ, затова голѣма частъ отъ праха се за тѣхъ. Това, разбира се, намалява тѣхъ количеството на оня, който се движи духа; 4) прави ги по-нѣргави и сѣ малко хлъзгави. Това има за слѣдъ ставе много по-вече, понеже изтриването чрѣзъ него е намалено до минимумъ; 5) нѣтъ тѣхъ гладки дѣски (чрѣзъ мокри дѣски лотини) е леко и бързо. Въвжеждатъ масло се налага отъ икономични и хн съображения. Висѣто бѣажна обикновено както въ нѣкои софійски училища сѣ или паркетни дѣски, които стру сѣжко, нѣе трѣбва да опишаме това сѣ нѣкои тухлени училища, наприкладъ пара, полюветѣ сѣ отъ линолеумъ. Лино е 3—4 милиметра дебела мушамъ, наредъ платнени, гървени и др. вещества. Мнѣ налага и задѣля върху свършено платъ гонъ. Най-добри е тоя потонъ да се циментъ, смѣсенъ съ варъ и нѣсѣтъ, подложка не е практична, понеже нѣ прѣме да да се гравирани, които развѣ леума. Тѣхъ потонъ, съ което се задѣрка сѣ приготвя отъ терпентинъ и тухлѣ леума трѣбва вѣзнажъ въ 2—3 мѣсеца може съ особена смѣсъ приготвена отъ тинъ и обикновенъ востъкъ. Мазането чрѣзъ особена и извънредно тежка чѣтъ сложна е направата и подържката на отъ линолеумъ, но е много приподенъ на чѣ ме, че е и по-свѣтинъ отъ дѣтѣ нещата мушамъ. Линолеумъ, при раздържане може да трае 12—15 години, което се замѣня съ нова.

Отопление и вентилация

Отоплението на по-новитѣ училища трѣвно п. роно (Dampfmischerdruckheizung) нѣ сѣ въ земния етажъ, въ който е вено и жилището на слугата. Той сѣ

1) Коридоритѣ струа 1 метръ, постѣни до сѣрѣдинѣ.

тъ. Освѣтъ чистотата, намаляване въздуха за пожаръ, равномерността на топлотата, пр., що носи съ себе това отопление, е ефтино, понеже така се употребяватъ каменни въглища, откогато кога се сѣт десетини пещки. И друга една нота донесло у насъ инсталирането на таплинене: намаляване числото на учители и слуги.

Внимание е обърнато и на вентилационенъ чръзъ особеното устройство на стѣнѣ, то се поддържа и чръзъ комини, нагъ отворитѣ си въ стѣнѣ. Такива сѣтъ чръзъ лѣла телена връвъ. Тамъ, на парово отопление, инсталирано е въ сѣ него двойно вентилиране: чръзъ единъ въздухъ се изсмуква, а чръзъ други се струя чистъ въздухъ, илѣ чръзъ ята въ мазата, тъй че зимѣ бива мазко и лѣтѣ — хладенъ. Въ семинара при на тия двойни вентилатори е правено да могатъ да провѣтрятъ стѣнния въздухъ въ единъ часъ.

Тия устройства струватъ наистина скъпо, но за сѣдствие непокаряване здравето на ученици и учители. Чръзъ тѣхъ въздухътъ се пази съ сѣдна температура и чистотата, а ако по пода се набере прахъ, то въ лесното и бързото му прѣмиване, което, че училищнитѣ слуги сѣ свързано. При все че зданията сѣ много голяма тѣхъ има обикновено единъ слуга на пара напр. има 12 учебни и 10 други кабинети салонъ, баня, машини за отопление вентилация и пр. Метелето, чистенето на всички тия стѣни и салони, както и наметото на машинитѣ, се върши отъ единъ човекъ се плаща годишно 840 марки. Въ което педагогическо училище за не по-малко се плаща на 5 слуги и при все това е далечъ отъ да се сравни съ гукашъ, тъй виждаме, че скъпото е ефтино.

Черни дъски.

В учебни стѣни сѣ снабдени съ 2 черни дъски е неподвижно поставена въ сѣдната стѣна задъ катедрата, а отъ сѣ три крака и стои на нѣкое удобно нѣдъ ученицитѣ. Тукъ въведенитѣ дъски сѣ като най-добри въ сѣверна Германия, тъй да се движатъ нагоръ-надолу лесно, рѣменно тоже лесно се обръщатъ, за да се сѣ друга илѣ страна. Доставени сѣ отъ А. С. Lemke, Schulwandtafelwerke — цѣнитѣ на таблитѣ е зависима отъ тѣхъ голѣмина. Най-подходящата голѣмина е 120 с. м. Ония, които сѣ неподвижни и еднинна струватъ 36, а трикракитѣ — 48. Тия цѣни сѣ за нѣмнитѣ условия високи. Шуменското образцово училище ни напомнятъ съ нѣго по-голями

двойни (но неудобни) черни дъски, които струваха по 28 лева. Системата Lemke, направенъ у насъ, би стрували, може би, и по-евтино.

Въ нѣкои учебни стѣни не липсва окафитѣ учебни пособия, тетрадки и пр. под. Въ нѣкои училища тои е устроенъ катѣ въ дебелитѣ стѣни. Това има за цѣль намаляването портностѣта, на която може да се сѣира и задържа прахъ.

Училищнитѣ чинове.

Най-важното училищно покъщнина е бѣ самитѣ не ученичкитѣ чинове. Азъ имамъ възможностъ да се запозная досега съ много чинове. Както отъ учителитѣ, тоже отъ литературата по въпроса се прѣпоръчаватъ най-добри системата Rettig, картината на която дава по сѣната книжка отъ Училищна Липца. Тѣ сѣ изработени съобразно рѣшенитѣ на Нюрнберскитѣ конгресъ. Отъ 7—8 години нѣматъ въ Любекъ се доставятъ само тия чинове. Добри чинове сѣ твърди много. Неудобнитѣ ставане въ тѣхъ, изтъкнато въ дѣкарската конференция, е свързано незначително при бѣнитѣ многобройни прѣимущества. Всѣки отъ нѣмъ ученикъ въ продължение на 1 часъ на 15 минути прави. Чиноветѣ сѣ устроени тако за удобно сѣдане. Собственото това неудобство азъ не забѣлжавамъ тукъ. При станане ученикъ сѣ слата една кракъ долъ отъ нѣмъ чина истотъ правъ съ сѣмъ удобно допрѣли до сѣднитѣ. Тия чинове припомагаватъ и доставятъ фидоата Р. Zorn, Muller & Co. Schalkenburger. Сѣдната цѣна на разнитѣ голѣмини, доставената се чинари, е 22 30 марки. У насъ направенъ би стрували по-малко. Азъ познавамъ наши бѣ чино, които даватъ 20—25 лева за чино, а чино (какиито сѣ и Rettig онитѣ), които сѣ сложни, но сѣ нѣкои неудобства. Rettig'овъ системъ чинове, разпространени у насъ, би за нѣмъ тѣрвето на много нѣдъ, а, въкрамъ, бѣлестити и нѣкой левъ на обинитѣ, които да харчатъ за тая покъщнина повече.

Всѣки учебни стѣни сѣ снабдени катѣра. У насъ тази покъщнина се намиратъ въ класнитѣ училища, а тукъ — всеждъ. Любекскитѣ катѣри сѣ отъ особенъ нѣмъ нѣдъ високи (сѣ 2 стѣната). Разбира се, че освѣтяването нѣмъ прави нѣдъ на мазата, кѣдѣ всеждъ у насъ има. Другъ необходимъ покъщнинъ е катѣчето или самитѣта за книжки и др. и отпадатъ, оминанитѣ и термометритѣ. Нѣкои уч. стѣни сѣ снабдени съ малъ джѣнкетъ, въ които се пазагатъ картинитѣ нѣмъ учебни пособия, сѣмъ като се е посѣдѣло съ нѣмъ въ други има тѣмъ нѣмъ станане рѣсудвалитѣ дѣски и щендери и пр.

Украса.

Обърнато е тоже внимание въ украсата на училищната сграда. Фасадитѣ сѣмъ въ нѣмъ,

без много украшения, но съ вкусъ, а нѣкада по наметенъ стилъ градени. Вътрѣ по стѣни на салонитѣ и учебнитѣ стаи висятъ хубави пейзажи, картини исторически, бюстове на именити педагози и политически мъже и пр. Ички стаи са боядисани. Боятъ еж слабъ, рашения по тѣхъ съвѣтъ проси, но правятъ едно приятно впечатление. Изобилно изискванията хубавото все повече пламватъ приложба при идеалъ и вътрѣшното устройство на училищитѣ стради.

Училищнитѣ дворове на всички училища са градени съ тухли. Това устройство ги пази до една степенъ чисти. Училищни градини има само въ нѣкои училища, но тѣ сж тукъ учителски (главния учителъ обикновено), а не за полза на обучението.

Нуженици.

В устройството на нуженицитѣ се обръща голямо внимание. Въ по-новитѣ училища тѣ сж тѣ грижливо и чисто направени, че самата имъ чистота е гаранция за безопасането имъ. Такова имъ дори и малкото дѣте ще се пази да не оиде... Прѣвъ практични приспособения и извѣлно изпозвване на водата, мизизматъ въ тѣхъ е намалена до минимумъ, затова сж по мѣстни до самото здание или въ коридора, що то бединва съ гимнастическия салонъ и пр.

Всѣхто училища, основни и по-висши, си иматъ свой гимнастически салонъ, той е винаги сдѣлѣна и достатъчно голяма за да съ нѣкои по-малки отдѣления до нея. Вътрѣ е снабденъ съ всички нужни при игрането уреди: коне, висипи, скакелъ, бухалки, тояжки и пр.

Г. Грина за здравето.

Неукрѣпениятъ дѣтски организмъ се подава много лесно на разнородни болести, които по-рано или по-късно, по-бърже или по-бавно вършатъ своя разрушителна работа. Народътъ се намира въ училищата тѣмъ прѣвъ оная си възраст, която е най-критична за здравето. Понемъ е най-хрѣпка и податлива. Разбранитѣ интереси на държавата и общество имъ диктуватъ да взематъ по-близо до себе въпроса за здравето на училищната младежъ, и, както се види, дѣтската държава и общество сж ясно схванали тая си задача. Не само хигиеничнитѣ задания и добритѣ приспособения въ тѣхъ, но и рѣдъ други предби и занимавки сж насочени все къмъ една цѣль: грижа за здравето на училищната младежъ.

Гимнастика.

На първо мѣсто стоятъ тукъ гимнастикитѣ и игритѣ. Тукъ се играе гимнастика винаги усърдно и дѣтѣ и златъ, и отъ момчетата и отъ момчетата. Всѣки часъ по гимнастика се раздѣля на нѣколко части, при всѣка отъ които се упражняватъ

прѣдимно извѣстна група мускули, збора, всички мускули равномерно играватъ. За да се играе гимнастика, помѣта гимнастически салони и многобройни приспособения въ тѣхъ. Само въ (отъ 22) и нѣколко висши нѣматъ затова пакъ тѣ се ползватъ отъ общъ държавенъ гимнастически салонъ едно огромно здание съ 2 салона, отъ които, събличане, оорба и пр. Въ голѣ могатъ едновременно да играятъ до

Училищната гимнастика има за цѣлъ сѣтишното и прѣсѣждане въ живота, патриотическо, било като укрѣпителна гимнастиката е тукъ много разпространена отъ нѣтъ, наприхѣръ, се упоменъ държавния общъ салонъ се играе седмично 119 часа 75 часа отъ учѣ отъ дружества. А въ града има дружества се ползватъ и отъ други салони

Игри на градежитѣ класи

На голѣма по-мѣст сж тукъ игритѣ. Види се, близостта на Англия е оказала влияние. Ученицитѣ отъ горнитѣ нѣколко основни и повечето отъ училища излизатъ веднажъ седмично полъ ръководството на учителитѣ и широкъ градеки площи. Въ нѣкои обѣдъ се виждатъ тамъ нѣколко скакелъ, разпрѣдѣлени на класове или тимагъ, удрятъ или ритатъ тогъ, прѣсѣ. Такова игране е за нѣкои ученици въ. Напр., ученицитѣ отъ всички класовъ нара и препарандията излизатъ всѣки и отъ 5 до 7 ч. се занимаватъ по нѣтъ на учителя по гимнастика. Нарѣ нара и препарандията се закрѣпватъ лѣтото съ общи надирѣварвания, по при които се поддържаватъ, ползватъ външи и пр. Като поощрително срѣдъ надирѣварвания се устройватъ много деня за споменъ на седанската побѣта (тември) такива се устройва отъ гимнастическо дружество за горнитѣ всички основни мъжки училища. По поддържане, патриотически рѣши, скупване въ изобилие.

Купане и плуване

Едно отъ най-важнитѣ тѣлесни упражнения. На него справедливо се полага голямо значение, отколкото на гимнастикитѣ, понеже то кални тѣлото и движения, но и прѣвъ промѣна на тѣло и свързаното съ това бързо обилно изстива. То е сжмъ едно срѣдство за чистотата на тѣлото, а това е пакъ нѣтъ за здравето. Накрай, то се извършва турно-национална нужда. Морската сѣмания и огромнитѣ стапанствени сѣ

поощрява, и развитието на търговското плаване би било невъзможно безъ обичаята къмъ морето, началото на които е и къпането. Тукъ и държава и обществото, чрезъ училища, чрезъ печатъ и други средства се стараятъ да култивиратъ плаването и обичаята къмъ водата. А у насъ! — нѣ си моето учителство въ единъ градъ, тече голѣма рѣка. Ние тамъ забраняваме къпането, а тукъ и въ отдалечените училища и учителки, съ пѣсни отиватъ къмъ банитѣ, гдѣто обичо се

оказване на плаването въ училищата най-напредъ обществото за поощряване знатна дѣйностъ. Въ началото на къпане то се обръща чрезъ печатъ до тѣхъ, а частно до учебните власти и учители, да позволятъ и поощрятъ този спортъ. Тамъ, гдѣто учителите или тѣ заставятъ, че желатъ да ръководятъ класъ, става замяна на предметъ и ка, че къпането се поставя въ програмата — частъ. За подготвяне на учителските, устроени сж миналата и тая специални безплатни курсове. Къпането въ голѣмо градски рѣчни бани. Къпане се въ едно отделение подъ ръководството на учителя. Той и специалниятъ „поплаване“ подпомагатъ и учатъ дѣцата. Всички дѣца, които сж се състияна пати, знаятъ да плаватъ. Нѣкои изкусни, че не само при устроените дѣцата, но и при ония съ пѣсноплаватъ парични и др. награди. Не се плаща отъ дѣцата нищо. Еднакъ внася въ управлението на банитѣ то общество. Отъ свѣдѣнията на единъ вѣстникъ се вижда, че презъ мѣсецъ при тия общи училищни къпаня сж участие 1250 основни ученици и ученици по-големо е числото на ония отъ въ училища, както и на ония, които си иматъ. Съ тия уредби и поощрения се е стигнало, че къпането и плаването на дѣцата отъ училищната възраст стигатъ тия се виждатъ с. отъ тия и хитри и възрастни, малке и жени, които съ отиватъ на къпане подъ миналата, на банитѣ сж общи, една прѣвлада дѣцата за малке и жени.

Училищни бани.

Въкъ се много прѣпоруча устройване на училищни бани. Тая добра идея все още пробива патъ въ Германия. Прѣди години за тая пѣль и басейнови бани, но практиката сж посочила за най-добри за това сега се строятъ само такива. Статистика за стролитѣ се сега учи-

лищни сгради въ Саксония чета, че голѣма частъ отъ тѣхъ ще бидатъ снабдени съ бани и то все душови. Тукъ въ 5 основни училища има тоже душови бани. Ще дамъ кратко описане на най-повата, която е инсталирана миналата година въ семинарното здание.

Банята се помѣщана въ едно отделение на земния етажъ, което има дължина 10, ширина 7 и височина 3 метра. Въ единъ жгълъ се намира машината за стопляне на водата (доставена отъ фирмата Rudolf Otto Meyer — Hamburg). Тя е въ съобщение съ казана за централното отопление, гдѣ че при дѣйствуване на послѣдното, има нужда отъ особено палине на машината, то е въ банята. Струя отъ стоплената вода и струя студена вода въ съприкосновение то единъ кракъ, чрезъ който може да се намалява и увеличава количеството на едната или другата струя, т. е. да се получи струя съ нужната намъ температура. Отъ мѣстото за регулиране, една трѣба води смѣсената вода по тавана до другата страна на стаята, гдѣто се раздѣля на 8 по-малки трѣби съ дупчести обли рѣшетки на края. Подъ всѣки такъвъ дупъ долу на циментовия потонъ е направена малка наклонена водобитина съ голѣмина 100 X 70 X 20 см. Цѣлиятъ потонъ е посланъ съ греди, скочани като мръжа. По околните стѣни сж наредени скамейки за събличане, а надъ тѣхъ — закачалки.

Всѣко отделение има въ програмата си единъ седмиченъ часъ за къпане. Часътъ е поставенъ между другите. Презъ него на дѣцата се дава нѣкаква класна работа. Въ банята отиватъ тия, на които имъ е речъ. Раздѣлени на групи по 8, дѣцата отиватъ поредно, като взиматъ съ себе си отивателната си кърпа и гащи. На подложението подъ дупчетѣ дѣца, се пуца изначало по-топла вода, която тече, докато се напълни водобитината, що е долу на пода. Температурата се слѣди по термометъра, що е при управляющия топлината кранъ. Дѣцата сѣдатъ въ топлата вода, измиватъ се съ мылене и измиватъ чрезъ отворитѣ нечистата вода. Станами прави, тѣ отново се миватъ отъ душовата вода, която е сега по-студена, и излизатъ за изтриване и обличане. Въ това врѣме, слѣдната група се съблѣкла вече и влиза подъ дупчетѣ, за да се окъпе по сѣкия начинъ. Къпането на групата отъ 8 дѣца продължава 5—6 минути, значи, врѣмето отъ 45 минути е достатъчно да се изкъпятъ всички. Въ банята прислѣствува за пазене на реда учителъ на отделение. Машината се управлява съвършено леко. Това кърпни училищниятъ слуга

Рядко има дѣца, които да се отказватъ отъ къпането. Обикновено тѣ отказватъ съ нетърпение опредѣления за това часъ. Презъ миналата 1905/06. учебна година въ семинарното училище сж се къпали 98 5%, отъ общото число на дѣцата, а въ едно женско основно 92%. Не се къпятъ тия, които сж болни или на които е забранено отъ лѣкаря.

ЛѢТНИ УЧЕНИШКИ КОЛОНИИ.

Учменитѣ досега наредби не могатъ да опазятъ всички дѣца тѣлесно зрѣви. Условието на живота — особено за по-бѣднитѣ — похвалява по нѣкои тѣхъ съ боку крѣпкия тѣлески организъмъ, че става нужди отъ срѣдства по-разлики. Като такива се считатъ ваканциитѣ, лѣтнитѣ ученишки колонии, горскитѣ училища и пр. Най-популярни между тия срѣдства сѫ дѣтскитѣ колонии. Интересътъ, който изпослѣдѣкъ се силно прояви у насъ къмъ тѣхъ, както отъ почитаемото министерство, също и отъ печатъ ни, ме подбуди да се запозная по-близко съ любекската колония, още повече че тя е една отъ най-старитѣ миналата година е празнувала 25-годишнината ѝ.

Отъ прочитане на нѣкой отчетъ, както тоя напр. издаденъ по случай на това празнуване, може най-добре да се заключи, каква е силата на частната инициатива въ Германия и какво е неуморното постоянство, съ което се отичатъ пѣмцѣтъ. Въ тоя 25-годишенъ периодъ сѫ изхарчени като текущи 126 000 марки за колонии, направено е здание за 10 000 м., а сѫга дружеството разполага съ готовъ капиталъ отъ 24 000 марки. Три четвърти отъ тия суми сѫ събрани отъ членски вносове! По края на това лѣто дружеството е изплатило и поддържало въ колониятъ 3791 дѣца. Бюджетътъ за 1905. год. показва: 3073 марки събрани отъ членски вносове, 2629 отъ дарове на разни фирми и пр. подобни и 777 марки отъ дивид.

Въ 1881. година, следъ едно въззвание къмъ гражданитѣ, се набирагъ отъ доброволни помощи 2000 марки и вѣщата се рѣшава изпращането на 10 дѣца въ близкото село Oldesloe. Благодарнитѣ резултати и благодарнитѣ подаръци, получени на слѣдната година изпращането на 30 колонисти. Дѣлото, по-точно означено отъ многозаслужило «Общество за поощряване общеполезната дѣйностъ», а отпослѣ отъ особено дружество — неговъ клонъ —, взимало все по-широки размѣри. Въ 1884. год. на малкия полуостровъ Prival, що се образува при вливането на рѣка Гаве въ Нѣмското море, дружеството построява собствено здание за колониститѣ, което отпослѣ на два пѣти се уголява, а сѫга се проектира нова и още по-голяма пристройка. Въ слѣдвалитѣ години се изпращагъ все повече дѣца, докато за послѣднитѣ години тѣхното число достига до 212. Това число обаче, не отговаря на онова на нуждающитѣ се, което е обикновено 2 до 3 пѣти по-голямо. Сметнато на процентъ, въ тукашнитѣ колонии намиратъ достъпъ отъ 23 отъ жителитѣ, когато напримѣръ въ Хамбургъ процентътъ е два пѣти, а въ Бременъ и Дюсселдорфъ 3 пѣти по-високъ.

Присметането, прѣглеждането и изпращането на дѣцата става възл. основа на единъ правилничкъ, гдѣ отъ глѣди на които сѫ:

1. Въ колониятъ се изпращагъ само бѣдни дѣца, т. е. такива, родителитѣ на които не сѫ

въ състояние да понесатъ едно тѣлесно възвание въ нѣкое село или на моретъ съ тукъ неособениятъ обичай)

2. «Колониятъ сѫ прѣдизназначени бѣдничави дѣца, които се нуждаятъ въ въздухъ и добро хранене».

3. «Дѣца, страдащи отъ епилептич. болести и изобщо такива, които сѫ отъ особена грижа, не се приемагъ».

4. «Прѣзъ време на прѣживяванетоъ, родителитѣ могатъ да посѣтатъ само веднѣжъ, съ задължение да не чиникатъ работи за ядене».

5. «При трѣпане колко дѣце сѫ вземе съ себе 2 ката дрехи, 2 чифта достатъчно праче».

Горнитѣ параграфи се допълнягъ отъ подробности, които самата практика. Понеже най-бѣдни сѫ дѣцата въ рѣшено е, че числото на приети дѣца трѣбва да бѣже, общо взето по-голямо отъ онова въ *Lahlschule*, *schulen* и др. училища не се приеми. Числото на момичетата, общо взето, по-голямо отъ онова на момчетата. Тъ почитане изхожда отъ факта, че малко-слабичави и, като помагачки обдомашнитѣ работи, иматъ по-малко сѫ за тѣлесно излѣчение въ въздухъ на изпращанитѣ дѣца е била прѣтпо практиката е установила, че това неудобства. Въ послѣднитѣ нѣколко изпращагъ само 11—13 момичета, т. е. послѣдни учебни години. Изборътъ е най-главобѣдната, но и най-важна. Първо се иска прѣзъ дѣцата личенъ на родителитѣ, изложено въ особено. Възл. основа на тия заявления, става борь отъ комисия, състояща се отъ 8 членови: учителъ на съотвѣтното училище, колко други главни учители и нѣколко отъ настоятелството на дружеството. Избранитѣ, се прѣглеждатъ отъ членъ на когото е рѣшающе. Дѣцата, избрани дѣцата се подлагатъ още веднѣжъ на прѣгледъ. Отъ избранитѣ дѣца 20 се изпращагъ въ Oldesloe, а 132 по-голямо Prival. На Prival сѫ изпращагъ на 3 пѣти: прѣзъ юний, юли и августъ — първия и третия мѣсець — момчетата, а юний — момчетата, а юний — момчетата губягъ учебнитѣ си занятия.

Колонията на Prival имахъ отъ нѣколко пѣти. Тя се намира 18 километра отъ Любекъ, 100 метра далечъ отъ брега и около 300 — отъ градчето. Около зданието е една лѣзна, на гора. То е дугегадно: въ долния отъ за хранене, кухнята, жилището и стаята за вѣшитѣ на дѣцата, а въ широката спалня и 101 стаички за дѣцата. Когато отидохъ прѣвъ пътъ,

ха. При влизането ми, всички станяха на крака и ме поздравиха, а ония, въ училищата на които бяхъ хоспитиранъ, доидоха да се ржкватъ и да ми дадатъ 6 или 10 връщането ми. Всички изглеждаха бодри, весели и съзнателни за сложеното прѣзъ тѣхъ.

Животътъ въ колонията се води по единъ строгъ правилникъ. Неговите наредби сѫ, обаче, не за указание, откоякото за гощающаго гостя законното прѣзъ лопитѣ или то не е и възбрано. Въ правилника сѫ слѣдните указания: 1) въ 6 часа ставане, обличане и оправяне на лицата, 2) въ 7 часа обща хорова молитва, закуска и основно прочистване на леглата, 3) ако дѣца отиватъ да помагатъ въ кухнята, тѣ играятъ свободно, 4) въ 9 ч. втора закуска, разходка по морския брегъ, игри, 5) въ 10 часа общо капане въ морето, което се свършва отъ 4—6 минути, 6) въ 12 ч. до 2 слѣдобѣдна почивка, 7) въ 4 ч. слѣдобѣдно свободно време, 8) въ 4 ч. слѣдобѣдна почивка, 9) въ 4—7 ч. голѣма разходка по голѣмата Mecklenburg и др. мѣста, 10) въ 7 ч. до 8 ч. отиване въ леглата. Закуската първа закуска се състои най-често отъ яйца, какао, кафе, парче сирене, масло, подобни. Обѣдътъ се прѣдпоставя винаги супа, слѣдъ което се дава парче месо, картофи и др. и. На вечеря се дава супа, масло, какао и пр. и. работи. Изобилното се употребява мѣко. Голѣмо ядене се дава само веднажъ — на обѣдъ. Правото е: яде се много пѣти (5 пѣти), но не много.

Любекъ, 10. IX. 1906.

Назорътъ се упражнява отъ двама учители (при момчетата — учителки), а едритъ отъ дониминитъ по собственото желаніе. Тѣ се подготвятъ напредъ съ дѣцата съ безплатно хранене и квартира. Въ кухнята работятъ 3 едрини. Тѣ, освенъ готвенето, ператъ, чиятъ, метатъ и пр.

Всѣки нѣтъ се е констатирило, че прѣстои външето на дѣцата въ колонията има много добри резултати. Тѣ се забѣлѣватъ не само въ външния изгледъ, но и при тѣхното тѣло, а се отразяватъ, по признание на учителитъ, и на успѣха имъ. Учителитъ, раководители на колонията, сѫ задължени да тѣлятъ всѣка сабота всички дѣца. Отъ книгата за 1905 г. г. излиза, че 192-тѣхъ дѣца въ Ривалл сѫ събрали общо 516 килограма, т. е. срѣдно всѣко дѣте е придобило 2 70. За момчетата срѣдната придобивка е 3 30, а за момичетата 2 40 килограма. Едно момче е нараснало съ 7, а едно момиче съ 6 2 килограма.

Отъ бюджета за прихода-разходи въ дружеството за 1905. година излиза, че едно дѣте струва 30 60 марки — 38 10 лева. Дѣцата прѣстои въ колонията 18 дни. Раздѣлена сумата на дните, излиза, че единъ день прѣстоиане, струва за едно дѣте 1 35 лева. По свѣдѣніята на единъ наши вѣстникъ, подтържано на едно дѣте за единъ день коштува въ парижскитѣ колонии 3 лева, а при устроената прѣзъ 1904 год. отъ министерството на просвѣщеніето чешиска колония — 65 стотинки. Излиза, че у насъ се харчи два пѣти по-малко, отколкото въ Парижъ.





Уредба на учителския семинаръ въ Ауербахъ.

Отъ От. Нарановъ,

учителъ при кюстендилското педагогическо училище.¹⁾

Забѣлки за семинара.

Завѣто на семинара датира отъ 1876. г. Зема сръдно мѣсто между останалитѣ семинари, както по общото си състояние по количеството на учителскитѣ вѣщающиятъ ръководители (директоръ) — Paul Bartusch, зае длъжността на 1905. г., а прѣди него семинарътъ се отъ Dr Reuther, замѣстникъ на прѣдпенсионираниъ по-прѣдшениъ директоръ Zastufel. Застува да се забѣлжи, че мѣсто въ длъжностъ на новия директоръ въ какви особени промѣни въ вътрѣшния семинара, както очакваше колегията; пакъ не може да се отрече, че въ овѣя новъ духъ, особено въ прѣло-

вата, въ която се помѣщава семинара, както всички саксонски семинари, отнѣзи за учителки въ Дрезденъ и е интернатъ, прѣдставява отъ себе си триетажно здание съ фронтоната и двѣ крила, посрѣтъ които, на вѣстоинис отъ крилата, а особено отъ стан, стои нуждникътъ, скачени съ стѣна фронтоната постройка чрѣвъ. Може би билъ отъ интересъ за почина министерство плацътъ на семинарната и помещенията, които я образуватъ, би ме отвело твърдѣ далече съ количеството работна, ето защо, ще се ограничи само нѣкои отъ помещенията и на отъ тѣхъ да опиша състоянието.

Мѣсто на лѣтната ваканция (1905. г.) вѣща въ семинара тѣснога, ето защо лѣтното нѣколко мѣсечи прѣди прии, едно продължение на лѣтното жилище. Долниятъ етажъ на новата частъ е заетъ по настоящемъ отъ новото образцово училище. Учебниятъ

стан за семинариститѣ се помѣщава въ I етажъ, гдѣто тоже се намира и салонътъ за ялене. Обѣдната зала чрѣвъ особено приспособение е въ сношение съ кухнята, която се помѣщава въ партера. Тукъ въ партера се намира тоже и печката съ казана за централно парно отопление, кѣпалнитѣ и жилището на Hausmeister'a.¹⁾ Цѣлото дѣсно крило на втория етажъ се зема отъ сѣмейството на директора, който има право на безплатно жилище, отопление и осветление въ постройката на семинара. Въ втория етажъ се помещаватъ и нѣкои кабинети съ учебни пособия, общата работна зала и групнитѣ работни стаи, учителската стая и дулата. А въ третия етажъ спалнитѣ и залата за болнитѣ. Нѣколкото орела и пиана, помѣстени въ отдѣлни за всѣки инструментъ стаи, стоятъ отъ двѣ страни на коридора между I. и II. етажи, достатъчно дмечъ отъ учебнитѣ стаи, за да не нарушаватъ необходимата на обучението тишина. Въ всяка учебна и работна стая има 6—7 лампи за газово осветление. Прозорцитѣ на учебнитѣ стаи сж снабдени съ завѣси, които могатъ да се простиратъ и събиратъ въ лѣво и дѣсно, споредъ нуждитъ, тъй че да не закриватъ никога изцѣло лампитъ на свѣтлината. Вентилицията на учебнитѣ стаи става чрѣвъ особени отвори въ долния и горния край на двѣ сръщуположни стѣни. При силно разваленъ въздухъ се отваря горната половина на прозореца, по сръществомъ скрипци, по единъ много лекъ начинъ. Чиниетѣ, макаръ и не за всички класове, сж отъ една извънредно практична и хигиенична система. Социална желѣзна конструкция, обаче не съвѣтъ тежка, съ дървени подвижни сѣла и пазлища, които не произвеждатъ абсолютно никакъвъ шумъ при ставане и сѣдане; юбри и хубаво притворени маслинични отливачатъ тази система чинице отъ много други. Въ всѣка учебна стая се намира по 1, 2 или 3 черни дѣски, споредъ нуждитѣ.

¹⁾ Прѣдпривѣтъ, който е владѣлъ една година за време на семинара отъ 1882. отъ 27. сеп.

¹⁾ Прѣдпривѣтъ, който е владѣлъ една година за време на семинара отъ 1882. отъ 27. сеп.

на класа. Тѣ сж устроени тѣй, че посредствомъ жбесто колело могатъ да се вдигатъ, снитавитъ и обръщатъ, а чрезъ малки колелца на краката, да се мѣстатъ леко напредъ и назадъ, кжсо и прямо, за да се отстранява блѣдението. Дѣскитѣ сж дори и за IV. класъ (I. и II. уч. година) неначертани, защото сж прѣдначинени за учителя; почѣма рѣдкость е писане отъ ученицитѣ върху тѣхъ.

Богатството на кабинетитѣ съ учебни помагала по различнитѣ учебни прѣмети не е голѣмо, обаче, подбрано и съдържаше необходимото. Завидно е само количеството и качеството на картини изъ историята на нѣмската нация и ландшафти изъ нашата земя.

Гимнастическиятъ салонъ се помѣщава въ отдѣлна за тая цѣль постройка, достатъчно обширна и снабдена съ всички необходиминости. Отъ всѣки видъ орджие има по нѣколко, за да могатъ да играятъ най-малко 4—5 души наведнажъ. Не липсватъ тоже и орджия, прѣдначинени изключително за упражнение съ момичетата.

Акулата е обширна, хубаво украсена зала, въ която се извършватъ сутрѣшнитѣ псалмопѣния и молебствията въ праздненства. Въ нея се даватъ и чести концерти и литературни развлечения отъ семинариститѣ прѣзъ гражданитѣ и родителитѣ на семинариститѣ съ благотворителна цѣль. Тукъ се произвеждатъ и приемнитѣ, зрѣлостнитѣ и държавнитѣ изпити.

Обѣдната стая се отличава съ казармена простота. Много отъ ученицитѣ се хранятъ на крака по липса на столове. Храната, всѣкога достатъчно проста, прѣдизвиква и чести оплаквания отъ страна на семинариститѣ поради негодность за ядене. Често пжти прѣзъ седмицата нѣкои семинаристи се отказватъ да ядатъ въ семинара, защото храната не имъ се харесва. Въ такива случаи получаватъ отъ Hausmeister'a 25 пфенига назадъ и се хранятъ въ града. Всѣки интерненъ семинаристъ получава сутринъ (5³⁰ ч.) — I-ва закуска — кафе и парче хлѣбъ, намазанъ съ масло; II-ра закуска (9 ч.) — само хлѣбъ съ право, всѣки отъ свое кесе да си набави за подсллада на хлѣба, каквото ще; за обѣдъ (12.10) месо и зеленчуци (картофи, зеле и пр.); за плад-нишка (4 ч.) — само хлѣбъ и за вечера — кафе при сирене, салами, масло и пр. Контрольтъ за качеството и количеството на храната се възлага на единъ учитель, който е задълженъ да живѣе въ семинара и да се храни съ семинариститѣ.

Интердиктъ животъ налага въ работата и по-чивката извѣстенъ редъ:

- 5 ч. ставане;
- 5³⁰ ч. I-ва закуска;
- 6—7 ч. за I. и II. семинарни класове обучение, а за останалитѣ самостоятна работа;
- 7 ч. молене;
- 7—8 ч. за I. и II. семинарни класове обучение, а останалитѣ самостоятна работа.
- 8—9 ч. обучение за всички класове,
- 9 ч. II. закуска;

- 9, 10—12 ч. обучение за всички класове;
- 12—2 ч. обѣдъ и свободно отъ занятия;
- 2—4 ч. обучение;
- 4 ч. плад-нишка;
- 4—5 ч. обучение;
- 5—6¹⁵ ч. свободно отъ занятия прѣзъ;
- 7 ч. вечера;
- 7—9.30 работни часове;
- 9.30 молитва и лѣгане

Лѣтната програма и оная на празднична се отличава съ $\frac{1}{2}$ часъ отъ горѣпрѣдъ. Въ срѣда и сжбота слѣдъ обѣдъ има снѣнение. Въ свободното отъ занятия позволява на семинариститѣ да ходятъ.

За пазене редъ и дисциплина въ дежурни ученици, а общиятъ редъ и дисциплина се пазятъ отъ редовно дневно смѣняеми дежурни учители.

Обучението въ семинара и образцово лице (Ubungeschule) се води отъ 16 силъ, включая и директора. Отъ нѣколко сж съ пълно висше образование сж основни учители, повикани семинарни и съ врѣме назначени за редовни. Тѣ се ползватъ почти съ сѣмнитѣ, като сж станали редовни, съ каквито висше образование. Нѣкои отъ тѣхъ повикването имъ за семинарни учители шението имъ въ редовни такива, на работи.

Канцеларингъ на нашитѣ педагогически на тукъ липсватъ; прѣписката се самия директоръ, а касперството се нѣкой отъ учителитѣ.

Курсътъ на стоенето въ семинара годишенъ, както и въ другитѣ саксонски семинари. Приемането на ученици въ VI семинара става съ приченъ изпитъ, който произвежда прѣзъ м. февруарий. Всѣки свършилъ 8-годишния курсъ на основно лице, не по-старъ отъ 14 години, може кандидатъ-семинаристъ. За допущане до изпитъ се подава лично заявление до директора на семинара, придружено отъ документно свидетѣлство, 2) за успешно завършено 3) за досегашното образование, 4) за въведението и 5) обстоятелствено медицинско свидетѣлство. Прѣдметитѣ, върху които се приемниятъ изпитъ, сж: нѣмски езикъ, смѣтане, история, география и естествена история. Изискватъ се тоже свидетѣния и статистики и върху изучавани езикъ: латински и пр.

Репетирането на единъ я сжщи класу насъ е въ значителенъ процентъ, нѣма рѣдкость.

Слѣдъ 6-годишенъ семинаренъ животъ зрѣлостниятъ изпитъ (Matura), който се състои въ писменъ прѣзъ теоретически и устенъ прѣзъ мартъ. Изпитъ се състои: 1) въ изработването или дѣ темъ отъ педагогика, зададени,

а правилника за тия изпити, го дена по-рано) прѣводъ на латински текстъ въ нѣмски; чени отповори на нѣкои въпроси: I. отъ рия, II. отъ история и III. отъ естествена история, физика и химия, изработката на които да стане, съгласно § 6 отъ правилника изпити, въ продължение на 4 часа. Практическиятъ изпитъ се състои въ писмено изра-ботване на една пробна лекция отъ религия и въ други учебенъ прѣдметъ и получасовото практикуване. А устниятъ изпитъ става всички учебни прѣдмети, изключая изку-

ство. Въ пропаланията сж голѣма рѣдкост. Калитѣ изпита се съобщаватъ на окръжни инспектори, които, споредъ успѣха на изпитъ даватъ и съотвѣтно учителско мѣсто. За семинаристъ, издържалъ благополучно *Lehrjahrgang* е изѣженъ най-малко 3 го-ди да бѣде като помощникъ учителъ (*Hilfs-lehrer*), гдѣто му се покаже. Следъ 3-го-годишно учителство има право да се яви кандидатъ изпитъ (*Wahltaugkeitsprüfung*). Последенъ изпитъ бива писменъ, устенъ и технически. Писмениятъ изпитъ се състои: изработването на една тема изъ педаго-гическо, споредъ § 19 отъ правилника за изпитъ, се задава 14 дена по-рано, и 2) въ-просъ на нѣкои въпроси за обучението въ-то училище въпроси изъ различните прѣдмети (естествена история, физика и математика, история и география) въ-ржение на 4 часова работа подъ контролъ. Главната година темата е била: «Не знанието а можешето е цѣль на обучението въ-то училище» (*Nicht Kennen allein, Können Ziel des Volksschulunterrichts*). А въпроситѣ станатитѣ учебни прѣдмети за една отъ 3 сж били:

I. Естествознание.

Когато и гледането. Сметресения.

II. Математика.

Данъ куръджия иска отъ сребро съ 0'24 г. да образува 964 gr. сребро съ 0'625 г. Кожко грама чисто сребро трѣба да си на първата сорта?

Да се приведатъ доказателства, че всѣко отъ измѣренията на радиуса, диаметра, дъгата и съдържанието на крага може да се отъ кое и да е друго.

III. История.

Силното Херпоство Аксония отъ 1831—1866. год.

IV. География.

Изясня.

Кѣтъ какво се обуславя климата на Германия?

Устниятъ изпитъ се държи върху логика, психология, педагогика и училищно законода-телство.

А практическиятъ изпитъ се състои въ писмено изработване на една лекция, зададена една сед-мична по-рано, и 2-часовото и приложение въ-отдѣленнето.

Числото на ученицитѣ въ VI. класъ (I. учебна семинарна година) е 63, раздѣлени въ двѣ па-ралелки,¹⁾ въ V. кл. (II. сем. уч. год.) — 27, въ IV. — 31, въ III. — 29, въ II. — 26 и въ I. — 30, отъ които ученици 156 живѣятъ въ интернатъ, а останалитѣ, родителитѣ на които живѣятъ въ града, сж екстерни. Интернитѣ семинаристи, срдцу една годишна такса отъ 170 марки, получаватъ квартира, отопление, освѣтление и храна.

Учебнитѣ прѣдмети, които се прѣподаватъ въ семинара, сж:

1. Религия (1 ч. седмично);
2. Нѣмски езикъ и литература (1 ч. седмично);
3. Латински (VI и V. кл. — 6 ч., IV. кл. — 4 ч., III. кл. — 3 ч., II. и I. кл. по 2 ч. седмично);
4. Педагогика въ връзка съ психология, логика, етика и практика (5 ч. педаг. и 2 ч. практика и методич. упражнения за III, II. и I. класове);
5. Аритметика (3 ч. за IV. и I. кл. и 2 ч. за останалитѣ класове);
6. Геометрия (2 ч. седм. за VI., V., IV., III. и II. класове);
7. История (2 ч. седмично);
8. География (2 ч. с за VI., V., IV. и III. кл.);
9. Естествени науки (минералогия, ботаника, зоология, антропология, физика и химия) (2 ч. седмично, въ IV. кл. 4 ч. седмично);
10. Стенография (факултативъ V. и IV. кл. по 2 ч. седмично);
11. Френски езикъ (въвѣстенъ е една прѣзъ настоящата учебна година само за VI. кл.);
12. Музика (*пѣежка* — VI, V. и IV. кл. 2 ч.; *клавиръ* — VI., V., IV. и III. кл. 2 ч.; *органъ* — IV., III., II. и I. кл. по 2 ч.; *теория и теория на музиката* — по 2 ч. за всѣки класъ);
13. Рисование (2 ч. седмично);
14. Ръчна работа (IV. и V. кл. по 2 ч. седм.);
15. Кръсностисъ (IV. и V. кл. по 2 ч. седм.);
16. Гимнастика (VI., V., IV. и III. кл. по 3 ч., II. и I. — 2 часа седмично).

Поименование на учебната материя отъ всѣки учебенъ прѣдметъ и прѣставяне начина на обра-ботката ѝ, макаръ и да привлича вниманието съ достатъчната ограниченостъ на количественото, сравнително програмата на нивитѣ педагогически училища, не могатъ гукъ извърши, защото, едно, общитѣ положения за всѣки учебенъ прѣдметъ сж един и сжци за всички семинари, и интере-сующиятъ се би могълъ да ги намери въ законо-положенията на Саксонското краѣство, а детай-

¹⁾ Гордо ведостъ на учебната материя и раздѣла-та и години се открива въ програмѣта на семинара, семинаристѣ сж раздѣляни въ класъ съ жондиро-ванетоъ за учителъ по нѣколко мѣсеци, наричани «Виндери» (*Vinkler*).

литъ се промѣняватъ не само съ промѣна на учителитъ, а и съ промѣна на учебнитъ години и друго, защото това е една огромна работа, която губи съществено отъ стойността си при труда на Grulich — Unsere Seminararbeit, въ който сж изложени учебнитъ планове на нѣколко семинара, никакъ неразличаващи се или почти съвсѣмъ малко отъ програмата на тукашния семинаръ. Не се огранича да поименувамъ детайлно само учебната материя по педагогика и да укажа на нѣкои особености, изложението на които може би не ще да бжде безъ значение, въ останалитъ учебни прѣдмети.

Религията и религиозното обучение пропива цѣлото прѣбиванне въ семинара и въ всички учебни прѣдмети, въ които е възможно да се влѣе религиозенъ духъ, поради което, не може да се отрече, и въ учители, и въ ученици владѣе, видимо поне, едно религиозно настроение, особено подклаждано и подържано чрезъ честитъ молитвопѣния.

За изучаване на *латински езикъ* сж дадени най-много часове, при все това резултатитъ, ако се сжди по оплакването на прѣподавателя, сж слаби, и ученицитъ — поднасямъ тѣхни думи — «прѣвиратъ тоя езикъ като нѣщо мъртво». «На радо сърце бихме изучавали единъ модеренъ езикъ — френски или английски —, казватъ тѣ, и ползата за насъ би била много по-голяма, отколкуто изучаването на тоя отживѣлъ езикъ, малко или почти никакъ не ползуващъ ни». Едва отъ тази учебна година е въведено въ VI. кл. изучаването на френски, — досега, освѣнъ латински, другъ езикъ не е изучаванъ.

Музиката, както всѣки ще забѣлѣжи отъ числото на часоветъ и застъпенитъ инструменти, заема завидно мѣсто. Цигулка, клавиръ, оргелъ, игѣне съ теория на музиката, се изучаватъ усрѣдно. Инструментитъ (30 цигулки, нѣколко пияна и органа) сж притежание на училището и служатъ за групни и класови упражнения на семинариститъ. Покрай прѣдвиденитъ програмни часове, всѣка срѣда и сбота по 2 часа слѣдъ обѣдъ ставатъ и хорови упражнения. Свирането на пияно и оргелъ, макаръ и факултативно да е, се изучава почти отъ всички семинаристи.

Рисуването, ако и още безъ изработенъ планъ, се е освободило отдавна отъ своитъ орнаменти, геометрически тѣла и гипсови фигури, лежащи като непотрѣбностъ въ кабинетъ за рисуване и замѣнени съ свободното рисуване отъ природа и паметъ на листа, цѣттове, препарирани птици и животни, съсжди, пейзажи и пр.

При *гимнастиката*, покрай упражненията за зякчаване на тѣлото на семинариститъ, се правятъ и такива, прѣдначени за малки дѣца и момичета, които прѣстъпватъ да запознаятъ бждещия учителъ съ начина, трудноститъ и значението на нѣкои движения на тѣлото. При тѣх паричанитъ Mädchenturnen се употрѣбява вмѣсто тактъ, свирене съ пияно, помѣстено въ единъ жгълъ на гимнастическия салонъ, на подходящи маршови и валсови огжстени.

Ръчната работа, като учебенъ предметъ на послѣдно стѣпало. Въведена е съ класа: въ V. картонажъ и IV. дърволъ служи почти изключително за израбнѣкои необходими за семинара пособия. дѣлство работятъ всѣки часъ само по защото семинарътъ не притежава повече работни маси и за всѣки ученикъ прѣ година ще се паднатъ едва 4 часа за

Стенографията, макаръ и факултативна, се изучава отъ всички семинари и IV. класъ. Извънредно голѣма е пнея за семинариститъ при водене на въ врѣме на обучението по разнитъ па и послѣ, като учители, се прѣдст случаи, гдѣто тя имъ услужва. Же било, — защото не веднажъ съмъ ч нужда и азъ, като ученикъ, а пос учителъ, отъ бързи и точни бѣлѣжки въведе факултативно и въ нашитъ пед училища.

Обучението по педагоги

(Изъ официалнитъ съобщения на директоръ за семинара въ Auerbach).

Ходътъ на обучението по педагогика досега е зависелъ отъ обстоятел различнитъ стрѣкове сж били водени ржка — директорътъ на семинара, S Само методиката на религиозното о възложена на единъ отъ учителитъ п въ образцовото училище. Това сгруп педагогическитъ дисциплини улесняването на единство въ прѣдмета.

Стрѣковетъ слѣдватъ слѣдния ред: логия, дидактика, възпитание и истори дагогика, но разпрѣдѣлени въ тритъ класа не по дисциплини, а по количест обходимость отъ по-рано запознаване с материя отъ всѣка дисциплина на пед

Споредъ наредбитъ, практиката на с ститъ трѣбва да начене съ встъпването класъ, обаче, тя изисква да се дадатъ познания отъ обща и специална метод въ III-ия класъ, ето защо на първо поставя логика, материалътъ на която, ограниченъ, безъ да се намали, разбира зователната задача на тоя прѣдметъ, не и да се завърши и психологията въ сжш съ нуждната обстойностъ. Поради това класъ се изучава само онова отъ пс косто се налага за училищната практик налото отъ психология се прѣподава и слѣдни класа, като непосредствено подго за дидактика и възпитание. Така на обща дидактика и специална методика метното обучение слѣдва слѣдъ изуч отдѣла «прѣдставления» изъ психолог дика на правоучението се прѣдшестъ «образуване на нравственъ характеръ», а на смѣтане и геометрия отъ «образу

за време, пространство и число», въз-
— отъ «чувства, стрѣлениа и воля»

учебниятъ планъ по педагогика

III. Класъ.

А. Логина.

4 часа, отъ септемврь до дѣтската вѣкъ.

тъ, понятие и име.

и и видове понятия; сравнение на понятия; задржане и обемъ на понятията и прѣдметы; составни части. Различеніе по количество. Логическо различеніе.

Видове суждения. Грѣшки при умозаключения. Грѣшки при умо-

ствелства. Дедукция, индукция и косвено

ство. Грѣшки при доказване.

послѣдъ за намиране на доказателства.

не на противорѣчия чрезъ разширяване,

ане и допълняване на понятията.

чно и догматично изложение.

В. Психология.

1 часъ, отъ септемврь до края на ноемврий.

ния.

ставления. Сравнение съ усѣщанията.

на прѣдметитѣ. Задржане на прѣ-

дукция.

Образуване на отвлечени понятия.

ка на прѣдметитѣ, съ които дѣтето до-

уване на суждения и значението имъ за

ето.

ключаване.

С. Дидантина.

1 часъ, отъ декемврий до края на мартъ.

итуирне на лекции: формални степени

подготвяне на учителя за една лекция.

нията ставатъ върху учебна материя, взе-

различнитѣ учебни прѣдмети на осн.

повторения и мѣстото имъ въ една

си и отговори.

тене на «Линхардъ и Гертруда» отъ Пе-

около 1/4 год. подъ ръководството на

Методика на *реалитѣ* отъ (Великденъ до края на ноемврий): Нагледно обучение, Религиозно-нагледно, Естествознаніе, География и История.

В. Психология (декемврий и януарий). Образуване на прѣдметитѣ за време, пространство, форма, движение, число; азъ и ние, самостоятел-

С. Методика на смѣтане и геометрия (февруарий, мартъ и априлъ).

Д. Четене на биографията на Песталоци отъ Hunziker или Seydarth, 1/4 год. подъ ръководството на учителя.

I. Класъ.

А. Методика на пѣски еликъ (май и юний).

В. Психология: Чувства, ефекти, стрѣлениа, воля.

С. Възпитание: (октомврий и ноемврий). Управление. Възпитателно обучение. Дисциплина.

Д. Биографията и съчиненията (ноемврий, декемврий и януарий) на Лютеръ, Меланхтонъ, Ернстъ Набожинъ, Коперникъ, Франке, Русо, Базелъ, Салцманъ, Роховъ, Песталоци, Хербартъ и Дюрингъ.

Е. Четене на «закона за основното образование» и официалния учебенъ планъ (програма) при повторението на специална методика.

Забѣлѣжки върху начина на разработката.

«Ако споредъ изложениа планъ логиката е поставена въ начало на обучението по педагогика, не значи, че въобще тъй е най-добре да се начева. Тукатната разработка на логиката се гради въобще върху наукитѣ, най-вече върху естествена история и математика, които много допълнява и придава възгледи, които осигуряватъ едно средство за нѣвно илустриране на методикъ по различнитѣ прѣдмети. Само свързване на логиката съ психология, както това се изнесва въ учебния планъ съ думитѣ «обучение подлага се основна въ психология и логика», е нецѣлесообразно, поради нормативния характеръ на логиката, несъвместимъ съ описания и ученията на психологията. Но, разбира се, не-послѣ се дѣлатъ при психология усѣщания пакъ върху процеса на мисленето». (Schaffelder).

При обучението въ логика, психология и дидактика не се употребява никакъвъ учебникъ. При всѣки даденъ срокъ въ разговоръ, помислитѣ заключения съ помощта на малки и велики се обработватъ и формулиратъ. Тукъ се има прѣзъ видъ да се развие наблюдателна сила и чувството на истината, прѣзъ дѣлдане да се затвърди приобита мисль и намери какъто нейното значение, тъй и снова, което потвържда и което прѣзъ на приобитото и.

Въ време на обучението не се позволяватъ никакви забѣлѣжки: самоучието и самоучае на ученицитѣ при обработката на дадена материя не бива да бъде ни най-малко нарушена. За мѣнето и повторението на всѣка учебна материя става възъ основа на повторителна разработка на същата материя въ слѣдующия мѣсяцъ отъ учебникъ, комуто е казано, че не трябва да се

същия оня ходъ, какъвто е билъ при преподаването на урока, а да излезе отъ общото, което е спечелилъ тогава, да го укрепи и обоснове. Въ същата смисълъ се изисква и писмено изложение на придобитите мисли отъ всички приключилъ частъ въ една специална за тая цѣль тетрадка. Като се свърши на извѣстенъ отдѣлъ, става прочитането му отъ даденъ учебникъ, за да се даде възможностъ на семинаристѣтъ да се запознаятъ по-обстойно съ прѣдмета и да чуятъ мнѣния, които не сж въ съгласие съ изучаваното.

Обучението въ психология излиза всѣкога отъ опита и познанията на семинаристѣтъ и се допълва и уяснява съ примѣри отъ история на литературата и прѣпоръчани за прочитъ четива. При похватитѣ и мѣрките, които налага практиката въ образцовото училище, както и при ученето на педагогика, за та може да се схване и разбере даденъ методически такъ и поставка чрезъ прилагането на *психологично схващане*, и да се развие постепенно едно *методическо разбиране*, се изисква винаги психологична мотивировка.

Разработката на материята отъ специална методика става по 2 начина: или поставенитѣ задачи отъ методиката на даденъ учебенъ прѣдметъ въ разговоръ и съ факти отъ практиката при помощта на психологията се разглеждатъ и уясняватъ, или пъкъ обучението се гради на пѣкое добро специално съчинение по методиката на прѣдмета, а особено, ако то прѣдлага и пробни лекции, които, разчленени и уяснени въ хода имъ, се обсъждатъ и критикуватъ въ обосновката на възгледа имъ.

При това методиката на прѣдметитѣ не се ограничава само съ по настоящемъ необходимото за семинариста, а, възъ основа на оригинални съчинения, го запознава и съ историческото развитие на прѣдмета и методитѣ му допояко разбира се, токолько това има значение за владѣние на теорията и практиката му. Отъ всѣко съчинение се съобщава само оная частъ, която дана добри, нови мисли за прогреса на методиката и която показва приложението на дадени принципи въ практически примѣри. Следъ това наставлява едно сравнение съ опита на минали и настоящи съратници въ тая областъ и опѣнене на началото, отъ които излиза методикѣтъ. По този начинъ ученикѣтъ се научава да разбира прочѣнитѣ въ историята на методиката, като една необходимостъ за вътрѣшното ѣ развиване, която наставлява тогава, когато се почувствува недостатъкъ или прѣкъляване въ разбирането и приложението на дадени мисли. Най-сетнѣ не се изпуска и случаятъ, като се показва на извѣстни оригинали, да се уясни, какъ прогресътъ въ науката въ обще дава за съдѣствие и прогресъ въ основното образование — било по отношение на учебната материя или по отношение на методитѣ; и по-нататъкъ, какъ и другитѣ културни движения на отделни нации, особено германската, сж оставяли слѣди въ методиката на отделнитѣ прѣдмети въ основното училище.

Обучението по история на педагогиката начева съ материя отъ прѣмето на рефератъ и разглежда само тона, което чтение и въ връзка съ основното учение се въхва и частенъ прочитъ на оригинални чинения, raccomandati отъ учителя; като II. кл. — «Линхардъ и Гертруда» и «Фията на Песталоцци».

Хоспитиране и практика

Хоспитирането на семинаристѣтъ въ IV. кл. съ наставляване на второто въ практиката съвмѣстно съ часонѣ за хоспитиране въ II. кл., продължава и въ I. кл. Семинаристѣ сж раздѣлени на 5 групи. Въ I. кл. на отделнитѣ седмици върху семинаристѣ двата класа (II. и I.) става, като се извърши индивидуалната имъ учителска съживостъ на темперамента, и наче въ I. кл. и изразяване. За практиката прѣдметъ е I. кл. семинаристѣтъ биватъ хоспитирани, шото практиканти, които не сж едно, да се паднатъ поне въ една въ седмица заедно. На всѣка група послѣ лекцията въ нея се даватъ методически наставления и пѣлъ всѣки отъ преподавателитѣ въ обичайно училище има въ разположение седмично по 1½ часа. Приблизително съ I. кл. въ I. седмици става промѣна въ практиканти, мети на всѣка група. За по ясна прѣдметъ тая группировка и промѣненитѣ слѣди сж

Отъ II. семинаренъ класъ

Група А.	въ IV. кл.	има свещ. история	1
» » »	IV. » »	свѣтане	2
» » »	IV. » »	прѣдм. обучен.	3
Група В.	» II. » »	нѣмски езикъ	4
» » »	II. » »	рисуване	5
Група С.	» II. » »	естествознание	6
» » »	III. » »	религиозно вѣдане	7
Група Д.	» III. » »	свещ. история	8
» » »	III. » »	нѣне	9
» » »	II. » »	история	10
Група Е.	» I. » »	свѣтане	11
» » »	II. » »	география	12

Практиката начева съ началото на учебната година, и промѣна на групитѣ става на 28. септемврий, 3. ноемврий, 15. януарий и т. д.

Отъ I. семинаренъ класъ

Група А.	въ I. кл.	има религия	1
» » »	I. и II. » »	гигиена	2
Група В.	» IV. » »	четене	3
» » »	I. » »	нѣмски езикъ	4
Група С.	» II. » »	катехизисъ	5
» » »	I. » »	естествознание	6
Група Д.	» II. » »	свещ. история	7
» » »	III. » »	нѣмски езикъ	8
» » »	I. » »	геометрия	9
Група Е.	» I. » »	история	10
» » »	II. » »	свѣтане	11

начева съ началото на учебната година на групите: септември 2. юний, 17. октомврий, 22. декемврий и 12.

по известень предметъ на всѣхъ шестдесѣтъ отъ образцови училища и учители. Въз основа на държавния лекция се избира и дава на възрастна обработка материя за пробни изпитания за разработка и тържане догматично прѣдварително съ цѣлата въ указва на практикантите и ръководителите могат да се позоватъ. Всѣка работна отъ практиканта писмено, се дава на учителя, който я прѣглежда забѣлѣжки, и при съвѣтъ незабавно обработка и на повторното и на изпитането на лекцията става въ прѣдварителна обработка учителя, който, при това, се стреми съ забѣлѣжки и подготвя часа да допълни изпуснатото, да даде на дѣлото и да го закрѣпи. На държавна лекция носи впечатление и въ повечето случаи догматично. За упоменатото обсъждане и въ държане на лекциите се прѣдварително двѣ половини седмично. Прѣдварителната практика на известна група по това, става запознаване на групата съ работната и; а следъ свършването прѣдлага е на бесѣда върху относителни особености въ учениците. Въ свѣтлината часовието по различните семинари съ практиката въ образцово, тѣтъ и зми. — За цѣлата последния часъта начева отъ 6 часа, а въ образцово отъ 8 часа сутринта, тъй че въ безъ врѣмѣ за останалото обучение деветно 2 часа практика и хосинтиране

и по отношение на образцово училище (Ulungsschule).

Училища въ свързаното съ семинара училище се приематъ момчетата и момичетата родители, които се задължаватъ 30 пѣрвения мѣсечна такса училището и учениците въ образцово с ограничено. Въ всѣхъ класъ (двѣ) въдържа не повече отъ 35 дѣца. Училище е 4-класно, а директъ на школо и въ всички основни училища. Въ класовете се състоятъ отъ по 12 ученика. Слѣдването на отѣленитата въ стѣпане на учебни години и издѣлене на учебни материя въ групи, всѣхъ отъ които се издѣля годишна съвѣтство съ двѣтъ въ единъ класъ. — Обаче съвѣтането не се подготвя на това стѣпане. Прието се води по отѣлно съ помощта на тихите занятия. Помедалото стѣ-

ване на учебния материятъ се издѣлява отъ обстоятелството, че съставянето на програми и разпорѣдѣнието на учебния материятъ по учебни години е работа на прѣподавателите учители, а не на официални прѣписания. Последниятъ дава само общите положения, върху които трѣбва да стане програмата. Сжикото ищѣе е и при останалите основни училища. Тукъ съставяне на програми за всѣки видъ училища е работа на учителските конференции, би въ окръжии и участкови.

Дневните занятия за IV. класъ (I и II. учебна година) продължаватъ 4 часа — 2 прѣд и 2 слѣдъ обѣда, изключая срѣда и сѣбота —; за III. класъ (III. и IV. учебна година) 5 часа — три прѣд и два слѣдъ пладиръ; за II. класъ (V. и VI. учебна година) и I. класъ (VII. и VIII. учебна година) 6 часа — 4 прѣд и 2 слѣдъ обѣда.

Сутринъ обучението начева отъ 8 часа, а слѣдъ обѣдъ отъ 2 часа. Междуучасията сж твърди кратки: само между I и II. часъ има пауза отъ 15 минути, прѣзъ което врѣме семинаристите и учениците отъ образцовото училище, които сж си довели отъ дома храна, закухватъ; останалите паузи сж само отъ по 5 минути. Дългите паузи сж въ врѣмѣ на обучението, защото забѣлѣзано е, че, щомъ дѣцата играятъ по-дълго и се изморятъ, не могатъ да се успокоятъ веднага и биватъ невнимателни прѣзъ часа на обучението, казва единъ отъ прѣподавателите. Но, че за въ угода на «тръпане знания», шѣ врѣмѣ здраве на духа на дѣцата, — това не се схваща или не се иска да се схване.

Върху обучението въ образцово училище.

Сжшествената частъ отъ работата по командировката ни, споредъ схващането ни, е проучване развитието и прийоми на обучението въ образцовото училище, защото нашата задача отчасти е да образцови учители ни налага повече познания въ тая областъ. Но тъмъ тая областъ тъй много се детализира, че изложението и въ единъ рапортъ става мъчно и нежелателно, ако трѣбва да бждатъ ищѣлно разбрани. Само скицирано изложение не дава ясна прѣдстава, а обстоятелството на тѣ мѣсечна работа. Ето защо върху обучението по отѣлените прѣдмети азъ ще обидна прѣдъ почитаемото министерство само общи бѣлѣжки и намекавания, а ядката отъ стоемето ми тукъ — методи и прийоми — остава като капиталъ въ мѣнъ за бждеща работа.

Обучението въ семинарното основно училище, както и въ всички основни училища на кралство (жаксония, обхваща слѣдните учебни прѣдмети: религия и правоучение, нѣмски езикъ (граматика, четене и писане), сѣлване, геометрия, история, география, естествена история, природовѣдѣние (физика и химия) — наричани Realien, иѣене, рисуване, гимнастика, френски езикъ (факулт.), ръководство. Рачната работа липсва и се счита като прѣдметъ на занаятческите училища, но не и на основното училище.

I. Религия.

(За I. и II. класъ 4 ч. седмично, за III. и IV. класъ 3 ч.)

Задачата на религиозно-нравственото обучение е да подпомогне развитието на религиозно-нравствено чувство въ малежката чръзъ въвеждане въ историята и разбирането на христовото учение.

Обучението въ религия обръща всички учебни години. Пръз първите две учебни години върви отчасти съвмѣстно съ предметното обучение Религиозното обучение обхваща библийска история и катехизисъ.

Како учебни помагала се употрѣбаватъ библията, единъ сборникъ отъ черковни пѣсни и катехизисътъ на Лютера.

Библийскитѣ разкази отъ стария и новия заветъ образуватъ основата на религиозното обучение пръз първите 4 години; при обработването имъ се запаметяватъ извѣстни библийски нарази, черковни стихове, части отъ катехизиса и молитви.

Пръз последнитѣ четири години учебниятъ материалъ се разширява, като се туря въ зачислюемостъ отъ катехизиса и се дава най-голямо внимание на живота на Исуса Христа и апостолитѣ.

Часовете за история на християнската черква не се прѣдвижватъ, по-важнитѣ моменти отъ история на черквата се взиматъ при обучението въ история.

Обучението въ катехизисъ почива върху малкия катехизисъ на Лютера при съпоставяне на светото писание, черковната история, всѣкидневния опитъ и разкази изъ читанката. Като приложение къмъ обучението въ катехизисъ се наизустяватъ извѣстни число черковни пѣсни.

Холътъ на обучението при всѣка методическа единица отъ библийскя история носи два характера: или 1), опирайки се на живота и излизайки отъ него пръзъ развѣствително пълно ситуационно изяснение, се прѣдава даденъ разказъ, отсѣлнитѣ припоказанья и въ край, най-кратко скициранъ, или 2), въ по-горнитѣ класове се разказва съ думитѣ на библията и отсѣлнитѣ се въдълбочава ситуационно и морално. Чудесата на библията се взиматъ като явления, които и сега стѣватъ и личатъ да ставатъ въ живота подъ силата на Всемогущия. Богъ помогналъ на евреитѣ да се избавятъ отъ египтянитѣ чръзъ Мойсея. Той помилъ и днесъ на нѣкои хора чръзъ други. Попаденията на милостиня въ нужда, успѣшната работа на лѣкаря, отаритията въ науката въ днешно време сж божии чудеса, извършени само отъ човѣшка ръка; тѣ сж равни по достойнство за изучаване на ония изъ библията, макаръ, поради честото имъ повторение въ живота, да се взиматъ намъ за обикновени произшествия.

2. Нѣмски езикъ.

(За всички класове по 4 седмично)

Задачата на обучението въ езика е както да подпомогне разбирането, писменото и правилно усотрѣбление на литературния говоръ, тъй и да съдѣлва за облагородяване на духа и

сърцето на младостта пръзъ въвеждане въ литературното богатство на народа.

Образуването на говоръ се прѣдѣлва въ часове по езика, а въ продължение на обучение. Много отъ учителитѣ въ природознание, законъ божии и пр. случайно срѣщнатитѣ думи съ съчинитѣ въписване на червата дѣска, като вниманието на ученика върху правописъ.

Обучението въ езика се състои: 1) изяснения на говоръ, 2) четене и 3) писане срѣствително къмъ тѣхъ се даватъ и 4) граматическия.

Упражненията въ говоръ начепатъ предметното обучение — описание на произшествия и свършватъ съ съдѣлване на читанката. Обръща се внимание на яснотъ въ изговора, на правилностъ, смисленостъ и послѣдовностъ въ мисловия изразъ. Значения на говоръ се считатъ и наизустъ декламирането на проза и поезия изъ учебника.

Пръзъ всички часове на обучението на пълни и точни отговори, дадени на едни и същи въпроси и отговори въ пѣти по единично и въ хоръ за едни думи и пръзъ последната учебна година всички учители отиватъ и до педагогическа часть, въ който ученицитѣ да не изговаряватъ мисли, изказани отъ нѣкой ученикъ, въ хоръ по нѣколко пѣти. Уговоренето се счита отъ всички учители подходящо сръдство при мемориране.

Четенето има за задача съобразно учебната година да привикне ученицитѣ на изясняване на звуковетѣ, на плаване и внимане на прѣдизнаенитѣ знакови, на и естетично гонуване и разбиране смисла на прочетеното.

Како учебни помагала служатъ букварътъ и читанката.

За норма на обучението се счита първата година да се изучатъ буквите, втората година да се четатъ съблюдение на думи и изречения, малки разкази, въ последнитѣ години да се свикватъ пълно и логично и разбрано, говорено и четене.

При обработване на отдѣлнитѣ четени II класъ се даватъ литературни бѣлки и истинични обяснения.

Хоровото четене, е на необходимостъ ритъ училища за едновременно учение всички ученици и на наимень конфектъ крѣпа, зема почетно мѣсто.

Добро впечатление прави драматизацията на дадени разкази. Безъ да обръщаме внимание на изучаването имъ, ученицитѣ по единично сж радостъ драматизиратъ отъ известни разкази и по такъв начинъ на прочетеното логиченъ и естетически.

Обработката на материала изъ учебника при всички учители взима съдѣлване на

прочитане отъ учителя съ глухо слѣдъ въ долнитѣ класове) отъ страна на 2) четене въ хоръ, 3) обяснения, живо четене, 4) повторно четене въ рѣдметно или морално възбуждане въ холни случаи драматизиране между ученици, ученици и ученици и между ученици въ хоръ.

Писане въ седмичната програма се разпорежда въ краснорисъ, праворисъ и правописъ. Упражненията въ краснорисъ прѣдприиматъ дѣлата на просто, ясно и кратко. Прѣзъ първата учебна година писане въ първи рѣдка за рѣдка съ четенето; а въ втората учебна година писането съ място то съ място не намира място ни прѣзъ прѣзъ втората учебна година) обхваща на думи и изречения отъ чернитѣ дѣла, прѣдидежавано отъ единично писането и главна апликация по генетически писането се води почти явното под въ и придижитѣ въ горнитѣ класове послѣдния класъ се пише въ рѣдка съ единични редове, до втората начертани тетради съ извѣстни редове. Правориснитѣ упражнения прѣдприиматъ на рѣдката на ученика живо писане (ортография). Тѣ се градиенето, граматиката и целокунното. Тукъ спадатъ прѣписванята отъ чернитѣ писане отъ паметъ, писане по дадени дѣлаване. Въ много случаи упражненія въ краснорисъ и праворисъ върватъ съ прѣдидежавано отъ втората учебна година упражненията въ съчинение начеватъ отъ втората година. Тѣ прѣдидежаватъ привикване то и послѣдовно изказване на мислитѣ въ описания на мѣстности, явления и изказване, сравнения, писма и пр. Всѣко упражнение прѣдидежавано отъ 2—3 часова обработване на материята, формата и то то тѣква степенъ, че работата се счита за самостоятелно извършване. Мѣсто паметъ на черната тѣква спадатъ думи отъ всѣко изречение за поддѣла на мислитѣ въ съчинението.

Всѣ ставатъ въ класъ или прѣзъ на писмената работа върху черната тѣква прѣзъ прѣзъ въ поправане отъ учени прѣзъ томажно прѣдидежаване отъ обяснение въ особено часъ на поправки, направени отъ ученицитѣ въ часъ.

Всѣ по граматика подпомага разширяването на употребленіе на езика прѣзъ граматически познания. Тѣ се даватъ особено часове, до често въ връзка съ писането и изречитѣ, а особено въ първи класъ (I, II, III и IV учебна година). Учебна година начеватъ етимологически часове разширяватъ най-първо на прости дѣла и на сложни. При обучението

по граматика десетинитѣ, отсѣжватъ назадъ прѣзъ разбирането на членно-граматическо явление и основното му упражняване въ четеніе и писане въ говоръ.

3. Смѣтане.

За I, II и III класъ (ученици) и IV класъ (ученици) 4 часа седмично.

Поставената задача на обучението по смѣтане е, да научи ученицитѣ сигурно и самостоятелно да прѣдидежаватъ дѣла въ всѣхъ класовѣ.

Учебниятъ планъ за първата учебна година е: събиране и изваждане въ кръга на числата до 12; обаче, по думитѣ на прѣдидежавателитѣ на тоя прѣдметъ въ IV класъ, членното му време (3 часа седмично) не позволявало да прѣдидежаватъ десетинитѣ; за втората учебна година: събиране и изваждане въ кръга на числата до 100; за третата учебна година: умножение, дѣленіе и дѣленіе въ кръга на числата до 100; за четвъртата учебна година: смѣтане въ кръга на числата до 100; за V и VI учебна година: смѣтане съ числа по-големи отъ 1000, дробни и пр., за VII и VIII учебна година: десетинитѣ дробни и рѣдидежаване задачи и прѣдидежаване класъ и тощо.

Мѣрнитѣ и телитѣ се изучаватъ прѣзъ първитѣ 4 години.

Изчисленията съ прости дробни, като $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ и пр., начеватъ още отъ III учебна година, по висшии класове.

Силно впечатление прави съвѣтъ рѣдидежаването на материалъ, дори и прѣзъ първата учебна година. Възгледъ руското смѣтане, прѣдидежаването и числовитѣ картини, тока зана и въ прѣдидежаването, както казахъ, съвѣтъ рѣдидежаването, не съвѣтъ друга нагледност. Уметвенитѣ и абстрактнитѣ изчисления се считатъ като доказателство на сигурно властие на материала. Дѣлитѣ на единици отъ прѣдидежавателитѣ казватъ: "иномъ като ученицитѣ прѣдидежаватъ умствено, не може да изчислятъ и писмено; властие ли ученицитѣ всѣхъ видове прѣдидежаванія съ абстрактни числа, бързо привиква и на прѣдидежаването на именитѣ числа и задачи изъ живота". За жѣлостъ, имахъ случай да видя, че опитѣ на учители да рѣдидежаватъ ученицитѣ една задача отъ събиране и изваждане, не особено мѣчна, особено за послѣдната учебна година, бѣ прѣдидежаванъ съ тоякви мѣрности, поради това на привикъ къмъ разсѣждане. Учителитѣ ни обясни, че, обикновено, прости и комбинирани задачи съ именитѣ числа и разсѣждането се рѣдидежаватъ единъ въ края на учебната година. Обучението тѣ се води, щото всѣко да бѣ механизмирано. (Всѣко отъ горнитѣ два класа съ особена десетиния прѣдидежаватъ абстрактни числа съ именитѣ рѣдидежаване, като всѣко прочитане на числата, изговарятъ образувателитѣ на цифри. Напротивъ, въ долнитѣ класове, особено прѣзъ първа и втора учебна година, тѣто механизмирането не е успѣшно, а конкретизирането на числата не се прѣдидежаватъ съ прѣдидежаването до усвоаване на обрѣдъ.

и понятно прѣсмѣтане, дори и на тая жалка областъ, придиждана въ учебния планъ на тия дѣти готини.

Голѣма рѣжкостъ сж както рѣшаването на практически задачи, тъй и писменитѣ упражнения на черната тѣска при съдѣйствието на цѣлия класъ.

Обработката на методическитѣ единици изъ обучението по смѣтане по казуса на формалнитѣ степени е абсолютно изключено, обаче частъ отъ тенденцията въ процесъ на заучаването е запазена.

Въобще казано, колкото обучението при други учебни прѣдмети показва добри методи и почвати, толкова по-много при смѣтането човѣкъ сизира най-отживѣли и прогивопсихологични прийоми.

4. Геометрия.

(2 часа седмично).

Обучението по геометрия е поставено само на момчетата; момчетата не се нуждаятъ отъ познания изъ геометрия и прѣзъ туй врѣме се занимаватъ съ ржководѣние.

Задачата на тоя прѣдметъ е, да запознае момчетата съ пространственитѣ величини и да даде нуждната подготовка за конструирането и прѣсмѣтането имъ.

Обучението начева отъ I. класъ (VII. и VIII. учебна година). За прѣдставяване на форми, протеженията, построенията и измѣренията и нати се излиза отъ естествени или изкуствени прѣдмети, наподобия геометрическитѣ тѣла или пъкъ отъ самитѣ тѣхъ, но никога отъ точка, линия, или плоскостъ. Всичко въ обучението по тоя прѣдметъ излиза отъ окржжавашия ни естественъ и изкуственъ миръ и всичко е опрѣѣлено за познаване на форми, измѣрване на величинитѣ въ тоя миръ дотолкова, доколкото това е необходимо за всѣкидневния животъ.

5. Прѣдметно обучение и родиновѣдѣние.

Прѣдметното обучение и родиновѣдѣнието сж подготовителенъ курсъ на тѣхъ наричанитѣ *реални прѣдмети*: история, география, естествена история и природовѣдѣние (физика и химия). Покрай подготовителната имъ задача къмъ реалнитѣ, тѣ прѣсѣдватъ и да упражнятъ дѣцата въ наблюдение, разсжжаване и правилно изказване на мисли върху прѣдмети и явления изъ най-близкия дѣтски кржъ.

Учебниятъ планъ на прѣдметното обучение сѣдѣва годишнитѣ врѣмена по ландшафти (кж на нѣдори, грцини, нива и гора (продѣлъ, вѣтесенъ, зимъ). Начева се съ нѣкои ученически прѣдмети, разсжжватъ се въ постановенъ редъ отъ лѣтнѣ ландшафти прѣзъ всѣко годишно врѣме (кж едѣна нѣостъ, едѣла копно се пристигава нѣмъ поетниопото разсжжване на прѣдметитѣ (прѣдметитѣ се омаж, които стоятъ въ връзка съ природитѣ, тѣмъ въ буквари) и явленията въ нея се сѣдѣния планъ.

а) показване и разсжжване на прѣдмета или явленията и именуване;

б) части или органи на прѣдмета съ функциитѣ му;

в) свойства на прѣдмета или явленията (величина, тяжесть, съставъ, боя);

г) указване на състоянието, дѣятелността, ползата или вредата на прѣдмета за човѣка и отношенията на него: правилно и неправилно ползуване и промѣненята, които настжжаватъ;

д) произвеждане на прѣдмета или

е) видове отъ прѣдмета;

ж) сравнение на прѣдмета или явленията между сродствени.

Прѣдметното обучение е учебно само на I-ва и II-ра учебна година прѣзъ III-та и IV-та учебна година родиновѣдѣние.

Учебниятъ ходъ на родиновѣдѣнието отъ училището и училищния дворъ, улицитѣ и по-важнитѣ построения и на града съ управлението, и селенето нѣка му, като сжщеврѣменно се даватъ исторически бѣлѣжки, влиза се въ околностъ и тукъ тобаватъ ученически фични понятия (могита, бърдо, нѣрѣла, прилоки, течение, брѣгъ и прѣдметъ по-обстойно отколкото при прѣдметно обучение природата по *ообщитѣ* сѣмъ внимание на бположитѣ закони, отношения и живота (сѣздаването и въ нея; морфологията и систематиката на по-задѣнъ планъ.

При обработката на материала се разказването отъ учителя на отдѣлнически единици (винаги въ извѣстѣна форма), отколкото измѣняване отъ прѣзъ въпроси на забѣлѣзаното въ прѣдметното му прѣдставяване. Главъ поддѣлѣнитѣ на естествознание, поетъ нагледни помагала, особено картини, едѣцата сж виждати и познавати. Мисли изъ околността и токова не биявали прѣдставитѣ имъ, изминати е топлата или препарата, особено ако нѣнищо изъ живота на екземпляръ; много по-подходящо за прѣдметитѣ, никога не може да прѣдстави едѣна препарата или едѣна екскурзия, а въ всѣката обстоятелствата се състоятъ рѣжкостъ, за да бждатъ уловени, въздржани.

Не може да се отрече, учителитѣ бмогашеството на своя говоръ. Сѣмъ разказва притежава тои. Съ прѣдметника въ въпросъ поставя тои прѣдметъ. Всичко ухваща. Понѣмѣла, като не прѣдставитѣ на линиитѣ, остро поетъ усѣтата на учителя. Настжжана въ гробъ мѣтание и, прѣдметъ думи и изказани въ мисли, които нѣкогда на задѣно дѣмѣно, но които не

ртина на живота му. Това е цѣльта на ср. сѣмиврѣменно и първата мисль отъ на учителя върху животното. Минувена радостна кльзаниа и засѣдни лица въ чистоту тамъ гласове именуващи животното въ въпросъ. Бързо ухваща всичко. Уч. продължава своя разказъ. Прѣдъ ученика живатъ една слѣдъ друга картини изъ живото, но тъй релефно, тъй хубави и особено тѣ на животното, че нитѣ винаги бѣтень, полѣта върху лицата на тѣ засѣдни маски. Разказването отъ уч. съставлява съ разказване отъ ученицитѣ, то е задоволително по съдържание и форма, него слѣдва въдълбочаване въ съгласието на животното спрѣмо него атл. му, органич. и него, начинъ на животната, човѣка и него и пр.

въ и рѣдко учителятъ излизане при обра. на материала и отъ картини и препод. и тъй все сѣмиврѣменно и начинъ на не. Нагледнитѣ помагала се употребя. въложено само за описане на природата чини годишни врѣмена и за прѣдставяне на по-малко познати или малки животни.

6. История.

(2 часа седмично)

нието въ история има за задача, да запозн. ата-ученици съ характеристикнитѣ епохи орията на германския народъ и покрай. образува духа и характера и да развие лически чувствувания. Историята на дру. роди се разглежда дотолкова, доколкото е необходимо за разбиране на собствената история и доколко тя дава важни въ въ культурата на човѣчеството не въ съ библиската и черковна история.

нието начева отъ V-та уч. година и учеб. данъ е раздѣленъ на два курса (за II. и всѣки отъ които е раздѣленъ на двѣ. ъ шото ученицитѣ отъ V. и VI. уч. година ватъ прѣзъ първата година едната група, втората година друга група учебенъ.

нието, често основано на твърдѣ добри изъ историята на нацията, е основа на то. Непрѣсилениетъ, плавенъ, простъ, пледенъ и винаги съ топлина пълненъ раз. собено забѣлѣжима черта на обучението. очаванията, тъй необходими за всѣко еско обучение, заематъ почетно мѣсто въ етодическа цѣлостъ, обаче винаги въ и и нравствено-религиозни или патриот. сока, и никогъ въ смисълъ на каузалностъ рно развиване. Обработката на етодичес. единици слѣва не по генички формални а само по първитѣ двѣ т. е повторение, цѣль, разказване отъ учителя, отъ уч. въдълбочаване — прѣдметно и морално иотично.

7. География.

(2 часа седмично)

Чрѣзъ обучението по география ученицитѣ трѣбва да се запознаятъ съ Саксония, Германия, съ Европа и въ общи черти осъзнали, въ материи, съ земята като цѣлостъ и отношенията ѣ къмъ другитѣ небесни тѣла. Обучението по география начева отъ III-та уч. година съ родноовѣдѣнието, когато ученицитѣ се запознаватъ съ родното мѣсто и околността, а сѣмиврѣменно и съ раз. бирането и четенето на картата. Оч. специално обучение въ география начева отъ II-ри класъ (V и VI уч. г.) съ кралство Саксония и с. рѣкна съ I кл. (послѣднитѣ двѣ уч. години), слѣго се изучава Германия и Европа, земята въ цѣлостъ съ отношенията ѣ къмъ небеснитѣ тѣла.

Наредбата на учебния материалъ при изучаване на Саксония зависи отъ планинитѣ вериги и рѣчни системи. Излиза се отъ ладена планинска верига, прочува се въ всички отношения, и точная засѣдницъ и помнитъ се и се прѣминава въ басейнитѣ на рѣкитѣ, излизане отъ тая верига. Много имена, но винаги фаунага, флорага, петрографията и культурното, и индустриалното състояние на всѣка мѣстностъ.

Наредбата на уч. планъ при изучаване на Германия се обуславя отъ кралствата, херцогствата, княжествата и свободнитѣ градове, които я образ. зунатъ.

При изучаване на Европа се захваща отъ сѣвѣлитѣ държави. Участьта на Балк. полуостровъ е малко-послѣдна, тъй че, не липса на врѣме, въ края на годината почти отъ всички учители, както ми се обясни, не се прѣподава, поради което и общество и ученичество, на и учителието или сѣвѣтъ малко, или сѣвѣтъ крико, а нѣрѣко и обратното на истината знаятъ въ малкитѣ Балк. кански държавини.

За нагледни помагала се употребяватъ глобусъ, силни карти и за въ рѣкитѣ на ученицитѣ картитѣ на Саксония и Германия или атласъ. Често обучението се начева или свършва съ хубави картини на мѣстности и градове изъ Германия, на фепомени и ландшафти изъ арктическитѣ и екваториални страни, на сгрупирани особености изъ живота на хората отъ далечни страни и пр.

8. Естествознание.

(За I кл. 2 ч., за II. кл. 2 ч. седмично).

Обучението по естествена история прѣсѣдана да запознае ученицитѣ съ особеноститѣ и значението на по-важнитѣ животни, растения и минерали, за живота на природата, съ гѣхното взаимодѣйствио, съ строежа и пазене на човѣшкото тѣло, съ отношенията на човѣка къмъ природнитѣ прѣдмети и обратно, а обучението въ природовѣдѣние (физ. и хим.) — съ най-важнитѣ за живота физически и химически явления.

Обучението по тоя прѣдметъ начева още съ I-на уч. година подъ името природно обучение и послѣ родноовѣдѣние, обаче специално мѣсто

ване на предмета захваща едва отъ IV-та уч. година. Въ II-рия класъ (V. и VI уч. година) се изучаватъ прѣзъ лѣтното полугодие растения, прѣзъ зимното животни и минерали, а въ I-вия класъ (VII. и VIII. уч. година) физика, химия и антропология съ гигиена.

За учебни помагала се употребяватъ картини на растения, животни, минерали, на органи отъ човѣшкото тѣло и фабрични заведения, препарати и апарати и нѣкои уреди и машини en miniature.

Учебниятъ планъ слѣдва систематиката на растенията и животните, а разработката на метод. единици се туря въ зависимостъ отъ особеностите на живота на даденъ индивидъ и отношенията му къмъ човѣка. Примѣръ *Човѣка*.

1) родина (нѣкога и сега, онитомаяване),
2) обликъ (косми, цѣтъ на космитѣ) (*siorgw Schutzlarde*).

3) храна:
а) Какъ съзира и намира храна (очи и уши),
б) Какъ прѣслѣдва жертвата си (устройство на краката, тѣлото и ролята на опашката).
в) Какъ яхваща и убива жертвата си (нокте и зѣби).

4) Психически особености и животътъ ѝ.
Ходътъ на обучението при изучаване на растения бива или *генетически*, като се почва съ поникването на растението и корена му и се слѣдва генезиса, или *регресивенъ*, като се излиза отъ оная частъ на растението, която най-много бие въ очи, напр. цѣтъ или плодъ, и постепенно развивателно концентрично се наблюдаватъ и описватъ и другигѣ части на растението. Обикновено веднага слѣдъ прѣдставянето на растението хода слѣдва II-рия вътъ, а послѣ при обобщителнитѣ схващания I-вия пѣтъ.

Въ обучението на природовѣданіе при запознаване съ дадено физическо или химическо явление се излиза отъ опитъ или наблюдение на това явление въ самата природа, послѣ което слѣдва изличане или указване отъ учителя на самия законъ или причина, отъ която зависи или по който става то и значението му частно за живота на човѣка или въобще за природата.

9. Рисувание.

(2 часа седмично).

Обучението по рисување слѣдва новото на правление въ методата на тоя предметъ, — рисување съ свободна рѣзка отъ паметъ, по прѣдставени прѣдмети изъ дѣтскитѣ игри и отъ природата. То прѣслѣдва да свикне дѣцата да схващатъ формитѣ и перспективнитѣ отношения, бонтѣ и събвенията имъ и да ги научи да прѣдаватъ тона на кни а по възможность най-вѣрно също необходимо за практическия животъ, особено въ занаятитѣ.

Обучението въ рисување начева въ III кл. (III и IV уч. год.) съ окръжаване на формата на прѣдставени прѣдмети изъ игритѣ на дѣцата (за момчета — барабанъ, сабя, пушка, хвърчило,

за момичета — лавпа, кукла и пр.), ко разбира се безъ перспектива, се из цѣтни модели. Тукъ обучението е въ II кл. се рисуватъ прѣдмети изъ природата, цѣтлове, листа и пр.), изъ кѣ (чптъ, маса, черна дѣска, столъ и пр.) метъ на познати прѣдмети отъ домакъ природата. Покрай цѣтнитѣ модели начева и полагане на водни бои, бѣтъ турни очертавания. Въ I-вия класъ (VII год.) се рисуватъ части отъ растения рани иглици, изгледи на улици изъ грана съ перспектива и бои, пейзажи на природа и пр. Тукъ обучението е въ Забѣлѣзанитѣ погрѣшки при отдѣлнитѣ се поправитъ съ даване на теоретични на I-вия класъ за дадено явление въ шения.

По изработенитѣ рисунки не се забѣ слѣдовитостъ въ обучението често се рисување прѣдмети съ били прѣдметъ отъ по-мѣчни. А това се дължи, както се заключи отъ думитѣ на прѣпозитъ една страна, на още неизработения методъ за тоя методъ на прѣдмета, и отъ друга познаване силитѣ на ученицитѣ, тъй бодното рисување по природа е възв отъ миналата година въ образионотъ. Съзира се, че се правятъ опити за възвигѣ и подготовката на ученицитѣ за рисување. Дѣцата работятъ винаги съ и достатъчно разбирање и чинкостъ иска учителятъ, много отъ ученицитѣ ватъ рисунки изъ природата или по ас и копирка отъ тапети и иллюстрации и ги даватъ за прѣгледъ въ класъ.

10. Пѣне.

(2 часа седмично).

Обучението въ пѣне прѣслѣдва човѣшение на слуха и гласа да спиче мостойно и хорово пѣне на нѣкои бими пѣсни при черковната служба и сния животъ.

Обучението начева още отъ I-ва до V-та уч. година се пѣе по слухъ, по ноти на единъ и два гласа.

Упражнение за развиване и обрбгласа и слуха се правятъ прѣзъ нѣкоя години, а между тяхъ се пѣатъ и пѣсни.

II Гимнастика.

(3) III кл. 1 ч., за II и I кл. 2 ч. седм.

Гимнастическитѣ игри и упражнения ватъ да дадатъ на младежта тѣлесно брѣ тържане и точна послушностъ. Пѣсна отъ V-та уч. година съ свободна на разнитѣ части на тѣлото и леко въверху уредитѣ. Прѣзъ тѣлото се итѣ. За пѣритѣ двѣ учебни години ятѣ.

го гимнастика, — между обучението на часове се възкватъ и нѣкои тѣлесни, като навесждане на тѣлото напредъ и върху чина, вържене и вангане на ржжѣ, на глава и пр. За III. и IV. уч. година програмата само единъ часъ гимнастика и то прѣзъ лѣтното полугодие.

Ститескигѣ упражнения за момчетата сж ставатъ въ отдѣлни часове отъ тия на ата. Покрай свободнитѣ упражнения и момчетата учатъ и танцови стѣпки.

12. Ржкодѣлие.

(3 часа седмично).

инето въ ржкодѣлие начева още отъ I-ва на и прѣстадва да запознае момчетата ене, везене, шиеие, кърпене и кросне, необходими за всѣка домакина. При из- прѣлметъ за работа се излиза не отъ остѣта, а отъ полезността имъ. Обуче- е води прѣзъ първитѣ четири години а прѣзъ вторитѣ четири поединично. Подзвателка по прѣдмета се поканва отъ ра нѣкоя госпожица или дама, на която а часоно.

13. Френски езикъ.

инето въ френски езикъ начева съ V-та година и е факултативно. Нѣколко прѣ-

вила отъ граматика, четене и прѣводъ, отъ френ- ски въ нѣмски сѣставятъ учебниятъ материалъ на прѣдмета въ тия два класа.

Учебната година начева и свършва съ Велик- денъ. Къмъ края на учебната година — нѣколко дена прѣди Великденъ — се прави послѣдното съ всички отдѣления изпитъ почти върху всички учебни прѣдмети на програмата. Изпититѣ сж публични и свършватъ съ празненство. Изпититѣ носи характеръ на рекапитулация на ученото прѣзъ годината, било въ форма на бесѣда или самостоятелно разказване — послѣдното по-рѣдко. Цѣльта на изпита не е да се опѣнатъ способно- стигѣ на отдѣлитѣ ученици, макаръ и да се поставятъ цензюри или да се прѣвѣни работата на учителя прѣзъ годината, а да се прѣстави на родителитѣ на дѣтатъ, на обществото, че въ училището покрай чисто възпитателната работа сж се давали и полезни за практическия животъ знания, че въ него вѣе и се поддържа духъ на набожностъ и благородство, че тукъ всичко се върши отъ добровѣтелство къмъ владѣщата и за културния напредѣкъ на нацията и човѣ- чеството.

Прѣзъ учебната година има 5 ваканции, отъ които първата — великденската, е отъ 10 дена — 3 прѣди и 7 слѣдъ Великденъ; втората, за Св. Троица, отъ 8 дена; третата — лѣтната ваканция, отъ 4 седмици; четвъртата къмъ края на сеп- тември, отъ 7 дена и петата — коледната, отъ 10 дена.



1. The first part of the document is a list of the names of the persons who were present at the meeting.

2. The second part of the document is a list of the names of the persons who were absent from the meeting.

Задължки по учителското и основното образование въ Бременъ

отъ От. Нарановъ,

учителъ при катедранското педагогическо училище.)

По уредбата на семинара.

История и развитие.

Аз позволявамъ въ настоящия рапортъ да се каже и изъ миналото на семинара, съ цѣль, отъ една страна, по-добре да се познаятъ настоящето състояние на семинара, като се види постепенното му развитие, разнижествено и количествено отношение на неговото развитие отъ частни рѣшѣния въ рѣшитѣ на него, и отъ друга, интересуваниятъ се да видятъ какъ да направятъ едно съпоставяне на историята на нашитѣ педагогически училища съ тая на семинара въ Бременъ. Сега, тукъ давамъ изъ протоколитѣ на семинара, които са най-сжществено и важно, и които не позволяватъ повече.

Семинаръ на Бременъ датира отъ 1803. и 1804. г. Въ протоколна книга на семинара (отъ 1804. г.) дава върху въпроса слѣднитѣ

дѣла: либералната подкрѣпка на нѣмскиятъ прѣзиденти на младежта прѣзъ не основа едно заведение съ цѣль, да се занимаватъ дотогава тѣхнѣ занесени училища и даде образецъ въ на такива. Слѣдъ като поставената му достигната чрезъ подобрене на по-родни училища, това училище, носеще едно градско, въ 1804. год. бѣ затворено и оставено на останалитѣ пари въ фонда на гражданитѣ, които основаха и заведението, рѣшиха, останалитѣ пари да се употребятъ за основаването на единъ за бжлещи учители, които ще бждатъ подобряванъ и усъвършенствуванъ отъ на паритѣ и отъ доброволни вноски. Семинаръ се прѣподаваше: катехизисъ, разни ползуване отъ библията въ основници, нѣмски езикъ, аритметика, география и писане. Семинарътъ датира въ 1803. год.

това състояние отъ 1810. год. По понеже прѣзъ французката окупация и по-послѣднитѣ неблагоприятни години доходитѣ се намалиха и можеше да се очаква, че заведението ще затворне, семинарътъ съ едно рѣшение отъ 10. априль 1822. г. го направи държавно. Учебнитѣ прѣдмети се увеличиха още съ география и история, а числото на седмичнитѣ часове стана 21. Институтътъ е подчиненъ на висшата инспекция на училищата. Тя опредѣля прѣдметитѣ и числото на часоветѣ, назначава учителитѣ и постави двама дириженти, на които е възложено непосредствено ръководенето на семинара.

Дирекцията се води полугодишно отъ двама дириженти. Тѣ опредѣлятъ учебницитѣ и методитѣ на обучението и даватъ свидетелства за способноститѣ, прилежанието, характера, носенето на семинариста и пр. Числото на семинариститѣ е ограничено приврѣменно 10 до 30 души. Условиетата за приемане въ семинара сж: непорочно държане, свидетелство за конфирмиране въ евангелска черква, завършена 16-годишна възраст и тѣлесни и душевни способности за учителствуване. Курсътъ е двугодишенъ. Обучението се води отъ 6-членно учителство. Повечето семинаристи сж и учителствували едновременно. Прѣзъ врѣме на часоветѣ въ училищата не сж посѣщавали семинара, прѣди което обучението въ семинара е трѣбвало да начепа сутринъ отъ 6—8 ч., а въ срѣда и събота и слѣдъ обѣдъ отъ 3—9 ч. Въ протоколната книга отъ 28 септемврий 1824. год. четемъ: «съ пълно одобрение отъ членоветѣ на колегията бѣ прието слѣдното прѣдложение на г-на дирижента:

«Умолява се високоуважаемиятъ Шоларкътъ, да създаде единъ малкъ фондъ, съ помощта на който да се доставятъ такива стипендии, които биха били годни прѣдържно за образованието на основния учителъ, а съ това и на семинариститѣ, като при това въобще се даде възможностъ и възбуди желание въ учителитѣ, по единъ лекъ начинъ — чрезъ четене, да разширятъ познанията си».

Въ конференцията на колегията отъ 5. окт. 1829 г., като се изброили редъ неблагоприятни отношения и обстоятелства за семинара въ приеждането и отпускането на добри сили, вследствие непримамливото материално и социално положение въ учителството, изказали сж се слѣднитѣ мисли отъ привеждането на които въ изпълнение се е очаквало издигане на училищното дѣло.

1. На тѣзи, които се посвѣщаватъ на учителство, да се открие по-добро бжтене и постепенно да се работи за едно по-добро възнаграждение;
2. Младежи, които отначало сж били приети въ семинара, считани годни за учителското призвание, но които отчасти не оправдаватъ положението и нежелателно, да могатъ да бъдатъ отстранявани;
3. Числото на кандидатитѣ-учители да се увеличи допозкова, щото двугодишниятъ курсъ да стане задължителенъ за всѣки, който се посвѣщива на учителствуване;
4. По редъ съображения дистригентитѣ считатъ за добро, да се дава на семинаристи съ добъръ успѣхъ поддръжка.

Внеждането свирене на органи и рисунки между учебнитѣ прѣдмети на семинара датира отъ учителското сбирание на 28. януарий 1829. г., когато и тѣто е било указано на нуждата отъ тѣхъ. Учителската практика често е налагала и налага сръчностъ отъ елементарно рисунане; а свиряемостта на нѣкои учителски мѣста съ свирене на органъ въ черква е наложила и въвеждането на органа и пияно между учебнитѣ прѣдмети.

Въ единъ протоколъ отъ януарий 1827. год. намираме, че отъ конферентитѣ се констатира съжаление, какво семинарътъ е указалъ много малко влияние върху училищата. «Причината на това лежи въ туй, че практически неподготвениятъ семинаристъ при повоназначаването му обикновено трѣбва по нѣга на своя главенъ учителъ, защото не притежава куража, една метода, която само теоретически познава, да я приложи и въ практика. Непълното познаване на мѣстата го води къмъ съзнанието, че практически непробираното добро е и неприможимо». Като ерѣшетно срещу това зло се е прѣдлагала отъ дистригента идеята: не би ли било добро да се свирне съ семинара и едно основно училище, въ което подъ контрола на семинарнитѣ учители да обучаватъ само семинаристи и въ което да има достъпъ за слушателъ всѣки, за да се убѣди въ применимостта и успѣхитѣ на слѣваната метода. Конферентитѣ признали едногласно нелеполюността на такова звание и рѣшили да се моли Шоларката за създаването му.

Подъ тѣзи неблагоприятни обстоятелства, на които указваъ протоколитѣ, семинарътъ е стоялъ до 1858 г. Слѣдъ тая дата, обаче, подъ ръководството на А. Любена семинарътъ заелъ съ нареждането на 2-годишенъ, скоро слѣдъ туй 3-годишенъ курсъ, своето почетно мѣсто. Колегията се състояла отъ 4-ма прѣподаватели, между които и директоритѣ на семинара А. Lüben (1801—1873 г.) На тѣхната работа се е дължало изди-

гането на семинара въ Бременъ до сега други завидно високо стоещи нѣмски. Какъ сж схващали тѣ тогава своята какъ съвмѣстно сж работили, се чете отъ нѣмската рѣчь, която прѣподавателитѣ Rotild и днесъ слѣдъ 16 год. учителствителитѣ давателъ въ семинара) е държалъ на 9. окт. при поставяне въ аугуртѣ освѣщеніето на паметника на створѣменику му тиректоръ. Непостигнатото и нежеланото тогана отъ — уреждане на едно образцово училище семинара и разширение на вече тригодишния курсъ — се е постигнато при дистригентъ D-r Georg Gredner, семинаристъ слѣдъ Любена. Сжко слѣдъ петгодишна длъжностъ на D-r Gredner семинарътъ е съ 4 год., по-послѣ 5 год., а по настояще 6 год. курсъ.

Постройка.

Прѣзъ 1897. г. е била осветена и състроена постройка за семинара, която прѣзъ сега постройка, въ долния етажъ на която е гимнастическия салонъ, а въ горния аугуртѣ съ едно основно училище. Главната зала е съ единъ подземенъ и три надземни етажъ, които се помѣщаватъ учебнитѣ кабинети. Коридоритѣ се намиратъ къмъ училищата учебнитѣ стаи на северъ къмъ горния партеръ се помѣщава дирекцията, а вѣрхъ и три учебни стаи. Въ първия етажъ намиратъ тоже три класни стаи и една зала съ кабинетъ и. А вториятъ етажъ е отъ библиотеки и стаи за обучението на химия при съвѣдство на кабинетитѣ, богати сбирки отъ апарати и препарати. Земния етажъ сж намиратъ мѣсто дѣла за вѣнзицата за централното парно отоплѣнието съ душева прѣготовка и дѣла стаи. И гимнастическия салонъ и аугуртѣ се въ припоостройката между семинарна постройка и она на основното иматъ дължина отъ по 20 м и ширинъ. Гимнастическия салонъ е съ нѣколко наредба и отговаря на всѣки изисканъ гимнастиката и хигиената. Постаянъ е съ тежкъ Аугуртѣ е съ проста, но приятна обстановка при клавиръ и голѣмъ органъ, бюста на А. и бюста-релефъ върху стѣната на дистригентъ. Прозорцитѣ сж украсени съ картинѣтѣ стѣкла. Най-големиятъ етажъ прѣдставява картината на Исусъ Христъ «Оставете дѣцата да дохождатъ при менъ» постройка се отоплява съ паръ и електричество. Градината служи за бѣгъ цѣли. До градината се намира площта на Кулата на 1. аугуртѣ постройка е 37 м и е снабдена съ часовникъ и камбана.

Иандрѣжка и уредба.

Държавата харчи годишно за поддръжка семинара съ персонала му около 84.000

тъ е екстернатъ. Хоспитирането ми
на интернатъ въ Саксония ми дава
тъ при съпоставяне на интерния и
животъ на бъдещия учителъ да из-
питателни заключения. Мимоходомъ под-
хои отъ тѣхъ тукъ, прѣдвидъ тежко-
партисане нашитъ екстернии педагоги-
ци на интернати. Много би могло
е въ полза и вредъ на екстерния или
животъ, нахождайки отъ различни гле-
де на въпроса трѣбва да се поделити
но отъ становището на възпитанието
това само становище мнѣнията сж пакъ
е отъ икономическа гледна точка интер-
на ученици отъ експлоатацията на
бира се, ако въ случая самата държава
прави това, че той облекчава издръж-
дения учителя, отъ една страна, съ
натнага късна и квартиризи обстановка,
та, трѣвъ освѣщаване на хрина и пр.
колективния животъ и че отъ възпи-
елна точка интернатътъ до най-въз-
тепенъ отдѣля младежа отъ развратъ-
ниствената срѣда, че интернатътъ при-
режда на колективностъ и му дава въз-
да се движи между равни нему, съ
ли и стремежи, че той удовлетворява
дистетика всички изисквания на етичъ
тъ животъ, а съ това дава здраво учи-
вничко това говори въ полза на единъ
по устройството си стоящъ интернатъ
а се отреже. Обиче като знаемъ, че и
бро желание и стремежи на въхо-
идеалътъ на единъ интернатъ остава
достигнатъ, че интернатътъ съ своя въ-
ченъ животъ, далечъ отъ съприкосно-
вѣдствата, дава неопитни, макаръ и може
дотогава изпитани младежи, за току-
ващия съ първото учителство свобо-
тъ при развалено или показрено об-
борбата съ което тѣмъ е потребно
на това общество и приживностъ въ
та, качества съвсѣмъ недобити въ ин-
уларски интерненъ животъ, че нека те
лива душа на младежа при зтворения
равила и прѣдписания университетъ ингер-
тъ се чувствува при натискане на тоя
то и по тѣ тежкы токаръ измива въ
захвъркне извънъ въ свобода, по тѣ
всички училищни науки, за да разбне
главата си отъ стѣклата на зтворения
якато би направилъ въ стѣната и въ-
се съ радостни хвърчения итика отъ
младежта, че всичко това е съ най-
ата стойностъ на казаното въ полза
та, ако не повече, ни кара да се за-
врху прѣготвматъ похватъ на интерния
ко семинаръ не работи само за ла-
ни и порядѣни младежи до времето
ето му, а голтъ учителство, юбръ
е наокупъ, което прѣвъ ученичеството
на страна, при натиска на развалата на
е, отъ друга, при влиянието и борбата

на училището съ тая развала, се е казало, за да не се прѣтѣва, както би било иначе, то би трѣбвало да прѣдпочтемъ екстерния животъ. Само да се криешъ до извѣстно врѣме отъ злото, а това иска интернатътъ, с полеко, разбира се, отъ тѣхното да излизешъ въ борба съ него. Но не това трѣбватъ да е цѣльта на външнотелното училище, а да възпита, за да могатъ други да възпитава. тогазъ, когато то не може вече. Ако бихме гвърдили, че семинарътѣ така заварени характеристично би билъ на мѣсто е нѣмъ интернатъ, обаче съ 10-20 годишна възраст, не се даваща образуването на характера, а начева. И тѣкмо въ този прѣходенъ периодъ на културата да е високо възраста, израза на училищната външностъ, а това ще биде по-силно при интерната, съ всичко нему принадлежащо, туряне мѣстожа на свои крака срѣщу това, отъ което години го пазихме въ интерната. Къмъ това забѣлзвамъ, че съ ни до не се отличаватъ, доколкото това е възможно да се дѣлае, нравствената висота на възпитаното въ интернатъ членство на Саксония отъ това на екстерната. Бременъ, при всичко че Бременъ съ голѣмъ и търговски животъ прѣдлага може би повече изкушения. Какъ прѣкарватъ врѣмето си луте-семинаристятъ, не могатъ положително да знаатъ, но само нѣколкото свободни часа на интернетъ въ семинара на Auerbach даваха инимити, които те говорятъ добръ за качеството високо нравствено ниво на единъ интернатъ. Нека не се забравя, че запрѣтеното се търси, а колкото по се наказва, толкова по-страстно се желае и хитро укрива.

Семинарътъ въ своята по-важна употреба зависи отъ върховната училищна властъ (Oberschulbehörde). Той се управлява отъ директора и е подъ прякия неговъ контролъ и ръководство. Прѣдката на директора еж годна голѣма, па и участието му като членъ въ върховната училищна властъ то специалностъ ги различава отъ неговите. Сжествуването на учителски съвѣтъ е само формално. Правата на съвѣта сж много малки или почти никакви. Директорътъ има само 7 часа обучение, но тѣтъ пъкъ той воли сжмъ канцеларската работа на семинаръ.

Класоветѣ сж слабо заети. Общото число на семинаристятѣ отъ 6-ти класа е 115. Тѣа успѣва работата на учителитѣ, както при обучението, тъй и дисциплинарно. Наказанията сж рѣдко и по възможности се избѣгватъ. Особени правилници за поведението и наказанията на семинариста нѣма, обаче нѣмъ отъ тѣхъ зѣмъ кое е по-добро и кое не въ единъ бѣденъ учителъ. Държането и поведението на семинаристѣ и вънъ отъ училището под сжмъ тоже на контролъ и пр.

Пособия.

Семинарътъ притежава богати сбирки и кабинети, но особено тия по фидина и химия съ съб-

1) б. (фторс-хлориде напреду, издигната вода) се
представява на феномените, които.

лѣдити. Чръанъ подаръкъ отъ гарювската камара общата стойностъ на тия послѣднитѣ достига около 10 000 марки.

Музикалнитѣ инструменти (2 органа, 1 хармоничуъ, 2 пияна, 1 пиянино) сж. отъ приближителна стойностъ 12,000 марки, а съ която за органитѣ—14,000 марки.

Библиотеката обхваща около 6,000 тома на стойностъ 17,000 марки.

Приемъ и изпити.

Курсътъ на семинара е шестгодишенъ. Препарандия не сжществуватъ. Приемъ на семинара слѣдва слѣдъ особенъ приемъ изпитъ на ученици свършили курса на основното училище (8 години). Заявленията за приемъ изпитъ се придружаватъ отъ крышеино свѣдѣтелство, училищна книжка (свидѣтелство за успѣхъ) и свѣдѣтелство за сполучливо ваксиниране. За семинаристи могатъ да бждатъ пристъ само дѣца, 1) синове на подданни на свободния градъ Бременъ, 2) които сж навършили 14-годишна възраст, 3) които сж здрави (прѣгледани отъ училищния лѣкаръ), 4) родителитѣ на които се задължаватъ писмено да плащатъ годишна такса 50 марки, или да повърнатъ сумитѣ, дадени като стипендии и помощи, въ случай на изключване или отказване на кандидата (10 три години) отъ посмане учителско мѣсто въ Бременъ, и 5) които издържатъ сполучливо изпита.

Приемниятъ изпитъ има за цѣль, чръзъ устенъ изпитъ по нѣмски изидъ и писменъ изпитъ по религия, нѣмски езикъ, история, география, смѣтане и съчинение, да опрѣдѣли душевната зрѣлостъ и сръчностъ на кандидата.

На бѣлки ученици, съобразно съ успѣха при приемния изпитъ, се даватъ стипендии. Държавата отпуска стипендии и помощи на сума 4,500 м. годишно. Освѣтъ тая сума, има и други стипендии и помощи отъ лихвитѣ на пожертвувани капиталы.

Слѣдъ най-малко 5-годишно за прѣварителния изпитъ и 6-годишно за послѣдния изпитъ стоене въ семинара, семинаристътъ се подлага на зрѣлостенъ изпитъ, за да се опрѣдѣли, притежава ли той изискванитѣ знания и способности за учителстване въ основни училища.

При особени обстоятелства, най-често болестъ, семинаристътъ може, съ съгласието на инспекцията и възъ основа на прѣдишенъ добъръ годишенъ успѣхъ, да се освободи отъ частъ или пълно отъ тоя изпитъ.

Испитната комисия се състои отъ сенатски членови, училищенъ инспекторъ, директора на семинара и учителството.

Училищниятъ инспекторъ присѣтствува само на уснитѣ изпити безъ право на гласуване.

Оцѣнитѣ на изпития сж: 1 = много добъръ, 2 = добъръ, 3 = удовлетворителенъ и 4 = слабъ.

До изпитъ се допускатъ ученицитѣ отъ послѣдния (I) класъ съ най-малко удовлетворителенъ (3) успѣхъ.

Семинаристи съ лопо поведение и тѣсна учителска способностъ (споренъ въ образцового училище) не се до изпита.

Зрѣлостниятъ изпитъ бива *прѣварителенъ* — слѣдъ V-та семинарна годишная изпитъ — слѣдъ VI-та семинарна годишная изпитъ.

Прѣдметитѣ на прѣварителния изпитъ сж: 1) аритметика, 2) геометрия, 3) естествена история, 4) физика и история на музиката съ пѣене, пингулка, 5) красноречие и 6) рисуване.

На писмения изпитъ се изисква: 1) шрифтъ съ нѣмска и латинска азбука, 2) пробна рисунка, 3) една писмена естествена история или физика и продължение най-много 3 часа), и работа по аритметика или геометрия 3 часа).

По прѣдметитѣ, по които въ точна държано писменъ изпитъ, не се изисква устенъ изпитъ.

Ученици, които на повече отъ два имать «слабо», не могатъ да прѣминаватъ въ нѣмския класъ (I. класъ); при едно или два имать «слабо» по тия прѣдмети се повърнатъ въ нѣмския класъ.

Върху прѣварителния изпитъ не се изисква писменъ изпитъ.

Прѣди послѣдния изпитъ (слѣдъ 6-та година) ученикътъ изпѣва единъ стихъ за произхождение, възраст, религия, образование и пр.

Прѣдмети на послѣдния изпитъ сж: 1) педагогика, 2) религия, 3) нѣмски езикъ, 4) английски езикъ и 5) история.

Писмениятъ изпитъ се състои отъ много 6-часова работа върху една тематическо, религиозно или литературно писане и 2) най-много 3-часова работа по английски.

Къмъ горнитѣ прѣдмети на усния изпитъ прибавятъ и ови, по които има изпитъ повторителенъ изпитъ. Върху кога изпитъ се държи отъ учителитѣ на изпитъ по редъ показанъ отъ директора. Изпитванията по разнитѣ прѣдмети се прѣподавателитѣ на тия прѣдмети. Слѣдане на послѣдния изпитъ резултатитѣ на изпития се съпоставятъ, а въ неопрѣдѣленъ и годишнитѣ успѣхи, за да се опрѣдѣли годността на кандидата.

Изпитътъ се счита за неиздържанъ, когато е показанъ слабъ успѣхъ по педагогика, или по нѣмски езикъ, или по повече отъ 3 други прѣдмети, изключително физика и музика при липса на дѣла.

Оцѣнитѣ на успѣхъ по разнитѣ прѣдмети въ зрѣлостното свѣдѣтелство сж:

- | | |
|--------------------|-----------------------|
| 1. Педагогика | 5. Аритметика |
| 2. Религия | 6. Естествена история |
| 3. Нѣмски езикъ | 7. Естествена история |
| 4. Английски езикъ | 8. Физика |

графия
история
математика
русскій языкъ
физика
искусство
музыка

d) клавиръ
e) органъ
12. Рисуване
13. Краснорисане
14. Гимнастика

сна прѣдстава на онуй, що се изисква за испити, поднасямъ темитѣ на писменъ прѣзъ една отъ миналитѣ години: при арителния испитъ (слѣдъ V-та семинна)

ствена история: отношенията между нѣтъ и естествената класификация на

математика: а) Дисконтътъ на една полица 75 м. по 4% е 13'95 м. Още колко е имала полицата?

б) една сума получава А $\frac{1}{4}$ — 12'75 м., Б $\frac{1}{5}$ м., С $\frac{1}{6}$ — 14'60 м., D $\frac{1}{8}$ — 19'40 м. колко отъ 79 м. Каква е била цѣлата сума? в) баща влага въ спестовната каса при рожденьето на сина си 200 м. и всѣка година вълага сжща такава сума. Каква сума имъ синътъ на края на 19-годишната си възраст? Длъжна 3%. Да се развие формулата! г) да се даде на 3 числа е 283. Дѣлимъ ги съ второто, имаме 5 частно и 5 остатъкъ. Дѣлимъ ги съ второто третото, получаваме остатъкъ. Кои сж тритѣ числа?

48.687 = ?

— 3
— 2 + $\sqrt{2}$

последниятъ испитъ (сл. VI. сем. година).

математика: Песталоцци, какъ Гертруда учи, 1801. г.

русскій: Прѣводъ отъ нѣмски на двѣ

арителния и приемния испитъ, прѣзъ учебнитѣ години нѣма други испити. Испитията отъ единъ класъ въ други ставатъ основа на годишния успѣхъ. Повтореніе въ единъ и сжщи класъ прѣзъ течение години е било и е рѣдко явление.

Персоналъ и заплати.

Училището се води отъ 11 души семинарни преподаватели, включая директора и 4 души основни преподаватели и 1 учителка за образцовото училище. Директора (теологъ), само единъ отъ преподавателитѣ е съ висше образование, — всички сж само съ семинарно или гимназическо образование, разширено прѣзъ частни занимания. Преподавателитѣ по рисуване и музика сж съ такова образование, но не пълно. — Заплата на директора е отъ 7—8,500 м.; учителитѣ по висше образование и редовнитѣ сем. преподаватели отъ 4—7,000 м. (заплата увеличава 4 пѣти слѣдъ всѣки 5 год. по 1000 и 500 м.); учителитѣ съ семинарно образование и учител. по искусства получаютъ отъ 2600—4800 м. (заплата увеличава 4 пѣти слѣдъ всѣки 5 години по 550 м.) Преподавателитѣ имать седмично отъ 20—24 ч., само директорътъ има 7 часа.

Обучение.

Обучението начева сутринъ отъ 8 ч. и продължава до 2 ч. слѣдъ обѣдъ. За по-лесно разбиране на това дѣяние програмата на единъ седмиченъ лѣсъ, — четвъртъкъ наприкладъ:

год.	I. класъ	II. класъ	III. класъ
8—9	практ. (3 ч.)	нѣм. езикъ	нѣмски
9—10		аритметика	педагогика
10—11		нѣм. езикъ	география
11—12	религия	практика	физика
12—1	—	хим. (2 ч.)	геометрия
1—2	—		гимнастика
2—3	практ. (2 ч.)	органъ	—
3—4		—	—
4—5	педагогика	—	—
	IV. класъ	V. класъ	VI. класъ
8—9	нѣмски	геометрия	цигулка
9—10	ест. история	история	география
10—11	английски	нѣмски	нѣмски
11—12	история	цигулка	религия
12—1	рисув. (2 ч.)	гимнастика	аритметика
1—2		клавиръ	—

Междучасовитѣ науки сж отъ по 10 м., само 10—11 ч. и 12—1 ч. отъ по 15 м. Слѣдобѣтніи часове нѣма, съ изключение за I. класъ. Прѣзъ врѣме на дългитѣ науки между часоветѣ, семинариститѣ закусватъ донесена отъ дома храна. Безработни дни сж: 1) всички официални празници, 2) великденската ваканция (10 дена), 3) за петдесетница (7 дена), 4) лѣтната ваканция (5 седмици), 5) септемврийска ваканция (17 дена) и коледна ваканция (10 дена).

Числото на часоветѣ за различнитѣ класове е, както слѣдва: за VI кл. (1-на семинарна година) — 33 ч., за V. кл. (II-ра сем. година) — 34, за IV. кл. (III-та сем. година) — 36, за III. кл. (IV-та сем. година) — 36, за II. кл. (V-та сем. година) — 33, за I. кл. (VI-та сем. година) — 16 съ изключение на часоветѣ по практика (въсѣкъ денъ отъ 8—11 и отъ 2—4 ч.).

Обучението обхваща слѣднитѣ учебни прѣдмети: религия (за всички класове), педагогика (за тритѣ горни класа), нѣмски езикъ (за всички класове), английски (за I., II., III. и IV. кл.), аритметика (за всички класове безъ I. кл.), геометрия (за всички безъ I. кл.), физика (за всички класове безъ I.), химия (само за II. и III. кл.), история (за всички), география (за всички безъ I. кл.), ест. история (за всички безъ I. кл.), гимнастика (за всички), краснорисане (за тритѣ до нѣм. класа), рисуване (за всички, изключение I. кл.), нѣм. езикъ — лѣсъ (за всички), — класово (за V. и VI. кл. само), цигулка (за всички, съ изкл. за I. кл.), клавиръ (за III.

IV. и V. кл.), органъ (за II, III. и IV кл.), теория на музиката (за II, III, IV. и V. кл.)

Учебниятъ планъ на материята по различните учебни предмети въ семинара е:

По религия:

Въ VI. класъ — 3 часа седмично. Историческите книги на стария тестаментъ при постоянна връзка и упражненіе на библейските разкази, съ историята и религията, географията и етимологията на еврейския народъ. Поселенията на Палестина. Животътъ на стария израелски народъ. Падането на Самария. Освобождението на Юдеи. Пророцитѣ Иеремия и Ексай.

Заучаване наизуст. Деклогътъ, откъсмени отъ пророцитѣ, 5 черковни пѣсни.

V. класъ — 3 часа седмично. Произхождение и канонизиране на книгитѣ отъ Стария Заветъ. Периодътъ на пророгъ и времето на Диалогитѣ. Цръвъ времето на Макенсия. Псалтири, Соломонова мъдростъ и проповѣди. Поевѣ. Повторение отъ VI. класъ.

За запомняване: 7 псалми и 5 черковни пѣсни.

IV. класъ — 3 часа седмично. Животътъ на Христа споредъ Евангелиститѣ. Апостолитѣ. Историческите на Новия заветъ. Повторение отъ V. и VI. класъ.

За запомняване: Писаната проповѣдь на планината, 6 черковни пѣсни.

Замѣтка. Въ IV., III. и II. кл. се учи първия трето, прѣвъ второ и трето. Християнското образование и прѣвъ учене въ основата на библейскитѣ четива и разкази.

III. класъ — 2 часа седмично. — Писмото до Галата. Първо писмо до коринтянитѣ. Откъслени отъ II-то писмо до коринтянитѣ. и I-то писмо до солунянитѣ. Повторение на библейски разкази. Черковна история до 1216. година.

За запомняване. Апостолътъ и 6 чер. пѣсни.

II. класъ — 2 часа седмично. Писмото до римлянитѣ; писмото до филипинянитѣ; писмото до евреитѣ. Приповетвление на всяки послания (писма). Черковна история отъ 1216—1648. год. Черковни различия. Давтъ главни катехизми на евангелистата черква. Повторение на учението.

I. класъ — 2 ч. седм. История на черквата до днесъ. Въроучението и правоучението на Христа (въ непрѣкъсната връзка).

По педагогика.

Въ III. класъ — 4 часа седм. (Прѣвъ дѣтото) Дистика. Теория на познанието. Логика. Психология (Прѣвъ зима). Възпитание и дидактика. Методиката на два предмета, по които семинаристътъ отъ II. класъ най-напредъ ще практикува.

Въ II. класъ — 4 часа седм. Специална методика. Четене класни на психологията.

Въ I. класъ — 4 часа седм. История на педагогиката. 1 часъ седм. — Конференция. 1 часъ седм. — Разпрѣдѣление на седмичния материалъ за образното училище между семинариститѣ.

По нѣмски езикъ.

Въ VI. класъ — 5 часа седм. Главна на орфографията съ упражненія. Късо изречение. Ползотъ и прилогитѣ и свързани — Уводъ въ литературна творба на XVIII. ст. Обстойно разпрѣдѣлено число разкази, басни, парохове. 18 писм. работи въ тези форми: описание, реферати и пр. Тежкото на ученика вѣкъ и въ ученика.

V. класъ — 4 ч. седм. Разпростиране. — История на литературата, и на увода. съмненія на XIX. стол. — работи съ по-голям изисквания. За хове навестъ.

IV. класъ — 4 часа. Сложни изречения на литературата отъ Gottsched. Биографията на по-забѣлжителни писатели и метрика въвъ основа на писм. работи — като нови стилистическа характеристика, хрия и свободно изложени писм. работи отъ литература, история и поговорки. — Запомняване на стихове.

III. класъ — 4 часа. Фонетология и етимология. Повторение отъ V. и VI. кл. — Поевѣ и поема литература — 12 писм. работи съ малко изисквания.

II. класъ — 3 часа. Очеркъ на нѣмската граматика. Повторение на граматиката отъ IV. кл. — По-стара история на нѣмския езикъ (до Gottsched) — 10 писм. работи. — изключително съ педагогическо съдържание.

I. класъ — 3 часа. Съвзано повѣтъ материала по граматика. — Системно на материала на «проза и поезия». — повторение на историята на литературата и на литературни прибавки. — 4—6 писм. работи съ педагогическо съдържание.

По английски.

Въ VI. класъ въ V. класъ нѣма.

Въ IV. класъ — 3 часа седм.

Въ III, II. и I. класъ — по 2 ч. седм.

Изборътъ и нареждането на материята оставя на прѣподавателя на прѣдмета.

По аритметика.

Въ IV. класъ — 3 ч. седм. Числовия Римскитѣ цифри. Четиритѣ дѣйстви наименовани и именовани числа, съ новани. Прости и десетични дроби на прости дроби въ десетични и образване на алгебрични задачи чрезъ равенство).

Въ V. класъ — 3 ч. седм. Прѣвъ буквени величини. Отрицателното. Прѣвъ на лихва. Сложна лихва. дара, рабагъ, дисконтъ, купуване и прѣвъ въ основа на търговски прѣвъ.

— 3 ч. седми. Пропорции (пропорционалности) отъ I. ст. съ едно неизменно правило. Срочно изчитане. Дружествено правило. Полюси и умъ.

— 2 часа. Възпитане отъ клат. Потенционални правила. Квадратски коренъ отъ цѣли, дроби и букви. Прѣсмѣтане съ корени. Прогрессии. Логаритмически прѣсмѣтания. Рента. Повторение на четирискъното правило, прости и десетични

— 2 часа седми. Уравнение отъ I и двѣ неизвестни. Уравнения отъ квадратни. Уравнения отъ II ст. в смѣсено квадратно уравнение). Геометрич. прогресия. Повторение. — нѣма.

По геометрия.

— 2 часа. *Нѣцки за форми:* трѣйна призма, тетраедъръ, 4-стѣнна гаседъръ (осмостѣнъ). *Въведение въ* тѣлото «Геометрия», видове пространства, видове линии и плоскости. Платоника. Паралели. Триагълникъ. Четирижгълникъ.

— 2 часа. *Планиметрия:* кръжъ; два два кръга; вписани и описани гонъ. Сравняване съ тържанието на съ паралелограма. Пропорционалност сечени успоредни

— 2 часа седми. *Планиметрия:* фигури. Пропорционалност при вѣте съ тържанието на правоъгълни. Пропорционалност на линии съ прѣсѣчки. Равномерно дѣлене. Повторение отъ V. и VI. класъ.

— 2 часа. *Стереометрия:* Острогълни линии помежду, на правиленъ и на плоскости къмъ плоскости. Полости. По-важнитѣ тѣла: линии, остри на тѣла. Изработка на модели. Тригонометрични функции: отношението; промѣната при увеличаване на ъгъла. Леки задачи отъ острогълния тригълникъ. Най-важнитѣ формули

— 2 часа. *Стереометрия:* Плоско сътржание. Изработка на модели. *Тригонометрия:* тригонометрични задачи отъ правоъгълния и острогълния. Служене съ помощенъ ъгъленъ на тригонометрията въ острогълния. Правогълния сфериченъ. Повторение.

По естествена история.

— 2 часа (лѣтъ). *Ботаника:* Описаніе на прѣставителни растения на около 20 вида, помето, пѣлнати (угаръта)

рѣзнятъ брѣтъ, гората. (Зимъ). *Зоология:* изпитуваніе; най-големо внимание съ дѣла на стѣлнитѣ точки: а) тѣлоположение и движение, б) тѣлоположение и хранене, в) мѣстото или въ природата и мѣстното имъ въ нея, д) значението имъ за човѣка.

Въ V. класъ — 2 часа. (Лѣтъ) *Ботаника.* Описаніе на прѣставителни, по-важни типове. Уреджане и уреджаніе въ разпознаване. Системно съставяне и попълненіе на морфологичнитѣ явления. (Зимъ). *Зоология:* птици, вѣзваци (Рептилии), земноводни.

Въ IV. класъ — 2 часа седмично (Лѣтъ) *Ботаника:* продължение на описаніята на растенията (особено внимание върху трѣлнитѣ, краишатами (тайнобразителитѣ и върху чувствителнитѣ културни растения). Уреджане и въ разпознаване (система на ботаниката). Изсѣнати и природата систематика. (Зимъ). *Зоология:* риби, брѣмбари, пеперути.

Забѣлка. Въ IV, V и VI класъ прѣдстави на изсѣни растения и животни на природни групи и обитатели.

Въ III. класъ — 2 часа. Повторение на най-важнитѣ типове растения. Повторение на изсѣната и естествена систематика. — Четирискрилни наѣлони (Insectoptera), двукрилни наѣлони (Diptera), мѣлкоккрилни (Hemiptera), Охотоптерга, полукрилни (Hemiptera). Повторение на по-важнитѣ екземпляри отъ брѣмбаритѣ (Coleoptera) и пеперути (Lepidoptera). Назви (Arachnida) Многоножки (Myriapoda). Раци (Crustacea). По-важни прѣставители на червеи, Молски и други низши животни. — Повторение на най-важнитѣ прѣдставители на грѣбачитѣ.

Въ II. класъ — 2 часа седмично. Минералогия. — Анатомия и физиология на растенията. — Антропология. — Генерално повторение.

Въ I. класъ нѣма

По физика и химия:

Въ VI. класъ — 2 часа. *Физика.* Утожд. Общи свойства на тѣлата. Движение, сила. Калорика разширение. Агрегатни състояния. Парна машина. Сдѣржаване. Специфична топлина. Превръщане на топлината. Топлината върху земята; въздушна топлина, денонощна температура, температурата прѣвъ топлинитѣ врѣмѣна. Прѣдаване на топлината. Вѣгъръ. — Влажност на въздуха; термометри, хигрометъръ, атмосферно натѣгане

Въ V. класъ — 2 часа. *Физика.* Магнетизмъ. Два вида електричество. Тѣжъ. Техническа приложба на електромеханизма и индуктивнитѣ токове. Повторение

Въ IV. класъ — 2 часа. *Физика.* Общо върху възможноститѣ явления. Акустика. Оптика. Оптични явления въ атмосферата. Оптични инструменти. Повторение.

Въ III. класъ — 3 часа. *Физика* (1 часъ) Механика — А. Статика: равновѣсие, въртене на силитѣ. Групиране и разлагане на силитѣ. Теглене. Прости и сложни машини — В. Динамика

различни видове твърдения. Махалото и неговата приложба. Повторение. *Химия* (2 часа): *Неорганическа химия*. Углерод. Металоиди. Леки метали. Изкопаеми метали (особено внимание на технологията).

Въ II. класъ — 3 часа. *Физика* (1 час). — С. *Хидроаеростатика*: свойства и налягане на течностите. Специфично тегло. Хидравлични машини. — D. *Аеромеханика*: барометърът. Помпи. Въздушен балон и пр. *Химия* (2 часа). Тежки метали. — Обща идея за въздух и неорганическата химия. *Органическа химия*: Целулоза (Сухо), въглеводороди, азотни съединения, ароматични вещества, маслени вещества. Храна. Химически процеси в растенията. Повторение.

По история:

Въ VI. класъ — 2 часа. Преглед на географията на Азия в древност. Вавилон. Асирия. Нови Вавилон. Мидия. Персия. Индия. Финикия и Египет. — Географията на древна Гърция. Гръцка история. Диодоритът. Македония и Гърция до 197. г. преди Христа. Сирия и Египет до 190. год. Повторение.

Въ V. класъ — 2 часа. Географията на древна Италия. Римската история до 180. г. сл. Христа. Повторение.

Въ IV. класъ — 2 часа. Константин. Преселение на народите. Каролингитът, времето до Rudolf I. Повторение историите на източните народи и гърците.

Въ III. класъ — 2 часа. От Rudolf I. до Max I. Главните произшествия от историята на Франция, Англия и Италия до 1600. г. — Открития. — Историята на Бремен до 1500. г. Реформацията до 1618. г. 30-годишна война. Повторение на римската история.

Въ II. класъ — 2 часа. Историята на Бремен до 1648. год. Стюарт в Англия. Великото на Франция. Людовик XIV. Турски войни. Северната война. Историята на Бранденбург. Пруссия до 1740. г. Фридрих II. Французката революция до 1795. г. Историята до 1812. г. (Само Пруссия по-обстойна). 1812. г. — 1815. г. Повторение историята на сръбните войни.

Въ I. класъ — 1 час. Немецкото движение от 1848 — 1850. г. Най-важните произшествия до 1863. г. Войната през 1864. г., през 1866. г. Северогермански съюз. 1870 — 1871. г. Държавна уредба. Руско-турската война, 1877. год. Повторение историята на Бремен и продължението й дори досега. Общо повторение.

По география.

Въ VI. класъ — 2 часа. Релиефните г. Бремен, околност и пристанищни градове. Рисуване на скици и планове. Метеорологични наблюдения. Физическа география. Земна повърхност. — Елементарна математическа география.

Въ V. класъ — 2 часа. Контигентът съвкупеност на Европа: физически и политически преглед. Особено внимание на Азия в физи-

кално отношение за сравнение с континенти. Рисуване карти.

Въ IV. класъ — 2 часа. Европа с на Германия и Швейцария в физическо и политическо отношение. Повторение.

Въ III. класъ — 2 часа. Германия (физически и политически) и Немецки колонии. Повторение.

Въ II. класъ — 2 часа. *Физическа география* (1 ч.). Повторение съ прибавки и разширения. *Математическа география* (1 ч.). Хоризонт. Видимост на небесните тела; звезди; месеци; затъмнения. Големината и форма на земята. Движенията на небесните тела. Движенията на земята и около слънцето; ден и нощ, година. Земяни пояси. Движение на вълчева система (Птолемея, Коперник). Причини за движенията и равновесие чевата система. Законите на Кеплер. Астрономическо и календар. Рисуване

По музика.

Въ VI. класъ — *цигулка* (2 ч.); — 1-но положение на ръката; чиста и умърена сръжност. Най-прости упражнения. — 10-те церковни пѣсни. *Пѣне* (2 часа) — 2-ро положение на ръката. Познаване на тоновете. Училищни и народни пѣсни на 1- Solo — пѣне.

Въ V. класъ — *Клавир* (2 ч.); *цигулка* (2 ч.); — По-голяма сръжност на ръката. 1-но — 6-двуголници пѣсни. — 20-те церковни пѣсни (1 ч.). Интонация и познание на Диктеги. Свѣтски и церковни пѣсни (тоалитически поучения). *Гария*: тонове, тривзвучия.

Въ IV. класъ — *Орган* (2 ч.); *цигулка* (2 ч.); — 2-ро положение на ръката. 1-но — 10-те церковни пѣсни. 10-двуголници сръжност. Модулация съ тривзвучия. Двухорди.

Въ III. класъ — *Орган* (1 ч.), *Клавир* (1 ч.); — 3-ро положение на ръката. 1-но — 10-те церковни пѣсни. 10-двуголници сръжност. Модулация съ тривзвучия. Алтерирани акорди. Дилари. Тонове. Гами. Методика.

Въ II. класъ — *Орган* (1 ч.); *цигулка* (1 ч.); — 4-ро положение на ръката. Пѣсни сръжност. Диези, диригет, квартети, соли. Пѣсни всички церковни и свѣтски пѣсни. Методика. Упражнение въ хармонизация и тривзвучия. История на музиката.

Въ I. класъ — *Орган* (1 ч.); *цигулка* (1 ч.); — 5-то положение на ръката. Пѣсни сръжност. Диези, диригет, квартети, соли. Пѣсни всички церковни и свѣтски пѣсни. Методика. Упражнение въ хармонизация и тривзвучия. История на музиката.

лице за прѣзъ едно тримѣсечие. Единъ отъ семинаристѣ на всѣка група се назначава за едно тримѣсечие като *ordinarius* (прѣдседателъ) на класа и е отговоренъ за воденето и изпълнението на класната работа. Практиката е разпрѣдѣлена тѣй, че на *всяки два семинариста* се дава единъ класъ за обучаване, — единиятъ е прѣподавателъ, а другиятъ само хоспитентъ. Както що прѣподавателътъ семинаристъ и хоспитентътъ се раздѣлятъ дневно или часово, тѣй сжщо всѣко тримѣсечие става обща промѣна между семинаристѣ на всѣка отъ тѣзи групи отъ по 2-ма, за да не се приучатъ и привикнатъ помежду си. Наредбата, да има всѣкога въ класа единъ семинаристъ като хоспитентъ, е прѣдизвикана, едно, пзъ чисто дисциплинарни основи, друго, въ случай на прѣчка и непрѣдвиденостъ да има винаги замѣстникъ и трето, да може всѣки семинаристъ, макаръ и чрѣзъ хоспитиране, до края на годината да прослѣди воденето на обучението и по онѣзи прѣдмети, по които той самъ прѣзъ течение на годината не би могълъ да обучава. Числото на прѣподавателскитѣ часове за всѣки семинаристъ се движи отъ 6—9 седмично; тожъ толкова сж и хоспитаторскитѣ имъ часове. Обикновено работата се разпрѣдѣля тѣй, че за всѣки семинаристъ се падатъ максимумъ 16 ч. седмично практика и хоспитиране.

Всѣки четири дни, отъ 11—12 ч., вториятъ семинаренъ класъ прѣдприема тожъ практика по два класа при контрола и ржководенето на методика-учителъ. Тѣмъ и на свободнитѣ отъ занятия семинаристи отъ I. класъ се държатъ образцови лекции. Тѣ сж за всѣка седмица двѣ, въ два часа. Слѣдъ образцовитѣ лекции слѣдва критика. И всички семинаристи отъ I. класъ, които иматъ прѣзъ туй врѣме прѣподаване, трѣбва да бждатъ присѣтствуващи, както на образцовата лекция, тѣй и на критиката. Често, веднага слѣдъ образцовата лекция, и семинаристѣ държатъ лекция по сжщия прѣдметъ, въ сжщия класъ, по сжщия планъ. Тѣзи лекции биватъ тожъ разглеждани и обсъждани непосредствено слѣдъ държането имъ отъ цѣлия класъ, прѣподавателя-учителъ и ржководителя на практиката.

Контролътъ на работата на семинаристѣ отъ I. класъ се води тѣй, че въ всѣки часъ единъ отъ учителитѣ въ образцовото училище е присѣтствующъ при обучението 15—30 минути; той вписва врѣмето на своето прѣстояване и нѣкои други бѣлѣжки, които той има да каже по обучението, въ особена за тая цѣль на масата турена книга. Бѣлѣжкитѣ въ тая книга, както и онѣзи на *ordinarius*'а — семинаристъ на класа, заедно съ други особености изъ живота на училището и нѣкои общи педагогически въпроси се разглеждатъ и разискватъ въ присѣтствието на семинаристѣ отъ ржководителя (*ordinarius*'а) на училището въ особенъ за такива конференции седмиченъ часъ. Вънъ отъ тоя часъ *ordinarius*'ътъ на училището, който е и методикътъ, има съ семинаристѣ и още единъ часъ, въ който се разпрѣдѣля и уяснява учебната материя на основи.

училище за всѣка слѣдующа седмица. Часть семинаристѣ развиватъ лекци дадени правила и упътвания писмено, за прѣгледъ и поправка на ржково. училището и практиката, слѣдъ което чаватъ надирѣ и служатъ, отъ една подготовка въ прѣподаването и отъ упътване и свѣдѣние на контролираща практиката учителъ.

За да има стабилностъ въ класа, честата промѣна може да се изгуби, и се всади въ семинаристѣ чувство на отпъ за тѣхната работа, на края на всѣко трѣ въ всички класове става изпитъ, който извежда отъ *ordinarius*'а и по възможности присѣтствието на директора. Последни за тая цѣль обстоенъ протоколъ кѣмъ : на семинара. На края на всѣко тримѣсечие тефтерчетата на всѣки ученикъ се вписи по прѣдметитѣ, държането, вниманието, жанието и отсѣтствията му. Бѣлѣжкитѣ ставатъ отъ *ordinarius*'а на училището, а даватъ и подписватъ отъ учителя на клас изпити служатъ и за поставяне бѣлѣ практика на семинаристѣ. Тефтерчетата даватъ на дѣцата за прѣглеждане и по отъ родителитѣ имъ, слѣдъ което биватъ пакъ въ училището.

За въдворяване дисциплина въ класовѣ сж доста поковарени, се допускатъ и наказания. Тѣлеснитѣ наказания сж ш само на учителитѣ, но не и на семинаристѣ и то при съблюдаване на прѣдписанията. Обикновеното и много често тѣлесно и извършвано отъ ржководителя на училището практика по показание на семинаристѣ колкото прѣчки по задника. Покрай има и оставяне безъ обѣдъ, закѣсняване и изпжждане отъ класната стая. Многот наказания се дължатъ на уредбата на класа, на безсилието и малодушието на семинаристѣ и на непълния контролъ отъ учителитѣ-ревизори.

Тая уредба за водене на практика питирането, вземана въобще, е за прѣмъ зашто семинаристѣтъ, слѣдъ като можностъ въ II. класъ да се запознае о учителската работа, въ I. класъ ще се да за да прослѣди прѣзъ една учебна го основното училище по всички прѣдмети всички класове прѣподаването на една лена материя, а не единични лекции. има и лешитѣ си страни, особено въ и парно отношение, поради липса на ед прѣподавателскитѣ сили и поради недо контролъ при тая наредба върху ра семинаристѣ отъ първия класъ. Едно на ревизоритѣ-учители въ всѣки клас 15—20 минути не е въ състояние да и прѣмахне аномалията въ практиката, мѣсечнитѣ свѣсѣмъ не даватъ контрола върху поединичната работа на всѣки семинаристъ отъ даденитѣ часове.

Методата при практиката.

В малкото образцови лекции, както въ II, класъ, държани отъ страна на учителя, както и онѣзи на специалитетитѣ не се отличаватъ съ особени методи и него зацо, прибавимъ ли къмъ това и контролъ, цѣлата работа на семинарията отенѣ въ блѣдостъ, схематизъмъ. дадената схема при образцовитѣ лекции: предметъ и за неѣка нова материя да вѣдѣта, да се разкаже тъй, както съ годинѣ семинаристѣ, да се извлече разказъ въпроси и да се съобщатъ, не се въ не съ пазнали въ шаблона на фар- степенѣ, не ги и познаватъ и не съ тѣхъ дори, но съ скочани съ другъ тѣмъ не по-малко врѣденъ и пагубенъ евата работа. Методикитѣ съ своитѣ дава много и различно, подбуждаше ста къмъ самоудѣйностъ, къмъ самоусъ- нуване, па и липсата на свобода въ ното отъ семинариста монотонизира въ- клѣки. Какъвъ контрастъ, каква про- вѣсту исканото отъ двамата бременски — H. Scharrelmann и F. Galsberg — тво и художественостъ въ учителската вършеното въ семинара! И обяснимо, съ напреднали години, който не е да се отърве отъ старитѣ си традиции, въ практиката отъ учителъ съ реально оно образование, образи въ лекции отъ самообразовали се, за които владѣнето нта материя е идентично съ изкуството даване, не могатъ и да нѣщо повече.

Дѣвически семинари.

В държавния семинаръ за учители, въ нѣма и други два семинара за учителки тодиненъ курсъ. Числото на семина- е 120. Тѣ плащатъ за студентѣ си единица такса.

То уредбата на основнитѣ училища.

Върховна училищна властъ.

В учебно дѣло въ страната стои подъ контролъ и управа на висшата учи- лщна властъ (Ober-schulbehörde), която се състои члена на сената; 6-ма отъ народното ителство, между които могатъ да бѣдатъ учители. Отъ тѣхъ прѣвъ неѣки три е мѣняватъ по 3 ма; 2-ма делегирани истерията, отъ които неѣка година бива въ по единъ; по единъ отъ научни, технически училища, назначени за 6 го- училищитѣ съѣтници (Schulrat) за и 2-ма делегирани отъ училищния отъ които неѣка година се мѣнява по

Училищниятъ съѣтникъ (Schulrat) играе по- монна роль въ дѣлото на основното образование. Не му се отнѣма обаче правото да бѣде съѣ- щателъ и по дѣлото на други училища.

Върховната училищна властъ има на страната си и единъ училищенъ съѣтъ, съставенъ отъ училищни директори (главни учители, Schullehr- stecher) и достоянни учители, за помагане като специалисти по дѣлото.

Статистика.

Отъ общото народонаселение на Бременъ 224.882 год. посѣдватъ основното училище 27.830 дѣца въ 37 училища и биватъ обучавани отъ 498 учители и 97 учителки, всичко 595 учи- телски сили. Прѣсметнато на единъ учителъ се пада въ околу 47 ученика, което показва, че въ това отношение Бременъ стои по-назадъ отъ Любекъ и Хамбургъ (по 34 уч. въ I-вия и по 43 уч. въ II-ри), но по-добре отъ Пруссия и Саксония. Държавната харчи:

за учителски сили . . .	1.032.060 марки
„ починали учители . . .	26.656 „
„ вдовици и сирачета . . .	5.481 „
„ постройки	1.288.549 „

Разносикитѣ се покриватъ съ 1.154.418 м. отъ градските сръдства, а останалото чрѣвъ такси. На 1000 души отъ населението разносикитѣ за училищата съ 9546 марки.

Задача и уредба.

Основнитѣ училища иматъ за задача чрѣвъ възпитаване и обучение да турятъ основа на религиозно-нравствена образованостъ въ тѣмъ пофренитѣ дѣца и да развиятъ харизматично тѣ- шевнитѣ имъ способности, като ги напътятъ къмъ социални добродѣтели и патриотизъмъ, а съ това вѣсно ги въоръжатъ и съ полезни и необходими знания за граждански животъ.

Курсътъ на основното образование е задължи- теленъ за дѣцата на всички бременски граждани. Курсътъ е 8-годишенъ. Начева съ 6-та и свършва съ 14-гол. възраст. Обучението и възраститѣ съ него разности съ безплатни; обаче за ония граждани, които не искатъ да се ползватъ отъ безплатното учене, има отѣлни училища, въ които могатъ да плащатъ такса и да набиватъ отъ свои сръдства необходимитѣ за дѣцата учебни потреби. Споредъ тѣхъ, въ Бременъ има два вида училища: платани (Zahlschulen) и сео- бодни, неплатани (Freischulen). Въ свободнитѣ училища може да праца дѣцата си вѣсти граж- данинъ на Бременъ или житицъ въ Бременъ безплатно, като *отржаша наболя безъ пари и асичи необходими пособия и потреби за питане; пища, учебници, тетради, чера, листовѣ, бои, ма- лиси, черки и пр.* Въ платанитѣ училища могатъ да изпращатъ дѣцата си само ония, които *искатъ* да плащатъ 20 м. годишна такса и да набиватъ на дѣцата си необходимото за обучението.

сж училища за богатите. Във задачите, съществата и работата едините училища не се отличаваха съвсем от другите: учебни програми еднакви, учителски сили еднакви, пособия и учебни задания еднакво разпределени. Разликата на вторите се състои по-малко във външния вид на училищата, а по-малкото число ученици във класа и въвеждането факултативно на единия чужд език. Разделата на основните училища въ Вюртемберг, сръбни и по-нисши основни училища (*einfache Volksschulen*, *mittlere Volksschulen*, *höhere Volksschulen*), както е въ Саксония, тук не съществуват. Обаче тук съществуват също като прогимназия (*Vorschulen*), въ които родителите при изпитии тук могат да изпращат децата си, които сж прѣкарвали 3—4 години въ основното училище, за да бъдат по-добре подготвени за встъпване въ гимназията и други висши учебни заведения.

Въ Вюртембергската околност, според числото на децата и учителските сили при едно училище, то може да бъде едно-, дву-, три- и т. н. до осмукласно, каквито сж градските училища. Всички тези училища сж съ 8-годишен курсъ, но всички или няколко години могат да бъдат слѣти въ единъ класъ и според числото на класовете училището се именува еднокласно, двукласно и пр. Въ Вюртембергската околия има само едно еднокласно училище. Работата въ тия слѣти училища се води 1) чрезъ *слагане на години и слагане на учебна материя* въ единъ класъ, учебната материя на която се раздѣля по години въ психологически еднакви отдели, които се учатъ последователно презъ течение на слѣтитѣ години и 2) чрезъ *полусонити и темпоризирани класни занятия*.

Прѣди години сж съществували тукъ и пѣтуващи учители съ училищата имъ подъ името *Wanderlehrer*, сега обаче сж прѣмѣнени и вмѣсто тяхъ има съединяване на малки поселения въ една училищна система (община).

За по-ясна прѣстава на разпределението на учебната материя въ слѣтитѣ училища, азъ давамъ по-нататъкъ учебния планъ на едно шестокласно училище, на което д-тъ последни години сж слѣти въ два класа.

Повечето училища сж съ раздѣлни отѣления: момчетата биватъ обучавани отѣлно отъ момчетата, особено въ горните класове.

Основните училища сж съ три курса: *долен* (обикновено I. и II. учебни години), *сръбно* (III, IV, V и VI уч. год.) и *горен* (VII. и VIII. учебни години).

Инспекция.

Основните училища се инспектиратъ отъ единъ окръженъ и единъ градски учил. инспекторъ. Тѣ биватъ обикновено съ висше геологично образование. Ролята на инспектора е повече съветствателна къмъ главния учител (*Schulvorsteher*), отколкото ревизионна и одителна. Забѣлжителното отъ инспектора при одѣлните учители бива съобщавано на главния учител. Дѣйстви-

телна ревизионна и одителна власт училища има главниятъ учител. Той дѣри съ властта, набавя отъ прѣдвиденіе пособия, натоварва някои учители съ мети и часове и може да се бърка дѣлътъ на преподаването имъ. Главните иматъ само 7 ч седмично, а всички 22—30. За главенъ учителъ може да стане оня, който е издържалъ съвѣтската прѣва изпитъ. Изпитътъ се състои отъ работване на една зададена тема въ продължителностъ на 8—12 седмици, при участване на него отъ които се е ползувалъ какъ малко устенъ и писменъ изпитъ по два предмета отъ основното училище по изборъ. Изпитъ се допуска всеки съ семинариално и издържалъ държавенъ изпитъ, лати играе и духовенството писменъ сръчу което имъ, обаче, има сѣти

Учители и възнаграждение.

Учителите се назначаваха отъ правителството. Тѣ трѣба да иматъ семинарно образование и свидетелство. Първата прѣва като временно новоназначени учители, за учителски 1100 м. Слѣтатъ новоназначените временни учители. *Hilfslehrer*, могатъ да се явятъ на дѣлнитѣ, за да станатъ редовни учители. Изпитъ се дѣри по *теоретични* (извѣдна тема), по *практика* и по три предмета отъ кандидата учебни прѣдмети на училище, пѣкляция технически. Въ държавенъ изпитъ учители се считатъ и получаватъ първоначална заплата 1000—1400 марки, която се увеличава три години до 2600 марки за учителски марки за учителските. Главните учители ватъ заплата отъ 4000—5000 марки, *сержанти не се правятъ*. До 1-години степеніе пенсията е 10% отъ зпата, до 2-години 70%, и за 30 години учителстване. Държавата се грижи и за вдовините татъ на учителите. Годишната пенсия е отъ 216—3000 марки. На децата, за всяко дѣте $\frac{1}{2}$ отъ нейната пенсия, $\frac{1}{4}$ отъ годишната пенсия и широчетата, $\frac{1}{4}$ отъ годишната пенсия и широчетата.

Уволненията на учителите ставатъ съ стѣпки, наказуеми отъ законите. Пѣва на учителите е много рѣдко явление и само въ дѣствителния интересъ или по собствено желание.

За по-нататъшното образование на се откриватъ курсове и дѣржатъ, които сж педагогиченъ и наученъ характеръ. Главниятъ педагогически конферентъ висши и иматъ много общо съ общо дружество.

Училищни постройки.

Новите училищни постройки и на общината сж завидни. Не липсватъ, а

години, ма тѣ сж малко. Поради ус-
ложноста въ единъ голтъмъ градъ, въ-
стройки не вѣкога е угодно, но се
важно. Отъ хигиенична гледна точка
най-добритѣ мѣста по училищата и
къ стаи биватъ често на улици, въ
които прѣчи на обучението, а освѣтъ
или безъ или съ малкъ дворъ и
малко градинка.

Економия и ограниченостъ въ мѣстото,
ако сж по коридорната и многое-
тапелна система. Павлионната не
е. Учебнитѣ стаи биватъ разположени
въ страна на коридора. Коридоритѣ
са дрѣвинни. Колкото се отнася за
вѣдъ на строителната на стѣлби, учебни
рѣчи, подове и тавани, стѣни, покриви
и всички послѣдни изисквания
за и практичността. И отъ естети-
чна точка въ строежа и украсяването
и таванитѣ нѣкои училища сж за-
разни.

Стаи сж широки, но и числого на
обикновено не е малко. За всѣки
мѣста да обучава отъ 50—60 ученика
прозорци сж изхвърлени изъ упо-
ки прозорецъ е снабденъ съ завѣси,
могатъ да се събиратъ настрана. Въ
вѣща стая има прокарани трѣби за
отопление и 6—7 свѣтлени лампи съ
стѣнитѣ биватъ измазани обикновено
зеленикава боя. Долниятъ край на
и м. височина е обкованъ съ хубавъ
ковъ или измазанъ съ тъмна блѣка
стѣ биватъ лакирани или постлали съ
(глазирана здрава картонна материя
или тъканъ). Таванитѣ и горниятъ край
въ нѣкои училища сж съ свѣтлин-
и орнаментирани. Всички нови учи-
ройки иматъ централно парно отоп-
ление и прокарано дори и въ нѣкои
по-стари.

Вѣща стая притежава добри за по-
рока чиние, снабдени съ добръ затво-
рители и влѣбватини за перата. Ма-
сѣ, съ устройство на ковчегъ и пикаръ,
сѣбра, която се продължава до подъ
ски. Учебнитѣ стаи иматъ по двѣ
и, скъчени прѣвъ скрини за вѣдѣне
поредъ нуждата. Чернитѣ дъски сж
и. За черни дъски въ нѣкои училища
иматъ на валци кожни. Въ стаята на
масонѣ има още читало, сѣдателно и
съ особено устройство, за картини
по горнитѣ само окачалникъ. Въ
и стая се намира и единъ шкафъ за
исписани тетради, и потребни, като
и, поливателна хартия, рисувателни
пр., които се даватъ безплатно на

пиене и пиене. Стаята и коридоритѣ сж снаб-
дени и съ плаватини съ течностъ (сублиматоръ
разтворъ). Нуджитѣ сж или въ стаята по
стройки, или сж скъчени съ тѣхъ прѣвъ кори-
доръ. Сѣтъ всѣка употреба се измиватъ отъ
особени прирети съ вода. Подизането отъ тѣхъ
съ много употреба става съ знанието на стаята.
Нудъ стаята при входа, а по нѣждѣ и прѣдъ-
стаята има отрязаници за дръзка. Илюбо, чи-
стотата въ училищата е образцова.

Други наредби.

Ваканитѣ сж, както и за семинара, за
великденъ 10 дена, петесетини една седмица,
лѣтната ваканция 5 седмици, септември-октомври
при беридба на картофи една седмица и колелната
10 дена. За всички училища отъ околността
така ваканции не начева прѣвъ ено и сѣсно
прѣме, това се обуславя отъ обичаитѣ и живота
на хората. — Обучението начева сугринъ въ 8 ч.
и свършва въ 11 или 12 ч., а слѣдъ обѣдъ отъ
2—4 или 5 ч. Междучасията сж отъ по 10 м.,
само между 10 и 11 ч. 15 м. за изпѣждане на
донесени отъ дома закуски. Въ нѣкои селски
училища на разпрѣспати мѣстожителства е въве-
дено полудневно обучение, отъ 8—1 или 2 часа
слѣдъ обѣдъ.

За всѣки класъ има дневникъ за отсъствия,
теперъ за поставяне на бѣлѣжки по успѣха
слѣдъ всѣко тримѣсечие, материална книга, въ
която се вписва повопрѣдѣвената материя и ока-
чена на стѣната въ класа седмична програма.
Тетрадитѣ и учебницитѣ, както и по-рано казахъ,
се даватъ на ученицитѣ отъ свободнитѣ училища
безплатно. Учебницитѣ се изработватъ и изда-
ватъ отъ една комисиия отъ учители и одобри-
ватъ отъ върховната училищна властъ. Въведе-
нитѣ учебници сж:

1. Специална за училищата библия, изработена
отъ Библейското общество въ Бременъ (за 7. и
8. учебна година)
2. Библейски разкази и притурка отъ библийски
материя за наизустяване отъ Muller и Reersen
(отъ 3.—8. учебна година).
3. Букваръ по числата писочетни методи, из-
работенъ отъ комисиията за учебници (за I-ва
учебна година)
4. Читанка въ 4 тома за отъ II. до VIII. учебна
година, издание на комисиията за учебници.
5. Задачници за всѣки година; изработка на
комисиията за учебници
6. Училищенъ атласъ отъ Schmidt (за отъ IV
до VIII учебна година), наготенъ за бременскитѣ
училища
7. Писарка съ притурка отъ Damm (за отъ
III до VIII учебни години).

Писмени работи.

По домашнитѣ работи и писменитѣ упражнения
въ класъ сж дадени указания — При даване
на домашни работи трябва да се има прѣвъ още

и училище има и баня съ душъ. Тѣ
провадени въ земния стажъ. Въ кори-
доритѣ стаи има чешма съ вода за

домашната обстановка на ученика. Никога не трѣбва да бжде ученикътъ прѣтоваренъ съ много и особено тежки работи. Главната работа при заучването трѣбва да се извършва въ училището чрезъ упражнение, повторение и приложение. Домашните работи трѣбва да бждатъ такива, щото да могатъ да бждатъ извършвани самостоятелно, безъ чужда помощ. Стойността на тия работи не е въ обемността или мжчнатата имъ, а въ вѣрността на съдържанието и хубостта на израза. Разпрѣдѣление на тия работи за дни и седмици става отъ прѣподавателя при одобрението на главния учител (ректорътъ, Schulvorsteher). Да се даватъ домашни работи сутринъ за слѣдъ обѣдъ сщия денъ не се позволява. Количеството и видоветъ писмени работи въ класъ сж за всички училища:

Въ VI. кл., *всѣки денъ*, прѣписъ отъ букваря и рѣшаване задачи на плочата.

Въ V. кл. *седмично*, 4 прѣписа отъ читанката и 2 писмени работи на плочата по смѣтане.

Въ IV. кл. *юдишно*, 40 граматични или ортографични упражнения; 20 съчинения; *седм.* 2 работи по смѣтане.

Въ III. кл. *юдишно*, 40 граматични или ортографични упражнения; 20 съчинения; 40 работи по смѣтане.

Въ II. кл. *юдишно*, 20 граматични или ортографични упражнения; 20 съчинения; 40 работи по смѣтане.

Въ I. кл., *юдишно*, 20 граматични или ортографични упражнения; 20 съчинения и 40 работи по смѣтане.

Обучение и програма

Учебниятъ планъ поднася учебната материя разпрѣдѣлена по години. Разкжване на тая материя въ по-малки отдѣли за полугодия тримѣсечия и пр. е работа на всѣко училище. При разпрѣдѣление на материала трѣбва да се прѣдвиди за най-малко два повторения презъ всѣко тримѣсечие. Учебниятъ планъ за различнитъ видове *слѣтни* училища е различенъ въ количеството и нареждането на учил. материя. По-надолу поднасямъ обстоятелното изложение на учебния планъ по всички прѣдмети, изключая Законъ Божи и гимнастика, на едно 6-то класно училище. Азъ бихъ прѣвелъ програмата на едно 8-мо класно училище, обаче, за да прѣдставя, като какъ се разпрѣдѣля учебната материя за едно слѣто училище, азъ поднасямъ тая на едно такова, въ което първитъ 4 учебни години сж отдѣлни, а вторитъ 4 учебни години сж слѣти въ два класа съ по двугодишенъ курсъ. Сливане на отдѣления става само по тия прѣдмети, по които това е възможно, — за останалитъ прѣдмети обучението се води чрезъ редуване на тихитъ и устни занятия за дѣцата отъ всѣка учебна година.

Единъ прѣгледъ на числото на учебнитъ часове по различнитъ учебни прѣдмети при едно 6-то класно училище дава слѣдното:

Учебни прѣдмети	Класове					
	VI	V	IV	III	II	I
Библейска история	$\frac{1}{2}$	2	2	2	■	
Нѣмски езикъ: . . .	12	11	9	8	■	
(а) Нагледно обучение	3	2	—	—	—	—
(б) Четене	9	9	6	5	5	
(с) Граматика и съчиняване	—	—	3	3	3	
Смѣтане	5	5	5	5	5	
Геометрия	—	—	—	—	2	—
История	—	—	—	—	2	—
География	—	—	—	2	2	—
Родиноуѣденне	—	—	(2)	—	—	—
Естеств. история	—	—	(1)	2	2	—
Природовѣд. (физ. и химия)	—	3	3	3	3	—
Краснописанне	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	2	2	2	—
Рисуване	—	—	2	2	2	—
Пѣне	—	—	2	2	2	—
Гимнастика	—	—	Зав. мом.	—	—	—
Ржкоуѣднне	2	■	4	4	—	4
Общо число на часове:	м. 20 ж. 22	м. 21 ж. 24	м. 26 ж. 28	м. 28 ж. 30	■ 2	■ 2

Забѣлѣжка. Класоветъ II а и I а сж момч. и I б момичета. Момичетата начеватъ съ гимназия отъ V. уч. година т. е. съ II. класъ.

Остава ми да се изкажа по-обстойно граматата на едно 6-то класно училище и чението въобще.

1. Религия.

1. Задача на религиозното обучение.

Религиозното обучение има за задача познания отъ историята на Божието цъ се грижи за религиозно-нравствения животъ на подложенитъ дѣца.

2. Изборъ и нареждане на учебната

Учебната материя на тоя предметъ сж отъ библейски разкази на стария и новия отъ свързани отдѣли изъ историческитъ ческитъ и поетическитъ книги на старитъ съчиненията на новия завѣтъ, отъ извѣст библейски изрази и черковни пѣсни, какъ най-важното изъ черковната история. — нието по катехизисъ се прѣдоставя на вѣдника. — Литургика (богослужение) и Религиозното обучение на долния курсъ начева съ дѣтски бесѣди върху Бога Христа, като дѣтски приятелъ, и върху творения и съ заучване на молитвички и съ религиозно съдържание. Къмъ това бавятъ леки, близки по съдържание до библейски разкази отъ новия и стария въ връзка съ тѣхъ библейски изрази и стихове за наизустяване.

Въ срѣдния курсъ кржгътъ на библ. разкази се разширява, като се прибавятъ ващитъ по редъ по-важни исторически отъ новия завѣтъ, но тъй че отъ тѣзи сж

¹⁾ Долниятъ курсъ обгръща I. и II. учеб. срѣдниятъ — III., IV., V. и VI. учебни години — VII. и VIII. учебни години.

да се отива постепенно къмъ историята на то царство. Въ ови класъ, въ който не историческа връзка между разказитъ, упиратъ около важни личности и важни ствния и се закръглятъ въ исторически на даденитъ епохи. Всекога при обучението изтъкватъ религиозно-нравствени мисли и наустъ библейски изрази и религиозни Материята за мемориране е опрѣдѣлена писане отъ ноември 1878. год. — Загъ при библейската география се чертае карта.

ния курсъ ученицитъ се запознаватъ въ и послѣдовностъ съ священото писание; бшение се подкрѣпя съ четене на откъсамата библия. Въ тоя курсъ се рази и главнитъ епохи отъ черковната

въздържама да изрече въ подробности нието въ програмата по тоя прѣдметъ, отъ идещата учебна година ще бже прѣизпитувано. Извѣстната борба на бременитъ учителство срѣщу религиозното обуа своя коренъ, като изключимъ тендени новото врѣме въ разбирането на релисвободния духъ, въ който е възпитано частъ отъ учителитъ на Бременъ. прѣзъ куването на Д-ръ Georg Gredner'a и отъ ята и проповѣдитъ на бременския пасторъ, главно въ голѣмата прѣтрупаностъ амата съ библейски разкази и съ материяиране, а при това не по-малко и въ ическиитъ кръгове при разпрѣдѣление на а, вслѣдствие които единъ и сжи разавява прѣзъ курса на основното училище ги за прѣподаване. Въ това отношение и ние по-добри съ нашата програма. гукъ въ Бременъ, както и у насъ отчасти а като отдѣлна дисциплина катехизисътъ, а Саксония и Прусия е ядката на цѣлото ао обучение, все пакъ всеобщиятъ повикъ агиозното обучение отъ едни само за учебни години (Rein), а отъ друга за курсъ на основното училище, и искавето азнатъ тѣзи разкази на библията отъ и творби съ морални тенденции, говорятъ аността на таа материя при началното айки възможностъ да прослѣдя по-отборба на бременското учителство, която метъ на разискване и отъ народното ителство, борба отъ една страна на кони, ортодоксаленъ инспекторатъ и се а отъ друга на по-свободно учителто изключва отъ него учителство едни, ексалтирани противници на всѣка ре а мога да не отдаватъ право, което и ародно прѣдставителство на Бременъ на ония бременски учители, които се срѣщу религиозното обучение при пърото учене и които искатъ въ това отноа промѣна въ програмата на основното базирайки се на направеното вече въ ржави въ тоя или по-широкъ смисълъ.

Большинството отъ учителитъ при разработката на материала се прилържа о догматическата учебна форма съ текста на библията. Не липсватъ, обаче, учители — F. Gansberg и H. Schatgelmann, които подновятъ библейския текстъ съобразно днешната културна епоха, вмѣкватъ хутожественъ елементъ, поетични ситуации, драматиченъ ходъ на мисли и тѣй даватъ краски на простото библейско разиране, на скелети въ разказа даватъ месо и нерви, даватъ животъ.

Примѣръ: F. Gansberg — *Единичитъ*... Веднажъ се случиха много нещастия и голѣми бѣди. Хората не знаеха, що да правятъ. Малкото момиче въ една къща бѣ болно; тресѣше го. То лѣжение съ горещи бузи на възглавницата. А не можеше вече и да лежи. Постоянно искаше да стане. На и докторъ нѣмаше, само бѣше. Отъ страхъ припна майката тогазъ до съседката си, а да и помогне. Тя доде тичешкомъ. Приготви чай отъ всѣкакви трѣви и билки. Момичето трѣбваше да пие тоя чай. Горчиво, но тоа бѣше помогнало на съседката. Добри, ала то не бѣше схватала болестъ. Чаатъ не помогна. Треската стана по-лоша, откожко то прѣди. Плачеше майката и тичаше отъ къща въ къща, а да намери нѣкой, който да ѝ помогне. Богъ, но той бѣ далече, а за Него и не мислѣхъ тя. Единъ старъ човѣкъ живѣше на края на селото а гората. За него казваха хората, че могълъ да чародѣстива. Припна при него майката и му разказа бѣдата си. А той каза: «тя трѣбвало да тури Бога въ лѣглото на дѣтето». Но тя не знаеше, гдѣ живѣе той! — О, не, не истинския Богъ, но единъ направенъ, каа усмихнато старецътъ и извади изъ чекмеджето едно отъ дърво направено човѣче, което изглеждале като Богъ. — Това е *идолъ*, каза той; той може чудеса да прави и болнитъ да излѣкува. — Искашъ ли то? — На защо питашъ още, каза майката и сграбчи идола. — Чакай, това струва 100 лева!.. — Но това е ужасно много пари!.. — Тѣй давамъ азъ моитъ идола. И той искаше да го тури повторно въ чекмеджето. — О, не, заради моето единичко обично дѣте, не! Азъ си сега ще донеса пари! И тя припна бързо къмъ дома...

12-ти бранъ. — ... Ако искате да крадете, то крадете отъ тогоя, който ни е направилъ нищо лошо; а пакъ азъ ви направихъ добро. — Простете, каза Юда, но ние нищо не знаемъ отъ това. Венеянинъ не го е направилъ, понеже той е въ къщи всѣкога добъръ и послушенъ и никога не ни е открадналъ нищо. — Не, не, плачение Венеянинъ, азъ искамъ дома, дома искамъ да си ходя. — Това не може, каза управителътъ. Крадцитъ трѣбва да се затворятъ. — Азъ не съмъ крадецъ, азъ не съмъ крадецъ. — Добри, полицията нека изслѣдва и ако нищо противъ тебе нѣма, ти ще бжешъ свободенъ. И той хвана Венеянина за ръка, като че ли искаше да го вземе съ себе. Тогава каза Юда възвизите, но ние не смѣемъ безъ момичето да се върнемъ въ къщи. Баща ми е малко боленъ, аашото не се върна Симеонъ, и ако сега и най-малкия не по-

върнемъ, то той може отъ ужасъ по-лошо да стане и да умрѣ...»

Schattelmann. — Не ме ли познавате? — Да, ти ни продаваше жито, ти си първиятъ слѣдъ краля. — Не ме познавате?! — Да, ти хвърли Симеона въ тъмницата и ни каза, ние трѣбамъ...

Не ме ли познавате? — Да, ти ни заповѣда да доведемъ Венкмина. — И вие не ме познавате? Азъ съмъ Иосифъ, Иосифъ — вашиятъ братъ!...

Обучението се придружава отъ хубави картини, макаръ и не отъ всички учители еднакво много и на мѣсто да се употребяватъ.

2. Нѣмски езикъ.

1. Задача на обучението по нѣмски езикъ.

Това обучение има за задача да направи ученицитѣ способни да схващатъ вѣрно устния и писмения говоръ на другитѣ, и да ги приучи да си изказватъ и своитѣ мисли ясно, плавно и въ добра форма, както писмено, тъй и устно. Съ помощта на читанката ученицитѣ се запознаватъ съ най-добритѣ, съответни на тѣхната схващателна способностъ, литературни творби, чрезъ които въ младежката се развива вкуса, усилва духа, облагородява душата и буди съобразителностъ, разсѣдѣкъ и любовъ къмъ нѣмския езикъ.

За достигане въ тѣзи пѣли служатъ упражненията въ говоръ, четене и писане, споредъ което това обучение се обема отъ слѣднитѣ дисциплини: А. Нагледно обучение; В. Четене и писане; С. Ортография и граматика; Д. Съчиняване.

Отдѣлитѣ дисциплини прѣзъ разнитѣ години, доколко това е възможно, биватъ разработвани въ неразрѣдана връзка.

2. Ходъ на обучението, изборъ и редъ на учебната материя.

Всѣко разумно мислене и говорене прѣдполага истинни и ясни прѣставления, а тѣ се добиватъ чрезъ пълно наблюдаване, т. е. отъ точни нагледы; отъ тукъ и нагледното обучение се явява основа на всѣко по-нататѣшно езиково усѣтане.

Нагледното обучение е отдѣленъ училищенъ прѣдметъ на долния курсъ, обаче принципътъ «нагледно обучаване» има значение и за горния курсъ и за всички прѣдмети. При това обучение се разглеждатъ прѣдмети изъ околността на дѣтето, отъ които едни in natura, а ако това е невъзможно, чрезъ картини и модели, но при условие, явната да сж били често виждани отъ дѣцата и въ дѣйствителностъ.

Учебна материя за четене даватъ букварѣтъ и читанкитѣ. Четмоученето става възъ основа на въведения букваръ. Покрай курзорното четене, по което трѣбва да се обработи цѣлата читанка, известно число поетични и прозаични образцови четива се разработватъ и старанно. Изученитѣ до края на горния курсъ творби на нѣкои писатели се групирватъ, като се добавятъ и биографични бѣлѣжки. Като се излиза отъ най-обикновенитѣ и прости творби на букваря, ученицитѣ се ржководатъ постепенно и къмъ разбиране на по-

велики творения и откъслечни списъци на нѣмскитѣ класици.

Обучението по ортография начева I-та учебна година съ четмоученето. прѣписва всѣкидневно по нѣколко Правилнитѣ правила отъ IV. — II. кл. на обучението по граматика. Въ гор ортографията се упражнява отчасти отчасти пакъ се гради на граматическата.

Особено граматичното обучение е съ IV. кл. и свършва съ I. класъ.

Съчиненията начеватъ тоже съ I. свършватъ съ I. Теми за съчинения отъ учебната материя и отъ опита на

3. Разпрѣдѣление на учебната материя.

А. Нагледно обучение.

IV. класъ.

1. Въ училищната стая:

Уводна беседа съ ученицитѣ; именница; наименования на училищни прѣдмети; опрѣдѣление на мѣстото.

Плоча. Черна дъска. Сѣмтало часовъ.

2. Въ къщи:

Стаята за живѣне и кухнята. Дѣтска Котелното дърво и поларингъ Котелъ.

3. На двора и въ обора:

Палето и цсето (въ смисълъ даждъ и улично куче) отъ баснитѣ на Нев.

Кученце и козле (Неу), картини отъ Pfeiffer.

Пѣтелъ и кокошки (карт. Pfeiffer).

— Крива, коза, овца, гжска, шърке.

4. Въ градината:

Дѣте и гнѣздо (Неу). Брѣмбаръ и (Неу).

5. На улицата:

Конь и врабче (Неу). Гарванъ (карт. Pfeiffer).

Мечката танцоръ (Неу). Птици и (Неу).

6. Ливада, поле и блато:

Шъркелъ, заекъ, сѣрна, лебедъ.

Редътъ на обработката на всѣка сѣвиса отъ годишнитѣ врѣмена. Разпрѣдѣленъ върху дѣйствителни прѣдмети картинитѣ отъ Kehr — Pfeiffer за басни — Speckter. Баснитѣ въ стихове на Нев се запаметяватъ. За оживяване на обученото въ часъ по пѣне се припова

V. класъ.

Като въведение: новата училищна стая и списъци съученици.

1. Пролѣтъ (картина отъ Winkelmann).

Пѣтникъ и чучулига (Kehr — Pfeiffer).

2. Гората (картина отъ Winkelmann).

Лисича и сѣрна. Пѣтническа въ Hofmann von Fallersleben.

то (картина Winkelmann или Holzer).
и паница (Hev). Рибичката (Kehr —
дината (карт. Winkelmann) или вжгрѣ-
на единъ селски дворъ (карт. Holzer).
въ (карт. Winkelmann или Holzer).
обителната на хората картина (Winkel-
и голѣмиятъ градъ (карт. Golzer).
на (карт. Winkelmann или Holzer).
вата борица. Птиче на прозореца (Hev).
ѣтнитѣ на всѣки отъ тая материя сти-
хемориратъ. За оживление на обучението
мѣсто и подходящи пѣсенчици. Образо-
на чувствата става чрезъ наблюдаване на
и прѣдмети.

В. Четене.

VI. класъ.

ученето се начева съ прѣварителни
ния въ писане на черната дѣска и по-
съ упражнения въ разлагане на изрече-
ни и срички. Последнитѣ придружаватъ
его прѣзъ цѣлата година.
ожанието на бувата е тъй изработено,
щата да могатъ се научи ясно, гласно и
да четатъ и да се упражняватъ пра-
на написватъ изказани думи и прости из-
отъ паметь.
ване, прѣписване, диктатъ и писане отъ
ж всѣкидневни упражнения.
ожанието на четивата се извлича съ въ-
наизустяватъ се кратки стихотворения.
то отъ паметь на вече заучено се про-
ръзка съ четмоученето се даватъ поучения
качествително име и мѣстоимение (главни
начални букви).

V. класъ.

четенето има за цѣль да даде вѣрно,
и плавно прочитане. Четивата се разра-
отчасти въ свързка съ нагледното обу-
отчасти съ годишнитѣ врѣмена или пъкъ
въ читанката, но винаги споредъ сте-
на мѣстности въ тѣхъ.
ожанието на четенето се извлича съ въ-
Стреми се къмъ самостоятелно прѣдаване
итаното.
устяватъ се стихотворения и прозаични
ци. Писаното отъ паметь бива основно
вано.
ръзка съ четенето се даватъ понятията
еств. име, глаголъ и прилагателно име.

IV. класъ.

като въ V. класъ при четенето сж прѣо-
общитѣ технически мѣнотии, въ тоя
работи за едно логическо правилно че-
ѣтната трѣбва да сникнатъ да четатъ
четива плавно и съ влагане на чувства,

гласно и ясно. Изисква се да прѣдаватъ и съдър-
жанието на прочетеното.

Четивата се разработватъ или по реда, както
сж въ читанката, или пъкъ отчасти въ свързка
съ природнитѣ прѣдмети, изучавани въ *роднотѣ-*
стине (Heimatkunde), а друга частъ съобразно
годишнитѣ врѣмена.

При разработката на по-малки четива се
прави малка подготовка. Нѣколко стихотворения
(10—12) и прозаични откъслечи (2—3) биватъ
разработвани и основно заучавани. Такива откъс-
лечи служатъ и за усвояване на орфографията,
като се пиматъ отъ умъ.

Заученитѣ стихове биватъ често повтаряни,
за да не бждатъ забравени.

III. класъ.

Изискванията за едно механизирано, логично
и съ чувства четене станатъ по голѣми, тоже и
за прѣдаване на съдържанието.

Четива съ естествено-исторична и географична
материя се тъй разпрѣдѣлятъ, че тѣхната разра-
ботка дохожда веднага слѣдъ изучаване на съ-
щата материя въ часа на тия учебни прѣдмети.

Обичайно само единъ часъ въ седмицата се обрѣ-
дѣля за разработка на исторически четива, които
се насланятъ на ретиниовѣденето и служатъ за
подготовка на послѣ слѣдващото исторично
обучение.

И въ този класъ биватъ разработвани и зауч-
вани 10—12 стихотворения, и 2—3 прозаични
откъслечи, които се промѣняватъ за писането
отъ умъ.

Повтарятъ се и стихотѣ, учени въ IV. класъ.

II. класъ (двугодишенъ курсъ).

Въ тоя класъ четенето има за задача да по-
стигне покрай разбраното и едно изразително и
хубаво прочитане.

Изборътъ и нареждането на четивата става по
сжнитѣ начала, по които и въ IV. и III. класъ.

Слѣдъ яснителната разработка на едно четиво
съдържанието му бива прѣдавано отъ ученицитѣ
по планъ, написано на черната дѣска при разра-
ботката на четивото.

Четенето на въстникъ бива често упражнявано;
тоже и на книжното прилежание за четене се
дава все по-голѣмо и по-голѣмо значение.

Прѣзъ всѣка година биватъ разработвани
основно по 10—12 стихотворения и прозаични
откъслечи, наизустяватъ се и биватъ деклами-
рани; тѣ служатъ и за упражнения при писането
отъ умъ.

Изучванитѣ въ прѣдидшитѣ години стихотво-
рения и проза се повтарятъ.

I. класъ.

Поставената за II. класъ цѣль продължава да
се прѣслѣдва и тукъ. Въ тоя класъ се дава осо-
бено значение и се обръща по-голѣмо внимание
на свързаното и ясно прѣдаване на съдържа-

нието на мислитѣ въ четивото по изработения планъ.

Тукъ биватъ обстойно обработвани и важни епически и лирически стихотворения и помѣстенията въ читанката откъслечи отъ драмитѣ на нѣмските класици.

И въ тази година биватъ запаметявани 10—12 стихотворения. Важни мисли изъ разработванитѣ драми се наизустяватъ.

Заучаванитѣ прѣзъ прѣдливнитѣ години стихове се повтарятъ.

С. Ортография и граматика.

VI. и V. класъ.

Ортографични и граматични поучения въ първитѣ двѣ години се даватъ само възъ основа на четенето.

IV. класъ.

Съставнитѣ части на изрѣчението, на думата и сричката. Звукъ и буква. Гласни и съгласни. Сжществително име: родъ и число. Сметчане (Umlaut). Дълго и кратко изговаряне.

Просто изречение. Подлогъ и прилогъ. Подлогитѣ сжществително име. Прилогитѣ сжществително име, прилагателно или глаголъ. Опредѣление на частитѣ въ изрѣчението при четене въ читанката. Лично мѣстоимение. Глаголъ въ сегашно, минало и бъдеще врѣме. Повѣствователно, повелително и въпросително изречение. Точка, въпросителна, удивителна (следъ обрѣщението застана). Образуване и разлагане прости изречения. Производни и сложни думи.

Кратки диктати и прѣписвания изъ читанката за затвърдяване на ортографията и граматиката.

III. класъ.

Повторение за простото изречение. Спрѣжение на глаголитѣ въ минало свършено и минало не свършено врѣме.

Разпространено просто изречение. Второстепенни думи. Второстепенни думи като прилагателно, сжществително, мѣстоимение, числително. Повече еднакви второстепенни думи. Интерпункция.

Допълнения (въ широкъ смисълъ): винителенъ и дателенъ падежъ. Страдателна форма на глагола. Склонение на сжществителни имена. Сжществителни имена съ два рода.

Обстоятелствени думи и прѣдлози (винителенъ и дателенъ падежъ).

Коренъ и окончание. Производни думи; прѣставка и наставка. Дѣлене думитѣ на срички. Разпознаване на еднакво звучащи звукове. Дълго и кратко произношение. Буквата С.

Диктати и прѣписъ, както въ IV. класъ.

II. класъ.

Повторение за разпространени изречения. Подлогитѣ сжществително, глаголъ, числително или мѣстоимение.

Прилогъ. Врѣмената на изивително, повелително и повелително. Причастие.

Склонение на сжществително иметелно. Степени за сравнение. Склонителни мѣстоимения.

Опредѣление и видове случаи.

Допълнение и видове случаи.

Обстоятелствени думи за мѣсто, врѣме и причина.

Прѣдлози съ родителенъ, дателенъ и падежъ. Упражнения за тяхното сливане на прѣдлозитѣ съ члена.

Производни сжществителни. Производни глаголи.

Думи съ еднакъвъ коренъ (сродни).

Дѣлене на думитѣ въ срички.

Главнитѣ букви.

Диктатъ и прѣписъ.

I. класъ.

Повторение за разпространенитѣ изречения. Видове глаголи.

Сложно изречение. Съюзъ. Видове сложни изречения. Главно и присъставно изречение на приставното изречение. Употребаване на союзовѣ. Видове приставни изречения на относителното мѣстоимение.

Скратяване.

Витнати думи и чужди думи. Иностранни думи. Подчинително наклонение. Сподоби.

Периоди.

Деклиниране на собствени имена и чужди.

Прилагане на прѣдлозитѣ.

Упражняване на интерпунктуване четива. Основно повторение на четива.

D. Съчиняване.

IV. класъ.

Малки описания и разкази. За описане бираатъ природни прѣдмети, които се родиноувѣдене и нагледно обучение. Обекти изъ познатия околнъ кръгъ.

III. класъ.

Леки описания, разкази и писма.

II. класъ.

Разкази отъ прѣданията и история. За описане бираатъ природни прѣдмети и явления. *Прозаично прѣдставяне съдържанието на четива. Изложение на собствени прѣживаня форма на писмо.*

I. класъ.

Съчинения както въ II. класъ. Прѣдставяне на четива. *Характеристики на четива. Характеристики на писма и смѣтки.*

радъ особени прийоми и методи не отнагледното обучение, собствено при то на предметитѣ. Учебната материя се да по природни групи и обществити съ години врѣмена. Съществена частъ на учебна материя съ баснитѣ на Ней, които съ хубави картини (Kehr-Pfeiffer), които се гради и нагледното обучение. И приятно гледничане съ повотата обжественото ситуиране при подготовка хубавитѣ дѣтски по духъ басни. Телна на Kehr (Der Anschauungsunterricht in ersten Schuljahre), по когото се водятъ басни болшинството учители, се подема и прибавкъ на постигнѣн колоритъ и въ полетъ отъ двамата художници-пещачтели Schaffelmann и Gansberg. Ожнвательно е, обучението имъ, дълбокодѣйствуващо въпвалитѣ съ уста дѣца, които глътатъ чителеви думи, глътатъ ги като нѣщо на което обаче не знаятъ съдържанието, материята, отъ която е направено. Но имъ е пъкъ и туй да знаятъ? Въ тая тѣ сами не могатъ да бждатъ изистори ладки, — не имъ трѣбва и да знаятъ, правятъ и отъ шо? Тѣ — дѣцата — безрасждно, тѣй трѣбва и да бжде, а прави, безъ да прѣдлага сами тѣ да ладка. И много разумно за туй начанно втето хранимъ, хранимъ го съ нему най-о не за да бжде изведнажъ силно и да работи — това е невъзможно —, а го, съ врѣмето за да заякне, та сетѣ въ сила нелекоуморваще се плодовито п.

откриване на буквитѣ се работи по я методъ, разбира се, малко видоизмѣнятъ прийоми: бесѣда върху цѣлѣната на буквара, въ която смислено сж групѣдмети, имената на които сж съ сдначаленъ и краенъ звукъ, който дѣцата глътатъ и на който послѣ се дава бѣлѣга, е по чистата писочетна метода. Малко отъ официалния буквара и работа прѣдбукварѣт и идентъ на Gansberg'a съ картини подбуждащи малкия четмо въ рисуване, картини дѣтски за схватски за рисуване и дѣтски нарисувани съ договѣдващи и подстрѣкаващи думи за, за разказване на нѣщо свързано изъ животъ, па и идентъ на единъ художител въ обучението учитель прѣдодно обучение, градено на тѣхъ, твърдѣ

работката на четивата, взехено въобне, тавяна нѣщо особено. Разбира се, всѣки ателъ, всѣка една материя има или прѣдоя особена разработка, ето защо, да на подробности, се възвирамъ, — това ло твърдѣ далече. Важното е, че почти тивно е приложение или подготовка учебна материя отъ други прѣдметъ. е тоже, макаръ и само отъ единици

учители сполучливо извършвана, постронтеината разработка на извѣстни четива. Тя дава друга краска на шаблонитѣ подготовка и прѣдразказвания при обработване на четивата. — Художинитѣ учители и тукъ при четивата взиматъ особено направление. Разказитѣ на читанката, които отъ едно столѣтие насамъ всѣка година прѣскачагъ отъ едно издание въ друго, отъ единъ авторъ въ други, и тѣхъ сж сухи, но изгнли прѣчки, въ които няма не само животътъ на млади филизи, но въ които нѣма и дървесина, за да оживатъ, защото сж само прахъ, пламъкъ на огъня. Тѣ сж прахъ, който само направила дѣтския мозъкъ. Тѣ искатъ художество. Ситуиране, скачане на фантазията, творчество отъ учителя, творчество отъ ученицитѣ, бръщолване ако щете, къмъ това трѣбва да ноли всѣко четиво. Дневнитѣ четива на читанката съ начина на разработката имъ за тѣхъ сж анемични и анемирагъ.

4. Отраднo е, че граматиката и фотографията почти при болшинството учители не сж часове на затѣляване дефиниции, а часове на изражения Gansberg казва: «Рѣшително трѣбва да бждатъ срѣщу едно обучение, което иска да прави отъ дѣцата малки филолози, които прѣдѣдрената съ думи бакалница забравятъ съдържателното «излагане». «Грамматическитѣ упражнения трѣбва да се наслаятъ на писаното».

5. Съчиненията се водятъ, въобне вземено, както и у насъ. Gansberg, обаче, иска да се дава при съчиненията на ученицитѣ пълна свобода. Часа на съчиняване трѣбва да бжде за дѣцата частъ на писмено бръщолване. Никакви рамки, никакви унжтвания и планове, само приживявания, това сж теми на писменитѣ работи по езика; прѣживявания, по и съ полетъ на фантазията. Само тѣй узнаваме интересното за дѣцата, само тѣй можемъ приучи тѣхната индивидуалностъ.

По-важитѣ учебни помагала на обучението по езика сж: 1) картинитѣ (Kehr-Pfeiffer) по нагледно обучение, за които стана дума по-рано 2) буквара, изключително съ цѣлѣни картини и 3) читанкитѣ (безъ картини), за всѣки двѣ години по единъ томъ, — изработени отъ комисията за учебници, членове на която сж назначени отъ властѣта и избрани отъ учителство лица отъ помежду учителитѣ, главнитѣ учители (директоритѣ на основнитѣ училища, Schul-vorsteher) и върховната училищна властъ. Изработенитѣ отъ тая комисия учебници се даватъ за одобрение на върховната училищна властъ. Удобрени, въвеждането имъ е задължително въ всички основни училища на Бременъ. 4) Tetra-dimen за писане за различнитѣ класове биватъ различни: за II-ра учебна година линирането е еднакво съ оноу на почетъ — дистантъ 1 м. м. между всички линии (тѣсни и широки редове не съществуватъ); за III. и IV. учебна година 3 м. м. тѣсни и 6—7 м. м. широки редове, за

останалитѣ години тетрадитѣ съ съ линия при 2 и $1\frac{1}{2}$ см. дистанцъ и безъ линиране (неначертани).

3. Сметане.

1. Задача на обучението за сметане.

Обучението по сметане има за задача, да даде на ученицитѣ едно ясно разбиране на числената система, да ги приучи и упражни на последователно мислене, на кратко изказване и да ги запознае съ рѣшаването на не твърде мъжни задачи отъ практическия животъ.

2. Изборъ и наредба на материала.

Учебната материя обхваща 4-тѣ основни дѣйствия съ цѣли и дроби, съ именования и наименовани числа, тройното правило, търговски прѣсметания, задачи съ реални прѣдмети отъ домакинството и занятията, пространственитѣ измѣрениа, алгебрични задачи и т. н.

Учебната материя е раздѣлена строго съобразно мъжнотиятъ за различнитѣ класове и е наредена по концентрични кръгове. Съ материала въ II-ри класъ се стрѣми да се даде завършеностъ на проститѣ прѣсметания въ обикновения животъ. Въ I. класъ пъкъ, прѣзъ I-вата учебна година, ученото се закреплява въ по-широки рамки, а прѣзъ II-рата учебна година става прѣработване на заученото.

3. Разпрѣдѣление на материала.

VI. класъ.

Числовиятъ кръгъ отъ 1—20.

Построяване на числата отъ 1—5 и отъ 1—10. Броене напредъ и назадъ. Опредѣление мѣстото на всѣко число въ реда и отъ другитѣ числа. Разлигане, доброяване, отброяване. Умножение, мѣрене и дѣлене. Писане на цифритѣ.

Числата отъ 1—20. Сжититѣ упражнения, както горѣ. Прѣскачане на десетицата.

Практически задачи. Наименованията: пфенигъ, марка, парче, дужина, день, седмица, мѣсець и година. Упътване на цифритѣ.

V. класъ.

Числовиятъ кръгъ отъ 1—100.

Броене до 100. Цифритѣ до 100.

Четиритѣ основни дѣйствия.

1. Събиране.

Събиране на еднозначни числа при двузначни: а) безъ прѣскачане на десетицата, б) съ достигане на десетицата, в) съ прѣскачане на десетицата; образуване на редовни групи.

Събиране на двузначни числа: а) десетици съ десетици, б) десетици при десетици и единици и обратно, в) десетици и единици при десетици и единици.

Именовани числа и практически задати.

2. Изваждане.

Изваждане на еднозначни числа: а) при безъ прѣскачане на десетицата, б) отъ десетицата, в) съ прѣскачане на десетицата; образуване на редовни групи.

Изваждане на двузначни числа: а) отъ десетици, б) десетици отъ десетици и обратно, в) десетици и единици отъ десетици и единици.

Именувани числа и практически задачи. Знакове и съкращения: марка, пф., с.м., х. л., л.; год., мѣс., д., ч., мин., сек.

Писменото прѣсметане става по умственото сметане.

IV. класъ.

Числовиятъ редъ отъ 1—1000.

Построяване на числата до 1000 чрезъ броене въ броене, писане, разлагане. Писане на тризначни числа. Упражнения на цифритѣ.

Четиритѣ основни дѣйствия съ именувани числа и практически задачи. При всѣки видъ упражнения се правятъ практически задачи.

Наименованията: събиране, събирание, изваждане, умаляемо, умалителъ, остатъкъ, умножение, множимо, множителъ, променливо, дѣлящо, дѣлителъ и частно.

Знакове и съкращения: к.м., к.г., г.

За писменитѣ упражнения въ прѣзъ 1000 се работи по начина на умственото сметане; писна се само задачата и умственото сметане върви крачка прѣдъ нея. — Разширение кръга на числата до 1000.

Прѣзъ всѣки часъ ставатъ упражнения бързо прѣсметане съ числа до 100. Подготовка къмъ дробитѣ.

III. класъ.

Числата до безкрайностъ Дроби.

Упражнения въ писане на числа до 1000. Четиритѣ основни дѣйствия съ именувани числа и практически задачи.

Умственото прѣсметане върви като крачка прѣдъ писменото. Писменитѣ прѣсметания се добръ затвърдяватъ упражнява.

При умственото прѣсметане се дръжмъ вниманието на ония прѣсметания и задачи които всѣкидневниятъ животъ иска: срѣжностъ и краткостъ въ говора. Искатъ се движатъ въ кръга до 1000.

Познанията на монетитѣ, меркитѣ и китѣ се разширяватъ.

Дроби: броене съ дробни числа; дроби въ цѣло и обратно; четиритѣ дѣйствия при дроби съ еднакви знаменатели.

II. класъ.¹⁾

1. година.

Четиритѣ основни дѣйствия съ именувани числа и безъ наименования; практически задачи.

¹⁾ Въ II. и I. класъ курсътъ по сметане е по-обширенъ, обаче прѣпорѣчва се дѣлѣтъ отдѣленія въ класъ да се сливатъ.

къмъ десетичните дроби и рѣшаване по-големо внимание на писменото смѣтане.

2. година.

съ дробитѣ; тройно правило съ дроби. Старяне на смѣтането съ прости и десетобити.

Тойто правило въз основа на умножението и деленето.

Първѣ цифри.

I. класъ.)

1. година.

Първи прѣсмѣтания; изчисления на плоскостенъ коренъ.

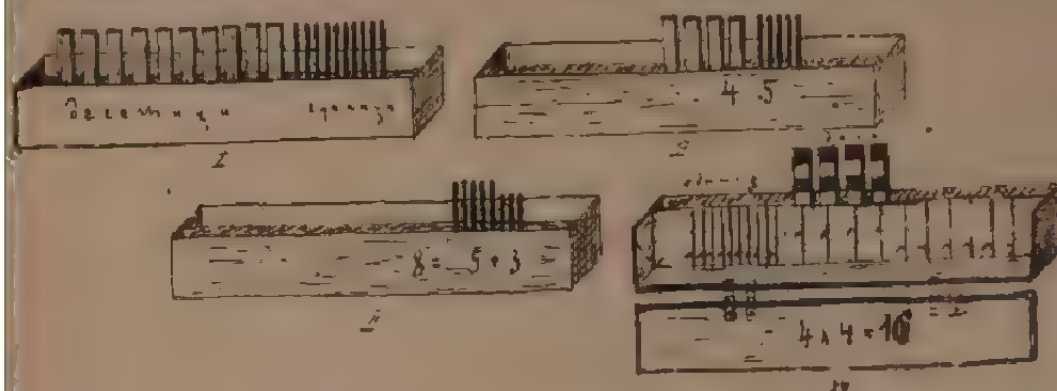
Изработка на тройното правило се взиматъ видове случаи.

Първи прѣсмѣтания. Печалба и загуба, изва. Рабатъ и дисконтъ (пиконтъ).

Крѣпостно правило и прѣсмѣтания. Първи прѣсмѣтания.

Първи специални понятия и означения. Първи прѣсмѣтанията се уясняватъ въз основа на задачи.

Първи за повторение изъ домакинството и първи; алгебрически задачи.



Първи в квадратъ и изваждане на квадратенъ.

Първи действията на плоскости ставатъ въ паралелъ триъ.

2. година.

Първи рение и разширение на търговскитѣ прѣ-

Първи действия проценти; печалба и загуба, дара, курсъ и размяна, рабатъ и дисконтъ; крѣпостно прѣсмѣтане; смѣшени; изчисления на плоскости и тѣла; квадратенъ и кубиченъ; алгебрически задачи.

Първи учебникъ при обучението по смѣтане, че се стрѣмъ къмъ механизирание на прѣсмѣтане съ всячки дѣйствия, дори

Първи поминетата отъ прѣсмѣтанията на плоскости и извадятъ само най-леснитѣ случаи. Квадратенъ и коренъ за тѣхъ нѣма.

и въ края на числа по-големи отъ 1000. На писменото прѣсмѣтане се дава по-малко значение. Работи се повече съ абстрактни числа, защото многото упражнения за даване срѣщностъ на ума въ прѣсмѣтанията сѫ възможни само при тѣхъ. На работата съ именувани числа и задачи се дава по-малко място, а особено нѣкъ прѣвъ първитѣ учебни години. Всѣки часъ се даватъ въ класъ и за дома задачи за рѣшаване. Учебникътъ помага на тѣхъ прѣметъ сѫ: тетрадитѣ, черната дѣска, руското смѣтало, а по нѣкъдѣ и Тилиховото. Въ нѣкои училища има и едно ново смѣтало, тѣхъ наричано «Neue Kochlitzers Rechen-Maschine» за числата отъ 1—100. То се състои отъ 10 стълбчета за десетичнитѣ и 10 дѣсници (плочки) за единицитѣ. Десетитѣ дѣсници за прѣдставяне на единицитѣ, сѣпени една до друга даватъ една десетица или по дебелина единъ стълбецъ отъ десетици. Тѣзи стълбчета и дѣсници сѫ помѣстени въ кутичка и могатъ да се издигатъ, сипиватъ и закриватъ споредъ нуждата. Отъ образната страна стълбчетата сѫ боядисани съ 10 черни и червени квадратчета, които служатъ за нагледностъ при умножението, дѣленето и изваженето. Устройството му е доста сложно, но все пакъ солидно. Струва 30 марки. Въ упрости видъ поднасямъ нѣколко работи прѣдставени съ него.

I. прѣдставлява смѣталото съ стълбчетата и плочичитѣ; II. — нагледното прѣдставяне състава на числото $45 = 4$ десет. и 5 единици; III. — събиране на единици; IV. — обръщане и разтворено смѣталото, нагледно прѣдставяне на умножението чрезъ квадратчета на стълбчетата: 4 стълбчета и 4 квадратчета равно на 16.

4. Геометрия.

1. Задачи на обучението по геометрия.

Обучението по геометрия има за задачи да уясни и разшири пространственитѣ прѣдставления, да подпомога схващането на фигуритѣ и за упражненіето въ улавяне на пространственитѣ отношения. Заради това на момчетата (момичетата) изучаватъ геометрия, — вмѣсто нея иматъ разкопчаване) трѣбва да се дадатъ познания въ пространственитѣ сформирания, разбирателностъ на математ. доказателства и улавяемостъ

въ рѣшаване на практически задачи съ измѣрване, рисуване и изчисляване.

2. Изборъ на материала.

Обучението обема най-важнитѣ правила отъ планиметрия и стереометрия. То излиза отъ паралелността, води къмъ перпендикъла, по-нататѣкъ къмъ теоремата, отъ теоремата къмъ нейнитѣ слѣдствия и свършва съ приложението на доказаната теорема въ случаи отъ практическия ни животъ.

3. Разпрѣдѣленіе на материала.

II. класъ.

Добиване на първитѣ геометрически прѣдстави: точка, плоскостъ, линия, пунктъ.

Видове линии: прави, счупени, криви, смѣсени.

Правата линия. Направление на правитѣ. Положението на правитѣ една къмъ друга.

Крива линия

Измѣряване на правитѣ линии. Жгълъ и означаването на жгъла. Видове жгли по голѣмина. Мѣрене на жглитѣ. Упражнения съ транспортиръ.

Съседни жгли. Кръстосани жгли.

Жглитѣ на паралелни линии прѣсѣчени съ права.

Видове трижгълници по страни и жгли.

Сборътъ на жглитѣ въ трижгълника: външенъ жгълъ.

Паралелограми: квадратъ, правожгълникъ, ромбъ, ромбоидъ.

Трапецъ, трапецоидъ.

Кръгътъ съ неговитѣ линии и жгли.

Описание на куба, на призмата, на цилиндра, пирамидата, прѣсѣчената пирамида, конуса, прѣсѣчения конусъ, кълбото.

I. класъ.

Конгруенция на трижгълницитѣ. Жглитѣ на равностранныя и равнобедрения трижгълникъ. Конструирание: дѣлене на линии и жгли. Спускане отвѣсни.

Равенството на паралелограмъ съ трижгълници. Прѣобрѣщане и дѣлене. Прѣсѣтане плоското съдържаніе на паралелограмъ, на трижгълникъ и на трапецъ. Изчисляване съдържаніето на неправиленъ четворожгълникъ (трапецоидъ) и многожгълникъ.

Питагоровата теорема и приложението ѝ при конструирание, задачи.

Кръгътъ съ неговитѣ линии и жгли. Изчисление по съдържаніе на кръга. Отрѣзъ и прѣзъ (секторъ). Концентрични и ексцентрични кръгове. Кръгови прѣстени. Изчисление плоското съдържаніе на части отъ кръга. Изчисление плоското съдържаніе на правилни многожгълници.

Елипсъ

Подобие на трижгълницитѣ. Отношеніята на подобни фигури една къмъ друга. Значението на подобіето при конструирание. Измѣрвания и изчисления. (Масшабъ).

Описание и изчисления плоското съ и кубическото съдържаніе на куба, цилиндра, пирамидата, конуса, сферата, сферичната пирамида и прѣсѣчения конусъ, ната.

Задачи изъ живота: измѣрване съдѣръжания на дървета, кофи, сѣдове, качета, бия

Както и у насъ въ България, тѣя геометрията по естеството на своята оная прѣдметъ, който най-много изживяници, и учители. Но не само материята, тодѣтъ, по които се прѣподава, е интересъ, изжителенъ, досаденъ. Трѣба да се прѣдирне нещо коренно въ прѣдане и на програмата и на методата на преподаването, за да повѣе другъ духъ въ ому. Съзгано зато и считано за нештукъ хранятъ дѣцата съ тѣя материя. *В-та учебна година*, а ние? Ние тѣмеката тѣя материя, и по сжния начинъ глави още въ III-та учебна година! Туй, намъ се пада да прѣвинеми початѣя учебна материя за *два години*, а тѣминава за *4 год.* Колко голѣмо е злото, може да се види отъ горното съпоставително е да се поучимъ.

5. История.

1. Задачата на обучението по история

Обучението по история има за целъ познае ученицитѣ съ най-забѣлжителни изшествія и най-виднитѣ личности на народъ и на други по-важни културни. При това още обучението иска за тивността и възприемчивостъ къмъ идеи на живота и да възпита малодоброжелитѣ на патриотизма и обществото.

2. Изборъ и редъ на уч. материалъ.

Обучението взима материя отъ старата и новата история, като се гледатъ прѣлъ очи отечествената история.

Слѣдъ като въ IV. кл. при рѣшаване на хвърлени прости и подходящи и картини изъ родината, въ III. кл. слѣдъ тѣмъшната подготовка за обучението се въ единъ опрѣдѣленъ часъ, отъ часъ четене, за разработка на историческитѣ отъ читанката, съ съдържаніе отъ по-новата всеобща история. Учебната на слѣднитѣ класове образува закрѣпачески картини отъ всеобщата история. Прѣзъ двѣтѣ послѣдни години на вътрѣшната връзка на събитията, класъ се обръща внимание на поминория, а покрай това и на начина на на народитѣ и на други културно-исторически моменти.

Въ II. класъ се разработватъ единични исторически картини отъ старата, средната история по хронологически редъ най-ново врѣме.

та отъ историята на близката родина въ тия мѣста отъ общата история, които се случили по време.

Съставяне на единични исторически картини отъ историята на старитѣ културни народности въ горния класъ.

Обработване на материала.

II. класъ (двугодишенъ курсъ).

1. година.

1. Египетъ, Асиріе и вавилоняне. Финикии и Персія. Кресъ и Солонъ. Спарта (страна, живогъ, правн). Тимбрионъ. Херманъ, освободителятъ на Нѣмско-Рейнъ отъ Сигфридъ. Хлодвигъ и Франция. Карлъ Велики (началъ на живогъ, саксонитѣ, коронясане). Хенрихъ I. на градове; побѣдата върху маджаро-Велики. Църквитѣ кръстоносенъ походы Барбароса (смъртъ и прѣданието Ринарството въ срѣднитѣ вѣкове. Рудолфъ Хабсбургски (положеніето прѣди неговия Вилхелмъ Тетъ (прѣданието). Изобрѣтателство и книгопечатането. Колумбъ и неговото на Америка. Лютеръ (неговото фамилно живогъ, добродѣтели). Карлъ Велики. Възрѣжбата на императоръ I. Императоръ Фридрихъ и императоръ II.

2. година.

1. Египетъ, Асиріе и вавилоняне. Финикии и Персія. Кресъ и Солонъ. Спарта (страна, божества, правн). Херманъ. Война. Амуръ въ Спарта. Солонъ. Персискитѣ войни. Цвѣтежа на Гърция (постройки). Сократъ. Фалатъ и Александъръ Велики. Ромулъ и неговото на Римъ. Римъ става република, империя. Августъ. Старитѣ германитѣ живогъ, религия). Войнитѣ на римско-германскитѣ народи. Прѣселение на (готи, лати) Хлодвигъ и Франция. Карлъ Велики (войнѣ и мирнобѣжъ). Хенрихъ I. на градове; побѣдата върху маджаро-Велики. Църквитѣ кръстоносенъ походы Барбароса (смъртъ и прѣданието Ринарството въ срѣднитѣ вѣкове. Рудолфъ Хабсбургски (положеніето прѣди неговия Вилхелмъ Тетъ (прѣданието). Изобрѣтателство и книгопечатането. Колумбъ и неговото на Америка. Лютеръ (неговото фамилно живогъ, добродѣтели). Карлъ Велики. Възрѣжбата на императоръ I. Императоръ Фридрихъ и императоръ II.

I. класъ (двугодишенъ курсъ).

1. година.

1. Египетъ, Асиріе и вавилоняне. Финикии и Персія. Кресъ и Солонъ. Спарта (страна, божества, правн). Херманъ. Война. Амуръ въ Спарта. Солонъ. Персискитѣ войни. Цвѣтежа на Гърция (постройки). Сократъ. Фалатъ и Александъръ Велики. Ромулъ и неговото на Римъ. Римъ става република, империя. Августъ. Старитѣ германитѣ живогъ, религия). Войнитѣ на римско-германскитѣ народи. Прѣселение на (готи, лати) Хлодвигъ и Франция. Карлъ Велики (войнѣ и мирнобѣжъ). Хенрихъ I. на градове; побѣдата върху маджаро-Велики. Църквитѣ кръстоносенъ походы Барбароса (смъртъ и прѣданието Ринарството въ срѣднитѣ вѣкове. Рудолфъ Хабсбургски (положеніето прѣди неговия Вилхелмъ Тетъ (прѣданието). Изобрѣтателство и книгопечатането. Колумбъ и неговото на Америка. Лютеръ (неговото фамилно живогъ, добродѣтели). Карлъ Велики. Възрѣжбата на императоръ I. Императоръ Фридрихъ и императоръ II.

скити войни. Мир и Сута. Помпей и Цезаръ. Римъ става империя; Августъ. — Старитѣ германитѣ живогъ, религия). Войнитѣ на римско-германскитѣ народи. Прѣселение на (готи, лати) Хлодвигъ и Франция. Карлъ Велики (войнѣ и мирнобѣжъ). Хенрихъ I. на градове; побѣдата върху маджаро-Велики. Църквитѣ кръстоносенъ походы Барбароса (смъртъ и прѣданието Ринарството въ срѣднитѣ вѣкове. Рудолфъ Хабсбургски (положеніето прѣди неговия Вилхелмъ Тетъ (прѣданието). Изобрѣтателство и книгопечатането. Колумбъ и неговото на Америка. Лютеръ (неговото фамилно живогъ, добродѣтели). Карлъ Велики. Възрѣжбата на императоръ I. Императоръ Фридрихъ и императоръ II.

2. година.

Прѣвъ първото гримѣсене се повтаря гримѣсена и римската история. — Изнамирация и открития прѣвъ края на срѣднитѣ вѣкове. Прѣдметности на реформацията. Лютеръ и реформацията. Хенрихъ отъ Цвѣтежа. Реформацията въ Швейцария. Швейцарската война. Обединение на Бременъ прѣвъ тѣ войни; битката при Тукенбургъ. Реформацията въ Франция. Опашане на Нидерландия. 30-годишната война и следствията и. Фридрихъ Вилхелмъ, Великиятъ курфюрстъ. Шрифтѣ руски царъ. Петъръ Велики и Карлъ XII. Фридрихъ Велики и неговото време. Иосифъ II. Североамериканската освободителна война. Французката революция. Републиканството на Нѣмската държава. Пруското единство. Бременъ подъ Франция. Наполеонъ за Русия, 1812 г. Освободителнитѣ войни. Основането на градъ Бременhaven. Движението прѣвъ 1848 г. Главнитѣ постановки отъ уредбата на Бременъ. Данската война (1864 г.). Битката прѣвъ 1866 г. Основането на северонѣмскитѣ скити. Нѣмско-френската война; подновяване на германската империя.

Материалитѣ, както се вижда отъ изложението, е разпрѣдѣленъ по концептуални аспекти и се има прѣвъ видъ синтетичната и хронологичната метода. Обаче, при дадени културни епохи, прѣсгодни случаи, не се прѣнебрежава и ретроспективната метода, както това иска др. W. G. ...

прѣвъ неговитѣ «културни картини.» — При разработката на материята се дава по-голямо внимание на културнитѣ елементи — общественъ, икономически и духовенъ животъ, отколкото на политическитѣ и личностнитѣ елементи. Особено голямо значение се дава на обстоятелствата разработка на историята на родината, а най-вече на културната история.

При разработката на културни картини отъ дадени епохи за известни народи се иматъ прѣдъ очи слѣднитѣ точки:

I. Държавенъ животъ.

1. Съставъ. 2. Управление. 3. Права и задължения на управляващи и народа. 4. Сѣдопроизводство. 5. Войска. 6. Издрѣжка на държавата.

II. Общественъ животъ.

1. Обществени класи и отношенията имъ. 2. Фамилни и задруги. Бракъ. Брачни обичаи. Наслѣдствени обичаи. 3. Начинъ на животъ; храна, жилище, облѣкло, накити, грижа за гѣлото, удоволствия и веселби, взаимнообръщения, пакувания и пр.

III. Религиозенъ животъ.

1. Мисионерство. 2. Култъ. 3. Управление на църквата и духовенството. 4. Вѣроучение. 5. Нравоучение. 6. Заблудения, реформи и борби.

IV. Духовенъ животъ.

1. Състоянието на образованието въ различнитѣ класи. 2. Литература. 3. Училища. 4. Науки. 5. Изкуство.

V. Стопанственъ животъ.

1. Земледѣлие. 2. Скотовѣдство. 3. Рудокопство. 4. Занятия. Индустрия. 5. Търговия. Монети. 6. Съобщения.

Часовата разработка на всѣка цѣлостъ се състои отъ разказване отъ учителя, илюстриране и обобщаване, и разказване отъ ученицитѣ. Гдѣто е възможно, обучението излиза отъ и се построява на: 1) сѣвременни документи (отъ историческия музей на Бременъ), 2) стихотворения, 3) картини и 4) четене по исторически картини. Особено цѣнни за обучението сѣ първитѣ три изхода, съ които тъй много сѣ богати нѣмскитѣ училища. Исторически музей, класически исторични стихотворения и хубави исторически картини, като изходна точка, даватъ една нова освѣжителяна струя въ обучението, вмѣсто притъпяващата всѣкичасова догматична учебна форма, често налагана отъ естеството на самата исторична материя.

6. География.

1. Задача на обучението по география.

Географското обучение има за задача, да даде на ученицитѣ точни познания върху родината и отечеството, да ги запознае съ 5-ти материка и океана и да ги доведе до разбиране на отношенията на нашата земя къмъ мира. Въ връзка съ послѣдното ученицитѣ се поучаватъ и върху най-важитѣ небесни явления. Обучението трѣба да изостри наблюдателната способностъ на уче-

нитѣ, да були и развива сѣтвично природно хубавото и грабно да зрѣ къмъ нѣмския край.

2. Изборъ и редъ на учебния материя.

Обучението по география излиза отъ *отдѣленето*, което е начало и на географска история, и на естествена история. По учебна материя е нѣмскостта на долината на р. Везеръ и сѣверна Германия по картата и глобуса, обучението е едно прѣгледно разглеждане на земната повърхностъ, при който случай на ученицитѣ и ония основни географични разбирания на които родината не е статична нагледностъ. Подиръ разработка на Европа и Германия, обучението се по-къмъ родината, разработва слѣдъ тѣ прѣвъ послѣднитѣ 3 години, всичко земната съ по-голяма обстоятелствитѣ, особено внимание се обръща на Географския курсъ къмъ това се пристѣпва важно отъ математическа география.

3. Разпрѣдѣление на материята.

IV. частъ.

Родиновъѣдение.

- а) Училищна стая. Чертане на планъ.
- б) Точки на хоризонта.
- в) Училището и неговата околностъ, училището и двора.
- г) Градъ Бременъ (Положение на града. Разработка на отдѣлнитѣ части отъ града: улици. Площади. Срѣдства и средства на съобщение. Важни обществени сгради. Чертане планъ на града. История на града. Произхождението на града).
- д) Най-близката околностъ на града (скверъ, паркъ). Карта на Бременъ и околностъ.
- е) Наблюдения по небето.

Гледна точка. Хоризонтъ. Небосводъ на опирането. Точки на свѣта Вѣтрова. Компасъ. Изгрѣвъ и заходъ на слънцето. Мѣсяцъ. Раздѣление на нѣмското: денъ и нощъ, седмици, мѣсени, години. Дневни времена.

III. частъ.

- а) Околнитѣ на Бременъ принадлежатъ на пристанищни градове. Далече. Сѣверозападната нѣмска равнина въ отношение. Великото херцогство Олденбургъ. Пруската провинция Хановеверъ и Брауншвайгъ.

б) Даване по-нататѣшни основни понятия.

в) Прѣгледно (системно) разглеждане на повърхностъ (материци и океани) отъ глобусъ и планетариумъ.

II. Класът (двугодишен курс).

1. година.

Оречение на материята от IV. кл. под

а голѣмина на земята. Земята ось и по-
ясели и меридиани. Зови (пояси). Гра-
дка. Географична дължина и ширина.
то движение на небесниѣ тѣла. Мѣни-
тата.

на, освѣтъ Германската империя.
ния, физически и политически.

2. година.

Оречение и разширение на родиновѣде-

тѣ материя, физикално и политически.
Оречение на материята от II. кл. под

III. Класът (двугодишен курс).

1. година.

на, освѣтъ Германскиѣ държавици.
на, физикално и политически.

ширение
въведение
нѣ — не-
държава,
и отно-

атическа

Кратко
на ви-
вижени-
тѣ тѣла.
на земята.
на земята
на ѣ; об-
на денъ и
женне на

оло същето; годишни врѣмена. Дви-
фазии на мѣсечината. Слънчево и мѣ-
лечение. Приливъ и отливъ.

2. година.

рициѣ, освѣтъ Европа, физикално и
ни.

атическа география.

учената материя ще бѣде, както слѣ-
рена, обобщена и въдѣблена. — Ви-
жение на слънцето и мѣсеца. Форма
на земята. Движение на земята около
ѣстнатостъ при полюсиѣ. Движението
снето. Положението на осъта къмъ
Обяснение произхода на годишнитѣ
промяната на голѣмината на днитѣ.
година. — Движения на мѣсеца. Мѣ-
ни. Слънчево и мѣсечно загъмнение.
свойства на мѣсеца. Слънцето (фи-
особености) и слънчевата система. Пла-
ети. Метеори. Слънца и мѣлеченияѣ
овата слама).

Заслужва да се спомене, че при разработката
на географичната материя номенклатурата от-
стъпва мѣсто на животоотношенията и картин-
ността на странитѣ. «Само онова има педагоги-
ческа стойностъ, което раздражня живитѣ струни
на ума, онова, което е пълно съ живитѣ и жи-
зненни сили...» (Герландъ). При обучението се
поставя тѣй, че най-първо се разработва ланд-
шафта и тогава културната картина на дадена
мѣстностъ. Освѣтъ разказването, за изходъ на
обучението служи често и четене по картата и
описанието на природни географични картини.
Последнитѣ сѣ особено цѣни за представяне
на дѣтени по мѣсто и схватимостъ за дѣтени
страна. Шведарскиѣ алин, шведскиѣ (фьорди,
бритѣ на тропическата рѣка, пѣсѣтата пустини,
невероятнитѣ американски гори, 20, 30—40
етажниѣ къщи на Ню-Йоркъ, чайнитѣ и памучнитѣ
плантации на Китай и Америка, гѣмелитѣ на
Лондонъ, всичко това представено съ цѣлни
картини оживява обучението, дава по-ясна пред-
става на неописуемитѣ съ думи природа и човѣшки
прогресъ въ културата — Въ това отношение,
картинитѣ на Lehmann стоѣтъ на първо мѣсто.

Не мога да не спо-
мена тукъ и мисли
отъ новитѣ дидак-
тики. Scharrmann
казва: «Учителъ,
който не може при-
казки дакове, който
има нужда отъ дис-
циплинарни срѣд-
ства, за да запази
тишината въ класа,
който не знае и
на най-блудкавата
тема на обучението
напълно нова страна
да даде, който не

разбира да рисува, краски да удри и да компо-
нира, той е само половина сила, който може да
се употребява само въ горния курсъ, на и тамъ
дори съ голѣма прѣдпазливостъ».

По родиновѣдение, тема «на носѣ» Scharr-
mann рисува — говори:

«Витлото на парахода непрѣстанно се пѣрти и
образува вълнитѣ, които рисуватъ нашия чѣтъ.
Машината пумти. Хладенъ вѣтрѣтъ подухна. Ка-
питантъ стои на поптона.

Малки геминки и кораби плуватъ срѣну ни,
встапнатъ въ дирята на нашия параходъ и наче-
натъ значително да се клатушкѣтъ. Голѣми ко-
раби и параходи плаватъ покрай насъ нагорѣ.
Тѣ всички искатъ за Брежневъ, а ни отплаваме
отъ Брежневъ надолу по Велера, край Волгемер-
лаузенъ¹⁾ и Рабинлаузенъ, край Ванъ и Оселб-
лаузенъ. Мѣстността става непозната, Велерътъ
по-широкъ, извичивостта по-дѣла. Една стѣла
друга червѣнитѣ бѣчонки²⁾ изчезнатъ задъ насъ.

¹⁾ Селла.

²⁾ За оражданъ и почитане на плавателския чѣтъ

Облази пхтватъ къмъ Бременъ, птици летатъ къмъ Бременъ, вѣтрятъ духа къмъ Бременъ, но ние пхтуваме съ водата наседно за хубавия сѣбѣ. Манаваме покрай Фетесакъ¹⁾. Още отдавна можахме да виждаме разположенитѣ хубави лѣтади помежду зрѣщата, множество червени покриви сграменени въ инуакъ. Много кичини образи ни бѣршатъ, обградени съ пѣстри градини, всички едноетажни, малки, шисички и сгодни...

Везерътъ става по-широкъ и по-широкъ, ливнитѣ му лѣто и дѣсно все по-безкрайни. Днесъ е тмурѣ горещо. Слънцето гора и плато. Дали нѣма села трѣпаятъ прѣзъ горещия въздухъ? Тежката глинеста почва е тврда и пѣтна съ цукнатини. Грѣлата е жълта и суха. Червено-пирени поветрови става мѣсно почитатъ и прѣдизвикватъ въ кратката сѣнка на една пазина. Съ уморени, мжтнѣ очи разглеждатъ тѣ парахода. Мухитѣ пошѣливо зумчатъ около алажнитѣ нѣмъ пождри. Яко покаяване на главата, помудари, съ опашката: не помага, едва що сж препадени, смучатъ вече повторно.

Сли далечината, бѣлитѣ стѣни блѣнятъ. Сли дѣржеститѣ въ гнѣздото на кушина. Кучето, патишитѣ, гѣскигѣ, хората, конетѣ, сѣшага и водата — всичко сли съ тежкото спане на горещата пладня...

Cansberg се изразява: *Пидъ повърхността!*

Ние страдаме отъ специфично бременско родиповѣденіе, което нищо друго не знае, освѣнъ да констатира: Тази станция е построена въ 1888. г., нѣмъ кула е нисока 140 метра, този водоскокъ прѣставлява борецкия се съ опасността на морето параходъ, този площадъ е най-големия въ града, тази улица е търговската улица, а овѣзи конторската улица, туку се отдава нѣтъ за тав желѣзница, тамъ се съединяватъ овѣзи линии. Тѣй се придържаме ние за повърхността и обръщаме къмъ намѣзта ни. А ние би трѣбвало да навѣземъ въ дѣбочината на нѣшата, въ биологична пѣмъ, — къмъ идентѣ и картинитѣ, които, заключени въ нѣщата, почиватъ. Само тогава, разбира се, родиповѣденіето дава парче отъ образование, какъ отъ свѣтошно разбиране. — Съ нашитѣ скитания изъ града ние ето че виждохме въ едно готѣмо банкерско здание, ние гледахме хората, които съ своитѣ книги се трупаха на треза, ние наблюдавахме, какъ книгитѣ хвърчиха отъ маса на маса и ние се разнахме върху изкуснитѣ прѣсти на касиера. Ние разгледахме и скровилната стая, желѣзната камера съ многото малки панцирани прѣгради. Тогазъ ни доде на умъ мисълта, колко разумъ и колко мислене и колко намѣдени срѣдства употребява човѣкитѣ за осигуряване на имането си. И едва що темата се изчерпи, яви се материя за мислене, за разглеждане, за бръдотекене въ прѣвизобиліе. — Тогазъ ни се даде случай да говоримъ за изкусни готари, за кражби и за патрулни дружества. Ние говорихме за знакове (маркизи),

за електрически звѣнци и за катанципане на имането! Какъвъ вихрь, свѣления съдържа тая тема въ себе съ чева съ каинното куче, съ оржането и води ни прѣзъ стѣнитѣ на крѣпости на поидията, къмъ уличното осигуряване, всичко нему принадлежане. То сѣгущини кесийки, бюра за загубено звѣнци, бодливи телове, вратари, кѣтова принадлежати осигуряванитѣ срѣнода, срѣшу градъ и смъртъ. Най-сигурно въ кѣната. Бѣгането въ черкви и на пойна. Закопани иманета. Онема. Най-сигурното имане: ливнитѣ кѣнест.

Поднаежъ отъ Cansberg-а и слѣди по математическа география: *Дѣночане* — Звѣдитѣ сж много далече отъ насъ, сѣсно е, че най-близката звѣзда — яното полушаріе, стои въ свѣтѣдѣнето и може да се вижда отъ носъ «дежда» (?) — е отдалечена 200,000 пхт слънцето. Шо е това?... Сигурно забравихи отъ по-рано, какво трѣбалимъ за отдалечението на слънцето, ние знаете разказа за топонното погренѣ, които съ неспомѣнлива бѣжачатъ къмъ слънцето, слѣтъ какво вмогатъ на него да пристигнатъ. Въ който денемъ и пощенъ по 70 км. татѣвъ буйти, ще достигне, когѣто порастнатъ и се оженатъ, добиятѣ цѣтата станатъ бѣлокоси стари, умрѣтѣ дѣца мѣсто направятъ, на които дѣще порастнатъ и ще добиятъ и отхрѣдѣна. Тѣзи дѣца нѣма нищо да знайтѣ прапрадѣди, ако въ стари, уграшенѣ старомодни кѣфари полѣ сѣдѣлѣтане не се е запазило нѣщо отъ тѣхъ бѣказки и пѣсни ще бжде възникватъ отъ свѣтъ, който се нарича земя и нѣрукога прапрародителитѣ сж живѣли ноювали. Ше насганатъ свѣтли аррѣначенатъ да рисува въ разкопни картинѣсто прѣбвиване на горещото слънце. Тѣ ще бждатъ изсѣтни, тѣ ще бждѣвани, прѣдсказвачитѣ ще измратъ, ще ще измратъ, бѣзъ да могатъ съ единѣстѣнитѣ на хвалебната земя... Барѣима нужда отъ земята до слънцето линии. А за далечината на най-близкото ние казахме, 200,000 пхти по готѣби ние ше сж направимъ една или която по-добрѣ ние ни говори, откожкѣното число думи. Ние се смѣете и нѣсета, че не може да се илпирани. Много прѣдпазливо ше работихъ; сѣни се удаде. Земята, колко готѣмъ и кото глобуса ни въ шкафа? Пидѣбждемъ! Колкото еина тонка? Сѣно много голѣмо е! Колкото едно зѣно голѣмо е! Ние рисуваме тогазъ съ перо единъ кржгъ, който пѣмъ дѣветъ и тѣй кѣлбото е тѣй голѣмо, кога

¹⁾ Село.

една доста дебела варачна книга на нѣ-
вадна плочка. По-малко не върви вече.
е отдалеченъ отъ насъ 30 пкти зем-
= 3 с.м., и е тъй малък, колкото една
която дори и най-острогто око една
види. Слънцето е раздалечъ отъ насъ
мѣсечната далечина, = 3 с.м. $\times 400 =$
! Слънцето не може да остане въ на-
! Азъ опивамъ съ моята рисунка то
! Слънцето не наричамъ като една
онка (113 земни диаметра), която лежи
зорена. Сега 200,000 слънчеви далечини.
значаватъ веднага, като 12 м. ставатъ
200 — 2,400 к.м.! — Ние трѣбва знаемъ
една книжна лента, която прѣзъ
Любекъ, и цѣлото Балтиско море,
верна Русия, прѣзъ Архангелскъ, прѣзъ
море да достигатъ до полуострова Ка-
Сибирши Ледовити океанъ. Тѣкмо сега
такъ добръ затвърдѣлъ и нашата
лента ще може добръ да се прострѣ.
ще още 100 к.м. съ прѣдвидѣнъ гласъ въ
санки върху ледената кора; най-сетнѣ
удивно дуло пътуване — много пкти
остъ за живота ни, 4 кучета прѣбити,
книжна лента се свършила. Ние поста-
края една голѣма тонка и означаваме
мѣстото, гдѣто трѣбва да стои нашата
ка звѣзда, когато ние земята, чудови-
бо съ неговитѣ милиарди хора, бур-
ва и неговиятъ Лиончангъ сме начер-
ана перлинка отъ една шоколатна плочка
въ училищната стая на малкия непо-
матъ Бременъ. Не знаемъ, върху шо-
се удивяваме: да ли върху грамадитѣ
ния между слънчовитѣ къба, или върху
умъ, който може да ги измѣрва...

на се кажатъ и нѣколко думи за раз-
вилене карти, употребявани по-вече или
при обучението, за нѣгледно прѣдставяне
та повърхность. Като турямъ на страна
скитѣ, топографичнитѣ, физическитѣ и
скитѣ карти и чертанитѣ отъ учителя
та дѣска, за които гукъ не е дума.
които искатъ да прѣдставятъ земната
съж три най-важни вида:

ти, нарисувани по шрафирната метода,
ти и наклонитѣ се означаватъ съ чер-
chraffirmethode, schraffen). Най-първо е
на отъ мапоръ Lehmann.

ти, нарисувани съ цѣлти слоеве или
doypsen), които показватъ и съединяватъ
жизна височина. Картитѣ съ Isouypsen съ
прѣбывани или-първо отъ французитѣ
съ цѣлти слоеве отъ една височина
разпространени най-много отъ Sydow.
ти по рельефната метода, употребена за
къ прѣзъ 1860 г. Тѣ биватъ тожъ и вѣ-
ла:

ти отъ Raaz и Woldermann.

б) Картитѣ отъ птичи погледъ (Gibst-Opprestmann).
с) Картитѣ по принципитѣ на косото освѣтление
(отъ Kohnert) и

2) Картитѣ, въ които е съединено рельефното
прѣдставяне и прѣдставянето съ цѣлти слоеве
на една и съща височина (отъ Reichenberg и
Harms)

7. Естествена история.

Задача на естествоисторическото обучение.

Естествоисторическото обучение има за задача,
да доверително запознаването съ домашнитѣ и
чуждестраннитѣ природни прѣмети и тѣхнитѣ
взаимоотношения и прѣзъ това да биде и раз-
вива едно ясно и задушевно схващане на при-
родата

2. Изборъ на учебната материя.

Естество-историческото обучение измира под-
готовка въ нѣгледното обучение на първитѣ два
години. А отъ IV. класъ то е свързано съ родно-
познанието, което се състои въ изучаване на
едно пѣтло съ пробѣвъ природонаблюдяване въ
границитѣ на задачитѣ на роднопознанието

За да могатъ многостранно да се асоцииратъ
даденитѣ чрезъ наблюдението и обучението
прѣдставления, учебната материя е наредена по
природни картини и обдежития. Отъ животни
и растителния животъ на градината и къщата,
обучението прѣминава къмъ ливадата и полето,
къмъ гората и рѣката, къмъ близкото и далечното
и най-сетнѣ и къмъ животното и растителното
царство на чуждитѣ страни. Най-важното отъ
минералогия е прибавено къмъ другия материалъ
на различнитѣ класове. Антропология и гигиена
оставатъ за послѣнитѣ два години.

3. Разпрѣдѣленіе на учебната материя

Задѣлжко съ огледъ на единственитѣ на-
гледни поматѣ на различнитѣ училища се дава следъ-
три избора на обектитѣ на работата

IV. Материя.

Дѣла:

Градината Работитѣ на човѣка и градината.
Възраждающиятъ се прѣдметъ животъ на гра-
дината. Кокиче. Ябѣка. Приятел и неприятел
на градината (лхесеници, брълбари, пѣтни птици)
Лѣна, картофи, зеле. Великденце (мръва ко-
рина). Слънчово сѣдѣ. Големски плодове. Непри-
тели на плодетѣ. Прѣдметъ на учебнитѣ рас-
тени и животни

Замѣт:

Живота на домашнитѣ животни Куче. Котка
(градинни животни). Мишка. Заеци (градинни).
Коя. Вълъ. Свиня (кошотни животни) Кинарка.
Скорень. Връбче. Коконка. Паста. Ястребъ.
Шъркети. Жѣба. Златна рибка. Прѣдметъ на
учебнитѣ животни.

— Големска сова. Желѣзо. Торафъ и кремено
важници.

III. класъ.

Лѣтъ:

Гризната. Лазе. Темнушка. Пгличка. Жълтурче (*cheiranthus cheiri*). Череша. Ракитинка (*corisus lauragum*). Бяза (*similacis nigra*). Татула (*ditora*). Поминоче (*myosotis*). Маданосъ (*arum petroselinum*). Мирзуля (тъкоу жбъ, *leontodon*). Слънчъ (*malva*). Котковникъ (*glechoma hederacea*, *gundermann*, *gundelrebe*).

— Грънчискъ плодъ.

— Грънчиски животни. Къртица. Скорень. Червеноопашка (*chylia erithacus*). Чинка (*tingilla coelebs*). Кужель (бръмбаръ, *salabus*). Майски бръмбаръ. Гробаръ (бръмбаръ). Бѣла телхора неперуда (*rontia brassicae*). Муха. Комаръ. Крытоносень паякъ. Зелена жаба. Дъжловень червей. — Прѣледъ на учебнитъ растения и животни.

Зимъ:

— Живота на животинитъ въ казин, двора и градината. Грабливи животни (куле, котка, къртица). Гризачи (плъхъ, чинка, зайце). Дъжловитни (овца, коза, волъ). Многокопитни (свиня).

Грабливи птици (кукумявка, соколъ, дстребъ). Пойни птици (чинка — *tingilla coelebs*, врабче, скорецъ). Коконки (гълбъ, коконка, мисирка). Плавателни птици (жака, патка). Гушеръ. Баринъ (бойникъ — *perca*).

— Каченна солъ. Кварцъ. Глина. Олово. Желѣзо. Мѣлъ.

II. класъ.

I. година.

Лѣтъ:

— Ливадитъ пролѣтъ. Жабникъ (*capniculus pisaria*). Жълтуна (*caltha palustris*, *Dotterblume*). Ранукулъ (*capniculus*, *flamentuss*). Сандулякъ (*cardamine amara*, *Wiesenschauum kraut*). Поминоче (*myosotis*). Сладко коренче (*schwarzwurz*). Кукувичи съззи (*orchis*, *knabenkraut*). Дѣтелина. Тракане гарне (*Klappertopf*). Жъта миризлика (*anthoxanthum odoratum*, *Ruchgras*).

— Органи за призикуване.

— Моравъ (торфъ, каменни въглища). — Пчела (оса, сгърнелъ). Мравка. Свиленя пеперуда. Пауново око.

— Пшеница. Пшеница. Ражъ. Овесъ. Ечемикъ. Къжовина. Микъ. Хлядолистникъ, гречина (*achillea millefolium*, *achillea nobilis*, *Schatgarbe*). Лай-кучка, ромашка (*matricaria chamamilla*, *Kamille*). Картофи. Ленъ. Конопъ. Пирей, пълзливъ пшеница (*triticeum terens*, *Gucki*). Хвощъ (*edibleum*).

— Прѣледъ на ливадитъ и полскитъ растения.

— Захарна тръта. Оризъ. Тютюнъ. Памукъ.

— Прѣледъ на ливадата и пшеничкитъ растения, на полето и леговитъ растения, на значението на наѣжкомитъ за ливадата и полето.

— Връзка между растенията и животинитъ.

Зимъ:

Многокопитни. Скелетъ на скелетитъ. Заскъ. Хаметеръ. Ненѣстукъ. Тигъръ. Камила. Кенгуро. Ученигъ въ кл. многокопитни се повтарятъ.

— Значението на домашнитъ животни въ човѣшкото алияне върху дѣ животни. Отгледване на домашнитъ Скотовъство и земелѣние.

— Птици. Чуцулига. Гарга. Яребинска птица.

— Вѣтчин (рептилии). Дъжловитъ мандаръ (повторение жаба, гушеръ).

— Риби. Щука. Мръна.

— Прѣледъ на учебнитъ животни.

— Злато. Сребро. Сода. Сѣра. Морска Асфалъ. Графитъ.

2. година.

Лѣтъ:

— Една картина на гората.

Въ шумящата гора: — Върба. Елха. Съсѣнка (*anemone*, *Windroschen*). Буръ. Въ иглолистната гора: — Боръ. Борина (*erica vulgaris*, *Glockenkraut*).

Неприятели на шумящата гора: — Майски бръмбаръ. Коробъ бръмбаръ (*bostrichus turg*, *Borkenkäfer*). Дървосъчь бръмбаръ (*Longkäfer*).

Неприятели на иглолистната гора: — (mergus albellus, Wonne). Боровъ паякъ (*rgiuer*).

Неприятели на гората: — Къртица. Таръ. Прилѣтъ. Кукумявка. Костъ (*ricus*). Сѣ (*ragus minor*). Кукувица. Славейче. Гарга на какавиди. Муха — великанъ, тахинъ (*mon*, *schlupwesp*).

Растителната покривка на почвата въ

Горски цвѣтъ: — горска вероника (*chamaedrys*). Майско цвѣте, моминъ сѣ (*vallaria maalis*). Пгличка.

Живота на животинитъ въ гората пролѣтъ. Листопадъ, есень.

Значението на гората за човѣка и за горъ.

Зимъ:

Гората есень.

Животинитъ на отечественитъ горъ. Поръ (*mustela*). Заскъ. Катерница. Сѣра Дива свиня. Слѣпокъ. Смокъ. Огравъ. Гушеръ. — Повторение на лѣтното поврптици и бръмбари на гората.

Тропическата гора и неинитъ обитатели. Сѣверната гора и неинитъ обитатели.

— Една картина на рѣка.

Рѣчни риби: — Нѣстърва, Бойникъ, Шкерда, Ягула. Сомъ. — Прѣледъ въ рѣ на рибитъ.

Значението на рибитъ за човѣка: рѣ Рибовъство — рибарици. Рѣченъ рибъ.

тели на рѣката: Чапла (рибаръ) (*ardea*),
Поточарка (*motocilla girvaga*). Дива
астрѣкомп.

тъ на животнитѣ въ и по рѣката. За-
на тваритѣ отъ водата, на воднитѣ
помежду и отъ воднитѣ растения.

ето на рѣката за човѣка (рыболовство,
и отводняване)

ели на чужди рѣки: крокодилъ.

ари (Vrepze): Камени вѣжлища. Гра-
рфъ. Земна смола. Янтарь. Сѣра.

Живакъ. Сребро.

и земя: Кварцъ. Порцеланъ. Морска

каменна соль. Алаунъ (*alumen*). Горива
нииска соль). Глауберова соль.

1. класъ.

Лѣтъ:

о и морето. Патица. Лебедъ. Инсекти.
аранъ. Блатна моллюска. Охлювъ (пу-
Закони на развитието и приспособо-

трѣви: — водна перушица. Ежова глава
и етегип). Тръстника (каиниъ *arundo*).
Чуждоопрашаване. Потонски расте-
та чума (*Wasserpest*). Роголистникъ (*se-*
n). Блатна игличка (*Wasserprimel*). Хай-
ева, жалга (*Potamogeton, Larchkraus*).
тиче (*gagnocilus agnati, is*).

ската вода. Растения въ морето: — Алга
орска водорасла (*fucus, Sectang*). Тебе-
врахъ полъ микроскопъ. Морска глѣба.
Морски звѣзди. Бисерна мида. Обикно-
вална риба (*der gemeine, fiseulst*). Мор-
— Херингъ. Селза (*clupea harengus*).
qualus). Треска риба (*gadus morrhue*,
Klugehirs, Kareljan). Ястуръ (*ascipenser*).
(*pinipedia*) и Китъ (*balacna*).

не между водни и сухоzemни животни.
ето на морето.

едестранни културни растения.

дъ прѣгледъ на природоиздрѣжката.
на растителното, животното и мише-
дарство.

Зимѣ:

отжъ на човѣшкото тѣло. Органи на
то: кости мускули. — Органи на усѣ-
перви, сѣдива. — Хранене: храно, ми-
стна кучина, жѣби, пищеводъ, сто-
ерна). — Движение на кръвта (кръвъ,
ми). — Отлѣпвателни органи (бѣбреци
иена. Храни и сладости. Облѣкло и

на помощъ, при нещастия.

се вижда отъ горѣизложеното, кате-
редена по природни картини и обще-
внимание на годишнитѣ врѣмена. Ако

въ това отношение Юнге не е прѣнебрѣгнать,
то при разработката на единичнитѣ обекти отъ
общезитията не се е палѣло вънъ отъ простото,
сухо описание и тапане все пакъ голѣмо внимание
на Любенската систематика. Биологичнитѣ прин-
ципи на Юнге бивать отъ стѣснѣи рѣдко еди-
нични учители застѣжвани и то не всѣкога. Въсто-
тѣхъ, обаче, ние виждаме методически единични
gandol letki otdelo, като «законъ на развитието
и приспособяването», «Природоиздрѣжка» и т. н.,
въ които се съдържа биологичниятъ елементъ.
По-често човѣкъ вижда въ горнитѣ класове да
се виждать обекти, разработвани по учебницитѣ
на Schmeil, който, разбира се, въ своитѣ книги
не е прѣнебрѣгнать биологичното. Учебницитѣ
на Schmeil по естествена история се считать за
едни отъ най-добритѣ.

Много интересно гечение въ методата по есте-
ствена история за основнитѣ ученици прѣдстави
онова на Scharrelmann'a и Gansberg'a. Приврѣри:

Scharrelmann.

Една разходка въ мозѣка.

Единъ день срѣщамъ и мене една фея, и мене
тя обѣща да ми изпълни едно желание. Тогава,
не поискахъ отъ нея нищо, като дѣла въ животъ,
или всѣкога пѣлно кесе съ пари, или курѣнъ,
дворецъ, или това или онова, а просто и бързо
поискахъ азъ: — всичкитѣ ми желания да бѣхъ
могли да бѣдагъ изпълнени. И това бѣ сигуръ
най-практичното.

Феята бѣ малко изненадана отъ моята дързо-
витостъ и напомнително ме започна съ прѣсти-
си, но веднага слѣдъ това тя се посмѣхна и
прѣдложи.

Азъ трынахъ по-нататѣкъ по тоя пѣтъ. Слѣдъ
нѣщо стотина стѣпки намѣрихъ подъ единъ ве-
ициственъ дѣбъ единъ старъ, дебелъ госпо-
динъ, лежанъ въ трѣвагъ, — той спѣше. Високо
стѣрчение той и всѣлѣствие горешината, челото
му бѣ покрито съ сѣри потни бисери. При всѣко
дѣхане неговата бѣла джилетка се вдигаше и
спадаше.

О, Боже Господи! мистѣхъ си азъ, колко ли
интересно нѣщо е човѣшкото спане? Дебелиятъ
старъ господинъ лежи тамъ въ хладната стѣнка,
нищо не го тревожи и безпокои, а при това
дишането не забравя. Човѣкъ може всичко да
забрави: и ядене, и пиене, и скърби, и постыжене,
и рождения си день, и кесийката, но дишането
той не забравя нито за моментъ и при спане
Него забравя той само съ смъртта.

Какъ ли е сега въ главата на спящия? Да ли
сега той мечтае или спѣсѣи дълбоко спи и за
нищо не мисли?

«Азъ бѣхъ искать да бѣда малъкъ, много
малъкъ, за да мога да се разхожтамъ въ главата
на господина и да видя, какъ е издрѣжъ»

Една що изкачехъ това една чѣсто стариятъ
господинъ веднага изчезна. Азъ стояхъ на една
сѣвѣжно-бѣла стѣмба съ нѣжни стѣпала. Стѣл-
бата постоянно извиване и чехло, съ въ дѣво,

ту въ дъво, по-бърше други стълба. При стъпване ми всичко стана се поддаваше, защото тѣ не бѣха отъ дърво, а отъ кожа. Отъ сѣмното бѣха и стѣнѣ и покривкитѣ. — всичко бѣ изложено, като нѣкой попръсканъ тротояръ.

Нагорѣ и надолу по стълбата во дѣха червени кожени трѣбици и гънки бѣли нишки, отъ които ту една, ту друга биваше насамъ и натакъ подравана.

Горѣ на стълбата стоахъ единъ старъ човѣкъ съ келява глава и дълбоки бръчки по лицето. Той държеше въ ръка една отъ червенитѣ кожени трѣбици и попръскваше всичко съ червена боя, която тѣчение тихо по стѣнната и омокряше стѣнитѣ. Щомъ ме видѣ, викна: «А, гости ни иде!» Азъ дойдохъ по стълбата нагорѣ, докато додохъ вече близо до него. Замислахъ то тогава: «Кой си ти?» «Азъ съмъ пазачътъ на стълбата», отговори той, «и сега трѣбва да попръскамъ стълбата, защото тя е станала почти суха». «Ние тукъ попръскаме всичко или съ бѣлъ сокъ, или съ червена кръвъ, а не съ мѣста вода, както ние хората». Азъ твърдѣ много се зачухъ и съвсѣмъ забъркано занитяхъ «но иде съмъ азъ сега?» «Ти си въ мозъка на стария, дебелъ господинъ, когото ти намѣри на ени подъ дървото». «Я, казавъ си, азъ не съмъ си мислилъ мозъка на човѣка ха нѣ по таквотъ», и се опитахъ още веднѣжъ изкопало си. Тамъ въ нѣко бѣ една врата, отъ която единъ дюлгеринъ наизригаше. Той подрѣна два пакѣта на една бѣла нишка и веднага доле трети, който носеше два бѣли пакѣта, подъ всѣка нишка по единъ. «Достатъчно ли е?» занита той дюлгерина. «Естественно, отговори той, азъ почувнихъ два пакѣта, значи, азъ имамъ нужда отъ два пакѣта.» «Какво правитѣ съ тѣхъ?» занитахъ го азъ. «Ахъ, отговори той, на стѣната въ стѣната ми се е повредило едно мѣсто и азъ искамъ поврѣненото да очисти и на негово мѣсто ново да поставя.» Третото човѣче почна малко, докато вториятъ пакъ излизе и двѣтъ рѣцѣ на третия напълни съ надробена кожа. Той повърѣ съ нея малко надолу, отвори една клана на една синя трѣбица и тукъ кожата ажурѣ.

«Виждалъ ли, каза ми попръскачътъ на стълбата, — ако малки парчета отъ кожата сж станали лоши, то нашитѣ зидари трѣбва да турятъ на мѣстото и прѣсна кожа, която тѣ взиматъ отъ червената кръвъ.» «Да, но отгдѣ дохожда кожата въ кръвта?» го прѣкъснахъ азъ. «Това, което човѣкътъ яде, ми каза той, дохожда най-напредъ въ стомаха, гдѣто стомашнитѣ хора го добрѣ размекватъ и всичко раздробватъ, за да не останатъ парчета, а послѣ то дохожда въ червата. Тамъ има, също както тукъ, много малки врата. Из всѣка врата стои по единъ човѣкъ, който съ една ръка лови отъ червата онова, що е за употребение, а съ другата го вликва въ кръвоноснитѣ жили. Кръвнитѣ хора взиматъ по едно парче подъ всѣка нишка и го носятъ до тамъ, гдѣто ще бжде употребено. А лошата

кожа я турятъ въ синитѣ кръвни жили пакъ най-сегитѣ дохождатъ къмъ червѣ.

«Я! та вие сте и въ кръвната?» «Гонори той, въ всѣка жила вървѣтъ човѣка до кръвни, тѣ носятъ всичко, нашиятъ старъ, дебелъ господинъ ми на съответственото му мѣсто». «Но какъ да правите?» запитахъ азъ. «Възгорѣ: «Това ми каза душата на човѣка. Тя живѣе токе тукъ въ мозъка, нѣкой не я е видѣлъ. Всички нѣмъ бѣли нишки, които ние — хората вървѣтъ по нѣтъ къмъ нейната стая. Тѣ сж нѣтъ. Това сж телеграфнитѣ телове на Сиорелъ това, какъ ти на нѣкои сж телове подрѣна: единъ, два, три пакѣти, по-силно или по-слабо, по-бързо, всѣки отъ насъ веднага разбѣра заповѣда».

Понесе попръскачътъ на стълбата още свободно врѣме, придружи ме по за да ми покаже още нѣщо изъ нѣтъ додохме до една отъ многото кръвни витѣхме кръвнитѣ хора да се дѣлватъ. Всѣки носеше полъ миника нѣтъ пакѣти. «Това сж кръвнитѣ тухли, ние бжде изидано мѣсто, каза ми дружвачъ».

«Но защо едни жили сж червени, сини?» занитахъ азъ. «Ий сега азъ ще ти кажа една синя жила», каза стълбаринъ и поведе по-натакъ. Ние стоехме прѣ сини. И тукъ вървеше кървенъ човѣкъ кървенъ и тукъ всѣки носеше чѣсто, но тѣ не изглеждаха тъй прѣсни, както червенитѣ жили.

«Виждалъ ли, ми каза равнодушнитѣ тухли сж станали лоши и трѣбва да опрѣснени!» «Горазъ, сигуръ, вие ги или пакъ ги омивате съ салмика?» «Горѣ той, тѣ биватъ отнасяни въ дра тамъ всѣка кървна тухла се остава една на чистъ въздухъ, който съ всѣко чѣ хажда въ бѣлия дробъ. Чрѣзъ това червенитѣ кръвни тухли ставатъ пакъ могатъ повторно да ползатъ въ червѣ».

«Какъ е?» занитахъ единъ кървенъ «Ахъ, не особено добръ!» отговори то нитѣ тухли сж много тукъ. Казна, човѣкъ ми разказваше, че нашиятъ ялъ много тѣсто и печено и питѣ нѣ. А пакъ отдавна въ бѣлия дробъ не достатъчно въздухъ, за да станатъ тухли пакъ повторно свѣтли».

По стълбата, по която се възкачвахъ тоже една бѣла нишка, т. е. нервъ. Станно трептѣше. «Това правятъ до третия бузень ажбъ въ нашия гласъ стѣлбнитѣ вардани.» «Нашиятъ господинъ това «ажбобилие» Сигуръ тамъ е станало лошо и дюлгеритѣ казватъ на душата нѣтъ трѣбва да бжде изидани по нѣтъ нѣкой кървенъ човѣкъ свободенъ».

много работа, да прѣвасага въ бѣлия дробъ малко прочистване на многото тъмни кръвни ни. И тъй напийтъ господинъ трѣбва да си забоболнето до тогавъ, докато малкитѣ сини царчета и пшеници остатъци бѣдагъ прѣврати. Ние трѣгнахме по-нагатыкъ. Най-сетнѣ дойдохме отъ мозъка и стоиме на една стълба, доводѣше къмъ кожата на врата.

Тукъ ти можешъ да излѣзешъ, ако си си ситъ съ гледане, ми забѣлѣжи водачътъ. «А!» викнахъ азъ, азъ видѣхъ твърдѣ много добръ ми мръчи главата! «Вървамъ, отвърна ми такава ища човѣкъ не може всѣки да вижда». Слѣдъ туй той ми подаде ржка и отвори една врата. Понеже тя е била отворена, на пода прѣдъ нея се бѣ събрало то вода, която сега изтече. Това бѣше потъга, до изтича отъ отворенитѣ кожни пори. Азъ вставяхъ прѣсенъ горски въздухъ, казахъ напийния водачъ «сбогомъ» и си пожелахъ да изиде гората пакъ като истински човѣкъ. Главното ми веднага се изпълни. Дебелиятъ, голъ господинъ оце лежеше прѣдъ краката ми обѣага; спѣше и къркаше.

Дебели стари господине! Дебели стари господине! Викнахъ азъ. Той отвори очудено очи. Не трѣба да идете тлъсто и печено и да си туй много бира!» «А, отгдѣ знаете това, той сърдито, азъ не пия много». «Все, все», отвърнахъ азъ. «Вис сте боленъ, кръвта ти лоша!» «Докторъ ли сте, та знаете това?» «Азъ тог бѣсно». «Не, азъ не съмъ докторъ, азъ съмъ отъ твоитѣ кръвни човѣчета ми каза ми, му отговорихъ и си трѣгнахъ.

Той дълго гледа слѣдъ мене и изглеждаше, че не можеше да стане по-уменъ чрѣзъ мене.

Пакъ Scharrelmann.

И топлото месесто глѣно на кравата е проишло, както всички други топлокрѣвни животни, безбройно разклонени кръвоносни съдове. Но обаче, веднага се пригизватъ многообемнитѣ живи во съдържанието загравни подѣлани на физиологична: кръвообращение, разна вещества, заглѣстване, лимфатична система, мускули, кости и пр. И всички тия теми сѣ къмъ безчислено други странични и второстепенни теми, които, както главната тема, сѣ перплемеи.

Видно е само да се загребе най-сетнѣ една тѣзи паднали теми, да се тури за центъръ екциията, и ето на обучението си човѣкъ е единъ новъ, интересенъ образъ».

Fritz Gansberg.

Война е нашата задача въ естествознанието: 1. Истинскитѣ, дълбокоосновни, далечностиспециални наблюдения, 2. Малко естествена физика, но затова повече човѣчина: прикочилъ темата на социални, морални и естетически проблеми. — По-малка употреба на описане. — Картината трѣбва да бѣде добита, но прѣдставена.

За да свърши съ тоя учебенъ прѣдметъ, трѣбва ми да кажа още нѣколко думи по учебнитѣ помагала, но тона го прави слѣтъ природовѣдението (физиката и химията) за юбъръ прѣгледъ на всишки по-важни помагала и пособия при естествениѣ науки.

8. Природовѣдение (Физика и химия).

1. Задача на това обучение.

Обучението има за задача, да води ученицитѣ къмъ наблюдение и разбиране на най-важнитѣ природни явления, къмъ познаване на най-честрѣбнитѣ оръдия и машини и къмъ схващане на закономерността въ произшествията на природата.

2. Изборъ на учебния материалъ.

Изборътъ на материала става въ тѣсна връзка съ нуждитѣ на практическия животъ. Къмъ учебната материя на физика се пристелняватъ и най-важнитѣ глави отъ химия въ връзка съ минералогия, при обработката на които се гонит прѣдими едно разбиране на ония постройки аппарати и химически процеси, които сѣ отъ обща важностъ за домашния, занаятчийския и индустриалния животъ.

3. Разпрѣдѣление на материята.

I. класъ (двугодишенъ курсъ)

1. година.

I. Механика.

Разширение и тежестъ на тѣлата. Подпиране, застои, движение, съпротивление. Наклонна площъ, клинъ, винтъ. Туркане, лостъ, макаръ, скрипки, колело на вѣзли.

Прѣмелъ на проститѣ машини.

Прѣдаване на движенето (между машини). Сложни машини. Часовникъ.

Падане, хвърляне, гравитация, центрофугална сила. Мачало.

Течни тѣла. Равномерно. Скачени съдове. Равномерно прѣдаване на тѣлцето на течноститѣ. Хидравлична преса. Губене отъ тежестъта при поганяне на тѣлата (Архимедовъ законъ). Специфично тѣло на тѣлата. Аерометри.

Кохезия. Адхезия. Капиллярностъ.

Въздухообразни тѣла. Разширение. Тежестъ. Въздушно налягане. Барометръ. Въздушна помпа. Сифонъ. Смъркало. Херонова топка. Толумба.

II. Звукъ.

Произхождение. Прѣдаване. Скоростъ. Ехо. Тонъ. Музикални инструменти. Гласнитѣ органи и ухото на човѣка.

III. Свѣтълина.

Източници на свѣтлината (свѣтлинитѣ тѣла). Праволъчно прѣдаване на свѣтлината. Сѣнка. Скоростъ на лъчитѣ. Намаление силата на свѣтлината. Отражение. Плоско огледало. Прѣломане.

на свѣтлината. Вгълбнати и изпъкнати огледала. Двойно прѣчупване на свѣтливитѣ лъчи. Прѣчупване на лъчитѣ прѣзъ призма и лещи. Разлагане слънчевитѣ лъчи. Джга. Оптически инструменти. Човѣшкото око. Гледане. Очила

IV. Химия.

Атмосферниятъ въздухъ. — Кислородъ, азотъ, въглена киселина.

Водата. — Минерални извори. Дестилиране. Филтриране. Водородъ.

Горителни материали. — Дървени въглища. Торфъ. Качени и сиви въглища. Въгленъ оксидъ. Графитъ и Диамантъ. Янтъръ.

Свѣтливи материали. — Петролей. Свѣтливъ газъ (добиването му).

Сѣра и фосфоръ. Сѣрна киселина. Сѣрово-дородъ. Кипритъ (паликлески).

Солитъ и употребението имъ. — Готварска соль. Солна киселина. Хлоръ. Поташа. Сода. Глауберова соль. Салпетъръ. Салмиакъ.

2. година.

I. Топлина.

Произхождение на топлината.

Дѣйствиата на топлината:

а) Разширение на тѣлата отъ топлината. Термометъръ.

б) Промѣна на агрегатната форма. Топене и замръзване. Кипене и изпарение. Парна машина. Извѣтряване.

Разпространение на топлината: прѣдаване, лъченеизпускане (топливи лъчи), течение. Морски и въздушни течения. Водни пари въ атмосферата. Атмосферни явления.

II. Магнетизъмъ.

Магнитното привличане. Естествени и изкуствени магнити. Полюси. Сѣверенъ и юженъ магнетизъмъ. Раздѣла силата на магнитното дѣйствие. Земенъ магнетизъмъ. Деклинация. Инклинация. Компасъ. Сѣверно сияние.

III. Електричество.

Чрѣзъ търкане. — Електрически явления. Добри и лоши проводници. Електроскопъ. Положително и отрицателно електричество. Сила на електрическото въздѣйствие (инфлуенца). Электрофоръ. Електрическа машина. Лайденска стъкленица. Въздушно електричество, гръмъ и свѣткавица. Гърмоотводъ.

Електрически токъ (гальванизъмъ). — Гальванически елементи и неговото дѣйствие. Индукция.

Воздѣйствиата на електрическия токъ. Физиологично въздѣйствие. Образуване на свѣтлина и топлина. Магнитно влияние. Телеграфъ и телефонъ. Химическо въздѣйствие. Гальванопластика.

IV. Химия.

Кислородъ. Азотъ. Водородъ. Въгълъ. Варъта и употребението ѝ. Крела. Камъкъ. Мраморъ. Гипсъ.

Глина и употребението ѝ. Видове гвене на тухли. Съсжди и порцеланов Кварцъ и употребението му. Видои Правене на стъклото.

Желѣзо. Високи пещи.

Цинкъ. Олово. Калай. Мѣдъ. Живакъ. Злато. Платина.

Гранитъ. Порфиръ. Базалтъ. Глиненъ Пѣсчаникъ.

Най-важнитѣ хранителни и насладни Кипенето.

Колкото се отнася за въобще разра-
отдѣлитѣ методически единици отъ
химия, нѣма що особено за забѣлѣзан
както и у насъ, се работи еднакво. I
отъ наблюденията на природни явления
извежданиѣ опити, дохожда се до п
начала, чрѣзъ които послѣ се обясня
изкуствени творби и естествени прои
Тукъ е важно обстоятелството, че к
започваме съ физическа, па дори и съ
учебна материя още съ III. учебна годи
се начева едва съ VII. учебна година
разбира се, е по-право, ако се има пр
начина, по който се прѣдава тая мат
насъ и тукъ. Не липсватъ, обаче, учите
искать, естествено, при други методъ
ване, да се почне още съ началното обу
физическа материя. Дори, казва Gauss
зическата учебна материя трѣбва да
ствува естествено-историчната за градове
«наука за човѣка съ нейнитѣ социал
ствени, правни и тѣхнически проблеми
тето сжъ една пенеца се, люлъеща се,
ваша областъ отъ животъ . . . Сжъществ
ника на всѣкидневния, практическия
която въ долния класъ може да бжде
добръ изучавана. Какъ да се намѣри тѣ
чрѣзъ едно грижливо, до подробности
дума изложение на мисли, които се
отъ мира на дѣтето и прѣминаватъ въ
ление прѣзъ физикалнитѣ изгледни
т, напр. . . . И не би се чудилъ много
когато двѣтъ дѣца неповрѣдени се из
отъ дълбоката снѣжна дупка. Запитанъ
бѣ ли ви студено на рѣцѣтъ и кракатъ
страшно студената нощъ? Двѣтъ дѣца
засмѣха тихо и поклатиха глава, —
снѣхме, казаха тѣ, най-сѣтне. Не бѣ
истина студено легло, и дѣцата бѣха на
по-добръ да отхвърлятъ отъ себе по
на леглото, както това обикновено прави
нѣкоя гореща лѣтна нощъ. Но това
лошо, мислѣше други единъ, и нашитѣ
ги чувствуваме студени като снѣгъ, —
е страшно мразовито, щомъ като и о
нощъ тѣхъ. Най-първо здраво треперѣ

гепенно става топло и удобно. Да, да, то, като че нѣкоя печка е въ леглото и ти малко по малко чрѣзъ . . . Виждате ли теми начеватъ да се явяватъ . . . це бже излишно да дамъ и единъ по-тъ прѣгледъ на учебнитѣ помагала по естество-науки, които се срѣщатъ въ училищата.

По антропология, хранитѣ и хигиѣна.

тествени препарати. — Скелетитѣ и чере-ж прѣвъзходно избѣлени и отмаслени. ъ сж съединени съ бронзовъ телѣ или и; напълно подвижни или разложими.

тествени течни препарати на човѣшки — Тѣзи препарати сж много удобни за явяне и сж запазили своитѣ естествени работени сж по системата на Möller-Morini ично голѣми стѣкла.

здели отъ книжно тесто (papiermaché) p. D-r Benninghoren.

ѣзи модели иматъ това прѣдимство прѣдъ-тъ, че покрай хубостта и разложимо-мъ сж и нетрошливи.

нъ тѣхъ въ нѣкои училища се срѣщатъ-ви анатомични модели.

иатомически стѣнни картини. — Въ раз-чилища, споредъ врѣмето въ което сж-ни, сж въведени и отъ различни автори. ого разпространени сж тия на D-r A. и D-r E. Hoeslemaun.

зложени анатомически картини. Отъ този-ий-важни за споменване сж тия отъ Bilz и отъ Schreiber.

В. По Зоология.

Естествени препарати отъ животни.

лѣкопитающи и птици:

епарирани въ кожата.

зойно препарирани. — Едната страна е-парирана, че се вижда скелета, когато-е препарирана въ кожата, за да прѣд-амото животно. Тѣзи препарати се на-подъ стѣкла, а съ това сж запазени-срѣщу насѣкоми и прахъ.

скелети на животни съ добръ избѣлени и-ни косми.

репи и рогове.

зби и челюсти.

зоотомични препарати:

з *винено спиртъ*. — Тѣ прѣдставяватъ от-itus viscerum (вътрѣшното разположение-то животно, отчасти служатъ за наглед-а единични органи — нерви, кръвоносни и пр. Прѣдметитѣ биватъ заловени на-ни прозрачни стѣклени плочи и поставени-метически затворени стѣкла съ спиртъ. носмилателни и дихателни органи (сухи).-тъ надухани и затвърдени въ надуханата-естествена форма и положение храносмила-и дихателни органи. Препаратитѣ се на-

миратъ подъ стѣкла и могатъ да се наблюдаватъ-отъ вси страни. Забѣлѣзвамъ тукъ, че тѣзи не-сж нито Sempreg-овитѣ сухи, нито Глицериновитѣ-препарати.

7. Гнѣзда.

8. Яйца.

9. Крака.

10. Пера.

b) Влѣчуги (Reptilia), земноводни (amphibia),-риби (Pisces), мѣкотѣли (Mollusca).

1. Въ спиртъ; 2. нѣкои отъ тѣхъ сж препа-рирани въ кожата;

3. Двойно препарирани; 4) течни препарати, направени по системата на Möller-Morini. — Тѣзи-препарати се намиратъ между едно плоско и-вглѣбнато стѣкло и сж, вслѣдствие херметичния-затворъ, запазени отъ насѣкоми и прахъ. На-ржчната имъ форма (плакати) дава възможностъ-да се даватъ обектитѣ за разглеждане отъ класа. Докосването на обектитѣ прѣзъ стѣклата е не-възможно; 5) скелети; 6) черепи; 7) зоотомични-препарати въ спиртъ и сухи; 9) черупки.

c) Членести (arthropoda); 1) *Насѣкоми* (пчела и нейната индустрия, свилен буба и пенсерада и индустрията имъ) въ стѣклени кутийки. 2). *Сухи метаморфози* въ дървени кутийки съ стѣкленъ-покривъ, по 50 вида въ всѣка кутийка. 3). *Сухи препарати въ форма на картина* (Bildform). Тѣ-биватъ:

По-прости, когато направо подъ стѣклото се-виждатъ различнитѣ стадии на животното: яйца, гжсеница, какавида, насѣкомо.

По-сложни, когато покрай развитието на живот-ното се показва и неговиятъ начинъ на животъ, съ който ученицитѣ има да се запознаватъ. Тѣ-сдържатъ: приблизително наподобяване на мѣ-стожителството на яйцата, гжсеницитѣ, какави-дитѣ, едно въ обикновено положение насѣкомо, женска и мъжка хвърчащи и наподобка есте-ствения начинъ на живѣене. 4). *Препарати въ спиртъ*. Тѣ сж стѣклени плочи, на които сж закрѣ-пени обектитѣ отъ различни стадии на дадено насѣкомо, — потонени въ стѣкло съ спиртъ, херметически затворени.

d) Стоножки и паяци (въ спиртъ), разни-*cristacea* — сухи, въ спиртъ, зоотомични препарати, течни препарати (система Möller-Morini) и пр.

Отъ всички останали по-низши животни или-въ различни препарации: въ спиртъ, сухи (Buch-holds Trockenpräparate), по системата на проф. D-r Möller-Morini (сухи и течни) и пр.

II. *Необходимоститѣ за единъ събирачъ*: етикети, сакъ, кутийки, иглички, консервираща аптечка, лупа, мрѣжа, щипки, шишета, разтегачъ на пер-пери, стѣклени плочки, чанта за екскурзия съ-принадлежности и пр.

III. *Анатомични модели на животни отъ книжно-тесто* (papiermaché).

IV. *Картини*. — Отъ многото отъ тоя роѣ-ше упомена само по-новитѣ издания и на по-важнитѣ автори:

1. A. Lehmann и H. Leutemann (80 картини, голѣмина 88:66).

на обучението по рисуване.

ното обучение има за задача, да изпитиците способни да схванат формата на природата и прилагат от тяхност и схванатото да могат просто да наричат.

у разпрѣдѣлението, методата и учеб-

курсът (I. и II. или I. II. и III. уч. год.) една година рисуването е свързано с то обучение. — Рисуватъ се по *наметъ* отъ дѣтската околностъ, т. е. рисуваъ функционни образи. При рисуването се на тебеширъ, вжгленъ и цѣтни моливи ивица хартия (Paek paper). Една частъ нии въ рисуваъ на черната дѣска. Обу- класно.

на упражненията по рисуване въ дол-
е, да изживява образованието на обикно

Рисуването е задоволяващо, ако учениците ясно съпоставят отношението от формите на предмета. Препоръчва се на рисунка да се постави задача на това обучение. Всички рисунци извършват свободно и без допирания. По време на рисуването се правят

При постигане форми не се позволяват помощни линии. Учениците се тестват, щото всяка форма бързо и на дъска очертават, а грешното се оставя докато чрез упражнение се нарисова

Тукъ се има слѣдния хотъ:

тъ иска отъ ученици! извѣстенъ прѣд-
бже парисуванъ отъ паметъ. Възъ
рисунка той задража главини! бѣдъ
та, койго въ нѣкои случаи може да
пѣдстави и in natura. Тукъ направенъ е
поправати. Слѣдъ това всички уче-
ватъ проекта още веднѣжъ на кон-
сультации съ ученици.

Прѣметитъ се прѣдставятъ на дѣ-

измерения — дължина и ширина. За да се получи общото се използва формула:

предмета съ глина или пластилинъ,

...отъ княжа и пр. Първои ученици рече-
черната дъска. Учите пъгъ ги окуражава
...на Но

боя на дѣтскитѣ имѣ рисунки. Побояницѣ ученици правятъ отъ рису-

дметъ, разни варианти' на плода при-
орте, красятъ ги съ цвѣтви моливи и пр.

биватъ винаги въ голѣмъ форматъ.
работа се свежда къмъ слѣдния мето-

2000.0000

явление и заявление на представата. Халанти. Общност за обживяване на общ

не, передавати через моделювання, створюючи

Подготовка на движението на книгата и
оние ще даде формата.

по рисване, безъ да влияе на учителя.
 рисуванъ на нѣколъ рисувки, сравняване

закон поврзување на предмета; кратко

вранс.

г) Скица отъ учителя на черната дъска.

б) Второ рисуване отъ паметъ при подготовка на движенията на китката и ржката чрезъ показване на чиния и въ въздуха.

1) Поплаване на нефтове със машини, крета и пр.

б) Варианти и подобни задачи на по-бързо решаване. Ученици.

Към я гова трѣба за прибавя, че има учители, които се опитватъ да припопаватъ нѣмското обучение чрезъ рисуване. У нѣмскитъ рисува, ученици тѣ тѣкуватъ рисуването доста занимателно! Рисуватъ се предмети, сцени отъ разкази, дѣйствия и работи въ томакиството, занаятчиството и пр. и пр. и пр. При нѣмскитъ четири по-послѣ при бѣлжискитъ за откриване на биватъ въ училището за сѣбомуи дѣти (Hilfsschule).

Прідметні, кожен се ризикнує, розбирі се, при пом'якшанні по-голомі огорядженні зави-сими отъ полпозначеніхъ сат:

За I, II и III учебни години покрити прѣмоститъ на наглетно обучение и за VII класа, I полугодие. — *Единици:* кашеит нумеръ, етиси, други плодове, жиры, афинии, сепид, рѣчка, разни опедати, животот и форми, животи, падеги, савдживи и др.

Яйцелици: яйце, лажница, яйцеобразенъ листъ, товкоу яръжъ, паломислѣю чѣтрица, рѣшница, морковъ, ратковна, кѣлѣсица, жагоница и пр.

Кривошеин: топка, козела, велосипедъ, гиря,
чайникъ, чашиче, пари, часовникъ, черепъ, бѣлота,
луна, мѣсяць и др.

II. пошуток. - Четверожили: тетрадка, камінь
отъ домино, пліть, корини (обивка), по ченська
карта, писмовникі, лапа (пері), по ченська кутія,
рамки, подшоси, катандарь, правожилникъ и
грижильникъ на дървогѣлца; кючѣлка, пѣтень
шилтъ, воннишки подоловъ (караулиникъ), тѣска
за кѣшине въ жукія, термометръ, фенеръ,
значе, врта, чапѣ за бѣри, проюрени смѣта юл пр.

Тригълни: книжно корабче, книжна чинка, покривът, вълница, капаз, тригълник, блясък и др.

За VII классъ, I. полугодиe - Свободны форми-
чазарь, буркзала, котия, отпушныка, сумшъ (кит-

ножи, вилки, ложки, чайники, кружки (чай-
ники), стаканы, каминные топки, концы, касовые
ножи, сальва, габар, оловянный, резе,
вилки, походы, лужанка, ремни и пр.

II. *попутное*. — Труны, даги, ажки и стрѣны.
чуль, пашка, геврель, когва, кося, коши, бурья.

тамба, сринъ, сабя, кліши, паргетъ, нозани, издизквачъ, пощенски роуъ (бува), шибъ, ши-

надуватись, пошепки розмовляти, розсипати, цукати, цукати, часонок, хвилю, вразі, пошор-
ники, на червоній лінії, а саме на лінії, по лінії

ПЛАТЫ (ПЕРВЫЕ И ВТОРЫЕ НА ГРАНАД), СКОРЬ, ГЛАВНОЕ ПОДРОБНОСТЬ НАМЫСЛЫ СДЕЛАТЬ ВЪ ДОЛЖНОСТИ

Затем, кафедрна во етика, чини и чинагоз, в етрад,
БЕКОРИ ИМОД, ОБЕ ПУНЕРИ, ПУМЕРИНОТ, М. ПУ.

Срѣтенъ курсъ (IV. и V. для III, IV, V, и VI, VII, VIII).

Обучението прѣминава отъ рисуването по нѣ-

мету, към рисуването на примети. Като модел
служат писани примети, особено приро-
дисти. По-голямата част от приметите са

упреждения въ управленіи на банѣ и свободи

прѣдаване съ четката. При благоприятни обстоятелства могатъ и тукъ дори да се даватъ за рисуване, къщи прѣдмети и съсѣди. Рисуването по паметъ се продължава и слѣдъ като се начене рисуването по прѣдмети. Тѣй че рисуването въ тоя курсъ върви постепенно отъ рисуването по паметъ къмъ обрисувването на прѣдставени форми. Обикновено най-много се рисуватъ листа, за която цѣль тѣ биватъ или напълно неувѣднали, или слабо прѣсвувани и залѣпени на картончета. Методическиятъ ходъ най-често бива слѣдниятъ:

За цѣлия класъ.

1. Задавка, разглеждане, показване и разпитване, — точна прѣдстава.

2. Събиране на листата; рисуване отъ паметъ, първа наброска (ако рисувателниятъ листъ е голѣмъ, въ горната му половина).

3. Поправка на първата наброска отъ ученици и учителъ; пояснения и рисуване на черната дѣска отъ страна на учителя.

4. Втора наброска (или въ долната половина на рисувателния листъ, или на онакото; или пъкъ на новъ листъ).

5. Поправка.

6. Полагане на цвѣтове (бон).

7. Прибавна вариационна работа на приборъ-залигъ, за единични ученици.

8. Даване на ученика сѣщия природенъ листъ или други прѣдметъ.

9. Рисуване съ моливъ на бѣла книга въ естествена голѣмина (леко теглене на линии, гума забранено).

10. Цвѣтуване.

Учебниятъ планъ е:

За V. класъ, I. полугодие. — Природни листа (цѣлокрайни): жилавецъ, малина, съзла, лавровъ листъ, върба, заешки корень (*asarum europaeum*), сирена (*syringa vulgaris*), стрѣлолистъ (*sagittaria*), полски повой (*convolvulus arvensis*), лобелия (*atriplex*), змииски корень (*aristolochia*), ясминъ (*jasminum*), полски хвощъ, павелъ (*gumex*), воденъ сплтникъ (*alisma plantago*).

II. полугодие. — Тръбно дърво (*sestoria*), сънчогледъ, тюленово дърво (*liriodendron tulipifera*), трилистна вътрешина (*anemone hepatica*), джбъ, сипаничавъ джбъ и пр.

Пенеруди: бѣла пенеруда, мрътва глава, нощно пачново око, джбова пенеруда и пр.

За IV. класъ: — природни листа: кленъ (*acer campestre*), яворъ (*acer pseudoplatanis*), кестентъ, лоза, ранункулъ (*ranunculus*). —

Пенеруди: погребална покривка (*vanessa antiopa*), пчовно пачново око, адмиралъ (*venessa atalanta*), велкова пенеруда, дългоопанка (*papilio machaon*), подалирия (*papilio podalirius*);

Насѣкоми: окулъ (*ursa*), ментюкъ (*gadus lota*), кариъ (*curpinus carpio*), сонъ (*silurus*), щука; трънички (растение); пера, птици глави и крила; плакати, мостри отъ материи, платина и ограти.

Горенъ курсъ (VI. VII. и VIII. или VII. и VIII. учебна години).

Рисуването по прѣдставени прѣдметъ ширява съ това, че се рисуватъ не с митъ, но се прѣдаватъ и перспективни чести отношения. Упражненията за убоитъ и рисуването по паметъ се провъ въ тоя курсъ. Прѣдприематъ се и скици моливъ и четка, като модели служатъ съсѣди, части отъ училищно здание и прѣдмети.

Задачата на срѣдния курсъ бѣ рисува двумеренсинални прѣдмети, тукъ пъкъ ватъ придименсионални обекти. По-рансега пластични модели, тогазъ обрисуватствителността, по настоящемъ прѣдаванieto. Третото протежение (дименсиона) плоскоститъ пластиченъ изгледъ. Начерано съ жгловатата форма, защото тя пече опорни точки. Перспективнитъ о се уясняватъ съ отваряне и затваряне на прозореца, показва се на шосета, алея, и

Методическата разработка става тѣй:

1. Разглеждане на модела, рисувателни пояснителни думи за сравнение на моделуваното,

2. Контролъ отъ мѣстото чрезъ визотиране,

3. Поправка отъ страна на учителя,

4. Наброска съ нахвърляне на главнитъ

5. Изработка на рисунката съ крета, или бон.

Учебниятъ материалъ е:

За III. класъ: — дървена кутийка, долапностъ, кошничка, книги, чанти, равнища, чинии, чекмедже, шанка, тасъ, чинийка, кави, гърнета, кутелъ (ведро), шишета, калита, цвѣтове, шикалки, плодове и глѣ

За II. класъ: — стомна, гърне и връчва (казанъ и котелъ, вази, стѣкла и пр.; маса, чинъ, пултъ, стѣлба, жгълъ, полуотворен зорецъ, печка и пр.; шикалки, житни и царевича съ листа и плодове.

За I. класъ: — части отъ училищно здание, коридора, и пр.; скици по природни прѣдмети: цвѣти, жабки (отъ мачерени, препарирани птици, охлюви, прешивотни и свободни упражнения съ чет

Всички материали по рисуването за уч се набавятъ отъ държавата.

Ю. Краснописане.

1. Задача на обучението, изборъ и материалъ.

Това обучение има за задача да даде на децата просто, ясно, ловко и хубаво да имъ развива естетическото чувство и да ги нареди на редъ и чистота.

Материалъ за краснописъ е пѣиската и ската азбука, интерпункционнитъ знаменитъ и римскитъ цифри. Всѣка азбука се нява напърво отдѣлно, а послѣ въ думчения. Изборътъ на думитъ и изреченiя краснописъ става съ огледъ на ортог

Пишатъ се, по възможностъ, изре-
поучително съдържание (пословици,
и пр.). Въ горния класъ се пишатъ
и закръглени работи, особено кинма-
на търгоескитѣ писма.

Облъжение на учебната материя.

VI. класъ.

Писането е свързано органически съ
то.

V. класъ.

и главни пѣмски букви въ генетически
отдѣлно и въ думи; римскитѣ цифри.

IV. класъ.

акто въ V. класъ. Прѣвъ послѣдното
е буквитѣ се пишатъ по азбученъ
кратки изречения съ глѣното съдър-

III. класъ.

ние и основно усвояване фориктѣ на
букви въ думи, а особено въ еднакво
изговарянитѣ, и въ изречения. Араб-
риг

на малката латинска азбука, първомъ
то, а послѣ въ думи. Прѣпинателни зна-
еркиункция).

II. класъ.

на латиница; съкращенията за означа-
онети, мѣрки, тежести. — Римскитѣ
Повторение на пѣмския шрифтѣ въ
(по азбученъ редъ). Най-потрѣбнитѣ
и. За изречения при писането служатъ
и сентенции, чистото съдържание бива
снявано

ви и по-дълги изречения и поговоричи

I. класъ.

жане на упражненията въ писане на
— проявляиво съ латинската и пѣм-
ка. Писане на леки търгоески писма
и, етикетелства, свѣтци, кавтанции,
зависен и почтенски писметни адреси).
ва се и едно писмо съ адресъ, готово
е въ почтенската кутия.

е глѣ, както и у насъ. Въведено е
то писмо. Понеже всѣки учителъ дава
на форма на буквитѣ, за да има един-
едини училища е изработенъ отъ учи-
едина опростенъ бременски шрифтѣ,
дѣлжигеленъ.

II. Пѣне.

и, изборъ и редъ на училищния мате-
той предметъ.

ето по пѣне или на запѣла, да подпо-
ишното и дупевио образувание на уче-

ницитѣ, да имъ открие единъ изморъ на благо-
ролни радости и да имъ даде едно по възмож-
ностъ погледъ богатство отъ *пурван* и *сметки*
пѣсни за живота. А покрай това се грижи и за
образуване на гласа и ухото.

Това обучение образува техническитѣ упраж-
нения по музика, пѣснитѣ (хоралитѣ) и свѣт-
скитѣ пѣсни. Техническитѣ упражнения начеждъ
онѣ отъ I-ва учебна година съ упражнение въ
схитчане на прости тонови отношения. Запѣна-
ването съ ноти и пѣнето по глѣла начеждъ въ
III. класъ.

По-важнитѣ хораи (исалми) за различнитѣ
класове се разпрѣдѣлятъ по степенѣта на слож-
ността имъ. Тѣ биватъ пѣни на единъ, два, а
въ I. класъ и на три гласа. Мелодията на всѣма
пѣсени се учи и отъ ония ученици, които пѣятъ
и втори и трети гласъ.

Свѣтскитѣ пѣсни до III. класъ се пѣятъ на
единъ гласъ, отъ II. нагорѣ на единъ, два, а
въ I. класъ и на три гласа. Мелодията на всѣма
пѣсени се учи и отъ ония ученици, които пѣятъ
и втори и трети гласъ.

Заученитѣ прѣто, миналитѣ години черковни
и свѣтски пѣсни се поетарятъ всѣма година, а
да не бждатъ забравени.

Въ пърнитѣ три класа ученицитѣ пѣятъ по
слухъ, а послѣ и съ подирѣлата на ноти. Въ
всѣки часъ по пѣне се пѣе въ хоръ и по един-
лично.

Отъ текста на хоралитѣ се замечятъ само
първитѣ куплети; а текстътъ на свѣтскитѣ пѣсни
се заучва пѣгъло, — въ пѣлон случаи само из-
брани куплети (строфи)

2. Разпрѣдѣление на материала

VI. класъ.

1. Технически упражнения.

а) Схващане прасето на два тона. Сравнение
тължината на два тона.

б) Схващане силата и слабостта на тоноветѣ.
Сравнително схващане силата на два тона.

в) Схващане височината на тоноветѣ. Разли-
чаване височинитѣ на два тона.

2. Хорали.¹⁾

2 хораи (исалми) (въ предметъ намену-
вани дон).

3. Пѣни

5 пѣни (поименувани кеп)

V. класъ.

1. Технически упражнения

а) Пѣне на старинно тонове съ мѣта и
(образнае внимание на гласето, — броеве отъ
1—3; вътрешна сила (рент), являва се образувание.

б) Пѣне едно слѣдъ друго отъ два, три, че-
тири и пѣтъ тона (пѣне на клѣта, верба три-
звучие, и хоралитѣ 5 тона съ гласата).

¹⁾ Тѣхъ укажамъ само на чѣтѣ и на хоралитѣ, а не
и на свѣтскитѣ пѣсни, които се пѣятъ по гласъ и по
Това прѣдѣла, а не по гласъ, а по гласъ, а не по гласъ,
безплатно

прѣдаване съ четката. При благоприятни обстоятелства могатъ и тукъ дори да се даватъ за рисуване, кѣпни прѣдмети и съсѣди. Рисуването по паметъ се продължава и слѣдъ като се начене рисуването по прѣдмети. Тѣй че рисуването въ тоя курсъ върви постепенно отъ рисуването по паметъ къмъ обрисувването на прѣдставени форми. Обикновено най-много се рисува въ листа, за която цѣлъ тѣ биватъ или напълно неувѣхнали, или слабо прѣсувани и залѣпени на картончета. Методическиятъ ходъ най-често бива слѣдниятъ:

За цѣлия класъ.

1. Задача, разглеждане, показване и разпитване, — точна прѣдстава.

2. Събиране на листата; рисуване отъ паметъ, първа наброска (ако рисувателниятъ листъ е голѣмъ, въ горния му половина).

3. Поправка на първата наброска отъ ученици и учителъ; пояснения и рисуване на черната дѣска отъ страна на учителя.

4. Втора наброска (или въ долната половина на рисувателния листъ, или на онакото; или пъкъ на новъ листъ).

5. Поправка.

6. Полагане на цвѣтове (бои).

7. Прибавна вариационна работа на прибързалитѣ, за единични ученици.

8. Даване на ученика същия природенъ листъ или други прѣдметъ.

9. Рисуване съ моливъ на бѣла книга въ естествена голѣмина (леко теглене на линии, гума забранено).

10. Цвѣтуване.

Учебниятъ планъ е:

За V. класъ, I. полугодие. — Природни листа (цѣлокрайни): жичавецъ, малина, сълза, лавровъ лѣстъ, върбъ, заешки коренъ (*asarum europaeum*), сирена (*syringa vulgaris*), стрѣлолистъ (*sagittaria*), полски повой (*convolvulus arvensis*), лобода (*atriplex*), змиѣски коренъ (*aristolochia*), ясминъ (*jasminum*), полски хвощъ, цвѣлъ (*gumex*), воденъ спятникъ (*alisma plantago*).

II. полугодие. — Трѣбно дърво (*cecropia*), слънчогледъ, тюленово дърво (*liriodendron tulipifera*), трилистна вѣтреница (*anemone hepatica*), джбъ, сипаничавъ джбъ и пр.

Неперуди: бѣла неперуда, мртва глава, ноцио научно око, джбова неперуда и пр.

За III. класъ: — природни листа: кленъ (*acer campestre*), яворъ (*acer pseudoplatanis*), кестенъ, люва, рануникъ (*ranunculus*). —

Неперуди: погребана покривка (*vanessa antiopa*), тивно научно око, амиракъ (*venessa atalanta*), зековъ неперуда, дългоопашка (*papilio machaon*), подалирия (*papilio pedaliarius*);

Насткомъ; оуль (*perca*), ментюкъ (*gadus lota*), карпъ (*cyprinus carpio*), солъ (*silurus*), щука; търнинки (растение); пера, птици глави и крила; плакати, моетри отъ материи, петица и огради.

Горенъ курсъ (VI. VII. и VIII. или VII. и VIII. учебна години).

Рисуването по прѣдставени прѣдмети ширява съ това, че се рисуватъ не митѣ, но се прѣдаватъ и перспективни чести отношения. Упражненията за убоитѣ и рисуването по паметъ се провъ тоя курсъ. Прѣдприематъ се и ски моливъ и четка, като модели служатъ съсѣди, части отъ училищно здание и прѣдмети.

Задачата на срѣдния курсъ бѣ рисувани двудименсионални прѣдмети, тукъ пък ватъ придименсионални обекти. По-рано сега пластични модели, тогазъ обрисувателността, по настоящемъ прѣдаването. Третото протежение (дменсионалността) пластиченъ изгледъ. Начрано съ жгловатата форма, защото тя вече опорни точки. Перспективниятъ се се уясняватъ съ отваряне и затваряне на прозорца, показва се на шосета, алеи, р

Методическата разработка става тѣй

1. Разглеждане на модела, рисувателни пояснителни думи за сравнение на моделуването,

2. Контролъ отъ мѣстото чрезъ вилотиране,

3. Поправка отъ страна на учителя,

4. Наброски съ нахвърляне на главнитъ

5. Изработка на рисунката съ крета, или бои.

Учебниятъ материалъ е:

За III. класъ: — дървена кутийка, долапъ, кошничка, книги, чанти, равни, чинии, чекмедже, шапка, тасъ, чинийка, кави, гърнета, кутелъ (ведро), шинета, к листа, цвѣтове, шикалки, плодове и глб

За II. класъ: — стомна, гърне и врячва (казанъ и котелъ, вази, стѣкла и пр.; маса, чинъ, пултъ, стѣла, жгълъ, полуотворенъ зоренъ, печка и пр.; шикалки, житни и царевича съ листа и плодове.

За I. класъ: — части отъ училищно здание, коридора, и пр.; скици по природни прѣдмети: цвѣта, жабки (отъ мочерени, препарирани птици, охлюви, прѣживотни и свободни упражнения съ чет

Всички материали по рисуването за уч се набавятъ отъ държавата.

10. Краснописане.

1. Задача на обучението, изборъ и материалъ.

Това обучение има за задача да даде ницитѣ просто, ясно, ловко и хубаво шимъ развива естетическото чувство и да па на редъ и чистота.

Материята за краснописъ е пѣиската и ската азбука, интерпункционнитѣ знаменскитѣ и римскитѣ цифри. Всѣка азбука сняява най-първо отдѣлно, а послѣ въ думичения. Изборътъ на думитѣ и изреченкитѣ краснописъ става съ огледъ на орто

Пишатъ се, по възможностъ, изре-
коучителско съдържание (пословици,
и пр.). Въ горния класъ се пишатъ
и закръглени работи, особено внима-
ва на търговските писма.

Раздѣление на учебната материя.

VI. класъ.

Писането е свързано органически съ
чтето.

V. класъ.

Въ главни нѣмски букви въ генетически
отдѣлно и въ думи; римскитѣ цифри.

IV. класъ.

Както въ V. класъ. Прѣтъ, постѣлното
сечис буквитѣ се пишатъ по азбученъ
кратки изречения съ нѣмското съдър-

III. класъ.

ение и основно усвояване формитѣ на
букви въ думи, а особено въ еднакво
изговарянитѣ, и въ изречения. Араб-
ски цифри.

на малката латинска азбука, първоу-
мно, а послѣ въ думи. Прѣпинателни зна-
къ (пункция).

II. класъ.

та латиница; съкращенията за означа-
ването, мѣрки, тежести. — Римскитѣ
цифри. Повторение на нѣмския шрифтъ въ
думи (по азбученъ редъ). Най-употѣбнитѣ
уми. За изречения при писането служатъ
и сентенции, чието съдържание бива
яснявано.

и по-дълги изречения и пословици.

I. класъ.

жане на упражненията въ писане на
— промѣнливо съ латинската и нѣм-
ска. Писане на леки търговски писма
ки, свидѣтелства, смѣти, квитанции,
записи и пощенски пакетни адреси).
ва се и едно писмо съ адресъ, готово
се въ пощенската кутия.

се пѣе, клато и у класъ. Въведено е
то писмо. Понеже всѣки учителъ дава
на форма на буквитѣ, за да има един-
кънски ученица е изработенъ отъ учи-
единъ опростенъ бременски шрифтъ,
важжителенъ.

II. Пѣене.

да, изборъ и редъ на училищния яте-
стой предметъ.

жето по пѣене има за задача, да подпо-
ричното и душевно образуване на уче-

ницитѣ, да имъ открие единъ изворъ на благо-
ролни радости и да имъ даде едно по възмож-
ностъ по-голямо богатство отъ *духовна* и *свѣтски*
пѣсни за живота. А покрай това се грижи и за
образуване на гласъ и хото.

Това обучение обръща техническитѣ упраж-
нения по музика, псалмистѣ (хоралитѣ) и свѣт-
скитѣ пѣсни. Техническитѣ упражнения прѣкавъ
онѣ отъ I-ва учебна година съ упражненията въ
схващане на прости тонови отношения. Запозна-
ването съ ноти и пѣенето по гласъ начева въ
III. класъ.

По-малкиятъ хораи (псалми) за различнитѣ
класове се разпѣватъ по степенитѣ на музично-
тията нота. Тѣ биватъ пѣни на единъ гласъ.

Свѣтскитѣ пѣсни до III класъ се пѣятъ на
единъ гласъ, отъ II. нагоръ на единъ, два, а
въ I. класъ и на три гласа. Мелодията на всѣка
пѣсенъ се учи и отъ ония ученици, които пѣятъ
и втори и трети гласъ.

Заученитѣ прѣтъ миналитѣ години черковни
и свѣтски пѣсни се повтарятъ всѣка година, а
да не бъдатъ забравени.

Въ първитѣ три класа ученицитѣ пѣятъ по
сдѣхъ, а послѣ и съ подкрѣпата на ноти. Въ
всѣки часъ по пѣене се пѣе въ хоръ и по сви-
нчно.

Отъ текста на хоралитѣ се запомнятъ само
първитѣ куплети; а текстътъ на свѣтскитѣ пѣсни
се зауча изцѣло, — въ нѣкои случаи само въ
брани куплети (строфи).

2. Разпѣвание на материала.

VI. класъ.

1. Технически упражнения.

а) Схващане гласенето на два тона. Сравнение
дължината на два тона.

б) Схващане силата и слабостта на тоновете.
Сравнително схващане силата на два тона.

в) Схващане височината на тоновете. Разли-
чаване височинитѣ на два тона.

2. Хорали *)

2 хорали (псалми). (въ прогимназията именувани кои).

3. Пѣсно.

5 пѣсни (поименувани кои).

V. класъ.

1. Технически упражнения

а). Пѣене на единични тонове съ звука *a*
(обръщане внимание на гласенето, — брѣене отъ
1—4; удѣлене сила (р. нѣ), усвоение звуковитѣ утѣли).

б). Пѣене едно събѣе дрѣно на два, три, че-
тири и петъ тона (пѣене на двитѣ, терца, три-
тонне, и квартъ 5 тона отъ гамата).

*) Тукъ указаванъ само на псалмистѣ, прѣтъ въ свѣт-
скитѣ пѣсни, които се свѣтски и свѣтски. Тѣ са: „Господи, помилуй“, „Господи, помилуй“, „Господи, помилуй“, „Господи, помилуй“, „Господи, помилуй“.

2. Хорали.

3 хорали (поименувани кои).

3. Пъсни.

5 пъсенници (поименувани кои).

IV. Класъ.

1. Технически упражнения.

а) Първите 5 тона на гамата (d-dur) съ различно трене и сила.

б) Всички тонове на гамата (d-dur) съ различна дължина, сила и съ различни интервали.

2. Хорали.

3 хорали (поименувани кои).

3. Пъсни.

6 пъсенници (поименувани кои).

III. Класъ.

1. Технически упражнения.

а) Пъла, половина и четвъртина нота. Изпити отъ същитѣ времена $\frac{2}{4}$, $\frac{3}{4}$ и $\frac{4}{4}$ тактъ.

б) Подсилень, слабъ и твърдъ, слабъ тонъ (mf., p., pp.).

в) Гамата c-dur. Упражнения съ нея.

2. Хорали.

3 хорали (поименувани кои).

3. Пъсни.

5 пъсенници (поименувани кои).

II. Класъ (двугод. курсъ).

а) Осмина и шестнадесетина нота и пауза $\frac{2}{8}$, $\frac{3}{8}$ и $\frac{4}{8}$ тактъ. Полунота съ точка, четвъртина и осмина съ точка и същитѣ паузи.б) Усилване и ослабване (crescendo $\text{—} \text{—} \text{—}$, decrescendo $\text{—} \text{—} \text{—}$).

в) Разширяване на гамата c-dur. Тризвучията на I., IV. и V. стъпало. Упражнения въ уличване.

4 хорали прѣзъ първата година и 4 прѣзъ втората (поименувани кои).

6 пъсенници прѣзъ първата година и 6 прѣзъ втората (поименувани кои).

I. Класъ (двугод. курсъ).

а) Осминката като мѣрка. $\frac{2}{8}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{4}{8}$ тактъ.

б) Силень тонъ (f. forte).

в) Разширение на c- и d-dur гамы. Гамитѣ C, A, B и F-dur, просто повишение и понижение на тона. A и C-moll.

4 хорали прѣзъ първата и 4 хорали прѣзъ II. уч. година.

5 пъсенници прѣзъ първата и 5 прѣзъ II. уч. година.

Нѣкои отъ пѣснитѣ за момичетата чаватъ отъ тия на момчетата. Тавъ сѣничитѣ, споредъ възрастта, бѣдѣтски, дѣтски, художествено ориентриотически, и лирически и пр. Тодитѣ сѣ нагодени по възраст и първо врѣме метолитѣ сѣ съ живириивъ характеръ, по-послѣ се вивива съ по-спокоенъ и тихъ характердаването се води тъй, както и ч насимжнителит сѣ и за ученици и технитескиятъ упражнения съ теориначеватъ дори съ I. учебна година и хоралитѣ. И успѣхътъ по тѣхъ, голѣмъ трудъ, не е голѣмъ.

12. Ръчна работа.

Основнитѣ училища вѣматъ ръчн е въведена само въ училището за с и недѣлани деца (Hilfsschule). Приръчната работа въ това училище по послѣ при бѣлѣжкитѣ ми по тора. Тавъ ръчната работа се счита прѣдпозителнитѣ и занаятчийскитѣ уаграда има и едно специално по рлс училище за деца (Handarbeitschule).

13. Ръководѣние.

1. Задача на училищното ръководѣние.

То има за задача, чрѣзъ последователни упражнения, да направи ученицитѣ самостоятелно да извършватъ съ разбѣсигурностъ и сръчностъ най-проститѣ боти, нужни на една домаќинка, а да ги приучи, както на огледно и поботене, редъ и пестеливостъ, тъй сачистота и приличностъ въ обѣднитѣ.

2. Изборъ и редъ на учебната материя.

Обучението обема упражнения въ рани и дантези, маркиране при кроекърпене и поправяне и кроене домашн сръчни и прилежни ученици отъ дава и наръчно плоско извѣждане б.

За да се постигне по-добра сръчигурностъ въ работенето, работитѣ на години (особено плетенето) се приивъ по-горнитѣ класове. — Луксътъ прѣдъ полезността.

3. Разпрѣдѣление.

VI. Класъ.

Намѣтване бодове. Учене и упражобикновени и опакъ намѣтки. Кларовени и двѣ опакъ намѣтки. Плетекане. (Продължава $\frac{2}{4}$ отъ голѣмата памучень дѣтски чорапъ (продължава).

V. Класъ.

Плетене памучни дѣтски чорапчифла).

Поправяне грѣшки при плетенето

IV. класъ.

не на пълни външни чорапи. Заплатанване. Бескаа върху нормативнѣ отнош. единъ чорапъ. Плетене на други работи.

III. класъ.

не съ една игла. Намѣтане. Различни съ празнини и пълни почета. Изилитане (за въжди) и нѣколко дантели поржба. Окава $\frac{3}{4}$ год.). Маркиране (начертаване, на кройки) ($\frac{1}{4}$ год.).

II. класъ (двугод. курсъ).

1. година.

съ маркирането ($\frac{1}{4}$ год.). Шевна кърпа (а). ($\frac{3}{4}$ год.). Къмъ това на прилежащички коледни работи (за подаръци).

2. година.

съ шевната кърпа и шиене на моминска

I. класъ (двугод. курсъ).

1. година.

не и поправяне. Прѣправяне на долни плетене на чифтъ чорапи.

2. година.

и шиене дамска риза. Рисуване на за кривати покривки и долни дрехи върху тѣхъ. Везене.

14. Гимнастика.

начна на обучението.

Гимнастиката има за задача да подпомага тѣлоустройство, да свикне снагата въ всички движения и движения на едно естествено, хубаво, да дава и усилява чрезъ напѣнчаване силите и сръчността на тѣлоустройството на духа, рѣшителностъ въ волята и куражъ и да възпитава въ дисциплина и общественостъ.

Изборъ и редъ на уч. материалъ.

Гимнастичката материя е наредена съ огледъ на 6 години (значи отъ IV.—I. кл., малкитѣ гимнастики) при момчетата има 4 гимна. II. и I. кл. съ по двугодишенъ курсъ) и т.е. Понеже по гимнастика IV. и III. кл. съ състави, а II. и I. кл. се състоятъ отъ 2 години, то учебната материя по гимнастика се раздѣля за момчетата въ три, а за момичетата въ два отдела. Обучението на всички класове: редовни и спорови упражнения, гимнастички упражнения, оржани упражнения и игри. При преподаването на гимнастика танцове припоставя на преподавателя учителъ. Гимнастиката дава на гимнастиката на момичетата особенъ приятенъ отенъкъ. За всички

видове гимнастически упражнения, при добро време, се използватъ дворовете. При лошо време гачи, гдѣто гимнастическите салони и дворовете не позволяватъ по желанието на място нѣкои редови упражнения и игри, а се само показватъ или съставятъ зачеркватъ отъ програмата.

Покрай редовитѣ и свободнитѣ упражнения, игри и танцовѣ танцове (Liedertänze) момичетата играятъ и на нѣкои оржани. Въ нѣкои гимнастически салони има особени оржани, построени специално за упражнения на момичетата.

Може би, би било отъ интересъ да поднеса и детайлното разпрѣдѣление на упражненията на различнитѣ класове и полове по този предметъ, както се намира въ официалния учебенъ планъ, обаче, азъ се въздържа за сега отъ това, защото и безъ тѣхъ българскитѣ ми сж доста дълги, а това детайлно разпрѣдѣление обема 20 печатни страници. Ако обаче това разпрѣдѣление ми се поиска отъ почитаемото министерство, азъ съмъ готовъ да го изиратъ.

Къмъ края нека да забѣлжа, че сж заведени гимнастическитѣ имъ салони при всички почти учебни заведения, както по голѣмина, тъй и по външната имъ и вътрѣшна уредба. Това, което ние и при педагогическитѣ училища нѣмаме, тукъ го има въско основно училище, било свободно или платано. Здравоусловна вътрѣшна уредба по най-новитѣ изисквания на хигиената, постилка линолеумъ, — срънцу прахъ, тропотъ и плъзгане най-доброто сръстество, богатство съ по нѣколко оржани отъ всѣки видъ, за да играятъ най-малко 4-ма ученика, лека прѣмисливостъ на всички оржани и машини то сръната, за да не бъркатъ при редовитѣ и свободни упражнения, широта на салонитѣ, това сж качества на нѣкои единъ отъ гимнастическитѣ имъ салони.

С. Помощни възпитателни сръдства и уредби къмъ училищното обучение при основнитѣ училища.

Оснѣтъ обучението, за постигане целитѣ на училището, има и други сръдства и уредби при Бременското народно училищно дѣло, отъ които по-важни сж излетитѣ и екскурзитѣ, посѣщенята на магазини, заведения, фабрики, мѣстности, паметници и театри, банитѣ, игрищата, дѣтскитѣ ваканционни колонии, дѣтскитѣ обѣди (трапезии), дѣтскитѣ хранилища (Linderbüsch, Kinderhorte, Kindergarten), допълнителнитѣ училища (Fortbildungsschulen) и пр. Макаръ и да не е тукъ, може би, мѣстото за това, азъ не си позволявамъ да кажа нѣколко думи по горѣпоменатитѣ въпроси.

Излети и екскурзии.

За се туря една рѣзка граница между първитѣ и вторитѣ, е неважно, обаче азъ въздържа по тѣ излети, ония рѣзко, които

по-мече развеселителенъ характеръ, а не наученъ тенденция, и се предприематъ отъ чисто хигиенична гледна точка и по случай на празненства (весель духъ въ здрава душа, — въ здраво тѣло здрава душа), когато на послѣднитъ азъ давамъ наученъ характеръ. Разбира се, както при първиги учителствъ не ще изпусне случая да даде нѣкои обяснения по възникнали наученъ въпросъ, безъ да наруши веселието, тъй што и при вториги учителствъ не ще се ограничи само съ научната нѣкъ на предприетата разходка, а ще си позволи веселие и игри. Ето защо, ако става друга дума за излети и друга за екскурзии, то се мисли за коя е прѣобладаващата прѣдпоставеностъ при разходката. Първиги се правятъ по-често отъ нѣколко класа, а вториги само отъ единъ. Задачата на първиги бива душевна отпочивка, при пълно веселие и безгрижност, и слънчево и въздушно лѣкуване на овжглената чрезъ стайния въздухъ кръвъ; а задачата на вториги, споредъ прѣобладаващия елементъ въ прѣдпоставеността — историческа, географическа, естествонаучна. И тукъ при дълбата на екскурзията една рѣзка граница не се поставя, обаче отъ условията, при които се прѣдприема тя и отъ личността на учителя-ръководителъ тя добива тоя или оная отпечатъкъ. Посѣщаватъ се исторически мѣста и паметници, възвишения (които тукъ сж голѣма рѣдкостъ) за изучаване на основните географически понятия и природните хубости въ ландшафтите на гората, мочуряка, рѣката и брѣга и пр. съ тѣхните обитатели. — За всѣка разходка трѣбва да се иска разрѣшение отъ директора, ето защо, при необходимостъ имъ желателностъ, отъ личностите на нѣкои директори (Schulvertreter) зависи да бждатъ тѣ въ нѣкои училища съвсѣмъ рѣдко прѣдприемани. — Мѣнностиги при нареждането и ръководенето на една разходка не липсватъ и тукъ, но специфични на тукашните условия сж мѣнното напускане на града и излизане навънъ, поради голѣмината му, прѣвозните сръдства и пр. Екскурзията и излетите на свободните училища (Freischulen) се подкрѣпватъ отъ особени каси на благотворителни общества, а ония на плащаните отъ родителите на дѣцата. Излетите и екскурзията се правятъ пѣшъ, съ трамваите до близките села, съ желѣзница и съ параходъ. Провиятиите за всѣка разходка си набавятъ самите дѣца. На бѣдните се помага съ храна и обуца.

Посѣщенията на магазини, занаятчийници и заведения, укрѣпления, фабрики и заводи, музеи и театръ, галерии на изкуството и кинематографи, макаръ и рѣдко явление, поради придружаваните ги мѣнностиги, все пакъ не липсватъ. Като поучително и забавно за дѣцата е разглеждането при учителските обяснения стоките въ единъ манифактуренъ, колонияленъ и деликатесенъ магазинъ! Тукъ дѣтето гледа всевъзможните форми, бои и краски въ платната, тканите, килимите, по-нататкъ чудните изплетени на всякакви гардини и покривки, въ другъ жгълъ на безкраиния помежду огледалата магазинъ разно-

цветни стъклени и порцеланови профигури които чудно хубаво намонтирани и лампи-кукли, до които пъкъ лесно обуца, пантофи и ботуши въ бѣли, зелени и черни краски се оглеждатъ, вените подъ, отъ страни и надъ, тѣхъ всичко туй отъ долния етажъ на една малка частъ отъ онуй, което има да научи, като се възкачи за малка съ отъ електрическия моторъ до сваления столъ до другите нѣкъко не богати съ достойно за виждане етажъ е влизало може би и другъ пътъ въ магазинъ, но помощната за разбиране това учителска обяснителна рѣка о. Въ други магазинъ дѣтето вижда и полуразвадени продукти на изгнана тамъ 20-ти вѣка кафета, тукъ сѣмъ вида какао и чай, тамъ банани и ситнически плодове, тукъ шоколадни сладкиши; въ единъ жгълъ на трети всички произведения на млѣкарската а въ другия всевъзможни сушени и извѣдения. — Дѣтските душевни крѣпирява и обогатява съ съдѣланието както пчелата по цвѣтовете, хвърля въ учителски души и кратки обяснения прѣдметъ и ги възприема жѣлно, колата цвѣтния нектаръ, макаръ и нѣкапка да е той.

Въ занаятчийниците учениците се учатъ труда и да разбира положената работна извѣденията на занаятите. Въ фабрикува заглушителния шумъ и нигде не сила въ бързите движения на гравитации и режими оная пара и парна машина, неговиятъ учителъ дава нѣколко безплатни картини и чертежи му е тѣло. Училищнава, той запѣва въ срѣдъ тоя шумъ за да отвори послѣдъ уши за учителя и да развърже дѣтско-истинския си въ своите другари. На друго мѣсто учени червените букви «Опасно», тамъ бѣже искрици, слабо прѣшени, една условна зотата си движение на голѣмо колело наоколо движение и шумъ на колела и оси, работници на шреки, прѣдупредителни думи на учителя, една слаба асоциация му напомнява за миниатюрната електрична, въртена отъ учителската ръка зана и мисли. Рѣка сѣга то разбирането могатъ трамваите да четатъ отъ онъ която учителятъ му е говорилъ въ паричалъ електричество, което тогава гледа леки книжички! «Опасно», което ствѣва, тукъ не се касе за едно колелото на прѣста, а за момента на. На такава мѣсто дѣтето разбира механиката и електричеството отъ него училищна физика. Тукъ то е чистото на човѣшкия духъ, които сж създаватъ всичко това, тукъ то е човѣшката култура.

ползатъ сж музеите за младежта и въ градоветъ, гдѣто ги има! А Бременъ сж тѣхъ. *Исторически музей* съ всички остатъци на всички културни развитието на чонѣка, а най-много, остатъци отъ миналото на Бременъ; *мучено и търговски музей*, въ който средното богатство съ остатъци, изарати отъ тригъ природни царства и на и въкогашна земя, отъ всички произведения въ всички форми и какъ вижда и възпроизвеждания въ въ видъ и готѣмина на наколни жители и работитѣ имъ, на дивни въ видъ природата имъ, въ миниатюръ, плантациитѣ за чай, памукъ, кафе, далечния и чуждъ за насъ китайски семеенъ и градски животъ и пр., и терариуми; поствъ, *училищенъ музей*, въ сѣбнитѣ отдѣли: физика и помощнитѣ ѝ науки.

и други наредби и училищна хигиена.

и (четене, нагледно обучение, граматика).

и езика.

и физика (елементарно сѣтане, аритметика).

и химия.

и физика.

и естествена история.

и химия (технология и метеорология).

и живописно и художество.

и физика.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

и физика и химия.

носния нѣсъкъ, и укротяването съ камшикъ и револверъ на мѣстнитѣ жители на нѣмскитѣ колонии, и работитѣ въ тропическитѣ плантации и пр. Какъ цѣнно е всичко това къмъ слабитѣ учителски души прѣвъ обучението! Дѣцата посѣщаватъ и *картинната и скулптурната галерия*. Скулптури въ физика съ старата гръцка и римска история, съ нѣкогашната и по-новата нѣмска история, картини на стари и нови епохи, художествени изработки на всевъзможни сюжети, всички тѣ, въ слаба или по-здрава асоциационна връзка съ обучението, правятъ наследата отъ изкуството дълбока, трайна, будеща идеали.

Банитѣ сж оня придагъкъ къмъ училищата, на които е обърнато голѣмо внимание. Всички нови училищни постройки, на дори и нѣкои стари, гдѣто устройството имъ е възможно, сж снабдени съ тѣхъ. — Единъ общъ салонъ за събличане, единъ другъ салонъ съ по 4—5 хавуза до 40—50 см. дълбоки, единъ отъ които е специаленъ за страдащи отъ кожни болести дѣца, два реда студени душови гръби по продължение на хавузитѣ. Отгорѣ, — това е уредбата на повечето бани. Тѣ се посѣщаватъ въ земния етажъ. — Всички дѣца на единъ класъ сж съблѣчени, пуска се топла вода, съгрѣвана съ въздушенъ газъ, отъ единъ казанъ въ хавузитѣ, дѣцата навлизатъ по 10-тина въ всеки хавузъ и начеватъ да се търкатъ и плѣскавъ съ вола, нѣкои и съ сапунъ; това трае около 15 минути, слѣдъ което се пуска нѣколко-минутенъ студенъ душъ върху гѣхъ, — дѣцата трѣпнатъ, душа прѣстана и всички бързо по редъ влизатъ въ салона за събличане, избърсватъ се съ донесени отъ дома кърпи и веднага се обличатъ. — Банитѣ сж *задължителни* за всички дѣца — момчета и момичета, изключая ония, на които училищниятъ лѣкарь е запрѣтилъ. Тѣ станатъ за всеки класъ седмично веднѣжъ въ особени часъ указанъ въ седмичната програма, — обикновено слѣдъ слѣдоби днитѣ часове. Освѣнъ въ училището прѣвъ лѣтнитѣ горещи дни дѣцата по класове правятъ и студени бани въ рѣката Везеръ. Тукъ се учатъ гѣ да плаватъ. Рѣко сж ония дѣца, които да не могатъ въ IV. и V. учебна година да плаватъ. Слѣдъ банитѣ бани въ нѣсъкъ до рѣката при банята и хладната рѣчна вода дѣствуватъ благотворно върху дѣтския организъмъ. Чистота и здраве красятъ тукашната училищна младежъ. — Въ тази областъ би трѣбвало ние много, много да работимъ, защото нашата училищна младежъ въ градоветѣ, и то въ такива като Кюстендилъ, гдѣто има топли и естествени бани, като съвсѣмъ не сѣбя дума да кажа за твърдѣ падналата въ това отношение селска училищна младежъ, плавава въ гнижъ, нечистота, нерѣдко и въ паразити.

Игрища.

Както що на банитѣ е обърнато голѣмо внимание, сжко тѣй отъ страна на общината е дадено внимание и на игрищата. За тази цѣль е запазено отъ мерата едно голѣмо поле. Въкъ

отъ училищата гимнастика, прѣзъ всѣко свободно отъ училищни занятия врѣме, човѣкъ вижда десетни групи училищна, малка и възрастна, младежи да играятъ топка и други игри. Където контрастъ между тукъ и у насъ, гдѣто факти отъ дѣланията въ нѣкои общини по отношение на мѣста, гдѣто дѣцата се събиратъ да играятъ и обръщането на учителитѣ къмъ играци: ученици говорятъ въ тая посока за насъ много злѣ. Общината огражда у насъ, заради нѣдаква трѣба, мѣстото — общинска мѣра — и подъ строго полицейско наказание запрѣща пристапването въ него, а нѣкои учители, които случайно замарватъ нѣйтѣ играючи дѣца, приближаватъ се до тѣхъ, строго изглеждатъ и скандал, — въ тоя моментъ нѣкои отъ дѣцата се разбѣгватъ, други плахо се затупаватъ или сватътъ напика, учителътъ си взима забѣлѣжка и на другия денъ «скачанитѣ» биватъ извиквани на урокъ: учениктѣ смутенъ, заради вчерашната вина(?), учителътъ го изглежда строго и му задава въпросъ сѣдѣ въпросъ; учениктѣ едва отговаря, повече поради смутеностъ, откожкото отъ незнание, учителътъ го мѣмри и му «дѣва двойката», като заслужена, защото не билъ прилеженъ. Играта, припомнямъ си и други факти отъ ученичеството ми, отъ нашитѣ учители е била нѣкога смѣтана за порокъ. Това е миналото, но по-добръ не стоимъ и сега. Оттукъ би трѣбвало нѣкои наши учители и общини много да се поучатъ и копирагъ.

Лѣтнитѣ ученически колонии.

По въпроса за *лѣтнитѣ ученически колонии* въ Бременъ и въобще би могло много да се каже, защото сѣдѣ полка, който е далъ цюрихскитѣ сѣнепникъ Вюн, въ едно кжсо врѣме тѣ ставатъ желателни и осъществение на много голѣми и малки градове. Едновременно съ работата на Вюн въ Цюрихъ се основала прѣзъ 1876. год. лѣтна колония въ Хамбургъ 1878. г. въ Франкфуртъ подъ ръководствана на извѣстния Dr Berenthal, прѣзъ 1879. г. въ Дрезденъ и Стутгардъ, по-послѣ въ 1880. г. въ Берлинъ, Бременъ, Барменъ, Кьолнъ, Липсика и Хале. Прѣзъ 1881. г. въ Любекъ и т. н. Тоя бързъ развитѣ на физиза на основнитѣ училища — лѣтнитѣ колонии — достатъчно указва на тѣзната необходимостъ и наврѣменно явление. И частната инициатива на Бременъ съзнала нуждата отъ тѣхъ, както се кажа по-горѣ, прѣзъ 1880. год. основаната на таква, която щастливо се е развивала и съществувала и до днесъ подъ ръководството и издрѣжката на особено дружество за лѣтни колонии (Verein für Ferienkolonien). Едно по-обстойно описание на развитието, ръководенето, издрѣжката и измѣната, върху които е делала тя, би било отъ интересъ да се направи, обаче, азъ не се задавамъ тукъ само съ намеци по тия въпроси, като бѣхъ искалъ да мога, да ми се даде възможностъ, въпроса по лѣтнитѣ колонии по-осойно и по по-малки размѣри да го проуча

прѣзъ слѣдващата година на самията на развитието и действование — После прѣзъ тѣхъ, както се развива, той е училищата въ по-голѣми поселения, гдѣто частъ отъ младежката се пужда духъ, по-добра храна, отъ движение, отъ лѣкуване чрѣзъ морски въздухъ бани, чрѣзъ смолистѣ гори и пр. Чедна частъ отъ училищната младеж градската, се пуждае отъ богатостта на колониятѣ, не трѣбва да става прѣзъ то за по-проучването на тоя въпросъ, толкозъ повече, защото тоя у сега се подема, е належаще.

Въ Бременъ, както и въ Хамбургъ гдѣто имашъ възможностъ да прѣсто седмичи прѣзъ ваканцията, задачата нитѣ е, да заякчи ослабенигъ чрѣзъ ната обстановка и животъ и тѣхъ си организирани и да ги направя по-устойчиващата бѣдѣща училищна работа, а и да прѣдпази нѣкои отъ дѣцата отъ душевни зарази прѣзъ безконтролното ваканционния животъ. Това тѣ постигъ основаването на два, три, па дори и колонии, споредъ общитѣ условия и въ дѣцата — бѣдѣщи колонисти. За скрѣпъ др. дѣца, пуждаещи се отъ солени мор и морски въздухъ, се основава колония ския брѣгъ; за прѣдразположени къмъ и пуждаещи се отъ горски въздухъ, дѣцата колония въ нѣкое боато съ боре мѣсто; за дѣца съ слабъ организъмъ би помогналъ само чистиятъ въздухъ тата храна въ нѣкое или до нѣкое не ечено сѣзо; за заразени отъ нѣжкитѣ ливи болести (охтика напр.) дѣца — и. Въ случаи, когато условията не позволяватъ нието на обща колония, дѣцата се дпелдана при опрѣдѣлено възнаграждение вѣстни фамилии изъ селата. Това по-обаче, е счтено за лошо и е отхвърт навѣкждѣ, обаче, колониятѣ имать тѣхъ разпрѣдѣление; напримѣръ, Лайпцигъ е единъ видъ колония, далечъ отъ по-срѣдната на хубавитѣ бороки гори отъ Л. при Auerbach; Любекъ два вида — еднорето при Travemünde и друга въ срднрови гори при Oldesloe и пр. За колуприематъ обикновено бѣдни дѣца съ незаразительно болень организъмъ, които особено лѣкуване. Приемането става чгнарители прѣгледъ отъ училищния то само за дѣйствително пуждаещи. Ако тѣ сж повече, откожкото срѣстатъ яватъ и колониятѣ побиратъ, избиратъ кребе. Необходимитѣ дрешки за пужбавитѣ отъ родителитѣ, — на много помага. За убѣжища на колониститѣ или специални продълговати лѣченитѣ или селски училища, или пакъ настѣпни. Въ различнитѣ колонии числото на различно. По хижиначни и практични

дъщата на всяка колония не трябва да по-вече отъ 40, както е въ Любекъ. обаче, въ колонията Waltershof имало едето на ваканцията два пъти по 1000 донисти. Планъ за работата въ колонията включва правилниците, диктувани отъ на за лѣжане, движение, почивка, хранене. Богата се състои отъ разходка, понякога саване селяните при косидба, при прѣто на сѣното, при копането на картопр., отъ игри, пѣне и свободно избрани. Всичко се ръководи отъ учители и училкарни, които се заематъ съ работата, като членове на дружеството за ко-държката на колонията е дѣло на бла-тата частна инициатива и помощ отъ та, общината и учителството. Въобще външната страна на колонията въ тритѣ града — Бременъ, Хамбургъ и Любекъ — ния е еднаква.

Трапезарии.

хужанно и благодарно дѣло е уредбата тарии. За дѣцата на работници роди-то рано излизатъ отъ кѣщи и кѣсно атъ или на такива, които една прѣзъ р време иматъ 1—2 часа, за да додате ъ, хапнатъ и се нахранятъ съ картофи консервирано, уредбата на трапезарии атни или ефтини обѣди, както е въ на които обѣди дѣцата могатъ да по-драва и топла храна, тъй много необхо-учаията се и да бждатъ прѣлазени сферията зимни влияния на студената стая и улица при чакане на още не отъ работа родители, е особена неопт-годатъ. Въ нѣколко части на града по образа на социалистическия на-ухни (Volkshaus), едно благотелно о е открило обѣдни зали, въ които о ифения (12 1/2 ст.) дѣцата получаватъ рава, макаръ и проста храна. Съществу-а тия обѣди е известно на всички дѣца ителитѣ. Нерѣдко въ тия трапезарии зимни обѣди и отъ дѣца на по-заможни

Готовителни и допълнителни училища.

ослѣ дохождамъ върху въпроса по под-ното и допълнително образование на о училище или въпроса по тъй нарича-ски приюти (хранищца, домове, гра-р (Kinderheime, Kinderhorte) и допълни-илица (Fortbildungsschulen). — Дѣтскитѣ сж основани и се издържатъ отъ едно по, наречено Verein für Knabenheime. има 5 такива заведения съ около 300 тѣхъ се приематъ момчета не по-малки не по-стари отъ 6 години. Дѣцата би-иавани съ отглеждане на цѣтъ и зе-

лелуци, съ дѣлкане и други фрѣобелови работи. При хубаво време дѣцата се кѣнятъ и учатъ да плаватъ въ Везера. Обикновената и пин-еста храна бива хлѣбъ и мѣтко. Годинното издѣля-ване е около 8000 марки. — Доплнителнитѣ учи-лица или по право допълнителнитѣ курсове кѣтъ основното образование въ Бременъ не стоятъ на оная висота, на която сж напр. въ Саксония, гдѣто съществуватъ около 1966 такива училища съ 88,583 дѣца — 86,109 мъжки и 2474 женски —, гдѣто фабрикантитѣ биватъ задължавани прѣкъ двѣ, а по настоящемъ, струва им се, прѣзъ 3 го-дини да освобождаватъ желающитѣ младежи 2 часа седмично за продължаване на тѣхното образование и гдѣто часоветѣ на учителитѣ въ тия училища (курсове) се зачитатъ като часове въ основното училище. Това видимо закъсня-ване на Бременъ се дължи главно на уредбата на рѣшиа други видове частни и държавни за-няятчински и възпитателни заведения, въ които младежката допълня образованието си. Срѣду малки такси или безплатно младежътъ бива въ глѣхъ подготвянъ за нѣкоя работа въ живота, които въ Саксония на тия училища се дава по-вече възпитателно и по-широко образователно значение, т. е. счигатъ се основни училища съ по-разширени задачи. Съ право може да се каже, че допълнителни училища (Fortbildungsschulen), както тѣ се разбиратъ въ Саксония, тукъ нѣма. — Тукъ има занаятчийски училища (Gewerbliche Schulen). Ето на кратко уредбата на едно такова. То има три отдѣла: I. рисувателенъ отдѣлъ (Zeichenschule), въ който се прѣподава рисуване въ по-широки размѣри на дѣца отъ основното училище или свършили основно училище, които отсетнѣ за занаята си иматъ нужда отъ рисува-нето, — полугодишна такса 2 марки, срѣдно дневно 1 часъ занятия; II. занаятчийски отдѣлъ (Gewerbliche Schule), въ които на дѣца свършили основното училище се прѣподава по изборъ — книговодство, математика, писане, геометрично и архитектурно чертане, индустриално рисуване, бояджиско рисуване, технология и пр. предмет, нужни за призиването имъ, — полугодишна такса 5 марки, дневно, обикновено вечеръ, 1—2 часа; III. допълнително рисувателно училище (Fortbildungsschule), въ които отдѣлъ дѣца, свършили основното училище, срѣду 5 марки полугодишна такса, добиватъ по голѣми познания по рисуването и бояджисктото, седмично около 10 часа обучение.

Тукъ дохождамъ на мисълта, че не ще бжде злѣ, ако единъ отъ насъ, командированитѣ, бжде специално натоваренъ за прѣзъ единъ семестръ съ проучиването на разни мѣста тоя тъй богатъ въпросъ по подготовителнитѣ (Kinderanstalten), въ общъ смисълъ и допълнителнитѣ училища (Fortbildungs—и Gewerbliche Schulen), пакъ въ общъ смисълъ. Кѣтъ първитѣ едѣти: Kinderbewahranstalten (дѣтски приюти), Kindergarten (дѣтски градини), Kinderheime (дѣтски домове), Kinderhorte (дѣтски приѣжици), Kinderarbeits-schulen и Kinderbeschäftigungsanstalten (дѣтски ра-

ботилници и забавителни заведения), Asyle (свободни пристанища), Krippen (ясли). Къмъ вторитѣ спадатъ обикновенитѣ допълнителни училища и курсове (Fortbildungsschulen), занаятчийски допълнителни училища (Gewerbliche fortbildungsschulen), къмъ които сж и Mal. и Zeichenschulen (бояджийско-рисуvalни училища), Klöppelschulen (предачни училища), Handarbeitschulen (училища за ръчна работа), Strohflechschulen (сламоплетачни училища), Handelsschulen (търговски училища) и Landwirtschaftliche und Gartenbauschulen (градинарски училища) и пр.

Отъ другитѣ възпитателни заведения на Бременъ, които могатъ да се числятъ къмъ основнитѣ училища, сж: das Waisenhaus и die Hilfsschule, първото отъ рода на тѣхъ наричанитѣ Waisen и Findelhäuser (за сирачета, козелета и захвърлени дѣца) и второто отъ рода на училищата за тѣпи и слабоумни дѣца и нравствено напални (Anstalten für Schwachsinnige und blöde Kinder, Kinderbesserungsanstalten u. Rettungshäuser). Устройството на първото съ нищо не се отличава отъ устройството на едно основно училище, при което има пансионъ. Това се диктува отъ обстоятелството, че дѣцата сж безъ родители.

Училището за слабоумни дѣца (Die Hilfsschule).

Това училище, както и самото му нѣмско име показва, служи да облекчи, да помогне на училищата, като отсрани отъ тѣхъ и прибере въ себе слабоумнитѣ и недѣлгави дѣца. То е опрѣдѣлено само за ония дѣца отъ градскитѣ основни училища, за които се установява *самъ най-малко двугодишно посѣщение на основното училище*, че тѣ, вслѣдствие непълно душевно развитие, не могатъ да вървятъ въ обучението съ останалитѣ дѣца, но които обаче не сж *до тѣмъ низко душевно*, щото да не биха могли да придобиятъ чрезъ нагледно обучение и подходящо възпитание необходимата за тѣхното съществуване дѣеспособностъ. — Учебната програма съ крайно ограничена въ най-необходимата материя се прѣминава въ единъ подготовителенъ курсъ и три класа съ по двѣ отдѣления. — Прѣгледъ на часовѣтъ въ това училище дава слѣдното:

Учебни прѣдмети	I кл.	II кл.	III кл.	IV кл.	Забѣл.
Религия . . .	2+(2)	2+(2)	3	—	
Нѣмски . . .	8	7	9	12	
Нѣмск. общ. . .	—	—	3	1	
Четене . . .	8	7	6	8	
Смѣтане . . .	5	4	4	4	
Отечеств. . .	—	3	—	—	
История . . .	3	—	—	—	
Писане . . .	2	2	—	—	
Пѣне . . .	1	1	—	—	
Гимнастика . .	2	2	2	—	
Ръчна работа . .	3	3	1	1	
Ръкопѣане . .	3	3	4	4	
Всѣщо . . .	28	20	22	20	

Цѣлковѣтъ е, до колко, деи
указано, за сѣдмѣтъ. Второ
съ максимално чѣсто съ
прѣдметитѣ по часовѣтъ.

Понеже въ учебния планъ на това уч. прѣдвидено рѣчна работа, поднасямъ мнѣ: *Задача на рѣчната работа*. — ннето въ рѣчна работа, има за задача да: въ слабопоспособнитѣ дѣца несръчностъ: ката, да образува охота, да буди любо редъ и чувство къмъ хубавото и да ш ученицитѣ желание и любовь къмъ раб

Изборъ на материала. — Рѣчната ра момчетата обема вънъ отъ Fröbel-овитѣ и леки работи отъ картонажъ и дърк въ свързка съ рѣзарство. При това работа се свързва съ рисуването (по квадратчета). На учителя се дава сви дана за работа и леки индустриални из Разпрѣдѣление на материала.

IV. класъ:

Fröbel-ови работи — градене, редене и ници, сгъване, прошиване, изрѣзване съ ш плетене и формиране.

III. класъ:

Fröbel-ови работи. — Повторение и раз ние на горнитѣ видове работи върху по модели. Леки работи отъ картонъ. Рисуи квадратчета.

II. класъ:

1. година.

1. Рисуване по мрѣжа (1 ч. седми).
2. Прошиване мѣчни фигури въ по модели: подложки, саксийни обиколки, аба писмовници и други стѣнни украшения и прѣ.
3. Плетене по-мѣчни форми и фигури. — лагане плетенкитѣ като подложки и за ване на други прѣдмети. Проплитане съ ш ници кошнички и пр.
4. Книжни украшения и цвѣтя.

2. година.

1. Рисуване по мрѣжа (1 часъ).
2. Картонажъ: разноформени подложки дерки.
3. Книжни украшения и цвѣтя.
4. Леки подвързии: бѣлѣжникъ, тетради
5. Дървени работи отъ обикновено дѣ върба. Етикетъ, подпорка на цвѣтя, ц стѣла и пр.

I. класъ:

1. година.

Картонажъ: подвързии, талерки, кутини

2. година.

Дърводѣлство:

- а). Прѣдмети безъ слѣпяване.
- б). Прѣдмети съ просто слѣпяване.
- в). Рѣзарство (най-проститѣ дѣла).

ва училище бѣ ми прѣдоставена и една отъ изработки по ржма работа въ раз-
не, но поради непрактичностъ и неудоб-
ни прѣнасянето и носанне, да ми тя ще
съ нѣщо почитаемото министерство, азъ
съ себе. При желание, обаче, тя може
да ми се прѣдаде.

образно и много интересно е вѣдето
книето въ това училище, особено при
то обучение и откриване на буквите.
въ рисува картината на единъ моментъ
въ разказъ (гледай прибавената картина),
въ разказватъ по картината на черната

Пѣка да забѣлѣжа най-сѣтне, че това училище
има прѣзка съ училищнитѣ системи на Манхаймъ
и Фрайберга до толкова, до колкото не оставя
вистъвно неажитивитѣ дѣла да се тѣрятъ отъ
класъ въ класъ, сѣдѣ като ги репетиратъ по
3-4 години. Училищната система на Dr. Sickinger
въ Манхаймъ е произвѣла послѣдните прѣ-
гледѣнитѣ промощионни отношения въ Манхаймъ-
скитѣ училища. За тази пѣкъ сѣ били прѣредени
помощни класове (Hilfsklassen или Sonderklassen)
и самата система се нарича Hilfsklassensystem.
Малко по-друга и по-свършенена е училищната
система на г. Freiberg. Тя е произвѣла и при
други условия, именно, особенитѣ класове сѣ уре-
дени за опрѣдѣляне правотата на прѣмѣстване



слѣдъ първата картина учителъ пита:
не стане сега? Накарва ученицитѣ да
какви ще стане на плочитѣ. Учи-
рисува на дѣската (гледай втората кар-
Ученицитѣ разказватъ по нарисуваното
та. Натикватъ се на междумѣстието «О!»
о, на когото послѣ се дава бѣлка. И
междумѣстия и ономатопеични звукове
отражания) се откриватъ звуковете и бѣ-
безъ уморителнитѣ разложения на наре-
уми и срички. Нѣ до подобно прѣдала
Д-ръ Гиненъ, макаръ много несправлено
елне съ тукашното.

еднитѣ ученици отъ елементарнитѣ класове на
основното училище въ училището за слабоумни
(Hilfsschule). Тройно дѣление има при тѣхъ си-
стема: I., една главна система отъ класове за
нормални деца (Normalklassen), II., сѣни допъл-
нителна или прикласна система отъ класове
(Nebensystem, Nebeklassen) за слабоумни деца
и III., една помощна система (Hilfssystem, Hilfs-
klassen) за слабоумни деца. Споредъ 194. тѣхъ
организация може да се нарече «организация
споредъ способноститѣ на дѣцата. (Помощни-
телнитѣ класове сѣ 1), за слабоумни деца,
большинството отъ репетитивитѣ, които все пакъ
не сѣ слабоумни, за да бждатъ прѣмѣстени въ

помощното училище (Hülfschule), 2), за дѣца, които дохождатъ отъ други училища при лоши условия съ знанията си, и 3), за дѣца, които сж боледували прѣзъ годината. При свършване на годината при тая система въ всѣки класъ има 4 вида ученици:

Къмъ I. група сж ония ученици, които сж дотамъ развити, че могатъ да прѣминатъ въ слѣдния класъ и да бждатъ присѣдинени къмъ нормалнитѣ дѣца. Съ тая система тия дѣца сж се отървали отъ репетирането на класа;

Къмъ II. група принадлежатъ ония дѣца, които могатъ да прѣминатъ въ по-горенъ класъ, но

се нуждаятъ въ тоя класъ отъ особено и ливо наблюдение и водене, за която прѣминаватъ въ слѣдния, но пакъ допълнителен класъ (Nebenklasse);

Къмъ III. група сж ония ученици, за се вижда, че трѣбва да бждатъ прѣмѣстени въ училището за слабоумни (помощното училище Hülfschule);

А къмъ IV. ония дѣца, за които и се може да се каже, че сж слабоумни, за да би прѣмѣстени въ помощното училище (Hülfschule) но трѣбва да повтарятъ сжщия допълнителен класъ (Nebenklasse).



Уредба на педагогическото училище въ Вайзенфелзъ.

Отъ От. Насовъ.

учители въ хазандъшкото педагогическо училище.¹⁾

I. Въведение.

Педагогическите училища въ Германия сж известни подъ името учителски семинари. Семинаризмътъ е латинска и означава: за отглеждане на дървчета и растения. Старо време на таи дума се придвляло значение по отношение къмъ човѣка. Въ вѣкове и въ времето на хуманизма семинариѣ сж наричали високопоставилища. Следъ XVII столѣтие, когато отъ народни училища значително на- и народните училища почватъ да семинари. Идеята за основаване на за учители е била дадена отъ Ратке

учителските семинари сж възникнали и иматъ за цѣль да приготвятъ народни. На първо време тѣ сж имали отрицателенъ планъ, а всѣки семинаръ имъ собствени наредби. Думата на семинаръ била глѣхитѣ директори. Тогавъ сж били единственитѣ културно-просветни центрове, вънъ отъ общата нашо-национална роля, която сж играли. Това въ бъдеще време на семинаритѣ, по-къснитѣ постановления отъ 15. октомври и особено «учебнитѣ планове» отъ сж ползени подъ елия и сѣмъ знаменити семинари, и тѣ сж постигнали свои индивидуални развития. отъ старитѣ и популярни семинари сѣмъ семинаръ въ Вайзенфелзъ, които, по заведение, датира още отъ 1791 год. е билъ тържествено отпразнуванъ 100-годишнѣнъ юбилей и тѣмъ учебна 111-та отъ неговото съществувание билъ известностъ отъ много рано и е обединяванъ отъ множество младежи. да се запознаватъ съ науката и изку-възпитанието.

директоръ сж заповѣди № 111 отъ 21. августъ

Въ продължение на първия си вѣковенъ животъ той е възпиталъ 2016 народни учители. Славата на семинара била разнесена въ арките на Харнища и Хенчела; първиятъ като педагогъ и директора на семинара, а вториятъ като семинарски учителъ и реформаторъ на обучението по сѣмъане.

II. Помѣщеніе на семинара.

Вайзенфелскиятъ семинаръ сж помѣщанъ въ три масивни сгради, по втора старъ и нѣколко пати вече пристроивали. Първата и втора сградата е сѣмъанскиятъ замък. Билъ е нѣкогѣ ма-старъ и сѣмъанъ пристроиване на реформацията въ Пруссия било приспособено на учителски семинаръ. Името и е обрнато къмъ западъ и гледа въ една доста обширна и красива градина, собственостъ на училището. Партерътъ съветъ отъ трапезарията, кухнята, жилищната за кастелана, готвача, учителитѣ сѣмъан, и е изограничъ отъ други сѣмъан на училищната сграда. Главниятъ входъ на училището се намира отъ сѣмъан градината. Тѣмъ водъ направо въ първия етажъ, които е мѣст отъ класнитѣ сѣмъан I, II и III, семинарни класове, отъ учителската канцелария и мѣстата за конференциитѣ. Въ втория етажъ сж занима-телитѣ сѣмъан на възпитаниитѣ, музикалната зала, салонитѣ за рикунини и физическиятъ и химически кабинети. Въ третия етажъ сж салонитѣ сѣмъан на възпитаниитѣ на интерната, двѣ сѣмъан-робни сѣмъан, ученичката читалня, двѣ сѣмъан за упражнения по музика и жилището за учител-патриархъ.

Въ втората сграда се помѣщанитѣ класнитѣ сѣмъан на обрацѣнитѣ отъ класия и стаията за посѣдениията, а вториятъ и етажъ служи за жилище на директоръ на семинара. Тѣмъ двѣ жилища сж свързани прѣзъ една стѣна, отъ двѣтѣ страни на която сж вѣтскитѣ игрища.

Недалечъ отъ училищнитѣ сгради, по сѣмъан-зелениитѣ, се погива сѣмъанното ново и красиво здание, това сѣмъанулата. Въ вътрѣшната сѣмъан-часть

тя представява една голяма художествено наредена зала съ единъ редъ лъжи. Залата е украсена отъ много картини, портрети и бюстове: Песталоппи, Лютера, Бетховена и Биха, Гьотера и Гьоте. Грамадниятъ оркестъръ дава подвикъ това една великолъпна гледка. Въ залата се извършватъ общите молитви и училищните тържества; диватъ се научни бесѣди, литературни вечеринки, пиеси и концерти. Така чакъ се отпразнуваха празникътъ на реформацията, рождениятъ день на калера, приключението на учебната година и 100-годишниятъ юбилей на Шилера. Тия училищни празненства не само стигнаха влияягъ за образуване на естетическия вкусъ у възпитаницитѣ, обличаватъ дома и училището и влияатъ нова струя въ живота на училището.

Долингтъ три класа (препарирания) съ отидели отъ семинара и се помещаватъ въ едно учебно и ново здание въ други едни квартали на града. То е приспособено съ модерни удобства: централно парно отопление, газово осветление (съ свѣтиленъ газъ), училищна градина и игрище.

Въ цѣлото учебно заведение се поддържа образцовъ чистота. Въ всѣка учебна стая имамъ голѣми черни дъски, шкафъ за пособията (въ всѣкъ класъ има собствени училищни помагала: катедра за преподавателитѣ и чиние за ученицитѣ). Ученическите чинове сж неудобни; тѣ сж доста дълги и непрактични. Инакъ училищната обстановка е много добра; всѣкъ класъ е украсенъ съ хубави картини изъ областта на учебния материятъ и съ портретитѣ на князь Бисмаркъ и Фридрихъ Вилхелмъ I. — бащата на пруската народно училище. Дворътъ на семинара е обширенъ и разпрѣдѣленъ на дѣско игрище, училищна градина и паркъ. Паркътъ е поставенъ само за учителитѣ, училищната градина — за семинаристѣ, а игрището — за ученицитѣ отъ образцовитѣ отдѣления. Семинарътъ разполага съ много богати учебни помагала по предметно обучение (картини, модели, препарирани животни, хербарии, минерални сбирки и др. подобни), география и история (множество карти, вѣржечертежи, картини и модели), сжмъ то бѣе естество история, рисуване, физика химия и пр. Библиотеката на семинара е богата съ стотици педагогически книги, стипендиата на велики класици и много книги за самообразование и възпитание, общото число на книгите е 3137 тома. За обучението по музика семинарътъ има 2 органа, 6 гитари, 2088 нумера музикални произведения и пр. и всички главни инструменти за струненъ оркестъръ, каквито има уреденъ при семинара. Издѣлката на училището презъ 1903—1904 година струва 10,038 марци и 94 лф.

III. Вътрѣшна наредба.

Семинарътъ е цѣлѣвъ интернатъ. Послѣдната отъ 142 възпитаница, отъ които 104 сж папистонери, т. е. хранятъ се и живѣятъ въ интер-

ната, а останалитѣ живѣятъ въ частни припържани отъ управлението на у.

Възпитаницитѣ въ интерната получаватъ и добра храна; три пѣти въ деня (годоу сѣришь и вечеръ супа или кафе; на обично 5 пѣти) «месо», а недѣлентъ сечено». Втората закуска се состои отъ сирене, а дѣло време и плодове (рептода, възпитаницитѣ на интерната получаватъ годишно държавата отпусна на отъ 16—30 м. мѣсечно. Прѣвъ тая учебна отпуснати всѣко 17 тавола. Вътрѣшниятъ редъ на интерната е върмето е разпрѣдѣлено дори до въ подробности. Ето и самото разпрѣдѣ-

а) Зименъ семестъръ.

6 ч. ставане отъ сънь;
6.30 ч. първа закуска;
7.30 ч. утрѣнна молитва;
8 ч. начало на обучението;
9.30—10.10 ч. втора закуска;
1.15 ч. обѣдъ;
1.35—1.55 ч. свободно време вънъ отъ лицето;
2—5 ч. обучение — въ свободното време въ жилищитѣ стани,
5—6.55 ч. свободно време въ жилището;
7 ч. вечеря;
7.30—9 ч. занимаване за следния денъ;
9.30 ч. вечерна молитва и веднага спане.

б) Лѣтенъ семестъръ.

5.30 ч. ставане отъ сънь;
6 ч. първа закуска;
6.30 ч. утрѣнна молитва;
7 ч. начало на обучението;
8.50—9.10 ч. втора закуска;
12.5 ч. обѣдъ;
1—1.50 ч. свободно време вънъ отъ лицето;
1.55—6 ч. обучение — въ свободното време въ жилищитѣ стани,
3.50—4.15 ч. втора закуска;
6—6.55 ч. свободно време въ жилището;
7 ч. вечеря;
7.30—9 ч. занимаване за следния денъ;
9.30 ч. вечерна и веднага спане.

в) Прѣвъ празничнитѣ дни.

7 ч. ставане отъ сънь;
7.30 ч. първа закуска;
7.30 ч. утрѣнна молитва;
8—8.55 ч. свободно занимаване въ жилищѣ стани,
9 ч. ставане въ първа

обѣда;
свободно време извън училището;
ю ч. втора закуска;
ч. свободно време въ прѣдплатѣ на
занятие въ училищнитѣ стая;
ря;
занемаване за слѣдния день;
вечерна молитва и веднага спане.

ка. Въ срѣда и събота стѣла обѣда въ
свободни (вънзъ отъ училището) до 6 часа.

ициитѣ на интерната сж подѣл постоа-
роль. Тѣ се намиратъ по въ изклю-
влияние на интернатския режимъ.
олѣмата, дори прѣкалена строгость и
тъ, животътъ въ интерната е бодъръ
и селъ. Сѣмѣстиятъ другарски жи-
кава възпитаниитѣ, привиква ги на
чистота, трудолюбие и като
хната самостоятелность, той го постоа
самостоятеленъ животъ. Професори
ващицава интернатското възпитание.
тернатътъ е една малка република съ
селател—директоръ. Така характе-
почтения професоръ е много върна,
единъ добръ нареденъ интернатъ.
тъ се състои отъ: а) опитно образцово
Übungsschule), б) препарантии (подго-
заведение) и в) семинарски (педаго-
ласове.

на образцовото училище трае 8 го-
на препарантията — 3 години и въ
жикъ I. класъ 3 години; така че цѣ-
тъ на семинарното (педагогическото)
е продължава вѣчно 18 години

Опитно училище (Übungsschule).

О училище е типъ народно училище.
цавагъ дѣла на възраст отъ 6—14
зениитѣ сж раздѣлени на 4 класъ
):

дѣление образува първата учебна го-
тъ I. отдѣление); III. отъ втората и
на година; II. отд. — четвърта и пета
ана и I. отд. — шестата, седмата и осма
ни. За ученици въ опитното училище
здравъ дѣла (момчета и момчета)
6 години и които имать нѣкой тѣ-
и душевенъ недостатъкъ. Въ случай
тъ много постижвани дѣла, тогана
става по изборъ, като се гледъ поло-
состоянието на родителитѣ на дѣлата.
три отѣления (IV., III. и II.) сж
е. момчета и момчета се обучавагъ
въ последното отѣление (I.) можесъ-
дѣлени отъ момчетата, та тоя класъ
паралелки: първическа и втора. Въ
отдѣление числото на учениитѣ с

ициитѣ на отѣленията класовѣ сж с образ-
ициитѣ училища. Тѣ сж, отъ I. кл. се раздѣ-
а подѣ IV. най-дошнитѣ класъ.

отъ 32—36. Въ опитното училище се изучаватъ
сѣмѣитѣ учебни прѣмети, както и въ народ-
ното училище, а именно: законъ божий, материя
(физика) сѣмъ, сѣмѣне, геометрия, отечество-
дѣлние, сѣмѣствознание, пѣние, рисуване, красно-
писане, гимнастика, градинарство и ржкодѣлие
(на момчетата) Какъ сж застъпени тия прѣд-
мети, ни показва слѣдната таблица:

Учебни прѣмети	IV. отѣление 1. уч. г.		III. отѣление 2. и 3. уч. г.		II. отѣление 4. и 5. уч. г.		I. отѣление 6., 7. и 8. уч. г.	
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
1. Законъ божий . . .	4	1	0	3	1	4		
2. Писковане . . .	12	12	6	6	6	6		
3. Сѣмѣне . . .	7	1	4	4	4	4		
4. Геометрия . . .					1	1		
5. Отечестводѣлние (отѣлн обучение) . . .	1		2	3	3	3		
6. Писковане . . .				2	3	3		
7. Рисуване . . .				2	2	2		
8. Краснописане . . .	1	2	2	2	2	2		
9. Гимнастика . . .			1	1	1	1		
10. Пѣние . . .	2	2	2	2	2	2		
11. Градинарство . . .						1		
12. Ржкодѣлие . . .			1	1	1	1		
Число на седмич. часове	18	22	26	30				

Опитното (пробното) училище е прѣдназна-
чено да се запознаятъ семинариститѣ съ педа-
гогически а ут и ния практика. И понеже цѣльта
на учителиитѣ семинари е да подготвятъ учи-
тели не само за градовѣтъ, но и за селата, то
и пробнитѣ отѣления сж наредени съобразно
така цѣль. Затоа при семинара сжмествувати
ва тина: едно раздѣлно училище (mehrklassige
schule) и едно едно училище (einklassige Schule)
Последното бѣше прѣзъ настоящата учебна го-
дина закрито поради липса отъ помѣщения, та
ка имать възможность да го проуча.

Опитното училище е подѣл примия надзоръ
на директора на семинара и на сѣмѣ негова
помощникъ, нареченъ ordinarily (Ordinarius)
Пробнитѣ отѣления имать свои титуларни
учители, както това е при нашитѣ педагогиче-
ски училища — образцовитѣ училища, а всѣко
отѣление се обучава отъ учениитѣ отъ по-
следния класъ на семинара. Тѣ се грижатъ за
исправността, усѣха, поведението и редовното
постъпление на учениитѣ отъ пробнитѣ отѣ-
ления; ржкодѣлнѣ сѣмѣитѣ и материяитѣ
спиръ, диктувагъ да отжествитѣ на учениитѣ,
инвентарната книга на отѣлението и пр. съ
други дѣла тѣ водятъ отѣлението не само въ
стѣбно, но и въ тишинитѣ — възпитателно
отношение. Въобще на туканитѣ семинаристи
се прѣдоставятъ много слѣди за да бж ать като
учители и не е чудно, че тѣ имать изъ се-
минара много добръ подготвени, а най-важно,
че тѣ сж изучили учебната материя, съ която сж

имать да боравятъ като «блждеши» учители и възпитатели.

Каква организация има и какъвъ училищенъ редъ владѣе въ опитното училище, ни показва ясно слѣдния за тая цѣль «училищенъ правилникъ на опитното (пробно) училище при учителския семинаръ въ Weissenfels».

I. Организация за опитното училище.

1. Съ семинара сж свързани едно слѣто (одно-класно) и едно раздѣлно (многокласно) училище. Директорътъ на семинара е директоръ и ръководителъ и на двѣтъ училища.

2. Всѣко едно отъ тия училища има свой ординариусъ. Ординариуситѣ ведно съ директора ръководятъ опитното училище. Тѣхната задача е, да се грижатъ за успѣха въ училището чрезъ въвеждане единство въ обучението, както и за точното приложение на училищнитѣ правилници.

3. За помощници на ординариуситѣ служатъ семинариститѣ отъ послѣдния класъ.

4. Обучението въ пробнитѣ отдѣления се води отъ семинариститѣ и е подъ контрола на семинарнитѣ учители. Семинарнитѣ учители, ординариуситѣ и директорътъ държатъ прѣдъ семинариститѣ пробни уроци.

5. Всички семинаристи сж длъжни да взиматъ участие при обучението. Когато се разпрѣдѣлятъ пробнитѣ лекции, гледа да се даде възможностъ на всѣки семинаристъ да може да обучава по: законъ Божии, нѣмски езикъ, смѣтане, пѣние и др.

6. Три пѣти въ годината става промѣна на разнитѣ групи по учебнитѣ прѣдмети, слѣдъ като всѣка една група по южи установения практически изпитъ.

II. Длъжности на директора.

1. Директорътъ се грижи за записването и приемането на ученицитѣ; грижи се, щото семинарътъ и опитното училище да вървятъ ржка за ржка, като се запази между обучението и възпитанието оная естествена връзка, която трѣбба да има всѣко добръ уредено училище. Грижи се за постигане цѣлитѣ на възпитанието и обучението частно за всѣки класъ, като сжневеръ-менно релътъ и дисциплината на училището да сж въ една образцова форма.

2. За да се постигнатъ тия цѣли, той трѣбва, колкото е възможно, да присѣдствува на практическитѣ прѣподавания и самъ да дава пробни лекции. Той контролира учебната програма и разпрѣдѣленieto на учебния материалъ. Пропускането на ученици отъ единъ доленъ класъ въ други по-горенъ става подъ негова проверка. Директорътъ прѣдсѣда и участвува учителскитѣ конференции.

III. Длъжности на ординариуситѣ.

1. И въ двѣтъ пробни училища ординариуситѣ се грижатъ за запазването на вътрѣшния и

вънкашния училищенъ редъ. Грижатъ се ното започване и свършване на обучението за умѣреното игране на ученицитѣ.

2. Ординариуситѣ сж отговорни за ре-изпълнение на класнитѣ и материални. Тѣ даватъ свѣдѣния за отсъствията на литѣ — семинаристи. Даватъ отпуски до а за по-вече отъ 3 дена разрѣшава с ректорътъ.

3. Главниятъ инвентаръ на семинара и неговия контролъ; за нередовноститѣ той пава директору.

4. Когато отсъствуватъ нѣкои отъ ординститѣ учители, той се грижи за замѣспимъ съ други.

5. Запазване на училищния редъ и по-жане на дисциплината е една отъ неговитѣ дачи.

6. Ординариусътъ на слѣтото училище веднажъ въ седмицата пробни уроци по труднитѣ учебни прѣдмети.

7. Най-важното сръдство за да има сж въ училищната работа сж седмичнитѣ е-ренции на ординариуса на раздѣлното уч-съ семинариститѣ. Въ седмичнитѣ конфери-се разглеждатъ всичкитѣ подигнати въпрос-областъ на педагогическата практика. Ту сжщо обсжждатъ нѣкои мѣрки върху в-нитѣ ученици; разглеждатъ се грѣшкитѣ достатѣнитѣ на семинариститѣ прѣзъ врѣ-тѣхната практика; опрѣдѣля се степенъта на-нишитѣ отъ отдѣления и се разисква по-минаването имъ отъ единъ класъ въ а Семинариститѣ водятъ по редъ протоколитѣ конференции и, слѣдъ като бждатъ ор-дани отъ ординариуса, се вписватъ въ е-колната книга. При достатѣчно свободво ординариусътъ разисква и своята пробна ж

IV. Длъжности на семинарнитѣ учители.

1. Семинарнитѣ учители, като учители-с-листи, инспектиратъ прѣподаванията въ ното училище.

2. За тая цѣль тѣ даватъ нуждитѣ опал на семинариститѣ и прѣглеждатъ тѣхнитѣ позиции. При тия инспекционни часове, тѣ даватъ хода на обучението по разнитѣ у-прѣдмети и въ слѣдующитѣ часове тѣ по-върху недостатѣцитѣ, които сж забѣлява-практическитѣ лекции. Грижатъ се за д-ното поведение на ученицитѣ отъ отдѣ-както и за тѣхното прилежание. Въ к-всѣко тримѣсечие проверятъ бѣтъ-конто семинариститѣ сж поставили на у-цитѣ отъ отдѣленията.

3. Споредъ опрѣдѣленъ планъ тѣ д-прѣдъ семинариститѣ пробни уроци, р-него на които става най-късно въ слѣд-бесъ часъ.

ности на класнитѣ учители.

етно отделение има свой класен съвет (наставникъ), който е за едно време. Класният учител се избира единъ по предложение на ординарису. Класният учител е длъженъ могат да взематъ само единъ по материя езики, понеже многого иматъ, има организирано го тѣмо рху отъ деленето и чрезъ коректор-скитѣ работи има се дава служба своитѣ възпитаници. Приязнатостъ, собственъ търпѣност не трѣбва да има въждрѣния и възкашния рѣтъ не е сѣ отговорни прѣдъ ординарису. Могатъ да бждатъ въ рѣтъ и изправ-даната книга, инвентарѣтъ и книгата дѣтъ на ученицитѣ. Отсъствията се внаги въ края на първия учебна година ученицитѣ съобщаватъ родителитѣ на ученицитѣ писмено причината на отсъствуването. За обя-вяването отъжествия или да дисци-плини, класнитѣ учители внагата въ родителитѣ на ученицитѣ.

тъ учителя могат да присъствуватъ
занаята на другитъ семинаристи, само
по възмощени отъ ординарусъ; тѣ
могатъ да се мѣсятъ въ преподава-

жиссти на семинаристѣ

ристите-учите и сж длъжни да из-
дясненията на ораториите и
на лекциите преподаванията се рако-
ват отживяванията на семинария учи-
и всяка лекция представят писмени.
Формата на тази диспозиция, т е
бно да бъде развита тя или само въ-
ишите) си точки, се прѣдѣля отъ
или директора. Всяка практическа
наристите и висшата въ преподава-
тка. Въ междучасията ги наблю-
иците отъ одѣленията, раководя-
а и ги прѣдизаватъ отъ одѣнось.
Аме на обучението семинаристѣ-
бна да се изрѣгъ авторитетно, да
и тѣната любезни и чекни, но, когато
призиви и твърди. Трѣбва съ всички
и се сгрѣматъ да запазватъ авторитетъ.
безъ затова да употребяватъ нака-
релъ случай само може да се при-
сѣдватъ. Показани: а) мѣрване,
в) споене прѣвъ, г) споене вънъ отъ
дене прѣвъ прѣме на обучението на
сто, е) споение сѣтъ мѣсовети и
е работа.

І наказання єм строго избрані і
укази отъ іуди по-сильно наказаніє,
и се пока свѣдѣть на ординарнуса
исто на у евангелі домашни задачи
ски день и по възможность по-малко.

5. Семинаристът е длъжен да присъствува на образцовите уроци на семинаристите, учител и на професорите, лекции на триархите, държати блявки върху професорите, лекции в акад. общество на акад. общество.

VII. Редъ при обучението.

1. Потонина часть прѣти да се започне обуче-
нieto, седмиаристикѣ (отъ I. до III. класъ) спо-
редѣ наредено размишляване поблѣдѣтъ учени-
цѣтъ отъ отбѣленіята и ¹ ч. прѣди началото
на часонетѣ заеждатъ ги подѣ редѣ въ учи-
щницкото здание.

2. Преди да влязат в училището, учениците трябва да си изчистят обувката, след това по коридора събличат горните си дрехи и по ред вятки ученици заемат своето място.

При лошо и връвло за здравето време учениците влизат по-рано в училищното здание. Тихото говорене е позволено преди да се започне обучението, но трябва да се внимава, нито то да не прѣмине въ шумъ. Децата трябва още въ междучасията да се занимаватъ за съдѣлющия учебенъ часъ, но не имъ се позволява да пазлѣняватъ писмени работи, дадени за дома.

3. Дежурниятъ ученикъ нагледва отъ класното до поставяне на обучението

4. Когато види учителя, дъщата стават и го поздравяват. Преди да започне своята работа, учителят проверява учениците и назовава, за чи дъщата са добри, измисли, чисти, съставени и за ли гъбите. Азехи са в ред и имат ли чисти кърпи за бъркане. Наблюдава да ли дирекцията, табели, кърпачки

5. Обучението започва с една задача, в която и Лютеровата утринна молитва застъпва ученици пакатъ, докато има се позволи да отидатъ.

6 Учителѣтъ трѣбва да обрѣна вниманіе на сѣбното, когато сѣди, рѣшитѣ на ученициѣ, да сѣ прѣдъ чина, криката да бѣжатѣ събрани, а обѣзвѣнето трѣбва да не се донѣса, особено въ торжѣстѣ оглашенія тога трѣва сѣрою да се дази. Кога сѣзаватѣ, дѣцѣта трѣбва да сѣдѣтъ прилично. Кога говорятѣ, трѣбва тихо, по-мѣка и ясно да се изразяватѣ. Кога разказватѣ, трѣбва да впечатѣватѣ живо, да произвѣждатѣ сѣ духовитостъ и да свръшаватѣ тихо; тѣ трѣбва да доказватѣ, че не жажатѣ сѣнигѣ си, но че за своето обзвѣзване искатѣ да го употребятѣ отъ все сърце.

7. Учителствъ не трябва да е ин, а юнаги да е правъ

Най-слабийт ученикът на първото чино-
нове Върхосил трябва да се зачита иници-
на първото отделение, а не поотделно за всеки
ученик.

8. Отговорите на учениците трябва да са
дълбоки и изразителни. Само пазнените отговори
с най-добрия контрол да влияят негативно на
учениците.

9. Учителитъ трѣбва да избѣгва многото говорене, неговата рѣчь, неговиятъ учебенъ начинъ да само средство на обучението.

10. При това важно е правилото: «най-кѣсиятъ води винаги по-скоро дѣтъ и пѣлъта».

11. Обучението трѣбва да бъде кѣсо, а упражнението дълго.

12. Когато се пише, да се обрѣща внимание на правилното държане на глътото. Когато четатъ, ученицитъ трѣбва да слѣдятъ се наля и да поналятъ, гдѣ се чете.

13. Проверката на домашната работа става винаги въ началото на часа; по никой начинъ тя не трѣбва да става за сметка на обучението.

14. Слѣдъ първигъ два часа преди обѣда има една пауза отъ 15 минути, а слѣдъ първия урокъ — 5 минути. Въ паузигъ дѣцата се изважватъ по редъ вонъ отъ училището. Въ междучасията винаги (зимъ и лѣтъ) стангитъ трѣбва да се прѣдвѣрватъ.

15. Въ междучасията семинаристигъ належава дѣцата и имъ услужватъ въ игритъ.

VIII. Испити и бѣлѣжки.

1. Ученицитъ отъ I. и II. отдѣление получаватъ за Michaels (30. XI) и за Великденъ свидѣтелства, възъ основа на бѣлѣжигъ, поставени отъ семинаристигъ-учители и въ согласие съ рѣшеніята на конференцията. Класнитъ учители вносаатъ бѣлѣжигъ на своето отделение и оттамъ ги прѣнасятъ въ свидѣтелствената свидѣтелствата се подписватъ отъ директора и ординарису и се раздаватъ на ученицитъ, — обаче за това изпити не се произвеждатъ.

2. На ученици, които наляцатъ училището, се поставятъ особени свидѣтелства.

3. Ученицитъ отъ останалигъ отдѣления (III. и IV.) получаватъ бѣлѣжки, но не имъ се издаватъ свидѣтелства.

4. При всѣко промѣняване на групигъ, семинаристигъ-учители полагатъ практически изпитъ по прѣдметигъ на своята група. На тия изпити присѣдствуватъ семинаристигъ учители и директори, които въ особено засѣданне поставятъ нужнигъ бѣлѣжки по «практика».

Б. Препарандия (Präparandenanstalt).

Препарандигъ въ Прусия сж самостоятелни учебни заведения. Тѣ сж подготовителни заведения за специалнитъ семинарии (педагогични) класове, по която причина повечето отъ тѣхъ сж пристроени къмъ учителскитъ семинарии и сж подъ управлението на семинаристигъ директори. Тѣ прѣдставяватъ сжщото, както III. класнитъ училища при нашигъ педагогически училища.

За ученици въ препарандията се приематъ вънршнигъ курса на «народното» училище, ставатъ като сж издържали съ успѣхъ конкурсния изпитъ, който се произвежда въ началото на учебната година. Конкурсния изпитъ е пис-

менъ и устенъ. Писменниятъ изпитъ да се изработи сама тема по нѣмски рѣшение нѣколко задачи по аритметика и геометрия. Устниятъ изпитъ обхваща учебния материал на народното училище и то по библейска история, катехизисъ, псалмовни пѣсни), нѣмски езикъ (четене, рече, граматика и правописъ), аритметика и геометрия; отечествовѣдане (история, география), естествознание; музика и краснорѣчие.

Устниятъ изпитъ се произвежда при по всѣки единъ отъ горнигъ прѣдметигъ се раздѣлятъ на нѣколко групи и една група се экзаменува по отѣлно. Изпитигъ се явяватъ много добри; ползата при това владѣятъ разумно учебната, както вече споменахъ, курсътъ на препарандията е 3-годишенъ съ 3 класа (I, II и I. класъ). Кои учебни прѣдмети сж въ препарандията и какъ сж тѣ за се вижда отъ слѣдната таблица:

Учебни прѣдмети	III. класъ	II. класъ	I. класъ
1. Религия	1	2	3
2. Нѣмски езикъ	1	2	3
3. Математика (аритметика и геометрия)	1	2	3
4. История	1	2	3
5. География	2	2	3
6. Естествознание	2	2	3
7. Френски или английски	1	2	3
8. Музика	4	2	3
9. Правописане	2	2	3
10. Рече	2	2	3
11. Гимнастика	3	2	3
	34	32	30

Числото на ученицитъ въ всѣки класъ е 30—35 ученика. По-голямата частъ отъ изпитигъ на препарандията живѣятъ въ общия интернатъ, като плащатъ за това марки годишно, плащани въ началото на приемане по 45 мк.

Ученицитъ носятъ обща форма — синъ костюмъ и яснозелена шапка съ бѣлѣ ордеала. Тая форма е задължителна за ученици отъ препарандията и първигъ семинарни класа — ученицитъ отъ последния семинаренъ класъ сж освободени отъ нея.

В. Семинарни класове (Seminar)

Споредъ статута на семинара, въ III. класъ се приематъ само «прѣдметни» (20) кандидати. Тѣ трѣбва да не сж въ възрастъ отъ 16 години, нито пъкъ по-стари отъ 20 години. Кандидатигъ полагатъ приемния изпитъ (писменъ и устенъ) изпитъ върху материята на въ третъ препарандски класъ, по слѣдната

религия, нѣмски езикъ, аритметика и история, география, естествознание, френски или английски езикъ. Изпитътъ е да отъ опредѣлена комисия, състояща се отъ ректора, главния учителъ (Oberlehrer) и семинарни учители. Таа комисия съставява отъ специаленъ прѣписникъ на всички учебенъ съвѣтъ. Кандидатъ, който издържа «удовлетворително» писанъ, губи правото да се явява на изпити. Успѣшнѣ изпити се произвеждатъ, също както при конкурсния на преподавателите. Тия отъ кандидатите, които получили срдно «удовлетворително», само тѣ се приематъ за ученици на семинарнѣ класъ. Споредъ числото на часове, първо мѣсто заема материята, послѣ педагогиката, практическото обучение, математика и т. н. Слѣдната таблица, какво е седмичното разпрѣделение на учебни прѣдмети:

арфамети	II. Кудъ (кудъ)	II. Кудъ (кудъ)	I. Кудъ (кудъ)	Обшчъ (общъ)
ы сикъ . . .	3	3	2	12
отика . . .	3	3	2	9
атика . . .	5	3	2	12
ия . . .	3	3	2	8
афя . . .	2	2	1	6
ия . . .	2	2	2	6
возияне . . .	2	2	2	7
ирине и об оу урои . . .	—	3	1	3
пва прапка брацсваг от ия . . .	—	—	1—6	1 6
ски сикъ . . .	2	2	2	9
а . . .	5	3	3	15
не . . .	2	2	1	5
стро . . .	—	1	—	2
стика . . .	5	3	3	4
	36	38	33	31

на учебната година семинаристично установление зрѣлостенъ (матуритетъ). Прѣди да се започне матуритетниятъ всички абитуриенти се подхващатъ и по прилеждане и само «доказване» се допуштатъ до тоя изпитъ. Зрѣлоститъ бива писменъ и устенъ и обикновения материалъ отъ последните двѣ книги (II. и I. книга)

Виде ясно, какъви сѣ тукъ тоя изпитъ зволюваи да приведа темитъ на тая матуритетенъ изпитъ

на тема: «Връзката между училището и тоя.»

една тема: "Божата дума за крествата."
Винаги тема: "Внепосредствени актове на конституцията".
"Должението на солигити".
За една геометрическа прогресия от
5-ти член е 3^{та}, 4-ти член

1100₁₀₀₀₁; кожно с голъма коефициента, 1-яго членъ, послѣднiяго членъ и сумата отъ членовѣ на тая прогресiя?

2) Единият фабрикант прави заемът 175,000 р. по 4%¹, като се задължава въ продължение на 18 години да изплати гл. сума. Колко трябва да бъде погашението, когато то стави въ края на всяка година и ще започне от III. година?

3) Съ колко по-голямо е плоското съдържание на единъ правиленъ десетоъгълникъ отъ плоското съдържание на единъ правиленъ десетоъгълникъ, когато и двата иматъ по 8'5 с. м странична дължина?

4) Њидиѣ камѣѣ лежи въ елиѣ бассейѣ еѣ
хоризонтална пѣвѣрхность на водѣѣ, на коѣѣ
височинаѣ еѣ 2 метра.

Подобя какъв жгъл е неговият образ спрямо положението му, когато показвателът на притока на водата е $\frac{1}{8}$ и какъв е наведен под жгъл $58^{\circ} 35'$ спрямо хоризонта?

3) Колко голямо е плътското сътържание на един правъ прѣсеченъ цилиндъръ, когато основниятъ му рѣзъ е 19.7 с. м., най-висшата му странична линия 4.2 с. м. и прѣсечението образува жгълъ отъ $150^{\circ} 38' 10''$?

VI. Хармонизиране на една хорална мелодия и една модуляция.

IV. Учителски персоналъ.

Учителският персонал на семинара се състои от един директор, от един главен учител (Oberlehrer) и от 14 семинарни учители. Директорът и главният учител сж с висше образование, а семинарните учители имат само семинарно (педагогическо) срдено) образование.

Възплажраждението на учителите са днотъ директорътъ получава годишно заплаща отъ 3000 — 4800 марки и свободно жилище; учителъ (възплажраждението) учителъ получава отъ 2700 — 3300 марки, а семинарниитъ учителъ — отъ 1700 — 2700 марки.

Розподіленого на часовий предмет між семінарійськими учителями ставлять основу на їхній спеціальності — кожен учитель си займає предмет спораз. спеціалізується си и го викладає три години. Часовіть по педагогика се розподіляють виняти між директора, ординари си и єдинь отъ вріменнихъ учителей и то так: директоръ вича (прѣдота а) историча и педагогича, ординариуєть — психологича и дидактика, а вріменнають учитель — обидо вичитание и спеціальна методика. Є. Ђного вичаю на часовіть, кождо имає семінарійськими учителями, є 24 часа въ седмицата - въ тога часо спитати и инспекционирати часове.

V. Обучение.

По свѣдѣнію на доброй директоръ семинара^а о.е. Tomshat, най-широко да заключалъ да хоспитирамъ о.е. на-долното мѣ-
дѣленіе и постепенно прѣмѣнявахъ на по-то-
рѣ

9. Учителѣтъ трѣбва да избѣква многото говорене; неговата рѣчь, неговиятъ учебенъ начинъ и само сръдство на обучението.

10. При това важно е правилото: янай късиятъ пътъ води винаги по-скоро къмъ цѣльта.

11. Обучението трѣбва да бъде кратко, а упражнението дълго.

12. Когато се пише, да се обърща внимание на правилното държане на тѣлото. Когато четатъ, ученицитѣ трѣбва да слѣдятъ синали и да поклаватъ, гдѣ се чете.

13. Проверката на юанната работа става винаги въ началото на часа; по никой начинъ тя не трѣбва да става за смѣтка на обучението.

14. Следъ първиятъ два часа преди обѣда има една наука отъ 15 минути, а следъ първия урокъ — 5 минути. Въ паузитѣ дѣцата се изваждатъ по редъ вѣнъ отъ училището. Въ между-часията винаги (зимѣ и лѣтъ) стантѣ трѣбва да се проверяватъ.

15. Въ между-часията семинариститѣ наглеждатъ дѣцата и имъ услужватъ въ игритѣ.

VIII. Испити и бѣлѣжки.

1. Ученицитѣ отъ I. и II. отдѣление получаватъ за Michaels (30. XI.) и за Великденъ свидѣтелства, възъ основа на бѣлѣжитѣ, поставени отъ семинариститѣ-учители и въ съгласие съ рѣшеніята на конференцията. Класнитѣ учители вписватъ бѣлѣжките на своето отделение и оттамъ ги принасятъ въ свидѣтелствата. Свидѣтелствата се подписватъ отъ директора и семинариста и се раздаватъ на ученицитѣ, — въ какви затова изпити не се произвеждатъ.

2. На ученици, които напуштатъ училището, се издаватъ особени свидѣтелства.

3. Ученицитѣ отъ останалитѣ отдѣления (III. и IV.) получаватъ бѣлѣжки, но не имъ се издаватъ свидѣтелства.

4. При всѣко промѣняване на групитѣ, семинариститѣ-учители полагатъ практически изпитъ по предметитѣ на своята група. На тия изпити присъствуватъ семинаристѣ учители и директори, които въ особено застъпание поставятъ нужнитѣ бѣлѣжки по «практика».

Б. Препарандия (Präparandenanstalt).

Препарандитѣ въ Прусія сж самостоятелни учебни заведения. Тѣ сж полготовителни заведения за спешалнитѣ семинарии (педагогични) класове, по която причина поветето отъ тѣхъ сж пристъпени къмъ учителскитѣ семинари и сж подъ управленіето на семинаристѣ директори. Тѣ представляватъ сжщото, както III. класнитѣ училища при нашитѣ педагогически училища.

За ученици въ препарандията се приематъ вършилнитѣ курса на «народното» училище, сѣтъ като сж издържали съ «успѣхъ» конкурсния изпитъ, които се произвежда въ началото на учебната година. Конкурсниятъ изпитъ е пис-

менъ и устенъ. Писменниятъ изпитъ да се изработи една тема по нѣме и рѣшение нѣколко задачи по аритметика. Устниятъ изпитъ обхваща учебната на народното училище и то по (библейска история, катехизисъ, псалмовни пѣсни); нѣмски езикъ (четене, граматика и правописъ); аритметика; отечествовѣднѣ (история, география); естествознание; музика и краснорѣчие.

Устниятъ изпитъ се произвежда чрезъ писменъ единъ отъ горнитѣ предметитѣ се раздѣлятъ на нѣколко групи и една група се екзаменира по отдѣлно. Изпитѣ се явяватъ много добри ползети при това владѣятъ разумно учебната материя, както вече споменахъ, курсътъ на препарандията е 3-годишенъ съ 3 и II и I. класъ. Вся учебни предметитѣ сѣтъ въ препарандията и какъ сѣтъ въ сѣтъ въжла отъ следната таблица:

Учебни предметитѣ	III. класъ	II. класъ	I. класъ
1. Религия	1	1	1
2. Нѣмски езикъ	1	1	1
3. Математика (аритметика и геометрия)	1	1	1
4. История	2	2	2
5. География	2	2	2
6. Естествознание	2	1	1
7. Фрѣмски и н. яз. (французскъ)	1	1	1
8. Музика	1	1	1
9. Правописане	2	2	2
10. Рисование	2	2	2
11. Гимнастика	3	3	3
	34	35	36

Числото на ученицитѣ въ всѣки класъ 20—35 ученика. По-големата частъ отъ изпитѣ на препарандията живѣятъ въ общия интернатъ, като плащатъ за тѣхъ 3 марки годишно, плащани въ началото на учебната година по 45 мк.

Ученицитѣ носятъ обща форма — костюмъ и ясновелена шапка съ бѣла гордела. Тая форма е задължителна за ученици отъ препарандията и първитѣ семинарни класа — ученицитѣ отъ последния класъ сж освободени отъ нея.

В. Семинарни класове (Seminar)

Споредъ статута на семинара, въ III. класъ сж приематъ само «вършилнитѣ» (20) кандидати. Тѣ трѣбва да не сѣтъ отъ 16 години, нито пъкъ по-стари отъ 20 години. Кандидатитѣ полагатъ приемния изпитъ (писменъ и устенъ) върху математика и въ третѣ препарандески класа, но сѣтъ

нитѣ отдѣления и класове. При всѣко едно отдѣление прѣстояхъ около 4 седмици.

Знае се, че добриятъ успѣхъ въ обучението зависи отъ: а) избора на учебния материалъ, б) отъ сполучливото нареждане на опредѣленитѣ части на обучението, в) отъ начина на прѣподаването и пр. Учебниятъ материалъ въ опитното училище е нареденъ по принципа на концентрическитѣ кръгове за прѣзъ 8-тѣ учебни години. Отдѣлнитѣ прѣдмети не сѣ изолирани, но сѣ въ зависимостъ и въ свръзка помежду си, т. е. тѣ се концентриратъ въ една цѣлость. Отъ всички учебни прѣдмети се образуватъ нѣколко групи, съ които се стрѣматъ да постигнатъ една и сѣща главна цѣль. Учебниятъ материалъ по разнитѣ учебни прѣдмети, (съ изключение на смѣтането, геометрията и писането) е раздѣленъ на 2 отдѣла: единъ, който трѣбва да се прѣмине прѣзъ първата учебна година, другъ прѣзъ втората учебна година. Това отговаря на двѣгодишната продължителностъ на всѣко отдѣление. Въ врѣме на обучението не се прави разлика между ученицитѣ отъ долния отдѣлъ и тия отъ горния отдѣлъ, а се работи, като съ едно самостоятелно отдѣление. Методическата разработка на материала по разнитѣ учебни прѣдмети сѣществено не се различава отъ онова, което специалната методика ни дава. Учебниятъ процесъ се основава на психологическитѣ закони за репродукцията, аперцепцията и абстракцията.

Сега свеждамъ въпроса до обучението по всѣки учебенъ прѣдметъ въ опитното училище.

1. Обучението по законъ божий.

Обучението по законъ божий заема първо мѣсто въ програмата на опитното училище. На него се обръща доста голѣмо внимание. Така напр. на зрѣлостнитѣ изпити повечето отъ практическитѣ теми се избиратъ изъ областта на библейската история и особено катехизиса. Тоя прѣдметъ се прѣподава по акроматическата учебна форма. Не липсва ѝ догматизъмъ — това зависи отъ естеството на материала, както и отъ личността, т. е. кой прѣподаваше. Изобщо, обучението по тоя прѣдметъ върви много трудно и малко се заинтересуваха дѣцата. Грѣшката лежи не въ начина на прѣподаването, колкото въ самата учебна материя. Ранното започване, още въ I-та учебна година, на библейска история (стария и новия заветъ) принася вреда на ученицитѣ, вмѣсто полза. Дѣцата дохождатъ въ училището съ много малко аперцепируещи прѣдставления и не сѣ въ състояние да разбератъ тая материя, а я заучватъ (зазубрятъ) на паметъ. Второ, материалътъ не отговаря на дѣтското развитие, и дѣтската душа не може да го асимилира, вътрѣшнѣ изкуственитѣ сръдства, къмъ които се прибѣгва. То е вредително още и въ изпитателно отношение, защото сковава дѣтската фантазия и мислене. Вънъ отъ това, материалътъ по тоя прѣдметъ е много прѣтрупанъ и отнема голѣма частъ отъ учебното врѣме.

2. Обучение по смѣта

Още отъ твърдѣ отдавна при тминаръ сѣ се правили опити за по-прѣподаването на тоя учебенъ прѣдметъ се забравя, че оттука излѣзе «реф» обучението по смѣтане. Хенчелъ, кпри тукашния семинаръ, прави озамена методата «на числата» съ та ствията», като естествена и най-п въ народното училище. Обучението сега се прѣподава по комбинируваната Хенчелъ-Грубе. Тука привеждамъ на разпрѣдѣлението на учебния ма I. и II. учебна година.

2) Образоване нагледни прѣдстави отъ 1—10, отъ 10—20 и т. н. до 100

2) Всестранно (общо) запознаване отъ 1—10 . . . до 1000.

3) Броене отъ 1—10; 10—20 . . .

4) Всички дѣйствия съ числата отъ 10—20 . . . 100 (само по десетици).

5) Събиране и изваждане отъ 1—10; до 100 (десетици и единици).

6. Умножение, мѣрене и дѣлене отъ 10—100, именно: а) 10—20 с б) до 30 сѣ и на 3; в) до 40 . . . 4; г) 1 д) до 60 . . . 6; е) до 70 . . . 7; ж) до 3) до 90 . . . 9; и) до 10 . . . 10.

7. Умножение, мѣрене и дѣлене с единици.

8. Практическо смѣтане — рѣшава отъ 4-тѣ дѣйствия.

За изходна точка на обучението по метъ служатъ задачитѣ; цѣльта с въ видъ на задача (смѣтка), взета ската околностъ или изъ обикновения. Почти $\frac{3}{4}$ отъ цѣлото учебно врѣме е лено за «умственото смѣтане». Дѣп нения по умствено смѣтане привиква цитѣ да смѣтатъ бърже, вѣрно и т шитѣ числа. Дори въ горнитѣ отдѣлв задачата може леко да се прѣсмѣтне рѣшеннето ѝ ставане на паметъ, а ре отъ това просто се забѣлѣзва на табл

Обърна ми внимание практичното с Тели (Tällichscher Rechenkasten vom gischen Seminar zu Iena), съ което много се прѣдставятъ образуванята на числитѣ операции съ нишитѣ числа. За 1 отъ I. учебна година, това е едно ш помагало.

3. Обучението по езика.

Школото обучение по езика се град танката. Отъ нея се взима материалъ и ческитѣ упражнения, четенето и писмен нения. Читанката е, тъй да се каже, не само на обучението по езика, но и цѣлокупното обучение. По тая при ката е обемиста и съ много разноо интересенъ материалъ. За забѣлѣ

етическото четене се обръща главно към: 1. Особено декламационно се разработват по и систематическа. Учениците декламат много, дори прилично, като се помне отгледаността, че до последното, та това обикновено само на имена и на неговия език.

Учението по езика има единната цел, да ги учениците чистия литературен език, могат да изразяват ясно и писмено в мисли. Особено първото е от голямо значение, защото се противопоставя на разни език (знае се, че в Германия има много език и то търси различни едно от друго; нещата говори съвсем не тъй, както бащата или пък както и мислите от съвсем различни упражнения са най-много застъпващо на езика отпущение се правят — в писмени теми. Материалът за писмените упражнения се черпи из разни учебни теми, като предметното обучение, отечеството, историята, биологическата история, и убогостта, стихотворения и пр.

Обучението по отечествоведение.

Единната точка на обучението по отечествоведение е близката българска околност.

Учението се води по развиващата метода и търси успешно. Главното нещо тук е, че учениците бързо запознати много добре с околната картина и не представява голяма трудност новия материал да се извлече от тях ученици, чрез безплатно. Само, че, че си служат с продължението на мащабно, например, е нужно да се опростят от един град до друг или от единство до друга, то учениците претърсват липсата разстоянието между търсените точки, после го нанасят на мащаб на карта и изразяват в километри отношението. Горната се преподава по биографическата и то въ свързка с географията. Тук голяма претърсване.

Б. Обучението по пѣние.

Учението е застъпено много добре и се счита за едно от първостепенните учебни предмети. Учението по пѣние се води най-основно. Учениците от първата учебна година се учат да запознават различни тонове и се упражняват въ пѣние на тези интервали и акорди, които заучават по слухъ дѣтски, училищни и други пѣсни. Въ II. и III. учебна година учениците заучават по-трудни мелодии и акорди, откъдето пѣсните се преподават на два гласа. Въ IV. и V. учебна година те се запознават с трите гласа и с акордите. Първоначално те се запознават с цифри и всяка мелодия се нанася съ числи и с цифри — това е така, докато учениците схватат съвсем ясно нотите.

Въ последните три учебни години (6., 7. и 8.) на учениците се дава елементарна теория по музиката, като омотната система, интервали и най-обикновените «мажорни» и «минорни» гамми. Учениците изучават: училищни, народни и художествени пѣсни. Пѣсните се пѣт на 2, 3 и 4 гласа. Учениците се дават и подготвени още от дома, та леко схватат материала. Вънз от това учениците изучават много черковни псалми и хорали, мелодии, които са доста трудни. Въобще вокалната музика се изучава тъй добре, че би могла да се каже «музикално» убо.

Б. Обучението по рисуване.

Материалът по тоя учебен предмет е насочен концентрично, за да могат учениците и от двата отгледа да се обучават общо. Въ II. и III. учебна година дѣтата рисуват изключително предмети отъ паметъ, които са учили при предметното обучение. Рисуването става съ свободна ръка. Въ IV. и V. учебна година учениците рисуват (на паметъ) прости естествени форми изъ българската околност. Рисуването става съ моливъ или копие на сива хартия. Въ VI. VII. и VIII. учебна година се рисуват тѣхна въ пространството. Въ второто полугодие учениците рисуват рисунки отъ натура (съ обикн., като ягоди, черешово клонче, ябълковъ цвятъ, роза, лале, люляка и т. н. и то доста сполучливо.

VI. Училищно - педагогическа практика.

За прѣзка между педагогическата теория и практика служат хоспитиранията и практическия прѣподавания.

Училищната практика започва отъ II. семинарентен класъ (II курсъ) и се състои отъ хоспитирания — два часа седмично; учениците слушат образователни уроци, държани отъ ординариуса и семинарните учители. За всяка единствена учениците държат бѣтъжки, слѣд което имъ се даватъ ясни разяснения върху прѣподадената тема и нейната методическа разработка.

Прѣвъ второто полугодие хоспитиранията (въ тоя класъ) се замѣстватъ съ практически прѣподавания.

Училищната педагогическа практика започва въ последния класъ. Тя се състои отъ образователни уроци, общи предмети, педагогически конференции и упражнения и въкъпневна практика въ отделенията на общното училище.

Както споменахъ, образователни уроци държи ординариуса два пъти въ седмицата, въ сряда и събота.

Одни проени лекции държатъ семинарните, само два пъти въ седмицата и то веднажъ въ неделното училище, други пъкъ въ слѣдното училище. На тия лекции присъствуватъ директорътъ,

Oberlehrer'ътъ, респективниятъ семинаренъ учителъ — това зависи отъ кой учебенъ предметъ е лекцията, и семинаристътъ отъ цѣлия класъ. Семинаристътъ държатъ бѣлѣжки върху преподаваната се лекция, а въ другъ единъ специаленъ часъ тая лекция се критикува общо отъ цѣлия семинаренъ класъ. За по-голѣмо улеснение всѣка обща лекция се стенографирва и се държи статистика: а) колко въпроси се падатъ «срѣдно» на ученикъ и б) колко сполучливи отговори даватъ ученицитѣ. Всичко това се изразява въ ‰. Съ тая статистика е натоваренъ особенъ семинаристъ.

Всѣки практикантъ прѣдставя писменната методическа разработка на лекцията.

Всѣкидневното обучение на 4-тъ отдѣления на опитното училище е прѣдоставено изцѣло на семинаристътъ отъ послѣдния класъ; тѣ сѣ дѣйствителнитѣ тѣхни учители. Преподаванията на семинаристътъ се контролиратъ отъ семинарнитѣ учители — всѣки единъ отъ тѣхъ посѣщава по редъ 4-тъ отдѣления по своя (специаленъ) предметъ и слѣди хода на обучението му. Често пжти семинарнитѣ учители взиматъ участие въ преподаването като показватъ на практиканта, какъ трѣбва да се работи.

За тия преподавания семинаристътъ изработватъ препарации, които прѣдварително трѣбва

да бждатъ прѣгледани отъ надлеженъ учителъ. Слѣдъ 4-седмична прѣдлѣнието семинаристътъ размѣня титѣ си, като за всѣка размѣна тѣ особени практически изпити, наречени изпити. Отъ тия изпити се оцѣнява на семинаристътъ и имъ се поставятъ бѣлѣжки.

Педагогическитѣ конференции при сѣ седмични. Тѣхъ посѣщаватъ всинарни учители и семинаристътъ отъ класъ. Конференциитѣ ставатъ всѣки ч (слѣдъ часоветѣ) и се прѣдседателствува директора на семинара.

Цѣльта на тия конференции е: 1) да т единство и съгласие въ методика питанието въ най-широкъ смисълъ и 2) въ тѣхъ се установява задачата и нието за едно опрѣдѣлено врѣме; 3) се за привикване къмъ вѣрно употре възпитателнитѣ срѣдства; 4) докладват кои наблюдения върху ученицитѣ и 5) се научни и педагогически реферати о новетѣ на конференцията. Тукъ именн ренциитѣ служатъ не само като връзка ученици и учители, но сжщо като е ното мѣсто, гдѣто се опрѣдѣля отвн между теоретическото прѣдписание и д телната практика.



Изборба на педагогическото и образцово училище въ Монпелие.

(Отъ Д. Анастасовъ,

учителъ въ Арестандалъ.¹⁾

Исторически прѣгледъ.

Да се разгледа днешната организация на Монпелийското педагогическо училище, но е да се прослѣди изобщо развитието на педагогическото образование въ Франция, поне, че въ педагогическата ни литература още почти нищо писано за него.

Въ 1684, l'Abbe de la Salle основатъ институтъ: «seminaire de maitres d'ecoles» въ гр. Montcornet за подготовка на учители. Ръководството на неговъ собствени работи го снабдилъ дори съ едно образцово училище. Това заведение не прѣживяло

свѣтъ Роландъ въ 1768. год. по необходимостъ за устройването на единъ семинаръ да се подготвятъ достойни замѣстители на езуититѣ, обаче не успѣлъ да реализира си, който останалъ само писанъ идеята пъкъ минала въ Германия, тамъ имала добра почва. Дюкътъ Саксъ-Гота основалъ пръвъ институтъ сѣдѣлъ за управител на който отпослѣ останалъ Франке.

Прѣмисленото въ Франция за образцово народната маса посредствомъ добъръ персоналъ заглѣхва, за да избухне въ сръзката на революцията. Отъ сегашната идеята за педагогическото училище се съвзвѣстуетъ на революционнитѣ и либерални, като се свързва неразривно съ прогресъ. — Ние виждаме, когато конвентътъ взема връхъ, педагогическото училище «майка на свѣтушникѣ», маатретирано, дори и затваряно за угодата на черни реакционни замисли. Само либерални елементи са имали пристъпъ това за пропагандиране на народната просвѣта. Но най-близкото до народа събрание, то, на 30. X. 1791. г. издава декретъ за

уреждане въ Парижъ на едно педагогическо училище съ 4-мѣсеченъ курсъ за приготвяне професори, които да отворятъ подобни училища въ разнитѣ окрѣжи. За прѣподаватели били изпѣдени най-великии френски мъже. Лапласъ, Бертолетъ, Бернартъ, Сентъ Пиеръ и др.

Обаче едва въ 1810. год. въ гр. Стразбургъ подъ трижигѣ на Lezli-Magnezia и ректора Lavrand се отворило първото френско добръ наредено педагогическо училище съ 4-годишенъ курсъ, което дало блестящи резултати, подготвило прѣкрасенъ за вѣрмето си учителски персоналъ и тикнало много напредъ основнитѣ училища въ околността. Въ периода 1823.—1828. прогресътъ на педагогическитѣ училища е билъ сирѣщъ поради зѣла воля и недовѣрие на властта. Въ 1828. г. дохожда либералниятъ министъръ на просвѣщеніето Vatinet, който официално прѣпорѣчва отъ царнето на педагогическия училища, които едва чакали, за да изникнатъ отвсякъде то (въ Vesges, Mirecourt, Dijon, Loul и др.). Надлъжето на това министерство не успѣло идеята на педагогич. училища, която се разпространила по всички краища на Франция.

Най-важна реформа е направена отъ министъ Гизо на 14. XII. 1832., който подчинява тѣзи училища на централната властъ, но при все това право на окрѣжни управления да се съобразяватъ съ мѣстнитѣ нужди при съставянето на програмата, въ която влизатъ елементарни и полезни за практическия животъ знания.

Б. Пръвъ тази година (1832.) се турнала основната на педагогическото училище въ Монпелие по частната инициатива на окрѣжния съветъ, подпомогнатъ отъ министерството. Първата директорска длѣжностъ е дадена на единъ бившъ директоръ съвѣтъ специаленъ изпитъ. Първоначално за помѣщение наемъ нарочно увеличеното здание на централното основно училище, съ цѣтъ да се свърже теорията и практиката. Училището се отворило на 31. VIII. 1833. г. съ 16 студенти. До 1846. г. почти всички прѣмети се прѣподавали само отъ директора съ 1—2 помощника

¹⁾ Изпратено въ Арестандалъ М. 1882 отъ 27 септември 1904.

метното става с въздушен газ. Учениците свикнали на простъжителна самостоятелна работа, на проста храна и обстановка да кажа, на суровъ животъ, бързо се не въ всички окръженъ центъръ инакъ, което приготвя учители само окръгъ, съгласно неговата нужда.

Външното педагогическо училище изначално имъ всички курсове само 18 ученици, а година съ свършвали по 6 души. Въ 1851 г. числото на ученицитъ се увеличи 15—20. Въ 1851 г. числото имъ се увеличи 40 поради липса на учители. Отъ тасамъ — сръбано 45 уч., а тази година въ всички ученици въ интерната е 40, а въ пансионери не е имало, съ изключение на мене, та училището може да се безпачно още отъ своето основание.

Бюджетъ. При отварянето на училището бюджетътъ 16,361 л. Въ 1834 г. — 15,200. Изменение на 9 години ученицитъ съ били съ 33 л. мѣсечно въсѣки. Разносите въ дикого не съ прѣвнѣвали 45 л. мѣсечно. 1878 г. — 1888 г. бюджетътъ за ученици 520 л. годишно. Отъ тогава и до всички разходи на ученикъ съ плати 10 л. годишно.

Внутренняя организация.

[illegible]

или лошо поведение ученици, които се дивават от правото да излизат в града за известно време. Често нати гледа известни съветници или пороци, г-н. директорът често подхожда четира. Наградите се състоят в това, че се съобщава на учениците редът им по успева.

Съзнатата на учениците са пропити с та-
рищно демократически и републикански дух; —
самото училище е олтарът на френската репуб-
лика, а символът ѝ (стагуета на свободата), по-
мъстена въ залата за занимание, були винаги
добрият за народната свобода и омазана към
дарбата и републиката.

Ученикът се позовава с уважение на своето лично достойнство, обаче е задължен строго да се подчинява на разпореждането на учителя в учебното време:

Сутринь ставале в 5 ч. и тихо занимаване до 7 ч. веч.

Минуты по таблице отъ	7	ч.	—	7 ¹ ₂	ч.
Запуска отъ	7 ¹ ₂	ч.	—	7 ⁴ ₄	ч.
Учебно-активные занятия	8	ч.	—	12	ч.
Обеды	12	ч.	—	—	ч.
Полночь	12	ч.	—	1 ¹ ₂	ч.
Занятия	1 ¹ ₂	ч.	—	4 ¹ ₂	ч.
Полночь	1 ¹ ₂	ч.	—	5	ч.
Учебные занятия (дни)	5	ч.	—	7	ч.
Вечерняя часть и подготовка к 8 ч.					

Лето заимманис или пиакенс лисма 8 ч. —
9 ч (часы за чтение).

Известно из града: четверть 1¹ — 5 ч.
вечеру и небу 9 - 12 ч. с и 1¹ — 5 ч. 1¹.

Занятията не се почват и свършват с острият мод на каквито и да било религиозни обреди. Никога учениците не се колят в черкви. Религиозното обучение е замъстено с изучаването на морала и на откровенията и изяснява френската литература, която се изучава подробно. Основният учител е един от смелите бунци против катерикализма, който е повторил на париса във Франция.

Д. Программа.

Отъ години цифри за разнороденост на учебното време могат да се извадят следните изчисления:

1. а) За пълното образование на учителя е посветена 1/5 част от всички учебни материали.

6) Останите пет часове са разпределени по равно за литературното образование и за изкуствата. Възлагане: събрата се сериозно внимание върху възпитанието на бъдещия учител и общото отношение на неговия характер.

II ¹а отъ учебникъ часове съзати отъ обще-
образователни предметъ, а ¹а е оставена за про-
фесионално образование. Общото число на сед-
миминутъ часове е 31-32

III. Врмето за негово вешки и вмет е
малко кратко (2 ч седмично) и морал, позити-
визам, педагошки дестини и т.ч. на посто-
ва, учи остана зминистрива, елементарно кратко

и политическа економия). Като особености могат да се забължват: военни упражнения, задължителна стрѣлба на стрѣлбището, свирене на пиано (училището притежава 2), училищна администрация, елементарно право, манипулиране.

Както е споменато по-горе, курсътъ на училището трае 3 години. Отъ тѣхъ първитѣ двѣ години сж прѣдзначени за общото образование на бъдещия учителъ. Между другитѣ прѣдмети изучаватъ се:

I. год. I. Елементарни познания по психологията и тѣхното приложение къмъ възпитанието.

II. год. а) Мораль;

б) Прѣгледъ на психологията и мораль заедно съ тѣхното приложение.

в) Земледѣние (общо за всички курсове):

1. Градинарство; приготвяне почвата и количество на тора, сѣене, зариване, чистене плевелитѣ.

2. Сѣене въ пипиниерата, разни ампладисвания, кастрене и направление на плодовитѣ дървета.

3. Пчѣларство.

4. Работи въ ботаническата градина

5. Устройството на образцова училищна градина.

6. Ако е възможно въ програмата се прѣдвижда и пчеларство и копринарство.

7. Наблюдения въ опитното поле и екскурзии.

Третата година е прѣдзначена за професионално образование въ тѣсна смисълъ на думата и за едно общо незаинтересувано и свободно образование, което да подтиква учителя слѣдъ свършване училището къмъ по-нататъшно развитие. Тукъ вече ученикътъ може да се посвети на оная прѣметъ, къмъ който има особена наклонност и дарба. Позволява му се да посѣщава прѣмети отъ първата и втора учебни години, по които се чувствува слабо осигуленъ. Въобще отъ него се изисква лична и самостоятелна работа.

Професионални познания добива:

1. Чрѣзъ развитие на уроци за основното училище по история, география, мораль и пр.

2. Чрѣзъ строгъ изборъ въ педагогическитѣ конференции при педагогическото училище на учебни методи и срдства.

3. Чрѣзъ училищната практика, която всѣки е задълженъ да упражнява 2 мѣсена минимумъ при образцовото училище.

Въ училищната програма фигурира между учебния материалъ: «дѣтска литература»: — Изборъ на книги за деца на възраст 9—13 год. Въ часоветѣ по педагогиката директорътъ, който е наговоренъ съ ръководенето на всички педагогически прѣмети, прочита най-хубавитѣ откъсания изъ модерната педагогика (автори: Локъ, Русо, Песталоци, Сюпи и др.).

Ръководенето по пѣтѣтти учебници е извършено. Ученицитѣ разполагатъ съ по нѣколко съчинения върху всѣки въпросъ и работа, отъ които заедно съ бѣлжжитѣ, дадени отъ прѣподавателя, съставлятъ едно лично резюме самички по всѣки въпросъ. Въобще синтезътъ

е усиленъ, и ученицитѣ сж свикнати щатъ сжщественитѣ и принципиални идеи.

При изучаването на училищната орг между другото изучаватъ и допълнител боти на основния учителъ: конференции сове за възрастни; народни четива; па и асоциация; взаимностъ.

Всѣки 2 седмици единъ отъ ученицитъ товарва съ нѣкоя полезна за народа теи развива съгласно умствения багажъ на ед публика. Критиката се дирижира въ смисълъ. Така бъдещиятъ учителъ се оше въ училището за своята бъдеща общ просвѣтителна дѣйностъ.

Въ училището се практикува развит теми по извѣстни педагогически въпроси

Професионално-практична подготовка на бъдещия учителъ; — хоопити

Както вече се спомена, прямото професи образование се дава третата година по тр лични начина:

1. Всѣки учителъ дава упжтвания и стѣ по методата, учебнитѣ срдства и възп прѣподаването на своя прѣметъ въ ови училище, дори заедно съ ученицитѣ разп нѣкои методически единици. По такъв ш особеноститѣ на всѣки прѣметъ се ои и ученицитѣ се прѣдпазватъ отъ общи шиб При това се изтъкватъ начини за полбз дълбокъ интересъ къмъ всѣки прѣметъ, може да стане привлѣкателенъ. Респектив професоръ се задължава да присжтствува основното училище, когато се разработва метъ отъ негова компетентностъ.

2. Всѣки двѣ седмици, петѣкъ вечертаи се практикува единъ образцовъ урокъ въ е отъ третѣ курса на образцовото училище нѣкой третокурсникъ, името на когото а тегля по жребе $\frac{1}{2}$ частъ прѣди почване и съ цѣлъ щото всички ученици отъ III. курс бждатъ готови да го прѣподадатъ. Директ на образцовото училище съ образцовитѣ тели и всички ученици заедно съ г-на директ сж задължени да присжтствуватъ. По тои чиниъ се осигурява педагогическото единств училището. Слѣдъ свършването на урока се разпусватъ, и слушателитѣ (ученици и тели) се поканватъ да изложатъ бѣлжжит относително начина на практикуване урок едната точка на неговото съдържание и фи

3. Досега всѣки ученикъ отъ II. и III. е нареи прѣкарва непрѣкъснато по I сел като прѣподавателъ въ нѣкое отъ образц отдѣления, гдѣто образцовиятъ учител не поправи и указва недостатѣлитѣ на практик Обикновено споредъ числото на ученицитѣ прѣкарва периодично 5 или 6 седмици въ о цовото училище, отъ които по двѣ въ е курсъ на основн. училище. Практикантѣтъ участие при поправката на писменитѣ на дѣлата. Той приготвя уроцитѣ си

редка и съгласно възпитанията на образци. Минималните години са изпращали на отг. I курс да присъствуват във училище, които само след 1. януари да изпълняват длъжността на помощник-вечер, всяка седмица, образовател прѣдставя единъ рапортъ на 1-ия педагогическото училище, въ които са: 1. съдѣния за свои съученици; 2. приготвяне урока; 3. изложението училища; 4. принципиални недостатѣни на практиката и пр.

Възникъ сутринта г-н директоръ на практиката отново рапорта на учител и му обръща вниманието на страни (приготвяне на урока, на писменитѣ работи, дисциплина) и кой съвети.

Януарий идешата година, съгласно програма, само ученицитѣ отъ III курсъ даватъ неурѣжкната образцовото училище на 2 мѣсечи или на два по 1 мѣсець всѣки. Въ продължение периоди тѣ ще могатъ да се запознаятъ с натура, да се упражнятъ въ методиката на възпитанието.

Възникъ едно сравнение между начина на насъ и гукъ, ясно ще забѣдимъ въ обичая практика не съществуватъ, обаче очакватъ практиката нѣма по подобие на нашата таква.

То тя се води у насъ — практикантѣтѣ по завлѣченъ къмъ шаблона, понеже време на 1 часъ той не може да добие цялѣно понятие за дѣтската натура състояние да направи разлика между индивидуалности. За такъвъ практиканъ гостъ на образцовото отѣделение, те прѣдставява извѣстно число или класѣтъ — единъ усѣвършенствуванъ.

Практикантѣтѣ не може да съблю-различнитѣ дѣтски натури, той не може, какво обича дѣцата и що може тѣхното внимание; най-сѣтне той не чувствуватъ достатъчно уважение къмъ неговото оригинално развитие. Базисъ очевиднитѣ добри резултати (ловчаване, опитностъ и извѣстно познавателската душа), които туканитѣ педагогическа, благодарение на по-дългата въ образователнѣ отѣделения, като знамъ дезориентацията и неопитността, която нашитѣ педагогисти, благодарение на то имъ преподаване, се осмѣляватъ, дори и да прѣпорѣча прѣиму-туканитѣ по-дългата нас на практика, въ насъ сѣмъ за единъ толкова дълъгъ мѣс. неурѣжкната училища практика не закъснѣе и дѣрѣти обучението дѣтското училище.

Възникъ, че въ последния курсъ числото педагогисти не надминава 40, то, прѣд-не може въ 10 мѣсечната или учебна

голина въ 4 отѣделения, сѣмъ сѣмъ да практикува точно по 2 периода отъ по 15 дни неурѣжкната (1 мѣсечъ годишно).

Новата програма, която нѣсе наполовина е вѣдѣла въ сила, прѣтържда нѣмѣти на педагогиститѣ въ сѣмѣнитѣ основни училища и запознаване съ тригъ отъ типа училище съ 3 отѣделения раздѣлни, съ 1 или 2 слѣти и сѣмъ сѣмъ училище (момчета и момичета заедно). На припране се разискватъ видѣнитѣ похвати, методи и видоизмѣнения, съгласно особенитѣ обстоятелства на училището.

III. Образцово училище.

Слѣдъ излизането отъ матернитѣ училища: Ecoles Maternelles (сѣмъ завършена 5-годишна възраст), тѣмъ постѣпватъ въ задължителното основно училище (Ecole primaire), което се състои отъ три курса: cours preparatoire, cours elementaire et cours moyen. Въ градоветѣ всѣки курсъ е раздѣленъ по на два класа, отъ които всѣки единъ се ръководи отъ специалистъ учител или учителка.

Образцовото училище, което е около 200 м. отдалечено отъ педагогическото, има 6 класа: единъ висшъ курсъ (cours superieur), 2 класа за сѣмѣния курсъ, 2 за елементарния и 1 пригответеленъ класъ.

А. Педагогическа организация.

Въобще френското основно училище е раздѣлено на три курса: elementaire (7—9 год.), moyen 9—11 г., superieur 11—12. Нормалното задължително обучение трае 6 години (по 2 за всѣки курсъ). Прѣдварително (до колкото е възможно) дѣцата прѣкарватъ въ дѣтскитѣ училища отъ 2—6 год., гдѣто се туря заедно съ основата на дѣтското възпитание и начало на тѣхното елементарно образование. Дѣтскитѣ класъ е присѣдиненъ къмъ образцовото училище подъ името cours preparatoire.

Изобило разпрѣдѣлението на материала и върнежа на обучението е концентрично, обаче истинската концентрация на прѣдметитѣ не е спазена. При все това е избѣгнато монотонното повтаряне и въ тритѣ курса на едни и сѣмѣни факти. Въввкога учителѣтѣ се старе да усгрои максимални сюорични или привлѣкателни новостѣ. Той се прѣдпазва да открие всичко само въ сѣмѣни курсѣ и отведѣмъ.

В. Програма.

Учебни прѣдмети:

А) Дѣтски училища:

1. Игри и постѣпенни упражнения, придружени съ пѣне.
2. Рѣчна работа: дърво, колѣта, камѣта, чѣмѣни книги и др.
3. Националнитѣ правила за моралното възпитание.

1. Езиковни упражнения: приказки и разкази.
5. Персонални елементи на рисуването, четене, писане и смятане.
6. Основни умения:
 1. Правоучение.
 2. Четене и писане.
 3. Френски език.
 4. Смятане и метрич. система.
 5. История и география специално на Франция.
 6. Предметно обучение и персонални научни понятия — главно тяхното приложение въ земледелието.
7. Рисуване, плетене, ръчна работа.
8. Гимнастика съ даден и спонтанен.

В. Цѣль.

Цѣльта на физическото и интелектуално възпитание е подготовка на оная, която и ние прѣсмятаме Оригинална е цѣльта и методата на моралното възпитание:

Дѣцата се привеждатъ къмъ чувството за тяхното достоинство и тяхната лична длъжност и отговорност. Учителѣтѣ се явява като единъ прѣдставителъ на едно силно и демократично общество и главната му задача е да вкорени въ дѣцата онѣзи смислени понятия на човѣшката правдивостъ, общи на всички религиозни доктрини и всички цивилизовани хора, сѣтиѣ да ги запознае съ идеята за единъ Богъ, авторъ на вселенната и баща на хората, безъ разлика на католически, протестантски или израилски религиозенъ культъ и традиции.

Г. Редъ и дисциплина.

Тука се изтъква грамадната разлика на тукашния класъ, въ които е приложено едно рационално разбиране на дисциплината. За учителя не сѣ най-важни тѣкучинитѣ и, често фалшиви признаци: тишината и редътъ. Наистина ние имаме достатъчно случаи у насъ да видимъ отбѣлсия, гѣто вѣнѣ дълбока тишина, мислитѣ на ученицитѣ сѣ далечъ отъ преподавания урокъ. Въ други класове се съблюдава единъ строгъ и стрѣсенъ редъ, но обучението е лишено отъ живостъ и дѣцата не правятъ никакво усилие. Войнишки мирното стоече на дѣцата сѣ ужи за посмѣшнице дори на интеллигентнитѣ учители. Ученикътъ винаги е уважаванъ отъ своя учителъ и нека ни не бѣде странно, ако чуемъ, че той се обръща постоянно съ «господинъ» къмъ 5—6 годишнитѣ си възпитаници. Приятната деликатностъ, вѣжливостъ и учтивостъ, която влада въ училището, измѣства бруталнитѣ обръщения и лека полѣка възь основа на политичността и принципето сърцето на ученицитѣ се облагоденятъ и рѣдко учителъ е принуденъ да прибѣгва къмъ по-жестоки средства. Често пхтѣ тѣжката пропия е достатъчна да поправи ученика. Обилно отъ дѣцата се изиска чистота, добръ редъ на учебнитѣ и училищни пособия, силна скромностъ, вѣжливостъ, уваже-

ние и почитъ къмъ учителя. Лични средства имъ: интелектуаленъ и мораленъ. Най-жестокитѣ наказания: бието, срамъ, живостъ и пр. Наказание може да наложи учителя, сѣ сѣтъ:

1. Лоши точки.
2. Мързене.
3. Частично лишаване отъ междучаси.
4. Задръжане следъ часовете.
5. Наказане извъншна домашна работа.
6. Изключване за 2 дни подъ лична

вѣрностъ на главния учителъ.

Интересна е организацията на добритѣ точки. Единъ отъ отличнитѣ ученици чери таблица държи имената на всички и по заповѣдъ на учителя въ преподаване или послѣ бѣжитѣ доброточки на другаритѣ си върху повелѣе прилежително имъ. На края на сѣмъ прави извѣстно изчисление за накараното аритметическо, сълично което сѣ разпрѣдѣля по чиноветѣ и то започна, че въ първия чинъ сѣ издѣ прилежитѣ ученици, а въ послѣдния — младшичнитѣ и нехални.

Ученикътъ събира своитѣ доброточки може да раздѣли срѣду картинки, разни прѣдмети, билети за похвала и т.о. и украсени карти, които учителя отдава голѣма сѣмична награда е занесането на картата за честота, поставена на италия въ училището. Тя сѣмича листъ е глѣвно украсенъ, раздѣленъ на 3 или 4 редъ отбѣленила, въ които се занесватъ на отличнитѣ по поведение и по ученици. Въ всяко класъ ученица се кува строго справедливо и често се раздаване похвали, картинки, похвали и пр. на първитѣ ученици.

Д. Учебни прѣдмети и методъ обучението.

Прѣди да се разгледа въ подробностъ левата работа въ училището, която сѣ различава отъ нашата, ще цитиратъ на тукашния окол. учениченъ писемъ изложенъ въ една педагогическа конференция: свободата на учителя и «Ако учителятъ, каза той, сѣ фоновъ, грѣбова та произвежда непрѣмъно и сѣвъ или рѣвъ, то държавата би могла по-малко разноси да го замѣсти сѣвъ, обаче той е мисляше смислено, което своята работа като на специаленъ изкуство». Въобще учителѣтѣ сѣ изохоточени противъ моднитѣ ученически многобройни методи. На учителя се оставя свобода за начинитѣ на поставяне, сѣ изработи самъ прѣзъ лѣния сѣ учителя пѣкъ — да прѣдаде дѣцата въодушевени занаята, промислителства, като интересува дѣцата дѣло

такъв начинъ, че сѣкашъ тѣ се от-
отъ неговото сърце и се дѣятъ по
учениците и като че ли тѣ не са
ния на размисъла. По-вече се обръща
на сърцето, отколкото на размисъла
дѣ мене секретътъ на цѣлата учителска
училището. Френскиятъ учителъ, като
на на дѣтската психология, се издига
познати старателно изучавани отъ нѣсѣ
по-лесно усвояване на учебното гра-
придържа строго о горѣказаното; той
познати всѣкъ дѣ, дори ако щете и при
по граматика и смѣтане. Прѣдно-
важните психологически изисквания,
важнѣтъ градивото приятностъ и лекота
дѣ, а прѣзиратъ детайлните нѣмски ме-
това е характеристичната черта на френ-
овно училище. Варианти отъ следните
ходи се срѣщатъ въ обучението: ин-
дуктивна, нагледна, въпросително-
ска, методъ на изнамирането (откри-
изложението (излагателенъ).

още отъ първото присѣствие въ класа
че учителътъ не е толкова педѣръ на
никога не прѣкажава. Ученикътъ се
жира въ пѣтя на размисъла и
разрѣшава, тъй да се каже, проблемите
ието. Възмутително е, дори често и
злоупотреблението съ безбройните
на моя у насъ. Често учителъ уби-
за да приведе ученика да каже из-
ма или отговоръ отъ най-малка важ-
аконитъ концовъ самъ пакъ го съоб-
чениитѣ. Въ други случаи ученикътъ
да разбира машинално и фатално се
до резултати, които дори му се виж-
е странни. Тѣкашниятъ учителъ само
дливостъ употребява въпросната форма,
дѣто тя се явява като нагласенъ казѣлъ.
съ едно живо картинно разказване.

къ (нравоучение), гражданска
наука.

прави едно различие между морално
морално възпитание. Първото се прѣ-
специални програмни часове, а вто-
кътъ на пѣлокучното обучение, който
дълбоко въ сърцата на ученикѣтѣ
ниятъ моралъ е общечовѣшки безъ ни-
ипозитни томи, вървания или кутюве.
замѣства монотонната молитва Въ дол-
ления се почва съ примѣри, приказки
отъ които се извлича моралътъ, а въ
обратно (развива се моралниятъ прин-
и-сѣтне се подкрѣпва съ нѣколко при-
водене обучението по този предметъ
държи специално гевтерче съ пѣканъ на
дѣ, посочване на примѣритѣ и чети-
иеното резюме на урока, което, както
ски учебни прѣдмети, се пишва на

Главната стойностъ на прѣдоставенитѣ уроци
сж силните чувства, живи впечатления и про-
вишаваната горещина на убѣждаването. Въобще
това прѣдоставане не се счита като наука, а като
изкуство да се отирави способната къмъ доброто.

Гражданствената наука е една подотковка за
упражнение на правата и длѣжноститѣ на мла-
нитѣ републиканци — бъдещи граждани на
френската демократическа република.

Както казахъ и по-горѣ, моралътъ въ учили-
нето е цѣла поезия, извънненъ съ живостъ и
естетична наслада, понеже е свързанъ съ прѣ-
красни класически и модерни ежси съхотво-
рения, бѣсни, истинителни случки ил. реални
детски живогъ и пр

Най-напрѣдъ се взиматъ стихотворения и поес-
ини разкази относително длѣжноститѣ къмъ
гражданитѣ, сѣтѣ се взима групата «училище»,
подиръ това «отечество», лични длѣжности (ка-
чества и подстагми), обществени длѣжности
и най-сѣтѣ «природата» (длѣжности къмъ жи-
вотнитѣ).

Ще приведа като примѣръ разработката на
едно стихотворение въ образователното училище
върху толерантността отъ прочутия френски
писател-поетъ Ламартинъ, разказано му отъ
сѣнитъ енорийски селски свещеникъ:

Нещастниятъ разносвачъ (амбулантъ).

Нещастниятъ разносвачъ, укрѣлъ чиналата
[вечеръ]
Никой не желать да тале дѣски за неговия
[ковчегъ],
Ковчегътъ дори откача своитѣ гвоздени
«Евреинъ е, казатъ той, допелъ, не знамъ
[откъдѣ],
Вратъ на нашия Богъ, корото на нѣта земя
[обожавъ],
Тѣлото му ще оскверни трупа на единъ
[християнинъ]:
Да го замъкнемъ като куче къмъ скалиститѣ
[пикнатини].
Кръстътъ не дава никакво прибѣжище на оми,
[както то не вѣрва],
Земята е блатоводена само за нашия кости
Жената на еврейна и неговитѣ малки дѣла
Напразно моимъ милостъ отъ минанитѣ,
И вѣрѣла тѣлото отъ охразата на гѣлата.
Задържаха съ криката плащаницата на мъртвѣна.
Случайно извѣстенъ за този безловѣченъ
[скандалъ],
Азъ се притекохъ и отстранихъ тѣлната
Азъ протегнахъ длѣсѣ си рѣжъ къмъ тѣлата
[на жената],
И напарахъ християнитѣ да се засрамятъ за
[гѣлната дивностъ].
Самъ нѣкъ засраменъ, казахъ за да го погре-
[бѣтъ]
«Отидете да вземете дѣскитѣ отъ чистото
[мѣсто].
Тѣзи дѣ думи бѣлоха достатѣчни, за да ги
укротятъ».

II. 36 б. л. : 5 — 7 б. л. и 1 б. л. остана;
6. л. — 10 л.; 10 л. + 5 л. — 15 л.
III. 15 л. : 5 — 3 л. — 1 б. с. + 7 б. л. +
1. — 173 лв.

865 : 5 — 173 ш.

И тъй се прави сравнение между устното писменото дѣлене, същевременно се съставя правило за писменото дѣлене.

Задачи не сж така забъркани, че да обезпечатъ ученика. Обикновено се взиматъ упражнения отъ индустрията, земедѣлнето, търговията, сетѣ задачи върху височини на планинщини, гъстота или число на народонаселения, върху исторически дати и пр. По такъвъ начинъ дѣтането се свързва отъ една страна съ живота на практическия животъ, а отъ друга — съ географията, историята, геометрията и др. учебни рѣдмети. Съ задачи пъкъ върху възтържването на економията се подпомага общата възпитателна цѣль на основното училище.

За разрѣшение на по-сложни задачи учителятъ срѣдния курсъ употреби следния оригиналенъ пъкъ на разсужденіе: — Прѣдполага се, че задачата е рѣшена, че отговорътъ е полученъ и се разгледа послѣдното дѣйствиє отъ дѣтската верига, която дава отговора, сетѣ прѣдпоставното дѣйствиє и т. н. по даденитъ условия. Втората частъ е естествениятъ пъкъ на извѣщение и рѣшеніе, обратенъ на първия (отъ условията къмъ отговора). Този начинъ се прѣпорѣчва за сложни задачи, кждѣ дѣтската прѣзорливостъ и схващаніе се оказватъ безсилни да схвататъ дѣтската верига отъ последователни и постепени разсуждения и дѣствия, които водятъ къмъ окончателния резултатъ.

3. Матеренъ езикътъ.

Прѣподаването на матерния езикъ се раздѣля на граматика и на изучаване езика.

а) Граматичните упражнения сж подраздѣлени на: 1) срѣжения, 2) анализи и 3) диспозиции.

Срѣженията иматъ за цѣль да оправятъ употреблението на глаголитѣ врѣмена, които сж частно развити въ мѣстния говоръ опитомъ. Анализътъ служи за проверка, дали ученикътъ разбира изученото по граматика.

Диктовката се извършва по следния начинъ: 1) Учителътъ чете текста; 2) Бесѣда върху важни и непознати думи. 3) Той го инкува. 4) Прочита го отново изѣтно. 5) Ученицитѣ прѣсѣждатъ работитѣ си. 6) Учителътъ обръща вниманіето, гдѣто е написана прѣварително дѣтската диктовка. 7) Поправка на орфографитѣ грѣшки въ самитѣ ученици, което често става поспрѣдъ буквуване на думитѣ.

б) *Бликини упражнения и съчинения.* Бликините упражнения се състоятъ:

1) Написване дѣтката да говорятъ правилно и да се изразятъ коректно.
2) Упражнения на дѣтския рѣчникъ: за които ученицитѣ си служатъ съ специаленъ учебникъ, отъ най-разновидни упражнения, за обога-

тяване дѣтския говоръ съ нови непознати думи, така изобилни въ френския езикъ. Тамъ ученицитѣ намиратъ фрази, кждѣто липсва извѣстна дума, която ученицитѣ трѣбва да намиратъ прѣдъ размишление; група отъ думи синоними или омоними; група отъ думи съ еднакъвъ коренъ; изясненіе на рѣдки и непознати думи и пр.

3) Тякуване на извѣстни текстове: а) непознати думи; б) фигуративни изразения.

4) Рѣширането на общитѣ тенденции или основни идеи.

5) Устно и писмено изразяване на свързани идеи върху извѣстенъ прѣдметъ.

6) Съчинения. Методътъ, по който се водятъ тези писмени упражнения, се подраздѣля на: а) работа за изясняване на идеи; б) — тѣхното разположение; в) — тѣхното изразяване.

Примѣръ. *Сонетъ поуп.* Методическа единица: Историята на едно писменино зърно. Прѣварително урокъ за извѣстната е изработенъ въ специалния часъ по прѣдметно обучение.

Цѣль. — Писменното и изложение.

Методъ. I. Изясняване на идеи: Дѣтката, подтикнати прѣдъ умѣстни въпроси на учителя, изясняватъ главнитѣ точки, които се написватъ на таблицата.

Разработване на бѣжитѣ; оране; сѣене; сочене; трѣва — сѣмена; жѣне; косачъ; жетварки; шумно вършиба; воденичаръ; водениченъ камѣкъ; хлѣбаръ; поиви; поивъ.

II. Прѣждане горнитѣ мисли въ една послѣдователна система. Кждѣ учителътъ обръща тѣската, гдѣто самичкъ е написалъ прѣварително плана на съчиненіето:

- 1) Сѣене въ приготвената разорана почва.
- 2) Соченъ клѣсъ — слама.

- 3) Жѣне жетвари, вързачи и снопе.
- 4) Вършиба.

- 5) Мѣне
- 6) Хлѣбаръ.
- 7) Хлѣбъ.

III. Съставяне на кжди фрази, повтаряни въ хоръ, за изразение на мислитѣ: а) поотдѣлно; б) цялото.

IV. Прочитане на единъ образецъ върху същата тема и изѣтъ.

V. Писмено изложение на черновитѣ тетрадки.

VI. Повърхностна поправка на неправилнитѣ изразения.

VII. Прѣписване на чиститѣ тетрадки.

Практикуванитѣ съчинения сж разнообразни: описанія, извѣстия, описанія, исторични и научни изложения, развитіе на извѣстна послѣдствителна мисль и пр.

Всѣкога учителътъ изисква съвѣтъ кжди изреченіе и изложение на мислитѣ така, както дохождатъ на умъ на дѣтето, съгласно законитѣ на асоциацията, но които същевременно се оглеждатъ къмъ прѣмета на урокъ. Ще приведа още единъ примѣръ за възникване на извѣстни разказъ по картини, които се сведе въ долнитѣ точки:

- 1) Иванъ е мързеливъ;
- 2) Той е закачка;
- 3) Той фърга камъне;
- 4) Той е бруталенъ;
- 5) Той е начумеренъ;
- 6) Той е крадецъ на овощия.

Слѣдъ това учителъта пита. Защо е закачка? Защо фърга камъни? и пр. Изясни думата бруталностъ. Въ бесѣдата си всѣкога употребява остроумия и умѣстни хитри шегги. Сетнѣ наведе дѣцата да разбератъ, че тѣзи качества на Ивана сж свързани съгласно поведението му: а) въ училището, б) на двора, в) на улицата и г) вжъщи.

Понеже тука моралътъ е негативенъ, учителъта прибави, че между хилядитѣ дѣца, които той познава, само «едно единичко» дѣте видѣлъ да прилича на Ивана и сѣтнѣ разказа неговия печаленъ край.

«Азъ не вѣрвамъ, прибави той, да има подобни дѣца между васъ и затова ви поздравявамъ». — При изложението на мислитѣ той даде пълненъ просторъ и свобода на дѣтското въображение. Сполучливитѣ отговори се научаватъ изустъ. Слѣдъ това се прочете единъ учителенъ образецъ на съчинение, подиръ което ученицитѣ написаха съчинението на черновитѣ си тетрадки. Въ начало учителъта не поправя поотдѣлно дѣтскитѣ съчинения, а само общо указва грѣшкитѣ имъ. Изобщо учителитѣ смѣтатъ съчиненията за много трудни и несполучливи за дѣтскитѣ сили. Обаче най-главното заблуждение е, че идеалътъ на всѣки учителъ е писане безъ орфографни грѣшки.

Въ резюме намирамъ, че всички езиковни упражнения се състоятъ въ диктовката и че другитѣ видове упражнения фигурирагъ извънредно рѣдко, само за форма и за да се каже, че ученицитѣ сж правили упражнения за писмено излагане на мислитѣ.

При все това, у насъ, толкозь по-вече, че дѣцата не минаватъ прѣдварително прѣзъ дѣтскитѣ училища и едва могатъ да пишатъ известни думи самостоятелно, намирамъ, че мечтаене за сложни съчинения е невъзможно и че диктовката и прѣписването сж необходими.

4. Четене.

Особено първата учебна година методата на този учебенъ предметъ не прилича ни най-малко на нашата. Прѣдварителнитѣ упражнения за анализъ на изречението, думата или слога, се не практикуватъ. Причината е, че по-вечето отъ дѣцата сж вече изучили буквитѣ въ дѣтскитѣ училища, а нѣкои дори умѣятъ вече и да четатъ. Методата на обучението е буквуване и директно сливане (р—а—ра, г—е—ге и т. н.). При изучаването на всѣка съгласна буква се правятъ упражнения въ изговарянето на 12 разни слога: I. Съгласната послѣдвана отъ гласнитѣ а, е, i, o, ou, u, които се взиматъ прѣдварително въ началото на учебната година, та се изговарятъ словетѣ: ра,

ре, рі, ро, rou, ри, и II. горнитѣ 6 гласвани отъ съгласната: ар, ер, ір, ор, оу, това се четатъ думи и изречения. Понеже четенето на френски, особено букви не се срѣщатъ въ нашия езикъ, чението въ първоначалнитѣ упражнения нѣто сж специални за този езикъ.

Обикновено прѣди откриването на се прѣглежда нѣкоя изучена и подобна (=h, o=c и пр.). При това се слѣдъ тенденция за възбуждане интересъ. Учителъта, за да обърне внимание з и правилно писане буквата «d», изпис като човѣшка глава, а камшичето като объясни, че онѣзи, които разширява камшичето, рисуватъ единъ грозенъ и вѣкъ . . . (обща живостъ!) . . .

Още отъ първата година се обърща внимание на естетическото четене. I се паизустяване добри избрани стихъ (по едно само всѣки мѣсець) и на хутишки въ проза; примѣръ:

Велинитѣ хора.

Велики хора не сж всѣкога тѣзи, направили своето отечество по-много по-богато или по-въоръжено противъ или природнитѣ опустошения. Има и за да бждемъ добри французи: като даме нашата земя съ оръжие, но тоя я обогатяваме съ научни открития и стрийлни изнамирания. Още можемъ велики, като събуждаме у съграждани велики и добри чувства; можемъ и такива, като обичаме малкитѣ, слабитѣ нещастнитѣ; можемъ най-сетнѣ да сж като принасяме съ търпѣние тяжеститѣ.

При разработката на горното четенъ стъжни по сжщитѣ точки, които нагорѣ при разработката на стихотворенъ шастния амбулантъ». Съ изключение IV.—гдѣто дѣцата се приведохъ да раз всички граждани на една земя могатъ могнатъ за нейното величие, че можлични начини да се помага на отечест не сж велики хора само завоевателитѣ леонъ), ами всѣки смиренъ ратникъ човѣшкия и народенъ прогресъ въ вс посоки.

Б. Краснописъ.

Ученицитѣ се ръководятъ по печати което е необходимо за слѣтитѣ отдѣли учителъта нѣма врѣме да пише всичко и

Методъ. 1) Четене на буквитѣ и думи се пишатъ, 2) Изложение на прѣдъ краснописане, 3) Упжтвания за държ лото и пр. 4) Непосрѣдствена поправка чинъ на забѣлѣзанитѣ грѣшки и 5) З грѣшки—общо обяснение и поправка ната дѣска.

6. География.

онята е най-заемарен въ методично предмет. Почватъ съ земното кълбо, вода, частитъ на сѣта, Франция и т. н. (анатиченъ наученъ учебенъ път) първото отделение се представя хартиини карти, следатъ, рисунатъ, но абсолютно не разбиратъ. На въпроса мнѣ ли по-прѣ — приживантъ или монтаньската отговориха, че първитъ сж по-вистъ, небето, въ въздуха, което дока на, че представяватъ картата въ хоризонтално, а въ отвѣсно? Класнитъ стои сж въ припичени съ географически хартии отделение, обаче, една учителка употреби дубовъ отъ островитански карти на планини, пейзажи за обяснение и оживяване картата. (Прим. върху котелото, постави фотографическата му снимка и все това мога да кажа, че се изучава една география. По този предметъ се дава 1. названия на разни части отъ сферата; 2. картография, която поставя различни знакове тѣзи части въ сжния, който тѣ се срънать върху земната сфера и 3. описателна частъ, прѣзъ която се схваща да оживи тѣзи символи и да прѣзъ въображението символизируютъ реалността. Най-голямо внимание да на економическата география (изучаватъ, сѣбостенитъ и пр.).

7. История.

Тя разказва по единъ какъ и ясенъ езикъ, което е сжществуено въ урока. Това кара ученицитъ да четатъ съ интересъ, което има връзка съ урока и да въпроси се учирва, че четенето е въ урока приносътъ потъ не само относно изучаването на историческата наука, но и относително на разсъждава и способността на ученика.

Учителятъ не се стареа да прѣрупа дати, названия и имена, но лирически изтъ на солидарността, които свързва поколения съ бжжитъ и се стареа, че досегашниятъ сравнително по-оптималенъ строй се дължи на редъ на и борби на нашитъ прѣшестествена грамадна роля на общонародване, което избухва въ кърватни револуции не е удовлетворено отъ сжществува. Обаче не е дадена изключителна роля на истинния методъ, и историческитъ сѣбостенитъ се разглеждатъ като резултатъ отъ физическитъ условия, нравитъ, духътъ на обитателствата отъ една страна, а отъ друга — да влияе на личността (исторически дѣйстви). По такъв начинъ главни интереса за разбиране историята (истиненъ и идеалистиченъ) сж еднакво

застапенно и примирени, за биографичниятъ методъ не е свършено изяснен. Локалната история не е прѣобразена, а историческитъ аспекти се употребяватъ като подстава за възбуждане на интереса. Обучението върви концентрически и е свързано съ географията.

8. Естествознание.

Новитъ интереси относно метода на естествознанието не сж тропикнали. Обучението се води по Либеновия методъ (срочно се съблюдава класификацията на ролите, видове и пр.). При все това не сж обща практиката съ методическа единия характеристика на агититъ, макаръ сѣтата по хоспиталитъ направителстванна зависимостъ между неохолнитъ условия за животъ на личнитъ и развитието на тржната кость, човка, лицева и дихателна система и пр.

Извънредни особености въ обучението по физика, гимнастика и ржжна работа не намѣрихъ. Върху тѣзи прѣмети ще се простира по-нашироко въ идущитъ ми рапорти.

9. Рисуване.

Свободно (предметно) рисуване прѣобладва въ дѣтскитъ училища и въ приготвителнитъ курсове, обаче въ нѣкои основни училища нѣкои отъ часоветъ за геометрическо рисуване сж посветени на предметното рисуване; по такъв начинъ, че и двата вида върятъ паралелно. Общата тенденция на учителитъ е за ограничаване на геометрическото рисуване и по-честото рисуване на природни прѣмети.

Съ това свършвамъ за учебнитъ прѣмети

Е. Задължителни тетради.

Междо задължителнитъ тетради, които намирамъ извънредно полезни за изследване въ личнитъ училища, сж:

I. Cahier de roulement, само една обща за всички ученици тетрадка, която се дава въ училищната архива и гдето всѣки ученикъ по редъ пише всѣки писмени класни работи въ продължение само на една дѣнь. Прѣимущества: 1. развива дисциплината и усърдието у ученицитъ; 2. служи за прѣметъ на пълната учителска работа въ продължение на годината; 3. е исторически документъ за вървежа на учебнитъ занятия прѣзъ пълната учебна година; 4. служи за оценка на успѣха отъ учителитъ, инспекторъ.

II. Cahier mensuel (мѣсечна тетрадка). Тя се притежва отъ всѣки ученикъ поотделно. Въ нея всѣки единъ пише само първото упрежение въ мѣсечна по всѣки прѣметъ. Така шото на края на годината тя съдържа 12 урока отъ всѣки учебенъ прѣметъ. Прѣимущества: развива усърдието у ученика, 2. върбидна неговата воля понеже поставяетъ предъ него какъ всѣки мѣсечъ той прѣвѣтъ личнитъ прогресъ, който го окуражава и радва.

Ж. Взаплатни учебници.

Не считамъ за излишно за спомена, че почти всички учебници и основното училище се набавятъ безплатно отъ общината, така щото дѣцата нѣмагъ нужда да ги купуватъ. Тази мѣрка е по-вече необходима за насъ, понеже сиромашията е по-голяма и нуждата отъ образование не е свързана отъ родителите, които често прѣпочитатъ да направятъ нищожената економия отъ 10—15 л., отколкото да изпращатъ дѣцата си въ училище.

3. Седмично разпрѣдѣление на уроцитѣ.

Всѣдневните занятия почватъ сутринъ въ 8 ч. и прѣдъ до 12 часа, а подиръ обѣдъ отъ 1 ч. 30 м. до 4 ч. 30 м., обѣдъ общината дава извѣстно добавочно въ награждение на учителитѣ, срѣщу което постѣднитѣ надзирагъ до 5 ч. 30 м. веч. Седмичното разпрѣдѣление е почти еднообразно за всѣки день:

Сутринъ. Отъ 8 ч. — 8 ч. 30 м. правоучение или гражданска наука, отъ 8 ч. 30 м. — 9 ч. диктовка и различни езикови упражнения, отъ 9 ч. — 9 ч. 45 минути, история или естеств. науки; отъ 9 ч. 45 м. — 10 ч. почивка; 10 ч. — 10 ч. 30 м. поправка на писменитѣ работи, 10 ч. — 11 ч. писане; 11 ч. — 12 рисуване.

Поудиръ обѣдъ. 1 ч. 30 м. — 2 ч. 30 м. география вторникъ — граматика и служба гимнастика, 2 ч. 30 м. поправка на писменитѣ упражнения по география история и пр.; 3 ч. — 3 ч. 15 м. почивка, 3 ч. 15 м. — 4 ч. четене, а само вторникъ съчинение и поелѣта поправка, 4 ч. 30 м. — 5 ч. 30 м. почивка и наизоръ.

Четвъртъкъ и петтъ сж ваканционни дни за по пивка.

IV. Заключение.

Накрай, за да илюстрирамъ уважението и стрѣмленieto въ училището къмъ цѣльта за демократично възпитание, ще цитирамъ долнитѣ числа, взети изъ официаленъ източникъ:

«Обучение безъ възпитание е неспособно да вои индивида къмъ желанието и реализирането на доброто. То е едно оръжие токова застрашително въ ржцѣ на развращения и безхарак-

теренъ човѣкъ, колкото е полезно въ ржцѣ на оми, комуто сѣрце изто отъ чувствата, които образуватъ на морала. Пази бже отъ образователници! Той е зѣръ надъ звѣрство, той ще надвине и тигра, фурия. Цѣло не е въ състояние да зацѣло съ силата на знанията, които прѣодолеа надъ всичко.»

Единъ учителъ по поводъ на нареджаното отъ мене мѣсто, какво може да възпитава, ми отговори:

«Ако ние бѣме вътрѣсти, че то моментално бихме афоресали ученици, бихме намразили извѣстна работа.»

Въобщие учителътъ е за ученици, любима и грижлива баща, та особено класове сж прѣобразени въ любима, които сладката и утѣшителна гласава дѣтския интелектъ и сѣрце, и зирани отъ моралитѣ и физически.

Изгнана вече времѣната на развращаване въ училището, сладката образованието само на принципите, отнасяне съ науката прѣвръщане въ гуално слабѣе и «несвършени» дѣла на «сърсени народъ» и «грубави». Висшитѣ прѣдставители на «френската» въ своята велика мисия прѣскачатъ и цѣлъ лажъ на образованието прѣвръщатъ грижи къмъ педагогическото, именно за тази послѣдна категория ренитѣ дѣла.

Въ основното училище отживѣлителни правила сж замѣтени съ въ на сѣрцето. То не се занимава съ на учени съ прѣвръщено остроумие, а на хора, които любягъ и които е ръководатъ върѣдъ този свѣтъ на на животински интереси, върѣдъ пирити и подлости отъ величитѣ и солидарността.

То се стрѣми, щото върѣдъ бѣ борби на човѣшкия стонъ, бѣ еления сѣбло да противопоставятъ върховенъ и величественъ темъ на народъ, деизъ и на нашето състояние. «Единъ за всички и всички за е-



ното образование въ Бавария и уредбата на педагогическото училище въ Вюрцбургъ.

Отъ Д. Икономовъ,

учителъ въ лонското педагогическо училище.¹⁾

I. Общи бѣлѣнки.

Всичко двѣ уговорки, за да бѣждѣ разбираиъ. Подъ горния обемъ не намиратъ мѣсто само ония бѣлѣжки, сѣ връзка съ уредбата на основнитѣ, недѣлнитѣ и допълнителнитѣ училища послѣ за моята най-специална работа на педагогическото училище. Вистия си бѣлѣжки повече основното не въ едно окръжие — Унтерфранкенъ. Забѣлѣжки, че често сжществуватъ макаръ и несжществени, въ отдѣлния.

процента на грамотнитѣ сждимъ за напрътъкъ на единъ народъ, то бжможе да се гордѣе. Тѣи, по думитѣ, ра на просвѣтата въ камарата, като въ умствено и физически неспособување дѣла, процентътъ на тѣи, които даватъ основното училище, е двардѣ. а въ нѣкои окръжия почти несжществува. Принципатъ на задължителното учение е установенъ още отъ 18. столѣтието сж всички тѣи бѣ въ разлика на изповѣдане и народност, навършили. Не сж изключени дори сѣлнитѣ, глухонитѣ. Изключение за първитѣ и втородоколото въ общината имъ или на специални за тѣи нѣкъ учебни заведения кунитѣ, доколкото тѣ не могатъ да помогатъ да върватъ. Траевега на задължително обучение е 10 години. Впрочемъ отъ 7 год., необходими за навършване на курсъ на основното училище, сѣлжителни. Останалитѣ три години естестването на редъ изключения, сѣтакива. Тѣи 3 год. сж оправдани за

посѣщаване недѣлнитѣ и вечернитѣ, или вѣсто тѣхъ допълнителнитѣ училища, идѣто такива има. При все, обаче, не затѣжителниятъ курсъ на основното училище е 7-годишенъ, въ градоветѣ и въ нѣкои тѣвритѣ голѣми села той се продължава съ още една учебна година.

Гратекитѣ и въ по-големитѣ села училища по отношение на нѣкъ и отѣления сж раздѣлени. Останалитѣ сѣлки сж сѣлки, по все рѣко е единъ учителъ за всички отѣления. Нѣкоупогрѣбимото сѣване е това на двѣ учебни години въ едно отѣление. То е тѣи: първата учебна година е самостоятелна, втората и третата образуватъ I. отѣление, четвъртата и петата — II. отѣление, шестата и седмата — III. отѣление. Нека забѣлѣжа, че сѣрѣманието на учителството е прѣмхването на тона «необходимо» зѣо. За сѣлки учителя едно отѣление — това е девизътъ.

По разпрѣдѣление на учебната материя баварскитѣ първа до четвърта учебни години почти съпадатъ съ нашитѣ I—IV. отѣление. Останалитѣ три учебни години обаче, обематъ по-малко учебни прѣдмети отъ I—III. класове у насъ. За забѣлѣжане е разпрѣдѣлението на езиковото обучение. Вънъ отъ часоветѣ за четене, граматика и писане, има и специални такива за правописъ и съчинение. Красн писанъ тожѣ е причисленъ къмъ езиковото обучение. Геометрията, като самостоятеленъ учебенъ прѣдметъ, липсва — изучава се въ връзка съ смѣтането.

Тѣи интересни обстоятелства. Въ програмата на основното училище е указана не само материята, но и доста подробни методични указания къмъ нея. Тѣ сж незабѣлѣжителни, по сж отъ такъвъ характеръ, че не могатъ да бждатъ прѣнебрѣгнати. Друго. Въ дисциплинарния правилникъ бжтъ, макаръ и съ много, указания, сѣтокусимъ. Прѣму десѣто въ тѣи случаи има глѣката прѣлика. Въ сѣлскитѣ училища обаче, нѣвъ много нѣтътѣ квартирни прѣлика бжтъ — това и въ мое присѣствие е бжло —

¹⁾ Издаванъ съ заглавие № 1882 отъ 27. сеп. 1902 год.

се упражнява безъ огледъ на забѣлѣжки и ограничения.

Недѣлнитѣ и празнични училища иматъ за цѣль да затвърдятъ, разпирятъ и допълнятъ материята, изучена въ основното училище. Въ тѣхъ сж застъпени почти сѣщитѣ учебни прѣдмети, каквито и въ основното училище. Притурени сж земледѣлие, гражданско учение, земледѣлческо и търговско счетоводство и книговодство. Обучението трае обикновено два часа — отъ 11—1 прѣдн обѣдъ.

По указание отъ министерството нѣколко думи повече и за

2. Допълнителнитѣ училища (Fortbildungsschulen).

Развитието на индустрията, рационалното об- работване на земята, работата въ по-едритѣ занаятчийски производства, по-развититѣ търговски сношения изискватъ работни елементи, които вѣнъ отъ механичната сила да влагатъ и нѣщо умствено за по-голяма продуктивностъ. Тая нужда е създавала тъй нареченитѣ допълнителни училища. Тѣ сж учебни заведения, въ които младежите, свършили курса на основното училище, се подготвяватъ за похватностъ и познания, необходими за бждната имъ вѣроятна професия. Материята въ тия училища е разпрѣдѣлена на два главни отдѣла: общъ теоретиченъ, изучаванъ прѣзъ първата учебна година, и специаленъ практически, насоченъ къмъ похватността на професията. Тоя втори отдѣлъ се изучава въ последнитѣ двѣ, отъ цѣлия тригодишенъ курсъ на тия училища, години. Допълнителни училища има главно три вида: земледѣлчески, търговски и занаятчийски. Тия послѣднитѣ отъ своя страна се разпадатъ на толкова и такива, колкото и каквито занятия за бждността на ученицитѣ сж застъпени. Често тия училища сж само отдѣлни отъ обикновенитѣ реални училища, но по-често тѣ сж самостоятелни. Обучението е задължително прѣзъ цѣлитѣ три години; задължително разбираемо за тия, които сж свършили курса на основното училище и не посѣщаватъ недѣлнитѣ и празнични училища. Учебнитѣ занятия сж обикновено вечерно врѣме, 2—3 пѣти въ седмицата. Учителскитѣ персоналъ се вербува отъ основното и сръднокласно учителство при допълнително възпажжение и отъ специални за тая цѣль учители-майстори, подготвени чрѣзъ курсове и командировки. Съобразно съ обстоятелството, да ли въ една областъ повече индустрия, земледѣлие или търговия е развита, се уреждатъ и съотвѣтни допълнителни училища.

3. Уредба на педагогическото училище.

Петъ минути на изтокъ отъ града е зданието на педагогическото училище. Това е една колкото солидна, толкова и красива постройка, по-гълнала за напавата си единъ милионъ лева.

Училището е двуетажно, построено пр а до това врѣме, въ 128-годишното си ване, семинарътъ е билъ въ самия град ниятъ разрѣзъ на зданието подобава и печатна буква Е, отвѣсната линия на к ната постройка; раменѣтъ на буква сж двѣтъ крила на зданието, а езичет е солидни гимнастически салонъ и (сжщото. На красивата външностъ на напълно подхожда доброто вжтрѣше дѣление. Дѣсната частъ и крило на училището за упражнение — образцо лице, както му казваме ние, вѣроят голѣма скромностъ. Лѣвата частъ и залитѣ за ядене на ученицитѣ — уч интернатъ. Въ първия етажъ сж двѣт занимания и класнитѣ стаи. Дѣсното сжщия етажъ е директората и квар директора, а въ лѣвото крило сж 10 въ всѣка отъ който има оргелъ, пиано, клавиръ или цигулки за занимание. Е етажъ сж спалнитѣ стаи на ученицит мата помощникъ-учители-надзиратели щето на замѣстникъ директора. Цѣло се отоплява съ пара и освѣтлява съ в газъ. Прѣдъ училището има двѣ кра сади, а задъ него хубава градина съ хубави цвѣта и съблазнителни плодове

Педагогическото училище — учителс минаръ, както му казватъ нѣмцитѣ — е д По педагогична учебна материя тия подхождатъ на нашитѣ III. и IV. курс бжде приетъ за ученикъ въ семинара, и трѣбва да е свършилъ успѣшно курс ното училище, 3-годишния курсъ на чениитѣ педагогически препарандии, да и да е издържалъ успѣшенъ конкурсъ Тоя послѣдниятъ е по главнитѣ прѣдме изучаватъ въ препарандиитѣ. — Упомена парандии сж прѣдучилища на педагог училища. Въ тѣхъ сж застъпени прѣ. общообразователна цѣль. Обикновено малки градове въ околността на града, е самото педагогическо училище. Тов телство, безпорно, дава възможностъ и младежи да се сдобиятъ съ педагогичес зование.

Семинарската учебна година започв септемврий и свършва на 14. юлий. Го голѣми ваканции сж три: тая за коледа, и и св. духъ. Първата трае 9 дни, втора третата 4. Редътъ при учебното и свобод е опрѣдѣленъ съ специални правилници свободното врѣме е не толкова интерес гиятъ за учебното врѣме е обикновена у програма.

Образцовото училище е седмогодише То е слѣто. I. II. и III. отдѣление въ а IV. V. VI. и VII. въ друга. Всѣко отъ отдѣления си има специаленъ образцовъ Само Законъ Божи, гимнастика и лѣс рото слѣто и Законъ Боже въ първо отдѣление сж заети отъ учителите

и на отдѣленията е двойно: ситниче по работа съ едно отъ тѣхъ, когато иматъ тихи занятия. Обикновено при тихи прѣдмети материята се сива. То е принципътъ отъ всичкитѣ отдѣления учители сива материя при особенъ намекъ на нея отъ нея. Следната година се изучава тая материя при намекъ на друга частъ, тъй че, колкото отдѣления сж, стѣни, години се учи тая материя и на толкова прави по-обстойно изучаване. По таквъ така упоменатото първо сиване. Второто просто и познато — не се нуждале отъ сиване. Често, когато учителятъ работи едно отдѣление, другитѣ отдѣления тихи занятия въ тѣхъ нарѣчени въ сѣстѣ на тихитѣ, и то всѣкога подъ надзора и съвета на учениктѣ отъ курсоветѣ. Учебни задачи, застъпени въ образцовото училище, указани за основното училище. За не спомена и тукъ, че, въпрѣки малки способности на учителитѣ, въпрѣки хоспитиранитѣ, ако е много казано възможна, боятъ въ значителна доза не бѣтъ.

Тѣ прѣдмети въ семинара сж застъпени въ едно число часове:

Прѣдмети	часове	
	1	2
Грѣция	4	4
Латинка ¹⁾	—	—
Хоспитиране	2	2
Язични изпити	4	4
Язични изпити по групово изучаване	2	1
Математика	3	3
Физика и Химия	2 ¹⁾	2
История	2 ¹⁾	2
Грѣция и черковнослужение	1	1
Грѣция	2	2
Грѣция	1	1
Грѣция	—	1
Грѣция (пѣне, диалект, ориент. календаръ, хармония) ¹⁾	9	9
Грѣция	2	2
Грѣция	2	2
Хоспитиране (незадължително) ³⁾	—	2

Въ сѣстѣ седмичнитѣ часове сж много, защото и сжбота подиръ обѣдъ е учебно врѣме. Грѣцията таблица се вижда, че хоспитирането двучасово прѣзъ седмицата за I. и II. курсъ не въ всѣки опрѣдѣленъ за хоспитиране се държи лекция. Отъ тия часове прѣзъ всѣки двѣ седмици е опрѣдѣленъ

и има обяснение на диктата специализирани часове.

Въ по музика сж въ рѣдѣтъ на 3 учители. Много, защото и въ това число сж и сѣдмично — 2 часове, опрѣдѣлени за упражнене, но и въ това число и въ сѣстѣ на хоспитирането е общо за I. и II. курсъ. Незадължително за първа година се вижда.

за теоретично разработка принципа за наследствеността при всички учебни прѣдмети. Това е ученицитѣ отъ I. курсъ. Тоже отъ часоветѣ за хоспитиране въ II. курсъ единъ е, както то характеризиратъ учителитѣ, частъ за външно безъ наличностъ на обекта при обучаване — ученицитѣ. Той, тукъ, намира въ мѣсто обяснение за такова или иначе постигане при хоспитирането или, която не се хоспитирано, лекция; приспособението на разнитѣ учебни прѣдмети при опрѣдѣлитѣ методически единици; психологични и логични моменти при разработката на дадена лекция и пр. Тия часове, както и часоветѣ за хоспитирането, сж прѣдставени на образцовитѣ учители. Методичната работа, обаче, на образовитѣ учители е въ единствѣ съ теоретично разработенитѣ дидактически и методични принципи отъ страна на учителя педагога. Характерно е това, че по нѣкои прѣдмети, по които има пълно методично единомислие между прѣподавателитѣ по методика и образовитѣ учители, по първитѣ сж се наема съ хоспитирането на лекциитѣ по тѣхъ. По тая начинъ, боятъ да се застъпя образовитѣ учители да работи тъй, както не мисли за добръ, се дава възможностъ и на другитѣ да прокара своето разбиране.

Постановката на училищната практика е сѣвършено различна отъ тая у насъ. Специално по програмата часъ за нея има, защото и въ частъ може да бѣже и частъ по практика. Лекции държатъ ученицитѣ отъ втория курсъ прѣзъ пѣлата учебна година, а тѣ отъ I. курсъ само отъ великденъ до края на годината. 4 ученика въ едното сѣсто и 4 въ другото сж въ единствѣ въ образцовото училище. Кои сж тия ученици, това е опрѣдѣлено отъ мѣсенъ по-рано. Опрѣдѣлено имъ е тоже и лекциитѣ, които не държатъ и въ кой частъ. Двамата отъ ученицитѣ обработватъ обстоятелствено и самостоятелно една лекция, а другитѣ двама друга. На тѣхъ отъ първи курсъ лекциитѣ се корригира прѣзъ държането имъ, а на тѣхъ отъ втори курсъ се дава възможностъ да проявятъ самостоятелна самостоятелностъ, въ замѣна на което имъ, и боятъ въ всичката отговорностъ при критиката сѣзъ лекцията. Отъ двамата, обработили една и сѣзъ лекция ситничесъ по назидателно дѣла, а другиятъ продължава прѣподаването. Вториятъ, обаче, ученикъ може да се откаже отъ продължението и да почне на ново, пѣно, което при добрата подготовка на ученицитѣ при държането на лекцията рѣдко се случва. Сѣзъ свършване на прѣподаването практиката на ученици диктата основане на стореното отъ тѣхъ прѣзъ прѣме на траенето му, на отклоненията отъ преподаванитѣ и указватъ на грѣшкитѣ си. Другаритѣ имъ указватъ на възможно по добро постигане и на сторенитѣ грѣшки. Сѣзъ това образовитѣ учители изказва върѣнieto си за лекцията и по таквъ начинъ се и опрѣдѣля критиката на нея. Учебната практика е прѣдставена на образовитѣ учители. Само по прѣдметитѣ, законъ Божий, гимнастика и пѣне се поимъ отъ съотвѣтнитѣ

семинарски преподаватели. Часове за конференции и обща практика няма по простата причина, че общият, като у нас, практически преподавания тука липсват.

Педагогическите учебни предмети въ курсовете по обемъ и методична разработка сж застъпени по начинъ указанъ по-долу. Въ I. курсъ се изучава психология, възпитание, дидактика и методиката на нагледното обучение. Въ втория курсъ специална методика на огланални предмети и история на педагогиката. При разработката на материята по психология и възпитанието има се предъ видъ всъкога мѣстото при различните учебни предмети и моментите при отделните методически единици, тѣто тая материя може да има приспособение. Напр. при урокъ по психология за сжжденията и умозаключенията се разглежда, какъ и по какъвъ методиченъ начинъ се идва до тѣхъ, при кой моментъ отъ развитието на методическата единица проблѣсватъ и най-послѣ кога и по какъвъ начинъ могатъ да бъдатъ тѣ правилни. Нахълтва се значи въ областта на психологията, възпитането, дидактиката и специалната методика. Сжщото това и при изучаването на методиката, дидактиката дори и при история на педагогията. Изобщо принципътъ е да има възможна най-голяма връзка и послѣдователност между всички педагогични учебни предмети. Въ висша степенъ благоприятствува на това обстоятелството, че тѣ сж въ ръцѣтъ на единъ учителъ, въ случая на директора. Не безинтересно е и указването на учебния път и форма, по които се работи. За да могатъ семинариститѣ, казва се въ методичните уложвания къмъ програмата за педагогическите училища, да свикнатъ и влѣзатъ въ духа на най-важната учебна форма евристическата, добръ е семинариститѣ да работятъ сами по тая форма. Приятель на това разбиране е директорътъ, който самъ и работеше. И да призная, колкото приятно ме задоволи тая гледка — поблѣлъ старецъ съ дѣца ученици по 18—22 години, толкова и увѣреностъ въ възможността да се работи по нея прилобихъ. И работеше той тѣ не само по педагогическите предмети, предимно мисловни, но и материята по историята на педагогията му се подаваше. Единъ примѣръ за необикновеностъ. Урокътъ е за Дистервега. Показвайки художествено изработения му ликъ, учителътъ пита за тия общепознати мислителъ, педагози или хора на изкуството, които по физиономия приличатъ на Дистервега. Въ числото на изброенитѣ, най-подходящия, посочва се Вагнеръ Рихардъ. Отъ обстоятелството, че нѣкои характерни индивидуални особености могатъ да се четатъ по изразителнитѣ физиономии, отъ една страна, и на физикалитѣ. Витерова съ Дистервега отъ друга, се прѣти заключени за общностъ въ характернитѣ имъ. А и фактически това е вѣрно. Нѣколко думи отъ страна на учителя приурени къмъ това, даватъ почти пълно описание на физическите и душевнитѣ качества на Дистервега. По-назадъ. Отъ съпоставката на клерикалната

реакция въ Прусия прѣзъ врѣмето люциата отъ 48. г. и монархическитѣ на управляващитѣ съ духа на цѣла люциопни дѣйствъ подъ възнянието ската свободна мисль въ сжщото навеждатъ ученицитѣ до разбиране на педагогическо-обществената дѣйностъ, щомъ той се числи къмъ Прибавено къмъ искитото, казано въ Песталоци, дагитѣ и всички други нѣма изъ живота му — даватъ тая постъпване по тая учебна форма и терия, глѣто тая, формата, най-малкъ се приложки. Нѣколко думи и за методичното разбиране и дѣйностъ и образовитѣ учители, до колкото характеристикъ за педагогичния дѣйствующъ въ това училище. Психологията на експериментални основи, разра Wandt и още по-обстойно съ огледъ хичинитѣ процесѣ въ зависимостъ отъ гията на мозъка и нервитѣ, допълненъ Haus'a е принципното съдноване на учители. А естествено отклонението бартоото разбиране на психологията къмъ по-другъ психиченъ, логиченъ и ходъ при обучението. Кадетъ, консекв тидикъ отъ горното психично станое очертание и на по-друго методично при разработката на учебнитѣ арля дѣйнитѣ методични единици. Възмож неговото разбиране, се работи и по Долното сравнение за разбирането нитѣ степени допринася за схващане, отчасти, педагогично-методичната раб

Средъ Дюрнфелдъ.

1. Наблюдение. (Разбиране).

а) Въведение. б) Нагледно познаване.

2. Мислене. (Разработка)

а) Сравнение. б) Схващане

3. Приложение

Средъ Хербертъ и Цалеръ.

1. Анализа на сродитѣ и познати

2. Синтеза — прибавление на новата

3. Ассоциация — свързването на новото между си и съ познатото старо.

4. Система — прилобикъ на понятия законъ.

5. Методъ — приспособение на зѣ упражнение на моженето

Средъ Ринъ.

1. Давање цѣль и подготвление.

2. Изложение на новото

3. Свързване съ подобното и прилож

4. Систематизиране и извличане нововила, закони.

5. Приложение.

Въ семинара се работи.

1. Дѣйностъ на усѣтителитѣ чувства

а) Подготвление. б) Изложение

2. Групиране и нарежданне на тѣма ерѣя.

рояване на изученото.

заметъта в) За разсъдъка.

разване съ подобното и прѣдшеству-

жданне на понятия, правила и основно-
щи мисли
ложение.

вно изложение за методичната работа
лнитѣ прѣдмети въ основното училище,
интересността къмъ нея, стѣтъ прину-
отмина — едно по обемност и друго
какова подходност на това мѣсто.

другитѣ учебни прѣдмети, които се
въ семинара, нѣщо по-особено може
бѣлѣжки за техническитѣ прѣдмети. Му-
рова е сдвали не най-таланитѣ прѣдмети.
посвѣщава толкова часове, колкото на
педагогически прѣдмети последно. Тя
въ числото на главнитѣ прѣдмети. Цѣли
съ ученицитѣ по цигулка, клавиръ и
Теоретичнитѣ имъ познания съ тоже
Натѣ контрапункта работятъ съ такова
актѣво, като едно просто тризвучие.

оржичната работа въвежда се за прѣвъ
година моделирането. Отъ специална
калъ съ прости инструменти ученицитѣ
атъ всевъзможни модели всѣкога по
итѣ гледани прѣдмети. Рисуването е
телно съ свободна рѣзка и всѣкога по
Орнаментитѣ служатъ само за теоре-
иснение.

скиятъ персоналъ брои 10 редовни и 5 из-
учители и лѣкарь. Въ числото на ре-
ж директорытъ и замѣстникътъ му, чети-
тели, специално боравящи въ семинара,
образцови учители съ педагогически ча-
во въ курсоветѣ и двама помощникъ.

Извънреднитѣ сж отъ други училища
нително часово възнаграждение за прѣд-
донто прѣподаватъ въ семинара. Такива
ахъ по френски езикъ, гражданско уче-
инарство, гимнастика и религия за учени-
ни. Училищниятъ лѣкарь е платанъ на
аче той е волнопрактикующъ въ градъ
въ нѣколко общи бѣлѣжки, между които
отъ субективенъ характеръ.

енцирането на общественитѣ отношения
авититѣ страсти дава и по-пълно по-
въ избраната професия. Това важни

както въ областта на материалнитѣ грудни
отношения, така и въ интелектуалнитѣ. Тя,
изключена е, напримѣръ, възможността да се
подготвя единъ младежъ за обработване на земята,
а виѣсто такъвъ да осѣмне единъ денъ като
обработвачъ на дѣтски глави; или при подго-
товка съ св. книги въ черква, да се отзове съ
сѣлтане и читанка въ рѣзка въ училищната стая.
Това пакъ обстоятелство, трайността на про-
фесията, спомага за по-голяма прѣданостъ къмъ
нея и за намаляние на индивидуалното. Тая по-
ложителна страна бѣ за забѣлѣване гукъ.

Поменахъ, че училището е интернатъ. Постѣ-
дицитѣ отъ такова положение сѣвсѣмъ не ми
се виждатъ розови за ученицитѣ. Тѣ правятъ
впечатление на казармени хора. Бѣлѣжни отиже-
натостъ имъ отъ вливието на най-важното
училище — живота. А гѣмко това училище
тряба да познава най-добри единъ народенъ
учителъ. Паралелъ въ това отношение съ нашитѣ
ученици дава ласка за тия последнитѣ.

Не мога да отмина безъ забѣлѣжка, че и прѣ-
калната религиозностъ, гѣй грижливо наслаж-
дана отъ специални духовници, отнема, нѣлѣто
да приурия, за по-голямата будностъ на възна-
танитѣ.

Отношенията между ученицитѣ и учителитѣ
сж такива на подчинения къмъ началството. На-
праздно би се взираше наблюдателтъ за измѣри-
оная обрѣженостъ между тѣхъ, диктувана отъ
педагогични и чисто човѣшки съображения. Ако
се изключи обрѣженостъ на «вис», то често и
учителностъ дори липсва. Справедливостъта то
изисква да признае, че не всички учители имаха
и одобряваха такова държане.

По отношение подготовката на семинариститѣ,
като учители съ методична похватностъ и теоре-
тично разбиране на работата си, семинарътъ без-
спорно постига тая цѣль. Това значи особено при
практиката и критиката.

Оне една бѣлѣжка-впечатление и свършвамъ.
Управата на семинара е изобило централистична.
Директорътъ е съ голѣми права. Въпрѣки това,
той бѣ въ истинския смисълъ на думитѣ —
прѣвъ между равнитѣ. «Тежеше» той дѣйстви-
телно, но не физически, а интелектуално. Тия
нѣколко думи казахъ за неизпитано, може би
сравнение съ това, що често се срѣща у насъ.



Уредба и обучение въ хамбургскитѣ основни училища.

Отъ Н. Овсовъ,

учитель въ София.¹⁾

Со съ търговския напредък на Хамбургъ и напредъкътъ на неговото ло. До прѣдифренско пруската война ната съ хамбургскитѣ основни училища, но слѣдъ нея държавата за увеличава своитѣ народни училища, по-добри и да се грижи за по-добри и, докато станатъ опасна конкуренция и ги принудила да се затворѣ Хамбургъ имал твърдѣ малко чисти и колко забавяници, и колко търлаща и и колко професионални за то държавата не се грижи никакъ то образование, а много малко за то. Силното развитие на търго живото на частната инициатива, къснѣла да отвори търговски училища и и колко професионални за то държавата не се грижи никакъ то образование, а много малко за то. Силното развитие на търго живото на частната инициатива, къснѣла да отвори търговски училища и и колко професионални за то държавата не се грижи никакъ то образование, а много малко за то. Силното развитие на търго живото на частната инициатива, къснѣла да отвори търговски училища и и колко професионални за то държавата не се грижи никакъ то образование, а много малко за то.

Внае, Хамбургъ е свободенъ градъ, да към иѣмския съюзъ. Той се е единъ сенатъ, на чиято страна стои тоа, единъ видъ народно събрание, жда и санкционира прѣдложениѣ отъ опроекти. Верховната учебна властъ е ржцѣтъ на единъ сенаторъ, които инициатива двама началници: единиятъ управя съ законѣде. Де 1141 отъ 21 августъ

за срѣданото, а другиятъ за народното образование. На първия съ подчинени директоритѣ на срѣднитѣ учебни заведения, а на втория околийскитѣ инспектори. Всичкитѣ редовни основни учители следно съ тѣх отъ другитѣ учебни заведения съставляватъ хамбургския училищенъ синодъ. Тоя синодъ се събира на заседания за да предложатъ на властѣта въвеждането на поствителни и иѣрки, които счита за необходими: изменение на учебния планъ, въвеждането на иѣкой новъ прѣметъ или нова метода въ училището, както бѣ съ ржчната работа, новата рисувателна метода и др. т. По таквъ начинъ хамбургското учителско иѣто взема участие въ училищното законодателство на града и следно съ върховната училищна властъ взема участие въ разрѣшението на училищнитѣ въпроси и се грижи за приуспѣването на хамбургскитѣ основни и срѣдни училища. Синодътъ има само съвѣтателенъ гласъ. Той излага своитѣ ржшения следно съ мотивировката имъ на училищната властъ и и моли за по-нататъшно разпорѣждане отъ нейна страна. Ржшенията му трѣбва да очакатъ чакателни.

Въ учебно отношение Хамбургъ е раздѣленъ на квартали (райони), а тѣ на училища. Въ еи кварталъ има по еднѣ околийски училищенъ инспекторъ, а всѣко училище се поѣмава отъ живущитѣ въ околийскитѣ улици и се управлява отъ еднѣвъ учителъ, който трѣбва да е издържкатъ изпитъ за учителъ въ срѣдно училище или въ Прусия. На таквъ изпитъ се доущатъ всички редовни основни учители. Длъжността на главния учителъ е да води всичката прѣписка на училището, да се грижи за реда и чистотата въ него, да дава на дѣцата отпускъ, да ревизира прѣписанитѣ — длъжностъ, каквато иматъ и главнитѣ учители въ България, само че такавитѣ получаватъ по-големо възнаграждение (до 6000 марки годишно) отъ останалитѣ учители (1100 марки годишно). Основнитѣ училища не съ сѣдени, понеже учебниятъ планъ на дѣтскитѣ е различенъ отъ тоя на мъжкитѣ, ала при строеето на зданията се

гледало да се намиратъ и двѣтѣ училища наблизо или едно до друго, та да ходятъ всички дѣца отъ околността на едно и също мѣсто въ училище. Всѣка учебна година съставява единъ учебенъ класъ, раздѣленъ всѣкога на двѣ паралелки поради многото ученици, които посѣщаватъ училището. Задължителността на учението трае осемъ години, ала официалното число на класоветѣ е седмъ. Само при нѣкои училища се намиратъ осемъ класа, послѣдниятъ отъ които се казва «селекта» и се посѣщава само отъ първитѣ петъ ученика на нѣколко училища, които иматъ най-добъръ успѣхъ. Тѣ се събиратъ, докато числото имъ стане достатъчно за образуването на единъ класъ, и се обучаватъ при опрѣдѣлени за тая цѣль народни училища, въ които има «селекта». Останалитѣ ученици повтарятъ още единъ пътъ послѣдното отдѣление, макаръ, че не сж имали слабъ успѣхъ. Сега се проектира основаването на «селекта» при всѣко училище и прѣвръщането на хамбургскитѣ училища въ осмокласни, за да се прѣмахне тази несправедливостъ. Другитѣ дѣца пакъ, които сж повтаряли единъ или нѣколко по-долни класа, напущатъ училището, щомъ изтекать осемтъхъ задължителни години. Тукъ ученикътъ не е задълженъ да прѣкара цѣлия курсъ на народното училище, а да стои осемъ години въ него. Първоначалното обучение не е безплатно. Всѣко дѣте, чийто баща има годишенъ приходъ повече отъ 1200 марки, плаща училищна такса пропорционална на тоя приходъ. Учебнитѣ пособия се раздаватъ още въ началото на годината на дѣцата, и държавата сбира слѣдъ това постепенно паритѣ, похарчени отъ нея за купуването имъ. За редовното посѣщение на училището се грижи пакъ държавата, ала тя прибѣгва съвсѣмъ рѣдко до наказателни мѣрки, защото родителитѣ изпълняватъ най-свѣстно своя дългъ. За отсъствията се държатъ всѣкимѣсечни статистически свѣдѣния. Всѣко дѣте има особена книжка, както въ срѣднитѣ училища у насъ, въ която е записано мѣстото му по успѣхъ и прилежание: дали е първо, второ или послѣдно, наказанията му и причинитѣ имъ, извиненитѣ му и неизвинени отсъствия и поведението му. Книжката се дава на родителя или настойника всѣки мѣсецъ за подписване. Учебната година започва отъ великденъ, а записването на новопостъпнацитѣ отъ ноември. Боятъ не е забраненъ въ училището, обаче, нанесе ли учителтъ нѣкакни тѣлесни поврѣди на ученика, отговоренъ е за послѣднитѣ. Училищнитѣ занятия въ повечето училища траятъ лѣтно врѣме отъ 8 часа сутринъ до 1 часа слѣдъ обѣдъ, а зимно — отъ 9 часа сутринъ до 2 часа слѣдъ обѣдъ. Въ срѣда и сѣбота, както прѣзъ лѣтото, така и прѣзъ зимата, дѣцата иматъ единъ часъ повече. Само въ нѣкои училища изъ по-бѣднитѣ квартали на града обучението бива прѣдобѣдно и слѣдобѣдно както у насъ. Понеже врѣмето, прѣзъ което дѣцата стоятъ въ училище, е много дълго, то имъ е позволено да си носятъ обвита въ книга закуска и да се

хранятъ тамъ. При това тѣ могатъ да срѣщъ 5 стотинки кафе отъ училищъ. Послѣдниятъ живѣе съ цѣлата си фамилия въ училището. Тоя редъ се отразява както върху обучението, така и върху ученици, ала животътъ въ Хамбургъ е така, че другояче не може. Ту английското работно врѣме, и всички ученици и много частни заведения и търговци работятъ както училището.

Стариятъ учителски семинаръ е на Binderstr. 24. Въобще почти всички училища сж нови. Човѣкъ се чуди, какъ хубостъ отвѣтъ и на тѣлото удобствъ. Надали има съврѣменно откритие, блясътъ на физиката или хигиената, въ човѣшкото жилище, което да не е въ тия училища, между които едва намѣрятъ нѣкои по-стари отъ двадеца. Само прѣзъ послѣднитѣ двѣ години дени повече отъ тридесетъ нови училища. Свѣтлина, чистота и редъ обрѣна прѣдъ вниманието на посѣтителя. Семинаръ. Той е екстернатъ. Ученици по домоветѣ си или въ частни квартирѣтъ има шестъ класа: три долни и между които досега се е държалъ изпитъ, щѣ да се изхвърли, и семинарътъ щѣ е уреденъ по саксонски образецъ: шестъ семинарни класа и изпити само за приминара, както въ нашитѣ срѣдни училища, а не по пруски: тритѣ първообразуватъ препарандия, а послѣднитѣ казватъ семинари, като между прѣшнитѣ семинара се държи приемнъ изпитъ. Тиране ходятъ само първитѣ два класа, подава има право само най-горниятъ класъ сж раздѣлени на групи, прѣснатитѣ отдѣления. Тѣ посѣщаватъ редовно, ту другата паралелка на едно отдѣление и присѣдствуватъ на прѣдметъ само по единъ прѣдметъ. Слѣдъ като тоя прѣдметъ нѣколко пѣти, най-често висп отъ семинарния учител по тоя прѣдметъ, почватъ да посѣщаватъ чиято методика учатъ. Къмъ края се позволява и на прѣдпослѣдния класъ подава. Послѣдниятъ класъ е раздѣленъ на колко групи, които прѣподаватъ класове. Единъ семинаристъ води обикновенъ прѣдметъ въ едно и също около три мѣсеца наредъ, за да се отблизо съ материала, що има да въ всички ония упражненія, що сж нѣмататѣшното обучение върху тоя семинара нѣма образцово училище въ сѣбѣ. То е основно народно училище, въ всички други отъ тоя родъ, и не о сж нищо отъ тѣхъ: неговитѣ учители дагогическо образование, управленъ, вентъ учителъ, подчиненъ на семинаръ и подлежи подъ закона за народни училища. Семинарни учители не прѣд

отъ друга необходимостта отъ реформиране и на другитѣ прѣмети въ погледъ на художественото възпитание. Ала нека то не се схваща като изискване да се турне изкуството въ реда на училищнитѣ прѣмети, а като стремѣжъ да се развие продуктивната сила у дѣтето, да се поощри неговата индивидуалност, да се направи отъ малкия едливъ художникъ, то ще рече, да му се даде почувствувано отъ него знание, което е така силно, че може да го подтикне къмъ дѣло, къмъ продуктивностъ. Почувствуваното знание не е вече заетъ прѣметъ, ами приеждане на цѣлата душа, нейно индивидуално съкриване, което то може да изрази било съ думи, било съ картини, тонове или мрамори. Практиката на рисувателната метода доказва навѣрно това, а разяснението и опититѣ го потвърдяватъ.

И наистина, като че разяснението върху рисунането и неговото прилагане дадохъ позволеніе да се изговори за художествено възпитателни идеи и въвеждане на изкуството въ училището, макаръ въ същностъ да не е така, защото още прѣди десетина години въ Хамбургъ се споме нувало вече всичко, само че отъ единични личности. Върху новата метода, появена най-напредъ въ Хамбургъ, сж станали отначало горещи спорове, кръгъ на които бѣ признаването и отъ пруското министерство на просвѣщеніето за официална, а същинитѣ — формиране и разработване на художественитѣ идеи въ областта на възпитанието.

Ала тази метода и досега не е въведена въ всички хамбургски народни училища. Въ нѣкои отъ тѣхъ се рисуватъ още старитѣ рисувателни упражнения на Шуманъ въ начертани на квадратчета тетрадки, както тия по същата у насъ. Прикритициитѣ на старата метода не смятатъ дѣтската рисунка като изразение на дѣтскитѣ прѣдставления за прѣмета, като копие на дѣтската душа, както тия на новата, а като механическа работа, отъ която трѣбва да се изисква точностъ и чистота. Споретѣ тѣхъ, дѣтскитѣ рисунки трѣбватъ да се поправятъ съ линия, пергетъ или друго оръжие, а да се изправятъ грѣшкитѣ и недоразумѣнитѣ имъ. Тамъ трѣбва да остане постоянно въ рѣцѣта на учителя, за да коретира. Правилната и симетрична рисунка е най-добро доказателство за рисувателната способностъ на ученика. Новата насока не така глѣта тѣжестъ на тия нѣща и не разглежда дѣтската рисунка като механическа работа, а като прѣметъ, съ който дѣтето иска да изкаже външо, тия сж монтѣ впечатления за прѣмета, така то виждамъ азъ, така той се рисува въ душата ми, изразъ на който е моята рѣка. Естествено, рисуванитѣ съ свободна рѣка рисунки ще бѣдатъ геометрически невѣрни, ала нека рисуването не се смѣсва съ геометрията, и нѣка тѣ не се измѣрватъ съ линия и пергетъ, защото чистотата на душа не може да се мѣри съ тѣхъ. Мѣръ, нѣщо и тежината съ метъръ. Новата рисувателна метода не започва съ рису-

ването на линии и различни въображѣния, а направо съ прѣмети, близки къмъ които то показва особено инстинктивни, които върхо прилагане на мисленіе. При това, най-първо дѣтето рисува на паметъ. Разбира се, че психологически основания служатъ за ментъ на това схващане. Мислитѣ отначало било по изговения прозъ и въ пѣсъка или чезмѣ не линии, а прѣмети. Той не копира тия обекти, а прѣдставя тѣхъ както си ги вижда, въ нѣкои случаи се намира, че още като въшли въ училището, дѣтето си съ себе си наклонностъ къмъ работата на първото ще бѣде само въ това дѣтско разположение, като то е номѣрно въ въ основа на психологически, както развива напредъ, защо рисунката на дѣтето е само неговия непосредственъ езикъ. Въ единъ той е дори много по-свободенъ, колкото говоритъ съ думи, които не е така лесно, особено при изказване на мислята си за въпроситѣ. Тогава, когато учимъ дѣтето да говори, то поощряваме и когато то учи да не развиваме говора на ученика въ непознати въ него думи и ги учимъ, като той се научи да ги изговори, ами го подбуждаме да изкаже своитѣ думи, да ги разкаже на дѣтски, онака, което той знае. И дѣтски, толкова по-добре. Само дѣтски изрази, макаръ граматически ни сж много по-близки, отколкото въ граматически изказано, ала заучено, което може да се забрави всѣка мисълъ ще заблѣжки изведнѣжъ тога чуждо изречение, и бръчкитѣ по мисленіе мислятъ неговата неприятностъ, защото не дѣтския изразъ на дѣтето, а е друго, когато дѣтето говори. То поощрява или къмъ самостоятелния или го коретира само, или въ единични случаи на дѣтското развитие, а упражнява го наведнѣжъ на рисунката сж дѣтскитѣ рисунки, тѣ не вѣрни и трѣбва да бѣдатъ такива, тѣхъ е вложена още дѣтска способностъ. Може би, учителитѣ не искатъ е искало дѣтето да прѣдстави, не зацита да да разбере она творчество, който се е изигралъ въ душата, мажниятъ отблѣски на картината, което стои прѣдъ учителъ. Но, то хонното и физическото парасиране се получаватъ отъ него не само точни рисунки, и тогава учителитѣ не голѣмо внимание на тия качества, а му се упражнява вече достатъчно денне, а ржката му въ служба въ рамѣ ли дѣтето да рисува само прѣ-

главно е да наблюдава, да внимава, да търси частитѣ, които ни даватъ най-вѣрнитѣ черти чрѣзъ тоя предметъ и да ги извади, както тѣ се виждатъ нему. По такитѣ на учениктѣ, освѣтъ не се учи да гледа, нѣмъ не упражнява ржката си, ами се изучава да бира и изразитѣ чрѣзъ рисунка впечатление на съученика си или на друго, а не самостоятелната творба му позволява да най-широкъ просторъ на творческия си и прави възможно най-интензивното изражение на художественитѣ му дарби. Тая творба е логична съ творбата на художника и се основа съ сжититѣ процесни, както постигнати различни художественитѣ дарби въ ученика и закрѣпва силата, що му спомага за по-добро представяне на обектитѣ. По тая причина художникитѣ сж се застъпили най-много оная рисувателна метода, гдѣ като тѣ сж не сж разбрали значението на онова събитие, се извършва въ човѣшката душа, когато нѣмъ бликатъ свободно всички тѣ усѣщания и еднѣ. Тогана тѣ съвършочава своето внимание значително нѣрѣ самъ себе си и чрѣзъ дѣтско съзерцание си създава нови представи и дава нови изходни точки за по-нагледното състояние. Значи, свободното рисуване освѣтъ и усилва дѣтскитѣ представи, но ги не ограничава. Учениктѣ придобива повече представи, защото той е принуденъ да не минава често покрай предметитѣ. Това се случва, когато се, при истинското представяне на прѣдметъ посредствомъ наблюдението имъ. Новото рисуване започва съ натурата, върху която по-най-голяма важность, слѣдъ това се занимава съ искусството и формитѣ за употребление. Тогана послѣднитѣ сж се развили отъ натурата, а майка и първоизточникъ.

Рисункитѣ на учениктѣ не трѣбва да бъдатъ ни споредъ тѣхната гладкость и правилность, ни споредъ силата на изразенитѣ вѣтрѣшки, нѣмъ проявления на дѣтето, споредъ настроеніе и чувствата, които тѣ ни принасятъ и нѣмъ комбинирането на тоноветѣ, за да се по това настроение и чувства. Особено въ дѣтето изпъква на лице силата на дѣтското чувство и неговото постепенно развитие. Прѣди само мѣсеца Мюнхенскитѣ окръженъ училищенъ инспекторъ Кершеншайнеръ издаде единакъ, въ която съобщава резултатитѣ отъ наблюденията си върху дѣтскитѣ рисунки. Тая книга е изпъстрена съ рисунки, при които се вижда учениктѣ, който ги е работилъ (само името класътъ въ който се намира и общественото жилище, което заематъ родителитѣ му. За да се види по-добре развитието на единъ ученикъ, представени сж послѣдователно нѣколко негови рисунки. Кершеншайнеръ задължилъ подчиненитѣ си учители да му доставятъ дѣтски рисунки, които той прѣглеждалъ у дома си. Повече петстотинти хиляди рисунки сж минали прѣзъ тѣхнитѣ ржци. Той искалъ да види, съ каквитѣ вътъ могатъ да се развиятъ ученишкитѣ на-

блюдения относително тѣхната съзнателность и правилность и въобще, до колко скоро навикни ржката на различнитѣ ученици да се подчинява на оного имъ. Рисункитѣ сж цѣлени съ изобилностьта отъ тънкости тѣ наблюденията и споредъ богатството на изразенитѣ впечатления. Кершеншайнеръ можалъ да забѣлѣжи, какъ нѣкои по-слаби дѣца стигнали и минавали другаритѣ си и какъ отъ нѣкое отначало сж сж безнадежно дѣте е ималъ доста добъръ рисувачъ. Особено се зачудилъ на едно момче, което въ скоро врѣме се усъвършенствувало така, че самъ той при други обстоятелства, едва би повѣрвалъ, какво показанитѣ му отъ друго рисунки отъ два различни, ала близки периода, би принадлежали на единъ и сжшъ ученикъ. Той се заинтересувалъ за него и открилъ, че то живѣе въ сжсѣмъ мизерни условия, че работата, която трѣбвало да извърши въ дома си, прѣчела на училищнитѣ му занятия. Кершеншайнеръ се зачудилъ още повече, когато видѣлъ картината, нарисувана отъ това тринадесетолитно дѣте, която представяла майка му. Това дѣте нарисувало майка си така живо и вѣрно, че картината му, прѣставена въ въпросната книга, прилича по съвършенството си на творенията на великитѣ рисувачи, работени прѣзъ младитѣ имъ години. Той хревилъ на родителитѣ малко по-добъръ животъ и помогналъ на дѣтето да се усъвършенствува и изучи скулптурството. «Че единъ талантъ ще се издигне самъ, въ каквито условия и да бъде поставенъ, казваше единъ отъ Хамбургскитѣ основни учители, когато разглеждалаше горната книга въ едно събрание знаемъ всички, но училището все пакъ не трѣбва да бъде равнодушно къмъ общаващитѣ свои ученици, то трѣбва да биде върху имъ и да ги поощрява. Нека не оставяме геничѣ да ставатъ най-напрѣдъ келнери или пъкъ въ нѣкои случаи да бъдатъ смазани отъ живота, за да не изгубимъ много или всичко отъ онова, което тѣ биха ни дали. Възможность за тѣхното развитие трѣбва да имъ се прѣдставя като се даде широка свобода на тѣхната индивидуальность».

Може сѣмъ да се твърди, че единствената мисль, която занимава по настоящето най-сериозно педагогическата литература въ Германия е: какъ да се нареди обучението, што да не страда дѣтската индивидуальность, дѣтското азъ. Не че тая мисль е нова, ами защото никогда педагогитѣ не сж се залавяли съ такъвъ жаръ за нейното осъществение. Достатъчно е само да се спомене за новата наредба на Манхаймскитѣ основни училища и за художественото възпитание. И дѣтѣ гонятъ една и сжшъ цѣль, само че по различни пътища. Сега всичко, каквото се иска въ областта на обучението, се доказва съ дѣтски работи: иска ли се свободно рисуване — прѣдметнитѣ се нарисувани свободно дѣтски рисунки иска ли се свободни писмени упражнения — прѣдставатъ се такива. Като че духътъ въ психологията: да се обяснява всичко съ физиологическитѣ функции на човѣшкитѣ орга-

отъ друга необходимостта отъ реформиране и на другитѣ прѣмети въ посока на художественото възпитание. Ала нека то не се схваща като изискване да се турне изкуството въ реда на учебнитѣ прѣмети, а като стремежъ да се развие продуктивната сила у дѣтето, да се поопри не оная индивидуалностъ, да се направи отъ малкия единъ художникъ, то ще рече, да му се даде почувствувано отъ него знание, което е така силно, че може да го подтикне къмъ дѣла, къмъ продуктивностъ. Почувстваващото знание не е вече заетъ прѣметъ, ами приеждане на цѣлата душа, нейно индивидуално откриване, което тя може да изрази било съ думи, било съ картини, тонове или мраморъ. Практиката на рисуваната метода доказва наистина това, а разясненията и опититѣ го потвърдяватъ.

И наистина, като че разясненията върху рисуването и истинното прѣпопозаване дадохъ поводъ да се заговорятъ за художествено възпитателни идеи и въвеждане на изкуството въ училището, макаръ въ същностъ да не е така, защото още прѣди десетина години въ Хамбургъ се спомеждало вече всичко, само че отъ етнически личности. Върху новата метода, появена най-напредъ въ Хамбургъ, сѣ стигнали стигнало горещи спорове, кралятъ на които бѣ признаването и отъ пруското министерство на просвѣщеніето за официална, а стигнали — формиране и разработване на художественитѣ идеи въ областта на възпитанието.

Ала тая метода и досега не е въведена въ всички хамбургски народни училища. Въ нѣкои отъ тѣхъ се рисуваатъ още старитѣ рисувателни упражнения на Шульманъ и начертани на квадратчета тетрадки, както тия по смѣтане у насъ. Привърженицитѣ на старата метода не смѣтаатъ дѣтската рисунка като изразение на дѣтскитѣ прѣставления за прѣмета, като копие на дѣтската душа, както тия на новата, а като механическа работа, отъ която трѣбва да се изисква точностъ и чистота. Споретѣ тѣхъ, дѣтскитѣ рисунки трѣбва да се проверятъ съ нивия, пергелъ и и друго оръжие, за да се изиравятъ грѣшките и неуравновѣснитѣ им. Тамъ трѣбва да бѣде постоянно въ рѣцѣта на учителя, за да коригира. Правилната и симетрична рисунка е най-добротъ доказателство за рисувателната способностъ на ученика. Новата насока не дава голяма гледища на тия нѣща и не разглежда дѣтската рисунка като механическа работа, а като прѣметъ, съ който дѣтето иска да изкаже нѣщо: тия сѣ монтѣ впечатления за прѣмета, така го виждамъ азъ, така той се рисува въ душата ми, изразъ на която е моята рѣка. Естествено, рисуванитѣ съ свободна рѣка рисунки ще бѣдатъ геометрически невѣрни, а и нека рисуването не се смѣсва съ геометриятъ, и нѣка тѣ не се измѣрватъ съ линия и пергелъ, защото човѣшката душа не може да се мѣри съ тѣхъ. Дѣтската рисунка и тежината съ метъръ. Новата рисуваната метода не започва съ рису-

ването на линии и различни комбинації, а направо съ прѣмети близки къмъ които то показва особенъ интересъ, които вържатъ принципа на мащабъ. При това, най-първо дѣтето рисува на тамель. Разбира се, че психологически основанията служатъ за ментъ на това схващане. Малкиятъ отначало било на изпозения прѣметъ въ пѣсѣка или земята не линии, а сѣ мѣти. Той не копира тия обекти, а прѣдставя тѣхъ както си ги вижда въ нѣкои случаи се намиратъ отъ. Още като вѣстжи въ училището, дѣтето съ себе си наклонностъ къмъ работата на първото ще бѣде само въ това дѣтско разположение, като то е номѣрно въ въ основа на психологическо, както развива напредъ дѣтската рисунка на дѣтето е естествения непосредственъ езикъ. Въ дѣтски той е дори много по скъпанъ колкото говоретѣ съ думи, които не така лесно, особено при изказване на нията си за изказанетѣ. Тогава, когато когато учивъ дѣтето да говори, тѣхъ постигаваме и когато то учивъ да не развиваме говора на ученика е непознати за него думи и ги учивъ като той се научи да ги изговори, ами го подбуждаме да изкаже съ своитѣ думи, да ги разкаже на дѣтски, онова, което той знае. И дѣтски, толкова по-добре. Съ дѣтски изрази, макаръ граматически ни сѣ много по-брани, отколкото е граматически изказано, ала звучи, което може да се забрави всѣка мисълъ, ще забѣлжи изведнажъ това чуждо изречение, и брѣкитѣ по дѣтето въззаятъ неговата неприятностъ, тронетъ не дѣтския изразъ на дѣтето е драго, когато дѣтето говори. То подбужда или къмъ самостоятелно или го коригира самъ или нѣкъ сивуващи на дѣтското развитие. Дѣтската рисунка то пакъ пакъ на външето ни сѣ дѣтскитѣ рисунки, тѣ сѣ вѣрни и трѣбва да бѣдатъ такъ, тѣхъ е вложена оне дѣтска способностъ. Може би, учителятъ не може да искаю дѣтето да прѣдстави, неопознати да да разбере оня творчество който се е изигралъ въ душата и важниятъ отбѣлжи на книгата въ което стои прѣдъ учителя. По психологическото и физическото нарастване се получаватъ отъ него все по-точни рисунки, и тогава учителятъ да голямо внимание на тия качества, му се упражнява нече достатъчно денне, а рѣкага му въ служба на раме ли дѣтето да рисува само.

се го да наблюдава, да внимава, да търси
итѣ, които въ занаятѣ най-първигѣ хит-
рости на тоя прѣдметъ и да ги изми-
ка, както тѣ се виждатъ нему. По таквъ
начиникъ, освѣтъ че се учи да гледа,
се упражнява ржката си, ами се научава
да изразенитѣ чрѣзъ рисунка впечатле-
ния на събѣтника си или на другото, из-
стоятелната творба му позволява на
широкъ просторъ на творческия си
справи възможно най-интензивното израз-
художественитѣ му дарби. Тая творба
началъ съ творбѣта на художника и се
да съ съжитѣ пропеси, както послѣд-
развива художественитѣ дарби въ въ-
крѣпява силата, що му спомага за по-
прѣдставяне на обектитѣ. По тая при-
ложничитѣ сж се застъпили най-явно
рисувателна метода, тъй като тѣ съ
разбрали значението на онова събитие,
вършва въ човѣшката душа, когато и съ-
тъ свободно всичикитѣ ѣ усѣщания
Тогана тя съръсочава своето внимание
само нрзу сама себе си и чрѣзъ дис-
сершание си създава нови прѣдстави и
нови изходни точки за по-нататъшното
дане. Значи, свободното рисуване освѣтъ
свѣтъ дѣтскитѣ прѣдставления, но ги и
Ученикитѣ придобива повече прѣд-
защото той е принуденъ да не минава
покрай прѣдметитѣ. Това се случва,
се, при истинското прѣдставяне на прѣ-
прѣдметомъ наблюдението имъ. Новото
започва съ натурата, върху която по-
толѣма важность, слѣлъ това се зани-
скусството и формитѣ за употребевие.
ослѣднитѣ сж се развили отъ натурата,
яка и първоизточникъ.

ити на учениците не трябва да бъдат според тяхната гладкост и правилност. Силата на изразените вътрешни, ду- проявления на детето, според настро- чувствата, които ги принасят и комбинирането на тоновете, за да се ва настроение и чувства. Особено въ- то изпъква на лице силата на дѣтското и неговото постепенно развитие. Прѣди мѣсеца Мюнхенският окръженъ учи- нсикторъ Кершенщайнеръ издаде една която съобщава резултатите отъ на- та си върху дѣтскиятъ рисунки. Тя изпъстрена съ рисунки, при които се спикътъ, който ги е работилъ (само името въ който се намира и общественото е, което заематъ родителите му. За да по-добре развитието на единъ ученикъ, ни сж поставявателно нѣколко него и Кершенщайнеръ задължилъ подчини- чители да му доставятъ дѣтски ри- то той прѣглеждалъ у дома си. Пове- ятиятъ хилди рисунки сж минали прѣзъ оцѣ. Той искалъ да види, съ каква жоната да се развиятъ учениците на

блдения относително тѣхната съзнателност и правилност и пообщае, до колко скоро навиква ръката на различните ученици да се подчинява на оного имъ. Рисуванитѣ сѣ ценени съ изобилността отъ тѣкоститѣ въ наблуденията и споредъ богатството на изречениятѣ впечатления. Кершенщайнеръ можалъ да забѣлѣжи, какъ нѣкои по-слаби дѣца стигнали и доминали другаритѣ си и какъ отъ нѣкое отначало съвсѣмъ безнадежно дѣте се изличалъ лоста добъръ рисуначъ. Особено се изчудилъ на едно момче, което въ скоро време се усъвършенствувало така, че самъ той при други обстоятелства, едва би повѣрвалъ, какво показанитѣ му отъ друго рисуки отъ два различни, ала близки периода, би принадлежели на единъ и същъ ученикъ. Той се заинтересувалъ за него и открилъ, че то живѣе въ съвсѣмъ мизерни условия, че работата, която трѣбвало да извършва въ дома си, прѣчела на училищнитѣ му занятия. Кершенщайнеръ се изчудилъ още повече, когато видѣлъ картината, нарисувана отъ това тринадесетгодишно дѣте, която прѣдставявала майка му. Това дѣте нарисувало майка си така живо и истинно, че картината му, прѣдставена въ въпросната книга, прилича по съвършенството си на творенията на великитѣ рисувачи, работени прѣзъ младитѣ имъ години. Той уредилъ на родителитѣ малко по-добъръ животъ и помогналъ на дѣтето да се усъвършенствува и изучи скулптурството. «Че единъ талантъ ще се издигне самъ, въ каквито условия и да бѣде поставенъ, казваше единъ отъ Хамбургскитѣ основни учители, когато разглеждаше горната книга въ едно събрание знаещъ всички, но училицето все пакъ не трѣбва да бѣде равнодушно къмъ общаващитѣ свои ученици, то трѣбва да бѣе върху имъ и да ги поощрява. Нека не оставяме гениитѣ да ставатъ най-напрѣдъ келнери или пъкъ въ нѣкои случаи да бѣдатъ сжзани отъ живота, за да не изгубимъ много или всичко отъ онова, което тѣ биха ни дали. Възможностъ за тѣхното развитие трѣбва да имъ се прѣдставя като се даде широка свобода на тѣхната индивидуалностъ».

Може също да се твърди, че единствената мисъл, която занимава по настоящемъ най-сериозно педагогическата литература въ Германия е какъ да се намери обучението, щото да не страда дѣтската индивидуалностъ, дѣтското изъ. Не че тая мисъл е нова, ами защото никога педагозите не сж се залавяли съ такъвъ жаръ за нейното осъществение. Достатъчно е само да се спомене за новата наредба на Манхаймскигѣ основни училища и за художественото възпитание. И дѣтъ гонитъ една и съща цѣль, само че по различни пътища. Сега всичко, каквото се иска въ областта на обучението, се доказва съ дѣтски работи: иска ли се свободно рисуване — прѣдставятъ се нарисувани свободно дѣтски рисунки, искатъ ли се свободни писмени изразнения — прѣдставятъ се такива. Като че духътъ въ психологията: да се обяснява всичко съ физиологическигѣ функции на мозъчния орга-

низия¹⁾), е нахлулъ толкова силно въ училището, че всичко се подчинява на него; всѣкакви заключенія и разсуждения се взятъ отъ практиката, за да се сформируватъ и оформятъ посетитѣ. По-рано се прилагаше теорията на практика, а сега отъ практиката се взема теорията. Сега всичкитѣ дѣтски работи биватъ изучени всеотрасно и слѣдъ това безпристрастно оценени. Особено се изучаватъ рисункитѣ на първо и второ отделение, отъ които учителятъ се ползува умѣло при нагледното обучение. Тия двѣ отделения рисуватъ на паметъ. Прѣдметътъ за рисуване не имъ се показва никакъ, защото тѣ и да го наблюдаватъ, пакъ ще го нарисуватъ така, както си го прѣдставяватъ: малкото е обзето много повече отъ своитѣ чувства отколкото възрастния.

На дѣцата се раздаватъ бѣли листове, широки около 20, а високи около 25 с. м., раздаватъ имъ се и нѣколко цвѣтни моливи, които учителятъ дази самъ въ опрѣдѣлена за тая цѣль кутия, и, слѣдъ като имъ се кажатъ нѣколко думи, насочени да възбудятъ огънъ аперцепируващи прѣдстави въ тѣхната душа, а най-много радостъ къмъ прѣдстоящата работа, започва се рисуването. Тия думи не биватъ много, но сж наредени и изказани така, че дѣйствиелно побуждатъ дѣтето да работи съ охота. «И коньтъ ходи, както и вие, при обуцаря. Хемъ той не ходи да си кърпи обуцата, ами все да си купува нови. Най-напрѣдъ обуцарьтъ му махва старитѣ, хемъ да видите какъ! и слѣдъ това му обува новитѣ, ала така здраво, че, докато не се сжисатъ, коньтъ не ги събува. Знайте ли, какъ се казва тоя човѣкъ, който продава обуца на коня и какъ той му ги обува? Я ми нарисуйте!» Дѣцата почватъ и рисуватъ толкова картинки колкото си искатъ. Едно прѣдставя въ една картинка какъ господарьтъ на коня го води къмъ ковачь, въ втора, какъ послѣдниятъ кове желѣзото и го приготвя за подкова, а въ трета, какъ ковачьтъ подковава коня. Друго прѣдставя други картини — всѣко дѣте каквито си иска. Ученицитѣ пѣматъ гума. Тя стои у учителя, и, ако нѣкое събрка, той отива при него и изтрива погрѣшечното. Прѣзъ врѣме на работата малкитѣ могатъ да си приказватъ и да свирятъ съ уста полка, ала продуктивността имъ не се намалява, защото всѣко отъ тѣхъ се радва на шаранитѣ цвѣтове и бърза да ги турне въ по-широко дѣйствие. Изглежда, че свиренето съ уста се харесва особено на ученицитѣ, та въ цѣлата стая се чува бръмчене, и тя прилича на работилница, въ която работятъ най-веселитѣ хора. Ала гукъ се и работи! Нѣколко гласа се обажатъ: «егисъ-тогисъ», едни отъ тѣхъ събркали, други свирящи, други искатъ да започнатъ нова рисунка и т. н. Учителятъ ходи между чиноветѣ и да приглежда работитѣ на дѣцата и да ги запита за нѣщо, което не може да разбере въ

рисунката имъ. Малкитѣ разказватъ и тѣ: «Тоя чепикъ виси въ въздуха!» казва едного при рисуването на обуцаря, каже чепикьтъ не стои нито на масата, нито зорѣда, нито пакъ закаченъ. Ала малкитѣ смущава, той разправя, че обуцарьтъ го и го хвърля на земята, ала чепикьтъ не падналъ. Стига човѣкъ да се спре дѣте и да го наблюдава; то си работи и работи. «Сега ще му напиша крѣпжикъ», и т. н., подсвирва си, а въ все работятъ. Нарисувана ли е едната листа, рисува се и отъ другата. Малкитѣ неуморимо, съ най-големо насладно радостни, че не имъ прѣчи никой за своитѣ сили. Всичко става като игра, а ството е наистина игра, ала не безное. Свърши ли се часътъ, учителятъ прѣсвѣжитѣ, записва имената на ученицитѣ и ги взема съ себе си за да види, какъ да излѣзе отъ тѣхъ за идущия часъ по обучение, какви понятия типсватъ още и какви прѣдстави не се намиратъ въ тѣхната душа, за да ги изправи. Нѣкое не знае, може би, какъ се важе желѣзото, друго, какъ подковата се важе крака на коня, и т. н. Всичко тѣ слѣдния часъ и ако прѣдметътъ е нареденъ да се, като въ нѣкои случаи се оставя да го нарисуватъ още единъ часъ прибавятъ това, което сж научили.

Малко по-друго изглежда рисуването отъ отделение. Тукъ се рисува съ вѣнчана на паметъ, ала прѣдметътъ за рисуване прѣдварително на дѣцата, прѣчи се бѣмъ и тогава се отстранява, за да се не смане му. Обаче прѣдметътъ не бѣненъ всѣки пѣтъ, особено къмъ края години, когато дѣцата започватъ да сватъ вече въ рисуване споредъ натурата, прѣдметътъ не бива отстраняванъ въ случаи, когато трѣбва да се обрне погледъ на положението му, напр. зѣмнина, човѣшка фигура седеца, спяща, пакъ училища, които оставятъ всѣки прѣдъ очитѣ на дѣцата въ трето отделение.

На ученицитѣ се раздаватъ просекъ, то е, каквито у насъ, па и тукъ, се ватъ за опаковка, дълги около 25, а широки около 30 с. м. Дава имъ се и само частно съ четирѣ направени по напрѣчно телови цинци, съ които се важе о картона, за да могатъ дѣцата въ зѣмболно раката си и да взематъ паръ отъ вѣсно прѣдъ себе си. Слѣдъ това важеливнитѣ и цвѣтнитѣ моливи. Дѣцата всичко отпрѣдъ си, и учителятъ започва си. Най-напрѣдъ той показва прѣдметъ, което пита дѣцата, какво забѣлжаватъ на кое трѣбва да обрнатъ погледъ при рисуването му, какви форми тѣ сиратъ, какъ тѣ се рисуватъ и т. н. Валето учителятъ рисува на черната дѣмъ

¹⁾ Профетия е нъто течение въ социологията, иречеко експериментално, което иска да потвърди чрѣзъ опитъ горната мисль.

дата, той изтрива нарисуваното на дъската, отстранява въ повечето случаи дъската започватъ да го рисуватъ съ кои учители извикватъ единъ-двама черната дъска, прѣди да почне рисуватъ прѣмета отъ дъката и ги накарисуватъ на паметъ туй, което сж запри бесѣлата. Другитѣ ученици се корегиратъ рисунката на другаритѣ на черната дъска. И тукъ се живъ разговоръ върху възможноститѣ тѣ би направили. Случайнитѣ по-работа се изтриватъ съ малко парто всѣки ученикъ има при себе си. Ди между чиноветѣ и обрѣща внимателната върху грѣшкитѣ имъ. Забѣтоя обща грѣшка, нарисуватъ на черна грѣшка, като сж неврѣменно я покорегиратъ работата си само ко-то, че сж олучили най-правилната противепъ случай, не смѣятъ. Рисуваната на прѣмета. Свърши ли се тя, свѣтнитѣ мотиви, съ които се нарижканието му. И въ трето отдѣленовобошо, както въ двѣтѣ по-долни, са могатъ да шарятъ прѣмета, както разбира се не нѣщо, което стои върастъ, а такова, което го допълнятъ взелъ при обучението за рисуваната топка. Шомъ дѣцата нарижността, могатъ да боядисатъ кръжкитѣ. Единъ учителъ паде за рисуванити, отъ които една, малка, изореца, а другата, голѣма кошница, турятъ дрехи за праме, постави нѣколко дѣца нарисуваха по тоямо малката кошница, а и отворенияедно съ изгледа отъ него, не самоинница, а и малка количка подъ нея, перачикитѣ обикновено я слагатъ, и дрехи, шо се подаватъ отъ кошницесе счете за нѣщо лошо — учителъ, че дѣцата му притежаватъ такава нагледностъ и фантазия. Въ трето е илюстриратъ и разни приказницирисаната шапчица, щъркъ и лисица, скворецъ успѣлъ да пие вода изъ (умиятъ скворецъ) и много други. Истрации най-голѣма роля играе дѣтвия. Дѣцата се отданатъ на драго занимание. Ала отначало не е било учителитѣ започнали да прилагатъ рисуване въ училището. сръщали пътствие въ несамоуѣреностъ на Тѣй като официалнитѣ училищени, ая най-първо въ трето отдѣлениесове по рисуване, а по-рано дѣцатазували по нагледно обучение, ала съѣдства, учителитѣ трѣбвало да заавитѣ си опити въ трето отдѣление, имъ се изпрѣчва дѣтската нерѣши-сж употребили всѣкакви сръдства, аягъ у възпитаниитѣ си интересъ

къмъ свободното рисуване: настрчавали сж по-смѣлитѣ, сами сж рисували дѣтски прѣмети на черната дъска и т. н. Дѣцата не искатъ да рисуватъ най-напрѣдъ самостоятелно, защото не сж увѣрени въ силитѣ си, но че по-сетѣ и тѣ се прѣдаватъ съ горещина на свободното рисуване, показватъ много примѣри изъ хамбургскитѣ училища. Има дѣца, които сж живѣли по-рано въ извѣстна улица, въ чиего училище се прѣпо-дава още по старата метода; смѣнятъ ли, обаче, жилището си и, вслѣствие на това, попаднатъ ли въ училище, кждѣто се практикува свобод-ного рисуване, изказватъ ясно, че тѣ не могатъ така да рисуватъ, защото тѣй било мжжно.

Редъ, по който се рисуватъ разнитѣ форми, не сжществва въ всички училища. Въ нѣкои отъ тѣхъ се започва съ кръжлата форма, въ нѣкои съ яйцеобразната, защото тя имаа най-много прѣдставители между познатитѣ на дѣцата прѣмети. Само въ едно училище се рисувахе по слѣдния редъ: най-напрѣдъ елипсовидна форма: слива, лимонъ, рамка; слѣдъ това яйце-образна: яйце, лажница и яйцеобразни листа; кръгла: топка, диня, обрътъ; четирежгълна: прозорецъ, врата, портмоне и най-послѣ разни смѣсени форми. Но както се спомена, повечето учители не се волятъ отъ формитѣ, а отъ прѣ-метитѣ за рисуване, тѣхнитѣ интересъ за дѣцата и тѣхнитѣ окраски. При основното училище въ семинара се рисуватъ хубави, леки цѣтове, прѣ-ставятъ се нѣкои екскурзии на дѣцата, ловене на риба и др. т. Въ трето отдѣление се рису-ватъ съ бои сжшо и животни, като гжски, ко-кошки, щъркове и др., при което прѣметътъ не се показва на дѣцата.

Работата въ четвърто отдѣление не се разли-чава сжществено отъ оная въ трето, само че тукъ се работи съ четка и се рисува прѣдъ цѣ-лата година споредъ натура. Обаче прѣметитѣ, който ще се рисува, бива единъ. Само при рисуването на листа, цѣтя и перепрди се дава на нѣкои ученикъ по единъ прѣметъ, въ другъ случай, напр. рисуване на чаша, бутилка и др. т. нѣлиятъ класъ се води отъ единъ моделъ. Въ това отношение се обрѣща по-голѣмо внимание върху точността на рисунката, като въ нѣкои случаи се използватъ и добититѣ практическо-геоме-трически знания като помощни сръдства: какъ се построява кръгъ въ квадратъ или съ по-мощта на тинии и пр. Четката се употребява най-много при рисуването на плодове и листа. Съ нея се рисува въ такива случаи направо, безъ прѣварително начертана съ моливъ кон-тура. Само при боядисването на единъ доста тежкъ за рисуване стаканъ бѣ нарисувана по-рано контурата му. Моментата започватъ да прилагатъ добитото въ часоветѣ по рисуване при раждѣнието си. Тѣ инятъ съ цѣтци конци нарисувани отъ тѣхъ по фантазия листа и пло-дове. Накъ въ това отдѣление се рисуватъ и човѣшки фигури и илюстриратъ приказници. «Какво ще правите сега, като изѣзете отъ нѣдъ-пита учителътъ. «Ще се замѣряме съ свѣтъ —

«Добрѣ, да рисуваме гона! Нека изтѣзатъ нѣколко ученика отпрѣдъ!» И той застава класа да даде на изтѣзаниѣ положение, като че се биятъ съ топки. Единъ хвърля, другъ се пази, а пъкъ трети си прави топка. Нагласени ли сж, класътъ почва работата си. Скипира се бърже.

Прѣзъ тия четири години, па дори и по-послѣ, обикновено дѣцата поставятъ рѣдко нѣкоя точна рисунка. Туй се отнася особено за долнитѣ отдѣления, кждѣто човѣкъ не може поиѣкога да познае, що е рисуваело дѣтето: да ли конь или котка, да ли куче или овца; ала, както се каза, неточността на рисункитѣ не е или-важното нѣщо за насъ, а количеството и силата на изразенитѣ дѣтски впечатлѣния. Отъ петата година, обаче, започватъ да се получаватъ значително по-добри рисунки. Не че дѣцата правятъ нѣкакъвъ скокъ въ развитието си, ами затуй, че тѣ сж вече достатъчно развити. Тукъ всѣки ученикъ има прѣдъ себе си прѣдметъ, който ще рисува. Прѣзъ тая година се рисува и съ моливъ, и съ четка. Поставятъ се и сънки. Всѣки ученикъ си избира прѣдмета, който иска да рисува: кутия, вода, чаша, гърне, телсия, бутилка, кана или стъкло и го поставя отпрѣдъ си като модель. Обектитѣ не се изобразяватъ вече като повърхностъ, а имъ се даватъ чрѣзъ сънки или по-тъмно и по-свѣтло боядисване ра ни отенѣци, прилични на тѣхната форма. Издаденитѣ части биватъ боядисани блѣдо или пъкъ оставени съ-сѣмъ блѣди и обратно, чрѣзъ което се получава една обхватимостъ, една пластичностъ на рисунката и тя изглежда като дѣйствителния прѣдметъ. Въ по-горнитѣ отдѣления се поставятъ прѣдметирани животни и разни видове сждове. Тамъ ученицитѣ започватъ вече да работятъ съ-сѣмъ свободно съ моливъ и боя, да рисуваатъ прѣдмета, често пѣти поставенъ прѣдъ всички на масата, така, както го виждатъ отъ мѣстото си и каквото впечатление имъ прави. Въ долнитѣ отдѣления се прѣдставя само една форма отъ прѣдмета; тукъ толкова, колкото ученика има класътъ, защото всѣко дѣте наблюдава прѣдмета отъ мѣстото, кждѣто стои. Въ седмо отдѣление се рисуваатъ всѣкакви нѣща отъ природата, човѣшки фигури и отчасти перспектива. Въ «селекта» тоже.

Така се ръководи рисуването за сега въ повечето хамбургски основни училища. Тоя начинъ възбужда ученицитѣ къмъ дѣятелностъ и ги подтиква да работятъ по-нататѣкъ и отвънъ училището, защото развива у тѣхъ стремѣжъ и удоволствие къмъ работата имъ и имъ дава възможностъ да се наслаждаватъ отъ художественитѣ произведения на великитѣ творци и да търсятъ въ природата онова, което картината имъ прѣдставя. Въображението на дѣцата се обогатява и усилява. То одухотворява неподвижнитѣ бая и ги поставя въ служба на дѣтскитѣ чувства. Дѣцата започватъ да разбираатъ художественитѣ. Многобройни примѣри показваатъ и потвърждаватъ това, па и всѣки учителъ може да се увѣри, ако остави ученицитѣ си да

наблюдаватъ нѣкоя картина и да изразятъ впечатленията си отъ нея. Ученицитѣ хамбургскитѣ основни училища сж водени въ картинната галерия, кждѣто сж наблюдавани въ наблюдаването на картини, трѣбвало да отговарятъ на въпроситѣ имъ задавалъ директорътъ на галерията е прѣдставено така? Какво иска да каже авторътъ съ него и т. н. Оказало се, че директори, че дѣцата даватъ по-задоволителни отговори отъ учителитѣ обикновено резонерствували. Сѣмнитѣ умъ и острото му око сж отгизвали въ случаи много по-скоро инстинктъ на отколкото учителитѣ, чиято наблюдателна способностъ не е била упражнявана ни. И въ Ланшигъ е правенъ наблюдѣния въ тоя смисълъ, публикуванъ въ една изтѣзала книжка, придружена съ фото-Пронизждането на опита, какъвъ отъ редъ неблагоприятни обстоятелства задоволителни резултати. Учителитѣ изпитъ си ученици на двора, наредили театрално и поставили отпрѣдъ имъ сѣ на която разгиваатъ картинитѣ. По-стои фотографъ, които ги фотографиратъ нѣколко секунди слѣдъ показването на картината. Около училищната ограда се били много хора, които сж обръщали въ-скоето внимание и въобще, било съ-вадане шумъ, сж сплвали несъзнателно на цѣлия процесъ. Учителитѣ донесли си 12 картини. Прѣди да покаже тѣхъ, той каралъ ученицитѣ да си очитѣ. «Гледайте хубаво тия картини, послѣ натаи ще ги видите!» сж били телнитѣ му думи. Затворете си очитѣ, разтворили картината, слѣдъ което отворили очитѣ, за да я наблюдаватъ, туй врѣме фотографътъ ги фотографиралъ. Разбира се, че при наблюдаването на дѣцата сж изпитвали извѣстни чувства отъ чертитѣ на лицето имъ. Само и третата и всички останали картини се дванадесетъ различни портрети, прѣдставявали изражението на дѣца при наблюдаването на дванадесетъ картини. Учителитѣ взема картинитѣ и отива при четирма художника показвалъ на всѣкого отъ тѣхъ най-трета, като питалъ, каква картина трѣ наблюдавали дѣцата, за да имагъ из-ражение на лицето си, да ли напр. нѣмъ-скръбно, идилично, дѣтско, войно и т. показвалъ донесенитѣ картини и питалъ тѣхъ може да е произвела такъвъ из-ражение на дѣтското лице. Единиятъ отъ художитѣ имѣлъ посочването на картината единъ случай, а останалитѣ въ повечето третиятъ и четвъртиятъ, които, по-недоразумѣние между тѣхъ и имѣлъ посочили почти половината картини. Може би, тоя опитъ ще бжде по-по-

ида, каква художественост крие въ-
дността, само че тя не бива развива-
на, въ него не се обръща внимание
към погледни процеси въ дѣтската
работата, що се извършва въ нея, безъ
блъзна отъ околото и на най-добрия
то не дава случай за външното
и тия процеси — съ една дума, учи-
те развива дѣтската индивидуалност.
Ето е, че при горѣописания опитъ,
тъ се ръководили най-много при-
то на картинитѣ отъ изражението
на едно момиче, фотографията на
представена отдѣлно и въ дванадесе-
та. Това момиче било една отъ слабѣ-
тъ класа; то дори повтаряло единъ
то и още много други случаи се
отарѣлото вече твърдене, че зна-
сичко за човѣка, макаръ послѣдния
и безъ него. Знанието има стойностъ
когато бжде почувствувано. Рису-
но отъ стоднитѣ средства за пости-
вътъ, тъй като дѣцата сж принудени
да наблюдаватъ и да представятъ на-
то, както тъ го чувствуватъ, съ други
представятъ дѣйствителността, както
въ тѣхната душа.

уването дѣцата трѣбва да изучатъ и
на тоя предметъ. Тѣмъ трѣбва да се
какъ се рисува джечина, водна по-
отражение, изгрѣвъ стѣнце и т. н.,
о се очаква отъ тѣхъ разбирането и
то до тия нѣща самостоятелно, много
станатъ сами на нѣтъ.

и спомена, рисуването се използва въ
дѣлениа и при нагледното обучение.
вѣренъ помощникъ на второто. Въ
ето на нагледното обучение се забѣ-
не нови проявления: освобождението
въ голѣмитѣ градове отъ селската
о пълни днесъ учебенъ планъ, бук-
танки и вдълбочаване въ материала,
живота на голѣмия градъ, детайли
и материалъ. Сжщо се забѣлѣзва и
а да се изхвърлятъ голитѣ и сухи
били изъ областта на натурата или
човѣка. Виѣсто тѣхъ се иска предъ-
на пестри картини изъ срдата, що
дѣтето, като пакъ се говори за при-
животни и растения, ала тѣи, както
вижитѣ въ сжщностъ, тъй както тъ
въ дѣтскитѣ чувства. Въ училището
се обработватъ само тия представи,
тата сж понесли съ себе си, значи,
тъ градове не трѣбва да става дума
които не се срѣнатъ въ тѣхъ. Това
е трѣбва да става въ увлекателна
форма, изпълнена съ дѣяния и ра-
его обича дѣйствието, подвижността
сната работа, които природата не му
така тесно. Какво може да забѣлѣжи
при наблюдението на едно дърво?
въ външнитѣ му части: корень, листа

и другитѣ останати части. Може ли то да съзре
оня животъ, що кипи въ дървото? Да гледи, какъ
коренитѣ му прорѣзватъ земята по всички по-
соки, какъ тѣ смучатъ нейния сокъ, какъ тои
се разпространява и изъ най незначителнитѣ
части на дървото, какъ послѣдното диша, и
въобще, да схвататъ наблюдаемия предметъ
като една работниница, що не прѣстава ни де-
немъ, ни нощемъ? Не се ли явява тогава обу-
чението като учене на думи, изброяване на
части и гърсене имената имъ? И колко малкъ
материалъ се взема прѣвъ единъ часъ! Само
развитието му съ въпроси, повторението и схва-
цането му отъ дѣцата заематъ три четвърти отъ
учебния часъ. А дѣцата трѣбва да научатъ нѣщо
повече и това научено да не имъ се вижда чуждо,
а тѣхно, познано и прѣживѣно отъ тѣхъ. И
учителтъ сжщо. Той трѣбва да расте вътки
часъ, да се обогатява съ наблюдения и познания
изъ дѣтския животъ, да представя на малкитѣ
картини и ситуации изъ тѣхната практика, въ
които е скрито знанието, що трѣбва да имъ се
прѣдаде, ала така умѣло, че малкитѣ го въз-
приематъ безъ да подозиратъ това. Нека разка-
зитѣ му сж пълни съ бои и дѣяния, що прѣ-
насятъ малкитѣ въ дѣйствителността на живота,
които ги огражда отвсѣкъдѣ, които избу-
датъ сили асоциационни представи въ тѣхъ и
оживѣватъ фантазията имъ. Значи, учителтъ
трѣбва да бжде художникъ. Въ разказитѣ му
трѣбва да има една идея, ръководеща нѣлото
сложие, която да се развива бавно, послѣдова-
телно и безъ голѣми крачки прѣвъ дѣцата. Той
не трѣбва да се впуска въ подробности, за да
не изгуби нишката ѝ и да се увлече въ посто-
ропния материалъ. Историкитѣ му трѣбва да
бждатъ многостранни, както самия животъ,
пълни и закрѣпени. Въ тѣхъ трѣбва да се прѣ-
опитатъ дѣтскитѣ представи, добити прѣвъ раз-
нитѣ времена и случаи, за да се усили връз-
ката между имъ. Когато учителтъ разказва,
дѣцата мълчатъ. Само сегисъ-тогисъ той потърси
и тѣхната помощъ при разрѣшението на нѣкои
въпросъ «Всѣки пѣтъ, когато Карлъ хвърляше
нѣщо на котката си, хлѣбъ или друго нѣщо, тя
се влущаше и помирисваше хвърления предъ-
метъ, на тогава започваше да го яде. Защо ли
правеше тя така? Да ти не виждаше предмета
и се страхуваше да не и хвърлятъ нѣщо лошо?
(Не виждаше, защото очитѣ на котката сж от-
страна) Разказътъ не открива всичко на учени-
нитѣ; той имъ оставя пондигати, ала неразрѣ-
шени въпроси, които подтикатъ дѣцата къмъ
размисляне. Въ него не е застъпена много ро-
мантичната частъ, съвсѣмъ не пѣкъ басносло-
вата, но дѣтскитѣ постановки сж представени
въ такава мила, увлекателна форма, на такъвъ
дѣтски езикъ, че той спечелва извѣстенъ дѣт-
ския интересъ. Прѣполага ти учителтъ за ко-
зата, не ще разкаже само, че тя живѣе въ дома
на човѣка (домашно животно), не ще опише
подробно и частитѣ на тѣлото ѝ, нито пѣкъ ще
избрани сухо ползата и връзката отъ нея. Той ще

си състави самъ единъ разказъ и ще го разказже на малките, напримеръ: бащата на нѣкое дѣте купува коза. То се разва: ходи при нея, разглежда я, храни я, тови я за рогата, вързва я и т. н. Нѣкой денъ (празникъ) нѣма работа, сбира се съ другари, и всички отиватъ да я пасатъ: козата не пасе малката трѣва, катери се, обѣдва дрвчетата, ходи изъ чуждитѣ градини, бѣга, отива изъ гората, изгубва се, търсене, приключения по тоя случай, намиране. Прѣзъ зима, нѣждѣ стои, какво яде, яренце и игритѣ му, досне, малкото си чува крака, лѣкуване, заклаането му и т. н., докато се опишатъ много възможни случаи изъ живота на една коза. Разбира се, че лекцията може да не се започне и развие по горния планъ. Учителтъ, отъ когото зависи това, е напълно свободенъ. Той ще се ръководи само отъ зрѣлостта на дѣцата. Така, например, при тая лекция може още да се прибави: стрѣжене, какво става съ козината ѝ, бой на козата съ другарикѣ си, упоритостта ѝ, обичавата ѝ храна и др. т. Разказва ли се за прѣтѣта, нѣма да се спомене направо, че слънцето пече по-силно, че всичко се раззеленява, че хората излизатъ на разходка, ами ще се поставятъ дѣцата сами въ положението на дѣйствующи лица: нѣкои отъ нѣхъ искатъ да отидатъ за минзухаръ или пакъ други цвѣтя; други твърдятъ, че нѣма още цвѣтя. Прѣлири: едни твърдятъ, че е още зима и мотивиратъ твърденето си, другитѣ, че е пролѣтъ. Питатъ други хора, трѣватъ за цвѣтя, какво виждатъ изъ нѣтъ, по полето, гората и нивата, радостъ, намиратъ цвѣтя, нѣкое животно излиза на срѣща имъ, дѣждъ завалява и т. н. Нагледъ тукъ се разказва само известна исторійка, ала въ сжшность, въ нея се криятъ всички ония знания, които учителтъ би прѣдалъ тѣ сухо и безинтересно на дѣцата. Достигналъ ли е учителтъ до изхода на известна исторійка, спира се и подканва дѣцата да му посочатъ възможности, съ които героитѣ на тая исторійка би я свършили, съ които би се избавили отъ неприятното положение (ако сж въ такова), въ което сж попаднали: какъ да намѣрятъ изгубения пѣтъ, какъ да се спасятъ отъ нѣкое бѣда и др. т. Явно е, че при тоя случай, нѣкое дѣте ще изразява своитѣ индивидуални мисли и съображения.

При нагледното обучение се употребяватъ и разни учебни пособия, ала послѣднитѣ служатъ като много маловажно срдѣство. Тѣ не се показватъ, за да се изучи прѣдметътъ споредъ тѣхъ, а да се допълнятъ дѣтскитѣ прѣстави за него. Иматъ ли дѣцата по-рано прѣстави за обекта, не имъ се показва, защото само тоя може да открие нови нѣща върху наблюдавания обектъ, които е ималъ по-рано известно понятие за него. А съ нагледното обучение и прѣставяне на прѣдмета се тови именно тая цѣль. При наблюдаването нѣкъ не трѣбва да се наименуватъ сухо и еднообразно частитѣ му и да се казва каква работа извършватъ. Изработенитѣ прѣдмети да се прослѣдятъ при произ-

хождането си или пакъ да се разгледа нѣкая своеобразна тѣхна страна, първо се сконче по-нататъшното развитие на. Учи ги се, напримеръ за стола, дѣте да се заведе или въ работилницата на или въ нѣкой дюкнъ: Иванъ отишеша си да купятъ столъ ве, избиране на какво гонори баща му съ търговецъ, завесятъ столоветѣ, показването имъ и др. т.

Често въ първо и второ отдѣление се даватъ картини; тогава не се разгледа момента, който ни прѣдставлява картината, отъ нея се завързва цѣла история, отъ учителя съ помощта на дѣцата отдѣления най-големи роли играе въ тѣмъ затуй, защото дѣцата трѣбва да образцовъ говоръ, да научатъ понемъ да развиятъ своитѣ сили. Обаче нека не да се дѣцата съ това ще бждатъ повече на трупани, защото подъ него се разбира ботване и свързване на по-широкъ прѣстави, които се намиратъ въ картината, които и по-рано не сж били чужди за горѣ се спомена, какъ би се прѣзаво. Въ тая лекция всичко ще бжде познано, защото е взета направо изъ тѣмъ, но защото пакъ той не може да имъ е стави тѣ систематично, тѣ ясно и мѣ отъ друга страна, защото и дѣцата не да си го систематизиратъ и да турятъ ставленията си въ порядѣтъ, учителтъ. Останеше ли да се развива всичко съ би се изгубило много време и не би а нали такива добри резултати, защото нѣкъ да изгубятъ главната идея и да катъ въ сѣсѣмъ дребнави въпросчета се гледа на това, изпитването съ въ и гоа недостатъкъ, че при него се почти всички думи отъ учителя, и не остава само да повтори тия думи, не да прибави още една или двѣ, като б значи душевнитѣ сили на малкия не бже кова напргнати, колкото при разказването той се стреми да скончи спокъ съ разказването и напргна фантазия за това. Тукъ се извършва единъ въ невидимъ, ала великъ процесъ, който бжде много по-цѣненъ за възпитателя, а явнитѣ резултати. Днешното обучение витѣ въчни въпроси, не смѣга съ тѣ сили на дѣтската душа. Не може нѣ да отговори, значи не имѣе ни на мтата, не се постигнало нищо.

По тия причини учителитѣ прѣдпочговорятъ. Дѣцата иматъ случаи да впечатлѣнията си и чрѣзъ думи, и чрѣване, стига да се възбудятъ кѣмъ горията, що се разказва около картината и момента, изразенъ отъ послѣдната, да се продължи и по-нататъкъ да посоки. Прѣдъ дѣцата стои картината ляваща кухня. Млѣката носи супа

тъкмо, когато излиза, обръща си
страна и съзира, какъ една мишка си
ръ отъ отворената захарна кутия.
— О, викате вие още отъ сълбитѣ, раз-
чителтъ, безъ да поздравите дори,
миш! — Нѣма баща ви още, почакайте
за тя, той ще си дойде ей сега. Вие
си оставите книгитѣ, а майка ви
кухнята, за кждѣто се заплътвате и
дигате, какво готвите. — Разказва, какво
бащата въ кухнята, като съшевременно
денника показватъ съждоветѣ, израбо-
ртияката. — Майка ви ги наредила
малко да ѝ иде отъ ржи. Ала, ето че
хлопа. Вие знаете, кой е, излизате
вънъ и улавяте баща си за ржана.
— Е си дойде, дай сега да ядемъ! —
се чува гласъ отъ кухнята и ето май-
купата и иска да излѣзе. Ала, я ѝ
тъ? — Обърнати къмъ мишката. Какво
дѣнати, защо и е захаръ, кждѣ я носи,
малкиятъ и какво е тѣждото и, какъ
и т. н. ... При друга картина, друга
или ситуация, ала все изъ дѣтския
ня ситуация трѣбва да бждатъ леки,
тъ дѣтскиятъ прѣдстави много леко,
се забиятъ въ дѣтската глава и да
винаги тамъ, като убиятъ дѣтската
ѣ трѣбва да подтикватъ дѣтето само
шление и обработване на идеитѣ по
венъ начинъ, както се спомена съ
и по-рано.

дѣление не се прѣподава вече на-
чение. Тамъ се започва родиновѣде-
бургъ и околността му. Възъ основа
тъ отъ родното мѣсто понятия се
по-нататкъ географическитѣ и исто-
Познанията за родното мѣсто слу-
аперципирущи прѣдстави. Ето защо
то на ученицитѣ съ неговата ос-
ма, съ неговитѣ основни свойства,
води, по-нататкъ, съ неговитѣ жи-
нитѣ имъ, правата и длъжноститѣ имъ,
отъ околности и най-послъ съ исто-
му развитие и съвременно културно
за да бжде една отъ първитѣ грижи.
И отъ практична гледна точка, лѣ-
да да познаватъ добръ своето родно
о бждещи граждани гѣ оставатъ въ
случаи да работятъ тамъ и освѣтъ
първо, чинитѣ обекти образуватъ фун-
всѣко познание било въ областта
ото изкуство или на природата и ней-
ния. Родното мѣсто е люлката на
и дѣтски спомени, шо правятъ ста-
нѣтъ пѣтъ да въздѣлне при спомена
бщата обичай родното си мѣсто, тѣ
въ всѣко негово кѣтче, свързано
и приключенията имъ, ходятъ изъ обич-
вста и прѣлприематъ задружно излети
остъта му. Не трѣбва ли учителятъ да
съ описанието си още по-мало за
трѣбва ли той да обогати душевното

имъ съкровище съ още повече картини изъ
него? Тѣната наблюдателъ, но животътъ е пълнитъ
съ тайни, недостъжни за тѣхъ. Тѣ не могатъ
разбра сами сложната съвременна индустрия и
управление. Родителитѣ не се занимаватъ съ оби-
сиеннето имъ, ето защо учителятъ трѣбва да се
залови съ таа работа; обаче нека не ѝ ржковати
сѣло и безинтересно, нека не убиятъ радостта
на малкиятъ за тѣхното родно мѣсто. И тука той
може да си послужи съ живото описание. Има,
напр., да прѣдаде за болницата: мѣстото, кждѣто
се занасятъ болнитѣ, се казва болница. Тя е
хубаво бѣло здание. Въ нея има стан, а въ тѣхъ
кревати, на които лежатъ болнитѣ. — Не, тога
е сухо, дѣцата не се радватъ на такива мѣста.
Петко се разболѣла отъ настинка, която добилъ
прѣвъ зимата, майка му то злѣжежа най-напрѣдъ
въ градската амбулатория, какво нижда тамъ,
какъ го прѣглежда докторътъ, какво му казва,
каково написва въ голѣмата книга, рецепта, на-
ставления, въ аптеката, какъ аптекарътъ приготвя
лѣкарството, лѣкуване, болестта се усложнява,
повторно прѣглеждане, къмъ болницата, въ немъ,
приемане, настаняване, посѣщения на докторъ,
разгонване на вѣтмето, родителитѣ му идватъ,
оздравяване, излизане, радостъ, пакъ въ учили-
щето, другари. ... И при втория случай се даватъ
знания, ала въ различна форма и количество.
Учителтъ трѣбва да разказва и описва, но той
трѣбва да познава много добръ мѣстата и мѣщата,
за които ще говори, да знае прѣданията за гѣхъ,
народнитѣ повѣрия и въобще цѣлия гѣхенъ битъ,
за та ги прѣдстави въ най-ярка и жива свѣт-
лина прѣтъ дѣцата. Всѣко дѣте трѣбва да учи
за своето собствено родно мѣсто. Отъ това
слѣдва, че въ всѣко училище ще се взема раз-
личенъ материалъ по родинознание. Въ Хамбургъ
дори разнитѣ училища не взематъ материала по
единъ и същи редъ, а както имъ е по-удобно.
Концентричността на града, богатството му съ
всѣкаквъ родъ картини, позволяватъ на учите-
литѣ да разнищатъ сложния на гледъ градеки
животъ и да го прѣдставятъ на дѣцата по най-
просто начинъ: хлѣбаръ, млѣкаръ, мореплаване,
вѣстникораздавачъ, стражаръ, търговия, трамвай,
нищо не остава пощадено. Съ тия мѣста до-
хожда туканното дѣте най-рано въ свѣтлинно-
вение, съ гѣхъ то се запознава най-напрѣдъ.
Почува се и училището заедно съ двора и гра-
дината му, ако има такава. Обаче градини има
при всѣкъ малко училища, а и тукъ-тамъ лѣ-
цата си отгледватъ сами цѣтя (въ училището).
При разглеждането на тия обекти не се постига
вече така отекнително. «Помнишъ ти ти, когато
дойде за прѣвъ нѣмъ въ училището, какво за-
бѣлѣза, кждѣ бѣ учителтъ, какъ те покрѣтна,
каково ти каза, какво каза на майка ти, кждѣ
те постави да си сиенъ, какъ ти се видѣ тогава
училищната стая. — Че постигната има а четире
сѣнки, пѣтъ прозорена, подъ и тататъ (поренъ
подъ) не е кажи. Когато дѣцата ни описватъ
нѣкои прѣдмети трѣбва да ни прѣдставятъ туй,
косто забѣлѣзватъ, косто бигъ въ очи, тъкмо

тъй, както при рисуването. При разглеждането на училището трѣбва да се употребява и метѣра, като се прѣнесатъ малкитѣ въ положението на работниинитѣ, що сѣ работили училищното здание.

За по-лесното изучаване на родното мѣсто трѣбва да се правятъ и екскурзии, защото не всички прѣдмети могатъ да се доведатъ прѣдъ очитѣ на ученика, при нѣкои трѣбва да отиде той самъ. Прѣвъ врѣме на екскурзията ученицитѣ трѣбва да отбѣлѣзватъ пжтя прѣвъ който сѣ движали, бѣлѣжито мѣсто, което сѣ срѣщали, рѣка, мостъ, паметникъ, пжтя изъ равнина и изъ баиръ, извори и т. н., да опишатъ устно или писмено екскурзията и да нарисуватъ по-интереснитѣ мѣста. Добрѣ ще е, ако дѣцата чертаятъ тия картинки съ цѣлѣни моливи и отбѣлѣзватъ прѣдметитѣ съ такива бои, съ каквито сѣ отбѣлѣзвали въ печатнитѣ карти, като имъ се обясни, защо пжкъ прѣдметитѣ сѣ отбѣлѣзали въ тии карти съ такива бои. Само въ такъвъ случай дѣцата ще могатъ да разбератъ печатнитѣ карти, които ще станатъ по-сетнѣ истински помощници на учителя. При тая работа дѣцата се натъкватъ неусѣтно на мащаба, ето защо той трѣбва да имъ се обясни и да се турне непосредствено въ употреба. Не трѣбва да се забравятъ и физическитѣ свойства на прѣдметитѣ и чѣстностиитѣ, защото тѣ опрѣдѣлятъ въ много случаи поимѣнка на хората или пжкъ турятъ въ зависимость дѣ-разни култури: по планинитѣ хората сѣ дърводѣлци и овчари, по равнинитѣ земледѣлци, покрай морето риболовци и търговци, гдѣто има вода, има воденици, фабрики и параходи, а гдѣто има руди или други природни богатства — човѣшки поселения, що ги експлоатиратъ. При наблюдаването на полята, рѣкитѣ, горитѣ и ливадитѣ, ученицитѣ трѣбва да разбератъ, че горитѣ се намиратъ по гребена и недрата на планинитѣ, ливадитѣ по влажната частъ на доли-нитѣ, близо до нѣкое блато, езеро или рѣка, а нивитѣ на сухата частъ, че по течението на во-дата можемъ да заключимъ за наклона на почвата, че животътъ въ близостта почва е различенъ отъ тоя на сухата и че хората се борятъ съ при-родата, като се стремятъ да оползотворятъ всич-китѣ ѣ сили и богатства — накжсо, дѣцата трѣбва да се запознаятъ съ най-проститѣ закони, що управяватъ природата, постоянната борба, която човѣкъ води съ нея, и напредъка, които е на-правилъ въ тая посока. Туѣ може да се обясни много лесно на дѣцата, по-лесно, отколкото устройството на нѣкои растителни части съ-образно службата, която извършватъ, защото ученицитѣ въ тоя случай виждатъ всичко, когато иначе не могатъ да забѣлѣжатъ, напримѣръ, че коньтъ ималъ по-рано по три копита на единия си кракъ, дѣтѣ отъ които се атрофирали съ течение на врѣмето, тъй като не изпълнявали никаква служба.

И при прѣдполагането на роднознанието трѣбва да се употребява описанието. Учи ли се напри-мѣр сина мѣстность, която е наблюдавана отъ

ученицитѣ, нека се състави или о-или отъ тѣхъ нѣкоя историчка за тая Бащата на Ивана коси. Пжтъ, отива да му занесе обѣдъ, какво му се ожѣ, какво вижда, пристигане пона-си, донесе му вода отъ нѣкой близо намира нѣкое птиче гнѣздо, впечатлѣ-Учи ли се за воденицата, същесрѣ-рѣката: Иванъ отива да кара на бату воденицата . . . пристигане, разговори-нижда, какъ работи воденицата, напе-до валата, гледа за риба, хвѣрия си-баща си за рѣката: отгдѣ извира това-вода, кждѣ се събира, кждѣ отива и т-тези могатъ да се наставатъ на ученика писмени упражнения.

Кржгътъ на роднознанието се различа-ценно, и въ IV. отделение учатъ все-родното си мѣсто, ами и други геогр-обекти изъ родината. Всичко се прав-съ помощта на картата, най-главнот-пособие, или съ пжтване. Пжтъ, не-е твърѣ строго за малкитѣ, а по-неко тѣ не могатъ да се запознаятъ с-характеристика на известнѣ мѣстности или село. Туѣ е твърѣ общо за-четвърто отделение ще имаме много ра-съ наблюдавани отъ дѣцата нѣма, а по-прѣдставяне на материята трѣбва да имъ-що липсва — наблюдението. Ученици-тона ще отчетатъ нѣщо отъ картата-съставитѣ известно понятие за мѣсто-редѣ боитѣ, съ които е прѣдставена-бератъ, да ли въ страната има голѣми-и ще заключатъ отъ малко-малко-ствията му, ала за народонаселението-читѣ му, за характернитѣ чѣрти на-градъ, тѣ ще останатъ безъ знания, тжкъ трѣбва да имъ помогне учителя-че и последниятъ може да че нѣмъ от-практика туѣ, за което ще се говори-научилъ отъ книгитѣ. Въ такъва-трѣбва да го прѣработи, тъй като-творческа сила му позволява и така-каже на дѣцата Романиитѣ на Млнв-послужатъ на учители като най-добрѣ. Въ тѣхъ всичко се прѣдстави живуще, — нищо не се описва съ сухия тонъ на-или географията. Чуждитѣ земи, тѣ-и флора, животъ и занятия могатъ-ставятъ на дѣцата много по-добрѣ, о-ако тия земи и особеноститѣ имъ сѣ-ви контрастъ съ особеноститѣ на род-Наприм. Сахара. Разказътъ, който б-прѣдстави на дѣцата нейния животъ-изслушанъ отъ тѣхъ съ най-го-Араби трѣватъ съ камилиитѣ, си да-ратъ стока прѣвъ тая пустиня, нѣма-камили не иска да стане, понеже а-припаси храна и вода, какво си-битѣ, трѣгване, пустинята, нѣма-пустинни животни, пустинни разбо-ице, оазиси, фата моргана, саха-

тъ му, какъ се пазятъ каминитѣ отъ го прѣдчувствавагъ, нужда за вода, звонитѣ на вустинията, закъпане на ва и т. и. Дѣйствиа, ярки картини и това сж най-любимитѣ нѣща на дѣцата. Битѣ на учителя трѣбва да каратъ мислятъ и да си въображаватъ, особено въ такива случаи.

орнитѣ одѣлениа учителитѣ пиятъ въ нѣкои страни, особено Америка и индийцитѣ, защото прѣдполагатъ, че да добили известни познания чрезъ го ченене. За изходна точка се вземагъ кове или стоки, дошли отъ страната, че се говори, като напр. протока и, косови орѣхи, фурми, банани и др. Поъ се разглежда и търговията на стра- шениитѣ и сѣрѣмо другитѣ държави, та имъ, и въобще гоѣма часть отъ дѣтъ културни придобития на тая страна. Хамбургъ играе ролята на всевъзесто е, въ което идатъ хора съ национал- осии, стоки и произведения отъ всички ботати на учителитѣ е твърдѣ улеснена: атъ много повече познания, придобити ено наблюдение, върху които учите- тѣ да сложатъ и обосноватъ непо- териалъ.

а-малко познания отколкото при гео- иматъ дѣцата по история. Тѣ едва ли нѣкакво съприкосновение съ тая рѣка тия животъ. Само старини, изхвърсени етѣ и и прибрани отъ хората въ му- казватъ на малкитѣ малко нѣщо отъ врѣмена и то, ако тѣ могатъ да ги и разбератъ или ако имъ ги разясни да разберешъ настоящето, трѣбва да минитото, а за да опитатъ блде- бна да изучишъ настоящето. Ала какъ атъ малкитѣ всичката сериозностъ на по? Да ли биографичната метода, и и атинѣ шестъ ще имъ помогнатъ да туй, което вѣковетѣ сж изтрили прѣлъ? Сега материалътъ се разказва отъ повтаря отъ ученицитѣ. Тѣкъ гачъ атъ да обжидатъ поствѣкитѣ на из- аръ, аа отговоритѣ падатъ почти на истина, прѣданията на старитѣ гърци ни би изпълнили достойно ролята си нието, защото тѣ сж пълни съ кар- а окраски, и би замѣлили съ успѣхъ екитѣ и разбираеми приказки на съ- ѣ дѣски писатели, ала историята на ждалъ народитѣ, напоритѣ движения, ринити и послѣдствия нѣма да обждатъ отъ дѣцата, ако имъ се разказватъ съ историята. Тѣ нѣма да обогатятъ дѣ- ден и мисли. Само нѣкои личности би аръ чрезъ своя възвишенъ характеръ. ителътъ ги опише като хора съ гѣх- иници недостатъци. Прѣстави ли ги се, безрѣчни, възвишени, окраси ли ки човѣшки добродетели, ще имъ

бѣтъ вѣрната си стойностъ, защото тѣкѣта мо- ности не е имало и на тѣ ли не има. При тоа много се е говорило, че истинскитѣ не правятъ историята, а нуждитѣ на живота. Личността притѣа способноститѣ си, като сва на тѣя нужди изрѣзва ги като идеи и се бори да осъществя- нието на послѣднитѣ. Тя се въздига, защото е схващала по-ясно отъ сѣрѣжменитѣ си тѣя идеи, знае, защо се бори и какво иска. Тѣкѣта работи пакъ не бѣтъ могли да се обогатятъ, дѣцата съ сухо изрѣждане на исторически сѣбития и личности, съ ученето биографията на разнитѣ царе или нѣкъ съ задржко о сѣжжане и търсене причинитѣ на историческитѣ явления. Всичко това, обаче, може да се постигне, ако учителитѣ разширѣ лекцията си и я прѣдстави на дѣцата като разказъ въ най-близѣ форма, като оживи материала и докара процеситѣ, що сж се изрѣжавали прѣди столѣта. Една прѣдѣ, очитѣ на дѣцата, като равни сѣриознитѣ на тѣя про- цеси прѣдѣ дѣлѣнитѣ чинѣта и загатне за дру- жинитѣ, които сж ги движили. На да ли не бже по-добрѣ, ако се захване съ тѣя истори- чески сѣбития, които сж по-близко до дѣцата, за които сж свързани известни спомени въ дѣт- скитѣ души, напр. въ Германия за Френскопру- ската война, а у насъ за кържалитѣ. Тѣкъ може да се извикатъ много аперационувани прѣд- стави у малкитѣ, защото тѣ сж слушали оъ бани и малки за онова уласно врѣме. Учи- телитѣ трѣбва да разказва тѣа, като че всичко се развива прѣдѣ дѣцата: нѣкое село, нѣски дѣлениитѣ животъ на жителитѣ му, чува се, че кържалии идатъ, разговоръ на селитѣ по тоя случай, прѣдизагитѣ мѣрки, скриване на скѣ- пощѣнитѣ нѣща, кържалитѣ наистина идатъ, бой, запалване и обирање на селото, отвлѣчане на момѣ, избиване на яже, жени и дѣца, единъ кържалии взема само малко момче съ себе си, за да го изучи погѣт на своя занаятъ, какво нижда то по пѣтя, какѣ отиватъ кържалитѣ дѣлѣки на пѣяката, веселби, мѣкиитѣ хитѣа да забравѣ сѣика и домашнитѣ си, нѣрнитѣ му походи и приключения и т. и. Прѣдполага ли се нѣкъ за сѣничеритѣ, може да се устрой сѣница междо сѣничерина и родителитѣ му и да се опише оня уласъ на положението, при което той мѣки и убивѣ майка му или нѣкъ нещадливото при- помняне за младина, познаване на много, здраве запечатани въ мозѣка му нѣща свързани съ тѣя младина и прѣдома, по ставѣлъ него. Учителитѣ си развива разказа тѣй, както той иска, като се държи нѣкъ у историческата истина, само че не я прѣдстави съ научни сѣикѣ, а свободно, съ езика на дѣтето, тѣй, както му диктува него- вата творческа сила. Наистина, това е много мажно и сѣла за сѣла се практикува само отъ нѣколко учители въ Хамбургъ, ала само по тѣ- кѣтъ начинъ може да стане не само истинското развитие на ученицитѣ, но и на учителитѣ, осъ- ѣтъ това, да се дойде то истинския народенъ животъ и истинската народна психология и тем- пераментъ. А известно е, че това е една отъ

цѣлитѣ на народното училище, и въкъмъ него слѣдъкъ доста ясно, но чакатъ въсклицие: разръшението си. По такъвъ начинъ, обучението по история става сѣмъ видъ напредно обучение, въ което е застъпенъ цѣлиятъ минатъ животъ на народа, а същевременно и частъ отъ дѣтския животъ, прѣкаранъ отъ дѣтето преди то да доиде въ училището. Освѣтъ това, разказва ли учителя таква исторійка и въсвѣтъ ли се дѣца въ тѣхъ, било съ въпроси или съ собствени приноси, лавъ имъ се възможности да проявятъ пѣвътъ нею, спомина се за изранияването на двата различни за сега дѣтски живота: тоя въ къщи и тоя въ училището. Не ще съмнѣние, че учителя трѣба да спазва всичко, що се отнася до привличане на дѣтското внимание, когато разказва исторійката си и да възбужда сѣгистъ-тогистъ ученицитѣ си къмъ приносъ и помощъ. Той не трѣба да се изстѣжи прѣлътъхъ и да издекламира съ пагосъ или пакъ да потърси и участието имъ. Лекцията не трѣба да дѣде дѣло нито на учителя, нито на ученицитѣ; тя трѣба да бѣде обща работа. Въобие сега се иска безспирно говорене отъ дѣцата при обучението, макаръ всѣмъ да е извѣстно, че вътрѣшнитѣ сили на човѣка се развиватъ не прѣлъ много говорене, а прѣлъ въдълбочаването му въ душата си, прѣлъ неговото осамотено самозамисляне и самоузнаване. Рѣдко човѣшки идеи сѣ се развити въ непрѣкънатия пѣлъ, много, обаче, въ уединеното съзерданне. За най-силенъ ученикъ се сѣмта тоя, който отговори още при изговарянето на въпроса, който повтори найзвѣстъ току-що прочетеното стихотворение или пакъ пѣмтъ на учителя. Нанстина той може да бѣде пакътъ, но въ училището идатъ и други дѣца, тѣ схващатъ тежко, ала сигурно, защото обработватъ схванатото и му намиратъ мѣсто въ тѣхната душа; тѣ не отговарятъ тозъ часъ на зададения въпросъ, защото употребяватъ време на размисляне, а училището трѣба да търпи сѣмтъка и за пия дѣца, болшинството въ класа.

Досега учителя разказване урока по история било по части или нацѣло, слѣлъ косто ставаше часлично и общо схващане отъ ученицитѣ. Работатъ се състоене въ това, какъ тоя урокъ да се прѣпознае на малкитѣ, а за бѣде разбрани по-вбрѣ отъ тѣхъ, обаче, върхъ въпросъ, какъ да се прѣпознае тоя урокъ за да въздѣлства повече на тѣхнитѣ чувства и по такъвъ начинъ да стане тѣхна мѣтъ и върхъ не се е спорило много. Сега еднакъ дохожда тоя въпросъ въ дневенъ редъ. Нѣкои учите и не повтарятъ прѣподления материалъ още сѣмтъка, а чакатъ прѣминаването на извѣстно време, прѣлъ което материалътъ трѣба да се уде не въ дѣтската душа, да си намери тамъ мѣсто и да добне индивидуаленъ колоритъ. И тогава, при най-стоденъ случай, я повтарятъ. Възирнето ли е малкото урока и съ чувствата си, все ще е останало въ душата му малко отъ тоя урокъ. Учителятъ се стреми да репродуцирѣ тогава не само урока, ами и чувствата. Тогава ученикътъ

ще ни прѣстави частина свое съ изведение и само тогава той ще иде собствено знание. Случай за нѣме се прѣдставятъ на учитекъ часъ; много хора сѣ били сѣмтъка сѣ разказани всѣмъ, но свѣрка съ извѣстни въшние сѣмтътъ имъ сѣ били ипомощни тисне ли се, възбуителната дру прѣдставятъ урока съ дѣмтъ. Защо тоя трѣба да имъ зададе ситуация, подобна на таа, която изразжавете ми, какво разирѣмше на внучето си за къркалийскитѣ ученицитѣ описватъ, какъ старецъ кия, какъ започва та му разирѣмше и какъ му описи ужаснето тогъ такалитѣ врѣмена. Разбира се, извѣни нѣмъ отъ разказа на учите бѣде, ако тѣтето сторѣ тоа сѣ опише, че старецътъ е билъ въ горъ казватъ за идането на къркалийскѣ тамъ, какъ се е скрилъ нѣмъ отъ скривалището си, прѣму и т. н. Както учителятъ бѣ битието си свободенъ, както тоя неговия ходъ, който, може би, е разивалъ по такъвъ начинъ, ала исторически вѣрнѣ, така и дѣтето състави своя собствена исторійка тѣмъта на хората тѣ, както тѣ вали въ душата му сѣмтъ разказа. Туй ще говори за самостоятелно жателнату способностъ на малкия.

Трудно още по-трудно отъ обучение е това по Законъ Божий. Ставка на историческитѣ разказъ библийскитѣ исторійки имать и то тѣхното развитие бива ценатѣмъ да вземе неочакванъ край. Туй човѣшка мѣдростъ и самопомощъ грѣшенния и наказания, по тѣмъне и дѣла и такива подобни исторійки, които може да се опрѣдѣли отъ сѣмтъ тоя да познава една отъ апаръ гладувать въ пустинята, Бхозна; жалаувать — дава имъ водитѣ, че дѣтето си прави самъ, че ако имъ стане нѣкъвал недръ, тозъ ще ги избави: Перимѣмъ тебели сѣмъ — Господъ ще ги сѣмъ-слаби въ войната — ще имъ бѣмъ, ако нѣмать дрехи, ще имъ. Такива разкази сами по себе не ресни за дѣцата, защото въ тѣхъ бѣмъ дѣтски въшнѣ: дѣйствиетѣ имъ естественъ ходъ и изходъ нѣмъ личности, които съ собствѣ да отбѣсватъ заплашваната имъ и онаа свежестъ на събитието, а сѣмтъ чувства. Колкото пакъ сѣ една ли бивать разбрани отъ дѣца, защото малкитѣ не разбирѣ

съ, па и много понятия и числени
ня имъ сж съвѣтъ непонятни. Исто-
Иосифа сж най-интереснитѣ, но ако
що по-напредна навѣса на чужди
рѣстави Иосифъ като самостоятел-
който уредба сждбата си спореть
си сили и срдѣства. Нека той ни
живота си въ кѣши, за продажбата
ленията си при напушането на ро-
то, за мѣчителната неизвѣстностъ,
непознатитѣ хора, пустинята, Бѣ-
и обичаитѣ имъ и т. н. Разбира се,
не се срдѣта въ книгата, ала тѣ
много повече учебнически интересъ,
хитѣ разкази и описания. При тоя
тата се дава възможностъ да про-
ота на единъ човѣкъ, неговитѣ дѣя-
ви, радости и скѣрби по изгу-
ла, оставенитѣ родители и братя и
опадѣлностъ. Интересни сж сж и
Исуса Христа пакъ по-сждбата при-
прѣподаването на Законъ Божий се-
ртини. Спореть, кога да се показва
а ли въ началото на часа, та отъ нея
илия по натагѣшенъ ходъ на лек-
въ момента, когато учителя дойде
о, което тя ни прѣставлява, или
а на часа, е разрѣшенъ въ смисъта,
па записи отъ учителя и неговото
Въ хамбургскитѣ училища може да
трѣтъ поменати начина: при Иосу-
Иосифа картината се показва още
на часа, избѣлюва се и се изтък-
жду него и сѣдѣщитѣ му, като
какъ той е дошелъ до това по-
разказа за разпятието и страдания
рината се прѣдстави въ момента,
описваха, а при прѣминаването изъ
ъ червеното море — въ края на часа,
отъ нѣма толкова много часове по-
и, както въ Прусия и Саксония, и
рѣподивать тоя прѣдметъ спореть
си. Тѣ се мѣчатъ да направятъ обу-
достѣнно за ученицитѣ си и затѣ
до чудни, може би, за насъ приемъ.
хте въ театъра, се обѣрна единъ
въ ученицитѣ отъ се тѣмо оглѣдане
на година). Какво видѣте тамъ?
се Вилхелмъ Телъ? Защо? Кое ви
ого въ В. Телъ? Какъвъ характеръ
аждъ като се изброяватъ благород-
въ характера му, учителя нѣма,
дествувало човѣкъ съ такъвъ харак-
сжществувать, ала поетѣтъ вземъ
овѣкъ, маха или замѣлява лонитѣ
и ни прѣдставя само добритѣ му,
а по-ярко. Е та какво, ние имаме
мно обучение, а говоримъ за В. Телъ
има говореното съ пѣния урокъ?
тостъ е ималъ сѣщитѣ тѣя благо-
тва, както и Вилхелмъ Телъ. Пър-
ваминна втория въ това отношении.
четиритѣхъ евангелия, и ние забѣ-

тѣзахте, какъ е прѣдставенъ II. Христосъ въ
всѣко едно отъ тѣхъ. Какъ въ първото? — По-
вече като човѣкъ. Въ второто? — Отнети му
сж нѣкои човѣшки качества, и той излиза по-
вече като Богъ. Въ третото? — Вижда ни се
още повече като Богъ. Въ четвъртото? — Съ-
вършенъ Богъ. Значи, колкото хората по-сетѣтъ
сж писали за него, толкова повече сж го въз-
дигали и правили като Богъ. Това да ли е добро?
Защо не? — За него хората трѣбва да се стрѣ-
мятъ къмъ Исуса Христа и да сѣдѣтъ Него-
витѣ примѣри, обаче, стои ли той много високо,
хората се отчайватъ още повече. Течитѣ отъ
полия лѣвѣтъ сж много по-обри отъ тѣя на
стария, защото иматъ много по-голяма връзка
съ историята и сж рождба на по-сѣтиѣшенъ пе-
риодъ, докато първитѣ сж плодъ на горелата
фантазия на единъ юженъ народъ. Дѣлата сж
изгубили всѣка общностъ съ тоя животъ. Ето
зачо нѣкои практики искатъ да направятъ отъ
начало живота на старитѣ евреи свърѣмененъ,
та послѣ, съ направяването на ученицитѣ, да
отгематъ постепенно свърѣменнитѣ му бѣлѣзи и
ги замѣнятъ съ характернитѣ му. Числа еврейска
культура може да се вземе само въ седматъ и
осматъ учебни години. Мѣчень ти е разказъ за
разбиране, учителя го приружава съ обясне-
ние още въ началото на урока, като опише съ
помонѣта на дѣлата събитие изъ тѣхния и съ-
временния животъ, подобно на онова, за което
се разказъ въ урока. При разказа за произхови-
тешето на библията, учителя разбира сѣл-
нито прѣдсловие въ четвъртото оглѣдане:
«Зимно врѣме обичае много да стоимъ до лам-
кава, слѣдѣте вжѣлица въ нея и подканяте дѣда
си или баба си да ви разказватъ приказки.
И тѣ ви разказватъ. Хубави, дълги приказки, че
вамъ не ви се спѣва. Особено лѣдотъ. Той раз-
казва, какво видѣлъ, какъ кошилъ, какво патилъ,
какво вършилъ, а ние се ратватъ. Откъдѣ
знае той тѣя нѣща? Когато билъ малъ, прѣ-
жидѣлъ ги и ги видѣлъ, слѣтъ което ги запо-
нилъ досега. Ние не записваме, какво казва дѣдо
ви, па и той не си записва, ала имъ хора, които
вѣрятъ това, които си записватъ всѣко, как-
вото сж вършили прѣвъ живота си. Знѣте ли,
какъ се казва такава книга? Който е живѣлъ
по-дълго и които е извършилъ по-много нѣща,
може да записе повече работа въ книгата си.
Тѣя книга оствѣ така въ свѣта и ала нѣкой
и намѣри слѣдъ хиляда и повече години и я
прочете, вижда, какъ хората сж живѣли прѣди
него, какво е имало тогата въ свѣта и прави
сравнение съ миналото и настоящето. Нѣкои
хора не си пишатъ сами животописанието, ами,
като остарѣятъ, помикатъ нѣкого, разказватъ му
случки изъ живота си, и той ги записва. Ние
знаете моятъ книга. Вѣрѣлъ, че повечето отъ
насъ я иматъ у дома си. Какъвъ бѣ Бисмаркъ?
Той пѣсиква едного и му разказва всѣко, какъ-
ното е вършилъ като канцлеръ, дава му писмата,
които е писалъ на другитѣ царе, разправя му
за войнитѣ, въ които е участвувалъ, за рѣшѣ-

си въ народното събрание и въобще въ всичко, което е вършилъ прѣзъ живота си. Въ тая книга хората могатъ да видятъ, какво е вършилъ прѣзъ онова врѣме цѣлиятъ нѣмски народъ. Защо? Ала има и други народи, които сж имали сжщо такива хора съ такива книги. Имало е и прѣди много, много години такива народи. Тѣхнитѣ хора сж записвали, какво е вършилъ народътъ, какви войни е водилъ и какъ е живѣлъ. Такава книга е и библията. Прѣди да умрѣ, Мойсей е казвалъ да напишатъ тая книга. Понеже и той, като Бисмарка, билъ единъ отъ водачитѣ и голѣмцитѣ на еврейския народъ, зналъ е всичко, каквото народътъ е вършилъ прѣзъ неговото врѣме. Значи, какво може да ни разкаже библията?...

Прѣзъ първата половина на учебната година въ първо отдѣление не се разказватъ никакви библиейски историйки. Въ него се разправятъ само популярни дѣтски приказки, като червената шапчица, Dornröschen и др., които служатъ единъ видъ като подготвително сръдство за по-лесното възприемане на библиейскитѣ приказчици, чието прѣподаване започва въ втората половина на учебната година. Най-напрѣдъ се започва съ историята на Йосифа. У насъ собствено не се прѣподава въ първата година религия или, по-право, нѣма систематично религиозно обучение, както тука, защото учебниятъ ни планъ прѣдвижда кжси историйки, които трѣбва да се взематъ въ свръзка съ празникитѣ, отредени за тѣхенъ споменъ, когато при тукашнитѣ основни училища се води систематично прѣдаване на всички библиейски събития, начиная отъ Йосифа. На празникитѣ, намалени отъ протестантската църква до минимумъ, не се обръща никакво внимание, съ тѣхното празнуване не се свръзва никой урокъ. Заедно съ историйкитѣ се учатъ мотиви, изречения (Sprüche) отъ библията и хорали, които послѣ се пѣятъ. Въ пето отдѣление се учи малкия катехизисъ на Лютера, а въ шесто и седмо се чете библията и се учатъ останалитѣ 2 части отъ катехизиса.

Съ по-малко мъжа може да се разправи учителтъ съ обученето по естествознание. Тукъ дѣцата се намиратъ у дома си, стига да се започне съ тѣхнитѣ собствени наблюдения. Градскитѣ дѣца не могатъ да наблюдаватъ онова, що е достояние на селскитѣ, тѣ не могатъ да се скитатъ и изъ свободната натура. У насъ нѣма голѣма разлика между градски и селски дѣца, особено въ тѣхнитѣ нагледи и прѣдстави, ала въ Германия тя е доста остра, а това обстоятелство пѣкъ е принудило много учители въ голѣмитѣ градове да се отклоняватъ отъ учебния планъ и да взематъ обекти непрѣдвидени въ него. Тѣ не започватъ още отъ първо отдѣление съ изучаването на голата природа, а съ това, що се намира прѣдъ дѣтскитѣ очи: градскитѣ животъ и вървежътъ му, защото въ първия случай обученето би се прѣвърнало въ чистъ вербализмъ. Не че училището не трѣбва да заведе дѣцата въ природата, но то не трѣбва да заимне първитѣ дѣтски прѣдстави, защото

иначе би развило не любовъ, ами умрѣне. Потайниятъ животъ на природа развива ясно прѣдъ очитѣ на ученика, ниятъ вижда и схваща само вънкашнитъ и явления на прѣдметитѣ, сто защо може да прѣдположи, че малкитѣ добръ окръжаващата ги природа, и открила прѣдъ тѣхъ всичкитѣ си по И толкова по-добръ, ако въпросътъ се отъ друга страна. Нежниятъ дѣтски у прѣчупилъ подъ тоя тежкъ товаръ. (кашнитѣ признаци на нѣщата, ученицитъ да сждятъ за прѣдзначението имъ, дължни сами да опрѣдѣлятъ назначенъ растителенъ или животински като се ръководятъ отъ неговото устръвниши проявления, дължни сж да неумолимитѣ закони и цѣлесъобразно природата, като наблюдаватъ нейния Тукъ се дохожда до най-разпространастоеще врѣме биологическия методъ. него, службата на всѣки органъ стои симостъ отъ неговитѣ свойства и обрнетѣ на кжпината сж обърнати назадъ, държи стѣблото здраво въ земята¹⁾, и ѣ сж отначало зелени, за да се скрива листата, понеже сѣмето ѣ не е зрѣло и да служи за по-нататъшното ѣ разпроскусътъ имъ е стипчавъ, пакъ по сжчинна, сѣмкитѣ ѣ сж обвити съ твързла не могатъ се смѣ въ стомаха на жщо сж ги погълнали, та да послужразсадници и т. н.

Въ първо отдѣление нѣма особени естествознание, то влиза въ нагледното. Въ второ отдѣление сжщо. За прѣна на нагледното обучение се говори по-ри се явява нѣжда да се посочи прѣподестествознанието въ трето, кждѣто сж специални часове за него, и въ иотдѣления. Ржководната нишка се иотътъ на обекта, който се разгледа се водятъ въ зоологическата градина наблюдаватъ животното, върху коеторили или ще говорятъ идещия часотъ тѣхъ забѣлзва тия нѣща, коитопатъ по-голѣмо внимание. Ала тиясамо външни. Учителтъ ги комбинипроси идещия часъ и съобразно стмачи да опрѣдѣли живота на наблживотно и неговитѣ нрави. При оизема участие и учителтъ, като разкиисторийка за животното, особено ако тза дѣцата. По нѣкога той разказва ити, както въ часа по нагледно обучениедругото ги запитва за устройството наоргани или пѣкъ за тѣхната службапжтуване изъ дребния пустиненъ нѣсмствно на краката ѣ). Тя не ядеше и ицѣли дни съвсѣмъ нищо, ала пакъ не! (Какво ли правеше? Хората забѣлзва

¹⁾ Като сжщеврѣменно не прѣчатъ на растъ,

ината ѝ ставане все по-малка и по-малка, ченне на гърбицата). . . . Котката се хвър-
ва въкога къмъ хлѣба, но и даваше Ив, по-
сване то, на тогавъ започване да го яде.
а ли го мирише? Ние гледаме хлѣба, прѣди
турнема въ устата си, а когато го мирише
тѣ ѝ сж отъ страни).¹⁾ По сжкия начинъ
да се разкаже и за поктитѣ ѝ. Ако учите-
разказва, трѣбва да се държи постоянно о
мета, за който разказва, а не да се отвлѣчи
най-главната си мисль и да влиза въ по-
ности, съ което би изгубилъ главната идея
въ. Въ горнитѣ отдѣления дѣцата трѣбва
ждатъ изпитвани повече съ въпроси, както
се прави, и поскѣ сами да направятъ общо
пане върху говореното. Никого не трѣбва
разглежда едно животно само за себе си,
отдѣленъ индивидъ, ами въ свързка съ
шкия животъ или пъкъ съ други животни,
растенията се разглеждатъ въ дѣвически
ица въ свързка съ кухнята, защото тогава
вѣтскитѣ живи ще се намѣрятъ повече апер-
руващи прѣдставления. Има нишки, о които
да се закрѣпятъ бесѣдитѣ за стотини жи-
и. Тия нишки сж общезжитията, за които
сжияна Юнге, ала идентѣ на послѣдния не
намѣрили широко практическо приложение,
то сж се оказали неприможими въ повелето
ни училища така, както Юнге си прѣд-
приложението имъ. При обучението по
познавание се показватъ картини и прѣпри-
животни, но тукашнитѣ учители се пазятъ
при службата си съ тия учебни сръдства:
ти оставятъ дълго врѣме прѣлъ очитѣ на
да за да ги наблюдава и да търси всичкитѣ
разени части на обекта. По-рано се говори,
ждатъ се всички прѣдстави, които дѣцата
за прѣдмета, на тогава се показва неговото
оление съ цѣль да се видятъ само непо-
тѣ му части, само не изтъкнатото въ бесѣ-
и. И това е право, защото колкото повече
знати пѣща се сръщатъ въ единъ обектъ,
ова дѣето ще схване тоя обектъ по-подробно,
рудно. Освѣнъ това, дългото стоеие на кар-
та прѣлъ ученицитѣ имъ омръзва. Тукъ не
и по картината, а се допълнятъ учени-
тѣ познания.

вънъ естествознание, въ горнитѣ отдѣления
и отчасти и физика и химия (Naturlehre).
и горни отдѣления се разбиратъ шесто и
и (шеста и седма учебна година). По тоя
метъ се взематъ най-обикновенитѣ физика-
и химически явления, електричество, маг-
нетъ, пара и приложението имъ въ човѣч-
животъ: при освѣтлението, при отоплението,
иешията и т. н. Урокитѣ се приуржаватъ
ици, върху които се прави бесѣда отъ
и пъкъ се изтъчватъ разнитѣ закони. Уче-
тѣ сж вече достатъчно назрѣти да да раз-
въ материала и да помогнатъ съ своитѣ
ици познания. Често се явява нужда само

отъ систематизирането на тия познания, при което
се избѣква правенето на опити, оне по-често
пкъ измѣняването на явленията, които дѣцата
сж наблюдавали всѣки денъ безъ да ги разби-
ратъ, напр., кипенето на водата, телефонира-
нето и др. При по-труднитѣ материали, особено
за парата, телеграфа, телефона и др. се правятъ
опити или се чъртаятъ скици на черната дѣска,
сржкани за разяснение на прѣподаването. Тия
скици трѣбва да се прѣдставятъ по-ясно и отъ
ученицитѣ. Пообщо погледнато, физиката и хи-
мията даватъ на дѣцата материали за мислене и
наблюдение, който може освѣнъ това да се об-
иетъ въ прѣкрасна форма и да се прѣдаде въ
ишкои случаи като разказъ, въ който се следи-
иията знанието съ простото повѣствуване, напр.
историята на една кланка дѣждъ, на едно летане
и др. т.

Особено голѣмо внимание при тукашнитѣ
основни училища се обръща на смѣтането, по-
неже то играе извънредно голѣма роля въ тър-
говския животъ на града. Оне съ напуцането
на основното училище, ученицитѣ сжия въ жи-
вота и си потрѣбва занятие, най-често изъ раз-
нитѣ търговски кѣщи, келнерство или друга
работа. И момичетата вършатъ сжщото. И
ставитѣ бивачки, продавачки или контористки.
Минало е вече онама врѣме, когато жената оста-
ване само въ кѣщи. Повече отъ 6 милиона
жени въ Германия (една четвъртъ отъ цѣлото
ѝ женско население) сж заняти вече или въ
индустрията, или въ другитѣ клонове на живота.
Прѣстава да се говори за неспособностъ на
жената, напротивъ, мнозина искатъ да се под-
готви ослабия полъ за нуждитѣ на живота и
да се подготви старателно и здраво, защото е
по-слаба, искатъ реформирането на женското
образование въ Германия, което стои много по-
назадъ отъ мъжкото. Известно е, че пруското
правителство се е заело вече съ тая работа. Въ
Хамбургъ е направена само тая реформа, че въ
по-малкитѣ женски училища се вънесо говетенето
като задължителенъ прѣдметъ. Обаче въ тия
училища едва ли могатъ да възвѣтъ дѣцата на
бѣдин роители, та тая реформа не има, може
би, много съществени послѣдствия. При зани-
иията, които си търсятъ издѣлнитѣ отъ учили-
ието дѣца, играе много важна роля бързото ум-
ствено смѣтане, било съ пари или други пѣща,
ето защо въ училищата се обръща най-голѣмо
внимание на това. Смѣтането започва оне отъ
първата учебна година, кждѣто се взема кръжа
на числата отъ 1—20. Всѣки учител води обу-
чението по свои начинъ, така че не може да се
намѣри и опише единъ общъ модусъ, а и ту-
дожественото възпитание не е разработило оне
методиката на тоя прѣметъ, за да се опише
прѣподаването му споредъ него. Въ разнитѣ учи-
ища се прѣподава различно, или споредъ Гербеля,
ала не често, или пъкъ споредъ Хентчема. Въ
семинарното основно училище пъкъ споредъ
Грифа. Единиъ започва съ броенето до 10, а
слѣдъ туй взема четирехъ дѣлития, а другъ

и по-рано примѣри.

нѣколко букви, образувати се и се чакъ или думи. При откриването на четене въ буквари полъ нея Четворо-стѣление служи като протѣпа, се взема и латинската азбука, упражнява въ края на първата учебна година се прави кѣса реална бесѣда, естетически четиво отъ учителя при танки, сѣти, при отворени, четене се изцѣло отъ дѣцата, при което се запознатитѣ думи и изрази и най-голямо се разказва на части, ако е дълго, съ ученицитѣ. Сжикото и съ четенето тѣ отаблени, само че тукъ се обръща много внимание на естетиката. Друго четиво на поетически произведения еровитѣ драми въ посѣвнитѣ двѣ, особено при момичетата. Тукъ учителъ спира да ги занимава за неразбрани въ стихката режими върху впечатле-прочетеното. Дѣцата се мжчатъ да дадъ само въ хода на събитие, съотна тѣбствува нитѣ лица и обектовитѣ. Учителътъ е доволенъ, ако тѣ даватъ неопознатитѣ думи или нѣкъ вѣдъ имъ ги съобщава при четенето, тои насочва дѣтското внимание характерничното изговаряне на нѣкои думи, казва имъ кждѣ става нѣщо свързката на събитие и имъ по-и съдбоносни думи. Учителътъ дава на единъ ученикъ, като го опитва, тогъ. За да не става четене бавно, прочитатъ пиесата по-рано у дома си дадъ въ училището, остава имъ само даватъ съ техниката ѝ. Обикновено се взема такава пиеса, която ще се даде на пѣть въ театъра, прѣдпазна-за ученици и ученички. На връщане пакъ се прави бесѣда върху видѣта обичатъ театъра и се много раз-рше бждатъ запедени тамъ, сто защо прочитатъ и безъ поканя пиесата, става. Тукъ е много добъръ начинъ, то по такъвъ начинъ може да се по-овѣкъ отъ художественото ѝ изп-вържанието, обѣдено въ неписката упражнява много по-силно впечатлѣ-ного формата сама

постановка и при четенето на стихо-иято складба досега е била една отъ нитѣ. Тѣ сж били разглеждани до-го стихотворения и поетични произ-на да се наслаждадъ дѣцата отъ тѣх-ия и сладостъ, ами за да се по-и-хъ граматически упражнения, патрио-а мораль. Въско изречение, и отъ то художествено творение, се е раз-платино, разглеждано се е на стогови-рали сж, се по-и-и и при-и-и, сж-и или при-и-и-и, извѣдѣтъ се с-и-и-и-и му, ако има такъ и т. и., цата сж били сити и на дѣя нѣща и

на поезията, но се крие въ него. На послѣдната сжкъмъ не е могла да вѣжжи въ своитѣ прѣна-при извѣстанието, за него неината прѣлестъ и наслада не сж се изѣквати никога. Може би, на дѣцата сж били посочени рими, стихотвор-ния строежъ и други рѣкашни бѣлѣзи, ала никога не сж били разклатени сжнитѣ струни на душата имъ, които сж трептали у поэта, ко-ито вдъхновение му е работило надъ неговата рѣжба. А това е пѣлъта на обучението при сти-хотворенията. Тогавъ тѣ ще възвизатъ душата на малкитѣ и ще насинятъ свои морѣли или патриотизмъ въ нея, ала не сухо, съ прозаични бесѣди, но ще го покриватъ съ хубавата си форма и дѣнитѣ прѣтъ въ съдържанието си, за да го слѣдѣтъ съ себе си и го напиратъ така обичей, като сж самитѣ. Отъ стихотворението не трѣбва да се отабля нитѣ, за да се развѣтна специално, зщото се губи цѣлитѣ ефектъ. Единъ учителъ го сравнява съ нѣкого човѣкъ, се радва на цѣлото шѣсе тѣй както природата го създава. Разжеме ли послѣдното за да изучимъ частитѣ му, прѣлестита му се изгубва. Само ботаникътъ може да усѣща още радостъ при това, ала не всички хора сж ботаници, особено дѣцата. Ето защо, искаме ли да прѣнесемъ едно стихотво-рение въ дѣтскитѣ думи, както едно растение въ кжци, трѣбва да го вземемъ изцѣло, съ ко-рени, и земята около тѣхъ, а не да прѣсѣж-даме частитѣ му една по една, слѣтъ като ги откажемъ отъ цѣлото. Естествено е, че тѣ ще изежнатъ, и въ дѣтската душа не ще се хване нищо. Че ученицитѣ не разбирали нѣкоя дума или не знаели за частитѣ на рѣчъта, шо съдържа това стихотворение, или нѣкъ за обичѣта къмъ родината, не е отъ голѣма важность; достатъчно е, ако тѣ прѣдчувствуватъ това. И възрастнитѣ не могатъ се похвали, че сж разбрали напълно едно поетическо произведение. Разбира се, че тукъ се говори за избрани дѣтски стихотворения, а не за такива, шо се срѣцатъ имъ днешнитѣ дѣтски учебници и читанки.

«Тамъ, кждѣто Рейнъ се извиа като змѣя около скалитѣ при Кубъ и водата му се бие и пѣни бѣсно въ тѣхъ, сж загинали не малко юначни момци, лодкари, които сж искали да посягътъ тона вѣсело. Скалитѣ високи, Рейнъ се бие яростно въ тѣхъ, възвизъ му отскадатъ буйно на страна и страховити вдовѣртежи изиматъ лодката съ себе си, ако тя не е вече счу-пна отъ бѣсния тласкъ на талазитѣ. Народитѣ се бои отъ това мѣсто и разказва чудни повѣр-и за неговата опасность . . . » Слѣдъ като описа и повѣрѣята на народа, учителътъ свърза съ думитѣ си пѣсенитѣ на Хейне, Леретай, и я из-ткламира съ патосъ прѣтъ ученицитѣ. Това бѣ въ седмо дѣвическо отабление. Декламацията направи голѣмо впечатлѣние на тринадесет-честирнадесетъ-годишнитѣ дѣца. Гласитѣ на учи-тели се носеше почти въ гробна тишина. Стихо-творението не се звучавъ тукъ наизустъ. Слѣдъ свършекъ на декламацията, учителътъ посто-малко и попита ученицитѣ, какъ имъ каже тогъ

стихотворение не научува или пъкъ коя отъ тяхъ е чужда за него. Слѣтъ туй се описва положението, въ което се намираль поетътъ, когато се родица въ него мисълта да напише това стихотворение. Ученицитѣ довърлиха по-прѣкиятъ мисли на учителя, като разказаха за бурговетѣ (крѣпостни палати) по рейнскитѣ брѣгове и рицарскитѣ полони и на тѣхнитѣ едноврѣмешни обитатели. Дѣцата не научиха тукъ стихотворението. Учителтъ имъ го издекламира още единъ пѣтъ и имъ поръча да го заучатъ у дома си. Така се прѣподадохъ и стихотворенията: «Албийски ловецъ» отъ Шилера и «Горски царъ» отъ Гюте. Вѣско стихотворение има своя индивидуалностъ, която трѣбва да се изтъкне. То е живъ организмъ, който има всичките свойства на човѣшката душа, и заговя трѣбва да се прѣплате като таквъ. Нахисто да се различава, едно стихотворение, въ което се описватъ хубоститѣ на родината, да да се видятъ, какви сѣ тия хубости, нека тѣ се изброятъ по-рано, и слѣдъ това да се издекламира стихотворението. Тоя начинъ е и по-естественъ, защото то наистина е написано подъ впечатлѣнията за тия хубости, и по-оповираше на стихотворната индивидуалностъ. И на първо отдѣление може да се прѣподаватъ стихотворения по таквъ начинъ. На посѣтилъ въ нѣкои хамбургски училища прави впечатлѣние, какъ дѣцата се радватъ, когато декламиратъ. Малкото наистина чувствува ритма и отмирноста на поезията, макаръ да не я разбира и не се радва, ала го трѣбва да се рава и на самото стихотворение. Последното трѣбва да се научено при нѣкой веселъ за дѣтето моментъ, та да возбужда приятни спомени и впечатлѣния въ душата му. Едно отъ първите отдѣления бѣ изучило множество кжси стихотворения и пѣсни. Запитанъ за начина, по който постигналъ, учителтъ отговори така: «Азъ вземамъ всички стихотворения и пѣсни по нагледно обучение. Разказвамъ ли за котката или нѣкое друго животно, или пъкъ за другъ нѣкой предметъ и събитие, вмѣквамъ на подобаещето мѣсто и нѣкое едно или двукуплетно дѣтско стихотворение. Изговоря ли послѣдното, малкигъ усѣпатъ и започватъ да го повтарятъ сами на едно съ мене, когато го изговоря втори пѣтъ. Азъ го повтарямъ съ ясенъ и равномеренъ говоръ, и малкигъ сж го вече научили наизустъ. Съ една подмѣтка, че тѣ вече сж усвоили всичко, казването имъ казвамъ, накарвамъ по-силнитѣ ученици да го повтарятъ наизустъ докато и по-слабитѣ го научатъ, и слѣдъ това пакъ продължавамъ разказа си. Заучаването на стихотворението не заема много отъ врѣмето ми и заглъ не врѣди на разказа ми. Туй заучavamъ и пѣснитѣ, при които си показвамъ съ цигулка». Декламираването въ първо отдѣление се придружава често и съ движения, както при пѣснитѣ, нагодени за пѣние при гимнастическитѣ упражнения.

Макаръ съ долнитѣ редове да се прави отклонение отъ хода на досегашнитѣ мисли, тѣе пакъ помѣтаването имъ е важно и оправдателно,

защото тѣ заслѣга не токова Хамбургската цѣла Германия. Отъ казаното и отъ това, което ще се каже по-послѣдъ ясно, какви задачи поставя не само на ното възпитание, но и свърѣмешнитѣ учители. Последниятъ трѣбва да разотъ рисуване, така и отъ поезия, муствена история и много други прѣмъ владѣе сега за сега почти недостатъножди по-възрастнитѣ дѣца въ тѣхътели, които не могатъ да рисуватъ така както ученицитѣ си, тѣ не могатъ да ратъ никакъ или пъкъ не поминатъ тѣбиологическия принципъ въ областта ствознанията, та да го приспособяватъ при всяка методическа единица. Като прѣдъ видѣ, нѣкои нѣмски педагогичници, дори и Конрадъ Ланге, нѣмски мисли сж изказани въ началото на тѣискатъ да се назначаватъ специалностното училище, поне за изкуствата, кактѣ. Това би било най-голямото дамогло да се стори за основното училище и сега тегли не малко отъ прѣладе много учители въ едно отѣделение, повечето мѣста въ Германия, едно, че уважаватъ еднакво всичкитѣ си ученици, че не се спазва никаква концентрациячението, защото всѣки учителъ имъсебе си и не може да използва уроцитѣ си. Може би неусиѣхъ въ нѣкои училища се дължи пакъ на това. За много по-полезно, ако обучението само отъ едно лице. Друго е при пѣнедагогическитѣ училища, където сж по-назрѣли и могатъ да се ползватъ литература, та знанията на учителъ понѣкога съвѣтъ нищождни въ придобититѣ чрѣвъ четене. При учителтъ е всичко. Ако има много прѣше има и по-слабъ успѣхъ. Не сж трѣбватъ въ основното училище, а тообърне внимание върху изучаването и прѣмети въ семинари, където сж учители, защото не специалности не ползватъ дѣтето съ своето знание, споредъ това искане ще отидатъ въ училище лица, които не сж има и сж съ възпитателната наука, а дѣтъ въ основни учители. Не ще съмнително, интеллигентенъ учителъ, чиято душа сж 6 години, както е Лука, и 7 години знанията на специалисти все ще хвотвори едно 7—14-годишно дѣте. А семинари имаха шестгодишнитѣ курсовали въ нѣско отношение по-добри нѣмскитѣ, тѣй като въ посѣтилъ много работи останени по традиция латинския и извънредно много по-логия. Частно Хамбургскитѣ семинари по музика, защото въ него не трѣба подава ортеъ, а занемарва прѣмъсега. Хамбургскитѣ учители не сж

както тия въ Саксония и Прусия, та дажно свиренето на оргелъ. Съ този свире развива почти никакъ музикалниятъ ъ. И тъй нека семинаристътъ се снабди с познания, нека се упражнява въ на-и одѣлка на изкуството, въ деклами-одно рисуване, музика и пѣние, за да знания, които той по-късно ще трѣбва дава. Сега той самъ не е виждалъ работи и, разбира се, не може съзнателността на едно стихотворение или икалната цѣнностъ, що се крие въ из-рмония

на, въ Германия се изучава добръ исто-националната литература, ази съвѣтъ декламиратъ стихотворения, дори почти Саксонското пра ителство се е опитало тоя недостатъкъ чрезъ пѣтуващи учи-матори, ала и тѣ не ще ползуватъ щото едва ли би могли да посѣятъ инарь два пѣти годишно. Тия декла-матъ часове (учебни), а свикватъ уче-динъ пѣтъ въ аѹлата и имъ декламиратъ вия, каквито тѣ намѣрятъ за добръ. ргъ нѣма такива учители.

тия посторонни бѣтъжки, нека се про-по-първитъ върху прѣподаването на езикъ. Спомена се вече на едно мѣсто портъ, че и писменитѣ упражнения са-вече на по-други основи. По-рано или си наисляше изречения, напис-ада дѣската и чрезъ въпроси се да ги изведе отъ ученицитѣ, или из-ръ помощта на ученицитѣ планъ, по-бваше да слѣдва хода на гѣхнитѣ и пѣкъ правеше бесѣда върху материала, извличаще отъ него нѣкои дѹми, що да бодатъ и възбуждатъ дѣската то ѱ напомнятъ я за мислитѣ около записваше на дѣската. Сега не се върши то, нито второто, нито пѣкъ третото. си избира темата, ръководенъ отъ и способноститѣ на дѣцата, задава я, толко прѣварителни дѹми за да ѹпжт не дѣцата, защото знаяно е, че малкиѣ още да прослѣдятъ известна идея отъ до края: тѣ се ръководятъ повече отъ явления на прѣдметитѣ, отъ това, що и силно впечатлѣние по яркостта на ри ѱи силата на дѣйствието си, от-е често отъ главния вържежъ на мислитѣ шущатъ въ нѣща, които нѣматъ нищо темата. Слѣдъ като учителятъ стори ницитѣ започватъ самостоятелно рабо-Нѣкои учители започватъ тоя родъ я още отъ второ отдѣление, понечето трето. Ученицитѣ пишатъ безъ прѣд-ададенъ планъ — ходятъ на тѣхнитѣ ѣхниятъ планъ. «Вие виждате вече, че ни се изгубиха и че хората започватъ готвятъ за друго годишно врѣме. У-е, къмъ училището ли идете, навѣнъ ли — навѣждѣ забѣлѣзвате, че есенъта

е дошла. По какво ли? Искамъ да ми напишете за това! По какво забѣлѣзвамъ, че есенъта доиде». Ученицитѣ се заловиха тояъ часъ за перата. Всѣки се мъчеше да изрази това, що неговитѣ мисли, неговата практика и наблюдения му дик-гувахъ. Говоренето и поглеждането отъ другаритѣ имъ не бѣ забранено. По такъвъ начинъ тѣ се подбуждатъ взаимно, защото често нѣкой уче-никъ се откъсва ненадѣйно отъ нишката на своитѣ мисли и свои безпомощно на мѣстото си, като се чули, какъ да турне повторно колелата на продуктивната си сила въ дѣйствието. Тукъ той запитва другаря си или пѣкъ поглежда въ те-традката му за да добие новъ тласкъ и под-сѣщане. Самостоятелностъ и продуктивностъ вла-дѣятъ прѣзъ цѣлия часъ. Слѣдъ двадесетина минути се обалиха нѣкои, че сж написали. Учи-тельтъ ги накара да прочетатъ послѣдователно работитѣ си. Съ тѹй се окуражаватъ по-слабитѣ. Тѣ виждатъ, че работата, която имъ прѣдстои, съвѣтъ не е тѹй странна, както, може би, сж си я прѣдставлявали и почватъ да работятъ по-усилено, възползуваши при това и отъ работата на другаритѣ си. Ученицитѣ могатъ да пишатъ на табли, на малки листчета, въ тетрадитѣ си или пѣкъ върху други пособия. Тояъ часъ тѣ писаха на листчета, тѣй като написаното не за-слуужаваше да бѣде помѣстено въ тетрадка. Слѣдъ като си свършиха работата, учителятъ размѣни листчетата така, че всѣки ученикъ въ работата на другаря си и започна да я корегира. Понеже ученицитѣ поглеждаха често единъ отъ другъ и понеже нѣкои бѣха свършили работата си по-рано и гледаха, какъ другаритѣ имъ корегираха, не може да мине безъ препирни върху правописа, които учителятъ всѣкога излагдаше, като съобщаваше върното. Въобще за единични грѣшки тукъ не става голѣма работа, учителятъ ги поправя самъ, или когато ученицитѣ ставатъ да четатъ съчинението си, или пѣкъ при корегирането. Разбира се, че при по-големитѣ тѹй се избѣгва постепенно; тѣ трѣбва да поправятъ по възможностъ сами грѣшкитѣ си. При малкитѣ, обаче, това е невъзможно. И ако обученията се водятъ по стария начинъ, ако изправиме шателно ортографическитѣ грѣшки на малкитѣ, пакъ не можемъ ги прѣмахва основно, ученицитѣ пакъ ще грѣшатъ: тоя пѣтъ въ това писмено упраж-нение, другъ пѣтъ въ друго. Тѣ ще прѣслѣдватъ малкитѣ като сѣвката имъ, само че, подобно на нея, нѣма да стоятъ на едно мѣсто, а ще се мѣстятъ споредъ нейнитѣ движения, диктувани отъ положението на слънцето, въ дадения случай, отъ материала, върху който ще пишатъ малкитѣ. Колкото пѣти писмени упражнения, толкова пѣти грѣшки. Като че цѣлата на първитѣ се изразява само въ корегирание на дѣтскитѣ грѣшки. Слѣдъ като се извърши корегирането на дѣт-скитѣ съчинения отъ самитѣ дѣца съ помощта на учителя, всѣко отъ тѣхъ прибра работата си за да я прѣпише въ тетрадката си, която се поднася слѣдъ единъ-два дѣна на учителя. Той прѣглежда така прѣдалената дѣтска работа, по-

права грѣшкитѣ въ нея и си взема материалъ за граматическитѣ упражнения и бесѣди, които съпровождатъ всѣко писмено упражнение. Тоя материалъ зависи напълно отъ работата, що му даватъ дѣцата. Каква е тя? Дѣтски мисли и наблюдения, дѣтски чувства и душевни вълнения, дѣтски скърби и радости — всичко дѣтско. И формата, и съдържанието, отъ което слѣдва, че и дѣтѣ ще иматъ грѣшки, особено формата. Но за живота е по-важно съдържанието, а не тя. Съдържанието въпрочемъ не може да бѣже погрѣшно, а непълно. Нали ученицитѣ трѣбва да се научатъ правилно да говорятъ и пишатъ безъ да мислятъ върху обѣклоото на своя говоръ и написане на думитѣ, а само върху същността? Учителитѣ ще ги научи, ала като употреби другъ, въ много отношения по-полезенъ пѣтъ: като развие и творческитѣ имъ сили и имъ даде възможность да изразятъ индивидуалността си, собственото си азъ. Въ тоя случай дѣцата, както и при рисуването, работятъ като истински художници. Тѣ обличатъ впечатления, що е направилъ външниятъ свѣтъ върху имъ съ свой стилъ, и ни даватъ да разберемъ силата на душата имъ, а най-главно тѣ работятъ самостоятелно и продуктивно. Обучението по матерния езикъ би станало излишно, ако ученицитѣ нѣмаше нужда отъ самостоятелно усно или писмено изразение на своитѣ мисли, учителитѣ не трѣбва да му втѣлпява свои изречения и свой начинъ на говорене, защото съ заето знание не се отива далечъ въ тоя свѣтъ. Ала собствени мисли изискватъ и собствена форма, ето защо ръководенето на писменитѣ упражнения по горѣописания начинъ съотвѣтствува напълно на живота и неговитѣ изисквания. И тука, както и при рисуването, за учителя ще бѣде много по-нажна вътрѣшната стойность на дѣтската работа, отколкото външната: правописнитѣ и стилистичнитѣ грѣшки. Колкото по-самостоятелно е дѣтето въ мисленето си, толкова въ по-друга форма излага мислитѣ си, толкова по-особенъ стилъ има. А че малкитѣ сж наистина оригинални въ това отношение, ни показватъ често тѣхнитѣ наивни разсуждения и сравнения. Постепенно, заедно съ духовното имъ нарастване, не се оказватъ всичкитѣ имъ грѣшки, ала отначало не е дѣте оня ученикъ, който не прави грѣшки. Последнитѣ сж нѣщо естествено. Ето какъ една ученичка описва, разбира се, разказа ѝ е просѣянъ съ ортографически неправилности — темата «Unsere Turnstunde» (Нашиятъ часъ по гимнастика): «Ура! Часътъ по гимнастика дойде. Ние се нареждаме двама по двама на коридора и слѣдъ туй дохожда Г-нъ . . . и ни завежда въ гимнастическия салонъ. Ние се спираме и се нареждаме още по-хубаво, слѣдъ туй той ни извиква «маршъ!» и ние гръвгаме въ тактъ. Слѣдъ туй правимъ упражнения съ ржѣттѣ, като се навеждаме. Ако стоимъ прѣзъ първата половина на часа мирно, можемъ да играемъ прѣзъ втората свободно и да пѣемъ. Хубаво ли е врѣмето, излизаме на двора, кждѣто играемъ. Азъ обичамъ

повече да играемъ на двора, защото въ по-големо и има дървета, подъ стѣната можемъ да си починемъ, ако се умори тема, нагледъ обикновена, пакъ сж обикнитѣ къмъ изразъ на тѣхнитѣ мисли, същото трѣбва да се стрѣми всѣко да зависи и отъ формата, която ѝ е дадена напр. не е казано чистъ по гимнастичниятъ часъ по гимнастика. Дѣтето въ кой часъ по гимнастика ще пише? За то има отпрѣдъ си една картина, която само да прѣдаде съ думи. Темитѣ и упражнения се задаватъ, които сж въ отпрѣдѣлено, за което пѣкъ често сж отъ повече думи, какъто е случаятъ при писмена работа. Тѣ трѣбва да бъдатъ къмъ обекта, за който се отнасятъ и да ученицитѣ съ нѣкои интересни спомогателни обекти. Отъ това изискване пѣкъ се сферата, изъ която тѣ трѣбва да се взематъ дѣтския кръгъ.

Ученицитѣ, както се видѣ по-рано, даде, безъ съмнѣние, пълна съ ортографички работа. По-сетитѣ последни коригирана отъ другаря му, пакъ и стѣнува съ погрѣшки. Ала учителитѣ въ нея душевното богатство на ученика, художество, което се явява като най-близъ на това душевно богатство. Възапознава съ начинитѣ, по които прѣдето, съ думитѣ, които последното и съ грѣшкитѣ, които прави за да първитѣ дѣтѣ нѣща при своята творба и за да поправи грѣшкитѣ при указването имъ и безсѣмъ върху пѣкъ непрѣко, чрѣзъ правилень говоръ писъ прѣдъ малкитѣ. За да узная понятия иматъ различно възрастнитѣ и извѣстенъ прѣметъ и какъ тѣ изразяватъ понятия, учителитѣ отъ едно основно училище задали едноврѣменно сжща тема въ всички отѣделения. Оказало се, че малкитѣ си описвали темата наивно и несѣсно, голѣмитѣ правили думитѣ и оглаждали изразитѣ съ съдържание сж прѣдставили разнитѣ ясно обяснимо. Други учители чакъ толкова теми въ класа си, колкото ученици въ него: всѣки ученикъ си избира то, което иска да пише. Трети задаватъ колко, отъ които дѣтето си взема то, му най-харесва, която го най-много вълнува. Обаче, последнитѣ два случая сж неестествени, поради което не се правятъ голѣмъ размѣръ. Въ такъвъ случай не ще може да схване общитѣ грѣшки при извѣстна работа и да ги поправи ли дѣтето самостоятелно, показва и нѣкои грѣшки, които въ разговора си би могло да прикрие, едно, че ставатъ се повтарятъ зададенитѣ отъ учителитѣ почти буквално и да се допълнятъ съ дума, и друго, че дѣтето се пазни и не

та, въ която ще трѣбва да облеже
ещото знае, че ще бъде поправено.
Дѣцата не внимаватъ въ грѣшките
ко говорятъ помежду си, когато тѣ
плататъ съдържанието на извѣстенъ
и работа. Между друго казано,
дѣте не грѣши толкова много нѣ-
то нѣиското. То изговаря само
ишно, употребява много чужди (гу-
пише така, както слуша, като,
грѣши и когато постави прѣлива-
ове. При тия грѣшки на нѣиското
дѣтѣ още и овия, които то прави
тата на прѣдложитѣ и падежитѣ
нашето дѣте почти не познава.)
нѣискитѣ учители не коригиратъ
нишки грѣшки: тѣ взематъ само купъ
могатъ да се подвежатъ подъ
ило съ лесна практическа обработка
и ги разглеждатъ прѣзъ осо-
Случайнитѣ грѣшки и тия, които
знание не може да схване още като
отначало изоставени. Часоветѣ
не се употребяватъ само за изамина-
и за образуване на изрѣчения съ
и прѣдлози: съ, защото, ала, обаче.
Образуването на тия изречения (то
трето отдѣление) стана практически,
помощта на описания, напр. «За-
бѣ хубаво, азъ не останахъ у дома
първитѣ години малкитѣ нишатѣ
които се срѣшатъ глаголи, що
думъ или споконствие, или пъкъ
дѣйствиe, като се съблюдава, што
итѣ да стои онова съществително,
на най-добръ и най-ясно дѣйствието,
съ гѣкъ, напр. «Водата тече, покрай
хубави цвѣта и трѣви . . .» По го-
затѣ пакъ си съставя извѣстно опи-
рето влизатъ глаголи, изразяващи
дѣятелностъ: описването на па-
глаголи за шумъ: викамъ, гъжа,
ицамъ . . . Много добро е, гдѣто
глаголъ стои съществително име, за-
голи, които показватъ много дѣй-
много значения, зависени само отъ
шото, което стои прѣдъ тѣхъ или
Въ долнитѣ при изрѣчения гла-
ицамъ има разни значения: 1. Замата
Неприятельтъ настѣпни и 3. Той го
храка Въ първото се разбира, че
въ второто — неприятельтъ излиза
си положение или пъкъ разширява
дѣятелностъ, като се прѣвѣстна
си мѣсто и отива по-близо до про-
въ третото — стѣпяне върху нѣщо.
же ли се прѣдъ дѣтето само настѣпни,
възможността да свърже тая дума
вѣдставление, значи, да я разбере.
по голѣмо разяснение на думата,
извѣстни динжения. Въ по-горнитѣ

ижежи сж вече начепали.

отдѣления дѣцата сами трѣбва да отгатватъ
значението на нѣкои думи отъ тия, що позна-
ватъ вече. Често пѣти дори се навръзва около
непознатата дума нѣка бесѣда, като се гърси ужъ
произхода ѝ, а въ сжипностъ се взема доста
обширенъ материалъ, било по история, география
или другъ нѣкой прѣдметъ. При обяснението
на думата «вѣстникъ», учителътъ не само, че ще
пита за значението и, ама и да ли нѣкой знае,
отгдѣ иде тая дума, ще обясни, какъ се казвали
въ старо време новинитѣ, ще приведе, ако може,
нѣкой народна пѣсень, кжѣто се срѣща тая
дума въ първоначалното ѝ значение, и ще вземе
сроднитѣ съ нея думи вѣсть, извѣстникъ, прѣд-
вѣстникъ и пр. азедаю съ образуванитѣ отъ тѣхъ
глаголи. За да се чвѣри, да ли ученицитѣ сж
схванали вѣрно значението имъ, учителътъ ги
кара да му напедатъ примѣри: изречения или
кжжи описания, въ които се срѣщатъ тия думи.
При думата «прозорецъ» може да се изтъкне
глаголътъ, отъ който е произлезла: «прозракъ»
и да се обяснятъ значенията на «прозрачно» и
«непрозрачно». Така се образуваг картини отъ
думи, съ които би могло да се работи много
по добръ въ правописно отношение. Въ едно
училище бѣха заучили и продължаваха да учатъ
цѣли редове отъ сродни думи. Тия сродни думи
иматъ единъ и сжщъ корень, и, значи, колко-
годѣ еднакъвъ правописъ. При всѣка отъ тѣхъ
се изброяваха принадлежащитѣ и думи, като се
казване и едно изречение, въ което влизаше
думата, за която се говореше. Учителътъ си за-
писваше изречението (казано, разбира се, отъ
дѣцата), съкратено на дѣската, като отбѣлѣваше
напълно само правописа на думата. Съдѣдъ това,
ученицитѣ я буквавахъ, пишеха я съ затворени очи
въ въздуха и най-послѣ, грѣбваше да си напи-
шатъ сами други изречения, въ които се срѣщатъ
думитѣ отъ тоя роль, едно, за да научатъ
правописа имъ и второ, за да види учителътъ,
да ли тѣ сж схванали значението имъ. Цѣльта
бѣ задавана направо, напр: сега ще учимъ за
сроднитѣ думи, къмъ които принадлежи «играя».
Записва се най-отгорѣ на таблата «играя» и се
започва изброяването на думи, сродни съ тоя
глаголъ: игра, игрище, поигравамъ, доигравамъ,
изигравамъ и т. н.

Къмъ писмениѣ упражнения спадатъ диктов-
китѣ и прѣписванията. За диктовката учителътъ
си нарежда жинъ, подвиженъ материалъ, що
дразни дѣцата и ги кара да се интересуватъ за
продължението му (приказка, описание, нѣщо
изъ историята, изъ Законъ Божий и др.), като
сжщеврѣменно съдържа повечко думи, които
могатъ да се подвежатъ подъ извѣстна право-
писна сфера: пишатъ се, напр., съ ѣ или нѣкъ
ж, ѣ и т. н. Ученицитѣ повтарятъ произтѣва-
ното и го пишатъ въ тетрадкитѣ си. За да при-
влече още повече вниманието на ученицитѣ,
учителътъ ги прѣдупрѣждава, че ще прочита
само единъ пѣтъ високо и ясно това, което ще
се пише. Нѣкои учители искатъ, да се даде
пълна свобода на дѣцата при записването на

диктованитѣ. Достатъчно е, споредъ тяхъ, ако дѣтето напише вѣрно по форма изречение, на било то съвсѣмъ друго (впрочемъ съвсѣмъ друго не може да бѣде — че се различава само съ нѣкои изпуснати или прибавени думи) отъ продиктованото. «Дѣтето трѣбва да пише и при диктовката свободни изречения», бѣ казалъ единъ хамбургски народенъ учителъ въ една учителска конференция. Разбира се, че той нѣма право и нѣма да услужи съ тия си думи на художественото движение, което по-послѣ добръ разбира, ала, — нека пакъ да се направи отклонение отъ хода на тия мисли, — учители, които мислятъ като него, има още, макаръ не много. Тѣ искатъ пълна свобода на индивидуалността. Човѣкъ нѣма да сгрѣши, ако разгледа това искане по-отблизу и го сравни съ течението, шо си е пробило вече пътъ въ художествената литература. До прѣли френската революция на личността се възлагаха голѣми надежди, тя се смѣташе за всесилна. Ала революцията разби това вѣрване и въ сититѣ на тая личностъ настѣпи дълбокъ песимизъмъ. Тя се скри задъ обществото. Новитѣ открития и реорганизацията, прѣдизвикана отъ тяхъ, намалиха дѣйността ѝ още повече. Днесъ личността е скована въ общественитѣ вериги и намира съвсѣмъ слабъ изходъ за проявление на индивидуалността си, къмъ което се стреми. Това стремление се отрази вече въ литературата: Ибсенъ, Бьорнсонъ, Зудерманъ и др. То дохожда вече и въ педагогиката. Тукъ то като че не иска да припознава никакви методи, както героитѣ въ художествената литература, никакви обществени вериги и прѣдразсѣдѣния и иска, щото учителятъ да бѣде художникъ, т. е. човѣкъ, който трѣбва да си създава самъ материалъ за прѣдаване, безъ огледъ на какъкави педагогически изисквания. То иска да даде и на дѣтето пълна свобода въ всичко. Това иска и туй художествено течение, за което се говори въ началото на развора, ала то не отива до такава крайностъ, то не иска да се даде абсолютна свобода на учителя и ученика. Кое отъ двѣтъ течения е по-старо, мжчно е да се опрѣдѣли, но по-остро то започва да изчезва. Иначе и не може да бѣде. Учителътъ трѣбва да бѣде художникъ, ала, както се видѣ по-рано, не навѣрно независимъ, както не напълно и робъ. Ученикътъ пакъ се нуждае отъ ръководство, той трѣбва и да учи — малко ще достигнатъ чрезъ съвсѣмъ самостоятелно занимание онова съзнание, което би достигнали съ помощници.

Па и при диктованитѣ. Учителътъ си ги нарежда така, че чрезъ тяхъ да научи дѣтето на пише, обаче пише ли се послѣдното свободно, не ще се упражни въ това, което иска неговиятъ ръководителъ, и второ, не ще привикне къмъ внимателностъ.

Върху прѣписванията и тяхната практика нѣма ни по особено, което би могло да бѣде ново за насъ. И тѣ се ръководятъ така, както въ България. Въобще, правописането може да се изучи само, като се правятъ повече писмени упраж-

нения, за да се привикне ръката къмъ телна, механична ортография. Тукъ се спомене и за краснописането, върху обръца доста голѣмо внимание. На малкитѣ пишатъ малката и голѣмата буква, слѣдъ това, въ втората учебна латинската заедно съ цифритѣ (арабъ въ начертани тетрадки. Въ III и IV класъ се пишатъ разни елементи отъ буквитѣ свързани съ хубави извивки, при което ръчка привиква на красиви свободни и прѣди упражнението въ писане, нѣматъ каратъ дѣцата да движатъ и правятъ прѣстѣнитѣ си, при което пакъ се довършна ловкостъ въ държането на ръката, жението на прѣстѣнитѣ при хващане на перо и движението на послѣдната подъ етикетъ картината. Напримѣръ, ученицитѣ правятъ само края на всичкитѣ си прѣстѣни и слѣдъ това издигатъ постепенно само другъ палецъ, показалецъ и т. н. и хващатъ писалката и я движатъ въ посоки изъ въздуха. Учителътъ изпъ първо разнитѣ форми на перната дѣцата започватъ да ги описватъ въ които правятъ коикото е възможно по-свободни движения. Тукъ се пише една линия. Въ горнитѣ отлѣвления се съдѣбени шрифти разни формуляри, писма и други.

Отъ всички учебни прѣдмети, и музика става най-непосрѣдствено върху дѣтето, обаче върху човѣшката душа. Инейниятъ прѣнася малкия въ изкуството и усъвършенство му, а мелодиятъ ѝ въздвигатъ въ най-блаженото или пакъ печално. Музиката и нейното влияние е служило за най-широко експлоатиране на човѣшката чувства, било въ време на война и миръ. Човѣкъ има всѣкога нужда отъ нея, за да изрази чувствата си, повѣрливостъ се носи мелодия изъ неговата душа, щото ѝ изпѣване обаче той се стреми не наруши химиятъ на своята душа и удонолствието, шо я обладава въ тоя моментъ, кава стойностъ за тоя, който може да се отъ нея — само за пѣния. Но човѣкъ винаги да пѣе повече гласно, сто сега му трѣбва да се усъвършенства тога, за да може да се наслаждава на калитѣ творения на великитѣ композитори. Ухото му трѣбва да бѣде развито, като шо иска да се наслаждава отъ мелодията. Обаче човѣкъ нѣма, може би, същиятъ велики творения, по които принася нужда отъ собственото имъ изпитание пакъ се обуславя отъ познаване на Тая изводи опрѣдѣлятъ и цѣлата му наглого обучение. Дѣтето трѣбва да разбира музикалитѣ творения и изпитание на композитора отъ методически слѣдватъ прѣдставя на прѣдметъ изрази скръбъ, радостъ, оскла...

но и природно състояние. Защото
тѣ, като художники, изразява съ
материя, които изразяватъ и дру-
зи, само че и той, подобно на
ява така, както я чувствува. Той
тѣ и постъпките на лицата, както
природата въ тонове, що имъ съот-
и като се ръководи отъ смисъла
той го разбира и чувствува, прѣд-
най-подобна мелодия. Отъ тая
пателитѣ трѣбва да заключатъ за
рѣставеното, трѣбва да намѣритѣ
о, що се крие въ нея. Това ще
добри оня, който има най-много
образни прѣстави за тоновете и
бинации, който е въоръженъ съ
сни или музикални парчета. Значи
та на училището ще бѣде тая, да
лицата колкото е възможно повече
прво и второ отдѣление трѣбва да
ително на единъ гласъ, тъй като
звбиратъ още хармонията и, освѣтлѣ-
тѣ трѣбва да научи повече пѣсни,
же да пѣе, когато иска, а не да
о съ самостоятелния втори гласъ.
ването на пѣснитѣ не се взема ни-
ране. Брѣмето за послѣдното се из-
другъ начинъ: като се упражнятъ
енето на нѣкои тонове. Знаемо е,
тѣ за малкитѣ съдържатъ само нѣ-
тъ противенъ случай тѣ се схващатъ
мѣтъ използвава това за да изпѣе
отдѣление пѣсничката единъ видъ
и си написва съ цифри основнитѣ
въ гамата I. (1), III. (3), V. (5)
и черната дѣска по такъвъ начинъ,
ий-долу, 3 малко по-горѣ, 5 още
най-горѣ. Между тѣхъ о гавя мѣсто
на останалитѣ тонове, ако такива
въ пѣсничката. Разбира се, че ако
написана въ ре мажоръ, основниятъ
е ре, ако въ пѣкъ тя е написана
въ друга мажорна гама, напр.:
и т. н. основниятъ тонъ ще бѣде
и т. н., написанитѣ цифри изглеж-

8 8
 6
5 5
3 3
 1

тата е въ до мажоръ и ще бѣде
5 — солъ и 8 — пакъ до (ок-
). Дѣцата пѣятъ 1 3 5 8 (по-
тѣ сж едносложни), сетне 1 3,
и други различни комбинации, до
не най-послѣ и мелодията на пѣс-
р. 1 3 5 5 6 6 5 3 5 3
.) За да се спазва тактътъ, учи-
а съ тѣка всѣка цифра, която дѣ-
да пѣятъ, като се бави при нея
съдържанието на нотата въ

пѣсенята. Дѣцата пѣятъ най-напрѣдъ съ изго-
варяне на чистата, слѣдъ това съ а или друга
нѣкои гласна. Учителѣтъ изважда и отлѣбни чи-
нове или дѣца да пѣятъ, като имъ показва циф-
ритѣ. Тукъ се пѣе почти както споредъ нотитѣ
съ тоя само недостатъкъ, че тукъ дѣтето не
знае, колко врѣме да се бави при нѣка цифра,
за да се получи мелодията на пѣсенята. Не ще
сѣмѣтѣне, че туй върви отначало доста труд-
ничко и че учителѣтъ си помага съ пивулка.
Въ II. отдѣленіе работата отива вече много по-
добри. Въ горнитѣ отдѣления се учатъ вече
ду и тригласни пѣсни съ помощта на линиято,
което имъ дава по-добри понятия за хармонията,
сжичността на музиката. Тукъ се взематъ пѣсни,
въ които се сѣмѣнява настроението и които прѣд-
ставятъ повече картини. Развива се и хоровото
пѣене. Въ VI и VII отд. се пѣятъ и разни
акорди. Въ такъвъ случай класитѣ се раздѣля на
четире части, едната отъ които пѣе основния
тонъ, втората третия и т. н. Запознаването съ
нотитѣ започва въ IV. отдѣленіе макаръ въ
III да се пѣе вече гамата. Научили ли сж дѣ-
цата нѣколко пѣсни, било по случай на нѣкои
праздници, промѣняване на годишнитѣ врѣмена
или други обстоятелства, трѣбва да ги репроду-
циратъ. Тукъ нѣкои учители използватъ случая
за да постъпятъ така, както при прѣпотаването
на стихотворения, да възбудятъ дѣцата и ги
подтикнатъ къмъ пѣние, като развиватъ по-рано
това желание въ тѣхъ. Тѣ си съставятъ нѣкои
приказкица, въ които се срѣщатъ нѣколко пѣсни
и я разказватъ прѣдъ дѣцата, като се мѣчатъ
да ги настройатъ за слѣдващата пѣсенъ, та тѣ
сами да почувствуваатъ наването ѝ и да я под-
хванатъ. Така може да се концентриратъ пѣс-
нитѣ за нѣкое годишно врѣме или пѣкъ за ро-
дината. Послѣднитѣ се пѣятъ още и при ек-
скурзиятъ, където се обръща вниманието на
малкитѣ върху прѣлестята на родината имъ, върху
Елба и корабитѣ, що сноватъ по нея и съ които
дѣцата може би въ това врѣме правятъ экскур-
зията си, и, като изходъ на екскурзията имъ, се из-
пѣва пѣсенята, що славятъ тия нѣща. При пѣнето
ученицитѣ спазватъ точно музикалнитѣ знаци, за
да излѣзе пѣсенята тъй, както композитѣтъ я
редилъ. Гледа се при това още, щото дѣцата да
пѣятъ съ чувство, не защото тѣ сж накарани
на това, ами защото тѣхното душевно настроение
е дошло дотамъ, че само пѣсенята може да
послужи като най-подходяще средство за изли-
ванетоъ му. Въ първитѣ години малкитѣ пѣятъ
повечето народни нѣмски пѣсни, ала въ горнитѣ
отдѣления се взематъ и пѣсни, богати съ хар-
мония и акорди, които, обаче, не сж народни.
Съдържанието на пѣсенята е пѣвѣстно по-рано
на ученицитѣ и при пѣнето му послѣднитѣ
трѣбва да го прѣблагатъ върно, т. е. да изго-
варятъ думитѣ съвѣсно върно, строго интер-
гуриро нѣмски, като при това не забѣлятъ раз-
нитѣ гласове, що могатъ да се пѣятъ по-малко
съ такива, до се пѣятъ по лесно, както много
често се срѣща и у насъ (селскитѣ дѣца зѣмѣ-

пять при пѣсенето си твърдѣ често о съ а, защото послѣдното се пѣе по-лесно). Трѣбва да се изпитва удоволствие както отъ съдържаніето на пѣсенята, така и отъ мелодията ѝ. Понѣкога се заучаватъ и хорали, за да се подготвятъ дѣцата за църковното пѣене, ала въ Хамбургъ е обърнато по голѣмо внимание на свѣтскитѣ пѣсни.

Като за духовното, така и за физическото възпитание учителътъ се грижи прѣзъ всѣко врѣме, за послѣдното, обаче, най-много въ часоветѣ по гимнастика. Цѣльта на тоя прѣдметъ е да развие, колкото е възможно повече, тѣлеснитѣ сили на дѣтето и да направи тѣлото му красиво (добрѣ, естествено развито) и гъвкаво. Обаче тия сили се развиватъ само чрезъ упражняване. Ето защо при гимнастическото обучение трѣбва да се обърне голѣмо внимание върху количеството и разновидността на силата, която дѣтето изхарчва. Колкото повече сила се изхарчва, толкова по-добрѣ. Съ начина, по който се води досега гимнастическото обучение, не се постига горната цѣль, защото волнитѣ упражнения, ядка на сегашната гимнастика, служатъ само за едностранното упражнение на единъ тѣлесенъ органъ, като не допускатъ изхарчването на всичката организмическа дѣтска сила. Освѣнъ туй, тѣ не развиватъ никакъвъ интересъ у дѣцата съ своята монотонность и тактъ. Ала нѣкои тѣхни прѣимства имъ даватъ пакъ право на съществуване: тѣ развиватъ задруженъ животъ въ дѣцата, чувството за обща работа и дългъ, покориность и дисциплина. Тия упражнения трѣбватъ да се прѣдприематъ сегисъ-тогисъ въ по-горнитѣ отдѣления, а въ по-долнитѣ, гимнастиката да се слѣе съ народнитѣ игри или пакъ да служи като спортъ; надхвърляне съ топка, надтичане, плуване, борене, игра на топка, на кръглица и много други дѣтски и народни игри. Развиването на игритѣ трѣбва да става въ зависимость отъ органитъ, които се упражняватъ прѣзъ тѣхъ. Впрочемъ и една игра може да даде най-разнообразни тѣлесни упражнения. Напр. играта на топка упражнява ржката, краката и гръбнитѣ мускули, прѣскачането — мускулитѣ около колѣната и очитѣ, а плуването — гръбнитѣ мускули, ржцѣтъ, врата и краката. Игритѣ развиватъ дѣтската фантазия и изобрѣтателность, като същеврѣменно, ръководени понѣкога като спортъ, поощряватъ дѣтската прѣдприемчивость, смѣлость и куражъ. Тѣ способствуватъ за изчезването на страха у малкия. Игрането пакъ на уреди, което става както въ долнитѣ, така и въ горнитѣ отдѣления, засилва още повече ученишкитѣ мускули и развива въ тѣхъ желанието да си опитватъ силитѣ. Въ Хамбургъ се обърне особено внимание на обучението по гимнастика при момичетата. Срамътъ на послѣднитѣ отъ тоя прѣдметъ, съществуващъ у насъ при по-възрастнитѣ, е изкорененъ съвършено, и тѣ гледатъ на него както и на другитѣ учебни прѣдмети. И момичетата играятъ на гимнастическитѣ уреди, и тѣ се занимаватъ съ спортни игри (най-много денисъ), както въ училището,

така и отвънъ него, на публичнитѣ игрища. Това развива тѣлото имъ и ги черпкото, гъвкаво и издръжливно. Гимнастиката при момичетата отъ горнитѣ класове се учи най-често отъ учителки, при момичетата — отъ учители. При всѣко училище има и физически салонъ, въ който се намиратъ паркове, стълби, бокове, тояжки, игрища, бухалки, байрачета и много други гимнастически уреди, тохнитѣ български имена на които сѫ известни, като напр. Kundlauf и др. Въ VI отдѣление (шеста учебна година), гимнастика въ училището, се прѣподава отъ Наистина, въ прѣдставении тукъ официаленъ учебенъ планъ не се говори за плуване, се прѣподава, защото слѣдъ 1896. год. имали нѣкои промѣни въ учебния планъ на гамбургскитѣ основни училища, които не сѫ вѣдѣвани въ него. Въ тоя рапортъ сѫ помѣстени нововъведения, безъ обаче да се говори за тѣхъ за отклонението имъ отъ по-ранешния (1896. г.) учебенъ планъ. Тия нововъведения незначителни, по която причина върховната власть и училищния синодъ не сѫ се почувствали принудени да печататъ новъ учебенъ планъ. Когато нуждитѣ на врѣмето изтикатъ, яви нужда както отъ навсѣждането на работата въ основното училище, така и на лирането, както и измѣненіето цѣльта на подаването на разни други прѣдмети, тогачеството и училищната власть ще издаде взаимно новъ учебенъ планъ. Плуването се подава въ публичнитѣ зали за плуване, описва радостта на дѣцата върху тогачеството и безцѣлно. Наредени по двама, тѣ се затека къмъ залата за плуване, срѣдната дължина, която достига до 28 м. (има и по-малки 12 м.) а широчина до 12, респективно 9 м. Дъното е наклоненъ, тъй че дълбочината достига отъ 0.80 до 2 метра. Бассейнътъ е ограденъ съ стѣна, върху която сѫ заковани дъскаччане, що достигатъ отъ 1 до 1.50 метри надъ водата. Учителътъ взема едно въже, срѣдната на което е зашито дълго въже, колкото ширината на едно 4 годишно дѣтинено парче, и слѣзъ като ученица се затека така, че меншината да отиде подъ ширината, а двата му края да излизатъ отъ дѣтската страна, безъ да прѣчатъ нѣкакъ при двата крака и ржцѣтъ и краката. Улови двата му края започва да гактува на стоеніята върху водата, която дѣтето, който стои подъ такта движението лужни при него. Тия движения сѫ слѣднитѣ: едно ржцѣтъ, като се държи дланята хоризонтално за по-лесно прорѣзване на водата, двата крака и три — разпуснати назадъ и сбирани на ржцѣтъ. Слѣднитѣ извършва и жабата, когато плува. Училището избира обикновено по-дълбоко място за упражнения, като внимава, разбира се, за случаи нѣкое нещастие. Съ двата крака и ржцѣтъ той може да държи малкия по-

върхушина. Слѣдъ като ученикътъ на-
рувателнигѣ движения, опасва си единъ
бденъ съ двѣ меншинени ремички, и
платното да плува. Счита ли се за
сигуренъ, махва корка и рискува
въ по-дълбокото, като се съпровожда
другаръ. Слѣдъ като изучи и това,
самъ показва самъ, какъ да плувагѣ подъ
и ги на разни видове скачки отъ дъс-
та имъ какъ може да се вади товаръ
като хвърля пѣсьчни торби въ нея
и изважда и какъ може да се спаси
отъ се. По-слабитѣ ученици се упраж-
няватъ отъ свои другари. Водата,
да плува, има 18° целзиеви, значи, на-
мения. Прѣди да влѣзатъ въ басейна,
се измиватъ хубаво въ построенигѣ
въ чучури и корита, въ които тече

И въ нѣкои отъ дѣвическигѣ учи-
лища преподава плуване. Когато художе-
ствителнигѣ конгресъ за сѣдава въ
заловетѣ му можеха да видятъ, какъ
плуваха, като скачаха дори отъ дву-
сочина въ водата и правѣха всевъз-
можна. Разбира се, че, като се вземе
и малката възраст на ученикитѣ
(ид.), направеното отъ тѣхъ показва
способностъ, па и тая на жената, макаръ
мислятъ, че тя не се нуждае отъ та-
ка. Нѣкои инспектори сѣ проиѣнили
внѣшното си за въ полза на женската
и плуване, наблюдаващи дѣятелността
и. Нека бжде споменато и това, че
въ училищни инспектори ревизиратъ
учителя, съ иѣлъ да видятъ начина на
урока му, ами и ученицитѣ — да видятъ,
винаятъ. Въ такъвъ случай инспек-
тира самъ, безъ присѣствието на
урока се ръководи отъ записания въ
урока изученъ материалъ.

Въ едно отъ народнигѣ училища е въ-
веденъ моделирането, макаръ рѣшата
не съществуватъ въ никое отъ тѣхъ.
Ученици въведатъ само моделирането,
рѣшатъ вниманието на другитѣ видове
урока, ще направятъ голѣма грѣшка.
то спомага за общото образование.
рано да се въведатъ картонажъ и
при които дѣцата ще се научатъ
събираватъ и облѣчатъ книги и тег-
ла и да поправятъ нѣкои дървени прѣд-
мети въ къщи, па тогава да се направи
и въ учебенъ прѣдметъ и го пакъ
да правятъ само ябълки, яйца, стиви,
р. форми, ами тарелки, гърнета, па-
домашни съдове, които по-послѣ
бна да окрасятъ съ рисунки. Както
мо, ако учителятъ говори за нѣкои
или химически явления, безъ да спо-
блението имъ въ домашния животъ,
и въ тая случай. Ако отъ два
се избере они, който имъ повече
достойнства, каквито сѣ картонажътъ

и дърводѣлното сръщу мод. предмето. Учителятъ
дава глина на дѣцата и, слѣдъ като направи бе-
сѣда върху по-важнигѣ части на прѣдмета за
моделиране, накарва първитѣ да го направятъ.
Слѣдъ свършека му, дѣтето едва започне да му
се радва, и той бива пакъ разваленъ. Ученицитѣ
не виждатъ плода на работата си, а това ги
огорчава и убива интереса имъ къмъ грижливо
работене. Обаче възпитателната стойностъ на
моделирането не трѣбва да бжде прѣнебрѣгната
оттукъ казаното. Тия мисли искатъ да изгък-
натъ само неговата ненавърѣменностъ въ основ-
ното училище и да посочатъ неговитѣ прѣд-
шественици.

Така се ръководи обучението въ нѣкои хам-
бургски училища, засѣгнати вече отъ новото ху-
дожествено възпитателно движение, което, може
би, ще заеме единъ день почетно мѣсто въ въз-
питателната наука и ще стане единъ отъ движа-
телигѣ на съвременното училище.

Учебенъ планъ

за седмоласнигѣ мѣстни народни училища
въ гр. Хамбургъ.

Обучението въ публичнигѣ народни училища
обема слѣдните учебни прѣдмети:

1. Религия,
2. Нѣмски езикъ,
3. Английски езикъ,
4. Нагледно обучение,
5. История,
6. География,
7. Естествена история,
8. Физика и химия,
9. Смѣтане и алгебра,
10. Геометрия,
11. Писане и красноречие,
12. Рисуване,
13. Пѣне и
14. Гимнастика.

Ако обстоятелствата позволяватъ, може да се
преподава и французски езикъ, ала трѣбва да се
иска за всѣки единиченъ случай позволение
на върховната училищна власть, отделение на
народнигѣ училища.

Учебенъ планъ за уреденитѣ споредъ закона
отъ 11. ноември 1870. год. селекти се намира
въ приложението.

1. Религия.

а) Учебна цѣль.

Да се събуди и развие религиозно-нравственния
животъ на ученицитѣ въз основа на протес-
тантската вѣра.

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ.

Първо отдѣление, 2 часа седмично.

Слѣд като ученицитѣ се подготвятъ прѣз първото полугодие чрѣз удобни приказници за библейскитѣ исторійки, разказватъ се и се бесѣдва прѣз второто полугодие върху библейски разкази изъ стария и новия тестаментъ.

Второ отдѣление, 2 часа.

Повтарятъ се разказанитѣ библейски исторійки прѣз първата учебна година и се разказватъ нови. Въ свързка съ тѣхъ се бесѣдва върху библейски изречения, хорали и молитви, които се заучаватъ наизустъ.

Трето отдѣление, 2 часа.

Разширение на библейския историченъ материалъ; въ свързка съ това се бесѣдва наикъсо върху нѣкои молитви. Заучаватъ се наизустъ: изречения отъ библията, хорали и молитви, особено «татко нашъ».

Четвърто отдѣление, 2 часа.

Библейската история на новия тестаментъ до апостолското врѣме. Подробна бесѣда върху десетътѣхъ заповѣди. Заучаватъ се наизустъ: изречения отъ библията, хорали и десетътѣхъ заповѣди безъ обясненията.

Пето отдѣление, 3 часа.

Четене на библията 2 часа: първо въвеждане въ библията посредствомъ четива отъ леки глави. Особено внимание на псалмитѣ, притчитѣ и недѣлнитѣ евангелия.

Катехизисъ 1 часъ: подробна бесѣда върху първата главна часть съ обясненията на Лютера, като се обръща внимание и на дневния животъ. Заучаватъ се наизустъ: първата главна часть, нѣколко черковни пѣсни и библейски изречения.

Шесто отдѣление, 3 часа.

Четене на библията 2 часа: четене и обяснение на подобрани глави, именно планинската проповѣдь и други исусови рѣчи, история на апостолитѣ, както и нѣколко псалми.

Катехизисъ: разглеждане на втората главна часть. Заучаватъ се наизустъ втората главна часть, псалми и изречения отъ библията.

Седмо отдѣление, 2 часа.

Четене на библията 1 часъ: нѣколко глави отъ пророческитѣ писания на стария тестаментъ, по въ особеностъ, глави изъ писмата на новия тестаментъ. Произхождение и прѣводъ на библията.

Катехизисъ 1 часъ: разглеждане на третата главна часть. Късо прѣгледно повторение на първитѣ двѣ. Заучаватъ се наизустъ: тритѣ главни части, нѣколко черковни пѣсни и псалми.

2. Нѣмски езикъ.

а) Учебна цѣль.

Ученицитѣ трѣбва да се доведатъ до разбирање на литературния нѣмски езикъ се направятъ способни да четатъ не само разио съ смисъла и изразително, но и излагатъ нѣрно устно или писмено по възмо въ описателна форма върху прѣдмети изъ кръгъ, освѣтъ това, тѣ трѣбва да бждатъ дени въ нѣмската литература чрѣз читан други удобни за тѣя цѣль урони

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ.

Първо отдѣление, 9 часа.

1. Упражнения въ говорене, писане и докато се достигне до четене на свързателна.
2. Орфографически упражнения, прѣпи диктовки.

Второ отдѣление, 4 часа.

1. По-нататъшно развитие на способ за четене, къса бесѣда върху учебната и
2. Първо въвеждане въ граматиката чрѣ годени упражнения за най-проститѣ формъ съществителното, прилагателното и глагола
3. Орфографически упражнения: прѣ на прочетенъ материалъ, упражнения въ ване, диктовка въ свързка съ заченитѣ писни картини на нѣкои думи (Wortbild писване на буквално заучени четива или развити въ обучението, изречения.

Трето отдѣление, 9 часа.

1. Заедно съ по-нататъшнитѣ упражне механическо четене трѣбва да се обръща грижа въ това, както и въ слѣднитѣ отдѣ и на изразителното четене. Четивата трѣ се направятъ чрѣз удобни бесѣди разб за дѣцата. Упражнения въ разказване и четеното.
2. Граматика: късо изречение. Въведе науката за разпространеното изречение. Пр деклинация и сравнение (компарация) в лагателнитѣ, спрѣжение главнитѣ врѣм активния глаголъ. Упражнения въ управлен належа отъ нѣкои по-важни глаголи и прѣ
3. Орфографията се упражнява грижливо въ това, така и въ слѣднитѣ отдѣления.
4. Прѣдварителни стилистични упраж малки, прости описания и разкази съ по на дадени въпроси и означения.

Четвърто отдѣление, 4 часа.

1. Граматика: разпространено изрече особено внимание върху управлението и житѣ. Деклиниране (на съществителнитѣ парация и спрѣжение въ активна форма.

звучане на думи чрезъ сливане (въ нѣмския езикъ може да се образува една дума отъ нѣколко, като се слѣятъ).

2. Упражнения въ стила: подробни описания на прѣдмети отъ сферата на обучението и свободно повтаряне на малки разкази.

Пето отделение, 6 часа.

1. Граматика: по-нататъшно разглеждане (съставяне) на разпространеното изречение. Наука за сложното изречение. Видове думи. Разширение на формитѣ, особено на свържението чрезъ образуване на пасива и най употребителнитѣ форми на конюнктивна. Упражнения въ управлението на падежитѣ отъ нѣкои по-важни глаголи и прѣдлози. Продължение на науката за образуването на думитѣ.

2. Упражнение въ стила: продължение на упражненията отъ IV. отделение и устни и писмени прѣуформявания въ дадени езиковни форми.

Шесто отделение, 5 часа.

1. Граматика: повторение на простото изречение. Сложно и речение. Приключване на етимологията. Разширение на науката за формитѣ и за образуването на думитѣ. Управление на падежитѣ отъ глаголи и прѣдлози.

2. Упражнения въ стила: по-самостоятелно прѣдставяне на материи изъ сферата на обучението. Сравнения. Упражнения въ диспониране и прѣуформяване на даденъ материалъ и леки писма.

Седмо отделение, 6 часа.

1. Граматика: приключване на синтаксиса. Наука за образуване на думитѣ. Управление на падежитѣ.

2. Упражнения въ стила: упражнения въ диспониране. Описания, разкази, прости съчинения и писма.

Въ всички класове се учатъ стихотворения или проза. Отъ петото отделение учебната материя трѣбва да се избира така, че да се срѣщатъ образцови парчета отъ най-забѣжителнитѣ нѣмски поети. Въ шесто и седмо отделение трѣбва да се дадатъ биографитѣ на най-пречутиѣ поети, ако е възможно, удобни и по-големи поеми да се четатъ нацѣло.

3. Английски езикъ.

а) Учебна цѣль.

Ученицитѣ трѣбва да се направятъ способни да прѣвеждатъ английски четива на нѣмски или пъкъ езиковни материи отъ нѣмски на английски и да се излагатъ по английски върху близкостоещи прѣдмети.

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ

Пето отделение, 4 часа.

Разговори, четене, прѣписване, прѣвеждане диктовки. Елементаренъ курсъ на граматика, особено на правилнитѣ глаголи въ индикативъ.

Шесто отделение, 4 часа.

Упражнения както въ пето отделение. Разпрѣделение на граматическия материалъ, особено глаголи въ всички форми и свързка съ прѣдлози и свързка съ прѣдлози.

Седмо отделение, 4 часа.

Упражнения както въ шесто отделение. Обща грижа въ четивата и конверзациите. Обширенъ курсъ на етимологията съ постоянно указване на най-важното отъ синтаксиса. Заучаване наизустъ проста проза и стихотворения, става въ всички три класа.

4. Нагледно обучение

а) Учебна цѣль.

Нагледното обучение трѣбва да изостри чувствителността на дѣщата, да имъ ясно увеличава и нарежда тѣхнитѣ прѣстави, да развива и поощрява тѣхната езиковна смисленостъ да разширява тѣхното езиковно съкровище.

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ

Първо отделение, 4 часа.

Наблюдение и бесѣда върху прости прѣдмети близкостоещи до дѣтския хоризонтъ.

Второ отделение, 2 часа.

Прѣдмети, състояния и отношения съ по-сложно дѣйствието изъ живота на човѣка и натурата, свързка съ годишнитѣ врѣмена.

5. История.

а) Учебна цѣль.

При обучението по история трѣбва да прѣнесатъ дѣщата въ развитието на нѣмск народъ, за да се направятъ способни да разбератъ най-важнитѣ отношения въ свършени държавенъ и народенъ животъ. Това, било изъ историята на древността или отъ кутунитѣ народи на сѣднитѣ нѣмкове и по-ново врѣме, що стои въ глѣба свързка съ развитието на нѣмския народъ, трѣбва да бъде разгледаемо. Чрезъ съдържанието и начина на обучение трѣбва да се буди и поощрява любовъ къмъ бащиния градъ и отечеството.

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ.

Четвърто отдѣление, 2 часа.

Разкази отъ нѣмската история и саги до края на срѣднитѣ вѣкове

Пето отдѣление, 2 часа.

Разкази изъ нѣмската история на по-новото и най-новото врѣме.

Шесто отдѣление, 2 часа.

Свързано прѣдставяне развитието на нѣмския народъ до Вестфалския миръ.

Седмо отдѣление, 2 часа.

Врѣмето отъ Вестфалския миръ досега. Главнитѣ моменти изъ историята на Хамбургъ трѣбва да бждатъ изгледани тамъ, гдѣто трѣбва.

6. География.**а) Учебна цѣль.**

Ученицитѣ трѣбва да се запознаятъ съ елементитѣ на математическата и физическата география, да придобиятъ прѣгледъ върху политическата география и точно познание на земитѣ и държавитѣ въ Европа, особено на Германия, а също да се запознаятъ и съ земитѣ и държавитѣ на останалитѣ земни части, споредъ тяхното историческо значение и съобщителнитѣ отношения съ Европа.

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ.

Трето отдѣление, 2 часа.

Родиноувѣствіе и въ свързка съ него, областта на Елба.

Четвърто отдѣление, 2 часа.

Германия въ свързка съ главнитѣ течения. Общо наблюдение на 5-тѣ земни части.

Пето отдѣление, 2 часа.

Необходимитѣ основни понятия по математическа география. По подробно разглеждане на Европа.

Шесто отдѣление, 2 часа.

Подробно разглеждане на извъневропейскитѣ земни части.

Седмо отдѣление, 2 часа.

Разширени познания по математическа география. Специална география на Германия и на другитѣ, важни поради своитѣ търговски сношения съ нея.

7. Естествена история.**а) Учебна цѣль.**

Елементарни познания на най-важнитѣ изъ естествената история съ особено възрѣху събитията въ живота и отношенията смѣствата едно къмъ друго и къмъ натура, както и изтъкване на това, което особено значение за човѣка.

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ.

Трето отдѣление, 2 часа.

Зоология: прѣдставители изъ царства грѣбначнитѣ животни и членораздѣлнитѣ (derklasser).

Ботаника: вѣколко лесносхватими цвѣтенія.

Четвърто отдѣление, 2 часа.

Зоология: най-познатитѣ родни и мѣткопигаещи и птици, наредени споредъ естественого си сродство.

Ботаника: други цвѣтни растения съ форми.

Трѣбва да се придобиятъ основнитѣ естествена система

Пето отдѣление, 2 часа.

Зоология: влечуги, амфибии, риби и различни, групирани споредъ известностъ

Ботаника: растения съ по-сложни форми и най-важнитѣ безцвѣтни растения въ развитіе на естествената система

Шесто отдѣление, 2 часа.

Зоология: прѣдставители на мекотѣли

Антропология: наука за здравето.

Ботаника: най-важнитѣ странни културни растения. Обща ботаника.

Забѣлѣжка. Естествено историческото разглеждане минералитѣ (най-важнитѣ) се оставя на обучението химия.

8. Физика и Химия (Naturlehr)**а) Учебна цѣль.**

Обучението трѣбва да разтвори изъ дѣла бирането на най-важнитѣ физически и химически произшествия и да ги запознати приложението имъ въ домашния, занаят и индустриалния животъ.

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ.

Пето отдѣление, 2 часа.

Най-проститѣ лекции въ кръга на практиката физически явления.

Шесто отдѣление, 2 часа.

Тема: топлина, магнетизъмъ, электричество
Учения: правене на прости химически опити
и огледъ на съединенията на кислорода.

Седмо отдѣление, 4 часа.

Тема: механика, звукъ, галванизъмъ и свѣтъ
Учения: запознаване съ най-важнитѣ хими-
ческия съединения съ огледъ на практическия
опитъ. Разглеждане на най-важнитѣ минерали.

9. Смѣтане и Алгебра.

а) Учебна цѣль.

Ученицитѣ трѣбва да придобиятъ ясень въз-
зрѣху законитѣ на числата, сръчностъ въ
аритметическитѣ операции по смѣтане и способностъ
да решаватъ сигурно и изкусно задачи изъ прак-
тичния животъ.

Разпрѣдѣление на учебния материалъ.

Първо отдѣление, 3 часа.

Учения: на числата отъ 1—20.

Второ отдѣление, 5 часа.

Учения: на числата отъ 1—100.

Трето отдѣление, 5 часа.

Учения: на числата отъ 1—1000. Събиране и
отчитане съ именувани и неименовани числа.

Четвърто отдѣление, 3 часа.

Учения: четиретѣ дѣйствия съ именувани и неимено-
вани числа. Просто тройно правило.

Пето отдѣление, 4 часа.

Учения: смѣтане съ дроби. Разширение на простото
тройно правило. Смѣтане съ време.

Шесто отдѣление, 4 часа.

Учения: видове гражданско смѣтане (търгов-
ско смѣтане).

Седмо отдѣление, 4 часа.

Учения: важни задачи отъ всички области на прак-
тичния животъ.

Тема: четиретѣ дѣйствия съ общи числа.
Уравнения отъ първа степенъ
съ едно или повече неизвѣстни. Потенции и
логаритми.

10. Геометрия.

а) Учебна цѣль.

Ученицитѣ трѣбва да разбератъ най-важнитѣ
закономерности на планиметрията и да се упражнятъ
въ конструирание и прѣсмѣтане на пространствени
фигури.

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ.

Шесто отдѣление, 2 часа.

Геометрическата наука за формитѣ. Теорема
за жгълъ, триаголникъ и паралелограмъ. Пито-
горовата теорема. Съответствувачи конструи-
тивни задачи. Кубически коренъ. Прѣсмѣтане
на повърхнини и тѣла.

Седмо отдѣление, 2 часа.

Кръгъ. Пропорционалность и подобие. Съот-
ветствуващи конструиивни задачи. Кубически
коренъ. Прѣсмѣтане на повърхнини и тѣла.

11. Писане и краснописане.

а) Учебна цѣль.

Ученицитѣ трѣбва да си присвоятъ ясень,
здравъ и приятень ръченъ прифитъ.

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ.

Второ отдѣление, 2 часа.

Малката и голѣмата нѣмска азбука. Цифритѣ.

Трето отдѣление, 2 часа.

Упражнение на голѣмата и малката латинска
азбука. По-нататъшни упражнения въ нѣмскитѣ
азбуки. Цифритѣ.

Четвърто отдѣление, 2 часа, пето — 1 часъ.

Повторение и заучаване на по-ранния мате-
риалъ. Писане на прости линии.

Шесто и седмо отдѣления по единъ часъ.

Упражнения въ бързо и красиво писане и при-
ложението му въ писма и формулири.

12. Рисуване.

а) Учебна цѣль.

Ученицитѣ трѣбва да се направятъ способни
да рисуватъ прости прѣмети споредъ натура.

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ.

Трето отдѣление, 2 часа.

Прѣварителни упражнения за рисуването съ
свободна ръка.

Четвърто и пето отдѣления, всѣко по 2 часа.

Рисуване съ свободна ръка на праволинейни
и криволинейни фигури споредъ рисунки на
черната дѣска или пъкъ прѣложки.

Шесто и седмо отдѣления, всѣко по 2 часа.

Сложни фигури, орнаменти. Прѣдставяне на
прости природни прѣмети и т. н. Рисуване
споредъ дървени модели, тѣла, прости глинени
и гипсови модели и природни нѣща.

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ.

Четвърто отдѣление, 2 часа.

Разкази отъ нѣмската история и саги до края на срѣднитѣ вѣкове

Пето отдѣление, 2 часа.

Разкази изъ нѣмската история на по-новото и най-новото врѣме

Шесто отдѣление, 2 часа.

Свързано прѣдставяне развитието на нѣмския народъ до Вестфалския миръ.

Седмо отдѣление, 2 часа.

Врѣмето отъ Вестфалския миръ досега. Главнитѣ моменти изъ историята на Хамбургъ трѣбва да бъдатъ изтъкнати тамъ, гдѣто трѣбва.

в. География.**а) Учебна цѣль.**

Ученицитѣ трѣбва да се запознаятъ съ елементитѣ на математическата и физическата география, да придобиятъ прѣкладъ върху политическата география и точно познание на земитѣ и държавитѣ въ Европа, особено на Германия, а също да се запознаятъ и съ земитѣ и държавитѣ на останалитѣ земни части, споредъ тяхното историческо значение и съобщителнитѣ отношения съ Европа.

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ.

Трето отдѣление, 2 часа

Родиноуѣдѣние и въ свръзка съ него, областта на Елба.

Четвърто отдѣление, 2 часа.

Германия въ свръзка съ главнитѣ течения. Общо наблюдение на 5-тѣ земни части.

Пето отдѣление, 2 часа.

Необходимитѣ основни понятия по математическа география. По подробно разглеждане на Европа.

Шесто отдѣление, 2 часа.

Подробно разглеждане на извъневропейскитѣ земни части.

Седмо отдѣление, 2 часа.

Разширени познания по математическа география. Специална география на Германия и на околнитѣ, важни поради своитѣ търговски сношения съ нея.

7. Естествена история.**а) Учебна цѣль.**

Елементарни познания на най-важнитѣ изъ естествената история съ особено и върху събитията въ живота и отношенията между едно кѣмъ друго и кѣмъ натура, както и изтъкване на това, което особено значение за човѣка.

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ.

Трето отдѣление, 2 часа

Зоология: прѣдставители изъ изрѣдъ грѣбначнитѣ животни и членораздѣлнитѣ (derfussler).

Ботаника: нѣколко лесно схватими цѣтѣния.

Четвърто отдѣление, 2 часа

Зоология: най-познатитѣ роти и млѣкопитаещи и птици, наредени споредъ естественото си сродство.

Ботаника: други цѣтни растения съ форми.

Трѣбва да се придобиятъ основнитѣ естествена система

Пето отдѣление, 2 часа.

Зоология: влечуги, амфибии, риби и различни, групирани споредъ известностъ

Ботаника: растения съ по-сложни форми и най-важнитѣ безцѣтни растения нагледно развитие на естествената система

Шесто отдѣление, 2 часа.

Зоология: прѣдставители на мекотѣлитѣ

Антропология: наука за здравето.

Ботаника: най-важнитѣ странни културни растения. Обща ботаника.

Забѣлѣжка. Естествено историческото разглеждане минералитѣ (най-важнитѣ) се оставя на обучението.

8. Физика и Химия (Naturlehr)**а) Учебна цѣль.**

Обучението трѣбва да разтвори за дѣти бирането на най-важнитѣ физически и химически произшествия и да ги запознае приложението имъ въ домашния, занаят и индустриалния животъ.

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ.

Пето отдѣление, 2 часа.

Най-проститѣ лежащи въ кръга на дѣти практика физически явления.

Шесто отдѣление, 2 часа.

Физика: топлина, магнетизъмъ, електрическо механика.

Химия: правене на прости химически опити и огледъ на съединенията на кислорода.

Седмо отдѣление, 4 часа.

Физика: механика, звукъ, галванизъмъ и свѣтъ.

Химия: запознаване съ най-важнитѣ химически съединения съ огледъ на практическия животъ. Разглеждане на най-важнитѣ минерали.

9. Сметане и Алгебра.**а) Учебна цѣль.**

Ученицитѣ трѣбва да придобиятъ ясень възгледъ върху законитѣ на числата, сръчностъ въ различнитѣ операции по сметане и способностъ да рѣшаватъ сигурно и изкусно задачи изъ практическия животъ.

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ.**Първо отдѣление, 5 часа.**

Кржгътъ на числата отъ 1—20.

Второ отдѣление, 5 часа.

Кржгътъ на числата отъ 1—100.

Трето отдѣление, 5 часа.

Кржгътъ на числата отъ 1—1000. Събиране и сваждане съ именовани и неименовани числа.

Четвърто отдѣление, 5 часа.

Четиретѣхъ дѣйствия съ именовани и неименовани числа. Просто тройно правило.

Пето отдѣление, 4 часа.

Сметане съ дробя. Разширение на простото тройно правило. Сметане съ врѣме.

Шесто отдѣление, 4 часа.

Разнитѣ видове гражданско сметане (търговско сметане).

Седмо отдѣление, 4 часа.

По-важни задачи отъ всички области на практическия животъ.

Алгебра: четиретѣхъ дѣйствия съ общи числа. Сложни числа. Уравнения отъ първа степенъ едно или повече неизвѣстни. Потенции и корени.

10. Геометрия.**а) Учебна цѣль.**

Ученицитѣ трѣбва да разбератъ най-важнитѣ положения на планиметрията и да се упражнятъ въ конструиране и прѣсметане на пространствени фигури.

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ.**Шесто отдѣление, 2 часа.**

Геометрическата наука за форми. Теорема за жгълъ, трижгълникъ и паралелограмъ. Питагоровата теорема. Съответствуващи конструктивни задачи. Кубически корень. Прѣсметане на повърхнини и тѣла.

Седмо отдѣление, 2 часа.

Кржгъ. Пропорционалностъ и подобие. Съответствуващи конструктивни задачи. Кубически корень. Прѣсметане на повърхнини и тѣла.

11. Писане и краснописане.**а) Учебна цѣль.**

Ученицитѣ трѣбва да си присвоятъ ясень здравъ и приятень ръченъ прирѣтъ.

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ.**Второ отдѣление, 2 часа.**

Малката и голѣмата нѣмска азбука. Цифритѣ.

Трето отдѣление, 2 часа.

Упражнение на голѣмата и малката латинска азбука. По-важнитѣ упражнения въ нѣмскитѣ азбуки. Цифритѣ.

Четвърто отдѣление, 2 часа, пето - 1 часъ.

Повторение и заляване на по-раншия материалъ. Писане на прости линии.

Шесто и седмо отдѣления по единъ часъ.

Упражнения въ бързо и красиво писане и приложението му въ писма и формулари.

12. Рисуване.**а) Учебна цѣль.**

Ученицитѣ трѣбва да се направятъ способни да рисуватъ прости прѣдмети споредъ натура.

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ.**Трето отдѣление, 2 часа.**

Прѣварителни упражнения за рисуването съ свободна ръка.

Четвърто и пето отдѣления, всѣко по 2 часа.

Рисуване съ свободна ръка на праволинейни и криволинейни фигури споредъ рисунки на черната дъска или пъкъ прѣложки.

Шесто и седмо отдѣления, всѣко по 2 часа.

Сложни фигури, орнаменти. Прѣставяне на прости природни прѣдмети и т. н. Рисуване споредъ дървени модели, тѣла, прости гипсови модели и природни нѣща.

13. Пѣние.**а) Учебна цѣль.**

Ученицитѣ трѣбва да се научатъ да пѣятъ най-познатитѣ народни пѣсни на единъ и повече гласа, ежшо и хорали и да бждатъ въоръжени съ съкровище отъ тѣхъ за живота. Пѣнието трѣбва да бжде вѣрно и хубаво.

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ.

Първо отдѣление, 1 часъ, второ — 2 часа.

Прости упражнения за гласа, ухото и такта. Къси и лесни пѣсни, що не обхващатъ много тонове.

Трето отдѣление.

Продължение на първитѣ упражнения. Гама. Прости хорали и народни пѣсни.

Четвърто и пето отдѣления по 2 часа.

Развиващи гласа упражнения. Двугласни пѣсни и хорали. Познания за нотитѣ.

Шесто и седмо отдѣления, по 1 часъ.

Разширение на познанието за нотитѣ. Развиващи гласа упражнения. Едно—и многогласни пѣсни и хорали.

14. Гимнастика.**а) Учебна цѣль.**

Заедно съ развитието на тѣлесната сила и пластичность трѣбва да се полага грижа и за поширението на чувството за приличность, редъ, послушность и задружно дѣйствие, като се развива и младежката сваякостъ и куражъ.

б) Разпрѣдѣление на учебния материалъ.

2 часа въ всѣхъ класъ.

Въ по-долнитѣ отдѣления трѣбва да се даде мѣсто на най-проститѣ свободни и дисциплинарни упражнения, както и гимнастически игри; въ по-горнитѣ се прѣминава съ равномѣренъ напръдѣкъ къмъ по-сложнитѣ и по-малки упражнения и игри, освѣнъ това, взематъ се и упражнения на уредитѣ.

Прѣгледъ на часоветѣ по обучение.

Учебни прѣдмети. Отдѣл:	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.
Религия	2	2	2	2	3	3	2	2
Нѣмски езикъ	10	9	9	9	6	5	6	6
Англиски езикъ	—	—	—	—	4	4	4	3
Нагледно обучение	4	2	—	—	—	—	—	—
История	—	—	—	2	2	2	2	2
География	—	—	2	2	2	2	2	2
Естествена история	—	—	2	2	2	2	—	—
Физика и химия (Naturlehre)	—	—	—	—	2	2	4	4
Считане и алгебра	5	5	5	5	4	4	4	5
Геометрия	—	—	—	—	2	2	2	2
Краснописане	—	2	2	2	1	1	1	1
Рисуване	—	—	2	2	2	2	2	2
Пѣние	1	2	2	2	2	1	1	—
Гимнастика	2	2	2	2	2	2	2	2
Всичко	24	24	28	30	32	32	32	32

Учебно врѣме за публичнитѣ народни училища въ хамбургскитѣ основни училища.

Отд. I.	всички дни	отъ 8—
II.		
Отд. III.	въ понеделникъ и четвъртъкъ	8—
IV.		
Отд. V.	прѣзъ всички дни	8—
VI.		
Отд. VII.	въ срьба и сьбота	8—
VII.		
	прѣзъ другитѣ дни	5—

Прѣзъ зимното полугодие обучението въ 9 часа и свършва съ единъ часъ по отъ лѣтото.

Конфирмируващитѣ момчета се пускатъ въ врѣме на конфирмационното обучение въ дѣлникъ и четвъртъкъ въ 12 часа, а момъ въ вторникъ и петъкъ пакъ въ сжшото

Учебно врѣме за публичнитѣ народни училища въ хамбургскитѣ основни училища.

Отд. II.	прѣзъ всички дни	8—12
III.		
Отд. IV.	въ понеделникъ и четвъртъкъ	8—12
V.		
Отд. VI.	прѣзъ всички дни	8—12
VII.		
	понеделникъ, вторникъ и четвъртъкъ	8—12
	срьба и сьбота	8—12
	прѣзъ останалитѣ дни	8—12
	2—4

Подп. Върховната училищна Секция за народнитѣ училища.

Приложение,**съдържащо учебния планъ за селен****Религия, 2 часа седмично.**

Познания изъ библията съ огледъ на тестаментъ. Изъ църковната история: прѣданието на християнството въ първитѣ тия и развитието на римската църква. Рманията съ особено внимание върху развитието въ наукитѣ. Стрѣмленията на външната мисия¹⁾. Повторение на по-важнѣ изучени църковни пѣсни.

Нѣмски езикъ, 6 часа.

Граматиката се повтаря и въдобочъ свързка съ удобни четива.

Мжчни диктовки изъ цѣлата областъ на графията.

Четене и обясняване на избрани прозаични и стихотворения.

Изборътъ трѣбва да се прави така, че въ нито да влизатъ образци отъ най-важнитѣ нѣмски поети и изъ разнитѣ видове чешки произведения. Освѣнъ това, четатъ образцови произведения последователно, напримѣръ Минна фонъ Бархеминъ, Телъманъ и Доротея, Орлеанската дѣва и д. свързка съ разглеждания постигнѣ мате

¹⁾ Думата е за мисионерството.

се дава на дѣцата да се запознаятъ и съ науката за стихотворството. По-нататъкъ трѣбва да се повторятъ биографитѣ на по-забѣлжливите нѣмски поети като същевременно се допълнятъ.

Писмени упражнения: теми изъ обработенитѣ въ обучението материи. Счиненията отъ прости видъ върху удобни пословици. Прѣзъ всѣки 14 дни трѣбва да се доставя едно писмено упражнение.

3. Английски. 4 часа.

Четива и уроци изъ подбранъ материалъ. Упражнения въ разговоране и прѣвеждане. Приготвяне на писма, особено на търговски.

4. История. 2 часа.

Подробно разглеждане на нѣмската история прѣзъ 19. столѣтие съ огледъ върху хамбургскитѣ отношения.

5. География. 2 часа.

Подробно разглеждане на по-важнитѣ културни страни, специално Германия, въ отношение съ Хамбургъ съ особено изтъкване на физическитѣ имъ свойства и произхода отъ това особеностъ въ климата, продуктитѣ и съобщенията между имъ.

Математическа география: разширени познания за земята като небесно тѣло и за слънчевата система.

6. Физика и химия. 4 часа.

Физика: особено внимание върху парната машина и други машини за индустриални и съобщителни цѣли. Отъ сферата на магнетическитѣ явления трѣбва да се разгледа морскиятъ компасъ, а отъ тая на електрическитѣ — телеграфътъ, телефонътъ и електрическата машина (динамо електрическа машина).

Химия: прѣдставяне на най-важнитѣ елементи и съединения изъ органическата и неорганическата химия съ особено внимание и вземане прѣдъ видъ на минералогията.

7. Смѣтане и алгебра. 5 часа.

Смѣтане: По-малки задачи изъ областта на търговското (гражданското) смѣтане съ особено внимание прѣдъ видъ на хамбургскитѣ обстоятелства.

Алгебра: уравнения отъ първа степенъ съ вече неизвѣстни. Потенции и корени. Квадратни уравнения.

8. Геометрия. 2 часа.

Закръляване и вдълбочаване на по-рано взет материалъ прѣзъ рѣшаване на конструктивни задачи. Пропорционалностъ и подобие на фигуритѣ. Прѣсмѣтане на повърхнини и тѣла.

9. Краснописаніе. 1 часъ.

Продължение на упражненията въ бързо, ясно и красиво писане на писма, търговски формиляри и др.

10. Рисуване. 2 часа.

Рисуване на тѣла, цървени модели, просторни, гипсови модели и природни прѣдмети както и рисуване, измѣнение и цѣлно изпитаніе на плоски орнаменти възъ основа на гититѣ стѣнни табли, редъ С.

II Гимнастика. 2 часа.

Да се види стр. 340.

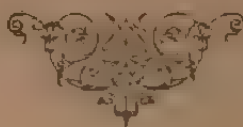
Забѣлжва се. За да се видятъ учебнитѣ прѣдмети и разпрѣдѣленето имъ на часове въ дѣвическитѣ основни училища, по-долу даваме прѣгледъ изързъ тѣхъ. Учебниятъ материалъ се различава съвѣсно малко отъ тая на малкитѣ народни училища.

Разпрѣдѣление на учебнитѣ часове въ дѣвически основни народни училища.

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
Религия	2	2	2	2	3	3	2	
Нѣмски езикъ	9	9	8	7	6	6	7	
Н.гласно обучение	4	2	—	—	—	—	—	
История	—	—	—	2	2	2	2	
География	—	—	2	2	2	2	2	
Госетство-знание	—	—	2	2	2	2	—	
Физика и химия	—	—	—	—	2	2	3	
Смѣтане	4	4	4	3	3	3	4	
Писане	—	2	2	2	1	1	1	
Рисуване	—	2	2	2	2	2	2	
Пѣние	1	1	2	2	2	2	2	
Гимнастика	2	2	2	2	2	2	2	
Ръководѣние	2	2	2	4	3	3	3	

Всичко 24 24 24 30 32 32 32 32

Забѣлжва се. Въ VIII. отдѣленіе може да има 2 ч. незаключително обучение по английски езикъ, които припада въ такъвъ случай само на ученици, които се занимавали и по-рано съ него.



Първият международен конгресъ на основното образование въ Лиежъ прѣзъ 1905. год.

Отъ Г. Палашевъ,

учителъ въ София.¹⁾

О случай всесвѣтското изложение, което стана прѣзъ 1905. година въ града Лиежъ, въ паметъ на седемдесетъ и петъ годишнината белгийската независимостъ, общата федерация белгийскитѣ учители организира първия международен конгресъ на народното образование, който се състоя въ сѣщия градъ отъ 2. до 8. септемврий н. ст. Макарь и неподкрѣпенъ отъ белгийското правителство, конгресътъ надминава желанията на инициаторитѣ, тъй като въ него участвуваша:

двадесетъ и една държави, межау които и България, прѣдставлявана отъ г-на министра на народното просвѣщение — г-нъ Д-ръ Ив. Шишмановъ, отъ прѣдсѣдателя на българския учители съюзъ — г-нъ Хр. Ганева и отъ пишущите на настоящитѣ редове;

Делегати на осемдесетъ и три учителски общества;

Около осемстотинъ чуждестранни учители; Няколко хиляди белгийски учители.

Онеже организационниятъ комитетъ на конгреса бѣ изпратилъ своевременно до всички желаещи прѣдварителнитѣ рапорти по всички въпроси, които имаше да се разглеждатъ въ конгреса, работата на последния вървѣше доста добъръ и почти цѣлата му програма се изпълни удовлетворително.

Въпроситѣ, които се разгледаха въ конгреса, бѣха общъ и голѣмъ интересъ за всички работници въ областта на основното образование, а и това ще се помисли да ти прѣдамъ, колкото се може по-обстойно, толкозъ повече, че азъ тѣхъ има и такива, които сѣ злобата на насъ и у насъ, вървѣдъ нашето учителство.

Конгресътъ започна съ една тъй наречена «инициална вечеринка на делегатитѣ», на която имаша да присѣдствуваша, но отъ която не остана нищо, освенъ дотамъ благодаренъ: декламациитѣ и сценитѣ, въ които имаше и много работи пиинични,

хармонизиращи, може би, съ правитѣ на белгийскитѣ, ми се видѣха крайно несполучливо подбрани за една вечеринка, на която присѣдствуваша само учители. На другия денъ, 3. септемврий, стана тържественото откриване на конгреса въ залата на «палагътъ на праздненствата».

Откриването на конгреса се извърши отъ симпатичния прѣдсѣдатель на «общата федерация на белгийскитѣ учители» г-нъ Rossignol, директоръ на едно основно училище въ градъ Турнай, Белгия. Неговата спокойна и изразителна рѣчь направи най-добро впечатление на нѣколко хилядите учителство, що пълнѣше залата, поради това мисля, че ще бѣде много утѣстно, ако прѣдамъ нѣкои части отъ нея. Най-първо той се обърна къмъ конгресиститѣ съ следнитѣ думи:

Госпожи и господа,

«Днесъ ние откриваме 48. годишенъ конгресъ на общата федерация на белгийскитѣ учители.

«Тоя конгресъ е същевременно международенъ конгресъ на основното образование, организиранъ изключително съ сѣдѣйствието, покровителството и активното участие на едно голѣмо число хора на мисълта и дѣлото, които сѣ искрено прѣвлени на дѣлото на образованието и възпитанието, на онова дѣло, което има за обектъ общото усъвършенствуване на маситѣ.

«Ние чувствуваме едно законно удовлетворение, като виждаме, че около насъ се групиратъ толкова много симпатии, дошли не само отъ Белгия, но още и отъ другитѣ страни на Европа, и дори и отвѣдъ океана. На всички ви, учители, професори, публицисти, учени, магистрати, отправямъ поздравъ и сърдечно «добъръ доплатъ» отъ страна на федерацията!»

Слѣдъ това г-нъ Rossignol се обърна къмъ почетния прѣдсѣдатель на конгреса, г-нъ Ch. Van, старъ кметъ на градъ Брюкселъ, прѣдсѣдатель на лигата на образованието, и съ нѣколко думи

¹⁾ Командированъ съ заповѣдъ № 1534 отъ 9. августъ 1905.

очерта неговата пълногласна ползотворна дейност, като съветник на народното образование в Брюксел, като директор на едно образцово училище в същия град, като общински съветник, като кмет, като член от парламента и пр., и спомена, че и сега, когато г-нъ Бюлс се е оттеглял от властта, той не престава да покровителствува всички начинания в естетическата и интелектуалната област и всички ония дела вобщие, които имат за цел да повишат умственото и нравственото равнище на масите; че смята тая благосклонност към подобни дела го е накарала да присме и почетното председателство на конгреса, за което той му благодари и го поздравява от името на всички съюзени учители в Белгия.

Едновременно с това г-нъ Rossignol връчва на г-на Бюлс три екземпляра от знака на федерацията, златен, сребърен и бронзов.

Все от името на федерацията г-нъ Росиньолю благодари на всички учители, учени, публицисти, провинциални магистрати, членове от парламента и пр., за тяхното съдействие в организирането и популяризирането на конгреса.

А към чуждестранците г-нъ Росиньолю се обърна със следните думи:

«Поздравявам сърдечно участниците в нашия конгрес, дошли от различните страни на Европа и откъде околна и им пожелавам от името на федерацията «добър долив».

«Благодарение на вашето присъствие, г-да почитаеми братия, учени и делегати от всички страни, 48. конгрес на федерацията ще добие характер на една велика манифестация за братство и импозантна демонстрация на международната солидарност, която се закръпва чрез друга за усъвършенстването на методите и начините на възпитание и за повдигането на нашия педагогически идеал. Вие сте разбрали, че проблемата на възпитанието не е ни френска, ни английска, ни немска, ни холандска, ни белгийска, но че тя е научна и нравствена, следователно — интернационална, и че тя трябва да биде резултат от сътрудничеството на всички ония, които, на каквато и народност да принадлежат, работят в областта на възпитанието. И наистина, господа, да се даде на чувствата най-голямата сила и най-възможната деликатност, да се повдигнат умовете и съвестите, да се стопят сърцата, да се образуват твърди воли, да се кляят характери, да се укръпват органическите тъкани, да се развие тълпото едновременно с ума, с една ръка да се образува човекът, не е ли всичко това едно дело, което трябва да се преследва по всичките земни ширини и по всичките страни? То е доста важно и гърбът високо за да привлича всички сътрудници. Ищо, което се потвърдява и от вашето присъствие и важните raporti, които ни изратихте по известни въпроси».

След това г-нъ Росиньолю с по няколко думи наказа мотивите за поставяне на дневен

ред въпросите, с които имаше да се конгресът. Те ми се виждат доста важни и добър сформирани, затова ги прѣдавам следно.

«Първият въпрос от нашия дневен

1. *Основният учител, образование, мислене.* Училището, госпожи и господа, да се приспособява към сѣдката и възрастна това, методите и начините, които употребяват въ него, трябва да се висни от успехите на педагогическата наука друга страна, минията педагогическа наука която ние всички сме хранили — поне от моята възраст — е абсолютно лишена научна основа. Ней изглежда, че я характеризируют източниците и работата ѝ. Ито Тя знае само един такъв: педагогическа литература от 17., 18. и 19. столѣтия. А начинът на работата, на проява, се състои в разпространението; нейната единствена, работи чрез авторитетни и делото богатство от аргументация се дава въ изгрупването на текстове и които не сж друго, освѣн различни факти истината, която се иска да се установи. обаче, изглежда, че педагогиката трябва изспирира от източниците на науката димно от психологията. Ето това е, което ще изложим въ първото събрание утрѣ.

2. *Задължителното обучение.* Тоя въпрос станал наложителен сега повече от други нжтъ. И въ очите на високо принципѣт улове той е страж на обществената основа за прѣусѣвяне на народите. В мена на голѣми катастрофи от зловойни и териториални осакатявания много народи сж се отправяли към училищата добият национално окопитване. А оттогава пакъ чрез училището сж успѣвали да освоеят индустриално и търговско могѣ и да завладѣят пазарищата на свѣта. — която и посока да обрнемъ своите очи намираме около насъ силни и богати които сж рѣшили въпреки въ утвърди смисълъ¹⁾ А въ Белгия ние сме още извото изучаване!

3. *Възпитанието на законности²⁾ и аматѣ.* Ето един въпрос, който влиза въ обикновената педагогика и който е отъ се да поправи (коригира) нашата възпитателска система и да я сложи на твърди основи. И ние сича да четемъ върху тоя прѣдмет на науката и снѣта, хора специалисти, които изучавали въпроса и сж въмкнати въ класи и ръководенето на дѣлната начини, които изгичатъ отъ научното наблюдение и изстѣ

¹⁾ Говорителѣт намерва сѣ тѣх думи, че Голландия отарѣтъ сѣ държави, а вѣтъ дѣлаване е задължително, а у ней това още нѣма да се

²⁾ Сѣ тѣх думи се именуватъ оназ истеричностното развитие не е вървѣло правилно, а дѣлѣ причини, та сж изоставали назадъ отъ своите връ

тѣхната опитностъ и отъ тѣхнитѣ размишления върху сериозната и важна проблема на народното образование.

«Наистина, всѣки човѣкъ, който умѣе да се издигне надъ непосредственитѣ интереси на политическитѣ партии, ще трѣбва да признае правото за образование у дѣтето и да приеме, че законътъ може да наложи на бащата и майката да го зачитатъ, тъй като послѣднитѣ често забравятъ своитѣ обязанности и отговорностъ и не мислятъ и най-малко за интелектуалното развитие на малкото същество, което сж родили. Народътъ има право да изисква мобилизирането на всичкитѣ си сили, оползотворението на всичкитѣ си интелегентни умове, за да може да поддържа борбата въ буйното съперничество на индустриалнитѣ народи за пазарищата на свѣта, сжщо тъй, както той си присвоява вече правото да задигне юношата отъ домашното огнище, за да помага за защитата на своята страна.

«Общественото спасение оправдава тия ограничения на личната свобода.

«Това сж истини, срѣщу които обикновено поставятъ плоски хитрости. Високо прокламирайтъ длъжността да се почита свободата на бащата на семейството, а му даватъ само свобода на съвѣстѣта. Но не е достатъчно само да заявимъ, че основното училище трѣбва да бжде достъпно за всички, а ще трѣбва да кажемъ сжщо, какво трѣбва да бжде това училище.

«Гласкано отъ повѣлителнитѣ нужди на съществуването, дѣтето на народа може да посвѣти на първоначалното училище само седемъ—осемъ години.

«Важно е прочее, до висша степенъ, да не се пилѣе това скъпоцѣнно врѣме, за да не се налагатъ прѣу ечени жертви на родителитѣ.

«Общата федерация на учителитѣ е разбрала прѣвзходно важността на тая частъ отъ своята задача.

«Рѣшенятията, вземени прѣзъ миналата година на конгреса въ Писелъ, потвърдяватъ това напълно. Тѣ формулиратъ много ясно педагогическитѣ принципи, които трѣбва да стоятъ на чело при редактирането на програмата на народното образование, тѣ открѣватъ стѣналата между дѣтскитѣ градини (забавнитѣ), основнитѣ училища и курсоветѣ за по-възрастнитѣ.

«Но, за да може програмата на образоването да попомогне за образоването на правствени, здрави, интелигентни, пригодени за кариеритѣ въ живота граждани, тя трѣбва да остави достатъчно свобода на инициативата на учителя, за да може послѣдниятъ да я приспособи къмъ степенитѣ на интелигентностъ у своитѣ ученици, да въведе смѣна за срѣдата, въ която тѣ сж помѣщени да работятъ.

«Послѣдствието отъ тоя принципъ е, че ни е потребна една здрава организация на педагогическото образование, за да могатъ да се подготвятъ учители, способни да тѣкуватъ и прилагатъ едно образование, базирано върху принципитѣ на рационалната педагогика.

«Не е достатъчно да впишемъ въ програма нагледността, за да бжде обучението дѣйствено нагледно и да състави единъ видъ настика на способноститѣ за сравнение, ана и разсждение.

«Нека не се довъряваме на измамливитѣ писи. Малко ли пѣти, прониквайки въ в хубавичко здание, на фронтонъ на което надписа «дѣтска градина», сме констатирали че злѣ подготвенитѣ учителки злоупотрѣбятъ съ метода и правятъ фребеловитѣ упражнения механични, каквито сж били въ нещаститѣ врѣме на старитѣ монастирски школи.

«Но слѣдъ като издигните тъй високо ро на учителя, слѣдъ като му откриете широкия поля на науката и скрититѣ пружини на въшкитѣ духъ, ще го ограничите ли въ скром му длъжностъ, като го оставите на всички унижения на едно незатвърдено положение и политическитѣ колебания?

«Понѣкога го обвиняватъ, че се билъ в мавалъ прѣиногъ съ своитѣ материални интереси и че е ималъ укорителния и скърбенъ духъ декласиранитѣ. Но чия е въ случая най-голяма отговорностъ, ако не на самото общество?

«Слѣдъ като прѣдстави на младия ученикъ една примамлива картина за неговата мисия, го заточва въ една срѣда често индиферентна ако не и враждебна и унижена чрѣзъ тия ограничения, които обезсърчаватъ неговия и шески ентузиазъмъ.

«Когато материалното и моралното положение на учителя бжде поставено въ отношение важността на неговата мисия и съ подготовката която сме въ правото си да изискваме отъ в той ще усѣти да пораста въ него съвѣстѣта чувството за неговото достойнство и отговорностъ.

«Уважавайтъ самичкѣ, учителитѣ ще се никне отъ достойнството на своята работа и почита обязаноститѣ ѝ.

«Ние не скриваме отъ себе си мъжнотитѣ на нашата пропаганда. Не е лесна работа да се риешъ съ школската рутина, да побѣдѣе административното бездѣйствие, да възтѣ ствувашъ надъ колебанията на боязливитѣ смѣнитѣ нетърпеливостѣта на екзалтиранитѣ отблъснатѣ прѣдрасждѣнитѣ на богобоянитѣ, а особено — да раздвижвашъ апатитѣ на скептицитѣ и индиферентнитѣ.

«Но размѣрѣтъ на задачата не ще ни обезсърчи, защото имаме по-благородна и по-патриотична отъ тая, за безкористнитѣ усилия на всички, които искатъ да еманципиратъ нашия родъ отъ робството на нечуждеството.

«Ние можемъ да се различаваме по възгледъ си върху срѣдствата и възможността за реализиране на равенството и правдата между хората. Но има единъ принципъ, върху който всички сме съгласни, а той е слѣдниятъ: въ живота за живота шансоветѣ трѣбва да бжде еднакви, и заради това трѣбва да дадемъ съперницитѣ еднакви оружия и една и сж изходна точка.

лището е, което ще имъ ги даде.

лищното задължение не е политически, то е, преди всичко, економически въ-

Наскоро един инженеръ го прогласи своите колеги: «Индустрията и търговката, изискватъ отъ всички едно *снобдване*. Днесъ умствената сила управ- вѣта: стоката не върви слѣдъ флотата ата сила), а слѣдъ способността».

: започваме да чувствуваме осезателно, по-долу стоимъ отъ народитѣ, които сѫ енергията да се подчинятъ на строгата лина на задължителното обучение, и, преди тѣ представители, на които ние благодаримъ, дошли да ни донесатъ данѣта на своята стъ и да ни засвидѣтелствуватъ своята ия, ние даваме дума, че нѣма да дадемъ а противниците на училището дотогава, успѣемъ да направимъ, што ни едно ско дѣте да не може да бже настрана го.

ь петдесетъ години азъ съмъ участникъ борба и никога не съмъ почувствувалъ себе си такъво голѣмо съревнование за странение на образованието, толкова много ии за всичките дѣла на изпитанието, къкъ съмъ видѣлъ толкова братски ржѣ, ени къмъ жаждущите за знание, за да датъ на чистите извори на науката.

тещиятъ успѣхъ на конгреситѣ на общата щия на белгийските учители ни дава не- мотом доказателство, че нѣма по-спѣшна отъ тая, да се съживятъ чрезъ учили- сички бездѣйствени интелектуални сили.

работа прочее! Нека сесията, която се а, вдѣхне могъщъ потикъ на каузата на ото образование и пригответи по тоя на- а нашата страна една стогодишнина, въ гя (страната) да може да прокламира, че ече ни единъ неграмотенъ!»

и ржкоплѣскания, приповторени нѣколко придружиха края на тая рѣчь, която като единъ изразъ на общото настроение на жкото учителство, присѣтствуващо на кон- което води упорна борба за придобиване ително обучение за всички белгийски ни и освобождаване училищата отъ рж- а клерикалитѣ.

тъ г-на Бюла говориха почти всички авители на учителските организации отъ гѣ страни и съ най-ласкави думи благода- а федерацията на белгийските учители сването на конгреса и за поставянето на зане въпроси, които сѫ отъ общъ харак- общъ интересъ за всички учители. Прѣд- льтъ на Българския Учителски Съюзъ гѣднитѣ думи:

качеството ми на специаленъ пратеникъ гарския Учителски Съюзъ, присѣдиня- : къмъ всички ония, които приеха съ признателностъ вашата сърдечна покана.

«Хранени съ сжщитѣ обещовѣшки идеи, бъл- гарските учители ви простиратъ братски рж- ката си».

Съ тия обичайни поздравления се завърши първото тържествено събрание на конгреса. Ве- черята кметътъ на градъ Лиежъ даде «приемъ» на конгресиститѣ въ градския домъ.

На 4. септемврий стана второто заседание на конгреса. Тоя пъкъ събранията бѣха раздѣлени на секции. Въ всѣка една отъ послѣдните се разглеждаха отдѣлни въпроси. Нека ги прослѣ- димъ въ реда, който програмата на конгреса имъ бѣше дала.

Първи въпросъ.

Основниятъ учителъ: неговата мисия, неговата подготовка (образование), неговото положение.

По тоя въпросъ реферира г-нъ N Smelten, брюкселски основенъ учителъ. Най-първо той прочете първата частъ отъ своя рефератъ. върху мисията на основния учителъ. Ето по-главните мисли.

«Началното образование има прѣголѣма со- циална важностъ; то е за масата не само осно- вата за по-висше образование, но още и един- ственъ източникъ за рационално възпитание и подготовка къмъ практически, интелектуаленъ и мораленъ животъ.

«Мисията на учителя не може да бже под- чинена на никаква догма; тя трѣбва да има за основа положителните данни на науката и това да ѝ бже догмата. Така разбрана, тя съставя най-могъщия лостъ на човѣчеството.

«Обучението не е обикновенъ занаятъ. Учи- телътъ е, който прави интелигентността на единъ народъ по-добра, по-плодовита и по-широка, той е, който гради утрѣшното общество.

«Той търси да реализира за индивида идеала за здраво и силно тѣло, за свободна и дѣятелна интелигентностъ, за енергиченъ и добъръ ха- рактеръ.

«Важността на неговата задача и размѣрътъ на неговата отговорностъ го поставятъ на еднакво равнище съ ония, които практикуватъ медици- ната и правото.

«За нещастие, това схващане на ролята на учителя е далечъ да бже обща; нито обще- ственото мнѣние, нито властитѣ сѫ разбрали до- сега тая роля въ нейната пълнота и въ нейния високъ смисълъ; напротивъ, тѣсногледитѣ въз- гледи прѣобладаватъ обикновено въ тоя случай. Произнасяни сѫ, наистина, тукъ-тамъ нѣкои и други похвални думи, ала, отъ практическа гледна точка, послѣдните нѣматъ откликъ, и навредъ още продължаватъ да останатъ въ голѣмо уни- жение оня, когото именуватъ съ надутостъ «пионеръ на цивилизацията».

Училищното възпитание, споредъ Сметтена, прѣслѣдва едновременно слѣдните двѣ задачи:

1. Да се бори съ лошите влияния отвън, отъ улицата, отъ дома, както и съ наслѣдственитѣ или случайнитѣ недостатѣци;

2. Да попълни и прѣслѣдва (продължи) задачата на нормалнитѣ родители; да усъвършенствува постепенно характера на дѣтете, и всичко това да става безъ тласъкъ, безъ насилие, а споредъ самата природа на дѣтето.

Референтътъ разви въ кратки черти сръдствата за постигането на тая двойна задача и завърши съ думитѣ: «Мисията на учителя е да създава човѣци въ най-широкъ смисълъ на думата».

Общо одобрение получи мислитѣ на г-на Сметена, и той се готвѣше да прочете втората частъ на своя рефератъ, когато думата поиска извѣстниятъ белгийски политически мжжъ *Dembion*, бивши учителъ, а сега членъ отъ камарата на прѣдставителитѣ и виденъ дѣецъ въ областта на учебното дѣло въ Белгия. Неговото появяване биле съпроводено отъ бурни ржкоплѣскания. Той се улови за думата «догма» и съ жаръ и убѣдителностъ разправи, какъ да се схваща и разбира тая дума въ конкретния случай. «Трѣбва да се боримъ сръщу догмитѣ на *фелшията* или по-добрѣ на *фелшиитѣ*, разбира се, не съ обиди или неумѣстни подигравки, но чръзъ самото затвърдяване на окончателно придобититѣ принципи на науката, която е общо достояние. Има абсолютно противоречие между науката и догмитѣ. Училището не трѣбва да бжде *неутрално*, но *научно*. Изложението и разпространението на проститѣ само принципи на науката ще руши, безъ да имаме нужда да говоримъ другояче, устарѣлитѣ и зловрѣдни догми».

«Има вече вѣкове откато астрономията и физиката сж създадени; има вече близо единъ вѣкъ откато геологията и палеонтологията сж направили чудеснитѣ открития, които знаемъ; и още се учи, че-свѣтътъ е създаденъ въ шестъ дни и други подобни нелѣпости! Нека свещеникътъ ги прѣдава, това е негова работа; но училището не трѣбва да се примирява: прогресътъ, спасението, еманципацията на човѣчеството го изискватъ това».

«Въ нѣколко думи: да не се нанеда религията, но *само* науката да се прѣподава въ училището и при това безъ ограничение».

Слѣдъ *Dembion* а говори холандскиятъ делегатъ г-нъ *Ketelaar*, който «по принципъ» приема идентъ на прѣждеговорившия, но иска училището да бжде вмѣсто «научно» — неутрално. Той разправи, че въ Холандия учителитѣ водятъ ожесточена борба, за да направятъ училището неутрално въ всѣко отношение, дори и въ научно. «Не прилѣга, каза той, да учимъ дѣтето на друго, освѣнъ на това, което то може да разбере. Неговото сърце и неговиятъ умъ не сж още дотамъ развити, че да можемъ да го вмѣкнемъ въ лабиринта на философскитѣ прѣдположения. Ето защо религиознитѣ догми трѣбва да бждатъ провждени изъ основното училище, но отъ друга страна въ него не трѣбва никакъ да се търпи научното противорѣчие, на която и да било религия».

Г-нъ *Sykes*, подпрѣдседателътъ на английския учителски съюзъ говори сжщо така обширно

върху мисията на учителя и изтъкна, колко вишенъ може да бжде идеалътъ на послѣд «учителътъ се грижи да култивира ума на китѣ дѣца, да образува тѣхния характеръ развие добри морални качества, да ги научи пазятъ здравето си, да пестятъ парата и пилѣятъ по безмислици и пр. пр.» Относитъ въпроса за «догмитѣ» *Sykes* не спомена ни

Г-ца *Ellida Luth*, инспекторка на основ. училища въ Бергенъ (Норвегия), каза сжщо колко думи по тоя поводъ. Въ Норвегия учитѣ сж били длѣжни да даватъ религи възпитание на ученицитѣ.

Г-нъ *Gouffré*, учителъ въ Парижъ, каза, к мисли французкия учителъ за първоначал образование въ Франция. Тамъ юношеството раздѣля на двѣ части: едната се възпитав школата на разума, а другата въ оная на мата. Въ живота тия двѣ юношества не се по ватъ, не се разбиратъ. Нужно е, прочее, въ танието да бжде общо. Той прѣдлага слѣд резолюция:

«Мисията на учителя въ народното учили е да даде на всички граждани, безъ разликъ материалното имъ положение, ония познати които сж необходими на всички и които стъ вѣтъ отъ всѣка догма; учителътъ е повинъ да основе бждещето идеално общество, въ к ще бждатъ напълно реализирани истината, п дата, търпимостта и добротата».

Г-нъ *Höft*, главенъ учител на основно лице въ Хамбургъ, описа положението на теля отъ гледна точка на религиозното обр вание. Той каза, че «въ Хамбургъ учителъ свободенъ да тури въ съгласие религиоз образование съ науката». Той разправи за бата на бременскитѣ учители, които всички станаха противъ религиозното обучение. Споръ него, учителитѣ въ империята, въ своето шинство, сж за училището безъ догматич образование.

Г-нъ *Robert*, делегатъ отъ Франция, намече «покрай мисията, що всички опрѣдѣлиха сега, на учителя се възлага и друга: той трѣ да бжде свободенъ въ своята общественостъ и да прѣдставя отъ себе си «свѣтили който никога не угасва».

Говориха още двама-трима, слѣдъ к г-нъ *Dembion* взе пакъ думата и прикова манието на всички присѣтствуещи съ слѣд думи:

«Азъ съмъ съгласенъ съ прѣждеговоривши но ще си позволя да направя скромни рез върху три точки, които тѣ разгледаха.

«*Педагогическиятъ догматизъмъ*»; както го ричатъ, не може да се сравни съ «религиоз догматизъмъ». Въ училището се учатъ и познати и неоспорими; но е възможно им тамъ да има понѣкога догматизъмъ въ нач на обучението, въ методологията.

«Сжщото е и за историята. Макаръ и да в тая строгостъ, каквато иматъ изобщо физикитѣ, математическитѣ или естественигъ на

2. Да понълни и прѣслѣдва (продължи) задачата на нормалнитѣ родители; да усъвършенствува постепенно характера на дѣтете, и всичко това да става безъ тласъкъ, безъ насилие, а споредъ самата природа на дѣтето.

Референтътъ разви въ кратки черти сръдствата за постигането на тая двойна задача и завърши съ думитѣ: «Мисията на учителя е да създава човѣци въ най-широкъ смисълъ на думата».

Общо одобрение получи мислитѣ на г-на Смелтена, и той се готвѣше да прочете втората частъ на своя рефератъ, когато думата поиска извѣстниятъ белгийски политически мжжъ *Demblois*, бивши учителъ, а сега членъ отъ камарата на прѣдставителитѣ и виденъ дѣецъ въ областта на учебното дѣло въ Белгия. Неговото появяване биде съпроводено отъ бурни ржкоплѣскания. Той се улови за думата «догма» и съ жаръ и убѣдителностъ разправи, какъ да се схваща и разбира тая дума въ конкретния случай. «Трѣбва да се боримъ сръщу догмитѣ на *фелшията* или по-добрѣ на *фелшиитѣ*, разбира се, не съ обиди или неумѣстни подигравки, но чрѣзъ самото затвърдяване на окончателно придобититѣ принципи на науката, която е общо достояние. Има абсолютно противоречие между науката и догмитѣ. Училището не трѣбва да бжде *неутрално*, но *научно*. Изложението и разпространението на проститѣ само принципи на науката ще руши, безъ да имаме нужда да говоримъ другояче, устарѣлитѣ и зловрѣдни догми».

«Има вече вѣкове откато астрономията и физиката сж създадени; има вече близо единъ вѣкъ откато геологията и палеонтологията сж направили чудеснитѣ открития, които знаемъ; и още се учи, че-свѣтътъ е създаденъ въ шестъ дни и други подобни нелѣпости! Нека свещеникътъ ги прѣдава, това е негова работа; но училището не трѣбва да се примирява: прогресътъ, спасението, еманципацията на човѣчеството го изискватъ това».

«Въ нѣколко думи: да не се напада религията, но *само* науката да се прѣподава въ училището и при това безъ ограничение».

Слѣдъ *Demblois* говори холандскиятъ делегатъ г-нъ Ketelaar, който «по принципъ» приема идентъ на прѣждеговорившия, но иска училището да бжде вмѣсто «научно» — неутрално. Той разправи, че въ Холандия учителитѣ волятъ ожесточена борба, за да направятъ училището неутрално въ всѣко отношение, дори и въ научно. «Не прилѣга, каза той, да учимъ дѣтето на друго, освѣнъ на това, което то може да разбере. Неговото сърце и неговиятъ умъ не сж още дотамъ развити, че да можемъ да го вмѣкнемъ въ лабиринта на философскитѣ прѣдположения. Ето защо религиознитѣ догми трѣбва да бждатъ пропждени изъ основното училище, но отъ друга страна въ него не трѣбва никакъ да се търпи научното противорѣчие, на която и да било религия».

Г-нъ Sykes, полпрѣдсѣдателътъ на английския учителски съюзъ говори сжщо така обширно

върху мисията на учителя и изтъкна, колко вишенъ може да бжде идеалътъ на послѣдъ «учителътъ се грижи да култивира ума на китѣ дѣца, да образува тѣхния характеръ развие добри морални качества, да ги научи пазятъ здравето си, да пестятъ парата и пилѣятъ по безмислици и пр. пр.» Относително въпроса за «догмитѣ» Sykes не спомена ни

Г-ца Ellida Luth, инспекторка на основни училища въ Бергенъ (Норвегия), каза сжщо колко думи по тоя поводъ. Въ Норвегия учителитѣ сж били длѣжни да даватъ религиовъзпитание на ученицитѣ.

Г-нъ Gouffré, учителъ въ Парижъ, каза, к мысли французкия учителъ за първоначално образование въ Франция. Тамъ юношеството раздѣля на двѣ части: едната се възпитаваше въ школата на разума, а другата въ оная на мата. Въ живота тия двѣ юношества не се поватъ, не се разбиратъ. Нужно е, прочее, въ танието да бжде общо. Той прѣдлага слѣдъ резолюция:

«Мисията на учителя въ народното училище е да даде на всички граждани, безъ разлики материалното имъ положение, ония познания които сж необходими на всички и които стѣватъ отъ всѣка догма; учителътъ е повиненъ да основе бждещето идеално общество, въ които бждатъ напълно реализирани истината, правдата, търпимостта и доброта».

Г-нъ Höft, главенъ учителъ на основно училище въ Хамбургъ, описа положението на учителя отъ гледна точка на религиозното образование. Той каза, че «въ Хамбургъ учителитѣ свободенъ да тури въ съгласие религиозно образование съ науката». Той разправи за побата на бременскитѣ учители, които всички станаха противъ религиозното обучение. Споредъ него, учителитѣ въ империята, въ своето единство, сж за училището безъ догматично образование.

Г-нъ Robert, делегатъ отъ Франция, намекна че «покрай мисията, що всички опрѣдѣлиха сега, на учителя се възлага и друга: той трѣбва да бжде свободенъ въ своята общественостъ и да прѣдставя отъ себе си «свѣтлинъ който никога не угасва».

Говориха още двама-трима, слѣдъ които г-нъ Demblon взе пакъ думата и прикова вниманието на всички присѣтствуещи съ слѣдъ думи:

«Азъ съмъ съгласенъ съ прѣждеговорившия но ще си позволя да направя скромни резюмѣ върху три точки, които тѣ разгледаха».

«*Педагогическиятъ догматизъмъ*», както го ричатъ, не може да се сравни съ «религиозния догматизъмъ». Въ училището се учатъ не познати и неоспорими; но е възможно имаме тамъ да има понѣкога догматизъмъ въ началото на обучението, въ методологията».

«Сжщото е и за историята. Макаръ и да имаме тая строгостъ, каквато иматъ изобщо физическитѣ, математическитѣ или естественитѣ науки».

чери, обаче, тя съществувалъ все като тайнитѣ подробности само могатъ да потекатъ основани чрезъ хроникитѣ, или източници въ рѣка.

Съмъ съгласенъ съ Debussy,¹⁾ особнякъ да точка. Религията, казва той, е чиста брѣ! но нѣтъ ни я нѣлагатъ и ние сме да се защитимъ! Чрезъ законитѣ отъ 1895, клерикалното управление постѣтури рѣка на основното образование и градоветѣ. Нека да се защитимъ, не сме тукъ принудени бѣ!

Друга страна догматъ донасятъ смущения още мозъкъ на дѣтето. (Ораторна тукъ примери на противорѣчия (рѣка и религията). Религията могатъ да изучаватъ въ по-висшия училища изучаватъ историческитѣ и археологическитѣ до езическата митология нека католическата, евреиската, протестантиската, будистската и др. митология не прѣчи никакъ!)

Въпросъ се развѣтка постѣтчно, прѣдпрѣкращение на разискванията, и мнѣ въ втората точка на въпроса: *познанието*.

Тѣтъ не взе никакви «рѣшения», както не се прави въ други конгреси, като това да даде пълна свобода на разнитѣ които, естествено, не могатъ да бждатъ въ всички страни, защото послѣдствата се намиратъ въ еднакво условие отъ точка на разгледванитѣ въпроси. Митингъе, изказани въ рефератитѣ не се не като общъ изразъ на възгледъ на конгресиста по даденъ въпросъ, а като основа за рѣшаването на послѣднитѣ. Протеже втората частъ отъ своя Главнитѣ му мисли сж слѣдитѣ:

«Може учителъ да притежава всичкитѣ иго улесняватъ изпълнението на мисията, трѣбва да има по-голяма подготовка, обикновено.

Всѣки кандидат-учителъ да се изиска логическа конструкция, безурѣченъ високо интелектуално развитие.

Логическитѣ познания би трѣбвало да основа знанията, що се даватъ въ срѣдностепенни курсове».

Питатъ, изобщо, е особъ като такъвъ, пълна ученикитѣ отъ житейската обителкова необходима за бждениетѣ ученико ще подготвятъ дѣцата къмъ живота въ свобода трѣбва да има при подготовка учителъ; послѣднитѣ има пълна отъ инициатива; способноститѣ му трѣбва работватъ, а не да се приключаватъ чрезъ рѣшимъ на нормалнитѣ училища,

«Постояна се прѣдлагатъ отъ градъ. Но само като се даде Религията, е частно да се даде. За нея не трѣбва да се даде, и за нея не прѣдлага».

трѣбва да му се отворятъ широки хоризонти, за да може да черпи огънъ и сховението, което му е необходимо за изпълнението на неговото дѣло на животъ и религията.

«За да може учителъ да изпълни мисията, която човинъ! социални схващания му възлагатъ, необходимо е той да познава най-истинитѣ прояви отъ живота на стрѣсто и отъ живота на умъ, да умее да даде и изрѣшитѣ сили на съзнанието, да притежава широко чпанье, та да може нѣматъ да черпи огънъ и обитно и лесно всичко онова, което може да повдигне умлетѣ всичко онова, което може да ги унажили, и всичко онова, което може да ги обогати.

«Учителъ трѣбва да познава социалнитѣ сили както индивидуалнитѣ!

«Знанията, които учителъ притежава въ нормалното училище, трѣбва да се парализиратъ, отъ научна гледна точка, особено знанията въ областта на антропологията, тѣ трѣбва да бждатъ развити също и отъ социологическа страна.

«Голѣмото число учители сж парализирани на итеята, че учителъ трѣбва да добие своята подготовка въ университетъ, само да обина своитѣ педагогически знания и похвати. Други искатъ да си остане нормалното училище настрана, но да се повдигне равнието на неговата програма и на методитѣ му. Най-голямата частъ, обаче, сж на мнѣние да се създаде при всѣки стрѣженъ университетъ по една катедра за педагогическитѣ науки и да се установи една чярна връзка между съществующитѣ факултети и педагогически факултети, който би се учредилъ.

«Битно въ нормалното училище, било въ университетъ, педагогическата подготовка трѣбва да се добие безплатно. Това е необходимо, ако искаме да осигуримъ по добри изборъ и достатъчно кандидати.

«Кандидатитѣ-учители да иматъ право да слѣдватъ факултативно и безплатно и въ други курсове, които не сж прѣдвидени отъ законъ като задължителни за събинае съ учителски дипломъ.

«Дипломътъ да се дава отъ не правно жури и да се иска притежането на тоя дипломъ за да се добие право за учителъ било въ обществени, било въ частнитѣ училища. Училищанството не ме инициата е поачинено на законоустановени гаранции; същото трѣбва да бъде и съ обучението.

«Има друго прѣдложение, което изиска дипломъ за педагогическитѣ знания и става за получаване практическа подготовка отъ страна на кандидатитѣ.

«Знанията могатъ да се приложатъ въ университетъ или нормалното училище, но професионалното образование е друга логическа упражнениа, а послѣднитѣ би трѣбвало да се правятъ въ основнитѣ училища или въ специално сиробани училища.

«Знанията, придобивани въ нормалното училище, трѣбва да съдържаатъ едни постѣтчно

минимумъ отъ знания по литература, математика, естетика, ръчна работа, и пр.

«Кандидатитѣ трѣбва да иматъ на разположение лаборатории, които биха имъ позволили да придобиватъ науката по практически и ясенъ начинъ, а не по догматическия способъ.

«Подготовката на учителя не се изчерпва съ придобиването на дипломъ; тя трѣбва да продължава непрѣкъснато чрезъ професионални събрания, четения, сказки, пътешествия и пр.

«Държавата би трѣбвало да фаворизира това допълнително образование, тъй да се каже, и да даде възможностъ на учителитѣ да пътуватъ по желѣзниците безплатно.

«Ваканционни курсове, съ цѣлъ да се запознаятъ учителитѣ съ новитѣ придобивки въ областта на педагогическата наука, се предлагатъ също отъ мнозина.»

Понеже въ тия мисли се изразяваха въ общи черти възгледитѣ на болшинството отъ конгресиститѣ по подложения на разискване въпросъ, твърдѣ малцина се явиха да говорятъ по него и повечето отъ тѣхъ излизаха да усилятъ значението на тоя или оня пунктъ и да разкажатъ, какъ кандидатитѣ за учители придобиватъ своята подготовка у тѣхъ. Едно личеше на явѣ, а то бѣ, общото наблѣгане да се разшири кръгътъ на познанията на учителя чрезъ разни сръдства, между които най-много: а) учредяването при университетитѣ специална катедра за педагогическитѣ науки и в) екскурзии съ научна цѣлъ въ страната и въ чужди държави.

Започва се четенето на третата часть: *положението на учителя!*

Главнитѣ мисли на референта:

«Материалното и моралното положение на учителя трѣбва да бѣде поставено въ съотношение съ важноста на неговата мисия и съ подготовката, която сме въ правото си да искаме отъ него.

«Учителътъ трѣбва да се радва на пълна независимостъ отъ философска и политическа гледна точка. Отъ друга страна никакъ не е удобно да го подлагаме на каквато и да било зависимостъ, досѣжно самото упражняване на мисията му.

«Едни отъ рапортьоритѣ сж партизани на централизцията въ службата на образованието; други, напротивъ, настояватъ за общинска автономия съ законни граници; нѣкои пъкъ предлагатъ да се учредятъ институти (учрѣждения), където биха били представени учителитѣ, родителитѣ и административнитѣ власти.

«Има предложение да изискватъ петъ години практика за да се добие назначение главенъ учителъ или само просто за учителъ; изобщо, учителството иска правилно авансиране въ службата, възъ основа на «старшинството».

«Политическитѣ тежнениа не трѣбва да си играятъ съ моралнитѣ и материалнитѣ интереси на учителя

«Почивката на учителя, слѣдъ завършването на неговата тежка и пълна съ трудъ работа,

трѣбва да бѣде осигурена; учителътъ трѣбва да бѣде отстраненъ отъ длѣжностъ, когато бо години, и да му се даде тогава съотпенсия, която да бѣде изчислена върху птата часть отъ сръдната годишна заплата най-благоприятни години, и която да можедостигне поне $\frac{3}{4}$ отъ дѣйствителната заплапрѣзъ тоя периодъ.

«Учителитѣ трѣбва да получаватъ сж заплати и да иматъ сжнитѣ изгоди както телитѣ. Нищо не оправдава по-долнотожение, въ което сж поставени женитѣ, рабвъ областта на образованието».

Говориха нѣколцина конгресисти и всички бреха изказанитѣ отъ главния рапортьоръ. Мнозина изказаха мѣтание, че не е възможно се поставя една обща норма за заплати учителитѣ, защото условията въ разнитѣ жави сж различни. За Белгия, като основплата на учителя, опрѣдѣлиха 1800 фр. и отъ 200 до 500 фр. «квартирни».

Други изказаха мисли за реформа въ гашната система на оцѣнение способност дѣйността на учителя. Обикновено учит се повишаватъ възъ основа на рапорти инспекторитѣ, които дѣнятъ учителя сам онова, което заварятъ въ отдѣлението, безъ обрнатъ внимание на всички ония околистоятельства, които иматъ значение за дѣйс на учителя, който понѣкога е прѣтрупан обществена работа, защото всички къмъ не отправятъ. Кой не знае, че учителътъ е на чедружествата за покровителствуване на живот въ дружествата противъ врѣднитѣ насѣрастения, въ борбата противъ алкохолизма, туба и туберкулозата, въ дружествата за тожение майскитѣ бръхбари, за уреждане лиотеки и други извъншколски работи, и поглъщатъ всичкото му свободно врѣме!

Конгресътъ прие съ одобрение всичкитѣ мисли, както и ония на главния рапортьоръ закри събранието.

На 5. септемврий конгресътъ се раздѣ секции, за да се разгледатъ въ по-кратко и поставенитѣ въ програмата въпроси. Аз можахъ, слѣдователно, да чуя разглеждане всички, но отчетътъ на конгреса, издаденъ на отъ комитета на послѣдния, ми дава доста свѣдѣния, за да кажа по нѣщичко върху китѣ въпроси. Ще ги разгледамъ въ оцления редъ.

Втори въпросъ.

Задължително образование; нужно ли е? Колко т да трае задължителността. Получени резул

Въпросътъ за задължителното образование както можахъ да забѣлѣжа, е единъ отъ които най-много вълнуватъ учителитѣ въ Бекждѣто основното образование не е задълтелно, та послѣдната, макаръ и инакъ да е. лобила славата на страна напрѣднала значивъ своята култура, въ това отношение стои

та съ Турция и Русия. Обаче, трѣбаше че борбата за задължителното образование не готкова отъ желанието да се домогне вътрешната на населението, защото е и безъ това доста напреднало въпросието, въ сравнение съ други народи, въ по-сериозни, тъй да се каже, при това се крие въ особения характеръ на ко-общественото положение въ Белгия. За години въ тая страна господствувалъ е духътъ, и самото правителство отъ насам е проводникъ на всички не-клерикализирани досѣга народното образование. Напредничавитѣ елементи отъ друга противостоятъ на това течение и неостановена борба срѣщу покровителството на правителството частни школи за ко-общо образование, които имъ отнематъ място отъ ученицитѣ, защото, ако образование е задължително, всички трѣбаваше въ основното училище, което има таки характеръ и въ което религи-учение не е задължително. Тая борба стигнала до голѣмъ размѣръ, токозъ и двѣтъ воюващи страни сж еднакво само резултатитѣ отъ изборитѣ за представители, които има да станатъ на-могатъ да ни даватъ идея за онова, се направи въ това отношение въ Бел-гизбиратитѣ въ сѣюзъ съ социално-де-добиятъ наклонение надъ силната клер-партия, може да се очакватъ много ре-напредничавъ смисълъ и зледно съ народното образование. На всѣки може съ положителност да се каже, клерикализирани въ Белгия е на из-ващото си е спечелитъ за прагъ най-морално и интелектуално отношение въ белгийското общество, която нѣма да рова отъ единъ евентуални неспотукителни, учителъ въ Лиежъ, бѣ глав-ораторъ по въпроса за задължителното не. Умѣто тои изтъква развитието и въ страната и борбата, воденъ то-го отъ страна на белгийскитѣ учители, всички известни намъ аргументи въ задължителността и обори измощ-ражения отъ страна на противникитѣ. Та е констатиранъ, че въ Белгия око-лѣтъ не добиватъ основна образъ ине-други създаватъ курсовѣ въ народно, ученици рано напуштатъ училищата, че ако ученици сж създаватъ горича туре-ното образование, че невѣжеството съ-опасностъ за самия невѣжа и за нѣя, по-аватъ; че затворитѣ и коорвателнитѣ сж ползвани прѣиму нествено отъ не-и такива безъ възмизане; че зѣло-образование би ограничило и прѣ-ери съвѣтъ въгабонтика на малкитѣ, то число невѣжки въ единъ стрѣитъ не-еликъ народъ и намалява неговия пре-пр. и пр.

Освѣтъ г-нъ Гьери, говорила по скѣпия въпросъ и нѣкоцина други и възбужда, дажи побѣди могатъ да се явятъ за извъншного и задължителността; най-много набѣлява на нищерното материално положение на работническитѣ семейства, които нѣматъ никаква възможность да харчатъ за учебни помагала и пр.; слѣдъ това — немотството на работничитѣ и настоящитѣ на дѣла. Предложиха ижон и други срѣдства, на първо мѣсто пенсията и стипендията, която е неизменно интересувана отъ семействата, и която сама трябва да се грижи за припитаното и е нѣквогъ морално, физическо и интелектуално развитие на всичкиятъ свои граждани, ако нека да се заплати отъ вътрѣшния токъ и резерви. Слѣдъ това предложиха се и слѣднитѣ 3 принципа за свързване принципа на задължителността.

а) *Изработители на труда*: 1) Откриване икономски привоти (жест) и достатъчно число, за да няма нужда от изразяване на правото на смятане си братчето или сестричето, когато родителите са на работа; 2) Уреждане на д'теки гравити (забавяния), които се прилагат д'щата да възприемат икономическата наука с по-голяма полза; 3) Откриване на транс-арии и доставяне безплатно об'екта за б'тните ученици; 4) Извършени вачания за икономски полски работи, които изискват това; 5) Уреждане комитети за издворъ.

б) Приложительные морфемы. Названия: 1) прилагательные — прилагательные, 2) числительные, 3) имена существительные, 4) глаголы, 5) наречия, 6) местоимения, 7) союзы, 8) предлоги, 9) частицы, 10) междометия.

в) Искренняя. 1) свидетельствую за способность,
2) преимущества таланта на 1. й-вом. Кем-то

Относительно *п. frauda* на основании исследований
иных бжв различны по продолжительности
иные бжв от 6 до 14 лет жизни в возрасте.

|| Поим дѣлоха сѣдѣвшихъ за оублаченіи, резу-
тати отъ задѣлжиге похоти, т. е.

І. Реформата є была добрі, приета наирѣвъ,
кждѣто тя є сега нѣ сѣла;

2. Много мълко омаваданна има (против ре-
формата);

3. Революцията поставяше с увереност;

Извадено е числото на безразличности;

5. Прогресивно подобряване на материалното и економическо положение;

6. Изменение на п. сложността и на фак-
торите в темината и др. (мисъл);

7. Показав, что $\mathcal{H}^1(\mathbb{R}^n) \subset \mathcal{H}^1(\mathbb{R}^n)$,

8. Притом же из них выводится заключение и об-
щественное и частное;

9. Съставяне на работно време библиотеката:

10) Увеличение на правах келье членов и келье семейная жизнь.

Трети зънзъл.

Восстановление на территории (двор, парк) и благоустройство.

Взрослость и воспитанность из тире...
и той нареченной... (иногда)

квентил) лица бѣ подраздѣленъ на петъ части, както слѣдва:

а) Организиция на училищата за специално обучение:

1. За изоставащите въ педагогически отношение;

2. За изоставащите въ здравословно отношение (нормалните);

б) Какъ и кога трѣбва да се прави обучението професионално за аборигените дѣца?

в) Подготовка на персонала за специалното обучение:

г) Ролята на майкаря.

1. Въ училищата за педагогически-заклещените (изоставащите пазити);

2. Въ училищата за медицински-заклещените;

д) Резултати отъ опитите и наблюденията, направени въ специалното обучение отъ гледна точка на развоѣ на педагогическите науки.

Прѣседателствува събранието г-нъ Репан, главенъ учителъ въ Aelst-en-Nesmaue. Съ една кратка рѣчь той напомнива, че пѣлата на събранието е, да се позанимае съ въпроса *«какое може и трѣбва направи обществото, за да помогне на онѣхъ маршавъ, откъснато, педагогическо същество, порадило отъ (а роши)», които не е получили отъ своите родители прѣдставителни други, особено физически и нравствени недостатѣци и абсолютна бѣдностъ — основата на обществената мизерия».*

Главниятъ рѣпортьоръ, г-нъ Ней, приюдавателъ въ Брюксетското Педагогическо Училище, започва своя докладъ. Говори върху голѣмото значение на въпроса и неговото разрѣшеніе. Въ много страни вече теорията по него е изоставена, за да се даде мѣсто на дѣлата; а усилията сѣ дали практически резултати, тѣста учительски, които сѣ се нагребиле съ тѣя грижи. Първиятъ въпросъ, който издигава, споредъ него, е въпросътъ за класирането и наименованіето на дѣцата, съ които събранието ще се занимае, защото въпросътъ е сложенъ и вѣче подиръ себе си нѣколко въпроса, отъ разрѣшеніето на които ще зависи правилната постановка на цѣлото дѣло. По нагребатъ е съществувала голѣма бъркотия въ това нѣщо, но въ постановкѣ вѣрне се започва едно издѣлюване. Най-първо въпросътъ се свеждаше до «трижи за най-нещастните, идиотите, глупавите», обаче въ последно вѣрне се прибавиха и други категории, за които мажнѣ се намираха тѣста наизпованія; защото, като се почне отъ идиотите и се върне постепенно къмъ нормалността въ интелигентността, трѣбватъ да се мине прѣзъ голѣмъ брой стѣпата, които трѣбватъ да получатъ съотвѣтни имена, при това такива, които да не докарватъ грижи на родителите и на учителите. Мнозина отъ които, бѣдени ноль глупието на авторитетни педагогически принципи, приобити въ цѣло, маждѣ твърде мажнѣ се придобивахъ, повдани по една здрава психология,

1) Титъ на парижски гласень, въвр. изведенъ въ романа «Клетниците» отъ В. Луго.

бываха сими опоненти на новите схващанія тая областъ и вѣждаха само «зѣла воля» ностъ въ болните, които не можеха да способатъ къмъ глупого обучение, прѣзъ отъ тѣхъ като «абсолютно» безпогрѣшны.

Споредъ рѣзните мажнѣ, показани въ бройните рапорти, трѣбватъ да се приеме съ класиране

1. Дѣца, които ги свѣтаме за винаги собни да вѣзватъ въ обществото, освѣ прѣкаратъ за винаги въ приюта, мѣстности, нѣцата.

2. Дѣца, годни да живѣятъ въ една чена (тѣсна) срѣда, способни да изврѣ нѣкоя поела работа въ нѣкои институтъ, ограничена срѣда, съвѣдана до институтъ, нѣцѣи нѣжда отъ постоянна помощъ.

Тѣя дѣца бѣха били въ училище отъ тѣ (D-r Decroly).

За тѣя дѣа категории интернатътъ е нѣ тѣленъ, а сѣмо и затворъ, при нѣждѣ, които бѣха съставлявали нѣкѣква опѣ тукъ е потребно само медицинското рѣко сѣ учителни за втората категория.

3. «Изоставащи нааааа», по способни зѣ лѣтъ въ обществения животъ, интелигентностъ; побръкване на говора, чувствата, дѣ нѣята; сѣнелѣции, сѣлбо-пѣмошны, неопѣ нравственныи, изоставащи по причини зѣ лѣтъ срѣдата

За последните почти винаги се налага цѣтъ и още училище съ специално обѣ (Гинъ II.)

4. «Заклещенѣи» въ педагогично отно, които могатъ да се научатъ и да бѣждѣ тавани съ нормалните заедно, съ условия на нѣхъ за тѣхъ добри дѣржани нагребѣ сове, маждѣ тѣ ще бѣждѣ прѣдметъ на и гражи, починени на разумни програми.

Г-нъ Лей прѣпорѣчва тѣкъ срѣшната нѣ изработена отъ Д-ръ Decroly, който е сѣ да означѣ по еднакъ ясенъ и разуменъ докладъ трѣбватъ да се простиратъ тѣжнѣ на властѣ, ако тѣ бѣха нѣмѣи жѣтѣ искрено да се занимаватъ съ въпроса за брѣнето на расата.

Слѣзъ това, като каза, че въпросътъ зѣ лѣтъ и глухѣ нѣмѣитѣ е вече въ много странѣ нѣнѣ, рѣпортьорътъ пристѣпѣи къмъ мажнѣтъ, къмъ «заклещенѣитѣ» педагогичесирѣтъ къмъ онѣя, за които се искагѣ нѣ съ специално обучение и специални клѣмѣи.

Много ли сѣ нормалните?

Изследваніята, направени въ разни страны даѣи сѣлѣного.

Въ 1895. год. въ Англия, на 100,000 нѣвани дѣца, сѣ нагребени 1,261 на %, които сѣкватъ специално възпитаніе.

Въ 1897. въ Швейцария (изследванія нѣотени отъ учительски общества), на 419,232 околю 7,667 сѣ бѣти отбѣлѣвани като нѣразвити отъ умствѣна гледна точка, а тогѣ 1.5 на %.

П р а в д ы

Неправильный (неродовой)

[illegible]

въ 1846. год. друго изслѣждане въ Англия, дава на 1 на 100 числото на истински слабо-сирѣчь на дѣца, които не сж идиоти, то не могат да бждат възпитавани въ редъ на обикновенитѣ.

редъ рапортъора, въ Германия иначю за
коло 20 общественн и 15 частии заведения
остапати назадъ дѣла.

Швейцария — 14.

Дания 3, въ Швеция 11, въ Норвегия 4.
Срещания около 6,000 деца се обучават
в наречени «спомогателни училища».

Градът Берлинъ имало около 90 класа за деца, които сѣ прибавени къмъ обикновені училища; Хамбургъ притежавалъ 3 училища, които сѣ по много класове и пр.

Франция вече има движение да се уредят
за по подобие на ония въ Германия.

...като обучават такива аномални
...само по 8 до 10 ученика и дости-
...чудни резултати.

Така щото числото на аномалитѣ не е малко и трябва да имъ се дойде на помощъ.

Слѣдъ това рапортоврѣтъ говори върху причинитѣ за появяването на свѣтъ на разни аномални същества и ги намира главно въ нецѣлѣжеството на родителитѣ, въ алкохолизма и разнитѣ болести на послѣднитѣ. За намаление на злото той намира единствено сръдство науката, която ще освѣтли ония, които желаятъ да създадатъ сѣмейство, да избѣгватъ всѣкакви неестествени бракове, които обикновено биватъ съ лоши послѣднии.

Докато това обществено зло намаляе, пуждата отъ училища съ специално обучение се намалява. Потребно е сега само да се опрѣдѣли ролята на лѣкаря въ тѣхъ и оная на учителя. Най-желателно е тия училища да бждатъ по селата, при условия крайно хигиенични, защото въ тѣхъ ще стоятъ болни, да които въздухъ и слънцето сж единственитѣ, които могатъ най-много да нѣхъ помогнатъ; снабдени съ капиталъ,

съ дали за игра, съ колкото е възможно по-голяма градина, където дѣцата биха могли да се упражняватъ на градинарство, а също биха имали възможностъ да наблюдаватъ полека различните явления на природата. Всичко това, съставляйки едно по-горно възпитание отъ онова, което би се получило чрезъ упражнения въ четене, писане, смятане, които ще дойдатъ по-сетнѣ, прибавяйки се къмъ сполучливѣ, къмъ новитѣ стадии, които ще заблѣжнатъ, че се проявяватъ въ дѣтето. Най-голямо място ще се дава, значи, на ръчното възпитание, което отначало бива общо, а по-сетнѣ малко-по-малко се обръща въ професионално.

Лѣкарьтъ редовно ще слѣди напредъка или забавляването на всеки индивидуумъ въ физиологично, интелектуално и морално отношение.

Училището трѣбва да притежава още и малка лабораторийка, съдържаща инструменти за психологическо измѣрване (изследване), които сж нужни на учителя и на лѣкаря.

Слѣдъ това референтъ изложи обстояно парелбата на училищата за тѣй наречени въ «педагогически изостанали» дѣца въ градъ Манхаймъ¹⁾ (Германия) и завѣрши съ слѣдните заключения:

1. Заложителното образование трѣбва да бъде прокламирано въ всички държави;

2. Основното училище трѣбва да дава на всички дѣца научни познания, които би ги осветлили върху дѣлността въ живота, а най-много върху тѣхните бъдещи обязанности като бащи и майки;

3. По-тежко анормалните дѣца ще бъдатъ възпитавани въ интернати, учредени отъ обществениятъ власти, ще останатъ въ приюта или пакъ ще бъдатъ настанени при въкъа по тѣсна срѣда, споредъ тѣхното състояние;

4. Училищата за анормални ще бъдатъ дирижирани отъ лѣкарь-педагогъ, подпомогнати отъ учители, подготвени и способни да възпитатъ тия анормални;

5. «Заклещенитѣ» педагогически ще бъдатъ представени отъ учителя и лѣкаря съвѣстно, и на тѣхъ ще имъ бъдатъ уредени, покрай обикновенитѣ класове на нормалнитѣ, други специални класове;

6. Икономическите условия би трѣбало да бъдатъ такива, че мѣщата да може да се посвѣти по единъ разуменъ начинъ на възпитанието на своитѣ дѣца.

По въпроса за възпитанието на анормалнитѣ дѣца говориха мнозина учители и наказаха почти сѣдитѣ мисли, които лансира референтъ; испанскиятъ делегатъ само възстаа противъ заключението, което се съдържа въ д. точка, а именно за прѣдвидимата, която се дава на лѣкаря, прѣдъ учителя, и се помисли за доказе, че това не е съгласно съ изискванията, изразени по-рано (при разискването на другъ въпросъ), че не е възможно никакъ да подготвимъ учителя на едно истинско познание въ онова, което съставлява упражнението

(извършването) на нивната мисъл. «Видна на неговата задача и размѣрѣтъ на неговата работа го поставя въ нивото на онова, упражняватъ медицината и правото» — по-рано въ сѣщия конгресъ, а сѣга иск полчинати учители на лѣкаритѣ, които, често, не се чувствуватъ наклонни да съмаватъ грижливо съ училищни въпроси. Г-нъ Перейра (така се наричаше испанскиятъ делегатъ) е изучавалъ този въпросъ обстояно, е продължителни бесѣди съ лѣкари и е до заключение, че въ училищата за анормални учители трѣбва да бъде запазена свободна педагогическа инициатива. Той привежда и крѣпа и едно рѣшение на една комисия отъ учители и лѣкари, които сжко се е промисляла за важноста на педагогическия елементъ уреденето на училища за анормални и прѣда не се дава никому прѣва, а да се зова при училищата сѣнитъ смѣсенъ сѣнитъ равно прѣставени сили: педагогически и цински.

Г-нъ Аптауд, учителъ въ Марселия, съче въ Франция имало около 60,000 вакъе и че за тѣхъ не съществуватъ никакви специални училища.

Останалитѣ говоривши се ограничиха върху ролята на учителя и лѣкаря въ тѣхната дѣла.

Изказанитѣ отъ главния рапортьоръ конгреса прѣнеха отъ всички одобрително.

Четвърти въпросъ.

Земледѣлческото образование въ основното училище.

Поставениятъ въпросъ бѣ раздѣленъ на два, както слѣди:

а) Какъ трѣбва да се разбира и какво трѣба да съдържа земледѣлческото образование въ основното училище?

б) Срѣдства за нагледностъ, които могатъ се използватъ за това образование.

Референтъ е г-нъ Сантилиахъ, директоръ «Вѣстникъ на учителитѣ» въ Белгия. То почна съ едно историческо изложение на дѣла за земледѣлческото образование въ Белгия, рече, че едва въ 1880, година се дава на дѣца за изучаване на познания по земледѣние, скотовъдство и овошарство въ кръга на учители познания и оттогава се почна уреджане специални кратковременни курсове за учителитѣ; повинитѣ въ тия курсове сж получавали дѣла и отиващи, които сж имали значение отъ за тѣхъ при добиване на дѣлността. Въ 1891 година земледѣлческото образование се взе въ основното училище съ ясно опредѣлени предмети и оттогава се почна по-систематичното даване на курсове и даване награди на учителитѣ, които се отличаватъ съ успѣхи въ своето по земледѣние въ своето училище сж тѣй наречени конкурси, които сж по-далеко ставатъ прѣкачени и да се явятъ

¹⁾ За училищата въ градъ Манхаймъ е дадено едно по-обстояно и изложение въ «Училищенъ прѣгледъ».

въ външнѣтъ на общото образование въ то училище, това обстоятелство е и което и делятъ да се постави въпросътъ за землестроителното образование на разискване въ интервения конгресъ.

Това г-нъ Кантиньо изложи разнитѣ въ въпроса: «какъ трѣбва да бжде раз-земледѣлческото образование въ основното училище», изказани отъ видни хора, работещата на народното образование, прѣвъ въпроса, «какво трѣбва да подразбира та подъ думата земледѣлческо образование въ основното училище», и като обобщилъ на учители, инспектори, агрономи и пр. днитѣ заключения:

Основното народно (обществено) училище да бжде поставено за дѣцата на всички, отъ каквато и професия да сѣ и каквато и кариерата, която ученицитѣ ще заедатъ. Най-първата му грижа, отъ която то не може да се откаже, е да даде на то минимумъ отъ необходими познания, които образование, по своето същество, прѣчес, да бжде още и не може да стане за по-развитияне училищата на професии.

Оно да се приеме въ селското основно общо специално земледѣлческо образование, въ общо образование, което и безъ даща повече отколкото трѣбва силнитѣ на ученицитѣ.

По подметене отъ това и още защото конкуренция въ основното училище се издѣржватъ конкурсъ и земледѣлне между основни училища също така трѣбва да даватъ.

Земледѣлческото образование въ основното училище разбира така: селското училище не да даде елементитѣ за своето общо и за своето възпитание отъ всички сръда, сръдъ, колкото е възможно, издѣ на земледѣлство.

Земледѣлческото образование тѣмъ да обхваща селската наука, по една серия отъ наблюдѣни да даватъ на дѣцата онакв наблюдѣно тая наука изисква; тогди още да ги да (дѣцата) да видятъ резултатитѣ на приложение и да възбуждатъ тѣхния интересъ земледѣлческитѣ работи.

Възпитание за наблюдѣност, които трѣбва даватъ отъ учителъ при това обучение, даватъ въ онзи факти, които посѣтватъ матери и даде на наблюдѣние въ разсѣдѣната, постои и пр., а не въ многобройности, които би трѣбвало да събира съ

да слѣдъ това мнозина учители и ин-и почти всички изказва мисълта, че «землестроително» въ основното училище не да се гледа както на четенето, писането, то и пр., сръдъ като на материя за обучение различна отъ другитѣ материи. то е професионално учение, както е

индустрията, търговията и не може слѣдователно да има мѣсто на отдѣленъ прѣдметъ въ основното училище, което трѣбва да остане заведение за общо образование. Отъ това не слѣдва, обаче, че въ училищата не бива да се даватъ никакви познания по землестроително. Напротивъ, особено въ селскитѣ училища, тѣмъ, какѣто главниятъ поминѣкъ е земледѣлне — на цѣлото обучение, на всичкитѣ материи отъ учебната програма трѣбва да се дава единъ пилъ земледѣлчески отѣкъ, и всички сръдства за развиване наблюдѣтелната способностъ на дѣцата трѣбва да се черпятъ отъ окръжаващата сръда, тѣмъ обилна съ такива, особено за изучаване на естественитѣ науки.

Мнозина изказаха мнѣние, че земледѣлческото образование е необходимо за ония мѣста, които иматъ земледѣлчески поминѣкъ, но пакъ настояха че то трѣбва да се дава не въ основното училище, а по-нататѣкъ, когато ученицитѣ ще могатъ съ полза да възприематъ и приложатъ всичкитѣ модерни приобретения на земледѣлческата наука. На послѣшколското образование, значи, въ такива мѣста, да се дава прѣдметно земледѣлчески характеръ. Иначе и такива, които настояваха за една програма за земледѣлческото образование въ основнитѣ училища, но болшинството отъ говориванитѣ намѣриха това за издѣлѣно, като оставиха това на учителя, който самъ трѣбва да знае, кое е най-необходимо за мѣстото, какѣто той учителства, и него да прокара не само когато обучава дѣцата по естествознателне, но и по другитѣ общообразователни прѣдмети.

Петъ въпросъ.

Материални, личнически и педагогически условия, въ които трѣбва да се намира училището Максималното число ученици въ едни класъ.

Реферира г-нъ Mottet, основенъ учителъ въ Лиежъ. Той прочете първата частъ отъ своя рефератъ, както слѣдва:

I. — Материални условия.

I. — Помѣщение.

Мисленно. 1. Училищното помѣщение трѣбва да бжде, доколкото това е възможно, на посто, издѣлѣно, на издѣлѣно мѣсто и при това издѣлѣно, за да не се измърватъ ученицитѣ.

2. То трѣбва да бжде тѣленъ отъ всѣко зло-връдно и шумно извѣдение.

3. Общинскитѣ власти да не позволяватъ да се граятъ къщи около него.

Почвата на мѣстото. 4. Врѣвиститѣ или не-сѣтливиятѣ терени сѣ най-удобнитѣ. При г-нъ неща почва врѣвата може да се отсѣгани чръзъ дрѣвцѣ.

5. На всѣки случай причинитѣ за влага трѣбва да изчезнатъ.

6. *Пространството на терена* се явни споредъ населението съ резерва за бъдещето.

7. Десетъ квадратни метра на ученикъ изглеждатъ достатъчни, и въ никой случай не трѣбва да се слиза на по-долу отъ 500 квадратни метра взето въ цѣло (за цѣлото училище).

Постройка. 8. Прости по външенъ изгледъ (изложени къмъ югоизтокъ, никога къмъ сѣверъ), въ своята вътрѣшностъ зданията трѣбватъ да иматъ естетична обстановка.

9. Материалитѣ да не даватъ причини за събиране влага.

10. Стѣнитѣ, които ги мокри дъждъ, трѣбватъ да сж покрити съ единъ пластъ пиментъ.

11. Канали за провѣтриване, прокарани въ стѣнитѣ, поддържатъ постоянна сухостъ въ тяхъ.

12. Изобщо, посылането съ дъбови дъски (полпрани съ боя) е по-добро нежели съ плочи.

13. Маслениѣ краски за стѣнитѣ и пода сж за прѣдпочитане прѣдъ обикновената бѣла боя.

Разрѣшаване на поминципалта. Жилището на учителя да не се съобщава никога съ класнитѣ стаи.

15. Училището съдържа толкова класни стаи, колкото учители има; коридори за окачване дрехитѣ, една стая за директора и персонала, а въ заведението за момичета, — една зала за домашни работи.

Класнитѣ стаи. 16. Правоъгълна форма; ученицитѣ разполагатъ съ пространство отъ 1 м. и 25 см. квадратни и съ 5—6 метра кубически въздухъ.

16. Свѣтлината, двѣстранна, прониква прѣзъ широки и високи прозорци.

17. Последнитѣ съдържатъ отвори (малки вратички) или подвижни прозорчета и могатъ да се отварятъ изцѣло (2 крила).

18. Дупчици поставени долу и горѣ оставятъ въздуха да циркулира постоянно; обаче тѣ не бива да произвеждатъ вѣднѣ за здравето въздушни течения.

19. Температурата се явни между 14 и 16 градуса цезий. За да се добие тая температура, най-удобни сж желѣзнитѣ печки — колонии, съ чугунени гърнета, които сж за прѣдпочитане прѣдъ всички други системи, познати досега, макаръ и тѣ да не сж нѣщо идеално.

20. Коридоритѣ, достатъчно провѣтриваеми, широки най-малко 2 метра, иматъ окачалки и уреди за пазене умбрелитѣ.

21. Стълбата, безъ завъртвания, съ голѣми площадки, снабдени съ здрави прѣградки (пармаклѣци) отъ лѣво и дѣсно, не бива да се свършва никога въ тъмно срѣщу врата.

22. Въ училища съ много дѣца една втора стълба би улеснила дисциплината и би спомогнала за печелене на врѣме.

Дворъ. 23. Повърхността се изчислява като се вземе за база 5 квадратни метра на дѣте и безъ да се смѣтатъ покрититѣ дворове.

24. Паражътъ, макаръ и по-чистъ и по-малко пращиливъ, отстъпва на пѣсѣка или дребния чакълъ.

25. Едно леко възвишение улеснява нѣго изтичане на дъждовнитѣ води.

26. Нѣколко дървета разчлениватъ временно запазватъ отъ твърдѣ силнитъ чевн лъчи.

27. Единъ покритъ сайдингъ, павиранъ за убѣжище на врѣме на дѣжтъ и за стически салони, ако училището не прѣдсещално нареденъ таквъ.

Нужности и писоари. 28. Изложени къмъ сѣверъ, колкото се може по-далечъ отъ класнитѣ се съобщаватъ съ водосгонитѣ (дѣжъ вода отъ покривнитѣ трѣби), или съ скрасии щерни, които биватъ изправени и фиксирани твърдѣ често.

29. Особени трѣби донасятъ въ тяхъ изобилие.

2. Помѣщнина.

Чинос. 1. За прѣдпочитане сж чиносътъ единъ или двама ученика, съ сѣдалища и подпорки прихванати къмъ чина.

2. Отъ три или четире типа, по отъ на голѣмина, за да могатъ да служатъ въ съ разни рѣстове.

Черни дъски. 3. Една голѣма неподвижна дъска се простира по цѣлата дължина на класната, която е срѣщу ученицитѣ.

4. Друга табла, която се върти на връхъ отъ голѣма стойностъ въ врѣме на диктовка, други подобни писмени упражнения.

5. На мѣсто лакъ или свѣтлата черна боя добръ е да се тури една особена синевата провка, каквато въ последно врѣме започва се употребява.

Шкафове. 6. Единъ съдържа пособията гледно обучение; другъ за библиотека; трѣтъ, най-сетнѣ служи за особени нужди на учениците и за запазване на класни принадлежности.

7. Разни и доста многобройни класирани въ уроцитѣ по-практически и, слѣдователно, ползотворни; сбирка отъ метрическата и геометрическия тѣла, физически апарати, минералогия, истории, анатомия, земелъ уреди; стѣнни карти и пр.

8. Обществениѣ власти достанитѣ въ класната.

Станаха слѣдъ това малки дебати. Нѣкои дѣла двѣстранното освѣтление, като е по-нижко и прѣпорѣчаха едностранното. Остатъ прѣпорѣчаха «централно», съ пара, прѣдъ трѣба въ всѣки класъ. Говоритѣ нуждата отъ бани-душове, за да се придѣла на чистота. Прѣпорѣчителитѣ 5 акъ за всѣко дѣте сж крайно недостатъчни и да се присматъ въ най-лошъ случай за градскитѣ училища, а не и за селскитѣ. Може всѣкога да се вземе по-голямъ дворъ, е необходимъ за известни игри и тичане, козъ повече че въ селата училищата сж въ

я изпъри прѣзъ почивки, чистъ въздухъ и добра и здрава храна.

Всичкигѣ тия нѣща, не ще и дума, той би ги напѣрилъ най-добри въ подходящия сенаториумъ, какъвто училищниятѣ власти би трѣбвало вѣдѣла да го отпращагѣ и да му дадатъ извѣстени отпуски. Но дукъ се изпрѣма материалингѣ въпросъ, повени съ прѣчки; за да се разрѣшатъ тия мажнотѣ, необходимо е да се създадатъ професионални корпорации, които да потържатъ болия до теговото пѣлно оздравяване.

Въ сенаториума учителитѣ не се научи, какъ да се бори ефикасно срѣщу своето зло, и ще бже въ скоро време единъ истински аистоль въ борбата противъ голѣмата злосторинна; кто се зѣрне, той ще дѣла най-добри познания по хигиената и по анти-туберкулозингѣ срѣдства.

Когато здравето му се поправи, училищниятѣ власти ще трѣбва да му намѣратъ мѣсто, какъ-дѣто той не би се подложилъ на нови прѣжмораваня.

Въ сѣщихъ почти сѣмьмѣхъ говора и Д-ръ Bou-
lenger отъ Брюксель и изтъкна голѣмата необходи-
мостъ отъ училищни лѣкари, които да изуча-
ватъ внимателно всичкитѣ причини за заразна-
нето на дѣцата съ туберкулоза (а тѣ сж много-
бройни и не се срѣцатъ само въ училището, а
внѣ отъ него, какъто дѣтето прѣкарва доста
врѣме). Той яка тѣ наречената *социална анкета*,
която трѣбва да стане колкото е възможно по-
скоро. Той изрежта обстоино работитѣ на ле-
каря въ училището отъ *профилактична* (прѣкло-
хранителна) и *възпитателна* гледища точка.

Референтътъ прочете сѣ въ това третата точка
отъ свой рефератъ, както слѣдва:

Педагогическа организация.

Персоналъ. 1. Числото на учителския персоналъ
е съотвѣтно съ нуждитѣ на числото на учени-
цитѣ.

2. Въ класове отъ юноши не се прѣпорѣчва
да обучаватъ учители и обратно. Въ извѣстни
случаи само, въ селата напиримѣръ, съвѣстното
обучение трѣбва да има намоощие.

3. Въ училища съ *едина* учителъ, уреждатъ се
четире отѣления. двѣ за долния курсъ и по
едно за срѣдния и горния.

Ако *двѣма* учители сж нужни, едниятъ взема
първитѣ три учебни години, а другиятъ — вто-
ритѣ три.

Трима учители, единъ за всѣки курсъ.

Шестъ учители, единъ за всѣка учебна година.

4. Стрѣмленieto трѣбва да бже къмъ голѣ-
мисагѣ едно отѣделение за единъ само учителъ.

Разрѣшаването на училищитѣ. 5. Училищитѣ се
разрѣштѣтъ споредъ степенята на образованието.

6. Въ мѣста, какъто сж цѣстуватъ *пѣтата*, въ-
проситѣ бжатъ вѣдѣнати за парцелитѣ класо-
ве; наказыанията се практикуватъ сжко ед-
нако.

Правна. Учителитѣ отъ едно и сжко заве-
денне си разрѣдватъ работата, освѣн въ слу-

чайгѣ, когато мѣстната административна сѣрѣжа
именно материала на всѣкого отѣленю.

8. Принципитѣ на *концентрично обучение* трѣ-
да бже прѣгържатъ отъ всички.

9. Учителитѣ се съобразяватъ съ мѣстнитѣ
лония, но не трѣбва да изпускатъ прѣвъ ни
прѣди всяко възпитателната цѣль.

10. Тѣ усвояватъ, до колкото е възможно
еднакви методи, съгласяватъ се на рѣку начини
на пострѣване, за да подържатъ единството
разнитѣ курсове.

11. Това единство се изразява главно въ
бора и употребението на класическитѣ по-
гала — (рѣководства).

Дисциплина: 12. Какъто е дисциплината, т
кона е и училището.

13. Нужно е да има редъ въ всякогѣ и ни
излизане, работа, внимание въ уроцитѣ, сѣр-
пованне.

14. Една програма за занятията ще улесни
редовността на уроцитѣ и заниманията.

15. *Числото на ученицитѣ въ едно отѣлене*
Шома числото на ученицитѣ стане повече
до, отѣлението трѣбва да се раздѣли на д
Зидни най-голѣмото число ученици трѣбва

Думата взема г-нъ Lincheux, учителъ
Лиежъ, и говори за физическото възпитане
гимнастиката, която е много прѣнебрѣгната
училищата, особено въ градскитѣ поради ма-
личини. Осжжда интензивната интелектуал-
культура на сегашната сѣмѣ въ ущербъ
физическата култура и казва, че е негодна
да се говори за разни хигиенични подобрѣ-
ва въ училището, а нищо да не се каже за
умствено прѣжмораване, на което сж изложѣ-
дѣцата въ училищата. Прави изчисление на
мето (употрѣбено отъ Ати, което ходи въ
шине) за единъ день и намира, че на дѣтето
му остана врѣме да прѣкара нѣколко минути
чистъ въздухъ, да се поразкожи, както се прѣ-
порѣчва толкова много, да попрочете нѣ-
самостоянно, да подпомогне нѣщо на майка
и пр. *Дѣцата не играгѣ вече, казва той, не*
разкождатъ нече, не четатъ, не нищо
искать, не че не могатъ поради гордостъ и
нѣмане на добро обѣкло или други причини
защото нѣмагѣ врѣме! Оставете дѣтето на
койствие, и то не се подчини на своята нужда
отъ движения на мускула на своитѣ нерви,
не играе, не скача, не тича, не вѣща, и не
волете ми тия дѣл сравнения, вие нѣма вече
то отклоните отъ играта, както не можете
отклоните едно коте да не се катери или сѣ
пиле да не хвърка». Въ заключение Лиежъ прѣ-
порѣжа слѣдното:

1. Учителитѣ трѣбва да бждатъ умѣренъ
материала (най-голѣмата належа е тамъ).

2. Училищнитѣ власти трѣбва да заплѣ-
ватъ домашни задачи подиръ пладѣтъ и въ тѣ-
мини, а прѣвъ дѣтивѣ дни да нѣма никогѣ
жени работи и задачи.

3. Въ случаи на нови злоупотреби за
задрѣти сѣжето на двѣта долни курса.

А. Общи положения.

Конгресътъ усвоява програмата на «дружеството на миротворното възпитание», основано въ Croisilles, (Па-де-калè) отъ г-ци M. Bodin и M. Carlier, учители. Въ програмата се намиратъ слѣдните принципи, които трѣбва да инспириратъ и насочватъ работата на възпитанието:

1. Дѣтето трѣбва да разбере, че нѣма два морала, единъ за народитѣ и другъ за личноститѣ.
2. Дѣтето трѣбва да се проникне отъ чувството на всечовѣшко братство къмъ всичкитѣ народи безъ разлика на раса, цвѣтъ и вѣрвания.
3. Да му се вдѣхне респектъ къмъ живота, не само къмъ човѣшкия, но също и къмъ тоя на животнитѣ, та по тоя начинъ да се унищожи у него инстинктътъ на разрушението и да му се даде да почувствува омразния характеръ на войната.
4. Да се научатъ дѣцата да почитатъ не само своитѣ права и своето достоинство, но и правата и достоинството на другитѣ.
5. Да се проникне дѣтето отъ мисълта за правдата и да разбере, че любовта къмъ отечеството не е противна на любовта къмъ човѣчеството.

Б. Специални положения.

1. Да се празнуватъ въ училищата двата празника на мира: 22. февруарий, който е чисто всеобщъ празникъ на мира, и 18. май — за споменъ на откриването първата конференция на мира въ Хага.
2. Да се уреждатъ ученически екскурзии, и особено за по-възрастнитѣ и педагогиститѣ въ вѣтрѣшността на страната и извъ чужбина, за да могатъ да се създадатъ добри отношения между учащитѣ отъ разни мѣста въ страната и отъ други страни.
3. Да се покровителствуватъ размѣннитѣ на учащи отъ различни страни прѣзъ учебното врѣме или прѣзъ ваканцитѣ.
4. Да се насърчи интернационалната кореспонденция между ученицитѣ въ педагогическитѣ училища и училищата за по-възрастни.
5. Да се въведе арбитражътъ при разрѣшаване на разнитѣ спорове, които се повдигатъ между ученицитѣ.

Тукъ станяха малки разисквания, възникнали по поводъ прѣдложението за празника на всеобщия миръ. Испанскитѣ делегати, напримѣръ, не иска да се отдава толкова много значение на хагската конференция, която не доведе до никакво възтѣжествуване на идеята, която бѣ проликувало нейното събиране. Обясни му се, че празникътъ е не за нѣкакви резултати на конференцията, а за затвърдяване, пропагандиране и разпространение на идеята; откогато се е дало начало да се разрѣшаватъ международнитѣ конфликти прѣзъ арбитражъ, ето вече 4 конфликти сж разрѣшени по миренъ начинъ, а само единъ не се е поддалъ.

Другъ единъ конгресистъ обърна вни на всички съ своето старание да докаже не можемъ чрѣзъ поучение да всадимъ цѣлата любовъ за братство между народитѣ. Материални интереси сж често прѣко по положни едни на други; че, ако искаме всеобщъ миръ и братство между народи трѣбва да се стремимъ да освободимъ бѣството отъ народитѣ отъ економическото рѣсѣзѣдено отъ обстоятелството, че се дава возможность, при днешния строй, на отдѣлни ници да натрупватъ несмѣтни богатства за сѣна милиони сѣщества, нарѣчени «пролетар». Говорителътъ отрича въздѣйствието чрѣзъ наставления, а намира, че само интересътъ е, ще диктува на всѣкого да зачита своето и дото и да почита другитѣ отъ друга народ. Отговориха му, че неговитѣ искания сж видени въ заключенията.

Референтътъ продължи и прочете остатъкъ отъ заключенията, както слѣдва:

Програми.

При редактирането на програми за обучение по всичкитѣ степени, съставителитѣ трѣбва въздѣхновяватъ отъ миротворни идеи, а ни

а) Въ обучението по историята по-малкото мѣсто да се отдава на военнитѣ работи; на нѣката история, а да се дава по-големъ вѣзъ на изложението на фактитѣ и идеитѣ (иззѣсторски), та да може да се изтъкне, че дѣтата, независимостта, безопасността и състоянието, на което се радваме, сж плодъ на натрупания трудъ на по-старитѣ отъ насъ рации; по тоя начинъ вѣнецътъ на обучение по история ще бѣде великъ урокъ за човѣшката солидарность, който, като ни покаже да сѣмъ всичко онова, което ние дължимъ като пѣтленостъ на изгасналитѣ генерации, ни учи за нашия дългъ къмъ бѣдешитѣ поколения.

б) Въ обучението по географията трѣбъ се настоява върху нуждата отъ международни размѣни на природнитѣ и индустриални дукти, а даже и на произведенията на индустриалността; да се покаже, че на тия размѣни човѣкътъ дължи комфорта и китѣ интелектуални и артистични доволства които той се радва, и че тая нужда е наложителна.

в) Въ обучението по наукитѣ ще се да се разбере, че изучаванията и откритията и нитѣ отъ всички страни сж имали за резултатъ да разладатъ повече благосѣстояние, да намалятъ човѣшкитѣ неволи и да осигурятъ единъ дългъ и по-лекъ животъ.

г) Въ обучението по морала, трѣбва да се облада идеята, че любовта къмъ отечеството може да бѣде искренна, безъ да бѣде прѣсѣ омраза или враждебность къмъ другитѣ народи, и че тя не изключва любовта къмъ човѣчеството.

и-сетиѣ, въ педагогическото обучение за да се остави едно мѣсто въ програмите миротворнитѣ идеи и за изложение на ония, които цивилизованиѣ народи употребяватъ, за да постигнатъ разрѣшението на роднитѣ конфликти чрезъ арбитражи. Въ референтътъ завърши съ слѣднитѣ въпросъ за мира е всемирненъ въпросъ, пресува всичкиѣ народи и всичкиѣ класи.

Бождението на човѣчеството отъ била е цѣль, способна да възбуди всенуспѣхъ и всѣка добра воля. Тоя въпросъ за братството на народитѣ и за всеобщиятъ своето означено мѣсто въ международния конгресъ на началното обучение.

Десетъ години върме идеята за мира е голяма стѣпка напредъ въ цѣлята добивана отъ непобѣдимитѣ сили на отъ истината и правдата, тя ще възтърсигурно надъ всички прѣчки, и ония, които смятаха прѣди нѣколко години за утопичности, ще видятъ своята мечта да се реализира дѣйствителностъ.

Да се ускори идването на тия по-добри условия сѣтрудникъ не трѣбва да се прѣвѣ въ това число и учителътъ, който, по дори на неговата постоянна дѣйностъ и възрастнитѣ, е най-сериозниятъ дѣль.

И кажемъ, най-сетнѣ, слѣдното желание: Учителитѣ, присѣстваващи на международния конгресъ въ Лиежъ, взематъ ангажираностъ, слѣдъ като се върнатъ по дома си, убѣдени апостоли на братството на народитѣ и всеобщия миръ.

Г-нъ Росиньола се приеха удобритѣ цѣлото събрание, което къмъ края всѣмъ многобройно. Единъ французинъ да се изпрати телеграма на Рузвелта, да се честити така:

Слѣдъ отъ осемнадесетъ народи, събрани въ международенъ конгресъ, иматъ отправитѣ своитѣ най-учтивѣ поздравитѣ президента Рузвелта за неговата великодушнота, която се увѣща съ възстанова мира въ свѣта.

Слѣдъ на тая телеграма се прие единъ Г-нъ Росиньола прочете едно поздравитѣ отъ едно миротворно дружество, нарѣчено «Училище на мира» (на общество на миролюбивата младежъ въ ...).

Слѣдъ приключи своята работа съ една дѣль отъ страна на г-на Боденъ, прѣдседателя на събранието, която изказа своето задоволство отъ интереса, който учителитѣ разни народности проявиха спрѣмо тия въпросъ, и отъ еднаквото разбиране даватъ за пропагандиране на братството на народитѣ и всеобщъ миръ.

Седми въпросъ.

Сѣтрудничеството на семейството и училището въ възпитанието и погрѣдителството на детето презъ време и слѣдъ началното обучение.

Тоя въпросъ, бидеки широкъ и съдържащъ въ себе си много други по-малки такива, не биде разгледавъ въ конгреса обстойно, токоу повече че на него биде посѣтенъ малко по-късно (всѣмъ Лиежъ) специаленъ конгресъ, който се отлѣчи между другитѣ съ най-плодотворна работа. Имахъ честта да присѣствавамъ на нѣколко събрания на послѣдния, прѣтежавамъ и работата му, съдържаща се въ 8 тома, и, ако ми позволи времето, ще позанимая нашето учителство съ разискванията и рефератитѣ, четени въ него, а сета ще прѣдавъ само срѣдствата, които конгресътъ на основното образование прѣпорѣчва да се употребяватъ, за да се осигури исканото сѣтрудничество.

А. Срѣдства относещи се до семейството:

Да се иска безплатно и задължително образование и съзаване на многобройни училища;

Да се повдига престижа и авторитета на учителитѣ;

Да се организира образованието въплъ отъ партиенъ духъ.

Б. Отъ учителя се иска:

Да постави обучението върху почвата на взаимна обичъ; — да зазавадѣ сърцата на ученицитѣ, за да си осигури доврѣието и почитѣта на родителитѣ;

Чрезъ едно убѣдително, разумно, опитно и слѣдователно, привлекателно обучение да всади въ дѣцата любовь къмъ училището;

Да научи родителитѣ, какви длѣжности имъ се налагатъ отъ дѣлното качество на естествени възпитатели на своитѣ дѣца;

Да ги убѣди, че единствената важна грижа е благополучието на всичкиѣ ученици, събрани въ училището чрезъ една обща обичъ;

Да ги направи да разбирагъ благодаренията отъ учението и възпитанието;

Да създаде една система за сѣренироване, която би интересувала ученицитѣ и родителитѣ;

Да показва на послѣднитѣ класиката на дѣцата имъ, безъ да прѣувеличава тѣхната стойностъ; да изгѣне тѣхнитѣ недостатѣци умѣло, тихичко, безъ укоръ;

Да се интересува отъ смѣстуванието на всѣко семейство; да се бори противъ отечествитѣ отъ училище, да изпрѣва слѣдствитѣ на повлиятели лица за изпълнение на своята задѣлка.

Осми въпросъ.

Не е ли умъстно да се учреди едно интернационално бюро на учителскитъ съюзи?

Тоя въпросъ биде подложенъ на разискване въ послѣдното общо сѣдание на конгреса. Голѣма частъ отъ конгресиститъ се бѣха вече разотиили, но все пакъ залата бѣше пълна. Делегатитъ отъ различнитъ учителски федерации за сѣдаватъ заедно съ бюрото на конгреса. Засѣданieto се прѣдседателствува отъ г-нъ Vanden Dungen, директоръ на училище въ Брюкселъ и почетенъ прѣдставителъ на федерацията на белгийскитъ учители. Съ една кратка рѣчь той открива сѣданието и съобщава, че въпросътъ за единъ съюзъ между учителскитъ федерации отъ разни страни не е новъ, че той е повдиганъ, макаръ и неосмисленъ, и други пѣтъ, на други събори, като напримѣръ на Школския конгресъ на Романска Швейцария, станалъ въ Женева прѣзъ 1872., където се е взело рѣшение за учредяването на едно «всемирно педагогическо общество»; по-сетнѣ сѣщото рѣшение е било вземано и въ събора на учителитъ въ Брюкселъ, прѣзъ 1880. год., а най-сетнѣ въ парижкитъ събори прѣзъ 1889. и 1900. год. Обаче всички тия рѣшения сж останали безъ практически резултатъ. Ето защо Лиежкитъ конгресъ е поставилъ пакъ тоя въпросъ на разглеждане, защото е потребно да се циментиратъ създаденитъ приятелства и да се прѣдизвикатъ симпатии между възпитателитъ отъ всичкитъ народи!

Реферира г-нъ P. Cnndde, обичниятъ секретаръ на федерацията на белгийскитъ учители. Той съобщава, че всичкитъ рапорти, получени по тоя въпросъ, сж ентузиастични на идеята: *да се учреди едно международно бюро на учителскитъ федерации*. Прѣимуществата отъ това биха били безспорни:

1. Съ това би се прѣмахнало разстоянието между учителитъ отъ разни страни.

2. Би се свързали тѣсни връзки на приятелство и международна солидарностъ, отъ която всички учители усѣщатъ нужда.

3. Това би помогнало за прогреса на обучението и за повдигането на материалното и моралното положение на учителя.

Станаха дълги и широки разисквания относително състава на бъдещата учителска конфедерация, но, благодарение на много обстоятелства, между които на първо мѣсто допущането да разискватъ въпроса всички конгресисти, а не само делегатитъ на учителскитъ организации, не можѣ да се опрѣдѣли точно, кои организации ще могатъ да влѣзатъ въ нея и кои не, макаръ отъ друга страна отъ думитъ на всички говоривши да се виждаше, че организации съ клерикаленъ или политическо-партийенъ духъ — не бива да влѣзатъ въ нея. Пъкъ и обикновено всички въпроси, поставени на разглеждане въ послѣдно засѣданне, биватъ прѣзъ прѣсти разглеждани отъ уморенитъ вече конгресисти. Избра се и интернационално бюро, което да тури въ

изпълнение идеята за обединение на учителски организации отъ всички страни. Статутътъ първата учителска конфедерация на основно образование сж слѣднитъ:

Чл. 1. Между националнитъ обществени съюзи на основнитъ народни учители отъ всички страни се създава единъ интернационален комитетъ, който има за цѣль да свърже всичкитъ свои членове връзки на тѣсно телство и международна солидарностъ, да помогне за прогреса на народното възпитание за моралното и материалното повдигане на телитъ и учителкитъ и за възстановяване съгласие и братство между народитъ.

Чл. 2. Интернационалниятъ комитетъ се състои отъ трима делегати за всѣка нация, една или повече присѣдинени (къмъ националната конфедерация) федерации. Тамъ дѣто има повече федерации, послѣднитъ избератъ, по общо съгласие, своитъ делегати въ интернационалниятъ комитетъ.

Чл. 3. Интернационалниятъ комитетъ има бюро, на което той самъ опрѣдѣля число членовѣтъ; той изработва правилникъ за рѣшения редъ и опрѣдѣля сѣдалището на бюро.

Чл. 4. Комитетътъ се събира поне ведъ въ годината. Той бива повикванъ и на извънредно сѣдание, когато пожелаатъ половината отъ сѣдиненигъ федерации.

Чл. 5. Всѣка федерация поема върху себѣ разноскитъ на своитъ делегати въ сѣдалището на бюро, но разноскитъ за мѣстенето на нѣкои делегати ще бждатъ за сметка на националниятъ комитетъ.

Дневниятъ редъ ще се съобщава на делегатитъ доста рано, за да могатъ тѣ да изяснятъ въпроситъ и да взематъ мнѣнието на себѣ опълномошители. Делегатитъ сж свободни гласуватъ и чрѣзъ писмо.

Чл. 6. Разноскитъ за администрация, печатъ, работи, кореспонденция, възнаграждение на секретаря, разноскитъ по образуването на библиотека и всички други разноски, гласувани отъ бюро, се покриватъ отъ помощи, отъ нати отъ правителства и съюзенигъ федерации. Дѣлътъ (вноската) на всѣка федерация се опрѣдѣля споредъ правилата на бюро, но сѣдло се опрѣдѣли единъ максимумъ и единъ минимумъ.

Чл. 7. Бюро, има слѣднитъ атрибуции:

а) Да образува една библиотека, повѣрѣна грижитъ на главния секретаръ и съдържаща китъ рапорти на национални или мѣстни конгреси, училищнитъ наредби и закони въ разни страни, статистикитъ за училища, ученици, телитъ и пр., всичко наредено по национални да събере и приведе въ хармония възпитателски насоки на научната педагогика;

б) да посредничатъ прѣдъ правителства за полза на образованието и учителя;

в) да приготвятъ учредяването на международни конгреси, които ще ставатъ въ по-важнитъ

дове на федерираниѣ страни, и да опредѣля мѣстото на тия конгреси.

Чл. 8. Бюрото не може да взема рѣшение, ако абсолютното болшинство отъ неговитѣ членове не е представено. Всичкитѣ му рѣшения се взематъ съ абсолютно болшинство на присѣдстваващитѣ членове или на представляващитѣ тая или оная федерация.

За присѣдинение къмъ учителската конфедерация се прогласиха странитѣ: Англия, Австрия, Бельгия, България, Германия, Испания, Люксембургското велико херцогство, Норвегия, Франция, Холандия и Швейцария.

Съ прочитането и приемането на тия статуты е завърши дневниятъ редъ на конгреса. Прѣдседателятъ Vanden Dungen изказва сърдечна благодарностъ на делегатитѣ отъ разнитѣ страни, които дадоха своето съдѣйствие въ работата на конгреса. Той благодари и на общинската администрация на градъ Лиежъ, която не малко е полегнала сжщо на организаторитѣ на конгреса.

Г-нъ Росиньолъ, обичниятъ прѣдседатель на федерацията на белгийскитѣ учители, закри конгреса съ най-сърдечни думи, изказани по адресъ

на всички, които съ своето съдѣйствие ускориха успѣха на конгреса, като изброи поименно всички асоциации и отдѣлни лица. Трогательно бѣше неговото изказване благодарностъ къмъ секретаря на федерацията, скромния белгийски труженикъ Snudde, учитель въ малкия градъ Syngem (Белгия), обичанъ до неимовѣрностъ отъ всички белгийски учители за неговата самоотвержена и усиlena дѣйностъ, за неговия тихъ и простодушенъ характеръ, за чудната скромностъ въ обноскитѣ му спрѣмо всички и пр. Пишущиятъ настоящитѣ редове можа да забѣлжи радостнитѣ сълзи, които Snudde порони въ момента, когато почтенниятъ прѣдседатель го прѣгърна и цѣлуна братски, за да му искаже най-сърдечно общата благодарностъ. Snudde е избранъ за главенъ секретаръ на интернационалния комитетъ, който ще държи първото събрание на 2. юний н. ст. въ Мюнхенъ, тъкмо въ деня, въ който германскитѣ учители съюзъ ще има общъ конгресъ въ сжщия градъ. Жалкото е само, че отъ България едвали ще присѣдствува нѣкой, тъй като раздоритѣ въ съюза оставятъ тоя въпросъ на заденъ планъ.



НОВАТА НА ДОПЪЛНИТЕЛНИТЕ УЧИЛИЩА (Fortbildungsschulen) ВЪ ВЕЛИКОТО КЕРНОСТВО БАДЕНЪ И НОВАТА ОРГАНИЗАЦИЯ НА МАНХАЙМСКИТЕ ОСНОВНИ НАРОДНИ УЧИЛИЩА

отъ Д. Цонковъ,

учителъ въ I. Софийска мъжка гимназия.¹⁾

НОВАТА ОРГАНИЗАЦИЯ НА МАНХАЙМСКИТЕ ГРАДСКИ ОСНОВНИ НАРОДНИ УЧИЛИЩА.

Със схване по-добре новата Манхаймска училищна организация, считамъ за необходимо да очертая съществующето ѝ положение проследя: 1. като мощенъ исторически, ней прѣдшестващата я — прѣдноворожения периодъ на манхаймскитѣ основни училища; 2. побужденията за създаването новата организация и 3. стаянитѣ на новоорганизационното развитие.

ПЕРВООРИГАНИЗАЦИОНЕНЪ ПЕРИОДЪ.

Първа стадия. До 1870. година народнитѣ училища на градъ Манхаймъ наравно съ всички училища въ страната, съгласно прѣдписна закона, сж били чисто конфесионални и изпадали на слѣднитѣ видове:

1. *протестанско съкратено 4-класово училище* — 8-тѣ годишнини на задължителното обучение сж били разпрѣдѣлени на 4 отделни учебни години, съгласно закона за народно-просвѣщение отъ 1869. год., е било равно на всички съкратени основни училища в Баденъ — 16 часа седмично; всякой ученикъ плащалъ годишно по 2 гулдена училищна такса.

2. *протестанско разширено 6-класово училище* — учебни годишнини разпрѣдѣлени въ учебното време както при всички разширени основни училища въ великото кертнство — 26—30 часа седмично; училищна такса 8 гулдена.

3. *католическо свободно училище (Freischule)* — 8-класово; не се плащало никаква такса.

4. *свободно училище* — прѣдписане № 1668 отъ 24. мартъ

4. *Едно католическо 4-класово съкратено училище*; учебно време 16 часа седмично; училищна такса два гулдена.

5. *Едно католическо 6-класово разширено училище*; учебно време 26—30 седмични часове; училищна такса 8 гулдена.

6. *Едно горейско училище, и*

7. *Едно смѣсено дисциплинарно училище (Polizei-Schule)* за дѣца, които сж били заставени насилствено да посѣдватъ училището, или пакъ такива, които поради недостойно държане, сж били изключени отъ конфесионалнитѣ училища.

В. Втора стадия. Прѣзъ 1870. г., съгласно закона за отмиѣние конфесионалния характеръ на основнитѣ училища въ Баденъ, разпрѣдѣленето на манхаймскитѣ градски училища се свежда отъ горѣизложенитѣ дотогава 7 чисто конфесионални видове училища само въ 2 смѣсено-конфесионални, т. е. училища общи за всички конфесии (Simultanschulen):

1. *Едно смѣсено 6-класово разширено училище*: 8-тѣ годишнини сж разпрѣдѣлени на 6 класа: I. класъ — 1. учебна година, II. класъ — 2. учебна година, III. кл. — 3. учебна година, IV. класъ — 4. и 5., V. класъ — 6. и VI. класъ — 7. и 8. учебни годишнини; училищна такса 2 гулдена.

2. *Едно смѣсено 8-класово разширено училище* съ училищна такса 8 гулдена.

Съществувашето отъ 1860. год. занаятчийско-подготовително училище (Gewerbliche Vorschule) се е слѣло съ 8-класовото основно училище, прѣдвидената за сѣщото училище учебна материя по математика се е прѣдписала като учебна материя за 7. и 8. класове на мъжкото 8-класово разширено училище и на дѣйствувашитѣ дотогава учителски сили при сѣщото се прѣдоставило воденето на 8-тѣ мъжки класове. Обучението при така организирани двѣ вида основни градски училища — разширено 6-класово, разширено 8-класово — се е водило по отделни учебни планове. Учебникътъ за 6-класовото

училище е билъ почти нормалниятъ учебенъ планъ за всички основни училища въ Баденъ отъ 1869. год. Едно отстъпление отъ нормалния планъ е правилъ само предметътъ смѣтане. При тоя предметъ предписаната отъ нормалния планъ учебна материя е била съвсѣмъ своеобразно разпредѣлена по учебни годишнини: тая за първитъ 4 учебни годишнини трѣбвало да се обработи прѣзъ първитъ 3 учебни години, а оная за тритъ горни класове, да се мине прѣзъ послѣднитъ 4 годишнини.

Учебниятъ планъ за 8-класовото училище по отношение езиковото обучение не е излѣзълъ отъ рамкитъ на нормалния планъ, при смѣтането, обаче, е прѣтърпѣлъ съвсѣмъ голѣмо измѣнение. Предвиденото споредъ нормалния планъ за 8-тѣ учебни годишнини учебно градиво трѣбвало да се обработи прѣзъ течение на 6-тѣ първи класа, понеже въ 7-я и 8-я кл. (7. и 8. уч. годишнини) трѣбвало да се мине материала по математика, който се е изучавалъ въ дотогавашното занаятчийско училище. Този е билъ въ сѣщия размѣръ, въ какъвто се е минавалъ въ долния и горния III. класъ (Unter-und Ober-terzia) и долния и горния II. класъ (Unter-und Ober-sekunda) на гимназиитъ. Въ подобна форма е била разпредѣлена и материята по геометрия. При така получената уформировка 7-ятъ и 8-ятъ класове на 8-класовото училище се смятали като специални, като подготовителни класове за занаятчийското училище, въ което по него време математическитъ предмети сж били застъпени въ съвсѣмъ широкъ обемъ.

В. Трета стадия. Прѣзъ 1872. г. 6-класовото училище е било разширено въ 8-класово и по тоя начинъ се достигнало до пълно единство въ областта на основното образование. Всички дѣца, посѣщаващи отъ по-рано първитъ два вила училища, начиная отъ тая дата сж били задължени безъ разлика на положение да посѣщаватъ новоорганизираното 8-класово училище. Обучението въ така организираното училище общо за всички дѣца, подлежащи на задължително обучение, се е водило по учебния планъ на дотогавашното 8-класово училище. Този се е запазилъ безъ всѣко измѣнение до 1887. год. Прѣзъ течението на тая година е прѣтърпѣлъ нѣкои измѣнения и то само за горнитъ 4 класа, V—VIII.

Така сведеното до едно общо единство народно училище е продължило своето съществуване до учебната 1900—1901. година, прѣзъ която започватъ първитъ опити върху приложението на новата манхаймска училищна организация, зародена и обмислявана почти прѣзъ течение на тритъ стадии на прѣдновоорганизационния периодъ.

Новоорганизационенъ периодъ.

Побуждения за нови реформи. Хуманната замисль на манхаймскитъ училищни реформатори отъ 1872. год. «всички дѣца, безъ разлика въ състояние, трѣбва да добиятъ едно по-широко

основно образование». несъобразена съ други обстоятелства, играещи важна роля организирането на училищата въ голѣмитъ дове подобно Манхаймъ, въ кжсо време е зала своитъ горчиви резултати: вмѣсто да се на общото число ученици достигнѣ до едно широко образование, до печелене повече зѣсе е поставило за болшинството прѣграда, създава прѣчка за достигане и на по-малкия, прѣдлагани по-рано отъ съкратеното лице съ 16-часово седмично обучение. Болството отъ ученицитъ по причина неуспѣхъ за едно редовно прѣминаване отъ класъ въ класъ напускали училището съ завършването на мата, шестата, петата, четвъртата, а дори и тата степенъ на основното училище, така, мисленитъ челолюбиви добродѣтели въ форматоритъ отъ 1872. год. несъзнателно пригърнали съвсѣмъ противоположнитъ мнѣния сръдства по отношение народното звание; вмѣсто напредъ това послѣдното ударило съ бързи крачки назадъ. За то чешки напредъкъ говорятъ най-краснорѣчивитъ двѣ статистически таблици върху вършилитъ основното си образование ученици при манхаймскитъ градски училища прѣзъ периода отъ 1877. до 1897. година. Първата г ставя въ % ония отъ завършилитъ, които достигнали до единъ отъ нормалнитъ класъ на задължителното обучение, именно: ка процентъ отъ общото число на завърши прѣзъ всѣка година завършватъ основното образование съ VIII. класъ, какъвъ процентъ VII. кл., съ VI., съ V. и т. н. Втората дава съотношението на процентитъ при отдѣл класове за цѣлия периодъ време.

1. Статистика върху завършилитъ основното образование при манхаймскитъ народни уч. прѣзъ периода 1877.—1897. год.

Момчета.

Учебни години	Общо число отъ завършилитъ въ училището	Завършилитъ съ отдѣлнитъ класъ въ проценти						
		I	II	III	IV	V	VI	VII
1877—78	238	—	—	0.41	0.83	12.18	35.71	37.00
1878—79	245	—	—	5.71	11.02	31.84	34.69	1
1879—80	271	—	0.37	0.74	4.44	10.70	40.96	28.03
1880—81	249	—	—	2.81	12.04	39.75	28.55	1
1881—82	279	—	—	0.36	3.23	10.04	30.82	40.14
1882—83	273	—	—	0.73	5.84	14.64	31.47	31.47
1883—84	315	—	—	1.27	5.07	12.06	29.52	31.40
1884—85	296	—	—	3.01	15.22	28.04	33.11	2
1885—86	322	—	—	3.44	13.04	32.29	32.91	11
1886—87	336	—	—	4.76	10.12	25.30	37.20	2
1887—88	407	—	—	0.49	0.98	10.31	27.27	37.59
1888—89	430	—	—	0.45	2.74	8.24	24.27	35.26
1889—90	322	—	—	0.19	3.22	10.45	22.23	37.65

Общо число на завършилите ученици	Завършилите съ отдѣлните класове въ проценти							
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
496	—	—	0'80	3'63	12'50	23'79	32'25	27'01
450	—	—	0'67	2'00	7'55	19'78	39'11	30'89
523	—	—	0'38	1'91	9'37	22'8	39'01	27'15
507	—	—	0'39	0'20	6'51	19'13	40'63	33'14
430	—	—	0'46	2'33	7'44	22'79	36'51	30'47
490	—	—	—	1'23	8'16	18'98	41'02	30'61
474	—	0'21	0'42	1'69	7'17	18'98	38'80	32'69

Момичетата.

229	—	—	1'31	6'11	17'03	27'51	29'26	18'78
230	—	—	1'74	3'47	11'73	32'18	31'74	19'14
279	—	—	0'36	2'15	15'65	30'79	32'57	16'47
313	—	—	0'96	4'15	17'54	28'13	34'82	16'29
298	—	—	—	4'36	13'75	30'53	35'23	16'14
321	—	—	0'93	3'43	14'33	28'85	32'09	23'36
332	—	0'30	0'60	5'40	11'13	29'80	38'23	14'44
315	—	—	0'95	3'71	17'46	24'44	31'74	21'65
370	—	—	0'27	4'05	14'09	28'18	36'45	21'06
385	—	—	0'26	3'88	12'43	24'60	32'63	25'90
469	—	—	0'21	2'34	11'29	22'36	39'62	24'07
518	0'19	—	—	2'32	11'39	22'60	38'21	25'86
520	—	0'19	0'96	3'84	11'90	18'62	39'16	25'15
589	—	0'17	0'17	4'41	14'44	19'02	42'64	19'19
578	—	—	0'34	3'46	8'65	21'79	41'86	23'87
634	—	—	0'47	3'79	10'73	22'55	41'96	20'30
487	—	—	0'20	4'11	10'06	21'44	42'71	18'48
513	—	—	0'78	2'53	9'73	21'25	46'20	19'49
533	—	—	0'19	2'81	11'63	24'20	45'97	15'20
556	—	—	0'54	3'96	7'55	20'68	46'21	21'04

процентъ на завършилите образованието манхаймскитъ народни училища прѣзъ периода отъ 1877.—1897. год.

Срѣдниятъ процентъ на завършилите ученици			
а) момчета		б) момичетата	
за време отъ		за време отъ	
1877-1887	1887-1897	1877-1887	1887-1897
—	—	—	0'02
0'04	0'02	0'03	0'04
0'35	0'42	0'68	0'39
3'96	2'01	4'07	3'40
12'11	8'80	14'26	10'74
32'25	21'63	27'67	21'64
33'49	37'84	33'72	42'45
17'77	29'21	19'52	21'23

Отъ втората таблица се оказва слѣдното:

1. За периода 1877.—1887. год.

Отъ всички момчета, навършили задължителното си образование прѣзъ този периодъ, сж могли да достигнатъ и го завършатъ съ 8. класъ срѣдно само 17'77%, останалите 82'23%, почти $\frac{1}{6}$ отъ всички навършили 8-тъ си задължителни учебни годишнини, не сж могли да достигнатъ до послѣдния, 8-я класъ; отъ тия 82'23% до 7-я класъ сж достигнали само 33'49%, така че прѣзъ периода отъ 1877.—1887. год. само 48'74% (82'23—33'49), значи почти половината отъ завършилите образованието си момчета не сж могли да достигнатъ до горните два класа.

Отъ завършилите образованието си прѣзъ този периодъ момчетата не сж достигнали до послѣдния класъ 80'44%, т. е. 445 отъ общото число; а почти половината (46'82%) не сж достигнали до горните два класа, 7-я и 8-я.

2. За периода 1887.—1897. год.

Срѣдниятъ процентъ на момчетата, завършили основното си образование съ 8-я класъ, достига цифрата 29'21; значи 70'79%, т. е. повече отъ $\frac{1}{3}$, на навършилите прѣзъ този периодъ не сж достигнали до 8-я класъ. Отъ тия 70'79% съ 7. класъ сж завършили 37'84%, така че 32'95%, т. е. $\frac{1}{3}$ отъ общото число на навършилите момчета не сж достигнали до горните два класа.

Отъ момчетата 78'77%, т. е. $\frac{1}{3}$ отъ общото число, не сж достигнали 8-я класъ, а 36'32%, т. е. $\frac{1}{3}$ отъ общия брой, не сж достигнали горните два класа, седмия и осмия.

Слѣдъ дългогодишно старателно проучване причините на тази съвсѣмъ нежелателна назадначавость, поставяща манхаймскитъ градски училища почти на послѣдно мѣсто между редоветъ на градскитъ училища въ цѣлата страна, подкрѣпено съ статистически данни и редъ сравнителни таблици върху градскитъ училищни организации въ великото херцогство Баденъ. Поставяни въ сравнение съ манхаймската училищна организация отъ 1872 год., натоварениятъ съ общото ръководене и управление на послѣдните градски училищенъ съвѣтникъ (Stadtschulrat) и ректоръ D-r A. Sickinger съзира причините на коренящото се зло въ учебния планъ, особено въ тоя по смѣтане и геометрия, въ кесъразмѣрността между учебното време и учебното градиво при тия два прѣдмети, въ сѣмейното положение и дѣеспособността на учениците. Като най-мощенъ факторъ, обаче, въ областта на неуспѣха и постоянно растещия процентъ на недостигащите до послѣдните два класа D-r Sickinger съзира въ учебното градиво по смѣтане и геометрия, косто отъ времето на приравняване всички вилове училища, включая и подготовителното занаятчийско, въ единъ общъ видъ е било разпрѣдѣлено съвсѣмъ несъобразно съ дѣтскитъ схващателни способности. Че дѣйствително това е така, показва

училище е билъ почти нормалниятъ учебенъ планъ за всички основни училища въ Баденъ отъ 1869. год. Едно отстъпление отъ нормалния планъ е правилъ само предметътъ смѣтане. При тоя предметъ прѣдписаната отъ нормалния планъ учебна материя е била съвсѣмъ своеобразно разпрѣдѣлена по учебни годишнини: тая за първитѣ 4 учебни годишнини трѣбвало да се обработи прѣзъ първитѣ 3 учебни години, а она за тритѣ горни класове, да се мине прѣзъ послѣднитѣ 4 годишнини.

Учебниятъ планъ за 8-класовото училище по отношение езиковото обучение не е излѣзълъ отъ рамкитѣ на нормалния планъ, при смѣтането, обаче, е прѣтърпѣлъ съвсѣмъ голѣмо измѣнение. Прѣдвиденото споредъ нормалния планъ за 8-тѣ учебни годишнини учебно градиво трѣбвало да се обработи прѣзъ течение на 6-тѣ първи класа, понеже въ 7-я и 8-я кл. (7. и 8. уч. годишнини) трѣбвало да се мине материала по математика, който се е изучавалъ въ дотогавашното занаятчийско училище. Този е билъ тѣ сѣщия размеръ, въ какъвто се е минавалъ въ долния и горния III. класъ (Unter-und Ober-terzia) и долния и горния II. класъ (Unter-und Ober-sekunda) на гимназиитѣ. Въ подобна форма е била разпрѣдѣлена и материята по геометрия. При така получената уформировка 7-ятъ и 8-ятъ класове на 8-класовото училище се смятали като специални, като подготовителни класове за занаятчийското училище, въ което по него време математическитѣ прѣдмети сж били застъпени въ съвсѣмъ широкъ обемъ.

В. Трета стадия. Прѣзъ 1872. г. 6-класовото училище е било разширено въ 8-класово и по тоя начинъ се достигнало до пълно единство въ областта на основното образование. Всички дѣца, посѣщаващи отъ по-рано първитѣ два вила училища, начиная отъ тая дата сж били задължени безъ разлика на положение да посѣщаватъ новоорганизираното 8-класово училище. Обучението въ така организираното училище общо за всички дѣца, подлежащи на задължително обучение, се е водило по учебния планъ на дотогавашното 8-класово училище. Този се е запазилъ безъ всѣко измѣнение до 1887. год. Прѣзъ течението на тая година е прѣтърпѣлъ нѣкои измѣнения и то само за горнитѣ 4 класа, V—VIII.

Така сведеното до едно общо единство народно училище е продължило своето съществуване до учебната 1900—1901. година, прѣзъ която започватъ първитѣ опити върху приложението на новата манхаймска училищна организация, зародена и обмислювана почти прѣзъ течение на тритѣ стадии на прѣдновоорганизационния периодъ.

Новоорганизиционенъ периодъ.

Побуждения за нови реформи. Хуманната замисълъ на манхаймскитѣ училищни реформатори отъ 1872. год. «всички дѣца, безъ разлика на състояние, трѣба да добиятъ едно по-широко

основно образование». несъобразена съ други обстоятелства, играещи важна ро. организирането на училищата въ голѣмитъ дове подобно Манхаймъ, въ кжсо време зала своитѣ горчиви резултати: вмѣсто да с на общото число ученици достѣпъ до ед широко образование, до печеляне повече з се е поставило за болшинството прѣграда създава прѣчка за достигане и на по-м: знания, прѣдлагани по-рано отъ съкратенот лице съ 16-часово седмично обучение. Бо ството отъ ученицитѣ по причина неуспѣши за едно редовно прѣминаване отъ класъ въ сж напушали училището съ завършването в мата, шестата, петата, четвъртата, а дори : тата степенъ на основното училище, така, мисленитѣ чловѣколюбиви добродѣтели и форматоритѣ отъ 1872. год. несъзнател пригърнали съвсѣмъ противоположнитѣ манны срѣдства по отношение народното зование; вмѣсто нананрѣдъ това послѣди ударило съ бързи крачки нанаядъ. За т чешки напрѣдъкъ говорятъ най-краснор слѣднитѣ двѣ статистически таблици върз вършилитѣ основното си образование уч при манхаймскитѣ градски училища прѣ риода отъ 1877. до 1897. година. Първата ставя въ % ония отъ завършилитѣ, кои достигнали до единъ отъ нормалнитѣ к на задължителното обучение, именно: к процентъ отъ общото число на завърши прѣзъ всѣка година завършватъ основно образование съ VIII. класъ, какъвъ процен VII. кл., съ VI., съ V. и т. н. Втората дава съотношението на процентитѣ при отдѣ класове за цѣлия периодъ време.

1. Статистика върху завършилитѣ основно образование при манхаймскитѣ народни учи прѣзъ периода 1877.—1897. год.

М о м ч е т а.

Учебни годиници	Училищно число на завършитѣ ученици	Завършилитѣ съ отдѣлитѣ клас въ проценти						
		I	II	III	IV	V	VI	VII
1877—78	238	—	—	0'41	0'83	12'18	35'71	37'00
1878—79	243	—	—	—	5'71	11'02	31'84	34'69
1879—80	271	—	0'37	0'74	4'44	10'70	40'96	28'03
1880—81	249	—	—	—	2'81	12'04	39'75	28'55
1881—82	279	—	—	0'36	3'23	10'04	30'82	40'14
1882—83	273	—	—	0'73	5'84	14'64	31'47	31'47
1883—84	313	—	—	1'27	5'07	12'06	29'52	31'46
1884—85	296	—	—	—	3'01	15'23	28'04	33'11
1885—86	332	—	—	—	3'44	13'04	32'29	32'91
1886—87	336	—	—	—	4'76	10'12	23'30	37'20
1887—88	407	—	—	0'49	0'98	10'31	27'27	37'39
1888—89	430	—	—	0'45	2'74	8'24	24'27	35'26
1889—90	522	—	—	0'19	3'22	10'45	22'23	37'65

Общо число на завършилите ученици	Завършилиятъ съ отдѣлнитъ класове въ проценти							
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
496	—	—	0'80	3'63	12'50	23'79	32'25	27'01
450	—	—	0'67	2'00	7'55	19'78	39'11	30'89
523	—	—	0'38	1'91	9'37	22'18	39'01	27'15
507	—	—	0'39	0'20	6'51	19'13	40'63	33'14
450	—	—	0'46	2'33	7'44	22'79	36'51	30'47
490	—	—	1'23	8'16	18'98	31'02	30'61	—
474	—	0'21	0'42	1'69	7'17	18'98	38'80	32'69

Момчетата.

229	—	—	1'31	6'11	17'03	27'51	29'26	18'78
230	—	—	1'74	3'47	11'73	32'18	31'74	19'14
279	—	—	0'36	2'15	15'65	30'79	32'57	16'47
313	—	—	0'96	4'15	17'54	28'13	34'82	16'29
298	—	—	—	4'36	13'75	30'53	35'23	16'14
321	—	—	0'93	3'43	14'33	28'85	32'09	23'36
332	—	0'30	0'60	5'40	11'13	29'80	38'23	14'44
315	—	—	0'95	3'71	17'46	24'44	31'74	21'65
370	—	—	0'27	4'05	14'09	28'18	36'45	21'06
385	—	—	0'26	3'88	12'43	24'60	32'63	25'90
469	—	—	0'21	2'34	11'29	22'36	39'62	24'07
518	—	0'19	—	2'32	11'39	22'60	38'21	25'86
520	—	0'19	0'96	3'84	11'90	18'62	39'16	25'15
589	—	0'17	0'17	4'41	14'44	19'02	42'64	19'19
578	—	—	0'34	3'46	8'65	21'79	41'86	23'87
634	—	—	0'47	3'79	10'75	22'55	41'96	20'50
487	—	—	0'20	1'11	10'06	21'44	42'71	18'48
513	—	—	0'78	2'53	9'73	21'25	46'20	19'49
533	—	—	0'19	2'81	11'63	24'20	45'97	15'20
556	—	—	0'54	3'96	7'55	20'68	46'21	21'04

процентъ на завършилите образование манхаймскитъ народни училища прѣзъ периода отъ 1877.—1897. год.

Срѣднитъ процентъ на завършилитъ ученици			
а) момчета		б) момичета	
за време отъ 1877—1887	1887—1897	за време отъ 1877—1887	1887—1897
—	—	—	0'02
0'04	0'02	0'03	0'04
0'35	0'42	0'68	0'39
3'96	2'01	4'07	3'40
12'11	8'80	14'26	10'74
32'25	21'63	27'67	21'64
33'49	37'84	33'72	42'45
17'77	29'21	19'52	21'23

Отъ втората таблица се оказва слѣдното:

1. За периода 1877.—1887. год.

Отъ всички момчета, навършили задължителното си образование прѣзъ този периодъ, сж могли да достигнатъ и го завършатъ съ 8. класъ срѣдно само 17'77%, останалитъ 82'23%, почти $\frac{1}{6}$ отъ всички навършили 8-тъ си задължителни учебни годишнини, не сж могли да достигнатъ до послѣдния, 8-я класъ; отъ тия 82'23% до 7-я класъ сж достигнали само 33'49%, така че прѣзъ периода отъ 1877.—1887. год. само 48'74% (82'23—33'49), значи почти половината отъ завършилитъ образованието си момчета не сж могли да достигнатъ до горнитъ два класа.

Отъ завършилитъ образованието си прѣзъ този периодъ момчетата не сж достигнали до послѣдния класъ 80'44%, т. е. 445 отъ общото число; а почти половината (46'82%) не сж достигнали до горнитъ два класа, 7-я и 8-я.

2. За периода 1887.—1897. год.

Срѣдниятъ процентъ на момчетата, завършили основното си образование съ 8-я класъ, достига цифрата 29'21; значи 70'79%, т. е. повече отъ $\frac{1}{3}$, на навършилитъ прѣзъ този периодъ не сж достигнали до 8-я класъ. Отъ тия 70'79% съ 7. класъ сж завършили 37'84%, така че 32'95%, т. е. $\frac{1}{3}$, отъ общото число на навършилитъ момчета не сж достигнали до горнитъ два класа.

Отъ момчетата 78'77%, т. е. $\frac{4}{5}$, отъ общото число, не сж достигнали 8-я класъ, а 36'32%, т. е. $\frac{1}{3}$, отъ общия брой, не сж достигнали горнитъ два класа, седмия и осмия.

Слѣдъ дългогодишно старателно проучване причинитъ на тази съвсѣмъ нежелателна назадначавость, поставяща манхаймскитъ градски училища почти на послѣдно мѣсто между редоветъ на градскитъ училища въ цѣлата страна, подкрѣпено съ статистически данни и редъ сравнителни таблици върху градскитъ училищни организации въ великото херцогство Баденъ. Поставяни въ сравнение съ манхаймската училищна организация отъ 1872 год., натоварениятъ съ общото ръководене и управление на послѣднитъ градски училищенъ свѣтникъ (Stadtschulrat) и ректоръ D-r A. Sickinger съзира причинитъ на коренящото се зло въ учебния планъ, особено въ тоя по смѣтане и геометрия, въ несъразмѣрността между учебното време и учебното градиво при тия два прѣдмети, въ сѣмейното положение и дѣеспособността на ученицитъ. Като най-мощенъ факторъ, обаче, въ областта на неуспѣха и постоянно растещия процентъ на недостигащитъ до послѣднитъ два класа D-r Sickinger съзира въ учебното градиво по смѣтане и геометрия, което отъ времето на приравняване всички виллове училища, включая и подготовителното занаятчийско, въ единъ общъ видъ е било разпрѣдѣлено съвсѣмъ несъобразно съ дѣтскитъ схващателни способности. Че дѣйствително това е така, показва

най-добре статистиката за навършилите задължителното си образование при същата организация през периода от 1887.—1897. год. Отъ представените за тая цел по-горе таблици 1. и 2. се вижда, че отъ 1877.—1887. г. процентътъ на достигналите до горните два класа е понисък отколкото оня през периода отъ 1887.—1897. год. Това сравнително подобрене се обуславя най-много отъ направените презъ 1887. г. промѣни въ учебния планъ, най-вече по предметите смѣтане и геометрия.

За илюстриране този справедливъ упрекъ върху учебния планъ по смѣтане, ще изложа въ една сравнителна таблица разпрѣдѣлението на учебния материалъ по сѣщия предметъ въ три разни форми: 1) споредъ баденския нормаленъ учебенъ планъ, 2) споредъ учебния планъ на карлсруйскитѣ основни разширени училища и 3) споредъ учебния планъ на манхаймското 8-класово разширено училище.

Сравнителенъ прѣгледъ върху разпрѣдѣлението на учебното градиво по смѣтане.

1. учебна година. Дѣца на възраст 6—7 год.

Споредъ нормалния планъ за баденскитѣ основни училища	Споредъ учебния планъ за разширеното училище въ Карлсруе	Споредъ уч. планъ за разширеното учил. въ Манхаймъ съгласъ прѣработката му въ 1887. год.
Седмично 3—4 часа. Прибавяне и отнемане числата 1—5 отъ числовия кръгъ 1—20. Омаляване числата презъ чѣрти и цифри.	Седмично 5 часа. Образуване основните числа 1—10. Разлагане отделните основни числа презъ прибавяне, отнемане и сравнение. Разширение кръга на числата 1—20. Прибавяне и отнемане числата 1—5 въ числовия кръгъ 1—20 съ и безъ разлагане. Приставяне числата презъ чѣрти, послѣ съ цифри.	Седмично 6 часа. Прибавяне и отнемане числата 1—5 въ числовия кръгъ 1—15 включително. Означаване числото посрѣдствомъ чѣрти и цифри.

2. учебна година. Дѣца на възраст 7—8 год.

Седмично 3—4 часа. Прибавяне и отнемане числата 1—10 въ числовия кръгъ 1—100. Приставяне числата посрѣдствомъ цифри.	Седмично 6 часа. Разширение числовия кръгъ 1—100. Запознаване съ цифрите и значенето на цифровитѣ ибѣта. Прибавяне и отнемане числата 1—10 въ кръга 1—100.	Седмично 6 часа. Прибавяне и отнемане числата 1—10 въ кръга 1—100. Умножение и дѣлене въ числовия кръгъ 1—100. Запознаване съ цифрите.
---	---	---

3. учебна година. Дѣца на възраст 8—9 год.

Седмично 3—4 часа. Умножение и дѣлене въ числовия кръгъ 1—100. Прибавяне и отнемане (устно и писмено) едно и двуцифрени числа въ числовия кръгъ 1—1000.	Седмично 6 часа. Умножение и дѣлене въ числовия кръгъ 1—100. Разширение числовия кръгъ до 1000. Прибавяне и отнемане едно, дву и трицифрени числа отъ съответния числовъ кръгъ (устно и писмено).	Седмично 6 часа. Разширение числовия кръгъ 1—1000. Прибавяне и отнемане едно, дву и трицифрени числа въ кръга до числата 1—1000. Умножение и дѣлене въ числата 1—1000. Четиритѣ основни дѣйстви въ безкрайния числовъ кръгъ (писмено).
--	--	---

4. учебна година. Дѣца на възраст 9—10 г

Споредъ нормалния планъ за баденскитѣ основни училища	Споредъ учебния планъ за разширеното училище въ Карлсруе	Споредъ уч. планъ за разширеното въ Манхаймъ съ прѣработката въ 1887 год.
Седмично 3—4 часа. Умножение и дѣлене въ кръга на числата 1—1000. Четиритѣ основни дѣйстви въ безкрайния числовъ кръгъ (писмено).	Седмично 6 часа. Умножение и дѣлене въ числовия кръгъ 1—1000. Четиритѣ основни дѣйстви въ безкрайния числовъ кръгъ (писмено).	Седмично 5 ч. Запознаване съ катѣ, теглякитѣ петитѣ. Прѣтери Четиритѣ дѣйстви съставитѣ именъ числа. Запознаване десетичните дробѣ.

5. учебна година. Дѣца на възраст 10—11 г

Седмично 3—4 часа. Повторение. Четиритѣ основни дѣйстви съ съставитѣ именования числа (Мъркитѣ и теглякитѣ).	Седмично 5 часа. Мърки, тегляки и именитѣ. Прѣвършане по високимъ сортове въ именитѣ и обратно.	Седмично 4 ч. Десетичните дробѣ. Проститѣ дробѣ и писмено. Сърчисе и привеждане стѣитѣ дробѣ въ е кѣвъ знаменателъ.
---	--	--

6. учебна година. Дѣца на възраст 11—12 г

Седмично 3—4 часа. Повторение по-раншното въ безкрайния числовъ кръгъ. Изчисляване на аритметиката, задачи. Прости дробѣ. Десетични дробѣ. Привеждане къмъ еднѣнѣ.	Седмично 5 часа. Учене за дробитѣ. про-входъ и изходъ на дробитѣ. Прѣвършане неправилни дробѣ въ смѣсени и обратно. Увеличаване и скръщаване на дробитѣ. Четиритѣ дѣйстви съ проститѣ дробѣ. — Десетични дробѣ: четиритѣ дѣйстви. Прѣвършане прости дробѣ въ десет. и обратно. Привеждане къмъ еднѣнѣ.	Седмично 4 ч. Повторение на ното за дробитѣ съставитѣ именитѣ по-трудни задачи. Прости задачи отъ е по-тройно право.
---	---	---

7. учебна година. Дѣца на възраст 11—12 год

Седмично 3—4 часа. Повторение за проститѣ и десет. дробѣ. Просто тройно правило. Сложно тройно правило. (Прѣсметане лихви, проценти, печалби, загуби и пр.)	Седмично 5 часа. Просто и сложно тройно правило. (Прѣсметане лихви, проценти, печалби, загуби и пр.)	Седмично 4 ч. Момчета: Различие на сложнотройното правило (у и писмено). Изчисляване лихви, проценти, печалби, загуби, и шевия и пр. — Изчисляване квадратенъ рѣшѣ.
--	---	--

8. учебна година. Дѣца на възраст 13—14 г

Седмично 3—4 часа. Продължение отъ 7. учеб. година. Останалитѣ изводи отъ търговското прѣсметане. Смѣтане, отбивъ, сročни изплащания, сročно аритметическо.	Седмично 5 часа. Продължение отъ 7. година. Проценти, лихви, печалби, отбивъ, сročно аритметическо, смѣтане, сљужествено правило, сročно изплащане, прѣсметане съ цѣнни книжа.	Седмично 4 ч. Момчета: Решѣ задачи отъ сложнотройното правило. Метрически прѣсметане. Уравнение квадратенъ коренъ. Момчета: Сложнотройно правило огледа върху тѣ дѣйстви и стѣитѣ именитѣ. — Сложнотройно правило.
--	---	---

въ представения тукъ сравнителенъ прѣгледъ учебното градиво по смѣтане се вижда, обниятъ планъ на карлсруйското разширено ще, изработенъ прѣзъ 1893. год. отъ тогачи окръженъ училищенъ инспекторъ, сегашенъ училищенъ съвѣтникъ (Oberschulrat) министерството на просвѣщението, както пошение прѣдвидената материя, така и по дение разпрѣдѣлението и по учебни години, нѣма вънъ отъ рамките на нормалния учебенъ планъ за баденскитѣ основни училища; обаче за манхаймскитѣ градски училища, отенъ прѣзъ 1887. год., прѣвишава отъ страна крайната цѣль на нормалния учебенъ планъ, отъ друга прѣдставлява едно съвѣщение разнѣстване на учебното градиво отъ нитѣ и срѣднитѣ класове. Прѣдвидениятъ малъ споредъ карлсруйския и нормалния учебенъ планове за първитѣ 5 учебни години, при манхаймскитѣ училища се минава само въ първѣ уч. години; материалътъ, прѣдвиденъ споредъ първитѣ два плана за долнитѣ три класа, зава при манхаймскитѣ училища само въ долни класа. Въпреки тая висока цѣль, манхаймскитѣ училища сж прѣдвидени много по учебни часове въ сравнение съ карлсруйскитѣ. Още по-очидиеша става несъобразността на учебното градиво съ врѣмето, като сравнението за тая цѣль се приведатъ и баденскитѣ градски основни разширени училища, които иматъ почти сжщата учебна материя и градивно разпрѣдѣление при смѣтането на манхаймскитѣ, обаче едно много по-големо число учебни часове. Това ще се види следната таблица:

Учебни часове по смѣтане при градскитѣ основни училища въ Карлсруе, Манхайма и Хайделбергъ.

Класове	Брой на часоветѣ по смѣтане					
	Карлсруе		Манхаймъ		Хайделбергъ	
	Среднитѣ години	Долнитѣ години	Среднитѣ години	Долнитѣ години	Среднитѣ години	Долнитѣ години
1	5	220	6	264	6	264
2	6	264	6	264	8	352
3	6	264	6	264	8	352
4	6	264	5	220	8	352
5	5	220	4	176	6	264
6	5	220	4	176	6	264
7	5	220	4	176	6	264
8	5	220	4	176	6	264
Всѣ	45	1892	39	1716	54	2376

Средъ тоя сравнителенъ прѣгледъ, на всѣко училище имаше редовно отъ първия до последния класъ, стоятъ на разположение прѣзъ всичкото време на 8-тъ му учебни години:

въ Хайделбергъ — за постигане сжщата цѣль — 660 часа ($2376 - 1716 = 660$);

6) Въ Карлсруе — за постигане една сравнително много по-ограничена цѣль — 176 часа ($1892 - 1716 = 176$)

повече отколкото на едно дѣте при Манхаймскитѣ народни училища.

Колкото по отношение на долнитѣ класове, въ които се обработватъ 4-тъ основни аритметически дѣйствия съ многозначнитѣ числа въ безкраиния числовъ кръгъ въпросътъ взема следния видъ:

Учебни часове по смѣтане при долнитѣ класове на манхаймското, карлсруйското и хайделбергското разширено основно училище.

	Училище въ	Класове	Изработка на	Учебни часове
			учени въ 1	въ 2
1	Карлсруе	I—V	6—11 год.	1232
2	Хайделбергъ . . .	I—IV	6—10 „	1320
3	Манхаймъ	I—IV	6—10 „	1012

За изучаване една и сжща учебна материя ученицитѣ отъ първитѣ два града — Карлсруе, Хайделбергъ — иматъ на разположение много повече учебни часове, отколкото овия въ Манхаймъ, именно:

а) въ Хайделбергъ 308 часа ($1320 - 1012$) повече,

б) въ Карлсруе 220 часа ($1232 - 1012$) повече, и при това сжщо по-здраво разбиране и по-добра схватлива способност.

Тая голѣма несъобразителностъ на учебната цѣль съ врѣмето се е образила върждѣ върху ученицитѣ отъ долнитѣ класове, гдѣто по причина многото материалъ при прѣдвиденото кратко врѣме отъ една страна и пълната несъобразителностъ на учебното градиво съ дѣтскитѣ душевни способности отъ друга, сж довели до едно свърсъмъ неосновно, свърсъмъ повърхностно минаване фундаменталната учебна материя на смѣтането. Злото, обаче, не се е ограничило само въ долнитѣ класове. Прѣполагаемитѣ при първитѣ класове, а сжщо и тия при допълнителни поучити не сж довели до постоянни отрицателни послѣдствие недостатъчнитѣ знания, които ученицитѣ донасятъ съ себе си отъ първитѣ класове до основното училище. Това се обяснява по-нататъкъ и на по-нататѣкъ училищни власти и учители водятъ за прирѣстване до нѣкои смѣнителни мѣсти. Като една такава се заржда мисълта на много-заслужилия въ тия посока градски училищенъ съвѣтникъ Dr. A. Sickinger за една нова организация на манхаймскитѣ градски основни училища.

Основитѣ на новата организация.

Като най-могущъ, най-основенъ факторъ за създаване новата училищна организация 2-тъ Сикингеръ взема дѣтската образователна способ-

ностъ. Тоя, казва той, е резултатъ отъ многобройни неопредѣлени и неразясними фактори, най важнитѣ отъ които сѣ тѣлесното състояние, прилежанието и домашнитѣ отношения (възпитание и отхрана) на дѣтето. Приематъ ли се тия три главни фактори като значуща мѣрка при опредѣленіе образователнитѣ способности и се разпаднатъ на по три отдѣлни степени: *добро, средно, недостатъчно*, то се явяватъ слѣднитѣ видове училищни типове:

Групиране ученицитѣ споредъ образователнитѣ имъ способности:

I. категория			II. категория			III. категория		
тѣлесно състояние	прилежание	домашно състояние	тѣлесно състояние	прилежание	домашно състояние	тѣлесно състояние	прилежание	домашно състояние
добро	добро	добро	добро	срѣдно	срѣдно	срѣдно	недост.	недост.
добро	добро	срѣдно	добро	срѣдно	недост.	недост.	добро	срѣдно
добро	добро	недост.	добро	недост.	добро	недост.	срѣдно	добро
добро	срѣдно	добро	добро	недост.	срѣдно	недост.	срѣдно	срѣдно
срѣдно	добро	добро	добро	недост.	недост.	недост.	срѣдно	недост.
срѣдно	добро	срѣдно	срѣдно	добро	недост.	недост.	недост.	добро
			срѣдно	срѣдно	добро	недост.	недост.	срѣдно
			срѣдно	срѣдно	срѣдно	недост.	недост.	недост.
			срѣдно	срѣдно	недост.			
			срѣдно	недост.	добро			
			недост.	добро	добро			

Съобразно тази группировка на ученицитѣ, д-ръ Сикингеръ направлява съграждането новата училищна организация. Прѣдвидъ тритѣ разни категории, трѣбало би да се разпрѣдѣлятъ всички ученици при основното училище също на три училищни отдѣли съ различни по количество и качество учебни цѣли; понеже по-голѣмата частъ отъ ученицитѣ на I. категория прѣминава слѣдъ нѣколкогодишно прѣбиваване отъ основното въ нѣкои отъ срѣднитѣ училища, то за по-умѣстно и по-леко приложимо прѣпоръчва сжщиятъ едно дѣленіе само за двѣ категории:

1. Да се устрои единъ учебенъ отдѣлъ съ по-висока учебна цѣль за ученицитѣ отъ I. категория и за ония отъ по-способнитѣ на II. категория — *разширено училище*, и

2. Да се устрои единъ учебенъ отдѣлъ съ по-кратка цѣль за по-слабитѣ ученици отъ II. категория и ония отъ III. категория — *съкратено училище*.

Съ подобенъ дележъ организаторътъ вата реформа дохожда до задължителнитѣ баденския законъ 2 вида основни уч. съкратени и разширени, само че, за рѣ отъ ония въ селата, прѣдвижда ва съкра виѣсто 16 часа 22—26, а за разширени пазва законното число седмични часове — 2. При разширение учебното врѣме (22—26 часове) отъ една страна и съкратената материя и постепененъ, съобразно съ дѣ способность, ходъ на обучението отъ дру дава възможность, щото и слабонадарени умствено отношение да могатъ съ успѣхъ кара задължителнитѣ си 8 учебни годишни училището, като сжщеврѣменно изнесатъ с си въ живота необходимитѣ основни поз

При замисъла на една подобна двукат группировка — разширенъ и съкратенъ отдѣлъ —, съобразена съ дѣтскитѣ обр телни способности, д-ръ Сикингеръ ук начинъ за нейното реализиране. За да падне въ грѣшка или противсречіе между гогическитѣ и практическитѣ страни и форменото прѣдложение, прѣди всичко огледъ и взема подъ внимание мѣрките, гани въ това отношение при всички сжщест въ страната градски училища, а най-вече на карлсруйскитѣ основни училища. Прие на ученицитѣ въ разширения или сък отдѣлъ на карлсруйскитѣ основни учил обусловено отъ училищната такса от страна, а отъ друга е прѣдоставено на телското желание. Съкратеното учили Карлсруе е безплатно и задължително; стѣпване въ разширеното се плаща г такса отъ 8 марки (10 лева), бѣднитѣ у плащатъ намалени такси или съвсѣмъ с бождаватъ, това, обаче, е съвсѣмъ огра сумата за подобни благотворителности е отмѣрена, така че не всички желаещи да постѣпятъ въ разширеното училище. Д киингеръ не желае подобни мѣрки при организация. Като взема подъ съобр обстоятелството, че много отъ способнит синове и дѣщери на бѣдни родители, пр невъзможността само да заплатятъ изис се училищна такса, се заставятъ да постѣ съкратеното училище, когато пѣкъ от страна много съвсѣмъ неспособни заемат въ разширеното училище само затова, дѣна на заможни родители, дохожда до с ливното заключение: съ подобни мѣрки в се прѣмахча сжществуващиятъ училищентъ а ще се поощри въ още по-висока с между ученицитѣ отъ съкратения учи отаѣлъ ще попаднатъ и способни и съкратеното учебно градиво и начинътъ чадане, несъобразени съ еднитѣ и другит се отразили съвсѣмъ злѣ върху общия вателенъ напрѣдѣкъ; сжщото това, дори още по-нежелателна форма, би се случил разширения учил. отдѣлъ: попадналиятъ тук ученици съвсѣмъ не биха могли да сѣ

то съ по-висока учебна цѣль, поради
ка се само влѣчили отъ класъ въ класъ,
завършатъ задължителнитѣ си учебни го-
И съ прѣмъхването на училищната
разширеното училище при незадължи-
у характеръ не се прѣмъхва съществена-
понеже, прѣдвидъ прѣдставеното право
елитѣ да прашатъ дѣцата си въ единия
ния училищенъ отдѣлъ, и първиятъ и
ще бѣжатъ винаги населявани и отъ
етерини ученици (силни, слаби). Поради
ова създателтъ на реформата дохожда
до заключение: ако трѣбва всѣки учил-
отдѣлъ да бѣде посѣтенъ отъ съответно-
иранитѣ за него ученици, то като меро-
рка при разпрѣдѣлението трѣба да се
желанието на родителитѣ, не тасо-
ро, а прѣдметътъ на обучението, самото
е, обусловената отъ тѣлесното състоя-
ежанието и сѣмейното положение на
образователна способностъ. За справедли-
вѣтъ при такава една группировка орга-
нѣ прѣтворжава слѣднитѣ 2 изисквания:
прѣдѣленieto на ученицитѣ не може и
за да стане при поставянето имъ въ
то, а най-рано въ началото на 3. учебна
т. е. въз основа на резултатитѣ отъ
годинно училищно посѣщение;

то училището е компетентно да направи
на разпрѣдѣление на ученицитѣ между
единици отдѣли (съкратенъ и разширенъ),
може да направи сигурна присѣда до-
способноститѣ на ученицитѣ.

Резултъ на реформения проектъ не се на-
само съ това. Водимъ отъ хуманната
ка бѣде по възможностъ за всички
потребенъ, не изпуска изпрѣдвидъ и
ченици, стоещи върху най-долното стѣ-
уменното развитие. Като такива схваща
по-слабоумнитѣ, така нареченитѣ идиоти,
които, по причина на вѣкои тѣлесни
ани, сѣ останали назалъ въ умственото
ие, обаче, все още сѣ способни за обра-

Подобни дѣца и слѣдъ двѣгодишно
не въ единъ и сѣщия класъ не могатъ
игналъ прѣдписаната отъ нормалния
планъ учебна цѣль, поради това за-
основното си образование сѣ за-
то на долнитѣ три класа отъ основ-
ише. Въ последно врѣме сѣ се
въ едно готѣмо число градове, между
Карлсруе, особени класове за подобни
рени деца, носени името спомагателни
(Hilfsklassen). Прѣдвидъ това д-ръ Си-
прибави къмъ реформеното си прѣдло-
организирането на *спомагателни класове*
по-слабоподаренитѣ дѣца, поради което
реформенъ проектъ се явява въ слѣд-
ва:

въ разширенъ училищенъ отдѣлъ за спо-

въ съкратенъ училищенъ отдѣлъ за по-

ученици;

3. *Извѣстно число спомагателни класове за ду-*
шно-слабоподаренитѣ ученици.

За практичното приложение на тази реформа
сѣщиятъ дава слѣднитѣ укажвания:

1. Обучението въ първия, най-долния класъ,
е общо за всички ученици. Ония дѣца, които
прѣзъ течение на първата училищна година
не могатъ да постигнатъ прѣдписаната за I.
класъ учебна цѣль, оставатъ още една година
въ сѣщия класъ. Не могатъ ли и слѣдъ изти-
чането на втората година да прѣминатъ въ по-
горенъ класъ, поставятъ въ единъ отъ спома-
гателнитѣ класове. Същото се случва и съ
ония дѣца отъ II. класъ, които, слѣдъ двѣ-
годишното си прѣстояване въ сѣщия, не могатъ
да прѣминатъ въ по-горния, въ III. класъ; такива
се поставятъ въ II. спомагателенъ класъ.

2. Ония ученици отъ II. класъ, които го за-
вършатъ съ успѣхъ «добъръ» и «достатъчно
добъръ», се поставятъ прѣзъ слѣдната година
въ III. класъ на разширения учил. отдѣлъ;
ония пъкъ, които сѣ показали по-доленъ, но
удовлетворителенъ успѣхъ, се поставятъ въ
III. класъ на съкратения учил. отдѣлъ. Крайното
рѣшение върху класифицировката на ученицитѣ
става слѣдъ единъ изпитъ отъ страна на учи-
лителитѣ ръководители. Въ съмнителни случаи
на първо врѣме се поставя ученикътъ въ раз-
ширения учил. отдѣлъ съ срокъ отъ 1/2 год.,
не може ли до края на този срокъ да слѣдва
съ успѣхъ обичаенъ ходъ на обучението, прѣмѣства
се въ съответствения класъ на съкратения учил.
отдѣлъ.

По-нататкъ: между разширения и съкратения
учил. отдѣли не се поставятъ никакви граници
междии, ученицитѣ могатъ да прѣминаватъ
отъ последния въ първия и обратно. Въ случай
че единъ ученикъ отъ разширения отдѣлъ,
достигналъ до навѣстоенъ горенъ класъ, не може
по-нататкъ да слѣдва класа си съ успѣхъ,
може да се прѣмѣсти въ съответствения класъ
на съкратения учил. отдѣлъ. Не може ли напр.
единъ ученикъ отъ VI. класъ на разширения от-
дѣлъ да слѣдва хода на обучението по-нататкъ,
не остава прѣзъ слѣдната година като репи-
тентъ въ сѣщия класъ, което би имало за резул-
татъ недостижането до VIII. класъ, а се прѣмѣ-
ства въ VII. класъ на съкратения учил. отдѣлъ
и по този начинъ успѣва да достигне желания
край. — Яви ли се случай, штоо единъ ученикъ
отъ съкратенъ отдѣлъ да покаже извънреденъ
успѣхъ, то той се прѣмѣства въ разширения
отдѣлъ. Отъ всичко това се указва слѣдното:
1. Въ класовѣтъ на разширения отдѣлъ не се
допускатъ никакви репетенти; 2. Завършилитѣ
основното си образование при разширения от-
дѣлъ напускатъ училището съ навършването на
VIII. класъ.

Прѣзъ 1899. год. проекторформата за новата
училищна организация на манхаймскитѣ народни
училища е била прѣдставена за одобрение дѣлъ

цѣлото учителско тѣло при сжщитѣ училища. Въ 3 конференция, държани на 24. и 30. октомврий и 14. и 21. ноемврий сжщата година, е била най-подробно разяснена отъ самия и създателъ, Dr. A. Sickinger. Напълно съгласна съ една нова организация, учителската конференция се изказала не толкова благоприятно за създаването на «съкратения училищенъ отдѣлъ», въѣго такъвъ пъкъ, по прѣдложението на организатора, е дала съгласието си за устройването на особени паралелни «повторителни класове» (*Wiederholungsklassen*). Това заключение принудило работещия отъ години реформаторъ да се повърве още еднажъ върху своя реформенъ проектъ и по-обстояно да обмисли така прѣдложенитѣ въ конференцията отъ самия него «повторителни класове». Съ този новъ вносъ проектътъ му прѣтрпява известна модифицировка, слѣдъ която на novo билъ прѣдложенъ на разглеждане прѣвъ градската училищна комисия и градския сѣвътъ.

Модифицираниятъ реформо-проектъ прѣвъ градск. учил. комисия.

На 12. априлий 1900. год. модифицираниятъ реформо-проектъ е билъ внесенъ за разглеждане и приемане прѣвъ градската училищна комисия. Въ модифицираната си форма изисквала устройването на слѣднитѣ особени класове:

1. *Спомогателни класове* за болнично слабитѣ (закънѣнитѣ въ учебно отношение) дѣца;

2. *Повторителни класове* за ония слабоподарени сѣченици, които още въ първата или слѣднитѣ три учебни години до лѣтката сж оставали на 1111, като въ края на годината не могатъ да прѣминатъ въ по-горнитѣ класъ. Отдѣлнитѣ повторителни класове трѣба да иматъ най-много по 35 ученици и да не бждатъ комбинирани съ никой другъ класъ, за да могатъ класнитѣ имъ учители всѣцѣло посвѣти енергията си върху поощряването на своитѣ класове. Излишкитѣ отъ часове да се използва за едно по-нататѣлно индивидуално класово обучение, за устройство на така нареченото sukcesивно групово обучение, при което ученицитѣ отъ всѣки специаленъ класъ да бждатъ раздѣлени на дѣтъ групи — по-силни ученици, по-слаби ученици — и прѣвъ известно число седмични часове да получатъ отѣдно групово обучение. Съ образукването на повторителнитѣ класове да се започне отъ най-долната степенъ на обучението.

3. *Завършващи класове* (*Abschlussklassen*) за дѣца, които поради навършване задължителнитѣ си училищни години, трѣба да бждатъ освобождени отъ училището, безъ да сж постигнали нормативната цѣль на основното образование. Устройство на завършващитѣ класове първоначално трѣба да се ограничи върху ония ученици, които се най-много нуждаятъ отъ прѣдполагаемитѣ грижи, такива сж ония, които сж могли да достигнатъ едва V. или VI. класъ. Такива ученици трѣба още при прѣминаването имъ отъ IV. кл. въ V. да бждатъ поставени въ особени

паралелни класове и съобразно учебнитѣ съ които разполагатъ (една или два), да дадатъ най-необходимитѣ за практическитѣ познания. Тия ще бждатъ взети изъ ния планъ на горнитѣ класове, само че да дати дадени подъ една опростотворена съобразно учениковитѣ способности. Тѣ сже трѣба да броятъ най-малко 35 ученици да иматъ сжщо sukcesивно обучение какъ повторителнитѣ класове.

4. *Факультативни курсове за странни езиково отношение* (*Sprachheilkursen*) за дѣвчаци и пелтеци.

Тѣзи реформни прѣдложения сж били дани и приети отъ училищната комисия на данията и на 10. май, 28. юний и 12. юлий и още прѣвъ 1901. г. прѣди великденъ сж устройени първитѣ спомогателни класове. За нането на останалитѣ класове е било приено право на градския училищенъ ректоръ се е случило прѣвъ слѣднитѣ години въ пълна послѣдователность.

Приложение на новата реформа

Прѣвъ учебната 1901.—1902. год. сж устройени слѣднитѣ специални класове:

1. Два *спомогателни класа* общо за 1 и 2 момичета (21 момчета и 10 момичета).

2. Четири *повторителни класа* (I. класове) общо за двата пола съ 151 ученици (66 мъжъ и 85 момичета).

3. Десетъ *завършващи класове* (I*. класове) 110 момчета (110) и 7 за момичета (215 ученици). Отъ тритѣ мъжки класа единитѣ обхващатъ ония ученици, които въ началото учебната 1901./1902. г. трѣбвало да бждатъ V. класъ и имали до завършването на лѣтното си образование на разположение една година още, само настѣжната 1901. г. година. Този класъ се именуватъ *завършващи класъ V**). Въ двата оставали мъжки класа биле приети всички ония ученици, които сж ната учебна година трѣбвало да бждатъ V. класъ и сж имали на разположение до наврване първоначалното си образование оидини. Тѣзи класове се именували *завършващи класове V**).

Вънъ отъ тия специални класове, като непе на новата организация, прѣвъ същата година сж били устройени и така назованитѣ *подготвителни класове за сръднитѣ училища* (*Vorbereitungsklassen*). Повечето отъ поставитѣ прѣвъ месецъ септемврий всѣка година въ долния класъ на нѣкое отъ сръднитѣ заведения сж получавали подготовката е при нѣкое частно подготвително училище посредствомъ домашенъ учителъ, или на

* Цифричитѣ 1, 2, поставени отъ дѣсно горимската цифра V, означаватъ годинитѣ, които сже отъ съотвѣтственитѣ класове иматъ на разположение завършване задължителнитѣ си учебни години.

Публичен прегледъ за специално-класовата система при манхаймските градски народни училища началното и приложение (1900.—1901. г.) до края на учебната 1904.—1905. год.

1		2		3 Преобладаващи класове										4 Съединителна система										5 Общо съставява			
Учебни години		Класове във възпитателната система		а) Подготвителни класове					б) Завършителни класове																		

5. Петнадесетъ приключващи VII. класове. Тия се устройватъ за пръвъ пътъ прѣзъ 1904./1905. уч. год. за ония ученици, които трѣбва да завършатъ основното си образование съ VII. класъ. Отъ всички тия класове 5 сж били мъжки съ 202 ученици и 10 дѣвически съ 399 момичета.

Общъ погледъ върху новата манхаймска учил. организация.

Системно разпрѣдѣление.

Всички дѣца на народа иматъ еднакво право на образование, гласи основниятъ законъ въ великото херцогство Баденъ; законното равноправие трѣбва да се прѣдписна не на *еднаквото за всички обучение*, а на *еднаквата възможностъ*, щото всѣко дѣте да може да получи съответственото на душевнитъ му способности образование прѣзъ периода на задължителното основно обучение, казва училищниятъ съветникъ на манхаймскитъ градски училища, D-r Sickinger и възъ основа на това естествено схващане съгражда новата манхаймска училищна организация.

Съобразно това особито положение, като прави основното задължително образование *общо и достижимо* за всички дѣца на градъ Манхаймъ, новата манхаймска организация прѣдлага същевременно и срѣдствата за постигането на тая общинство. Организацията гласи: «Основното образование въ градъ Манхаймъ е *общо и задължително* за всички градски дѣца». По-нататъкъ: «За да се даде възможностъ и на по-слабитъ, закѣснитъ въ умствено отношение дѣца да напустнатъ училището не съ едно частично, а напълно уформено основно образование, покрай нормалнитъ класове на основното училище се устройватъ и такива, които иматъ за цѣль да подпомогнатъ изостаналитъ назадъ въ образователно отношение, такива, които не могатъ да слѣдватъ съ успѣхъ общото нормално обучение». Споредъ това условие цѣлата училищна органи-

зация на градъ Манхаймъ се разпада на отдѣлни системи:

1. Нормална (главна) класова система (Н).
2. Специална (подготвителна) класова система.

1. Нормалната (главна) класова система сж

а) Осемтѣ нормални класове на основното училище; въ тия постѣпватъ всички които прѣминаватъ редовно всѣка година класъ въ класъ и завършватъ училището послѣдния, осмия класъ.

б) Приключващи класъ VII. Съ класъ завършватъ училището ония ученици, които сж както първитѣ, редовно сж крачили класъ въ класъ, но нѣкои уважителни причини обаче, сж били заставени да останатъ една година назадъ. Сжщо така съ VII. приключващъ въ завършватъ образованието си и ония ученици които прѣминаватъ редовно отъ класъ въ класъ поради 7-годишното си (не 8) задължително училищно посѣщение, обаче, не могатъ да стигнатъ до 8. класъ. Такива сж всички които прѣзъ втората половина на годината.

Разяснение: ученичката А. напр. е роден 12. септември 1900. год. На 12. септ. 1906. навършва 6 години, обаче не е приета въ лицето прѣзъ тая година, понеже слѣдъ великденъ с. год. (1906.), когато започва новата година, не е имала още законнитъ 6 год. Трѣбва слѣдователно да постѣпи въ училище прѣзъ слѣдната 1907. год. слѣдъ великденъ. До това врѣме е станала вече 6 години и 6 7 мѣсци. Законътъ я задължава да прѣстои въ училището до навършване на 14-годишната възраст, значи до великденъ на 1914. год. (4 мѣсци по-рано). Отъ 1907. год. (великденъ) началото на учебната 1907.—1908. год. 1904. год. (великденъ — края на учебната 1914. год.) сж всичко 7 пълни учебни год. ученичката А. слѣдователно ще прѣстои въ лицето само 7 години и при редовно прѣ-

може да успе само до VII. класъ. За завършено основно образование, външето нормаленъ класъ постъпва въ VII. приеъмъ класъ, гдето учебната материя обхваща учебното градиво за VII и VIII. класъ. Това ограничение отъ закона се прави двойкитѣ момчетата прѣстояватъ една повече въ училището.

Отъ тия разяснения става ясно, че приеъмъ-класъ VII. е единъ сжщо нормаленъ поредъ тона при всичко, че има характеръ завършващитѣ класове V. и VI. не се причисли къмъ специалната (подготв.) система, а принадлежи по право къмъ училищната система и за отличие отъ завършващитѣ класове му давамъ заключвающа класъ. Думитѣ *приеъмъ-класъ* и *заключвающа класъ* иматъ еднакво значение.

Подготвителнитѣ класове. Тия сж нормални класове, само че, прѣтвидъ подготв., която даватъ на ученицитѣ, имъ се обещъ характеръ. Въ тѣхъ се обръща внимание на матерния езикъ, писането и рѣчицата. Това сж успоредни класове на VI-я нормални класове, обаче не траятъ пълни, а само $1\frac{1}{2}$ год.: III трае една година само $1\frac{1}{2}$ година. Това е така, понеже 1 година при срѣднитѣ училища, за които гдето, започва не сж въ великденъ, както въ основното училище, а прѣвъ септември.

Специалната (подготов.) система обхваща:

а) Поощрителнитѣ класове:

Повторителни класове. Тия сж на сж успоредни на долнитѣ 4 нормални и първия нормаленъ класъ стои на срѣдъ повторителенъ класъ, на втория нормаленъ класъ стои II повторителенъ класъ, на нормаленъ класъ на срѣдъ стои III. повторителенъ и на четвъртия нормаленъ класъ стои IV. повторителенъ. Тия класове въ себе си всички репетенти. Въ края учебна година всички репетенти отъ класове, външето да останатъ още една въ сжщия си класъ, прѣминаватъ въ следнитѣ повторителни класове, гдето то се наредва съобразно тѣхнати закѣ. Така напр. всички ученици, които останатъ въ I класъ, се събиратъ на едно ставятъ въ отдѣлни паралелни класове, сжщо I. класове, но понеже имтъ за една, които повторятъ, добити името класъ I. класове. Значи ученицитѣ и въ I. класъ на основното училище, при по-други обстоятелства; обучението на ходъ както съ пономиниращи, а се на и направлява споредъ запаса знания, ученицитѣ притежаватъ.

Завършващи класове. Тия класове завършващи класъ V. и завършващи класъ VI. първиятъ съотвѣтствува на V. нормаленъ класъ, вториятъ на VI. нормаленъ класъ.

Въ завършващия класъ V. се приематъ всички ученици, които прѣминаватъ отъ IV. (нормаленъ или повторителенъ) класъ въ V. и имтъ да завършатъ да завършатъ си основно образование още една или две години, и понеже тия 2 категории ученици (съ една и съ две години на разположение) не се обучаватъ една, а по отдѣлно, то V. завършващия класъ се разделя на два отдѣлни тези класове: V.¹ и V.², въ V.¹ постъпватъ ученицитѣ, които имтъ да стоятъ още една година въ училището, въ V.² ония, които имтъ още 2 години. Завършващия VI класъ сѣдва сѣдва завършващия V.², въ него постъпватъ ученицитѣ отъ V.² завършващия класъ. Споредъ тона става ясно, че ученицитѣ отъ V.² класъ, т е тия, които имтъ на разположение още 2 учебни години, прѣминаватъ едната като ученици въ завършващия класъ V.², другата въ завършващия класъ VI., така че за тѣхъ като завършващи (послѣденъ) класъ не трѣба да се счита V.², а завършващия класъ VI.

б) **Спомагателнитѣ класове.** Тия сж сжщо 4 на брой; въ тѣхъ се приематъ свършено слабитѣ въ умствено отношение деца.

Цѣлата система на новата мах. немска училищна организация не се види най-прѣчетно отъ схематическото изложение на отгв. нати страница.

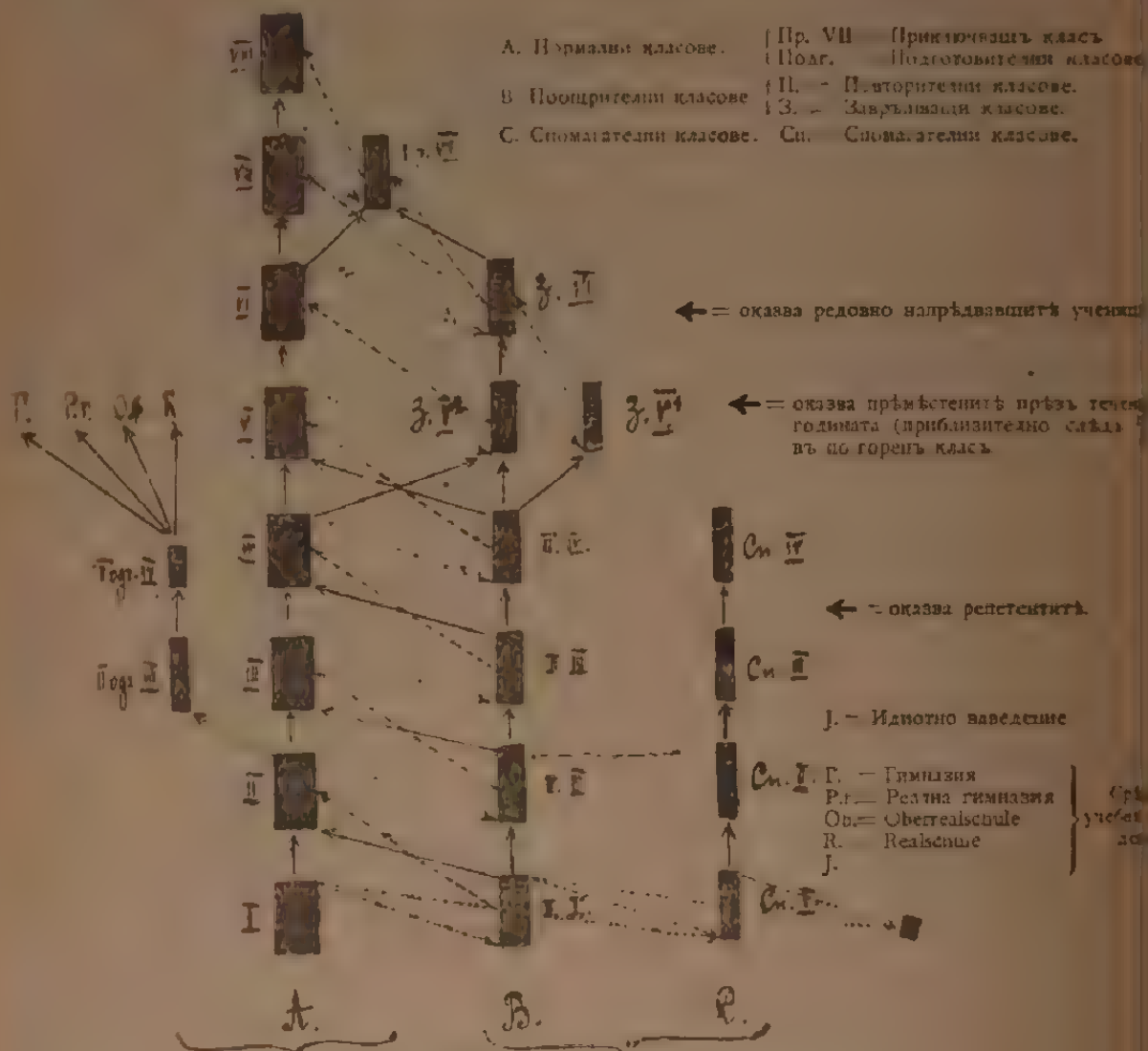
Размѣнното отношение между отдѣлитѣ

СХЕМАТИЧЕСКИ

Съвѣтъ голѣма несправедливостъ би се внесла съ новата организация, ако съставлящитѣ я двѣ класови системи си останѣха пѣлка за себе, независими една отъ друга. Много прилежни ученици въ тоя случай, почитатъ нежелателно въ поощрителнитѣ класове, поради назидателностъ прѣвъ първитѣ си учебни години поради болестъ, или други умствени причини, би трѣбвало да останатъ до навършването на 8-тѣ си задължителни години все въ специалната класова система, чакати и пожелано да сж показали успѣхъ по-добъръ може би и отъ издѣлката на главната класова система. За да се избѣгнатъ всички тия нежелателности, дѣтѣ системи на новата организация не оставатъ разединени, а сж поставени въ пѣвѣсто сжщно отношение една спрямо друга и въ тоя начинъ образуватъ едно неразрѣчно цѣло. Това сжщно отношение не се сждне по-добъръ отъ слѣдитѣ разчепения по схематическо представлѣние по-долу на цѣлата организация.

Постъпватѣ и I. и II. класъ сѣдятъ въ паралелни, пожелателни на затѣкателно обучение деца, се приематъ въ първи приеъмъ класъ на главната система (VI). Въ края на първи изпитъ на отгв. нати слабитѣ години повторителни класъ I. класъ прѣминаватъ въ повторителни класъ II. класъ на главната система (VI). Ония деца, които не сж можели да завършатъ I. класъ, сжщо сж успѣхъ и трѣба да дойдатъ въ повторителни класъ, останатъ да повторятъ въ повторителни класъ I. класове (главни I.) класове сжщо сж повторителни класове.

Схематическо изложение на новата манхаймска училищна организация.



дигъ прѣзъ слѣдующата уч. год., а се събиратъ въ едно и се поставятъ въ I повторителенъ класъ (П. I.). Тукъ повтарятъ материала за I. учебна година, само че при съвѣтъ други обстоятелства. Въ края на учебната година (II-та година отъ училищното посѣщение) стѣдвалитъ въ I. повторителенъ класъ се разпадатъ съобразно тѣхната напредливачасть на слѣднитѣ категории:

а) Ония, които сж показали ствѣтъ задоволителенъ успѣхъ, се прѣмѣстятъ въ II. класъ на главната система и въ случай на редовно промоториране достигаатъ до VII. главенъ класъ, за завършване на основното си образование се поставятъ вмѣсто въ VII. нормаленъ въ VII. приключващъ класъ; въ случаи на още едно повторение, които и за било отъ стоянитѣ между II. кл. и приключвающия VII. завършващъ училището съ единъ отъ поощрителнитѣ класове на специалната система.

б) Ония, които отъ I. повторителенъ класъ, които сж до завършили съ успѣхъ, обаче се забѣлява че не сж тѣхъ годни за могатъ слѣди общото

обучение на II. главенъ класъ, се поставятъ въ II. повторителенъ класъ (П. II.) и се обучаватъ заедно съ репетиториѣ отъ II. главенъ класъ, по правило отъ дотогавашния си учителя, прѣминава заедно съ тѣхъ отъ I. въ II. повторителенъ класъ. Ако така останалитѣ въ повторителенъ класъ се усилятъ по-нататѣкъ, прѣмѣстятъ въ главната система; въ противенъ случай ватъ до завършване задължителното си обучение въ поощрителнитѣ класове (В).

в) Ония ученици, които поради външнѣ причини не сж могли да завършатъ I. класъ съ успѣхъ, оставатъ още една год. сжмания, прѣстояватъ значи въ I. класъ (и и повторит.) 3 учебни години: една въ I. класъ, а 2 въ I. повторит. класъ; три сжматъ една и сжматъ материя.

г) Ония пѣкъ ученици, при които прѣзъ годината недостатѣченъ успѣхъ лежи въ сѣдѣ външнѣ дѣла, се прѣмѣстятъ слѣди прѣмѣстѣ отъ страна на училищния административенъ органъ въ I. специаленъ класъ.

ли и тукъ да напредватъ, отстраня-
ютъ основното училище и се прѣпра-
заведението за илюми (J). При ефи-
касивна слабостъ може да се прѣврати
е направо отъ I. главенъ класъ въ I. спо-
тъ класъ, или въ намотското учебно

особена категория ученици въ поощри-
класове съставляватъ ония, не по при-
вдостатъчни умствени способности, но
възникши причини (дълго отсъствие
индето по болестъ, семейни причини
поставени въ поощрителнитѣ класове
ученици, благодарение на суксесивното
обучение, могатъ прѣзъ течение или до
вебната година да застигнатъ другаритѣ
равнитѣ класове, безъ да изгубятъ съот-
ро си мѣсто.

ния описанъ тукъ начинъ се случата и
отношение между главнитѣ и поощри-
класове на по-горната степенъ. Подобно
ане се случата само между главнитѣ и
елнитѣ класове на по-горната степенъ,
прѣнаване се случата само между
и поощрителнитѣ класове, спомагателнитѣ
(C) замаятъ пълна единеностъ, отъ
може да се прѣнава въ поощрител-
асове, а още по-малко въ главнитѣ
обитатели сѫ най-слабоуменитѣ въ
отношение дѣца

Уществата на специалнитѣ класове.

атъ специалнитѣ класове напълно оп-
ложената имъ задача, сѫ поставени въ
ошения на по друга основа, откожото
класове. Прѣимущества, които мо-
ня сѫ прѣпичатъ въ това отношение,
нтѣ:

лнитѣ поощрителни класове (B) броятъ
а (максимумъ 35) ученици, спомагате-
а по 20. Всѣки главенъ класъ брой
а—50 ученици.

обучението въ поощрителнитѣ класове
арени опитни, склонни за отглеждане
ученици, учители, които се възкачватъ
въ въ класъ заедно съ своитѣ възпи-

достигне едно по-високо индивидуали-
издѣйствие въ спомагателнитѣ и по-
итѣ класове, е въведено така нареченото
по групово обучение. Неговиятъ особенъ
кто вече споменахъ по-горѣ, се состои
че ученицитѣ отъ всѣки специаленъ
поощрителенъ или спомагателенъ —
на двѣ отдѣлни групи — по-силни
група а, по-слаби група б — получа-
въ опредѣлено число седмични часове
(групово) обучение.

расичене, ученицитѣ отъ I. повторите-
сѫ иматъ седмично $19\frac{1}{2}$ часа обучение
седмичитѣ отъ главния I. класъ); именно:
сонъ божии, $11\frac{1}{2}$ ч. матеренъ езикъ,

включая писане и прѣдметно обучение, 4 часа
сѣитие, 1 ч. пѣние. При все че единъ подобенъ
класъ има $19\frac{1}{2}$ седм. часа, натоварениятъ сѫ
воденето му учителъ има сѣмично не $19\frac{1}{2}$, а
26 учебни часове, т. е. единъ депутатъ отъ
 $6\frac{1}{2}$ часа повече отъ колкото оня на ученицитѣ.
Това повишаване на часоветѣ отъ $19\frac{1}{2}$ на 26 се
получава по слѣдния начинъ: всички ученици
отъ класа (група а и група б) получаватъ прѣзъ
седмичната 13 часа общо обучение (3 часа зак.
божи, 7 часа нѣмски, 2 ч. сѣитие, 1 ч. пѣние)
и освѣнъ това всѣка група получава по $6\frac{1}{2}$ часа
отдѣлно обучение ($4\frac{1}{2}$ ч. нѣмски, 2 ч. сѣи-
тане), споредъ това учителтъ има прѣзъ седмич-
ната сѫ двѣтъ групи 13 часа общо обучение, сѫ
група а $6\frac{1}{2}$ часа групово обучение и сѫ група
б сѣжно $6\frac{1}{2}$ часа групово обучение, или всичко
26 седмични часове ($13 + 6\frac{1}{2} + 6\frac{1}{2}$).

(жното това се случата и съ останалитѣ пов-
торителни, и спомагателнитѣ класове: числото
на учителевитѣ седмични часове за обучение е
по-високо откожото онова на ученицитѣ. Това
це се види още по-ясно отъ приложенитѣ на
слѣдващитѣ страници три седмични програми.

4. Да се направи известно подобрене на уче-
нитѣ и въ физическо отношение, на голѣмата
часть отъ сѣжитѣ (тѣлесно слабоуменитѣ бѣлни
дѣца) получаватъ прѣзъ зимния сезонъ топла
закуска и безплатенъ обѣдъ при народната кухня
и училищни бани; прѣзъ ваканционното врѣме
биватъ вземани въ ваканционнитѣ колонии.

Учебенъ планъ.

Учебната материя за повторителнитѣ класове
и завршващитѣ се отличава отъ прѣвидената
за главнитѣ класове не толкова качествено, от-
колкото количествено. На учителитѣ при повто-
рителнитѣ класове е прѣдоставено право да се
ограничаватъ върху най-сѣществена частъ отъ
прѣписаната за съотвѣтственитѣ имъ главни клас-
ове материя, за да могатъ, съобразявайки се
съ индивидуалнитѣ схващателни способности на
по-слабитѣ ученици, да даватъ съотвѣтствения
темаъ на обучението, като съ това направятъ
работата си успѣшна и радостна за ученицитѣ.
Учебниятъ планъ за завршващитѣ класове V. и
VI. съдържа най-важната частъ отъ материала,
прѣвиденъ за V—VIII. класове, която може да
се схване отъ съотвѣтственитѣ дѣца. Обстоятел-
ството, че постигнатитѣ цѣли при поощрител-
нитѣ класове (повторителнитѣ и завршващитѣ)
при опущението на илюважноститѣ отъ учебния
материалъ и интензивното разглеждане на необхо-
димото, съвѣтъ сѫнакви съ ония на главнитѣ
класове, дава сигурностъ на училищнитѣ органи
за една по-широка свобода на движението до-
сѣжно цѣлестобразнитѣ условия и рационалитѣ
поощрения на голѣма многото разнообразни уче-
нишки типове при голѣмитѣ народно-училищни
маси. Тукъ че прѣдставя образователния хомъ
на отдѣлнитѣ ученишки типове, които D-r Si-
ckinger е остановилъ досега.

1. Нормална седмична програма за I. спомагателенъ класъ (момчета и момичета).

Часове	Понеделникъ	Вторникъ	Сряда	Четвъртъкъ	Петъкъ	Съб.
8—9	а { нѣмски считане	а+б { нѣмски считане	а { нѣмски считане	б { нѣмски считане	а { считане нѣмски	б { нѣмски считане
9—10	а+б { законъ божи	а+б нѣмски	а+б { законъ божи	а+б нѣмски	а+б { законъ божи	а+б
10—11	а+б { рачна работа	а+б { предметно обучение	а+б нѣмски	а { считане нѣмски	а+б { предметно обучение	а { считане нѣмски
11—12	а+б { рачна работа	б { считане нѣмски	б { считане нѣмски	—	а { считане нѣмски	—
2—3	а+б { предметно обучение	а+б нѣмски	—	а+б { предметно обучение	а+б { рачна работа	—
3—4	а+б { считане нѣмски	а+б { нѣмски пѣние	—	а+б { нѣмски пѣние	а+б { рачна работа	—

ОБЩО СЪПОСТАВЯНЕ

Законъ божи		3 часа	Съкращено трудово обучение		Брой на часовете	
Нѣмски	9	"	а	б	а+б	Учителъ 6+6+16
Считане	3	"	Законъ божи	—	—	Ученици
Предметно обучение	4	"	Нѣмски	3	3	Момчета 6+11
Пѣние	1	"	Считане	3	3	Момичета 6+17(18)
Рачна работа { момчета	2	"	Предметно обучение	—	—	
момичета	3 (4)	"	Пѣние	—	—	
Сума { момчета	22	часа	Рачна работа { момчета	—	—	
момичета	23(24)	"	момичета	—	—	
			Сума { момчета	6	6	16 часа
			момичета	—	—	17(18) "

2. Нормална седмична програма за II. повторителенъ класъ (за момчета).

Часове	Понеделникъ	Вторникъ	Сряда	Четвъртъкъ	Петъкъ	Съб.
8—9	а { считане нѣмски	а { считане нѣмски	а нѣмски	а { считане нѣмски	а { считане нѣмски	а нѣмски
9—10	а+б { законъ божи	а+б { считане нѣмски	а+б { законъ божи	а+б нѣмски	а+б { законъ божи	а+б { считане нѣмски
10—11	а+б нѣмски	б { считане нѣмски	а+б { нѣмски считане	б { считане нѣмски	а+б { считане нѣмски	а+б нѣмски
11—12	—	—	б нѣмски	—	—	б нѣмски
2—3	а+б нѣмски	а+б { нѣмски пѣние	—	а+б нѣмски	а+б { нѣмски пѣние	—
3—4	а+б { нѣмски пѣние	б { считане нѣмски	—	б { считане нѣмски	а+б { нѣмски пѣние	—

ОБЩО СЪПОСТАВЯНЕ.

Законъ божи		3 часа	Съкращено обучение		Брой на часовете	
Нѣмски	13 1/2	"	а	б	а+б	Учителъ 6 1/2+6 1/2+1
Предметно обучение	4	"	Законъ божи	—	—	Ученици 6 1/2+1
Красописание	1	"	Нѣмски, проб. обуч. и красноп.	4 1/2	4 1/2	
Считане	4	"	Считане	2	2	
Пѣние	1	"	Пѣние	—	—	
Сума	21 1/2	часа	Сума	6 1/2	6 1/2	15 часа

3. Нормална седмична програма за завършващия класъ V.^о (отънчески).

Часове	Понеделникъ	Вторникъ	Сряда	Четвъртъкъ	Петъкъ	Събота
8-9	считане геометрия	нѣмски	нѣмски	считане геометрия	считане	считане
9-10	нѣмски	закона божя	географична история	закона божя	географична история	закона божя
10-11	рисуване	нѣмски	нѣмски	нѣмски	нѣмски	нѣмски
11-12	рисуване	нѣмски	математика	естествена история нѣмски	нѣмски	естествена история
1-2	географична история	ръчна работа	—	ръчна работа	нѣмски	—
2-3	ест. история нѣмски	ръчна работа	—	ръчна работа	математика	—
4-5	6 нѣмски (1/2 ч.)	—	—	—	—	—

По считане и нѣмски иматъ сукцесивно групово обучение.






Общо съпоставяне.

	Прѣносъ . . . 19 часа	Сукцесивно обучение
1. Часъ 3 часа		Всичко 2
2. Часъ 10 "	3. Географична и история 1 "	Нѣмски 2
3. Часъ 7 "	4. Естествена история 2 "	Нѣмски 2
4. Часъ 4 "	5. Нѣмски 1 "	Нѣмски 2
5. Часъ 2 "	6. Математика 1 "	Нѣмски 2
6. Часъ 2 "	7. Математика 1 "	Нѣмски 2
Сума 19 часа	Сума 10 часа	Сума 12 1/2 часа

Ученишки типове.

Образователниятъ ходъ на отдѣлните ученишки типове.

Ученишки типове	А.	Б.	В.	Г.	Д.	Е.	Ж.	З.	И.	К.	Л.	М.	Н.
8.	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III
7.	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III
6.	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III
5.	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III
4.	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III
3.	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III
2.	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III
1.	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III

 Главни класове,
  — Приключващи класове,
  повторителни класове,
  Спомог. класове,
  — Заведение за идиоти, 1-8 — задължителни учебни години,

1-VIII — класове, Пр. — приключващ класъ, З. — завършващи класове, П. — повторителни класове, Сп. — спомогателни класове, И. — заведение за идиоти.

Разяснение на таблицата.

Ученикът А. е здраво доброталдарено лице с порядъчни домашни условия; прѣминава редовно отъ класъ въ класъ и завършва училището съ VIII. класъ на изванната система

Учениците Б. е асимичен, доко краенъ и слабо надаренъ въ умствено отношение, остава въ I. класъ назадъ, приминава въ I. исторически класъ, възкитча се редовно въ поопителната система отъ класъ въ класъ и зирьна училището съ приключения класъ VII.

Ученикът В. е едно съществъ слабо дѣте съ съществъ неблагоприятни домашни условия. Следъ една година се прѣмѣства въ I. повторителенъ класъ, тукъ се указва на едно аномалио слабо-надарено дѣте и въ края на втората си учебна година се прѣмѣства въ спомогателното училище, тукъ прѣкарва останалитъ си 6 учебни години.

Умствителъ Г. е едно останалъ началъ въ умствено отношение дѣте. Умственитъ му способности сж констатирани въ края на I. учебнъ години и въѣдствие това се поставя въ спомогателното училище.

Учениците Д се указа още пръв път първата година като аномално слаб и в края на сжчтата се поставя въ спомогателното училище. Туки показва една пълна неспособност за образование и се приготви въ износното заведение.

Ученикът Е. въ умствено отношение с гварѣ добръ даренъ, вслѣдствие дълго боледуване обаче не може да посѣщава I. главенъ класъ прѣз течение на втория семестъръ; въ началото на втората год. се прѣмѣства въ I. повторителенъ класъ, слѣдъ $\frac{1}{2}$ година показва достатъченъ успѣхъ и се прѣмѣсти при първиятъ си стученици въ II. главенъ класъ; той завърши учението съ VIII. класъ.

Ученикът Ж. е едно съвсѣмъ слабо дѣте, обаче съ нормални умствени способности: слѣдъ 4-мѣсеочно училищно посѣщение възъ основа на медицински прѣгледъ, трѣбваше да се диспенсира отъ обучението, въ началото на II. учебна, година, понеже трѣбваше да се чака още, се постави въ I. повторителенъ класъ, наврѣмъ въ тѣлесно отношение и вслѣдствие умствената си ларба при показанитѣ добри успѣхи, прѣзъ втория семестаръ на 3-та си учебна година прѣминава къмъ първитѣ си съученици въ III. главенъ класъ. Отъ това врѣме остава въ главната сис-тема и заврѣзва училището съ VIII. класъ.

Учениците 3 поради по-ранниво боледуване
търбаваше да постъпн въ училището една година
по-късно, така че въ 1 главенъ класъ постъпн
прѣзъ втората отъ 8-тѣ си залѣж. учебни го-
дини; слѣдъ това остава въ лѣвната класовна си-
стема и завършва училището съ приключе. кл. VII.

Ученикъ И. е посредственъ въ умствено отношение; не завършилъ съ успѣхъ I. класъ и прѣзъ втората уч. год. се прѣмѣсти въ I. повторителенъ класъ; слѣдъ една година прѣмина въ II. главенъ класъ, тукъ заболява отъ скарлатина и 7 мѣсена не посѣщава училището. При заночаването на 4 та учебна година дохожда въ II. повторит. класъ,

тукъ се указа като поврѣсенъ въ слуха
въ поощрителнигѣ класове и заврѣши
несто съ VI заврѣшенигѣ класъ.

Учениците К. при започването на 8-м клас си обучение се оказва недостатъчно. Поради това не се прие в 8-ми клас. Една година по-късно, след навършване на 7-та си годишна възраст, постъпва в 7-ми клас. Този не може да завърши с успех и в 7-ми клас. Следващата година се поставя в 1-ви клас, една година след това прехвърля в 2-ри клас, поради дълго боледуване не може да завърши и този с успех, поради което отново е поставен в 1-ви клас. След това остава в 1-ви клас, поради продължителната систематична и завърши училищното си образование в 1-ви клас.

Учениците I. показва въ началото слаби умствени дарби и прѣмина класъ сѣдната послѣдователностъ I. главенъ II., III., IV. пѣврителни класове, завършилъ V.² и отчасти завършвания класъ този класъ започна да се разничава и прѣзъ течение на годината се прѣмѣна главенъ класъ и завърши училището съ V.

Ученикътъ М. с способень. Въ I-та година поради болестъ пропусна ², отъ началото на втората учебна год. пос. I. повторилъ, класъ, поради извънредната лесна слабостъ слѣдъ боледуванieto при слѣдователно II-я, III-я и отчасти IV-я учебни класове, отъ послѣдния, слѣдъ из първоначалнитъ си тѣлесни сили, постигъ прѣзъ юний м-сь въ V. кл. класъ при нѣмъ слученици и завършилъ училището съ VII

Ученичката Н е само нормално развита Родена е пръв. м-ць юлий, поради това е бденския учил. законъ се прие изъ уч. по великденъ, когато бѣше навършила година. Образователниятъ ѣ ходъ е по споредъ § 2. на бденския учил. законъ трѣбва да закръпи училището съ вавето 14-та си годишна възраст. По учини ученичката имаме само 7 учебни на разположение пръв задължителния личенъ периодъ и при благоприятни обстоявля зявърши училището съ приключъ VII.

Прибавление.

Основна писаното дотукъ съ двойна система разширено основно училище и лицейна организация на градъ. Макаръ джелекътъ описва два вида училища: 1. *Burgerschule* и 2. *Lehranstalt für Jungschade*.

1. Гранданското училище е също р-
8-класово основно училище съ- по-
бент. планъ. Въ него се изучаватъ исп-
прѣлмети, които я при обикновеното р-
основно училище плюсъ ил-дигителен
пукил езикъ въ послѣднитѣ 4 класа.

нѣ това по предметитѣ, засѣгащи търгов- и занаятчийския животъ, се дава по-широко и особенъ наметъ; за такива се смятатъ: ски езикъ, матеренъ езикъ, математика, рие и стопанство. Гражданското училище се пава отъ дѣца, които искатъ да добиятъ по-високо основно образование; всички та- плащатъ по 28 марки годишна училищна . Гражданското училище въ Манхаймъ е отворено за пръвъ пѣтъ прѣзъ 1893. год. ова врѣме родителитѣ, които сж искали да тѣ на дѣцата си по-особено образование от- то онова, което обикновеното основно учи- прѣдлага, сж ги изпращали въ частни въз- елни заведения. При откриването на граж- ото училище (1893. г.) двѣ частни възпи- ни заведения сж били веднага закрити. *данското училище не е задължително.*

Допълнителното училище допълня основното ование; това е задължително за всички. кото допълнително училище трае 2 години до 16-год. възраст) съ по 3 седмични часа. 1899. год. е организирано, така, щото при ѣдѣлението ученицитѣ по класове, да се ца особено внимание на избраното отъ тѣхъ е и вънъ отъ това на достигнатото въ ос- то училище образование, т е. на тѣхнитѣ ени дарби. Женското допълнително учи- е задължено само една година съ по 4 седмично обучение.

Училищно управление.

ководенето на манхаймскитѣ градски ос- и училища е прѣдоставено сжщо както и (арлсруйскитѣ народни училища на три вида и: 1. Училищна комисиия, 2. Ректоръ и 3. *итѣ учители (Oberlehrer).*

илищната комисиия има слѣдния съставъ:

Градскитъ кметъ или замѣстникътъ му, прѣдседателствуващъ,

Ректорътъ на градскитѣ училища,

По единъ свѣщеникъ отъ застъпенитѣ въ религиозни вѣроизповѣдания,

Единъ отъ главнитѣ (редовнитѣ) учители ада,

Седемъ други членове, отъ които по пра- тримата се взематъ измежду членоветѣ на кия свѣтъ.

ѣжността на прѣдседателя, ректора и ду- итѣ лица е съ неограниченъ срокъ, главниятъ ль и останалитѣ членове се избиратъ за по ини, слѣдъ тоя срокъ иматъ право на прѣ- лане.

илищната комисиия докладва прѣдъ градския гъ за всичко относеще се до състоянието ебното дѣло и прави прѣдложения за прѣд- тенни измѣнения и подобрения.

Ректорътъ има непосредственото ржководене ички основни градски училища: разпрѣдѣ- : на учителитѣ, надзора при обучението . Ректорътъ има право на единъ гимназиа- директоръ; прѣдоставенитѣ му дѣжности

се опрѣдѣлятъ съ особена инструкция, изработена отъ училищната комисиия и одобрена отъ вър- ховната училищна власть.

3. Оберлерерътъ. Всѣко отдѣлно училище въ Манхаймъ има свой ржководителъ, помощникъ на ректора; той се грижи за всичко относеще се до възложеното му за ржководене училище. Оберлереритѣ се назначаватъ по прѣдложението на училищния ректоръ, одобряватъ се отъ град- ския училищень пръвъ свѣтникъ (Stadtschulrat) и се утвърдяватъ отъ министерството на просвѣ- щението; за такива се назначаватъ главнитѣ учи- тели. Правата и длъжноститѣ на оберлереритѣ сж точно опрѣдѣлени съ изработенъ отъ училищ- ната комисиия правилникъ; тоя прѣдавамъ въ общи чѣрти:

Надзоръ върху учебното дѣло изобщо.

§ 1. Оберлерерътъ е повиканъ да бди за ре- довното прѣуспѣване на обучението при повѣ- реното му училище и точното съблюдаване и прилагане прѣдписанията на по-висшитѣ власти.

§ 2. Особено трѣбва да посочва вниманието си върху обстоятелството, щото воденото отъ раз- нитѣ учители при повѣреното му училище обу- чение, да бжде винаги въ съгласие, учебното врѣме точно изпълнявано, прѣдписанитѣ листове и списъци грижливо водени, мѣрките досѣжно възпитанието правилно прилагани.

За тази цѣль се поставя спрѣмо дѣйстващитѣ подъ негово ржководство учители въ особени отношения; свиква и ржководи конференциитѣ, такива се държатъ всѣки 2 мѣсеца.

§ 3. Учителитѣ, които не сж заели още едно дефинитивно (етапно) мѣсто, биватъ посѣщавани прѣзъ врѣме на обучението най-малко веднажъ въ мѣсеца.

§ 4. Сжщо за обучението въ класовѣтѣ, во- дени отъ главнитѣ (етапни) учители, трѣбва да бжде лично освѣдоменъ, за която цѣль ги посѣ- щава поне веднажъ прѣзъ годината.

§ 5. Случилитѣ се при посѣщението му недо- разумѣния, въ случай че не бждатъ уравниени между него и респективния учителъ, биватъ до- носени на ректора.

§ 6. Оберлерерътъ може да се натоварва отъ ректора съ произвеждане ревизия (Prüfung) върху отдѣлнитѣ класове.

§ 7. Оберлерерътъ воли посрѣдничество между отдѣлнитѣ учители и ректора, случаи за оплак- вания отъ него лично, а сжщо такива, въ които той самъ е замѣсенъ, се изключаватъ.

§ 8. Училищнитѣ слуги сж непосредствено подчинени на оберлерера.

Относително училищния редъ.

§ 9. 1. Оберлерерътъ е задълженъ да прѣд- ставя ректору всички задължени въ основното училище листове и особенитѣ писмени изрѣчки отъ отдѣлнитѣ учители, да иска нѣкои измѣ- нения или допълвания.

2. На сѣщия прѣдстои още:

- а) Разпрѣдѣлението новопостъпилитѣ ученици по класове,
- б) Дневнитѣ свѣдѣния върху отсъстващитѣ,
- в) Водене списъка за неоправданитѣ отсъствия,
- г) Сборника и реда на прѣтърпѣнитѣ наказания,
- д) Водене инвентара за училищната покъщнина,
- е) Водене на главнитѣ протоколи,
- ж) Изпълнение особенитѣ ректорски разпореждания досѣжно учебното дѣло.

§ 10. Оберлерерътъ има право да дава на ученицитѣ отпускъ до една седмица.

§ 11. По прѣдложение на респективнитѣ учители позволява затваряне на ученицитѣ до 3 часа. За налагане наказание върху собственитѣ си ученици иска винаги разрѣшение отъ ректора.

§ 12. Неприличности, извършени отъ ученицитѣ вънъ отъ училището или спрѣмо нѣкои отъ учителитѣ (не класнитѣ имъ), подлежатъ на наказание, въ случая оберлерерътъ заема мѣстото на ректора.

§ 13. Оберлерерътъ изработва проектъ за разпрѣдѣление на седмичнитѣ часове и го прѣдставя ректору за одобрение.

§ 14. Обсѣжда заедно съ всички учители прѣдложенията на класнитѣ наставници досѣжно прѣмѣстването ученицитѣ отъ единъ класъ въ другъ и резултатитѣ съобщава ректору.

§ 15. Грижи се за училището въ домакинско отношение: отопление, чистене, провѣтриване и т. н. и за всичко донася ректору.

§ 16. Грижи се сѣщо, щото всички учебни помагала и покъщнини да бѣдатъ винаги въ порядѣкъ и изправностъ.

Задължения и права по-отношение учит. персоналъ.

§ 17. Оберлерерътъ прѣдставя всѣки ново-дошълъ при училището му учителъ прѣдъ учителското тѣло и ученицитѣ и го запознава съ училищния редъ.

§ 18. Дава отпускъ на учителитѣ до 1 день и веднага увѣдомява ректора за това; сѣщевременно опрѣдѣля замѣстникъ за обучението.

§ 19. За изпълнение писмената си часть може на всѣко врѣме да приканва за помощъ нѣкои отъ подчиненитѣ си учители, които още не сѣтатни.

Учителски персоналъ и заплати.

При манхаймскитѣ градски основни училища, както и при карлсруйскитѣ, има два вида учителски сили: *етатни* (главни учители и учителки) и *неетатни* (подучители и подучителки); къмъ послѣднитѣ като особена категория се числятъ учителкитѣ по рѣчна работа и домакинство.

Съгласно постановлението на градския свѣтъ отъ 23. мартъ 1905. год. учителскитѣ заплати при манхаймскитѣ основни училища иматъ слѣдния размѣръ:

1. Главнитѣ учители получаватъ годишната плата, включая квартирнитѣ пари, отъ 24 4200 марки годишно по слѣдния редъ на шаване:

Служебни години (степени)	Чиста заплата	Квартирны пари	Общо
Отъ 1 — 10 служ. г. ¹⁾	1.800	600	2.400
Прѣвъ 11 и 12 „ „	1.980	600	2.580
„ 13 и 14 „ „	2.160	600	2.760
„ 15 и 16 „ „	2.340	600	2.940
„ 17 и 18 „ „	2.520	600	3.120
„ 19 и 20 „ „	2.700	600	3.300
„ 21 и 22 „ „	2.880	600	3.480
„ 23 и 24 „ „	3.060	600	3.660
„ 25 и 26 „ „	3.240	600	3.840
„ 27 и 28 „ „	3.420	600	4.020
повече отъ 28 „ „	3.600	600	4.200

2. Главнитѣ учителки получаватъ годишната заплата отъ 2.000 марки (първоначална 2.750 марки (послѣдна), както слѣдва:

Служебни години (степени)	Чиста заплата	Квартирны пари	Общо годишн
Отъ 1 до 10 служ. г.	1.700	300	2.000
Прѣвъ 11 и 13 „ „	1.825	300	2.125
„ 14 — 15 „ „	1.950	300	2.250
„ 17 — 19 „ „	2.075	300	2.375
„ 20 — 22 „ „	2.200	300	2.500
„ 23 — 25 „ „	2.325	300	2.625
Повече отъ 25 „ „	2.450	300	2.750

3. Неетатнитѣ учителки по рѣчна работа и домакинство получаватъ заплата отъ 1.000 1.300 марки годишно, споредъ както е поименованъ тукъ:

Служебни години	Заплата
Отъ 1 до 3 служебни години . . .	1.000 „
„ 4 — 6 „ „ . . .	1.100 „
„ 7 — 9 „ „ . . .	1.200 „
За повече отъ 9 „ „ . . .	1.300 „

4. Подучителитѣ и подучителкитѣ получаватъ годишно:

- а) До издържане II. си учит. изпитъ 1.200
- б) Слѣдъ „ „ „ „ „ 1.400

Въ тия суми сѣ прѣсмѣтнати за квартирны пари по 120 марки годишно.

¹⁾ Служебнитѣ години се броятъ отъ 1. януари год. слѣдъ, прѣвъ която учителъ е встъпилъ въ служба между редоветѣ на учителитѣ кандидати.

Уредбата на допълнителните училища въ Гросхерцогство Баденъ.

Допълнителните училища въ Баденъ се появяватъ пръвъ пътъ прѣзъ 1803. год. Съ едиктъ отъ 3. май с. г. като заведение за даване по-шири знания на завършилите основното си образование (8-годишенъ курсъ) младежи съименована така наречените «забавящи училища» (*Vollendungsschulen*); тия сж били два вида: 1. *Дълнични училища* (*Sonntags-Schulen*) и 2. *реални училища* (*Real-Schulen*).

Дълничните училища се посѣщавали отъ завършилите основното си образование деца (момичетата) по правило до навършване 20-тата си възраст (15 до 20 год. възраст) и малко 3 години слѣдъ завършване основното училище, ако се явятъ уважителни причини отклонение отъ общия редъ. Отъ тѣхъ сж по-нататъшни знания по религия, кѣсно писане — особено изработване кратки съобщения за практическия животъ съчинения смѣтане. Обучението е траяло, съ изключение на особеното работно време за земледелие прѣзъ течение на цѣлата година.

Реалните училища сж имали за цѣлъ да даватъ юношитѣ по-обширни свѣтски знания и дълнични учебни клонове. Всички завършилите основното училище — изключая живущите далечени отъ селото или града училища и тѣ бѣднички, имали твърдъ малко време на обучение за подобна цѣлъ и при това не имали се отъ по-високо образование за бжжеско си звание — сж били задължени слѣдъ завършване основното училище още 3 години по-нататъшно само прѣзъ зимния сезонъ — да посѣтватъ реалното училище по единъ часъ дневно, били държавни или прѣзъ деня, или късно вечерта. Въ това училище се е обучавало по-нататъшно, изработване писмени съчинения, четене на ръкописи, четене цѣлесъобразни наставки сж приятно и общеползвено съдѣние; тамъ, гдѣто учителитѣ сж имали възможностъ, сж давали и познания отъ практическата метрика.

Съ направенитѣ прѣзъ 1834. год. измѣненіе събвѣжно уредбата на основните и допълнителните училища, послѣдните сж запазили сж имали си по-ранешенъ видъ, като само сж имали новитѣ названия: 1. *Дълнични допълнителни училища* (*Werktags-Fortbildungs-Schulen*) и 2. *реални училища* (*Sonntags-Schulen*).

Съ новитѣ постановления върху гѣхната уредба отъ 1834. г. гласятъ: «въ всички села, споредъ постановено съ едиктъ отъ 3. май 1803. г., да се устроятъ допълнителни училища, да траятъ прѣзъ зимния сезонъ и да се явятъ въ продължение на двѣ години слѣдъ завършване основното училище отъ всички опитни (само момчета), които не посѣщаватъ по-нататъшно нито въ кое по-висше учебно заведение и нѣматъ нито едно училище, нито пъкъ се образуватъ». Обучението при тия училища трае

2 часа седмично, държани наведнажъ или 2 пѣтъ споредъ оръдѣлението на местната училищна власть. Нормното обучение се позволява съ рѣшеніе отъ окръжния училищенъ инспекторъ само при извънредни местни обстоятелства. Тамъ, гдѣто при основното училище има повече учители, местната училищна власть съ одобреніето отъ окръжния училищенъ инспекторъ оръдѣля, кой или кои отъ тѣхъ да водятъ обучението въ допълнителното училище.

Необходимото училище се държи по 1 часъ прѣзъ всички неслѣдни дни — по дълничните дни и навѣршилото време се изключаватъ — и се посѣщаватъ отъ момчетата и момичетѣ въ селата 4, въ градоветѣ 2 години подъ рѣтъ слѣдъ навършване основното училище въ продължение на цѣлата година (лето и зима). При повече учителски сили единъ воли обучението въ момчетата, другъ за момичетата, при единъ учител само обучението се държи смѣнно: единъ недѣленъ день за момчетата, другъ за момичетата.

Успѣхитѣ на така организиранитѣ отъ 13. май 1834. год. «Дълнични и недѣлни допълнителни училища» сж били съвсѣмъ незадоволителни. Причинитѣ за това сж се криели отчасти въ липсата на съотвѣсвенъ учебенъ планъ, отчасти въ недобрата воля на младежитѣ, а най-вече въ нежеланието на родителитѣ, които не могли да се примирятъ съ положението за едно допълнително и въ извънредно дълго време обучение образование посѣщение на училището. Не малко влияние е оказало въ това отношение и обстоятелството, че мнозинството отъ изговаренитѣ съгласно задачата учители не сж притежавали нужната педагогическа подготовка и така въ работата съ така възрастнитѣ младежи, а и тия които сж били напълно подготвени, не сж се показвали ревностни въ работата, понеже не имъ се заплащало нищо за обучението, което, прибавено къмъ безплатната имъ кѣсарска и организаторска длъжностъ при черквата, изработвало и единичния имъ свободенъ денъ прѣзъ седмицата, недѣлниятъ. Въ слѣствие това съ законъ за основното образование отъ 8. III 1868. год. се омѣнява задължителния характеръ на допълнителното училище и се предоставя на общинитѣ право да поканватъ ученицитѣ къмъ свободно посѣщение допълнителното училище, а учителитѣ се задължаватъ да водятъ по изисваното на общината зѣлно съ общинскитѣ съ часове депутатъ още 4 часа седмично обучение ерцивъ особено възнаграждение. Направенитѣ опити за едно незадължително, предоставено на личното желание допълнително образование по-скоро до създаване необходимостта отъ едно задължително обучение общинитѣ въ издържането допълнителни училища и въ издържане задълженията за общо посѣщаване допълнителното училище отъ всички младежи, навършили основното си образование. Прѣдвидѣнъ на това прѣзъ 1873. - 1874. год. е отново временно съ подобреніето на учителскитѣ заплати се изработилъ и внесълъ въ народното събрание новъ законопроектъ върху допълнителните

училища. Тоя билъ подкрѣпенъ съ слѣдната мотивировка:

«Когато съ обнародването закона върху основното образование отъ 8. май 1868. год. се отиѣни задължителниятъ характеръ на допълнителното училище, законодателятъ не се ръководеше отъ мисълта, че допълнителното обучение, като допълняше основното образование, е ненужно, напротивъ, се прѣдполагаше, че общинитѣ заедно съ учителитѣ срѣщу особено възнаграждение на послѣднитѣ ще трѣгнатъ по отворения имъ пѣкъ и ще се погрижатъ за създаването на допълнителното училище при едно свободно редовно посѣщение; надеждитѣ, обаче, не се увѣчиха съ успѣхъ. На 15. дек. 1871. г. отъ 1586 общини въ страната само 323, т. е. едва 20%, отъ общото число, имаха допълнителни училища. Причинитѣ за този малко радостенъ фактъ лежатъ отчасти въ страха на отдѣлнитѣ общини за извѣстенъ разходъ, отчасти въ липсата на разбиране необходимостта на това обучение, на първо мѣсто, обаче, невъзможността за увещане едно редовно посѣщение, докато това не е задължено съ законъ.

Слѣдъ подобни опитвания отъ всички краища на страната, отъ всички слоеве на населението почнаха да се чуватъ гласове за възстановяването задължителния характеръ на допълнителното училище. Всичко това подбуди създаването на прѣдлагания законопроектъ, който има за цѣль да набави всичко пропуснатото по най-важната областъ на учебното дѣло, върху която вече въ другитѣ германски държавици и въ нѣкои швейцарски кантони се направиха и правятъ още голѣми усилия, доколкото обстоятелствата позволяватъ».

Съ законъ отъ 12. февр. 1874. г. допълнителното училище заживѣло пакъ като задължително заведение и се ограничило върху едно разширение на знанията, придобити въ основното училище. На много мѣста, обаче, гдѣто учителитѣ не сж били толкова сръчни и готови да дадатъ на обучението особенъ оттенъкъ, като засѣгнатъ нуждитѣ на практическия животъ, се е погледнало на допълнителното училище не тъй добръ като на сжществувашитѣ до 1868. г. дѣлнични и празнични училища. Поради това се изказали желанія, щото допълнителното училище да не се ограничава само върху учебната материя, прѣдписана за основното училище, а да се вгледа въ околната срѣда на практическия животъ и срѣтне нуждитѣ на тоя послѣдния да направлява своитѣ знания, и понеже пѣкъ тия не сж еднакви за всички и на всѣкъмъ, се е явило мнѣние: *да се даде на допълнителнитѣ училища въ селата по-друго направление, отколкото на ония въ градоветѣ, въ първитѣ да се засѣжатъ знания по-вече отъ разнитѣ класове на стопанския животъ, въ вторитѣ отъ разнитѣ власти на индустрията.*

Като първа крачка въ това направление се явява упѣдването на стопанското кинтоводство въ допълнителното училище (10. февр. 1886. г.) Съ това, обаче, сжществувашиятъ дотогава учебенъ

планъ се е запазилъ въ сжщитѣ си р Като втора крачка по отношение изказаніе върху новото направление на допълнитѣ училища се явява разпрѣдѣлянето на групитѣ ги ученици на групи съобразитѣ звания и даванетоъ съответственитъ за всѣка отъ тѣхъ поотдѣлно. Като отъ тоя замисълъ се заражда по-нататѣкъ за създаването на така нареченитѣ *проф допълнителни училища (Fachliche Fortbildungsschulen)* за дѣвойкитѣ се устройватъ *домакински училища съ отдѣлъ «упражнение въ готовене»* шитѣ, работници по разнитѣ индустри нове, се задължаватъ сжществувашитѣ с по-рано въ страната *индустриални учил. (werbeschulen)*, за ония пѣкъ, посвѣтени говската частъ, се уреждатъ така наречен *говски допълнителни училища (Kaufmännische bildungsschulen)*. Като чисти професионалици, подготвящи сили по земледѣлч панската частъ пѣкъ, сж уредени така нитѣ *земледѣлческо-стопански училища*.

Съ течение на врѣмето, при непрѣвписване по нѣщичко ново въ областъ пълнителното училище, днесъ за днесъ шение уредбата на тия сжщитѣ велики цогство Баденъ заема първо мѣсто меи манскитѣ държавици.

Всички допълнителни училища въ Ба разпадатъ за сега на двѣ главни групи:

I. *Общи допълнителни училища (Allgemeine bildungsschulen).*

II. *Професионални допълнит. училища (Fortbildungsschulen);*

Тия отъ първата група сж само един и сж задължени за всички навършили ос си образование; ония отъ втората група, се разпадатъ на 4 отдѣлни видове:

1. *Домакинско допълнит. училище — дѣвойкитѣ.*

2. *Индустриално-промишлени училища (Industrielle Fortbildungsschulen).*

3. *Търговско допълнит. училище (Kaufmännische Fortbildungsschule).*

4. *Земледѣлческо-стопански училища (Landwirtschaftliche Schulen).*

Тия професионални допълнителни уч (първитѣ 3 в да) сж били посѣщавани (лото по желаніе, за сега, обаче, сж навс задължителни за младежитѣ отъ съотнитѣ клонове на занаятието, индустрията говията; 4-я видъ, землед.-стопанскитѣ уч сж незадължителни.

Общи допълнителни училища

1. **Задължителностъ.** Всички дѣца въ вел цогство Баденъ — момчета и момичета, — илии годинитѣ на задължителното си (вание (завършена 14-годишна възраст задължени отъ закона да посѣщаватъ татѣкъ общото допълнително училище въ ната, при която прѣбиваватъ, именно: мо

тъ 14-та навършена година до сключи-
16-та си годишна възраст, момиче-
дна година, отъ 14-та навършена год-
ината на 15-та.

Обучение общото допълнит. училище
даватъ ония дѣца, които сѣдѣтъ закрѣ-
пото училище продължаватъ та по-
нататъшно образование, било въ
висше учебно заведение, било при
професионалните допълнителни учи-
лища така се освобождаватъ и ония
които сж получавали частно обучение,
а се установи, че придобититѣ имъ
знания или поне се равнятъ съ ония,
които сѣдѣтъ въ общото допълнително училище.
Сѣдѣтъ или тѣхнитѣ замѣстници и всички
досподари сж задължени да съобща-
ватъ тѣхнитѣ училищни власти, кои отъ
когато тѣхно покровителство или служба
сж свързани на допълнително обучение, а
да ги подканятъ за редовно посѣ-
дителното училище, като имъ гаран-
тиратъ за тая цѣль време. Невъзмож-
но за това задължение се глобаватъ на
марки.

Време. За обучение при общото до-
пълнит. училище сж предвидени отъ закона
двѣ години, водени, съ изключение на
този срокъ, презъ течение на цѣлата
законитѣ на основното училище сж
за допълнителното училище) Пред-
видитѣ мѣстни обстоятелства по прѣло-
житието на общината висшата училищна власть
разрѣши, што обучение въ общото
допълнит. училище да се ограничи само
на сезонъ. Въ такъв случай сѣмич-
но се увеличаватъ отъ 2 на 3; въ ели-
ния случай за цѣлото годишно обуче-
ние на разположение 70—80 учебни
дѣни отъ закона число на сед-
мичасово е минимално, но желанието на
общината може да се повиши. Така напр. въ
Мариенбергъ предвидени по 3 сѣмични
часови класъ на допълнител. училище,
за опрѣдѣляне днитѣ и часоветѣ,
ко да се води обучението въ допълн.
училище предоставено на мѣстнитѣ училищни
власти кои отъ селата сж опрѣдѣлени
въ часове отъ 6—8, въ други сѣдѣ-
тъ 6—8 или 4—6 ч., и въ по голѣмата
най-подходящи часове сж предвидени
тъ часове въ срѣда и сѣбота. Въ гра-
доветѣ за различнитѣ класове сж раз-
рѣдени, прѣдъ и слѣдъ общъ прѣзъ
цѣлата седмица. Въ земеделчески
прѣзъ лѣтния сезонъ обучението се
въ недѣлния денъ. Вечернитѣ часове
се избѣгватъ.

Разпределение ученицитѣ по класове. При
разпределение на ученицитѣ при об-
щитѣ училища се взема полъ съобра-
зи всичко броя на подлежащитѣ за-
дължителни класъ не може да бѣе повече

отъ 40 ученици — слѣдъ това нуждитѣ на
живота. Изобищо се явяватъ слѣднитѣ случаи:

а) При общини съ единъ учителъ, гдѣто броятъ
на подлежащитѣ за задължит. обучение ученици
не надминава числото 40, обучението се води
общо за двата пола, по желанието на общината
обаче обучението на момчетата може да се дава
отдѣлно отъ онова на момичетата.

Двадното обучение общо за двата пола, взе-
машо единъ срѣдентъ пакъ, съ цѣль да задоволи
както единитѣ така и другитѣ, е съществъ незадо-
волително.

б) При общини съ повече учители обучението
за двата пола се води поотдѣлно, освѣнъ това
при голѣмо число ученици, подлежащи на това
обучение, както е случая въ голѣмитѣ градове,
при класовото разпределение се взема подъ
съображение и званието на ученицитѣ; така
напр. въ Карлсруе всички дѣца, подлежащи на
допълнит. обучение, както отъ мъжкия така и
отъ женския полъ, сж разпределени по класове
съобразно тѣхнитѣ занятия. Отъ прѣдложената
отъ таблица се вижда, както вида, така и
числото на отдѣлитѣ класове, а тожже и броя
на ученицитѣ при всѣки класъ.

При карлсруйското класово разпределение,
както се вижда отъ таблицата, освѣнъ званието,
се взема подъ внимание развитието, до което
ученицитѣ сж достигнали презъ течение на
8-годишното си задължително основно обу-
чение. Съобразно това обстоятелство при отаѣла
мъжкия класове — издѣла единъ особенъ класъ
за слабѣтъ, недобрѣ даренитѣ въ умствено отно-
шение дѣца (класъ 15.) и други слабѣтъ класъ
(класъ 8.).

При класовия дѣлежъ на дѣвическия отдѣлъ
не се обръща голѣмо внимание на званието,
понеже знанията, дадени отъ допълнит. обу-
чение, засѣдатъ повечето домакинския животъ,
който е общъ за всички.

4. Учителски персоналъ. Понеже допълнител-
ното училище, като продължение на основното,
сѣставлява нераздѣлна частъ отъ послѣдното,
то и учителскиятъ персоналъ за гия двѣ обра-
зователни заведения е общъ — обучението при
допълнителнитѣ училища се дава отъ учителитѣ
при основното училище. При общини съ повече
отъ единъ учителъ мѣстната училищна власть
опрѣдѣля съ рѣшение, потвърдено отъ окр. учил-
ни инспекторъ, кой или кои отъ учителитѣ трѣбва
да се натоварятъ съ допълнителното обучение.

Въ градоветѣ при голѣмо класово число на
допълнит. училище обучението при всички клас-
ове е възложено на особени учители. Отъ таб-
лицата за разпределението на карлсруйското
допълн. училище виждаме, че цѣлото обучение
при сжщото училище е предоставено на трима
учители, отъ които първитѣ двама водятъ мъж-
китѣ (първия 9, втория 10), а третия дѣвиче-
скитѣ (1) класове — сѣмичнитѣ часове при
карлсруйското допълн. училище сж 3, споредъ
това двамата отъ учителитѣ иматъ по 27, а тре-
тиятъ 30 часа сѣмично обучение.

Таблица за финансовото разпореждане при карlsruйското общо допълнително училище

М а ж ж и к л а с о в е					Д ѣ в и ч е с к и к л а с о в е											
а) Възраст отъ 14, четири			б) Възраст отъ 15, пет			в) Възраст отъ общо-познато Мъже										
Класове	Занятия на учениците отъ всички класове	Брой на учениците	Класове	Занятия на учениците отъ всички класове	Брой на учениците	Класове	Брой на учениците	Завършили отъ общо-познато съ средното образование				Завършили на занаят				
								III	II	I	IV	Швейцарско на занаят	Швейцарско на занаят	Швейцарско на занаят	Швейцарско на занаят	Швейцарско на занаят
1	Роботници	28	1	Търговски работи и сурови	14	1	22	26	1	—	—	1	1	—	—	—
2	Даровити и обучени	11	1	Градски работи	16	2	1	17	16	—	—	—	—	—	—	—
3	Шивачи и обувачи	12	12	Хайсари	19	1	14	—	11	—	—	—	—	—	—	—
4	Железари	14	11	Кметски и отъчани	29	1	16	14	21	—	—	—	—	—	—	—
5	„	10	11	Мислители и писатели	31	1	12	1	22	1	—	—	—	—	—	—
6	Хайсари и славяни	11	1	Служители на занаят	21	6	16	17	19	—	—	—	—	—	—	—
7	Кметски	12	16	Хайсари	38	7	12	11	21	—	—	—	—	—	—	—
8	Общи класове (разнообразни)	12	17	Роботници, сурови	24	8	26	3	16	1	2	—	—	—	—	—
9	Писари	27	16	Градски работи, сурови	16	9	11	—	11	2	—	—	—	—	—	—
	Сума	235	14	Роботници, сурови	41		25	96	184	1	—	—	—	—	—	—
				Сума	295											

Б. Учебенъ планъ. Обучението въ общото допълнително училище се простира върху предметитѣ: четене, писане и смятане, като при това всякой отъ тѣхъ застъпа съответствениитѣ му близкостоещи по съдържание области изъ останалитѣ дисциплини на основното училище; четенето напр. застъпа знания изъ естествената история, политическа история и отечествена география, писането застъпа разнитѣ видове писма и документи изъ домашния, стопанско-економическия и търговския животъ, смятането — практически познания отъ геометрията, придружени съ чертането на съответствениитѣ геометрически фигури.

а) *Четене.* Най-важната частъ при допълнителното обучение е възложена на четенето. Цѣлитъ капиталъ отъ знания, дадени прѣзъ периода на допълнителното образование, е вложенъ въ четивата, тия пъкъ сж събрани и планомерно наредени въ особена читанка, обща за цѣлата страна. Читанката е изработена отъ министерството, и съгласно закона за учебницитѣ въ Баденъ, задължителна за всички допълнителни училища. Понятие за съкровището, прѣдлагано отъ допълнителното училище на бъдещитѣ баденски граждани, можемъ си състави като прослѣдимъ страницитѣ на дадената въ рѣчтѣ имъ задължителна читанка; по тая причина ще указа въ общи черти нейното съдържание и разпореждане на четивата, спазвано при тѣхната разработка.

а¹) *Содържание на читанката.* Подбранитѣ четива въ читанката застъпатъ почти всички страни на практическия животъ. Въ тѣхъ сж застъпени знания досѣдно хазайствената, стопанската, занаятчийската, търговската и гражданската частъ,

дадени сж наставления и утѣхвания въ цѣлата въ цѣлата и домашна работи, цѣлата и стопанина при полската и градинчарската работа, при птицевѣдството, скотовѣдството и пчеловѣдството, на занаятчийската при собствено занаятие и всичко, що го улеснява на всички общо, като граждани на една страна — необходимитѣ знания върху публичното устройство и управление, върху власт и отношения, върху търговичното устройство и управление, върху мѣстнитѣ взаимоотношения, върху разнитѣ закони и закони. Съобразно това всички четива сж групирани въ 4 отѣла: въ първия сж схванати всички гадни домашни битъ, въ втория — занаятчийската частъ (земледѣлие, градинарство, скотовѣдство), въ третия всички занаятчийско-економическата частъ, въ четирия — отъ гражданското учение. — Прѣзъ отѣлитѣ сж помѣстени и по сега два очерка изъ живота на заслужили въ тази отрасль на промишлено-економическия животъ; така напр. при стопанския отъ помѣстени черти изъ живота на нѣкой отъ Huber, заслужилъ твърда много по него на ичелитѣ, сжсвършено основно печатарскитѣ дружества въ Баденъ; въ четирия отѣлъ е помѣстенъ живота и на друг баденски гражданинъ, заслужилъ въ сѣ на скотовѣдството; въ занаятчийско-промишлената отѣлъ се дава кратко описание върху на всензвѣстния нѣмски милионеръ, при на свѣтска желѣзна фабрика въ Илзе, т. н. Тия и други още подобни очерка водятъ на трудолюбиви, заслужили съ разнитѣ отрасли на стопанско-занаятчий-

сж дадени като образец на ревност, и прилежание, като образец на подражание. Разпрѣдѣленіе на четивата при обучението на четива въ читанката не подлежатъ на критично обработване. На учителитѣ е прѣдано пълно право за изборъ и приложение. Тая си работа се съобразяватъ първо съ на класа — мъжки, дѣвически, смѣсенъ — съ мѣстнитѣ отношения и трето съ вѣсто на сполѣлящитѣ обучението. Знанията, интересуватъ дѣвойкитѣ, готвени се за щии домакинки и стопанки, не могатъ да искатъ вниманието на юношитѣ, стѣпващи живота на стопанството и занаятчийството, ратно: това, което интересува и трѣбва да се даде на младежитѣ, не е и не трѣбва да се дава на дѣвойкитѣ. Безъ това съображение допълнителното училище би изгубило своето значение като заведение допълващо и осигуряващо жията за практическия животъ. Една само лостъ, еднаквостъ въ интереситѣ — това сж жията досѣжно гражданското учение, гѣхъ за да притежава както домакинката, така и чиката и стопанинътъ, така и всѣки занаят-гѣхъ трѣбва да познава всѣки граждан-и гражданка на страната. Труденъ се явява лостъ при училищата, гдѣто двата пола се ватъ задружно. Въ подобни случаи трѣба адоволятъ и двѣтѣ страни, да се дадатъ а отъ общъ интересъ. — Прѣдвидѣ тия на-пелни изисквания, разпрѣдѣлението на че-а взема слѣднитѣ форми:

Чисто дѣвически класове безразлично гдѣ, ѣ или югъ, изтокъ или западъ, по-голъ-асть отъ четивата се взема изъ отдѣла на иинството, къмъ гѣхъ се прибавятъ по нѣ-а изъ останалитѣ отдѣли: стопанския, за-ийския, гражданското учене.

Мъжки класове: въ мѣстности чисто занаят-и по-голъмата частъ четива се взематъ изъ ачийско-промишления отдѣлъ; въ мѣстности а стопански (землѣделчески, скотовѣдски) аимата частъ четива се взематъ изъ сто-о-промишления отдѣлъ; като при това и ала вида се прибавятъ четива и изъ оста-и отдѣли, особено отъ гражданското учене.

Смѣсенитѣ класове се подбиратъ четивата аички отдѣли, но се внимава да бждатъ а, които да задоволятъ общитѣ нужди.

ако едно обстоятелство, което се взема а съображение при разпрѣдѣлението на че-а, е курсътъ на задължителното дополни-о обучение — за момчетата 2 години, за мо-ата една. Това съображение засѣга само итѣ и смѣсенитѣ класове, чисто дѣвиче-е се освобождаватъ отъ неговото засѣга-о. Избранитѣ четива за мъжкитѣ класове а да се минатъ въ течение на 2 години, за ѣхъ се разпадатъ на двѣ равни половини, аито едната се минава прѣзъ I. учебна го-а, другата прѣзъ втората, и понеже прѣзъ а година ученицитѣ и отъ двѣтѣ годишнини а задължителното допълнително обучение се

обучаватъ задружно, т. е. всѣки допълнителенъ класъ брои въ редовитѣ си ученици, които за прѣвъ пътъ иватъ въ училището, а и такива, които прѣкарватъ втората си годишнина, то се внимава, щото двѣтѣ половини отъ четивата да бждатъ по трудностъ и схващане еднакво поста-вени. Това спазване е въ сила и за смѣсенитѣ класове, като при това се прибави и още нѣщо: понеже при тия ученицитѣ постигаватъ само една година и всѣка година дохождатъ нови, то, за да се дадатъ на всѣкогодишнитѣ дѣвически випуски знания отъ всичкитѣ ключове на живота, много отъ четивата се повтарятъ, т. е. обработватъ се и прѣзъ първата и прѣзъ вто-рата година. Това обаче засѣга само момчетата, дѣвойкитѣ не ги повтарятъ, понеже гѣхното по-сѣщение е само едногодишно.

б) *Писане.* При писането сжщо е засѣжена чисто практическата страна. Всички описания и съчинения отъ общъ характеръ, таквито се срѣ-щатъ въ основното училище, не намиратъ мѣсто въ допълнителното. Каго материалъ за писмени упражнения се взематъ всички видове писмени отношения изъ практическия животъ; каго та-кива се считатъ слѣднитѣ:

1. Писма върху сѣмейния и занаятчийския животъ;

2. Занаятчийски писмени отношения и доку-менти; къмъ тия спадатъ: свидетѣлства, разпи-ски за дългъ и изплащане, контракти, обявления за изгубени или прѣдназначени за продаване прѣдмети, смѣтки, заявления до властитѣ и т. н.

При изработката на писмата, а така сжщо и на всички търговски документи, освѣнъ на съ-държанието, се обръща внимание и върху съот-вѣтствената външната форма.

а) *Смѣтане.* Смѣтането обхваща умствено и писмено прѣсмѣтане практически задачи въз основа спечеленитѣ знания въ основното учи-лище. Къмъ това като важна работа, върху която се настанятъ практическитѣ задачи, се прибавя запознаването съ домакинското и простото тър-говско книговодство. Всѣка теория е отстранена, задачитѣ се взематъ изъ практическия животъ и се нагодяватъ съобразно учениковитѣ отно-шения и занятие. Каго такива служатъ: прѣ-смѣтане дхви, отбивъ, печала и загуба, изчи-сления на пролажки, данъци и наеми, прѣсмѣ-тане на торовитѣ смѣси и пр.

При геометрическитѣ задачи всички измѣрва-ния се показватъ на самитѣ парчета за измѣр-ване: ниви, градини, сѣни, огradi, стѣбла и т. н.

б) *Използуване на учебното време.* (Смиченъ планъ). Отъ прѣдвиденитѣ 2 учебни часа прѣзъ седмицата единиятъ се минава въ четене, дру-гиятъ въ писане и смѣтане (първата половина въ писане, втората въ смѣтане). При училища, гдѣто допълнителното обучение не се минава въ единъ и сжщи седмиченъ день, а е разпрѣдѣ-лено прѣзъ два отдѣлни дни по 1 часъ, пър-вата половина отъ всѣки часъ се минава въ че-тене, втората половина при първия часъ се ми-нава въ писане, при втория въ смѣтане.

Седмиченъ планъ за допълнителното училище.

Часове	Училища съ раздѣ- лени часове	Училища съ нераз- дѣлени часове
1. часъ	Четене . . . 30 мин. Писане . . . 30 „	Четене . . . 60 мин.
2. часъ	Четене . . . 30 мин. Смѣтане . . 30 „	Писане . . . 30 мин. Смѣтане . . 30 „

Въ Карлсруе и Манхаймъ при 3 седмиченъ часове за всѣки отъ прѣвиденитѣ три прѣдмети се посвѣщава по 1 часъ.

7. Наказания. Като наказания при допълнителното училище се приспособяватъ слѣднитѣ:

а) Мѣрене прѣдъ цѣлия класъ,
б) „ „ мѣстнитѣ училищни власти,
в) Затворъ при заключени врата въ училищното здание съ съответствена работа. Затворътъ може да се продължи до 12 часа. При изключителни случаи се приспособява и арестъ въ мѣстнитѣ затвори до 2 дни. Това може да послѣдва при случантѣ:

а) Твърдоглавство и отказване отъ страна на ученика да посѣщава училището;
б) Често отсъствуване отъ обучението безъ уважителни причини, слѣдъ като всички наказателни мѣрки сж изчерпани;
в) Грубо отнасяне и обиждане учителитѣ или членоветѣ на училищнитѣ власти.

Домакинско допълнително училище.

1. Общо положение. Мисълта за професионалното допълнително учение въ Баденъ не изключаваша отъ редоветѣ на своитѣ творби и реорганизировката досѣжно допълнителното образование на бждещитѣ домакински Наредъ съ учредяването на мъжкитѣ професионални допълнителни училища съ постановление отъ министерството на просвѣщеніето отъ 22. февр. 1891. г. се започва устройването и на домакинскитѣ допълнителни училища. На първо врѣме такива сж били открити само въ нѣкои отъ голѣмитѣ градове, въ по-послѣдно врѣме, обаче, числото имъ е расло отъ година на година и днесъ почти всички градски и по-голѣми селски общини разполагатъ въ паралелъ съ общото допълнително училище и съ по едно домакинско допълнително училище.

2. Уреждане. Уреждането на домакински училища не се задѣлжава за всички общини, понеже е свързано съ извѣстни разходи. Щомъ една община изяви желание да се снабди съ такава, трѣбва да се погрижи прѣди всичко за съответствено помѣщение и необходимитѣ по-къщини и да осигури нужното число учени-

нички за посѣщение, слѣдъ това да се съ редовното изплащане и покриване го разходи. Слѣдъ писмено заявление до училищна власть и установяване посоченции за правилното функциониране на заведение, се разрѣшава на общинатъ открие такава.

3. Посѣщение. Както учредяването, та сѣщеніето на домакинското училище оставено на личното желание. Общини лагаци съ общо допълнително и до допълнително училище, даватъ право на литѣ да се произнесатъ, въ кое отъ постѣпять дѣщеритѣ имъ за допълнително учение. Постѣпилитѣ въ домакинското се освобождаватъ отъ посѣщеніето на допълнително училище. Да ли, обаче, да на домакинското допълнително училище жителенъ характеръ, или да се прѣдо личното родителско желание, зависи отъ нитѣ училищни власти. Напоследѣкъ и ние, щото всички общи допълнителни за дѣвойкитѣ да бждатъ замѣнени съ скитѣ допълнителни училища. Това и почнало вече да се реализира. Така, в градъ Манхаймъ всички дѣвойки, подлежащи на допълнително обучение, сж задѣжени, щаватъ домакинското допълнително и Общо допълнително училище за дѣвой Манхаймъ не сжществува вече.

4. Учебно врѣме. Понеже обучението и кинското училище отиѣня или пѣкъ с равно съ онова въ общото допълнително лице, то и врѣмето, прѣзъ което трае цѣл курсъ е сжщото онова на общото допълнително училище — 1 година. За довеждане добри резултати, обаче, при изпълнение жената му задача, вмѣсто 2 седмични както шо ги намираме при общото допълнително училище, сж прѣвидени 4 такива

5. Класове. Съгласно прѣдписанието на никой класъ отъ домакинското училище да брой повече отъ 36 ученички или, да казано, броятъ на ученичкитѣ отъ всѣки може да се възкачва най-много до 36. лесно изпълнение на практическата частъ на «готварство» всѣки класъ се разпо на нѣколко групи, броятъ на които зависи на уреденитѣ при класа огнища за 1. Въ по-малкитѣ градове и селата, гдѣто и ващитѣ домакинското училище учения надминаватъ броя 36, обучението се вод за всички, всички съставляватъ единъ тамъ, обаче, гдѣто числото на ученичкитѣ създаването на повече класове, при сѣт имъ се обръща особено внимание и на у багажъ, съ който ученичкитѣ сж изл основното училище: тия, които сж зав основното си образование съ най-горния класъ, не ще съмнѣние, стоятъ по от своитѣ знания много по-горѣ отъ ония, сж могли да напустнатъ основното училище съ 4., 5. или 6. класъ. Въ голѣмитѣ

Майхъ и Карлсруе, всички ученици, основното си образование съ 8 класъ, съ въ особенъ класъ на домакинското навършилтъ го съ 7. класъ се поставя, навършилтъ го съ 6. класъ — т. н., така че при раздѣлане допълнителния се има прѣдвидъ подложката се съобразява по-нататъшното развитие на него.

въ планъ. Заедно съ практическитъ въ една обща съответствена на мѣсташения сръжностъ въ приготвянето на яия за една обикновена домакинска учението при домакинското училище и всевъзможнитъ, стоящи въ сѣпри съ домакинската частъ, указания и я по писане, съчиняване и прѣсмѣтане; съ дава наставления досѣжно жилиишата, освѣтлението и отоплението, обѣждото, избора и запазването на гѣ материи, отгледването на болнитъ яни.

ние. Обучението въ домакинското учито по се вижда отъ даденитъ разяснеиелния планъ, обхваща прѣметитъ асане, сътинане и домакинство. Къмъ еклонъ особено важенъ отгѣлъ с *готваре* него се разгледватъ всички необходи при готвенето (теоритическа частъ) ватъ ученичкитъ въ готвене (практиъ). — Изходниятъ пунктъ на цѣлото съставляватъ знанията по прѣдмета твое: всѣка обработена частина отъ по домакинство се чете въ читанката, во за съчиняване и нѣкои практически

постави по-ясно понятие за сакния ходъ него, ще приведа за примѣръ една отъ в ми лекции при домакинското учи-Майхъ. Тая бѣ върху «водата» — та съ това се показва на ученичкитъ готви супа съ грисъ». Цѣлата работа бѣвши часъ. Прѣди всичко учителката леничкитъ съ състава и произхода на тѣдъ това говори за разнитъ видове юрна, джювца, рѣчна, гвѣрта, меканостъ говори за температурата и прѣстояние на водата и или-накрѣй върху него и въ домакинството (при прането, и пр.) Изгнана следъ това, при каква ра и кои видъ водѣ се употребява при идеове прѣне и готби и какъ би по-на домакинствъ, когато въ мѣстността, тѣе, има само твърда вода, а тя трѣбъа би мека, и т. н. Всички тия знания водата и нейното приложение въ домакинствъ бѣха дадени акроматически. Звѣзжа учителката заведе разговоръ еказаното и съ подходени въпроси ако въ нѣколко точки. Всѣка една стванатитъ точки прѣдставяне тема за

Всѣка една такава бѣ по отгѣлно

разяснена и зададена на отгѣдни ученички за изработка

Следъ изработката на съчинението се прѣ-мѣна къмъ смѣтането. Като материалъ за прѣ-смѣтане послужа температурата на водата; въ сѣръзка съ водата се говори за температурата и разнитъ степени температура, отъ това пакъ се прѣмина къмъ прѣсмѣтане практически за-дачни отъ прѣвърнана Реомюрови градуси въ Целзиеви и обратно

За четене послужа четивото «водая».

Въ сѣръзка съ обучението по домакинство, писане, смѣтане и четене върху се и изследва-нието за готвене. Още прѣди започване обуче-нието разположенитъ въ учебната стаа печки за готвене бѣха нападени и върху тѣхъ поставени сждоветъ съ вода. Отъ врѣме на врѣме нѣкои отъ ученичкитъ ставаха, прѣдлежаха, да от отгѣтъ въ печки. Гори, и прибавяха нови каменни вжгнща. Прѣди обучението бѣха приготвени сжко всички необходимости за суната (яица, масъ грисъ). Следъ като се завърши обучението, започна се готвенето на суната.

Тази скица давамъ само да се види, какъ слѣватъ отгѣлнитъ работи на обучението еина слѣдъ друга. При други видове готби съответ-ствени работи при готвянето не се изоста-вятъ за най-послѣ, а се извършватъ въ опрѣдѣ-ченитъ си мѣста. За тѣя нѣлъ съставъ прѣ-казвания измежду хода на обучението.

Индустриални допълнителни училища.

1. **Общо положение.** Индустриални училища въ Баденъ сжществуватъ отгланно, карлсруеското, напр., съ насжжвднето въ 1906. год. започва 73-та си годишнина. Отначало сж се смятали като специални заведения и сж били посѣща-вани само по желание, съ четение на врѣмето, оѣте факултативниятъ нѣтъ характеръ се с при-ближаваа въ все повече и повече къмъ задължи-телния, и досѣ взематъ мѣстото на профе-сионални допълнителни училища, затѣжени за всички младежки, работещи по промишленостанаятинскитъ клонове. Нарочначалнитъ имъ брое с били съвѣтъ ограничени, само най-голямъ градове се ползували отъ тѣхнитъ блага. Прѣвъ този перюдъ на развитие сж носили нѣсто индустриални училища (Gewerbe Schulen). Нуждитъ на по-голъ врѣмѣни сж изниквали една реорганизировка въ областта на индустриалното образование, съ което сж достигна-титъ отъ тогдѣшн индустриални училища взематъ сегашния си задължителенъ видъ. Младри, бѣае, и да се задѣждава тѣхното посѣщение, псе пакъ не сж задѣжени за всички години. Законътъ прѣдоставя отгварнето имъ като нѣщо на от-гнѣ, тия послѣднитъ, съчиняващи тѣхното високо значение, не изискватъ случая да се въско а-ватъ отъ прѣдоставнитъ имъ права. Въ сжко врѣме ограничениятъ отгварнатиенъ бѣи на въпроситъ училища почва да се жижжж, и да

сега Баденъ разполага съ 18 градски и 117 селски индустриални училища. Първите, градските, се развиха и зрѣли при съвсѣмъ олато-рични обстоятелства, вторите, при най-оскъдни, поради това на различни етапи отъ другите имъ се даватъ различни имена: първите запазватъ първоначалното име *индустриални училища* (*Gewerbliche Schulen*), вторите получаватъ названието *общаински допълнителни училища* (*Gewerbliche Fortbildungsschulen*). И едините, и другите прѣсѣдватъ една и съща цѣль, служатъ си съ единъ и същи учебенъ планъ, чиято ще ги разгледаме по-долу общо име *индустриални допълнителни училища*.

2. Управление. Върховниятъ надзоръ и ръководенето на индустриалните училища въ Баденъ сж били прѣдставени въ началото на итровоания училищенъ свѣтникъ при министерството на правосъдието, въ реновирането и просвѣщеніето, отъ 1. юли 1902. год. прѣминаватъ въ ръцѣтъ на особенъ индустриаленъ свѣтникъ, стоящъ по-долу възможното на същото министерство, отъ началото на 1906 год. се отнематъ отъ логичнаго възможство и се прѣдоставятъ на министерството на вътрѣшните работи. Мѣстниятъ надзоръ и ръководене при всѣко индустриално училище се упражняватъ отъ мѣстенъ индустриаленъ училищенъ свѣтъ, въ състава на който влизатъ: кметътъ на селото или града, като прѣдседателъ, нѣколко членове отъ общинския свѣтъ и нѣколко почитени граждани, по-свѣтени на нѣкои отъ клоновете на индустрията.

Върховната властъ издава общитѣ регуляри за цялата страна, мѣстниятъ чръзъ особенъ свои статутъ ги приспособява съобразно условията, вертитъ които се намира ръководеното отъ неѣ индустриално училище. Като посредникъ между върховната и мѣстната училищни власти и същевременно като реви́зоръ на самитѣ заведения е натоваренъ особенъ индустриаленъ инспекторъ.

Мѣстниятъ статутъ обхващатъ слѣднитѣ точки: а) опредѣлятъ, кои младежи отъ посѣбителнѣ се на различнѣ клонове отъ индустрията трѣбва да посѣдватъ мѣстното индустриално училище; б) указватъ задълженията на господаритѣ, при които служатъ по-младшиятъ на задължително индустриално обучение младежи; в) указватъ глобитѣ и наказанията за непосѣждане училището; г) опредѣлятъ развѣта на училищната такса, опредѣлятъ обема на учебния планъ. — По отношение на 5 пункта въсѣка мѣстна индустриална училищна властъ може да постанови съобразно мѣстнитѣ отношения разни положения, като разбира се не излиза изъ границитѣ на закона и общитѣ изключения на висшата индустриална училищна властъ. Поради тази способъ намираме извѣстни различия при различнѣ индустриални училища, по отношение задълженията за посѣщение, развѣта на училищнитѣ такси и обема на учебния планъ.

3. Задължителностъ. Въз основа баденския законъ отъ 13. августъ 1904. г. отдѣлъ индустриално

и търговско допълнително образование и 1.2. отъ нѣмскитѣ индустриални поста се задължаватъ всички посѣбителнѣ се отъ клоновете на индустрията работници (помощници, чираци) да посѣдватъ до шесте 18 та си годишна възраст, въсѣко допълнително училище, нахощието се в жителството имъ (градъ или село) индустриално училище. Тамъ, гдѣ нѣма такава, посѣдватъ общото допълнително училище. Върху нѣето за посѣбно посѣщение законътъ е много общо, въ него не сж указани дробности, кои именно работници трѣбва да посѣдватъ на индустриално училище. Това опрѣдѣля всѣка община час за себе си, поради което извѣкватъ различията различия при различнѣ индустриални училища. Дори едни и същи общини разни учебни години сж имали съвсѣмъ различни задължения до-ѣсно задължително посѣщение на урежданото отъ тѣхъ индустриално училище. Като се прослѣди постепенното на индустриалното допълнително образование годѣнитѣ баденски градове, се виждатъ отъ година на година е расло числото доветѣ заваяти, работещитѣ калфи, по и чираци, при които сж се полвежалъ значателна на задължителното обучение водениятъ принципъ при разпрѣдѣлбата жамитѣ на допълнителното обучение ме-щого допълнително и индустриалното допълнително училище, е билъ обусловенъ отъ рисуване: всички опия, занятито на и нуждае отъ рисуване, сж били задължени посѣдватъ индустриалното училище, отъ занятито на които не изисква никакви отъ рисуване, сж оставали въ общото допълнително училище. За много отъ занятия могатъ да се развѣни положително, къмъ двата вида училища да се причислятъ, та индустриалното, или къмъ общото допълнително училище, и понеже въпросътъ за глѣна-ровка е билъ неокончателно разрешенъ, сѣвали по-долу покровителството на общото допълнително училище, докато най-посѣтъ въ поврѣме сж прѣминали по-долу онога на индустриално училище. Макарь и да е прѣнето доста наповсе пакъ подобна разпрѣдѣла на занятията двѣтъ допълнителни заведения носи единъ характеръ, насочва се отъ разбирането стигитѣ училищни власти и се обуславя въсѣта степенъ отъ мѣстнитѣ отношения личнитѣ помѣщения и учителския персоналъ. Че дѣствително има подобно различие на задължителното посѣщение, индустриално училище при различнѣ общини, ще видимъ отъ нѣта таблица, въ която излагаме вида и броятъ на занятията, които градовете Карлсруе и Нидеркарлсруе имѣли станции отъ посѣдватъ настоящата 1906-907. уч. год. приканватъ задължително индустриално обучение броятъ при първия градъ се възкачва на 63, при втория на 38.

подлежащия на задължително индустриално обучение при градовете Karlsruhe и Heideberg.

Karlsruhe		Heidelberg	
№	Задължително	№	Задължително
1	Механици	1	Механици
2	Химически и фармацевтически	2	Сторосени
3	Механици	3	Сторосени
4	Механици	4	Химически
5	Механици	5	Механици
6	Даровити	6	Сторосени
7	Сторосени	7	Технически
8	Обучаващи	8	Технически
9	Обучаващи	9	Сторосени
10	Сторосени	10	Сторосени
11	Сторосени	11	Сторосени
12	Сторосени	12	Сторосени
13	Сторосени	13	Сторосени
14	Сторосени	14	Сторосени
15	Сторосени	15	Сторосени
16	Сторосени	16	Сторосени
17	Сторосени	17	Сторосени
18	Сторосени	18	Сторосени
19	Сторосени	19	Сторосени
20	Сторосени	20	Сторосени
21	Сторосени	21	Сторосени
22	Сторосени	22	Сторосени
23	Сторосени	23	Сторосени
24	Сторосени	24	Сторосени
25	Сторосени	25	Сторосени
26	Сторосени	26	Сторосени
27	Сторосени	27	Сторосени
28	Сторосени	28	Сторосени
29	Сторосени	29	Сторосени
30	Сторосени	30	Сторосени
31	Сторосени	31	Сторосени
32	Сторосени	32	Сторосени
33	Сторосени	33	Сторосени
34	Сторосени	34	Сторосени
35	Сторосени	35	Сторосени

не споменати въ таблицата работници и работници, копачи, келнери и т. н.), що и тия, които не сж на работа, се тѣ да посѣжаватъ общото допълнително. По желанието на родителитѣ или тѣ, подъ чието покровителство се на-служаватъ подлежащитѣ на задължи-чение младежи отъ групата на неза-витѣ за индустриалното училище за-атъ да се приематъ въ индустриално. Въ такъвъ случай се подвѣждатъ подъ личенъ редъ. Сжщо така се допускатъ задължително сѣбяване и младежи по-законната 18-годишна възраст, ако или тѣхнитѣ застъпници изкажатъ това.

орвяване сдно редовно посѣщение учи-лнитѣ статутитѣ задължаватъ всички и родителитѣ, подъ чието покровѣ стоятъ тѣ на задължително индустриално

обучение младежи, да имъ гарантиратъ нужнитѣ, прѣписани отъ сѣмичната програма на учили-нето, часове за обучение. Въско противоста-вяне и неизпълнение на тоя пунктъ отъ стату-титѣ подлежи на глоба.

3. Разпрѣдѣление ученицитѣ по класове. При разпрѣдѣленieto ученицитѣ при индустриалното училище по класове се изматъ подъ слѣдѣние двѣ условия: 1) траянето курса на обучението и 2) занятията, на които сж се посѣтити уче-ници при всѣко отъ индустриалнитѣ училища сж разпрѣдѣлени на три класа. I, II и III и прѣзъ течение на задължителния за индустриалното до-пълнително образование 4-годишенъ периодъ прѣмѣняватъ постѣпательно отъ класъ въ класъ, найпакъ съ най-долния, първия. Въ случай че нѣкой навърши третъ класъ, прѣди оное ча е из-пълнилъ 18-годишната си възраст, остава до навѣшването на посѣтната въ училището и по-сѣщава само рисуването или пѣкъ, ако же не, повтаря послѣдния класъ. Въ градъ Heidelberg е откритъ напосѣтъкъ и 4. класъ.

Споредъ второто условие всѣкой отъ прѣдѣ-ленихъ три (resp. 4) класа се разпада на парал-лелки за ученицитѣ отъ разнитѣ специалности. Понеже пѣкъ специалноститѣ сж съвсѣмъ много-бройни, а численитѣ се ученици къмъ всѣка та-кава съвсѣмъ малобройни; то при организов-ката на паралелнитѣ класове се прибѣгва до така нареченихъ *фризирни класове*, ученицитѣ принаде-жащи на специалности средни помежду си се събиратъ заедно и образуватъ единъ специаленъ паралеленъ класъ. Споредъ това всѣкой отъ третѣ-годишни класа се разпада на специални па-ралелни класове — Всѣкой отъ главнитѣ класове при карlsruхското индустриално училище се разпада на слѣдѣнитѣ специални паралелни класове.

1. За въводни и сроднитѣ имъ занятия;
2. » работнитѣ разни машини и покривнитѣ;
3. » зидари;
4. » жетѣзари;
5. » тенекеджии;
6. » машинни жетѣзари и сроднитѣ имъ;
7. » механици и сроднитѣ имъ;
8. » стадаки;
9. » бояджии;
10. » печатари и словосмѣстители;
11. » фризори;
12. » линячи.

Подобель дѣлежъ на класовѣ може да се случи само при добросѣщитѣ ученици, при училища съ съвсѣмъ много ученици, какитѣ сж всички такива въ по-малкитѣ градове и селата, всички ученици съставляватъ единъ единственъ класъ и се обучаватъ за едни и сжко време. Обучението при такива съвсѣмъ класовѣ имъ характеръ на сѣмичъ основни училища.

4. Факултативни курсове при индустр. училища. Освѣтъ угроссирѣ класове за по-малкитѣ на задължително допълнително индустриално об-учение при индустриалнитѣ училища въ всѣхъ сѣ уреджати и допълнително-образователни

сове съ факултативенъ характеръ за по-възрастнитѣ занятци и работници по разнитѣ клонове на индустрията и занаятието. Тия биватъ два вида: *постоянни* и *непостоянни*. Първитѣ се устройватъ завинаги и траятъ по половинъ година, вторитѣ се устройватъ само при появата на нужда за такива и траятъ отъ 1 до 6 мѣсеци. Постояннитѣ допълнително образователни курсове носятъ още названието *фах-училища*. Съ настѣпването на настоящата учебна 1906.—1907. г. при карлсруйското индустр. училище се отварятъ за прѣвъ пътъ три фахучилища:

1. Фахучилище за книгоподвързачи;
2. » » печатари и словослагатели;
3. » » огняри.

Посѣтителитѣ на непостояннитѣ курсове, както ученицитѣ отъ задължителнитѣ класове на индустриалното училище, сж разпрѣдѣлени на групи по специалности.

Освѣтъ тия курсове се уреджидатъ и така нареченитѣ *«подготовителни курсове за издържане изпитъ за майсторъ»* (Die Vorbereitungskurse zur Meisterprüfung) и *допълнителни курсове за майсторъ* (die Meisterfortbildungskurse).

5. Учебенъ планъ. Обучението въ задължителнитѣ класове на индустриалното училище бива теоретическо и практическо; теоретическото обхваща прѣдметитѣ: смѣтане, геометрия, търговско писане, учене за проекциитѣ, рисуване съ свободна ръка, факхрисуване (Fachzeichnen), стопанство, книговодство и изчисляване, физика и учение за материалитѣ употребявани при отдѣлнитѣ занятия (Materialienlehre); практическото обучение се дава като допълнение и се простира за отдѣлнитѣ професионални паралелни класове върху изработване разни модели, прѣдставящи въ миниатюръ дѣйствителни изработки отъ съответственитѣ занятия. Практическото занимание се извършва въ уреленитѣ при училището работилници; такова обаче се раздава само въ голѣмитѣ градове, въ по-малкитѣ градчета и селата по липса на работилници и сили за прак. обучение липсва и самото обучение.

Прѣдвидената учебна материя отъ всѣкой прѣдметъ се разработва и развива съобразно изискванията на съответственитѣ специалности; за групата *зидари*, напр., се движи изъ рамкитѣ на зидарския животъ: по смѣтане и геометрия се взематъ задачи по зидарство, при рисуването се рисуватъ разни изображения и скици сжщо по зидарството, при писането се изработватъ съчинения, писма и отношения тоже изъ зидарския животъ, при науката за материалитѣ се изучаватъ ония материали, които зидарьтъ употребява при своята работа, при практическото обучение въ работилницата се изработватъ въ миниатюръ разни модели по зидането, съ които се показва на младитѣ зидари, какъ се редятъ и спояватъ камнитѣ при строенето на всевъзможни форми. — Сжщото това, което наведохъ като примѣръ за зидаритѣ се случва и съ всѣка друга група. Бръснаритѣ при своитѣ практически упражнения се отвеждатъ въ така нареченитѣ

Herbergen zur Heimat (страноприемницитѣ) и стрижатъ и бръснатъ намѣрили слонъ тукъ, съ изпълнението на тия си чески упражнения извършватъ двойна 1) упражняватъ себе си въ занаята и 2) ватъ намѣрилитѣ подслонъ при хербергите бръснатъ и стрижатъ безплатно.

6. Учебно врѣме. Врѣмето за обучение индустриалнитѣ училища (за задължи 3, респ. 4 класове) трае прѣзъ течение на година. Ваканциитѣ за основното училжакъ и за индустриалното. Седмичнитѣ часове при индустр. училище не сж нав еднаквобройни, най-малкото имъ число е високото за сега 11¹/₂. Отъ тукъ прѣдст. таблица се вижда, по колко седмични има всѣкой отъ класоветѣ при индустр. училища въ градоветѣ Karlsruhe и Heidelberg (село Neckargemünd (село съ 2080 368 ученици, 4 учители):

Седмични часове при индустриалнитѣ уч

Учебни прѣдмети	Karlsruhe			Heidelberg			
	I	II	III	I	II	III	IV
Смѣтане	1	1	—	2	1 ¹ / ₂	—	—
Геометрия	1	1	—	1 ¹ / ₂	—	—	—
Смѣтане	1 ¹ / ₂	2 ¹ / ₂	—	2	1 ¹ / ₂	—	—
Рисуване съ своб. ръка	2	—	—	1	—	—	—
Факхрисуване	—	2	—	—	1	—	—
Учение за проекциитѣ	2	2	—	2 ¹ / ₂	—	—	—
» за материалитѣ	1	1	—	1 ¹ / ₂	—	—	—
Стопанство	—	—	—	—	—	3	—
И. и олов. во. и. и. и. и.	—	—	1 ¹ / ₂	—	—	—	—
Физика	—	—	—	1	—	2 ¹ / ₂	—
Въ работилницата . .	3	3	3	2	2 ¹ / ₂	2	2
	11 ¹ / ₂	11 ¹ / ₂	11 ¹ / ₂	11	10	10	10

7. Училищна такса. Споредъ постановк на баденския законъ за допълнит. индустр. всѣки ученикъ, подлежащъ на доп. индустриално обучение се задължава да мѣсечно по 60 пфенига училищна такса 7.20 марки годишно. Точниятъ размѣръ на такса се опрѣдѣля отъ мѣстнитѣ училищни чрѣзъ мѣстнитѣ статuti. При общи можни таксата е свършено уничиожена индустриалното училище въ Karlsruhe всѣникъ плаща годишно по 6 марки учил. въ Heidelberg по 7, въ Freiburg не се никаква такса.

Размѣритѣ на учил. такса за допълн. образователнитѣ курсове, отваряни при индустриалнитѣ училища, сж сжщо така различни се опрѣдѣлятъ съобразно траянето на к. се движатъ между 2 и 15 марки за курсъ

¹) Една марка = 1'25 зв.

исни персоналъ. Обучението при занаят-допълнит. училища (индустриалнитѣ школи) се води отъ основнитѣ учители; ась при занаятн. училище имъ се плаща ки годишно.

ето при индустр. училища въ градо-оди отъ лица специалисти, така нари-сbelehrt. Тия сж шудирали 7 семестра Baugewerbeschule и слѣдъ това сж зипитъ за учители при индустриалнитѣ

оски допълнителни училища.

положение. Най-младата рожба на до-ото образование въ Баденъ сж тър-допълнителни училища (Kaufmännische schulen). Такива като специални до-а заведения, носещи задължителния на индустриалнитѣ и общитѣ допъл-чилища въ страната, се откриватъ заъ прѣвъ 1899, 1900. уч. гол. и то само по-големитѣ градове. Впрочемъ не се мисли, че търговскитѣ училища въ появяватъ за прѣвъ пѣтъ прѣвъ посо-та дата. Такива с имало и много по-че биле частна собственостъ, откри-отдѣлни дружества или частни лица посѣщавани по лично желание. Датата год трѣбва да се счита не като съз-като реформаторка, като такава, която то направление на търговскитѣ учи-ия нѣя нанасетѣвъ се започва открива-търговскитѣ училища отъ общинитѣ и-скитѣ дружества и корпорации, сто-иия надзоръ на държавата. Отъ това наричатъ търговски допълнителни учи-мучаатъ сегашния си задължителенъ.

До послѣдната 1906. година въ нѣ-а сж открити 32 търговски допълн. и: напълно самостоятелни заведения, издържани отъ общинитѣ, 14 открити-ове при индустриалнитѣ училища (тър-дѣлн) и 7 уреджани отъ търговски и корпорации. Освѣнъ тия въ Баденъ уредено и едно търговско училище (Hantelschule).

жителностъ. Всички помощници и уче-раци се на занятие при промишлено-отдѣлъ въ градове, гдѣто се нахожда допълнителнитѣ търговски училища, аватъ отъ закона да посѣщаватъ спо-чилище до наврѣшване 18. си годишна Въ нѣкои отъ по-големитѣ градове ржение наѣрга и дѣвойкитѣ, служащи-скитѣ заведения

а задължение се освобождаватъ всички то сж слѣдали или слѣдватъ въ едно-итѣ отъ държавата частни търговски-ящо така и ония младежи, които при-нани, кажито се даватъ въ допълни-търговско училище, се освобождаватъ

споредъ случая или напълно, или пъкъ само отъ нѣкои прѣдмети.

Всички господари се задължаватъ да отпу-щатъ на своиѣ помощници и ученици необхо-димото врѣме за обучение и най-късо една сед-иница слѣдъ постъпването имъ на занятя да стоѣщата въ заведениия търговското училище.

3. Разпрѣдѣление на училищнитѣ класове. По-сѣщаващитѣ допълнителното търговско училище ученици и ученички сж разпрѣдѣлени на три-класа (I. II. III). Постъпилитѣ за прѣвъ пѣтъ се приематъ въ I. класъ, слѣдъ това прѣмина-ватъ послѣдователно къмъ слѣдвалитѣ класове. При нѣкои училища сж уредени и така имену-ванитѣ подготовителни класове (Vorklassen или Vorkurse). При тия ученицитѣ постъпватъ за прѣвъ пѣтъ въ подготовителния класъ и слѣдъ това прѣминаватъ къмъ другитѣ, главнитѣ класове, като при прѣминаването запазватъ посо-чения по-горѣ редъ. — При образуването на па-ралелнитѣ класове се взиматъ прѣдвидъ знанията, които ученицитѣ донасятъ съ себе си. Въ Карлсруе ученицитѣ отъ всѣки главенъ класъ се разпадатъ на три групи: А, В, С. Къмъ група А се числятъ ония ученици, които сж свършили само основното училище и не сж изучавали ни-какъкъ чужди езикъ; къмъ група В. спадатъ ония ученици, които сж свършили едно отъ гражданскитѣ училища (Burger-Schulen), или пъкъ сж слѣдали слѣдъ заврѣшване основното си образование при нѣкое срднѣ учебно заве-деніе, сжсверѣженно такива, които нѣматъ право на едногодишна военна служба; къмъ група С. спадатъ ония, които вѣнъ отъ притежанията на групата В. подлежатъ и на едногодишна добро-волия военна служба. Тия се задължаватъ да по-сѣщаватъ само единъ едногодишенъ курсъ при търговското допълнително училище съ особенъ учебенъ планъ. Група С сжсуществува и при оста-налитѣ допълнителни търговски училища.

Дѣвойкитѣ се обучаватъ отдѣлно отъ юно-шитѣ. Разпрѣдѣленията имъ по класове ставатъ по сѣция начинъ както при юношитѣ.

Напослѣдъкъ се появило мнѣние за откриване покрай задължителното допълнително търговско училище и така нареченитѣ *подготовителни тър-говски училища Handelsvorschulen*. Посѣщението на тия училища ше бже прѣдоставено на лич-ното желание и вмѣсто нѣколко часове седмично обучение при сжсществуващитѣ допълнителни тър-говски училища да се прѣдвидятъ 32 седмични часа. При увеличеното число 32 седмични часове цѣлитѣ имъ курсъ ше трае една година. Прѣвъ това врѣме ше се мине при тѣхъ всичката ма-терия, която се прѣписва за допълнителнитѣ търговски училища. Свършилитѣ едно подготви-телно търговско училище се освобождаватъ отъ посѣщение допълнителното търговско училище и ше имъ се дава прѣдпочитане прѣдъ другитѣ. Привърженицитѣ на това мнѣние го заличаватъ по слѣдния начинъ: «Сегашното дѣвойно поло-жение на младежа, като ученикъ и като занятъ съ търговията, е, както за него самъ, така и за

господаря му, съвсѣмъ нерадостно. Търговската техника изисква единъ широкъ запасъ отъ прѣдварителни познания. Съвсѣмъ желателно е, што постъпващиятъ на търговско занятие младежъ да е спечелилъ вече необходимитѣ теоретически знания още прѣди встъпването си на служба. Въ такъвъ случай ученикътъ нѣма да бѣде спяванъ отъ интереситѣ на търговската работа, а всецѣло ще се прѣдаде на специализаторското си шудирание, ще посвѣти цѣлото си врѣме върху образованието си по търговската частъ и, понеже ще бѣде свободенъ отъ всѣка работа вънъ отъ училищната, ще може съ присърце да изработва и съотвѣстнитѣ си домашни задачи. По тоя начинъ ще прѣстанатъ постояннитѣ оплаквания отъ страна на господаритѣ, че тѣхнитѣ помощници и ученици не притежавали нужнитѣ познания, че трѣбвало да имъ се отпускатъ по нѣколко часа въ седмицата за допълнително обучение и т. н.»

Такова подготвително търговско училище е открито вече въ градъ Freiburg.

4. Учебенъ планъ. Обучението при допълнителнитѣ търговски училища въ Баденъ обхваща слѣднитѣ прѣдмети: нѣмски езикъ (търговска наука, търговска кореспонденция, конторна работа, търговско и политично право, стопанство), смѣтане, книговодство, търговска география, стенография; освѣнъ това, се изучаватъ и чуждитѣ езици (френски и английски). При нѣкои училища езицитѣ сж факултативни.

5. Седмични часове. Минималнитѣ седмични часове, прѣдписани отъ върховната училищна власть сж 6, мѣстнитѣ училищни власти, обаче, чрѣзъ своитѣ мѣстни стагун ги увеличаватъ и до 10. За образецъ досѣжно разпрѣдѣлението учебното врѣме между изучаванитѣ прѣдмети при търговското допълнително училище въ Баденъ ще наведе разпрѣдѣлението при Freiburg-ското търговско допълно училище заедно съ откритото при него подготвително търговско училище.

Седмични часове при Freiburg-ското търговско допълнително училище.

Прѣдмети	Мажки отдѣлъ					Женски отдѣлъ ¹⁾	
	I	II	III	Езиковъ кл. за по-малки и по-големи деца	Политично стопанство	I кл.	II кл.
а) Задължителни							
Търговско смѣтане	2	1 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$	6	2	2
Търговска наука и конторна работа	1	1	1	1 $\frac{1}{2}$	3	1	1
Кореспонденция	1	1	1	1	4	1	1
Търговска география	1	1	—	1	1	—	—
Краснописъ	1	—	—	—	—	1	—

¹⁾ Женското отдѣление има за сега само 2 класа, понеже е открито отъ прѣди 2 години.

Прѣдмети	Мажки отдѣлъ					Жен. отд.
	I	II	III	Езиковъ кл. за по-малки и по-големи деца	Политично стопанство	
Нѣмски (безъ. френски или английски ¹⁾)	2	2	2	2	—	—
Книговодство	—	1 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$	2	4	1
Краснописъ и рисунъ	—	—	—	—	2	—
Стенография	—	—	—	—	2	—
Писане съ машина	—	—	—	—	2	—
Нѣмски	—	—	—	—	2	—
Френски или англ. ²⁾	—	—	—	—	4	—
Сума	8	8	7	9	32	6
б) Факултативни:						
Френски или англ.	2	2	2	2	—	1
Итаалиански	—	2	2	2	—	—
Стенография	—	1	2	2	—	2
Рондирифтъ	1	1	1	1	—	1
Писане съ машина	—	—	2	2	—	—

6. Училищна такса. Опрѣдѣлената отъ училищна такса за търговското допълно училище въ Баденъ е 24 марки годишно. обаче, както оная при индустриалното учи е различна при разнитѣ общини. Точия размеръ се опрѣдѣля отъ мѣстнитѣ учил. власти. Бѣднитѣ ученици се освобождаватъ учил. такса, или плащатъ такава съ нама.

Земледѣлческо-стопански училища

Подъ термина «земледѣлческо-стопански лица» се разбиратъ ония допълнителни заведения, които си поставятъ за цѣль да дадъ на младитѣ замледѣлци-стопани еднационна подготовка по всичкитѣ клонобждешия имъ земледѣлческо-стопански жи. Като клонове въ тоя смисълъ се иматъ видъ слѣднитѣ: орачество, градинарство, щарство, лозарство, скотовѣдство, птицевъ и пчеловѣдство.

Споредъ врѣмето, прѣзъ което трае обучението при тия училища, тия сжитѣ се разпададвѣ категории; къмъ първата се числятъ именуванитѣ земледѣлческо-стопански зимни лица (Landwirtschaftliche Winterschulen); втората спада едничкото по рода си въ Баденско «Земледѣлческо училище Nochburg» (bauschule Nochburg).

Прѣдвидъ сжществуващето различие приуството и уредбата на първитѣ и второто, тамъ за умѣстно да очертая както еднитѣ и другото по отдѣлно, като при това въвъкъ спомена нѣщо и върху особенитѣ курсове, откривани при нѣкои отъ тѣлѣтния сезонъ.

¹⁾ Силнитѣ ученици по нѣмски езикъ се освотъ него, а изучаватъ френски или английски жителенъ.

²⁾ Единъ е задължителенъ, другиятъ факултативенъ.

Земледелско-стопански зимни училища

назначение. Да се схване по-ясно цѣльта на този родъ училища, ще приведа заведващия едно отъ тѣхъ, находени Tauberbischofsheim. Той казва:

Земледелско-стопанските училища иматъ дадатъ на своите възпитаници преди всичко необходимитъ въ дневнитъ времена сведения за земледелско-стопанското съществуване и здравия отъ общообразователния характеръ. Того водене на едно земледелско стопанство да било и най малкото, изисква отъ отношения на живота въоръженіе отъ познания, освободени отъ всѣки прѣдрасудци, стопани. При неуморително, непретенциозниятъ начинъ на живаніе земледелско-стопани биха се и много по-добри резултати, при пронаблюдателна дарба биха се гарилого по-големи ползи, ако тѣзи имъ се подпомогнеха отъ едно основно, всестранно образование. Този е именно цѣтъ, който затруднява слѣдването на достатъчно дѣржани сѣзка или протѣкоя съ земледелско-стопанско състояние, сѣтъясното размѣстване върху и прочетяното, създава страхъ прѣдъ то книговодене и въ необходимостъ земледелско-стопанско сѣтане

оставятъ растениитъ генерации върху живити основи въ това направление, ни едва прѣти 40 години земледелско-стопанските училища на помощ. Тѣхната цѣль въ това, да дадатъ на земледелскитъ синове покрай общото допълнително професионално образование. Земледелско-стопанското училище трѣбва да поитѣ стопани въ положение, щого и живитѣ обстоятелства съ любовъ и жепражняватъ своето звание, да ги оставятъ прѣдрасудцитѣ, да ги привичи на едно мислене, да схвататъ духа и паго на новото врѣме и съ бодростъ даватъ на растения въ земледелско-стопанскѣ области напредѣкъ.

Обучението. Курсътъ на обучението на земледелско-стопански училища въ Баден е отъ 5-ти зимни месеци (въ прѣдъ, споредъ това и самитъ училища се казватъ земледелско-стопански зимни училища (Landwirtschaftliche Winterschulen). Обучението прѣзъ първата половина на зимата се завършва прѣзъ втората половина прѣзъ. Динитъ за започване и завършване се състои отъ опрѣдѣлен за всѣки така напр. започнатъ вече 1905/1906 г. земледелско-стопанското училище „Adelberg“ при C. Grotzingen е започнато съ учебенъ I курсъ на 5. съ ученицитѣ отъ II

курсъ на 27. ноември 1905 г. и е завършена на 17. мартъ 1906. год., сѣщата учебна година при училището „Tauberbischofsheim“ е започната на 7. ноември 1905. година и завършена на 22. мартъ 1906. год.

Разпрѣделение ученицитѣ по курсове. Понеже ученето при земледелско-стопански училища трае 2 години подредъ, то и ученицитѣ сѣ разпрѣделени споредъ това на 2 курса, първи и втори. Къмъ първия курсъ се числятъ тия, които по-стѣпватъ за прѣвъ пътъ въ училището, къмъ втория ония, които прѣживяватъ втората си учебна година.

Брой на ученицитѣ. Всѣко отъ съществуващитѣ въ Баденъ 14 земледелско-стопански зимни училища се посѣщаватъ годишно отъ 30—40 ученици. Прѣзъ изтеклата се 1905/1906. уч. год. при Augustenberg е посѣтено отъ 37 ученици: 28 въ I. 9 въ II курсъ, онова при Tauberbischofsheim е посѣтено отъ 40 ученици: 28 отъ I. 12 отъ II. курсъ.

Училищна такса. По правило е прѣдвидено, щото всѣки постѣпилъ ученикъ при вѣткое отъ земледелско-стопански училища да заплаща известна училищна такса за всѣка учебна година. Размѣрътъ и за разнитѣ училища е различенъ; така напр. при училището „Augustenberg“ е 20, при онова при Tauberbischofsheim 10 марки. Несъстоятелнитѣ ученици сѣ разрѣшени на министерството се освобождаватъ отъ такса.

Условия за приемане. Въ зимнитѣ земледелско-стопански училища се приематъ юноши навършили 15-ти години възраст; тия трѣбва да сѣ завършили основното училище съ успехъ.

Учителски персоналъ. Начело на всѣко училище като заведващъ сѣмъто стои единъ земледелско-стопански инспекторъ, слѣдъ това като учителски сили всѣко училище има единъ учителъ по овощарство, околийскитъ ветеринарскъ лѣкарь като прѣподавателъ по ветеринарството и по единъ или нѣколко главни основни учители.

Учебенъ планъ. За всѣки земледелско-стопански училища сѣ съставя единъ общъ нормаленъ планъ, изработенъ отъ министерството на вътрѣшнитѣ работи, то се изпълнява споредъ известнитѣ условия, при вѣткое училища ма ериалитѣ се сѣмъ съ по-широкъ обхватъ, при лѣкое въ по-малкъ, споредъ това и числото на сѣмъ часовѣ за разнитѣ училища е различно. Прѣдвиденитѣ учебни прѣмети сѣ раздѣлени на 2 групи: 1. главни прѣмети, 2. съпомагателни прѣмети; първитѣ даватъ професионалнитѣ, вторитѣ популяризаторскитѣ познания.

1. Къмъ главнитѣ прѣмети се числятъ научнитѣ основи на земледелието и стопанството: сѣрчество и ботаника, овощарство и лѣсарство, скотовѣдство, земледелска економика и книговодене, ветеринарство, пчеловѣдство.

2. Къмъ съпомагателнитѣ прѣмети сѣдватъ: математика, физика, география и пѣние.

Да се види, въ какъвъ обемъ с застъпникъ, всѣкой отъ прѣвиденитѣ прѣдмети за обучение, ще изложи учебния планъ на земл.-стопанското зично училище при града Tauberbischofsheim, който се различава отъ оня на училището „Augustenberg“ само по това, че застъпва отдѣла „пчеловѣдство“, когато при послѣдното тоя отдѣлъ липсва. Въ останалата частъ учебната материя е обща.

Главни прѣдмети.

Общи положения на земледѣлческото стопанство.

(4 седмици часа, общо обучение съ I. и II. курсъ).

а) *Воздухъ*. Съставнитѣ му части; гниене; горене (освѣтление и отопление); димене; налягане на въздуха (барометръ, тълумба); разширение чрезъ топлината (произхождение на вѣтра).

б) *Вода*. Изпарение, врѣме, замръзване, термометръ; изпотяване по стѣленитѣ прѣдмети; атмосферни измѣненія (облаци, дъждъ, снягъ, градъ, роса); изпарение на водата отъ почвата и растенията; вода за пиене и поливане; относително тегло.

в) *Почва*. Произхода на орната почва; отношението ѝ къмъ водата, разтворимитѣ вещества, свѣтлината и топлината; видове почви; изследване почвата; влиянието на копанята, оранята, грапенето, заличането и т. п. върху свойството на почвата.

Орачество (Ackerbau).

(4 седмици часа само въ II. курсъ).

а) *Разнитѣ земледѣлчески орджия и работи*. Оране, копане, завличане, прѣобрѣщане почвата; орджията за всички тия работи.

б) *Обезводяване*. Понятие и полза отъ обезводяването; дневна и основна вода; открити и закрити водопроводи; дренажи (отдѣляне на водата).

в) *Напояване*. Въздѣйствието на водата; разнитѣ свойства на водата; отношенията на разнитѣ почви къмъ напояването.

г) *Торъ и торене*. Значението на торенето изобщо. Органически материи и съставнитѣ части на пепелта; оборень торъ, неговото приготвяне и приложение; влиянието на сламата и плѣвата върху неговото достойнство; торфътъ като торъ; пепель, компостъ (гноенъ торъ), търговски торъ и неговото парично значение, приложението му като торно сръдство при разнитѣ видове растения; калкъ, гипсъ и готварска соль; видъ и врѣме на торенето; крѣпкото влияние на твърдителнитѣ и твърдѣ слабителни разтвори; зеленъ торъ.

д) *Устройството и живота на растенията*. Клетки и скелети; корени, приемане на водата и другиѣ материи; стѣбло и дръзка; движението на хранителния сокъ; резервна материя; листа; цвѣтове; сѣмена и плодове; никнене и растеж на растенията.

е) *Посевъ, отглеждане на посѣва, жетва, поле на паша*.

ж) *Най-важнитѣ разнителни болести бота противъ тѣхъ*.

Ботаника.

(4 седмици часа само въ II. курсъ).

а) *Житни растения*; б) *шумолкови*; в) *туквични растения*; г) *отглеждане на*; д) *растения за гързуване: захарно пшеница, хория, маслени растения, тютюнъ, хмелъ, чарски върби*.

Скотовѣдство.

(4 седмици часа, общо обучение съ I. и II. курсъ).

а) *Хранене домашния добитѣкъ*. Пителни органи; съставни части на храненіето на разнитѣ видове зобъ, влияние пчеловитѣ съставни части и водата; прѣна разнитѣ видове зобъ.

б) *Развъждане на животнитѣ, особено на*. Наслѣдствени правила, най-важнитѣ разнителни методи за кръстосване.

в) *Отглеждане*. Поене и кърмене; отхранене малкитѣ до тѣхното развитіе; сивата на оборитѣ.

г) *Ползуване отъ млѣкото*. Признани за наване на млѣкоизобилността; сръдства личаване млѣко; изпитване, постъпване даване на млѣкото; приготвяне масло и

д) *Опашване*. Изборъ на животнитѣ за а видове гонсе; тегло прѣзъ живота, тегло клане.

е) *Използуване въ виртане*. Сравнение разконтѣ, воловетѣ и кравитѣ; начини за в

(Въ II. курсъ 3 часа седмично)

Коневѣдство, свиневѣдство, птицевѣдство, боловство.

Земледѣлческо производство и нингово

(Въ I. курсъ — на сѣмѣ 2 часа седмично).

а) *Общо*. Разяснение върху основния изводителния капиталъ, постояненъ и теленъ капиталъ, суровъ и чистъ доход, ледѣлчески кредитъ (личенъ и имущескитѣ заведения; значението на ошето, значението на еностоещитѣ и разнитѣ имущества; ползата отъ здружване

б) *Изборъ на растенията и утъла въ*. Производителната система съ реление въ утъра (Dreitelderwirtschaft), алтѣни полета, недостатъци и подобрѣнитѣ шата система; сѣмена на посѣвитѣ; коелѣ стема (землед. система, споредъ която

въ известенъ периодъ се оставя нивата наивада, свободната земеделъческа система. *Землед.-стопанско книговодство* Касова и др. книга; инвентаръ; предметенъ регистъръ; стателни табели.

(Въ II курсъ — на самъ 3 часа седмично).

торение и разширение материала отъ I курсъ, но оня изъ областта на осигуровката дига и образуването на дружествата. Въне въ двойното счетоводство чрезъ израие една подробна годишна сметка при икое а-стопанско консумационно дружество. — итъ за водене сметки върху прихода при селски чифликъ.

Овощарство.

са седмично, общо обучение съ I. и II. курсъ).

Развъждане. Размножаване овощитѣ сор-ръвъ съменъ, младони, огнестнати клон-коренови израстъци; отглеждане високи иисоки стѣбла; важнитѣ овощни сортове рѣдъ, въ който се нахожда училището.

Отглеждане. Изборъ на сортоветѣ и съот-еното имъ мѣсторастене; свойства на овощ-лъвчета; време и мѣсто за посаждане; говляване грановѣтъ за посаждане, поста-добри колове за подпорки. Чистене, под-ване и кастрене на овощнитѣ дървета. е. Борба противъ опаситѣ отъ животноти-ително царство вредници.

Употрѣба на овощията. Постѣпкъъ при-тъ плодове и приготвянето на сушнво-обst); приготвяване овощно вино; практи-указания.

(Въ II курсъ на самъ 1 часъ седмично).

Овощарство. Сортвъ подборъ и насаждане растенитѣ овощни дръвчета (*Zweigobst*); образуване шдълиръ; протѣтно, тѣтно но обрѣждане; културата на зърнеститѣ е (*Beerenobst*); практически указания.

(Въ II курсъ на самъ 2 часа седмично)

Лозарство. Изборъ на лозовитѣ прѣчки, производство и посаждане ново лозе; обхождане и торене на лозитѣ, лозовитѣ и тѣхното отстранение; гроздоберъ, тъкъ и грижи при произвеждане бѣло и о вино; лозарскитѣ закони; практически ния.

Пчеловъдство.

(Въ I курсъ на самъ 2 часа седмично)

рически развитио; бацинскитѣ друже-конаръ; анатомическо описание на пче-размножаване, пчелни болести и непри-стройство и заемане на училището; стѣд-ой Пролѣтъя грижи и разширение; медово

отдѣление; естествено и икустично размножа-ване на постояннитѣ пчели; отглеждане паричи, заимуване и прѣзимуване.

Ветеринарство.

(I курсъ — 1 часъ седмично).

Сложение и устройство на живогинското гѣло; външностъ на коня и говедото, учение за хѣбитѣ и разпознаване старостта по гѣхъ. Важнитѣ заразителни болести; разпознаване и пърна по-мощъ при честослучаваитѣ се болести при до-машнитѣ животни. Закопняване съ иице при-телната система; смѣнение на материята; гаран-ция при животната търговия; прѣдпазители ифрки при покупката и продажбата на домашни животни, болести и законътъ за болеститѣ, об-хождане и постѣпкъъ съ живитѣ и умрелитѣ животни.

(II курсъ — 1 часъ седмично).

Подкопаване, болести на копитата и прѣтитѣ; помощъ при раждането; хигиена.

(I и II курсъ получаватъ 2 часа седмично общо обучение)

Спомагателни прѣдмети.

Иѣмоки езикъ.

I. курсъ (3 часа седмично) Четене и бесѣда върху прочетеното; красно и правописане; тър-говски документи и писма; изработване сметки, квитанции, разписки за дѣлъ и гаранция, по-щенски записи, версени (взимателностно), пълномощни, свѣдѣтелства; изработване кон-тракти за ваемъ, покупки и разпѣна, служебни и работни контракти; приготвяне търговски писма; наставления върху съществуватитѣ фор-муляри при жетѣвницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ и най-важнитѣ видове отъ стокото и багажно изпращане; най-важното отъ обхождането; по на-ния върху поимнитѣ и тѣхнитѣ опасности.

II курсъ (2 часа седмично). Търговски писма съ по-трудно и обемисто съдържане; вѣнчовени до вѣститѣ; самостоятелно и работване поговори; увеждане въ дружбената кореспонденция; приготвяне протоколи.

I и II курсъ получаватъ и 2 часа общо сед-мично обучение

Сметане

I курсъ (4 часа седмично). Печетане и прила-жение на монетитѣ, мѣрнитѣ и теплотитѣ, прости и десетитѣ рѣби. Приготвяне на върху монетитѣ и мѣрнитѣ. Мѣдъни ии прѣд-чески и професионални работи, иици ии-вено прѣдѣлване, отбѣтъ ии ии ии ии-сѣване, прѣсѣдване върху ии ии ии, ии ии-застраховки.

Да се види, въ каквъ обемъ с застъпенъ въѣкой отъ прѣвиденитѣ прѣдмети за обучение, ще изложи учебния планъ на земл.-стопанското зинно училище при града Taugerbischotsheim, който се различава отъ оня на училището »Augustenberg« само по това, че застъпва отдѣлъ »пчелевѣдство«, когато при послѣдното тоя отдѣлъ липсва. Въ останалата частъ учебната материя е обща.

Главни прѣдмети.

Общи положения на земледѣлческото стопанство.

(4 седмични часа, общо обучение съ I. и II. курсъ).

а) *Въздухъ.* Съставнитѣ му части; гинене; горене (освѣтление и отопление); дишене; налягане на въздуха (барометръ, тълумба); разширение чрезъ топлината (произхождение на вѣтъра).

б) *Вода.* И-парение, врѣме, замръзване, термометръ; изпотяване по студениѣ прѣдмети; атмосферни измѣненія (облаци, дъждъ, снѣгъ, градъ, роса); изпарение на водата отъ почвата и растенията; вода за пиене и поливане; относително тегло.

в) *Почва.* Произхода на орната почва; отношението ѣ къмъ водата, разтворимитѣ вещества, свѣтлината и топлината; видове почви; изследване почвата; влиянието на копанята, оранята, грапенето, заплугането и т. н. върху свойството на почвата.

Орачество (Ackerbau).

(4 седмични часа само въ II. курсъ)

а) *Разнитѣ земледѣлчески ордия и работи.* Оране, копане, заплугане, прѣобръщане почвата; ордията за всички тия работи.

б) *Обезводяване.* Понятие и полза отъ обезводяването; дневна и основна вода; открити и закрити водопроводи; дренажи (отдѣляне на водата).

в) *Напоиване.* Въздѣйствието на водата; разнитѣ свойства на водата; отношенията на разнитѣ почви къмъ напояването.

г) *Торъ и торене.* Значението на торенето изобщо. Органически материи и съставнитѣ части на пепелта; оборень торъ, неговото приготвяне и приложение; влиянието на слажата и плѣвата върху неговото достоинство; торфѣтъ като торъ; пепель, компостъ (гноень торъ), търговски торъ и неговото парично значение, приложението му като торно сръдство при разнитѣ видове растения; какъ, гинсъ и готварска солъ; видъ и врѣме на торенето; врѣното влияние на твърдѣ силнитѣ и твърдѣ слабитѣ разтвори; зеленъ торъ.

д) *Устроителството и живота на растенията.* Клетки и сѣдове; корени; приемане на водата и другитѣ материали; стѣбло и дръжка; движението на хранителния сокъ; резервна материя; листа; цвѣтове; сѣмена и плодове; никнене и рѣстене на растенията.

е) *Посевъ, отглеждане на посева, жетване на плода.*

ж) *Най-важитѣ разнителни болѣсти бѣта противъ тѣхъ.*

Ботаника.

(4 седмични часа само въ II. курсъ)

а) Житни растения; б) шушуклови и в) луковични растения; г) отглеждане на д) растения за търгуване: захарно свѣкхориза, маслени растения, тютюнъ, хмелъ, чарски върби.

Скотовѣдство.

(4 седмични часа, общо обучение съ I. и II. курсъ)

а) *Хранене домашния добитѣкъ.* Пителни органи; съставни части на храначението на разнитѣ видове зобъ; влиянието на пелеловитѣ съставни части и водата; прина разнитѣ видове зобъ.

б) *Развъждане на животнитѣ, особено на ко.* Наслѣдствени правила, най-важитѣ расметоди за кръстосване.

в) *Отглеждане.* Поене и кърмене; отхранене малкитѣ до тѣхното развитиетсвѣта на оборитѣ.

г) *Ползуване отъ млѣкото.* Признани за наване на млѣкоизобилността; сръдства личаване млѣкото; изпитване, постъпване даване на млѣкото; приготвяне масло и

д) *Опояване.* Изборъ на животнитѣ за опвидове гоене; тегло прѣзъ живота, тегло клането.

е) *Използуване въ въртане.* Сравнение работконетѣ, воловетѣ и кравитѣ; начини за во

(Въ II. курсъ 3 часа седмично наставитѣ)

Копевѣдство, свиневѣдство, птицевѣдство, боловство.

Земледѣлческо производство и ниягове

(Въ I. курсъ на самѣ 2 частъ седмично)

а) *Общо.* Разяснение върху основния изводителния капиталъ, постояненъ и тѣленъ капиталъ, суровъ и чистъ доходъ, лѣдѣчески кредитъ (личень и имущень кредитни заведениа; значението на оситнето; значението на едностоещитѣ и разнитѣ имущества; ползата отъ задружяване

б) *Зборъ на растенията и утѣла на сдието.* Производителната система съ разделение въ утѣра (Dreifelderwirtschaft), млѣтни полета, недостатъци и подобряватата система; смѣна на посѣвитѣ; копейна система (землед. система, споредъ която н

пакти въ известенъ периодъ се оставя нивага като ливада; свободната земеделъска система.

а) *Земеделско-стопанско книговодство*. Касова и дневна книга; инвентаръ; предметенъ регистъръ; спомагателни табели.

(Въ II. курсъ на самъ 3 седм. часа).

Повторение и разширение материала отъ I курсъ, особено оня изъ областта на осигуровката и кредита и образуването на дружествата. Въвеждане въ двойното счетоводство чрезъ изработване една подробна годишна сметка при нѣкое земеделско-стопанско консумационно дружество. — Образецъ за водене сметки върху прихода при нѣкой селски чифликъ.

Овощарство.

(4 часа седмично, общо обучение съ I. и II. курсъ)

а) *Размножение*. Размножаване овознитѣ сортове чрезъ семена, младици, отчестнати клонове, коренови израстъци; отглеждане тисоти и полувисоки стабла; важнитѣ овощни сортове въ окръга, въ който се намира училището.

б) *Отглеждане*. Наборъ на сортоветѣ и съответственото имъ мѣсторастене; свойства на овознитѣ дървета; време и мѣсто за посаджане; приготвяване траншеетѣ за посаджане, поставяне добри колове за подпорки. Чистене, полмаляване и кастрене на овознитѣ дървета. Горене. Борба противъ опаснитѣ отъ животното и растително царство вредници.

в) *Употреба на овозията*. Постанъкъ при прѣснитѣ плодове и приготвяването на суниво (Dittobst); приготвяване овозно вино; практически указания.

(Въ II курсъ на самъ 1 часъ седмично).

а) *Овощарство*. Сортотъ подборъ и насаждане низкорастещитѣ овощни дървчета (Zwergobstbaume), образуване шпалиръ; прочѣтно, лѣтно и зимно обръзване, културата на зърнеститѣ плодове (Beerenobst); практически указания.

(Въ II курсъ на самъ 2 часа седмично)

б) *Лозарство*. Изборъ на лозовитѣ прѣчки; лозово производство и посаджане ново лозе, рѣзване, обхождане и торене на лозитѣ; лозовитѣ болести и тяхното отстранение; гроздоберъ; постанъкъ и грижи при произвеждане бѣло и червено вино; лозарскитѣ закони; практически указания.

Пчеловъдство.

(Въ I курсъ на самъ 2 часа седмично)

Историческо развитие; баленскитѣ дружествени концерти; анатомическо описание на пчелитѣ; размножаване пчелни болести и неприятности; устройство и заемане на училището, отглеждане рой. Пролѣтни грижи и разширение; медово

отдѣление; естествено и изкуствено размножаване на постоянни и пчели; отглеждане царя; изнимване и прѣзимване.

Ветеринарство.

(I курсъ 1 часъ седмично)

Сложение и устройство на животинското тяло; външност на коня и говедото; учение за жабъ и разпознаване старостта по тяхъ. Външ. заразители болести; разпознаване и първа помощ при честослучващитѣ се болести при мазнитѣ животни. Запознаване съ пичекарелната система; смѣнене на материята, гарция при животната търговия; прѣпознание мѣрки при покупката и продажбата на домашни животни; болести и законитѣ за болеститѣ; хожане и постанъкъ съ животитѣ и умрелитѣ животни.

(II курсъ 1 часъ седмично)

Подковване, болести на копитата и прѣсти; помощ при раждането; хигиена.

(I и II курсъ получаватъ 2 часа седмично общо обучение)

Спомагателни прѣдмети.

Нѣмски езикъ.

I курсъ (3 часа седмично). Чтене и бесѣда върху прочетеното; красноречиво и правописане; търговски документи и писма; изработване сметъ, квитанции, разписки за дѣла и заданци, ценски записи, вересни (взаимотѣжителствъ, пълномощни, свѣдѣтелства; изработване контракти за наемъ, покупки и размяна, служебни и работни контракти; приготвяне търговски писма; изставления върху съдѣствувачитѣ фирмуляри при актьоритѣ, пошитѣ и телеграфни и най-важнитѣ видове отъ стоково и багажно изпращане; най-важното отъ обикновеното, познания върху полнитѣ и глхнитѣ опасности.

II курсъ (2 часа седмично). Търговски писма съ потрудно и обемисто съдържане, заявяване до властитѣ; самостоятелно изработване отговори; увещаване въ дружбениа кореспонденция; приготвяне протоколи.

I. и II. курсъ получаватъ и 2 часа общо седмично обучение.

Сметане

I курсъ (4 часа седмично). Познаване и изработване на монети въ мѣрци и денари; прости и десетични проби; дѣленето на монети върху монетитѣ и мѣрци. Задѣни отъ правителския и професионалния животъ, изясняване въ прѣсметване, обикнено и изключено прѣсметване, прѣсметване въ вел. мѣрци, захватъ настраховки.

II. курсъ (2 часа седмично). По-трудни и сложни задачи извъ областта на овощарството, скотовъдството и производството. Цѣнни книжа, полни и конторни изчисления.

Геометрия и полско измѣрване.

I. курсъ (4 часа седмично). Измѣрване и изчисляване на равнини и тѣла. Разлагане равнини и измѣрване отдѣлнитѣ имъ части; снемане и рисуване отдѣлни земни части съ приложение на мѣрката.

II. курсъ (2 часа седмично). По-трудни задачи отъ изчисляване плоски и кубически съдържания; прѣвръщане фигури; снемане повърхнини съ Kreuzscheibe и огледало подъ жгълъ (Winkelspiegel).

География.

I. курсъ (2 часа седмично). Баденъ и Германия, особено по отношение на почвата, климата, продуктитѣ, индустрията, търговията и сношението. Земледѣлие и стопанство.

Рисуване.

I. курсъ (2 часа седмично). Увеждане въ разбиране строителнитѣ планове; прости проекции, основни скици за земеделчески постройки.

II. курсъ (2 часа седмично). Продължение отъ I. курсъ. Най-важното отъ проекцитѣ; изработване очерки и скици отъ прости земеделчески постройки.

Седмични часове. За постигане поставената отъ учебния планъ цѣль сж прѣдвидени отъ министерството на вътрѣшнитѣ работи за всички земеделчески стопански училища за I. курсъ 13, за II. курсъ 13, за задружно обучаване двата курса едновременно 26 седм. часа, т. е. за всѣки курсъ по 39 седм. часа. Тази норма, обаче, при различнитѣ училища се разнo прилага, при нѣкои се запазва безъ измѣненне, при нѣкои часоветѣ на отдѣлното обучение се увеличаватъ, на задружното се намаляватъ. Това е право на завеждащитѣ училищата. Сжщо така прѣдвидената учебна материя се различно разпрѣдѣля между отдѣлното и задружното обучение на двата курса. Да се види, какво е положението на нормално-поставенитѣ отъ министерството часове и разпрѣдѣлението имъ между отдѣлнитѣ прѣдмети, а така сжщо и границитѣ на допустимитѣ модифицировки въ това отношение, ще прѣдставя двѣ подобни разпрѣдѣления: първото за земеделческо-стопанското зимно училище «Augustenberg», второто за земеделческо-стопанското зимно училище при града Tauberbischofsheim. Първото разпрѣдѣление е нормалното разпрѣдѣление отъ министерството, второто с модифицираното споредъ мѣстнитѣ условия и личното гледище на завеждащия споменатото училище.

Седмични часове при стопанско-земеделческитѣ училища «Augustenberg» и «Tauberbischofsheim», 1905/1906. год.

Учебни прѣдмети	Училище «Augustenberg»					Училище «Tauber- bischofsheim»				
	отдѣлно обучение		общо обучение		всичко	отдѣлно обучение		общо обучение		всичко
	I	II	I	II		I	II	I	II	
а) Главни прѣдмети										
Физика	3	—	—	3	3	—	—	—	—	—
Земеделство	—	4	13	13	17	—	—	—	—	—
Научни позн. на земед.	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—
Овощарство и лозарство	—	1	3	2	3	—	2	5	5	5
Орнаторство и ботаника	—	—	—	—	—	—	4	4	4	4
Скотарство	—	—	—	—	—	—	3	5	5	5
Производство и жигорясане	2	1	—	2	3	2	2	—	—	2
Ветеринарство	2	1	1	3	3	2	2	2	2	2
Пчеловъдство	—	—	—	—	—	2	—	—	—	2
б) Спомагателни прѣдмети										
Нѣмски езикъ	2	2	4	6	5	3	2	2	2	5
Сѣтане	2	2	2	4	4	2	2	—	—	2
Геометрия и полско измѣрване	—	—	—	—	—	4	2	—	—	4
Геометрия, рисунъ и измѣрване	2	1	2	4	3	—	—	—	—	—
Рисуване	—	—	—	—	—	2	2	—	—	2
География	—	—	1	1	1	2	—	—	—	2
Пѣние	—	—	1	1	1	—	—	—	—	—
Сума	11	11	26	39	39	20	20	26	26	40

Отъ прѣдставенитѣ двѣ разпрѣдѣления вижда, че общото число седмични часове I. и II. курсъ и при двѣтѣ училища е по едно и сжщо; при първото училище всѣ курсъ има по 39 седм. часове, при второто по 26. Значителна разлика намираме между отдѣлното и задружното обучение на курсоветѣ. При първото училище по всички спомагателни прѣдмети съ изключение само 2 часа по нѣмски езикъ обучението се води по отдѣлно за двата курса, при първото училище първиятъ курсъ има вториятъ 5 часа отдѣлно обучение и го общо обучение за двата курса. При главни прѣдмети общото и раздѣлното обучение е по еднакво. Въ резултатъ отъ всичко се дохожда до заключението: при второто училище е дадено прѣдимство на раздѣлното обучение, прѣдимство при общообразователнитѣ (спомагателнитѣ) прѣдмети, при първото е дадено голямо прѣдимство на задружното обучение. Когато таринтъ за прѣдпочитане едното или другото разпрѣдѣление, още повече като се вземе предъ естеството на учебната материя, сж излизатъ следни:

При тоя дѣлежъ не трѣбва да изпускаме предъ видъ и броя на учителскитѣ сили, дѣйствиитѣ при отдѣлнитѣ училища. Тамъ, дѣто училището разполага съ повече сили, безъ съмнѣние може да се даде прѣдимство на раздѣлното обучение, на дори съвсѣмъ да се отхвърли задружното, при училища, обаче, съ малко

1 програма за земеделческо-стопанското училище «Augustenberg» презъ учебната 1905—1906. г.

не	Понеделникъ		Вторникъ		Сряда		Четвъртъкъ		Петъкъ		Събота	
	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II
	Нѣмски		Земледѣние		Земледѣние		Земледѣние		Земледѣние		Земледѣние	
	Нѣмски езикъ		Земледѣние		Земледѣние		Земледѣние		Земледѣние		Земледѣние	
	Сѣтане		Ветеринарство		Овощарство		Книговод-ство	Сѣтане	Сѣтане		Ветери-нарство	Нѣмски
	География		Ветери-нарство	Геометрия	Геометрия : Лозарство		Геометрия	Книговод-ство	Земледѣние		Сѣтане	Ветери-нарство
П о ч и н и к а												
Геометрия и рисуване			Нѣмски		Нѣмски		Овощарство		Земледѣние		Практически упражнения и екскурзии	
			Нѣмски	Земледѣ-ние	Нѣмски	Земледѣ-ние	Сѣтане	Земледѣ-ние	Физика	Земледѣ-ние		
Пѣние			Земледѣние		Физика	Земледѣ-ние	Физика	Земледѣ-ние	Книговод-ство	Сѣтане		

З а н и м а в а н е п о д ъ у ч и т е л с к и н а д з о р ъ .

чителски сили подобно подобрене по ие обучението е немислимо. Това е именно то обстоятелство обуславящо изпъкна-горѣ различие между двата вида часо-вѣние — училището «Augustenberg» раз-само съ 4 учителски сили, когато онова uberbischofsheim» съ 9 такива.

тъ прѣдвиденитѣ седмични часове за обу-ри всѣко отъ земеделѣческо-стопанскитѣ 1 сж прѣдвидени и по 2 други часа за евно занимание подъ надзора на особенъ

чна програма. Съобразно прѣдвиденитѣ и часове, разпрѣдѣлени между раздѣл-задружното обучение, бива нагласена и ата програма и понеже първитѣ сж раз-приложени при разнитѣ училища, то и ата програма е различна за отдѣлнитѣ а. За образецъ прѣдставямъ, оная на учи-Augustenberg».

яване и надзоръ. Всички земеделѣчески-ки зимни училища въ великото херцогство сж устроени между 1864.—1868. година, з тѣхъ, именно най-първитѣ, сж открити ж. 1864. год. Отъ всички 14 такива само държавно, другитѣ сж окръжни; по от-е, обаче, вътрѣшното устройство, редъ и е всички стоятъ подъ прѣмния надзоръ истерството на вътрѣшнитѣ работи. За золтъ нуждитѣ на цѣлото земеделѣческо е въ страната, тия училища сж устроени итѣ части на Баденското отечество, почти динъ административенъ окръгъ си има илище.

Земеделѣческо училище „Хохбургъ“.

Общи положения. 1. Държавното, стоещо подъ върховния надзоръ на министерството на вътрѣшнитѣ работи, земеделѣческо училище Hochburg има задача да подготви прѣзъ течението на единъ двугодишенъ непрѣкъснатъ периодъ посрѣд-ството особено нагледно обучение по земеделѣ-ческото стопанство и всичкитѣ му клонове въ свръзка съ практически работи млади люде, прѣ-димно отъ земеделѣческо съсловие, за бждещи дѣятелни земеделѣлци-стопани.

2. Редовното присматане на ученицитѣ се слу-чава всѣка година на 1. ноемврий; числото имъ се ограничава на 16; всѣка година се присматъ по 8 нови ученици.

3. Заявлението за постъпване въ училището се подавагъ до прѣдседателя на училището ви-наги прѣди 1. октомврий.

4. Желаетелитѣ да постъпятъ въ заведението трѣба да сж навършили 16-годишната си въз-растъ, да сж завършили основното училище съ успѣхъ, да положатъ приемнъ изпитъ, да сж запознати съ обикновенитѣ земеделѣчески ра-боти, да сж тѣлесно здрави и издържливи за полска работа.

5. При заявлението за постъпване се прила-гатъ: а) кръщелно свидѣтелство; б) свидѣтел-ство за поведение; в) писмено съгласие на ба-щата или настойника за посѣщение училището и изплащане необходимитѣ за това разности.

6. При приема на първо мѣсто се взематъ земеделѣческитѣ синове, които прѣдназначаватъ да си устроятъ за въ бждеще собственъ чадъ





L 541 .B79

izviesitā komandirovotā.

Stanford University Libraries



3 6105 034 581 103

Stanford University Librar
Stanford, California

Return this book on or before date due.

